27386/C

YHS. AA7

22101206921

42532

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ

QUA

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS AD A. MDCCLXXV RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET ECLAGNENS.
PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS; PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS; SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ IMP. NAT. CUR. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. SOCC. REG. BRIT. BOT. FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED. EDINBURGENSIUM.
IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO.

TOMUS I.

AD ANNUM MDXXXIII.

BERNÆ apud EM. HALLER, & *BASILEÆ* apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
MDCCLXXVI.

BIBLIOGRAPHY, Medical

Gallery

YHS, HH7

WELLCOME HISTORICAL MEDICAL LIBRARY

VIRO

ILLUSTRISSIMO

JOHANNI PRINGLE,

EQUITI BARONETTO

ARCHIATRO BRITANNICO

SOC. REG. SCIENTIARUM PRÆSIDI

JUSTÆ VENERATIONIS MONUMENTUM.

D. D. D.

HALLERUS.

PRÆFATIO.

Immenſi operis partem magis voluminoſam nunc adgredior. Pauci enim ſunt, qui de anatome, de botanica, de chirurgia ſcripſerunt, ſi cum iis compares, qui de arte medendi ipſa. Et merito, quæ plures medicos alat & multo quam botanica liberalius, quæ pleriſque medicis utique magis ſit propria quam chirurgia, cujus magiſtri raro ad ſcribendum ſe dant, quæ ipſa cultorem ſuum ſuſtentet, Cathedræ non indiga, neque vocantis ad cathedram principis. Practicam ad medicinam nos revocamus totam medicinæ partem, quæ ad morborum hiſtoriam utcunque pertinet: infinitum enim fuiſſet, ſi propria volumina ſemeioticis, pathologicis & therapeuticis libris deſtinata ſeparaſſemus. Tanta vero eſt ubertas libellorum, qui ad morbos artemque clinicam pertinent, ut non ſatis noverim, quos libellos recenſere malim, quos dimittere indictos. Primum quæri poterat, in ubertate immenſa diſputationum, num omnes eas, quotquot mihi innotuiſſent, recenſere aptius ſit, num eæ ſeligendæ, quæ propria aliqua continerent. Redit eadem quæſtio de copioſiſſimis brevibus morborum indiciis, paſſim per *Actorum medicorum* volumina diſperſis, ſi vel ſolam *Ephemeridum* NAT. CUR. & KANOLDI collectionem expenderis: quales obſervationes SEGUIERIUS in ſua bibliotheca univerſas recenſuit.

In utroque genere ſunt utique plurimæ diſputationes, quæ meri ſunt *indices reales*, in quibus aliqua repetita videas eorum, qui priores de eo morbo ſcripſerunt, quem titulus exprimit. Sunt etiam & iſtæ nimis numeroſæ diſputationes, quæ præter ſcholaſtica aliqua & generales voces nihil continent, quod genus priori ſeculo frequentiſſimum fuit. Facile rebus ipſis orbis literatus caruerit, indicio etiam magis.

Eſt tamen quod reſpondeas. In *Bibliographia* non ſoli boni libri recenſeri poſſunt, brevem in nucem certe correpturi: neceſſe eſt etiam deteriores libros & inanes indicare: Cur non minores libellos? vel eo fine, ut nota aliqua impoſita lectores moneantur, ne vano immorentur legendi labore. Eſt etiam alia ratio quæ cogit, ut neque minus bona negligas: gradus ſunt infiniti boni pravique, neque ſiſtere datur certo in limite, in quo plena proſcriptio incipiat.

Verum, quod me potiſſimum inpulit, ne quem libellum facile omitterem, id fuit, quod iniquum eſſe videatur, ideo libri nomen premere, quod in meas manus ei venire non contigerit. In infinito numero ſcriptorum paucos ipſe vidi, pauciores coram habeo. Si nullum admitterem, niſi a me probatum, facile in ſummum vitium inciderem. Cenſus nempe meus careret bonis ſcriptoribus, quorum opera certa fide exſtant, & quibus deſtituor.

Omnibus ergo perpenſis, *diſputationes*, quaſcunque vel ipſe poſſideo, vel apud alios lego exſtare, omnes indicabo. De *locis* ſcriptorum alio in opere ſparſis, mediocritatem aliquam judicii ſequor. Bona fruge aliqua ornata fragmenta indicabo, neque hunc enormem laborem detrectabo, ubicunque ea ſparſa, aut in libris non medicis non ſuo loco aut per diaria occurrunt. Non ita, quæ in libris exſtant medicis, infinitum enim foret, tot in voluminibus, titulos dare ſingularum adnotationum medicarum, in tantam molem opus meum inflaturos, ut neque patientia mea ſcribendo ſufficeret, neque legendo patientia lectoris.

Has per libros non bonos ſparſas adnotationes, eo plenius recenſebo, quo erunt in libro alioquin inani pauciores. De bonis libris, vera fruge pleniſſimis, ſolum guſtum dabo, breve nempe compendium aliquot adnotationum, eo uberius ut auctor rarior fuerit minuſque notus, & res ipſæ meliores.

Facile video, cum paucos libros ipſi mihi contigerit legiſſe, imperfecta huc fore omnia, & theſauros utilis veri iri omiſſum, qui in libris ſunt, privata in bibliotheca & modica non reperiundis. Supplebunt his defectibus poſteri, neque poſcent ab homine, quæ

ſupra

ſupra conditionem mortalium ſint, legiſſe omnia, bonos libros poſſediſſe omnes.

Sæpe de ea paupertate ſum conqueſtus, neque querendo finem facio. Præter mediocritatem fortunarum, in patria mea, a mari longe remotus, longe a præcipuis bibliopoliis, ab opportunitate auctionum, librorum augendæ copiæ rariſſimas habeo occaſiones. Sublevavit nuper paupertatem meam Cl. RASTIUS, cui publicas dicere gratias æquitas me compelleret, ſi amicitia ſileret: rariſſimorum librorum non exiguum numerum mecum communicavit, quibus ditatus, defectus aliquos bibliothecæ in gallicis potiſſimum libris ſupplevi. Paſſim ab Ill. TISSOTO, a GESNERO noſtro, aliquos accepi, alios in bibliotheca Gottingenſi curante ILL. HEYNE. Catalogis porro & diariis uſus ſum ad augenda indicia; etſi neque hic diariorum cenſum exhaurire potui.

Nunquam tamen eo me vanitas abripuit, ut ex ubertate & plenitudine Bibliothecæ aliquam laudem ſperem. Si boni aliquid ineſt, pertinebit ad numeroſa judicia librorum, quos ipſe evolvi, excerpſi, de quibus judicia mea in adverſaria olim retuli. Horum librorum numerus aliquanto major eſt quam vulgo, etiam apud viros me longe doctiores, reperiri ſoleat. Cauſa prærogativæ eſt, quod idem conſilium colligendorum judiciorum quinquaginta annis conſtanter ſecutus ſim; aliquid forte etiam valebit apud lectorem æquitas, qua veras laudes cuique impertivi, quas meruerit. Ut nulla partium ſtudia ſecutus, pariter laudarem, qui me depreſſiſſet, eumque qui ornaſſet; eum qui mecum ſentiret, & contrariæ factionis auctorem.

Libros in hanc Bibliothecam recepi, qui aliquo modo ad medicos pertinent, aliunde alias ad artes pertinentes, coquinarios ad artem diæteticam; forenſes aliquos de juribus furioſorum, abortuum, prægnantium, fetuum; metaphyſicos, vel ad hiſtoriam animæ ejusque adfectiones ſpectantes, fatuitatem, maniam, alios. Ejusmodi libros non ſuſtinui, ut mihi innotuerant, non indicare, pauciſſimos tamen recenſui, qui extra meum ſcopum nunquam a me requiſiti, & raro lecti fuerint.

Hoc

Hoc volumen morbus graviſſimus coegit contrahere, qui menſe Julio anni 1775. me propemodum exſtinxit. Is morbus prelo quietem impoſuit, eademque triſtis fuerit excuſatio, quod minus apto loco volumen clauſerim. Reliqua volumina aliquanto pleniora erunt; & quiſque liber ſuam habebit epocham, a qua incipiat, aque nova in arte converſione, aut illuſtri certe viro ordietur, qui ſectam condiderit.

Cujusque ſcriptoris nomen ad eum annum ſtudui recenſere, quo primum ejus opus in lucem prodiiſſet; fateor tamen non ubique potuiſſe me fideliter temporis rationem ſequi.

Editiones, jam monui, poſteriores aliquanto minus curavi, ut omnes recenſerem, ad primam, & ad legitimas editiones intentior. Quos libros ipſe poſſideo, porro aſteriſco diſtinxi, cui ſigno lector plenam fidem dare poterit.

Multa potuiſſem moliri, quæ librum facerent minus imperfectum, itinera, ſollicitam auctionum obſervationem, deſcriptiones, catalogos magnarum bibliothecarum. Verum ea omnia præſidia partim ætas vetuit mihi procurare, partim neceſſaria maturatio laboris. Senex, infirmus, non poſſum niſi inſipienter ſpes jaculari longas, & cogor me omni cum ſtudio contrahere, ut ne denique nihil dem, qui plura nimis dare cupiviſſem. Volumen interim ſecundum hujus Bibliothecæ perfectum eſt, tertium hactenus adfectum, ad omnia reliqua vis titulorum collecta, judicia decerpta, & fragmenta adnotationum. Ita vale & veterano ſcriptori æquus fave Bernæ d. 15. Mart. 1776.

BIBLIOTHECA PRACTICA.

LIBER PRIMUS.

GRÆCI.

§. I. Primordia Artis Medicæ.

Ars medica, magis proprie dicta, quæ verſatur in ægrotorum obſervatione & curatione, eſt inter artes antiquiſſimas. Et primum primævi mortales, cum indocti varias plantas in cibum reciperent, non potuerunt non experiri, alias refrigerare, calefacere alias, nonnullas alvum ducere; eſſe quæ venenata vi corpori humano infeſtæ ſint. Sed hæc omnia utique ad artem medicam pertinent, ejusque ſunt prima rudimenta, eorum nempe cognitio, quæ proſunt vel nocent.

Ita porro morbos ab homine non evitabiles in uxore, in puero viderunt, graviditatem, partus ſymptomata, & puerperii; demum dentitionem.

Deinde cum in calida regione alterna noctium frigora non poſſent non aliquem in corpora humana eumque noxium effectum edere, cum nimii æſtus ad vehementes febres ducerent, cum pluviæ in male tecta corpora, ſuppreſſa perſpiratione (*a*), vim maleficam exercerent, & catarrhos atque diarrhœas producerent, iterum alius fons medicarum adnotationum apertus eſt. Ægrota vero corpora cum priſci mortales plantis variis conarentur refocillare, iterum medica materies novis adnotationibus aucta eſt; cum in calidis febribus vis benefica refrigerantium cucurbitarum, aquæ ipſius, in diarrhœis vis aromatum innoteſceret.

Eo celeriora autem hæc incrementa artis medicæ fuerunt, quod priſci mortales nullis vitæ urbanæ officiis diſtracti, in beata regione otioſi, præterea longævi, & ad nova quæque adtenti, multo rapidiores in artibus progreſſus facerent, quam quidem poſterioribus ævis, a civibus mille officiis irretitis, & brevis nunc ævi hominibus, fieri poſſit. Quanta enim priſcorum fuerit in artibus addiſ-

(a) Ut ars medica per experimenta orta ſit Cels. L. I. præf. & pereleganter auctor l. *de veteri medicina*, qui eſt inter Hippocraticos.

addiſcendis ſagacitas, vel ex Aſtronomia conſtat, quæ ars meræ innixa obſervationi eſt ex antiquiſſimis, ut menſes duodecim, dies 360 anni, ante ipſum diluvium conſtituti fuerint: Præterea patriarchalis, quam vocant, vita, & nepotum cum avis convictus effecerunt, ut adnotata & inventa boni ſenis ad univerſos ejus nepotes per continuam quaſi catenam de manu in manum tranſirent. Miraculo certe eſt proximum, quam præcox fuerit metallorum uſus, & inter ea refractarii cupri, tot indigi laborum, quam antiqua pariter ars textoria, tot iterum indiga inſtrumentorum, & ſummi certe ingenii partus, ſi recte eam artem fueris meditatus.

Huc demum revoces *deſideria* vehementiora certi cibi potusve, quæ nonnunquam in morbis ſuperveniunt (*b*), & quæ ſæpe feliciter cedunt. Sitis & acidorum amor in morbis acutis eſt inter exempla vulgatiora. Deſiderium halecum in diabete (*c*), oſtreorum in marcore (*d*), peponum in aſitia PEIRESCI (*e*), uvarum in dyſenteria, in morbo acuto alia collegi.

§. II. EVENTUS NON PRÆVISI.

In longa ætate hominum, qui ante diluvium vixerunt, poterant multa accidiſſe eventa, per quæ vel continuo curationis certi morbi media innoteſcerent, vel certe ad ea media homines quaſi manu ducerentur.

Plurima hujusmodi apud veteres occurrunt, quorum aliqua non ſatis firma eſſe facile dedero, alia omnino fidem merentur. Non adoptaveris forte curationem elephantiacorum vini ope factam, in quod vipera incidiſſet (*f*), aut ſanati homines, cui vinum vipera ſubmerſa venenatum de induſtria propinatum fuiſſet, ut tamen præter propinantis ancillæ vota ſalutem id vinum adtulerit. Sic neque valde credas, philoſophum experimentum caſu factum imitatum, felicem eventum expertum eſſe (*g*).

Multo minus fidem dederis efficaciæ herbulæ, quæ admota ſanguinem ad mortem uſque duceret (*h*), cum caſu innotuiſſet, ex projecto hepate, ab ejus herbulæ contactu, ſanguinem fluxiſſe. Puer cum ſitiens nihil niſi acetum haberet in promtu, oſtendit id ad aſpidis venenum valere (*i*). Rejicias etiam OPHIONEI vatis curationem, qui diu cæcus, poſt validum capitis dolorem viſum recuperavit (*k*).

Nuperis

(b) Gelidæ deſiderium GALEN. *meth. med.* L. IX. c. 5.
(c) *Bres. Saml.* 1724. p. 400.
(d) TULP. L. II. obſ. 8.
(e) I. p. 21.
(f) GALENUS *ſubfigur. Empir. ſimpl.* L. XI.
AETIUS l. 2. c. 170.
ARETÆUS p. 71.
(g) Ib.
(h) GALEN. *purg. fac.* c. 6.
(i) CELS. L. V. c. 27.
(k) PAUSANIAS IV. p. 223.

Nuperis tamen exemplis a certioribus hominibus relatis credas. Illapſo ligno obtuſo ſanatam amauroſin JOB a MEKERN narrat (*l*).

Vomicam in duello eventu feliciſſimo enſe ruptam (*m*); ægrotumque peſſime habentem ab inimico enſe confoſſum, ſimul & morbo eſſe liberatum, & vulnere (*n*); aſthma ulcere pectoris ſanatum (*o*); hydropicum fortuito ictu cultri morbo convaluiſſe (*p*); ita cogitationem de paracenteſi naſci potuiſſe. In alio exemplo ſanatus hydrops, umbilico ſponte rupto (*q*). OLEARIUM, celebrem literatorem, ſurditate per enormem purgationem caſu eſſe curatum (*r*). Ulcus capitis ab ictu ligni a tormento impacti ſanatum (*s*) legas. Malo animo ſpiritu vini adhibito, caſu ſanatus eſt, invito chirurgo, cui globus tormentarius caput percuſſerat (*t*).

Celeberrimum exemplum eſt Cinchonæ arboris, cujus ab operis everſæ truncus in ſtagnum ceciderat, aquam amaritie infecerat; ejus aquæ, cum Peruviæ indigena a febre intermittente preſſus magnam copiam bibiſſet, & ipſe ſanatus & conpertum eſt, id lignum ad febres fugandas valere (*u*).

Ut inciſio urethræ ad extrahendum calculum caſu nata ſit ex imitatione ſpontanei eventus, hoſpes olim noſter H. F. le DRAN oſtendit (*x*).

GALENUS certe, per illas a nobis narratas ſpontaneas curationes, didicit viperarum paſtu elephantiaſin curare (*y*).

§. III. ANIMALIA.

Non valde multum tribuas huic fonti medicinæ, quem nunc dico. Antiqua tamen fama eſt, homines plurima medicamenta & auxilia animalibus debere, ex inſtinctu ſibi medentibus (*a*).

Ibis clyſterem ſibi injiciens perantiqua eſt hiſtoriola, ita ab ave homines id artificium didiciſſe. Ridet fabellam GALENUS (*a**).

 Cum

(l) c. 27.
(m) BARTHOLIN. *hiſt.* 14. *Cent.* VI.
(n) SOLENANDER p. 488.
(o) HILDAN. obſ. 39. *Cent.* III.
(p) ROUSSET *hyſterotomotoc.* T. III. c. 3.
(q) SAPORTA *tumor* p. 371.
(r) DANIEL *Beyträge* III. p. 81.
(s) ID. p. 16.
(t) PUJAT. *obſ.* p. 43. 44.
(u) GEOFROI &c.
(x) *Chir. in præf.*
(y) *Subfig. Empir.*
(a) Confer. de his animalibus CICERONEM *de natur. Deor.* L. II. tum PLINIUM, & proprium libellum a RENDORPIO editum, & a FABRICIO, alios.
(a*) *Adr.* ERASISTR.

Cum ſerpente regulo confligere animal, ex viverrarum genere, Quirpele, & demorſum, adroſo ligno colubrino ſibi mederi (*b*).

Oculos conturbatos capram ſpina ſibi conpungere, ſic effluere pituitam (aut ſanguinem), & animal ſanari (*c*).

Equos Calmuccorum & Hungarorum ſibi ipſis ſanguinem morſu educere (*d*).

Sic hippopotamum junco ſibi venam cruris incidere (*f*), & canem ægrum ſibi parietaria ſubveniſſe (*g*) legas.

Serpentes ſenectam decutere admoto ad marathrum oculo (*h*). Pullis, qui cæci naſcuntur, hirundines herbula impoſita viſum reddere (*i*).

Terrenam teſtudinem, quando origanum edit, ſerpentem non timere (*k*), idemque origanum palumbos & ciconias vulneri ſuo imponere (*l*). Dictamno Creticas capras jacula infixa de vulnere excutere (*m*).

Magis etiam abſurdas iſtas credas fabellas. Elephanti qui chamæleonte devorato, ſibi oleaſtro medicabatur, cum omnino chamæleontem devorare nequeat, neque animalibus devoratis vivat (*n*). Urſos a mandragora comeſta ægros formicas lambere (*o*). Graculos, perdices, merulas, palumbos, lauri foliis annua faſtidia purgare (*p*). Columbos, turtures, gallos helxine, anſeres & anates ſideriti, grues junco paluſtri ſibi mederi (*q*). Lactucæ ſucco vernam nauſeam draconem abſtergere (*r*), pantheram faucibus ab aconito lycoctono clauſis ſtercore humano ſibi ſubvenire (*s*) (cum nulla unquam panthera aconitum devoraverit, ullamve herbam. Cervum ægrotum cancros edere (ſed nunquam edit) quando phalangium devoravit (*u*). Urſos aron verno tempore devorare, ut inteſtina

(b) GARC. ab ORTA I. c. 44. RUMPF *herbar. amboin. auctar.* LOCHNER de *mungos anim. & rad.* KÆMPFER *amœnit.* III. n. 10.
(c) PLIN. L. VIII. c. 50. ÆLIAN. *anim.* VII. c. 19.
(d) PECHLIN *obſ.* L. II. p. 221. STEIGERTHAL de *uſu matheſ. in medicina.*
(f) PLIN. L. VIII. c. 26. P. ALP. hiſt. Ægypt. L. I. c. 27.
(g) BOCCONE *muſ. di fiſ.* p. 138.
(h) ÆLIAN. ib. L. 9. c. 16.
(i) Ib. III. c. 24.
(k) ÆLIAN. ib L. VI. c. 11.
(l) ID. L. V. c. 76. ARISTOTELES hiſt. IX. c. 6.
(m) *Var. hiſt.* I. L. 10. PLIN. L. XXV. n. 53. L. VIII. c. 27. VIRGILIUS XII.
(n) PLIN. L. VIII. c. 27.
(o) Ib.
(p) Ib.
(q) Ib.
(r) ARISTOT. *anim. hiſt.* IX. c. 6.
(s) Ib
(u) ÆLIAN. *var.* L. XIII. c. 50.

teſtina pene connata dilatet (*x*). Hieracii ſucco accipitres oculis mederi (*y*). Cervas ad partum herba ſeſeli ſe præparare (*z*). Omnem demum fidem excedit ſerpentis mortui ſuſcitatio, quem alius ſerpens adlata herba vitæ reddiderit, quæ ipſa cauſa ſit anguis ÆSCULAPII, eadem enim herbula Glaucum a ſemideo ſuſcitatum (*a*) fuiſſe.

Si quidquam in his numeroſis fabellis verum eſt (*b*), canis fuerit, qui utique gramine ſpica aſpera alvum ſibi laxat; eam curationem Ægyptios eſſe imitatos non eſt undique improbabile (*c*).

Aliquid forte tribuas MELAMPI hiſtoriolæ, qui cum capras vidiſſet uſu hellebori purgatas, naturam imitatus ea herba alvum duxit, & maniam filiarum regis PROETI ſuſtulit (*d*). Capras certe a Caffeæ uſu lætas ſubſultare qui viderat Arabs, eam lætitiam epoto earum fabarum decocto quæſivit.

De cane ſatis certum videtur, eum ſibi vomitum (*) ciere, eoque ſcopo gramen ſpica aſpera, noſtra in regione devorare.

§. IV. PRISCARUM GENTIUM MEDICINA.

Ut paſſim medicinæ aliqui comici & ſatyrici ſcriptores inſultaverint, Ars Medica tamen omni ævo, & omnibus gentibus, cara fuit. Et his temporibus apud gentes feras & crudeles optima commendatio eſt medicinam feciſſe (*a*). Cum enim nihil mortalibus acerbius, quam morbi, accidere poſſit, ad eam calamitatem nunquam non eos ſolamina & præſidia quæſiviſſe, natura rerum ſuadet.

His adminiculis, & ipſa rei neceſſitate adacti, mortales perantiquis jam temporibus aliquam medicinæ ſcientiam adtigerunt. Ita ad ipſum antiquiſſimum regem HOANG-TI inventam medicinam & pulſuum cognitionem Chinenſes referunt (*b*), quæ eadem pulſuum ſubtilis inveſtigatio etiam ad vicinos Tunkinenſes transſiit (*c*).

HORO antiquiſſimo regi Aſſyrii & inventam medicinam tribuebant, & medicamenta quæ ad poſteros deſcenderunt, equidem ſuperſtitioſa (*d*). Aſſyriorum vero inventum literas eſſe, doctiſſimi PLINII conjectura eſt (*e*).

 Vix

(x) ÆL. *anim.* L. VI. c. 5.
(y) Ib. Lib. II. c. 53.
(z) CICERO *nat. deor.* II. p. 398.
(a) HYGINUS.
(b) Falſam eſſe de hippopotamo famam ex teſtimonio Arabis medici S. ROTARIUS oſtendit oper. p. 111.
(c) ÆLIAN. *anim.* L. V. c. 46. CICERO *nat. deor.* II. p. 598.
(*) GALEN. *adverſus* ERASISTRATUM.
(d) APOLLODORUS p. 46. a. 6.
(a) SICARD *Miſſ.* II. p 204. 205. & de *Miſſionibus* in univerſum IV. p. 73.
(b) BOYM E. N. C. *Dec.* II. Ann. 7.a pp.
(c) TAVERNIER.
(d) PLIN. L. XIX. ſ. 51.
(e) L. VII. p. 412. ed. HARD.

Vix ulla etiam adeo fera gens fuerit, quæ medicos ſuos non habeat. Siamenſis medicina formularum eſt congeries (*f*).

Bengalenſes mitibus fere medicamentis utuntur, internis etiam plurimum. Febrem chamæmeli odore tollunt, vermes aqua calcis (*g*) &c.

Morbos medici Coromandeliæ ad claſſes revocant, pulſus & excrementa obſervant, præſagiunt eventus; in ſelectu ciborum, in medicamentis multum laborem ponunt, neque compoſitis medicamentis deſtituuntur, fidem demum etiam Europæorum meruerunt, & ſatis feliciter morbos ſuperant, (*h*) ut tamen ſinguli ſingulos morbos curent (*i*). Sic avi eorum Brachmanes, perinde ut Ægyptii cibis, unguentis & plaſmatibus mitibusque medicamentis medicinam faciebant (*k*).

Inſulæ Otahaiti nuper detectæ incolæ, & plantis norunt mederi, & ſiphilidem, novum ſibi morbum, pene continuo propriis herbis ſuperare (*l*) didicerunt.

In Africa Beninenſes medici iidem ſunt & ſacerdotes, qui herbis & ſacrificiis medentur (*m*).

Nigritæ Seſtenſes non peſſimi medici clyſteres ſubdunt (*n*), flatumque in anum impellunt. Vires plantarum norunt; non ergo ſolis præſtigiis credulis illudunt (*o*).

Plantis fere ſolis Congani vulnera ſanant, & tot fere herbarii ſunt, quot cives. Venæ ſectione cephalalgiam curant (*p*).

Iſſinienſes frequenter cæci & vermibus obnoxii in febribus balneo utuntur frigidiſſimo (*q*).

Abeſſini torpedinis tactu febrem curare ſunt adgreſſi (*r*).

Sed in ipſa illa a priſco orbe dudum ſeparata America, quæ nullum unquam cum gentibus moratis commercium noverat, & medicina dudum fuit, & medici fuerunt. Ex eo exemplo vincas non ex traditione ſola majorum ſed

utique

(f) *Algem. reiſ.* T. X. p. 264.
(g) *Lettr. cur. & edif.* XVI. p. 405. ſqq.
(*) GRUNDLER *med. Malabar.*
E. N. C. vol. I. app.
(h) Paſſim in *Miſſ. Trankenb.*
(i) GRUNDLER.
(k) STRAB. XV.
(l) *Hiſt. gen. des voy.* L. XI.
(m) *Recueil de voy.* L. IX.
(n) Ib. L. IX.
(o) Ib.
HUGUES *Barbad.* p. 14.
LOPES p. 69.
(p) Voy. de VANDENBROECK p. 405.
(q) Hiſt. des voy. L. VIII.
(r) LUDOLPH *Hiſt. Aeth.*

utique propria induſtria aliquam in medicina peritiam eos homines ſibi conparaſſe. Canadenſes ſudorem movent, balneis utuntur (s).

Excellunt in arte medendi Irokii (*les Iroquois*), in vulneribus etiam potiſſimum. Inteſtini vulnus ſanarunt, & inſigne vulnus ſclopetarium. Vulnus exſugunt, medicamenta admovent, propinant aquæ theriacalis ſpeciem, ſudorem excitant ignitis ſilicibus in aquam injectis &c. (u).

Sic Acadienſes ſudorem ſibi excitant (x). Ipſi miſeri ſinus Hudſonici accolæ medicos ſuos habent plantarum, minime ignaros, & balneis vaporariis utuntur (y).

Medici, qui in vicinia coloniarum Novæ Angliæ habitant, multas peculiares & egregias vires ſtirpium habent perſpectas ut Lobeliæ ad curandam ſiphilidem (z).

Virginiani venam ſecant arundinis cuſpide (a): & purgant alvum fortibus pharmacis, ipſis tithymalis, ut priſci Græci, ſudores in hypocauſtis exprimunt, hydropem fumo decoctæ eſulæ ſanant (c).

Plantis plurimum utuntur iidem ſacerdotes. Sic etiam Caraibis ſui ſunt & medici & ſacerdotes. Tapuyarum ſacrificuli præſtigiis quidem amant plebi imponere, ſed eorum reguli ipſi tamen artem medendi ſibi vindicant, plantaſque earumque vires egregie habent perſpectas. Balneis ob cæli æſtum indulgent, ut per anum aqua ſorbeatur, qui alioquin in lethalibus febribus ampliſſime hiat (e).

Vespuтii jam ævo Americani venam in coxis ſuriſque ſecabant, alvumque & vomitum ciebant (f).

Mexicanis tanta fuit plantarum cognitio, ut etiam hortos botanicos colerent, & nuperis etiam temporibus perite plantis uſi ſint (g).

In ipſa noſtra barbara Celtica Druidæ, ſacerdotes iterum & medici, herbis etiam medebantur (h).

V. Ana-

(s) Charlevoix N. France III. p. 366.
Lafitau mœurs des ſauv. II. p. 33.
(u) II. p. 391.
(x) Dierville p. 184.
(y) A voyag for the diſcov. of the N. W. paſſage p. 232. 233.
(z) Epiſt. amic. III.
(a) J. des ſavans 1681. n. 5.
(b) Phil. Tranſ. n. 357. 126.
(c) J. des ſavans ib.
(d) Piso h. nat. Ind. L. I. p. 54.
(e) Zucchelli *relat.* p. 97.
(f) *Relat.* itin. *Veſputi.*
(g) Gage *voyage.*
(h) Plin. L. XVI. c. 44. L. XXX. c. 1.

§. V. Analogia. Expositio.

Paulatim homines in vitam ſocialem coaleſcebant. Ita factum eſt, quæ quiſque didiciſſet experiendo, ea pro genere humano ne perirent. Binis autem modis inventa hominum conſervabantur. Antiqui populi, cum nondum medici proprii nominis conſtituti eſſent, ſolebant ægrotos homines in publico foro deponere: ibi ut quiſque ab ægro morbi ſymptomata didicerat, ita, quæ ſibi nota eſſent auxilia, ei humaniter aperiebat (*a*). Ita de Babyloniis legimus (*b*). Luſitani, Callaici, Aſtures, Cantabri, Iberi (*c*) & ipſi Græci (*d*) ægrotos ſuos perinde publice exponebant.

Hunc antiquum morem Græci nondum depoſuerant, qui Tournefortio ægros in vicos adferebant, ut iis conſilia impertiret (*e*).

Aliud auxilium arti acceſſit a medicamentorum in templis deorum conſervatione. Ita enim quæ uſu ſalutaria eſſe compertum eſſet, ad publica commoda poſteris ſervabantur. In templo primario urbis Co multa dona, & formulas ſanationum, fuiſſe conſervatas Strabo auctor eſt (*f*). Ex eo ipſo templo Soranus ille, quiſquis fuit, Hippocratem exſcripſiſſe commentus eſt, quæ ad victus rationem pertinerent. Monumenta templi Cnidii a Divo Sene compilata fuiſſe, & templum incenſum, quo furtum lateret, calumnia eſt Andreæ (*g*).

Epidauri ſimilia monumenta pilis erant inciſa; ita Pausanias auctor eſt (*h*); medicamenta nempe ab Æsculapio hominibus indicata.

Venenatorum animalium morſibus oppoſitam Theriacæ formulam ex Serpyllo, & Opopanace, Milio, Trifolio, Fœniculo, Aniſo, Ammi, Apio contuſis & vino optimo exceptis, æri inciſam, & in templo Æſculapii Coi conſecratam Plinius habet (*i*).

Aurifabri collyrium a moriente auctore in templo Epheſio dicatum Aetius memorat (*k*): medicamentum tantæ efficaciæ, ut ægri, qui a medicis deſerti fuiſſent, in eo templo ſanitatem adſequerentur.

Emplaſtrum, cui nomen Iſis, ex templo Vulcani, quod Memphis erat, Heras revelavit (*l*), & ex eodem templo emplaſtrum ſuum de dictamno (*m*). Multa

(a) Plutarch λαθε βιωσας.
(b) Strabo. Herodot. apud Strabonem L. III.
(c) Ib.
(d) Conf. Hundertmark *de expoſ. agrot.* p. 9. 11. ex Maximo Sozomeno, aliis.
(e) *Voyag.* I. p. 103.
(f) L. XIV. p. 365.
(g) In vita Sorani.
(h) *Corinth.*
(i) L. XX. c. 27.
(k) Il. 3. c. 112.
(l) Ap. Galen. *comp. ſec. gen.* L. V.
(m) Ib.

Multa Pergami, Alexandriæ & alibi medicamenta a Diis commendata ARTEMIDORUS (*n*) citat, & PAUSANIAS in Myſæo.

Non formulas quidem, ſed tamen curationes, & præcipua medicamina ex marmore templi ÆSCULAPII tiberini deſcripta, vidit H. MERCURIALIS (*o*) & eas formulas excuſas dedit. Cineres de ara ſumtos, & cum vino miſtos, lateri dolenti juſſit DEUS imponi. JULIANO ſanguinem vomenti nuces pineas cum lacte & melle præſcripſit.

Denique etiam chirurgica inſtrumenta in templis dedicata fuerunt, ut Delphis odontagogon ERASISTRATI plumbeum (*p*).

Anatomica etiam aliqua opera in templis depoſita fuiſſe, diſcas ex ſceleto ænea HIPPOCRATIS Delphis dedicata, ad cujus ſimilitudinem PHAYLLUS contabuit (*q*).

Phyſici demum experimenti in templo Æſculapii Panticapeo monumentum reperias, hydrias nempe aheneas a glacie ruptas (*r*).

§. VI. MEDICINA ÆGYPTIA.

Ægyptus, uti Geometriæ (*a*), ita plerarumque artium, inter eas etiam potiſſimum Medicinæ mater fuit (*b*).

Medici Ægyptii erant ex honorato ſacerdotum ordine, numeroſi utique, ut omnes Ægyptios medicos eſſe HOMERUS (*c*) auctor ſit; neque niſi numeroſi potuerunt eſſe, cum ſingulis morbis ſui eſſent medici (*d*), qui mos nunc etiam ſupereſt (*e*). Gratuitam artem exercebant, publica annona ſuſtentati (*f*). Accurate hi medici legibus circumſcripti erant (*g*), ut etiam ex librorum ſacrorum imperio ægrotos curare tenerentur, ſuo periculo curaturi, ſi a præſcriptis recederent, & morbus infelicem haberet exitum. Ii libri HERMETI tribuebantur, ultimi inter libros ſacros XLII (*h*).

In plantis fere Ægyptia medicina ſubſtitit, ut tamen & venam ſecarent, & clyſteres injicerent (*i*), & balneis uterentur & unguentis (*k*). Mitibus indulgebant

(n) *Oneirocrit* L. IV. c. 27.
(o) *Art. gymn.* L. I. c. 1.
(p) CÆLIUS *tard.* L. II. c. 4.
(q) PAUSAN. L. X.
(r) STRABO L. I.
(a) Ob vaſtam camporum planitiem & agrorum dividendorum neceſſitatem, SUIDAS.
(b) PLIN. L. VII.
(c) *Odyſſ.* L. IV.
(d) HERODOTUS L. II.
(e) MAILLET *deſcr. de l'Egypte* p. 264. 265.
(f) DIODOR. *Sicul.* L. I.
(g) DIODOR. ib.
(h) CLEMENS ALEX.
(i) PLIN. L. VI. c. 1.
(k) CONRING.

gebant medicamentis (*l*), & poſt quartum demum diem aliquid movebant (*m*). Morbos fere corruptioni tribuebant alimentorum (*n*), quare triduanam fere in morbis abſtinentiam imperabant (*o*), alioquin temperatiſſimi homines (*p*), etiam reges (*q*). Vomitu etiam ſolebant initia mali expurgare (*r*). Non infeliciter artem medicam exercebant, uti quidem WOTTONUS (*s*) iis vitio dat, cum omnium mortalium ſaniſſimi vixerint & longæviſſimi (*t*), in regione noſtro certe ævo peſtilenti.

Plurimarum ſtirpium vires medicatas invenerunt (*u*). Nepenthes (*x*), opium ut videtur, ab Ægyptiis primum medico ſcopo eſt adhibitum, quod curas leniret, nam in Thebaide probatiſſimum proveniebat.

Compoſita medicamenta multa invenerunt, NECHEPSI medicina, Mendeſium unguentum (*y*), Iſis ſacrum emplaſtrum (*z*). Illius regis L. XIV citatur a GALENO (*a*). EURIPIDEM ægrum ſacerdotes Ægyptii ſanarunt (*b*). De IACHINE legitur, eum peſtilentiam graviſſimam & mala ab exortu caniculæ nata, rogis excitatis ſanaſſe (*c*).

Superſtitioſa & vana in eam medicinam irrepſiſſe negari nequit.

Dæmonum etiam auxilia & incantamenta videntur ſuis curationibus adhibuiſſe. Sed ea communia fuerunt veteris medicinæ vitia.

§. VII. DII MEDICI ÆGYPTIORUM.

Artium inventores vetuſtas Diis accenſuit, & æquum putavit, ut eos publica veneratio proſequeretur, qui generis humani commoda promoviſſent. Medicinam & Ægyptii, & Græci, ſuis & maximis quidem, DIIS acceptum retulerunt, ISIDI (*a*) Ægyptii, & SERAPIDI.

SERAPIS in templis (*b*) ſuis publice de medicina reſpondit, & conſilia flagitantibus ægrotis impertiit, ut frequenter in iis incubarent. ISIDEM multos oculis

(l) ISOCRATES *Encom. Buſiridis.*
(m) ARISTOT. *Politic.* III. Nonne nata inde fuerit diatritos methodicorum.
(n) DIODOR. l. c.
(o) DIODOR.
(p) DIOD. HIERON.
(q) Ibid. apud JOVINIANUM.
(r) DIOD. ibid.
(s) *Ant. and modern learning* p. 116. ſqq.
(t) SOCRATES.
(u) BORRICH. *ſap. Ægypt.* c. IV.
(x) HOMER. *odyſſ.* IV.
(y) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* II.
(z) p. 8.
(a) *Facult. ſimpl. med.* L. IX. ext.
(b) LAERTIUS.
(c) SUIDAS I. p. 92.
(a) DIODOR. l. c. qui & ſanatos a Dea morbos recenſet.
(b) *Inſcript.* REINES. n. 134. STRABO L. XVII. CICERO *de divin.* L. II.

oculis captos, & a medicis derelictos, conſiliis per ſomnos datis reſtituiſſe, demum poculum immortalitatis inveniſſe (*c*), auctores reperio.

Potiſſima tamen gloria fuit HERMETIS TRISMEGISTI, literarum inventoris & herbarum (*d*), & medicinæ (*e*), præceptoris ISIDIS (*f*): ſi omnino in hoc viro quidquam eſt firmi, de qua equidem quæſtione difficillimum eſt dictu. Libros equidem ſuppoſititios eſſe facile credas, qui nunc exſtant *Jatromathematum Triſmegiſti* ad AMMONEM *Ægyptium* titulo & qui Gr. Lat. a DAVIDE HOESCHELIO editi ſunt Aug. Vind. 1597. 8. quo libro abſurdiſſimum plantarum Syſtema traditur. Græcus eſt ejus libri codex MS. in B. R. Par. n. 2159.

Codex M. S. Vindobonæ eſt *de urina & pulſu* (*g*): tum libelli de *herbis ſacris duodecim ſignorum Zodiaci*, & de *notis ponderum & menſurarum* (*h*). EJ. *de medicina* cod. erat in B. MICH. CANTACUZENI (*i*). Quorum omnium non putes tantam eſſe antiquitatem. De PYMANDRO alibi dicemus.

GALENI certe jam ævo libri exſtabant, qui HERMETI cum tribuerentur, ſuſpectæ erant fidei (*k*), & in iis, qui ſuperſunt, manifeſta Chriſtianæ religionis ſunt indicia. Potuerunt tamen olim exſtitiſſe veri Paſtophori (*l*) de medicina libri HERMETIS.

Sed & OSIRIDI inventa medicina tribuitur. Num autem OSIRIS idem cum ſole fuerit, cum ISIDE luna, nunc non diſquiro (*m*). Cum SERAPIDE certe eumdem DIODORUS facit (*n*). HORUS, ejus & ISIDIS filius, & ipſe artem medicam ab ISIDE matre didicit (*o*).

APIS ab aliis pro OSIRIDIS alio nomine habetur (*p*), ab aliis pro filio APOLLINIS (*q*), ab aliis pro ſacerdote (*r*). Is APIS dicitur ab animalibus homines interimentibus terram vindicaſſe, inveniſſe etiam remedia (*s*). CYRILLUS ALEX. eum medicinæ auctorem facit, quam AESCULAPIO tradiderit.

Hæc quidem omnia breviſſime congeſſi, non quod multum iis tribuam, ſed ne omnino narrationes veterum videar neglexiſſe.

(c) DIOD. L. I.
(d) PLIN. L. IX. c. 5.
(e) BORRICH. fuſiſſime in operis principio. DIODOR.
(f) DIODOR. l. c.
(g) LAMBEC L. VI. P. II. p. 137.
(h) ID. P. I. p. 65.
(i) VERDIER *bibl.* p. 62.
(k) GALEN. *ſimpl. med. fac.* L. VI.
(l) CLEM. ALEX. VI. GALEN. *med. ſimpl. fac.* L. VI. EUSEB. *Chronic.* L. I.
(m) SUIDAS.
(n) l. c. & PLUTARCH. *Iſis & Oſir.*
(o) DIOD. L. I. & M. S. in B. R. P. 2139. Græce.
(p) PLUTARCH. *cur affect. gentil.*
(q) ÆSCHYLUS in *ſuppl.* CYRILL. ALEX.
(r) CYRILL.
(a) Ib. Conf. CLEM. ALEX.

Horapollinis hierogrammatici librum citant nomine Ambres, in quo ſigna dantur boni malive in morbis eventus. Sed is poſterioris eſt ævi.

§. VIII. Dii Medici Græcorum.

Ut Aegyptii ſuis Diis, qui tamen manifeſti homines fuerunt, ita Græci imitatores ſuis magnis Diis medicinæ inventæ laudem tribuerunt, Apollini primum (*a*). Paſſim in nummis medicis reperiuntur apud Meadium, Solis & Apollinis imagines. Apollinis filium Arabum alii (*b*) nominant.

Sed & de Minerva medica legimus (*c*). Et ipſa per ſomnum medicamenta hominibus indicavit, ut Parthenium Periclis ſervo, ex alto lapſo (*d*), qui etiam imaginem æneam Minervæ hygiejæ ob eam curationem dicavit (*). Infirmitate gravi liberata Coelia Juliana Indulgentia Minervæ marmor inſcripſit (*e*): & Bacchus etiam Pythiæ juſſu Athenis (*f*) veneratus fuit. Copias ſuas ipſe peſte liberaſſe legitur, cum eas (*g*) ex campeſtribus ad montana & frigida traduceret. Idem etiam morbos inmittebat. Antiopen ex ira Bacchi inſanientem Phocus ſanavit & in matrimonium recepit (*h*). A Venere Milto monita fuit, ut ſerta roſea tumori menti adaptaret (*i*). Juno Sospita & Lucina vulgo nota eſt. Mercurio votum ſolutum (*k*).

Hercules medicus (*l*) Alceſtin ſervaſſe (*m*) legitur.

A Boeotis ad morborum curationem conſultus (*n*) eſt Castor & Pollux.

Solebant autem Dii, de curandis morbis conſulti, per ſomnum reſpondere. Herba per ſomnum Alexandro (*o*) monſtrata ad ſerpentum morſus utilis. Militis matri radix ſylveſtris roſæ adverſus canis rabidi morſum (*p*) per ſomnium indicata fuiſſe dicitur.

Ea divina ſomnia ut facilius obtinerentur, ægroti in fano decumbebant, noctur-

(a) Ovid. Pindar. *Pythic.* III. Isidorus.
(b) Plin. L. VII. *Conf.* Meibom. *Hipp. jusjur.* p. 26. Varia lege apud Hundertmark *de principib. diis artis medicæ tutelar.* Lipſ. 1735. 4. *.
(c) Inſcript. ex Gruter.
(d) Plin. L. XXII. c. 17.
(*) Plutarch. *Pericl.*
(e) Meibom. l. c. p. 63. ex Aldo Manutio. *de orthogr.*
(f) Mnesitheus ap. Athenæum L. I. Pro ſalute Baccho donum. Reines. n. 272.
(g) Diod. l. c.
(h) Pausan.
(i) Aelian. L. Var. L. XII. c. 11.
(k) Reines. I. n. 75. Gruteri M. L. XVII.
(l) Caryophilus *therm.* Hercul.
(m) Plutarch.
(n) Pausan. Bœot.
(o) Diodor. L. XLIII.
(p) Plin. L. XXV.

nocturnam per quietem ſalutaria conſilia exſpectaturi. Decumbebant in fanis Æſculapii, Iſidis (*s*), Serapidis (*t*), Plutonis & Proſerpinæ (*u*), Paſiphaes (*x*), Vulcani (*y*), Caſtoris & Pollucis (*z*), & Bacchi (*a*).

Ipſis LUCIANI temporibus & PHILOSTRATI (*b*) ea incubatio ſuperfuit (*c*). Multa ſibi per ſomnum medicamenta demonſtrata fuiſſe & GALENUS (*d*) teſtatur, & M. ANTONINUS, & CARACALLA apud HERODIANUM.

DEUM Pergami quindecim dierum a potu abſtinentiam imponere, & obſequi ægros, nulli mortalium parituros (*e*), GALENUS. Solebant autem ſacerdotes DEORUM habitu ægrotis adparere, qui ni dormirent ſomnum tamen ſimularent (*f*).

Hæc oracula ſua medicamenta fere ex HIPPOCRATIS aliorumque celebrium medicorum operibus ſumebant.

Levati morbo vota ſolvebant, dona (*g*), inſcriptiones (*h*) ſolas, imagines artuum ægrorum, quod ſtudium etiam Chriſtiani ſunt imitati (*i*). Artus cereos in templis ſuſpenſos JOSEPHUS ADDISON vidit, & *Phil.* SKIPPON morborum ſigna, qui miraculoſe ſanati fuerint (*k*).

§. IX. ÆSCULAPIUS.

Etſi Græcorum ÆSCULAPIUS pluſculis medicis Græcis eſt antiquior, qui filios in bello Trojano habuerit militantes, nolui tamen eum ſeparare ab Ægyptio ÆSCULAPIO multo antiquiori, qui vel idem ſit cum Græco, vel certe exemplaris loco fuerit, ad quod Græci ÆSCULAPII hiſtoria compoſita ſit. Sed etiam tres ÆSCULAPIOS græcos CICERO numerat (*a*).

B 3 ÆSCU-

(s) DIOD. L. I.
CONRING. *de incubat.*
HUNDERTMARK. *de expoſ. ægrot.* p. 25. ſqq.
(t) STRABO L. XVII.
(u) ID. L. XIV.
(x) CICER. *de divin.* L. I.
(y) Memphitani GALENUS.
(z) VINK *amœnit.* p. 86.
(a) PAUSAN. Phoc.
(b) In *Pſeudomante.*
(c) *Vit. Sophiſt.* certe ANTIOCHI.
(d) *Epid.* VI. *Comm.* IV.
(e) GALEN. *Comm. in Epid.* VI.
(f) Conf. ARISTOPH. *Plut.*
(g) Ex ERYC. PUTEANI ep. ad SEPT. PHALARIS ep. 84. SCHWAR ...*yg.* p. 1. 9. 22. &c.
(h) SPON *Miſcell. erud. antiq. Voy. de Levant.* THOMAS *Man. dedic.* GRUTER p. LXXXII. &c. Conf. VINCK *Amœnit.* c. 6. SUIDAS II. p. 178.
(i) THEODORET.
(k) *Travels to Ital.* operib. T. II. p. 25. & SKIPPON in CHURCHILL *Travels* T. VI.
(a) *Natur. Deor.* L. III.

Æsculapius Ægyptius Hermetis dicitur diſcipulus fuiſſe (*b*), & in Hermeticis, quæ ſuperſunt, dialogis collocutor eſt. Quare, ſi Hermes Isidis primæ Ægyptiorum reginæ præceptor fuerit, iſte Ægyptius Æsculapius multis ſeculis ultra Trojani ævi hiſtoriam vixerit. Ejus nomen manifeſto orientale eſt, neque græcæ originis (*c*).

Ante Græcum tamen Æsculapium, Chironem dicere oportet, Centaurum nempe Theſſalum, qui plantarum peritia, & curationibus etiam chirurgicis inclaruit, multorum heroum præceptor, ipſius etiam Æsculapii. Parum eſt, quod de eo certum novimus. Abſurdum medicamentum ei apud Vegetium tribuitur (*d*). Molli manu mederi & pharmacorum rationem docuit, apud Pindarum, & herbas invenit (*e*). In antro de medicina conſultus reſpondebat (*f*).

Æsculapius Græcus, quem pro dogmaticæ medicinæ (*g*) vero auctore Galenus habet, Apollinis (*h*) dicitur filius, & Chironis (*i*) diſcipulus & proprii patris (*k*), etiam cruore Gorgonis a Minerva accepto (*l*) ditatus, Princeps partis Meſſeniæ. Ei omnes partes artis medicæ excultæ tribuuntur, chirurgia quidem potiſſimum (*m*), tum clinice (*n*), & diætetice, atque gymnaſtice (*o*). Primus dicitur ægros inviſiſſe. Alvi purgationem & dentis evulſionem a tertio Æsculapio inventam Cicero (*p*).

Laudatur ob inſignes curationes, ut etiam mortuos dicatur ſuſcitaſſe (*q*), & ob id crimen fulguratus periiſſe (*r*). Pleræque tamen ejus curationes chirurgicæ fuerunt, Hippolyti ab equis raptati, vulnerum a lapide projecto, ab ære inflictorum (*s*): uſtiones etiam & inciſiones adminiſtravit (*t*). Filiabus Phinei excæcatis viſum reſtituiſſe alii, eamque fuiſſe cauſam, cur fulguratus fuerit (*u*). Alibi utraque pars artis medendi ei tribuitur. In nummis Smyrnæis cum ſpecillo & gladiolo, in monumento (*x*) cum pyxide unguentaria pingitur. Cantilenis etiam uſus

(b) Jul. Martianus.
(c) Ασκελη ηπια ποιειν Cælius p. 268. ed. Almel., ſed ea nimis anxia eſt etymologia, quæ a *cultris* liquide deducatur.
(d) L. I.
(e) Galen. *introd.*
(f) Clemens Alex. *Strom.* I.
(g) Galen. *introd.*
(h) Pindar. *Pyth.* III. Et diſcipulus Galen. *introd.*
(i) Apollodorus.
(k) Galen. *med.*
(l) Apollodorus p. 115.
(m) Ibid.
(n) Hyginus.
(o) Gal. *ſanit. tuend.* L. I.
(p) *Nat Deor.* L. III.
(q) Apollodorus.
(r) S. Empir. *in mathem.* L. III. Apollodorus. Pindar. *Pyth.* III.
(s) Pindar. *Pyth.* III.
(t) Plato.
(u) Sext. Empir *in mathem.* L. I.
(x) Ita Meadius & alii, mihi vero quod pro ſmile habent volumen videtur, ut cylindricum.

uſus eſt (*y*). Sed in antiquo hymno vocatur morborum omnigenorum mulcens contagia, & mortiferæ cohibens incendia peſtilentiæ, nulla facta chirurgiæ mentione. Et blanda dabat medicamenta, & medicatas potiones (*z*), herbarum poteſtatem a CHIRONE doctus (*a*). Sic effectuum intemperiei aeris curatio (*b*) ei adſcribitur. Medicamenta laborioſis mortalibus ab APOLLINE Aſclepiadibus (nempe primum ASCLEPIO) dictata fuiſſe EURIPIDES (*c*) auctor eſt.

Quare omnibus penſitatis credas, CELSUM (*d*) veriſſime ſcripſiſſe, ÆSCULAPIUM paulo ultra priores medicos eſſe progreſſum.

Libri manifeſto ſpurii ſunt, qualis eſt ÆSCULAPIUS *de morborum deſcriptionibus & cura*, Argent. 1533 f. excuſus, ex GARYOPONTO & PRISCIANO collectus.

Si illuſtris ei viro vita fuit (*e*), multo major a morte fuit gloria: inter Deos enim relato (*f*) numeroſiſſima templa exſtructa fuerunt (*g*), aliqua donis conſecratis ditiſſima (*h*), neque paucis ſeculis ejus oracula medica conſulta fuerunt (*i*), etiam a GALENO, ut diximus, & a CARACALLA, qui nummum ejus honori dicavit. Domi eum JULIANUS conſuluit, ejusque ſalubria conſilia laudavit (*k*).

Romam (*i*) etiam, Epidauro accerſitus, ſub anguis, ſacri ÆSCULAPIO animalis, ſpecie advenit, eique celebre in inſula Tiberis templum dicatum eſt. Cum in omnes Romanos ſæviretur, ſoli ſervati ſunt, qui in templum ÆSCULAPII confugerant (*k*). Athenienſes morte plexerunt hominem, qui paſſerem ÆSCULAPII ad mortem verberaſſet (*l*). ALEXANDER M. DEO conſulto ſacrificavit (*m*).

In ædibus ÆSCULAPII incubabant ægri, & reſponſa obtinebant, ſæpe ad artem medicam ſatis accurate accomodata, vana nonnumquam. Valde tamen laudat ea reſponſa ÆSCULAPII ARTEMIDORUS (*n*). Multæ & celebres curationes ei DEO tribuuntur, in clinicis potiſſimum. MERCURIALIS tabulam citavimus. NICOMACHUS (*o*) Smyrnæus per exercitationem corporis ſibi inperatam

(y) PINDAR. *Pyth.* III.
(z) ALCESTIS.
(a) PINDAR. GALEN. *ſanit. tuend.* L. I.
(b) Præf. L. I.
(c) Partem certe Meſſeniæ filii ejus tenuerunt.
(d) Inter Deos majores, ut eadem cum Jove inſignia & ſimilem ſellam haberet, MEAD. *numiſm. Smyrn.*
(e) Catalogum dat SCHULZIUS *hiſt. med.* p. 118. ſq. quem facile augeas. Plurima PAUSANIAS recenſet.
(f) Athenienſe PAUSAN., Epidaurium utrumque, Pergamenum *S.* JOHANNIS animadverſionem meritum, Coum, Cnidium, Alexandrinum.
(g) SCHULZE p. 139. 140. VINK. p. 66. HUNDERTMARK l. c. 35. ſqq.
(h) Apud CYRILLUM.
(i) PLIN. L. 29. n. 22.
(k) CREVIER X p. 116.
(l) ÆLIAN. *var.* L. V. c. 7.
(m) *Oneirocrit.*
(n) Expedit. II.
(o) GAL. *diff. morb.* n. 9.

tam nimia obeſitate liberatus fuit. ARISTARCHUS Smyrnæ ab ÆSCULAPIO ſanatus, juſſus gratiam DEO referre, tabulam (*p*) votivam ſuſpendit. Pro luminibus redditis apud GRUTERUM (*q*) inſcriptum marmor exſtat. ZOSIMUS (*r*) pro filio tripodem cum dracunculis deo obtulit. Alia Athenæi & Athenionis inſcriptio Peræ exſtat (*s*). THEOPOMPUM comicum ÆSCULAPIUS ſanavit, cum tabidus eſſet (*t*). Ευχαριστηριον ASCLEPIO dicatum BAIERUS eſt interpretatus (*u*). Ad ſedis vitia cinerem cum aceto imponere IDEM DEUS docuit (*x*).

Vana alia & nonnulla fabuloſa de ejus DEI mirificis curationibus referuntur (*y*), etiam capitis a DEO repoſiti, & medicamenta ſuperſtitioſa (*z*).

Ut autem æſtimes, quanta DEI fuerit apud ſuos cultores veneratio, lege ſi videtur ἱερους λογους fidi ÆSCULAPII adoratoris ÆLII ARISTIDIS, ut videas, quæ conſilia ei per ſomnia DEUS in longo morbo dederit, alia ſatis ad præcepta artis accomodata, ut frigidæ uſum; alia abſona, quo referas magni tumoris vetitam apertionem, quem medici volebant incidere.

HYGEIA ſive DEA SALUS ſæpiſſime patri ÆSCULAPIO comes datur (*). Reliquæ quatuor filiæ minus vulgo innotuerunt.

§. X. TEMPORA HEROICA.

ÆSCULAPIUM cum Diis recenſuimus, ſed dantur in Græcia antiquiores ÆSCULAPIO medici. Non ideo cum Ægypto Græcia pugnet, quæ barbarorum fuerit ſedes, glande viventium, & artium & agricultus ignarorum, quoad ex Phœnicia CADMUS (*a*), ex Ægypto INACHUS aliique heroes advenerunt; qui rudem gentem erudirent. Ipſa medicina Græcorum eſt ab Ægyptiis (*b*), ad quos MELAMPUS iter ſuſceperat.

Is AMYTHAONIS filius, vates & medicus, Græcorum medicorum antiquiſſimus, inclaruit curatione Argivarum feminarum, ANAXAGORÆ R. ævo (*c*), vel

(p) SUIDAS.
(q) *Inſcr.* p. LXVII. LXVIIII.
(r) Ib. p LXX.
(s) LUCAS it. præf.
(t) SUIDAS II. p. 178.
(u) De *Æſcul. & Hygiei.* n. Altd. 1742. 4.
(x) PLIN. XIX. n. 22.
(y) PLIN. L. VIII. c. 34.
(z) GALEN. *fac. ſimpl. med.* L. XI. *Subfig. Empir.*
(*) Ap. MERCURIALEM.
(a) GRUTER. FANELLI p. 256. MONTFAUCON *ſuppl.* L. V. MEIBOM. in *jusjur.* MŒHSEN *Bildnüſſe.* SCHWARZ *de Æſcul. & Hyg.* In nummis Smyrneis MEADIANIS paſſim.
(a) PLUTARCH. *ſympoſ.* L. III.
(b) HERODOTUS L. II. Pompam Phalli introduxit DIODOR. L. I. Ægyptiam ceremoniam.
(c) PAUSAN. *Corinth.* ACRISIUM regem vocat APOLLODORUS p. 46. a. b.

vel ſecundum alios filiarum PROETI (*d*) eorumdem Argivorum regis. Eæ mania correptæ vel helleboro (*e*), vel lacte curatæ ſunt, quod de capra helleboro paſta (*f*) mulſum fuiſſet, improbabili hactenus narratione, cum omnino noſtræ capræ helleboro ſciant abſtinere. Dicitur autem MELAMPUS & ſibi regis filiam (*g*) cum tertia regni parte mercedis loco pepigiſſe, & alteram filiam partemque regni tertiam BIANTI fratri popoſciſſe. Sed etiam IPHICLUM ſanavit, quem filii procreandi deſiderium tenebat, rubigine cultri in arborem defoſſa (*h*), in aquam infuſa & pota. Idem vinum aqua docuit temperare (*i*). A morte inter deos cultus fuit (*k*), & herbæ ſuum nomen reliquit, herbarum medicatarum inventor (*l*). Libri, qui eidem tribuuntur, manifeſto ſpurii ſunt (*m*).

Eum inter medicum & Argonautas multi Argis reges (*n*) inperitaverunt, & temporibus obſidionis Thebarum ſexta ex generatione nepos MELAMPI AMPHILOCHUS AMPHIARAI F. (*o*) inclaruit.

Sed etiam THYODAMAS (*p*) MELAMPI f. artem medicam exercuit.

PHOCUS, nepos SISYPHI (*q*), f. ORNYTHIONIS, Antiopen inſaniæ morbo laborantem curavit, & duxit. POLYIDAS, MELAMPI nepos, qui GLAUCUM MINOIS f. exſtinctum ad vitam revocavit, DRACONIS vetuſtioris medici diſcipulus, procul dubio a juniori POLYIDA diverſus eſt, cujus medicamentum paſſim citatur. Hic fuerit POLYIDES, qui inter primos auctores poteſtatum herbarum recenſetur.

ORPHEUS ex Argonautis, & ipſe Ægyptiorum (*r*) diſcipulus (*s*), de venenis (*t*) & de medicina egit (*u*), quem ſcripta MOSIS ſecutum fuiſſe SUIDAS auctor eſt (*x*). Verum ea ſcripta, qualia nobis ſuperſunt, fruſta BORRICHIUM defenſorem nacta, nimis manifeſto ſpuria ſunt (*y*).

ELEBO.

(d) APOLLOD. PLIN. L. XXV. n. 21. PAUSANIAS *Arcad.* ORIBAS.
(e) Add. ORIBAS. *coll.* VII. c. 27. GALEN. *de atra bile.*
(f) PLIN. L. XXV. n. 21.
(g) APOLLODOR. HERODOT. L. IX.
(h) APOLLODORUS p. 26.
(i) ATHENÆUS L. II.
(k) DIOSC. IV.
(*) PAUSAN. *Attic.*
(l) GALEN. *intr.*
(m) *De nævis.* Venet. 1552. 4. *. de *palpitationibus* græce. Rom. 1545. 4. BODLEY.
(n) PAUS. *Elia.*
(o) PAUSAN. *Corinth.*
(p) STATIUS L. VIII.
(q) PAUSAN. *Bœot.*
(r) DIOGENES LAERT. in THALETE.
(s) PLIN. L. XXV. c. 2.
(t) GALEN. *antid.* L. II.
(u) PAUSAN. *Bœot.* Morborum remedium inveniſſe.
(x) II. p. 720.
(y) P. 167.

Elebotes Teleontis f. Oileum ab avibus Stymphalicis vulneratum curaſſe dicitur (z), narthecem etiam (a), ſive unguentorum & medicamentorum ciſtulam de ſinu eo fine depromſiſſe.

Antiquiſſimis etiam temporibus Anticyrei ad Oetam helleborum in curanda inſania adhibuerunt, quem optime præparaverunt & ſeſamoide miſcuerunt. Herculem eo medicamento ſanatum fuiſſe legitur.

Inter eosdem Argonautas aſtronomiæ cognitione & plantarum (b), & mulomedicina (c), & medicina hominum (d) eminuit Chiron Centaurus, cujus multi diſcipuli (e) fuerunt, qui & ipſi artem medendi retinuerunt.

Inter eos diſcipulos Achilles fuit (f), curato clarus Telepho (g), æruginis, ut ex fabula conjicias, in emplaſtris vulnerariis inventa utilitate. Idem in ſomnis Cleonymum pugilem ſanavit (h). Patroclum etiam amicum artem medicam docuiſſe auctor exſtat Ælianus (i).

Sed etiam Aristæus medicam artem a Chirone didicit (k). Herbas inveniſſe Galenus (l).

Omitto feminas, venenorum cognitione infames, Hecaten, Medeam, Circen.

Denique Æsculapii filius major Machaon fratrem Podalirium in arte medica inſtruxit, eamque artem ipſe exercuit, cum tamen inter præcipuos eſſet heroes, & in fatalis equi (m) utero cum Neoptolemo, Ulysse, Diomede & aliis principibus Achivorum urbem Trojam ſit ingreſſus. Medicam artem exercuit (n): ad vulnera etiam curanda vocatus (o), ſagittas exſcindebat, & lenia imponebat medicamenta. A morte inter Deos cultus eſt (p), in Gerenio.

Polemocrates Machaonis f. medicinam exercuit & docuit (q), & in templo morborum remedia aperuit (r).

Podalirius ab obſidione Trojana redux, in Cariam tempeſtate delatus, Damoe-

(z) Aristophan in *ranis.*
(a) Apollon. Rhod.
(b) Galen. *Medicus.* Plutarch. *ſympoſ.* L. III. Hyginus.
(c) Suidas l.
(d) Plin. L. VII.
(e) Galen. l. c.
(f) Homer. *Iliad.* L. II.
(g) Plin. L. XXV. c. 5.
(h) *Hiſt. anim.* II. c. 18.
(i) Tibull.
(k) Apollon. *Argon.*
(l) *Introduct.*
(m) Hyginus.
(n) Pausan. *Lacon.*
(o) Homer. *Il.* IV. de Menelao. *Propertius* L. II. de Philoctete.
(p) Pausan. *Meſſen.*
(q) Pausan. *Corinth.*
(r) Id.

DAMOETHI Cariorum regis filiam SYRNAM de alto lapſam vena in utraque manu ſecta reſtituit duxitque (*t*). Ab eo viro, ex loci ratione, putes Cnidiam & Coam ſcholam ortum duxiſſe: interque ejus poſteros magnus fuit HIPPOCRATES. Uterque frater in Theſſalia morbos curavit (*u*), artem per univerſam Græciam docuit.

SYRNÆ non imperita curatio non videtur admittere aſperum PETRI GERICKE judicium, qui divos fratres nihilo circumforaneis meliores eſſe reliquit (*x*). Et apparet, his heroicis temporibus venæ ſectionem, dentium evulſionem, medicamentorum ex plantis aliqua, & alvi purgationem jam nota fuiſſe.

§. XI. SACERDOTES.

Etſi poſt tempora heroica nullum valde celebre in medicina nomen reperias (*a*), non ideo ars nulla fuit. Conſervata eſt, etiam aucta, apud Sacerdotes, apud Philoſophos: præterea alii etiam medici fuerunt, neutræ claſſi accenſi.

In Ægypto ſacerdotes fere ſoli artem medicam exercuerunt. Multo poſterioribus temporibus EURIPIDEM curaverunt & PLATONEM (*b*).

In oculorum morbis tantam nacti ſunt celebritatem, ut ab AMASI (*c*) ocularium medicum CAMBYSES petierit. Et tamen SESOSTRIS, cum ex oculis laboraret, non a medico, ſed a femina curatus fuit (*d*), quæ nunquam fidem conjugalem temeraverat (*e*)

In chirurgia Ægyptii medici timidiores, & parum efficacibus adſueti præſidiis, vix crucem effugerunt, cum ſubluxatum DARII (*f*) Hyſtaſpidis pedem, & ulceroſam Atoſſæ mammam curare non poſſent.

Videntur eæ gentes, ad morem fere Orientalium gentium, mature ad aliquam in arte ſua perfectionem perveniſſe, in eo faſtigio ſubſtitiſſe, neque ultra progreſſos eſſe; omnino ut Chinenſes pene omnes artes, multis ante Europæos ſeculis, invenerunt, nullam perfecerunt.

SALOMONEM vicinum Ægypto regem hic dicas, qui morbos curaverit, & de eorum remediis ſcripſerit (*g*). Ei adtributum l. medicum & aſtrologicum MAIMONIDES citat.

Raphano etiam legas Phthiſin cordis in Ægypto ſanatam fuiſſe, quam

(t) STEPHANUS *Byzant. de urb.* in voce Syrna.
(u) ARISTIDES ασκλεπιαδαι.
(x) *de ſcholis & inſtitt. med. in Græc.*
(a) latuiſſe ISIDORUS.
(b) LAERT. L. III.
(c) HEROD. L. III.
(d) ejus lotio Diodor. L. I.
(e) vide ubi de DEMOCEDE agitur.
(f) HERODOT. L. III.
(g) ap. SUIDAM.

quam cauſam ignoti mali Ægyptii inciſis cadaveribus detexerint: ſed ætas inventi ignoratur (*h*).

Inter medicos Ægyptios eosdemque ſacerdotes reperias JACHINEM (*i*), cui diximus eamdem fere ſuperatæ per incenſos rogos peſtis laudem tribui, quæ HIPPOCRATI: Amuletorum idem auctor fuit.

Reges inter, qui omnes ſacerdotes fuerunt, medici etiam fuerunt. NECHEPSUS, cujus multa medicamenta etiam (*k*) poſterioribus Græcorum temporibus ſupererant, & cujus etiam libri exſtabant (*l*). Superſtitioſa amuleta idem commendabat (*m*) & carmina.

ATHOTIS etiam anatomicos libros ſcripſiſſe dicitur (*n*).

In Græcia pariter ſacerdotes fuerunt, iidemque medici, certe in ÆSCULAPII templis, quorum oracula medica ad artis præcepta oſtendimus (*o*) accomodata fuiſſe.

Facile vero credas BOERHAAVIO, uti ars medendi in ſacerdotum familiis lucroſa fuit, ita & ſuperſtitionem fraudeſque, per eam ipſam divino nomine abutendi legem, in optimam artem irrepſiſſe. Fraudulentos ſacerdotum mores ex ARISTOPHANE (*p*) & LUCIANO colligas (*q*). Suppreſſa etiam æmulatione multum deceſſiſſe artis progreſſibus exſpectes.

EPIMENIDEM vatem & expiatorem ad ſacerdotes refero. Plantas ſollicite indagavit, ſcillæ uſum medicum invenit (*r*).

§. XII. ASCLEPIADÆ.

In ÆSCULAPII primum familia ars medica hereditatis quaſi jure ab ipſo gentis principe ad HIPPOCRATEM tranſiit. Deinde ejus viri liberos, ſi libero animo expenderis, facile invenies, non inertes fuiſſe homines, etſi minorem quidem laudem meritos, quam quidem GALENUS (*a*) iis impertit. Libri enim HIPPOCRATICI maxime genuini, chirurgici etiam potiſſimum, ad perfectionem propius accedunt, quam quos ÆSCULAPII præcepta (*b*) ſola putes continere. Recepta fuiſſe

(h) PLIN. L. XIX.
(i) SUIDAS. Conf. p. 10.
(k) ap. AETIUM I. 1. Conf. p. 10.
(l) apud JULIUM FIRMICUM.
(m) Simpl med. fac. L. IX.
(n) *Bibl. Anat.* I. p. 8.
(o) p 13.
(p) PLUT.
(q) *Pſeudomantis.*
(r) *Bibl. Bot.* T. I. p. 12. & II. p. 619.
(a) *Introd Admin. Anat.* L. II.
(b) ASCLEPIADIBUS tradita PINDARUS.

fuiſſe vero conſilia in gente ſua ex HIPPOCRATIS vocibus colligas, qui tamquam de rebus notis vulnerum, fractorum, & luxatorum curationem proponit, & quæ ſua eſſe velit, ea luculenter diſtinguit. Gymnaſticam Aſclepiadas neglexiſſe PLATO (*c*). Magnam vero eventuum copiam & morbi hiſtorias in ejusmodi gente per longam medicorum ſucceſſionem demum collectam fuiſſe, utique credas.

Hæc gens ASCLEPIADUM ſuperfuit ad PRAXAGORAM, ad ſextum HIPPOCRATEM (*d*), & demum ad XENOPHONTEM Coum CLAUDII archiatrum, qui Cois ſuis immunitatem impetravit (*e*). POLYANTHES (*f*) Cyrenæus de ortu Aſclepiadarum ſcripſerat. In Ludis ASCLEPIADUM Epidauri muſica certebatur (*g*).

§. XIII. SCHOLÆ MEDICÆ.

Cum ASCLEPIADARUM hiſtoria Scholas Græcas medicas conjungimus, quarum aliquæ, COA certe & CNIDIA, a poſteris ÆSCULAPII erectæ fuerunt. Et CNIDIÆ quidem non parva gloria fuit, ex qua celebres medici prodierunt, ut EURYPHON, & in cujus Aſclepieo tabulæ curationum medicarum celebres fuerint ſuſpenſæ, in qua ipſa ſchola corrigenda HIPPOCRATES multum laboraverit, ex qua demum CTESIAS prodiit, æmulus HIPPOCRATIS. Æmulam fuiſſe COÆ GALENUS (*a*).

Propria aliqua hujus Scholæ placita fuerunt. Morbos nimis ſubtiliter diſtinxerunt, ut quatuor in exemplo morbos craſſos, octo pleuritides (*b*), quatuor morbos ſtranguricos, tres tetanos, renum morbos quatuor; veſicæ omnino duodecim (*c*) numerarent, & ſic porro in morbis, non ſatis ſtabiles claſſes conſtituerent. Id vitium ex errore ſubnatum eſt, quo peculiari alicujus ægroti hiſtoriæ morbi dignitatem impertierunt, quem proprio nomine definirent. Deinde hiſtorias morborum conſignabant, ſatis equidem fidas, ſed quales idiota ſcriberet, non medicus (*d*).

Medicamentorum parcitatem etiam GALENUS culpat (*e*), eaque nimis draſtica fuiſſe, ut coccum Cnidium, alia nimis vehementia, ut æris florem.

A cocco Cnidio nomen accepiſſe ſectam Cnidiam ALMELOVEENIUS, non is

 erroris

(c) *Republ.* L. III.
(d) MEIBOM. *ad jusjur.* p. 7.
(e) MOEHSEN *Bildnüſs* n. 33.
(f) SEX EMPIR. l. c.
(g) SPON *miſcell.* p. 366.
(a) *Meth. med.* L. I.
(b) vide inter LL. HIPPOCRATIS.
(c) GALENUS Comm. in l. de *victu acutor.*
(d) HIPP. *vict. acut.* L. I.
(e) ib.

erroris auctor; nam RUFI apud ORIBASIUM (*f*) eadem fuit conjectura. Demum victus rationem neglexiſſe HIPPOCRATES.

Sententiæ Cnidiæ notiſſimum fuit opus, cujus auctor putatur EURYPHON fuiſſe, de quo dicemus. Duas fuiſſe editiones, poſteriorem meliorem GALENUS (*g*).

Verum inter libros HIPPOCRATICOS non paucos eſſe oſtendemus, in quibus omnia ea vitia ſunt, quæ HIPPOCRATES & GALENUS in Cnidia ſchola carpſerunt.

Aliqua ipſe HIPPOCRATES a Cnidiis accepit; vomicas nempe rumpebant aquæ guttis in aſperam arteriam miſſis, quæ tuſſim moverent.

COAM SCHOLAM primo loco GALENUS numerat (*h*). In ea pariter curationes, & morborum hiſtorias adnotatas fuiſſe adparet, ſi ejus Scholæ opus ſunt, quæ dicuntur *Prædictiones Coacæ*. Videntur ii viri ſimplices eventus cum ſignis conparaſſe, quæ præceſſiſſent, atque in eo ſtudio felices fuiſſe. Vera ſchola fuit, ut ex PLATONIS loco eſt intelligere (*k*), in quo SOCRATES de juvene dicit, qui HIPPOCRATI ſe educandum tradere voluerit. Plurimos Coæ Scholæ diſcipulos fuiſſe GALENUS (*l*). Jusjurandum etiam huc referas, non quidem ut puto HIPPOCRATIS opus, perantiquum tamen, in quo diſcipuli magiſtris ſempiternam gratitudinem promittunt.

Non mediocres autem viros ea ex ſchola prodiiſſe vel inde æſtimes, quod ſcripta chirurgica aliqua magni HIPPOCRATIS avo ejus cognomini, GNOSIDICI filio, a multis veterum tributa fuerint, ejusmodi ergo viro, a quo opus non mediocre exſpectari potuerit. Eodem argumento & in numeroſis adminiſtrationibus chirurgicis, quas major ille Hippocrates recenſet, putes, Aſclepiadas multos in ea medicatione fuiſſe, quæ manu peragitur.

RHODIA SCHOLA mature defecit.

SCHOLA Medica ITALICA aut Crotone floruit, ex qua certe celeberrimus medicus DEMOCEDES prodiit, vel Agrigenti, quo referas PHILISTIONEM, EMPEDOCLEM & PAUSANIAM, qui Italicæ ſcholæ a GALENO adnumerantur (*n*), forte & ACRONEM & POLYCLETUM, qui PHALARIDIS medicus fuerit.

Eo

(f) *Coll.* L. VII.
(g) *Comment. de vict. acut.*
(h) *Method. med.* L. I.
(k) in PROTAGORA.
(l) ib.
(n) l. c.

Eo ævo Medicos Crotoniatas omnibus aliis prælatos fuiſſe auctor eſt HERODOTUS (o).

Sed & Cyrenis (p) nobilis ſchola medica fuit: deinde poſterioribus temporibus ad fanum Menſis Cari Laodiceam inter & Karura (q): & alia Smyrnæ (r), cujus utriuſque nummi medicorum buſta (ſ) repræſentant, & celeberrima alia Alexandriæ, denique Romæ in Eſquiliis per inſcriptiones nota (t). Neque in noſtro Aventico ſchola medica deſiderata fuit, cum Medicis & Profeſſoribus inſcriptio dicetur.

Scholarum ſumma fuit in arte medica utilitas: diſcipuli enim non rudes, nec indocti, ad ægros curandos accedebant, ſed artis cognitione exornati, quam per ſcholas præceptoris, & demum per ipſam præſentem ægrorum inſpectionem, addiſcebant, ad quorum lectos præceptorem comitabantur, quo quidem auxilio ad informandos in utiliſſima artium juvenes non aliud præſtantius eſt.

§. XIV. Medici Græci.

Recenſebo hic, diverſo a Philoſophis loco, medicos, qui tempora inter heroica & HIPPOCRATEM in Græcia floruerunt. Non mediocrem fuiſſe eorum exiſtimationem ex ZALEUCI Locrii lege colligas, qui ægro inconſulto medico vinum bibenti mortis pœnam infligit, etiam ſi ex ejus uſu convaluiſſet. Deinde ex Athenienſium lege, qui & ſervos & feminas ab arte medica exercenda excluſerunt. Denique XENOPHON, quando medicos a CYRO familiariter exceptos fuiſſe ſcribit, Græcorum non dubie mores deſcripſit, quorum etiam Deos Perſis adoratos exhibet, non mediocri certe contra veros Perſarum mores commiſſo errore. Ipſi illi rudes artium Lacones, quoties morbi in civitate invaleſcebant, peregrinos medicos vocabant, & medicos caſtrenſes alebant (e). Militares vero medicos ex loco HIPPOCRATIS demonſtres, in quo juvenem medicum jubet exterorum caſtra ſequi, ſiquidem inter Græcos nulla eo ævo magna bella intercederent. De medicis caſtrorum romanorum, publico ſumtu milites curantibus HYGINUS.

Temporum equidem ſeriem ſequi difficile eſt. Inter antiquiſſimos vero medicos græcos fuerit, ſi omnino PHALARIDIS epiſtolis fides poteſt adhiberi, POLYCLETUS, qui cum eum tyrannum magno morbo liberaſſet, maximis ab eodem donis

(o) L. III.
(p) HEROD. ib.
(q) STRABO L. I.
(r) IDEM L. VII.
(ſ) apud MEADIUM *numm. ſmyrn.*
(t) MERCUR. *var. lect.* L. IV.
(a) ÆLIAN. *var. lect.* L. II. c. 37.
(b) HYGIN.
(c) L. VIII.
(d) ÆLIAN. *var.* L. XII. c. 50.
(e) XENOPH. *de republ. Lacedæm.*
(f) *περι ιητρȣ.*

donis ornatus, pauca acceptavit, & ex majori parte earum divitiarum viginti virgines elocavit. Hæ epiſtolæ Græce & Latine vertente BARTHOLOMÆO JUSTINOPOLITANO prodierunt, curante ROB. BOYLEO Oxon. 1656. 8. & 12. Exemplum MS. exſtat in B. *Voſſiana* n. 2251.

DEMOCEDES, celeberrimus medicus (*g*) Crotoniates, CALLIPHONTIS f. ſacerdos ÆSCULAPII, Æginæ talento conductus artem exercuit, inde a POLYCRATE duobus conductus talentis (*h*), denique ad DARIUM Hyſtaſpis f. venit, cujus luxatum pedem reſtituit, calidis fomentis & Græca medicina uſus. ATOSSAM etiam DARII uxorem, CYRI filiam (*i*) ulcere in mamma liberavit. Verum cum Græcum hominem tædium aulæ barbaræ cepiſſet, ſuaſor fuit Regi, ut legatione ad Græcos miſſa ignem & aquam depoſceret (*k*); cum ea legatione ipſe Græciam reperiit, & DARIO fruſtra medicum ſuum repoſcente, in patria manſit, non immerito verſipellis a DARIO dictus (*l*). Quæ quidem DEMOCEDIS inconſtantia inter cauſas belli fuit, quod DARIUS & XERXES Græcis intulerunt. Laudes cæterum virum, quod Ægyptios medicos, ob curationem minus felicem cruci deſtinatos, ſua interceſſione neci eripuerit. Librum de medicina dicitur ſcripſiſſe.

EMPEDOCLEM cum Philoſophis relinquimus. Sed ACRON Agrigentinus ejusdem ævi fuit, cujus de arte medica libri olim exſtiterunt, Dorica ſcripti dialecto, tum de ſalubri diæta L. I. Ventos etiam dicitur obſervaſſe. Empiricæ ſectæ eum auctorem faciunt, hominem ambitioſum (*m*), & ſui plenum. Huic ante HIPPOCRATEM tributum (*n*) eſt, quod peſtem accenſis rogis ſuppreſſerit, aere humido in ſiccum converſo. Vanitati Græculorum hujusmodi encomia (*o*) tribuas, experientia enim nupera docuit, hos rogos & Tolone, & Londini, maximæ ſtragis cauſas fuiſſe. Sed etiam TOXARI ſcythæ laudem Athenarum peſte liberatarum LUCIANUS tribuit.

PHILISTION ex ſchola Italica prodiit (*p*). Pleuritidis ſedem in pulmone poſuit (*q*). De pane ſcripſit (*r*), & fuerunt qui ei l. *de victus ratione* tribuerunt, qui inter Hippocraticos eſt (*ſ*). PHILISTIONIS fratris frequenter CÆLIUS meminit, qui dolores iſchiadicos incantaverit, & L. XXII. de adjutoriis ſcripſerit, parcum potum in hydrope commendaverit (*t*).

SPITTA-

(g) SUIDAS ex HERODOT. L. III.
HERODOT. L. III.
(h) ATHEN. L. XII.
(i) HERODOT. l. c.
(k) ib.
(l) ÆLIAN. L. VIII. c. 17.
(m) SUIDAS.
(n) PLIN. L. XXVIII.
(o) PLUTARCH *Iſid.* & *Oſir.* AETIUS L. V. PAUL. L. II. ORIBAS. ad EUNAP. L. III. c. 1.
(p) GAL. *meth med.* I.
(q) CÆLIUS *acut.* II. c. 16.
(r) ATHENÆUS L. III.
(ſ) GALEN. *facult. alim.* L. I.
(t) CÆL. *tard.* III. c. 8.

SPITTALUM medicum Athenienſem ARISTOPHANES dixit (*u*).

DIOGENES Apolloniates, philoſophus & anatomicus, ANAXAGORÆ tempore vixit (*x*), paulo HIPPOCRATE antiquior.

ANTIGENES ejusdem ævi aut paulo poſterior fuerit, cujus EURIPIDES in non certiſſima quidem epiſtola mentionem faciat.

APOLLONIDES Cous in Aſia vixit, inque aula Perſica, qui cum AMYTIN XERXIS f. tabe laborantem curandam recepiſſet, ſpe convaleſcentiæ ex coitu exſpectandæ facta, principem feminam vitiavit, ea vero exſtincta inter maximos cruciatus vitæ finem fecit.

ÆGIMIUS, Velius, aut Eliæus, de palpitationibus ſcripſit, ignotus cætera homo (*y*).

EURYPHON CNIDIUS, auctor *Sententiarum Cnidiarum* (*z*), HIPPOCRATE aliquanto ſuperior, multum in curandis ægris tabidis occupatus (*a*), a SORANO illo, ſuſpecto ſcriptore, dicitur HIPPOCRATEM in Macedoniam ad regem PERDICCAM eſſe comitatus (*b*). Vixit ARISTOPHANIS ævo & SOCRATIS. Χορδαν vocavit quam alii ειλεον, unde χορδαψυ nomen. EURYPHONTIS febres lividas GALENUS habet (*c*). Tabe adfectos lac ex papilla ſugere jubebat (*d*). Hydropicos ſurſum & deorſum purgabat (*e*). Hæmorrhagiam arteriarum eſſe eruptionem (*f*) docebat. Male febres curabat (*g*). Fuerunt qui ei l. *de victus ratione* adſcriberent (*h*), qui eſt inter HIPPOCRATICOS.

EUDEMUS, cujus in PLUTO ARISTOPHANES meminit, pharmacopola, verſus ſuperſtitioſos vendebat, ad venena & ad ſcorpionum morſus. IDEM fuit EUDEMUS medicamentarius, ea in arte princeps, qui, cum helleborum abſque purgatione ſe devoraturum pepegiſſet, non potuit (*i*) perficere.

ARISTOPHILUS, etiam pharmacopola Plataicus, circa hæc tempora vixerit, qui medicamentum ſe poſſidere gloriabatur, quo vires ad venerem augeret vel minueret (*k*).

ICCUS Tarentinus gymnaſtices ſtudioſus fuit & ſobrietatis (*l*).

(u) SUIDAS III. p. 364.
(x) LAERT. L. IX. conf. *B. Anat.* p. 29.
(y) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV.
(z) GAL. in *Epid.* VI. *Comment.* I.
(a) GALEN. in *aphor. Hipp. Comm.* VII. ex PLATONE comico.
(b) in *vita* HIPP.
(c) *Meth. med.* L. VII. *de marcore* c. 9.
(d) *Epidem.* VI. *comm.*
(e) CÆL. *tard.* III. c. 8.
(f) IBID. II. c. 10.
(g) GALEN. in *Epid. comm.* VI.
(h) GAL. *fac. alim*
(i) THEOPHRAST. L. IX. c. 8.
(k) ib. c. 19.
(l) PLATO *Protagor.*

PRODICUS Julide Cea natus (*m*), Philoſophus, phyſicus & ſophiſta, DEMOCRITI diſcipulus, Athenis a SOCRATE exagitatus (*n*), ob corruptos pueros urbe pulſus, debet ſeparari ab alio PRODICO medico, gymnaſtices auctore. Eum Leontinum ſ. Selymbræum & gymnaſticum GALENUS facit, eumdem de quo PLATO (*o*) dixit, quem PRODICI nomine (*p*) reperias dici, & HERODICI, quæ nomina vir doctus J. JAC. BAIER conjungebat (*q*). Chium etiam PRODICUM PLATO habet (*r*). Confuſa iſta expedire non potui. Græcos athleticis ludis mirifice indulſiſſe notum eſt, ut in robore corporis, inque velocitate, maximas hominum laudes ponerent; mature ergo médici exſtiterunt, qui has validiſſimas corporis exercitationes ad valetudinis curam converterent. Totus l. III. *de ſalubri victu*, qui eſt inter HIPPOCRATICOS, fere in mera corporis exercitatione verſatur, eaque curioſitas & apud Methodicos medicos, & apud Dogmaticos, ipſumque GALENUM plurimi facta eſt. Hoc novum (*ſ*) medendi præſidium primus videtur ICCUS excogitaſſe, & proximus PRODICUS magis ornaſſe. Eumdem nimium exercitationibus indulſiſſe, febricitantibus lucta & fomentis & curſu & defricatione nocuiſſe, HIPPOCRATES ipſe auctor eſt, qui tamen PRODICI diſcipulus fuiſſe dicitur. Certe etiam PLATO PRODICO ſuo vitio dat, quod ægrotos juſſerit Athenis Megaram, viginti paſſuum millibus diſtantem, petere, & viſis mœniis, Athenas continuo reverti (*t*).

ACESIAS ARISTOPHANI dictus, infelix clinicus, de quo proverbium invaluit, periiſſe, qui ACESIA medico utatur (*u*).

ANTISTHENES mollis medicus & effeminatus, apud ARISTOPHANEM carpitur (*x*).

§. XV. PHILOSOPHI GRÆCI.

Plurimum his viris medicina debet. HOMERUM quidem hic non recenſuerim, neque HESIODUM, qui aliquanto plura de medicina, de victus ratione, mulieribus, infantibus, dixerit, ut omnino PLUTARCHUS (*a*) eum inter medicos recenſuerit.

PHERECYDES Syrius, ex Inſula Syro, philoſophus, primus ſolutæ dictionis auctor

(m) SUIDAS III. p. 118.
(n) GALEN. *comm.* in *progn.*
(o) ib *Comm. in Erid.* VI.
(p) PLIN L. XXIV. c. 1.
(q) *Jatralipt. veter.*
(r) *Protagor.*
(ſ) PLATO in *Protag.*
(t) PHÆDR.
(u) UIDAS p. 81. Ακεσιας ιασατο.
(x) UIDAS II. p. 216.
(a) *Conviv. ſept. ſap.*

auctor (*b*), primus etiam de natura ſcripſiſſe dicitur. Librum *de diæta*, qui eſt inter HIPPOCRATICOS, ei aliqui tribuunt (*c*).

PYTHAGORAS SAMIUS ſummo ſtudio medicinam (*d*) coluit, amicis opem ſuam medendo præſtitit (*e*), variarum etiam plantarum vires medicas revelavit, ut aniſi (*f*) adverſus comitialem morbum, & ſcillæ, EPIMENIDI laudatæ, acetum commendavit. Aliqua ſuperſtitioſa inveniſſe CÆLIUS (*g*). Dierum dignitatem, & critica tempora (*h*), & morbos chronicos ſunt, qui PYTHAGORÆ primum deſcriptos tribuerint. Ægyptum adierat, Perſidem, Æthiopiam (*i*).

Ipſa viri ſchola in medicina plurimum laboris poſuit, eumque ſchola Crotonienſis (*k*) auctorem adgnoſcit, quam laudavimus. Ejus eſt diæta vegetabilis & excarnis, orientalibus gentibus dudum nota, quam PYTHAGORAS primus in Græciam tranſtulit, laudes inde nuper COCCHII meritus: veteres enim heroici temporis Achivi vel HOMERO teſte, ſolis fere carnibus veſcebantur, PYTHAGORAS modico cibo, carnibus parcius utebatur, non ut undique abſtineret, teſte ATHENÆO.

EMPEDOCLES Agrigentinus, philoſophus & medicus de ſecta Italica (*m*), & poeta, poema *de re medica* (*n*) ſcripſit, & alium l. *de rerum natura* ſermone ligato (*o*). In illo priori curare ſe morbos, etiam ſenectutem depellere gloriabatur, demum defunctos in vitam revocare. Eteſios ventos nimios & inſalubres oppoſitis muris & interceptis vallibus avertiſſe dicitur (*p*). Feminam reſtituit (*q*), quæ ad trigeſimum uſque diem reſpiratione caruerat. Non ille a ſuperſtitione purus, neque a faſtu, qui deorum habitu urbes circumiverit (*r*).

PAUSANIAS, EMPEDOCLIS diſcipulus, medicus, de ea ipſa *femina* ἀπνῦ ſcripſit, quam præceptor ſanaverat.

EPICHARMUS, PYTHAGORÆ diſcipulus, philoſophus & poeta, de *medicina* ſcripſit (*s*). In anatomicis nominibus a RUFO (*t*) citatur. Pecudum medicinam diligentiſſime

(b) SUIDAS III. p. 592 593.
(c) GALEN. *Hipp. Comm. Aphor.* VI.
(d) CELSUS præf. ÆLIAN. *var.* IX. c. 22.
(e) PORPHYR. *vit. Pyth.*
(f) PLIN. L. XX. c. 73.
(g) *Tard.* V. c. I.
(h) GALEN. *Euporiſt.* L. III.
(i) PLIN. L. XXV. c. 5. XXX. c. 2.
(k) ÆLIAN. *var.* L. IX. c. 22.
(m) GALEN. *meth. med.* L. I.
(n) CELSUS L. I.
(o) SUIDAS.
(p) LAERT VIII. n. 60. & paulo aliter PLUTARCH. *Curioſit.* c. I.
(q) LAERTIUS L. VIII. PLIN. L. VII. n. 52.
(r) SUIDAS p. 269.
(s) LAERTIUS L. VIII.
(t) *Appell.* p. 29.

gentiſſime idem ſcripſiſſe dicitur (*u*). De ALCMÆONIS in Anatomen meritis (*x*) diximus.

HERACLITUS Epheſius aliqua phyſiologica effata reliquit, calore etiam fimi, in quem ſe defodit, ſecundum aliquos ſanitatem recuperavit, cum alii a canibus ajant fuiſſe laceratum (*y*). Ejus placita philoſophica HIPPOCRATES, auctor certe libri II. *de diæta*, ſecutus eſt.

ANAXAGORAS philoſophus, PERICLI amatus, cauſam morborum acutorum in felle eſſe docuit, quod abſcedens ad pulmones, venas, coſtaſque adſpergatur (*z*).

BOLI Mendeſii, Pythagorici, ætatem ignoro, qui de mirabilibus remediis phyſicis (Empiricis), de ſympathiis & antipathiis, & lapidibus ſcripſit (*a*).

His omnibus celebrior fuit DEMOCRITUS Abderita, vir certe inſignis, etſi difficile eſt verum a fabulis ſeparare, quibus ejus viri vita & ſcripta vitiata fuerunt. LEUCIPPI & ANAXAGORÆ diſcipulus fuit, & aliquandiu reipublicæ ſuæ præfuit (*b*). Peregrinatorem fuiſſe inſignem, & Ægyptum & Perſiam adiiſſe (*c*) ſatis certum videtur, philoſophicam etiam vitam inter ſtudia trivit. Multæ ejus ſunt laudes anatomicæ (*d*). Incerta mortis ſigna eſſe effatus eſt (*e*).

Libros aliquos medicos ſcripſit, ut *de peſte* (*f*), quo miram febris hypotheſin propoſuit, *de humoribus hominis*, de *principiis & carnibus* (*g*), qualis liber eſt inter Hippocraticos, de *prognoſticis*, *de diæta & victu ſalubri*, *de cauſis morborum*, *de plantis*, *de antipathia*, *de diæta*, *febre*, *tuſſi* (*h*).

Minus certi ſunt libri, qui ei fuerunt tributi, *de morbis convulſivis*, *de elephantiaſi* (*h**), cui venæ ſectionem opponebat. Turpia ex hominis corpore ſumpta medicamenta propoſuiſſe PLINIUS (*i*). Sic alia fabuloſa, ut (*k*) ranæ linguam. Jam COLUMELLA queſtus eſt, BOLI Mendeſii libros pro DEMOCRITEIS fuiſſe ſuppoſitos.

Suſpecta etiam ſunt omnia, quæ de DEMOCRITI cum HIPPOCRATE congreſſu leguntur. Aiunt illuſtrem iſtum medicum, ab Abderitis exoratum, viri inſignis, cui mens dicebatur vitium pati, curationem adgreſſurum Abderas veniſſe. Sed ex pri-

(u) COLUMELL. L. VII. c. 3.
(x) *B. Anat.* I. p. 10. 11.
(y) SUIDAS II. p. 273.
(z) ARISTOTELES *part. anim.* IV. c. 2.
(a) SUIDAS.
(b) SUIDAS.
(c) PLIN. L. XXV. n. 5. L. XXX. n. 2. ÆLIAN. *var.* L. V. c. 20. DIODORUS, LAERTIUS.
(d) *B. Anat.* p. 13.
(e) CELS. II. c. 6.
(f) GELLIUS IV. c. 13.
(g) LAERT.
(h) LAERT.
(h*) CÆL. *tard.* L. IV. c. 1.
(i) L. XXVIII. n. 2.
(k) L. XXXII. n. 18.

primis ſermonibus, & ex ipſo labore, cui virum intentum videbat, HIPPOCRATES facile ſenſit, Abderitas falli, & DEMOCRITUM ſapientiſſimum hominum pronuntiavit (*m*).

EPISTOLÆ DEMOCRITI & HIPPOCRATIS ea occaſione ſcriptæ exſtant, valde ſuſpectæ, quas dicemus.

Minus adhuc fidei tribuas fabellis (*n*) de DEMOCRITI ſagacitate, qui ex lacte conſpecto colorem capellæ & unicum fetum, ex mutata facie illatum puellæ vitium divinaverit, quod priori nocte hactenus virgo paſſa ſit, & vanum fuerit, ſi omnino hædorum effectus medicos potiores fecerit, qui ſingulares nati ſint (*o*). Sed alia collegit etiam magis vana (*p*).

Chemicos ejus labores PETRONIUS laudat & SENECA: ſed neque libros botanicos, qui ſummo viro adſcribuntur, neque chemicos, genuinos putaveris (*).

Huc facit CHRYSOSTOMI MAGNENI DEMOCRITUS *redivivus*, *ſ. de vita & philoſophia* DEMOCRITI Lion. 1648. 12. Haag 1658. 12.

In ultimo ſuorum *raggionamenti* L. a CAPOA DEMOCRITUM defendit, contra ARISTOTELEM & PLATONEM.

Neſcio unde RIOLANUS habeat, duos DEMOCRITOS fuiſſe, Abderitam, & cæcum alium, hunc HIPPOCRATIS præceptorem.

DIAGORAS Melius, diſcipulus & ſervus DEMOCRITI, Athenis (*q*) medicum egit, & opii uſum rejeciſſe dictus eſt. Collyrium DIAGORÆ tribuitur, quem alium a noſtro puto.

§. XVI. HIPPOCRATES HERACLIDIS F. nepos GNOSIDICI (*r*).

Nobiliſſima ſtirpe natus, genus ſuum ad PODALIRIUM & ÆSCULAPIUM referebat, maternum ad HERCULEM (*s*), arti medendi, potiſſimum vero ſignis & prognoſticis morborum indagandis, totum ſe dedit. Mireris, Co cum natus ſit & Jonice ſcripſiſſe, & ſeipſum Europæis adnumeraſſe, Europæos ſuos ab Aſiaticis hominibus diſtinxiſſe, ad quos ex natura loci potius crederes pertinere, ut Miletus & Epheſus aliæque Græcæ urbes Aſiæ nunquam non accenſæ fuerunt. Dialecti Jonicæ uſum præſidio attico tribuas, quod fere per totum bellum Peloponneſiacum Coos inſulam tenuit.

De vita viri parum novimus. Peregre fere vixiſſe (*t*), in Theſſalia, in

D 3 Thaſo

(m) ÆLIAN. *var.* L. V. c. 20.
(n) SUIDAS.
(o) PLIN. L XXVIII. n. 42.
(p) L. XXVIII. n. 29.
(*) BORRICHIUS quidem defendit *Herm. ſap.* p. 69. ſq.
(q) DIOSCORIDES IV. c. 65.
(r) SORAN. SUIDAS.
(s) SORAN. *vit.* SUIDAS II. 145.
(t) GALEN. *ſi quis optim. medicus item philoſ.* POLYBUM in inſula Co reliquiſſe, & alios diſcipulos, dum Græciam ipſe obibat.

Thaſo inſula, Lariſſæ, Abderæ, & in vicinis civitatibus ex *Epidemicis* intelligimus. Quæ vero de peſte Attica, a ſummo viro rogis accenſis (*c*) repreſſa, olim narrantur, ea omnia natura rei non ſinit vera eſſe. Illyricam nempe peſtem avertiſſe (*c**) ſuis conſiliis THUCYDIDIS contrarium teſtimonium refutat, qui medicos in ea attica peſte fruſtra laboraſſe fuſe docet (*d*). Refutavit etiam famam L. a CAPOA (*e*). De Toxari dixi, cui hanc ipſam atticam peſtem curatam LUCIANUS tribuit, quorum ſimilia JACHINI & ACRONI alii accepta referunt.

In Macedoniam ad R. PERDICCAM profectum fuiſſe potius credas (*h*), etſi non memini, in operibus HIPPOCRATIS Macedoniæ aliquam eſſe memoriam. PERDICCAM cæterum ALEXANDRI f. ex Philes paternæ pellicis amore ægri, morbum divinaſſe dicitur (*i*).

Olympiade natus LXXX. vixit ſæviente bello Peloponeſiaco, ante PLATONEM, a quo ſæpe cum merita laude citatur. Lariſſæ obiiſſe SUIDAS auctor eſt (*l*). Dormitorium tamen & muſeum in inſ. Co oſtendi nuperi teſtes ſunt (*m*).

Tabulis votivis in templo Coo & Cnidio ſuſpenſis multa debuiſſe, antiqui ſunt auctores, etſi Aſclepiadarum inventa noſter potuit a parentibus & avis habuiſſe. Patris diſcipulus fuit (*n*). PRODICO (*o*) etiam uſum eſſe præceptore legas, & Rhetore GORGIA fratre HERODICI, & HERACLITO, cujus dogmata ſit ſecutus, SCHULZIO auctore & FABRICIO, & GUNDLINGIO, ut qui aquam & ignem, duo principia HERACLITI, admiſerit non DEMOCRITI atomos.

Calumniæ ANDREÆ parum tribuas, qui HIPPOCRATEM ob odium inflammatæ & conpilatæ (*p*) Bibliothecæ Cnidiæ patriam reliquiſſe criminatur. Summa enim exiſtimatio, qua fuit apud PLATONEM, paulo HIPPOCRATE juniorem, non ſinit ejusmodi opprobria de HIPPOCRATE, vel conjectura admittere.

Famam inter omnes medicos maximam conſecutus eſt, non apud medicos ſolos, ſed apud Juris Conſultos, qui fere ad HIPPOCRATIS placita ſuas leges reformarunt. Honores etiam ei a morte ſummi ſunt habiti (*q*). Vulgo HIPPOCRATIS ſtatuæ dedicatæ exſtabant. Ejusmodi ſtatuæ, miracula patrantis, LUCIANUS

(c) GAL. *ther. ad Piſ.*
(c*) SORANUS, PLINIUS VII. c. 37. VARRO *ruſt.* I. 4.
(d) L. II.
(e) *Parere* I. p. 251.
(h) SORAN. *vit.*
(i) SORAN.
(l) II. p. 145.
(m) PERRY *voyag.* p. 1180.
(n) SORANUS.
(o) SUIDAS II, p. 144.
(p) SORAN. in *vit.* Inſulam Coam nominat J. TZETZES, & libros ibi incendiſſe vitio dat, & fere ſimilia VARRO habet, apud PLINIUM L. XXIX. c. I.
(q) SORAN.

NUS in mendace meminit. Methodici ſoli, ut in CÆLIO dicemus, ejus auctoritatem parvi fecerunt.

Medicinam a philoſophia primus ſeparavit (*r*), ut nempe hypotheſi & mechanica explicatione eventuum, & remotis cauſis indagandis, cautus abſtineret. Eam ob ſummi viri modeſtiam multa ſcripta rejicias, quæ olim ei tributa in hypotheſibus & opinionibus verſantur. Dictio ei gravis, difficilis, abrupta, obſcura, abſque faſtu aut commendatione ſui, ut nullos malos ſucceſſus diſſimulet. Obſcuritatem in HIPPOCRATIS hiſtoria auget confuſio ſcriptorum verorum cum ſuſpectis. Plurima enim ad geſta viri ex manifeſto ſpuriis epiſtolis, & aliis operibus, translata ſunt. Ad Scepticos refert, quod ambigue ſit locutus, LAERTIUS.

Univerſum artis ambitum calluit, chirurgus idem & clinicus (*ſ*).

§. XVII. SCRIPTA GENUINA.

Non quidem promitto, hunc ſelectum abſque errore fore, curabo tamen, ut primum locum indubitatis operibus HIPPOCRATIS dem, deinde ex ordine iis, quorum minor eſt fides.

Præcipuum ad hiſtoriam morborum opus fuerit *Epidemicorum* L. I. & III., genuinum & caſtiſſimum opus, quod GALENUS ante *prognoſtica* & *aphoriſmos* ſcriptum putat (*a*).

In I. libro *Epidemicorum* trium annorum *conſtitutiones & tempeſtates* traduntur, quales in THASO noſter eas obſervaverat, indeque ortos populares duorum annorum morbos, in quorum annorum altero febres remittentes dominatæ ſunt, tritæophuyæ, in quibus urinæ ſtrangurioſæ ſalubres erant, tum hæmorrhagiæ narium & dyſenteriæ: in altero crebræ febres ardentes, in quibus eadem fere, quæ in tritæophyis, excretiones feliciter cedebant. Progreſſus & eventus morbi, ſigna ſalutaria & funeſta, HIPPOCRATES ſimpliciter & accurate enumeravit; medicamenta adeo parce, ut multa omiſiſſe, & potiſſimum neceſſariam venæ ſectionem, GALENUS ſuſpicatus ſit (*b*), deinde FREINDIUS. Ægroti quatuordecim, eventus plerumque funeſti, tamen ut ſudor (*c*) nonnunquam ſaluti fuerit, & femina gravida edito partu, lente quidem, mortem evaſerit. Frequentes iſtas mortes BERNARDINUS GENGA aſpero ſermone optimo ſeni objicit, ut neminem Romæ toleratum iri ajat, qui ea infelicitate medicinam fecerit. Verum, qui occaſionem dedit calumniæ, candor apud veros medicos omni ævo HIPPOCRATI ſummo decori fuit. In ſolis Epidemicis nomina ægrorum addit, jam GALENO adnotante.

Liber III. Epidemicorum manifeſto cum Primo continuabatur, ejuſque primi

(r) Mireris adeo, GALENUM ſcribere, rectam viam in philoſophia HIPPOCRATEM aperuiſſe, ARISTOTELEM perfeciſſe, & THEOPHRASTUM *meth. med.* II. p. 27.
(ſ) GALEN *Thraſybul.*
(a) *de dieb. decret.* L. I. *diff. reſpir. diff.*
(b) in *progn.* L. III. 1.
(c) FREIND. *Comm.* I.

mi duodecim ægroti pertinebant ad poſteriorem ſtatum libri Primi. Poſterior ſtatus non eſt peſtis bubonacea aut carbunculoſa, ſed ſtatus, in quo omnes morbi valde periculoſi & funeſti eveniebant, ut etiam artus in febribus integri delaberentur. Tuſſis, angina funeſta, crebræ pleuritides, tabes frequentes & fere lethales hic occurrunt. Abſceſſus circa ſedem ſalutariter per urinam judicatus fuit. Siphilidem neſcio quis in hoc libro deſcriptam fuiſſe dicit, utique nimius.

Demum omitti nequit, veterem eſſe famam, librum III. EPIDEMICORUM falſis laciniis adſutis temeratum fuiſſe a MEMNONE (*d*) Pamphylio, ex ſecta Cleophantina, qui & notas adjecit (*e*). Alii incerto auctori tribuunt (*f*). Et falſa aliqua adjecta fuiſſe ipſe GALENUS auctor eſt.

Editiones horum Epidemicorum pauciores ſunt, quam merebantur.

Codex MS. libri I. eſt in *Bibl. Medicea* (*g*).

Libri III. in B. D. MARCI Veneta.

Liber I. & III. fere conjuncti prodierunt.

Verſi ab HERMANNO CRUSERIO cum L. VI. & CRUSERII *Commentariis* Pariſ. 1534. fol. MAITT. Venet. 1538. 16. RAST. Baſil. 1570. 8. LIND. cum GALENI *Commentariis*, qui in eum librum exſtant. De iis metaphraſticis commentariis dicemus cum GALENO.

Popularium L. I. III. & VI. *interprete* VASSÆO Lion 1550. 12. Pariſ. 1557. 12. TR. cum GALENI pariter *commentariis.*

In CHARTERIANA editione nullas notulas acceſſiſſe, neque varias lectiones, FREINDIUS queritur.

Commentariorum GALENI in L. I. & III. codex græcus eſt in B. R. Par. n. 2174.

Pars ejus commentarii græce in B. R. P. n. 2165.

Alius Arabicus codex exſtat in Scorialenſi Bibliotheca, tres nempe in primum librum commentarii, tres in tertium (*h*).

In L. I. erant commentarii ZEUXIDIS, in quibus de notis egit, a MEMNONE PAMPHILIO adſcriptis (*i*).

HENRICI COPE *demonſtratio prognoſticorum* in L. I. & III. *Epidemicorum* Dublin 1736. 8. *. Jena 1772. 8. *.

Prognoſticon Græce & Latine, cum ægrotorum hiſtoriis pariter utraque lingua editis conparat, ut oſtendat, eventus ejusmodi fuiſſe, quales ex legibus HIPPOCRATICIS exſpectare oportebat. Una HIPPOCRATES paſſim adverſus GALENUM

(d) DIOSCORIDES apud GALEN. *Ep.* III. *Comm.* III. GALEN. ib.
(e) GALEN. ib.
(f) ib.
(g) BANDINI III. p. 46.
(h) CASIRI p. 250.
(i) GAL. *Comm.* II.

NUM defenditur. Diem XXI. pariter criticum eſſe. In epidemicis nullum eſſe peſtis veſtigium.

BENEDICTI VICTORII in HIPP. *prognoſtica comm.* Florent. 1551. fol. HOTTON.

H. CARDANI *comm. in Hipp. Epidem. ægrotos* XXII. Rom. 1574. f. LIND. Baſil. 1582. 8. & in *Oper. omn* T. IX. Lion 1663. f. BB.

FRANCISCI VALLESII *Comm. in l. de morbis popularibus* Madrit. 1577. f. Colon. 1588. f. PLATN. Turin 1589. 8. Neapoli 1621. f. FALC. 1625. f. VATER. Aureliani 1654. vel 1655. fol. LIND. Pariſ. 1664. fol. HOUSS. Paraphraſticus.

H. MERCURIALIS *prælect. Piſanæ in Epidemicos* HIPP. Venet. 1597. fol. *. nempe in 42. hiſtorias ægrorum. Ex genio ſeculi.

HIPPOCRATES *de morbis popularibus* Venet. 1621. 4. LIND. Lutet. 1594. 4. alii 1591.

PETRI MICHAELIS de HEREDIA *commentaria in Hipp. de morbis popularibus* Lugdun. 1655. f. SEG. 1688. fol. qui ſecundus operum tomus eſt.

FRANCISCI PHRYGII *comm. in hiſtorias epidemicas* Lion 1644. vel 1643. 4.

HIPP. *Epidemialium obſervationum* P. I. *quatuor contenta languentibus cum comment.* MARII ZUCCARI Venet. 1621. BUR. TR.

In L. I. ANDREÆ PICQUER *commentarii critici* Madrit. 1760. 4. *.

In *ſectionem III. Libri I. explicationes* J. B. MONTANI. Venet. 1544. 8. RIV.

Principium Commentarii GALENI in L. I. interprete NICOLAO MACCHELLO Lion 1556. 8.

GEORGIUS FRIDERICUS LAURENTIUS *de notis* HIPPOCRATIS *in hiſtoriis epidemicis repertis & repurgatis cum adnotationibus paradoxis quas auctori extorſit* DIETERICUS Lubec. 1666. 4. PL.

Cum FREINDII *commentariis* græce & latine Londen 1717. 4.

Deinde DAN. WILH. TRILLER edidit Rudolſtadii 1720. 8. * *epiſtolam medico criticam* ad J. FREIND *ſuper* I. & III. *Epid. nuper ab eo editis.* HIPPOCRATEM Attico ſuo ſermoni multa Dorica miſcuiſſe. Paſſim lectionem emendat. HIPPOCRATEM pulſum non undique neglexiſſe monet, & ſudorem etiam civiſſe. Obiter tamen de pulſu cogitaſſe, neque eſſe perſecutum GALENUS (*k*), auctor erat.

Reſpondit TRILLERO J. KING in *epiſtola ad* J. FREIND, *in qua* D. W. TRILLER *Epiſtola critica ſuper I. & III epidem. a viro ornatiſſ. edita ad examen revocavit* Cambridge 1722. 8. Sudorem, ſed externis medicamentis moviſſe (*l*).

(k) *Criſ.* L. III. add. *decret. Hipp. & Plat.* VI. c. 1.
(l) BARKER p. 114. &c.

Gallice a DES MARS *avec les commentaires de* GALIEN, *des reflexions ſur les conſtitutions epidemiques, ſuivies des 42. hiſtoires rapportées par cet ancien medecin* Paris 1768. 12. *. Quatuor conſtitutiones epidemicas ab HIPPOCRATE deſcribi, quarum quævis quatuor ad minimum ſit annorum. Non a ſola intemperie cæli conſtitutionem epidemicam produci, niſi priora tempora corpora ad certum febris genus diſpoſuerint. Ægrotos 42. ab iſtis conſtitutionibus diverſos eſſe.

Prognoſticon ex primariis pariter HIPPOCRATIS (*m*) operibus, dignum gravitate & accurata adnotatione, qua ſummus vir excelluit. Signa omnium morborum bono ordine enumerat, ſumta ex vultu, oculis, labiis: ex decubitu, ulceribus, jectigatione, geſtu, reſpiratione: ex ſudore, præcordiis, eorumque & ventris tumore. Inde de ſuppuratione, de ſignis ex viribus, ex ſomno, frigore, calore, corpore levi, gravi, unguibus; ex alvi egeſtionibus, vomitu, ſputo, narium hæmorrhagia, ex pulſu parciſſime. Urinæ plurimum tribuit. Qui ſuppurati uſti perierint, qui ſervati ſint. Porro hiſtoriæ morborum: ſigna hydropis in morbo acuto nati, duplicis, ſemper periculoſi; empyematis ex morbo acuto nati, parotidum, paraphrenitidis, inflammatæ veſicæ, doloris capitis, anginæ; de febrium exitu, capitis & aurium doloribus, uvulæ tumore. Anginæ peſſimæ, quarum nulla externa ſigna adparent.

Certus ſuæ veracitatis HIPPOCRATES (*n*) demum adfirmat, ſua præſagia in omni regione pariter vera eſſe, & nihilo minus in Scythia vera, quam in Græcia. Demum & in iis morbis valere, qui iisdem diebus judicantur, etſi non nominati ſint. Epidemias & tempeſtatum conſtitutiones jubet obſervare. De ſiphilide nihil.

Cum aphoriſmis Prognoſticon fere conjungitur, etiam in MS. codicibus, ut pariter pro HIPPOCRATIS certiſſime, ſed ſenioris (*o*) opere habeantur. Nulla in prognoſtico nomina eſſe GALENUS obſervat.

Sæpiſſime excuſum fuit, & codices MS. frequentes (*p*) ſuperſunt. Primum abſque commentario.

Codices in B. LAUDIANA cum aphoriſmis *Codic. Britt.* n. 1257, 1355. 1013. Perinde in *Eccl. Wigornienſi* n. 760. in *Coll. Mertonienſi* n. 687, 688 & 689, hic cum GALENI *Commentariis*.

In *Bibl. publ. Cantabr.* cum *Commentar.* GAL. n. 2329.

In BODLEYANA n. 2753. MONTFAUCON p. 653.

In B. CAIO GONVIL. cum *Comm.* GAL. n. 954.

In *B. Coll. Trinitatis Dublinenſi* n. 502.

In *B. Colleg. Nov. Oxonienſis* n. 1134. cum Aphoriſmis, & Commentt. GALENI, latine.

In

(m) habet SUIDAS II. p. 145.
(n) Conf GAL *Comm.* III. *in Epid.* III.
(o) GALEN *Comm.* I. *in* I. *progn.*
(p) *de criſ.* L. I.

In Aula PEMBROKIANA cum iiſdem GALENI commentariis n. 2055.

Sic in *Domo S. Petri* Cantabrigiæ n. 1866. in B. *Aſhmoleana* 7751.

In *Vindobonenſi* Græce LAMBEC. VI. 194.

In B. R. Par. n. 1884. 2141. 2142. 2143. 2144. 2545. græce cum commentariis GALENI. Sic 2168. tum 2146. 2219. 2229. 2256. manu DEMETRII PEPAGOMENI. Porro 2269. 2266.

Græci codices in B. Medicea BANDIN. III. p. 44. 99. 144.

Latini codices in B. R. Par. n. 6848. 6871. 7870. 6860. 6859. 6868. 7029. 7030. 7102. 7099. 7124. 6846. 6860.

In B. *Scorialenſi* BUSCHING *mag.* T. V.

In B. S. EBRULPHI MONTFAUC. In Div. *Benigniana* ID. in B. D. MARCI. In *Cathedrali Metenſi* latine cum comment. MONTF. In B. M. CASSINI MONTF. n. 222.

Græce & Latine cum verſione interlineari in B. *Reg. Angl.* CASHLEY.

Arabice in *Scorialenſi* CASIRI n. DCCCLII, vertente HONAIN f. ISAACI & in B R. P. 1040.

Sectio I. in B. CAI. GONVIL. n. 948. & in B. MERTON n. 722.

Ex *hippocratis prognoſticis* aliqua B. *Taurin.* I. p. 249.

Editiones exſtant Græcæ Baſil. 1536. 8. BB. c. præf. ALB. TORINI.

Græca prognoſtica Pariſ. 1557. 12. TR. cum *prorrheticis* ut videtur.

Græce & latine LAURENTIO LAURENTIANO interprete Pariſ. 1543. 8. *: porro Pariſ. 1557. 8. MEAD. ap. MORELL. Pariſ. 1631. 12. ut lego.

Tum edente BARTHOLOMÆO HORN Stralſund 1645. 8. & in HENRICI COPE demonſtratione quam dixi.

Græce latine & Hiſpanice auctore ANDREA PICQUER Madrit. 1757. 4. *.

Latine in *Artiſella* Venet. 1483. 4. 1485. 4. 1493. 1500. 1515. 1527. 8. *. Bonon. 1489. 4. Latine cum variis aliis Lion 1505. 8. GUNZ 1501. 8. ID. Latine Bonon 4. abſque anno, cum Aphoriſmis J. DAMASCENI & RAZEI GUNZ.

Latine cum præfatione J. JACOBI de SABIIS Bonon. 1526. 4. TR.

Latine cum aliis nonnullis FABIO CALVO *interprete* Rom. 1527. 12.

GUIL. COPO interprete Pariſ. 1510. 8. TR. 1543. 8. Lion 1525. 12. 1552. 12. TR. Vicent. 1611. 16. * præfante FRANCISCO LENIO.

Venet. 1547. 12. 1620. 12. TR.

THOMÆ MOUFFET ſtudio Francof. 1588. 8.

Ex editione RABELÆSII Lion 1543. 8. & 12. MEAD. & 1545. 8. MEAD.

CHRISTOPHORI a VEGA verſio Salamanticæ 1552. 8. &c.

Latine, ut puto, cura J. OBSOPOEI Francof. 1587. 16.

Paraphraſtica verſio J. HEURNII Leid. 1597. 4. 1683. 4. *.

Latine porro Amſterd. 1755. 16. Baſil. 1748. 8. (a).

Latine FRANC. OCLERII cura Venet. 1620. 12. Wien 1726. 8. ZOCH.

Præſagia in morbis acutis ap. H. STEPHANUM 1512. ita lego MAITT.

Gallice *le livre des preſaiges traduit par* PIERRE VERNEY Lyon 1542. 8. RAST.

Commentariorum GALENI L. III. codices ſunt græci quidem in B. R. P. n. 2168. 2266. 2257. tum in B. D. MARCI & in B. Medicea Plut. LXXIV. & apud BANDINIUM III. p. 94.

In CAIO GONVILL. codex *latinus* n. 954.

Commentarius neſcio an GALENI, Græcus, in Medicea Plut. LXXIV.

Ex GALENO excerpti Commentarii latini in B.R.P. n. 6860. & Græce in *Medicea*.

Commentarii PETRI HISPANI B. R. P. n. 6956.

Commentarii iſti GALENI cum GALENI fere operibus editi ſunt ut 1532. fol. & ſeorſim Pariſ. 1527 fol. BB. cum expoſitione PHILOTHEI, LAURENTIANO interprete Pariſ. 1543. 8. *. 1526. 8. HOUSS. & J. VASSÆO interprete Pariſ. 1535. fol. HOUSS. GORRÆO interprete Lion 1552. 16. TR. HOUSSET, lego etiam Lion 1552. 12. Aphoriſmis in ordinem redactis, & cum commentario Galeni.

CHRISTOPHORI a VEGA verſio *cum expoſitionibus & adnotationibus in* GAL. *Commentarium* prodiit Salamanticæ 1552. fol. Lugd. 1551. fol. B. Tig. 1626. fol.

Ex verſione HENRICI BLACVODEI Pariſ. 1625.

Sed etiam HEROPHILI liber erat ad HIPP. prognoſtica (b).

Commentarii Arabici MOHADEB EDDINI ABDELRAHIM f. ALI ſunt in B. R. P. n. 1040.

Gloſſæ ſuper prognoſtica CASHLEY p. 206. in B. R. P. n. 7102.

Gloſſulæ GERARDI Carmonenſis B. R. P. n. 6859.

Anonymi Commentt. in B. R. Par. n. 6870.

Alius in *B. Bern.* alius in *B. Cathedr. Met.* MONTF.

BARTHOLOMEI de BURGIS a SYMPHORIANO CAMPEGIO dictus comm.

Commentarii latini Venet. 1493. BODLEY.

THADDÆI *expoſitio in divinum librum prognoſticorum* Venet. 1527. f. BB.

CARDANI

(a) Et hic & alias in *linguis* facile mihi accidit ut peccem, cum editiones recenſere cogar, quas non coram habeo.
(b) CÆL. *chron.* IV. c. 8.

CARDANI *Commentarii* Baſil. 1562. fol. TREW. RIV.

Paraphraſtica verſio & *breves notæ* J. HEURNII Leid. 1597. 4. 1605. 8. & in operibus.

BENEDICTI VICTORII *Comm. in Prognoſtica* Florent. 1551. fol. TREW.

Ad Prognoſticon latina paraphraſis ad mentem GALENI, P. BLONDELLI, CALEXII Juliodorenſis Lutet. 1575. 4. MAITT. ASTRUC gr. lat.

HENRICI a CUELLAR *Comm. in Hipp. Prognoſticon* Conimbricæ 1543. 1582. f. LIND.

J. BRAVO *Commentarii* Salamantic. 1553. 8.

PETRI BLONDEL *latina ecphraſis* Pariſ. 1575. 4. TR.

JOH. MOLPOEI *tabulæ quæ libros III. de prognoſticis complectuntur* Pariſ. 1567. 4.

ANDREÆ EGLINGER *poëtica paraphraſis* Frf. 1579. 8. RIV.

J. BUTINI *Comment.* Lion 1550. 12. TR. Aureliopoli 1625. 4. cum ipſo opere.

RODERICI a FONSECA *commentt.* Patav. 1597. 4.

BARTHOLOMÆI HORN *Commentarii* Stralſund 1645. 8. PLATNER.

JAC. ANTONII PHRYGII *Commentarii* 1608. 8. SMITH.

ANTONII LOPI *breves adnotationes* Madrit. 1596. 4.

FRANCISCI VALLES in I. *prænotion. Comm.* III. Colon. 1589. fol. Pariſ. 1664. fol.

HIER. MERCURIALIS *Prælectiones Piſanæ* Venet. 1597. fol. (*c*) Francf. 1602. fol. FALC.

JAC. LAVELLII *Comm. in L. I. prognoſticorum Hipp.* Venet. 1602. 4. BUR.

CAROLI VALLESII de BOURGDIEU *aphoriſmi prognoſtici in febribus acutis commentariis illuſtrati* Rom. 1659. f. huc puto pertinent.

In Præſagior. T. I. *Commentarius cum Aphoriſmis* ANDREA PASTA auctore Bergam. 1762. 4. *.

CAR. SPONII *Sibylla Medica* Hipp. *Lib. prognoſticum heroico carmine exprimens* Lion 1666. 4. FALC.

HONORATI BICAISSE *ſynexis Prænotionum* Lond. 1659. 24. Genev. 1660. 12. LIND.

J. LANGE *de facie Hippocratica ad I. prænot.* 212. Lipſ. 1651. 4. PL.

AD. VORST περὶ τοῦ θείου, ſ. *de divino in morbis quod Hipp. in Prognoſticis obſervare medicum juſſit.* Leid. 1654. 4. PL.

G. W. WEDEL *de morbo craſſo Hipp.* L. II. c. 42. Jen. 1688. 4. PL.

(c) p. 33.

Ej. *progr. de morbo phœniceo Hipp.* L. II. c. 49. Jen. 1702. 4.

Codex MS. Commentariorum in Prognoſtica VINCENTII MICHAELIS GIL Valentini MS. exſtat C. de V.

Sæpiſſime cum prognoſtico communi titulo librorum III. *prænotionum* conjunguntur libri duo *Prorrheticorum* (*d*) ſ. *Prædictionum.* Verum eos libros neceſſe eſt ſeparare, quorum prior, ut ſuo loco dicemus, manifeſto ſpurius ſit (*e*), ſecundus HIPPOCRATE dignus & genuinus. Gravis ejus eſt & modeſta dictio, ordo methodicus. Vanitatem præſagiorum primum notat, quæ nonnulli ejus ævi medici ſibi permittebant (*f*). Prædictiones hominum ſanorum deſumit ex egeſtis, alvi excrementis, reſpiratione. De morbis porro prædictionum fontes repetit in hydrope, phthiſi, empyis, podagricis, morbo ſacro, ulceribus, vulneribus, primum in univerſum, deinde in malis capitis, cubiti, medullæ ſpinalis. Angina ſanguinea; oculorum morbi, dyſenteria, lienteria, diarrhœa, conceptio facilis, difficilis, cephalalgia, chloroſis, nyctalopia, hæmorrhagia narium, lien magnus ſcorbuto vicinum malum, dolor iſchiadicus, lepra, lichen, leuce. Eventus ubique præcipui cum ſuis ſignis recenſet.

Suſpiceris conjunctos eſſe libros Prædictionum, cum libro prognoſticorum, quoties plurali numero *prænotiones* dicuntur. Ejusmodi codices ſunt in B. R. P. n. 2140. 2253. 2545. 2141. 2140. 2030. 2143. 2144. 2266. tum in B. MEDIC. PLUT. XXV. p. 45. 142. 144. forte in pluribus eorum codicum quos recenſui p. 35. & quorum titulus in catalogis *Prognoſtica* inſcribitur.

Certius videntur huc referri debere *prædictionum* L. IV. B. R. Par. n. 2140. (*g*) L. III. ib. 2269.

L. III. IV. prognoſticorum. BUSCHING B. *Scorial.*

L. III. prognoſticorum poſteriores in B. D. MARCI.

Comm. GALENI in progn. ſi huc faciunt BANDINI III. p. 94.

Arabice CASIRI n. DCCCLII. B. R. Par. 2269.

Græce Baſil. 1536. 8. BB. curante ALBINO TORINO.

Gr. latine *prorrhetica* Pariſ. 1557. 8. MEAD.

Ex verſione LAURENTII LAURENTIANI Pariſ. 1520. 8. 1543. 8. *. cum GALENI comm.

Cura J. HEURNII Leid. 1597. 4.

Ex verſione VASSÆI cum GAL. interpretatione Venet. 1537. 16. ſi huc facit RAST.

Latine Pariſ. 1512. 4. MAITT. ut puto Bonon. 1526. 4. ut puto cum J. JAC. SAVII præfatione TR. & abſque anno GUNZ.

Latine

(d) *Præſagia* GALEN. *Comm.* III. *Epid.* I. SUIDAS II. p. 145.
(e) GALEN. *Comm.* I.
(f) *Prædict.*
(g) Si huc pertinet, non ſunt hujus loci prognoſtica, quæ eodem loco nominantur.

Latine cum JOHANNITIO & aliis Lion 1505. 8. 1507. 8.

Lib. *Præſagiorum* G. COPI Pariſ. 1510. 8. Lion 1543. 8.*. 1552. 16. TR.

Ex *recognitione* RABELÆSII Lion 1543. 1545. 12. GUNZ.

Prorrheticor L. II. OBSOPOEI Francof. 1587. 16.

HIPPOCRATIS *prognoſtica*, J. BUTINO interprete Pariſ. 1540. 12. TR. Aureliopoli 1625. 8. niſi ſunt Comm. & cura C. a VEGA Lion 1626. fol.

Lego prodiiſſe Venet. 1537. 12. 1620. 12. TR. cum tres ſint libri.

HIPP. *prognoſticorum liber textus medicus Hippocratis* BARTHOLOMÆI HORN Stralſ. 1645. 8. ſi huc facit B.

Tum FRANC. OCLERII Venet. 1620. 12. Wien 1726. 12. cum Aphoriſmis.

L. III. *præſagiorum* cum Comm. ANDR. PASTA Bergam. 1762. 24. * qui melioris notæ ſunt.

Porro Baſil. 1748. 8. cum aliis opp. HIPP.

Prognoſtica Amſterd. 1755. 16. B. Exſtat in MACKIANIS.

Gallice *les 2. livres des preſages d'Hippocrate* Lion 1552.

Les livres des predictions traduit par PIERRE VERNET Lion 1537. 8. RAST.

In *Prorrhetica* ſ. Prædictiones exſtant, aut certe ſcripta fuerunt, HEROPHILI Commentarii (*i*), tum

GUIL. CARMONENSIS *Gloſſulæ* (ſi prognoſticorum vox eo pertinet) B. R. *Par.* n. 6859. Sic MOHABEDDINI *Comm.* Sic J. BUTINI Aureliopoli 1625. 8. & H. CARDANI Baſil. 1568. fol.

Latina Ecphraſis P. BLONDELLI Pariſ. 1575. 4. TR.

THOMÆ ERASTI in *ſecundum l. Prognoſticorum comm.* huc fecerit Francof. 1590. fol. L.

J. MOLPOEI *tabellæ* (cum tres libellos prognoſticorum complectantur) Pariſ. 1563. 4.

§. XVIII. APHORISMI.

Hic *aphoriſmorum* liber pro præcipuo opere inter HIPPOCRATICA (*a*) omni tempore habitus eſt, ut ex eo & ex præſagiis GALENUS magnum HIPPOCRATEM diſtinxerit, qui HERACLIDE natus fuit. Neque alius eſt liber inter medicos, qui frequentius recuſus numeroſiores nactus ſit commentatores. Brevitas, gravitas,

(h) Linguam ignoro & in ea ne peccem hic & alib. male metuo.
(i) CÆL. *Chron.* IV c. 8.
(a) *Comm.* III. *in Epid.* SUIDAS II. p. 145. Habet PALLADIUS. CÆLIUS *acut.* II. c. 10. Genuinum eſſe HIPPOCRATIS opus RUFO, SABINO, SORANO PELOPE auctoribus LAMBEC. VI. p. 86.

vitas, ſententioſa dictio ſenem decet, ut GALENUS nunc HIPPOCRATEM conſideratiorem poſt Epidemica aphoriſmos ſcripſiſſe dixerit (*b*).

In re non minimi momenti liceat homini libero in libera civitate ſuam ſententiam dicere, non novam, ſed diſſimulatam, cum contra tantam auctoritatum vim vix quiſquam auſus ſit vitia aphoriſmorum tangere. Ea liberius tango, quod videantur corrupti potius codicis quam auctoris eſſe menda, adeo manifeſto multa repetuntur, aliqua ſibi repugnant, plurima omni vero carent fundamento. Spuria aliqua admiſceri dudum (*c*) eſt adnotatum, ut etiam in propriam ſectionem a nonnullis editoribus conjecta fuerint. Sed etiam alia admiſcentur nihilo firmiora per ſeptem ſectiones diſperſa, quorum infirmiſſima ſunt, quæ ad phyſiologiam ſpectant, neque ſatis firma, quæ de ſignis conceptus, fecunditatis, abortus ex venæ ſectione metuendi, certa nonnullorum vulnerum ad mortem potentia dicuntur. Meliora, ut æquum erat ſperare, ſunt, quæ ad ſigna & curationem acutorum morborum pertinent. Quæ bona, ea optima ſunt, plurimarum nempe adnotationum in longa vita magna animi cum adtentione natorum, in unam legem collecta corollaria. Subtilitatis nimium paſſim adgnoſcas, potiſſimum in diebus criticis, eorumque certo numero, & ad mortem aut convaleſcentiam poteſtate. Sed multa evidenter nimia ſunt, & per inductionem parum plenam nata.

Ordo aliquis eſt, etſi aliena aliqua admiſcentur. In S. I. de ſanorum hominum victu agitur. In hac & 2. 3. ſectione de criſibus. Sect. II. de victu ægrotorum. Tertia de ætatibus & anni temporibus morbiſque utriſque congruis: de humoribus: multum vero tempeſtati tribuitur. Quarta de purgatione, ſignis & præſagiis morborum: Sudores etiam critici. In hac ſectione in quarta & ſexta de abſceſſibus. Quinta de muliebribus, graviditate, mola. In VI. ſi uſtis aqua ſubito omnis effluxerit mortem conſequi. Sexta & ſeptima de ſignis & præſagiis ex urina ſumtis exque dejectionibus. De hepate ſuppurato, & felici ſigno puris albi liquidi.

Editionum inmenſa vis eſt, tum codicum MS. Græci exſtant in B. D. MARCI *Veneta*, in B. MEDIC. bis PLUT. LXXIII. LXXXVI. In B. R. Par. n. 1848. 1883. 2141. 2145. 2142. 2143. 2144. 2146. 2149. 2219. 2254. 2250. 2256. 2257. 2259. 2260. 2268. 2545.

In B. Vindobonenſi L. VI. p. 85. 86. 89. 94. 122. 129. 144.

In codice p. 86. præfatio adfuit, quæ in editis deficit.

In B. *Scorialenſi* BUSCHING. *Magaz.* T. V. & MONTF. bis.

In B. Præſidis de MESME MONTFAUCON.

In BIBL. J. G. PELISSERII IB. lingua non addita: ſuſpicor vero græcum eſſe cod.

In Muſæo J. PHIL. THOMASINI MONTFAUCON.

In Bibl. ut puto, UFFENBACHIANA.

In

(b) *dier. decret.* L. I.
(c) GALEN. *Comm.* IV. in l. *de victu acut.* in Aphor. VII. n. 78.

In B. M. CASSINI MONTFAUCON I. p. 222.

In B. S. JOHANNIS PATAVINA ID. p. 485.

Latine in B. R. Par. n. 6845. 6846. 6860. 6868. 6869. 6870. 6871. 6995. 7021. 7029. 7027. 7030. 7030. A. 7038. 7099. 7102. 7124.

In B. LAUDIANA *Cod. Brit.* n. 1013. 1252. 1355. In Mertonienſi, n. 687. 688. 689. 722. In Wigornienſi n. 768. In B. S. *Trinit. Dublin.* n. 502. In B. S. Petr. *Cantabr.* n. 1866. In aula *Pembrokiana* n. 2055. In B. *Norfolk* n. 3189. In B. Coll. nov. *Oxon.* n. 1130. 134. In B. CAI. GONV. n. 962. In B. BURSCOUGH n. 7671. ſi integrum eſt opus.

Latine, ut puto, in B. BODLEY. n. 7753. MONTF. p. 653. B. CAI. GONV. n. 948. hoc incertius. In DUNELMENSI ECCL. n. 356. In B. S. EBRULPHI DIVIO BENIGNINA MONTFAUC.

Arabice vertente HONAIN CASIRI n. DCCCLII. DCCLXXXV. in B. R. Par. n. 1040. Conf. HERBELOT. Vertente ABDALRAHAMAN BEN ALI, BEN ABISADIK in B. R. P. n. 1096. 1041. HERBELOT. ib. Arabice etiam CASIRI n. DCCLXXXVI. DCCLXXXVII.

Hebraice in B. TAURINENSI I. p. 18. vertente NATHAN HANACRI: In B. VINDOB. p. 182. 184. In B. R. P. n. 401. 395. ad verſionem HONAINI n. 396. Ex verſione MOSIS EBN HALLOHIN B. Leid. Ex verſione R. JOSEPHI SALOMON WOLF.

Imperfecti codices. Liber I. græce in *B. Brit.* n. 224. Sectio I. in *Medicea* BANDIN. III. p. 49. 122.

Fragmenta latina in B. R. P. n. 7100.

Nunc editiones variæ ſequuntur, quas lubenter vellem ſecundum linguas diſtinguere, quibus prodierunt; vereor tamen, ut errores aliquos effugere potuerim.

Ergo Græce recognoſcente RUTGERO RESCIO Lovan 1533. 8. TR. Lion ap. GRYPH 1543. 8. ASKEW. Cum variis libellis ex recognitione RABELÆSII Lion 1543. 12. GUNZ. & 1545. 12. GUNZ. Francofurti 1545. 12. PL. cum ſexto *epidemicor.* Græce cum aliis Pariſ. 1557. 12. Cum præf. I. CORNARI Hagenau GUNZ.

Græce & latine ex verſione N. LEONICENI, cura J. DAVIONI Pariſ. 1542. 8. *. cum comm. GALENI. Lion 1668. 12.

Gr. lat. cum Comm. L. FUCHSII Baſil. 1544. 4. *. Pariſ. 1545. 8. ASKEW.

Gr. & latin. cum Comm. J. CONR. DIETRICH Gieſſ. 1556. 4. FABR.

Apud MORELLUM Pariſ. 1557. 12. ASK.

Cum comm. H. CARDANI Baſil. 1564. fol. Patav. 1653. 4. *.

Gr. & latin. ex nova CLAUDII CAMPENSII interpretatione Lugd. 1579. 8. PLATN.

Porro Francof. 1587. 16. nonnullis a J. OPSOPOEO additis FALC.

Gr. lat. porro GUIL. PLANTIO interprete Pariſ. 1621. 12. FALC. Genev. 1580. 16. BUR. An & Genevæ 1595. 12. num potius latine?

Edente J. BUTINO Lion 1580. 12. FALC. de quo dicam.

Ex recenſione PAULI OFFREDI Romæ 1606. 12. Genevæ 1606. 12. *.

A THOMA MAGISTRO editi Pariſ. 1613. 8. ASK.

Ex recognitione J. OBSOPOEI per AD. VORST Leid. 1628. 32. HORST. & alia editio abſque anno LIND.

Cum Comm. J. HOLLERII Genev. 1620. 8. *. 1646. 8. FALC.

Græce & latine ex interpret. AN. FOESII & G. PLANTII Leid. 1633. 12. *.

Gr. lat. per Ger. DENISOT Pariſ. 1634. 8. FALC. verſibus redd.

Græce & latine verſu redditus cum Comment. a GUIL. ODRY Pariſiis 1634. 12.

Verſibus græcis & latinis ab ANT. HOMMERIO Pariſ. 1640. 12. BUR.

Ex ed. I. HEURNII Leid. 1601. 12. PL. 1607. 16. 1609. 12. BB. 1623. 12. 1627. 12. FALC. & in operib. tum Amſterd. 1688. 12. *. Jen. 1690. 8. plerumque cum notis HEURNII.

Iterum gr. lat. Cantabrig. 1633. 8. cum variis additionibus & Græca verſione metrica FABRI & WINTERTONI. MEAD.

Gr. lat. a TOBIA KNOBLOCH Norib. 1641. 8. RIV.

Gr. lat. Leid. 1638. 12.

Gr. lat. accurante LUCA VERHOOFD Leid. 1675. 32. BUR.

Gr. lat. cum metrica paraphraſi van POORSTII Traject. 1687. 24. lego & 1657. 24.

Cura THEOD. JANSON ab ALMELOVEEN Amſterd. 1685. BUR. additis ſententiis CELSI & aliorum, Amſterd. 1685. 12. HUTH. Leid. 1732. 16. Argent. 1756. 12. Lipſ. 1756. 12. TR.

Cura MARTINI LISTER Lond. 1703. 8. * non nimis accurate.

Gr. lat. ad mentem HIPPOCRATIS expoſiti a PHILIPPO HECQUET Pariſ. 1724. 12. 2. vol. BUR.

Gr. & lat. Baſil. 1748. 8. Glaſgow 1748. 18. & 1749.

Ex

Ex recenſione ALMELOVEENII cum indice LUD. VERHOOFDII & notulis ANNÆ CAROLI LORRY Pariſ. 1759. 18.

Adnotationibus variorum illuſtratos aphoriſmos digeſſit J. CHR. RIEGER Haag 1767. 8. 2. vol. ex verſione FOESII, ſed reformata.

Latine CONSTANTINO Monacho interprete Venet. 1495. fol. MAITT.

In ARTICELLA Venet. 1483. 4. 1485. 1500. &c. Lion 1515. 8. TR. 1519. 8. THOMAS. 1527. 4. * in qua editione quatuor omnino verſiones exſtant CONSTANTINI, LEONICENI, LAURENTIANI & T. GAZÆ.

Antiqua verſio & nova TH. GAZÆ in collectione ANTONII RUSTICI PLACENTINI Venet. 1507. 8. GUNZ. Venet. 1493. 12. MAITT.

Ex verſione THEODORI GAZÆ Lion 1505. 8. GUNZ.

LAUR. LAURENTIANO interprete Florent. 1494 4. Erfurt 1523. 4. RIV.

Cum interpretatione antiqua tum cum LEONICENI verſione Ferrar. 1509. f.

Ex enarratione J. AGRICOLÆ Ingolſtatt 1537. 4. PL. Si latina eſt editio, ut puto.

Interprete N. LEONICENO Par. 1524. 12. TR. 1526. 12. 1532. RIV. Lion 1581. 12. & cum notis J. MANELLPHI Rom. 1613. 16. BUR.

Edente CHRISTOPHORO a VEGA cum *Commentario* Madriti, ut puto, 1563. 8. *. Venet. 1571. 8. PL.

Iterum edente P. FRANC. OCLERIO Vicent. 1610. 16. *. Venet. 1620. 12. 1624. 12. TR.

Ex recenſione FRANCISCI RABELÆSII cum nova addita ſectione BRASSAVOLI Lion 1543. 12. 1545. 12. GUNZ. Si editio latina eſt. Conf. p. 41.

Interprete PLANTIO Paris 1555. 12.

Aphoriſmor. paraphraſis metrica Vratislav. 1570. auctore LAURENTIO SPAN.

PAULI DIONYSII *aphoriſmi* Hipp. *carmine redditi* Veron. 1599. 4. L.

Paraphraſis poëtica ANDR. ELLINGER Francof. 1579. 8. FALC.

Carmine latino verſ. ab ALOYSIO LUISINO Venet. 1552. 8. CINELL.

LAUR. STURMII ad aphoriſmos *paraphraſis poëtica* Lion 1583. 8. 1619. 16. LIND.

SIMON PROVANCHER *aphoriſmorum paraphraſis poëtica* Senonibus 1603. 8. LIND.

PETRI BULENGER *paraphraſis poëtica* Pariſiis 1587. 12. FALC. Pariſiis 1650. 8.

J. JUNKER *aphoriſmi paraphraſi poëtica illuſtrati* Erford. 1648. LIND.

J. LUD. GANSII *aphoriſmi carmine illuſtrati* Vienn. 1626. 12. Argentor. 1624. 12. LIND.

J. PFAUZ HIPPOCRATIS *aphoriſmi verſibus heroicis expreſſi* Argentor. 1624. 8. LIND.

PETRI BERIGARDI *aphoriſmi rythmici* Utin. 1645. 8. GUNZ.

J. BAPTISTA de CONDE *aphoriſmi poëtice recenſi* Bruxell. 1647. 12. LIND.

Verſu heroico explicati Colon. 1669. 12. CINELLI. TR.

Cum notis JAC. FICK Jen. 1729. 8. *.

Cum *notis variorum* Amſterd. 1755. 24. RAST.

Aphoriſmi Viennæ 1726. 16. HUTH.

Neapoli 1734. 24. Catal.

Ex LEONICENI verſione recogniti & aucti a JOH. PASTA Bergom. 1750. 12. *.

ROD. WINTERTON ante reliquas priorem ſectionem aphoriſmorum ſolam ediderat, carmine græco cum lat. verſione HEURNII Cambridge 1631. 4. BODL. 1637. 8. alii.

Græce etiam reddidiſſe ROBERTUM CONSTANTINUM lego.

In plurimis etiam commentariorum editionibus una excuſos eſſe aphoriſmos perſuadeor, quas non auſus ſum his adponere, non viſis exemplis.

Gallice aphoriſmi prodierunt par JEAN VIGIER Lion 1605. 16. RAST. 1666. 12. BUR.

Par LAZARE MEYSSONIER Lyon 1668. 12. BUR.

Par JEAN BRECHE Lion 1581. 16. RAST. Rouen 1646. 12. BUR. cum GAL. comment. in librum I.

Alia editio aphoriſmorum ib. 1685. 12. vel 1684. 12. HOUSS.

Traduction faite ſur la verſion de HECQUET Pariſ. 1725. 12. alii 1726. 12.

En *vers Francois* par LOUIS de FONTENETTES ib. 1654. 4. ASTRUC. cum tit. HIPPOCRATE *depaïſé*.

En vers Francois par de LAUNAY Rouen 1642. 8. BUR.

Anglice vertente CONR. SPRENGEL Lond. 1708. 8. 1735. 8.

Alia editio Lond. 1695. 8. 1665. 8. B. BODLEY.

Belgice *kortbondige ſpreucken door* S. BLANKAART WACHENDORF 8.

Italice *aphoriſmi d'Hippocrate trad. da* LUCA FILACTEO Pavia 1552. 8. FALC. & vertente ANSELMO LATÍOSO, vernaculo carmine Viterbo 1627. 8.

Gr. lat. hebraice MARII ANT. GAIOTII *ſententiæ Hipp.* Rom. 1647. 8. FALC.

Aphoriſmo-

Aphoriſmorum ordinem varii ſcriptores mutaverunt variis modis, & ad ſuam mentem diſpoſitos excuderunt.

Methodus aphoriſmorum cum GESNERI *adnotationibus erat* apud C. WOLF G. & SIML. *biblioth.*

In RUSTICI PLACENTINI collectione Venet. 1507. 8. aphoriſmi ad ſuas ægritudines diſpoſiti ſunt.

BARTHOLOMÆUS & PETRUS ROSTINIUS *ſententias omnes & verba quæ in* HIPPOCRATIS *aphoriſmis continentur ordine alphabetico digeſta dederunt* Venet. 1555. 8. PL.

Aphoriſmi digeſti ſecundum locos congruentium ſeriem materiarum cum expoſitione cujusque aphoriſmi ex GALENO *ſuppoſita & inſignioribus ſententiis Celſi* Lion 1555. 12. TR.

EJ. *ſelectæ maximeque raræ ſententiæ interprete* G. PLANCIO cum GALENI *Comment.* a PLANCIO latine verſi Lion 1573. 12. TR.

J. BUTINI *aphoriſmi* gr. lat. *ita digeſti in ordinem ut mutuo ſeſe explicare & ad morborum curationem ſinguli ſuo ordine prodire videantur* Lion 1580. 12. L. Genev. 1624. & 1625. 12. ID.

JOH. PLACOTOMI HIPPOCRATIS *aphoriſmi in locos communes digeſti* Antwerp. 1564. 12. LIND.

J. LANÆI *aphoriſmi gr. lat. cum argumentis* J. J. LANÆI Pariſ. 1628. 8.

J. GORRII *animadverſiones in* J. LANÆI *chirurgi togati Pariſini libellum, quo aphoriſmos Hippocratis in novum ordinem digeſſit* ib. 1660. 4. LIND.

ACHILLEI CARCANI, Prof. Papienſis, *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *lucubrationes* Ticin. 1581. 8. * nempe ordo methodicus.

OLIVARII POPARDI *Hippocratis aphoriſmi ordine meliori latini facti* Rochell. 1580. 16. LIND.

ACHILLIS PIRMINII GASSERI *aphoriſmorum methodus nova* Tigur. 1584. 8. LIND. Annon eadem editio quæ Sangalli 1584. 8.

NICOLAI FONTANI *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *methodice diſpoſiti* Amſterd. 1637. 12. RIV.

ECKARDI HEIDENECCII *Mnemoneutica in aphoriſmos Hippocratis tabulis comprehenſa* Baſil. 1585. 4. GUNZ.

FRANCISCI OCLERII *ſinguli aphoriſmi ſelecti tam ad febres quam ad morbos ſingulos pertinentes* Vicentiæ 1610. 24. * cum editione jam dicta p. 43.

ERNESTI SCHEFFLER *perutilis & lucubrata methodus qua* HIPPOCRATIS *aphoriſmi in certam ſeriem ſecundum materias & affectus digeſti ſunt* Leid. 1633. 24. TR. 1666. 24. LIND.

BERNARDINI LANGWEDEL *theſaurus Hippocraticus, ſ. aphoriſmi Hipp. in claſſes & certos titulos diſpoſiti* Hamburg 1679. 12.

J. Al. Marin *aphoriſmorum* Hippocratis *diſpoſitiva methodus exquiſite ordine doctrinæ inſtituta & ſegmentis quatuor comprehenſa* Pariſ. 1639. 12.

J. Tilemanni *aphoriſmi facili methodo digeſti* Marburg 1650. 24. Gieſſ. 1660. 24. cum ipſis aphoriſmis.

Coronati *medicina aphoriſtica ſ. aphoriſmi Hippocratici juxta inſtitutiones & praxin medicam diſpoſiti* Hamburg 1681. 8. Gunz.

J. Dan. Globitz *aphoriſmorum omnium in tres ſectiones nova digeſtio* Nurnb. 1681. 12. Pl.

Georg Wolfgang Wedel *aphoriſmi in poriſmata reſoluti* Jen. 1695. 12.

Honoratus Bicaisse, *aphoriſmos & alia* Hipp. *ſecundum morborum nomenclaturam ex alphabeti ordine diſpoſuit* Lond. 1659. 12. Mead. Genev. 1660. 12. Pariſ. 1739. 12. Bur.

Les aphoriſmes d'Hippocrate rangés ſelon l'ordre des parties du corps humain Pariſ. 1703. 12. Bur.

Sequitur ut de commentatoribus agam.

Veteres quamplurimi in Hippocrate exponendo laborarunt.

Herophilum Galenus nominat (*a*), ejuſque *Commentarios* in Hippocratis *prognoſtica* ex Cælio Aureliano citavimus (*b*).

Is commentarius dicitur exſtare in B. Ambrosiana Mediolanenſi Montf. I. p. 498.

Porro Zeuxis in Hippocratem commentatus eſt.

Thessalus in *aphoriſmos* ſcripſit (*c*).

Sabinus aphoriſmos genuinos eſſe confirmavit (*d*), cujus etiam diſcipuli in Hippocrate laborarunt.

Rufum Galenus laudat, qui in Hippocratis lectione verſatiſſimus fuerit: qui idem aphoriſmos genuinos eſſe teſtatus ſit (*e*).

Sed & Sorani idem eſt teſtimonium (*f*).

Quinto non parcit (*g*), qui aphoriſmos maſe interpretetur.

Lycus ad aphoriſmos expoſitiones Quinti præceptoris deſcripſit, abſque demonſtratione (*h*), quem paſſim Galenus refutat (*i*). Erotianus ejus L. II. *Syngram-*

(a) In *Aphor.* VII. n. 68.
(b) *Tard.* IV. c. 8.
(c) Galenus adverſus Julianum.
(d) Lambec. L. VI. p. 86.
Multa tamen præteriiſſe Gal. *Comm.* ad III. *Epid.* in *Epid.* VI.
(e) Lambec. L. c.
(f) Ibid.
(g) Ad *Epid. I.*
(h) Gal. ad. III. L. I.
(i) *Comm. ad III. Epid. Ord. legend. libr. Ad Epid.* VI. &c.

Syngrammatos exegetici citat. Ignarum eſſe artis Hippocraticæ GALENÚS, & HIPPOCRATEM calumniari (*k*).

MARINUS male aphoriſmos invaſit (*l*).

EPHICIANUS commentator ad Stoicos inclinabat (*m*).

JULIANUS libros 48. in aphoriſmos ſcripſit, veteris philoſophiæ ignarus (*n*).

De PELOPIS idem (*o*) eſt ob aphoriſmos teſtimonium.

Deinde ipſe GALENUS in LYCUM ſcripſit, quod nihil in eo aphoriſmo [I. 14.] HIPPOCRATES peccet, cujus initium eſt, *qui creſcunt plurimum habent caloris.* Male doceri, calorem a calore nihil differre. Codex eſt in *B. Medicea* BANDINI III. p. 48.

Inde *contra ea, quæ a* JULIANO *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos dicta ſunt.* Aphoriſmus 16. quem HIPPOCRATEM tuetur, incipit *in perturbationibus ventris & vomitibus ſpontaneis &c.* Codex pariter in *Medicea* eſt *Bibl.* BANDINI III. p. 48.

Deinde GALENUS integrum in aphoriſmos HIPPOCRATIS commentarium edidit, cujus numeroſi ſunt codices.

Græce B. D. MARCI MONTFAUCON B. R. Par. n. 1884. 2161. 2168. 2266. 2278.

In Medicea PLUT. LXXIV. BANDINI III. p. 93. 102.

Sectio prima & pars II., etſi auctor commentarii non nominatur, exſtat in B. Med. PLUT. LXXIV.

Latine in B. R. Par. n. 6869. 6871. 7030. 6860. a. interprete CONSTANTINO Monacho.

Sic in VATICANA MONTFAUC. In domo S. PETRI *Cantabrigienſi* Cod. Brit. n. 186.

Verſio etiam latina anonymi in B. R. Par. n. 846.

Vertente GERARDO CARMONENSI in *cathedralis Metenſis* B. MONTF.

Vertente homine ignoto in B. *Taurinenſi* MONTFAUCON.

In Coll. Mertonienſ. Codex eſt n. 689. In *Coll. nov. Oxon.* n. 1134.

Iidem GALENI commentarii Arabice exſtant vertente HONAINO ISAACI f. in B. *Scorial.* CASIRI n. DCCLXXXV. BUSCHING *Magazin.*

Pars Commentarii in ead. CASIRI n. DCCCXIV. DCCLXXXVI. DCCLXXXVII.

Hebraice in B. R. Par. n. 396. ex Arabico verſa.

Vertente etiam HONAIN F. Is. B. R. Par. n. 395. (ſed hic puto Arabicum codicem intelligi).

Impreſſi

(k) *Comm. ad Epid.* VI.
(l) GAL. *comm.* VII. n. 54. in *Sect.* VI. 24. & 54.
(m) *Ord. leg. libr.*
(n) GALEN. *adverſus* JULIANUM.
(o) LAMBEC. l. c.

Galeni commentarii in aphoriſmos excuſi ſunt Venet. 1493. ex verſione Constantini Africani, qui ex Arabico latine reddidit Maitt.

Vertente Laurentio Laurentiano Venet. 1494. Maitt.

Vertente Nicolao Leoniceno Pariſ. 1526. 8. Housset Lion 1547. 12. Tr. Recogniti a J. Dav ono Pariſ. 1542. 8. *.

Vertente Theodoro Gaza Venet. 1495. fol.

Venet. 1527. cum Thaddæi expoſitione.

Editiones aliæ ſunt Lion 1554. 16. Rast. 1581. 12. Hansen.

Vertente Anutio Foesio, & altera cum verſione G. Plancii, curante Adriano Toll. Leid. 1633. 12. *. Gr. & lat.

Et ex editione Guil. Plancii ib. Lion 1552. 8. 1573. 12. Tr.

Vertente Constantino, Laurentiano, Leoniceno, & Theodoro Gaza cum commentario Galeni in *Articella* Lion 1527. 4. *. & alias.

Genev. 1628. 12. Gunz.

An eadem eſt *Cenſura* Galeni in *aphoriſmos* quæ edente J. Moris Baſileæ prodiit 1547.

Thaddæi & Jacobi Foroliviensis commentarios dicemus.

Primus liber commentariorum ſolus, prodiit vertente J. Breche Lion 1585. 16. Rast. Rouen. 1646. 12. Bur. Gallice vide p. 44.

Alia editio commentariorum Galeni extat, Nicolao Leoniceno interp. cum Johannis Signoreti excerptis aphoriſticis & ſymbolis Lion 1668. 12. *. Textus aphoriſmorum græcus & latinus eſt. Signoretus ex Galeno & aliis veteribus aphoriſmos interpretatur, & in ordinem conſtituit, & paſſim lectionem emendat. Adfinis erat Sponii, cæterum vix quidquid proprium habet.

Galeni verſio Aſiatica fuſiſſima eſt, ut fere in Hippocrate ad ſua principia accomodando laboret: locos aliquos veterum illuſtret, & Hippocratem defendat, cujus multa exemplaria vidit. Aliquæ curationes interjectæ.

Alii in aphoriſmos commentarii prodierunt, cum nomine Oribasii, editi a J. Guinthero Pariſ. 1533. 8. Falc. Venetiis 1533. 8. Lind. Baſil. 1535. 8. BB. Patav. 1658. 12. Boecl. Spurium opus, quod auctor aiat ſe miſiſſe ad Ptolemæum Euergetem. Sed auctor chriſtianæ religionis fuiſſe videtur, qui S. Scripturam citet, idem inficetiſſimus Galeni exſcriptor.

Prologus Oribasii ante Hipp. aphoriſmos eſt in B. R. P. n. 7102.

Meletii Philoſophi commentarii latine reperiuntur in B. R. Par. n. 6854. & apud Montfaucon II. p. 1303. & in B. S. Remigii Rhemensi Id.

Theophili Protospatarii commentarii græce exſtant in B. R. P. n. 2149. in

in *Vindobonenſi.* LAMBEC. VI. p. 165. in B. MEDICEA PLUT. LXXXVI. BANDINI III. p. 98. 102.

Editi latine a LUD. CORRADO Venet. 1549. 8. TR. Spir. 1581. 8. GUNZ.

PHILOTHEI commentarios GESNERUS nominat.

STEPHANI *commentarii* Græce in B. *Cæſ.* Vind. LAMBEC. II. p. 88. 147.

Ex STEPHANO & PHILOTHEO in B. UFFENBACH I. 4.

ACTUARII *comm. in aphoriſmos* exſtabant ap. FELICEM PACIOTUM. GESNER bibl.

Commentarius Arabicus auctore ALAIDDIN EBN ELNAFIS, ſatis nuperus & ſeculi XIV. eſt in B. R. P. n. 1042.

Notæ ABDELRAHMAN *ben* ALI *ben* ABISADIK in B. R. P. n. 1096. 1041, qui comm. alibi dicetur.

Idem procul dubio eſt ABULCASSEM ABDELRAHMAN ABISADEK Perſæ Niſaburienſis commentarius CASIRI n. DCCCLXXIII.

Alius Comm. n. DCCXCVII.

Commentarii HALY in *aphoriſmos* citantur in B. *collegii omnium animarum* Oxon. Cod. Brit. n. 1430.

ABRAHAM PATRICH *explanatio in aphoriſmos* ap. PLANTOVICIUM. Tum MOSIS ABDALLA Cordubenſis, & MOSIS F. EVED. ELOHIM WOLF.

MAGISTRI BENEDICTI *gloſſæ ſuper libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS in Coll. CAIO GONVIL. Cant. n. 960.

Græce, anonymi *commentarii* B. R. P. n. 2260. 2257.

Græci commentarii in priorem ſectionem & partem ſecundæ in B. MEDICEA PLUT. LXXIV.

Enarrationes ſingulis aphoriſmis ſubjectæ Græce in B. R. P. n. 883.

Latine anonymi *gloſſæ & ſcholia* in B. R. P. n. 7030. & apud CASHLEY.

Anonymi gloſſæ in BB.

Commentarii latini in B. *Coll. nov. Oxon.* n. 1130. alii in B. R. P. n. 6845. 6847. 6856. 6855. 6956. 7021. 7027.

Quæſtiones in aphoriſmos B. R. P. n. 6537. 6549. latine.

Hebraici *commentarii* LAMBEC. I. p. 184.

Deinde inter nuperos commentatores huc pertinent, J. SERMONETA *comm. ſuper librum aphoriſmorum* Venet. 1498. fol. LIND.

THADDÆI *expoſitio in arduum Hippocratis aphoriſmorum volumen* ib. 1527. f. BB.

NIC. NICCOLI *Commentum ſuper aphoriſmos Hippocratis compilatum per* J. B. THEODOSIUM Bonon. 1522. 8. GUNZ.

HUGONIS SENENSIS (BENZII) *reſolutiſſima expoſitio in aphoriſmos* HIPPOCRATIS.

CRATIS. Codex eſt in B. R. Par. n. 6848. Editio Veneta exſtat 1494. f. MAITT. tum 1498. fol. TREW. 1523. f. LIND. Papiæ 1518. f. TREW.

BARTHOLOMÆI de BURGIS in *aphoriſmos* cura citat comm. S. CHAMPIER.

JACOBI de FORLIVIO *in Aphoriſmos Hippocratis & in* GALENI *commentarios expoſitio & quæſtiones per Chriſtophorum de Caſtanea* Papiæ 1488. fol. MAITT. Papiæ 1501. f. TR. 1512. folio parvo. Venet. 1495. f. MAITT. 1501. f. 1547. f. TR. 1556. 4. TREW. Codex MS. eſt in B. Taurin.

Particulæ VII. Aphoriſmorum HIPPOCRATIS *cum duplici translatione antiqua &* THEODORI GAZÆ *cum expoſ.* GALENI *ac comm.* JAC. FOROLIVIENSIS *& additionibus* MARSILII *cum quæſtionibus labore* HIERONYMI POMPILI de OLEARIIS Venet. 1508. f. TREW.

ANTONII BENIVENII *comm. in Hippocratis Aphoriſmos* Florent. 1507. 4. HOTTON.

LAURENTII LAURENTIANI *comment.* Florent. 1494. f. TREW.

PAULI GRISIGNANI in APHORISMOS HIPPOCRATIS Expoſitio Salern. 1544. fol. LIND.

ANTONII MUSÆ BRASSAVOLI, Ferrarienſis, in I. *Aphoriſmor.* HIPP. *Commentarius* Ferrar. 1594. LIND.

EJ. *in octo libros Aphoriſmorum Hippocratis & Galeni commentaria & adnotationes* Baſil. 1541. fol. RIV. Venet. 1721. 4. Vienn. 1726. 8. cum indice FR. OCLERII. Priores ſeptem ſectiones octava auxit, ex reliquis collecta. Multum eſſe uſum lego PHILOTHEI *Commentariis* GESNER in Bibl.

LEONH. FUCHSII *commentarii & adnotationes* in VII. *ſectiones aphoriſmorum &c.* Baſil. 1544. 4.*. Pariſ. 1545. 8.*. Lion 1558. 8. TR. Et in HIPPOCRATEM & *in* GALENUM commentatur. BRASSAVOLAM ſæpe refutat, GALENO plurimum uſus.

J. MORISOTI *Hippocratis Aphoriſmorum genuina lectio & fidelis interpretatio* Baſil. 1547. 8. ſi commentarii ſunt GUNZ.

FORESII HIPPOCRATIS *Aphoriſmi commentariis illuſtrati* Francf. 1551. 8. 1554. 8. TR.

HIERONYMI THRIVERII *Commentarius in aphoriſmos Hippocratis* Lion 1551. 4. FALC.

Et prius in librum I. *Commentarius* Antwerp. 1538. 4. LIND.

HIPP. *aphoriſm.* gr. lat. G. PLANTIO interprete cum notis J. LYGÆI Pariſ. 1551. 16. LIND. Genev. 1580. 16. BUR. FALC. Lion 1582. 16. LIND. Genev. 1590. 8. LIND.

ID. *digeſti ſecundum locos congruentium materiarum cum expoſitione* GALENI *ad ſingulos aphoriſmos & ſententiis Celſi* Lion 1555. 12. TR. Conf. p. 45.

EJ. *Selectæ ſententiæ interprete* G. PLANCIO. GAL. *commentarii adnotationibus illuſtrati*, idem puto liber, Lion 1573. 12. TR. Conf. p. 45.

Iterum

Iterum a PLANTIO illuſtrati cum GALENI & MARINELLI *commentariis* Venet. 1582. 12. TR.

Et GUILIELMI PLANCII *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *latinitate donati, & paraphraſi illuſtrati* Genev. 1595. 12. LIND.

HIERONYMI CARDANI *commentaria in VII. libros aphoriſmorum* Baſil. 1564. fol. TREW. Patav. 1653. 4. *. Fuſiſſimus commentarius. GALENUM grammaticum vocat, qui in HIPPOCRATE quærat quæ carpat, & fere ubique contendit, male interpretem egiſſe. Sed etiam LEONICENUM HIPPOCRATEM non intellexiſſe. Conf. CARDANI opera.

J. MYRICA *paraphraſis in* HIPP. *aphoriſmos* Baſil. 1556. 8. LIND.

BENEDICTI VICTORII *commentarii ad* HIPPOCRATIS *aphoriſmos* Venet. 1556. 4. HOTTON. TR.

FR. VALLESII *in aphoriſmos* Hipp. *comm.* Complut. 1561. 8. Colon. 1589. f. TR. edente P. AYROLDO MARÇELLINO. Paraphraſticus.

NIC. HAUTPAS *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *luculentiſſimis enarrationibus illuſtrati* Duaci 1563. 4.

CHRISTOPHORI a VEGA *commentarius in librum aphoriſmorum* HIPPOCRATIS ſignatus Antigueræ 1563. 8. *. tum Lion 1570. 8. Ex genio ſeculi & priſcorum. In operibus omnibus Lion 1576. f. 1586. f. 1626. f.

JUVENALIS LEVERONII in HIPPOCRATIS *aphoriſmos lucubrationes* Montisregii 1565. 4. LIND.

JAC. HOLLERII in HIPPOCRATIS *aphoriſmos, comm. ſcholiis ex* DURETO *ſumtis auxit* J. LIEBAULT Pariſ. 1579. 8. 1582. 8. TR. 1644. 8. GUNZ. Francof. 1596. 8. TR. 1597. 8. TR. 1646. FALC. 1652. 8. RAST. Genev. 1583. 8. *.

Scholia in eum commentarium JOHANNIS LIEBAULT Pariſ. 1583. 8. B. BODL. an ſeorſim edita? Cæterum HOLLERIUS magnus HIPPOCRATIS admirator, nonnulla interſperſit ſibi viſa.

CLAUDII CAMPENSII *adnotationes in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos cum apologia in* GALENUM *& animadverſiones naturales in* ARISTOTELEM Lion 1579. 8. TR.

SALVII SCLANI *commentarii in aphoriſmos* HIPPOCRATIS Venet. 1579. 4. L. 1583. 4. LIND.

THEODORI BELLEI in HIPP. *aphoriſmos comment. I.* Panormi 1571. 4. LIND.

J. BUTINI *breves expoſitiones ex* GALENI *fere commentariis ſumtæ* Lion 1580. 12. Genev. 1625. 12. TR. Conf. p. 45.

Daniel Laphangini in Hippocratis *aphoriſmos dialogus* Venet. 1586. 4. L.

Joh. Marinelli Hipp. *aphoriſmi* N. Leoniceno *interprete* Venet. 1583. 12. Tr. 1593. 12. Id.

J. Zecchii *in aphoriſmos Hippocratis* Bonon. 1586. 4. Hotton.

J. Vischer *Aphoriſmor. Hipp. brevis enarratio* Tubing. 1591. 4. Lind. Lego alibi.

Ej. *aphoriſmi* ex Hippocrate ib. 1569.

Roderici a Fonseca *in VII. libros aphoriſmorum Hippocratis commentaria: in ſingulos aphoriſmos adnotationes* Venet. 1596. 4. Lind. 1608. 4. 1621. 4. Rich. 1628. 4. Hotton. Patav. 1708. 4. maj. Pl.

Annibalis Bufali *aphoriſmorum Erometaphraſis* Meſſan. 1605. 8. Mongit.

J. Vigier *aphoriſmes d'Hippocrate rangés & diſpoſés avec notes* Lion 1605. 16. Rast. 1620. 12. 1666. 12. Bur.

Pauli Offredi *commentt. in aphoriſmos* Hipp. Genev. 1606. 12. *.

Constantini Luca *expoſitio in* Hipp. *aphoriſmos* Ticin. 1607. 4. B. Bodl.

J. Heurnii ſunt Hipp. *aphoriſmi brevi enarratione fidaque interpretatione illuſtrati, cum hiſtoriis, obſervationibus cautionibus & remediis ſelectis* Leid. 1607. 12. Tr. 1609. 12. & 4. Lond. 1623. 12. Haag 166 . 12. Jen. 1677. 12. 1690. 12. Tr. Rudolfſtatt 1666. 12. Tr. Amſt. 1688. 12. *. Ex melioribus, paſſim de ſuo additis conſiliis clinicis, & curationibus propriis.

Jacobi Fontani *Commentaria in omnes aphoriſmos* Hippocratis Pariſ. 1608. 12. L. Genev. 1613. 4. L.

Hippocratis *aphoriſmi* (ex verſ. Leoniceni) 1647. 12. Tr. cum notis J. Manelphi Rom. 1623. 16. Bur.

Hier. Mercurialis *in omnes* Hipp. *aphoriſmos prælectiones Patavinæ a* Maximiliano Mercuriali H. F. publicatæ, cum Pancratii Marcelli *notis marginalibus* Bonon. 1619. f. Lind. Lion 1621. 4. Lind. 1631. 4. Hotton. Foroliviis 1625. f. Lind.

Matthias Naldius *in Hippocratis aphoriſmos* Rom. 1617. 4. Falc. 1657. 4. Tr.

Petri Andr. Canonherii *in VII. ſectiones aphoriſmorum interpretationes* Antwerp. 1617. 4. Lind. 1618. 4. Tr.

Eman. Stupani *commentt. in aphoriſmos Hippocratis* Baſil. 1615. 8.

Cum notis J. Knobloch Norib. 1641. 8. B. Tig.

Cum brevi commentario Guil. Odry Pariſ. 1634. 12. Bur. Conf. p. 42.

Pauli Cigalini *lectiones in* Hippocratis *aphoriſmos* Novicomi 1653. fol. Smith.

Petrus

PETRUS CASTELLUS *in aphoriſmos* HIPP. Macerat. 1648. 4. HOTTON.

GEORGII MORALES, P. Piſani, *commentaria in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos* Venet. 1648. 4. *. Aphoriſmos inter ſe connectere conatur. Pro commentario GALENI. Addit & ſcholarum opiniones.

EJUSD. *ars parva ſ. aphoriſmorum ſect. VII. quibus ordine reſolutivo univerſam medicinam ab ipſo Hippocrate tradi demonſtratur* Venet. 1653. 12. GUNZ.

CAR. de S. GERMAIN *Hipp. aphoriſmorum methodica praxis in 4. partes diviſa* Pariſ. 1650. 12.

GUID. ANTONII ALBANESII *aphoriſmorum Hippocratis expoſitio Peripatetica* Patav. 1649. 4. TR.

CONRAD. DIETERICI *Hippocratis aphoriſmi illuſtrati* Gieſſ. 1655. 4. GUNZ. 1656. 4. bis TR. Ulm 1661. 4. TR. 1665. 4. L. Sleſvic 1661. 4. TR.

CAR. VALESIUS de BOURGDIEU (diverſus a FRANC. VALLES.) *in aphoriſmos Hippocratis* Rom. 1659. fol. HOTTON.

Alium titulum lego, *Aphoriſmi proguoſtici in febribus acutis* GUNZ.

Verſibus græcis & latinis ab ANT. HOMMERIO Pariſ. 1660. 8. TR.

A. CABOTIN *commentaire en vers ſur les aphoriſmes d'Hippocrate* Pariſ. 1665. 12. BUR.

LAZARE MEYSSONNIER *les aphoriſmes d'Hippocrate traduits en françois avec un melange de paraphraſe & d'éclairciſſemens ez lieux obſcurs & la clef de cette doctrine par le moyen de la circulation du ſang &c.* Lion 1668. 12. BUR.

LEVINI FISCHER *genuina aphoriſmorum reſolutio* Halberſtatt 1656. f. 1680. 8. LIND.

LUCAS VERHOOFD *aphoriſmorum novæ interpretationi adjecit loca parallela ex* HIPPOCRATE *collecta* Utrecht 1675. 12. Conf. p. 42.

MICHAEL RUCKER *Comm. in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos* Ulm 1676. 4. edente G. H. WELSCH.

PETRI GUICHARDI *commentarius in* HIPP. *aphoriſmos* Ulm 1676. 4. cum priori.

PAULI de SORBAIT *commentaria & controverſiæ in omnes aphoriſmos* HIPPOCRATIS Wien 1680. 4. vide SORBAIT.

FRANC. DOMINICI BARISANI *magnus Hippocratis medico moralis ad utramque corporum atque animarum ſalutem per genuinam eorum expoſitionem accommodatus* Turin 1682. 4. GUNZ.

Aphoriſmes d'Hippocrate avec des éclairciſſemens Lion 1684. 12. HOUSS.

LUC. TOZZI *in Hipp. aphoriſmos Commentaria in duas partes diſtributa* Neapoli 1693. 4. GUNZ. & in *operibus omnibus* *.

FRID. SCHRADER *theſes medicæ ex illius prælectionibus publicis in aphoriſmorum Hippocratis ſectiones VII. annotatæ* Helmſtatt. 1693. 1694. 1695. 4. GUNZ.

MARTINI LISTER *aphoriſmi Hippocratis commentariolo illuſtrati* Lond. 1702. 8. GUNZ. 1703. 12. *. Tubing. 1744. 12. Conf. p. 42. Non diſſimulat editor quam infirma aliqua præſagia ſint. HIPPOCRATEM ex nupera theoria illuſtrat, aliquas adnotationes proprias addit.

DU FOUR *aphoriſmes d'Hippocrate avec de nouvelles explications & pluſieurs obſervations de pratique ſur les maladies* Pariſ. 1703. BUR.

J. FRANC. LOEUW *nova & vetus aphoriſmorum Hipp. interpretatio* Francof. 1711. 4.

HIPPOCRATIS *aphoriſmi ad mentem ipſius, artis uſum & corporis mechaniſmi lationem expoſiti* (HECQUET) Par. 1724. 12. 2. vol. Neap. 1731. 4. TR. Conf. p. 42.

Gallice Pariſ. 1727. 12. 2. vol.

J. JAC. FICK *aphoriſmi Hippocratis notis illuſtrati* Jen. 1729. 8. *. Habet etiam proprias obſervationes, ſuo loco laudandas.

M. de PINEDO *commentarius in aphoriſmos Hippocratis* Amſterd. 1735. 8.

CONR. SPRENGELS *explanations and references ... and the ſentences of Celſus* London 1735. 8.

J. de GORTER *medicina Hippocratica exponens aphoriſmos Hippocratis* Amſterd. 1739. ad 1742. 4. PL. Huc puto facere.

J. TIMM *Anmerkungen zu den aphoriſmis* (paraphraſticus commentarius) Brem. 1744. 8. *.

ANNÆ CAROLI LORRY editio cum CELSI locis parallelis, indice LUCÆ VERHOOFD, locis parallelis ex BOERHAAVII commentariis & notulis propriis Pariſ. 1759. 18. Conf. p. 43.

ANDR. PASTÆ HIPPOCRATIS *aphoriſmi & præſagia* Bergomi 1762. 12. *. Contra MARTIANUM defendit, aphoriſmos verum ſcriptum eſſe HIPPOCRATIS, non centonem ex ejus operibus collectum. Practica varia addit, propriæ etiam familiæ hiſtoriam. Conf. p. 37.

HIPPOCRATIS *aphoriſmi notationibus variorum illuſtrati. Digeſſit & indices addidit* J. CHRIST. RIEGER Haag 1767. 8. 2. vol. Non ſatis Græcus auctor philologicis notis potuerat abſtinuiſſe. Cæterum ex numeroſis aphoriſmorum interpretibus collegit, quæ ſibi utiliora viderentur. Loca indicat operum Hippocraticorum, ex quibus quiſque aphoriſmus decerptus fuit, tum ſimilem CELSI locum.

Excerpta

Excerpta eorum, quæ ſuper Hippocratis aphoriſmos ſcripta ſunt Burdigalæ 1524. fol. N. ANT.

Codex M. VINCENTII MICHAELIS GIL. citatur.

Alius ſecundus Codex Hiſpanicus PASCASII FRANCISCI VIRREY Y MENNOL.

Qui ſequuntur ſcriptores, aliquam tantum partem aphoriſmorum interpretandam ſibi ſumſerunt.

Anonymi in 25. Hippocratis priores aphoriſmos interpretatio B. R. Par. n. 6858.

Anonymi in I. L. aphoriſmor. ib. n. 7101.

In nonnullos aphoriſmos ib. n. 2316.

MATTHÆI CURTII *in ſecundam particulam aphoriſmorum* B. R. Par. n. 6852.

JANI CORNARI *oratio in dictum Hippocratis vita brevis ars longa* Jenæ 1557. 12. GUNZ.

J. B. MONTANI in L. I. *lectiones* Venet. 1553. 8. TR.

In L. II. ib. 1554. 8. TR.

JULII ARGENTERII in L. I. & II. *aphoriſmorum commentarius* in Oper. omn. Francof. 1610. f.

TH. PARACELSI *explicatio ſectionis I. aphoriſmorum, quatuor primorum ſecundæ & novem poſteriorum quintæ.* In opp. omnibus Francof. 1583. 4.

EJ. *Erklärung über etliche Aphoriſmen* Cöllen 1567. 4.

SEBASTIANI AUSTRII *Hippocratis aphoriſmi puerorum morbos enarrantes* Baſil. 1540. 8. *.

In *aphor. 22. ſect. I.* MICHAELIS SERVETI *comm. cum l. de ſyrupis* Pariſ. 1537. 8. *.

ANTONII LUDOVICI *expoſitiones aliquot in aphoriſmos* HIPPOCRATIS Olyſſipone 1540. fol. 1543. f. LIND.

Quarti aphoriſmi vera lectio & in eundem GALENI *enarratio* JUSTO VELSIO *interprete* Baſil. 1543. 4. *.

DONATI a MUTIIS *in interpretationem* GALENI *ſuper* 14. *aphoriſmos dialogus* 1547. 4. BB.

ODDI de ODDIS *interpretatio in primam ſectionem* Patav. 1564. 8. LIND.

Et in I. & II. *ſectionem* Venet. 1572. 8. Patav. 1589. 4. LIND.

PETRI CRISPI *comm. in* L. I. *aphor.* Rom. 1575. 4. L.

SALVII

SALVII SCLANI *in primum L. aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *commentaria* Venet. 1583. 4. An differt a libro p. 53.

EJ. *apologia ad* J. ALTIMARUM *quod ea quæ dixit in* ALTIMARUM *in comment. aphoriſm. ſint veriſſima* Venet. 1584. 4. GUNZ.

J. ZECCHII *in primam ſectionem aphoriſmorum dilucidiſſimæ lectiones* Bonon. 1586. 4. GUNZ. Nonne idem qui p. 54.

FABRITII (forte FABII) *Prælectio de catena aphoriſmorum I. ſectionis* Venet. 4 LIND.

J. STEINMETZ *de morbis Hipp. hiemalibus ad Aph. III.* 23. Lipſ. 1694. 4. PL.

ALFONSI BAROCCII *in primam aphoriſmorum ſectionem dilucidiſſimæ lectiones* Ferrar. 1593. 4. MAZUCHELLI TR.

SANCTORII SANCTORII *comm. in I. Sectionem aphoriſmorum* Venet. 1629. 4. RIV. 1660. 4. L. Multum eruditionis GALENICÆ & HIPPOCRATICÆ. Multa etiam SANCTORIO propria. HIPPOCRATIS aphoriſmos lectorem fallere poſſe, niſi certo ordine legantur, quem GALENUS indicaverit.

HIERON. CAPIVACCII *comm. in ſectionem I. aphoriſm.* In opp. omnibus Frf. 1603. fol.

AMBROSII NONNII *commentaria in tres libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS. Conimbricæ 1600. fol. LIND.

CHRISTOPHORI CACHETI *comm. in I. ſectionem aphoriſmorum* Tull. 1612. 8. FALC.

PROSPERI MARTIANI *expoſitio in Hipp. aphoriſm. XXII. ſect. I.* B. BODL. Rom. 1617. 4.

MARSIGLI CAGNATI *expoſitio in aphoriſmum* 24. *ſect. II.* Rom. 1591. 4.

EJ. *in aphoriſmum XXII. Sectionis I.* ib. 1619. 8. FALC.

ANTONII PEREZ, Luſitani, *ſuma breve de algunas ſentencias de Hippocrate* Complut. 1575. Saragoſſa 1613.

J. MANELPHI *reſponſio brevis ad annotationes* P. MARTIANI *in commentationem* M. CAGNATI Rom. 1621. 8. GUNZ.

AETII CLETI *defenſio interpretationis* MARS. CAGNATI ib. 1621. 8. GUNZ.

ANTONII COELII *comm. in L. I. aphoriſmorum Hippocratis* Meſſan. 1618. 4. LIND.

HIPPOLYTI OBICII *commentarius in duos primos aphoriſmos* Vicent. 1618. 4. LIND.

CL. SALMASII *interpretatio aphoriſmi* 79. *Sect. IV. de calculo: acc. epiſtola* BEVERVICII *quibus reſpondetur* Leid. 1640. 8. *. V. Bibl. Chir.

J. BE-

J. Beverwyck *exercitatio in aphor. IV. 79. de calculo* Leid. 1641. 12. Plin.

Petri Castelli in Hippocratis *Aphoriſmos I. libri* Maceratæ 1648. 4. Burkh.

Georg. Frid. Laurentii *exercitationes in nonnullos minus abſolute veros* Hipp. *aphoriſmos* P. I. Hamburg 1647. 4. *.

Ejusd. Laurentii *exercitationes in nonnullos Hipp. aphoriſmos* Hamb. 1653. 8. An differt.

Pauli Cigalini *in aphoriſmorum Hipp.* L. I. & III. *Lectiones* Novicomi 1653. fol. Gunz.

Gabrielis Fontani *aphoriſmi* Hippocratis VII. 15. *apologeticon, quo vera Galeniſtarum doctrina circa pleuritidis ideam & curationem defenditur adverſus Helmontium* Lion 1657. 4. Lind.

J. Wittig *prægnans Hippocratica ad aph.* IV. I. V. 29. Baſil. 1661. 4.

Geronimo Pardo *tr. del vino aguado i aqua envinada ſelu el aphoriſmo 56. de la Section* VII. Valladolid 1661. 4. C. de V.

Rud. Wilh. Kraus diſſ. *de alvi fluxu deducta & concinnata ex* Hipp. I. *aph. 6, ubi dicitur Ructus acidus bonus in diuturnis inteſtinorum levitatibus, qui prius non erat* Jen. 1674. 4.

Frid. Schrader *in aphoriſmorum Hippocr. Sectionem* IV. Helmſtatt. 1695. 4. Pl. Conf. p. 54.

Jac. Pancrat. Bruno *methodus medendi cum ſubcontrarietate ad* II. 22. Altdorf. 1680. 4.

Ej. *de vomitoriorum & purgantium temporis delectu ad* IV. 4. ib. 1698. 4. Pl.

Ej. *de natura methodi therapeuticæ ſcopum per contraria generatim obſervante ad aphor.* IV. 28. Aug. Vind. 1703. 4. *.

Ej. *de vomitionis commodo in quibusdam ægris ſine febre ad* Hipp. *aphor.* IV. 17. Altdorf 1700. 4. Pl.

Ej. *de hieme in lientericis vomitus impedimentum præbente ad aphor.* IV. 12. ib. eod. ann. Pl.

Ej. *de retrimentorum corporis humani coloribus variam in ægrotis ſignificationem præbentibus ad* IV. 21. ib. 1702. 4. Pl.

Ej. *de periculo majori aut minori in febribus continuis ex Hippocratis Aphor.* IV. 43. ib. 1707. 4. Pl.

El. Rud. Camerarii *obex curationis morborum tam frequens quam gravis, occaſione* Hippocratici *aph.* II. 52. Tubing. 1691. 4.

Georg Ern. Stahl *diagramma de veræ προεξευκρισεος medicæ practicæ vera*

dignitate, vero in acutis fundamento, occaſione aphoriſmorum 22 *&* 24. *Sect. I. & Aphor.* 29. *Sect. II* Hall. 1707. 4.

Ej. *theſes theoretico practicæ in I. Sect. aphor.* Hall. 1714. 4. Pl.

Laur. Heister *de morbis adoleſcentum & puerorum ad aphor. III.* 29. Helmſt. 1722. 4.

J. Frid. de Pre' ad Hipp. *aphoriſm.* I. 1. Erford. 1722. 4.

Et *de cibatione reconvaleſcentium ex* Hipp. *aphor. II.* 17. ib 1724. 4.

Ej. *de tempore quando & quare movendum in morbis ad* Hipp. II. 29. 30. ib. 1725. 4.

Ej. *quod citius moriantur obeſi quam graciles ad* II. 49. ib. 1724. 4.

Ej. *de caute dandis purgantibus diebus canicularibus ad* IV. 5. ib. 1724. 4.

Leonardi Ferdinandi Meisner *de evacuationibus humorum hæmorrhagicis & purgativis ad* Hipp. *aphor.* 2. *Sect. I.* Prag. 1725. 4.

Henr. Jac. Stuven *de reliquiis poſt criſim ſecundum aphoriſmum II.* 12. Jen. 1727. 4.

J. Andr. Fischer *de laſſitudine ſpontanea acutorum prænuntia ad* II. 5. Erf. 1721. 4.

Ej. *certiſſima febrium prognoſis ex* IV. 69. &c. 1722. 4.

J. Junker *de prognoſi Hippocratis quod febris ſolvat apoplexiam* Hall. 1734. 4.

Ern. Alb. Kloekhof *de frigidis nervorum ſyſtemati inimicis ad ductum aphoriſmi* XVIII. *Sect.* V. Leid. 1736. 4.

J. Henr. Schulze *de refectione celeri per alimenta humida ad* II. 11. Altdorf. 1728 4.

Ej. *de morbis verni temporis ad III.* 20. Hall. 1738. 4.

Barth. Henr. de Moor *in aph.* VI. 28. *Eunuchi neque podagram patiuntur neque calveſcunt* Leid. 1736. 4. Pl.

Henr. Battus *ad aphor. Hippocratic.* 33. Sect. VI. Leid. 1738. 4. Pl.

Joach. v. Arum *expoſitio aphoriſmi Hippocratici* 16. *Sect.* V. Leid. 1738. 4. Plin.

Chr. Rodberg Friis *de morbis ſenum ſecundum III.* 23. Hafn. 1739. 4.

Henr. Balthas. Kæks *in aphor. VI.* 33. Leid. 1738. 4. Pl.

El. Andr. Buchner *monita quædam practica circa noxium & ſalutarem uſum lactis juxta V.* 64. Erfort. 1739. 4.

Chr. Gottfr. Stenzel *de feminis ex Coi effato aphor. VI.* 28. 29. 30. *morbo articulari immunibus, immunitatis hujus jam expertibus* Witteb. 1743. 4.

Abr. Vater *de lienis prolapſione ad locum vexatum* Hipp. *Sect. II. aphor.* Witteb. 1746. 4.

Ad

Ad aphoriſmorum intelligendum ſenſum etiam pertinent.

BENEDICTI BUSTAMANTE PAZ *methodus in ſeptem* HIPPOCRATIS *aphoriſmis ab* HIPPOCRATE *obſervata, qua & meliorem librorum ordinem, & argumenta & ſchemata declarat* Venet. 1550. 4. TR. Pariſ. 1550. 16. L.

BASSIANI LANDI *præfatio in aphoriſmos Hippocratis* Patav. 1552. 8. *. Ejus L. codex eſt Vindobonæ LAMBEC II. p. 838.

FRANCISCI FOGEROLE *methodus in VII. aphoriſmorum libros ab* HIPPOCRATE *obſervata omnibus ſeculis inaudita* Pariſ. 1612. 4. L.

RUDOLPHUS MAGISTER *aphoriſmi Hipp. 22. interpretatione ac methodo exornati* Pariſ. 1613. 12. L. Sed conf. p. 42.

Lego etiam titulum HIPPOCRATIS *doctrina, aphoriſmi, leges, judicia &c.* auctore RUD. MAGISTRO ib. 1613. 8. RAST.

MARINI CURÆI de la CHAMBRE *novæ methodi pro explanandis* HIPPOCRATE & GALENO *ſpecimina. Authoris ratio explanandi aphoriſmos Hippocratis* Pariſ. 1655. 4. L.

MARCENAI *arrangement des principaux aphoriſmes d'Hippocrate pour gouverner les malades* ib. 1719. 8. FALC.

Compendium eorum, quæ ſuper aphoriſmos Hippocratis ſcripta ſunt Bourdeaux 1524. fol.

Præter JULIANUM & LYCUM, contra aphoriſmos HIPPOCRATIS dixerunt

LEONARDUS a CAPOA *ſingulatim in Raggionamento* 4. Neapoli 1681. 8.

ALOYSIUS SINAPIUS *de vanitate, falſitate & incertitudine aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Genev. 1697. 8. in parte II. Paradoxorum.

Hactenus etiam huc facit J. YONGE *in wounds of the brain proved curable* Lond. 1675. 12.

BERNARDINUS GENGA *in commentariis ad Hippocratis aphoriſmos ad chirurgiam ſpectantes* ib. *Bibl. Chir.* p. 406.

§. XIX. OPERA A PLERISQUE ACCEPTA.

HIPPOCRATIS l. περι αερων υδατων και τοπων pene ab omnibus receptus eſt. PALLADIUS habet, & EROTIANUS, & MERCURIALIS, & olim ARISTOPHANIS SCHOLIASTES (*a*), & ATHENÆUS L. II. Scrupulum movere poſſet, quod auctor ſe ubique Europæum dicat, & ab Aſiaticis hominibus diſtinguat, cum mihi Inſula Cos ad Aſiam videatur pertinere. Conf. p. 29. Eadem tamen aliqua in l. *de aere aquis & locis*, in *aphoriſmis* inque *prænotionibus* repeti, GALENI eſt adnotatio (*b*).

 In

(a) SUIDAS II. p. 142.
(b) *Diff. reſpir.* III. c. 9.

In eum, ut in Hippocraticum GALENUS commentatus eſt, tribus perbrevibus commentariis (*c*) amiſſis.

Codices exſtant MS. Græci in B. D. MARCI. In B. R. Par. n. 2146. 2254.

Latini in B. R. Par. n. 7027.

Arabici in B. R. P.

Editiones ſunt Græcæ.

Pariſ. 1536.

Græco latina Baſil. 1529. 4. TR. GUNZ. curante J. CORNARIO cum l. de *flatu*.

Pariſ. 1542. 4. BB. cum nonnullis J. CORNARII, Græco textu ex latino completo.

LUD. SEPTALII in L. HIPP. &c. *commentarii V.* Francof. 1590. fol. 1645. fol. Leid. 1658. 12. Collectanea & paraphraſis.

HIERON. CARDANUS *cum commentariis* Baſil. 1570. fol.

Cum comm. ADRIANI ALEMANNI Pariſ. 1557. 8. RAST. ASKEW. 1575. 8. FALC.

LAZARI a SOTO *animadverſiones & commentt.* Madrit 1589. fol.

CAMILLI FLAVII in HIPP. *de aere aquis & locis paraphraſis* Venet. 1596. 4. Veriſſimus titulus.

J. MARTINI *cum commentariis* Pariſ. 1646. 4. ASKEW. FALC. 1660. 4. GUNZ. An græce & latine, nam non vidi.

Cum ANTONII PASIENI *interpretatione* Brix. 1574. 4.

Latine in collectione operum RHAZEI Venet. 1497. fol.

Latine ex JANI CORNARII verſione cum notis FOESII Leid. 1658. 12. TR.

Gallice par J. B. DAMASCENE Pariſ. 1662. 4. & inter opera a DACERIO verſa ib. 1697. 12. * cum notis.

Italice in Tomo II. itinerum RAMUSII.

Arabice ex verſione HONAIN B. *Scorial.* n. DCCCLII. HERBELOT p. 209. 965.

Anglice cum comm FRANCISCI CLIFTON Londin. 1734. 8. Sermonum diviſiones in meliorem ordinem redegit, notas addidit, & THUCYDIDEAM peſtis hiſtoriam.

BACCII BALDINII *comment.* Florent. 1586. 4. GUNZ.

BALDUS BALDUS. Ej. in HIPP. *textum* 23. *de aere aquis & locis diſſ. iatro phyſica &c. in qua de calculorum ortu & aquæ Tiberis ſalubritate agitur* Rom. 1637. 4.

J. COSTÆUS in *Miſcell. II.* in locum hujus operis HIPPOCRATICI commentatus eſt.

Cæterum

(c) *L propr.*

Cæterum l. *de aeribus aquis & locis* ſtylus omnino eſt, qualem ab HIPPOCRATE exſpectes. Varia autem libri eſt materies. De civitatum ad ventos expoſitione & ejus effectis, quos juſto conſtantiores facit. Aeri in univerſum nimium tribuit. De aquis. Non omnes convenire omnibus, aliquas petroſas deteriores eſſe, meliores quæ ex terreis collibus fluunt. Ut ex limo aduſto veſicæ calculus generetur. Morbi qui ſingulam anni tempeſtatem ſequuntur. Vere ſicco poſt pluviam hiemem feminas omnes abortare: dyſenteriam vernum morbum eſſe, quæ quidem a nupera experientia differunt. De regionum Aſiæ, Europæ, Scythiæ relatione ad hominum temperamenta, ad morbos. De Scytharum eviratione: de abſona curatione per venæ ad aures inciſionem. Macrocephali qui ad Phaſim habitant. Hydroceles meminit.

L. *περι φυσιος ανθρωπȣ* a nonnullis GALENI ævo POLYBO tribuebatur (*d*). Primam partem, quæ ab HIPPOCRATICA ſapientia recedat, GALENUS rejicit: partem quæ de cibis agit conjungit, cum (*e*) l. *de victu acutorum*. Editiones vide in *B. Anat.*

Multa eſt in hoc brevi libello varietas. De quatuor humoribus, qui per ſua tempora dominantur, & a certis medicamentis trahuntur. De ortu morborum epidemicorum, quem ab aere repetit, neque a cibis vult pendere, quam quidem partem GALENUS pro ſpuria habet. Hieme pituitam augeri. Inde redit ad morbos, ad tabem, ad puris per urinam, per alvum deceſſionem, ad febres, earum a varia bile originem, ut quartana ſit ab atra bile, quotidiana & tertiana a flava, hæc ab uberiori &c. Tubercula in vena craſſa habet. In principio MELISSUS citatur, raro certe in HIPPOCRATE exemplo.

L. *περι τοπων των κατ' ανθρωπον* ſ. *de locis in homine* a RUFO, EROTIANO & CLERICO HIPPOCRATI tribuitur, rejicitur a MERCURIALI. Editiones paucæ ſunt, quas vide in B. ANAT., & perpauci codices MS. Materia miſta, multa anatomica, alia pathologica. Criſes, de febribus, de ulceribus, ſanguinis mictu. Adfectus articulorum, claudicatio, ancyloſis. Fluxio a frigore exprimente, calore admittente: de fluxionibus ſigillatim, quæ fiunt de parte corporis humani in aliam partem, & de metaſtaſi, de tabe a medulla ſpinali, de hydrope, arthritide, quæ mala omnia ad fluxiones pertineant. De fluxionibus in partes capitis, in oculos, earum curatione chirurgica per uſtiones. De fluxione bilis in pectus, de peripneumonia, pleuritide per acetum & mel curanda, de tabe, de ictero. De ventris morbis curandis per alvi purgationem. Hydropis & ſplenis tumidi curatio, iterum per uſtionem. Sicca pleuritis. Febres ortæ ab humore ſtagnante, ſeque recipiente ad locos minus reſiſtentes. Aliqua generalia conſilia. Medicinam certam eſſe artem, nihil indigam fortunæ.

L. *περι χυμων* a veteribus receptus fuit, a PALLADIO, ab EROTIANO, a

(d) GAL. *in comm.*
(e) *Fac. alim.* L. I.

ſcriptore lectionum Hippocraticarum, a GALENO, qui in hunc l. commentatus ſit (*f*). MERCURIALIS ad ſecundam claſſem rejecit.

Codices non rari ſunt. Græci in B. R. P. n. 2140. 2141. 2143. 2144. 2253. 2254. 2545. In B. DIV. MARCI. Venet. In Medicea BANDINI III. p. 72.

Prodiit Græce Pariſ. 1555. 4. *.

Græce & latine ib. 1555. 4. ASKEW. cum GALENI commentario.

Cum commentario PETRI GIRARDET ib. 1631. 8. *.

Deinde J. GODOFREDUS GUNZ recenſuit & recudi fecit, paraphraſin addidit, ut mentem obſcuri libri declararet Lipſ. 1745. 8. *.

HIPPOCRATIS l. *de humoribus* GALENI græce cum latina N. VIGOREI Melitenſis interpretatione Pariſ. 1555. 4. TREW.

Latine vertente J. B. RAZARIO Venet. 1562. 8. cum commentario GALENI B. TIG. & Cæſarauguſt. 1567. 4. cum aliis. Vertente F. CALVO cum aliis 1527. 12.

Poſſis ad genuinos referre, ob brevitatem & ſimilitudinem cum iis, quæ *in l. Epidemicorum* & in aphoriſmis reperiuntur, nam ad verbum in utriſque eadem legas: Sparſa autem hic omnia & diſſoluta ſunt. Ejusdem omnino ingenii eſt cum libro *de locis*. Ut humores hinc & inde vergant. Signa morborum breviſſime. Leges medicandi communes. Dies critici. Vires in corpus humanum, quas ætas, anni tempeſtas, venti exercent. Exempla metaſtaſium, eadem quæ in Epidemicis. Hæmorrhoides corpus ab aliis morbis tutum præſtare.

Commentatus eſt GALENUS, verum MERCURIALIS eos, quos habemus, commentarios, non cenſet genuinos eſſe.

Ej. l. περι τροφης. Brevitate Hippocratica opera imitatur. GALENUS pro genuino habet opere, & quatuor commentariis illuſtravit, ejuſque locos cum HIPPOCRATIS nomine citavit. EROTIANUS inter Hippocraticos numerat: diſplicet tamen, quod arteriam a vena diſtinguat. CONRINGIUS ejusdem facit auctoris cujus eſt l. *de humoribus*. Aliqua ad diætetica pertinent & ad phyſiologica. Signa morborum & differentiæ. De noxis diminutæ perſpirationis. Reliqua vide in B. ANAT (*g*).

L. περι διαιτης οξεων, aliis etiam cum titulis veteribus innotuit, περι πτισανης, & περι κνιδιων δοξων. Tres partes priores GALENUS pro authenticis habuit, quartam pro adſuta a diſcipulis, & HIPPOCRATE parum digna (*h*), etſi hic l. jam ERASISTRATI tempore innotuerat. Cum titulo περι πτισανης ab ATHENÆO (*i*) & EROTIA-

(f) *Libr. propr.* L. I. c. 6.
(g) T. I. p. 18.
(h) *Comm.* IV. in eum l. Neminem auſum eſſe negare *diff. reſp.* III. c. 8.
(i) Citat ATHENÆUS L. I. librum HIPP. de *ratione victus*, quem alii de morbis acutis vocent, alii de Gnidiis ſententiis.

Erotiano recenſetur, cum nomine contra *Cnidias ſententias* a Cælio (*k*). Mercurialis pariter pro vero Hippocratis opere habet, neque ab eo judicio receſſero. Fuerunt tamen, qui ante Athenæum non partem ſolam, ſed totum opus pro ſpurio haberent.

Codices numeroſi reperiuntur. Græce in *B. R. Par.* n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2253. 2254. cum tit. de ptiſana 2545. In B. D. Marci. In Medicea, Plut. LXXIII. & ap. Bandini III. p. 144.

In B. *Vindobonenſi* L. III. Lambec. VI. p. 85.

Latine verſus fuerat a medico, qui Victori Romano dicaverat.

Latine, ut putes, exſtat in B. Caio Gonvill. *Cantabrigienſi* n. 959. 962. in B. *Coll. nov. Oxon.* n. 1134. & 1130, ut intelligo, in B. C. Merton n. 689. in Coll. S. Trin. Dublin. n. 502. in B. A. Pembrok. n. 2055. Latine certe in B. R. Par. n. 6868. 6869. 6870. 6871. 7029. 7030. A. 7036. 6846.

Hebraicus codex, verſionis factæ ex arabicis Honaini Wolf.

Græce, ut puto, editus eſt Pariſ. 1530. fol.

Libri primi commentariorum Galeni codex Græcus eſt in B. *Vindobonenſi* Lambec. (*l*) & in *Medicea* (*m*).

Codex latinus in B. *Coll. nov. Oxon.* n. 1134. & 1130. in *Bibl. Coll. Merton.* n. 689. & 687. in *B. A. Pembrok.* n. 2055. in B. R. *Pariſ.* n. 7030. cum 4 ejus viri commentariis.

In *Articella* L. *de victu acutor.* prodiit a. 1483. & alius Lugd. 1505. 8. Gunz. 1507. 8. Id.

Ex Andr. Brentii verſione Lion 1506. 8. cum nonnullis Champerii.

J. Copo vertente Pariſ. 1525. 12. Houss.

Cum Thaddæi expoſitione Venet. 1527. fol. BB. cum aphoriſmis & prognoſtico, & cum Galeni *commentariis* prodiit.

J. Vassæo interprete Pariſ. 1531. fol. Maitt. 1543. 8. Rast. 1551. fol. Housset. Lion 1565. 12. cum J. Martini adnotationibus.

Paulus Juliarius latine edidit Veron. 1548. Gunz.

Exſtant quatuor libri in collectione Rabelæsii Lion 1543. 12. Gunz. 1545. 12. Gunz. Si ea latina eſt.

Epitomen

(k) De *vict. cur. acut.* Cæl. III. c. 19. I. c. 12. *tard.* L. IV. c. 3. Adde Gal. *fac. alim.* L. III. *vict. acut. comm.*

(l) L. IV.

(m) Bandini III. p. 144.

Epitomen horum commentariorum ſcripſit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS Lion 15 2. 8.

Commentarii ſcriptoris anonymi ſunt in B. R. *Par.* n. 6846. 6869. 6870. 6871.

Expoſitiones THADDÆI prodierunt Venet. 1527. fol. LIND.

Commentatus eſt HIERONYMUS THRIVERIUS Lion 1552. 8. ut lego.

FRANC. VALESIUS Turin. 1590. 8. FALC.

J. HEURNIUS Leid. 1609. 4. * &c.

HIERON. MERCURIALIS Francof. 1612. f. GUNZ.

LUD. DURETI *commentarii* editi ſunt Pariſ. 1631. 8. * cura PETRI GIRARDET, recuſi a JUSTO G. G. GUNZIO, qui varia ſed brevia addidit Lipſ 1745. 8. *. Tres priores commentarii a CHARTERIO recuſi ſunt, quartus ex verſione VASSÆI, additus quem GIRARDETUS non ediderat.

H. CARDANI commentarii exſtant in *oper. omn.* T. X. Lion 1663. fol.

Eſt inter MACKIANOS.

Ipſe liber omni tempore magni factus eſt, qui veram curationem antiphlogiſticam pleuritidis contineat, mulſam, hordei cremorem, venæ ſectionem, oxymel. Nimiam inediam, jam ante Methodicos a nonnullis medicis improbatam, rejicit, & in principio morbi vult ægros victu ali pertenui, a quo ſenſim ad firmiora alimenta progreſſus fiat. Ptiſanæ præparatio & utilitas. A conſuetis cibis non facile recedendum. Morbo vigente debere victum tenuiſſimum dari. Pro potu aquam non valde laudat, etiam frigidam, etiam vinum. In pleuritide inferiora tenente alvum ducit. In libro quarto multa diverſa miſcentur. Morborum nonnullorum hiſtoriæ, pleuritidis, anginæ, choleræ, hydropis. Hunc acerrimis medicamentis curat, etiam interno cantharidum uſu. Vomitum diæteticum, ut in ll. *de diæta*, ter quaterve in menſe imperat. Alia ad victus rationem pertinentia. Lac aſininum ad alvum ducendam.

§. XX. LIBRI MINUS RECEPTI.

Pleriſque celebrioribus viris id accidit infortunii, ut avidi homines alienos labores eorum nomini inſcriberent. HIPPOCRATES in tanta ſua celebritate id infortunium non potuit effugere. Olim GALENUS (*a*) iis temporibus putavit aliena opera Hippocraticis fuiſſe adſuta, quibus Altalici reges Pergami, & PTOLEMÆI reges Ægyptii in libris colligendis & pleniſſima bibliotheca ornanda æmulatione quadam incenſi fuerunt. Multæ ex his fraudibus tenebræ in verum cenſum HIPPOCRATICORUM operum atque placitorum effuſæ fuerunt. Aliqua ſcripta, quæ tamen GALENI ævo nemo recipiebat, perantiqua ſunt, ut per ſingula adparebit,

(a) In comm. ad l. de natura humana II.

rebit, ſunt in quibus difficile fuerit judicium. Quare ſi iſtos libros a genuinis ſeparandos cenſui, nolim ita meam opinionem ſumi, tamquam certi firmique in ſua ſententia viri: ſumi vero velim, tamquam ſequentis id obſcurum lumen, quod ſolum mihi ſuperfuit.

ΟΡΚΟΣ ſ. *Jurisjurandum*, parvus libellus, inter eos eſt, qui plurimos nacti ſunt defenſores, ut auctorem *lexici* HIPPOCRATICI, SPONIUM, MEIBOMIUM, & nuper Cl. GRUNERUM. Idem l. a SCRIBONIO (*a*) citatur, & a SORANO (*b*), a SUIDA primo loco inter HIPPOCRATICOS dictus, deinde ab auctore *commentariorum* ORIBASII. Eo etiam putant referri, quæ ARISTOPHANES de ſacramento medico dixit. Idem ab EROTIANO receptus fuit, & GALENO dictus, ſed ad tertiam claſſem a MERCURIALI rejectus eſt. Mihi videtur contra hunc librum facere, quod auctor jubeat calculi ſectionem iis hominibus relinquere, qui peculiariter ei adminiſtrationi ſe dederint. Verum ex CICERONIS loco oſtenditur, ejusmodi diviſionem medicinæ HIPPOCRATIS ævo nullam fuiſſe, neque proprios a clinicis diverſos chirurgos, ut hic liber poſt diviſionem artis medicæ in tres artes ſcriptus eſſe videatur.

Formula vero eſt, qua novellus medicus ad honeſtum artis exercitium, adque debitam præceptoribus ſuis gratitudinem ſe adſtringit.

Codices pluſculi exſtant, *Græci* in B. R. *Par.* n. 2047. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2148. 2254. 2545. In B. D. MARCI. In Medicea BANDIN. III. p. 42. 102.

Arabice *Ketab alaiman*, cum commentario GALENI nobis ignoto, exſtat ap. HERBELOT. p. 965.

Græce prodiit Baſil. 1533. 8. BB.

Porro græce & latine, cura JOH. OBSOPOEI Francof. 1582. 16. cum aphoriſmis.

Græce & latine Pariſ. 1542. 4. & cum aliis MAITT. interprete J. GORRÆO.

Græce & latine Baſil. 1538. 8. RIV. interprete THOMA LINACRO.

Gr. & latine apud MORELLUM Pariſ. 1557. MAITT. 1622. B. BODL.

Latine ex antiqua verſione Venet. 1507. 8. cum aliis.

Ex ANDREÆ BRENTII verſione Lion 1506. 8.

Latine CORNARO vertente, Baſil. 1543. 4.

Curante P. BLONDELLO CALEXIO cum ecphraſi Pariſ. 1575. 4. MAITT. & in THES. BURMANNI IX. 4.

Latine NIC. PEROTTO interprete Pariſ. 1514. 4. Baſil. 1538. MAITT.

Recenſente RABELÆSIO Lion 1543. 8. MEAD. ſi ea editio latina eſt.

Eſt inter MACKIANOS.

(a) In *epiſtolis*.
(b) In *vita* HIPP.

Gallice Lion 1552. 8. & verſibus Gallicis redditus a MICH. la LONG Pariſ. 1637. 8. BUR.

Deinde ex verſione DACIERII Pariſ. 1697. 12. *. cum notis.

Commentatus eſt in eum BLASIUS HOLLERIUS Baſil. 1558.

Eſt inter ll. a ZWINGERO in tabulas redactos.

Commentatus eſt etiam J. HEURNIUS Leid. 1597. 4.

Et FR. RANCHINUS Lion 1627. 4.

PETRI MEMMII *commentarii* exſtant Roſtoch 1577. 8. BUR.

Et FRANCISCI de FRANCISCIS Genev. 1618. 8.

Et JAC. FABRICII Roſtoch 16 4. 4. *.

Sed potiſſimum J. HENRICUS MEIBOM Leid. 1643. 4. * jusjurandum edidit cum amplis commentariis, Græca eruditione pleniſſimis, facientibus ad HIPPOCRATIS hiſtoriam, DEOS medicos, diſcipulos & initiatos, venena non exhibenda, mulieres non corrumpendas, abortivum non dandum.

In ejus *difficilem & vexatum locum* FRIDERICUS BOERNER diſſeruit Lipſ. 1751. 4. *. 1764. 4.

HENRICI MONANTHOLII, medici Pariſini, commentarius circa annum 1606. ſcriptus, nunquam prodiit, quem G. PATINUS edendum receperat.

Νομος brevis itidem libellus: paſſim veteribus dictus, a MERCURIALI rejectus eſt. De inſtitutione medica agit, & adparet eo ævo medicos vicos obire ſolitos fuiſſe, quod & HIPPOCRATI vitæ genus fuit.

Codices hujus libelli Græci exſtant in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545. In B. D. MARCI. In Medicea III. p. 42.

Latinus in B. R. P. n. 6865.

Latine ex verſione ANDREÆ BRENTII Lion 1506. 8.

Latine prodiit J. CORNARIO interprete Baſil. 1543. 4. *.

STEPHANUS RODERICUS, Caſtrenſis, in hunc librum commentatus eſt Romæ 1586. 4.

Et J. HEURNIUS Leid. 1597. 4.

J. STEPHANI *commentarius* prodiit Venet. 1653. fol.

Eſt etiam inter ZWINGERIANOS & MACKIANOS.

Gallice vertit D. DACIER.

Longior eſt liber περι αρχαιας ιητρικης ſ. *de veteri medicina*, idem manifeſto ſpurius, ex H. MERCURIALIS etiam judicio, etſi ab EROTIANO nominatus eſt, & ad aliquem empiricum a CONRINGIO refertur. Manifeſto enim poſt ARISTOTELEM ſcriptus videtur, cujus hypotheſes, & quatuor potiſſimum qualitates, refutat, a quibus auctor *l. de vet. med.* negat morbos naſci, ut neque per ea, quæ his

his contraria ſunt, morbi curentur. Multo plus valere ad morbos, & ad eorum curationem, humorem acidum, ſalſum, acerbum, amarum, ſecrctos eos, iterumque commiſtos. Morbos ex humorum degeneratione fieri, dulcis in amarum & acidum: tum a figuris, cujus quidem figuræ ad morbos recipiendos facultatis mirifico exempla dat. De medicinæ primævo ortu ſubtiliter, & certe probabiliter diſputat, a gravitate & brevitate HIPPOCRATIS idem alieniſſimus.

Codices Græci ſunt in B. R. P. n. 2 43. 2141. 2140. 2144. 2545.

In B. D. MARCI. In *Medicea* BANDINI III. p. 42.

Græce & latine prodiit Pariſ. 1642. 4. MAITT. & Pariſ. 1622. MAITT. cum notis J. GORRÆI.

Gr. & latine interprete J. GORRÆO Pariſ. 1544. 4. TR.

Eſt inter ZWINGERIANOS libros.

Per JANUM CORNARUM Latine editus eſt Baſil. 1543. 4. *.

MICH. ANGELUS BLONDUS ejus l. epitomen dedit Rom. 1545. 8.

J. HEURNIUS breves notulas adjecit Leid. 1597. 4.

LUCII ANTONII PORTII exſtat in eum l. *paraphraſis* Rom 1681. 12. BUR. excuſus, & denuo Ultraject. 1703. 8. & in *operib. omnib.* Neapoli 1736. 4. *.

FLORENTII SCHYYL *pro veteri medicina l.* Leid. 1670. 12. *.

WILHELMI ten RHYNE *meditationes in textum* 24. l. *de veteri medicina* ib. 1672. 12. *. Hi libelli in anatomicis dicti ſunt, & alterius ſunt ſcopi, adque tuendam ſectam SYLVIANAM potius pertinent.

Gallice vertit DACIER, & notas addidit, & prius MASSARD *de panaceis* Amſterd. 1676. 12.

Eſt in MACKIANIS.

EUSEBII SCHENK diſſ. *de iis quæ* HIPPOCRATES *tradit in proœmio comment. de veteri medicina* Jen. 1619. 4.

J. HENR. SCHULZE *de medico vehementer laudari digno ad dictum* HIPPOCRATIS *de veteri medicina* Hall. 1735. 4. *.

Libellum *de arte* ſolus nominat auctor *definitionum.* Perinde ut libellus, quem nuper diximus, totus verſatur in ratiocinio, eo minus ad genuina HIPPOCRATIS opera referendus, quod recte ſenſit H. MERCURIALIS. Non bene a SUIDA antiquiori HIPPOCRATI GNOSIDICI F. tribuitur. Cæterum medicorum eſt apologia, quos defendit abſque culpa eſſe, ſi quando ægros fatum abripuerit: vel ipſos enim peccaſſe ægros, vel morbum naturæ vires ſuperaſſe; utrumque magis probabile fieri, quam peritum medicum in culpa fuiſſe. Qui abſque medico ſanantur, eos non ideo abſque medicina ſanari. Recte medicum deſperato caſu curando ſe abſtinere. Excretorum manifeſtas qualitates nos de iis docere, quæ occulta in ægroto corpore geruntur.

Codices ſunt Græci quidem MS. in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2144. 2148. 2253. 2254. 2545. & in B. D. MARCI. In Medicea III. p. 42.

Prodiit curante J. GORRÆO cum nonnullis aliis græce & latine cum notis & ſcholiis Pariſ. 1542. 4. 1584. 4. TR. & 1622. B. BODL. cum l. de veteri medicina.

Latine curante J. CORNARIO Baſil. 1543. 4. *.

Inter BRENTIANA Lion 1506. 8. ut lego.

Eſt etiam inter ZWINGERIANOS.

Et HEURNIUS notulas adjecit.

Inter MACKIANOS eſt.

Gallice vertit cum notis DACIER.

L. *de Medico* ad chirurgiam pertinet.

L. περι ευσχημοσυνης veteribus nuſquam dictus, alieniſſimus eſt ab HIPPOCRATIS ſententia. Medicum enim vult eumdem eſſe & philoſophum. Medicum omnia ſua auxilia debere parata habere. Quam medicos curam apud ægrum habere oporteat.

Codices ſunt in B. R. *Par.* Græci n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146, tum 2545. 2254.

Si hoc titulo *officium medici* intelligatur.

In B. D. MARCI. In Medicea III. p. 42.

Eſt inter libellos ZWINGERI & MACKII.

Excurſiones in eum dedit ANDREÆ MONGAGLIA in l. *de aquæ uſu in febribus* Florent. 1700. 4.

Græce & latine cum amplo commentario edidit GEORGIUS MATTHIÆ Leid. 1740. 4. *. Uſus eſt collecta per multorum annorum labores a CRUGERO materie. In *prolegomenis* Cl. Editor hiſtoriam dedit philoſophiæ Pythagoricæ & HIPPOCRATICÆ. Adnotationes etiam numeroſas adſperſit.

Latine prodiit Baſil. 1543. 4. * cura J. CORNARII.

Eſt inter MACKIANOS.

Gallice cum notis edidit ANDREAS DACIER.

Παραγγελιαι, non dictæ ſunt GALENO, nec veteribus. Principium tamen & finis DIVI SENIS gravitatem ſatis exprimit & brevitatem. Pertinet ad prudentiam medicam, ad rationem mercedis, medicamentorum & victus. Aliqua ad medicinæ generalia. Ratiociniis non opus eſſe.

Eſt inter eos, in quos ZWINGERUS commentatus eſt, & J. HEURNIUS, & inter MACKIANOS prodiit.

Latine J. CORNARIUS edidit Baſil. 1543. 4. *.

Codices exſtant MS. Græci in B. R. *Par.* n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545.

Librum

Librum περι φυσων. MERCURIALIS accenſet ſecundæ claſſi: ab EROTIANO admiſſum. Mihi videtur remotiſſimus a theoria HIPPOCRATIS, potiſſimum in catarrhis, ſi cum l. *de locis in homine* comparaveris. Totus etiam eſt in ratiociniis, eloquens & boni ordinis ſcriptor. Ex unico principio totam ſuam hypotheſim deducit, morboſque ab aere aliena in loca illapſo derivat. Ab iis, non a bile, febres deducit.

Codex græcus exſtat in B. D. MARCI. In Medicea BANDIN. III. p. 44. tum alii in B. R. P. n. 2140. 2141. 2143. 2144. 2253. 2545.

Latine B. R. *Par.* n. 7023. 7063.

Græce & latine prodiit J. CORNARIO interprete Baſil. 1529. 4. GUNZ.

Vertente ADRIANO ALEMANNO Pariſ. 1557. 8. L. cum Cl. viri Commentario.

FRANCISCO PHILELPHO interprete, aut CONSTANTINO LASCARI Pariſ. 1525. 12. HOUSS.

Eſt inter MACKIANOS.

Inter DACERIANOS.

Latine vertente FABIO CALVO 1527. 12. cum aliis.

Περι ἱερης νȣσȣ elegans libellus, ſed ab HIPPOCRATICA ſimplicitate remotiſſimus, totus eſt in ratiociniis, neque abſque anatomico experimento, aut abſque accurata ſatis humanæ anatomes cum beſtiarum inciſionibus comparatione. Habet tamen EROTIANUS, & veteres paſſim citant. Dictio fuſa. Scopus eſt oſtendere, nihil in hoc morbo divini eſſe, qui a cerebro non ſatis purgato oriatur & a pituita, & ab aere, qui per reſpirationem recipiatur; ipſum etiam aerem in homine ſapientiæ eſſe cauſam.

Codices Græci ſunt in B. *Vindobonenſi* Lambec. VI. p. 85.

In B. D. MARCI VENETA. In *Medicea* BANDIN. III. p. 43. In B. R. Par. n. 2141. 2142. 2143. 2144 2254. 2545.

In eum l. ſunt PONTII de S. CRUZ *Prælectiones Valliſoletanæ* Madrit. 1631. fol.

HIPP. l. περι μανιας.

Pleraque brevis libelli ex priori libro deſumta ſunt.

Citat librum *de morbo ſacro & popularium V.* Veteres non habent.

Seorſim cum nonnullis aliis HIPPOCRATICIS prodiit interprete J. CORNARIO Baſil. 1582. 8.

Codex græcus eſt n. 2140. B. R. P., imperfectus idem.

L. περι παρθενιων.

Videtur ejuſdem auctoris eſſe, cujus l. *muliebrium*, a quo citatur. Furorem uterinum plethoræ tribuit, eam per venæ ſectionem curat & per venerem.

Codices græci ſunt in B. R. P. n, 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2545. In *Medicea* BANDINI III. p. 45.

MAURICII CORDÆI editio græca & latina Pariſ. 1574. 12. RAST. *adnotationes* habet.

CLAUDII TARDY *paraphraſis in lib. de virginum morbis* prodiit Pariſ. 1648. 8. BUR.

J. B. DONATI *commentaria* Luccæ 1582. 4. FALC. Francof. 1591. 8.

J. STEPHANI *commentarius* Venet. 1653. f.

Περι γυναικειων. Ex maximis inter opera HIPPOCRATI tributa. Auctor incertus. In L. I. citat l. *de pueri natura*, a quo viciſſim citatur: citat etiam *parthenia*, citatur viciſſim in l. *quarto de morbis*. Non videtur HIPPOCRATIS, etſi EROTIANUS quidem habet & *Lexicon Hippocraticum*, certe L. I. Habet etiam *auctor definitionum*.

Fuſiſſime morbos mulierum recenſet, qui pertinent ad menſes ſuppreſſos, nimios, vitioſos, ad molam, abortum, partum difficilem, lochia ſuppreſſa, inflammationem uteri, ſterilitatem. Ex ea nimia ubertate morborum putes, te Cnidiam ſcholam adgnoſcere. Malum hyſtericum. Menſibus retentis nimium tribuit, & citam intra ſextum menſem mortem, niſi expediantur. Fluor uterinus nimius. Hydrops uteri. Medicamenta carpas acerrima, tum glandes, tum peſſos, tum purgantia, & nimiam, quam non exſpectes ab HIPPOCRATIS ævo, farraginem medicamentorum, etiam nimis compoſitorum, plurimas plantas, multa foſſilia. Vires medicatæ ſæpe ab iis alienæ, quæ vulgo adgnoſcuntur

Subjecta ſunt aliqua ad infantum morbos, oculorum, & clyſmata.

Codices Græci exſtant in B. R. P. n. 2140. duo 2141. duo 2142. 2. n. 2143. 2. 2144. 2. 2146. 2. 2242. 2. 2548. 2. tum in B. D. MARCI. In *Medicea* III. p. 45. In *Vindobonenſi* duo LAMBEC. p. 85.

In eum l. DIOSCORIDES commentatus eſt.

Prodiit l. prior interprete MAURITIO CORDÆO Pariſ. 1585. f. Baſil. 1586. 4. * *in Gynæcæis*.

Græce & latine cum amplis commentariis.

Arabice HERBELOT.

Liber II. prioris undique ſimilis, multas etiam voces habet repetitas. Varios iterum ad Gnidiorum morem hic legas recenſos fluores albos, tum uteri ulcera, callos, cancrum, prolapſum, os clauſum, inde ſterilitatem, morbos hyſtericos, mammarum & vaginæ mala, ephelides, dentium dolores. Curationes valde

valde paradoxæ intercedunt. Uterus ad omnes partes declinatus dicitur. Columella in utero ſubnata, quam oporteat amputare.

Iidem codices, quibus I. liber continetur, continent etiam ſecundum.

In MACKIANIS uterque repetitur.

L. περι γυναικαιης φυσιος. Multa habet ad verbum ex modo dictis muliebribus libris exſcripta. Morbi ad Gnidiorum morem innumerabiles. Situs uteri mutatus, obliquus, per varios caſus, os uteri obturatum. Par medicamentorum farrago.

Codices Græci ſunt in B. R. Par. n. 2141. 2142. 2144. 2254. 2545. In Medicea BANDINI III. p. 45.

In MACKIANIS prodiit.

L. περι αφορων relatus in *Lexico Hippocratico* & ab EROTIANO.

Codices Græci ſunt in B. R. Par. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2254. 2545. In Medicea III. p. 45.

L. περι αἱμοῤῥοιδων.

Non ejusdem auctoris eſt, qui librum Aphoriſmorum ſcripſit, nam hæmorrhoides omnes curat, quarum unam certe aphoriſmi conſervare jubent. Morborum cauſæ a pituita & a bile repetuntur. Acria medicamenta adhibet, reliqua in chirurgicis dicta ſunt. EROTIANUS cum l. *de fiſtulis* conjungit. Citat conjunctos *auctor definitionum.*

Codices Græci exſtant in B. R. Par. n. 2140. 2142. 2144. 2143. 2254. 2545. In *Medicea* BANDINI III. p. 95.

Græce prodiit Baſil. 1540. 8. RAST.

Libri περι νȣσων.

Antiquitus libri HIPPOCRATICI cum hoc titulo noti fuerunt, verum ii non videntur iidem eſſe cum noſtris, cum multa ex ſuis veteres (*a*) citent & ipſe GALENUS (*b*), quæ in noſtris exemplis deſunt. GALENUS paſſim ad THESSALUM refert HIPPOCRATIS filium; ad HIPPOCRATEM noſtri nepotem THESSALI f. ex mente DIOSCORIDIS alii (*c*), ſic ad POLYBUM alii.

In *Lexico Hippocratico* citatur liber *major* & *minor*, quorum major etiam *ſecundus* vocatur. EROTIANUS habet duos libros. Meros commentarios eſſe, non abſoluta opera GALENUS (*d*).

Mihi ad Cnidiam ſcholam pertinere videntur, & dudum FOESIO. Nam etiam in noſtris libris id vitium dominatur, quod a minimis differentiis morborum ſpecies conſtituantur. Octo pleuritides numerantur. Deinde validis purgantibus

(a) CÆLIUS *tard.* L. II. c. 13. ait HIPPOCRATEM in hæmorrhagia venæ ſectionem admittere.
(b) *Comm.* I. *in prorrhetic.*
(c) GALEN. in VI. *Epid.*
(d) *Comm.* 2. 3. in l. *de victu in morb. acut.*

gantibus auctores uſi ſunt, ut tamen a diæta multa repetant. Paſſim citatur l. Φαρμακιτιδος.

In L. I. theoria regnat, quæ morbos ad pituitam refert & ad bilem; deinde pathologia traditur morborum pectoris & phrenitidis, quam CÆLIUS AURELIANUS negavit HIPPOCRATI dictam fuiſſe. Sudores critici & non critici. Cæterum hic liber reliquis mihi præſtare videtur. Reliquorum librorum hujus nominis eſt quaſi compendium.

Codices MS. Græci fere quatuor libros conjunctos habent ut in B. R. Par. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2148. 2254. 2545.

Quatuor omnino libri de morbis in *Medicea* BANDINI III. p. 42.

L. III. priores ſunt in bibl. Vindobonenſi (*e*).

Græce & latine prodierunt ex verſione GEORGII PYLANDRI Pariſ. 1540. 4. FALC. RAST.

Exſtant in MACKIANIS.

In omnes 4. libros exſtant PETRI SALII DIVERSI *commentaria* Francf. 1602. f. PL. 1612. f. LIND. 1646. f. FALC.

G. DAN. COSCHWITZ *de ſpadone Hippocratico L. I. de morbis* Hall. 1721. 4.

L. II. de morbis.

Ejusdem generis eſt cum Primo, plenus nominibus morborum ex peculiari aliquo ſymptomate cognomen trahentium, qualia nomina ſunt febris ſingultiens, interficiens. Medicamenta ſimilia, motus, quies, vomitus, alvi ductio, ptiſana, remedia mellea, acetoſa, potiſſimum ex diæta in L. II. repetita, qua quidem nota a Gnidiorum operibus diſſentit.

In ſecundo de morbis libro CÆLIUS HIPPOCRATEM ait in ſynanche vaporem per fiſtulam trahere jubere. Hæc eadem in noſtris exemplaribus reperiuntur (*f*).

De cachexia hic dicitur & de pulmonis hydrope, tabe dorſali, morbo ructuoſo, qui videtur hypochondriacus, de febre ſingultiente quæ ventriculi eſt inflammatio, de morbo nigro.

De morbis liber II. per ALBANUM TORINUM editus eſt Baſil. 1544. 8. B. BODL.

G. ERN. STAHL *de febre lethifera* HIPPOCRATIS *ad l. de morbis* II. 4. Hall. 1711. 4.

FRID. HOFMANN *de morbo nigro* HIPPOCRATIS Francofurti und Hall. 1701. 4.

ANDREÆ OTTOMARI GOELICKE *de morbo ructuoſo* HIPP. *morb.* L. II. Frf. ad Viadr. 1734 4.

Liber

(e) LAMBEC. VI p. 85.
(f) *Acut.* L. III. c. 4.

Liber III. medicamenta continet efficaciora, & nimis fere vehementia, hiſtorias morborum meliores, ut pleuritidis, peripneumoniæ, paraphrenitidis, empyematis, qui morbi etiam in L. I. traduntur, tetanorum multorum. In ſputo promovendo viridi æris, radice ari, helleboro, thapſia, peplide auctor utitur. GALENUS hunc præcipuum de morbis librum *magnum* vocat *parvumque* alium. Non videtur CÆLIO notus fuiſſe, qui neget HIPPOCRATEM morbi curationem dediſſe, quæ tamen in hoc libro reperitur (*g*).

L. IV. alterius videtur ſcriptoris, qui totus in acuto & ingenioſo ratiocinio occupetur. Hic origo morborum ex quatuor humoribus deducitur, ſanguine, pituita, bile & aqua, qui ipſi humores ex alimentis nati ſint. Ab alimento nimia copia ſumto die tertia corpus turbari, & ægrotare, niſi is nimius cibus per alvum decedat. Morbos ſolis diebus imparibus judicari, quæ equidem HIPPOCRATIS paſſim eſt doctrina: iis diebus humorem de corpore decedere. Ita porro ſubtiliter ratiocinatur. Iterum criſes diebus dicit fieri imparibus.

Accedunt ad finem libelli varia de vermium in ipſo jam fetu origine, de calculo veſicæ ex lacte pituitoſo conpacto; de hydrope ad ventrem, ad uterum, ad univerſum corpus. Citat l. *de morbis muliebribus*; ſed deſcenſum aquæ in pulmonem refutat, qui docetur in l. *de internis adfectionibus.* Negatur idem in L. IV. *Epidemicorum.*

In librum IV. de morbis ſunt PETRI SALII DIVERSI commentarii editi 1602. fol. TR.

L. περι παθων.

Codices Græci exſtant in B. R. Par. n. 2140. 2141. 2143. 2144. 2148. & 2254.

In *Bibl. Vindob.* LAMBEC. VI. p. 85.

Latinus codex interprete FRANCISCO PHILELPHO eſt in B. R. Par. n. 7023.

In MACKIANIS reperitur. In eum ſunt *comm.* J. VARANDÆI Lion 1658. f.

Ad POLYBUM ſolet referri, mera ex conjectura. Ob eandem quam l. γ de morbis rationem adparet, CÆLIO AURELIANO notum non fuiſſe. Plus habet bonarum adnotationum, theoriæ minus. Argumenti miſti eſt. Quatuor humores habet principes, quam hypotheſin GALENUS pro vera habet & Hippocratica. Morbos tamen potiſſimum a bile, aqua, & pituita deducit. Hiſtoriæ morborum ab iis diverſæ ſunt, quæ ſunt in libris *de morbis.* Medicamenta vix proponit, & ad l. περι φαρμακων refert, qui intereriit. Ad finem diætetica adjecta ſunt aliqua, ab iis diverſa, quæ in *libris de diæta* reperiuntur, utilia eadem, potiſſimum quæ faciunt ad alimentorum vires. Victum acutorum morborum vegetabilem hic laudat & ptiſanam, Arthritin dicit variam. In podagra lino crudo urit.

Liber περι οψιος videtur eſſe (*h*) libri περι παθων principium.

(g) *Acut.* II. c. 12.
(h) SPON *præfat. ad nov. aphor.*

Codices Græci ſunt in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545. In Medicea BANDINI III. p. 44.

Pleraque chirurgica ſunt, aliqua potius medica, pertinentia ad nyctalopiam, ad lippitudinem epidemicam. Acribus utitur medicamentis.

An idem eſt HIPP. *de morbis & remediis oculi*, qui Arabice exſtat in libris NARCISSI Archiepiſcopi Dublinenſis *Cod. Brit.* n. 1212.

L. περι των εντος παθων. Ex amplioribus libris inter HIPPOCRATICOS, hinc μειζων περι παθων GALENO dictus, ex FABRICIO, EROTIANO non dictus; evidentius videtur ad Cnidios medicos ſpectare, & EURYPHONTIS eſſe ſuſpicatur FOESIUS; morbi enim diviſi & ſubdiviſi per numeros recenſentur, & ſpecies eorum fere ex ſingulis exemplis conſtituuntur. Ita mirifici morbi naſcuntur, nullo characteriſtico conſenſu ſymptomatum definiti, ut malum craſſum, typhus, multæ nephritides, multæ hepatitides, multi lienis morbi, multi medullæ ſpinalis; hydrops varius ab hepate, liene; pulmonis hydrops. Tabes dorſalis. Signa morborum rara, vix unquam conſtantia. Ita morbum craſſum dari legas, in quo ægroti ad odorem pluviæ in terram cadentis collabantur. Acria hic redeunt Cnidiorum medicamenta, grana Cnidia, ſuccus Hippophaes, lapis Magneſiæ, cantharides in ictero, elleborus deorſum purgans. Symptomata malorum ſæpe ab iis diverſa ſunt, quæ in aliis libris Hippocraticis leguntur, præter tetanum, qui eodem fere modo deſcribitur, ut in *tertio de morbis* libro. Victus ratio nimis vinoſa. Morborum cauſæ a bile, ſanguine, pituita deducuntur.

Codices MS. Græci ſunt in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2148. 2254. 2545. In Medicea BANDIN. III. p. 43.

Eſt in MACKIANIS.

Prælectiones in hunc librum exſtant FRANCISCI de S. ANDRE' Cadom. 1687. 12. & J. MARTINI Pariſ. 1637. 4. FALC. RAST.

Qui ſequuntur epidemicorum libri omnino non poſſunt HIPPOCRATIS eſſe. Quintus quidem, idemque optimus, nihil habet HIPPOCRATE indignum, & a CELSO & PLUTARCHO omnino pro opere divi ſenis habitus eſt. Adde pro hoc libro CÆLIUM dicere &c. In hoc etiam libro candida illa, quam laudant, de errore ob ſuturas commiſſo, confeſſio reperitur. GALENUS tamen undique pro ſpurio habet (*i*). IDEM GALENUS in l. *de diff. reſpir.* HIPPOCRATI DRACONIS f. tribuit, aut HIPPOCRATI ſecundo. EROTIANUS omnes ſeptem ll. EPIDEMICORUM recipit, nullo excluſo. PALLADIUS nullum excludit. Ne recipiam, facit etiam quod venæ ab arteriis diſtinguantur. Cæterum hic liber chirurgici fere eſt argumenti, & auctoris caſtra ſecuti. PYTHOLEI medicus hic nominatur, qui ægris lac cum aqua propinabat.

Multas raras adnotationes continet, ſparſas quidem, ſed utiles, ut peripneumoniæ

(i*) TRILLER. *pr. de gibbo.*
(i) *Diff. reſpir.*

moniæ ex anginæ metaſtaſi natæ, tetani ex levi capitis percuſſione ſupervenientis, hominis qui a cibo ſumto dolebat & tabeſcebat, quem auctor vehementiſſima ſanguinis miſſione curavit. Veſicæ funeſta ſcabies. Celebratus ille Sardonius riſus a vulnerato diaphragmate hic reperitur. Choleræ exemplum, & falſæ imaginationis. Sanguinem vomenti amphoræ frigidæ triginta ſuperfuſæ, quod ſolum auxilium ſpei reſpondit. Funeſta hypercatharſis.

Liber VII. a GALENO undique repudiatus (*k*), ejusdem cum Quinto ſaporis eſt, & multa in utroque repetuntur totidem verbis repetita; arteriæ etiam pulſantes hic nominantur. Adnotationes ſparſæ, non cohærentes, chirurgicæ multæ, plures tamen etiam medicæ morborum hiſtoriæ, quam in ullo alio Hippocratico opere, quorum etiam omnium fuſiſſimus eſt, eædemque hiſtoriæ pleniſſimæ. Phrenitis hic dicitur, de qua nihil HIPPOCRATEM ſcripſiſſe CÆLIUS; febres continuæ, gravidarum mulierum morbi. Femina quæ novem annis integris utero geſſit. Lac cum farina in dyſenteria proficuum. In febre acuta die octavo quaſi pulicum morſus funeſto eventu adparere. Multæ phrenitides. Fiſtula per quam vermes erepſerunt; icterus hepaticus.

Liber II. a GALENO refertur ad eos, quos ex pugillaribus HIPPOCRATIS THESSALUS gener deſcripſerit & redintegraverit: tum ſextus (*l*).

Multiformis eſt libellus. Prima parte optimo ordine de epidemicis malis, de criſibus agitur, plane ad ſaporem HIPPOCRATIS.

In ſectione II. hiſtoriæ morborum fere imperfectæ, anginæ etiam potiſſimum.

In III. lues epidemica Perinthiaca, & miſtæ hiſtoriis prædictiones. Febris ſuper bubones mala. Morbus in feminis miliari ſimilis.

Sectio IV. præter anatomica aliqua, iterum morborum hiſtorias, & epidemias continet. A malo pane popularis paralyſis, nuperis ſæpe adnotata.

Sectio V. prædictiones. Sic VI. & varia commiſta farrago.

In hoc libro etiam cauſum dicit, in quo quaſi cutem puncturæ effloreſcebat. Tetanus. Cardialgia in qua æger nihil retinebat. Unicum exemplum ſudoris aqua adfuſa moti. Sudores critici & non critici. Magna temporum anni poteſtas. Lienes magni: morbus hepaticus. Fuſe de peripneumonia. Angina epidemica funeſta.

In hunc librum DIOSCORIDES commentatus eſt (*m*) & HERACLIDES (*m**).

GALENI quatuor priores commentarii & ſextus in L. II. iidem Arabice verſi in B. ESCORIALENSI ſuperſtites ſunt (*n*), cum quintus in utraque lingua perierit. In noſtris editis exigua pars operis reperitur.

 Partem

(k) *Diff. reſpir.* II. c. 7. L. III. c. 1.
(l) *Comm. in* L. VI. & in l. II. *de diff. reſpir.* c. 7. L. III. c. 1.
(m) GALEN. *defin.*
(m*) *Comm. in* L. VI.
(n) CASIRI n. DCCC.

Partem II. in Comm. II. epid. nuperrime cura J. SOZOMENI prodiiſſe ALBERTINUS me docet (*o*).

Librum II. *epidemicorum* Græce & latine edidit ANUTIUS FOESIUS cum doctiſſimis *commentariis* idemque latine vertit Baſil. 1560. 8. *. BB. Vir eruditus HIPPOCRATEM ex HIPPOCRATE, & ex aliis Græcis, interpretatur & emendat.

HIERONYMUS MERCURIALIS in hunc librum *prælectiones Bononienſes* dedit Foroliv. 1626. f. FALC.

Sunt etiam PETRI JACOBI ESTEVE commentarii fuſiſſimi Valent. 1551. f. 1582. f. C. de V.

Et cum latina verſione commentarii in L. II. H. CARDANI in *oper. omn.* T. X.

Liber VI. cum II. fere convenit, & a GALENO refertur ad pugillares HIPPOCRATIS, quos THESSALUS deſcripſerit (*p*), non tamen ipſe auctor fuerit aut ſuis ſuppleverit. Ex paucis exemplis axiomata conſtituiſſe IDEM monet, & male aliqua aliter dici, quam in aphoriſmis (*q*).

In conſtitutionem I. epid. II. interpretatio eſt PETRI GIRARDET Pariſ. 1631. 8. * cum lib. de vict. acut.

Sextum epidemicorum Græce editum video cum aphoriſmis Francf. 1545. 12.

Cum I. & III. & GALENI *commentariis* VASSÆUS Lion 1530. 12.

L. I. III. & VI. cum comm. GALENI CRUSERIO interprete Venet. 1538. 16. RAST.

Farrago eſt hiſtoriarum morborum, epidemiarum, aphoriſmorum, prædictionum, quarum multæ ex aliis HIPPOCRATIS libris decerptæ ſunt, aliquæ non ſatis veræ. Multa tamen intercedunt HIPPOCRATICIS brevitate ſimilia. HERODICUS hic carpitur. Metaſtaſes morborum. Tuſſis epidemica. Signa a lingua ſumta. Peripneumonia. Femina in virum Abderis mutata & barbata, quam auctor fruſtra curaverit. In V. ſectione auctor ægrum fefellit, dum ſimulavit, aliquid illapſi de auribus exemtum eſſe.

Solum hunc librum edidit latine verſum L. FUCHS & Græca ſubjecit Baſil. 1537. 4. TREW.

In eum commentati ſunt varii veterum, ut ASCLEPIADES, recenſuerunt (*r*) ZEUXIS, & GLAUCIAS, & SABINI ſectatores, & RUFUS (*s*).

Demum GALENUS ſex commentarios ad librum VI. epid. dedit. De editionibus prioribus judicat. Errores aliquos in ſcriptura adgnoſcit. Ii commentarii

(o) *Adſert. cord.* p. 334.
(p) *Diff. reſpir.* II. c. 8. III. c. 1.
(q) *Comm. in* L. VI.
(r) *Comm. V. in VI. epid.*
(s) *Comm. VI. in III. epid.*

tarli MS. in B. D. MARCI Græce, & Arabice exſtant in B. *Scorialenſi* apud CASIRI n. 801. quo loco omnino decem GALENI commentarii numerantur.

GALENI comm. neſcio num omnes I. B. RASARIAS latine reddidit & edidit Venet. 1562. 8. TR.

PALLADII commentariorum MS. Græcum codicem B. R. P. poſſidet n. 2295. ſed nuperum. Eſt etiam alius in MEDICEA PLUT. LXXV. BANDINI III. p. 174.

Græce cum aphoriſmis prodiit Frf. 1545. 12. PL.

Cum I. & III. ex verſione J. VASSÆI Lion 1550. 12.

PALLADII comm. a P. JUNIO CRASSO editus eſt Baſil. 1581. 4. *.

JOHANNIS ALEXANDRINI *comm.* cum ipſis *epidemicis* prodiit Lion 1527. 4.* & alias.

CHRISTIAN GODFRID STENZEL edidit HIPPOCRATEM *fuci non male accuſatum* Witteberg 1745. 4. * ad locum II. Epid. Non probaſſe HIPPOCRATEM fraude aliqua ægrum fallere.

J. WILH. ALBRECHT *de loco* HIPP. *male explicato* Epid. VI. 5. Gotting. 1735. 4.

L. IV. epidemicorum deterior reliquis eſt, GALENO (*t*) fatente. Miſta omnia & confuſa, hiſtoriæ morborum imperfectæ, aphoriſmi non ſatis veri. GALENUS ad pugillares HIPPOCRATIS refert, abſque caſtigatione a THESSALO editos. Mihi non totus diſplicet. Miſta ſunt aliqua, quæ vel HIPPOCRATIS eſſe videntur, vel de HIPPOCRATICIS certe deſcripta. Pulſus velociſſimi in morbis celerrimi exitus. Multa ubique anni tempeſtatum & cæli memoria. Serioris tamen ævi partus eſt, cum de cynico dicatur, qui auctorem ad ægrotum deduxerit, cum tamen DIOGENES HIPPOCRATE recentior ſit, PLATONI coævus. Iterum dixit lienes magnos, morbum hepaticum.

Codices MS. Græci ſunt in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2144. 2146. 2253. 2254. 2545. In B. D. MARCI. Duo libri in B. R. Par. n. 2143.

Liber epidemicorum, neſcio quis, in libris erat NARCISSI *Archep. Dublin.* codd. Britt. n. 502.

In omnes ſeptem *epidemicorum* libros dicuntur commentarii fuiſſe SABINI tum LYCI (*u*).

F. VALLESII in eos libros *Commentarii* Madrit. 1577. f. Colon. 1588. 8. Turin. 1589. 8. Neapoli 1621. FALC. 1652. f. VATER Aureliæ 1654. f.

FRANCISCI PHRYGII *comm. in epidemicas* HIPP. *hiſtorias* Lion 1644. 4.

PETRI MICHAELIS de HEREDIA *comm.* Lion 1688. fol.

GEORGII FRIDERICI FABRICII *de notis* HIPP. *in hiſtoriis epidemicis repertis & repurgatis*

(t) *Comm. in* L. VI. Paſſim tamen hunc librum ut II. & VI. dicit ex pugillaibus magni viri per THESSALUM filium decerptum fuiſſe.

(u) GAL. *comm. ad* L. III.

repurgatis cum adnotationibus quas auctori extorſit DIETERICUS Lubec. 1666. 4. PLIN.

Obſervationes in HIPP. *Epidemias* Venet. 1621. 4. LIND. Quid ſit ignoro.

Nucleus librorum Epidemicorum Francof. 1708. 12.

HIPPOCRATIS Κωακαι πρoγνωσεις ſpurium omnino opus eſt, etſi DURETUS maximi fecit, GALENO jam judice & FOESIO & MERCURIALI non genuinum. Quæ in Coacis bona ſunt, eſſe ex aphoriſmis ex epidemicis, reliqua falſa, jam GALENUS (*x*). Multa continent obſcura, quæſtiones ad quas non datur reſpondere, aphoriſmos nimis particulares & fallaces.

Primo libro continentur quæ ad febres, præſagia nempe omnino 166. pleraque HIPPOCRATE digniſſima, aliqua non admittenda. Cauſæ criſium. Lethargi pulſus ſepultus. Tabes. Rigor. Signa a ſputis. Diarrhœa. Icterus.

L. II. præſagia continet 368. ad varias corporis partes, pertinentia ad capitis, colli, pectoris, abdominis morbos. In eodem l. ſed alio ordine præſagia recenſentur ſecundum eas partes, a quibus ſigna repetuntur. Aphoniæ. Dyſenteria. Lienteria. Convulſiones, tetanus. Sphacelus cerebri. Hydrops. Apoplexia. Peripneumonia. Signa a reſpiratione, oculis, lingua.

In L. III. prima pars fere eſt ex prognoſtico, altera pertinet ad vulnera, tertia ad morbos oculorum, tum ad præſagia a variis egeſtionibus & excrementis ſumta. De abortu, vomitu. Signa a viribus, a decubitu.

Codices Græci ſunt in B. R. Par. n. 2140. 2141. 2143. 2144. 2254. 2545. & in B. D. MARCI. In Medicea BANDINI III. p. 45.

Latine cum aliis vertente M. FABIO CALVO 1527. 12.

Græce & latine prodierunt cum aliis Hippocraticis Lutet. 1557. apud G. MOREL. 8. MEAD.

Gr. & lat. curante J. OBSOPOEO Francof. 1587. 16.

Gr. & lat. cum verſione ANUTII FOESII & *notis* JONSTONI Amſterd. 1663. 12. HOUSSET.

Partem primam cum textu & commentario HORSTIUS edidit.

Græce & latine cum aliis opuſculis *aphoriſticis* nuper Baſil. 1748. 8.

Gr. latine *ex interpretatione* JACOBI HOLLERII nunc primum editi ſunt a DESIDERIO JACOTIO, & hujus *commentariorum Libri* XIII. Lion 1576. fol. B. BERN. HOLLERII breves notæ ſunt: D. JACOTII fuſiſſimi, ad ſcholæ ſaporem commentarii.

Porro gr. lat. prodierunt cum ampliſſ. *comment.* LUDOVICI DURETI Pariſ. 1588. fol. 1616. fol. 1621. fol. 1658. fol. BUR. Argentin. 1633. 8. LIND. Genev. 1665. fol. *. Leidæ 1737. fol. Forma operis diverſa a JACOTI editione, res non valde recedit. DURETUS, HIPPOCRATICUS auctor, poſthumum

(x) In L. III. *epid. Comm.* II.

mum opus reliquerat, quod filius JOHANNES abſolvit: ſed res ipſa magna ex parte eadem eſt, DESIDERIUM enim JACOTIUM ſua a DURETO habuiſſe, condiſcipulus ejus DROETUS in propria epiſtola teſtatur, ut qui una DURETUM a. 1570. Monſpelii audiverit. Verum DURETUS a principio verſionem dat, ſenſum potius quam voces expreſſuram. Deinde commentarium, in quo DURETUS omnia præſagia, omnes eventus, ad principia pathologica GALENI revocat, auctorem Coacarum obſcuriſſimum, quantum ejus fieri poteſt, elucidat, conciliat, GALENUM refellit, qui ſæpe Coacas refutat, locos difficiles non ex membranarum fide, ſed ad veriorem ſententiam reformat. Fuſe de criticis ſudoribus.

JULII MILLI *naturæ motus decernentis arcanum opus* Venet. 1654. 4. *. De criſibus in Coacas ad librum I. & II.

Coaca præſagia cum brevi enarratione LUDOVICI FERRANT Pariſ. 1657. 12. TREW. Ex GALENO, HOLLERIO, DURETO, JACOTIO.

Eſt inter MACKIANOS.

HONORATI BICAISSE *manuale medicorum*, *ſ. promtuarium* HIPP. *aphoriſmorum prædictionum & Coacarum ſecundum morborum nomenclaturam* cont. Londin. 1639. Pariſ. 1739. I. BUR.

Προῤῥητικων Liber I. a GALENO (y) rejectus, etiam a facili alioquin EROTIANO, HIPPOCRATE utique parum dignus, quem noſtri libri auctor quoad ejus fieri potuit imitatus, minime tamen adtigit. DRACONI nonnullos tribuere GALENUS, alios THESSALO, filio utrique HIPPOCRATIS, poſſe etiam alterius eſſe (z). Neque auctor ſummam illam artem tenuit, qua numeroſæ adnotationes in unam communem legem uniuntur. Neque ſigna, quæ ad ipſam morbi naturam pertinent, ab aliis ſe fortuito immiſcentibus ſatis accurate ſeparavit. Nomina ſæpe ægrotorum dixit, quæ negavit GALENUS ab HIPPOCRATE præter Epidemicorum libros uſquam citari. Vocibus aut inſolitis utitur, aut inſolitum in ſenſum detortis. Media fere pars in deliriis verſatur, & in ſignis morborum ſoporoſorum, tertia in convulſionibus, aliqua ad hæmorrhagias ſpectant, aut ad abſceſſus poſt aures. GALENUS tres commentarios adjecit, quos J. VASSÆUS interpretatus eſt.

Codices Græci ſunt in B. D. MARCI, & in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. cum gloſſis & 2545.

Conf. cum l. II. p. 38.

An hæc ſunt *Præſagia in morbis acutis ex* officina H. STEPHANI Pariſ. 1512. 4. MAITT.

Edidit gr. lat. cum aliis MORELLUS Pariſ. 1557. 8. MEAD.

Edidit

(y) In *Comm.* I.
(z) *Comm.* II.

Edidit cum aliis præſagiorum libris J. OBSOPOEUS græce & latine Francof. 1587. 16.

Gr. & latine cum notis HEURNII Leid. 1597. 4.

Græce & latine cum *ſemeioticis operibus* Baſil. 1748. 8.

Latine interprete CALVO 1527. 12. Tum in barbaris collectionibus Venet. 1507. 8. &c.

Plura repete ex L. II. *Prorrheticorum.*

L. περι κρισιων, EROTIANO non dictus. Putes eſſe alicujus diſcipuli HIPPOCRATIS, qui ex *aphoriſmis*, ex libro *de locis*, ex *prognoſtico*, ex *prorrheticis* multa ſumſerit, & dictione ſua brevi & aphoriſtica præceptorem ſit imitatus. Signa criſeos ex variis egeſtionibus, etiam ex ſudore ſumit, qui criticis diebus erumpit. Dies criticos tamen noſter fatetur, non poſſe adeo minute ad numeros exigi. Febris ardentis varii fines, etiam in icterum. Prognoſtica ex excretionibus, variisque ſignis, cum aliqua pulſus memoria. Hæmorrhagiæ criticæ. Icterus die ſeptimo in acutis ſuperveniens ſalutaris. Morborum recidivæ. Tetani tres.

Codicem MS. in B. R. P. reperio n. 2254.

Prodiit cum aliis *ſemeioticis* Baſil. 1748. 8.

Et eſt inter MACKIANOS.

L. περι κρισιμων, EROTIANO non dictus. MERCURIALIS magni ſenis doctrinam continere æſtimat. Mihi quidem potiſſimum ex libro *de adfectionibus internis* decerptus videtur. Febris ardens criticorum III. eſt morbus craſſus II. libri περι εντος παθων. Tetani tres, tetani totidem *adf. intt.* Coxendicum morbus n. 6. eſt n. 56. *intt. adf.* Icterus 7. eſt icterus n. 38. *adf. intt.* Quare ad Cnidios aliquos medicos ſpectaret. Morbos perinde a bile, pituita & ſanguine derivat. Neque tamen bona deſcriptio peripneumoniæ & accuratus dierum criticorum cenſus ex *internarum adfectionum* libro eſt.

Codices non rariſſimi ſunt. In B. R. P. Græci n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545. In B. *Medicea* BANDINI III. p. 44.

Eſt inter opuſcula aphoriſtica *ſemeiotico therapeutica* gr. lat. Baſil. edita 1748. 8.

Περι ενυπνιων. Suſpicor, & ſuſpicabatur ANUTIUS FOESIUS, eundem hujus libri auctorem eſſe, qui libri III. *de diæta.* Similia enim dat præcepta de alimentis addendis, detrahendis, de medicina gymnaſtica. In *codicibus* MS. ſolet fere eum l. ſequi. Inſomnia ad ſuas cauſas phyſicas referuntur, calidum, frigidum, ſecretiones, repletiones. Deinde auctor ex inſomniis indicationes repetit, ut & mala adgnoſcat, quæ quæque inſomnia pariunt, & medicationes, quæ his malis obſiſtant. Propitiationes commendat, ut tamen parum iis tribuat. Comtus & elegans libellus.

Codices Græci ſunt in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545. In *Medicea* BANDINI III. p. 44.

Græce

Græce exſtat editus Pariſ. 1586. 8. apud MORELLUM.

Græce & latine prodiit cum aliis apud MORELLUM Pariſ. 1557. MAITT.

Gr. & latine cura JUSTI VELSII Baſil. 1543. 4. *.

Reperitur latine in collectione Veneta 1497. f. GUNZ. & in Articella Lion 1527. 4. *. &c.

ANDREA BRENTIO interprete 4. abſque loco & anno * apud SYMPHORIANUM CAMPEGIUM, ſeculo XV. ut videtur vergente.

Latine cum aliis 1527. 12. vertente FABIO CALVO.

Latine JUSTO VELSIO interprete Antwerp. 1541. 8. *.

Cum aliis ejusd. argumenti libellis Lion 1549. 16.

J. CÆS. SCALIGERI in l. *de inſomniis commentarii* Lion 1538. 4. 1539. 4. RAST. 1561. fol. Gieſſ. 1610. 8. Amſterdam 1659. 12. FLIN. Auctus & recognitus idem l. fol. ſine loco & anno GUNZ.

J. COLLE *de cognitu difficilibus in praxi ex libro* HIPPOCRATIS *de inſomniis* Venet. 1628. 4.

Eſt in ZWINGERIANIS & MACKIANIS.

Περι διαιτης libri III vulgo in codicibus MS. conjunguntur, ut in B. R. P. n. 2140. 2142. 2143. 2144. 2148. 2254. 2545. In B. D. MARCI In Medicea tres libri BANDINI III. p. 42. In B. BODLEYANA latinus eſt codex n. 3541.

Diverſorum auctorum opus eſt, quod nimis manifeſtum fit, ſi adtente legeris.

Primus liber a MERCURIALI & a GALENO rejicitur, quod ab HIPPOCRATIS ſententia recedat. PHILISTIONI LOCRIO, ARISTIONI, EURYPHONTI, PHILETÆ, etiam PHERECYDI tribuitur (*a*), perantiquus tamen eſt, mire etiam brevis & obſcurus, & hactenus HIPPOCRATE non indignus. Magna pars operis phyſici eſt & phyſiologici argumenti. Ex igne & aqua potiſſimum, varia portione & robore vario commiſtis, octo temperamenta fieri, ex iſtis animorum diverſitatem. Cuique temperamento contraria obponitur medicatio, frigida & humida in cholerici temperamenti dominio, cum balneis, ſic porro. Ciborum portionem & labores debere exæquari. Corporis exercitatione & vomitu auctor multum utitur, ad fines medicos, fere ut in L. III.

Solus L. I. latine exſtat in B. R. P. n. 7027.

Prodiit inter ZWINGERIANOS & MACKIANOS & Gallicos DACERIANOS.

Liber ſecundus a GALENO dignus judicatur HIPPOCRATE, perito a judice, & titulo ſuo melius reſpondet. In hoc enim libro recenſentur ſex res non naturales

(a) *Fac. alim.* L. I.

rales & earum in corpus humanum efficacia, exercitationis & quietis etiam potiſſimum, tum tempeſtatum, ventorum. Eas vires noſter, fere ut in l. *de veteri medicina*, a qualitatibus ſimplicibus derivat, dulci, acri, aquoſo, pingui; exque qualitatibus, quæ ex iſtis componuntur, & ob quas medicamenta dicuntur adtenuare, calefacere, refrigerare, humectare, ſiccare, purgare, adſtringere. In principio de aquis & locis dicit eorum fere ſimilia, quæ proprio libello HIPPOCRATES dixerat. De alimentis in Græcia receptis, pane, cerealibus, carnibus, piſcibus, quæ Græcorum erant deliciæ. Tum olera, legumina, poma, potus: ut etiam de culinarum in cibis præparandis laboribus & eorum effectu agit. Denique de gymnaſticis, lucta, balneis. Ut recreentur, quos nimii labores fatigarunt. Vomitum laudat. Denique ab igne & aqua omnia ultimo repetit, ut in priori libro, quem modo diximus.

Codices & editiones quæ prioris.

L. III. diverſiſſimus a duobus prioribus, a CLERICO ad HERODICUM gymnaſticæ medicinæ auctorem refertur. Initia morborum ex nimia aut ex nimis parca corporis exercitatione repetuntur. De utriuſque mali remediis: ea fere repetit a ciborum abſtinentia, a vomitu, & propriis atque definiti generis exercitationibus. Ita debilem ventriculum vomitu levat, & catulorum carnibus, & medicinam utique tradit a noſtra diverſiſſimam. Victus rationem docet ſecundum anni tempora mutare. Videas, Græcos hieme perinde corpora exercuiſſe, ut æſtate, balnea frigida adhibuiſſe, ignis nullam fieri mentionem. Ex iſto libro videntur Methodici ſuam διατριτον habere (*b*).

Poſt CAIUM & GADALDINUM vertit ex codice inedito R. CHARTIER.

L. περι διαιτης ὑγιαινης.

Perexiguus, plurima habet eorum ſimilia, quæ ſunt in libro tertio *de diæta*, aliqua omnino deſcripta, alia fuſius expoſita, ut ratio vomitus diætetici. Chondri mentionem facere GALENUS adnotat (*c*), addit cum l. *de natura humana* fuiſſe conjunctum (*d*).

Codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2144.

Editus eſt ANDREA BRENTIO interprete Lion 1506. 8.

In eum l. commentatus eſt GALENUS, cujus commentarii codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2276. & in Vindobonenſi (*e*).

Editus eſt vertente J. VASSÆO & J. GUNTHERIO Baſil. 1533. fol.

POLYBO a GALENO (*f*) tribuitur, & cum ejus nomine editus eſt a J. PLACOTOMO Antwerp. 1561. 12. GUNZ.

Sic in *commentario ſuo* HIERON. THRIVERIUS BRACHELIUS Lion 1548. 8. *.

Et

(b) C. 4.
(c) *Comm. de vict. acut.*
(d) Ad L. *de nat. hum.* L. II.
(e) LAMBEC V. p. 86.
(f) Ad L. II. *de natura hum.*

Et GILBERTUS PHILARETUS, qui & latine reddidit Antwerp. 1543. 8. FOPPENS.

Et ALBANUS TORINUS Baſil. 1544. 4. *.

Cum eodem titulo Pariſiis latine prodiit Pariſ. 1577. 12.

Et prius 1528. fol. * & 1533. 8. BB.

Eſt inter MACKIANOS.

Huc fecerit *l'inſtruction pour la ſanté par* J. de la FARGUE Lion 1580. 12. DU VERDIER.

POLYBI l. *utiliſſimi di conſervare la ſanità, overo modo di vivere ſani e de le malattie del corpo umano* l. III. vertente PETRO LAURO Venetiæ 1545. 4. TREW.

Περι ὑγρων χρησιος ſ. *de liquidorum uſu.* Parvus libellus, quem J. NARDIUS pro legitimo habet. Veteres paſſim aliqua ejus loca citant. Decem aphoriſmos continet, & aliqua de vino & aceto, minime indignus libellus.

Codices ſunt in B. R. P. n. 2253. 2254.

Commentatus eſt in *nocte geniali prima* J. NARDIUS Bonon. 1656. 4. *.

Eſt inter MACKIANOS, ZWINGERIANOS & DACERIANOS.

Περι φαρμακων, iterum minimus eſt libellus. Aliqua ex *aphoriſmis* ſumta ſunt; & theoria electiva purgationis ſecundum quatuor humorum differentias defenditur. Non habet EROTIANUS, ut neque priores illos proxime a nobis dictos. Inter HIPPOCRATICOS fuit utique l. φαρμακιτιδος, aut certe in l. *de morbis* citatur.

An ſit liber *de ſolutivis*, cujus eſt codex in B. *Coll. Merton.* n. 729.

Græce edidit F. MORELLUS & ex proprio codice Pariſ. 1617. 12. Primus vero ediderat J. CAIUS Baſil. 1544. 4. * cum variis GALENI libellis. Idem notas addidit MEAD.

Latine cum aliis prodiit Venet. 1497. fol. Ex verſione JULII PAULI CRASSI Baſil. 1539. 4. *.

Latine Lond. 1656. 12.

L. περι ἐλλεβορισμȣ.

Itidem minimus libellus, cujus pleraque decerpta ſunt *ex aphoriſmis, prognoſticis, prænotionibus, l. de victu acutorum & muliebribus*, quos auctor tamquam ſuos citat. Sub finem aliqua plenius de alvi per ſeſamoides ductione.

L. περι ὀδοντοφυιης practici fere argumenti eſt, idemque ſpurius. Quæ in-

fantibus

ſantibus ex dentitione mala accidant, uti ea ſubleventur, eorum malorum ſigna & prognoſtica, vitia tonſillarum, etiam ulcera, breviſſime tanguntur.

Codices Græci ſunt in B. R. Par. n. 2146. 2254.

Προς Δημητριον βασιλεα brevis & parvi momenti epiſtola *de morborum origine* &c.

Ιππιατρικα nuperi HIPPOCRATIS, equarii medici, farrago eſt medicamentorum ex veterinariorum collectione repetita, & a LINDENIO recuſa.

L. *de ſignificatione vitæ atque mortis in editis* Hippocraticis non niſi latine exſtat; in *B. Vindobonenſi* tamen Græce, abſurdum opus, aſtrologicum, a ſapientia HIPPOCRATIS longiſſime remotum.

Prodiit latine edente BLONDI 1548. 8. TR.

An idem l. *de ſignis mortis* in B. BODL. n. 2063. & alio cum titulo ap. MONTFAUCON. Alio in *Mertonienſi* Bibl. n. 729.

An idem l. HIPP. *de medicorum aſtrologia*, interprete PETRO ABANO, excuſus Venet. 1485. 4. Lipſ. 1505. 4. RIV. Plenior titulus eſt *opuſculum repertorii prognoſticon in mutationes aeris tam via aſtrologica quam meteorologica uti ſapientes experientia comperientes voluerunt proprium utiliſſime ordinatum* B. Tig. TREW.

In Anatomicis etiam paſſim aliqua ſunt argumenti practici, ut in l. περι αδενων, *de glandulis*, ſpurio equidem, quo aliqua glandularum mala recenſentur, ut de morbis, qui mammarum exſtirpationi ſuperveniunt, & de catarrhis.

In l. *de pueri natura* agitur de menſium obſtructione, de morbis a lochiorum ſuppreſſione, de partu difficili.

In l. *de ſuperfetatione* dicuntur morbi aliqui puerperii; tum de abortu, utero ſuppurato, cauſis ſterilitatis, utero clauſo, ejus diſtortione, reſtitutione, medicamentis emollientibus, uterum purgantibus. A menſibus retentis epiala febris. Ut ex acribus medicamentis uterus exulceretur.

Antidotum qua HIPPOCRATES in contagione Attica uſus ſit, ACTUARIUS habet (*), inde in editionem ſuam LINDENIUS tranſtulit.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ perantiquæ ſunt. Multa tamen faciunt, ne eas pro genuinis recipiamus, uti neque MERCURIALIS recepit, neque SCHULZIUS, neque CIGALINUS, neque SCALIGER, neque olim aliqui RIOLANO dicti.

Primæ ſunt ARTAXERXIS Longimani ad PAETUM epiſtolæ, hujus ad regem, HYSTANIS ad HIPPOCRATEM, hujus ad HYSTANEM, adque DEMETRIUM, REGIS ad HYSTANEM. Hujus reſponſoriæ. Regis epiſtola ad Coos, reſponſoriæ Coorum. Nempe, cum peſtilentia in Perſico imperio ſæviret, Rex magnis conditionibus

(*) *Compoſ. med.* p. 58. b.

ditionibus oblatis Hippocratem advocaverat, ut ſuis ſubditis mederetur. Negat HIPPOCRATES, ſe barbaris opem laturum. Rex a COIS poſcit, ut obſtinatum medicum ſibi dedant, hi negant. Ad HIPPOCRATEM CATO adluſit, ut Græcorum in barbaros malum animum demonſtraret.

Codex exſtat in B. BODLEYANA ap. MONTF. p. 642. in *Medicea* BANDINI III. p. 46.

Altera particula epiſtolarum eſt Abderitarum, qui HIPPOCRATEM exorant, ut DEMOCRITI inſaniam curaſſe vellet. HIPPOCRATES ad Abderitas annuit, negat ſe aurum accepturum. EJ. ad PHILOPOEMONEM alieniſſima a ſapientia epiſtola, tum altera, qua narrat, ſe ab ÆSCULAPIO per ſomnum juſſum eſſe, Abderas petere. Aliquæ epiſtolæ HIPPOCRATIS, quibus curam uxoris DIONYSII commendat, a CRATEVA herbas petit, qui Mithridatis demum ævo vixit, decem talenta ab Abderitis oblata refutat: deinde DAMAGETO narrat, ut DEMOCRITUM ſapientem, & in utiliſſimis laboribus occupatum repererit. Inde epiſtolæ mutuæ DEMOCRITI & HIPPOCRATIS.

HIPPOCRATIS ad THESSALUM Epiſtola, qua filium ad ſtudium Geometriæ & numerorum adhortatur.

ID. ad THESSALIOS, in qua de Athenienſibus queritur, patriam ſuam vaſtantibus.

THESSALI ad aram, in qua filius HIPPOCRATIS paterna beneficia laudat; averſamque peſtilentiam, & diſcipulosślioſque per univerſam Græciam a patre miſſos, qui curam ægrorum gererent. Denique avorum in Græcos merita recenſet, petitque, ut Athenienſes bello Cois indicto abſtineant. Athenienſium decretum, quo HIPPOCRATI honores, Cois varia privilegia decernunt.

Mihi quidem probabile videtur, has epiſtolas a ſophiſta aliquo circa ea tempora fictas eſſe, quibus PTOLEMÆUS PHILADELPHUS maximis impenſis libros rariores colligebat.

Codices græci epiſtolarum, ut videtur, univerſarum cum oratione THESSALI ſunt in B. R. P. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2254, tum, ut puto, 2545.

Latinus codex interprete REMITIO eſt in B. R. Par. 6869. & alius in *Scorialenſi* BUSCHING Magaz. V. cujus linguam ignoro, alius in VOSSIANIS n. 2251. lingua quidem non ſatis mihi perſpecta.

In B. Vindobonenſi faſciculus MS. reperitur, qui ad ARTAXERXIS invitationem ſpectat LAMBEC. VI. p. 153.

ARTAXERXIS & DEMOCRITI epiſtolæ Græce B. R. P. n. 1760.

Sola THESSALI oratio Græce B. R. P. n. 2253.

Decretum Athenienſium in B. R. P. n. 2214.

Græce omnes epiſtolæ prodierunt Venet. 1499. 4. LIND.

Græce & latine, quæ ad ARTAXERXEM & DEMOCRITUM ſpectant, EILHARDI LUBINI cura editæ ſunt Genev. 1601. 8. BB. cum aliis Græcorum epiſtolis.

Epiſtola ad DAMAGETUM ſola cum paraphraſi ALARDI AMSTELREDAMI.

Græce latine Saligniaci 1539. 8. TR. GUNZ.

Ex recenſione HADRIANI RELANDI Utrecht 1711. 8. B. TIG. Græce & latine.

Gallice vertente TARDY HIPP. *ſur la folie de* DEMOCRITE Paris 1530. 8.

La conference & entrevue d'Hippocrate & de Democrite commentée par MARCELLIN BOMPART Paris 1632. 8. BUR.

Latine omnes etiam Epiſtt. cum THESSALI ad ATH. *Orat.* & *Athenienſium decreto* interprete JANO CORNARIO Frf. 1542. 8. *.

Latine cum notis CHR. THOMASII Hall. 1693. 8.

Huc facit J. CHR. RABE diſp. *de* HIPPOCRATE *barbaris opem negante* Lipſ. 1722. 4. PL.

Et ut puto GONSALVI BUSTOS ORMEDILLA *monſtruo horribile de la Grecia Hippocrate mortal nemigo de l'hombre* Ulyſſip. 1675. 8. C. de V.

Evidentius ſpuria ſunt, quorum Græcus textus ignoratur. Ejusmodi eſt l. *de ſtructura hominis* ad PERDICCAM R. in quo pituitæ, ſanguinis, flavæ bilis, atræ bilis, ſaniei (ita) prædominium per anni ætates recenſetur.

Is fuerit forte codex, cui titulus eſt *prognoſticum de natura humana, ſecundum temperiem quatuor anni tempor.* in B. Vindob. VII. p. 92.

HIPP. *de ſanitate tuenda ad* ANTIOCHUM REGEM LARGIO DESIGNATIANO *interprete* abſurdiſſimus lib. in quo CÆSAR citatur & MÆCENAS. Morborum capitis, pectoris, ventris, veſicæ prænotio & præcautio. Iterum dominium ſanguinis, bilis &c., per anni ætates. Cæterum nullus HIPPOCRATIS ævo ANTIOCHUS regnavit. Codex lat. eſt in B. R. Par. n. 6837. 7027. 6862. in B. TAURIN. II. p. 102.

Prodiit cum MIZALDI *hortenſib.* apud MORELLUM Pariſiis 1572. 8. le TELLIER.

HIPPOCRATIS ſive ALEXANDRI *epiſtola de diæta* in B. R. P. n. 2240. mihi ignota eſt.

HIPP. epiſtola ad PTOLEMÆUM *de ſanitate tuenda* eſt in B. *Vindobon.* VI. p. 94. 124. 125. & in B. BODLEI. n. 150. Græce, & in B. R. Par. n. 1884. 2229. tum in Taurinenſi, ubi additur altera ad PTOLEMÆUM epiſtola *de differentia alimentorum.*

mentorum. Latine verſa eſt a J. REUCHLIN Tubing. 1512. 4. RIV. Nullus autem HIPPOCRATIS ævo fuit PTOLEMÆUS.

L. *de puſtulis* ſpurius a GOLIO ex Arabico converſus ne quidem BARTHOLINO placuit.

Pluſculos alios libros HIPPOCRATICOS citari video.

De febribus B. R. Par. n. 1885.

De febrium & ſymptomatum cognitione B. R. P. 1667. 12. Alterius fuerit auctoris.

De phlebotomia ibid. n. 6837. latine.

Addunt in Arabica verſione de *Ventoſis librum* exſtare (*).

Alius *Therapeuticus* l. Vindobon. ap. LAMBEC. VI. p. 145.

Liber *ſecretorum* niſi eſt idem cum l. *de ſignificatione vitæ & mortis* Venet. 1497. fol.

Ej. l. *ex capſula eburnea* Venet. 1497. fol. &c. GUNZ.

Liber περι εμπυων a GALENO dictus, periiſſe videtur.

Methodus curandi HIPPOCRATICA erat in B. NARCISS. Dublinenſis Arch. Bibl. n. 1709.

L. *regularis* CÆLIO dicitur, ex quo locus *de helleboro* citatur, quem SORANUS refutaverit, qui vero locus in noſtris exemplaribus non reperitur.

HIPP. *de natura lactis & de ejus in curationibus morborum uſu* Arauſione prodiit 1567. 8. Lion 1571, mihi ignotus.

L. *de exuſtionibus & fonticulis* cura P. BARRE Lion 1681. 12.

L. *de medicamentis ſecundum temperamenta* HERBELOTO p. 975. dictus.

Libri *reſolutionis quatuor quos* GALENUS *explicat* VERDIER *Bibl. Conſtantin.* p. 59.

L. *de infantium natura* PRISCIANO notus (†).

HIPPOCRATES *de morborum cauſis, ex ægrorum decubitu diagnoſi, prognoſi & curatione.*

Gallice vertente J. B. DAMASCENO L. I. Pariſ. 1660. 4. BUR.

Epiſtola ad GALENUM *diſcipulum de corpore humano B. Taurin.* I. p. 385.

HIPP. *de virtutibus herbarum gallice B. Taurin.* T. II.

Excerpta aliqua ex HIPPOCRATE & GALENO, & MOSE MAIMONIDE ap. CASIRI n. DCCCLXIII.

Excerpta

(*) HERBELOT. p. 975.
(a) *Acut.* II. c. 29.
(†) L. IV.

Excerpta *de morbis variarum partium & earum curatione.* Codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2178.

Sic in VINDOBONENSI LAMBEC. VI. p. 101.

Eclogæ ex HIPP. & GALENO a BUSBEQUIO illatæ in *B. Vindob.* VI. P. II. p. 100.

Excerpta in B. R. P. n. 7101. & Græce n. 2269.

Translationes ex HIPPOCRATE in *B. A. Ep. Dubl.* NARCISSI n. 1215.

NATHAN F. JOEL fil. PALKEN *ſententiæ* ex HIPPOCRATE & GALENO excerptæ de morbis & medicamentis in B. Taurin. I. p. 19.

§. XXI. OPERA HIPPOCRATIS.

Nunc ad operum HIPPOCRATIS collectiones.

Credas etiam J. COSTÆO, HIPPOCRATEM nihil ſuorum edidiſſe. Deinde GALENUS teſtis eſt, ſuo ævo exempla HIPPOCRATICORUM operum exſtitiſſe non recentiora (*a*) tribus ſeculis, eaque fere inter ſe conſenſiſſe; Ipſe exemplar ALEXANDRINUM laudat.

Porro commentatores numeroſiſſimos HIPPOCRATEM explicaſſe, emendaſſe, refutaſſe certum eſt. Inter eos antiquiſſimi fuerunt HEROPHILUS, qui voces HIPPOCRATIS interpretatus eſt, deinde BACCHIUS, porro HERACLIDES TARENTINUS, & ZEUXIS (*b*), hi Empirici. In omnes libros ZEUXIN & HERACLIDEM commentatos eſſe; in difficiliores BACCHIUM, & ASCLEPIADEM (*c*) alibi reperias.

XENOCRITUM grammaticum Coum primum voces HIPPOCRATIS interpretatum (*d*).

HERACLIDES paſſim citatur, ut ad L. II. *popularium* (*e*). Magis tamen inſectandi ZENONIS cauſa ſcripſiſſe, quam eruendi veri (*f*) IDEM GALENUS: ſic APOLLONIUM (*g*).

Is ZENO HEROPHILEUS, vir nequaquam obſcurus, quem tamen GALENUS paſſim refutat, de notis agit, quæ Epidemicis adſcribuntur (*h*), & quarum incertum facit auctorem. Habuiſſe tamen ſuos ſectatores (*i*).

MEMNONEM Sideten, qui libros PTOLEMÆO curaverit librorum ſtudioſiſſimo, carpit, quod libros Epidemiorum falſis additionibus temeraverit, idem GALENUS. BACCHIUS

(a) In *Comm.* III. ad l. *definit.*
(b) GALEN. in *Aphor.* VII. 68.
(c) Περὶ ιατρȣ & *de fract.* III.
(d) EROTIAN.
(e) GAL. *comm. in Epid.* VI.
(f) *Comm.* III. in *Epid.* III.
(g) Ib.
(h) GAL. *comm.* II. in *Epid.* L. III.
(i) ID. *comm.* III. in III. *Epid.*

BACCHIUS Tanagræus (*k*) tres *ſyntaxes* conſcripſit: ſex alias lego addidiſſe PHILINUM. *Ecdoſin* characterum HIPPOCRATIS dedit IDEM, & in l. *Epidemicor.* atque in *aphoriſmos comm.* BACCHIUM vero voces ſolas eſſe interpretatum (*l*) lego.

ZEUXIS (*m*) egit de notis adlitis ad L. EPIDEMICORUM. GLAUCIAM reprehendit, qui negabat omnia vitia Hippocrati in VI. Epidemicorum dicta in unicam mulierem cadere poſſe. Paſſim aliqua abſque interpretatione (*n*) reliquiſſe. Eum GALENUS refutat, tum HEROPHILUM (*o*).

Sic APOLLONIUM (*p*), qui octodecim libros in HERACLIDEM, tres in BACCHIUM ſcripſerit, unum in GLAUCIAM, alium in LYSIMACHUM COUM, tum tres adverſus PYDIAM Herophilium: tres ad DEMETRIUM EUPHORIONEM, etiam ſex libris. Eundem lectionem HIPPOCRATIS ſtuduiſſe expedire, ut grammaticos aliquos omittam. Sed & APOLLONIUM *ophin* EROTIANUS notat, quod omnibus aliis contradixerit.

ASCLEPIADEM, quem puto (*q*) celebrem illum Bithynum eſſe, paſſim GALENUS refutat, ut aliquando tamen probet (*r*).

RUFUM laudat, in HIPPOCRATE legendo verſatiſſimum, qui veterem lectionem retinuerit (*ſ*). SABINUM (*t*) citat, cujus ſectatores perinde veterem lectionem retinuerint (*u*).

DIOSCORIDEM, & ARTEMIDORUM CAPITONEM, novam editionem operum HIPPOCRATIS (*x*) molitos, GALENUS audaciſſime in eo opere ſe geſſiſſe, veteremque lectionem paſſim mutaſſe queritur, magis quam reliqui grammatici. Aliam vero fuiſſe CAPITONIS editionem ab ADRIANO imperatore probatam; eumque CAPTTONEM in omnia HIPP. ſcripta commentatum eſſe: & aliam editionem DIOSCORIDIS (*y*) IDEM docet. Eſt tamen ubi recte vocem aliquam correxiſſe fatetur (*z*). Eum DIOSCORIDEM omnibus aliis contraria ſcripſiſſe EROTIANUS: juniorem eſſe, & a PHACA (*a*) diverſum, multoſque libros ſcripſiſſe GALENUS, & vetuſtiores compilaſſe. Ad eum faciliora intellecturos GALENUS remittit (*b*).

(k) EROTIAN.
(l) GAL. *Lect. Hipp.*
(m) GALEN. in VI. *Epid.*
(n) *Comm.* III. in *Epid.* VI.
(o) In *Comm.* ad *Ep.* VI.
(p) *Comm.* III. in *Epid.* VI.
(q) *Aphor.* I. 22.
(r) *Aphor. I. Aphor. II.* 31.
(ſ) *Comm. in Epid.* VI.
(t) *Comm.* III. *in Aph.* VI.
(u) *Comm. in Epid.* VI.
(x) *Comm. in L Epid.* VI. & περὶ ἰατρεῖον.
(*) Ib. *Aphor.* II. 2. *conf. de fract.* III. *defin. Epid.* VI.
(y) *De natur. hum.* I.
(z) GALENUS *in comm. ad Epid.* VI.
(a) *Lect.* HIPP. præf.
(b) *De ord. leg.* I. *defin.*

Quintum parvi facit, qui male aphoriſmos interpretatus ſit.

Ejus diſcipulus & aſſecla Satyrus, Galeni præceptor, etiam *prorrhetica* interpretatus eſt (*c*).

Lycum Neapolitam, Quinti diſcipulum putat Hippocratem non bene intellexiſſe (*d*) & paſſim ſugillaſſe. Idem Galenus teſtis eſt ſcripſiſſe duo συγγράμματα ἐξηγητικὰ (*e*), & *Aphoriſmos* abſque demonſtratione eſſe interpretatum, quem & refutat (*f*). In epidemicis eum carpit (*g*).

Tum Julianum (*h*).

Tum Marinum (*i*), & Sabinum (*k*).

Ephicienum demum (*l*) commentatorem Hipp. nominat.

Sed etiam Pelops, Galeni præceptor, *Iſagogarum Hippocraticarum* L. II. ſcripſit (*m*), & Numesianus commentarium in Hippocratem.

Oribasius interpretibus Hippocratis addit Domnum & Attalionem (*n*).

Horum nunc omnium labores interierunt, præter paucas voces, quas Galenus conſervavit.

Alii viciſſim ipſum Galenum (*o*) nimis audacter Hippocratem emendaſſe notarunt.

Codices operum Hipp. pluſculi ſuperſunt.

Codex, quo Calvus uſus eſt, in B. *Vaticana* conſervatur (*p*).

Apud Antonium Cantacuzenum Hippocraticorum operum codex erat.

Sic in B. Bavarica.

In Vossiana cum Galeni expoſitionibus n. 2125.

In Ambrosiana Mediolanensi, Montfaucon p. 529. omnia ut videtur, opera.

In Greshamensi Londini Id. n. 3444.

Plerorum-

(c) Galen. *comm. I. in prorrhet.*
(d) De *ord. leg.* libr.
(e) Erotianus.
(f) *Ad Aphor.* III. 1.
(g) *Comm. in Epid.* III.
(h) p. 47.
(i) *Ad Aphor.* VII. 54.
(k) *Comm.* III. *in Epid.*
(l) Gal. ord. leg. libr.
(m) Ibid.
(n) *Præf. ad Aphor.*
(o) G. H Welsch.
(p) Welsch *curat. propr.* p. 184.

Plerorumque operum HIPPOCRATIS Græci codices ſunt in B. R. *Pariſ.* n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545. & pluſculorum 2146.

Pleraque etiam opera græca ſunt in B. D. MARCI.

Bene multi in B. MUTINENSI, MONTFAUCON p. 531.

Aliqui erant apud GUIL. PELISSIER ID. II. p. 1199.

Varii 16. voluminibus in AMBROSIANA Mediolanenſi ID. p. 498.

Aliqui in B. *Præſidis* de MESME ID. p. 1327.

Editiones operum omnium Græcæ ſunt Venet. 1526. ap. ALD. fol.

Altera, a JANO CORNARIO caſtigata, Baſil. 1538. fol., qui tribus integris codicibus uſus eſt.

Græco latina editio eſt HIERONYMI MERCURIALIS, qui idem opera HIPPOCRATIS in quatuor ordines digeſſit Venet. 1588. fol. Queritur MACKIUS, eſſe, ubi verſio textui Græco non reſpondeat. Nimium codicibus *Vaticanis* tribuiſſe TRILLERUS.

Plures etiam codices erant ANUTII FOESII Mediomatricis, viri quam maxime Hippocratici. Noviter convertit, addidit cenſuras criticas, & doctos commentarios, demum ex pluſculis codicibus varias lectiones. Prodiit ejus HIPPOCRATES Francof. 1595. vel 1596. fol. *. 1621. f. 1624. fol. HOUSS. 1657. f. Genev. 1675. f. 2. vol., cui editioni acceſſit l. περι φαρμακων, l. de *ſtructura hominis*, *tum Gloſſaria* EROTIANI, HERODOTI & GALENI. Totum ſe HIPPOCRATI dederat vir induſtrius, linguamque divi ſenis ſuam fecerat. Uſus erat præterea codicibus manuſcriptis iisdem, ad quos FABIUS CALVUS ſuam editionem dederat, tum tribus aliis ex B. R. Galliæ communicatis, & lectionibus ab HOLLERIO ex iis codicibus decerptis. Præſto etiam ei fuerunt JOH. MARINI ad HIPPOCRATEM obſervationes. Opera HIPPOCRATIS in octo ſectiones fere ad EROTIANI ductum diſpoſuit: poſt quamque claſſem notas ſuas adjecit, de vero auctore cujuſque libelli judicium, equidem potius mitius dedit, deinde voces dubias emendatas, aut per alia loca HIPPOCRATIS explicatas, denique varias lectiones. Juſto timidiorem eſſe (q) MACKIUS & TRILLERUS, iſte præterea nimis multa compilaſſe queritur, verſionem tamen omnibus aliis præfert.

Nitida ſucceſſit editio græca latina cura J. ANTONIDÆ *van der* LINDEN Leid. 1665. 8. 2. vol. *. intermortuo JOHANNE a filio HENRICO ANTON. edita. Recuſa Venet. 1757. 4. 2. vol. Neapoli 1754. 4. 2. vol. CORNARII verſionem Editor ſecutus eſt, textum in capita commode diviſit, codices & veteres editiones comparavit, ſuam ad priores, quæcunque melioris notæ erant, accomodavit: loca aliqua tranſpoſita reſtituit. Ad finem varia ad Hiſtoriam laudes & vituperia HIPPOCRATIS pertinentia adjecit, denique indicem.

Ego quidem paſſim mihi viſus ſum aliqua deprehendere, aut abſque auctoritate mutata, aut parum feliciter converſa, paſſim etiam verſio textui Græco non reſpondet.

(q) *De nov. Hipp. ed.* p. 6. 7.

reſpondet. Omnium peſſimam eſſe TRILLERUS (*r*). Aptiſſima tamen communi uſui hæc editio vulgo viſa eſt.

Splendidiſſima eſt alia editio cum GALENI operibus conjuncta, quam RENATUS CHARTIER poſt multorum annorum laborem demum Pariſiis 1679. fol. 14. voll. abſolvit. Opera utriuſque auctoris in unum ordinem ſecundum eam, de qua egiſſent, materiam, diſpoſuit, varios aliorum libellos, etiam THEOOPHILI, notas, varias lectiones, PALLADII in VI. Epidemicorum comm., ORIBASII aliqua. J. FREINDII tamen & MACKII judicio adeo non emendatiorem HIPPOCRATIS editionem dedit, ut prioribus maculoſior ſit (*ſ*).

Nuper etiam medicus Vindobonenſis STEPHANUS MACK novam editionem operum HIPPOCRATIS molitus eſt. Ad eam adornandam uſus eſt MS. codicibus bibliothecæ Cæſareæ, tum editionibus nonnullis, quibus variæ notæ a doctiſſimis viris adlitæ fuerant, denique variis lectionibus codicis ex *Bibliotheca Medicea*. Cum priores editores, ANUTIUS FOESIUS & H. MERCURIALIS, etiam in manifeſtiſſimis erroribus emendandis timidiores fuiſſent, noſter paſſim ex ſuis copiis nonnullos locos vitiatos reſtituit, ſingulis paginis, quod commodius, notas & varias lectiones ſubjecit. Præmiſit aliqua de menſuris & ponderibus. Ordinem EROTIANI ſecutus eſt, ſed ex VIII. ſectionibus quinas tantum perfecit. Tomus I. in quo ſectiones ſunt I. II. prodiit Vindobon. 1743. fol. *, alter anno 1749. fol. *, reliquos non dedit. Editio nitida eſt & ſumtuoſa.

Sic etiam faſciculum operum HIPPOCRATICORUM THEODORUS ZWINGER edidit Baſil. 1579. fol. *, viginti duos nempe commentarios tabulis illuſtratos, & nonnunquam integris diſſertatiunculis. Libri ipſi ſunt ex minoribus, quos ſingulos citavimus, & pertinent ad priores tres ſectiones EROTIANI.

JOHANNES HEURNIUS edidit libellos HIPPOCRATICOS gr. & lat. cum commentariis Leid. 1597. 4. GUNZ. 1607. 18. BUR. 1609. 4. * jam alias dictos; porro J. OBSOPOEUS, & MORELLUS Pariſ. 1557. 16., & collectio Baſileenſis 1748. 8. (*t*).

De prædictionibus L. II. *de coacis*, *de ſomniis*, *de flatibus*, *de carnibus* interprete FABIO CALVO 1527. 12.

Aliqua HIPP. vertente RASARIO Saragoſſ. 1567. 4.

Latine ex FABII CALVI verſione, qui codicibus Vaticanis uſus eſt, etſi alii negligentius in opere verſatum eſſe ei objecerunt (*u*), HIPPOCRATIS opera prodierunt Rom 1525. f. PL. TR.

Ex eadem verſione Rom. 1549. f. LIND. 1619. f. 1610. f. FABRIC.

Ex eadem verſione cum J. MARINELLI *commentariis* Venet. 1575. PL. cum argumentis

(r) *Nov. Hipp. edit.* p. 4.
(ſ) *Conf.* TRILLER *ep. Apologet.* p. 6.
(t) *Praſagia*, *aphoriſmos*, *de rat. victus*, *de natura humana*, *de medico*, *de lege.*
(u) WELSCH *curat. propr.* p. 184.

argumentis J. CUEMANI 1619. fol. 1619. fol. RAST. & 1737. fol. curante J. PAITONO.

Ex FABII Ravennatis G. COPI N. LEONICENI & ANDR. BRENTII *interpretatione* Baſil. 1526. fol. TR.

Ex JANI CORNARII verſione Venet. 1545. 8. LIND. Pariſ. 1546. 8. HOUSSET. Baſil. 1546. fol. *. 1553. fol. LIND. 1558. fol. FALC. TR. Lion 1554. 8 2. vol. HOUSS. 1564. fol. WACH. 1564. 8. TR. 1562. f. L. 1582. 8. RAST. Multis codicibus MS. uſus, GALENUM accurate legerat, & ex ALDINA editione multa mutavit, & ex ſua, ut ſubinde non adeo codices ipſos, quam ipſum odorem veteris lectionis ſequeretur. Reddita eſt cum commentariis PR. MARTIANI Patav. 1719. f.

Ex interpretatione ANUTII FOESII Francof. 1596. 8. & in editionibus græco latinis quas diximus.

GEORGII SEGERI editio intercidit (*x*).

FRANCISCI CLIFTONI *nova & ordinata methodo digeſta opera* HIPPOCRATICA (*y*) nunquam prodierunt; neque D. W. TRILLERI viri literati promiſſa editio in libello *Comm. de nova* HIPP. *editione adornanda* Leid. 1728. 4. * in quo præterea libello de editionibus & commentatoribus HIPPOCRATIS judicium ſuum interponit. Speciminis loco edidit L. *de diſſectione* cum ampliſſimis commentariis & doctiſſimis, etiam Hebraicis, & multa in recepta lectione mutavit.

Editionem latinam novam dedi in Principibus artis medicæ T. I—IV. Lauſann. 1769—1771. 8. *. Bibliopola novam editionem MARINELLI ſecutus eſt, cum ego maluiſſem MACKIANAM. Eam ergo ſupplevi, quoad ejus fieri potuit, ex LINDENIANA; cæterum de meo ut nihil promiſi, ita nihil addidi, præter novum ordinem, in quem ſcripta HIPPOCRATICA primum omnibus conſentientibus genuina, deinde ſuſpecta, denique manifeſtius ſpuria digeſſi. Præfationes addidi, quibus ſumma rerum momenta, & de genuina aut ſuſpicioſa libri cujuſque origine diſputavi, ſæpe MERCURIALEM ſecutus.

Latina collectio aliquot ſcriptorum HIPPOCRATIS & GALENI prodiit Venet. 1487. 12.

Alia in *Articella*.

Alia cum GALENI nonnullis Venet. 1487. 12. RICH.

Sed & SYMPHORIANUS CAMPEGIUS abſque loco & anno edidit l. *de natura hominis, tuenda valetudine, legem, jurisjurandum, artem, in obtrectatores medicinæ,* vertente ANDREA BRENTIO.

Alii comm. 1506. 8.

FR. RABELÆSII collectio Lion 1543. 8. Linguam ignoro.

M 3 Gallica

(x) MOELLER in *ſept. erud.*
(y) *Comm. Nor.* 1732. *hebd.* 50.

Gallica olim collectio prodiit, *les anciens auteurs de la medecine & chirurgie* HIPPOCRATE, GALIEN, ORIBASE, *le tout traduit du Grec* Lion 1555. 8., pauci, ut videtur, libelli.

CLAUDE TARDY *les œuvres* d'HIPPOCRATE Paris 1667. 4. 2. vol. *on toutes les cauſes de la Vie, de la naiſſance, de la conſervation de la ſanté, les ſignes & les ſymptomes de toutes les maladies ſont expliquées.*

Deinde ANDREAS DACIER edidit *les œuvres* d'HIPPOCRATE *traduites en Francois avec des remarques & conferées avec les MS. de la bibliotheque du Roi* Paris 1697. 12. 2. vol. * non omnes certe libros HIPPOCRATIS, ſed eos, quos ſigillatim dixi, pleroſque ſpurios. Promiſit vitam HIPPOCRATIS, & medicinæ Græcæ hiſtoriam. Libellis ſingulis ſatis fuſas adnotationes adjecit explicatorias, ſubinde etiam emendationes lectionum HIPPOCRATICARUM.

Majoris momenti eſt RENAUDOTI una excuſa epiſtola, in qua oſtendit, nihil valde ad emendationem textuum HIPPOCRATIS poſſe ab exemplaribus Arabicis ſperari. Primas verſiones Syriacas dudum periiſſe. MAMUNI tempore Arabicas verſiones factas eſſe. HIPPOCRATEM potiſſimum a HONAINO, Græci ſermonis non ignaro, diſcipulo prioris MESUES, tempore MOTAWAKKELI verſum eſſe, laudem doctorum meritum. Ex JOHANNIS verſione natas eſſe Hebraicas. Primas verſiones latinas medicorum Græcorum ad Arabicas factas eſſe (cujus modi ſunt libri HIPPOCRATICI, qui exſtant in *Articella*), alias ad Hebraicas. Hunc libellum in bibliotheca ſua Græca J. ALBERTUS FABRICIUS recuſum dedit.

In univerſum HIPPOCRATEM exſtant PROSPERI MARTIANI *notæ* Rom. 1619. f. HOTTON. 1626. f. 1652. f. HOTTON. Non quidem omnes libri ſunt HIPPOCRATICI, plerique tamen, omiſſis chirurgicis: neque in totum opus, ſed in loca aliqua, ex arbitrio MARTIANI, fuſiſſimi adjecti ſunt commentarii. Omnia opera HIPPOCRATIS pro genuinis habet, ut neget, virum peccare poſſe, ut etiam vaniſſimas illas venas tueatur, quæ a J. M. CASTELLANO Romæ demonſtratæ fuerint, & denique nuperos inciſores convitietur, qui eas venas non norint demonſtrare. Non debere l. *de carnibus* rejici, etſi contineat aliqua doctrinæ Hippocraticæ adverſa. Ridicule excuſat nimis grandem ſeptimi diei abortum, HIPPOCRATI dictum. L. *de morbis* etiam vehementer laudat. Aliquas tamen ſuas adnotationes adſpergit.

XXII. VARIA ALIORUM

Ad HIPPOCRATEM SPECTANTIA.

Ad hiſtoriam viri, ad intelligendum ſcriptorem alioquin difficilem, ad laudandum vel viciſſim culpandum, ea ſpectant quæ nunc dico.

HIPPOCRATIS γενος και βιος κατα Σωρανον incerti auctoris eſt, vix celebris Epheſii SORANI, methodicorum principis, qui ægre ſe abſtinuiſſet, quin aliqua in HIPPOCRATIS placitis reprehendiſſet. Citat idem SORANUM Coum. Junior *pſeudoſo-*

pſeudoſoranus, de quo alias dicemus, etiam deterior eſt ſcriptor, quam a quo hanc vitam exſpectes. Codex ejus eſt in B. *Medicea Plut.* LXXIV. BANDINI III. p. 42. & 99. ſi eadem vita eſt ut puto. Una LINDENIUS edidit J. TZETZES verſiculos, quibus aliqua HIPPOCRATIS vita continetur; tum alios aut laudatores viri, aut viciſſim reprehenſores.

GALENUS, magnus HIPPOCRATIS admirator, & numeroſis commentariis, quos citavimus, & propriis operibus HIPPOCRATEM illuſtravit, quorum aliqua diximus ut in LYCUM, in JULIANUM, alia cum GALENO dicemus, ut libros de HIPPOCRATIS & PLATONIS *decretis*, & των Ἱπποκρατȣς γλωσσων εξηγησιν, lexicon nempe vocum difficilium, quæ apud HIPPOCRATEM reperiuntur, paſſim cum GALENO editum, & ſeorſim apud H. STEPHANUM 1564. 8. *, in cujus præfatione GALENUS agit de HIPPOCRATIS commentatoribus. Prooemii codex MS. eſt in B. R. P. n. 2144.

Alterum opus ſunt *definitiones medicæ* a PHILOLOGO Pariſ. 1528. editæ, & cum GALENO Baſil. 1562. & alias. Codex eſt in B. R. P. l. c.

Quid ſit GALENI *medicinale* ad HIPPOCRATEM ANT. du VERDIER *bibl. Conſtantinop.* ego quidem ignoro.

Eodem, quo GALENI lexicon, ſpectat ΕΡΩΤΙΑΝΟΥ των παρ Ἱπποκρατει λεξεων συναγωγη, quæ cum priori opuſculo prodiit, & Venet. 1566. 4. curante B. EUSTACHIO, & cum FOESII HIPPOCRATE Genev. 1657. fol., & cum CHARTERIO. Opera HIPPOCRATIS recenſet & in octo claſſes dividit. Commentatores etiam HIPPOCRATIS enumerat. Opus ſuum ANDROMACHO dicavit, NERONIS archiatro.

Omnia quidem *lexica Græca* hactenus huc referas, potiſſimum tamen vocabulorum medicinalium expoſitiones Græcas ex HIPPOCRATE, ARETÆO &c. cum latina interpretatione, quam H. STEPHANUS cum paulo prioribus libellis edidit. Ad intelligendum HIPPOCRATEM poſſint etiam voces Græcæ JULII POLLUCIS uſui eſſe.

HERODOTI LYCII *dictionarium* vocum HIPPOCRATIS antiquarum exſtat cum MERCURIALIS Hippocrate Venet. 1588. fol. & cum CHARTERIANA collectione.

Doctiſſimi viri J. GORRÆI *definitionum medicarum* L. XXIV. Pariſ. 1564. fol. 1622. fol. *. Francof. 1578. f. * eruditum utique opus eſt. Voces Græcæ HIPPOCRATIS, per alios ſcriptores Græcos illuſtratæ.

Porro *anonymi* in univerſam HIPP. medicinam commentarius eſt in B. R. P. n. 6942. latine.

Priorum labores ſuperavit ANUTIUS FOESIUS in HIPPOCRATIS *œconomia Alphabeti ſerie diſpoſita* Francof. 1588. fol. *. Genev. 1662. fol. * doctiſſimo certe lexico, in quo voces HIPPOCRATICÆ fuſe ex ipſo auctore, ex GALENO, aliiſque Græcis exponuntur.

SYMPHO-

SYMPHORIANI CAMPEGII *Symphonia* GALENI ad HIPPOCRATEM abſque loco & anno. FALC. 1528. 8.

Parva HIPPOCRATIS *tabula* per PETR. BURCHARD *quibusdam familiaribus ſcholiis aucta & illuſtrata* Witteb. 1519. 4. RIV. TR.

J. CORNARII *præfatio in laudem* HIPPOCRATIS Baſil. 1531. 4.

EJ. HIPPOCRATES ſ. *doctor verus* Baſil. 1556. fol. * atque aliqui alii libri Baſil. 1543. 4.

HENRICUS de QUELLER in HIPPOCRATEM Coimbra 1543. C. de V. Quid?

MICH. ANGELI BLONDI ex HIPP. *nova & vetere arte medendi deque diebus decretoriis epitome* Rom. 1545. 8. BUR.

GUILBERTI PHILARETI *de conciliatione* AVICENNÆ *cum* HIPPOCRATE & GALENO Lion 1541. 4. GAL.

ANDR. THURINI *Hippocratis & Galeni defenſor adverſus* H. FRACASTORIUM *de cauſis dierum criticorum* Bonon. 1543. 4.

JACOBI SYLVII *ordo & ordinis ratio in legendis* HIPPOCRATIS & GALENI *libris* Pariſ. 1539. RAST. 1561. 8. Libros divi ſenis in ſuas claſſes diſtinxit.

JOH. HERMANNI oratio *de vita & familia* HIPPOCRATIS inter MELANCHTHONIS *oratt.* Argent. 1558. 8. Witteb. 1590. 8. B. BUNAU.

MATTHIÆ GARBIZII *oratio de vita, moribus, doctrina & profeſſione* HIPPOCRATIS Tubing. 1564. 8. GUNZ.

FRANCISCUS VALERIOLA *in locorum communium* L. III. fuſe egit de HIPPOCRATICA circa criſes doctrina Venet. 1563. 4. Lion 1589. 8. 3. vol.

THOMÆ MOUFET *Noſomantia* HIPPOCRATICA, *ſ. Hippocratis prognoſtica cuncta ex omnibus ejus ſcriptis methodice digeſta* Francof. 1588. 8. BUR.

NIC. RORARII *contradictiones, dubia, paradoxa &c.* in HIPP. CELSO GALENO &c. Venet. 1566. 8. *. Scopus eſt, omnia enantiomata veterum quocunque modo conciliare.

HIERONYMI MERCURIALIS *cenſura & diſpoſitio operum* HIPPOCRATIS Venet. 1583. 4. TR. Francof. 1585. 8. * & Codex MS. in B. Vindob. II. p. 737. Elegans & doctus libellus, quo viam ſternebat vir ILL. novæ ſuæ operum HIPPOCRATICORUM editioni. Quatuor claſſes acuto ſane judicio uſus conſtituit, primam genuinorum librorum HIPPOCRATIS, alteram, quam putat HIPPOCRATIS eſſe, ſed a filiis demum editam; tertiam ſcriptorum filiorum HIPPOCRATIS, quæ paternæ doctrinæ conſona ſint; ultimam ſpuriorum. Utitur & ratiocinio & GALENI ſententia, quæ merito magni eſt momenti, eoſque libros habet pro veris, qui breves & graves ſunt; & abſque ratiocinio.

J. JAC. BASSI *de* HIPPOCRATIS & ARISTOTELIS *decretis* L. III. Papiæ 1594. 4. TREW.

J. HEURNII *de medicinæ origine, Æſculapii & Hippocratis ſtirpe & ſcriptis oratio*,

oratio dicta a. 1589. edita Lond. 1608. 4. Compendium vitæ ASCLEPIADARUM & HIPPOCRATIS.

PETRI MATTHIÆ PINI *compendium inſtar indicis in* HIPPOCRATIS COI *opera omnia* Venet. 1597. fol. 1737. Queruntur, quod locos, quos citat, non ſatis definiverit.

ANDREÆ LIBAVII *de medicina veterum tam* HIPPOCRATICA *quam Hermetica*, Francofurt. 1599. 8. utcunque huc revoces.

MARCI ANTONII ULMI *Hippocrates medicus* Bonon. 1603. 4.

J. COSTÆI *poſthuma miſcellanearum diſſertationum decas* Patav. 1658. 12. *. Prima diſſertatio eſt de *cenſura librorum* HIPPOCRATICORUM, quam MERCURIALIS propoſuit. Negat noſter HIPPOCRATEM edidiſſe quidquam, & conjungit adeo claſſem I. cum II.

J. STEPHANI HIPPOCRATIS *Coi theologia* in qua PLATONIS ARISTOTELIS & GALENI *placita chriſtianæ religioni conſentanea demonſtrantur* Venet. 1638. 4. Recuſa a J. A. FABRICIO, in *B. Græca.* Virum cum Chriſtiana fide conciliare ſtudet. Mera declamatio.

HELWIG *totius medicinæ* HIPPOCRATICÆ *in paucas tabellas redactæ* &c. Norib. 1631. fol. HOTTON.

GUILIELMI BALLONII *definitionum medicarum liber*, *in quo* HIPP. & GALENI *loci obſcuri explicantur* Pariſ. 1640. 4. *. Lexicon medicum doctiſſimum, quod ad partem artis clinicam ſpectat. In *conſiliis* 1635. 4. * plurimos aphoriſmos interpretatur.

CLAUDII TARDY *Hippocratica medendi methodus* Pariſ. 1676. 8.

MELCHIOR SEBIZ *de divino quod* HIPP. *in morbis obſervandum præcepit* Argentor. 1643. 4.

BERNARDI LANGWEDEL *defenſio* HIPPOCRATIS *contra ejus obtrectatores* Leid. 1647. 12.

EJ. *colloquium Romano Hipp. inter* MARFORIUM & PASQUINUM una prodiit.

THOMÆ REINESII *variarum lectionum* L. III. Altenburg 1640. 4. *. Innumera loca veterum reſtituit, emendavit, illuſtravit vir doctiſſimus, etiam ad HIPPOCRATIS l. Epidemicorum. Commentatores HIPPOCRATIS contra GALENUM defendit, qui in ſuum auctorem iniquus fuerit. Loca aliqua feliciter caſtigat. Negat uſquam de petechiis dixiſſe. Verſiones CORNARII, etiam FOESII, reprehendit.

Vitam cum aliis dedit ESTEVAN de VILLA Burgos 1647. 8. BUR.

ADOLPHUS VORSTIUS *de divino in morbis, quod* HIPPOCRATES *in prognoſticis medicum obſervare jubet* Leid. 1654. 4.

PETRI a CASTRO *imber aureus ſ. chilias aphoriſmorum ex II. Epidemiorum &* F. VALESII *commentariis extracta* Venet. 1652. 12.

J. BENED. SINIBALDI *Hippocratis antiphonion* L. V. Rom. 1650. 4. GUNZ. RICHT.

J. ANTONIDES van der LINDEN, qui & HIPPOCRATEM edidit. Ejus ſunt *meletemata medicinæ Hippocraticæ* Leid. 1660. 4. *, compendium nempe medicinæ ſecundum viri placita.

J. CONRAD DIETERICH *Narthecium Hippocraticum, continens Narthecium medicinæ veteris & novæ juxta ductum aphoriſmorum* HIPPOCRATIS Ulm. 1661. 4. PL. TREW.

FONTANINI *de veritate philoſophiæ Hippocraticæ* Lion 1657. 4.

J. CAROLI LANCII *ex Hippocratis oraculis febrium ſymptomatum fere omnium cognitio* Bonon. 1667. 8. BUR.

In eum librum CHARISII THERMARII *diaſtagmaticæ animadverſiones* Bonon. 1667. 12. BUR.

JACOBI SPON *aphoriſmi novi ex Hippocratis operibus collecti, in ſuas claſſes digeſti* Lion 1681. 12. *. In *præf.* agit de Hippocratis operibus, deinde de eorum fide, ubi MERCURIALEM nimis ſeverum eſſe putat, & *Jusjurandum* atque l. *de veteri medicina* defendit, tum alios manifeſto ſpurios. *Aphoriſmos* ait ſe ex genuinis ſolis Hippocratis operibus ſumſiſſe, quod mihi longe aliter videtur. Græce vero & latine eos dat, & commentario illuſtrat.

SIM. HENR. MUSÆI *de Hippocratis in jure tum canonico tum civili authoritate* Gieſſ. 1680. 4. MENZ.

GEORG WOLFGANG WEDEL *de demonſtratione Hippocratica* Jen. 1689. 4.

De ſecula Coa ib. 1693. 4.

De holoconitide Hippocratis ib. 1713. 4. *.

THOMÆ BURNET, medici Edinburgenſis, *Hippocrates contractus, in quo* HIPP. *opera omnia in brevem epitomen reducta habentur* Edinburg 1685. 12. *. Lond. 1743. 12. Wien. 1737. 8. Argentor. 1765. 8. Singulorum utique librorum, etiam epiſtolarum breve compendium; tamen ut ad Coacas prænotiones aliqua ex DURETO adſpergantur; morbi ex Epidemicis fuſe recenſeantur, tum aphoriſmi, & breviter libri de diæta.

LEONARDO de CAPOA *raggionamento nel quale narraſi l'origine e'l progreſſo della medicina e l'incertezza della medeſima ſi manifeſta* Napoli 1689. 4. 1714. 8.* 2. vol. In T. II. traditur hiſtoria medicinæ, & HIPPOCRATES exagitatur.

MICHAEL ETTMULLER *medicina Hippocratis Chymica* Leid. 1671. 12. Non huc facit.

DANIEL le CLERC *hiſtoire de la medecine* Genev. 1696. 8. Amſterd. 1723. 4. *. Habet inprimis compendium doctrinæ Hippocraticæ ſummo labore natum & pleniſſimum, in bonum ordinem redactum. De ſcriptis etiam viri accurate diſputatur.

diſputatur. Verum in laborioſo opere omnino non ſatis ſibi cavit Vir Cl. ut de ſolis certis & genuinis HIPPOCRATIS operibus ſua decerperet.

FRID. HOFMANN *de morbo nigro* HIPPOCRATIS Hall. 1701. 4.

GEORG ERN. STAHL *de philoſophia* HIPPOCRATIS Hall. 1704. 4.

EJ. *hiſtoria pathologica adfectuum cum coxarum dolore ſymbolizantium Hippocratica* 1708. 4.

In Hiſpania circa hæc tempora lis exarſit. Primum video prodiiſſe MICHAELI MARCELINI BOIX y MOLINAS *Hippocrates defendido de las impoſturas y calumnias que algunos medicos poco cautos le imputan en particular en la cura de las enfermidades agudas* Madrit 1711. 4. C. de V.

Contra eum virum ſcripſit ANTONIUS CORRAL *Hippocrates vendicado y reflexiones medicas ſobre el Hippocrates defendido* ib. 17:7. 4. C. de V.

Et perinde ANTONIO DIAZ da CASTILLO Prof. Alcalanus, in ſuo *Hippocrates deſagraviado de las ofenſas por Hippocrates defendido en particular en la curacion de calenturas agudas de dolor de coſtado y tercianas* Alcala 1713. 4. Madrit 1730. 4. C. de V.

Reſpondit MICHAEL BOIX *Hippocrates aclarado y ſiſtema de Galeno impugnado por eſtar fundado ſobre dos aforiſmos de Hippocrates no bien entandidos* Madrit. 1716. 4. Ib.

HERMANNI BOERHAAVE *de commendando ſtudio Hippocratico oratio* Leid. 1721. 4. *. Scripta ſenis omnia pro veris recipit.

ANDR. OTTOMAR. GOELICKE *oratio qua* HIPPOCRATES *ab atheiſmi crimine nuper ei imputato abſolvitur* Hall. 1713. 4. PL. Iterum reſpondit GUNDLING Hall. .. & 1737. 8. in ſuarum *Obſerv. ſelect.* T. III.

Repoſita eſt a GOELICKIO in *defenſione pro* HIPPOCRATE *entheo oppoſita declarationi ſententiæ de atheiſmo* HIPP. a N. H. GUNDLING *denuo ſuſcepta* Duisburg 1714. 8.

DANIEL WILHELMUS TRILLER, profeſſor Wittebergenſis, vir doctiſſimus & Græcæ linguæ peritiſſimus. EJUS *epiſtolam criticam in* FREINDIUM, *& alteram de edendo* HIPPOCRATE diximus. Eſt EJUS præterea HIPPOCRATES *atheiſmi falſo accuſatus contra* NIC. HIER. GUNDLINGIUM Rudolf. 1719. 8. *. GUNDLINGIUS vir acris minimeque ſibi diffidens, in *otiis Hallenſibus* T. II. 1706. 8. HIPPOCRATEM atheum fecerat. Noſter amato ſeni ſubvenit, ea potiſſimum diſtinctione, ut Θερμον pro ipſo DEO habeat, & a φυσει longe ſeparet, quæ ſit corporea & ab igne.

J. ANDR. SCHMIDII *theologia Hippocratis* Helmſtatt 4. PL.

FRID. GOTTLOB JACOBI *ſpecimen philoſophiæ Hippocraticæ* Lipſiæ 1717. 4. PL.

M. ERN. ETTMULLER *de diligentia Hippocratis continuanda* Lipſ. 1720. 4. PL.

GEORG LUDWIG GOLDNER *de medicinæ origine & medicorum principe Hippocrate* Geræ 1721. fol. PL.

J. Chr. Rabe *de Hippocrate barbaris operam negante* Lipſ. 1722. 4. p. 86.

J. Henrici Schulze *hiſtoria medicinæ a rerum initio ad annum urbis Romæ 535. deducta* Lipſ. 1728. 4. * eruditiſſima; continet brevius, ſed egregium compendium medicinæ Hippocraticæ, in quo pariter ut in Clerici laborioſa epitome deſideres, quod adeo multa, & ea potiſſimum, quæ propius ad curationem ſpectant, Schulzius ex ſuſpectis, etiam ſibi, denique ſpuriis ex operibus, ſumſerit.

Eliæ Friderici Heister, Laurentii f. *apologia pro medicis atheiſmi accuſatis* Amſterd. 1736. 8. * etiam pro Hippocrate.

Jac. Verrion *Quæſtiones duæ medicæ ex Hippocratis & Galeni libris depromtæ* Aquis ſextiis 1738. 4. Boehm.

Caroli Philippi Gesner J. M. f. nunc archiatri Polonici, *de divino* Hippocratis *diſp.* Gotting. 1739. 4. *. Divinum iſtud in l. *Prænotionum* Hippocrati dictum, eſſe Deum ipſum, ejus opera, morboſque omnes, vel conſueto ordine evenientes, vel inſolito.

Radulphi Schomberg *novum omnium operum Hippocratis compendium Græco latinum,* quod promiſerat Leid. 1746. 4. * nunquam prodiit.

Speculum Hippocraticum notas & præſagia morborum ex Hippocratis ſcriptis ordine alphabetico digeſta ob oculos ponens prodiit Baſil. 1747. 8. auctore J. R. Zwinger.

Georg Aug. Langguth *de Hippocrate medicinam a ſtudio ſapientiæ non omnino ſeparante* Witteb. 1744. 4. Pl.

J. Barker *eſſay on the agreement betwen ancient and modern phyſicians* London 1747. 8. *. Gallice Amſterdam 1749. 8. *. Agit de Hippocratis praxi, quæ in morbis acutis eadem ſit cum methodo Sydenhami.

Pauli de Sylva de Matos *commentariorum* in Hippocratem lib. I. MS. C. de V.

§. XXIII. Compendium medicinæ Hippocraticæ.

Breve erit, ſiquidem ſolis de libris id decerpo, qui aut certo genuini ſunt, aut certe probabili ratiocinio ad Hippocratem referuntur. Hanc enim timiditatem omnino neceſſariam eſſe perſuadeor, quam ſi negligas, ſane efficies, ut Hippocrates tuus ſibi manifeſtiſſime obloquatur. Ita cauſas morborum alias & ſæpe ab aere & ventis aque anni conſtitutione: alias ab aere per reſpirationem adtracto, & in interna corporis penetrante, idem alias a pituita & bile, ſæpe a ſanguine, pituita, bile duplici, demum & ab his & ab aqua, denique a variis qualitatibus repeti videas, dulci, amaro &c. ſi qua eorum abundaverit.

In univerſum eo brevius erit compendium, quod in maxime genuinis Hippocratis operibus, quædam quaſi hiſtoria morborum potius quam curatio traditur. Vix enim niſi l. *de victu acutorum* aliqua habet ad curationem proxime

ſpectantia.

ſpectantia. Utar autem & meis adnotationibus, & CLERICI, denique SCHULZII. Ergo primum HIPPOCRATES principium quoddam motus in homine adgnoſcebat (*a*), quod ſibi ſufficiat, a ſe ipſo ſciat omnia, a nemine doctum. Per eam naturam totum corpus regi. Ab ea morbos ſuperari, eam movere movenda, compeſcere motus noxios, tueri quæ offenſam metuunt, humores adfundere.

Criſis erat HIPPOCRATI ſubita, prævíſa tamen per ſua ſigna, mutatio morbi in bonam partem, malamve. Eam evacuatione aliqua fieri eaque abundante. Certos criſium dies eſſe, eosque impares.

Signa morborum, ex quibus bonos maloſve eventus criſeſque prævideas, majorem partem conſtituerunt ſapientiæ HIPPOCRATICÆ (*b*), & per eam admirabilem patientiam, atque emendatum adnotatorum eventuum in commune axioma conſenſum, nomen ſibi illuſtre paravit. Ea ſigna undique ex habitu corporis, ex reſpiratione, ab excrementis, etiam a pulſu repetebat, ut tamen in eo ipſo ſigno parciſſimus eſſet.

Morbos numeroſos recenſuit, ut tamen olim CÆLIUS adnotaverit, multos, & eos ex frequentioribus, ab eo eſſe præteritos. Non debent tamen morbi obſcuriſſimi divo ſeni imputari, qui in l. *de morbis* & *adfectionibus* atque *muliebribus* recenſentur, & ob quos olim GALENUS eos libros ad ſpurios retulit.

Diæteticen urſit, a priſcis neglectam, magnamque partem etiam curationis morborum in ſelectu cibi potuſque, in balneis, in varia corporis exercitatione poſuit. Potui autem in acutis morbis & facillimo cibo farinoſo plurimum fidebat.

A natura cum criſes exſpectaret, eo minus medicamentis indulſit, quæ certe in libris maxime genuinis, ut in I. & III. Epidemicorum, fere nulla ſunt.

Alvum ducebat, plerumque valentibus medicamentis, quæ ſimul & vomitum cierent. Neque tamen nunquam lenibus & oleraceis utebatur (*c*). Venam ſecabat in morbis cum inflammatione topica cumque dolore conjunctis, & valide, adque ſyncopen uſque. In puris febribus, in quibus nulla pars corporis peculiariter adfecta erat, non videtur venam incidiſſe. Cucurbitulis etiam utebatur & urebat. Sudorem externis potius auxiliis movebat.

Materia medica in genuinis operibus ſimplex eſt, paucorumque medicamentorum, quæ ipſe noſter videtur præparaſſe; quare qui 300. plantis, animalibus 150, foſſilibus 36 uſum eſſe docuit C. ALSTONUS, ſpuriorum librorum medicamenta genuinis miſcuit. Plantis potiſſimum uſum fuiſſe PLINIUS auctor eſt (*d*) & GALENUS.

(a) *De alimentis.*
(b) Fefelliſſe tamen ſubinde le FRANCOIS *reflex.* p. 333.
(c) De nimiis & ſingularibus medicamentis HIPPOCRATIS vid. Tr. *de la communicat. des mal.* p. 9.
(d) L. XXVI. n. 6.

In acutis malis curandis majorem laudem conſecutus eſt, quam in chronicis. In pleuritide fomenta admovebat, oxymelle, etiam elleborato, ſputum promovebat, plurimum potum dabat diluentem. In ea pleuritide, quæ inferiora pectoris tenet, venæ ſectione abſtinebat, & alvum movebat.

In tabe alvum & validis medicamentis ducebat.

In hydrope ſiccante utebatur victu, & acri atque diuretico cibo.

A ſuperſtitione & fraude puriſſimum ſe ſervavit. Ante Sydenhamum monuit, in morbo ignoto non danda eſſe valida medicamenta.

§. XXIV. Hippocratis coævi.

Ctesias Cnidius, gentilis, & æmulus Hippocratis, in Perſia medicinam fecit, & ejus imperii hiſtoriam ſcripſit, manuque pariter curavit. Non memini quidquam medici argumenti ſcripſiſſe: in chirurgicis Hippocratem carpſiſſe video.

Aristion, cujus nominis poſterioris ævi (*a*) aliqui medici fuerunt. De iſto nihil mihi innotuit, niſi quod Galenus reliquit, l. *de ſalubri victu* a nonnullis Aristioni auctori adſcribi.

Sic de Phileta.

Pythoclem medicum citat Hippocraticus auctor libri VII. Epidemicorum, non equidem genuini.

Acumenus, Socratis amicus, exercitationis in ære libero laudator. Eum Plato laudat, qui jatrica docuerit.

Archidamum a Diocle citatum Clericus habet: ſed is titulus libri fuit a Diocle ſcripti.

Eryximachus a Platone in *ſympoſio* nominatur. In harmonia omnium elementorum corporis medicæ artis perfectionem ponebat.

Meton Hippocrati coævus, aſtronomus (*b*) & medicus.

Thucydidem hiſtoricum huc referas, qui peſtem ex Æthiopia in Ægyptum penetrantem, Lybiam, & Perſiæ ſubjectas ditiones, Athenas demum vaſtantem deſcripſit, contagio, ut videtur, mari advecto, cum in Piræo primum ſtragem ediderit. Non imperite vero hanc luem deſcripſit, neque ut idiota. Annum cætera ſalubrem fuiſſe adnotat, inde ſymptomata deſcribit, quæ vitium pulmonis videantur indicare, cum interno ardore, virium conſtantia, morte die 7. vel. 9. imminente malo in diarrhœam degenerante. Nullum mali conſtans remedium inventum fuiſſe. Non putes veri nominis peſtem fuiſſe.

Thessalus & Draco, filii Hippocratis & perinde medici, & gener Polybus,

(a) Galen. *fac. alim.* L. I.
(*) Ib.
(b) Plutarch. Alcibiad.

Polybus. Hos Cois medicos reliquit, cum ipſe Hipp. per univerſam Græciam peregrinatum iret, ut laborantibus populis ſubveniret (*c*). His viris omnibus aliqu-opera adſcripta fuiſſe diximus, quæ ſunt inter Hippocratica. Libros Poy-a bi aliquos olim exſtitiſſe putes, cum hydrophobos φευγυδρους ab eo dictos eſſe Cælius reliquerit (*d*).

Hippocratis filii, quos Aristophanes *ſues* dixit, alterius Hippocratis Athenienſis filii fuerunt.

Prodicum ſecundum, a priori diverſum, diſcipulum Hippocratis, unguentariæ medicinæ ſecundum Plinium (*e*) auctorem reperias, cujus in voce φλεγμα cavillum Galenus reprehendit. Hunc ego quidem non ſatis diſtinguo, & plurimum hic ſupereſt obſcuritatis.

Illuſtrior eſt Dexippus Cous (*f*), qui Mausolum amore uxoris ſuæ celebrem, atque Pyxodorum Cariæ regis (*g*) filios ea conditione ſanavit, ut Carii a bello abſtinerent, quod in Coos parabant. Dicitur ſcripſiſſe *de febribus*, *de medicina*, *de prognoſticis* Suidas.

Apollonius eſt, quem Hippocratis diſcipulum fuiſſe lego, & quem recte Erasistratus irriſit, quod ægrotos ſiti necaret, & aquam iis avariſſima menſura dimetiretur (*h*).

Nicomachus, pater Aristotelis, & ipſe ex Æsculapii gente fuit, medicinam fecit, & ſex de ea arte libros reliquit (*i*).

Menecrates Syracuſanus, non infelix medicus, qui ſibi comites dederit eos, quos maximo malo, epilepſia, liberaſſet (*k*), inter eos Nicostratum, hactenus autem vanitati indulſit, ut in epiſtola ad Philippum Macedonum regem, ſe pro Jove haberi voluerit, quem Philippus, non ille humilis ingenii princeps, ſalſe eluſit, thureque in convivio aluit (*l*).

Critobulus Philippum ſanavit, ferrum ſagittæ ab Astere infixæ extraxit.

Periander laude medica floruit, non perinde felix in altera artium Apollinearum, Persi Agesilai filio coævus (*m*).

Theomedon Eudoxi Cnidii philoſophi & Aſtronomi nutritor.

Eudoxus Philistionis diſcipulus, medicis adnumeratur, nihil vero de ea arte ſcripſit, cum alius Eudoxus, pariter Cnidius, apud Laertium inter Medicos

(c) Galen. *ſi quis optimus medicus.*
(d) *Acut.* III. c. 9.
(e) L. XXIX. c. 1.
(f) Galen. *comm.* III. l. *de vict. acut.*
(g) Suidas III. c. 107.
(h) Galen. *comm.* III. c. 2. l. *de vict. acut.*
(i) Suidas.
(k) Athenæus L. VII.
(l) Ælian. *var. Lect.* L. XII. c. 51.
(m) Plutarch ad Archidami apophthegm.

Medicos nominetur. PHILISTIONEM ipſum huc reponit SCHULZIUS, qui HIPPOCRATI coævus ſit. Verum in his omnibus aliquid ſupereſt obſcuri.

STRATO medicus, ARISTOTELI dictus, diverſus a nuperiori STRATONE ERASISTRATEO (*n*).

Huc NICOSTRATUM referas, qui concubinæ vim hellebori reliquit, unde ea nomen retulit *anticyræ* (*o*).

PHAONI tribuebatur a nonnullis liber HIPPOCRATICUS *de ratione victus ſalubris* (*p*).

§. XXV. PLATO.

Athenienſis, SOCRATIS diſcipulus, inter illuſtriſſimos Philoſophorum, ſummo ſtudio medicinæ operam navaſſe legitur (*a*). HIPPOCRATEM, quo erat aliquanto nuperior, legit, ejuſque placita recepit, in theoria tamen artis ſubſtitit, ad hypotheſes pronus, in iiſque ornandis eloquens.

EJUS placita medica pleraque colliguntur in TIMÆO ſ. l. *de natura*, in quo TIMÆUM Locrium Pythagoræum loquentem producit. Phyſiologica diximus. Sunt autem alia etiam & pathologica, & practica. Morbos alios a quatuor elementis eſſe, alios a quatuor humoribus. Morbos oriri, quando ſanguis vitiatur, aſper, ſalſus, ſiccus & ſqualidus fit. His graviores eſſe oſſium morbos, graviſſimos medullæ. Alii morbi vitio naſcuntur pulmonis & ſpiritus. Febres nervorum & tendinum dolores ſolvere. Pituita acida & ſalſa etiam morborum mater fit, biliſque exuſta; bilis atra acida eſt & acris: deterius etiam pus eſt ſanguini miſtum. Ab ignis abundantia febres oriri continuas, ab aeris ubertate quotidianas, ab aqua tertianam, a terræ exceſſu quartanam: animi languores a vaporibus fieri acris pituitæ, amaræ bilis. In curatione nonniſi magno in malo ad medicamenta deſcendendum, plurimum vero ſperandum a corporis apta exercitatione.

Vide fuſius iſta decerpta apud CLERICUM, neque enim nos hypotheſibus lubenter immoramur.

Ad hiſtoriam medicinæ paſſim aliqua apud PLATONEM legas.

TIMÆUM gr. lat. cum Commentario CHALCIDII & CICERONIS interpretatione Hamburgi FABRICIUS 1718. fol. edidit B. Tig.

ALCINOUM Platonicum de corpore membriſque hominis & de cauſis morborum hic dixero, etſi multo poſterioris eſt ævi libellus. Prodiit 1532. 8. gr. lat.

§. XXVI.

(n) LAERT. V. c. 3.
(o) ATHENÆUS c. 13.
(p) GAL. in *Comm.*
(a) ÆLIAN. *var.* L. IX. c. 22.

§. XXVI. Ariſtoteles.

Nicomachi fil. Stagirites, a Nicomacho Machaonis fil. ortus (*a*), celeberrimus philoſophus, cum juvenis voluptatibus obſecutus fuiſſet (*b*), ab egeſtate coactus ſeplaſiam aperuit, & medicamenta vendidit pharmacopola (*c*); medicinam demum ipſam excoluit, neque voluit medicamentum ſumere niſi explicata (*d*) ratione, qua operaretur (*e*), & cauſa ob quam præſcriberetur. Alexandri M. præceptor, Lycæi præſes, auctor ſectæ peripateticæ, denique Chalcide ſumto aconito obiit. Hippocratis ſcripta legit, ut paſſim diſſentiret. Videtur librum medicum ſcripſiſſe, cui Cælius titulum fecit *de adjutoriis*, libros II. medicinalium forte Laertio dictos, in quo phrenitidem (*f*) non ad mentem quidem Cælii, definivit. Frigidam etiam in mania commendavit (*g*).

Paſſim aliqua vera ſunt in iis, quæ habemus, & quæ ad medicinam faciunt. Vermes in capite cervi ubique naſci, ſub lingua, ad vertebras, alibi, ante nuperos vidit (*h*). Mola quinto anno ejecta, cum femina gravidam ſe putaſſet (*i*). Malum pilare in mammis a deglutito pilo (*k*) ſubnaſci, quod in Isagoge (*l*) redit, quæ Ariſtoteli tribuitur. Molæ duræ ut lapis (*m*). Quæ veſicam habent animalia, iis album quid in urina excepta ſubſidet (*n*).

Problematum Sect. I. tota eſt medica, & multa ex Hippocrate habet repetita, potiſſimum ex l. *de aere aquis & locis.* Aliqua tamen Aristoteli propria ſunt. Ita in quartana vult per exercitationem ſudorem urgeri. Piper abunde ſumtum urinam pellere. Elleborum ſurſum purgare. De vi tempeſtatum anni. Sed neque aliæ ſectiones ſunt abſque medicis adnotationibus, de ſudore, labore. Bovem non tuſſire, in calidiſſimis homines fieri magis longævos, in frigidis febres fieri magis æſtuoſas.

Plurimæ ſunt editiones. Cum commentariis Petri de Apono & repertorio Petri de Tussigniano ex verſione Theodori Gazæi prodiit Venet. 1518. fol. Ego editione utor Septalii Lion 1632. fol. *. Gr. & lat. cum peramplis comm.

§. XXVII.

(a) Suidas.
(b) Timæus, Ælianus.
(c) Ælian. *var.* L. V. c. 9.
(d) Id. L. IX. c. 22.
(e) Ib. c. 23.
(f) *Acut.* II. c. 13.
(g) Cæl *Chronic.* I. c. 5.
(h) *Hiſt.* II. c. 15.
(i) Ib. X. c. 7. *Generat.* IV. c. 7.
(k) Ib. L. VII. c. 31.
(l) C. 33.
(m) *Gener. anim.* L. IV. c. 7.
(n) *Part. anim.* L. IV. c. 1.

§. XXVII. Coævi Aristotelis.

Alexander ipſe medicamenta invenit. Plut. Medici in Alexandri M. exercitu numeroſi militarunt. Primum dicam Callisthenem, puerorum equidem nobilium magiſtrum, qui Aristotelis amicus & cognatus, ſeveritate morum corruptæ jam menti principis diſplicuit, & miſera morte longa poſt ſupplicia interemtus eſt. Scripſiſſe dicitur de *plantis* & de *oculis*, ut medicinam adtigerit.

Philippus Acarnan, celeberrimus medicus, qui Alexandro poſt frigidiſſimum balneum vehementer ægrotanti, cum valens medicamentum præberet, Principis fiduciam expertus eſt: poculum enim abſorbuit, cum tamen eſſent, qui Philippum veneni dati inſimularent.

Contra Glaucus, Glaucias Arriano, Hephæstionem perinde parum continentem, inque febre capream edentem, vinumque bibentem nivatum, cum morti eripere non potuiſſet, cruci ab impotentis iræ Principe adfixus eſt (*a*).

In eadem Alexandri vita Plutarchus Alexippi medici meminit, qui Peuceſtam ſanavit, & ab Alexandro grati animi teſtimonium meruit.

Et Pausaniæ, quem Helleborum Cratero propinaturum princeps monuit, ut tam valido medicamine ſumma cum cura uteretur.

Hippocrates IV. Draconis f. magni Hippocratis nepos, abnepos Thessali, qui filius Hippocratis fuerat, Roxanæ medicus (*b*).

Androcydas Plinio dictus, de vini abuſu monuit, quæ ipſa cauſa mortis Alexandro fuit.

Critodemus, & ipſe ex Asclepiadum familia, Alexandri vulnera curavit in civitate Malliorum a temerario principe accepta.

Thrasyam Mantineenſem, magnum pharmacopolam, in botanicis diximus (*c*). Sæpe totos faſciculos hellebori abſque noxa conſumſiſſe Theophrastus (*d*).

Alexias, Thrasyæ diſcipulus, acris ingenii homo, reliquam etiam medicinam amplexus eſt, a qua Thrasyas alienus fuerat (*e*).

Eadem fere, quæ Apollonii, Petronis fuit in potu condonando parſimonia, antiqui auctoris, & Erasistrato prioris, qui febricitantes veſtibus opertos ad ſudorem cogebat, remittente vero paulo febre frigida potabat, ut ſudor abunde manaret, aut copia demum aquæ, etiam cum ſale, propinata vomitum extorquebat (*f*).

Carnes

(a) Plutarch. *vit. Alex.*
(b) Ita Suidas II. Verum inter Roxanam & Hippocratem vix putes quinque generationes interceſſiſſe.
(c) *B. Bot.* L. I.
(d) L. IX. c. 18.
(e) Theophrast. IX. c. 17.
(f) Cels. L. III. c. 9.

Carnes & vinum in febribus conceſſiſſe GALENUS (*g*). Idem PETRON inter optimorum medicamentorum auctores (*h*) numeratur.

THEOPHRASTUS ERESIUS ex Rhodo inſula, Philoſophus ob eloquentiam celebris, varia ſcripſit argumenti medici, *de vertigine*, *de laſſitudinibus*, quorum codex eſt in B. D. MARCI; *de laboribus*, *ſudoribus*, *paralyſi*, *ſyncope*, *ſingultu*. Græce prodierunt Francof. 1585. 4. De *odoribus*, *de lapidibus*, gr. lat. in *operr.* TURNEBI, qui latine reddidit.

De ſudoribus & vertigine græce latine cum notis GRANGERII Pariſ. 1576. 8. *De ſuffocatis* locus, qui excitari poſſint, eſt apud ORIBASIUM (*i*). De nervorum reſolutione, de animi defectione.

In l. *de igne* reliquit, in Ponto plurimos ex frigore periiſſe, plumbum & æs rupta eſſe. Conjuncta edidit opera viri DANIEL HEINSIUS Leid. 1613. fol. Gr. lat.

L. *de igne*, *de vertigine*, *de laſſitudinibus* codices ſunt in B. R. P. n. 2278. Græci.

POLYDORUS Antipatri medicus, vir ſummæ ſobrietatis (*k*).

§. XXVIII. DIOCLES.

Caryſtius, ex Aſclepiadum ſchola (*a*), inter illuſtriſſimos (*b*) medicos poſt HIPPOCRATEM laudatus, PRAXAGORA, ut videtur ex PLINII (*c*) & GALENI variis (*d*) locis, antiquior, hujus ævi videtur. Totam artem excoluit (*e*). Ejus libellus ad grandævum ANTIGONUM datus, videtur ad Aſiæ regem pertinere, qui inter ALEXANDRI ſucceſſores fuit.

Ejus libelli codices exſtant Vindobonæ (*f*) in B. *Auguſta*, in *Bavarica*, græci pariter, MONTFAUC. I. p. 589. In Medicea BANDINI III. p. 155. in *Taurinenſi* I. p. 385. iterum græce.

Libri etiam DIOCLIS citantur *de tuenda valetudine* ad PLUTARCHUM (*g*).

De *curationibus* L. II. (*h*). *Curationum* L. II. (*i*). Et L. IV. (*k*).

De *febribus* (*l*).

O 2 De

(g) *Comm. in vict. acut.* I.
(h) GALEN. *compoſ. gen.* L. III.
(i) *Synopſ.* L. VIII. c. 57.
(k) ATHENÆUS L. XI.
(a) SEXT. EMPIR. *hypoth.* III.
(b) PLIN. L. XXVI.
(c) ID. L. XXVI. n. 6. Conf. CÆLIUM *acut.* III. c. 5.
(d) In JULIANUM, adverſus ERASISTRATUM, ad THRASYBULUM ad fin.
(e) GALEN. *Thraſybul.*
(f) LAMBEC. VI. 110. 114. 116. 117.
(g) ATHEN. L. I. II. VII. CÆL. *Chron.* V. c. 1. III. GALEN. *aliment. fac.* I.
(h) CÆL. *Chron.* V. c. 1. II. c. 4.
(i) Ib. L. II. c. 4. V. c. 1.
(k) *Acut.* III. c. 17.
(l) *Acut.* I. c. 12.

De *paſſionibus, earum cauſis & curationibus* (*m*).

De *prognoſtico* (*n*).

Archidamus, in quo de oleo egit, a GALENO refutatus (*o*).

Περι ιητρειυ (*p*).

De *mulierum morbis* (*q*).

De *medicamentis venenatis* (*r*).

Epiſtola de *morborum præſagiis & eorum remediis* ad ANTIGONUM opera MIZALDI prodiit Pariſ. 1572. 8. 1607. 8. apud MORELLUM.

BALTH. SCHULTIUS eandem cum ſcholiis edidit Witteb. 1606. 12. RIV.

In FABRIC. *bibl. Græca* redit gr. lat. inque vol. XII.

Latine Venet. 1545. 8.

Gallice Pariſ. 1677. 8. 1668. 8.

Germanice *Regiment für alle zufallende Krankheiten des Leibes* Straubingen BOECL. Vertit TRAGUS.

Codex græcus eſt in B. R. P. n. 2244.

Aliqua de ratione vomitus movendi, alvique. Morbi ſecundum anni tempora: & alternæ illæ, inter HIPPOCRATICOS libros pariter reperiundæ, dominationes pituitæ, ſanguinis, bilis utriuſque: ut non immerito dictus ſit HIPPOCRATEM ſequi.

In præceptis ſalubribus egit etiam, de equis verno gramine recreandis (*ſ*).

In diæteticis agit de pane (*t*), de cerealibus (*u*), de aquæ optimæ ſignis (*x*).

Duos libros facit CLERICUS, alterum de conſervanda valetudine, alterum de ciborum præparatione. Idem forte opus fuerit. HARDUINUS duos, unum ſalubrium, alterum de tuenda valetudine.

De avibus, piſcibus, teſtaceis (*y*) egit.

Idem

(m) CÆL. *Acut.* III. c. 4. 17. 21. L. II. c. 7. L. I. c. 12. Tard. IV. c. 3. V. c. 1. 2. III. c. 4. 8. L. II. c. 12.
(n) ID. L. IV. c. 8. 4.
(o) *Simpl. fac.* II. c. 5. 6. 18. 19.
(p) EROTIAN.
(q) GALEN. *Comm.* II. *in* l. VI. *Epid.*
(r) ATHENÆUS XV.
(ſ) HIEROCLES Veterinarius.
(t) ATHEN. L. II.
(u) GALEN. *fac. alim.* I.
(x) ATHEN. ib.
(y) ID. L. III. &c.

Idem docuit, non poſſe medicamentorum facultates a ſapore, a calore, a frigore & ejusmodi conſpicuis facultatibus definiri, neque aliam niſi in experientia ſpem ſupereſſe (*a*).

Locus ex eo *libro* de præparatione alimentorum & de coquina exſtat apud ORIBASIUM (*b*).

Apud eumdem de aqua corrigenda dum coquitur cum alumine addita argilla (*c*).

De victu itinerantium (*d*) & navigantium (*e*).

Carnes dabat catulorum (*f*), aſinorum.

Cibum alium æſtate dabat, alium hieme (*g*).

Ad pathologiam hæc ejus placita pertinent. Morbos fere eſſe ab alimentorum inæquali commiſtione (*h*). Febres fere aliis morbis ſupervenire (*i*). Sudorem non eſſe de natura hominis (*k*) ſani.

Venas pulmonales in peripneumonia pati (*l*), pleuriticis membranam ſuccingentem (*m*). Catalepticos vidit, quibus malum per paroxyſmos recurreret (*n*).

Icterum poſt febrem bonum, ante febrem malum eſſe (*o*).

Volvulum in tenui inteſtino chordapſum dixit, in craſſo ileum (*p*).

In univerſum dies obſervavit, etiam in eo Hippocraticus. Diem XXI. primo loco poſt vigeſimum diem poſuiſſe (*q*) GALENUS.

Lumbricos vomitu redditos nihil (*r*) alieni ſignificare, per inferiora mortuos & inanes melius deſcendere.

Sterilitatem fieri a curvatione veretri, paralyſi (*ſ*) genitalium virilium, ad feminæ membra mala proportione.

(a) Apud GALENUM *alim. fac.* L. I.
(b) *Coll.* L. IV.
(c) L. V. c. 4.
(d) Ib. c. 31.
(e) C. 33.
(f) SEXTUS *hypotyp.* III.
(g) CÆL. *acut.* II. c. 20.
(h) PLUTARCH. plac.
(i) Ib.
(k) GALEN. *ſympt. differ. ad fin.*
(l) CÆL. *Acut.* II. c. 28.
(m) Ib. c. 16.
(n) C. 10.
(o) CELS. III. c. 24.
(p) ID. IV c. 13.
(q) GALEN. *decret.* I. c. 4. ID. de *dieb. decret.* I. c. 3.
(r) CÆL. IV. c. 4. ex l. *prognoſt.*
(ſ) PLUTARCH. *placit.*

Hydropem faciebat hepaticum & ſplenicum (*t*). Medicamentis utebatur efficacibus. Vomitum (*u*) urinam & ſudorem calidis plantis movebat (*x*). Ex vena multum ſanguinis mittebat (*y*). Venas etiam linguæ ſecabat (*z*).

In pleuritide venam ſecabat, alvum ducebat (*a*).

In peripneumonia acerrimos clyſteres ſubjiciebat (*b*), purgantia dabat, odoramenta capiti admovebat, etiam opium, pane alebat.

In phrenitide juvenum venam ſecabat, lavabat (*c*).

In lethargo acutiſſimas dabat potiones (*d*), ſternutationem movebat.

In ſynanche acria inungebat (*e*), etiam Staphynagriam, quæ fauces inflammat.

In tormento (ileo), iterum HIPPOCRATEM ſequebatur, venam ſecabat, fovebat (*f*), clyſteres dabat acres, & catapotium ex plumbo devorandum.

In cholera vomitum frigida ciebat, vinum nigrum dabat cum polenta &c. (*g*).

In tabe vaporibus utebatur, pſychroluſia, allio, vino, ſudoremque (*h*) movebat, certe non bene (*i*).

Morbum hypochondriacum bene deſcribit, qui ex (*k*) debilitata ciborum coctione oritur, & in quo flatus dominantur.

In hydrope vomitum, alvum, ſudorem movebat (*l*).

Lienoſos phlebotomia curabat, jecorarios helleboro purgabat (*m*).

In iſchiadico malo utebatur diureticis medicamentis (*n*), ſiccabat, refrigerabat.

In epilepſia ex vinolentia & carneo victu nata venam ſecabat, vomitum movebat,

(t) CÆLIUS *tard.* L. III. c. 8.
(u) ORIBAS. L. VIII. c. 22.
(x) CÆL. *tard.* L. III. c. 8.
(y) *Acut.* L. I. c. 12. ex l. de *febr.*
(z) Et ex l. de *paſſ. curat.*
(a) CÆL. *acut.* L. II. c. 20.
(b) ID. L. II. c. 29. ex l. de *paſſion. cur.*
(c) *Acut.* L. I. c. 12.
(d) Ib. L. II. c. 7. ex l. *paſſion. cur.*
(e) L. III. c. 4. ex l. *paſſ. curat.*
(f) Ib. c. 17. ex L. *paſſ. cur.* & L. 4. *de curat.*
(g) CÆL. *acut.* L. III. c. 21.
(h) *Tard.* L. II. c. 14. ex l. *paſſ. cur.*
(i) Ib.
(k) GALEN. *loc. adf.* L. III.
(l) CÆL. *tard.* L. III. c. 8. ex l. *paſſ. cur.* &c.
(m) Ib. c. 4. ex L. *paſſ. cur.*
(n) *Chron.* L. V. c. 1. L. *paſſ. cur.*

movebat, & ſternutationem, equorum dabat impetigines, ſuperſtitioſa remedia (*o*).

Paralyſin & epilepſiam felix clinicus curabat (*p*).

In dyſenteria lac cum melle, etiam diuretica dabat (*q*).

Iterum in dyſenteria lente purgantia, gallas, opium (*r*).

In mania frigidam (*ſ*).

Hæmorrhagias taurino glutine & amylo compeſcebat (*t*), purgabat, vomitum ciebat.

Botanica conf. B. Bot. I. p. 40. Chirurgica B. Chir. I. p. 16.

Alius DIOCLES Chalcedonius citatur a GALENO (*u*).

§. XXIX. PRAXAGORAS (*a*).

NICARCHI f., Cous, ex Aſclepiadum familia (*b*), præceptor PHILOTIMI & HEROPHILI (*c*). Medicina ejus fere in herbis fuit (*d*), totam tamen artem coluit (*e*).

Ejus citantur LL. *curationum* (*f*).

Peregrinarum paſſionum (*g*).

L. *de morbis* (*h*).

L. *de cauſis paſſionibus & curationibus* (*i*).

L. *pharicorum* (*k*).

De *humoribus* (*l*).

In

(o) CÆL. *chron.* L. II. c. 4. ex L. *II. cur.*
(p) ID. *tard.* II. c. 4.
(q) *Tard.* L. IV. c. 3. 6. ex l. *paſſ. cur.*
(r) L. I. c. 6. ib.
(ſ) *Chron.* L. I. c. 5.
(t) *Tard.* L. III. c. 13.
(u) *Comp. ſec. loc.* L. VII.
(a) *B. Bot.* I. p. 41.
(b) GAL. *med. fac.* L. I.
(c) ID. *alim. fac.* L. III.
(d) PLIN. L. XXVI. n. 6.
(e) GALEN.
(f) L. I. apud CÆL. *acut.* L. III. c. 21. *tard.* L. III. c. 11. L. IV. c. 6. Liber II. apud CÆL. *acut.* L. II. c. 4. 8. *Chron.* L. II. c. 4. 5. 12. L. III. c. 8. Liber IV. apud CÆL. *Acut.* L. III. c. 4.
(g) L. III. *Acut.* III. c. 17. 20.
(h) L. II. apud CÆL. *Acut.*
L. III. apud CÆL. *tard.* L. V. c. 2.
(i) CÆL. *Acut.* L. III. c. 17.
(k) SCHOLIASTES NICANDRI. Ejus libri locus eſt ap. GAL. in *aphoriſmos.*
(l) GALEN. *atr. bil.*

In Pathologicis paralyſin ab apoplexia non ſeparabat, ut neque HIPPOCRATES, neque DIOCLES (*m*).

Phrenitidem non tetigiſſe (*n*) CÆLIUS.

In peripneumonia docuit laborare partem pulmonis ſpinæ connexam (*o*), pleuritidem & ipſam dixit pulmonis eſſe malum (*p*).

Sedem febris eſſe in vena cava (*q*).

Febres acutas dixit lethargicas, phreniticas, uterinas (*r*).

Febres uſque ad pubertatem mortales fieri, frequentius catochos, quæ etiam in lethargum abeant (*ſ*).

Pituitæ vitreæ nomine uſus eſt (*t*), ſuccoſque humanos ſapore varios (*u*).

Pulſus voce eo ſenſu utebatur, quo GALENUS (*x*), non quo HIPPOCRATES, eoſque pulſus quantitate & palpitatione differre, non qualitate (*y*) docuit. Idem GALENUS in pulſu nuperos PRAXAGORÆ ſenſum ſecutos eſſe.

De diæteticis egit. Pomorum ſuccum (*z*) dixit erodentem. Aquam pluviam laudavit (*a*).

Rariores eventus paſſim adnotavit. Famulum ſuum ſex libras panis in diem abſumſiſſe (*b*), neque inde recreatum fuiſſe.

Pus cuidam per ſedem erupiſſe, & tamen duodecim annis ſupervixiſſe (*c*).

In curandis morbis, validis, etiam paradoxis auxiliis uſus eſt. Venam utique ſecuit, putes etiam de venæ ſectione ſcripſiſſe (*d*).

In lethargo tenui utebatur diæta, tamen ut merum daret, fomenta pedibus (*e*) adhibebat.

In cholera vomentibus mulſam calidam dabat (*f*) potandam.

Ad futuram pleuritidem avertendam acribus utebatur. In ipſo morbo venam poſt quintum diem non ſecabat: poſterioribus diebus alvum ducebat, etiam helleboro,

(m) CÆL. *acut.* L. III.
(n) ID. ib. L. I. c. 12.
(o) L. II. c. 28.
(p) Ib. c. 16.
(q) RUFUS.
(r) GALEN. in *Epid.* L. VI. *comm.*
(ſ) CÆL. *acut.* L. II c. 10.
(t) GAL. *ſanit. tuend.* c. 9.
(u) RUFUS.
(x) HIPP. *plat. decret.* L. VI. c. 1.
(y) *Compend. pulſ.*
(z) ATHEN. L. III.
(a) ID. L. II.
(b) ASCLEPIADES ap CÆLIUM *tard.* L. III. c. 2.
(c) RUFUS *morbor. veſic.* p. 7.
(d) GAL. *adverſus* ERASISTRATEOS.
(e) CÆL.
(f) ID. *acut.* L. III. c. 21.

helleboro, corpus diu jejunum ſervabat (*g*). Peripneumoniam eodem curabat modo, quo pleuritidem (*h*).

In ſynanche vomitum movebat, uvam præcidebat, aut dividebat (*i*).

In tetano vomitu etiam utebatur & clyſtere (*k*).

In volvulo audacem adminiſtrationem chirurgicam propoſuit, quam diximus (*l*). Vomitum etiam ciebat.

In paralyſi vomitum excitabat, alvum ducebat, lac dabat cum aceto (*m*).

In tabe & ipſe in principio helleborum propinabat (*n*).

In dyſenteria peplio cum lacte alvum evacuabat (*o*).

In epilepſia vomitu, ſternutamento, uſtione, inciſionibus, alvum ducentibus utebatur (*p*).

Jecoroſos vomitu, venæ ſectione, uſtione, cauterio curabat (*q*).

In hydrope malagmatibus indulgebat, etiam ſudorem ciebat, dabat diuretica, ſtrobilos, chamæpityn, radicem graminis (*r*).

§. XXX. Discipuli Praxagoræ.

Plistonicus inter eos fuit (*a*), pariter ut præceptor in humorum cognitione laborioſus, in quibus morborum fere cauſam poneret. Inter medicos illuſtriores Galenus (*b*) numerat, & laudat, quod veterum præcepta conſervaverit (*c*).

Glandes ex elleboro factas ano ſubdebat, ut vomitum excitarent (*d*); dedit etiam ad odorandum, ut mucum educeret.

Alius ejusdem viri diſcipulus fuit Philotimus (*e*). Totam artem calluit (*f*) inter claros medicos a Celso relatus (*g*).

Curatio.

(g) Cæl. L. II. *Acut.* c. 21.
(h) Id. ib. c. 29.
(i) L. III. c. 4.
(k) Ib. c. 21.
(l) *Bibl. Chir.* I. p. 16.
(m) Cæl. *tard.* L. II. c. 5.
(n) Id. ib. c. 12.
(o) L. IV. c. 6.
(p) L. II. c. 4.
(q) L. III. c. 4.
(r) Ib. c. 8.
(a) *B. Bot.* I. p. 41.
(b) *Meth. med.* L. II. c. 5.
(c) Ib. L. I.
(d) Oribas. *Coll.* VII. *fin.*
(e) Galen.
(f) Id. *Thraſyb. fin.*
(g) *Præf.* L. I.

Humorum ſtudium & pituitam vitream a PRÆCEPTORE recepit (*h*).

Curationem interiorum adtigit (*i*), & l. IV. *de alimentis* ſcripſit, cujus (*k*) operis primum librum GALENUS non probat, quod ea omittat, quæ ſint utiliſſima (*l*). Leviter ſcripſiſſe de cucurbitis, aliiſque aquoſis oleribus: ſed etiam ob ea citatur, quæ de piſcibus dixit (*m*).

Locum ex eo opere conſervavit ORIBASIUS (*n*), de carnium animalium differentiis, oleribus.

Alio loco de tempore egit, quo cibus dari debeat. Videtur paſſim frigidam improbare (*o*).

Alio elleborum docet raphano inſerere (*p*), & poſtridie raphanum dare devorandum, ut mitius alvum duceret.

Antidotus PHILOTIMI apud ARCHIGENEM exſtat, junioris potius, ut puto, medici (*q*).

Pleuritidis ſedem in pulmone ponebat (*r*). Dierum obſervationem non negligebat (*ſ*).

Multo celebrior alius fuit Cl. viri diſcipulus CHRYSIPPUS Cnidius, ERINEI f., medicus, quem a CHRYSIPPO philoſopho nuperiori, & a CHRYSIPPO ERASISTRATI (*t*) diſcipulo oportet diſtinguere, & a CHRYSIPPO ASCLEPIADEO, nam etiam CHRYSIPPUS philoſophus medica ſcripſit. Noſter quartanæ medebatur adligato phryganio (*u*), non nimis hic philoſophus. Ægyptum cum EUDOXO Cnidio adiverat (*x*).

De *oleribus* ſcripſit (*y*), magnus laudator braſſicæ (*z*), ejusque medicina in herbis fere verſata eſt (*a*).

Magnam in arte medica converſionem molitus eſt (*b*), cum venæ ſectionem proſcri-

(h) GAL. *ſympt. cauſ.* L. I. c. 7.
(i) CÆL. *tard.* L. I. c. 4.
(k) L. II. *de piſcibus* GALENUS citat *fac. alim.* L. III. *conſ.* ATHEN. L. III. ORIB. L. II. c. 65.
(l) GAL. *fac. alim.* L. I.
(m) ID. L. III.
(n) *Collect.* I. c. 69.
(o) ORIBAS L. V. c. 32.
(p) *Coll.* VII. *fin.*
(q) Ap. AETIUM L. I. c. 13.
(r) CÆL. *acut.* L. II. c. 16.
(ſ) GAL. de *dieb. decret.*
(t) DIOGENES LAERT. L. VII.
(u) PLIN L. XXX n. 30.
(x) DIOGEN.
(y) LAERT. L VII.
(z) PLIN. L. XX. c. 9.
(a) ID. L. XXVI. n. 6.
(b) L. XXIX. c. 1.

proſcriberet, cujus in locum (*c*) vincula brachiis injiciebat; idem purgationes alvi primus rejecit, cum tamen vomitum cieret.

Impendenti tamen periculo proſpexiſſe GALENUS fatetur (*).

De *catocho* ſcripſit, & ejus l. locus exſtat apud CÆLIUM (*d*). Medicamenta præſcripſit nimis acria, etiam diagrydium, caſtoreum.

Doliare vaporarium in hydrope laudavit (*e*).

Scripta ejus jam GALENI ævo adeo erant rara, ut metus eſſet, ne undique perirent (*f*).

Hujus ejusdem ævi etiam MNESITHEUS (*g*) fuit Athenienſis, ille celebrior, quem PAUSANIAS laudat & GALENUS (†). In rationali theoria nemini putatur ceſſiſſe, neque in arte exercenda (*h*). Ejus l. erat de *eduliis* (*i*) eorumque *medica facultate*, in quo egit de carnibus varii generis, de oſtreis, conchis, pane. Alias eſſe radicis, alias folii, alias caulis facultates (*k*).

Morbos ſubtiliter diviſiſſe & ſubdiviſiſſe (*l*). Dulcia & ſalſa alvum ducere, amara urinam, acerba ſiſtere docuit. In peripneumoniæ principio cepas deſideratas ſaluti fuiſſe (*m*). Idem videtur, qui GALENO teſte περι ονομασιας των φαρμακων ſcripſit.

Huic interim MNESITHEI voces adſcribo, quæ de periculoſo ſed efficaci hellebori uſu (*n*) deque clyſteribus adminiſtrandis apud ORIBASIUM exſtant. Inquirit, cur clyſteres ob vitioſum ægri ſitum, & inſtrumenti, & veſicæ plenitudinem, minus reſpondeant (*o*).

Alter medicus ejus nominis, Cyzicenus, minori fuit fama, & ipſe de *braſſica* ſcripſit, ægre ſeparabilis (*p*).

DIEUCHES (*q*) iterum *de braſſica* ſcripſerat (*r*) & *de alimentis præparandis* (*ſ*), hordeo, pane, ptiſana, ſorbitionibus farinoſis &c.

P 2 A GA-

(c) GALEN. *adverſ.* ERASISTR.
(*) *De vena ſect. adv.* ERASISTR.
(d) *Acut.* L. II. c. 5.
(e) GALEN. *util. reſpir.* c. 4.
(f) *Adverſ. Eraſiſtr.*
(g) GALEN. *meth. med.* L. I. cum PLISTONICO.
(†) *Art. curat.* ad GLAUCON.
(h) GALEN. *Introd.*
(i) ATHEN. L. III.
(k) GAL. *fac. alim.* I.
(l) ID. *art. cur. ad Glauc.*
(m) PLUT. *quaſt.*
(n) ORIB. *Coll.* L. VIII. c. 9.
(o) C. 38. ib.
(p) ATHENÆUS.
(q) Conf. *Bibl. Bot.* I. p. 80.
(r) PLIN. L. XX. c. 9.
(ſ) ORIBAS. IV. c. 7.

A Galeno ad hanc ætatem refertur (*t*).

Leviter alvum ducentia recenſet.

Numenius, Heracleotes (*u*), Dieuchis diſcipulus, de thermis ſcripſit (*x*).

Ejus medicamenta Celsus habet (*y*).

Euenor parum cætera notus Halicacabum laudabat (*z*).

Pleuritidem dixit pulmonis eſſe morbum (*a*).

Ciſterninam aquam, nempe pluviam laudavit (*b*).

Radicem ari Ægyptii tuſam imponebat ad renum mala & epiphoras (*c*).

Paracenteſin rejecit in L. V. *curationum* (*d*).

Medius huc fecerit, ſi Chrysippi diſcipulus fuit, qui apud Antigonum R. ſapienter renuit, amicum principis hydropicum curandum ſuſcipere, quem cum Philippus Epirotes (*e*) curare vellet, male feriatus homo malagmatibus devoratis & urina pota periit. Non videtur adeo, etſi patria conſentit, idem noſter Philippus fuiſſe, qui Alexandri medicus, neque Philippus, cujus ſæpe Galenus meminit, & quem alias dicemus. Medius cæterum venæ ſectione ut alii Chrysippi diſcipuli abſtinebat.

Pasithemis a Laertio cum Medio (*f*) conjungitur.

Heraclides Ponticus hujus ævi fuit, Philoſophus & medicus, cujus erat l. περι νυσων (*g*), & alius περι απνυ (*h*), ſ. de ea nempe femina, quam poſt longam ſyncopen, cum non videretur reſpiraſſe, nec pulſus ſupereſſet, Empedocles reſtituit.

Xenocrates Platonis auditor, quem diverſum eſſe puto ab alio Xenocrate nuperiori, ſæpe a Galeno citato.

Straton philoſophus, ſucceſſor Theophrasti (*i*), phyſicus, aliqua medica ſcripſit, *de morbis*, *de judiciis*, (criſibus).

Aristogenes Thaſius, Chrysippi ſervus & diſcipulus, Antigoni Gonatæ medicus, pariter a venæ ſectione abſtinens (*k*).

Apollo-

(t) *Meth. med.* L. I.
(u) Athenæus L. I.
(x) *Scholiaſt.* Nicandri.
(y) L. V. c. 15.
(z) Plin. L. XXV. c. 105.
(a) Cæl. *Acut.* L. II. c. 16.
(b) Athenæus L. II.
(c) Plin. L. XX. c. 73.
(d) Cæl. *tard.* L. III. c. 8.
(e) Cels. L. III. c. 21.
(f) Μειδια L. V. c. 4. n. 9.
(g) Clement. Alex.
(h) Laert. *Empedocl.* Galenus *Loc. affect.* L. VI.
(i) Id L. V. c. 3.
(k) Suidas. Galen. *adverſ. Eraſiſtrat.*

APOLLODORUS, qui de vino ad PTOLEMÆUM LAGI fil. ſcripſit (*l*), etiam STRABONI dictus.

METRODORUS ERASISTRATI præceptor, gener ARISTOTELIS, idem medicus (*m*).

PHANIAS Ereſius, cujus Lib. V. *de plantis* exſtiterunt, diſcipuli ARISTOTELIS. Qui ſerpentum morſu laniari debebant, eos accepto malo citrio ab aſpidibus non fuiſſe læſos (*n*). Nuper in herculani ruderibus PHANIÆ opus medicum detectum fuit, non vero expeditum.

POLYIDAS fere cum ANDRONE conjungitur. Ejus celebris eſt ſphragis (*o*). Et paſtillus (*p*). Non videtur vetuſtus ille POLYIDAS eſſe, & nomen *ſphragis* mihi potius nuperioris ævi videtur.

MAGONIS Carthaginienſis, qui de *mulomedicina* ſcripſit, PLINIO dicti, ætatem ignoro, non multo ſerioris tamen ævi fuerit. Aliqua ejus loca exſtant apud Veterinarios.

ARATI SOLENS'S ANTIGONO carus aliqua habet huc facientia, & compoſitiones medicamentorum.

§. XXXI. ERASISTRATUS.

Ex Julide inſulæ Ceæ urbe (*a*), ARISTOTELIS, ut PLINIO videtur (*b*) ex filia nepos, ex ſorore nepos MEDII (*c*), vir illuſtris, qui magna in aula Syria laude floruit, ſectamque vigentem reliquit, quæ GALENI adhuc tempore ſuperfuit.

A CHRYSIPPO multa didiciſſe LAERTIUS auctor eſt (*d*), etſi non certo inde eruas, fuiſſe ejus CHRYSIPPI (*e*) medici Cnidii diſcipulum, quem diximus. Sunt etiam qui THEOPHRASTI diſcipulum fecerunt (*f*), veriſimilem ſententiam ſecuti, alii PLATONIS.

Ægros non adibat, domique ſe continebat (*g*). Magnam gloriam adtigit, cum ANTIOCHI SELEUCI filii amore novercæ STRATONICES depereuntis morbum detexit, aptoque ſtratagemate obtinuit, ut pater SELEUCUS ei amata conjuge cederet

(l) PLIN.
(m) SEXTUS *Empir.*
(n) ATHEN. L. III. conf. *B. Bot.* p. 38.
(o) CÆLIUS *Acut.* L. III. c. 4.
(p) TRALLIAN. III. p. 207.
(a) SUIDAS. Coum facit STEPHANUS.
(b) L. XXIX. n. 3. nam SEXTUS nullum filium ejus PYTHIADIS habet, qui ERASISTRATUS vocetur.
(c) p. 116.
(d) L. VII.
(e) Diſcipulum facit GALEN. de V. ſ. *adverſ. Eraſiſtr.*
(f) LAERT. L. V. c. 2.
(g) GALEN. *adverſ.* ERASISTR.

cederet (*h*). Acuti ingenii vir, qui minutiſſime & fuſiſſime (*i*) præparationem medicamentorum deſcribebat, ab HIPPOCRATE paſſim diſceſſit, unde factum eſt, ut GALENUS eum ſemi dogmaticum vocaret (*k*), quum tamen HIPPOCRATEM in aliis ſecutus ſit (*l*). Gravis enim vir & ſuæ dignitatis memor (*m*) fuit, HIPPOCRATEM adeo non deprimere ſtuduit, ut mallet (*n*) ejus diſcipulos APOLLONIUM & DEXIPPUM refutare, omiſſo Coi ſenis nomine. Malos potius auctores amabat refellere (*o*), quam bonos. Male HIPPOCRATEM expoſuiſſe (*p*), GALENUS objecit, forte quod æmulus. Fateri certe norat ingenuus, quæ ignoraret (*q*), quæ magna laus eſt.

Univerſam artem adtigit, Phyſiologiam etiam potiſſimum, neque alienis placitis ſe ſubmiſit. Id ei vitio GALENUS vertit (*r*). Multa ſcripſit.

L. *περι της κατ ὁλον πραγματειας* (*ſ*).

De *re medica* L. IX. (*t*).

De *diviſionibus* (*u*).

Librum *adverſariorum*, in quo ſuas adnotationes recenſebat.

De *rejectione ſanguinis*, quem puto etiam eſſe *l. de eductione ſanguinis* (*x*).

De *ventre* (*y*).

De *febribus* (*z*).

De *cauſis* (*a*).

Contra Medicos Coos (*b*).

Salutarium præceptorum LL. (*c*).

De *tuenda valetudine* (*d*).

De

(h) GALEN. *Præcogn.* PLUTARCH. in DEMETR. SUIDAS fuſe III. p. 296. &c.
(i) *Adverſ.* ERASISTR.
(k) *Nat. hum.* c. 1. *Meth. med.* L. III.
(l) GALEN. *comm.* I. in l. de *vict. acut.*
(m) ID. paſſim.
(n) GAL. *Cauſ. procatar* I. c. 15. *comm. in l. de vict. acut.* I. ex l. *de febribus.*
(o) *Fac.* L. II. c. 8.
(p) *Comm. in Epid.* L. VI.
(q) A. GELL. L. XVI. c. 3.
(r) *Cauſ. procatar.*
(ſ) ATHEN. L. XV.
(t) SUIDAS I.
(u) GALEN. *adverſus Eraſiſtrateos.*
(x) Ib. & *de libris ſuis* L. IV. c. 6.
(y) L. III. CÆL. *tard.* L. IV. c. 3. *Acut.* II. c. 31. L. II. *tard.*
(z) L. I. GALEN. *cauſ. procatar. Comm. in* L. I. *de vict. acut.* CÆL. *tard.* L. IV. c. 6. *Acut.* L. III. c. 17. GAL. *adv.* ERASISTR.
(a) DIOSCOR *theriac.* præf.
(b) Ita CLERICUS, non vero ſatis novi, an proprio libro, an alio, in eos medicos dixerit.
(c) L. II. CÆL. *tard.* L. II. c. 7. *Acut.* L. III. c. 21.
(d) L. I. ap. GALEN. *plethor.* c. 6.

De *medicamentis & venenis* (*e*).

L. *de ſingulorum morborum curatione* (*f*).

L. *Anatomicorum de ſingulis paſſionibus*, idem forte liber (*g*).

De *podagra* (*h*).

De *hydrope* (*i*).

De *vulneribus* (*k*).

De *conſuetudine* (*l*).

De *paralyſi* (*m*).

L. de *ſumma* citat RAZEUS.

Hæc omnia quidem interierunt, multi vero loci ERASISTRATI & ejus placita apud GALENUM & CÆLIUM ſuperſunt. Negabat partem ullam adfici, niſi in qua tumor ſit & ulcus (*n*). Inflammationis ejusmodi tradebat theoriam. Arteriam ſpirituum, venam ſanguinis eſſe receptaculum. Oſcula ſanguinea naturaliter contracta convergere, a violenta tamen cauſa aperiri, ſanguinem ad arterias venire, & hominem ægrotare, tranſire etiam ex arteriis in venas per venæ ſectionem & per ſucceſſionem, metu vacui, quando ſpiritus effluxit (*o*).

Paralyſeos cauſam faciebat illapſionem humoris noxii in vaſa pulmonum, qui ſit lentus & tractitius (*p*).

In tractatione plenitudinis a GALENO carpitur, quod plethoræ ad vires non meminerit (*q*). Adgnoſcebat vere topicam febrem nullam eſſe abſque inflammatione (*r*).

In peripneumonia arterias pulmonis pati (*ſ*). Sedem pleuritidis in pleura eſſe (*t*). Peripneumoniam alibi omiſiſſe dicitur (*u*) & curationem tetani (*x*).

Alios paralyticos tenſione nimia laborare (*y*), (Spaſmo) alios conductione.

Hydropis

(e) DIOSCOR. L. V. c. 18.
(f) GALEN. *comm.* III. in. l. I. *de vict. acut.*
(g) CÆL. *Acut.* L. III. c. 4.
(h) ID. *tard.* L. V. c. 2.
(i) Ib. c. 8.
(k) *Adverſ.* ERASISTR.
(l) GALEN. c.
(m) Ib.
(n) GALEN. *Loc. adfect.* L. VI.
(o) *De vena ſect. adverſ.* ERASISTR.
(p) GALENUS *de atra bile.*
(q) ID. *pleth.* c. 6. ex l. I. *de tuend. valet.*
(r) CELS. L. III. c. 16.
(ſ) CÆL. *Acut.* L. II. c. 28.
(t) ID. ib. c. 16.
(u) C. 29.
(x) Apud CÆL.
(y) *Tard.* L. II. c. 1.

Hydropis cauſam in ſcirrho (*z*) hepatis ponebat.

Vomicam ad cor dixit, ut puto, primus (*a*).

A paralyſi veſicæ urinæ fieri incontinentiam (*b*).

Bonitatem aquæ nolebat ſtatera explorari (*c*), quod idem bonæ aquæ malæque pondus eſſet.

Quid peregrinantibus faciendum ſit in aquis commutandis apud ORIBASIUM docuit (*d*).

De victu peregrinantium IDEM (*e*).

Cauſas procatarcticas adgnoſcebat, nolebat tamen haberi in cauſarum numero. Plus ſolidis partibus, quam humoribus in cauſis morborum tribuebat (*f*).

In febris actione vehementer aberrabat. (*g*).

Tres cauſas fecit hæmorrhagiæ, eruptionem, putredinem, anaſtomoſin (*h*).

Pulſum eo ſenſu ſumſiſſe GALENUS (*i*), quo HIPPOCRATES.

Incaleſcentes particulas in cauſis morborum numerabat (*k*).

In ipſa curatione mitiora fere ſequebatur conſilia, plantiſque (*l*) utebatur, iiſque frequenter refrigerantibus, cichoreo, cucurbitis, rejectis metallicis (*m*). Ab empiriſmo alienus, negabat abſque cauſæ cognitione morbum curari poſſe (*n*). Recte monuit, non eſſe in omnibus hominibus eumdem ejusdem medicamenti effectum: eſſe etiam qui alia & alia facilius digerant (*o*).

Simplicia præferebat compoſitis (*p*), neque magnas amabat antidotos, in eo ab HEROPHILO diverſus.

Video etiam in dyſenteria cibis magis quam medicamentis uſum eſſe (*q*). De dyſenteria & lienteria locus ejus eſt apud GALENUM (*r*).

Ex theoria timebat, ne e venis ſanguis in arterias tranſiret.

CHRYSIP-

(z) GAL. *fac.* L. II. c. 8.
(a) CÆL. *tard.* L. V. c. 10.
(b) ID. ib. L. II. c. 1.
(c) Ap. ATHENÆUM L. II.
(d) *Syn.* L. V. c. 32.
(e) Ib.
(f) GAL. *de atra bile.*
(g) ID. *criſ.* L. II.
(h) CÆL. *tard.* L. II. c. 10.
(i) GAL. *Hipp. Plat. decret.* L. VI. c. 1.
(k) *Ep.* VI. *comm.* I.
(l) PLIN. L. XXVI. c. 6.
(m) PLUTARCH. *quæſt. ſympoſ.* L. IV. 1.
(n) DIOSCOR. *theriac.* præf.
(o) GAL. *fac. alim.* L. I.
(p) ID. *de ſect.* PLUTARCH. *ſymp. quæſt.* L. IV. 1.
(q) CÆL. *tard.* L. IV. c. 3.
(r) In *aphoriſmos.*

Chrysippum ſecutus, venæ ſectionem in univerſum rejiciebat (ſ). Inedia plethoram ſtudebat conpeſcere, & exercitatione, atque cibo aquoſo oleraceo. In hæmorrhagia malebat artus vincire (t). Multos autem mortales ob defectum venæ ſectionis periiſſe, quorum Erasistratus in l. *de diviſionibus* meminerit (x), a Galeno eſt objectum.

Alvum tamen ducebat etſi rarius (y), rejecta illa ſpecifica certorum humorum adtractione (z). Nonnunquam etiam venam ſecabat, etſi negat Galenus (a). Certe de hæmorrhagia locus eſt Cælii (b).

Nimis, ut videtur timidus, qui in cholera potioni tantum tres vel quinque guttas aquæ inſpergeret (c).

Opium cum junior damnaſſet, poſteriori tempore ejus uſum probavit (d).

In febribus negabat interiora humorem requirere, etſi os & fauces requirant (e). Cibos jubebat dare, quando vires alimentum requirerent (f).

Adverſus calorem ægros ſolabatur ſpongia capiti impoſita & aqua ebria (g).

Se ipſum ægrotantem rubi ſucco curavit, neque empirice (h).

In cholera tepida vomitum promovebat (i).

In principio volvuli minime (k) certe imperite alvum ducebat.

Minus forte bene in angina vinum & caſtoreum (l) dabat.

In pleuritide nihil adtuliſſe præſidii (m) Cælius.

In dyſenteria adſtringentia imperabat (n).

Peritonæi paralyſin facere, ut veſica lotium non retineret (o).

Alia

(ſ) Gal. *adverſ. Eraſiſtr.*
(t) *De rejectione* L. I. ex Gal. *adverſ. Eraſiſtr.* Cæl. Aurel. *Chron.* L. II. c. 13.
(x) Gal. *adv. Eraſiſtr.*
(y) Id. ib.
(z) Id. *purg. med. fac.*
(a) *San. tuend.* L. IV. c. 10.
(b) *Acut.* III. c. 13.
(c) Cels. L. IV. c. 11.
(d) Plin. XXX. c. 18.
(e) Cels. L. III. c. 3. 4.
(f) Ib.
(g) Galen. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
(h) Id. ib. L. VI. c. 1.
(i) Cæl. *Acut.* L. III. c. 21.
(k) Cels. L. IV. c. 11.
(l) Cæl. *Acut.* L. III. c. 4.
(m) Id. ib. L. II. c. 19.
(n) *Tard.* L. IV. c. 6.
(o) Ib. L. II. 1.

Alia paralyſis paradoxa, in qua æger ambulans gradum ſiſtere cogitur (*p*).

Externis medicamentis multum utebatur. In podagra alvum non ducebat, ſed utebatur malagmate ad PTOLEMÆUM dato (*q*). Sic in hæmorrhagia adſtrictoriis cataplaſmatibus (*r*).

In jecoroſis & lienoſis membranas viſceris incidebat, medicamenta ipſa viſceribus imponebat (*ſ*), hic animoſus; tum in abſceſſu ad inguen, quem volebat incidi, & peritonæum etiam dividi, ſi quando pus in abdomen effuſum eſſet (*t*).

In hæmoptoe crura, femora & brachia plurimis locis deligabat (*u*), quod tamen malum in hominibus longo collo præditis fatebatur difficulter ſuperari (*x*).

In hydrope ægrotos jubebat ambulare, uti clyſteribus, catapotiis, parco potu, malagmatibus, cataplaſmatibus, medicamentis acribus (*y*). Paracenteſin repudiabat (*z*).

Ejus viri aliqua medicamenta ad poſteros deſcenderunt, ut panchreſtos (*a*) ad oculorum inflammationem, liquida ad oculum (*b*). Compoſitio ad purulentos (*c*).

Alius fuit multo minus celebris medicus, ERASISTRATUS SICYONIUS.

§. XXXII. HEROPHILUS.

Anatomica laude ERASISTRATUM aliquanto ætate majorem aut coævum potius ſuperavit (*a*); ingenii ſubtilitate, celebritate non videtur æquaſſe. Praxagoræ diſcipulus (*b*), Chalcedone Bithynica natus, Alexandriæ vixit, diverſus utique ab HEROPHILO PHALARIDIS medico, & etiam magis a medico ejus nominis equario.

Statuæ ei dicatæ fuerunt. In practicis ad empiriſmum acceſſit, ut ſemidogmaticus eſſet (*c*), accurate tamen cauſas ſcrutaretur; & noſſe vellet, quæ, qualis, quanta morbi cauſa eſſet (*d*).

Multum

(p) CÆL. *Chron.* L. II. c. 1.
(q) ID. *tard.* L. V. c. 2. Exſtat ejuſmodi medicamentum apud MARCELLUM *fin.*
(r) Ib. L. III. c. 13.
(ſ) L. III.
(t) CELS. L. IV. c. 4.
(u) CÆL. *tard.* L. II. c. 12. CELS. IV. c. 9. GALEN. *meth. med.* L. V.
(x) ID. ib. L. III. c. 8.
(y) Ib.
(z) ORIBAS. ad EUST. III.
(a) AET. L. II. 3. c. 13.
(b) CELS. L. VI. c. 7.
(c) GAL. *med. ſec. loc.* L. VI.
(a) *B. Anat.* I. p. 56.
(b) GALEN. *meth.* L. I.
(c) ID. ib. L. III.
(d) *Med. ſec. loc.* L. III.

Multum magnis antidotis & compoſitis medicamentis (*e*) tribuebat, ut tamen etiam frequenter herbis uteretur (*f*). Pulſuum doctrinam adeo ſubtiliter tradidit, ut pene neminem invenerit, qui ſequeretur, cum muſice per quantitates quaſi tenorum eum deſcriberet (*g*).

Totam artem tenuit.

Scripſit in HIPPOCRATIS *aphoriſmos.*

In *prognoſticum* (*h*).

Et *voces obſoletas expoſuit* (*i*).

Male tamen HIPPOCRATEM dicitur interpretatus (*k*) eſſe.

Liber ejus erat *de curationibus* (*l*).

De *oculis* (*m*).

Codex *commentarii* in aphoriſmos dicitur eſſe in B. AMBROSIANA Mediolanenſi (*n*).

Multum humoribus (*o*) in cauſis morborum tribuebat.

Pulſum eodem ſenſu ut GALENUS ſumebat.

Pleuritidem morbum pulmonis fecit (*r*).

In peripneumonia & arterias pulmonum pati docuit & venas, & totum pulmonem (*ſ*).

Phrenitidis curationem non dixit (*t*).

Tetani breviter meminit (*u*). Opiſthotonum rectiora facere, quæ nodorum ſpinæ evulſione videantur arcuata (*x*).

Cordis paralyſin dixit ſubitæ mortis (*y*) cauſam.

Decedentes per alvum lumbricos negavit nocere (*z*).

Q 2 Tumoris

(e) CELS. *præf.* L. V.
(f) PLIN. L. XXVI. n. 6.
(g) ID. L. XI. p. 633. XXIX. c. 1. GAL. *compend. pulſ.*
(h) *Comm. in prognoſt.* CÆL. *tard.* L. IV. c. 8.
(i) GALEN. *defin.*
(k) ID. *comm. in VI. Epid.*
(l) AUREL. *tard.* L. II. c. 13. librum I.
(m) AETIUS L. II. 3. c. 46.
(n) MONTFAUC. L. I. p. 498.
(o) CELS. *præf.* L. I. GALEN. *introduct.* GAL. *Hipp. Plat. decr.* L. VI. c. 1.
(r) CÆL. *Acut.* L. II. c. 16.
(ſ) ID. ib. c. 28.
(t) L. I. c 12.
(u) L. III. c. 8.
(x) Ibid.
(y) CÆL. *tard.* L. II. c. 1.
(z) ID. ib. L. IV. c. 8.

Tremoris cauſam poſuit in genere nervoſo (*a*).

Venam ſecabat, etiam hic ab ERASISTRATO diverſus (*b*).

Ligaturas artuum perinde adhibebat (*c*).

Helleboro albo utebatur (*d*).

Dixit de morbo eorum, qui interdiu non vident. In eo malo fellis uſum commendabat (*e*).

Medicamentum HEROPHILI ad ſanguinis rejectionem imitatus eſt ANDROMACHUS (*f*).

EUDEMUM, cætera vix notum, ſed inciſorem, ſolet GALENUS cum HEROPHILO conjungere.

Centum talenta ob ſervatum regem ANTIOCHUM à PTOLEMÆO donata fuiſſe CLEOMBROTO Coo medico PLINIUS. Sed ea videtur eadem, quæ ERASISTRATI, hiſtoria eſſe.

§. XXXIII. SCHOLA ERASISTRATEA.

Uterque vir Cl. cujus nuper opera recenſuimus, ſcholam numeroſam reliquit: ERASISTRATUS etiam longæviorem, cujus celebris aliquando ſchola Smyrnæ floruit.

Primo loco dicemus STRATONEM alumnum (*a*) ERASISTRATI, diverſum a Philoſopho, qui & ipſe ſectatores reliquerit (*b*). Citantur ejus ad epilepſiam ſuperſtitioſa medicamenta (*c*), tum aliqua ad STRATONEM adjecta, quæ ALEXANDER ORPHEO auctori tribuit. In ſumma neceſſitate ſanguinem emittebat (*d*).

Ejus filius, idemque diſcipulus ERASISTRATI, APOLLONIUS fuit *Memphites* (*e*).

Ejus locus eſt, in quo dicit, omnia animalia in inteſtinis nata gravia eſſe, etiam magis ſi mortua educantur (*f*). Diabeten cum hydrope dicitur confudiſſe (*g*).

HYBRISTI

(a) GALEN. *tremor.*
(b) ID. *adv. Eraſiſtr.*
(c) CÆL *tard.* L. II. c. 13.
(d) PLIN. L XXV. c. 5.
(e) AETIUS L. II. 3. c. 46.
(f) Ap. GALENUM *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(a) GAL. LAERT. L. V. c. 3.
(b) ID. *adv. Eraſiſtr.*
(c) Ex L. III. TRALLIAN. L. I.
(d) GALEN. *adverſus* ERASISTR.
(e) A GLAUCO diſtinctus CÆL. IV. c. 8. *tard.* Conf. LAMBEC. II. p. 556.
(f) CÆL. *tard.* L. IV. c. 8.
(g) ID. ib. L. III. c. 8.

Hybristi medicamentum ab Apollonio *Memphite* deſcriptum eſſe, auctor eſt l. *Antidotorum* (*h*).

Xenophon ex l. *de partibus corporis humani* notus (*i*).

Chrysippus Erasistrati diſcipulus (*k*), non idem, qui infelix medicus Chrysippi fil., quem Ptolemæus plagis cæſum ſupplicio adfecit (*l*).

Apemantus, qui venæ ſectionem abſurdis rationibus rejecit (*m*).

Apollophanes illuſtris medicus, magna apud Antiochum M. auctoritate valuit, & ipſe ſectator Erasistrati. Ejus loca aliqua Cælius conſervavit. Cardiacos docuit febricitare.

Ejus etiam aliqua medicamenta ad poſteros deſcenderunt, ut diadaphnidion (*n*).

Ejus nummi ſunt apud Meadium (*o*).

Serapion, qui apud Meadium in nummo adparet, & qui ſimilia dixit eorum (*p*), quæ Erasistratus, idem forte fuerit Serapioni Empirico.

Hicesius ſcholæ medicæ Smyrneæ magiſter, ex ſecta Erasistrati, ea ætate vixit, quæ Strabonem anteceſſit (*q*).

Huic Meadius adſcribit libros *de alimentorum materie*, quæ ex chamis, lepadibus &c. quos Athenæus paſſim citat (*r*). Hicesium emplaſtrum celebre erat (*ſ*).

Menodorus Erasistrateus, amicus Hicesii, cujus exſtat locus de cucurbitulis (*t*).

Pasicrates frater Menodori.

Hermogenes, Triccenſis, Theſſalus, Erasistrateus, Galeno dictus (*u*), idem forte, qui ἑρμογενης Meadii in nummis, idem iterum, qui Hermogenes Charidemi fil, cujus in lapide (*x*) 77. libri dicuntur fuiſſe, inter eos aliqui hiſtorici & literarii argumenti.

(h) Cæl. *tard.* L. II. c. 15.
(i) Galen. *introd.*
(k) Diogenes L. VII. c. 7.
(l) Id. ibid.
(m) Gal. *adv.* Erasistr.
(n) Cæl. *tard.* L. II. c. 1.
(o) *Numm. Smyrn.*
(p) Cæl. *Acut* L. III. c. 17.
(q) Strabo L. I. 12.
(r) L. III. de anguillis.
(ſ) Gal *comp. ſec. gen.* L. VII. 5.
(t) Athen. L. II.
(u) *Simpl. fac.* I. c. 27.
(x) Cuper p. 164.

HERACLIDES medicus ex HICESII ſecta (*y*).

PTOLEMÆUS, qui hepar in hydrope durum eſſe docuit, ut prior ERASISTRATUS (*z*).

ARTEMIDORUS Sidenſis, ſectator ERASISTRATI (*a*), cujus locum de cardiaca habet CÆLIUS, quæ tumor cordis ſit (*b*). Nummum ejus capite inſignem poſſidebat MEADIUS.

Idem forte, cujus medicamenta ſuperſunt (*c*).

JATRODORUS, cujus icones MEADIUS dedit (*d*).

Et JASON JASONIS.

ATHENAGORAS.

METRODORUS PASICRATIS fil.

HIPPIAS ARTEMIDORI fil. (*e*). CHARIDEMUS.

Cæterum hæc ſchola paulo ante STRABONEM hactenus ſuperfuit, ut communis ejus eſſet in morbis medendis methodus. In colica ventrifluis & glandibus alvum movebant (*f*). Plethora quam ERASISTRATI ſectatores vocant, GALENUS habet (*g*).

Paulo ante GALENUM MARTIALIS in ea ſecta floruerat, & ipſe GALENUS cum ea perinde, ut cum methodica ſecta, plurimas lites aluit.

§. XXXIV. SCHOLA HEROPHILEA.

Numeroſos etiam HEROPHILUS diſcipulos & ſequaces habuit. Sectatores HEROPHILI CÆLIUS nominat (*a*). Eos præſenſionem eſſe firmam docuiſſe, nihil tamen ſimile habere prædictionum: cæterum pleroſque barbaros fuiſſe (*b*).

Fuit etiam medicorum HEROPHILEORUM ſchola in fano Menſis Cari (*c*): multique medicorum ejus ſectæ nummis Smyrneis condecorati fuerunt.

Prius tamen hæc ſchola defecit quam quidem ERASISTRATEA, ut nuperiorem GAIO ſectatorem non reperiam, & GALENI tempore pauca exempla librorum ad eam ſectam facientium ſupereſſent.

Temporum

(y) LAERT. L. V. c. 6.
(z) CÆL. *tard.* L. III. c. 8.
(a) ID. *Acut.* L. III. c. 14.
(b) Ib. L. II. c. 31.
(c) GAL. *ſec. loc.* L. V.
(d) MEAD. *Numm. Smyrn.*
(e) MEAD ib.
(f) CÆL L. IV. c. 7.
(g) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
(a) *Chron.* L. V. c. 2.
(b) GAL. *comm. in prognoſt.*
(c) Apud MEADIUM *numm. Smyrn.*

Temporum ordo difficillimus fuerit. Primo ergo loco illuſtriores hujus ſectæ ſcriptores dicam.

CALLIANAX, coævus & familiaris (*d*) HEROPHILI, aſper ut dicitur medicus (*e*).

Sic CALLIMACHUS, qui difficiliores voces HIPP. eſt interpretatus (*f*), etiam PLINIO dictus.

MANTIAS a GALENO inter præſtantes medicos numeratus (*g*), ut tamen ajat, HERAM MANTIÆ medicamenta omiſiſſe, quod minus eſſent probata (*h*), & alibi non in primo loco, neque inter eos MANTIAM cenſeat, qui optima medicamenta indicaverunt (*i*), quem honorem PETRONI, ANDROMACHO & ASCLEPIADÆ Pharmacioni tribuit. Ex antiquioribus fuit ſectatoribus HEROPHILI, cum præceptor fuerit Tarentini HERACLIDÆ. Laudat GALENUS, quod nunquam ad Empiricos transfugerit, ut alii quidem Herophilei (*k*). Ejus erat φαρμακοπώλης ὁ κατ ἰητρεῖον. Et ll. de medicamentorum virtutibus, de purgantibus, & clyſmis (*l*). Ingenio quam ſcriptis clarior (*m*), vir nequaquam obſcurus (*n*). Medicamenta aliqua ad poſteros pervenerunt (*o*).

HYGIENENUS & HIPPARCHUS MANTIÆ diſcipuli apud GALENUM (*p*).

ZENO Herophileus & ipſe ante HERACLIDEM vixit, a quo refutatus fuerit. De notis ſcripſit ad HIPPOCRATEM adjectis, & APOLLONIO *Muri* reſpondit, a quo ſit refutatus (*q*): ſed etiam APOLLONIUS Cyclas in mortuum ZENONEM de iisdem notis ſcripſit, & GALENUS (*r*). Eas notas adleverat epidemicis MEMNON PAMPHYLIUS, ex ſecta CLEOPHANTINA, in civitate Sida natus, qui textum etiam HIPPOCRATICUM corrupit, ut carius PTOLEMÆO librorum ſtudioſo venderet. Sectatores tamen ſuos habuit (*ſ*).

Ejus, ſi idem eſt ZENO Herophileus, qui multa de medicamentorum facultate ſcripſit (*t*), medicamenta (*u*) aliqua ad poſteros deſcenderunt. Verum

(d) GAL. *Comm. IV. in Epid. VI.*
(e) Apud BACCHIUM *de ſcriptis* HIPP.
(f) EROTIANUS habet & PLINIUS.
(g) *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
(h) *Compoſ. ſec. gen.* L. II.
(i) ID. *ibid.* L. III.
(k) *Compoſ. med. ſec. loc.* L. VI.
(l) *Conf.* FABRIC. B. Gr. L. XII.
(m) LAERT. L. VII.
(n) GAL. *Comm. II. in Epid. III.*
(o) ID. *compoſ. ſec. gen.* L. IV.
(p) *Compoſ. ſec. loc.* L. I. 4. &c.
(q) *Comm. II. in Epid. III.*
(r) Ib.
(ſ) Ib.
(t) CELS. L. V. c. 1. GALEN. *ſimpl. med. fac. princ.*
(u) GAL. *compoſ. ſec. gen.* L. VI.

ſi in colica draſticon dedit, & ſi CÆLIUS (*x*) hoc nomine accurate utitur, iſte ZENO ſerioris fuerit ævi, quam quidem HEROPHILEUS ille.

ZENO alius Laodiceus, cujus erat antidotus (*y*).

ANTIGENES (*z*).

XEUXIS HEROPHILEUS, cujus nomine pluſculi nummi Smyrnæi ſignati fuerunt. Hic vir inter primos HIPPOCRATIS interpretes a GALENO memoratur (*a*), qui in omnia divi Coi ſcripta commentatus ſit. GLAUCIAM reprehendit, qui negaverat, omnia vitia HIPPOCRATI dicta poſſe in lienem cadere (*b*). A GALENO paſſim refutatur, qui L. II. exegeticorum XEUXIDIS citat. Magnæ apud Laodiceam ſcholæ præfuit (*c*).

In nummis conſtanter XEUXIS vocatur, in libris GALENI & STRABONIS ZEUXIS, LAERTIUS empiricum vocat.

BACCHIUS, perinde HEROPHILEUS, in difficiliores libros HIPPOCRATIS commentatus eſt, & in voces obſoletas (*d*), cæterum inter primos (*e*) interpretes divi ſenis numeratur. Multa omiſiſſe tamen GALENUS monet (*f*). Sanguinem etiam per ſudationem erumpere prioribus modis addidit, quibus de vaſis ſanguis exit (*g*). Huic mavult SCHULZIUS commentarios in HIPPOCRATIS *aphoriſmos* tribuere, quos recepta lectio HEROPHILO tribuit (*h*).

Scripſit etiam de HEROPHILO, ejuſque ſecta, & compendium *de pulſibus* (*i*).

Difficillimum fuerit expedire tres DEMETRIOS, qui paſſim citantur.

Primus dicitur ſectator HEROPHILI, ejuſque citatur liber VI. *de paſſionibus* (*k*), ubi de phrenitide definienda agitur, iterumque L. XII. *de paſſionibus*, in quo legimus, DEMETRIUM in toto pulmone ſedem peripneumoniæ poſuiſſe, pleuritidis ſedem in pulmonis parte, ſatis certe (*l*) ſubtiliter. In L. XI. idem tympaniten ab hydrope ſeparat (*m*). Citatur etiam locus, quo fluxum ſanguinis ex inciſione & abſque inciſione (*n*) diſtinguit. Alius, ubi de differentia

(x) CÆL. *tard.* L. III. c. 7.
(y) GAL. *antidot.* L. II. c. 10.
(z) ID. *comm. de nat. hum.* L. II.
(a) *Aphor.* 68. *ſect.* VII. & περι ιατρεου init.
(b) In VI. *Epid.* GAL. *comm.* ibid.
(c) STRABO L. XII.
(d) GALEN. περι ιατρειου.
(e) ID. *aph.* 68. *ſect.* VII. Conf. de *pulſ. differ.* L. IV.
(f) *D fin.*
(g) CÆL. *tard.* L. II. c. 10.
(h) *Hiſt.* p. 382.
(i) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV.
(k) CÆL. *acut.* L. I. c. 1.
(l) ID. ib. L. II. c. 25.
(m) ID. *tard.* L. III. c. 8.
(n) Ib. L. II. c. 10.

tia tetani, tremoris & ſaltus egit (*o*). Definitionem etiam CÆLIUS repetit, quam dedit (*p*) lethargi.

Sectatores DEMETRII CÆLIUS dicit (*q*), qui iſchiadicis manum exufferint, hujus ut puto DEMETRII.

Alius DEMETRIUS fuit Apameus, ATTALI diſcipulus, methodicus, multo nuperior, utcumque HEROPHILEUM facit FABRICIUS

ANDREAS, exoſum (*r*) GALENO nomen, quod in HIPPOCRATEM calumniam effudiſſet. *Onomaſticon* ſcripſit *medicamentorum* (*ſ*), ſ. Ναρθηκα (*t*), & de iis, *quæ falſo creduntur* (*u*), ubi murænam ait cum anguilla miſceri. Porro *de re herbaria* (*x*); *de pane*, *de ſerpentibus* (*y*), *de medicinæ genealogia* (*z*). Aliqua *de hydrophobia*, quam dixit Cynolyſſon (*a*). Sectatores habuit, qui παντοφοβους dari (*b*) addiderunt.

PTOLEMÆI PHILOPATORIS medicum ANDREAM a THEODOTO enectum hunc noſtrum eſſe CLERICUS ſuſpicatur (*c*): aliqui pro eodem habent, quem GALENUS: & alii conſtanter ANDRONEM vocant. Panormitanum facit MONGITORIUS (*d*).

SPEUSIPPUS Herophileus Alexandrinus (*e*).

APOLLONIUS MUS, DIOSCORIDES PHACAS, GAIUS ſerioris ſunt ævi.

CALLINICUS Herophileus homo ruſticiſſimus (*e**).

§. XXXV. DISCIPULI HEROPHILI qui Empiricam ſcholam orſi ſunt.

HEROPHILUM GALENUS ſemiempiricum dicit, multumque medicamentis compoſitis tribuiſſe diximus. Eo facilius fieri potuit, ut aliqui ejus diſcipuli de theoria deſperarent, & experientiæ fidei totos ſe traderent. Inter eos fuit PHILINUS

(o) CÆL. *acut.* L. III. c. 7.
(p) ID. ib. L. II. c. I.
(q) *Tard.* L. V. c. I.
(r) *Subfig. Empir.*
(ſ) GAL. *lect. Hipp.* CELS. L. V. c. I. LAMB. *de codice Dioſc.*
(t) *Schol. in* NIC.
(u) ATHENÆUS.
(x) *B. Bot* I. p. 49.
(y) ID. L. III. ATHENÆUS L. III.
(z) SORAN. *vit.*
(*) ATHEN.
(a) CÆL. *acut.* L. III. c. 9.
(b) ID. ib. c. 12.
(c) POLYB. L. V.
(d) *B. Sic.*
(e) LAERT.
(e*) GALEN. *Epid.* VI. *comm.* IV.

LINUS Cous, diſcipulus HEROPHILI, quem aut primum empiricæ medicinæ auctorem faciunt, aut inter primos recenſent, parum cætera notum, qui *de plantis* ſcripſerat (*a*), & ut pluſculi HEROPHILEI in HIPPOCRATEM commentatus fuerat. Ejus medicamentum ad poſteros pervenit (*b*).

Non valde nunc mireris, in ea anatomes, chemiæ, etiam botanices infantia, fuiſſe cordatos viros, quos hypotheſium tæderet. Solo ergo ab experimento perſuadebantur diſci poſſe, quæ curandi ratio fidem mereretur, ſive ea experientia ipſius eſſet medici, ſive ab alio perito viro recepta. Morbum accurate vero perſpiciendum eſſe monebant, ne alieno loco medicamenta adhiberemus; eam morbi hiſtoriam ergo ex concurſu ſymptomatum concinnare jubebant, quæ faciant, ut quiſque morbus hic, nec alius ſit. Siquidem vero caſus novi aliqui evenirent, morbique nobis non viſi, tunc quidem ad analogiam confugiebant (*c*), eam nempe adhibendam curationem, quæ in adfini malo efficax fuiſſet. Omittendam autem cauſarum putabant inquiſitionem, & omnem de mechanica cujuſque morbi natura quæſtionem, & nihil quidquam admittendum, quod aut parum firmum eſſet, aut obſcurum. Ob eamdem rationem phyſiologia abſtinebant & anatome. Ita veteres illi Empirici ſenſerunt, cordati ii cæterum & noſtra veneratione digniſſimi viri. Hæc ex GALENO ſumſi *de ſectis*, *de ſubfiguratione*, *empirica*, *de optima ſecta*.

SERAPIONIS (*d*) Alexandrini, empirici, ſi differt ab ERASISTRATEO medico, quem citavimus, neque ætas, neque utique hiſtoria nota eſt. Ante HERACLIDEM vixiſſe (*e*), ſcripſiſſe *de parabilibus medicamentis*, aſpere in (*f*) HIPPOCRATEM eſſe invectum reperio.

Paſſim ejus medicamenta apud GALENUM reperiuntur (*g*). In volvulo dabat (*h*) purgantia, & opium, tum in cholera; in angina clyſteribus & cataplaſmatibus (*i*) utebatur, venamque ſecabat. In epilepſia varia auxilia miſcuit, vomitum movit, purgavit, caſtoreo, ſtercoribus, aliis abſurdis uſus eſt (*k*).

Scripſit etiam *curationum* Libri (*l*), l. *ad ſectas* (*m*).

§. XXXVI.

[a] ATHENÆUS.
[b] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[c] *Tranſitio* GALEN. *loc.* VI.
[d] GALEN. *meth. med.* L. II.
[e] ID. *ſubfig.*
[f] Ib.
[g] *Antid.* L. II. c. 12. ad ſcabiem CELSUS L. V.
[h] CÆL. *acut.* L II. c. 17.
[i] ID. ib. L. III. c. 4.
[k] *Tard.* L. I. c. 4.
[l] Librum III. citat CÆL. *acut.* L. III. GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. II. Videtur eo tendere GALENUS *ſubfig. Emp.* L. I. *Curationum de epilepſia* habet CÆLIUS *chron.* L. I. c. 4. *acut.* L. III c. 4 & 8. de tetano & de phrenitide.
[m] CÆL. *acut.* L. II. c. 6. ubi de lethargo, & de epilepſia ſcripſerit, ſed obſcure.

§. XXXVI. Alii Medici hujus ævi.

Aristarchus, medicus Berenices, uxoris Ptolemæi Philadelphi (*a*).

Xanthus Timonis Pyrrhonii (*b*) fil. huc poſſet referri. Sed etiam Timon medicinam fecerat, neque ab ea Pyrrho alienus fuit.

Archibius, qui librum medicum ad Antiochum R. dederat, hujus fere ævi videtur (*c*).

Nicias, infelix & perfidus Pyrrhi medicus, qui dominum ſuum veneno necandum receperat, a Romanis Regi traditus, quæ celebris eſt hiſtoria (*d*). Video etiam Timocharem vocari.

Archistratus iu *gaſtronomia ſ. de dapibus* a Chrysippo Stoico reprehenſus, de cibis delicatis & vilibus egit, de pane, de ſalſamentis, ſi omnino huc facit (*e*).

Hippocrates V. & VI. Thymoræi Coi ſcripſerunt aliquid de re medica. Sic Hippocrates VII. Praxianactis fil. (*f*).

Glaucon, quem Bupleuron laudaſſe Plinius auctor eſt, & ante Nicandrum poſuit (*g*).

Cratippus, qui Heraclide prior ſit. Ejus medicamenta reperias, & antidotos ad morſum canis rabidi (*h*).

Aethlius præceptor nepotis Chrysippi l. ſcripſit *therapeutemata* (*i*).

Simon medicus, Seleuci Nicanoris ævo (*k*) paulo antiquior fuerit.

Pamphilus Grammaticus Aristarchi diſcipulus, qui vixit ſub P. Philadelpho, Alexandrinus, qui idem de floribus & materia medica ſcripſit (*l*).

§. XXXVII. Medici incertæ ætatis.

Horum, quos nunc cito, ætatem nullo modo licet hariolari, non tamen multo nuperiores fuiſſe putavero.

Salimachus, idem ut puto, qui alibi dicitur Silimachus (*a*) Hippocraticus

[a] Polyaen. L. VIII. 50.
[b] Laert. L. IX. c. 12.
[c] Plin.
[d] Ælian. *var.* L. XII. c. 33.
[e] Athen. L. III.
[f] Suidas L. II. 145.
[g] L. XXII. c. 35.
[h] Gal. *antid.*
[i] Laertius.
[k] Ib.
[l] Lambec. ib. p. 528.
[a] Cæl. *acut.* L. III. c. 17.

ticus (*b*). Ejus exſtant loca de ileo (*c*). Serioris putes ævi fuiſſe, cum Romæ ajat multos tamquam contagione aliqua enectos ab incubo (*d*).

Pythagoricos circa Siciliam medicantes φραγμον vocare morbum, qui ileos vocatur, idem (*e*).

Diphylus Siphnius medicus, ſcripſit de *iis, quæ ſanis & ægrotis offeruntur*, fructibus, baccis, pane, piſcibus, teſtaceis, oſtreis, chamis (*f*).

Jolaus Bithynus, Galeno (*g*) cum laude dictus, & Dioscoridi (*h*), ſcripſit *de herbarum facultatibus*. Croco ad oculorum defluxiones utebatur (*i*).

Ejus medicamenta aliqua ad poſteros penetrarunt, ut paſtillus Bithyni (*k*); aliud Celsus (*l*) habet.

Solon Smyrnæus, qui *de victus ratione* (*m*) ſcripſit. Eum a Solone diætario Fabricius ſeparat.

Dalion herbarius & medicus (*o*), idem forte, qui peregrinator. Ejus ad parturientes levandas cataplaſma (*p*).

Solimenes cujus eſt l. *de medicina ex re herbaria* (*q*).

Agatarchides *de herbarum facultatibus & de helleboro.*

Aristogiton, qui vim vulnerariam herbæ anonymæ laudavit (*r*).

Agathocles, qui *de diæta* ſcripſit (*ſ*).

Apollodorus, qui *de animalibus venenatis* (*t*).

Artemon, cujus crudelia ex homine medicamenta recenſentur (*u*).

Dionysius, difficile nomen, multiſque commune.

Timaristus, *de herbis* ſcripſit, & carmen ad dentium dolores docuit (*x*).

Antiphanes Delius. Ejus *panoptes*, in eo docuit lumbricos meliori eventu per inferiora

[b] Cæl. *tard.* L. I. c. 3.
[c] Id. *acut.* L. III. c. 17.
[d] *Tard.* L I. c. 3.
[e] *Acut.* L. III. c. 17.
[f] Athen. L. III.
[g] *Antid.* L. I. c. 2.
[h] Præf.
[i] Plin. L XX. c. 13.
[k] Trallian. L. III. p. 207. niſi eſt Asclepiadis.
[l] L. VI. c. 16
[m] Gal. *comp. ſec. loc.* L. III. Confer *Bibl. Bot.* I. p. 43.
[o] Plin. L. XX c. 73.
[p] Id. ib.
[q] Ib.
[r] L. XXVII. n. 14.
[ſ] Schol. Nicandr.
[t] Athen. L XV. &c.
[u] Plin. L. XXVIII. c. 1.
[x] Id. L. XXV. n. 105.

inferiora decedere (*y*). Omnem morbum acutum eſſe a varietate ciborum apud CLEMENTEM ALEX. legitur.

PETRICI *ophiaca* (*z*).

Opſartyticos non repeto; LYNCÆUM Samium, alios (*), neque *georgicos*. Conf. *B. Bot.* I. p. 44. ſqq.

MENON, cujus, neque ARISTOTELIS, *ſynagogæ medicinæ* ſunt GALENO judice (†).

§. XXXVIII. MEDICINA ROMANA.

Ante Græcos non quidem nulla Romæ medicina fuit, ut PLINIO irato excidit (*a*). Paſſim enim de medicis legimus, qui morbis curandis (*b*) non ſufſecerint, qui ægros ad aquas ſalutares (*c*) ablegaverint. Sed perpetuis in bellis, cum non poſſent numeroſiſſimi milites etiam in victorioſis præliis non vulnerari, abſque medela victores exercitus fuiſſe omnino improbabile videtur. Id certum eſt, in morbis epidemicis fere ad ſuperſtitiones, ad clavum pangendum, ad promiſſos *ex voto* ludos, ad dona diis dicata, Romanos recurriſſe.

Exteram vero Medicinam primum Romam adveniſſe putes, quando ÆSCULAPIUS anguis Epidaurii ſpecie circa annum urbis 460. Romam ob morbum peſtilentialem accerſitus advenit. Eum enim mutum Deum ſacerdotes comitatos eſſe non dubium videtur, qui iidem medici fuerint. Perinde enim, ut Epidauri, DEUS de medicina in templo Tiberinæ inſulæ reſpondebat, idque fanum ſuſpenſis ſanatorum tabulis & donis plenum (*d*) fuit.

Chirurgiæ Græcæ prima taberna publice dicata eſt ad A.V.C. 535, quo ARCHAGATUS LYSANIÆ fil. Romæ *medicinam* aperuit (*e*), quem tamen chirurgum, ut ſuo loco diximus, Romani, mitiori curationi adſueti, odio habuerunt.

M. PORCIUS CATO, bonus equidem civis, ſed auſterus Græcanicarum artium in univerſum oſor, etiam medicos Græcos damnavit, philoſophi ut urbe pellerentur laboravit. Ipſe tamen medicinam fecit, & de ea ſcripſit, non facturus ſua ſapientia Græcorum medicorum vacationem. Abſurdis enim carminibus in chirurgicis malis, in victus ratione abſurdis pariter cibis, palumbibus atque crudis alioquin carnibus duriſque cibis juſſit uti (*f*).

De

[y] CÆL. L. IV. c. 8.
[z] PLIN. L. XXII. c. 40. 46.
[*] ATHENÆUS L. VIII.
[†] In l. *Hipp. de nat. hum.*
[a] Sexcentis annis populum Romanum braſſica pro remedio uſum eſſe. PLIN. L. XX. c. 9. & L. XXIX. c. 1.
[b] DIONYS. *Halicarn.* II. p. 282. 301.
[c] Locus excidit, qui LIVII eſt.
[d] Tabula exſtat apud MERCURIALEM *art. gymn.* L. I. c. 1.
[e] Ita pro ιατρειω PLAUTUS in MENÆCHMIS.
[f] PLUTARCHUS in CATONE.

De diviſione medicinæ non repeto, de qua oſtendi in *B. Chir.* p. 18. neque ante hæc tempora nullam fuiſſe, neque poſt hæc tempora perfectam. Nam & Chirurgos medicinam feciſſe probabile fit, & medicos etiam præcipuos manu ſua potiſſimum in Græcia curaſſe, ut ex GALENI exemplo diſcimus.

§. XXXIX. MEDICI ATHLETICI & GYMNASTICI.

Potuiſſem dudum de his gymnaſio dicatis medicis dixiſſe. Antiquiſſimæ enim apud Græcos exercitationes fuerunt, cum ſummi honores victoribus tribuerentur, nullaque liberalis educatio abſque his artibus eſſet. Frequens autem erat medicinæ faciendæ occaſio, cum in luctis luxationes, in pugnis vulnera, in nimio labore febres non poſſent vitari. Sui ergo gymnaſiis erant medici, quorum alii ſuperioris ordinis liberæ juventutis valetudini præſiderent, qualis PRODICUS fuit; alii *aliptæ* & *jatraliptæ* corpora ex lege artis defricarent, ungerent, luxa reſtituerent, fracta conciliarent, hi quidem gymnaſii medico ſubjecti, qui poſtea & ipſi ſuo ex arbitrio curaverint, ſeque medicos dixerint. Erant etiam inter eos medicos, qui victus rationem regerent, & citatur PYTHAGORAS (*a*) Samius aliptes, quem etiam philoſopho cognomini coævum faciunt, qui robori, imperato carnium uſu, proſpexerit.

De PYTHAGORA etiam invenio, qui de herniis ſcripſit (*b*).

GORAM nominat ORIBASIUS (*c*).

Fragmenta de his Athletarum inſtitutis & medicis HIERONYMUS MERCURIALIS collegit.

M. CALPURNIUS HILARIS medicus ludi fuit (*d*).

DIOTAS jatraliptes GALENO dictus (*e*).

DEMETRIUS aliptes (*f*). HARPOCRATES PLINII jun. dictus, cui romanam civitatem idem impetravit. M. AURELIUS ASCLEPIADES, qui & HERMOTIMUS (*g*) aliptes.

Inferioris demum ordinis MEDIASTINI fuerunt.

Conf. J. JAC. BAIER *jatraliptice veterum* Altdorf. 1723. 4. *.

[a] LAERT. VIII. p. 815.
[b] ID.
[c] *Collect.* L. I. c. 40. cui hoc carnium inventum tribuit. Niſi ſub corrupto GORÆ nomine PYTHAGORAS latet.
[d] MERC. p. 64.
[e] *Med. ſec. loc.* L. VII.
[f] Ib.
[g] MERCUR. p. 60. p. 61. 62.

§. XL.

§. XL. Empirici.

De duobus Apolloniis Antiochenis (*a*) patre & filio nihil ſupereſt.

Glaucias in Hippocratem & peculiariter in L. VI. *Epid.* (*b*) eſt commentatus, & varia pro tuenda ſanitate ſcripſit (*c*). Negabat vitia ab Hippocrate dicta omnia in lienem cadere poſſe: eum locum Zeuxis refutavit (*d*). De ejus in Hippocrate lectione Galenus (*e*).

Princeps, ut videtur (*f*), empiricæ ſectæ fuit Heraclides Tarentinus Mantiæ diſcipulus (*g*), vir candidus, qui nollet a vero diſcedere, ut ſectæ ſerviret (*h*).

Ejus numeroſa ſcripta fuere; *curationum internarum* (*i*) *liber de medicina* (*k*). *Macrobiblus* (*l*). *Nicolaus* (*m*). *Convivium, ſ. de victus ratione* (*n*). *Ad Antiochidem* (*o*). *Adverſus* Astydamantem. *De pulſu adverſus* Herophilum (*p*). *De componendis & explorandis medicamentis* (*q*). Στρατιωτης. *De ratione curandorum eorum, quæ ſunt extrinſecus* (*r*) qui liber chirurgici videtur fuiſſe argumenti. In omnes libros Hippocratis *commentatus* eſt (*ſ*), & in L. II. popularium citatur (*t*). Secundum empiricorum morem utebatur opio (*u*), hyoſcyamo, vino. Similia ſæpe adhibebat eorum, quæ dabant dogmatici (*x*), & primus

[a] Galen. in *introd.*
[b] Id. *comm. in eum* l.
[c] Ib.
[d] Id. in VI. *Epid.*
[e] Ib.
[f] *Exercitatus etſi* Hippocrate *inferior*, Gal. *ſec. loc.* VI., Optimis medicamentis præſertim circa pharmaca uſus eſt: expertiſſimus in medicamentis, *ſec. gen.* L. III. Ex uſu & experientia ſpeculationem collegit, Gal. *de dieb. decret.* Multa & probata medicamenta ſcripſit, Gal. *ſec. loc.* I. Vir non vulgaris, Galen. *med. ſec. loc.* L. II. Inter præſtantes medicos, ibid. Nobilis empiricus, Cæl. Aur. *acut.* II. c. 9. Poſterior & maxime probabilis empiricorum Cæl. I. c. 17.
[g] p. 127.
[h] Gal. in l. *de arte comm.* L. III.
[i] Liber II. apud Cælium *Tard.* L. II. c. 7. *Acut.* L. II. c. 8. *Tard.* L. III. c. 8. Liber III. apud Cæl. *acut.* L. III. c. 4. ib. c. 8. L. IV. ib. c. 17.
[k] Galen. *comp. ſec. loc.* L. I. L. IV.
[l] Ib.
[m] Cæl. *acut.* L. I. c. 17.
[n] Athen. L. II.
[o] Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
[p] Id.
[q] Apud Galenum.
[r] Id. L IV. in Hipp. *de arte.*
[ſ] Id. περι ιατρειυ init. & ad *Aphor.* VII. 68. in *Epid.* VI.
[t] Id. *comm.* L. VI.
[u] Cæl. *acut.* L. III. c. 21.
[x] *Curat. acut.* L. III. c. 8.

mus empiricorum ad ſubtiliora ratiocinia tranſgreſſus eſt (*y*). In quartana primo die alvum ducebat, inde abſtinentiam ad ſeptimum diem imperabat (*z*).

De phreniticis fuſe egit (*a*). Eos in tenebris conſtituebat, repetitos ſubjiciebat clyſteres: fomenta capiti admovebat, vaporabat, dabat diacodium, inediam imperabat. Venæ ſectionem non admittebat, niſi in eo caſu, quando malum in ſolo capite eſſet. Adparet, non undique cauſarum cognitioni renuntiaſſe.

In lethargo acribus, recte certe, utebatur (*b*).

In pleuritide altero (*c*) die clyſtere utebatur, cataplaſmata admovebat, & APOLLOPHANIS, ſenioris adeo, malagma; idem vinum dabat, niſi caput doleret.

In angina, ſi a frigore orta eſſet, venam non ſecabat (*d*).

In volvulo diagrydio alvum expediebat (*e*).

Cardiacis venam ſecabat, calida dabat (*f*).

In angina venam ſecabat, etiam ſub lingua, curationem adhibebat ex cepis, panace heracleotico &c. Vomitum etiam movebat (*g*).

Ubi bilis aut cruditas male habebat, ſubinde bibendum præcipiebat (*h*).

Ab hydrope cataſarca diſtinguebat aſciten, qui & tympanites (*i*).

Laudat in univerſum in medicamentaria re GALENUS, ut tamen CRITO ea prætermiſerit, quæ HERACLIDES minus probata haberet (*k*).

Plantarum viribus cognoſcendis totum ſe dedit, earumque deſcriptioni vires medicatas ſubjecit.

Plurima ejus medicamenta ad poſteros deſcenderunt, ſternutatoria (*l*), pſilothrum, quod auripigmentum ingrediebatur (*m*): ad aurium hæmorrhagias & carnes fungoſas (*n*): catapotium ad tuſſim & ſomnum parandum ex opio (*o*): Antidotus ex cicuta, myrrha (*p*), opio.

Aliqua etiam ejus medicamenta AETIUS repetit.

Neſcio

(y) BARCHUSEN *hiſt. med.*
(z) CELS. L. III. c. 15.
(a) CÆL. *acut.* L. I. c. 17.
(b) ID. ib. L. II. c. 9.
(c) Ib. c. 24.
(d) L. III. c. 4.
(e) Ib. c. 17.
(f) L. II. c. 38.
(g) L. III. c. 4.
(h) CELS. L. III. c. 6.
(i) CÆL. *tard.* L. III. c. 8.
(k) *Compoſ. ſec. gen.* L. II.
(l) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
(m) ID. ib L. I.
(n) L. III.
(o) CELS. L. V. c. 25.
(p) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.

Neſcio quo loco duos APOLLONIOS diſponam, CYCLAM, qui mortuo ZENONE *de notis* ſcripſit ad HIPPOCRATIS Epidemicos adjectis, quas ſpurias eſſe contendit, ZENONEMque refutavit (*q*). Eum magis inſectandi ZENONIS cauſa ſcripſiſſe, quam veri eruendi GALENUS (*r*), ſectatores tamen ſuos habuiſſe. An idem ſit cum APOLLONIO empirico, quem GALENUS eodem loco dicit in ZENONEM ſcripſiſſe, non dixerim.

GLAUCIAM APOLLONIUM CÆLIUS habet, qui in ll. *de interioribus* (*ſ*) reliquerit, rejectos lumbricos criſin inſtantem denunciare, non boni vero ominis eſſe, qui pleni ſint & ſucculenti (*t*)

CALLICLES (*u*) DIODORUS (*x*) HERODOTUS diſcipulus MENODOTI, ſed id nomen pluribus medicis commune fuit. DIODORUM REINESIUS a DIODOTO recte diſtinguit.

CRITO Empiricus ERASISTRATI ævo GALENO dictus.

§. XLI. NICANDER. ALII COÆVI.

ATTALIDÆ reges Pergami univerſi medicinam amarunt & coluerunt, ut etiam medicamentorum & venenorum vires per experimenta indagarent (*y*).

ATTALI medicamenta aliqua ad poſteros pervenerunt, ut ad jecoris vitia, icterum, hydropem, etiam a MARCELLO repetita. Eum ATTALUM medicum PHILOMETOREM STRABO (*z*) nominat, Galatonicen SUIDAS.

STRATIUS medicus, a fratre ATTALI EUMENE comes ei datus, retinuit ATTALUM, ne contra fratrem ſimultati Romanorum ſerviret (*a*).

NICANDER Colophonius, ATTALO coævus (*b*), Apollinis ſacerdos, Poëta, qui etiam *Georgica* ſcripſit (*c*).

Scripſerat etiam ιασεων συναγωγην (*d*).

Prognoſticorum HIPPOCRATIS *poëticam paraphraſin* (*e*). Et *de epilepſia* L. III. (*f*).

Superſunt

(q) *Comm.* II. *in* L. III. *Epid.*
(r) *Comm.* III. ibid.
(ſ) *Comm.* II. *in eum* l. Reſpondiſſe ZENONEM.
(t) CÆL. *tard.* L. IV. c. 8.
(u) GAL. *meth. med.* L. II.
(x) Ibid.
(y) PLIN. PLUTARCHUS in DEMETRIO.
(z) L. XIII.
(a) LIVIUS.
(b) Ultimum ATTALUM vocat SUIDAS.
(c) ATHEN. L. III. &c.
(d) SUID.
(e) ID.
(f) CÆL. *Chron.* L. III. c. 4.

Superſunt autem ejusdem poemata περι θηριακων, & περι αλεξιφαρμακων, medici utrumque argumenti, quorum altero ſerpentes aliaque animalia deſcribuntur, quæ morſu nocent; altero medicamenta recenſentur, quibus venenis obſiſtitur, etiam iis venenis, quæ intus ſumuntur, ſive metallicis, ſive ex plantarum claſſe repetitis, demum ab animalibus. Fidem non maximam Poëtæ tribuas, cæterum opiniones priſcorum tradidit, & aliqua intercedunt non mala. Lixivium ſuadet ad lac in mammis gravidarum in grumos coactum (*g*).

Editiones dixi in B. Bot. I. p. 55. Suffecerit vero ea, quam ANGELUS MARIA BANDINI Florent. a. 1769. 8. maj. * edidit, Græce, Latine & Italice cum variis lectionibus, adnotationibus & metaphraſi Græca EUTECNII, *ad codicem Bibliothecæ Vindobonenſis* deſcripta, ſatis equidem inutili.

Scholia Græca docti viri melius addidiſſet Cl. BANDINIUS, quæ habemus Græce Venet. 1499. fol. BB. & 1523. 8. * ad hiſtoriam medicinæ paſſim lucem adlatura.

DIPHILUS Laodicenſis ad Theriaca commentatus eſt (*h*), tum PAMPHILUS (*i*); THEON (*k*), PLUTARCHUS & DEMETRIUS, qui male dictus eſt *Phalereus*. In Theriaca MARIANUS ſeculi VI. auctor.

CLEOPHANTUS, qui ASCLEPIADE ſit antiquior, fere hujus fuerit ævi, ſæpe PLINIO dictus. A frigida, quam ægris indulgebat, dictus eſt δοσιψυχρος. Ante acceſſum tertianæ caput ægri multa calida perfundebat, deinde vinum exhibebat (*l*). Secutus eſt hic ut plerumque ASCLEPIADES. EJUS eſt antidotus Mithridatica (*m*) & *antidotus* (*n*) ſimpliciter dicta.

Sectam reliquit, de qua MEMNON fuit, Sidetes PAMPHILIUS, auctor notarum in *Epidemicorum Hippocratis* L. III. (*o*) & quem corrupti codicis HIPPOCRATIS GALENUS reum facit (*p*).

ANTIGENES, alius ab ANTIGENE Herophileo. EJUS fuit *l. de febribus & tumoribus* (*q*). Si QUINTI fuit diſcipulus, multo nuperioris fuit ævi: verum tunc vix potuiſſet a CÆLIO citari.

CALLIGENES medicus PHILIPPI II. Regis Macedonum.

ZOPYRUS

(g) *Alexipharmac.* p. 370.
(h) ATHEN. L. VII.
(i) SUIDAS.
(k) STEPHAN. *de urb.*
(l) CELS. L. III. c. 14.
(m) *Comp.* L. IX. PLIN. L. XXVI. n. 8.
(n) Ap. GAL. *antid.* L. II. c. 1.
(o) p. 127.
(p) Ib.
(q) CÆL. *acut.* L. II. c. 10.

Zopyrus (*r*), qui regi Mithridati antidotum compoſuit, ambroſiæ nomine (*ſ*). Multa ejus loca medici argumenti reperiuntur apud Oribasium. Medicamenta, quæ humores ex naribus, oculis, trahunt (*t*), quæ urinam a liene, jecore & renibus trahunt (*u*), quæ ex pulmonibus (*x*), porro ſudorem moventia (*y*); exulcerantia (*z*), abſtergentia (*a*), lac promoventia (*b*).

Non fuerit Zopyrus Alexandri fil. medicus, cujus marmor Rhodius habet (*c*).

Zopyri diſcipulus fuit Apollonius Citieus, qui Hippocratis præcepta in medicando ſecutus eſt (*d*). In lienoſis venæ ſectionem rejiciebat (*e*). Ejus l. *curationum* citatur a Cælio (*f*).

Nicomedes Bithyniæ rex, maximi homo ingenii, & ipſe medicinam coluit, ſuamque habuit antidotum (*g*).

Celebrior vero fuit magni Mithridatis Eupatoris antidotus (*h*), a Galeno tradita (*i*), quæ eadem Andromachi; aliter ab Avicenna dictata (*k*). Scriptio alia MS. ſupereſt in B. Medicea (*l*).

Eum regem ajunt, cum mori vellet, nullum venenum inveniſſe, cui per conſuetudinem antidoti non reſiſteret, curioſus in medicina, ut undique eo pertinentia colligeret. Ejus commentarios Pompeius juſſit a Pompeio (*m*) Lenæo liberto ſuo latine reddi. Antidotus erat manu Regis ſcripta, quam ju-

S 2 glandes

(r) B. Bot. I. p. 56.
(ſ) Galen. *antid.* c. 8. & ult. Cels. L. V. c. 23. Habet & Cælius *tard.* L. II. c. 14. & Aetius L. III. 1. c. 37.
(t) *Collect.* L. XIV. c. 45.
(u) C. 50.
(x) C. 53.
(y) C. 56.
(z) C. 58.
(a) C. 61.
(b) C. 74.
(c) *Lexic. ſcribon.* p. 252.
(d) *Coll.* Nicetæ p. 171.
(e) Cæl. *tard.* L. III. c. 4.
(f) Id. *tard.* L. II. c. 4.
(g) Gal. *de Antid.* L. II. c. 8.
(h) Cels L. V. c. 23.
(i) Gal. *antid.* L. II. c. 7.
(k) P. 524.
(l) Plut. L. XXV. p. 387.
(m) Plin. ib.

glandes (*n*), ruta, ſal & ficus ſola ingrediebantur. POMPEIUS ipſe LENÆUS inter primos romanorum de *re medica ſcripſit* (*o*), ſi pro romano habeas. Cæterum etiam alia MITHRIDATIS ſunt medicamenta, ut arteriaca (*p*).

PTOLEMÆUS Phyſcon, malus cætera princeps, medicæ arti favit, & ſcholas medicas ALEXANDRIÆ conſtituit. Ejus ſcholæ in re medica tanta fuit celebritas, ut ſexto inde ſeculo ad famam ſufficeret, ſi quis artem Alexandriæ didiciſſet (*q*).

DOMNINUS Philoſophus, paulo ASCLEPIADE antiquior, huc pertinet. Ei ÆSCULAPIUS præcepit, ut ſuillam ederet, adeo ad rem, ut morbus rediret, ſi ab ea carne vel unica die abſtineret. PLUTARCHO vero Athenienſi una decumbenti, cum DEUS idem conſilium impertiiſſet, hæmoptoe laboranti DEUS (*r*) facillimum ſe præbuit, ut & ſtatim adnueret, & aliud ei remedium commendaret.

HEROPHILUS medicus equarius, qui nomen C. MARII (*ſ*) filii uſurpavit, ut factionem ſibi conciliaret.

CRATEVAM MITHRIDATI coævum diximus (*t*). ALEXIS ab ejus nomine comœdiam dixit, cui *Meditrinæ* titulum fecit (*u*).

§. XLII. ASCLEPIADES.

Bithynus, ex Cio (*a*), quam civitatem poſteri Pruſiam dixerunt, philophyſicus etiam dictus (*b*), MITHRIDATI coævus (*c*), qui eum per legatos invitavit, POMPEIO prior (*d*).

Novæ ſectæ auctor, ex Rhetore medicus (*e*) factus, ad ultimum ſenium integerrima valetudine Romæ vixit (*f*), ſummis viris, inter eos LUCIO LICINIO CRASSO celebri oratori amatus (*g*). Princeps poſt HIPPOCRATEM APULEIO (*h*). ATHENÆUS ſolum ASCLEPIADEM & HERACLIDEM PONTICUM citabat (*i*).

Scripta

(n) PLIN. L. XXIII. n. 77.
Habet etiam EUPATORIS MITHRIDATI antidotum ACTUARIUS *meth. med. ad* V. 6.
(o) PLIN. L. XXV. n. 3.
(p) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(q) AMMIAN. MARCELL. L. XXII.
(r) SUIDAS.
(ſ) VALER. MAX.
(t) *B. Bot.* I. p. 57.
(u) ATHEN. L. III.
(a) GAL. *introd.*
(b) PLIN. L. VII. c. 37.
(c) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(d) PLIN L. XXVI. n. 7.
(e) ID. ib.
(f) Ib.
(g) CICERO *de Orator.* L. I.
(h) COCCHI ad NICET. ORIB. p. 154. & ASCLEP. vit. p. XII. ſqq.
(i) GALEN. *tremor.* c. 6.

Scripta ejus exſtabant non pauca, *de elementis* (*i*); *de tuenda ſanitate* (*k*), *de vini datione* (*l*); *de hydrope* (*m*), *de tabe* (*n*). *Scripta ad* MITHRIDATEM *de rebus medicis* (*o*). LL. *de paſſionibus celeribus* (*p*), *de periodicis* (*q*) & *de catalepſi* (*r*), *de clyſteribus* (*ſ*), *libri ad Eraſiſtratum contradictorii* (*t*); *libri ad* GEMINIUM (*u*); l. *definitionum* (*x*), *de communibus adjutoriis* (*y*); παρασκευαστικα (*z*). In HIPPOCRATIS loca difficillima commentatus eſt, ejuſque lectionem ſubinde GALENUS reliquis prætulit (*b*), cum alibi vetuſtam lectionem contra ASCLEPIADEM tueatur (*c*). Fragmentum vide apud NICETAM.

Vir ingenio valens & eloquentia, in phyſiologicis equidem EPICURI ſententiam ſecutus eſt, & eam ſectam, quæ noſtro ævo mechanica dicitur, & quæ ad ſuas cauſas corporeas omnia phænomena corporis humani refert (*d*).

Pathologica iisdem ſuperſtruxit fundamentis, & licet HEROPHILEIS alicubi accenſeatur (*e*), mihi potius ad ERASISTRATI ſententiam acceſſiſſe videtur, contra quem paſſim ſcripſit. A CLEOPHANTO multa recepit, ad victus rationem facientia.

Humores corporis humani particulis fieri,(*f*) aliis craſſis, aliis tenuibus docebat, craſſiſſimo ſanguine, tenuiſſimo ſpiritu. Eos humores ſanitatis facere integritatem (*g*), quando per ſuos poros libere moventur; morbos contra, quoties a poris nimis anguſtis vel obliquis impediuntur, & fit ſtaſis (*h*).

(i) GAL. *de Elem.*
(k) CELS. L. I. c. 3.
(l) CÆL. *acut.* L. II. c. 29.
(m) ID. *tard.* L. III. c. 8.
(n) AETIUS L. III. 2. c. 30.
(o) PLIN. L. XXV. n. 3.
(p) L. I. apud CÆL. *acut.* L. II. c. 9. 4. & in L. de *phrenitide.* Liber II. ap. CÆL. *acut.* II. c. 5. 9. 22. 29. 33. 39. L. III. ap. CÆLIUM *acut.* L. III. c. 17. 21. *tard.* L. II. c. 7.
(q) apud CÆL. *acut.* L. II. c. 10.
(ſ) *Tard.* L. II. c. 13.
(t) Ib. L. V. c. 2. *Acut.* L. II. c. 33.
(u) Ib. L. II. c. 7.
(x) *Acut.* L. II. c. 13.
(y) Ib. L. I. c. 15.
(z) Ibi docet medicum quemque debere, neque unicum medicamentum, ad quemque morbum paratum habere ap. SCRIBONIUM. Habet etiam CÆLIUS *tard.* II. c. 13.
(b) *Aphor.* II. 31. *Comm.* V. ad *Epid.* VI.
(c) L. I. 22.
(d) CÆL. *acut.* L. I. c. 14.
(e) ID. ib. L. II. c. 39.
(f) CÆL. *acut.* L. I. c. 14. Morbi ſunt a corpuſculis mole excedentibus GALEN. *introd.*
(g) GALEN. *meth. med.* L. IV.
(h) CÆL. *acut.* L. I. c. 14.

Ita dolores naſci, & febres ardentes & intermittentes (*i*), a particulis in poros impactis & retentis.

Inter intermittentes febres quotidianas fieri ab impactis corpuſculis craſſiſſimis, tertianas a tenuioribus, quartanas a tenuiſſimis (*k*). Ophthalmiam craſſis particulis in venis hærentibus tribuit (*l*). Phrenitidem ſtationem ſ. obtruſionem corpuſculorum in cerebri membranis (*m*) eſſe. Morbos chronicos a mala diſpoſitione & laxitate pororum naſci, quam CÆLIUS barbare vocat perforationem carnis in parvam formulam viarum, quæ poſſit corpori ſolita nutrimenta ingerere (*n*).

Sic in practicis ERASISTRATI mitem curandi rationem fere imitatus eſt, atque purgatione (*o*) alvi abſtinuit; venæ ſectionem tamen non ſuſtulit, quoties dolor urgeret (*p*); Romæque cum viveret, ad luxum & mollitiem Romanorum artem accommodavit.

Abſtinentiam carnium, frictiones, etiam ſalinas & muſcis factas (*q*); geſtationes (*r*); balnea (*ſ*), etiam frigida imperavit.

In pueris tamen ſaniſque exercitationem ſuſtulit (*t*).

Vinum ſubinde ægrotis permittebat (*u*), quod nutrimentum denſet, fluxionem reſolvat (*x*): vinum in ipſa propinabat ophthalmia, & in febribus (*y*).

Lectos penſiles, balnea ipſa penſilia excogitavit.

Veteres ſprevit, eorum placita contemſit (*z*).

Naturam HIPPOCRATICAM ſæpe nocere monuit (*a*).

Criticos dies rejecit (*b*), & ſelectum humorum (*c*), & plethoram (*d*); veteres

(i) CÆL. *acut.* L. I. c. 14.
(k) Ib.
(l) Ib.
(m) Ib.
(n) *Tard.* L. III. c. 8.
(o) L. I. c. 14. CELS. III. 4. fere in omni malo. L. V. c. 1. quod ventriculo noceret.
(p) GALEN. V. S. *adv.* ERASISTR.
(q) ID. *compoſ. ſec. loc.* L. I.
(*) CELS. I. c. 12. CÆL. *acut.* I. c. 110. Etiam in hæmorrhagia.
(r) CELS.
(ſ) L. II. c. 17.
(t) GAL. *de ſanit. tuenda* L. I. c. 8.
(u) APULEIUS *florid.* L. IV. CÆL. *acut.* L. I. c. 15.
(x) GAL. *aphor.* VII. 46.
(y) CÆL. *acut.* I. c 14.
(z) GAL. *adv.* ERASISTR.
(a) ID. *criſ.* L. II. c. 8. CÆL. *acut.* L. I. c. 14.
(b) GAL. I. c. CÆL. I. c. 19.
(c) ID. *fac. nat.* I. c. 13.
(d) in JULIANUM.

veteres criminatus eſt, quod eorum medicina meditatio morbis eſſet (*e*).

Medicamenta multa deſcripta reliquit, etiam compoſita (*f*). Eorum aliqua ad poſteros deſcenderunt, ut acre medicamentum ad alopeciam. Muſcarum capita cuti jubet admovere (*g*). Paſtillus BITHYNI hujus ne fuerit Bithyni an JOLÆ (*h*).

In diatrito primorum dierum abſtinentiam imperavit, ex antiquis repetitam, deinde a METHODICIS iteratam; ſiti etiam ægrotos torſit & vigiliis (*i*).

Poſteriora per tempora morbi indulgentiſſimum (*k*) ſe præſtitit, ut etiam vinum permitteret, & cibum quem ægri mallent (*l*).

In ipſa febre geſtationem permittebat.

Clyſteribus alvum ducebat, ſi quando ei videbatur neceſſe, in iſtis uberior (*m*).

In phrenitide frictione leni utebatur, aquæ potu, victu tenui, ita ſomnum obtineri (*n*) ſperabat; vinum ad ebrietatem uſque imperabat (*o*): amabat dare vinum thalaſſomenum ſive aqua marina miſtum. Venam incidebat. Ægros in lucem transferebat, geſtabat (*p*).

In lethargo acria ſtimulantia dabat, vinum, ſinapi (*q*): eum morbum a catalepſi ſeparabat (*r*).

In epilepſia venam ſecabat, clyſterem ſubdebat, ipſam venerem imperabat (*ſ*), impura dabat medicamenta (*t*).

In angina venam rarius ſecabat, ſub lingua etiam (*u*) & in fronte; tonſillas dividebat, & partes ſuper eas. Probat laryngotomiam, veteribus non ignoratam.

Cardiacam, non ſatis notum nuperis morbum, a ſtomachico malo pulſu ſeparabat, qui in arteriis debiliſſimus, in corde vehemens eſſet, cum in ſtomachicis arteriæ valide micarent, & cordis ſaltus eſſet imbecillus (*x*). Fuerit ne internum anevryſma, quod veteres morbum cardiacum dixerunt?

Sed

[e] GAL. V. S. *adv.* ERASISTR.
[f] CELS. V. *præf.* VI. 7.
[g] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. I.
[h] TRALLIAN. VII. p. 207.
[i] CELS. L. III. 4.
[k] ID. L. II. c. 14.
[l] L. III. 6.
[m] L. I. c. 12.
[n] L. III. c. 18.
[o] CÆL. l. c. 14. 15.
[p] ID. L. I. c. 15.
[q] *Acut.* L. II. c. 9.
[r] L. I. c. 10.
[ſ] *Chron.* I. c. 4.
[t] Si ejus ſunt quæ AETIUS habet I. 2. c. 15.
[u] CÆL. *acut.* L. III. c. 4.
[x] ID. ib. L. II. c. 35.

Sed noſter ait frequenter cardiacos febricitare (*y*). Frigidi hic vini uſum damnabat (*z*), clyſtere utebatur & cataplaſmate adſtringente (*a*).

In tetano ſanguinem mittebat (*b*), ejus morbi ſpecies diſtinguit (*c*), acria & acres clyſteres (*d*) adhibebat.

Spiritum exturbatum caput opplere ſcripſit (*e*).

In pleuritide, quæ pleuræ morbus ſit (*f*), venam ſecabat: Romæ tamen & Athenis (*g*) monebat, male inde ægros habuiſſe, melius in Pario & in Helleſponto. Bibenda dabat acria, rutam, hyſſopum. Phlomon (mollientem herbam) ægre admittebat.

In peripneumonia bronchia docebat laborare (*h*). In eo malo venam non ſecabat (*i*), clyſteribus tamen utebatur acribus.

Medicamentum exſtat ASCLEPIADÆ ad quartanam (*k*), quod apium, ſalvia, caſtoreum ingreditur.

Cæterum in periodicis febribus vomitum clyſteri præponebat (*l*). Quotidianam febrem periculoſam eſſe, & in hydropem abire. Romæ febres frequentes eſſe; cum lethargi ſimilitudine etiam funeſtas (*m*) fieri, ante nuperos.

In Cholera vinum cum polenta dabat (*n*).

In volvulo frictione utebatur (*o*).

Artus in hæmorrhagia ligare non probat (*p*).

In alvi fluxu jubebat frigidam bibere (*q*).

In ictero dabat aquam ſalſam, quæ alvum duceret; in diarrhœa frigidam (*r*).

In hydrope frictionem (*ſ*), paracenteſin, punctionem quatuor a talo digitis, cibi & potus abſtinentiam (*t*) ſuadebat.

In

[y] *Acut.* II. c. 33.
[z] Ib. c. 39.
[a] Ib.
[b] *Tard.* L. III. c. 3.
[c] *Acut.* L. III. c. 7.
[d] Ib. c. 8.
[e] GALEN. *de ſanit. tuend.* L. III. c. 3.
[f] CÆL. *Acut.* L. II. c. 16.
[g] CÆL. *acut.* L. II. c. 22.
[h] ID. ib. c. 29.
[i] Ib. *acut.* I. c. 28.
[k] AETIUS L. II. c 84.
[l] CÆL. *acut.* L. I. c. 14.
[m] ID. ib. L. II. c. 10.
[n] L. III. c 21.
[o] Ib. c. 17.
[p] CELS. IV. c. 4.
[q] ID. ib c. 19.
[r] Ib.
[ſ] L III. c. 21.
[t] CÆL. *tard.* L. III. c. 8. CELS. ib.

In mania cantilenam imperavit (*u*): ejusmodi fuerit phreniticus ille, quem ASCLEPIADES muſica ſanaſſe dicitur (*x*).

In catarrho inconſtantior vinum alias permiſit (*y*), alias prohibuit (*z*).

In paralyſi ex relaxatione tamen adurentia (*a*) adhibuit.

In ſtomachi affectionibus opio uſus eſt (*b*) & hyoſcyamo.

In morbo articulari negavit nervum eſſe (*c*) qui doleat, cum nervus nihil ſentiat.

Non probat CELSUS, quod in faucium exulceratione phthiſica acetum acerrimum jubeat ſorbere (*d*).

Tabidos aiebat etiam ſine febre (*e*) ſuppurari, ex humore ſeroſo in thoracem delapſo, qui pectoris hydrops eſſe videtur.

Hæmoptyſin in ſucculentis difficilius curari (*f*).

Maxima laude & ſuo ævo floruit, & apud poſteros inter ſummos medicos relatus eſt a SCRIBONIO LARGO (*g*), SEXTO (*h*), CELSO (*i*).

Buſtum ejus Romæ effoſſum BLASIUS CARYOPHYLLUS (*k*) cum elogio inſculpto dedit, quæ icon apud CLERICUM redit. Sed etiam ANTONIUS COCCHIUS proprio libro ASCLEPIADIS elogium ſcripſit Florent. 1758. 4. * & fuſe de eo dixerunt in *Encyclopæd.* L. III.

CÆLIUS, ASCLEPIADI minus favens, vitio vertit, quod aliorum medicorum medicamenta mutaverit aut rejecerit, faſtu ductus aut invidia (*l*). Id ex refutationibus probabile fit, quibus non HIPPOCRATEM ſolum; ſed etiam ERASISTRATUM & CLEOPHANTUM exagitavit, quorum tamen placita ſequeretur (*m*).

Mortuum qui putabatur ex feretro ſuſcitavit (*n*).

Qui ſuperſtitioſa medicamenta apud ARCHIGENEM citata reliquit, TRALLIANO dicta, fuerit alter ASCLEPIADES, *pharmacion*. Fuit etiam Pruſienſis ad Olympum alius ASCLEPIADES, cujus lapidem GRUTERUS habet.

§. XLIII.

(u) *Chron.* I. 5. CENSORIN. *dies nat.* 12.
(x) ISIDOR. *etymol.* IV. fin.
(y) In l. 3. *celer.* apud CÆL. *tard.* II. c. 7.
(z) Ib in l. ad GEMINIUM.
(a) CÆLIUS *tard.* L. II. c. 1.
(b) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(c) ID. *fac. nat.* L. II.
(d) L. IV. c. 4.
(e) AETIUS L. IV. 4. c. 65.
(f) ID. *tard.* II. c. 12.
(g) nempe *epiſt. ad* CALLISTUM.
(h) *adverſus mathem.*
(i) L. IV. c. 4.
(k) In diſſ. *Miſc. Rom.* 1718. *Giorn. de lett. d'Ital.* II.
(l) *Acut.* L. I. c. 15.
(m) PLIN. L. XXIII. n. 29.
(n) CELS. L. II. c. 6. PLIN. L. VII. c. 37.

§. XLIII. Schola Asclepiadæ.

Multos diſcipulos habuit, ejuſque ſecta eo ævo florebat, quo Soranus ſcripſit: etſi enim methodicæ ſectæ ſemina ab Asclepiade repetas, purior tamen methodus dogmatica illi cauſarum indagationi nunquam indulſit, quæ apud Asclepiadem toti curationi erat pro fundamento. Ita legas, ſectatores (*a*) Asclepiadis in cardiaco malo tumorem, nempe inflammationem adgnoſcere, ſecundum eos ex corpuſculorum obtruſione natum. Non aliam admittebant hæmorrhagiæ (*b*) cauſam, præter eruptionem.

Fuerunt autem inter diſcipulos Asclepiadis, Alexander Laodicenſis, cujus de lethargo locus eſt apud Cælium (*c*). Preſſuras, ſic ſcribit, in eo morbo adgnovit, ignoravit etiam dimiſſiones intercedere.

Clodius (*d*) in tetano laſer exhibebat. De curatione & morbi inde nati (*e*) ſcripſit (*f*). An idem Clodius Apollonius, cujus antidotum Galenus habet.

Titus (*g*) venerem adverſus icterum laudabat (*h*). In peripneumonia bis de die defricabat (*i*). Ejus plenum nomen videtur fuiſſe T. Aufidius *Siculus* (*k*).

Nicon Agrigentinus (*l*), Ciceroni laudatus (*m*), cujus cum nomine Miconis apud Celsum (*n*) medicamen exſtat. Is Nicon Ciceroni dictus, de polyphagia ſcripſerat.

Philonides Dyrrhachenus, cujus (*o*) quadraginta quinque libri exſtiterunt (*p*).

Fuit etiam Philonides Ennenſis, cujus l. 18. *de medicina* (*q*) Galenus citat, & *de veratro* (*r*).

Idem, ut puto, qui Philonides Catanenſis, cujus tr. *de febribus* eſt inter auctores *de febribus* Venetiis 1576. fol. editos.

Ejus

(a) Cæl. *acut.* L. II. c. 31.
(b) *Tard.* L. II. c. 10.
(c) *Acut.* III. c. 1.
(d) Ib. c. 8.
(e) Ib.
(f) *Chron.* L. IV. c. 5.
(g) *Tard.* I. c. 5. *Acut.* III. c. 8. II. c. 29.
(h) Ib. L. III. c. 4.
(i) *Acut.* II. c. 29.
(k) Stephano
(l) Id.
(m) *Famil.* VII. n. 20.
(n) V. c. 8 ad papulas.
(o) iterum Stephanus ex Herennio Philone.
(p) Stephanus
(q) *differ. pulſ.* L. IV. c. 10.
(r) Dioscor.

Ejus Catanenſis PHILONIDÆ diſcipulus fuit PACCIUS ANTIOCHUS, cujus medicamentum TIBERIO (*ſ*) Cæſ. revelatum eſt: erat HIERA PICRA, ex qua magnum quæſtum habuit. Ejus etiam colica (*t*) dicitur.

ALEXANDRUM PHILALETHEM eo refert THEODORUS PRISCIANUS, ſolet autem HEROPHILEIS accenſeri.

MOSCHION *corrector* (*u*) dictus, quod aliquas magiſtri ſui opiniones emendaſſet. Ejus erant coſmetica, ſæpe GALENO dicta. Qui nobis innotuit MOSCHION, muliebrium ſcriptor, is quidem SORANO poſterior, de methodica ſecta fuit.

§. XLIV. THEMISON.

Laodiceus, princeps diſcipulorum ASCLEPIADIS, qui magiſtri præcepta paulatim eo deflexit, ut denique ſectæ methodicæ fuerit fundator (*a*); multa enim, quæ male ex Aſclepiadis placitis (*b*) docuiſſet, maturioribus annis reformaſſe (*c*) CÆLIUS AURELIANUS repetito inculcat. Quare ob immatura placita illa a methodicis paſſim refutatur (*d*). Non fuerit infelix clinicus JUVENALI dictus, cum CELSO prior vixerit. A cane rabido demorſus ex aquæ metu convaluit, teſte CÆLIO.

Primus de morbis chronicis plene ſcripſit (*e*). Multi ejus ſunt libri. *Tardarum paſſionum* L. III. (*f*), *de acutarum paſſionum curationibus* (*g*), *epiſtolarum* quarum aliæ *ad* DIMANTUM (*h*), aliæ ad ASILIUM (*i*). *Salutarium* (*k*) libri, *periodicarum* (*l*).

Cognitionem cauſarum ut ſupervacuam neglexit (*m*), ut ipſi ſufficiat, ſi ad ea animum adtenderimus, quæ morbi communia habent. Morbos omnes

T 2 fieri,

(ſ) MARCELL. c. 20. SCRIBON. n. 97.
(t) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(u) GALEN. *differ. pulſ.* L. IV. c. 16.
(a) ID. *meth.* I.
(b) CÆL. *tard.* I. c. 4. 5. 16. *Acut.* L. II. c. 12. *tard.* IV. c. 5.
(c) CÆL. *Acut.* I. c. 16. II. c. 4.
(d) ID. ib. III. c. 17. &c.
(e) *Tard.* præf.
(f) L. I. CÆL. *tard.* L. IV. c. 6. III. c. 2. II. c. 4.
L. II. ex CÆL. *tard.* III. c. 4. 5. 6. 7. II. c. 19. V. c. 1. 2.
(g) Ib. ID *acut.* II. c. 9. I. c. 16.
L. I. ib. c. 6.
(h) L. IX. *tard.* c. 5.
(i) L. I. & IV. CÆL. ib. c. 6. L. II. in *tard.* IV. c. 1.
L. IV. *tard.* III. c. 6. L. II. *acut.* III. c. 18.
(k) L. I. CÆL. *tard.* II. c. 7.
(l) *Acut.* II. c. 11. 12.
(m) CELS. præf.

fieri, a ſtrictura, a laxatione, vel ab utraque. Diſcrimen morbi cujuſque, a dogmaticis introductum, fere reſpuebat.

In phrenitidis prima diatrito nutriebat, adhibebat refrigerantia, quotidie radebat, lavari jubebat, alienus hic a methodicorum præceptis (*o*).

In febre cibum dabat poſt paroxyſmum, recte hactenus (*p*).

Apoplexiam faciebat capitis morbum, paralyſin aliarum partium (*q*).

In lethargo poſt triduum utebatur motu (*r*), ſternutamento, cataplaſmatibus, frigida capitis lotione.

In catalepſi acria fomenta adhibebat, caſtoreum, diacrydium (*ſ*).

In anginæ principio poſcam dedit (*t*), laryngotomiam probavit (*u*).

In peripneumonia ſcarifabat, declinante paroxyſmo geſtabat (*x*).

Hæmorrhagiæ unicam faciebat viam, nempe eruptionem (*y*).

A ſatyriaſi in Creta multos interfectos fuiſſe ait, & apud Mediolanum ſe etiam vidiſſe nonnullos interire (*z*). Frigidos hic fotus & cataplaſmata imperat.

In cardiacis vino, acribus, geſtatione utebatur (*a*).

In volvulo oleum cum cumino (*b*), & clyſteres injiciebat ex muria (*c*).

Maniacis, ut ASCLEPIADES, venam ſecabat (*d*), vinum vero ſuadebat & amorem (*e*).

Nihilo melius in catarrho vinum dabat (*f*).

In epilepſia empirica fere (*g*) medicamenta dabat, helleboro purgabat, venam ſecabat, caput diviſura incidebat, cranium urebat, bregma perforabat (*h*).

In cephalea hirudines fronti adhibebat, frictionem duriſſimam, acerrima; interne calida: hiſque non juvantibus, ut empirici, ad frigida tranſibat (*i*).

Primus

(o) CÆL. *acut.* I. c. 16.
(p) CELS. III. 4.
(q) CÆL *acut.* III.
(r) *Acut.* L. II. c. 9.
(ſ) L. II. c. 12.
(t) L. III. c. 3.
(u) C. 4.
(x) *Acut.* IV. c. 31.
(y) CÆL. *tard.* L. II. c. 10.
(z) ID. *acut.* L. III. c. 18.
(a) Ib. L. II. c. 40.
(b) L. III. c. 17.
(c) CELS. L. IV. c. 15.
(d) CÆL. *tard.* L. I. c. 5.
(e) Ib.
(f) *Acut.* L. II. c. 7.
(g) AET. L. I. 2. c. 16.
(h) CÆL. *tard.* L. II. c. 4.
(i) Ib. L. I. c. 1.

Primus hirudines nominat, non vero videtur inveniſſe, certe ex CÆLII vocibus

In ſtomachica paſſione libro I. ſolutionem (*l*), in ſecundo ventoſitatem accuſabat (*m*).

In aſthmate purgat & acria dat (*n*).

Venerem in ictero commendat (*o*).

De cachexia primus plene ſcripſit (*p*) hactenus neglecta.

Atrophiæ unctionem in ſole opponebat (*q*).

In paralyſi venam ſecabat, acribus fovebat (*r*).

Ad hæmorrhagias malum punicum cum aloe dabat ex frigida, venam ſecabat (*ſ*).

In hæmoptyſi ejus ſectatores abſtinentiam ſeptem dierum imperabant (*t*).

In iſchiade clyſtere utebatur (*u*), & ſinapiſmis, aliiſque irritantibus.

In jecoroſis venam alternis diebus ſecabat, jecur vulnerabat, vel cautere urebat. Sic lienem (*x*).

In hydrope exercitium corporis, geſtationem, helleborum dabat, ſcillam & ſinapiſmos (*y*).

In arthritide venam ſecabat (*z*).

De elephantiaſi plene egit (*a*), & primus (*b*), venam ſecuit, dedit emetica, unguenta adſtringentia, balnea, helleborum &c.

In dyſenteria chronica ſanguinem de omnibus venis, etiam auribus, oculorum angulis, detrahebat (*c*).

Verminantibus pulſum inæqualem eſſe & pene deficere (*d*).

(l) *Tard.* L. III. c. 2.
(m) Ib. L. I. c. 4.
(n) L. III. c. 5.
(o) Ib. c. 4.
(p) CÆL. *tard.* L. III. c. 5. 6.
(q) C. 7.
(r) L. II. c. 1.
(ſ) *Acut.* L. III. c. 13.
(t) *Tard.* L. II. c. 12.
(u) Ib. L. V. c. 1.
(x) L. III. c. 4.
(y) Ib. c. 8.
(z) L. V. c. 2.
(a) L. IV. c. 5.
(b) Primum ASCLEPIADÆ tempore viſum malum: ſic aquæ metum PLUTARCH. *quaſt.* L. VIII. 9.
(c) *Tard.* L. IV. c. 6.
(d) Ib. c. 8.

Ejus diacodium exſtat apud GALENUM, quod noſter primus deſcripſerat. Hieram etiam habuit ſuam (*e*) & Acopa (*f*).

EUDEMUS THEMISONI ſectator, qui clyſteres frigidos injiciebat in morbo cardiaco (*g*). Fuerit EUDEMUS ſenior, cujus medicamentum GALENUS (*h*) recenſet. Negavit quemquam evaſiſſe, qui a cane demorſus aquam metuerit (*i*); idem medicus & adulter LIVILLÆ.

VECTIUS VALENS, alter THEMISONIS diſcipulus, pariter infamis MESSALINÆ adulterio. Ejus medicamentum GALENUS habet & MARCELLUS (*k*). In L. III. curationum ſpecialium nomen ſingulis ſpeciebus anginæ fecit (*l*).

PROCULUS alius THEMISONIS ſectator, diſtinguebat leucophlegmatiam, quæ initium eſſet hydropis, tympaniten quæ progreſſus, declinationem quæ aſcites (*m*).

Alius fuit THEMISON Macedo, ANTIOCHO carus (*n*).

§. XLV. ALII SECTATORES ASCLEPIADÆ.

Numeroſi & ipſi fuerunt, quorum aliorum tempora nota ſunt, non perinde aliorum.

M. ARTORIUS ASCLEPIADES (*o*), CÆSARIS OCTAVIANI medicus & amicus, quo adhortante ante pugnam Philippicam caſtra reliquit, quæ BRUTUS expugnavit. IDEM ex naufragio poſt pugnam Actiacam interiit, ejuſque ſplendidum exſtat cenotaphium Smyrnæ repertum, quod PATINUS deſcripſit. In hydrophobia *ſtomachum* pati perſuadebatur (*p*).

ANTONIUS (*q*) MUSA, libertus & ipſe (*r*), poſt ARTORIUM AUGUSTI IMP. medicus, quem, a CAMELLIO (*ſ*) calidis male curatum, refrigerantibus medicamentis reſtituit, & potiſſimum etiam lactuca, & frigida lotione. Balneis etiam

(e) *Comp. ſec. loc.* L. VII.
(f) *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
(g) *Acut.* L. II. c. 38.
(h) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(i) DIOSC. VI.
(*) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX. VII.
(k) p. 114.
(l) CÆL. L. III. c. 1.
(m) CÆL. *tard.* L. III c. 8.
(n) ATHENÆUS L. VII.
(o) CÆL. *acut.* L. III c. 14. ERASISTRATI ſectator GAL.
(p) CÆL. l. c.
(q) *B. Bot* I. p. 63.
(r) ASCLEPIADIS *de ſecta* PLIN. L. XXIX. 1.
(ſ) PLIN. L. XIX. c. 8. DION.

etiam frigidis corpora adſtringere curavit (*t*), & multum cichorio uſus eſt, etiam ad alvum ducendam (*u*).

In angina ſtercus caninum impoſuit (*x*). Viperæ carnibus ulceroſos curabat (*y*).

Ejus in re medicamentaria inſignis fuit peritia, & multæ ejus compoſitiones ad poſteros pervenerunt (*z*), collyrium (*a*) & aliæ ad oculorum mala compoſitiones a GALENO repetitæ (*b*), ad hæmoptyſin (*c*), arteriaca (*d*), apud AETIUM aliæ.

Et ipſe uſum anuli aurei ab AUGUSTO (*e*) obtinuit, qui univerſis medicis in ejus gratiam immunitatem conceſſit. Fuerit ne ANTONIUS archiater, cujus iſchiadicum ORIBASIUS habet (*f*). JAPYS VIRGILII ſecundum MEADIUM in honorem ANTONII MUSÆ a VIRGILIO dictus eſt. Multos libros ſcripſerat (*g*).

Quinque porro medicos DIOSCORIDES recenſet (*h*), quos vocat ASCLEPIADAS, quam vocem malunt legere Aſclepiadeos.

NICERATUM (*i*) qui *de catalepſi* ſcripſit (*k*). Ejus varia ſunt medicamenta. Ad ventriculum extus imponendum (*l*). Aromaticum ad dyſpnœam (*m*): ad icterum (*n*), ad dyſenteriam (*o*), dolorem ſedans (*p*).

JULIUS BASSUS (*q*), alias TULLIUS, idem forte qui BASSUS medicus CICERONI dictus (*r*). NIGRI amicum CÆLIUS vocat (*ſ*).

Ejus

(t) PLIN. L. XXV. n. 38.
(u) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VIII. c. 8.
(x) Ib. L. VI.
(y) PLIN. L. XXIX. c. 39.
(z) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(a) apud MARCELLUM.
(b) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. I. V. VII.
(c) ID. ib. L. VII.
(d) Ib.
(e) DION. L. 53.
(f) ORIBAS. ſyn. L. III.
(g) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(h) *Præf.*
(i) *B. Bot.* I. p. 60.
(k) CÆL. *tard.* L. II. c. 5.
(l) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VIII.
(m) ID. ib. L. VII.
(n) cum ciceribus & aſparago, GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(o) cor ranæ cum melle tritum PLIN. L. XXXII. c. 31.
(p) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* VII. SCRIBONIUS quo LIVIA & ANTONIA uſæ.
(q) Ita SCRIBONIUS.
(r) *Famil.* VII. 20.
(ſ) Ib.

Ejus medicamenta (*u*): ejus colica (*x*), antidotus, quæ utebatur (*y*). Acopa (*z*). In hydrophobia clyſteres dabat & ſternutamenta (*a*).

PETRONIUS DIODOTUS, qui in medicamentis excelluit (*b*). FABRICIUS PETRONIUM NIGRUM vocat, & a DIODOTO ſeparat. Non tamen probabile videtur, eodem ævo duos botanicos vixiſſe, NIGRI nomine utrumque. Unicum facit PLINIUS, qui *antilegomena* ei tribuit.

SEXTIUS NIGER (*c*) ſæpe apud DIOSCORIDEM citatus, tamen etiam reprehenſus. Diligentiſſimum dixit in medicina PLINIUS (*d*), qui de *materia medica* ſcripſerit, ſecundum EROTIANUM (*e*) a DIOSCORIDE paſſim exſcriptus (*f*). Salamandram, puto ſcincum, ad venerem ciendam laudabat (*g*). Malvam mali ſucci eſſe docebat (*h*).

CASSIUS FELIX, aliquanto his potius nuperior, qui omnes ævi fuerunt AUGUSTEI. CASSIUS ergo medicus TIBERII ævo vixit, aut aliquanto prius. Ejus Colicam ſervus ATIMETUS TIBERII Cæſaris legato SCRIBONIO dedit, etiam CÆLIO dictam, quæ zingiber recipiebat (*i*), & lacrumam papaveris, atque caſtoreum (*k*), CELSO laudatam. Ejusdem antidotus (*l*). Febricitantem frigida ſanavit, cujus morbum cognoverat ab ebrietate natum (*m*) eſſe. Medicamentum ejus ad pulmonum dolores eſt apud veterinarios. Hic fuerit CASSIUS FELIX, cujus materiam medicam ſive antidotarium SIMON JANUENSIS & MATTHÆUS SYLVATICUS ſæpiſſime citant. Chirurgica etiam ſcripſit, morborumque definitiones dedit, libros nempe duos *de practica*.

Vulgo pro eodem ſolet (*n*) haberi CASSIO, cujus *quæſtiones* ſuperſunt. Is vero mihi ASCLEPIADÆ quidem laudator & ſectator (*o*) ſerioris autem videtur ævi, qui ipſam *curam metaſyncriſeos* habeat (*p*), *methodicorum* (*q*) nomen, nondum, ut

[u] ORIB. *ſyn.* L. III. GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[x] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[y] SCRIBON. c. 29. MARCELL. p. 213.
[z] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[a] CÆL.
[b] GAL. *compoſ. ſec. gen.*
[c] *B. Bot.* I. p. 60.
[d] L. XXXII. n. 13.
[e] in voce λειμον.
[f] Conf. *B. Bot.*
[g] PLIN. L. XXIX. n. 23.
[h] ID. L. XX. c. 21.
[*] SCRIO c. 29.
[i] CÆL. *tard.* L. IV. c. 7.
[k] CELS. V. c. 25. IV. c. 14. Habet & GALENUS *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[l] SCRIBON. n. 76.
[m] CELS.
[n] Conjunctos reliqui in *Bibl. Chir.*
[o] *Probl.* 33, 69, 70.
[p] Ib. 15. 16.
[q] Ib. 8.

ut puto, AUGUSTI ævo notum, neque CELSO, qui CASSIO FELICE prior ſit. Varii generis cum ea problemata ſint, continent etiam pathologica & practica non maximi momenti.

Editiones citavi in anatomicis. Bona eſt, quam ANDREAS RIVINUS dedit Lipſ. 1653. 4. *. Gr. lat. cum notis. Alio cum titulo *de curandis morbis* CASSII codex exſtat.

Fuerit etiam tertius CASSIUS Empiricus (*r*) Pyrrhonius, qui analogiam ab uſu toto libro abdicavit.

LECANIUS AREUS Tarſenſis, cui DIOSCORIDES librum dedicavit (*ſ*).

Sectæ etiam ASCLEPIADEÆ fuerit CHRYSIPPUS (*t*), qui de lumbricis ſcripſit, inque libro III. reliquit, mortuos lumbricos, ſi deceſſerint, mortem portendere (*u*).

Ejus medicamenta repetuntur a GALENO (*x*).

AREI ASCLEPIADEI libros citat IDEM (*y*). EJ. ad palpebræ mala (*z*). Medicamentum quod a DIOSCORIDE habuit.

METRODORUS *de medicamentorum facultatibus* ſcripſit, & adſtringentia omnia (*a*) refrigerare docuit. Incertum eſt num idem ſit, qui de *plantis* ſcripſit.

ÆLIUS GALLUS ASCLEPIADES, ſi id nomen ſectæ fuit, ut COCCHIO viſum. Idem forte qui GALLUS, alias GALENO dictus (*b*), alias ÆLIUS, cujus theriaca dicitur, ut nuperior ſit ANDROMACHO, & conjuncto nomine Antidotus ÆLII GALLI (*c*), quæ CÆSAREM liberavit, qua etiam CHARMIS uſus eſt:

Alius vero fuerit, GALLUS MARCUS ASCLEPIADEUS, cujus medicamentum dixit (*d*).

Omnibus vero penſitatis, duos ÆLIOS GALLOS fuiſſe invenio, vetuſtiorem, qui ante CHARMIDEM, ante CLAUDII adeo tempora, vixit, & alium, qui ANDROMACHI Neronis medici emplaſtrum (*e*) correxit.

Fuit & T. ÆLIUS ASCLEPIADES AUG. LIB.

§. XLVI.

(r) GALEN. *ſubfig. Empir.*
(ſ) ID. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
(t) LAERT. L. VIII.
(u) CÆL. *chron.* L. IV. c. 9.
(x) *Compoſ. ſec. loc.* L. III. *ſec. gen.* L. V.
(y) Ib. L. VIII.
(z) L. V.
(a) GAL. *ſimpl. med. fac.* L. I.
(b) *Compoſ. ſec. gen.* L. V. *compoſ. ſec. loc.* L. VII. IX. Stomachica L. VIII.
(c) *Antidot.* II. c. 11. 14. *compoſ. ſec. loc.*
(d) GALENUS *compoſ. ſec. loc.* L. VIII.
(e) *B. Bot.* I. p. 110.

§. XLVI. Herophilei nuperi.

Horum ætatem ad tempora Augustea referas, aut priora, cum Strabo eorum mentionem fecerit (*a*).

Alexander Philalethes, qui *de pulſu* ſcripſit (*b*).

Demosthenes Alexandri diſcipulus, qui pariter ſe dixit *Philalethēn:* ſcripſit & ipſe *de pulſu* (*c*), & *de oculorum morbis* L. III, cujus libri fragmentum Matthæus Sylvaticus poſſidebat, multaque ejus loca citat & chirurgica & anatomica, ut locum de lapidis in veſica generatione, & inſtrumenta aliqua. Ejus erat collyrium Nilum, ſed conf. *Bibliothecam Chirurgicam* (*d*).

Alius eſt a Demosthene Massiliota (*e*), quem dicemus, & cum quo alias eum conjunxi, Cl. viros ſecutus.

Cleon ophthalmicus (*f*). Ejus collyrium (*g*) & gluten (*h*). Ante Demosthenem ponit Fabricius.

Aristodemus, Alexandri diſcipulus (*i*), qui de pulſu ſcripſit (*k*).

Chrysermus quem, & Apollonium Murem, Heraclides Crythr. audivit. Plantarum vires dixit (*l*). A pipere in cardiacum malum incidiſſe Sextus Emp.

Apollonius Mus, Herophileus (*m*), Strabone aliquanto prior, ſcripſit l. 28. *de ſecta* Herophili (*n*), & libros 29. *de pulſu*, in quibus locus eſt, quo de pleuritide agit, cujus ſedem ponit & in membrana & in pulmone (*o*).

An idem fuerit Apollonius (*p*) Herophileus, cujus *parabilia* (*q*) Galenus citat? Putes, cum Apollonium Murem de facultate medicamentorum ſcripſiſſe Celsus auctor ſit (*r*); ille vero Galeno dictus pariter in medicamentis plurimus fuerit, cujus multas ſcriptiones Galenus repetit, ut de aurium & narium malis (*ſ*). Ad venena. Ad ſugillata

(a) L. XII.
(b) *B. Anat.* I. p. 63.
(c) Ib. l. c.
(d) Orib. *ſyn.* L. III.
(e) *B. Chir.* I. p. 30.
(f) Cels. L. VI. c. 6.
(g) Oribas. *ſyn.* L. IV.
(h) ex Aetio.
(i) Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(k) *diff. pulſ.* L IV.
(l) Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. III. An idem forte Chrysæus, etiam Galeno dictus.
(m) Non diſcipulus, ut excidit in *B. Bot.* I. p. 51. verum ſectator.
(n) Cæl. *acut.* II. c. 13. 51. conf. *B. Anat.* I. p. 63.
(o) Id.
(p) *B. Chir.* I. p. 60. *B. Bot.* I. p. 100.
(q) Gal. *Antid.* II. Diligentem & Aſclepiadeum vocat *compoſ. ſec. loc.* L. V. 1.
(r) L. V. c. 1. Libri Apollonii ib. L. III.
(ſ) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.

gillata (*t*), oxyporium (*u*); Theſpianum (*x*); alia (*y*). Porro ejus medicamenta ad achores (*z*) ad capitis dolores, vana iſta & empirica. Ricini folia (*a*) tuſa ad ardorem ex ſole. Ad capitis dolorem a meri potu. Nuſquam tamen de hemicrania egiſſe ID. GALENUS monet. Ad ſonitus, gravitatem auditus, illapſa in aurem corpuſcula, aurium mala &c. Antidotus apud GALENUM. Longus denique locus eſt de venæ ſectione & ſcarifatione. Negat ſe venæ ſectionem rejicere, quæ in maximis malis ſit præſidio (*b*). Scarifationem maxime convenire mulieribus, quibus menſes deficiunt (*c*). In Aſia ſcarifationem feliciſſime in peſtilentia ceſſiſſe, cum ad duas libras ſanguis detraheretur (*d*). Laudat GALENUS (*e*), quod cum diſcrimine medicamenta imperaverit, carpit tamen alibi, quod cauſas non diſtinxerit (*f*), quod conyzam inter refrigerantia numeraverit. Addit diu ALEXANDRIÆ vixiſſe, & ante ARCHIGENEM & ANDROMACHUM juniorem (*g*). Crudelia medica ex homine propoſuiſſe PLINIUS (*h*). Mihi videtur, ad Empiricorum morem, abſque cauſarum diſcrimine, aut temporum, medicamenta ad quemque morbum propoſuiſſe.

HERACLIDES ERYTHRÆUS, APOLLONII amicus, CHRYSERMI diſcipulus, STRABONIS ævo (*i*) vixit. Septem ejus fuerunt *de pulſu* libri (*k*).

An is fuerit HERACLIDES Philoſophus, cujus (*l*) antidotus rhaponticum recipiens a TRALLIANO dicitur: an potius HERACLIDES *Ponticus*.

DIOSCORIDES PHACAS, Herophileus, & ab interprete HIPPOCRATIS diverſus, & ab (*m*) auctore materiæ medicæ. *Terebinthus* etiam dictus eſt, ob cutis tubercula (*n*).

GAIUS Herophileus, cujus medicamenta paſſim GALENUS citat. In aquæ timore cerebri membranas pati CÆLIO teſte docuit. Neapolitam dici, & eo nomine a GALENO intelligi FABRICIUS.

(t) *Compoſ. ſec. loc.* L. V.
(u) MYREPS. n. 28.
(x) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(y) Ib. L. IX. VII. VIII.
(z) ex *l. parab.* GAL.
(a) *Compoſ. ſec. loc.* L. I. cum laude.
(b) ORIB. *coll.* VII. c. 19.
(c) C. 20.
(d) Ib.
(e) C. 2.
(f) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(g) Ib. L. III. V. VII.
(h) L. XXVIII. n. 2.
(i) STRABO L. XIV.
(k) GAL. *pulſ. diff.* L. IV. c. 10.
(l) L. X. p. 618.
(m) GALEN *defin. Lect. Hipp.*
(n) PAUL. IV. 24.

§. XLVII. Medici ab Asclepiade ad Celsum.

Medici quos Cicero non pauciſſimos ſibi notos citavit, eos primo loco dicemus.

Craterus, celebris clinicus, cui plurimum tribuebat (a), & cujus ſummam in arte auctoritatem fuiſſe Horatio credas & Juvenali, ſervum ſuum viperarum carnibus imperatis ſanavit, cui caro de oſſibus defluebat (b). Ejus etiam aliqua medicamenta & antidotus ſupereſt, adverſus animalium morſus. Eam Galenus habet (c).

Prior fuerit Codius Tuscus, cujus antidoto Craterus utebatur (d).

Nymphodorus, cujus paſtillum ad dyſenteriam Archigenes expertus laudavit, cujus etiam medicamentum ad ſerpentia ulcera ex auripigmento & calce Aetius habet (e). Celso etiam dicitur (f).

Cornelius Artemidorus Pergamenus ex cohorte Verris apud Ciceronem, etiam a Prisciano citatus. Hunc putant aliqui eſſe Cornelium medicum, quem Galenus citat, potius quam Celsum.

Fuit & Q. Cornelius medicus, qui ſibi & Sentiæ Elidi medicæ lapidem inſcripſit.

Phidippus, Deiotari R. medicus (g) apud Ciceronem.

A. Ropilus medicus (h).

Alexion, quem Cicero ſummum vocat medicum, & cujus acerbam mortem luget (i).

Asclapo vel Asclapion Patrenſis (k), cujus mores & animum commendat & quo ad Tironem curandum uſus eſt.

Lyso, cujus diligentiam non laudat (l), in eodem Tirone curando adhibitam.

Cleophantus, alius a Cleophanto priori, quem ſpectatum vocat hominem (m).

Clearchus qui Catonis Uticenſis vulnus deligavit (n).

Glycon, quem cum vulnera Pansæ veneno vitiaſſe ſama ferret (o), Brutus

(a) Tullius *ad Attic.* L. XII. c. 13. 14.
(b) Porphyr. *abſtinent ab anim.*
(c) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(d) Gal. *antid.* L. II. c. 7.
(e) L. III. 1. c. 49.
(f) L. VIII. c. 20.
(g) pro Deiotaro.
(h) Cicero.
(i) ad Attic. XV. c. 1.
(k) *Epiſt. ad Memmium* XX. Ep. XVI. n. 11. ad Atticum.
(l) ad Tiron. 4.
(m) *Orat. pro* Quintio
(n) Plutarchus.
(o) Brut. *Epiſt.* L. VI.

TUS innocentem fuiſſe ab eo crimine teſtatur. Idem forte, quem SCRIBONIUS citat (*p*).

ANTISTIUS medicus Cæſaris vulnera inſpexit, cum in ſenatu trucidatus eſſet (*q*).

Medicum ſuum J. CÆSAR habuit, cum a Piratis captus eſſet.

STRATO medicus, ſervus ROPILI medici, qui de veneno dato accuſatus, torturæ eſt ſubjectus. Ei Patronus tabernam exercendæ medicinæ cauſa donavit (*r*).

CLODIUS PLATORI per medicum ſuum (*ſ*) venas aperuit.

NIGIDIUS FIGULUS, ſenator Romanus, CICERONIS in Catilinaria conſpiratione adjutor, qui idem de *animalibus* ſcripſit. Fabuloſa ejus narratio exſtat apud GELLIUM (*t*).

M. TERENTIUS VARRO, eruditiſſimus Romanorum, Corcyræ valetudinem publicam ſervavit aquilone feneſtris inmiſſo, malignis ventis excluſis (*u*). De condienda aceto carne (*x*) præcepta dedit &c.

Medici nonnulli a CELSO citati huc faciunt, quos vel CÆSARIS, vel certe AUGUSTI, temporibus vixiſſe certum ſit, niſi ſi qui ſunt antiquiores.

THRYPHONES duo, pater & filius, Gortyniatæ (*y*). Cephalicum Tryphonis legas, & medicamentum ad colorandas cicatrices (*z*).

SOCRATES chirurgus, cujus ad capitis dolorem medicamentum exſtat apud GALENUM (*a*). In hydrope urebat (*b*).

CRATO. Ejus compoſitio ad purulenta (*c*).

POLYARCHIUS (*d*). Ejus medicamentum ad ſtomachum (*e*). Ejus *epiſtola ad omnia interna* (*f*).

ATHENION. Ejus catapotia (*g*).

MEGES. Medicamentum quo uſus eſt (*h*).

U 3 Ut

(p) *Compoſ.* 206.
(q) SUETON. in *Caſ.*
(r) pro CLUENTIO.
(ſ) CIC. de *haruſpic. reſp.*
(t) L. VII.
(u) *Agricult.* I. 4.
(x) PLIN. L. XX. c. 82.
(y) GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. V. SCRIBON. c. 175.
(z) CELS. L. VI. c. 5.
(a) *Eupor.* III.
(b) CÆL. *tard.* L. III. c. 8. I. c. 9.
(c) CELS. L. VI. c. 18.
(d) ID. L V. c. 18.
(e) MARCELL.
(f) GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. VII.
(g) CELS. L. V. c. 25.
(h) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. III.

Ut CHARIXENUS, ita APOLLIONIUS medicamentum (*i*) habuit, GAL. Ejus CHARIXENI medicamenta GALENUS repetit (*k*). Arteriaca (*l*). Ad dyſpnœam ex origano & iride (*m*). Adverſus tabem (*n*).

MENODOTUS Nicomedienſis Pyrrhonius (*o*) empiricus, tranſitum ſ. epilogiſmum, ſenſui & memoriæ addidit. Venam non ſecabat niſi plethora urgente. Injurioſe in alios ſcripſiſſe GALENUS (*p*) SEXTI præceptoris, præceptor fuit ſerioris adeo ævi. ERASISTRATUM empiricum docuit (*q*).

THEUDAS de experimento & exercitatione (*r*). Ab analogia viam ad experimentum dixit. Diverſitatem medicamentorum dixit in L. I. *curat. ſalubr.* MENODOTO coævus fuit.

MENOETUS ab HERA citatus (*ſ*).

HERODOTUS ARIEI Tharſenſis fil. diſcipulus MENODOTI, SEXTI præceptor (*t*). Ejus *lite* fuit ex ſalicibus, quam HERAS ab eo habuit (*u*).

PROTARCHUS, EJ. medicamentum ad ſcabiem, ad ulcera (*x*).

THEODOTUS collyrium CLEONIS emendavit (*y*).

PHILO Tarſenſis (*z*), cujus celeberrimum eſt Philonium (*a*). Medicamentum ſuum verſiculis aenigmaticis deſcripſit. Ejus collyrium CELSUS habet (*b*), ut certe potius vetuſtiorem eſſe putes: eſt & ſotira (*c*); & colica (*d*). A CLERCO ad AUGUSTI tempora refertur.

Fuit & PHILO Triccenſis methodicus (*e*), idem puto, qui inter convivas PLUTARCHI numeratur (*f*). Separat a priori FABRICIUS, & ei ſoli antidotum tribuit (*g*). Difficile eſt judicium.

HERENNIUS

(i) *Compoſ. ſec. loc.* L. V.
(k) Ib. L. VII. IX., in quo aſarum & elaterium *ſec. loc.* III.
(l) ORIB. AETIUS. II. 4.
(m) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(n) Ib.
(o) LAERT. p. 108. GALEN. *meth. med.* L. II.
(p) *ſubfig. Empir.*
(q) *Compoſ. ſec. loc.* L. VI. 1.
(r) GAL. *comm. in vict. acut.* IV.
(ſ) ID. *compoſ. ſec. gen.* L. II.
(t) LAERT. in SEXTO.
(u) *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
(x) CELS. L. V. c. 18.
(y) ID. L. VI.
(z) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. IX. c. 4.
(a) ID. *rat. cur.* II. 6. *Antidotus Philonis* ARETÆUS *cur. diut.* II. c. 5.
(b) CELS. L. VI. c. 6.
(c) ID. ib.
(d) ORIBAS. *ſyn.* IV.
(e) GAL. *meth. med.* L. I. c. 7.
(f) *Quæſt. conviv.* VI. c. 2
(g) ORIB. *ſyn.* III. ARET. *diut.* II. 5. TRALLIAN L. X. p. 577. GAL. *ſec. loc.* VII.

HERENNIUS PHILO (*h*) *de re medica* ſcripſit, ab utroque PHILONE diverſus. Eo opere hiſtoria veterum medicorum continebatur.

PHILO judæus, cætera ignotus l. *quomodo quis tempore peſtilentiæ ſibi conſulere debeat* hebraice vertiſſe dicitur WOLF Bibl. Hebr.

CTESIPHON, GALENO ſæpe dictus (*i*). Ejus malagma ad papulas (*k*).

DIONYSIUS, an MILESIUS, ſæpe GALENO dictus. Ejus collyrium (*l*), conſilium ad hæmorrhoides (*m*). Oxyporum DIONYSII (*n*).

MENEMACHUS Ejus varia medicamenta (*o*). Alius ab eo fuit MENEMACHUS GALENO coævus (*p*).

MOSCHUS, MEDUS, PANTHÆMUS, SOSAGORAS, ARISTON, THEOXENUS, DEXIUS, PHILOCRATES, HECATÆUS, DIOGENES, BOETHUS, TIMÆUS, EUTHYCLEUS, IRENÆUS, THEODOTUS, HERMON, HIERA, PTOLOMÆUS, EUELPISTUS, NILEUS, PHILETES in *Chirurgica Bibliotheca* dicti ſunt.

HERAS Cappadox, ante MUSAM & ASCLEPIADEM vixit (*q*). Diſcipulum HERACLIDIS TARENTINI facit FABRICIUS. Locum nunc non coram habeo, quo vir Cl. nititur. CLERICUS CLAUDII coævum facit: id vero fieri nequit, cum a CELSO citetur. Ex præcipuis eſt medicamentorum auctoribus, cujus diligentiam GALENUS laudavit (*r*), etſi multa ex ATTALO & HERACLIDE habet. Ναρθηκος (*ſ*) ſ. *medicamentarii* auctor fuit, & libri *de facultate medicamentorum* (*t*), idem cujus numeroſiſſima (*u*) medicamenta in botanicis diximus: Diacodium; Antidotum (*x*); ad dyſenteriam (*y*). Ex libris Heræ ad capitis dolorem (*z*); ad aurium mala (*a*); ſtomachicum (*b*). Hirudines in angina adhibebat (*c*); ad hydropem (*d*).

Niſi

(h) apud STEPHANUM.
(i) *Introd. Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
(k) CELS. L. V.
(l) L. VI. c. 6.
(m) CÆL. *chron.* L. II.
(n) MARCELL.
(o) CELS. VI 10. GAL. *ſec. loc.* L. III.
(p) *Method* L. XII. 6.
(q) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(r) Ib. *compoſ. ſec. gen.* L. VI. & II.
(ſ) *Bibl. Chir.* p. 36.
(t) & l. de *medicam. compoſitione.*
(u) *B. Bot.* p. 69. *B. Chir.* p. 36. GAL. *ſec. loc.* L. III. ORIB. *ſyn.* III.
(x) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(y) Ib. L. II.
(z) L. III.
(a) ex charta uſta, auripigmenti ſcobe.
(b) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(c) ID. ib.
(d) AET. L. III. 2. 26.

Niſi duo fuerint NILEI, ANTIPATER ante CELSUM vixit; citatur enim a GALENO potio ANTIPATRI (*e*), ut NILEUS. ANTIPATER etiam a SCRIBONIO citatur (*f*). Locus equidem eſt, ubi ANTIPATER videtur inter methodicos recenſeri (*g*), & in l. *de introd.*, qui GALENO tribuitur, inter methodicos utique legitur. Hujus medici medicamenta citantur (*h*), & ARISTOCLIS, quo ANTIPATER uſus eſt (*i*), & libri ANTIPATRI (*k*), & l. *tertius epiſtolarum* (*l*) ad GAIUM, ubi dicitur magnam vim eſſe numeri trini in omnibus diatritis, quæ voces iterum ad methodicum hominem ſpectare videntur. Has tenebras vix datur diſſipare. Periiſſe poſt pulſum intermittentem, cujus cauſa fuerit in pulmonis ulcere GALENUS.

THARRIAS quidam, ut CELSUS (*m*) ſcribit, *de lethargo* ſcripſit, & uterum aqua plenum faſciis conſtringit, quod addit CELSUS ſe videre a multis repeti (*n*).

POSIDONIUS philoſophus hujus fuit ævi, verum non videtur medicus eſſe eſus nominis, cujus placita fere cum ARCHIGENE conjunguntur, & quem alio loco dicemus.

XLVIII. SECULI AUGUSTEI.

CLEOPATRA regina & hujus ſeculi fuit, & Cæſarei, regina artium ſtudioſa, etiam medicinæ, quæ, perinde ut ATTALUS, venenorum experimenta capiebat, & antidotorum.

EJUS, aut certe cognominis feminæ, libri olim exſtabant *de ornatu* (*a*), in quibus de pilorum vitiis agebatur, & de univerſa coſmetica.

Exſtant etiam in gynæceis C. WOLFII libri duo *de morbis muliebribus*, nomine CLEOPATRÆ inſcripti, manifeſto quidem ſpurii. Multa vana & ſuperſtitioſa medicamenta continent. Abortiva docent.

EJ. de *ſingulorum morborum curatione* l. citat AETIUS IV. c. 98. & PAULUS.

Medicas omitto, quæ ſolebant leviora feminarum mala, ſed etiam malum hyſtericum curare. Conf. quæ in *B. Chir.* diximus (*b*).

OLYMPUS

(e) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX. & *Antid.* II. c. 10.
(f) *Compoſit.* 167.
(g) *Meth. med.* I.
(h) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(i) Stomachicum GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VI. tribuitur, inter methodicos utique legitur.
(k) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(l) CÆL. *tard.* L. II. c. 13.
(m) CELS. L. III. c. 20.
(n) C. 21.
(a) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. I. c. 8. Conf. *Bibl. Chir.* p. 29.
(b) & le CLERC. p. 433. ſqq.

OLYMPUS, reginæ CLEOPATRÆ medicus, ejus mortem deſcripſit.

PHILOTAS, M. ANTONII triumviri medicus. Ejus medicamentum apud CELSUM exſtat (*c*).

GLAUCUS medicus Alexandrinus.

HYGINUS Auguſti l. Ejus aliqua medicamenta ſuperſunt (*d*).

FLORUS, ejusdem conditionis.

CAMELIUS AUGUSTI, poſt ARTORIUM & ante MUSAM, medicus, idem qui calidis fomentis AUGUSTO nocuiſſe viſus eſt. Jatraliptam fuiſſe aliqui, quos refutat Cl. MOEHSEN, ut potius pro epiſtata Gymnaſii habeat (*e*).

C. VALGIUS, qui *de plantarum in medicina uſu* primus Romanorum ſcripſit.

EUPHORBUS JUBÆ junioris medicus, ANTONII MUSÆ frater, cujus nomen in celebri planta ejus nominis conſervatum eſt. In curando AUGUSTO idem fratri adjungitur (*f*).

L. APULEIUS CELSUS, Centuripinus, SCRIBONII præceptor. Ejus erat antidotus (*g*) adverſus rabidi canis morſum, in experimento, ut alia ejuſmodi medicamenta inutilis, quæ tamen a MARCELLO etiam ejus cum APULEII nomine conſervatur (*h*). De eo viro lege in GIORN de LETTERAT XIII. 210.

CALLINICUS, cujus malagma PACCIUS (*i*) in commentarios retulerat.

ANAXILAUS ſuperſtitioſus ſcriptor, Pythagoreus, præſtigiator, ab AUGUSTO Imp. Roma pulſus (*k*).

M. VITRUVII elegantiſſimi ſcriptoris de architectura opus, varia habet huc facientia, de electione ſalubris loci pro ædibus (*l*). Ex hepate diu conſervato bonam de loci ſalubritate conjecturam faciebat. De aquis mineralibus & thermis, fontibuſque medicamentis egit (*m*). De fontibus noxiis frigore, metallico veneno. Aliqua ad aquarum analyſin, etiam per coctionem.

ÆMILIUS MACER præter l. *de plantis*, etiam de *theriaca* ſcripſit, librum dudum etiam amiſſum.

Eſſæos, pios homines therapeutes etiam medicinam fuiſſe FABRICIUS.

§. XLIX.

[c] V. c. 19. PLUTARCH. ANTON.
[d] *Bibl. Chir.* p. 37. GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. II. ib. L. IV.
[e] *Saml. von Münzen* n. 33.
[f] PLIN. L. XXV. c. 38.
[g] SCRIBON. *compoſ.* c. 14.
[h] p. 114.
[i] GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[k] FABRIC. *bibl.* L. XII. p. 56. fuſe.
[l] L. I. c. 4.
[m] L. VIII. c. 4.

§. XLIX. A. Cornelius Celsus.

Ab ipſo retro Hippocrate interierunt omnia, quæ adeo numeroſa de re medica ſcripta fuerant. Supereſt Celsi ſatis plenum opus, qui latine quidem ſcripſit, ſua tamen ex Græcis potiſſimum habet, ex Hippocrate, exque Asclepiade. Medicus num fuerit etiam nunc ambigitur: non videtur tamen tam bono ordine, tamque dilucide præcepta veterum expoſiturus fuiſſe, niſi hactenus in artis opere ipſe verſatus fuiſſet, & oſtenſum eſt ſuo proprio judicio ubique eſſe uſum.

Num ſit Cornelius medicus Galeno (a) dictus dubitari poteſt, de Plinio non dubium eſt ſcripſiſſe de eo tamquam de medico.

De ætate non poteſt ambigi, Themisone aliquanto nuperior, ante Columellam vixit, vergente ad finem Augusti Cæsaris regno.

Librorum octo, quos Celsus *de re medica* reliquit, quatuor priores toti ſunt argumenti clinici.

In *præf.* L. I. brevem hiſtoriam medicinæ tradit, & empiricorum argumenta adverſus dogmaticorum rationes expendit, perite certe, & integro cum judicio, ut cauſas evidentes & proximas requirat, obſcuras merito negligat.

Inde agit de ratione victus ſanorum hominum & ſua ſponte viventium. Liberam ſatis vult parumque legibus adſtrictam medicis.

Deinde etiam eos docet, qui morbos volunt avertere. Exercitationes Romano more deſcribit; vomitum & alvi ductionem, ut non valde commendat, ita non undique tollit, Asclepiade cautior. Præcepta ut in nonnullis morbis victus ſapienter regi poſſit, etiam in peſtilentia.

In L. II. anni temporum, ventorum, ætatis poteſtates in corpore humano exponit, Hippocratem fere ſecutus. Morbi bona malave ſigna ex eodem Hippocrate. Conſilia ad medendi artem in univerſum. Venæ ſectionem neque ubique adminiſtrat, neque nunquam, adque vires potiſſimum reſpicit, hæ ſi ſuffecerint ſanguinem mittere non recuſaturus. Arterias, venas, nervos diſtinguit. Venam ex proximo partis affectæ ſecat. Cucurbitulis frequenter utitur. Alvum perinde non libenter ducit, cum ventriculum debilitare timeat: neque alio ſcopo unquam ventrem ſolvit, niſi minuendæ morbi materiæ. Omnibus catarcticis aloën miſcet, ut ventriculo parcat. Clyſmatibus ergo mavult uti. Multis exceptionibus opportunitates circumſcribit, in quibus alvum licet ducere. Frictionem ab Asclepiade primum vehementer commendatam, & ipſe laudat. Geſtationem male ad ipſas febres extenſam, eo in caſu rejicit. Balnea ab Asclepiade impenſius commendata ſatis laudat, & rectam lavandi rationem deſcribit. In cibis ſapienter ſatis & vere diſtinguit, qui valentes ſint, qui imbecilli, aque viribus corporis diſcriminis in ciborum ſelectu cauſas ſumit.

In

(a) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.

In L. III. propius ad curandos morbos accedit, & ut initia excipiantur docet. In univerſum in febribus raro alvum ducere permittit, & primorum dierum abſtinentiam hactenus retinet, ut tamen ægrum ali velit, quoties vires recreatione egent. Quare, ut accurate vires poſſit obſervare monet, non poſſe unum medicum multis ægrotis proſpicere. Nihil eſſe in diebus paribus & imparibus firmi, perinde ut ASCLEPIADES. Febres ſingulæ. Tertio fere die cibum indulget, debilibus in dies. Potum nimis reformidat, etiam in ardente febre, ſudorem tamen die quarto data frigida & multa veſte injecta exprimit. Venam non ſecat. Pulſus indicia non eſſe fida. Ad ſtrictum fere & laxum corporis habitum reſpicit. In quartana biduo cibo abſtinet, balneis frequentibus febrem impugnat, alvum etiam ducit. In peſtilente febre perinde venam ſecat. In phrenitide, ut fere ubique ſolet, nihil admittit perpetuum, lucem enim alias nocere, prodeſſe alias. In lethargo frictionem admittit, verum ne ſomnum faciat, cucurbitulam occipiti admovet. Cardiacis ſudorem compeſcit adſperſo lithargyrii pulvere, vinum propinat, clyſteres nutrientes injicit, hic primum, ni fallor, commendatos. Hydropem etiam a liene fieri. Abſtinentiam obtineri facilius in ſervis qui cogi queant, hinc in ſervis hydropem facilius curari. Tabidos jubet Alexandriam navigare, quod conſilium nuper renovatur. Ictericos purgat, etiam valide ſi vires ſuffecerint.

L. IV. morborum a capite ad calcem curatio. Tetanum non interpolata frictione conatur ſuperare. Sanguinis eruptio ex ruptura aut anaſtomoſi. In ulceroſis faucibus acetum ab ASCLEPIADE præſcriptum noſter rejicit. Sic vincula adverſus hæmorrhagiam artubus injicere defendit, contra eumdem ſcriptorem, etiam experimento producto. In elephantiaſi oſſa vitium pati. Lacte aſinino & abſtinentia a vino ſanati podagrici.

Reliqui libri fere præter medicamenta aliqua & antidotos, argumenti ſunt chirurgici.

Editiones diximus in *B. Chirurgica* I.

Seorſim prodiit fragmentum CELSI *de natura & proprietate ciborum* Venet. 1545. 8. * cum nonnullis aliis libellis.

De febribus in collectione Veneta.

De balneis pariter in collectione Veneta.

Librum I. qui de victus ratione agit, HIERONYMUS THRIVERIUS BRACHELIUS *caſtigatum & commentario illuſtratum* edidit Antwerp. 1539. Leiden 1593. 4.

In eumdem librum JOD. LOMMII eſt commentarius *de ſanitate tuenda* Lovan. 1558. 8. Leid. 1724. 8. *, quem CELSI defenſorem alias dicemus.

Scripſerat etiam *de veterinorum morbis* librum COLUMELLÆ laudatum, a PELAGONIO citatum & a VEGETIO.

Huc facient, J. HENRICI KROMAYER *erroris confeſſio ſapienti conveniens, ad locum* CELSI L. IV. 16. Jen. 1724. 4.

NIC. MAHUDEL *reflexions ſur le caractère les ouvrages & les editions de* CELSE *Hiſt. de l'Acad. des Inſcr.* T. IV.

GEORGII MATTHIÆ de CORNELII CELSI *medicina* Gotting. 1766. 4. *. Utique AUGUSTO imperante vixiſſe, propriam ſententiam dixiſſe, propria ad experimenta ſententiam tuliſſe. Medicum veri nominis fuiſſe.

DAN. WILH. TRILLER *de morbo cœliaco ſingulari a C.* CELSO *deſcripto* Witteberg 1765. 4. *. Colicam fuiſſe ſpaſmodicam flatulentam.

MICH. CHR. JUST. ESCHENBACH de CELSO *non medico practico* diſp. edidit Greifswald. 1771. 4. *. Nuſquam a veteribus, ubi quam maxime debuiſſet, inter medicos recenſum fuiſſe, a PLINIO potiſſimum & QUINTILIANO.

Floſculi in medicina ex C. CELSO ſunt in *collectione* RUSTICI Placentini Venet. 1507. 8.

§. L. A CELSO ad SCRIBONIUM.

TIBERIO imperante & CLAUDIO.

MENECRATES Zeophletenſis (*a*), TIBERII & CLAUDII medicus, non ſatis diſſimilis prioris MENECRATIS, & perinde fere faſtuoſus auctor libri *medicamentarii*, cujus formulæ integris (*b*) verbis erant deſcriptæ, quare ei titulum fecit *inſignium medicamentorum* (*c*) *hologrammatom.* Idem fuerit qui TIBERIUS CLAUDIUS KYREINA MENECRATES Cæſarum medicus. A GALENO optimis de medicamentis ſcriptoribus accenſetur (*d*). Varia ejus medicamenta GALENUS habet (*e*). A CÆLIO etiam ad epilepſiam citatur (*f*).

CHARICLES illuſtris medicus, TIBERIO non ignotus, qui deficere vitam principis ex pulſu intellexit. Ejus dolorem ſedans medicamentum (*g*) citatur, & leucen (*h*), etiam ad dyſpnœam (*i*), ad capitis dolores (*k*).

ANTHEROS libertus TIBERII, qui viva torpedine podagram feliciſſime ſuſtulit (*l*).

L. JUNIUS MODERATUS COLUMELLA, in ſuo *de agricultura* opere, morbos etiam animalium eorumque curationes adtigit. Paſſim aliqua huc faciunt. Hydropem ſubcutaneum pelle inciſa ſanari (*m*).

AMBRO-

(a) Conf. *B. Bot.* p. 70.
(b) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(c) apud Gruter. DLXXXI.
(d) *Compoſ. ſec. gen.* L. III. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(e) Ib L. VII. Celebre ejus eſt *diachylon ſtomaticum ſec. loc.* L. VI.
(f) *Tard.* L. I. c. 14.
(g) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(h) ID. ib L. X.
(i) Ib. L. VII.
(k) L. II.
(l) SCRIBON. c. 41.
(m) L. VII. c. 7.

AMBROSIUS (*n*) medicus Puteolanus.

ANTONIUS CASTOR herbarius, longævus, multa artis exercitatione clarus (*o*), cujus aliqua ſunt medicamenta (*p*).

SALUSTIUS Mopſveſtanus (*q*) qui Tiberii ævo de re medica ſcripſit.

ATIMETUS CASSII medici ſervus (*r*), quem TIBERIO legavit.

CRATISTUS a DAMOCRATE laudatus apud GALENUM.

APION grammaticus, cujus eſt (*ſ*) medicamentum ad carbunculos. APION de metallica medicina ſcripſit (*t*), an idem.

LUCAS Evangeliſta & medicus, ut oſtendit BENEDICTUS GOTTLOB CLAUSEWITZ in diſſ. de *Luca Evangeliſta medico* Hall. 1740. 4. *. FREINDIUS adnotavit, magis propriis vocibus eſſe uſum, quoties de morbis ſermo erat.

DAMOCRATEM hic recenſeo, qui MENECRATE nuperior ſit, & ab eo diachylon receperit (*u*) THEMISANE etiam nuperior. Legitur SERVILIUS DAMOCRATES medicus, cujus paſſim exſtant antidoti (*x*), aliave medicamenta (*y*). Inter deſcriptores medicamentorum a GALENO refertur, carminibus fere ſuas ſcriptiones comprehendere ſolitus, magnus laudator Iberidis (*z*).

Ejus *Philiatrum* GALENUS citat (*a*). Diximus ſanatam eſſe ab eo uſu lactis capræ lentiſco paſtæ filiam SERVILII (*b*), qui imperante AUGUSTO Conſul fuerat. Non ſatis novi ubi SCHULZIUS legerit, poſt ANDROMACHUM demum vixiſſe.

MARCIANUS, cujus antidotus AUGUSTO Cæſari componebatur. Aliqua (*c*) MARTIANI medicamenta AETIUS habet, neſcio an ejusdem. Sed alius fuit MARTIANUS GALENO coævus (*d*).

XENOPHON Cous, CLAUDII medicus (*e*) gratioſus, qui varia pro ſuis civibus privilegia obtinuit. Ejus nummus a Cl. MOEHSEN recenſetur (*f*). CLAUDIUM

[n] SCRIBON. c. 152.
[o] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
[p] ad capitis dolorem ID. ib. L. II.
[q] SUIDAS.
[r] SCRIBON. *comp.* 120.
[ſ] GAL. *compoſ. ſec. gen.* L. VI.
[t] PLIN. L. XXIV.
[u] GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[x] ID. *antid. de theriac. ad* PIS. c. 12. *ſec. loc.* L. VII. GAL. *antidot. B. Chir.* p. 47. *Compoſ. ſec. gen.* L. III.
[y] *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[z] *B. Bot.* p. 71. GALEN. *de theriac.*
[a] *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[b] PLIN. L. XXV. c. 28.
[c] SCRIBON, n. 46.
[d] Conf. *B. Chir.* I. p. 47. AET. III. 1. c. 27. & IV. 1. ubi dicitur eſſe ex l. MARTIANI. Is certe eſt junioris, cum ante ad theriaca pertineat.
[e] TACIT. L. XII.
[f] *Munzen* n. 33.

DIUM veneno dicitur interemiſſe. Alium a XENOPHONTE LAERTII pariter COUM, eumdem cum hoc noſtro FABRICIUS fecit.

PAMPHILUS (*g*), qui mentagra curanda ditatus eſt, qui morbus eo ævo ſæviit, idem forte, qui PAMPHILUS μιγματοπωλης (*h*).

CALPETANUS, ARRUNTIUS, ALBUTIUS (*i*), RUBRIUS hoc ævo magnas divitias medicando quæſiverunt.

Q. STERTINIUS enormes ex medicina reditus cepit: cujus frater CLAUDIO a medicina fuit. Uterque frater Neapolin ædificiis ornavit, & magnas divitias heredibus reliquit.

ALCON vulnerarius (*k*).

ATHENIPPUS apud SCRIBONIUM LARGUM.

§. LI. SCRIBONIUS LARGUS.

Et ipſe ad CLAUDII ævum pertinet, qui Dominæ Meſſalinæ (*a*) & ſui cum CLAUDIO itineris meminerit (*b*). Aſclepiadem paſſim ſuum vocat & laudat, L. APULEII CELSI diſcipulus, qui ipſe PHILONIDIS ASCLEPIADEI diſcipulus fuerat, Empiricæ tamen ſectæ propior, totus in medicamentis eſt. Sæpe ſuperſtitioſus & vanus. Undique ſolebat formulas corradere, etiam a mulierculis & magno in colligendis ſcriptionibus utebatur ſtudio (*c*), quo veras obtineret. Non videtur latine ſcripſiſſe, cujus & dictio nimis barbara ſit, & cujus GALENUS paſſim meminerit & SCRIBONII nomine & LARGI, quem vix credo latinum ſcriptorem ullum citare. Medicinam ipſe fecit, & ægri meminit, quem, cum ſtercus per os rejiceret, clyſtere oleoſo & aphronitro curaverit (*d*). Theriacæ quidem vocem habet, ut tamen non remedium ſignificet ex vipera ſumtum, ſed medicamentum adverſus viperarum morſus, & omnino probabilis ſit CORNARI conjectura, qui Græce ſcripſiſſe monuit, etſi RHODIUS repugnat. Ante ANDROMACHUM & juniorem ASCLEPIADEM vixit, a quibus paſſim citatur.

Cæterum *compoſitiones* SCRIBONII ſunt 271, quibus accedunt aliquæ a GALENO SCRIBONIO adſcriptæ (*e*), quæ in collectione ſolita non exſtant.

Editiones ſunt Baſil. 1527. *. 1529. 8. ERN. Pariſ. 1528. fol. *. J. RUELLIO caſtigante 1529. 8. ERN.

SCRIBO-

[g] PLIN. L. XXVI. c. 1. GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. V.
[h] GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[i] PLIN. L. XXIX. c. 1.
[k] *B. Chir.* p. 55.
[a] L. I. c. 11.
[b] Ib. c. 42.
[c] C. 4.
[d] C. 28.
[e] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII. IX. *antidoti ſec. loc.* L. IV. LARGI nomine *compoſ.* L. V.

Venetiis in collectione ALDINA 1547. fol. In collectione H. STEPHANI 1567. fol.

Elegantem editionem reddidit J. RHODIUS, cum amplis notis, quas alias dicemus Patav. 1655. 4. *.

Intercidit editio, quam ex codicibus VATICANÆ bibliothecæ J. B. WINDTHIER parabat (f).

SCRIBONII *antidota contra adſumtas malos potiones* Baſil. 1532. 4. B. TIG.

Duæ epiſtolæ SCRIBONII ſunt, quæ paſſim CELSO tribuuntur, dictionis a puritate ſeculi Auguſtei alieniſſimæ.

Ad SCRIBONII hiſtoriam lege CAGNATUM (g) & VINKIUM (h).

A MARCELLO adeo flagitioſe eſt tranſcriptus, ut etiam voces manſerint, SCRIBONIO ſoli aptæ, ut *præceptor noſter Valens.*

§. LII. MEDICI ANTE ANDROMACHUM.

Difficillimum ſtudium eſt diſtinguendorum temporum, quibus hi medici floruerunt, quorum vix ulla eſt memoria, præter aliqua medicamenta, quæ a GALENO nominantur. Aliquantum profeci ex ordine, quo Pergamenus hæc medicamenta citat, quæ ſæpe ex ANDROMACHO, ſæpius ex ASCLEPIADE Pharmacione producit, ut eorum auctores oporteat ante ANDROMACHUM & ante eum ASCLEPIADEM vixiſſe, a quibus citentur. CLAUDII poſterioribus annis eorum aliqui vixiſſe poſſunt, plerique NERONIS.

QUADRATUS, cujus Acopon habet ANDROMACHUS (a), & paſtillum (b).

ANTIMACHUS EJUS acopon ad podagram (c).

PHILOCLES: EJUS acopon ad podagram (d).

ASPHALARTHESIUS EJUS acopon (e).

GLYTUS, ejus acopon (f).

CLETUS.

ABASCANTIUS medicus Lugdunenſis (g).

Ejus

[f] FABER ad HERNANDEZ p. 756.
[g] *Obſſ.* L. III. c. 14.
[h] *Amœn.* p. 387.
[a] GAL. *compoſ. ſec. gen.* L. III.
[b] ID. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
[c] *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[d] Ib.
[e] Ib.
[f] Ib.
[g] *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.

Ejus medicamentum in quo euphorbium: antidotus (*h*): colica (*i*).

Phanius (*k*).

Crispus libertus (*l*). Ejus medicamentum ad tuſſim (*m*). An hujus ambroſia Junii Crispi (*n*).

Aphroda; cujus acopon (*o*). Arcanum ab Aphroda. (*p*). Alyſſon (*q*) ex hyoſcyamo, caſtoreo (*r*), chamæmelo.

Castus Ej. acopon (*ſ*).

Orion pectendorum capillorum artifex, Ejus acopon (*t*).

Melito, Ejus aridum (*u*).

Sotion, quo perſuadente, Seneca victum vegetabilem aliquamdiu obſervavit (*x*).

Philinus (*y*).

Philoxenus (*z*), Medicamentum ejus terebinthinatum (*a*).

Eubulus. Ejus medicamentum ad dyſenteriam (*b*).

Publius præceptor, ſi Galeni præceptor ab iſto alius fuerit (*c*).

Macedo. Ejus med. ad vitia veſicæ (*d*).

Epigonus, cujus Iſidem Crito habet (*e*).

Darius, cujus eſt lexipyretos (*f*).

Agathocles librum *de diæta* (*g*) ſcripſit.

Aristo-

[h] L. II. *Antid.* c. 12.
[i] *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[k] *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
[l] *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
[m] *Add. ſec. gen.* L. V.
[n] Marcell. p. 162.
[o] *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[p] *Antid.* L. II. c. 1.
[q] Ib. c. ult.
[r] *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[ſ] *Compoſ. ſec. gen.* ib.
[t] Ib.
[u] L. V.
[x] *Epiſt.* L. XIX.
[y] Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[z] Id. ib. L. IV.
[a] Plut. L. VII.
[b] Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[c] Id. *compoſ. ſec. gen.* L. V.
[d] *Compoſ. ſec. loc.* L. X.
[e] *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
[f] Ib
[g] Scholiaſt. Nicandr.

ARISTOCLES Ejus ad cynanchen ex gallis & aceto (*h*). Paſtillus (*i*). Ad hepatis morbos (*k*).

ALCIMION, Ejus aridum (*l*), paſtillus (*m*).

ACHILLAS, conpunctor dictus (*n*). Ejus paſtillus (*o*).

SPHENDUSA (*Spenduſa* FABR.) Ejus compoſitio ad aurium dolores (*p*).

CRITO, & ipſe ANDROMACHO antiquior (*q*). Collegit, quæ CLEOPATRA & HERACLIDES habent, & omnia conſervavit (*r*), ut minus probata omitteret. In imperatoris ædibus medicinam fecit (*ſ*). Ejus eſt L. *de pharmacis* (*t*). In eo apophlegmatiſmi. EJ. l. *de ornatu* (*u*). In eo medicamenta ad tingendos capillos. Ejusdem eſt ſtomaticum ex multo (*x*), ex formicis, arteriacum (*y*), diacodium (*z*), pſilothrum cum auripigmento & calce viva (*a*). Ex allio (*b*) ad achores (*c*). Illitio ad tumores (*d*). FABRICIUS ad tempora TRAJANI rejicit, non lecto ANDROMACHI loco.

HARPALUS. Ad febres periodicas (*e*), ad omnes dolores (*f*). Nonne idem ARPALUS (*g*).

HALIEUS Ej. acopon ad podagram (*h*).

PERIGENES, cujus libris ANDROMACHUS uſus eſt (*i*).

BLASTUS,

(h) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(i) ID. *compoſ. ſec. gen.* L. V.
(k) *Compoſ. ſec. loc.* L. VIII.
(l) *Compoſ. ſec. gen.* L. V. VII.
(m) *Compoſ. ſec. loc.* L VII.
(n) *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
(o) L. V.
(p) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(q) *B. Chir.* p. 59.
(r) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
(ſ) Ib. L. III. *Compoſ. ſec. gen.* L. II.
(t) *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
(u) L. III citatur a GALENO *ſec. loc.* V. L. I. *libri* IV. *ſec.*
(x) *Compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(y) Ib. L. VII.
(z) Ib.
(a) L. I.
(b) ORIBAS. *ſyn.* L. III. c. 1.
(c) *Compoſ. ſec. loc.* L. I.
(d) AET. L. IV. c. 1.
(e) GALEN. *Antid.*
(f) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(g) *Antid.* II. c. 10.
(h) *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
(i) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.

Blastus, cujus arteriaca (*k*).

Diophantes Lycius medicus (*l*). Ejus colica (*m*). Antidotus (*n*).

Videtur alius fuiſſe Diophantus chirurgus (*o*).

Xenocrates ab Andromacho citatus, quem avorum ſuorum tempore Galenus vixiſſe ait (*p*). Aphrodiſienſis erat. Scripſit *de utilitate ex animalibus percipienda* (*q*), in quo libro multa ſordida medicamenta congeſſit (*r*), gallinarum ſtercus, ſemen humanum (*ſ*). Ridicula etiam aliqua dixit, ut de granis coriandri, quorum unum ad unum diem, duo ad duos menſes ſupprimat (*t*).

Ej. etiam fuit *Onomaſticon* των φαρμακων (*u*): & l. *de theriaca*, l. *de emplaſtris præparandis* (*x*).

Ej. de *alimento ex aquatilibus* l. a Fabricio recuſ. in B. Græc. V. IX. græce & latine, ex verſione J. B. Rasarii. Nupera plenior eſt editio. Ξενοκρατους περι της απο ενυδρων τροφης *cum latina interpretatione* J. B. Raſarii & C. Geſneri *ſcholiis nunc primum integritati reſtituit, varietate lectionis animadverſionibusque illuſtravit, gloſſarium adjecit* J. Georg Frid. Franzius Lipſ. 1774. 8. *. Varias lectiones docti viri ad Geſneri editionem adſcriptas habuit noſter, multum etiam uſus eſt ſcholiaſte Oppiani, eaque ſcholia editioni Ritterſhuſii Leid. 1597. addita ſunt. Cæterum ipſe Xenocrates fere ad ſapores reſpexit, aut ad faciliorem, vel graviorem, coctionem cujusque piſcis, quæ fiat in ventriculo; ſubinde, rarius tamen, vires medicatas adnotavit; piſces utcunque deſcripſit. Notæ ex veteribus collectæ, & lectionum nonnunquam aliquæ emendationes. Gloſſarium etiam ex veteribus.

Prodiit etiam cum Jano Dubravio de piſcibus.

Codices MS. ſunt in *Vaticana*, inque B. R. *Par.* Harduin. ad Plin., qui male refert ad Xenocratem Platonis diſcipulum.

Multa ejusdem viri medicamenta a veteribus citantur. Ejus antidotus (*y*). Ad aurium dolores (*z*). Medicamentum cum hyoſcyamo (*a*). Aliud (*b*) aridum. Paſtillus

(k) Galen. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(l) *Compoſ. ſec. gen.*
(m) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(n) *Antid.* II. c. 12.
(o) *Compoſ. ſec. gen.* L. II. Fabric.
(p) *Compoſ. ſec. loc.* L. III. *Simpl. med.* L. VI.
(q) Gal. *ſimpl. med.* L. VI. c. 36. 56.
(r) Aetius L. I. c. 18.
(ſ) Gal. l. c.
(t) Plin. XX. c. 82.
(u) *Lect. Hipp.*
(x) Oribas. *coll.* XV. c. 3.
(y) Gal. ad Pison. *Antid.* II. c. 10. hic additur apud Nicostratum.
(z) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(a) Ib. L. VII.
(b) L. V. *aridum.*

Paſtillus ad quartanam (*c*). Ejus ad epilepſiam medicamentum (*d*). Pulvis (*e*). Malvam infundebat ad teneſmum, dyſenteriam (*f*).

LYCOMEDES (*g*).

MARCELLINUS. Ejus acopon (*h*). Antidotus MARCELLINA (*i*) niſi a MARCELLO dicta eſt.

BONUS præceptor (*k*).

ACACIOS (*l*).

LAMPON Peluſiota (*m*).

Sed etiam DEMOSTHENES Maſſiliota NERONIS tempore vixit. Ejus fuit medicamentum ad carbunculos (*n*). Hunc putat eſſe FABRICIUS, quem GALENUS ſubinde ſimpliciter Maſſiliotam vocat. Sunt qui cum PHILALETHE confundant. Vix intelligas cur BARTHUS negaverit, medicum aliquem exſtitiſſe, cui DEMOSTHENI nomen fuerit.

Deinde ex ANDROMACHO citantur apud GALENUM.

SOSICRATES (*o*).

ANDRONICUS (*p*).

ONETRUS (*q*). PODANITHRA (*r*).

EUGENIUS (*ſ*).

RHIPALUS (*t*).

PRYTANIS (*u*).

NICOSTRATUS (*x*), non idem, qui meretrici hellebori copiam moriens reliquit (*y*).

BECRITIUS ad dyſenteriam (*z*).

Y 2 SAMITHRAS

(c) TRALLIAN. L. XII. qui laudat.
(d) ID. dicti L. I.
(e) MYREPS. 85.
(f) PLIN. L XX. c. 21.
(g) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(h) ID. ibid.
(i) TRALLIAN. L. X. p. 577.
(k) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(l) Ib.
(m) L. VIII.
(n) *Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
(o) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(p) Ib.
(q) Ib.
(r) Ib.
(ſ) Ib.
(t) Ib.
(u) Ib. ad omnes dolores *ſec. loc.* L. III.
(x) Ib. L. IX.
(y) Ib. L. VIII.
(z) Ib.

SAMITHRAS (*a*).

XANITES (*b*).

SYMPHON ab ARETÆO citatus (*c*).

ANTONIUM philoſophum Epicureum, qui *de paſſionibus* ſcripſerit, non novi quo referam, ſi omnino eæ paſſiones medici ſunt generis. Citatur a GALENO *de dig. & curand. anim. affect.*

§. LIII. RUFUS. DIOSCORIDES.

Sed etiam RUFUM hic recenſeo.

Et DIOSCORIDEM ANAZARBEUM, celebrem materiæ medicæ auctorem, quem GALENUS & ab Alexandrino DIOSCORIDE, & a nupero gloſſographo diſtinguit (*a*). Ejus fuit arteriaca (*b*). Remedium ad febres periodicas (*c*). Medicamentum quod AREO ASCLEPIADÆ tradidit (*d*). Adipſon ex glutinoſis (*e*). Catapotium (*f*). Medicamenta ad morbum comitialem (*g*). Conſilia ad febrem (*h*), ad atram bilem (*i*). Uſtionibus (*k*) uſus eſt.

Libri de *materia medica* notiſſimi ſunt. In iis cæterum paſſim laudatis carpit GALENUS, quod medicamentis nimia tribuat (*l*).

ASCLEPIADIS & DIOSCORIDIS præcepta medica ſunt in *B. Vindobon.* VII. p. 248.

Euporiſta ab ORIBASIO & ab AETIO (*m*) citata vide in *B. Botanica* (*n*). Edidit, abſolutis quæ MOIBANUS orſus erat, C. GESNER Argent. 1565. 8. Eadem recuſa ſunt cum DIOSCORIDE a J. ANT. SARACENO: eorum virorum uterque *euporiſta* pro genuino opere habet. Collectio eſt medicamentorum bonorum malorumque, ut ea ferebat ætas.

Vita eſt inter duodecim vitas STEPHANI de VILLA Burgos 1647. 8.

RUFUS Epheſius a SUIDA ad TRAJANI ævum refertur: id vero locum habere nequit, cum ab ANDROMACHO NERONIS medico adeo manifeſte citetur (*o*). Quare

(a) Ib.
(b) Ib.
(c) *diut. cur.* II. 5.
(a) *Lect. Hipp.*
(b) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(c) AET L. II. 1. c. 88
(d) GAL. *compoſ. ſec. gen.* L. VI.
(e) ORIB. *ſyn.* VII. c. 39.
(f) Ib. L. III.
(g) AETIUS VI.
(h) apud eumd.
(i) AET III 1. c. 2.
(k) in Iſchiade AET. III. 4. c. 3.
(l) de *ſimpl facult.* 5.
(m) ad EUNAPIUM in princ.
(n) p. 87.
(o) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VII. Dolorem ſedans RUFI quo utor, voces ſunt ANDROMACHI.

Quare ægre SUIDÆ credo, atque textum AETII aliter video interpretari poſſe (*p*), quem ipſe adduxeram, poteſt enim AETII eſſe textus, non RUFI (*q*).

Vir inſignis fuit, GALENI, in laudando parci, elogia meritus. Virum maximum ORIBASIUS vocat (*r*).

Multa ſcripſit, quorum pars exigua ſupereſt. Perierunt *therapeuticorum* libri (*ſ*), de *diæta l. quinque* (*t*), de *diæta navigantium* (*u*), de *antiqua medicina* (*x*), de *lacte*, *de melle*, *de vino*, ſinguli libelli (*y*). Ita SUIDAS & de *purgantibus* codex eſt in *B. Medicea* BANDINI III. p. 152. Verum præter hæc omnia ſupereſt *de renum & veſicæ morbis* fragmentum accurate ſcriptum, ut renum inflammatorum ſigna, curatio, ad ſanæ rationis nutum accommodata, & veſicæ ulcus, atque lactis in eo utilitas recte exponantur.

De altero *de purgantibus pro varietate morborum fragmento*, exſtat apud ORIBASIUM locus (*z*). Codex eſt in B. VOSSIANA B. Brit. n. 2182. & in *Auguſtana*. In eo quærit; quando purgare conveniat; ſuperne in pituitoſis, inferne in bilioſis. Quo anni tempore. De ſelectu purgantium & cenſu.

Hæc fragmenta Græce exſtant apud G. MORELLUM Pariſ. 1555. 8. *. 1556. 8. ASTRUC. Latine in collectione Principum. Venet. 1552. 4. ut lego. Baſil. 1581. 4. *. J. P. CRASSO interprete tum Pariſ. 1554. 8. ut lego. Græce & latine ex ed. GUILIELMI CLINCH Londin. 1744. 4. * quæ nitida eſt editio, etſi non valde caſtigata. MARTINI BOGDAN editio intercidit.

Scripſerat etiam *de atra bile* (*a*) adeo accurate, ut nihil ſupereſſet dicendum. Locus exſtat apud AETIUM (*b*).

De rebus venereis excerpta ſuperſunt. Eſt apud ORIBASIUM locus de pene erigendo (*c*). Uuguentum acre ad ciendam venerem, in quo grana Cnidia (*d*). Quæ venerem adjuvant (*e*). Qui ſeminis loco flatum emiſerint (*f*). Qui nullum

(p) *Serm.* III. c. 27.
(q) Conf. *B. Bot.* p. 107.
(r) ad EUNAPIUM.
(ſ) GAL. *præf. ad* L. VI. *de ſimpl.*
(t) SUIDAS.
(u) Ib.
(x) Ib.
(y) Ib.
(z) *Coll.* VII. 26.
(a) GALEN. *de atra bile.*
(b) L. II. 2. c. 9.
(c) *Synopſ.* L. III. & *Coll.* VI. c. 38.
(d) ORIBAS. ad EUST. L; III.
(e) *Coll.* VI. c. 38.
(f) AETIUS III. 3. c. 35.

lum ſemen in coitu emittebat, utique vero in ſomno; eum hominem ſiccis & calidis, & caſtoreo ſanavit (*g*). Eorum ll. codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2240.

HIPPOCRATEM ita eſt interpretatus, ut GALENI laudes meruerit (*h*). Locum etiam citat in VI. L. Epidemicorum (*i*). In prædictionum I. ZEUXIN empiricum reprehendit, de urinis coctis (*k*). Vetuſtam lectionem paſſim retinebat (*l*).

L. *de medicina* citatur in B. *Scorialenſi* (*m*).

De *peſte* locus ſupereſt (*n*). Calida medicamenta dat, ubi cutis friget, & aloe alvum ducit.

L. *de regimine infantum: de medicamentis popularibus*, *de morbis oculorum*, l. *ad vulgus*; l. *de morſu canis rabidi* & *de jejunio* a RHAZEO citantur.

Ej. *erotemata medica* II. ſunt in B. *Vindobonenſi* (*o*); & *ſynopſis de pulſibus* ei tributa B. *Med.* BANDIN III. p. 151.

Verſiculos RUFI citat GALENUS (*p*), eosdem forte, quos RENDTORFIUS edidit, apud FABRICIUM excuſos in L. IV. B. GR. quos eosdem LAMBECIUS PAMPHILO tribuit (*q*).

Idem libellus l. *ad privatos homines* videtur eſſe, qui *de diæta*; ex quo multa ſe ſumſiſſe ORIBASIUS (*r*), & quem l. *ad vulgus* RHAZEUS vocat.

Ex iis libris ſunt loci de aqua (*ſ*).

Ex l. I. *de parandis eduliis* (*t*), coquinaria, quædam medica.

Ex l. II. *de potionibus* (*u*) locus eſt, de aquis nitroſis, inebriantibus, vitioſis. De vino (*x*), ſapa (*y*). De aceto (*z*). De vinaceis in aqua coctis, quæ potum ſalubrem reddant (*a*). Hic DIOSCORIDES citatur.

Locus

(g) AETIUS III. 3. c. 35.
(h) *Comm. in Epid.* Citat etiam in l. *de ordine leg. libr.*
(i) GAL. *III. in Epid. VI.*
(k) ID. *Comm. II.*
(l) *Comm. in Epid. VI.*
(m) MONTFAUCON I. p. 623.
(n) ORIBAS. ad EUST. IV. c. 25. PAUL. II. c. 36. AETIUS II. 1. 95.
(o) LAMBEC. VI. p. 104.
(p) GALEN. *comp. ſec. loc.* L. I. c. 1.
(q) Conf. *B. Bot.*
(r) Ad EUNAPIUM.
(ſ) AETIUS L. III. c. 165.
(t) ORIBAS. IV. c. 2.
(u) ID. *coll.* V. c. 3.
(x) C. 7.
(y) C. 9.
(z) Ib. L. I. c. 11.
(a) Ib.

Locus de vomitu, quem in multis morbis (*b*) commendat. De lactis potu. Lac recens mulctum (*c*) jubet bibere, uberius ſi ſumſeris eo fine, ut alvum ducat, minori, ſi unice finis fuerit alere. De eodem lactis uſu (*d*). Fuſe de clyſteribus (*e*), eorum materie varia, eorum in febribus continuis natura, quæ non debeat acris eſſe. De glandibus (*f*). Anagallidem ad morſum canis rabidi jubet imponere (*g*), quod remedii genus nuper commendatur. In ictero purgat; non prius tamen, quam victus ratione adtenuante obſtructa reſolverit: tunc vero vehementer (*h*). Medicamenta RUFI. Hiera ex colocyntide (*i*), & hiera ſimplex ejusd. (*k*).

MENIUS RUFUS (*l*) *de medicamentis ſcriptor* a noſtro diverſus.

Alius RUFUS quem MESVE citat, qui centaurium ſcripſerat calefacere (*m*).

Confer quæ diximus in *B. Botanica* I. p. 107. 108, in *Anatomica* p. 78, in *Chirurgica* p. 78.

§. LIV. ALII MEDICI NERONI COÆVI.

CRINAS Maſſilienſis NERONE imperante, Aſtrologiam cum medicina conjunxit, medicamenta ad ephemerides dimenſus, & ipſe per artem ditatus, patriam heredem fecit (*a*).

CHARMIS, perinde Maſſilienſis, frigida balnea jam a MUSA laudata Romæ commendavit, & ex eo invento divitias corraſit. Antidotum ejus GALENUS habet (*b*).

STATIUS ANNÆUS amicus Senecæ, cum SENECA ex venis inciſis mori non poſſet, venenum ei propinavit (*c*).

CLAUDIUS AGATHEMERUS, medicus Lacedæmonius, PERSIO dictus.

EROTIANUS opus ſuum ANDROMACHO dedicavit. Ejus ergo *gloſſarium* poſſidemus Pariſ. 1564. 8. *. Græce excuſum. Edidit etiam BARTHOLOMÆUS EUSTACHIUS Venet. 1566. 4. & FOESIUS cum HIPPOCRATE Genev. 1657. f. *. Ad hiſtoriam medicam, & ad intelligendas difficiles voces HIPPOCRATIS uſui eſſe poteſt.

Codicem

(b) AETIUS I. 3. c. 118.
(c) ORIB. *collect.* II 61.
(d) ID. ad EUST. IV. c. 40.
(e) ID. *coll.* VIII. c. 29.
(f) C. 29.
(g) AETIUS L. II. 2.
(h) ID. L. III. 2. c. 18.
(i) ORIBAS. *collect.* L. VIII. c. 47. *Synopſ.* L. IV. & III. AETIUS L. I. 3. c. 115.
(k) ID. *ſyn.* L. III.
(l) GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. VII.
(m) L. II. c. 10
(a) PLIN. L. XXIX. c. 1.
(b) *Antid.* L. II.
(c) TACITUS.

Codicem citat COCCHIUS ad NICETAM p. 50, & in B. VOSSIANA alius erat n. 2722. etſi titubante cum titulo, tum in Vindobonenſi LAMBEC. VI.

THEON ALEXANDRINUS gymnaſtices auctor, cujus erant quatuor libri *de particularibus exercitiis* (*d*), quem GALENUS paſſim carpit, ejuſque conſilia refutat (*e*).

MARINUS, idem qui celebris inciſor. In HIPPOCRATEM commentatus eſt, eumque GALENUS paſſim refutat. Negaverat inter ventriculum & diaphragma pituitam conſiſtere poſſe, defendit GALENUS poſſe utique (*f*). Aliis etiam locis interpretationem MARINI carpit (*g*). Arteriaca MARINI dicit (*h*).

Ejus filius MARINUS POSTHUMIUS, PLINIO dictus, & FABRICIO.

MARCELLUS medicus NERONIS ævo, paſſim GALENO, PAULO & ALEXANDRO dictus. An ejus MARCELLINA.

L. ANNÆUM SENECAM liceat nominaſſe, cujus loca ad medicinam pertinentia multa ſunt, neque ratione carentia. Collegit ea J. JACOBUS KIRSTENIUS, in tribus *de Seneca medico* diſſ. & commentariis illuſtravit Altdorf 1738. 4. *. 1741. 4. *.

§. LV. THESSALUS.

Trallibus natus, & ipſe NERONIS tempore vixit, cui librum dicavit vir temerarius. Inter mulieres in textrina educatum fuiſſe, & flagitioſe vixiſſe GALENUS (*a*). Omnis antiquitatis (*b*) oſor & contemptor (*c*), ſuique nimis plenus (*d*), magnus promiſſor, qui intra (*e*) ſemeſtre tempus artem totam docere receperit, idemque ægris ad adulationem uſque indulſerit.

Ejus opera varia ſunt L. *de regulis* ſ. *de diæta* (*f*), *de communinatibus* quæ prioribus (*g*) ſcriptoribus ignotæ fuerint. De *ſyncriticis* (*h*). *Epiſtola ad Neronem* (*i*). *Generalium* l. 2. (*k*). *Comparationis* L. II. (*l*).

Methodum,

(d) GALEN. *ſanit. tuend.* III. c. 3.
(e) ad THRASYBULUM ad fin.
(f) *Aphor.* 54. *ſect.* VII.
(g) *Aphor.* VI. 24. 54.
(h) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(a) *de dieb. crit.* I.
(b) GAL. *meth med.* I. *Vict. acut. comm.* I.
(c) HIPPOCRATEM, DIOCLEM, PRAXAGORAM.
(d) PLIN. XXIX. c. 1.
(e) *Meth med.* I.
(f) GAL. *fac. ſimpl.* V. c. 25. CÆL. *tard.* II. c. 1. II. c. 5. *Acut.* I. c. 1. III. c. 2. 4. 6. 17. V. c. 2. 6. Librum 2. citat.
(g) Ib. GALENUS in JULIANUM.
(h) Ib.
(i) Ib.
(k) CÆL. *Chron. præf.* III.
(l) ID. *acut.* L. III. c. 17.

Methodum, cujus primordia apud ASCLEPIADEM exſtabant, & quám in ſenio ſuo aliquouſque THEMISON ornaverat, noſter conplevit (*m*), ut ſectæ (*n*) dignitatem tenuerit, multos ipſe nactus diſcipulos (*o*). Pororum non adeo ſymmetriam in integrum reſtituere ſtuduit, quam totum eorum ſtatum innovare, quod vocabat *metaſyncriſin* (*p*), CÆLIUS recorporationem. Diatriton non quidem invenit, ſed firmius conſtituit. Convenientiæ plurimum tribuit ſed in apparentibus, cum monſtroſæ eſſent quas THEMISON dixiſſet (*r*). Signa morborum futurorum ſuſtulit (*ſ*). Morbos omnes ad ſtrictum & laxum retulit, rejectis omnibus aliis diſcriminibus (*t*), cauſarumque conſideratione. Purgantia medicamenta rejecit (*u*).

Sed plura de methodo dicemus, quando ad SORANUM ſermo progreſſus erit. Poſt THESSALUM enim methodus magnas adhuc mutationes paſſa eſt, ut paſſim eum virum CÆLIUS increpet, & alia ut methodicum aiat dixiſſe, alia male (*x*): Methodicos paſſim a THESSALO diſſidere, jam GALENUS notaverat (*y*).

Ex lege communitatis omnia mala, quæ ſub eamdem denominationem caderent, eadem ratione curabat, omnia cruenta ſimiliter ſanabat &c. In (*z*) ulceribus diuturnis nimis communiter medicamentum ex ſinapi adhibuit (*a*). Vociferationes, geſtationes, & alia ejuſmodi fruſtra ſuaſit (*b*). Semitertianam dixit, quæ dimidio major ſit tertiana, extenſa in modum quotidiani circuitus (*c*). In ſtrictura magna (*d*) inque phrenitide venam ſecabat, non perinde in hæmoptyſi (*e*). De cardialgia fuſe egiſſe videtur (*f*). Non probabat cutem pulveribus ſiccantibus adſpergi; omnes cardialgicos negabat febrem pati (*g*). Catarrhum ad ſolutionem revocabat, in eo acria dabat, a CÆLIO reprehenſus (*h*).

§. LVI.

[m] Unicus ex principibus noſtris CÆL. *acut.* c. 77. Add. *auct. l. introd.* quæ eſt inter GALENUS.
[n] GALEN. *meth. med.* L. IV.
[o] ID. ib L. I.
[p] Conf. GAL. *ſimpl. med.* L. V. &c.
[r] *Meth.* L. I. p. VIII. 6.
[ſ] CÆL. *acut.* L. I c. 1.
[t] GAL. *meth.* L. I. c. 6.
[u] ID. *contra* JUL.
[x] *Acut.* L. III. c. 17. *tard.* L. II. c. 5. L. V. c. 2.
[y] *Meth.* L. I. p. VIII. 6.
[z] GALEN. *meth.* L. VI.
[a] L. IV.
[b] Ib.
[c] GALEN. *typ.*
[d] CÆL. *Acut.* L. I. c. 1.
[e] GAL *meth.* L. V.
[f] CÆL L. II. *acut.* c. 37.
[g] C. 33.
[h] *Tard.* L. II. c. 7.

§. LVI. ANDROMACHI pater & filius.

ANDROMACHI Cretenſes, pater & filius, inter NERONIS medicos fuerunt.

Eorum *prior*, vir facundia inſignis, auctor eſt celeberrimæ antidoti, quæ etiam noſtro ævo theriacæ nomine in pharmacopoliis proſtat, miſceiæ variæ, in qua & excitantia dominantur, ut viperarum carnes, & ſopientia ut opium: univerſa tamen in compoſitione calor prævalet & vis ſudorifica. Continuo magna novi medicamenti fama fuit, ut apud ARETÆUM, non multo juniorem, theriaca ſæpe nominetur, imperator vero ANTONINUS (*a*) quotidie ea antidote uſus ſit, & eam Auguſti in propriis ædibus ſuos in uſus ſibi parari curaverint. Propriis etiam duobus libris theriacam GALENUS celebravit, qui in ea theriaca præparanda ipſe laboravit. Proprio græco carmine ANDROMACHUS medicamentum ſuum deſcripſit, NERONI dicato, paſſim excuſo, & nuper Noriberg 1754. 4. maj. *. Græce & latine. Formula exſtat apud GALENUM ad PISONEM, & AETIUM III. 3. c. 13. Adverſus viperæ morſum compoſita antidotus, inde & ad alia venena traducta fuit, deinde ad febres intermittentes, in quibus curandis GALENUS ea utebatur. Inde cum variolas & peſtem, & alias cum eruptione conjunctas febres, veneno tribuerent, quod neceſſe eſſet expelli, theriacæ uſus ad omnes etiam calidas febres traductus fuit: noſtro etiam ævo populare medicamentum eſt, quo magna ſtrages hominum editur, quoties alieniſſimo tempore, & quando naturæ conatus oportuerat moderari, theriacæ uſu ſanguinis motus incitatur.

ANDROMACHUS *filius* numeratur a GALENO inter eos, qui præſtantiora medicamenta (*b*) collegerunt, carpitur tamen, quod nimis multa miſcuerit (*c*), cauſarum & temporum diſcrimina omiſerit (*d*), & rationem conficiendorum medicamentorum (*e*). Multa priorum collegerat, ut ubique ex GALENI de compoſitione medicamentorum libris adparet. Sua etiam addiderat, medicamenta ad aurium dolores (*f*). Melina (*g*) infuſa ad dyſenteriam, feculas adſtringentes (*h*), gallas, cinnamomum, opium. Ad calculum (*i*). Adverſus omnes dolores (*k*). Diacodia (*l*). Paſtillos (*m*). Ad ſplenem (*n*). Ad hepar (*o*). Arteriaca (*p*). Ad

[a] GAL. L. II. *Antid.* c. ult.
[b] *Compoſ. ſec. gen.* L. II. III.
[c] *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[d] *Compoſ. ſec. gen.* L. IV. VI.
[e] Ib. L. III. VI.
[f] *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
[g] *Compoſ. ſec. gen.* L. II.
[h] *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[i] Ib. L. I.
[k] L. III.
[l] L. VII.
[m] *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
[n] *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[o] Ib. L. VII.
[p] Ib.

Ad ſanguinis vomitum (*q*). Stomatica medicamenta (*r*). Colica cum opio caſtoreo, aromatibus, etiam cum ſemine hyoſcyami (*ſ*). Arida, ſiccantia (*t*), ad veſicæ ulcera (*u*). Ut innumera alia omittam. Conf. *B. Bot.* I. p. 103. *B. Chir.* I. p. 63.

Scripſerat *de medicamentis internis* (*x*), *de externis* (*y*). De *oculorum medicamentis* (*z*). Hunc eſſe puto ANDROMACHUM, qui alumine ad ſanguinis de veſica fluxu uſus eſt (*).

§. LVII. ARCHIATRI.

Cum hoc nomen hic primum cum ANDROMACHO occurrat (*a*), aliqua de hac dignitate dicemus, etſi minus accurate ad ſcopum noſtrum facit.

Primus ANDROMACHUS hoc titulo dictus eſt, & eo cum titulo ANDROMACHUS in libris ARETÆI repetitur (*b*). Litigatum vero eſt inter eruditos, num Archiater principem medicorum denotet, num principis medicum. Noſtro ævo non dubium eſt, quin principis medicus ea voce deſignetur. Vis vero ſermonis Græci potius medicorum principem denotat. Ita ἀρχιερευς non principis eſt ſacerdos, ſed ſacerdotum utique princeps. Huc etiam ACCURSII & CONRINGII (*c*) facit ſententia, & (*d*) MEIBOMII. Conſentiunt etiam GRUTERI lapides, in quibus ſuperpoſiti medicorum nominantur (*e*), & ſupra medicos, & dominus medicorum.

Poſteriori etiam ævo certum eſt, non una in urbe, neque in aula ſola archiatros conſtitutos fuiſſe, ſed in pluſculis civitatibus, Romæ, Byzantii, Alexandriæ, Tyri, Edeſſæ, & in ſingula demum urbe Valentis & Valentiniani ævo, tot archiatros quot erant urbis regiones. Numerus ſupplebatur ex conſenſu ſeptem, non amplius Archiatrorum. Medicos vero Cæſarum hoc ipſo titulo veniſſe video, non archiatri (*f*).

Contra MERCURIALIS eo ſenſu archiatri titulum ſumſit, quo ſolent nuperi, quod ANDROMACHUS NERONIS dicatur archiater.

 Verum

[q] Ib.
[r] Ib. L. VI.
[ſ] L. IX.
[t] *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
[u] AET. L. III. 3. c. 30.
[x] *Antid.* L. I. c. 7. *compoſ. ſec. gen.* I. c. 16.
[y] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
[z] Ib.
[*] L. X.
[a] apud EROTIANUM.
[b] *Cur. acut.* L. II. c. 5.
[c] Coroll. *ad diſp. de incubat.*
[d] in CASSIODORUM p. 15. ſqq. contra ALCIATUM.
[e] ALCIMIANUS *ſuperpoſitus medicorum* ap. MEIBOM.
[f] MEIBOM. VINK. *amœn.* p. 149.

Verum mihi quidem videtur, noviter archiatros Palatii dictos eſſe, vetuſtati ignotos, inde nuperam ſignificationem manaſſe, poſterius etiam collegium eſſe Archiatrorum, penes quos ſelectus erat medicorum, & ævi forte CONSTANTINIANI. Inſignis fuiſſe ARCHIATRORUM comitis honores, ut ducibus & vicariis æquaretur, CASSIODORUS. Antiquiores ergo fuerunt archiatri, a principatu inter medicos dicti, & nuperiores, qui Aulæ peculiariter addicti.

Nomen archiatri poſt ANDROMACHUM datum eſt CYRO APOLLONII F. THEONI Alexandrino, quem diximus, MAGNO & DEMETRIO Antonini Aug. archiatris, ORIBASIO, PRISCIANO, TIMOTHEO ejus fratri, EPICTETO Theodoſii medico, JOHANNI, ARMINIO, EUSEBIO, GELASIO, PASINIO, COSMO, CÆSARIO, CYRO EDESSENO archiatro, EUTYCHIANO (g), EUSTATHIO, OLYMPIO, ANDREÆ (ARCHIATRORUM comiti), aliis, & in marmore nominatur P. JULIUS EUTYCHIUS & C. TETTIUS & AETIUS CAIUS.

CLAUDIO SOLONI archiatro GALENI Euporiſta dicantur.

Erudite de his egit CLERICUS, C. HOFMAN in *var. lect.*, & J. ERN. HEBENSTREIT in programmate *de archiatris medicis & profeſſoribus.*

§. LVIII. MEDICI VARII.

ANTE PLINIUM.

LYCUS Neapolitanus (*a*) PLINIO dictus, duo συγγραμματα ἐξηγητικα ſcripſit (*b*). *Neapolitam* ſæpe ob medicamenta ſua GALENUS citat, an iſtum.

Non idem fuerit, qui LYCUS Macedo, cujus GALENUS ſæpe meminit, qui in HIPPOCRATIS Aphoriſmos ita eſt commentatus, ut GALENUS abſque demonſtratione ſcripſiſſe (*c*), & HIPPOCRATEM parum intellexiſſe atque ſugillaſſe (*d*) queratur, quem, & QUINTUM, non dubitet inter eos interpretes numerare, quos contemnit (*e*).

Proprio libro GALENUS oſtendit (*f*), LYCUM Hippocratem calumniatum eſſe, qui libellus & nunc ſupereſt.

Scripſit etiam in *Epidemicos morbos*, & ibi a GALENO (*g*) carptus.

De

[*] SPONIUS *Miſc. erud. antiq.* p. 142. eum putat fuiſſe medicum LIVIÆ DRUSI uxoris. Verum ANDROMACHUS vulgo primus archiater nominatur.
[g] apud MARCELLUM c. 14.
[†] PANELLI p. 359.
[a] L. XX. c. 83.
[b] EROTIANUS.
[c] GALEN. *ad Aphor.* L. III. 1.
[d] *ord. leg. libr. Comm. in Epid.* VI.
[e] Ib.
[f] *Comm. in Epid.* L. VI.
[g] *Comm.* III.

De Empiricorum ſecta fuit, & ejus medicamenta aliqua ad poſteros pervenerunt, ut purgans (*h*).

Ex LYCI commentariis de clyſteribus dyſentericorum locum idem habet ORIBASIUS (*i*); in eos multa adſtringentia, etiam auripigmentum recepit, tum cataplaſmata (*k*) impoſuit.

Verum cum iſte LYCUS SATYRI condiſcipulus fuerit, quem & GALENUS audivit, vix poterit PLINII LYCUS eſſe.

QUINTUS (*l*) LYCI nuperi præceptor pariter etiam in HIPPOCRATEM commentatus eſt (*m*), & pariter GALENI contemtum meruit: empiricus (*n*) idem & infelix medicus, qui Roma per invidiam pulſus (*o*) fuit. Ejus erat antidotus lapidem frangens ex ſemine lini (*p*).

Alia dolorem ſedans ex opio (*q*).

APELLES Thaſius, paſſim PLINIO dictus (*r*), & ob ſuperſtitioſum medicamentum cum PELOPE conjunctus.

APOLLODORUS, forte antiquior, qui ſcripſit de *beſtiis venenatis*, etiam ATHENÆO dictus, & ÆLIANO L. XV, niſi idem eſt cum antiquo, dudum a nobis citato.

ARTEMON, cujus crudelia & turpia medicamenta PLINIUS damnat (*ſ*).

BOTRYS Athenienſis, cujus compoſitionem GALENUS habet (*t*).

APOLLONIUS Pytnæus (*u*).

CÆCILIUS BION (*x*), qui medicamentum ex lingua aſini a barbaris didicit.

L. TUCCIUS VALLA.

DIONYSIUS. Hoc nomen pluſculi medici geſſerunt. Primus Mileto natus, hinc Mileſius dictus eſt. MILESIUM (*y*) putant eſſe, de quo CÆLIUS (*z*), qui *de oneirogono* ſcripſerit, quem non vult differe ab oneiropoleſi, tum de ſeminis ex debilitate emiſſione (*a*).

[h] ORIBAS. *ſyn.* III. ad EUST. *ſyn.* L. IV. *coll.* VIII. c. 43.
[i] *Coll.* VIII. c. 25.
[k] *B. Chir. B. Bot.* I. p. 90.
[l] GALEN. *ad Aphor.* III. 1.
[m] *Comm.* III. ad *Epid.* VI.
[n] *Method.* II. c. 4. Theoriam deridebat GAL. de *ſanit. tuenda* L. III. c. 13.
[o] GAL. *de præcognit.*
[p] ORIBAS. ad EUST. L. III.
[q] Ib.
[r] L. XXXII. c. 16.
[ſ] PLIN. L. XXVIII. n. 2.
[t] *Compoſ. ſec. loc.* L. III. c. 1.
[u] PLIN. L. XXIX. init.
[x] ID. L. XXVIII. n. 57.
[y] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. IV. c. 7. ex CLERICO.
[z] *Tard.* L. V. c. 7.
[a] C. 8.

Idem forte, qui MILETUS, cujus crudelia ex homine medicamenta fuerunt (*b*).

SALUSTIUS DIONYSIUS, qui dentium dolores curabat ranis ſuſpenſis, ut virus in acetum deflueret (*c*).

DIONYSIUS ſimpliciter dictus, cujus locus eſt de rapa (*d*).

M. JUNIUS DIONYSIUS medicus (*e*) de Lucullianis.

DIONYSIUS SAMIUS (*f*), cujus medicamentum GALENUS habet.

DIONYSIUS methodicus, GALENO coævus (*g*).

DIONYSIUS HERACLIDIS condiſcipulus dudum dictus.

DIONYSIUS Cyrtus STEPHAN. ap. FABR.

DIAGORAS papaveris uſum damnavit (*h*). Idem qui *de plantis* ſcripſit. Ejus diarrhodon magnum habet ORIBASIUS (*i*). Non puto eum eſſe antiquum illum Atheum.

ICETIDAS de quartanis (*l*).

MNESIDES, MNESIS, MNESICLES (*m*) de modo, quo opium conſervatur.

DOROTHEUS (*n*) in carminibus chondrillam ſtomacho utilem celebravit. DOROTHEI HELII antidotus eſt inter GALENICA, tum alia (*o*). Ejus ὑπομνήματα PHLEGONI dicta ſunt.

DOSITHEUS, cujus pulverem MYREPSUS habet (*p*), tum AETIUS (*q*) & alii nuperi. Aſtronomica ex eo PLINIUS citat (*r*).

MOSCHION PLINIO dictus (*ſ*), qui *de raphano* ſcripſerit. Forte THEODORUS MOSCHION TRALLIANI (*t*), non ſatis notus; nec certum eſt, num idem ſit qui *corrector*: non fuerit methodicus ille, cujus gynæcia ſunt.

MENANDER

(b) PLIN. L. XXVIII. n. 2.
(x) ID. L. XXXII. n. 26.
(d) L. XXI. c. 9.
(e) RHODIUS ad LARGUM.
(f) GAL. *compoſ. ſec. gen.* c. 13.
(g) *Meth. med.* L. I.
(h) PLIN. L. XX. n. 76.
(i) *Syn.* L. IV.
(l) PLIN. L. XXVIII. n. 23.
(m) ID. L. XX. c. 76.
(n) L. XXII. c. 45.
(o) L. II. c. 15.
(p) C. 78.
(q) L. II. 4. 63.
(r) L. XVIII. n. 74.
(ſ) L. XIX. c. 26.
(t) p. 78.

MENANDER PLINIO dictus & GALENO (*u*), quod nomen etiam in lapide apud GRUTERUM reperitur.

DEMETRIUS Phyſicus (*x*).

Fuit alius DEMETRIUS CHLORUS, ſcholiaſtæ NICANDRI & SEXTO etiam Empirico dictus.

SIMONIDES.

OPILIUS, cujus de ſerpentibus aliqua exſtabant (*y*).

OPION qui ſiſer ſemen ciere (*z*) ſcripſit, & idem de ſcandice (*a*) dixit.

OSTHANES (*b*) magus, qui contra maleficia propriam umbram laudabat, etiam TRALLIANO (*c*) dictus. Veneris tædium ſanguine tauri procurabat (*d*), & ad venerem medicamentum habebat (*e*). Nominat etiam DIOSCORIDES.

FABIANUS (*f*): ſapam nocere ex balneo venientibus.

MASURIUS, qui lupinum adipem præferebat (*g*).

RABIRIUS (*h*), qui reliquit, lac potum alvum ſiſtere.

STAPHYLUS (*i*) naucratites, etiam ATHENÆO dictus & SEXTO Empirico, cæterum hiſtoriarum ſcriptor.

ANTÆUS (*k*) ex calvaria ſuſpenſi medicamentum fecit ad canis rabidi morſum (*l*). Num ANTHUS AETII.

THEODORUS lichenes bulbis ex aceto curabat (*m*). De morbo comitiali citatur a TRALLIANO. Antidotus THEODORI, quæ omnia venena curat (*o*).

TLEPOLEMI medicamentum ad quartanas (*p*).

CLEEMPORUS paſſim dictus, quem aliqui faciunt auctorem libri PYTHAGORÆ adſcripti (*q*).

DIOTIMUS

(u) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(x) PLIN. L. XXVIII.
(y) ID. ib. c. 7.
(z) L. XX. c. 17.
(a) L. XXII. c. 34.
(b) L XXVIII. c. 19.
(c) *de epilepſia.*
(d) PLIN. L. XXVIII. c. 77.
(e) n. 80.
(f) PLIN. L. XXIII. n. 30. XXVIII. n. 14. &c. &c.
(g) ID. L. XXVIII. n. 77.
(h) Ib. c. 21.
(i) p. 286. &c.
(k) PLIN. L XXVIII. n. 2.
(l) GAL. *compoſ ſec. loc.* L. IV. c. 7, ejus viride habet.
(m) PLIN. L XX. c. 11.
(o) AETIUS L. IV. 1. c. 36.
(p) PLIN. L XX. c. 73.
(q) ID. L. XXIV. c.

Diotimus Thebanus (*r*), monet etiam veſtem inficere, quæ ſaliva rabidi canis venenata fuerit.

Pelopis medicamentum ſuperſtitioſum (*ſ*); alius fuit a Galeni præceptore. Sciurum & teſtudinem adverſus mel venenatum valere ſcripſit.

Æschines, qui excrementorum cinere anginis medebatur (*t*).

Diodorus Plinio dictus (*t**) medicus, alius a Diodoto botanico.

Parum plenum catalogum hic propono, tædioſe enim obſcurorum virorum ſola nomina colliguntur, ut facile aliqua potuerint elabi.

§. LIX. C. Plinius Secundus.

Qui innumerabiles plantarum medicas poteſtates totis libris tradiderit, & medicinæ converſiones, & fata, acerbus in medicos ubique (*a*), etiam quod theriacam ex innumeris medicamentis conponant, quorum doſes nulla certa lege detur temperare: tum quod materiem medicam ignorent, & medicamenta ſua a ſeplaſiis ſumant, etiam collyria & emplaſtra (*b*), quam quidem culpam non omnibus medicis imputes, quos vidimus numeroſiſſimas compoſitiones excogitaſſe. Sed & ipſe Plinius ſuam ſententiam in rebus medicis paſſim interponit. Negat ſe carminibus fidere (*c*). Medicamenta non alia admittit niſi ſimplicia & domeſtica (*d*). Iter Alexandrinum ad phthiſin laudavit (*e*). Scorbutum deſcripſit: pondera dixit & menſuras, novumque malum carbunculum (*). Eventus etiam medicos paſſim colligit traditque. Qui opio ſumto finem vitæ fecerat. Qui in rogo revixerint (*f*), quos inter C. Ælius Tubero e rogo ſit relatus, Aviola & Lamia in flammis perierint, cum revixiſſent (*g*). Proculeium gypſo poto mortem ſibi conſciviſſe (*h*).

De Plinio Valeriano ſuo loco dicetur, multo nuperiori, neque repetemus, quæ de nimia credulitate majoris Plinii monuimus, aut certe de facilitate, qua inficetas fabulas in opus ſuum recepit: ea quidem fere communis veterum culpa fuit. Elegantior autem medicus, qui Plinium legit, non ingratus in virum erit, qui adeo multa vetuſtatis monumenta ſolus conſervaverit.

§. LX.

[r] L. XXVIII. c. 24.
[ſ] L. XXXII. c. 16.
[t] L. XXVIII. n. 10.
(t*) Reines. *var. lect.* p. 173.
[a] L. XXIX.
[b] L. XXXIV. n. 25.
[c] L. XXV. c. 105.
[d] L. XXIV. c. 1.
[e] L. XXXI. c. 6.
[*] L. XXI. fin.
[f] L. XX. c. 18.
[g] L. VII. c. 52.
[h] ib.
[i] L. XXXIII. n. 59.

§. LX. Medici quorum in Lapidibus nomina exstant.

Merentur recenſeri, tum quod variam medicinæ conditionem illuſtrent, tum quod medicos aliquos in lapidibus legas, quorum non alia exſtat memoria.

Archiatros diximus, Medicos & Professores (a) Aventicense marmor habet ſæpe a me lectum Q. Posthumium Hyginum & Posthumium Herm. Lib.

T. Cl. Valerius Licinianus *ſacerdos Æſculapii*, in marmore Smyrnæo.

Medicæ ſcholæ tabularium M. Livium Celsum invenio.

Virorum ſplendidorum lapides etiam ſunt, ut Lampſacena inſcriptio Kyri Apollonii archiatri, qui mille in urbem talenta expenderit (*b*).

C. Titio C. L. Toscæ archiatro peritiſſimo (*c*).

A. Actius Caius Archiater (*d*).

M. Julius Eutychus Archiatrus.

P. Ælius Philotimus medicus Ælii Antonini (*e*).

T. Claudius Alcimus Cæsaris Medicus (*f*).

M. Artorius Asclepiades Cæs. Augusti Medicus (*g*).

L. Aruntius Asclepiades Imp. Domitiani Medicus (*h*).

Tiberius Cladius Quirina Menecrates Medicus Cæsarum (*i*) idem dudum dictus.

Q. Calpurnius Asclepiades Medicus, qui ſeptem civitates ſibi & fratribus obtinuit (*k*), & magiſtratibus Romanis adſedit. Serioris quidem ævi fuerit, a Trajano ad Titum.

P. Charm. Sosthenes Medicus IIIIII Vir Augustalis (*l*).

C. Virius Verus Med. VI Vir Pontif. & Decur (*m*).

P. Pupius Medicus IIIIII Vir (*n*).

C. Quin-

(a) Conf. Bochat *Mem ſur l'Helvet*. p. 379.
(b) Wheler *voyag. to Greece* T. I.
(c) Panelli p. 319.
(d) Thes. Gronov. T. IX. p. 292. ex Mercuriali. gymn. I. c. 7.
(e) Gruter. DLXXX.
(f) Id.
(g) In cenotaphio Smyrnenſi.
(h) Spon *miſc. erud. antiq.*
(i) Gruter DCXXXI.
(k) Reines. epiſt. ad Hofm. & Rup.
(l) Spon. *miſc.* p. 145.
(m) Gruter p. CCCCLXXXVIII.
(n) Vink. p. 267. Ex Fulvio Ursino.

C. Quintius Abascantius Medicus Taurinensis Trajano *dic.* (*k*).

Nicomedes optimus medicus (*l*).

Alius ejusdem Nicomedis lapis, quem poſuit Æsculapio Soteri (*m*).

Medici Legionum.

Medico Legionis in pago Gebiſtorf lapis dicatus eſt.

Claudius Romanus medicus Legionis XXI.

Sex Titius Alexander Medicus Cohort. VI. (*p*).

T. Vibius Rufus Medicus Coh. V. Prætoriæ (*q*).

Ti. Claudius Julianus Medicus Clinicus Coh. IIII. suis Lib. Lib. (*r*).

Cornelius Medicus in Cohorte (*ſ*).

M. Julius Ingenuus Med. Coh. II. Vig. (*t*).

Dorus Medicus Scutariorum Medicus II. Legionis (*u*).

Callimorphus Medicus haſtariorum, qui hiſtoriam belli parthici ſcripſit, Galeno coævus (*x*).

Medici varii.

M. ΜΟΔΙΟϹ ΑϹΙΑΤΚΟϹ ΙΑΤΡΟϹ ΜΕΘΟΔΙΚΟϹ in Colleg. Pembrokiensi.

L. Cæsennius Crescens Medicus (*y*).

Tiberius Claudius Ant. Saloninus Medicus (*z*).

L. Annius Cassius Mithradorus Medicus IIII. Fact. Circ. (*a*).

M. U. Fonteius Nicander Medicus (*b*).

C. Julius Filetio, qui vixit annos XXXV. (*c*).

Ælius Nic. Callistus medicus (*d*).

T. Julius Roscanus Apollinaris medicus (*e*).

J. Tal-

(k) Conf. de his Auguſtalibus ſ. Walch. *med. ant.* p. 115.
(l) Spon. *miſc.* p. 131.
(m) p. 152.
(p) Gruter p. LXVIII.
(q) Spon *miſc.* p. 149.
(r) Id p. 145. Reines.
(ſ) Aet L. II. 2. 3.
(t) Bartholin. apud Vink. p. 470.
(u) in Cod. Juſtiniani.
(x) Galenus *de meth. ſcrib. hiſt.*
(y) ap. Fabrottum.
(z) Gruter p. MCXX.
(a) Spon p. 142.
(b) Ib.
(c) Gruter.
(d) Id. p. LXIX.
(e) Id.

J. Talmenius magnus Medicus (*f*).

Leontis Agrippæ lapis apud Gruterum.

Theophiletus (*g*) medicus.

Hermogenes medicus (*h*).

Hermogenes Charidemus medicus polygraphus, cujus marmor Smyrnæ exſtat (*i*).

Peregrinus Heliodorus consummatæ peritiæ Medicus (*k*).

M. Licinius Philoblasus medicus Pollentinus (*l*).

L. Valerio Nicephoro medico Flavia Pieris (*m*).

M. Junius Dionysius Medicus de Lucillianis sibi et suis Lib. et servis (*n*).

C. Cæcilius Diætus medicus (*o*).

Claudius Agathemerus in marmore Oxonienſi.

§. LXI. Medici Liberti.

T. Ælius Asclepiades Jatrus Ludor. Augusti LL. Sabinus LL.

Primigenius vir Medicus multa fora secutus (*a*).

T. Pæderos Aug. Lib. Alcim. Superpositus medicorum.

Eutychus Augusti L. Neronianus *medicus ludi matutini* ap. F. Ursinum & Panellum p. 317.

D. Servilius D. L. Apollius Medicus Servilia Decii L. Ambrosia F. (*b*).

C. Titio C. L. Toscæ *archiatro peritiſſimo* (*c*).

L. Apuleius LL. Eros. Medicus (*d*).

Eros Augustæ Medicus Sposianus (*e*).

[f] Spon. p. 144.
[g] Gruter p. DCXXXV.
[h] Id. p. 143.
[i] Mead. *numm. Smyrn.* p. 72.
[k] ap. Vink. p. 470.
[l] Panelli p. 386.
[m] p. 283.
[n] Vink. p. 472.
[o] Gruter p. DCXXXIII.
[a] Id. 143.
[b] Spon. p. 143.
[c] Fanelli p. 309.
[d] Spon. p. 142.
[e] Gruter p. DCXXXI.

Sex. Pedio Lib. Secundo Medico Julia L. Lib. Patri Piissimo (*f*).
L. Apuleius L. F. Philumenus.
L. Apuleius LL. (*g*).
Cassius LL. Isochrysos Medicus (*h*).
A. Salustius Q. C. Artemidorus Arescusa.
M. Aufidius M. L. Medicus Physicus (*i*).
Ser. Pompeius Sex LL. Daphnis.
T. Flavius Aug. L. Medicus (*k*).
Cornutus (*l*).
Adde pluſculos ex *Bibliotheca Chirurgica* potiſſimum ocularios (*m*).

§. LXII. Medici servi aut Liberi.

Primum Leidæ a. 1671. 12. in Caroli Drelincourtii, confidentis hominis, invidiam prodiit J. F. Bokelmanno auctore libellus, cui titulum fecit *Medicus Romanus ſervus ſexaginta ſolidis æſtimatus*, quem libellum nuper cum mutato titulo in Germania recuſum dederunt.

Deinde, cum Richardus Mead, honoratus medicus & ſplendidus, in commentt. *de nummis Smyrnenſibus* aliqua (*a*) pro liberali conditione medicorum dixiſſet, neſcio qua æmulatione motus, vir alioquin paradoxus, & ne religioni quidem parciturus, Convers Middleton, *de medicorum apud Romanos degentium conditione* Cantab. 1726. 4. * eo fine ſcripſit, ut oſtenderet, pleroſque medicos olim ſervilis conditionis fuiſſe.

Eo quaſi e tuba ſigno dato medici arma capeſſiverunt, & viciſſim tuitus eſt ſe Middletonus, ita numeroſa ſcripta critica prodierunt, quæ ſuis locis dicemus, hic eo breviores futuri, quod tantis iris omnino locus non fuerit.

Et primum quidem nemo negaverit, medici nomen olim laxiſſimo ſenſu ſumtum, & ad humilem hominum claſſem, ad aliptas, unctores, obſtetrices & omne genus hominum, qui quocunque modo artem medendi adtingerent, tranſlatum fuiſſe. Medicos appellari homines hominum occiſores, calculi detractores, auricularios, ocularios, dentarios, herbarios Galenus olim queritur (*b*). Non ergo, quoties medici nomen legitur, continuo medicum cogitare debemus, quales

[f] Fanelli p. 308.
[g] Ib.
[h] ap Reinesium.
[i] Id.
[k] Gruter p. DCXXXI.
[l] Id. p DCXXXII. 9.
[m] p. 50. ſqq
[a] p. 7
[b] ad *Thraſybulum*.

les nunc id nomen gerunt, virum bonis litteris imbutum, liberalis conditionis & honoratæ.

In ipſa Græcia, etſi lege publica Athenis (*c*) ſervis erat medicina interdictum, erant tamen veri ſervi medici, qui ſervos curabant (*d*), erant unctores, aliptæ, tonſores, alii id genus homunciones.

Deinde in familiis Romanorum, cum omnium fere artium peritos ſervos haberent, habuerunt & medicos, neque id dubium ſinunt eſſe, tot quot citavimus lapides libertorum, qui ſe medicos vocarunt. Huc ergo leges eas referas, in quibus de medicis tamquam de ſervis agitur. Neque diffiteor, ſervos ejusmodi medicos, imperantibus Cæſaribus, ad magnos honores perveniſſe, & quid ni ad altiora adſpiraſſent medici, cum perinde ex ſervili conditioni præfecti Prætorio, claſſium præſides, & Provinciarum rectores frequentiſſime ſumti fuerint. Ropili medici ſervus, etiam medicus apud Ciceronem audit. Servum fuiſſe medicum putes, per quem Clodius Platori venam juſſit ſecari Eid. Tullio pro Deiotaro. Themis ſervus noſter: ita apud Apuleium (*e*). Conſervus noſter qui medicus (*f*).

Non ideo nulli fuerunt liberæ eruditionis medici. Non in Græcia defuerunt, ubi viri ſplendidiſſima gente nati, & ad Deos & Heroes ſtirpem referentes, medicinam coluerint, vel Hippocratis exemplo. Liberos medicos Plato, eo quem citavi loco, luculente a ſervis ſeparat.

Sed neque Romani, qui medicinam non plurimi adtigerunt, ideo omnes ſervi fuerunt. Recte puto Middletonum oſtendiſſe, Rubriam gentem & Aciliam non ob exercitam medicam artem, ſalutem in nummis habere: ſed nullo tamen argumento conſtat, Artorium amicum Cæsaris Augusti (*g*), Statium Annaeum, amicum Senecæ (*h*) & medicum, Julium Bassum, Sextium Nigrum, Nigidium Figulum, Stertinios Fratres, alioſque illuſtres medicos Romanos ſervilis fuiſſe conditionis, quorum mentionem fecimus, quibus ſua fuerunt tria nomina, ſuique ſervi, ſui liberti, ſuæ dignitates, quæ rariſſime neque facile, niſi ſub malis principibus, in ſerviles manus ſunt delapſæ. Immunitates etiam cum aliis bonarum artium doctoribus communes medicis ab Imperatoribus conceſſas eſſe certum eſt.

Hanc cauſam orant Daniel Vink, Daniel Clericus, Julius Car. Schlæger (*i*), J. Henric. Schulze (*k*), Henr. Lampe (*l*), Aug. Gottlob Richter (*m*).

(c) Hygin. fab. 2. 74.
(d) Platon. *l. de legibus* IV.
(e) *Apolog.* L. I.
(f) Auctor l. *de renum adfectibus*, qui eſt inter Galenicos.
(g) apud Suetonium.
(h) Tacitus.
(i) *de medicor. apud veteres Romanos conditione* Helmſtatt 1740.
(k) *Ad ſervi medici apud Græcos & Romanos conditionem eruendam* Hall. 1733. 4. Modeſta & ſobria diſſ.
(l) *de honore juribus & privilegiis ſingularibus medicorum* Groning. 1736. 4. * Ubi oſtendit medicinam Romæ artem fuiſſe liberalem.
(m) *priſcam Romam in medicos ſuos non fuiſſe iniquam* Gotting. 1764. 4. *.

§. LXIII. Secta Pneumatica.

Apud veteres de hac ſecta pauca verbula ſuperſunt. Galenus (*a*) eam nominat, & in l. *de introduct.* qui eſt inter Galenicos, & in ea conſtituenda nuper demum Clericus laboravit. Apud Hippocratem (*b*) & Chrysippum ejus ſectæ initia reperias.

Ejus auctor dicitur Athenæus Cilix, quem vulgo Attalienſem faciunt, Cælius Tarſenſem (*d*) vocat. Vetuſtiorem Archigene, & ſatis inſigniter vetuſtiorem fuiſſe adparet, cum Agathini præceptor fuerit, iſte vero Archigenis.

Elementis vulgaribus ſubrogabat quatuor præcipuas qualitates, calidum, humidum &c. addebat vero ſpiritum, qui omnia corpora in ſtatu ſuo naturali conſervet, & quo læſo morbi ſuperveniant (*e*). Hujus ſpiritus dilatationi pulſum tribuebat.

Scripſit *de univerſa arte* (*g*): pauca vero ejus ſuperſunt, ſed *blateraſſe* pluxima Galenus in l. *de febrium ſignificatione* & in l. *de pulſibus* (*h*).

Lethargum dixit furorem eſſe cum manſuetudine conjunctum (*i*). Venæ ſectionem non detrectabat (*k*). Locus ejus ut aqua ſtillicidiis coliſve purgetur (*l*). De aere a ſole illuſtrato aut ſecus (*m*). De varia locorum ſalubritate (*n*). Medicamentum ad dyſenteriam (*o*).

Herodotus. Hujus nominis pluſculi medici fuerunt, antiquus ille, deinde auctor libri qui vocatur *Medicus* (*p*), & eſt inter Galenicos, Lycius idem, & qui videtur auctor eſſe Glossarii paſſim cum Hippocrate excuſi. Is enim auctor in libello de *medico* negat ſe pneumaticum eſſe.

Noſter vero Athenæi diſcipulus, Romæ medicinam fecit, & inter clariores fuit pneumaticos (*q*). Multa fragmenta hujus Herodoti exſtant ex libro ſumta *de medicamentis evacuantibus.* De ellebori ſumendi modo, ſelectu, cautione

(a) *de ſymptom. cauſ.* L. II.
(b) de *flatibus.*
(d) Cæl. *acut.* L. II c. 10.
(e) Galen. *diff. pulſ.* IV. c. 4.
(f) Id. *de Elem.*
(g) Id. *meth. med.* L. VIII. c. 3.
(h) Cæl. *Acut.* L. II. c. 10.
(i) Galen. *adv.* Erasistr.
(k) Oribas. *coll.* V. c. 1.
(l) L. IX. c. 5.
(m) C. 12.
(n) Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(o) *Comment. in Epid.* VI.
(p) Galen. *ſimpl. med.* L. I.
(p) *differ. pulſ.* IV. c. 11.

cautione ne ſuffocet (*r*). Aliud opus citatur de *præſidiis extrinſecus occurrentibus* (*ſ*). De facultatibus ruborum male egiſſe, & omnia confudiſſe GALENUS ei objicit (*t*). Male etiam dixiſſe adſtringere, quæ ad dyſenteriam conducunt (*u*). Ex l. *de auxiliis*, *de frictione adverſus febrem* (*x*). L. *de pertinentibus ad curationem* (*y*). Ex l. de *iis quæ extrinſecus occurrunt* (*z*).

Deinde de perfrictione & ligatura artuum ante acceſſiones (*a*) aliqua ORIBASIUS conſervavit. De balneis oleoſis (*b*). De inſeſſione ex hydrelæo (*c*). De balneo aquæ marinæ (*d*). De ſudoriferis (*e*). De cucurbitulis (*f*). De ſiccatione per arenam in aſthmate, hydrope (*g*). De inſolatione (*h*), de fomentis (*i*). De temporibus quibus opportunum ſit cibum (*k*) dare, aut venam ſecare (*l*). De aquis ſponte prodeuntibus (*m*). De balneo tota die continuato, quo aliqui utiliter in febre uſi ſint, febremque ſolverint (*n*). De vino propinando inſanis, ægrotis, & pro varia ætate. De potu, quo tempore concedi debeat (*o*), ubi valde ſe præbet difficilem. Utrum frigida in ardente permittenda (*p*). De cricelaſia (*q*). De natatione (*r*). De certamine umbratili (*ſ*). De geſticulatione (*t*). De inſolatione (*u*). De pila varia (*x*). De folle pugillari (*y*). Puſtularum curatio circa

[r] ORIBAS. *coll.* L. VIII.
[ſ] ID. ib. & X. 17.
[t] GAL. *ſimpl. fac.* I. p. 192.
[u] ID. ib. L I. c. 34.
[x] ORIB. L. VI. c. 20.
[y] ID. L. V. c. 30.
[z] L. X. c. 17.
[a] Ib. c. 18.
[b] C. 38.
[c] Ib.
[d] C. 39.
[e] C. 40.
[f] L. VII. c. 17.
[g] L. X. c. 8.
[h] C. 9.
[i] C. 10.
[k] L. VII. c. 8.
[l] Ib.
[m] *Coll.* L. X. c. 5. *ſyn.* L. IV. c. 41.
[n] Ib. L. V. c. 27.
[o] Ib. c. 30.
[p] Ib.
[q] L. VI. c 25.
[r] C 27.
[ſ] C 29.
[t] C 30.
[u] C. 31.
[x] C. 32.
[y] C 33.

circa naſum & labia (*z*). Ad morbos: de atra bile ſtomacho infeſta (*a*); fomentis utitur. De tumoribus in febre maligna ſubortis, in qua adfecta ſit medulla ſpinalis. Ut fomentis ardor æſtuoſus curetur (*b*). De gravi ſopore; ſpongiam non frigidiſſimam (*c*) cum poſca imponit (*d*). Curatio puſtularum in febribus (*e*), & tumorum. De lumbricis eorumque ſignis (*f*). De hydrope: locos tumentes jubet veſicis pulſare, quod etiam ARCHIGENIS eſt conſilium (*g*).

THEODORUS, & ipſe ATHENÆI diſcipulus (*h*). Non undique repugnat eumdem eſſe quem dixi, nam ATHENÆUS mihi videtur vel PLINIO antiquior.

ARISTIPPUS ATHENÆI diſcipulus LAERTIO dictus (*k*).

§. LXIV. ARETÆUS.

Scriptor parce veteribus dictus, id ſilentium non meruit, qui neque dictionis nitore, neque vi practica, neque bono ordine infra optimos ſit veterum (*a*). Prima ejus in DIOSCORIDIS *Euporiſtis* fit mentio, altera in AETIO, in PAULO tertia (*b*).

Tempora viri definire non difficile eſt. Poſt ANDROMACHUM vixit (*c*), quo tempore theriaca vulgo innotuerat, non dudum poſt id ævum, ut ex ſtili puritate, vel ex pleno de GALENO aliiſque nuperorum aut inventis aut curationibus ſilentio colligas. Demum ſi DIOSCORIDIS Ευποριςα legitima fuerint, continuo fere poſt ANDROMACHUM & ante TITI mortem ARETÆUM vixiſſe neceſſe eſt, cum DIOSCORIDIS libros PLINIUS viderit. Aliqua, quæ ARCHIGENI ab AETIO adſcribuntur, & quæ apud noſtrum ARETÆUM reperiuntur, fecerunt ut JOHANNES WIGGAN ARETÆI opera veteribus ſub ARCHIGENIS nomine cognita fuiſſe putet. Verum ARCHIGENES, ut ATHENÆI pneumatici diſcipulus, omnino de ea ſecta non fuit, qui cauſas, diſcrimina & tempora morborum diſtinguere neglexerit, in quas potiſſimum cauſas ARETÆUS ubique inquiſivit: ſed neque

(z) AETIUS.
(a) ID. L. III. 1. c. 2.
(b) L. I. 4. c. 47.
(c) ORIBAS. ad EUST. L. VI. c. 33. AETIUS L. II. 1. c. 19.
(d) AET. L. II. 1. c. 129.
(e) ID. ib. c. 130.
(f) L. III. 1. c. 39.
(g) Ib c. 29.
(h) DIOG. LAERT. in ARISTIPPO.
(k) L. XVII.
(a) GRAINGER *febr. Batav.* p. 78. L. a CAPOA *raggionam* I. p. 319.
(b) de elephanto L. IV. c. 7.
(c) ποικλη δια θηριων ARET. *cur. diut.* L. I. c. 7. & ἡ δια εχιδνων ερπετων *cur. diut.* L. II. c. 5.

neque pneumatica placita apud ARCHIGENEM ulla reperio, neque elegantiam ARETÆI, neque voces Poëticas. Denique AETIUS, & in eodem capite, diſtinguit, quæ ARETÆI ſunt (*d*), & quæ ARCHIGENIS. Ita & PAULUS, quæ ex ARETÆO de elephante habet (*e*), & quæ ex libris ARCHIGENIS (*f*), utroque nomine adjecto ſeparat. Facile vero fieri potuit, ut ARCHIGENES a præceptore ATHENÆO aliqua habuerit, quæ ARETÆUS pariter a ſectæ ſuæ principe ſumſerat. Eorumdem temporum fuiſſe videtur ARETÆUS, & ipſam ſectam GALENI tempore jam intercidiſſe. Romæ vixit, qui vina Italica, ſar Thyrrenum, & alia ſimilia citet.

Scripſit *libros duos de ſignis & cauſis acutorum*, & l. duos *de eorumdem curatione.* Tum *libros duos de ſignis & cauſis diuturnorum*, & duos pariter *libros de eorum curatione*, imperfectos omnes, ut paſſim apud AETIUM aliqua reperias, ex ARETÆO citata, quæ in noſtris deſunt (*g*).

Codicem maculoſum nactus latine vertit JUNIUS PAULUS CRASSUS, eſt etiam in *B. Vaticana* codex, ſed nuperus, tum in *B. Auguſtana* (*h*), & in HARLEYANA, quo multum uſus eſt WIGGANUS. Demum in Medicea (*i*) libri VII. *de cauſis ſignis & curatione acutor & chronicorum* (*k*).

Libri ſeptem Græci mutili in *B. R. Par.* n. 2202.

Libri ſex ib. n. 2289. &, ut puto, 2288.

Libri de *ſignis & cauſis acutorum & diuturnorum & de iſtorum curatione*, cætera mutilus codex in B. R. P. n. 2186.

Libri quatuor *de cauſis & ſignis & curationum* B. R. P. n. 2182. Solus l. I. de *curatione acutorum* B. R. P. n. 2220.

Codices alii ſunt.

In B. S. MARCI (*l*).

In *Muſæo* THOMASINI (*m*).

In *Eſcurialenſi* libri octo (*n*).

In *Ambroſiana Mediolanenſi* de morbis (*o*).

In

(d) *de diabete* L. III. 3. c. 1.
(e) L. IV. c. 1.
(f) C. 7.
(g) WIGGAN. præf.
(h) MONTFAUCON I. p. 113.
(i) PLUT. LXXV. MONTFAUC.
(k) BANDINI III. p. 162.
(l) MONTFAUC. I. p. 468.
(m) Ib. p. 489.
(n) p. 617.
(o) p. 293. & 529.

In B. *Bavarica de cauſis & ſignis morborum.* Et L. *de acutis morbis* Græce (*p*).

Editiones paucæ ſunt. Prima latina vertente J. PAULO CRASSO prodiit Venet. 1552. 4. & Pariſ. 1554. 8. MAITT. apud TURNEBUM; & alia editio eodem anno 8. apud G. MORELLUM quinque capitibus plenior, quæ tamen HENSCHIO ſuſpecta videntur. Prima editio rediit emendata a CELSO CRASSO PAULI fil. tum apud HENRICUM STEPHANUM inter principes, & Baſil. 1581. 4.* iterumque Patavii 1700. 8. *, imperfecta, Venetiis 1763. 8. Argentor. 1768. 8. *.

Tum *Græca* cura GOUPYLI Pariſ. 1554. 8. MEAD. 1556. 8. ASTRUC.

Græce & latine, collata cum tribus codicibus Græcis auctore GEORGIO HENISCH Aug. Vind. 1603. f., quam editionem WIGGANUS valde ſpernit.

Porro cura J. WIGGANI cum ejus præfatione, verſione nova & propria Oxon. 1723. fol. græce & latine, adjectis locis adfinibus AETII, quos tribuit ARCHIGENI, & variis lectionibus, atque lexico.

Græce & latine iterum Leid. 1731. fol. * curante D. W. TRILLERO præſidente BOERHAAVIO. CELSI CRASSI (*q*) eſt verſio; adjectæ ſunt notæ cum integris PETITI commentariis, quos dicam, & notulis & emendationibus SCALIGERI, HENISCHII, TRILLERI, WIGGANI præfationibus, denique variis lectionibus.

Hanc BOERHAAVIANAM edit. certe quod textum adtinet latinum, recuſam dedi Lauſannæ 1771. 8.* ſuppleta lacuna editionis nuperæ Patavinæ & Argentoratenſis, & CRASSI verſione paſſim paulum emendata.

Nullam eſſe editionem Pariſinam cum PETITI commentariis WIGGANUS adnotat (*r*).

Opus ipſum ARETÆI ordine quidem eſt incommodo, cum ſigna cauſaſque morborum integris libris ab eorum curatione ſeparet. Res ipſæ eximii ſunt pretii. Maſculam & efficacem HIPPOCRATIS curandi rationem imitatus, venam ſecat abunde, & frequenter, in angina, ad animi deliquium; in febre ardente & nephritide etiam repetito. Vomitum ciet (*ſ*), ipſo etiam helleboro albo, tam in acutis quam in chronicis malis, non ut unice ventriculum inaniat, ſed ut obſtructa removeat, concreſcentia reſolvat. In chronicis malis & frequenter purgat, etiam validis illis veterum medicamentis, cneoro, helleboro nigro. Clyſteribus acria admiſcet, nitrum, rutam, caſtoreum. Arterias incidit ante GALENUM in temporibus & ad aures alibique, ad capitis morbos. In epilepſia cranium perterebravit optimo eventu, cum dura cerebri membrana denigrata eſſet.

Cucurbi-

(p) MONTFAUC I. p 137.
(q) Eas editiones parvi facit DAUMIUS apud REINESIUM ep. 35.
(r) *diſſ* p. 29
(ſ) Hæc WIGGANUS etiam & CLERICUS.

Cucurbitulis frequentiſſime utitur ad ſanguinem extrahendum, etiam cum multa in pleuritide flamma.

Veſicas trahit (*t*) quidem, & eo ævo, quo vis venefica cantharidum jam innotuerat, ut etiam lacte venenum temperare juſſerit, quod veſicæ infeſtum eſſet (*u*).

Hirudines ſæpiuſcule admovebat.

Multum victus rationi tribuebat, ſed Romana diæta uſus eſt, corporis exercitatione, vociferatione, geſtatione, epithematibus, balneis.

Vinum habebat pro analepticorum principe.

Non raro narcoticis utebatur, etiam in pleuritide & peripneumonia.

Superſtitioſa medicamenta ſprevit, ut in epilepſia (*x*).

Calidis frequenter utitur, caſtoreo, theriaca, antidoto Veſtini, Beſaſa (*y*): ſuaque habebat arcana (*z*).

Externis, ut omnes ejus temporis medici, auxiliis plurimum indulgebat.

Morborum hiſtoriam plenam, copioſam & nitidam tradit.

In morbis peculiariter adnotat; urinam in tetano ſupprimi (*a*). Gangrænoſæ anginæ meminit (*b*), & bubonis peſtilentis (*c*). In cauſo ægros ante mortem vidit vaticinari, ſed brevi vitales ſupereſſe, abire enim de vita, potentia vitali in aerem reſoluta (*d*).

Veſicæ pareſin habet (*e*). Hydatides in hydrope notas habuit ut CÆLIUS (*f*). Calculos vidit hamatos (*g*).

Abſceſſum laxioris inteſtini prope hepar aperuit (*h*); pus multum vidit effuſum, multum etiam per renes deceſſiſſe adnotat, felici denique eventu (*i*).

Majorem calculum negavit curari poſſe (*k*).

A nimia venæ ſectione mortem vidit ſubitam (*l*).

(t) in epilepſia.
(u) *diut. cur.* L. I. c. 4.
(x) Ib.
(y) ſemine rutæ ſylveſtris GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(z) malagma ſuum ad ventriculi mala *dicit cur.* L. I. c. 7.
(a) *Acut. cauſ.* L. I. c. 6.
(b) Ib. c. 7. *curat.* L. I. c. 9.
(c) *Cauſ. acut.* L. II. c. 3.
(d) C. 4.
(e) *Diut. cauſ.* L. I. c. 7.
(f) Ib. L. II. c. 1.
(g) Ib. c. 3.
(h) L. I. c. 9.
(i) Ib.
(k) L. II. c. 4.
(i) *Cur. acut.* L. I. c. 7.

In renum inflammatione lacte (*m*) aſinæ vel equæ uſus eſt, & cicadis in morbis veſicæ urinariæ, medicamento parum a cantharidibus diverſo (*n*).

In cephalea penna anſerina (*o*) de naribus ſanguinem detraxit.

In lienis ſcirrhis ad vetuſtatis morem urebat (*p*).

Vulnera in veſicam illata funeſta eſſe, aut ſubito, aut intra paucos dies (*q*).

In pleuritide panem aridum contuſum laudat.

Chordapſum eſſe quidem majorem volvulum cum remollitione inteſtinorum (*r*).

Syncopen eſſe cordis malum, & affectum ligamentorum potentiæ vitalis (*ſ*).

In hydrope innatum calorem refrigeratum eſſe (*t*). Morbum venæ cavæ recenſet, in ea Κεδματα fieri (*u*), unde ſanguis per pectus vel per inteſtina exeat. Ejus etiam venæ inflammationem dari, cum ſenſu intenſi ardoris interni, pulſu celerrimo, extremorum frigore &c. cauſi ut videtur ſpeciem. Ad hos morbos in ſuis antiquitatibus medicis ILL. WALCHIUS commentatur.

Citat Συμφωνος confectionem (*x*).

BESTINUM paſſim (*y*) citat, etiam ejus ex phyſallidibus pharmacum ad urinæ mala optimum, ſuumque (*z*).

Supereſt ut de PETITI dicam *commentariis*, qui a. 1662. ſcripti diu latuerunt, & demum Londini 1726. 4. * primum ſunt editi, cura MICHAELIS MAITTAIRE, iterumque in editione BOERHAAVIANA redeunt, cum PETRI PETITI vita. EJ. de ARETÆO diſſ. Uſus eſt tribus codicibus MS. utiliſſimo inter eos MENTELIANO. In emendanda potiſſimum lectione occupatur vir eruditus; tum in congerendis ad quemque ARETÆI locum iis antiquorum locis, ex quibus ARETÆO lux aliqua adſpergatur.

In *Journal Britannique* 1751. exſtant *obſervations ſur quelques maladies ſingulieres* d'ARETÉE & de CÆLIUS AURELIEN.

Sepia Volvox JOH. van der LINDEN in *ſelectis* Leid. 1653. 4. * pertinet ad ARETÆI *Cauſ. Acut.* II. c. 6.

§. LXV.

(m) Ib. L. II. c. 8.
(n) Ib. c. 9.
(o) *Diut. cur.* L. I. c. 2.
(p) Ib. c. 4.
(q) *Diut. cauſ.* L. II. c. 4.
(r) *Cauſ. acut.* L. II. c. 6.
(ſ) Ib. c. 3.
(t) *Diut. cauſ.* L. II. c. 1.
(u) *Acut. cauſ.* L. II. c. 8.
(x) *Cur. diut.* L. II. c. 5.
(y) *Cur. acut.* L. II. c. 8. *Cur. diut.* L. II. c. 5.
(z) *Cur. diut.* L. I. c. 13.

§. LXV. Secta Episynthetica.

Agathinus Athenæi diſcipulus. Hunc auctor libri *definitionum*, qui eſt inter Galenicos, *epiſyntheticæ ſectæ* auctorem facit, pneumaticis a Galeno ipſo (*a*) accenſetur. Mihi potius methodicis a Cælio (*b*) videtur adnumerari.

De *pulſu* ſcripſit ad Herodotum librum, quo Philonidem refutat (*c*): ſcripſit etiam *de ſemitertiana* (*d*), cui febri nomen a paroxyſmis triduanis eſſe, acceſſionum tamen neque horam, neque intervalla certa eſſe docuit (*e*). Magna & parva fuit ſemitertiana ſectatorum Agathini.

Ejus locus eſt de calida & frigida lavatione (*f*). Frigidam impenſe laudat: parvulis quæ ſaluberrima ſit: Venæ ſectionem non rejicit (*g*).

Ejus diſcipulus fuit Archigenes, quem vero nolim methodicis aut *Epiſyntheticis* adnumerare, qui mihi empiricis propior videatur.

§. LXVI. Leonides.

Leonides Alexandrinus itidem *Epiſyntheticæ* (*a*) ſectæ addictus fuit, Sorano potius antiquior (*b*), & a Cælio citatur. Adverſus dracunculum utebatur calidis, colophonio (*c*). Lethargum definiebat a pulſu magno & febre (*d*).

Pleraque quæ de eo ſuperſunt, chirurgici ſunt (*e*) argumenti. De *hydrocephalo* quem internum facit & externum, in eo malo ſcarifat & lintea ſunt (*f*).

Ut abſceſſus tonſillarum peſtiferi (*g*); & abſceſſus circa tonſillas aperiantur (*h*).

Cæterum, quæ fuerint hujus ſectæ placita, hactenus ignoratur.

(a) *diff. pulſ.* IV. c. 10. 11.
(b) *Acut.* L. II. c. 10.
(c) *Conf. B. Anat.* I. p. 71.
(d) Gal. *comm.* II. in L. I. *Epid.*
(e) *de typis.*
(f) apud Oribas. *coll.* X. c. 7.
(*) Gal. *in comm.* ad VI. *Epid.*
(g) Gal. *adverſ.* Erasistr.
(a) Gal. *introd.*
(b) *Acut.* L. II. c. 1.
(c) ap. Paulum.
(d) ap. Cælium.
(e) *Bibl. Chir.* p. 79.
(f) Aet. L. VI.
(g) Id. L. II. 4. c. 46.
(h) C. 45.

§. LXVII. Demetrius. Alii ejus ævi.

Demetrius Apameus ſ. *Attaleus*, ſæpe a Cælio citatur, cujus liber erat *ſignorum* (*a*). Diuturnam in ſene perque multos menſes ſuperſtitem tenſionem veretri vidit, abſque ſeminis emiſſione (*b*). Diabeten ab hydrope diſtinxit (*c*). Locus eſt etiam de ſpaſmo cynico, in quo a (*d*) Cælio refutatur. In cardiaco morbo, inque principio acceſſionis, omnes ægros febrire ſcripſit (*e*). De eo aliqua habet Cocchius (*f*).

Severus, cujus multa medicamenta, potiſſimum ophthalmica, Galenus citat. Aſellis in aquariis vaſis naſcentibus (*g*) ante nuperos utebatur. Ab Archigene is locus citatur, & in alio Severi medicamento Archigenes (*h*) nonnulla mutavit, ut Severus omnino eum ætate præcedat. Pulvis στεβηριος Tralliano (*i*) dicitur.

An idem, cujus *definitiones* ſunt in B. Medicea (*k*).

Tryphon, Philotimus, Chrysippus, Empirici, Cælio dicti (*l*). Ante Cælium numerari debent.

Seleucus Cyzicenus & Stratocles medici, Tito coævi fuerunt, quos citatos videas in vita Apollonii Thyanei.

Quis ille Pythagoras, cujus Pythagorius erat trochiſcus (*m*).

§. LXVIII. Archigenes.

Apameus, diſcipulus Agathini, nuperior Apollonio (*a*), vir celeberrimus, ut a Juvenale citetur tamquam magni medici exemplum, & a Galeno non vulgaris (*b*) medicus vocetur: diligenter idem & in artis opere verſatus & in ſpeculatione (*c*); ſed eclecticus, & certe, ut ex ejus ſcriptis adparet, empirico

(a) *Acut.* III. c. 17. *tard.* V. c. 9.
(b) Ib.
(c) *Tard.* L. III. c. 8.
(d) Ib. L. II. c. 2.
(e) *Acut.* L. II. c. 35.
(f) ad Nicetam p. 47. 48.
(g) Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
(h) Aetius L. III. 1. c. 34.
(i) p. 146.
(k) Bandini III. 95.
(l) *Chron.* L. II. c. 4.
(m) Cæl. *acut.* L. III. c. 4.
(a) Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
(b) Ib. *de dieb. decret.*
(c) Aetius l. 3.

rico propior, totus in medicamentis, quæ GALENO judice optime deſcripſerit (*d*). Ad AGATHINI medicamenta ſua addidit (*e*). Alibi tamen idem GALENUS monet, multa ARCHIGENEM abſque diſcrimine congeſſiſſe (*f*), ut adverſus aurium dolores medicamenta, quod etiam varias cauſas doloris capitis ex ventriculo nati non diſtinxerit (*g*). Id etiam GALENO diſplicet, quod de nominibus multa logica inmiſceat (*h*). Miras claſſes dolorum feciſſe, ex iis ſedem adfectam dignoſcere voluiſſe (*i*) lego. Mihi inmenſam abſque diſcrimine medicamentorum farraginem collegiſſe videtur, inter quæ abſona multa ſunt, & ſuperſtitioſa, & amuleta (*k*).

Scripſit de *Pharmacis ſecundum genus* (*l*) *de locis adfectis* (*m*), quem librum GALENUS *optimum* nominat (*n*). Libros *epiſtolarum undecim* (*o*) citat, quorum in quinto eſt *epiſtola* ad MARSUM de memoriæ obtuſæ reſtitutione. Porro ejus eſt l. I. *de ratione morbos diuturnos curandi* (*p*). *Comm. de febrium naturis & typis* (*q*) quem GALENUS laudat (*r*). Deinde GALENUS citat ejus libros *de hellebori uſu, de caſtorei uſu, de febrium ſignis*, ll. *de pulſu, de cognitione febris*. In pulſibus ARCHIGENIS ſedulo ſe exercuit (*ſ*). In criſibus vigeſimum primum (*t*) diem vigeſimo prætulit. De multitudine gravante non accurate egiſſe GALENUS (*u*). In ſemitertiana volebat prævalere febrem tertianam, alias quotidianam, utramque vero non accurate miſceri & æqualiter (*x*). Præceptorem ſuum AGATHINUM ex vigiliis delirantem (*y*) capiti calido oleo irrigato curavit. In tetano oleoſa fomenta, cataplaſmata (*z*) imperat. In lethargo pulſus locum calidiorem eſſe adnotavit (*a*). Catalepſiæ typos periodicos dixit (*b*), & difficilius tertianarios quam quotidianos curari, quibus in acceſſione rigor accidit. Oculos in hoc malo apertos eſſe (*c*). Id malum ab aliis morbis ſeparat (*d*). In pleuritide venam brachii oppo-ſiti

(d) GALEN *compoſ. ſec. gen.* L. III.
(e) GAL *comm.* II. *ad Epid.*
(f) *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(g) Ib. L. II.
(h) *de temp. tot. morb.* c. 4.
(i) GAL. *loc. adfect.* L. II.
(k) *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
(l) Ib. L. II. l. ad II.
(m) *Loc. adf.* L. IV. *fin.*
(n) ut eo remittat eum, qui velit iſta accurate ponderare.
(o) GAL. *loc. adfect.* L. III. Citat L. III. GAL. *criſ.* L. II. c. 114. AETIUS I. 3.
(p) ORIBAS. *coll.* L. VIII. 1.
(q) GAL. *criſ.* L. II.
(r) Ib.
(ſ) GAL *præcognit.*
(t) *decret.* L. I. c. 10.
(u) *de pluth.* L. I. 4.
(x) GAL. *diff. febr.* L. II. c. 8.
(y) AETIUS L I. 3. c. 172.
(z) AET L. II. 2 c. 39.
(a) GALEN. *pulſ. ad tiron.*
(b) CÆL. *acut.* L. II c. 10.
(c) GAL *comm.* II. in L. I. *Prorrhet.*
(d) CÆL. *acut.* L. II. c. 10.

ſiti lateris (*e*) ſecat, parvam copiam ſanguinis mittit, iterumque modicum poſt intervallum venam aperit, cataplaſma ex ſinapi admovet. In vehementi ſiti cum ſtomachi ardore aquam (*f*) laudavit. In cœliaca adpetitum conſervari & ſubinde augeri adnotat (*g*). In ea utitur adſtringentibus, lentiſco, rubo, vomitum etiam movet, & alvum. Urit ventrem ſuperiorem, & ulcus non ſinit conferveſcere. Sudores adſtringentibus repellit (*h*) In volvulo, etiam ex veneno orto, clyſteres, & glandes ſubdit, tum fomenta, cataplaſmata mollientia (*i*). De hepatis abſceſſu ſatis bene dicit: ſuadet inciſionem, neque tamen periculum diſſimulat (*k*). De dyſenteriæ notis, eſſe exulcerationem inteſtinorum (*l*). Dari chronicam. Signa dyſenteriæ in craſſis inteſtinis reſidentis, & in tenuibus, inque jejuno; facilius in craſſis vigere. Dat hic adſtringentia, opium, hyoſcyamum, far cluſinum &c. Vertiginem aut in capite, aut in præcordiis oriri docet (*m*). Hemicraniam prætermiſit (*n*).

Adverſus cachexiam hieram ex colocynthide (*o*), abſinthio, & dropaces adhibet. Adverſus quartanam & hydropem (*p*) hederæ corymbiferæ quinque folia cum myrrha. In paralyſi multa acria dat & externa & interna, cruſtas vero metuit inurere (*q*): malum eſſe ab humore nervos voluntarios occupante. Hepatis abſceſſum ſuppuratione (*r*) extus vidit ſolvi, alias pus fluere per alvum, per urinam, periculoſius per os (*ſ*).

De vomitibus a cibo excitatis (*t*) egit. In febre acuta purgat, cataplaſma late hypochondriis imponit, colocynthidem laudat (*u*). In ſanguinis mictu utitur alumine, gummi (*x*). De iis qui periodice ſanguinem (*y*) mingunt: Venam hic ſecat, cucurbitulam admovet, diætam ſuadet, quæ ſanguinem non faciat. De prodeuntibus cum lotio quaſi capillis (*z*). Curatio diabetis; in eo morbo etiam venam ſecat (*a*). De fluxu muliebri (*b*). Ad eum fluxum adſtrin-

(e) AET. III. 4. c. 68.
(f) TRALLIAN. VII. c. 6., qui diviniſſimum vocat.
(g) AET. III. 1. c. 37.
(h) PAULUS II. c. 47.
(i) AET. III. 1. c. 28.
(k) AET.
(l) ID III. 1. c. 43.
(m) GALEN. *loc. adf.* IV. *fin.*
(n) ID. *ſec. loc.* L. II.
(o) AET. III. 2. c. 19.
(p) ID. II. 1. c. 84.
(q) Ib. 1. c. 28.
(r) ID III. 2. c. 4.
(ſ) c. 5.
(t) ORIBAS. *Coll.* L. VIII. c. 23.
(u) Ib. c. 46.
(x) AET. L. III. 3. c. 25.
(y) Ib. c. 3.
(z) Ib. c. 31.
(a) Ib. c. 31.
(b) AET. L. IV. c. 65.

ſtringentia & venæ ſectio (*c*). De empyicis, eſſe qui abſque febre ſuppurentur (*d*).

Dolorem iſchiadicum vocat (*e*), quando dolor in aliqua junctura vertebrarum ſedet. Laudat vomitum, venæ ſectionem, cucurbitulas, acria ad affectos locos fomenta, clyſteres acres, amara, quæ ſæpe bene ſibi ceſſerint, purgantia calida adhibet. Multos uſtione levatos (*f*) fuiſſe. In exacerbatione fomenta mollia, clyſteres, malagma molle (*g*) adhibet. De elephantiaſi fere eadem quæ ARETÆUS ſuadet (*h*), ægros ait ſquamas magnas habere ut piſces. Non corripi elephantiaſi qui caſtrati ſunt, neque (*i*) mulieres. Multa medicamenta hic recenſentur, etiam viperæ caro (*k*).

Ad rem medicamentariam. De balneis (*l*) naturalibus, de ſpongiarum uſu (*m*). Ad memoriam reparandam irrigationes (*n*). Hiera ARCHIGENIS (*o*). De uſu hellebori in morbis longis, de aliis emeticis, ut raphano repetito ſumto (*p*). Medicamenta ſimplicia varia ARCHIGENIS (*q*). Ad oculorum claritatem pinguedo piſcis aſelli &c. ſcammonium (*r*), & ad deſtillationem pharmacum &c. compoſitum (*ſ*). Ad nares obſtructas acerrima (*t*), quæque, etiam colocynthis, errhina. Ad capitis dolores longus locus exſtat (*u*), hic apophlegmatiſmi, cataplaſmata, amuleta commendantur. De apophlegmatiſmis naribus infuſis. Empirica varia ad capillorum mala (*x*). Ad tingendos capillos: ad pruritum (*y*). Ad furfures medicamenta diætetica. Ad comitialem morbum multa medicamentorum farrago (*). Muſtelæ ſanguis, quem etiam GALENUS commendat (*z*). Amuleta ad capitis dolores, inter quæ Verbenaca (*a*). Medicamenta ad purulenta (*b*), ad gravem

(c) AET. L. IV c. 66.
(d) ID. L. III. 2. c. 3.
(e) ID. L. IV. c. 1.
(f) Ib. c. 3.
(g) c. 4. 5.
(h) ID. L. IV. 1. c. 120. ſqq.
(i) Ib. c. 122.
(k) c. 123.
(l) ID. L. I. 3. c. 167.
(m) c. 170.
(n) GALEN. *loc. adf.* L. III.
(o) AET. L. I. 3. &c.
(p) ORIB. *coll.* L. VIII. c. 1.
(q) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
(r) ORIB. ad EUST. L. III.
(ſ) GAL. *Euporiſt.* L. I.
(t) ORIB. *coll.* L. VIII. c. 56.
(u) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. II.
(x) *Compoſ. ſec. loc.* L. I.
(y) AET. L. IV. 1. c. 126.
(z) GAL. *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
(a) ID. *Euporiſt.* L. I. c. 1.
(b) Ib.

vem auditum, ad illapſa auribus corpuſcula, ad mala externa auris, ad parotides, ad ozænam. Antidotus ex duobus piperibus (*). Ad eroſiones mammarum rhus, gallæ &c. (*c*)

Sectatores ARCHIGENIS innumera ſcripſiſſe ænigmata GALENUS (*d*).

Morborum omnium variæ medicinæ ex SORANO, ARCHIGENE, PHILAGRIO aliiſque antiquiſſimis medicis ſunt in *B. Eſcurialis* (*e*).

§. LXIX. PHILIPPUS.

PHILIPPUS ARHIGENIS diſcipulus Cæſareæ vixit, cujus nomen cum ARCHIGENIS nomine ſæpe conjunctum reperi. Adnumeratur empiricis, & medicamentorum gnaris viris, qui etiam περι φαρμακων ſcripſerit.

De multitudine gravante non accurate ſcripſiſſe, ut neque ejus præceptor (*f*). GALENUS.

De *ſomno morboſo* in quo pulſus rarus ſit, & parvus.

De *Maraſmo* ſcripſit, in quo (*g*) balneorum uſum rejecit, non probante GALENO.

Nonneminem frictionibus in pectore fortibus aſthma ſanaſſe (*h*) reliquit.

Proprio etiam libro *de catocho* egit (*i*), in quo morbo oculos dixit apertos eſſe (*k*).

Ejus celebris eſt paſtillus ad dyſenteriam (*l*). Adſtringentia varia ad hæmoptoen (*m*). Medicamentum quod Trallianis dederit (*n*).

§. LXX. SECTA METHODICA.

Paſſim invito mihi accidit, ut omnino purum temporum ordinem nequeam ſervare, qui in multis veterum medicis ſatis accurate nequeat definiri. Quare cum CLERICO & SCHULZIO methodicæ ſectæ ſcriptores conjunctos trado, eos certe, qui ante GALENUM vixerunt.

MAGNUS,

(*) AET. L. IV. 1. c. 104.
(c) PAULUS L. III. c. 35.
(d) GALEN. *comm. ad progn.* L. III.
(e) MONTFAUCON L. I. p. 625.
(f) GALEN. *de plethor.* c. 7. *cauſ. pulſ.* L. IV.
(g) *Meth* L. X. c. 10 conf. alium locum GALEN. *diff. pulſ.* L. 1. c. 8.
(h) ORIB *ſynopſ.* L. IX. c. 5.
(i) CÆL. *acut.* L. II. c. 10.
(k) GAL *comm.* II. in 1. *prorrhet.*
(l) AETIUS L. III. 1. c. 150. PAUL. L. VII. 12. MYREPS. c. 14.
(m) GALENUS *compoſ. ſec. loc.* L VII.
(n) ASCLEPIADES junior apud GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.

MAGNUS, quem *primum ex noſtris* CÆLIUS (*a*) vocat, de catalepſi egit. Difficulter conficitur, quis ſit ille MAGNUS, num Epheſius ATHENÆI ſectator; ſed noſter AGATHINO prior fuit. Fuit certe MAGNUS, quem GALENUS ad pneumaticos refert (*b*), qui ad DEMETRIUM ſcripſit *de inventis* poſt THEMISONEM (*c*), & *de pulſu* egit (*d*). Idem ergo fuerit, cujus *Epiſtolas* CÆLIUS citat (*e*).

Sed fuit etiam MAGNUS Philadelphiæ natus (*f*), cujus medicamenta GALENUS paſſim habet. MAGNI florida (*g*).

Et MAGNUS Tarſenſis (*h*), cujus & ipſius ſunt remedia.

Et MAGNUS Archiater, GALENO (*i*) coævus, qui de *antidotis* ſcripſit, neque idem poteſt eſſe cum noſtro methodico, qui ante AGATHINUM vixerit, cujus diſcipulus ARCHIGENES fuit.

Et MAGNUS Circulator (*k*) GALENI.

Idem forte qui MAGNUS CLINICUS EJUSD. (*l*)

Nuperiorem MAGNUM alias dicemus.

EUDEMUM in catalogo Medicorum methodicorum a GALENO ſcriptum legitur (*m*).

PHILUMENUS & MNASEAS.

MNASEAS frequentiſſiimum nomen eſt in GALENI libris *de compoſitione medicamentorum* (*n*). Inter methodicos recenſetur poſt EUDEMUM (*o*), & catharrhum complexum morbum dixiſſe; CÆLIUS ante SORANUM citat (*p*). Paralyſin ad conductionem additur (ſpaſmum) referebat, lethargum alias ad ſtricturam (*q*), alias ad ſolutionem (*r*). Paralyſin paralepſin dicit (*ſ*).

Deinde PHILUMENI nomen ſolum frequens eſt apud nuperiores Græcos, qui frequentiſſimos viri locos repetierunt. Locus de nauſea eſt apud RHAZEUM (*t*).

Cc 2 Ex

(a) *Acut.* L. II. c. 10.
(b) *Diff. pulſ.* L. III. c. 2.
(c) Ib. III. c. 1.
(d) *Bibl. Anat. p.* 75.
(e) *Acut.* L. III. c. 14. librum *ſecundum* de hydrophobia.
(f) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII. c. 4. IX. c. 5. &c.
(g) *Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
(h) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX. c. 7.
(i) de *theriac* ad PISON.
(k) *Compoſ. ſec. loc.* L. V. c. 7.
(l) Ib. c. 3.
(m) *Meth. med.* L. I.
(n) Conf. *B. Bot.* L. I. p. 98.
(o) GAL. *Meth. med.* L. I.
(p) *tard.* L. II. c. 7.
(q) Ib. c. 1.
(r) *Acut.* L. II. c. 5.
(ſ) *tard.* L. II. c. 1.
(t) *Contin.* L. IV.

Ex l. *de jucundis potionibus* (*t*) varia apud AETIUM conſervata exſtant.

Locus eſt de cœliaca, ex quo methodicum adgnoſcas (*u*). Primis enim duobus & tribus diebus cibo abſtinet, cataplaſmata admovet (*x*). Non debere ventrem reſtringi, nam a ſuppreſſo (*y*) profluvio lethargum & phreniti-dem ſequi. Habet ibi panem Alexandrinum (*z*), vina Italica. Iterum locus ejus eſt de dyſenteria rheumatica (*a*). Suadet lac, pultes farinoſas, adſtringentia, venæ ſectionem, ceram. Non vult dari lac aſininum, neque equinum, cum utrumque magis ſeroſum ſit; neque gallas, ſed fructus horæos ut nuperi, & cornu cervi uſtum. Opium, ut methodicus, non vult dari, niſi neceſſitas urſerit. Alterci tamen ſemen in formula habet (*b*). Adverſus alvi fluxum lac nuper emulctum laudat. Apud AETIUM porro locus eſt de febre ardente (*c*), alius de veſicæ & urinæ difficultate, item de exulceratione circa os ſacrum ex decubitu, de exulceratione circa ſcrotum & anum (*d*). EJUSDEM de ſiti febrili (*e*). De curando bilis vomitu (*f*). EJ. ad apoplexiam conſilia, clyſteres acres (*g*), venæ ſectio. Ad inſaniam (*h*). Ad cerebri inflammationem venam ſecat (*i*). Ad tetanum olea mollia & ſilphium adhibet (*k*). In ſuffocatione ex utero (*l*); unguenta odorata ad vulvam data, peſſi &c. De difficultate urinæ in febribus (*m*) malignis: unguentis ibi utitur. Ad inflammationes tonſillarum (*n*). Ad animi deliquium (*o*). De crapula (*p*), alvi fluxu, uteri inflammatione (*q*). Ad peſtilentia tonſillarum ulcera. Puella, quæ poſt quadrageſimum diem periit, cum videretur convaleſcere: potus in nares revertebatur (*r*). Ejus medicamentum purgans (*ſ*) ad oculos, valde compoſitum. Ad dyſenteriam (*t*). Anthera (*u*).

Nunc

(t) L. II. ſ. I. c. 132.
(u) TRALLIAN. L. VIII. c. 5.
(x) Ib.
(y) L. VIII.
(z) Ib. c. 7.
(a) L. VIII.
(b) ap. AETIUM L. III. 1. c. 35.
(c) L. V.
(d) ex l de jucundis potionibus.
(e) ORIB. ad EUST. L. VI. c. 38.
(f) C. 41.
(g) L. VIII. c. 6.
(h) C. 8.
(i) C. 10.
(k) C. 17.
(l) L. IX. c. 47.
(m) AETIUS L. III. 3. c. 20.
(n) Id. L VIII.
(o) L. IX. c. 25.
(p) Ib.
(q) L. XVI.
(r) L. VI. c. 46.
(ſ) ORIB. *coll.* L. VIII. c. 45.
(t) AET. L. VII. c. 50.
(u) ORIBAS. *ſyn.* L. III.

Nunc quidem PHILUMENUS dicitur MNASEAM citaſſe in medicamento Clidio.

Verum alibi legitur nomen conjunctum PHILUMENI MNASEI, ut in eo ipſo Clidio (*x*).

Et a MOSCHIONE & ipſo methodico, citatur PHILUMENUS (*y*).

Conf. *B. Chir.* I. p. 82. *Anat.* p. 75. *Botan.* p. 98.

LUCIUS ſcripſit *de tardis paſſionibus* (*z*). In paralyſi præter methodum utique acria purgantia & clyſteres præſcripſit (*a*). In catocho dabat ficum (*b*). Frigidam ex methodi lege auri dolenti infundebat (*c*). In dyſenteriæ lentæ principiis vomitum movebat, pariter contra methodum (*d*).

Medicamentum LUCII Tarſenſis (*e*) a GALENO citatur. Et LUCII præceptoris (*f*). Non ſatis certum eſt methodicum fuiſſe, probabile tamen, qui *de tardis paſſionibus* ſcripſerit. Ante ARCHIGENEM LUCIUM methodicum vixiſſe neceſſe eſt.

§. LXXI. SORANUS.

Hic videtur caput fuiſſe ſectæ methodicæ, quam CÆLIO auctore reſtituit, (*a*), vir honoratus & felix clinicus, quem ſæpe cum nominet GALENUS (*b*), non is æquus ſectæ SORANI, abſque convitio tamen dimittit (*c*). ASCLEPIODOTUS philoſophus & medicus SORANUM, cognomine MALLEOTEN, plurimi fecit apud SUIDAM. Sed eum SORANUM putem non alium eſſe a noſtro.

Noſter Epheſius, Romæ vixit, ut ex vinis thermiſque Italicis judices (*d*). Lichenis felici curatione inclaruit (*e*), morbum Romæ familiarem.

Priores methodicos paſſim corripuit & caſtigavit. Ita catarrhum contra THEMISONIS & THESSALI placita morbis complexis adnumeravit (*f*).

THESSALUM paſſim correxit (*g*).

 Scripſit

(x) ORIBAS. *ſyn.* III.
(y) ex AET. II. 1.
(z) L. I. apud CÆL. *tard.* L. II. c. 1. *tard.* L. II. c. 7. L. IV. *tard.* L. IV. c. 3.
(a) CÆL. *tard.* L. II. c. 1.
(b) Ib.
(c) apud ARCHIGENEM GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
(d) CÆL. *tard.* L. IV. c. 3. LISIUS ibi legitur.
(e) *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(f) *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
(a) CÆL. *acut.* L. II. c. 9.
(b) *Compoſ. ſec. loc.* L. I. &c. VI.
(c) II. p. 354.
(d) Conf. CÆL. *Chron.* L. III. c. 2. L. IV. c. 3. *Chron.* L. I. c. 6. L. III. c. 12. V. c. 24.
(e) MARCELL. c. 19.
(f) CÆL. *tard.* L. II. c. 7.
(g) *tard.* L. II. c. 1. CÆL. c. 5. *acut.* L. II. c. 9.

Scripſit *de cœnotetis libros* (*h*) 77. *Myriobiblon* (*i*). *De medicina libros* (*k*). *De chronicis morbis l.* quo CÆLIUS uſus eſt. *De febribus* (*l*). *De medicamentis* (*m*). Citavit ASCLEPIADEM, HERACLIDEM TARENTINUM.

De tempore, quo vixit, ægrius definitur. Vulgo ad TRAJANI tempora rejiciunt. Ab ARCHIGENE tamen citatur. ATHENÆUS (*n*) ARCHIGENIS diſcipulus fuit, ATHENÆI diſcipulus fuit THEODORUS(*o*), hic a PLINIO citatur (*p*), ARCHIGENES ergo PLINIO prior fuerit, & aliquanto prior SORANUS, THESSALO tamen nuperior.

Multa ejus propria conſilia conſervantur apud CÆLIUM, aliqua etiam apud alios & nuperiores ſcriptores.

Diatriti crudelitatem aliquantum mitigavit, ut jejunium altera die finiret; venam in pleuritide nunquam non ſecabat (*q*). Tres fecit hæmorrhagiæ cauſas, eruptionem, vulnerationem, putredinem (*r*). Febrem ſolutione fieri & viarum raritate (*ſ*). Cardiacum morbum non eſſe tumorem (*t*); dari cum febre & ſine febre (*u*). In alopecia cutem acu conpungebat (*x*). Catarrhos ſæpe vidit ex abuſu perſicorum natos (*y*). Dracunculum dixit verum, ſed pro nervi excretione habuit, non pro animale (*z*).

Peripneumoniæ(*a*) ſedem in toto corpore, frequentius tamen in pulmone poſuit. Calefacientia fomenta de curatione pleuritidis (*b*) rejecit. Vana eſſe ad morbos carmina monuit (*c*). Primus de feminis inſano veneris amore percitis ſcripſit. Infantem lactentem & tamen hydrophobum vidit (*d*). Varia medicamenta invenit; inter ea (*e*) diacodium, ad achores (*f*), ad alopeciam (*g*) alia.

Loci SORANI pluſculi exſtant apud AETIUM, de feminis fluxu (*h*), de uteri debilitate

(h) I. 2. citat CÆL. *tard.* L. IV. c. 1.
(i) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. I. c. 28.
(k) Ib.
(l) CÆLIUS *Celer.* L. II. c. 33.
(m) GAL. *compoſ. ſec. gen.* L. III. ad fin.
(n) remed. ad alopec. apud GAL. *compoſ. ſec. loc.*
(o) apud LAERTIUM.
(p) p. 183.
(q) *Acut.* L. II. c. 22.
(r) CÆL. *tard.* L. II. c. 10.
(ſ) veſtigia ASCLEPIADÆ hic degreſſus.
(t) nempe *inflammationem*. CÆL. *acut.* L. II. c. 33.
(u) Ib.
(x) GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. I.
(y) CÆL. *acut.* L. II. c. 10.
(z) PAUL. L. IV. c. 19.
(a) CÆL. *acut.* L. II. c. 28.
(b) Ib. c. 19.
(c) *tard.* L. V. c. 1.
(d) *Acut.* L. II. c. 4.
(e) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(f) Ib. L. II. c. 1.
(g) L. I. c. 1.
(h) L. IV. 4. c. 72.

debilitate (*i*), de furore uterino (*k*). De reſolutione, frequenti abortu (*l*). De uteri prolapſu; ſimilem elabi ovi ſtruthio-cameli (*m*), totum non excidere: recentem debere reponi. Tumor uteri laxus (*n*) Satyriaſis (*o*). Scirrhus uteri qui circa os & collum ſolvi queat, non perinde circa fundum (*p*).

Libellus *de utero* totus eſt argumenti anatomici.

Ab iſto noſtro SORANO longiſſime removeri debet (*q*) SORANUS alter, qui videtur latine ſcripſiſſe, barbarus ſcriptor & ſeræ ætatis, illuſtri abuſus nomine, qui MÆCENATEM adloquatur, ut tamen ANDROMACHI theriacam citet. *Iſagoges* cæterum titulum præfert editio Baſilienſis 1528. f. * & Venetiis etiam 1547. f. cum aliis prodiit. Generalia quædam tradit, morborum ex quatuor humoribus originem, ad GALENI ſaporem, quem citat. Eos humores ſecundum anni tempeſtates ait dominari, inde temperamenta fieri, & febres. Tres facultates principes GALENI adoptat; morbos aliquos tradit, conſilia quædam diætetica & medica impertit. Quæ quoque menſe agere oporteat.

Junior SORANUS, qui pariter ſe Epheſium vocat, ſcripſerat *quatuor libros muliebrium* (*r*) Is, ſi verus eſt SUIDÆ locus, idem fuerit, quem AETIUS excerpſit. Verum fragmenta ab AETIO repetita priori SORANO digna ſunt, Iſagoge multo deterioris ſcriptoris eſt.

SORANUS Malleotes, pariter SUIDÆ dictus, mihi omnino ignotus eſt ſi a magno SORANO differt.

SORANUS, qui vitam HIPPOCRATIS ſcripſit, mihi perinde undique ignotus eſt.

§. LXXII. CÆLIUS AURELIANUS.

Non ſeparabo CÆLIUM a SORANO, qui SORANUM latine verterit, etſi multo ſerioris ævi eſſe videtur, ex duritie ferrei ſtili, qui quintum ſeculum ſapiat. Non quidem ſimpliciter SORANUM *latinizat*, qui propriam utique ſententiam dicat, tantum ut ubique SORANI placitis accedat. Non videtur autem multa alicujus momenti SORANI placitis adjeciſſe, qui nullum auctorem eo Methodico ſuperiorem citet, ne GALENUM quidem, acerbum Methodicorum inimicum, cum tamen priores GALENO medicos abunde & citet & refutet. Nonnullos quidem VIRGILII verſiculos adjicit, cæterum nullum veſtigium patriæ Africæ in toto opere reperias. Non poſt ſeculum quintum poſuerim, quod Chriſtianæ religionis nulla indicia habeat.

Aliquanto

(i) C. 73.
(k) C. 74.
(l) C. 75.
(m) C. 76.
(n) C. 81.
(o) C. 82.
(p) C. 84.
(q) Conf CAGNAT *obſſ. var.* L. IV. c. 3.
(r) SUIDAS. GESNER. *bibl.*

Aliquanto vetuſtior fuerit, ſi idem eſt CÆLIUS AURELIANUS medicus, cujus CASSIODORUS (*a*) meminit.

Siccæ Veneriæ, in Africæ urbe natus dicitur, cæterum omnino ignotus homo, aſper refutator, ut ne HIPPOCRATI quidem, ſed neque THEMISONI parcat, qui tamen ſuæ ſectæ caput fuerit.

Ejus *de acutis morbis* libri III. prodierunt Pariſ. 1533. 8. curante J. GUINTER 1529. f. CLER. *Tardarum* inde *paſſionum* l. V. Baſil. 1529. f. & apud ALDUM 1547. f. cum aliis. Utrumque opus in collectione HENRICI STEPHANI 1567. f. * repetitur, tum Lugd. 1567. 8. 1569. 8. cura J. DALECHAMPII. Curante porro J. CONRADO AMMAN cum notulis THEODORI ab ALMELOVEEN & lexico Cæliano Amſtelodami recuſum eſt 1709. 4. 1722. 4. *. 1755. 4. Venet. 1757. 4. denique Lauſannæ 1774. 8. 2. vol. * inter meos *artis medicæ principes*, adjectis paſſim REINESIANIS adnotationibus: REINESIUS enim multum in emendando CÆLIO laboraverat, cujus non dictio ſola barbara & impura, ſed præterea codex valde corruptus ſit. BARTHOLINI promiſſa editio intercidit.

Citat præterea CÆLIUS ſuos libros *adjutoriorum* (*b*). L. *medicaminum* (*c*). L. *reſponſionum ſ. interrogationum* (*d*) ad LUCRETIUM. L. *epiſtolarum* ad PRÆTEXTATUM Græce ſcriptum (*e*). Librum *muliebrium* (*f*), qui forte in libris *reſponſionum* continebatur.

Non valde Græcus homo, qui podagram non ab αγρα, ſed ab agreſti natura dici putaverit (*g*). Meatus dicit, ubi calli erant dicendi, cum πορυς legeret loco πωρων.

Non ideo minoris hoc opus facias, quod ex tota antiquitate *vi practica* eminet, & morborum atque auxiliorum deſcriptione, ut non immerito a nupero medico Cl. GRAINGER (*h*) Græcis omnibus, & ipſi ARETÆO præferatur.

Præterea infinitos priſcorum medicorum locos hic conſervatos reperias, cum noſter fere per ſingulos morbos veterum conſilia expendat, eoſque abſque ulla celebritatis reverentia caſtiget.

Morbos habet numeroſiores quam quiſquam veterum, chronicos etiam potiſſimum, vix aliis dictos, ut ſatyriaſin, incubum, phthiriaſin. Febres tamen multo minus ſubtiliter diſtinguit, quam quidem dogmatici.

Non

(a) *div. Lect.* c. 131. apud CLERICUM.
(b) *Chron.* L. I. c. 4. L. II. c. 2.
(c) Ib. L. II. c. 7.
(d) Tres libros L. I. c. 17.
(e) *Chron.* L. I. c. 6.
(f) Ib. c. 4. *acut.* L. III. c. 18.
(g) *Tard.* L. V. c. 1.
(h) *febr. Batav.*

Non eſt abſque peculiaribus nonnullis adnotationibus, etiam chirurgicis. Vomicarum magnam varietatem recenſet, etiam in rene, utero, hepate, inteſtinis, abdomine, eas in veſicam frequenter erumpere addit. Lapidum in podagra concreſcentium meminit. Acetum ſanguinem ſolvere vidit, & aquæ metum abſque canis rabidi morſum. In peripneumonia pulmonem potiſſimum, tamen & pleuram pati putat (*i*). In hydrope hydatides adnotavit, & in veſicæ malis (*k*). Ex podagra per abuſum acrium & amarorum apoplexiam & alia mala nata vidit (*l*). Fluoris ſanguinei cauſas eruptionem facit & putredinem. Adverſus vermes oleum injiciebat, etiam auripigmentum, quod Græci arſenicum vocant (*m*).

Bellico diſcipulorum ſummo *tardarum affectionum* hiſtoriam inſcripſit.

§. LXXIII. Sectæ Methodicæ Placita.

Cum hujus ſectæ placita potiſſimum ex Cælio Aureliano nota ſint, & cum Soranus pro ſectæ principe habeatur, ea placita hic in compendium reducere viſum eſt.

Cum omnes morbos ad ſtrictum aut laxum reducerent, ſumma utique facilitas ex hac ſimplicitate ſperari poterat. Id unum enim erat inquirendum, num præſens quiſque æger morbum ſtricturæ pateretur, num ſolutionis. Ad utramvis cauſam abundantia erat auxiliorum, atque adeo promtum de iis judicium, quæ agere oporteret. Ita omnia cruenta vulnera ſimili ratione ſanabant (*a*). Febres in univerſum ad ſtrictum pertinebant.

Continuo tamen hic magna difficultas medicum morabatur. Cum enim in phrenitide febris eſſet, ſed conjuncta quandoque aut diarrhœa aut perpetua ſudatio; cum in catarrho fluxus pituitæ manifeſtus adpareret, cum in pleuritide exſcreatio ſymptoma ſolutionis eſſe videretur, coacti ſunt methodici genus morborum *complexum* admittere, in quo cum ſtrictura ſolutio conjungeritur. In iis certe caſubus difficillimum erat definire, quid eſſet agendum, num ſuccurendum primario malo, quod ad ſtricturam pertineret, num ſymptomati, quod eſſet ſolutionis.

In morbis chronicis perinde erant, qui ad ſtricturam pertinerent, ut cephalæa, vertigo, erant qui ad laxitatem, ut omne genus fluoris.

Sed erant etiam inter diuturnos complexi morbi, ut hydrops, aſthma, melancholia, phthiſis, ipſa dyſenteria.

Stricturam

(i) *Acut.* L. II. c. 28.
(k) *Tard.* L. III. c. 8.
(l) Ib. L. IV. c. 9.
(m) Ib. c. 8.
(a) Gal. *meth. med.* L. VI.

Stricturam adgnoſcebant ex retentis excretionibus, ex inflammatione (*b*): morbos a fluxu natos ex aliqua aucta excretione & ex corporis tabeſcentia.

Sed erant iterum morbi, in quibus difficillimum erat aut fluorem accuſare, aut ſtricturam, ut vermes, & aquæ metus.

Cæterum methodici ſignis contenti, ex quibus laxitatem adgnoſcerent aut ſtricturam, cauſas alias, ipſam demum mali ſedem non quærebant definire; ſiquidem ex claſſica lege curatio eadem recurrebat, quæcunque cauſa ſubeſſet, aut quæcunque ſedes eſſet mali: ob hanc ſocordiam hæc ſecta ſæpiſſime, a GALENO objurgatur (*c*).

In curatione multum utebantur aere, ad laxandum calido, frigido ad adſtringendum, cujus nihilo minor eſſet ad medendum efficacia, quam cibi vel potus. In eo ergo aere procurando aut emendando, ſed & in decubitu, lecto, victus ratione curioſiſſime verſabantur.

Medicamenta ſimplicia compoſitis præferebant, mitia acribus. Alvi purgationem, clyſteres acres, epithemata acria, uſtiones, narcotica fugiebant, parciores in univerſum in venæ ſectione, ut tamen noviſſimi methodicorum eo auxilio liberius uſi ſint (*d*). Quod ſanguinis miſſione in morbis putridis (ſi vere putridos intelligas) abſtinerent (*e*), facile excuſares; quod cataplaſmatibus & perfuſionibus corpus laxaturos ſperarent, id quidem minus probares. Vomitum frequentius movebant, id enim inſtitutum veteribus etiam ſanis familiare erat. Sic geſtationes, frictiones, unguenta, perfuſiones, vapores, itinera, navigationem ab ASCLEPIADE aque Romanis moribus receperant.

In principio morborum, duobus tribuſve diebus (nam res dubia eſt) cibo, potu, ipſis medicamentis, ſolebant abſtinere, & peculiariter monebant, quoties intra diatriton venam ſecare, aut aliquid utiliter moveri putabant. Tertio die medicamenta offerebant efficaciora. Venam ſecabant, quando laxare expediebat, rejiciebant tamen difficilem alioquin inciſionem venarum, quæ ſub lingua ſunt. Venæ ſectioni frequenter ſubſtituebant cucurbitulas, aut cum ſcariſatione, aut integra etiam cute. Laxa ſtringebant frigore, plantis refrigerantibus, adſtringentibus & cibis & medicamentis fomentiſque; ſudores reprimebant pulveribus cuti adſperſis. In principio inflammationum fere frigida imponebant, a GALENO ſæpe ob id conſilium reprehenſi; in morbi progreſſu calida. In morbis chronicis conabantur longo medicamentorum ad eumdem finem ſpectantium uſu totum corporis habitum mutare, quod *metaſyncriſin* vocabant, vel recorporationem. Quod quidem inſtitutum in univerſum ſemper mihi placuit, etſi ſigillatim aliqua velles mutata. Exemplum ejuſmodi cycli CÆLIUS in cephalea dedit, quod ipſum in compendium contrahemus. Incipiebat a victus ratione; primo die abſtinentia a cibo, altero cibus levis, oleraceus dabatur cum exercitatione corporis. Ita paulatim

(b) eam oportet intelligere, quoties CÆLIUS tumorem dicit.
(c) *Theriac. ad Piſon* c. 16.
(d) GAL. *meth. med.* L. V. c. 14.
(e) Ib. L. XI. c. 15.

paulatim addebat alimentis aves, demum quadrupeda, venationem, una vini portionem augebat, in porcina deſinebat: hic circulus erat reſumptivus. Sequitur metaſyncriticus. Abſtinentia primo die, altero die parcus cibus, tunc acrium uſus, ſinapi, capparis, vina acria, ſalſi cibi. Ita pariter cibum auget, & per aves ad quadrupeda adſcendit, dropacem etiam & inſolationem, & alios externe medicandi modos ſubjungit Tunc *drimyphagia*, quæ a vomitu incipit raphano moto vel ſcilla, & tepida; poſt aliquot dies vomitum repetit, tunc ad cyclum metaſyncriticum & ad drimyphagiam redit.

Nunc per ſingulos morbos aliqua dabimus methodi ſpecimina. In phrenitide cucurbitulæ ad caput, hirudines ſub fronte, nam venam CÆLIUS non ſecat, niſi raro.

Lethargum eſſe cum inani pulſu. Bono eventu malum in phrenitidem tranſire. Verum etiam in diatrito lethargicis venam ſecat, cum ſtrictura etiam gravior ſit, quam in phrenitide. In eo morbo meninges inflammatas eſſe.

Catalepſis. Accurata mali deſcriptio, quo in ſtudio in univerſum noſter omnem laudem meretur. In hoc morbo pulſum pleniorem eſſe, eum inaniri, quando malum in lethargum abit. Supervenire duplici tertianæ. Occiput ſcarifat, fomenta calida, balnea, clyſteres adhibet.

In pleuritide, quæ pleuræ ſit, etiam intra diatriton venam ſecat: alvum ſi laxa fuerit, adſtringentibus indurat.

In peripneumonia & pulmonem pati, & pleuram. Diatriton obſervat, ut & cibo abſtineat & ſomno, oleo vero calido corpus perfundat. Venam incidit, cucurbitulas, cataplaſmata, malagmata mollia, mulſam adhibet, acribus ut ubique cavet.

Cardiacum malum, in quo pernicioſus ſudor urget, cum pulſu debili, deficiente, formicante, animi deſponſione; tantæ laxitati frigida opponit, aerem etiam ſubterraneum, flabella. Cuti ſiccantes pulveres adſpergit, nivatam dat aquam, adſtringentes cibos. Si ventriculus cibum non retinuerit, ad ejus ſedem cucurbitulam cum flamma admovet. Balnea tamen frigida rejicit.

Quæ de ſemitertiana poſt AGATHINUM a Methodicis addita ſint, GALENUS habet (*).

In angina aſphyxia peſſima eſt, boni ominis eryſipelas, quod circa collum & pectus erumpit. Methodus venam ſecat, hirudines admovet, & cucurbitulas cum ſcarifatione, fauces, linguam, & palatum incidit, etiam occiput & tonſillarum viciniam. Raninas tamen venas non vult ſecari, & laryngotomen inter fabulas cenſet.

In tetano diatritos ſervanda, mollia imponenda cataplaſmata, vena tamen, etiam in diatrito ſecanda. Mollia omnia commendat contra veteres acribus uſos.

(*) ad *Epid. comm.* II.

De hydrophobia fuſe, etiam veretri rigiditas, & ſeminis emiſſio inter ſymptomata recenſentur. Venam hic CÆLIUS ſecat, clyſteres dat nutritios.

In volvulo diatriti abſtinentia obſervanda, vena ſecanda, oleoſi dandi clyſteres, molles adhibendi fotus.

In cholera, ut fluxu, ſpongias CÆLIUS frigida ebrias ventriculo admovet, & ante diatritum ægrum nutrit.

In epilepſia venam incidit, hirudines adplicat, poſt cyclum helleborum propinat, terebræ uſum, & chiaſmi, & arteriotomen, rejicit.

In mania, quam ad ſtricturam refert, diatriton obſervat. Ingenioſe enarrat ut mens paulatim ad ſaniora revocetur. Maniacos ligare aut verberare vetat, neque arteriam ſecat, venamve. Poſt utrumque circulum ad helleborum venit.

In melancholia ſanguinem per cucurbitulas mittit, medicamentis acribus papulas excitat, cucurbitulas ex ordine ſecundum totum dorſum admovet.

In paralyſi ingenioſe linguæ uſum ſenſim docet revocare, embrochis utitur, helleborum refutat.

In dolore aurium adſtringentia adhibet, quo ipſo conſilio uſum ægrotum & male inde habentem GALENUS ſervavit.

In ſanguinis ſputo frigidam propinat & ſoporifera, venam non amat ſecare, cum morbus a ſolutione ſit.

In phthiſi cum putrido ulcere, mireris ariſtolochiam, arum, avium carnes, ſinapiſmum, diapipereon laudari: In aſthmate pſychroluſian. Lienoſis & pediculos moleſtos eſſe & veretri rigorem.

In hydrope paracenteſin defendit, ejuſque adminiſtrationem docet, ſed etiam arenatione utitur, & vapore metallico, & ſinapiſmo, & malagmatibus, & ſudore aquæ marinæ vapore expreſſo. Porro vomitum helleboro movet, euphorbio, ſcilla utitur, non item diureticis medicamentis.

In cœliaco morbo, qui ſit dyſenteriæ lentum genus, ab ulcere inteſtini, multum utitur clyſteribus repetitis. Sudorem adſpergine reprimit, adſtringentia dat, & lac coctum, atque ſpiſſatum.

Colica paſſio. Venam ſecat, vaporat, fovet, cucurbitulas duorum generum admovet, vomitum ciet, quoties malum a cibo ortum eſt. Deinde, præter morem methodi, aromatica medicamenta, drimyphagia, cauteres igniti hic laudantur, denique aloe.

Adverſus lumbricos, quod diximus, auripigmentum injicit, drimyphagiam imperat, plantas naſturcinas, ſinapi, ſantonicum, clyſteres oleoſos.

In iſchiadico morbo venam ſecat, ſcarifat, impoſito ſinapi veſicas trahit, urit. In podagra iterum ſcarifat, mollia cataplaſmata & lavacra adhibet: inde ad drimyphagiam tranſit, etiam ad vomitum & helleboriſmum.

De veſicæ malis accurate agit. In ſtrictura hirudines, cataclyſmos, cucurbitulas;

curbitulas; deinde recorporationem & dropacem præſcribit, & ſinapiſmos; in ſolutione etiam helleborum.

In chirurgia methodici medici parci fuerunt & timidi, ut ſolam fere paracenteſin probent.

Cæterum repetimus, SORANI hic placita repeti, non omnium methodicorum. Ejus enim ſectæ medici paſſim & a THESSALO diſſenſerunt (*), & alii ab aliis. Erant jam eo ævo, qui in hepatis vitiis ex dextro brachio ſanguinem mittebant, ex ſiniſtro, ſi malum eſſet in liene (†).

§. LXXIV. NUPERIORES METHODICI.

ATTALUS SORANI diſcipulus. Ejus peſſimum prognoſticum in THEAGENE GALENUS deriſit, cum ulcus in hepate meris laxantibus medicamentis curaret (*a*).

PROCLUS methodicus, ut videtur (*b*). An iſte cujus antidotum PAULUS habet (*c*): cujus eſt paſtillus podagricus (*d*).

RHEGINUS (*e*).

ANTIPATER nuperior, diverſus ab illo (*f*) vetuſtiori, & GALENO coævus.

PHILO (*g*) diverſus forte a prioribus (*h*).

DIONYSIUS (*i*).

OLYMPIACUS, quem *alibi* nugacem vocat (*k*) & paſſim refutat.

MENEMACHUS (*l*) GALENO coævus, diſcipulus OLYMPIACI. Definitionem morbi GALENUS carpit. Alius ab eo qui p. 59.

APOLLONIDES Cyprius, diſcipulus OLYMPIACI (*m*). Ejus medicamentum ad glandulas AETIUS habet (*n*).

An idem APOLLONIDES chirurgus, quem ARTEMIDORUS dixit in *oneirocriticis* (*o*).

Dd 3 JULIANUS

(*) GALEN. *method.* L. I. p. VIII. b.
(†) CÆL. *tard.* L. III. c. 4.
(a) GAL *meth.* L. 13.
(b) ID. ib L. I.
(c) L. VII. c. 11.
(d) ORIBAS. *ſyn.* L. III. & ACTUAR. *meth. med.* L. V. c. 6.
(e) GAL. *meth. med.* L. I.
(f) p. 160.
(g) GAL. *meth. med.* L. I.
(h) p 158. 159.
(i) Conf. p. 181. 182. & GAL. *meth. med.* L. I.
(k) Ib.
(l) Ib.
(m) Ib.
(n) L. III. 4. c. 48.
(o) Ib. c. 3.

JULIANUS, qui Alexandriæ docuit GALENO (*p*) coævus, APOLLONIDÆ (*q*) diſcipulus, qui idem 48. libros contra HIPPOCRATEM ſcripſit, & *inſtitutiones*, & *de corporis & animæ adfectionibus* (*r*). Negabat ut Methodicus adtractionem peculiarium humorum. A medicamento enim bilem ducente etiam pituitam expelli, ſic in aliis exemplis (*ſ*). Philoſophiæ ignarum fuiſſe GALENUS.

L. περι μεθοδου (*t*), cujus titulus PHILO.

SEXTUS EMPIRICUS ſecundum auctorem *introductionis* idem methodicus, qui ſcripſerit non alteri ſectæ cum methodica melius convenire (*u*) quam ſcepticæ, aliquanto GALENO nuperior & coævus COMMODO.

Ejus ſunt *Pyrrhoniarum hypotypoſion* L. III. latine ap. HENR. STEPHANUM excuſæ 1592. 8. Pariſ. 1569. fol. (quæ pulchra eſt editio GENTIANO HELVETO interprete).

Codex M. S. Græcus in *B. Medicea* Plut. LXXXV. in B. R. P. n. 1964.

Adverſus Mathematicos L. XI. Græce in B. R. Par. n. 1965. *B. Medic. Plut.* LXXXV.

Libri 7. 8. 9. 10. in B. R. P. n. 1967. Græce.

Libri VII. ib. n. 1966.

Integri libri X. Pariſ. 1569. f. cum priori opere excuſi, tum Antwerp. 1601. f.

Codex operum philoſophicorum Græcus in B. R. P. n. 1963.

Græce & latine opera SEXTI Aureliæ (Genevæ) 1621. f. MEAD. Novam editionem perfectiorem dedit J. ALBERTUS FABRICIUS Lipſ. 1718. fol.

Hæc SEXTI opera hactenus ad medicinam faciunt, quod paſſim aliqua ad ejus artis hiſtoriam ſpectantia, etiam idioſyncraſias & morbos rariores tradat. SOTERICHUM chirurgum a ſolani nidore cholera eſſe correptum. ANDRONEM per Lybiam abſque ſiti iter feciſſe &c.

MOSCHION methodicus, etiam TRALLIANO (*x*) dictus, MUSION S. JANUENSI, idem eſt qui THEODORUS MOSCHIO aliquoties ab ASCLEPIADE juniori ob medicamenta citatus (*y*), & a GALENO, junior SORANO, quem citat (*z*).

Scripſit de *ornatu & nonnullis cutis morbis*. Tum l. *de morbis mulierum*, quem ex codice Bibliothecæ Auguſtanæ CASPAR WOLF edidit. Methodicum ſe eſſe, aliqua a Judæis (*a*) in latinam linguam convertiſſe, ſcripſiſſe *Philiatrum* & *theorema-*

(p) *Meth.* L. I.
(q) Ib.
(r) GAL. *adverſus* JUL.
(ſ) ID. in JULIANUM.
(t) ID. *adverſus* JUL.
(u) *Pyrrhon. hypot.* L. II. fin.
(x) L. I. p. 78. & *B. Anat.* I. p. 72.
(y) *B. Chir.* l. p. 68.
(z) p. 151. SORANUM videri MOSCHIONIS æmulum LAMBECIUS.
(a) A Judæo in latinum ſermonem verſum eſſe, qui nuperiora etiam THEODORI PRISCIANI addiderit CLERICUS.

theorematica, ipſe de ſe reliquit. Latina editio a Græca differt, & aliqua habet in iſta deſiderata. Græcus textus videtur ex latino verſus eſſe, cum voces aliquas latinas retineat. In Græco textu medicamentum legas ad Juliam Agrippinam miſſum ad pariendos pueros, quæ voces ſuppoſititiæ videntur. Methodicos manifeſto ſequitur, metaſyncriticam & analepticam curationem habet, & diatriton obſervat. In partu difficili unguentis fidit, & medicamentis. Morbos recenſet muliebres, picam, abortum, morbos puerperii, infantum, nutricum. Porro uteri tumorem, inflammationem, ſcirrhum, hæmorrhagiam, molam. In ſuffocatione matricis non cedente dat helleborum.

Subjiciebantur codici MOSCHIONIS incerti auctoris medicamenta, quæ WOLFIUS ei ſubjunxit.

Notas & latini codicis diſcrimina GESNERUS addidit, qui & emendavit. Editio eſt Baſil. 1566. 4. * cum aliis muliebribus.

Verſio latina WOLFII eſt in *Gynæciis* BAUHINI Baſil. 1586. 4. * & SPACHII.

Alius plenior codex eſt Vindobonenſis (*b*). Codex Græcus etiam eſt in B. R. Par. n. 1252. alius in B. *Leidenſi.*

VINDICIANUM & THEODORUM PRISCIANUM, quos CLERICUS methodicis adnumerat, ego inter Empiricos recenſuerim, ut quidem ſuo loco expediam: ſed neque LEONIDEM neque ARCHIGENEM (*c*) ad methodicos refero.

Apud AETIUM (*d*) compoſitio metaſyncritica ad podagram reperitur, ipſam ſectam multo prius puto defeciſſe. Non ultra SEVERI tempora producit P. ALPINUS, ejus ſectæ laudator (*e*).

§. LXXV. ANTE ASCLEPIADEM PHARMACIONEM.

HERODES Clinicus MARTIALI dictus X. 56.

MARTIALIS ipſe non medicus quidem fuit, cæterum multa tetigit ad diætam facientia, adque medicam hiſtoriam. Quare exſtat CÆSARIS ZAROTTI in MARTIALIS *epigrammata medica & philoſophica enarratio* Venet. 1657. 4.

Ipſe ASCLEPIADES citat THORACIS pro phthiſicis (*f*) medicamentum, & COSI vel COSÆ.

Et PTOLOMÆI ſternutatorium (*g*).

TERENTII eſt diarrhodon (*h*) & paſtillus ſtypticus (*i*) niſi fuerit quem continuo dicemus ASCLEPIADES.

POMPEII SABINI, qui FLAVIO CLEMENTI DOMITIANI cognato medicamenta paravit, ſcriptio.

(b) LAMBEC. L. VI. p. 134.
(c) ut P. ALPIN. *Sect. meth.* L. I. c. 2.
(d) L. III. c. 4.
(e) *medic. method.* L. I. c. 3.
(f) ap. GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. I.
(g) ID. ib. L. II.
(h) Ib. L. IV.
(i) *Compoſ. ſec. gen.* L. V.

Citat etiam ANTONIUM PHARMACOPOLAM (*k*).

ARRHABIONEM PONTICUM (*l*), cujus ſit ad hæmoptoen medicamentum. PAULINUM (*m*), vel VALERIUM PAULINUM (*n*) cujus hepaticum (*o*).

ORIGENIUM (*p*).

PETINUM (*q*).

DOMITIUM NIGRINUM vel NIGRIANUM (*r*).

EUGERASIAM (*ſ*). ARISTAEUM TARSEUM.

Plures alios, quos ne tædioſe repetam, vix niſi ex aliquo medicamento notos, require ſi placet in *B. Chirurgica* (*t*).

§. LXXVI. ASCLEPIADES PHARMACION.

Plures hoc ævo fuerunt ASCLEPIADIS nomine medici: diximus Q. ARUNTIUM ASCLEPIADEM DOMITIANI (*u*) medicum, & Q. CALPURNIUM ASCLEPIADEM (*x*), qui TRAJANI ævo floruit.

Noſter TITO CÆSARE nuperior (*z*) eſt, cujus medicamentum citat, & Romæ vixit, qui far Cluſinum præſcribat (*a*)

Pleno nomine dictus eſt MARCUS TERENTIUS ASCLEPIADES (*b*).

In medicamentis potiſſimum ſe exercuit (*c*), quorum vires etiam ANDROMACHO rectius definivit (*d*): diſcrimina tamen vix addidit (*e*), & præſcripſit aliqua ab humana natura aliena (*f*).

Scripſit libros *internorum quinque*, quorum tertius ad MNASONEM (*g*) ſcriptus fuit, & ſecundus (*h*). Tum *libros externorum quinque*, quorum quartus erat inſcriptus

(k) ejus colicum *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
(l) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
(m) Ib.
(n) *Compoſ. ſec. gen.* L. VII. & L. VIII.
(o) L. VII. & hepatica *compoſ. ſec. loc.* L. VIII.
(p) Ib.
(q) Ib.
(r) *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
(ſ) *Compoſ. ſec. loc.* L. VIII.
(t) I. p. 73.
(u) p. 185.
(x) Ib.
(y) GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. X.
(z) Ib. L. VI.
(a) L. VII. c. 6.
(b) Laudat GALEN. *compoſ. ſec. gen.* L. II. VII. *compoſ. ſec. loc.* L. I.
(c) *Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
(d) *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
(e) Ib. L. VIII.
(f) Ib. L. VIII. citat etiam *compoſ. ſec. loc.* L. IX. *compoſ. ſec. gen.* L. V.
(g) *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.

inſcriptus MARCELLÆ (*). De *medicamentis libros* decem alibi GALENUS nominat, præter ll. *muliebrium* & de *theriaca*.

Priorum ſcriptorum medicamenta collegit, MANTIÆ, THESSALI, ASCLEPIADIS Bithyni celebrioris, AREI, ANDROMACHI, MUSÆ, HERACLIDIS TARENTINI (*h*), tamen ut ſubinde corrigeret (*i*). Pauca repetam de multis, & de aliis remitto ad *B. Chirurgicam* (*k*), & *Botanicam* (*l*). Utebatur, non ad methodicorum mentem, hyoſcyamo (*m*) opio & caſtoreo ad quartanam (*n*). Admiſcebat ſuperſtitioſa (*o*), empiricis propior. Ejus erat ſtomaticum ex Beſaſa (*p*). Collyrium (*q*). Ad capitis dolores ſternutamenta, errhina, apophlegmatiſmos adhibuit. Hemicraniam omiſit (*r*). Arteriaca habet ex eryngio cum ficubus, gummi, braſſicæ ſucco & melle (*ſ*). Dolorem ſedans ad pectoris morbos (*t*). Multa medicamenta ad tabeſcentes & ſanguinem rejicientes, marrubium, far Cluſinum, alia (*u*). Ad dyſpnœam aſellos, ſcillam (*x*). Stomachicorum farrago, quorum aliqua GALENUS corrigit (*y*). PACIANUM puto ad colicam (*z*) putes a PACCIO ſumtum. Ad icterum cichoreum, ſolanum (*a*). Confectio nephritica (*b*). Ad ulcera veſicæ (*c*), ad calculum (*d*). Hepatica confectio (*e*). In hydrope malagma, epithema, purgatio (*f*). Acopon ad podagram (*g*). Trochiſcus

[*] quatuor ap. GALEN. *comp. ſec. loc.* L. VIII.
[h] Ib.
[i] Ib.
[k] I. p. 76.
[l] I. p. 105.
[m] *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
[n] AETIUS L. II. 5. c. 84.
[o] De epilepſia apud TRALLIANUM.
[p] GAL. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
[q] MARCELL. L. VIII.
[r] *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
[ſ] Ib. L. VII.
[t] Ib.
[u] Ib.
[x] Ib.
[y] Ib.
[z] ORIBAS. *ſyn.* L. III. IV.
[a] ap. GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[b] ID. ib. L. X.
[c] AET. L. III. 3. c. 27.
[d] Ib. c. 13.
[e] GALEN. *compoſ. ſec. loc.* L. VIII. c. 8. Confer. AET. L. III. 2. c. 6. apud PHILAGRIUM.
[f] AET. L. III. 2. c. 22. 23.
[g] Ib. L. III. 4. c. 44.

Trochiſcus Aſclepiadeus ad ventris fluxum (*h*). Panacea (*i*). Ad lethalia venena (*k*). Unguentum acre ex myrrha, nitri ſpuma &c. (*l*).

Ejus viri codex formularum eſt in *B. Vindobonenſi* VII. p. 248.

§. LXXVII. Medici ante Galenum.

Hos omnes ſatis certum eſt inter Titi tempora vixiſſe & M. Antonini; accuratiora tempora de pleriſque definiri vix poſſunt.

Harpocrates (*m*) & Harpocras (*n*). Harpocras jatraliptes Plinio juniori notus (*o*), cui civitatem romanam ab Trajano impetravit. An Idem Harpocration, cujus ad aurium dolores & purulenta (*p*).

Dioscorides tertius, glottographus (*q*), omnium librorum Hippocratis peculiarem editionem dedit, & multa circa lectionem veterum innovavit (*r*), improbationem Galeni meritus (*ſ*). In duobus enim ſolis codicibus rectam lectionem ajebat ſe reperiſſe, & multa aliter quam (*t*) reliqui legit, magis quam reliqui interpretes Grammaticus (*u*). Multa ſcripſit, neque tamen omnes Hippocratis voces expoſuit. Sumſit ſua ex Nigro, Pamphilo, Dioscoride Anazarbenſi, Cratero, Heraclide Tarentino, aliis, & patris Galeni ævo vixit, Adriano nempe imperante (*x*). Jure tamen ſubinde veterum lectionem repudiaviſſe Galenus fatetur (*y*). Senſit ſpuria nonnulla ad initium *libri III. Epidemicorum* adſcripta eſſe (*z*).

Citatur ejus labor in l. I. de *morbis mulierum*, in II. *popularium*.

Ad Dioscoridis L. *de chirurgia* remittit (*a*), quod ad vulgaria adtinet.

Sectatores habuit, qui & ipſi multa in antiqua lectione mutarunt (*b*).

Artemi-

[h] Marcell. c. 27.
[i] Aet. L. II. 4. c. 52.
[k] Gal. *antid.*
[l] Aet. L. II. 1. c. 88.
[m] ſtomaticum. Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
[n] *Compoſ. ſec. gen.* L. V. Ad dolores aurium *compoſ. ſec. loc.* L. III.
[o] *Ep.* L. X.
[p] *Compoſ. ſec. loc.* L. III.
[q] Gal. *lect. Hipp.*
[r] Id. περι ιητρειυ. *Comm. nat. hum.* I.
[ſ] *Comm.* ad *Epid.* VI.
[t] Ib.
[u] Gal. *in prorrhet.* I.
[x] Id. *defin.*
[y] *Comm. in VI. Epid.*
[z] Ib. *Comm.* III.
[a] Gal. *defin.*
[b] *Comm. ad Epid.* VI.

ARTEMIDORUS CAPITO, cognatus (*c*) DIOSCORIDIS, & ipſe HIPPOCRATIS operum editionem curavit, quam HADRIANUS AUG. probavit, doctus utique princeps.

Aliter paſſim quam DIOSCORIDES legit (*d*), & quam reliqui, pariter tamen in corrumpendis vetuſtis lectionibus temerarius (*e*). Correctionem tentavit in L. de *victu acutorum*, de qua GALENUS (*f*). Ejus aliam emendationem GALENUS refutat (*g*).

An idem ARTEMIDORUS, cujus medicamentum (*h*) ad palpebrarum mala GALENUS habet.

SABINUS & ipſe in HIPPOCRATE exponendo laboravit, ſed multa præteriit. Aliter quam alii legit, in libris HIPPOCRATIS verſatiſſimus (*i*). In *aphoriſmos* & in *prorrhetica* eſt interpretatus.

Ejus diſcipuli aliquando veterum lectionem retinuerunt, ut in loco *epidemicorum* VI. (*k*), quem abſque interpretatione dimiſerunt.

SABINI locus de temperie regionum eſt apud (*l*) ORIBASIUM.

STRATONICUS SABINI diſcipulus, præceptor GALENI. Atrum humorem ut repetita venæ ſectione & purgante medicamento ſuperaverit GALENUS (*m*) docet.

MENIPPUS. Ejus medicamentum adverſus canis rabidi morſum, quo uſus eſt PELOPS (*n*).

PELOPS & ipſe præceptor GALENI, ut NUMESIANUS, commentarios in HIPPOCRATIS *aphoriſmos* ſcripſit, qui laudem paſſim GALENI ſunt meriti (*o*). HIPPOCRATICÆ ejus ſunt *Iſagogæ* L. II. De epilepſia egit, cujus fomes in alia præter caput corporis parte eſſet, & de modo, ut malum aut per continuationem partis, aut flatuoſam per ſubſtantiam tranſmittatur (*p*).

SATYRUS QUINTI (*q*) diſcipulus & adſecla, ante PELOPEM GALENI præceptor, & ipſe ut locum *prorrheticorum* l. de phrenitide interpretetur, GALENUS refert, tum aphoriſmos (*r*).

[c] *Comm. in L. de fract.* III. *nat. hum.* I. Περι ιατρευου.
[d] GALEN. *defin.* in l. *de fract. ad prorrhet.* I.
[e] *Comm. ad VI. Epidem.* & περι ιατρευκ.
[f] in l. de *fract. comm.* III.
[g] *Comm. II. in Epid. I.*
[h] *Compoſ. ſec. loc.* L. IV.
[i] GALEN. ad *Epid.* VI.
[k] ID. *comm.*
[l] *Coll.* L. IX. c. 15.
[m] *de atra bile.*
[n] GAL. *antid.*
[o] *de ordin leg. libr.*
[p] GAL. *de loc. adfect.* L. III.
[q] *Ord. leg. libr.*
[r] *Comm. in eum* l.

Ephicianus, vel Phecianus (ſ), pariter inter commentatores eſt Hippocratis.

Antiochus medicus, martyrium imperante Hadriano paſſus eſt.

Hermogenes medicus Adriani.

Trophilus apud Plutarchum *in ſalubr. præceptis.* Apud Stobæum Sermone 100. dixit eum eſſe perfectum medicum, qui poſſibilia ab impoſſibilibus diſcernit.

Publius, præceptor, ut putatur (*t*), Galeni, cujus aliqua ſunt medicamenta, ut aridum &c. (*u*). Conf. p. 168.

Agathus præceptor Galeni (*x*).

Sic Marcus Italus (*y*).

Æschrion empiricus Pergamenus, quem Galenus inter ſuos magiſtros recenſet, auctor celebris ad noſtrum ævum & laudati medicamenti adverſus (*z*) venenum canis rabidi.

Soteridas, quem Faustina a M. Antonino petiit, cum Pisitheo non confideret.

Magnus Antoninorum medicus.

Dionysius Galeni amicus, cujus fidei multum tribuit in l. *de epileptico puero.*

Ptolemæus Galeni familiaris.

Claudianus Solon Galeni amicus, is forte ad quem *Euporiſta* dicuntur data eſſe.

Gorgias medicus, cui dicavit l. de *cauſis procatarcticis.*

Martianus Galeno coævus ejuſque æmulus. An idem ex cujus libris *ſal theriacus* (*a*) Marcelli. Alius a Marciano p. 165.

Sic Antigenes.

Demetrius Antonini medicus (*b*), qui aliqua in theriaca mutavit. Eam theriacam M. Antonino Augusto parabat: Huic Demetrio Galenus ſupervixit (*c*).

Posidippus L. Veri medicus.

Æneas,

[ſ] Gal. *ord. leg. libr.*
[t] *Compoſ. ſec. gen.* L. II.
[u] *Compoſ ſec. loc.* L. IV.
[ ] Ib L. VI.
[ ] L. IX c. 5.
[x] *Antid.* L. II. *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[y] *Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
[z] *ſimpl. fac.* L. II.
[ ] *Compoſ. ſec. loc.* L. IV. c. 1.
[a] Aetius L. XIII.
[b] Gal. ad Pis. c. 12.
[c] *Antid.* I.

ÆNEAS, a quo (*d*) GALENUS medicamentum habuit, pituitam de naribus detrahens, ſternutatorium &c. ÆNEAS, alius ut puto, *de pulſibus & urinis* ſcripſit, quem librum PLATO TIBURTINUS & PONTIUS VIRUNNIUS latine verterunt.

ANTIOCHUS medicus, GALENO, ut videtur, coævus (*e*), qui ad multum ſenium ſua ſobrietate pervenit: non ergo martyr p. 220.

THEOPHILUS cætera ſani capitis, tantum ut tibiis canentes ſe putaret audire (*f*).

Qui ſequuntur, de eorum ætate nihil novi, niſi GALENO eſſe antiquiores.

HERMOPHILUS (*g*).

EUGENIUS.

ORPHITUS, cujus erat Acopon (*h*).

Neapolitanus, niſi is LYCUS eſt, qui AGRIPPÆ (*i*) compoſitionem paraverit, antiquior ſi de magno illo VIPSANIO ſermo eſt. Conf. p. 180.

CAIUS forte Neapolitanus (*k*).

PATROCLUS (*l*) Cæſaris libertus.

ONESIDEMI leniens in nephritide (*m*).

BIENNITÆ nephriticum cum lapide ſepiæ maſculæ (*n*). Idem etiam BIENNIUS (*o*) audit.

FLAVIUS PYCTES (*p*).

ISIDORUS, cujus paſtillus (*q*).

Ruſticus ISIDORO notus (*r*).

PROTAS Peluſiota (*ſ*).

ORUS Mendeſius (*t*).

SOCRATION (*u*).

[d] *Compoſ. ſec. loc.* L. II.
[e] *tuend. ſanit.* L. V. c. 3.
[f] *ſymptom. differ.* c. 3.
[g] *Compoſ. ſec. loc.* L. IV.
[h] *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[i] Ib.
[k] *Compoſ. ſec. loc.* L. V.
[l] *Compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[m] *Compoſ. ſec. loc.* L. X.
[n] Ib.
[o] Ib. L. IX.
[p] Ib.
[q] *Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
[r] Ib. L. II.
[ſ] *Compoſ. ſec. loc.* L. III. c. 1.
[t] *Antid.* L. II.
[u] *Compoſ. ſec. loc.* L. V. c. 7.

ARISTOTELES Melitinienſis medicus (*x*), qui periit, cum non adſuetum frigidam bibere cogerent.

Liber *Primipilaris* (*y*).

EPAGATHUS, IDIUS, TAMYRAS, quorum ad dyſenteriam medicamenta GALENUS habet (*z*).

PAPIAS LAODICENUS (*a*).

JUSTUS, ſi eſt ocularius (*b*), cujus eſt medicamentum. Purgans ad JUSTUM relatum ex colocynthide (*c*): hiera ex colocynthide (*d*).

MENELAUS cujus Alyſſon (*e*).

EUSCHEMUS ſpado (*f*).

SIGON (*g*).

SERGIUS ophthalmicus Babylonius (*h*), qui plurimum glaucio utebatur.

SIMONIUS ochlagogus (*i*) EJ. ad quæque membra adfecta (*k*).

EUCLIDES, quem & PALATIANUM vocat (*l*).

ORESTINUS (*m*).

APRIANUS cujus medicamenta.

HELIODORUS (*n*); an chirurgus ille, de venenis. Locus de venenis quem GALENUS non probat (*o*).

ARCHIBIUS, cujus eſt antidotus (*p*).

BLASTI arteriaca ex radiculis filicis cum aromaticis, etiam balauſtiis coctis, cumque mandragora & hyoſcyamo (*q*).

PORPHYRION & THEODOTUS medici, quos ARISTIDES citat.

CHLORUS GAL. neſcio num DEMETRIUS CHLORUS p. 183.

APOLLONIUS *organicus* (*r*), cujus eſt emplaſtrum ad carbunculum (*ſ*).

APOLLO-

[x] GALEN. *conſuet.*
[y] ID. *compoſ. ſec. gen.* L. VII.
[z] *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[a] Ib. L. IV. 8.
[b] AET. L. I. 3. c. 116.
[c] ORIBAS. *coll.* L. VIII.
[d] Ib.
[e] GAL. *Antid.*
[f] *Compoſ. ſec. loc.* L. I. IX.
[g] Ib. L. I. c. 4.
[h] Ib. L. IV.
[i] *Antid.* L. II.
[k] *ſimpl. med. fac.* L. VI.
[l] *Antid.* L. II. c. 10.
[m] *Compoſ. ſec. loc.* L. I. c. 1.
[n] *B. Chir.* I. p. 73.
[o] GALEN. *antid.* II. c. 7.
[p] Ib. c. 10.
[q] *Compoſ. ſec. loc.* L. III.

Apollonius Archistrator, idem organicus, cujus paſtillus (t).

Apollonius Tarſeus, Galeno coævus, cujus medicamentum citat ad hæmorrhoides (u).

Et denique Apollonius Pergamenus (x), qui venæ ſectionem conpenſabat ſanguine per tibiæ ſcarifationem educto. Laudat Oribasius.

Azanita (y), cujus nomen ſumtum eſt ab Azanis urbe Phrygiæ (z). In Hippiatricis frequenter dicitur.

Pharnacis (a) herniarii antidotus aromatica.

Nearchus, qui antidotum laudavit (b).

Dioscorus, cujus eſt antidotus (c).

Zoilus ophthalmicus, cujus frequens eſt memoria. Ejus erat collyrium nardinum (d). Ad purulentas aures (e). Ejus antidotus (f).

Lingon (g).

Dionysodorus, cujus medicamentum ad alopeciam Galenus habet (h).

Arabas Thebanus (i).

Posidonius, quem Galenus nominat eſt, Philoſophus p. 160.

Polles Ægienſis (an idem forte qui Poles?) ejus ιηματα & ιατροσυμβολας, & de *ſympathia & antipathia* ll. Suidas citat.

Chrysaris, qui de *medicamentis* ſcripſit, & vetuſtior videtur (k). An forte idem Chrysermo p. 154.

Faustinus, ut videtur, Galeno dictus & Aetio, Fabric.

Non ipſe decerpſi aut quod omnino apud Galenum non reperiuntur, aut quod in longo labore præter viderim, medicos quorum nomina Fabricius ex Galeno repetit, & quorum aliqua omnino ſuſpecta ſunt, ut Mambateus (l) Erisippus

[r] *Compoſ. ſec. gen.* L. VI.
[ſ] Ib. L. V.
[t] L. VI.
[u] Ib.
[x] Orib. ad Eunap. L. I. c. 9. ad Eust. L. I. c. 14.
[y] *Compoſ. ſec. loc.* L. V.
[z] Stephanus de *urbibus*.
[a] *Compoſ. ſec. loc.* L. VII.
[b] Ib.
[c] Ib.
[d] Trallian. L. II. p. 143.
[e] Gal. *compoſ. ſec. loc.* L. III.
[f] *Antid.* L. II. c. 12.
[g] *Compoſ. ſec. loc.* L. IX.
[h] Ib. L. I.
[i] *Antid.* L. II. c. 12.
[k] *Lect. Hipp.*
[l] Galen. *med. ſimpl.* L. VI.
[m] Ib. L. X. præf.

ſIPPUS, ATEURISTUS (*m*), DELETIUS EPAGATHUS (*o*) niſi idem eſt cum EPAGATHO, PETRONIUS (*p*), qui poteſt ille materiei medicæ auctor eſſe, EUNOMUS ASCLEPIADES (*q*), PHARESTRATUS ſ. PHARESTIS (*ſ*), ICADOTUS (*t*), VGAUS (*u*).

Plures vide in *B. Chir.* I. p. 83. ſqq.

Non a GALENO, ſed a coævis fere ſcriptoribus alii citantur incerti ævi. NEOCLES (*x*) medicus ab ÆLIANO.

SATURNINUS Cythenas Empiricus (*y*).

DIOGENIANUS PLUTARCHO dictus (*z*).

DAPHNUS Epheſius ATHENÆI interlocutor (*a*).

ATHENODORI I. l. *de morbis vulgaribus* a PLUTARCHO citatur, in quo novos morbos eſſe aquæ metum contendit & elephantiaſin (*b*).

Multos medicos in ſympoſio colloquentes. PLUTARCHUS introducit, contemporaneos ſuos, quorum aliqui non aliunde innotuerunt, ATRYILATUS, CLEOMENES, ZENO, CRATO, ZOPYRUS, PHILO (Conf. p. 158. 159.) NICIAS, GLAUCUS.

XENOPHILI medicamentum ad veſicæ ulcera (*c*), quem etiam ORIBASIUS dicit (*d*).

LOGADII Memphitæ medicamentum (*e*).

SECUNDUS gymnaſtes.

§. LXXVIII. SCRIPTORES ALIQUI GALENO FERE COÆVI.

Prior eſt PLUTARCHUS, non quidem medicus, cæterum polygraphus, cujus paſſim in hiſtoria medica ſua ſit utilitas. In ejus *præceptis ſalubribus*, & *in quæſtionibus*, plurima omnino undique medici ſunt argumenti, ut & ipſe denique ſententiam dicat, & ad methodi ſaporem medicamenta purgantia damnet, quæ CLERICI eſt adnotatio. In *Quæſtionum convivalium* L. VI. etiam locus eſt, ubi de transfiguratione pororum dicitur, ex ejusdem ſectæ placitis.

In

[o] Ib. L. IX. c. 1.
[p] *Compoſ. ſec. gen.* L. V.
[q] Ib.
[ſ] *Compoſ. ſec. ſimpl.* L. VI.
[t] *Compoſ. ſec. loc.* L. IX. c. 6.
[u] Ib. L. III. c. 1.
[x] *Anim.* L. XVII. c. 15. ed. Londin.
[y] LAERT. p. 1082.
[z] *Quæſt. var.* L. VI. c. 2.
[a] L. III.
[b] *Quæſt. convio.* L. VIII. c. 9.
[c] AET. L. III. 3. c. 29.
[d] *Syn.* L. IV.
[e] ACTUAR. *med. comp.* L. IV. c. 2.

In ll. *de placitis philoſophorum* ſeorſim vertente GUIL. BUDÆO Argentorati 1516. 4. excuſis B. TIG. multi veterum medicorum loci ad rem medicam facientes conſervantur.

Præcepta ſalubria ſunt diætetices quoddam compendium. NIGRI Rhetoris vulnus dicitur a ſpina deglutita & impacta acceptum, & poſt inciſionem mortiferum.

Sic in *Quæſtionibus naturalibus*.

In *Quæſtionibus convivalibus* de bulimi cauſa quæritur. De morbis qui ex eſculentis proveniunt. Narrantur varii eventus rariores, ut de animalculo hiſpido, quod cum lotio prodierit.

EJ. eſt L. an animi an *corporis deteriores ſint ægritudines*.

Et Orationes duæ *de eſu carnium*, pro victu vegetabili.

ÆLIUS ARISTIDES, Adrianenſis, Rhetor, ADRIANI ævo & M. ANTONINI PII vixit. Ejus ſunt *orationum* Tomi III. apud PAULUM STEPHANUM a. 1604. 8. BB. editæ, interprete GUILIEMO CANTERO. Enthuſiaſticus ÆSCULAPII admirator plurima ad hujus DEI gloriam, ut potuit, conatus eſt conferre, a quo per multos annos per ſomnia in diuturno malo conſilia acceperit. In T. I. Oratio, cui titulus *Aſclepiadæ*, continet hiſtoriam ÆSCULAPII & filiorum, qui Theſſalos artem medicam docuerint, & undique eam quaſi diſſeminaverint, aque multis a morte Epidauri viſi fuerint. In T. II. de aqua ſalutari putei ÆSCULAPII dicit.

EJ. ἱεροι λογοι ſex. Longiſſima hic exſtat narratio morbi, in quo noſter nihil eſt molitus, niſi quod DEUS imperaſſet: morbus ipſe videtur cardiacus CÆLII fuiſſe, in quo æger ſudoribus diffluebat. Vomitu, clyſteribus, venæ ſectione uſus eſt, ulcus DEUS negavit aperiri debere, quod etiam ſponte ſanatum ſit. Convaluit noſter ex morbo, juſſus per ſomnium frigida lavare.

ALEXANDER ex Phrygia natus, medicus, & imperante M. ANTONINO martyr.

LUCIUS APULEIUS, Madaurenſis, Numida, Philoſophus, qui ante CLODIUM ALBINUM vixit. Ejus *opera* omnia ſæpe prodierunt, & cura PETRI CALVI Leidæ 1588. 8. Pluſcula ſcripſit, quæ ad hiſtoriam medicam pertinent. In *floridis* PHERECYDEM narrat periiſſe, in ſcabiem ſerpentum ſolutum. ÆSCULAPIO Carthaginienſi hymnum cecinit. ASCLEPIADEM hominem feretro impoſitum ad vitam revocaſſe, vinum ægris conceſſiſſe. In *Apologia* I. aliqua de ÆSCULAPII apud Aeenſes dignitate. Ipſe APULEIUS, cum medicinam faceret, epilepticam feminam per ſervum ſuum medicinæ gnarum juſſit adduci. In l. *de mundo* de cavernis dicit, prope Hierapolin Lyciæ, ex quarum humo vapores adſcendunt lethiferi, non nocituri ſi erectus inceſſeris, omnino ut lacus agnani mephitis. In ASCLEPIA de avo ASCLEPII dicit, primo medicinæ conditore, in Lybia ſepulto. L. *de herbis* non eſt hujus auctoris opus.

LUCIANUS, feſtivus deûm hominumque deriſor, multa habet ad rem medicam

facientia, ut ALEXANDRUM ſ. *pſeudomantin*, in quo fraudes incubationum & reſponſorum divinorum revelantur, Alexandri nempe medici hiſtoriam, diſcipuli APOLLONII Tyanei. Artes deſcribit, quibus veterator ÆSCULAPII oraculum effinxit, quod de ſalute hominum reſponderet, ne angue quidem prætermiſſo. EJ. *Philopſeudes*, quo fabuloſa medicamenta deridentur, & deorum per ſomnia adparentium fabulæ. ANTIGONI medici hic meminit, cui ſit ænea HIPPOCRATIS ſtatua, quæ noctu per ædes tumultuetur. EJ. HIPPIAS, vel balnei deſcriptio. EJ. de *dipſadibus*. EJ. *Tragopodagra*. Pulchra eſt editio, quam J. MATTHIAS GESNER curavit.

PAUSANIAS in commentariis *de veteris Græciæ regionibus* paſſim aliqua habet ad medicam hiſtoriam. Græce apud Aldos 1514. fol. BB. inde gr. lat. Hanov. 1613. fol. BB.

A. GELLIUS, polyhiſtor, HADRIANI & ANTONINI PII ævo floruit, inque *noctes* ſuas *Atticas* plurimam variamque eruditionem collegit, etiam medicam. De tibiarum in medicina uſu, de oſcedinis morbo. Laudes febris Quartanæ, a FAVORINO deſcriptæ: PLATONI eam febrem quam maxime ſalutarem contigiſſe. De helleboro albo, nigro, quorum ille vomitum, hic alvum moveat. De ſagittarum helleboro tinctarum vulnere funeſto. Se ipſum hydropicum ſanatum eſſe urnis calentibus. Editionem cito Amſtelodam. 1666. 8. & Hof. 1741. 8. *.

HADRIANUS imperator, polyhiſtor, medicinæ non ignarus fuit. Ejus antidotus apud MARCELLUM citatur (*a*).

ATHENÆUS Ægyptius, Naucratita, & ipſe philologus, ejuſdem ferme ævi, prioribus junior, GALENO hactenus æqualis, ut pariter COMMODO imperante vixerit (*b*). In convivio ſuo, inque Libris XV. δειπνοσοφιςων infinitam eruditionem antiquam congeſſit. Innumera fragmenta veterum medicorum Græcorum conſervavit, non alibi ſuperſtitia, potiſſimum quidem ad rem diæteticam pertinentia, tamen & alia, quæ omnino non datur hic recenſere: elegantiorem autem medicum omnino ATHENÆUM perlegere oportet & tenere. Ad vitas etiam & hiſtoriam medicorum multa hic reperias, aliqua ad morbos rariores. Prodiit Venet. apud ALDUM 1514. fol. BB. Baſil. 1535. fol. mendoſe curante BEDROTIO Græce. Græce & latine cum Is. CASAUBONI doctis commentariis apud Commelinos 1598. fol. *. Animadverſiones ſolæ Lion 1621. fol. *. Multa ad ATHENÆUM notavit T. REINESIUS in *variis lectionibus*.

CLAUDIUS ÆLIANUS, & ipſe ſophiſta, ATHENÆO nuperior, quo multum uſus eſt. Paſſim aliqua medici argumenti habet in *variis hiſtoriis*, quarum editionem Græco latinam ABRAHAMUS GRONOVIUS Leidæ dedit 1731. 4. Aliqua etiam in *hiſtoria animalium* exſtant Londin. 1744. ſplendide excuſa 4. *.

MARCEL-

(a) p. 149.
(b) eum citat L. XII.

Marcellus Sidetes Adriani ævo vixit. Ejus eſt fragmentum carminis *de medicina ex piſcibus* Græce & latine excuſum apud G. Morellum 1591. 8. B. B. a J. Fabricio recuſum in *Bibl. Græc.* cum verſione F. Morelli. Fragmentum eſt, in quo etiam vires medicatæ nonnullorum piſcium traduntur.

Idem Marcellus apud Suidam Antonini ævo βιβλια ιατρικα 42. *de re medica* carmine epico conpoſuit. An idem cujus codex MS. *de pulſibus* eſt in B. *Vindobon.* VI. p. 147. Lambecius ad eum refert locum de Lycanthropia, qui eſt apud Aetium (*c*).

Opuſculum Græcum ad M. Aurelium & L. Verum eſt in B. *Auguſtana.*

Alexander Aphrodiſeus Galeno fere coævus. Ej. ſunt ιατρικα αποῤῥηματα και φυσικα προβληματα cum Aristotelis operibus Venet. 1495. f. BB. & Venet. 1513. f. Græce excuſa Rast. tum Frf. 1585. 4. Græce: Latine edita vertente G. Valla Venet. 1501. f. Tr. 1513. f. cum Aristotele *de natura animalium*, Baſil. 1542. 8. Francfurt 1609. 8. Tr. Genevæ 1612. & alias. Codex MS. eſt in *B. Vindobon.* VI. p. 88. in B. Bodl. n. 131; in Medicea Plut. LXXI. Bandini III. p. 162.

Aliqua habet medici argumenti. Æthiopes, ſi febrire iis contigerit, fere perire, quæ adnotatio noſtris in æthiopibus confirmatur. Quatuor humores & tria tantum febrium genera recipit. Ictericis alvus pigra, fæces decolores. Siriaſis puerorum æſtiva. Cur pueris calculi in veſica, ſenibus in rene. Phreniticis rara & magna reſpiratio. In paralyſi maxillæ alteri parti remedia admovenda. Poſt morbum de pedibus potius ſquamæ dejiciuntur, quam de manubus. Phthiſis contagioſa.

Ejusd. de *febribus* ad Apollonium libellus, exſtat paſſim MS. & in Bibliotheca *Vindobonenſi* (*d*); latine editus Georgio Valla interprete Venet. 1498. fol. & Lion 1516. 8. cum Symphoriano de claris medicinæ ſcriptoribus, demum Genev. 1612. 8. B. Bodl.

§. LXXVIIII. Incertæ ætatis Medici.

Aliqua adhuc nomina addo medicorum, quorum ætas non ſatis certa eſt, ut tamen non videantur poſt Galenum vixiſſe.

Potamon, Menicles, medici Smyrnæi (*e*).

Aristomenes.

Callistratus,

Conon.

(c) L. II. 2. c. 51.
(d) Lambec. L. VI. p. 101.
(e) Mead. *numm. Smyrn.* p. 74.

PYRRHUS.
METRODORUS alius a prioribus.
EUCLES.
LEONTISCUS, Smyrnenſes omnes.

§. LXXX. CLAUDIUS GALENUS.

Pergamenus, vir, qui poſt HIPPOCRATEM mille & quadringentis ad minimum annis in arte princeps eſt habitus, communiſque fuit fons, ex quo tota poſteritas hauſit, natus ADRIANO imperante, patre (*a*) architecto. In geometricis inque omni ambitu Græcarum artium a pueritia innutritus, demum ad medicinam tranſiit ex ſomnii ſuaſu. Ejus artis univerſum ambitum elaboravit, ut nemo ante eum, & vix quiſquam poſt eum mortalium. Smyrnam, Corinthum, Alexandriam adiit, annoſque natus 28. in patriam rediit (*b*), gladiatorumque curationem ſuſcepit, ut manu iis mederetur. Etſi enim medicus ut imperator chirurgum moderatur, nonnunquam tamen & ipſe manum admovit (*c*).

Romam inde petiit, magnam famam & anatomicis inciſionibus & felicibus curationibus ſibi paravit. Triennium cum Romæ vixiſſet, ob peſtem urbem reliquit (*d*): demum iterum Romam ab Auguſtis fratribus vocatus (*e*), curam imperatoris M. ANTONINI Philoſophi filiique COMMODI geſſit. Theriacam etiam in uſus AUGUSTI (*f*) exſtincto DEMETRIO (*g*) compoſuit, impetravit autem, ne MARCUM in Germaniam ſequeretur (*h*). SEVERO AUGUSTO perinde theriacam paravit, & eo imperante obiit (*i*).

Nullam partem eo ævo notam artis medicæ intactam reliquit. Botanices etſi minus ſtudioſus, aliquanto pauciores quam DIOSCORIDES plantas (*k*) recenſuit, plura tamen & animalia (*l*) habet, & mineras numeroſiores (*m*). In reliqua materia medica inque mineris, miſy & terra Lemnia recte cognoſcendis, curioſus proprium laborem poſuit, & ingenti mercede conduxit, qui ſe docerent medicamenta præparare (*n*).

Pharmaciæ

(a) SUIDAS.
(b) *Compoſ. ſec. gen.* L. III.
(c) *Epidem.* L. VI. ſ. 5.
(d) *de propr. libr.*
(e) *de propr. ſcript.* p. 243.
(f) qua D. MARCUS delectabatur *de theriac.* ad PIS. L. II.
(g) *Antid.* L. I.
(h) *de propr. ſcript.* L.
(i) *Antidot.* 3.
(k) animalia 540, cum DIOSCORIDES habeat 700,
(l) mineras 180, cum DIOSCORIDES habeat 168,
(m) 100, cum DIOSCORIDES habeat 90, ALSTON.
(n) *ſimplic. fac.*

Pharmaciæ fuit peritiſſimus, & ipſe medicamenta ſollicita cura ſua manu præparavit, ſæpe etiam ruri, & per inopiam receptorum medicamentorum, nova & ſimpliciora compoſuit. Porro componendorum medicamentorum artem, ut videtur, exquiſite didicit. Chemiam nondum inventam (*o*) utique ignoravit, ſenſit tamen ſibi deeſſe.

In anatomicis laudes viri diximus. Hominum equidem incidendorum ei vix ulla fuit occaſio, cæterum in vivis potiſſimum animalibus phyſiologica experimenta etiam difficillima fecit.

In morborum adnotatione, ex ipſis viri operibus, putes aliquanto minus fuiſſe diligentem, neque enim hiſtorias morborum plenas & accuratas dedit, quales olim HIPPOCRATES, & nuper ARETÆUS vel SORANUS. Pulſum tamen ſubtiliter tetigit, & per plurimas diviſiones diſtinxit, eoque etiam & aliis ſignis medicis adeo perite ſe uſum fuiſſe ſibi teſtis eſt (*p*), ut potiſſimum ex adgnoſcendis morbis eorumque prædicendis eventubus inclaruerit. Ita nobilis feminæ amorem detexit, quæ PYLADEM ſaltatorem deperibat, & ſervum ob criminis detecti metum melancholicum, & BOETHI conſulis filiam clam vetitos cibos vorantem culpæ redarguit, unde ei febris nocturna accedebat. Pulſum etiam intermittentem nonnullis naturalem eſſe ſenſit. In ſe ipſo, cum floccos carperet, phrenitidem imminere ſenſit, & de periculo medicos monuit, Jecur ſibi adfectum eſſe continuo adgnovit, cum alii medici in pulmone vitium quærerent.

In curationibus morborum perinde felix fuit. MARCUM ANTONINUM ex eſu caſei febrientem unguento nardino, vino & pipere ſanavit. COMMODUM, deriſa a matre medicorum methodicorum diatrito, narium hæmorrhagiam paſſurum prævidit & ſanavit. BOETHI conſulis uxorem fluxu muliebri laborantem, nihil proficientibus celeberrimis medicis, purgando reſtituit. EUDEMUM philoſophum quartana multiplici media hieme liberavit, prædixit accurate, quo tempore quæque conjunctarum febrium eum eſſet relictura.

In ſe ipſo etiam feliciter medicatus eſt. Arteriotome ſibi proſpexit, cum circa ſeptum tranſverſum perpetuum dolorem perciperet. Peſtilentia cum laboraret, venam ſecuit & ſcarifavit (*q*).

Celebritatem adſecutus eſt non mediocrem, dum vixit ATHENÆI laudes meritus, & ALEXANDRI APHRODISEI, EUSEBII ævo jam pene pro DEO habitus.

Neminem coævorum magni fecit, paucos prioris, ipſum HIPPOCRATEM diſerte ſcripſit, ſola initia rationis curandi dediſſe, ſe perfeciſſe (*r*).

(o) *de med ſimpl. fac.* L. I.
(p) *de præcognit.*
(*) Ib.
(q) *de cucurb.*
(r) *meth. med.* L. IX.

Non mirum, a coævis medicis, MARCIANO, ANTIGENE, aliis odia paſſum eſſe, qui ſperneret omnes.

Superſtitioſus plurimum tribuit ſomniis & ÆSCULAPII (ſ) dictaminibus. Viperis uſus eſt ex ſomnio adverſus elephantiaſin. Sed neque certam fidem ejus narrationibus ubique adhibueris. Malam herbam, quæ ad mortem uſque ſanguinem educit, caſu detectam, & periculoſum remedium a præſide Provinciæ provide ſuppreſſum fuiſſe, vix GALENO credas (t).

Sed etiam medicamenta ſpecifica admittebat, quorum ratio non poſſit dari. Nimias ſibi ipſi laudes imputaſſe, & in curationibus nimis fuiſſe felicem adnotatum eſt (u). Facillime in contradictione deprehendi J. ANT. van der LINDEN.

Medicinæ, ut recte olim BOERHAAVIUS monuit, multum & profuit & nocuit. HIPPOCRATEM a Methodicis ſpretum, nuperos legere docuit & juſſit, ſignis medicis uſus eſt, efficacia fere medicamenta adhibuit, fortem venæ ſectionem, purgantia repetita, quibus ipſe quidem omnium plurimum tribuebat.

Nocuit, quod ſyſtema ſimplex quidem, ſed parum plenum, practicum, quatuor illis elementis (x) & quatuor humoribus (y) ſuperſtruxerit. Præter morbos enim organicos, & morbos a ſoluta continuitate natos, longe pleraque humani corporis mala referebat aut ad plethoram, aut ad cocochymiam. Illam ſanguinis abundantiam ſatis recte quidem duplicem fecit, & ad vaſa & ad vires. Idem in quovis quatuor humorum plethoram admittebat.

Morbos in cacochymia poſitos reduxit ad degenerationem bilis flavæ, bilis atræ, pituitæ, ut ii humores ſecundum frigus, calorem, humorem aut ſiccitatem peccarent. Peccare vero poſſe primo, ſecundo, tertio, quarto gradu.

Curationem ergo poſuit in diminutione plethoræ ſi ea dominaretur, deinde in educendis humoribus peccantibus, & in medicandi ratione cauſæ oppoſita, ut ſi calor duobus gradibus excederet, refrigerantia duorum graduum ei opponerentur. Dari enim in medicamentis quatuor omnino qualitatum ſimplicium gradus (z) perſuadebatur.

Mira hic excellebat ſimplicitas; ſed neque tres humores veri ſunt, neque verum eſt, ab iis putreſcentibus, aut alioquin peccantibus, morbos proficiſci, neque quatuor illis primis qualitatibus omnes humorum degenerationes continentur; atque calor, aut frigus, & ſimilia effecta potius quam cauſæ ſunt morbi, & cacochymiæ longe ſubtilior magiſque ignota eſt ratio. Solidorum etiam debilitatem

(ſ) *ſubfig. Empir.*
(t) *purg. med. fac.* c. 6.
(u) CARCANUS *vuln. cap.* p. 346.
(x) *de Elem.* L. I. c. 5. c. 9.
(y) Ib. L. II. c. 1. 2. &c. L. I. c. 5.
(*) in JULIANUM.
(z) *fac. med. ſimpl.* I. &c.

litatem patientium, aut viciſſim nimis irritabilium, GALENUS non eam rationem habuit, quam oportebat. Breviter iſta, cum & errores viri, & nimiæ laudes, a poſteris, aliis nunc in litibus laborioſis, dudum oblivioni traditæ ſint.

§. LXXXI. GALENI SCRIPTA.

Cum nemo veterum, & vix quiſquam nuperorum, tot diverſa ſcripta reliquerit (*a*), ordine aliquo in iis recenſendis erit progrediendum. Initium ergo faciemus ab iis, quæ pertinent ad iſagogica ſ. ad generalia, & quæ extra claſſes ſolent poni.

CL. GALENI *paraphraſtæ* MENODOTI *ſuaſoria ad artes oratio* LUDOVICO BELLISARIO interprete. Aliqua hic dicit adverſus victus rationem & athletarum inſtituta, quæ a vera valetudinis cura longe differant. Contra MENODOTUM Empiricum, qui in ſola ſyndrome plethorica venæ ſectionem admittebat. Seorſim prodiit Baſil. 1526. 8. latine ERASMO ROTERODAMO interprete.

Si quis optimus medicus eſt, eumdem eſſe Philoſophum, LUDOVICO BELLISARIO interprete. Codex Græcus eſt in B. R. Par. n. 2169. alius in Medicea BANDINI III. p. 49. 50. Græce prodiit ex officina FED. MORELLI Pariſ. 1577. 4. MAITT. Græce etiam cum verſione latina ERASMI Pariſ. 1547. 4. Latine in ERASMI operibus T. I. In bono medico omnes virtutes conjungi.

GALENO adſcriptus liber, *quod qualitates incorporeæ ſint* HORATIO LIMANO interprete.

EJ. *de libris propriis a* JOHANNE FICHARDO *latinitate donatus, nunc ad Græci exemplaris fidem emendatior* (in *collectione operum*) I. Latine J. CAIO BRITANNO interprete Lovan. 1556. 8. *. GALENUS hic magnam partem vitæ ſuæ recenſet, ut primum Romam profectus ſit, ut urbe ob invidiæ medicorum tædium exceſſerit, inque patriam ſit reverſus, ut ab Auguſtis revocatus multis annis in urbe vixerit, in qua etiam SEVERI ævo videtur ſedem fixiſſe. Quos libros quaque in periodo vitæ ſuæ ſcripſerit, ſecundum claſſes.

EJ. *de ordine legendorum librorum ſuorum* a J. FICHARDO verſus, nunc emendatior. A. J. CAIO cum paulo priori libello excuſus. Brevior iſte & imperfectus.

EJ. *de ſectis ad eos qui introducuntur* HORATIO LIMANO interprete. Vertit etiam

(a) Quingentos ll. veteres numerabant.

etiam J. GUNTHER, quæ verſio a CHARTERIO recepta eſt; tum G. VALLA, & N. RHEGINUS, & AUGUSTINUS RICCIUS. Codex L. *de ſectis* Græcus eſt in Bibl. D. MARCI & in *Medicea* BANDINI III. p. 52. Plut. LXXIV. in *B. Vindob.* LAMBEC. I. p. 181. Latinus in B. R. Par. n. 6865. Arabicus vertente ISAACO HONAINI f. in B. R. P. n. 1043.

Ex verſione G. VALLÆ prodiit Pariſ. apud H. STEPHANUM ſeniorem GUNZ. Edidit etiam J. GUINTHER Andernacenſis cum aliis GALENI operibus Baſil. 1529. 4. GUNZ.

In hunc libellum ſcholia ſunt PALLADII quorum codex eſt in BAND. III. p. 99. Commentarius *Hali ben* REDWAN eſt in *B. Eſcorialenſi* CASIRI n. DCCCXLVII.

In Methodicos inque Empiricos pro dogmaticis hic dixit.

EJ. *de optima ſecta* ad THRASYBULUM JUNIO PAULLO CRASSO interprete, CHARTERIUS J. GUINTHERI verſionem recepit. Vertit etiam NICOLAUS RHEGINUS & DOMINICUS CASTELLUS. Codex Græcus eſt in B. *Medicea* BANDINI III. p. 49.

In Methodicos & eorum *Cœnotetas.* In Empiricos. Rationalem medicum hiſtoria melius uti. Empiricum non poſſe inter innumera auxilia veriora eligere. Falſum eſſe, quemque morbum per quatuor tempora tranſire. Methodicos male in principio morbi ubique adſtringentia medicamenta exhibere.

EJ. *de ſubfiguratione Empirica.* Aliquanto uberius opus. Empiricos agere indeterminate, nimium hiſtoriæ tribuere. Fidem adhiberi debere, quoties teſtes inter ſe conſentiunt, quale exemplum ipſe adfert, quo inductus ſit, ut carnes viperarum ad elephantiaſin daret, cum in pluſculis exemplis caſus demonſtraſſet, ad eam luem curandam eas carnes valere. PYRRHONEM modeſtum fuiſſe empiricum, MENODOTUM acrem dogmaticorum inimicum, &c.

Citat *de medicinali experientia* librum in SEVERUM, & l. *de ratione communi, de methodo medendi.*

Fragmentum libri *adverſus Empiricos* AUGUSTINO GADALDINO interprete.

De *medicæ artis conſtitutione* ad PATROPHILUM, BARTHOLOMÆO SYLVANIO interprete.

Codex eſt in B. *Medicea* BANDINI III. p. 49.

Latine prodiit JANO PHILOLOGO interprete Pariſ. 1528. 8. FALC. cum aliis. Græce & latine ex interpretatione JANI ANTONIACI Pariſii 1531. Prodiit etiam cum *tabulis & commentariis* THEODORI ZWINGER Baſileæ 1561. 1568. fol. *.

Partes artis medicæ enumerat. Ut dignoſcatur locus adfectus. Ut ab excrementis

crementis indicia ſumantur. Morborum præparatio, curatio per medicamenta, quorum qualitates contrariæ ſint morbi qualitatibus.

Citat ſuum l. *de naturalibus facultatibus.*

In eum exſtat CHRIST. HEYLE *artificialis medicatio* ſ. *paraphraſis* Mogunt. 1534. 4. FALC.

EJUS *finitiones medicinæ* BARTHOLOMÆO SYLVANIO interprete. Partium corporis definitiones, tum morborum, etiam chirurgicorum, breviter omnia. Codex MS. eſt in B. JACOBÆA Londin. n. 8484. In *Medicea* BANDIN. III. p. 115. *Plut.* LXXIV. MONTFAUC. & LXXIII. ib. In *Vindobonenſi* LAMBEC. VI. p. 93.

Prodierunt JANO PHILOLOGO *interprete* Lion 1519. 16. RAST.

EJ. *introductio ſ. Medicus*, GUINTHERO Andernacenſi interprete, recognitus a BARTHOLOMÆO SYLVANIO & a CHARTERIO. De eo conf. in *B. Anat.* I. p. 83. ÆSCULAPIUM a patre APOLLINE inſtitutum primum omnibus numeris abſolutam medicinam inveniſſe, herbas vero CHIRONEM, ARISTÆUM, MELAMPUM, POLYIDAM. ASCLEPIADAS cum experientia ratiocinium conjunxiſſe. Tres principes ſectæ. Rationalis ſectæ auctor HIPPOCRATES, porro alii quos diximus, etiam ASCLEPIADÆ. Empirica ſecta, quam primus PHILINUS COUS a rationali ſeparaverit, occaſione a præceptore HEROPHILO ſumta. Alii Empirici, Methodici, etiam Epiſynthetici, Electici: de Pneumaticis nihil. Inde aliqua pathologica. Febris eſt calor auctus. Hygieine. Therapia, breviter omnia præter morbos oculorum.

EJ. *quomodo morbum ſimulantes ſunt deprehendendi*, J. FICHARDO interprete. Ut ipſe GALENUS ſanum hominem morbum ſimulantem deprehenderit. Cum nonnullis aliis prodiit Pariſ. 1578. 8. Genev. 1579. 8. GUNZ. cura J. LALAMANT. Codex MS. latinus eſt in B. R. Par. n. 6865.

EJUSD. *ars medicinalis* NIC. LEONICENO interprete, recognita ab AUG. GADALDINO.

Innumeras editiones & commentarios dixi in *B. Anat.* I. p. 84. ſq.

Pars tamen non minima opuſculi ad praxin pertinet. Ad methodum analyticam, quam noſter præfert, tum HEROPHILUS & HERACLIDES ERYTHRÆUS. Synthetica uſos eſſe HEROPHILI ſectatores aliquos, aliquos ERASISTRATI, & ATHENÆUM Attaleum. Se primum ea uſum, quæ oriatur a ratione finis. Sanitas, ejus ſigna per ſingulas corporis humani partes. Adnotationes aliquæ; ventriculi, qui in vivo homine parvus deprehenſus fuerit, & rotundus, veſica parva & circumſcripta, venæ peranguſtæ. Videri ductum biliarium in ventri-

culum hominis patuiſſe, qui bilem frequenter vomitu reddiderat. Cauſæ valetudinis, invaletudinis. Signa morborum & diviſio.

Libros ſuos pene omnes hic citat, præter eum qui eſt de *libris propriis*, & quem promittit.

In Claſſe II. ſeu Phyſiologica reperiuntur.

GALENI *de elementis ſecundum* HIPPOCRATEM libri duo NICOLAO LEONICENO interprete, deinde V. TRINCAVELLIO. Perfecit CHARTERIUS.

Editiones vide in *B. Anat.* I. p. 86.

In primo libro defendit quatuor dari elementa, neque qualitates, quæ ATHENÆI erat opinio, pro elementis ſubſtitui debere.

In L. II. pro quatuor humoribus dicit, quibus calida animalia conſtant. Aſpere in ASCLEPIADEM, qui negabat, medicamenta peculiares ſuoſque humores inducere.

EJ. *de temperamentis libri tres* THOMA LINACRO interprete. Editiones diximus *B. Anat.* I. p. 87.

In prioribus duobus libris agitur de temperamentis corporis univerſi, & de ejus partium temperamentis adgnoſcendis.

In L. III. de temperamentis medicamentorum, deque eorum in corpus humanum actione. De modo, quo facultates medicamentorum adgnoſcuntur.

Libros VI. *de temperamentis* in Codice habet, B. R. P. n. 987.

EJ. In L. HIPP. *de natura humana comm.* NICOLAO MACCHELLO Mutinenſi interprete.

Aliqua ad hiſtoriam medicinæ & ad commentatores HIPPOCRATIS. Corpus humanum non eſſe unum, neque enim poſſet deſtrui, ſi unum eſſet.

EJ. *de atra bile* lib. BARTHOLOMÆO SYLVANIO interprete.

Editiones vide *B. Anat.* I. p. 87.

Atræ bilis notæ & proprietates. Morbi in quaque corporis parte ab ea bile naſcentes, inter eos cancer, elephas. Cauſæ eam bilem augentes. Excrementa nigra.

In L. III. *de anatomicis adminiſtrationibus* oſtendit GALENUS, quantum errorum in medicina natum ſit, quod clinici anatomen negligant. Ita Methodici medicamenta digitis paralyticæ manus admovebant, quod ignorarent, nervos manus in ipſo jam dorſo vitio eſſe adfectos, quem inde morbum GALENUS perſpecta cauſa, & ad cauſæ ſedem admotis medicamentis, facile ſanavit.

In L. VII. pueri ſanati exemplum narrat, cui os pectoris ſideratione corruptum erat, & cordis motus manifeſtus adparebat.

In L. VIII. egregie per experimenta oſtendit, quæ functiones vitientur, uti hi vel alii pectoris nervi, aut ipſa medulla ſpinalis læſa fuerit.

Idem in L. *de inſtrumento odoratus* receptam de catarrhorum ex cerebro ad nares deſcendentium theoriam proponit, & ſternutationis effectus medicos ex iisdem principiis deducit, quod cerebrum humoribus liberetur.

In eximio *de partium uſu* opere, paſſim aliqua intercedunt pathologica, etſi pauciora. De vitiis digeſtionis ex omenti jactura ſubnatis. De utilitate bilis atræ. Iterum de catarrhorum viis. Molas nullas abſque viri conſuetudine formari.

Ej. *brevis denotatio dogmatum* Hippocratis ex Stobæo. Fragmentum a C. Gesnero editum.

Ej. *de iis quæ medice dicta ſunt* in Timæo; fragmentum.

In L. *de facultatibus naturalibus*, aliqua de modo quo humores vitiantur, & de atra bile.

Cl. III. diætetica.

Ej. *Comm. in* Hippocratem *de aeribus aquis & locis* Jano Cornario interprete, emendatus ab Hier. Donzellino, ad Græcorum exemplarium fidem. Latine tantum exſtare Fabricius vertente Mose Alatino: cujus verſio a Charterio recepta eſt.

Fuſi, ut ſolebat Galenus, commentarii paraphraſtici de aquis vitioſis & noxiis, de morbis ex anni temporibus exque ventis orientibus &c.

Galenus *de alimentorum facultatibus* L. III. Martino Gregorio interprete. Seorſim prodiit Lion 1549. 16. BB. cum l. *de adtenuante diæta:* & cum commentario Martini Gregorii Leid. 1633. 12. Tr. Græce Pariſ. 1557. 8. apud Morellum Bur. Italice vertente Hieronymo Sacchetto Venet. 1562. 8. Smith.

Libro I. vires alimentorum docet alias eſſe aliaſque, ut corpora aliter ſe habent, in quæ ingerantur. Ita cum homo ex pituitæ copia ægrotaret, ſe bono eventu acria medicamenta dediſſe: cum vero idem homo poſt acres cibos ſimilia ſumere tentaſſet, merito male habuiſſe. Cerealia. Panificia. Polenta, quæ non ſunt hujus loci.

L. II. Fructus horæi. Palmulas virides nocere. Oleæ, aſparagi, eorum facultates. Qui a boletis ſumtis ægrotaverit.

L. III. de carnibus, etiam vulpinis, etiam aliis animalibus, cuniculis, gliribus, urſis. Piſces, eorum proprietates contra Philotimum. Mannam halitum eſſe coagulatum. Omnia animalia percurrit, deque eorum bono maloque ſucco judicat, nullo, quantum video, experimento nixus.

Ex hoc libro Epitome Græca exſtat in *B. Taurinenſi.*

Ej. *de ſuccorum bonitate & vitio* Julio Alexandrino interprete. Verterunt etiam Balamius & Riclius. Seorſim prodiit vertente Sebastiano

SCROFA Lion 1547. 12. GUNZ. Pariſ. 1546. 8. TR. Seorſim Græce, ut puto, Pariſ. 1536.

Exempla morborum natorum ex alimentis mali ſucci. GALENUM ſe ipſum tutum præſtitiſſe abſtinendo a fructibus horæis, cum circa diaphragma inflammationem metueret. Cibi variarum qualitatum, adtenuantes, incraſſantes. Fungos valde noxios eſſe, boletis exceptis. Lactis de mamma ſucti in tabe efficacia. Iterum de ciborum bona malave indole judicium per ſingula. Tum vini, mellis, nivis uſus.

Codex latinus eſt in B. R. P. n. 6865. Græcus in B. D. MARCI. in B. *Medicea* III. p. 127.

EJ. in HIPPOCRATEM *de ſalubri diæta comm.* HERMANNO CRUSERIO interprete. Vertit etiam J. GUINTHERUS.

Commentarius paraphraſticus. Vide inter opera HIPPOCRATIS.

EJUSD. *de adtenuante diæta* MARTINO GREGORIO interprete. Seorſim cum l. *de alimentorum facultatibus* Lion 1549. 16. BB. Gallice vertente JOHANNE le BON Pariſ. 1556. 16.

Codex eſt latinus in B. R. Par. n. 6865. & græcus, ut puto cum titulo de regimine ſanitatis in B. S. MARCI MONTFAUC.

Olera, cerealia & reliqua recenſet, quæ putat ſuccos noſtros adtenuare, tum fructus, radices, carnes, piſces. Rejicit vulpinam & aliarum ferarum, etiam equorum & aſinorum carnes. Vini varietates.

EJ. L. *de Ptiſana* ad vetuſta exemplaria ab HIERONYMO DONZELLINO reſtitutus. IPOLITUS etiam vertit, denique CHARTERIUS. Cum nonnullis aliis prodiit interprete IPOLITO Pariſ. 1544. 4. *. Emendante CAIO Baſil. 1557. 8. GUNZ. Seorſim cum nonnullis aliis, cum J. LALAMANTII ejusdem argumenti libello Heduæ 1578. 8. GUNZ. Genev. 1579. 8. ID.

In eum l. eſt MAXIMILIANI de LUCIO *commentarius* Venet. 1575. 8.

Accurate docet ut Ptiſana paretur, ex hordeo macerato, inter manus contrito, deinde cocto, ut primum fortiter ebulliat, inde leni igne in cremorem vertatur. Ejus alimenti in morbis commoda, laudes & menſura.

GALENUS *de parvæ pilæ exercitio* VALERIO CENTANNIO interprete.

Solus l. prodiit Græce apud G. MORELLUM Pariſ. 1563. 8. MAITT.

Codex eſt in B. D. MARCI. Græcus in *Medicea* BANDIN. III. p. 50. Latinus in B. R. Par. n. 6865.

Magnas huic exercitationi laudes impertit.

EJ. *de cognoſcendis curandiſque animi morbis*, BERNARDINO DONATO interprete, tum J. GUINTHERO, denique CHARTERIO.

Codex Gr. eſt in *B. Medic.* BANDIN. III. p. 50.

Gallice

Gallice prodiit Pariſ. 1557. 16. VERDIER. Latine cum aliis Pariſ. 1528. 8. Ex GUINTHERI verſione cum aliis Baſil. 1529. 4. GUNZ.

Ethici magis argumenti. De ſua educatione a patre philoſopho, matre iracunda. Ut omnis generis Philoſophos audierit, Geometriam, Aſtronomiam, Architecturam didicerit.

EJ. *de cujuſque animi peccatorum cognitione atque medela* JUNIO PAULO CRASSO interprete, tum a J. GUINTHERO, & CHARTERIO reviſus.

Vix noſtri ſcopi.

An iſte fuerit l. quem J. CASSELIUS græce & latine edidit Helmſtatt 1592. 4. Rudolfſtadt 1715. 4. TR. cum titulo, *quomodo quis & dignoſcat & ſanet proprios animi ſui affectus.*

Codicem MS. Græcum habet *B. Medicea* BANDINI III. p. 50. 51.

GAL. *de conſuetudine* ex vetere NICOLAI RHEGINI verſione reſtitutus a J. B. RASARIO.

Codex Græcus in *B. Medicea* BANDIN. III. p. 152.

EJ. *de ſanitate tuenda* L. VI. THOMA LINACRO interprete, ab HIERONYMO DONZELLINO ad antiquorum exemplarium fidem recogniti. Caſtigati a J. CAIO Græce Baſileæ 1549. 8. TREW. GUNZ. Cum aliis & PROSPERI CALANII *paraphraſi* 1538. 8. MAITT. Seorſum prodierunt interprete LINACRO Venet. 1523. 4. TREW. Colon. 1526. 8. MEAD. Pariſ. 1526. 4. HOUSSET. 1530. fol. 1538. fol. Lion 1548. 12. 1559. 12. TREW. Latine vertente ALBANO TORINO Baſil. 1538. 8. Italice JOSEPHO GALIANO interprete. Panormi 1650. 8. MONGITOR.

In eos ll. ſunt ANTONII RABERII commentaria Baſil. 1554. fol. *Enarrationes* dedit JACOBUS BORDING Baſileæ 1605. 4. MOLLER. *Adnotationes* LEONHARDUS FUCHS Tubing. 1541. 8. TR. Noviter vertit C. HOFMAN, & perpetuis commentariis & caſtigationibus illuſtravit Francof. 1680. 4. curante SEBASTIANO SCHEFFER, qui titulum fecit *vita medica* ſ. GALENI *ὑγιεινῶν*, ſ. *Methodi ſanitatis tuendæ* LL. VI.

Græcus codex eſt in B. D. MARCI. Codex verſionis Arabicæ in B. R. *Par.* Latinus, vertente NICOLAO de RHEGIO & BURGUNDIONE judice Piſano ib. n. 6867. Hebraicus in *B. Vindobonenſi* LAMBEC. I. vertente CHANIN (HONAIN) ben ISAAC p. 181.

Botanica diximus, quæ non ſunt plurima. GALENI jam ſenis opus eſt, in quo multa priora ſua opera citat, THRASYBULUM, HIPP. & PLATONIS *decreta.* Libro I. tradit infantum curam, ab ipſa nativitate repetitam. Balneum frigidum Germanorum improbat. L. II. de exercitatione agit & de lucta. Fuſe in THEONEM, qui cum de frictionibus uberrime ageret, ſex tamen frictionum ſpecies

 præter-

prætermiſerit. Exercitationum varietas. L. III. de laſſitudinis cognitione & curatione, de tibiarum etiam inflatione. L. IV. de ſanandis laſſitudinibus proprie, quæ oriantur ab exercitatione. Curatio adfectus ulceroſi. De apomelite & oxymelite. Olea. Acopa. In plethora utique ſanguinem debere mitti. L. V. ſenum victus ratio traditur. ANTIOCHI medici & TELEPHI grammatici ſecularis ſenis diæta. PRIMOGENES intermiſſo balneo continuo in febrem incidebat. Libro VI. victus ratio ad quamque intemperiem apta, ad ſingula viſcerum vitia, ad calculum, ad abundantiam ſeminis. Citat l. ſuum de medicamentis.

EJ. *ars tuendæ ſanitatis num ad medicinalem artem ſpectet, num ad Gymnaſticen* l. ad THRASYBULUM JUNIO PAULO CRASSO interprete.

Codex Græcus eſt in *B. Medicea* BANDINI III. p. 49. & in B. R. Par. n. 2164.

Veram gymnaſticen ad medicos pertinere, adque HIPPOCRATEM, ſpuriam eſſe artem jatraliptarum, contra quam multis diſputat, quæ verſetur in mechanico opere, unctione, frictionibus, quæ omnia medicus imperet, neque ſua manu adminiſtret.

CLASSIS tertia ad morborum & ſymptomatum differentias, cauſas & tempora pertinet.

GALENI *de differentiis & cauſis morborum & ſymptomatum* L. VI. duo priores a NICOLAO LEONICENO, quatuor reliqui a THOMA LINACRO verſi, reviſi ab A. GADALDINO. Porro a J. COPO verſi & emendati a CHARTERIO.

Codices Græci ſunt in B. R. Par. n. 2169. & in *Medicea* Plut. LXXIV. BANDINI. III. p. 115. *Vindobonenſi* LAMBEC. I. p. 181, ut intelligo. Græcus de morborum differentiis & cauſis codex in B. R. P. n. 2157. Latinus, ut puto, de differentiis & cauſis ſymptomatum in B. CAI. GONV. Cantabr. n. 948. Libri de *ſymptomatum cauſis* Arabice in *B. Scorialenſi* n. DCCXCIX, DCCCXCVI, vertente HONAIN, tum L. I. & II. ſolus ib. DCCCLV. DCCCXLIII. & AVICENNÆ commentarii in GALEN. *de cauſis & ſymptomatibus* ap. CASIRI n. DCCXCVII. Seorſim prodierunt ſex libri *de differentiis* &c. Græce 1550. & NIC. LEONICENO interprete Pariſ. 1528. 8. L. VI. COPO interprete Pariſ. 1527. 12. TREW. Lion 1547. 16. ID. 1560. 16. TREW. Liber I. *de differentiis ſymptomatum* & libri III. *de cauſis ſymptomatum* T. LINACRO interprete, MAITT. puto London 1524. 4. L. II. *de differentiis morborum* Pariſ. 1514. 4. MAITT. vertente NICOLAO LEONICENO.

In

J. ALB. SEBIZ in ll. *de differentiis morborum & cauſis ſymptomatum commentatus* eſt Argent. 1630. 4. In eos etiam ſunt commentarii FRANC. VALERIOLÆ 1540. 4. MAITT. tum J. SYLVII, in ejus operib. omnib. qui tit. fecit *methodus ſex ll.* GAL. *de differentiis & cauſis morborum & ſymptomatum in tabulas ſex ordine ſuo conjecta* Pariſ. 1539. 4. BB. 1548. 4. TR. Venet. 1564. 4. TR. quæ ſunt GALENI ſententiæ in ordinem tabularem conjectæ. STEPHANI DUTEMPLÆI *tabulæ in ſex* GALENI *libros de morbis & ſymptomatibus* Lion 1530. fol. TREW. Eſt etiam LAURENTII JOUBERTI *commentarius*, & FRANCISCI ROSELLI *in ſex libros &c. commentarius* Barcin. 1627. fol. GUNZ. JAC. BORDING *in tres priores* GALENI ll. *de morbis & ſymptomatibus commentarium* dedit Roſtoch 1605. 8. B. BODL. MOELLER.

Sunt etiam ÆGIDII GAUDINI *adnotationes in ll. de ſymptomatum differentiis, de morborum differentiis, de morborum cauſis* MS. in B. R. P. n. 7032.

Annon idem l. GAL. *de morbo & accidente* in B. CAIO GONV. n. 955. B. R. P. n. 6865. a.

Excerpta ex l. de ſymptomatibus & cauſis BANDINI III. p. 101. ſunt in B. MED.

Liber I. *de morborum differentiis*, eſt tabula ad GALENI ſaporem analytica, diſcriminum morborum ſecundum fontes a quibus deſumuntur. De THEOPHILO, qui in angulo conclavis tibicines audiebat. Eſſe medicos, qui ſudorem deguſtent, & ſanguinem, & ea, quæ de ventre deceſſerint.

Codex eſt in Medicea Plut. LXXV.

L. II. eſt de morborum cauſis ſecundum qualitates primævas aut vitia organica.

L. III. de differentiis ſymptomatum.

De *cauſis ſymptomatum* L. I. ſubtilia multa continet de pupilla juſto arctiori, ampliori, ut, non quidem a lucis vario gradu, ſed a morbis, pupilla aut amplior fiat, aut anguſtior. Auriginoſos flava videre. Matrem cibos vomere, quamdiu fetus mole eſt exigua & cyema audit. Eſſe tamen, qui in febre ardente a frigida pota ſubito interierint.

L. II. convulſiones. Uterum primis menſibus claudi, ut ne ſtylum quidem admittat. Ventriculum ſe ad retinendos cibos claudere.

L. III. cauſæ ſymptomatum poſitæ in facultatibus naturalibus. Perſicum ex Perſia translatum venenatam indolem exuiſſe. Vidiſſe ſe ſanguinem menſtruis intervallis per alvum egeri.

De differentiis febrium L. II. NICOLAO LEONICENO interprete, ab A. GADALDINO ad Græca exemplaria recogniti. Vertit etiam LAUR. LAURENTIANUS deinde emendavit CHARTERIUS.

Codices ſatis frequentes ſunt. In B. R. P. cum ſcholiis Græcis n. 1883. 2156.

2156. 2157. 2158. 2246. 2260. 2267. 2272. 2276. In Vindobonenſi LAMBEC. VI. p. 88. 94. I. p. 161. In *Medicea* Plut. LXXIII. LXXV. BANDINI. III. p. 161. In B. D. MARCI. In CAI. GONV. Cantabr. n. 949. Arabice in B. Eſcur. DCCXCIII.

Græce prodiit cum aliis GALENICIS apud G. MORELL. Pariſ. 1557. 8.

Latine L. III. cum antiqua LEONICENI LAURENTIANI verſione Papiæ 1519. 4. GUNZ. cura RUSTICI PLACENTINI. Interprete LAURENTIO LAURENTIANO Colon. 1526. 8. GUNZ. Pariſiis 1532. fol. MAITT. Accurate reviſi a SIMONE THOMAS Lion 1548. 16. TREW. 1550. 16. *. 1557. 12. ID.

In hos libros THOMÆ de GARBO eſt commentarius Lion 1514. 4.

VICTORIS TRINCAVELLII comm. Venet. 1575. fol. TR.

Tum H. GIBALTI commentarius, *quæ ad febrium cognitionem ſpectant univerſa pene complectens* Lion 1561. 8. TR. 1562.

LEONARDI FUCHSII verſio & commentarii Pariſ. 1554. 12. fol. TR.

LAURENTII LAURENTIANI commentarius Lion 1550. 12. LIND.

PAMPHILI MONTII *commentarii* Bonon. 1550. 8.

JACOBI SYLVII *commentarius* Lion 1556. 16. *. 1561. 8. TR.

FRANCISCI VALLESII *commentarius* Complut. 1569. 8. Colon. 1590. fol. &c.

J. BRAVI *comm.* Salamanticæ 1585. 4. LIND.

SIMONIS a CAMPI *commentarius* in GAL. *de differentiis febrium* Neapoli 1642. 4.

J. BAPT. NAVARRI *comm.* Valent. 1628. 8. LIND.

CHRISTOPHORI a VEGA *comm.* Lion 1626. f. Complut. 1553. 8.

In Caput I. & III. ANTONII NUNNEZ Saldimantic. LIND.

RODERICI a VEGA *adnotationes* MS. B. R. P. n. 7048.

CL. GALENI *de febrium differentiis* ex PAULO & ALEXANDRO. Codex Gr. Par. B. R. Par. n. 2178.

Non omnem febrem ex putredine oriri, ſed calidas utique intermittentes ex aliquo in humoribus exceſſu naſci. Ephemeram aliquando a bubone natam fuiſſe. In febribus humoralibus a principio pulſus parvus eſt & velox, in progreſſu magnus & velox. Febres hecticæ.

L. II. de febribus putridis. De intermittentibus: tertiana a bile nata,

quartana,

quartana, epiala. Dari omnino acidam pituitam. Semitertiana, ſ. febris compoſita ex tertiana & ex quotidiana. Ejus forma. Miſceri febres pituitoſas cum bilioſis. Poſſe etiam febrem ex ſanguinis putredine oriri.

Alius titulus fuerit, GALENI *de ephemeris febribus* l. II. quorum codex latinus eſt in B. R. P. n. 6837.

Quis eſt GALENI liber de *ſemitertiana*, cujus codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2269.

GAL. *de inæquali temperie* THOMA LINACRO interprete. Vertit etiam GEORGIUS VALLA & CHARTERIUS.

Codex Græcus eſt in B. D. MARCI Veneta; in *Medicea* BANDINI III. p. 52. Arabicus vertente HONAIN in B. *Eſcurialenſi* n. DCCCXLIV.

Latine prodiit *de inæquali diſtemperantia* G. VALLA interprete Venet. 1498. f. BURKH. Cum nonnullis etiam aliis vertente N. LEONICENO Pariſ. 1514. 4. Solus vertente T. LINACRO cum l. *de temperamentis* Cambridge 1521. 4. MAITT. Pariſ. 1523. fol. BB. Cum nonnullis aliis Heduæ 1578. 8. GUNZ. Genev. 1579. 8. edente J. LALEMANT. In eum l. eſt *commentarius* ANTONII BUSENNII Antwerp. 1553. 8. B. BODL. GUNZ. Ex verſione T. LINACRE cum *comm.* J. AGRICOLÆ AMMONII excuſus eſt Baſil. 1539. 8. Cum *comment.* PROSPERI CALANII Lion 1538. 8. cum aliis MAITT. Cum *comment.* FRANCISCI VALLESII Complut. 1567. 8. *.

Parvus eſt libellus de cauſis inæqualis temperiei in toto corpore, & in quaque parte corporis.

Idem fuerit l. de *malitie complexionis*, cujus paſſim codices ſuperſunt, ut in B R. Par. n. 6865. & 6865. a, & in B. MERTONIENSIS COLL. n. 685.

L. *de humoribus* dixi inter HIPPOCRATICOS. In eum ſunt ARCHANGELI PICCOLHOMINI Ferrienſis *Commentarii* Venet. 1556. 8. BB. Totus liber non eſt commentarius in HIPPOCRATEM, ſed GALENI opus. Ut humores ex ſe invicem generentur. Cauſæ quæ quemque horum humorum augent. Morbi ex deficiente, aut abundante, aut locum mutante humore nati. Exanthemata cuique humori propria. Commentator totus eſt GALENICUS. Conf. p. 61. 62.

EJ. *de marcore ſ. maraſmo ſenili* A. GADALDINO interprete. Codex eſt in B. D. MARCI Græcus: tum in Vindobonenſi LAMBEC. I. p. 181. Latinus in B. R. P. n. 6865.

Græce prodiit cum nonnullis aliis cura G. MORELLI Pariſ. 1557. 8.

Latine HERMANNO CRUSERIO *interprete* Pariſ. 1533. 4. ASKEW. TR.

Morbum in ſenio vitari non poſſe, cum humor nativus perpetuo diminuatur; contra Sophiſtam, qui homines immortales reddere volebat. Balnei uſum contra PHILIPPUM defendit, & aquæ potum. Aliæ ſpecies tabis cum eryſipelaceo vitio. Nihil utilius eſſe lacte de mamma tracto.

GAL. *de comate* a DOMINICO MONTESAURO reſtitutus, tum a CAIO Britanno, RICCIO, & CHARTERIO. Codex eſt in B. R. P. n. 6865. in Medicea BANDINI III. p. 50. hic græcus.

Coma lethargicum, phreniticum.

EJ. l. *de tremore palpitatione convulſione & rigore* J. GUINTHERO Andernacenſi interprete, ab A. GADALDINO ad Græca exemplaria recognitus. Emendavit etiam CHARTERIUS. Verterat olim P. de APONO.

Codex Græcus eſt in B. D. MARCI, & duo alii in B. R. Par. n. 2271. 2269. alius in Medicea BANDINI III. p. 100.

Differre a tremore palpitationem; hujus cauſam eſſe ſpiritum craſſum & vaporoſum. Hippocraticum ενορμουν ſpiritum eſſe. Se in arteria convulſionem vidiſſe. Calorem innatum eſſe animum. Rigorem non a ſolo eſſe frigore, ſed a pituita etiam vitrea, ſ. bile melancholica. Mulieribus otioſis frequentem horrorem a palmularum abuſu ſubnaſci. Ejusmodi in malo GALENUS jubet corpus calefacere & tenuare. In tertianis rigorem locum habere, non in quartanis.

EJ. *de difficultate reſpirationis* L. III. JANO CORNARIO interprete, ab AUG. GADALDINO recogniti.

Codices Græci in B. BODLEYANA MONTFAUCON. I. p. 646, ut puto. Latinus in B. R. Par. n. 6865. Eumdem puto eſſe, qui l. *de juvamento anhelitus* B. R. P. n. 7047. 6865.

Vertente T. LINACRO prodierunt Baſileæ 1536. fol. BB. Tum cum l. de cauſis reſpirationis JOHANNE VASSÆO interprete 1553. fol. MAITT.

Præter phyſiologica agit hic de differentiis reſpirationis difficilis ſimplicibus & compoſitis. Libro II. de iis, quæ eo ſpectant in L. I. & II. Epidemicorum HIPPOCRATIS. Libro III. de iis quæ in aliis libris Hippocraticis huc faciunt. Scopus eſt oſtendere, diſcrimina difficilis reſpirationis a GALENO propoſita jam apud HIPPOCRATEM reperiri. Citat l. *de pulſuum differentiis* & de *ſecta optima*.

L. *de multitudine* BARTHOLOMÆO SYLVANIO interprete. Vertit etiam GUINTHERUS & VICTOR TRINCAVELLIUS, emendavit CHARTERIUS.

Prodiit cum aliis Pariſ. 1531. 8. Solus ex verſione J. GUINTHERI ib. 1529. 4. GUNZ. 1539. 8. FALC.

Solus cum POLYBO aliiſque Pariſ. 1528. fol. *.

Empiricos & Methodicos non vera dediſſe plethoræ indicia, & confuſe de multitudine ſcripſiſſe, ideo noſtrum meliora ſuppeditare voluiſſe. Non in ſolo ſanguine, ſed in reliquis etiam humoribus plethoram reſidere. Signa multitudinis in aliis humoribus. Citat l. *de faç. nat.* de HIPP. & PLATONIS *decretis*, *de elementis ſecundum* HIPP.

EJ *de tumoribus præter naturam* HORATIO LIMANO interprete. Verterunt etiam AUGUSTINUS RICIUS, J. GUINTHERUS & R. CHARTIER. Conf. *B. Chir.* I. p. 88.

Codex eſt in *Medicea* BANDINI III. p. 52.

Latine editus eſt vertente J. GUINTHERO Baſil. 1529. 8.

Inflammatio, elephantiaſis, tumores chirurgici. In hunc l. exſtat *commentarius* SIMONIS a CAMPI Neapoli 1642. 4.

GALENI *de morborum temporibus* L. I. J. GUINTHERO Andernacenſi interprete, ab A. GADALDINO recognitus. Verterat & N. RHEGINUS.

Græcus codex eſt in B. D. MARCI Veneta; in Medic. Plut. LXXIV. Latinus in B. R. P. n. 6861.

Prodiit Pariſ. 1529. 8. MAITT. cum aliis GALENICIS.

De temporibus in febribus intermittentibus. Ut eorum temporum initium veteres definiverint. De febribus continuis. Semitertianam, HIPPOCRATI & veteribus ignotam, ſibi Romæ viſam eſſe, etiam abſque horrore. Citat l. *de pulſibus.*

EJ. *de totius morbi temporibus* J. GUINTHERO interprete, a GADALDINO recognitus. Vertit & N. RHEGINUS.

Codex Græcus eſt in B. R. Par. n. 2269. in Medic. Plut. LXXIV. BANDINI III. p. 51.

Prodiit cum priori Pariſ. 1529. 8. MAITT.

Initium morbi, vigor, declinatio. De morborum lethalium temporibus.

EJ. *de typis* A. GADALDINO interprete.

Codices Græci ſunt in B. R. Par. n. 2170. 2272. 2269. In Medicea BANDINI III. p. 139. Latinus in B. *Par.* n. 6865.

Non certo genuinus. De febribus intermittentibus & ſemitertianis agit.

Ex GALENO περι τυπων excerptorum codex græcus eſt in B. Medicea Plut. LXXIV. BANDINI III. p. 99.

EJ. *de iis qui de typis ſcripſerunt*, *ſ. de circuitibus* J. GUINTHERO interprete.

Tabula typorum ſecundum veteres. Eam GALENUS refutat, ſuamque typorum computationem opponit.

L. *de cauſis procatarcticis* NICOLAO RHEGINO Calabro interprete. Latinus codex eſt in B. R. Par. n. 6865.

Dari utique ejuſmodi cauſas. Ut GALENUS non exſpectata diatrito febres balneis febrem ſanaverit. Contra ERASISTRATUM & HEROPHILUM, quorum ille cauſas procatarcticas nolebat in cauſarum cenſum referre, iſte dubitabat.

EJ. *in primum de morbis vulgaribus* HIPPOCRATIS *librum commentarii tres* HERM. CRUSERIO interprete. Principium additum eſt a NICOLAO MACCHELLO Lion 1556. 8. GUNZ. Editiones vide p. 32.

Paraphraſtici ſunt commentarii, & parum habent Clinicæ utilitatis. In L. II. de ſemitertiana agitur, quæ ex bile cum crudo humore conjuncta naſcatur, Romæ vulgatiſſima. Advenire cum horrore, accedere poſtridie reduplicationem cum aliqua intermiſſione. Lectionem codicum veterum paſſim caſtigat. Se prædixiſſe, ex tribus quartanis, quibus EUDEMUS tenebatur, quo ordine quæque receſſura eſſet: acceſſiones ejus certis diebus recurrebant. Quartanam in epilepſia ſaluti eſſe.

EJ. *in librum tertium* HIPPOCRATIS *de morbis vulgaribus commentarii* tres, HERMANNO CRUSERIO interprete; recogniti ab A. GADALDINO.

Commentarios ſuos in opera HIPPOCRATICA numeroſos noſter recenſet, qui fere ad nos pervenerunt. De ſignificatione notarum a MEMNONE Pamphylio huic tertio l. Epidemicorum additarum. Paſſim ſcripturam corrigit, librum ceterum genuinum eſſe defendit.

EJ. *in librum ſextum* HIPPOCRATIS *de morbis vulgaribus commentarii ſex* JUNIO PAULO CRASSO interprete. Editiones vide p. 32.

Tabidos aſſa ſuilla nutrire ſuadebat auctor Hippocraticus, noſter non refutat. Femina valde extenuata octavo nunc menſe menſtrua purgationes deſiderabat; eam vehementi ſanguinis miſſione ſanavit, ut prima die ſeſquilibram, altera libram, tertia ſelibram mitteret. Judicat de variis lectionibus, & varia emendat. Caveri jubet, ne exoſa aliqua in facie medici turpitudine æger offendatur. De medicorum malis moribus. Ut Alexandriæ aqua refrigeretur, dum tota nocte vento exponitur. Medico quæſtiones de anima ſupervacaneas eſſe. Vinum ſine cibo ſumtum lædere.

Scripſit hunc librum COMMODO imperante, & priores ſuos plurimos libros citat, etiam ſuos in II. l. *Epidemicorum*, & in *prædictiones & Aphoriſmos commentarios*.

Huc refero GALENI *comm.* 3. *in l.* HIPP. *de humoribus*, quorum paſſim codices exſtant. Græci in B. R. P. n. 2156. 2158. in Vindobon. LAMBEC. VI. p. 122. 123.

Vertit RASARIUS. In meis editionibus non reperitur. Sed ſpurii videntur. Conf. p. 62.

GAL.

Claſſis quarta. Semeiotica.

GALEN. *de locis affectis* L. VI. GUILIELMO COPO interprete, cum A. GADALDINI emendationibus. Correxerunt etiam RICCIUS, J. NEBRISSENSIS.

Codices MS. Græci ſunt in *B. Vindobonenſi* I. VI. p. 100. in B. R. Par. n. 2157. in *Medicea* apud MONTFAUC. I. p. 387. BANDINI III. p. 131. & alius codex *de dignotione loc. adf.* BANDINI III. p. 115. Erat codex apud MICHAELEM CANTACUZENUM VERDIER. In VOSSIANA, ſed lingua morbi metu ignota *Cat. B. Brit.* 2162 Latini in B. R. Par. n. 6865. a & b; in MERTONIENSI ut puto n. 685. Arabica librorum quatuor priorum verſio eſt in *B. Eſcurialenſi* n. DCCCXLIII. *Commentarius* AVICENNÆ n. DCCXCVII. Hebraica verſio in *B. Vindobonenſi* I. p. 181.

Græce prodiit cura THOMÆ PLATERI Baſil. 154 . MAITT. Latine GUIL. COPO interprete Pariſ. 1513. 4. MAITT ASK.; tum 1520. fol. MAITT. 1527. 12. TR. Lion 1547. 16 TREW. 1549. 16. *. 1562. 16. TR.

Commentatus eſt in hos libros FRANCISCUS DURETUS Venet. 1557. 8. LEONHARDUS FUCHS Pariſ. 1554. fol. TR. JOHANNES AGRICOLA AMMONIUS 1537. 4. TREW. FRANCISCUS VALESIUS Lion 1559. 8. LIND. In compendium redegit PETRUS SCHOTANUS Franeker 1616. 8. JOH. WOLFII *exercitationes ſemeioticæ* diſputationibus XII. *comprehenſæ in eosdem libros* Helmſtatt. 1620. 4. Notæ M. S. ÆGIDII GAUDINI ſunt in B. R. Pariſ. n. 7032.

Inter omnia GALENI opera hoc præferimus, quod maturioris ætatis partus ſit, omnibus fere aliis GALENI ſcriptis nuperius. Mira ſagacitate, quoties in aliqua corporis parte dolor erat, aut convulſio, aut paralyſis, inquirebat, quo loco veram cauſam mali quærere oporteret. Ita ſi brachium aut digitus eſſet reſolutus, in medulla ſpinali fontem morbi ponebat; inteſtinum ſanguinem profundens nunc ſuperius nunc inferius læſum fuiſſe ex ſanguine judicabat, ut calidus manaret floriduſve. Veſicæ vulneratæ indicium ex plurimo profluente potu ſumebat. Iterum ex tempore, quo pus prodiret, ex miſtione cum ſtercore, æſtimabat qualenam inteſtinum laboraret: meracius nempe pus & citius deceſſurum, ut ulcus extimo inteſtini propius foret. Vocis amiſſæ exempla ex medullæ ſpinalis vitio, ex nervo diſcerpto, cum medicus ſtrumas evelleret. Exempla ſenſus amiſſi cum motu ſuperſtite.

L. II. contra ARCHIGENEM ſedem mali a ſolo dolore definientem. GALENUM ipſum decepit dolor a pituita vitrea natus, ut calculum per ureterem tranſire putaret. Differentia doloris colici veri a nephritico dolore. Puer a vino vetere epoto acute laboravit & periit. Longe præſtare inventionem remediorum, quæ a vera demonſtratione ſumitur, præ empirica altera, quæ ſola experientia nititur.

L. III. ſuum ſemper ſtudium ſummum fuiſſe, ut verum locum adfectum detegeret. Malum hypochondriacum inter capitis morbos relatum. Variæ imaginationes maniacorum. Humor morbificus aliunde in epilepticis ad caput adſcendens. A ſcorpii ictu magna ſymptomata, cum tamen parciſſimus humor, & in aculeo nullum conſpicuum foramen ſit. Qui a vipera ictus digitum extemplo abſcidit, felici eventu. Theriacam adverſus viperarum morſus laudat. Singultus ab acri humore in ventriculo hærente: a pipere deglutito in ipſo GALENO. Antiqui in vertigine arterias temporum ſecabant. Noſter hominem, cui aliqui digiti reſoluti erant, medicamentis ad cervicem admotis curavit.

L. IV. ſuffuſio periodica ex ventriculi vitio. Ut initium ſuffuſionis vino abſinthite ſanaverit, emendato ventriculo. Phrenitici ſibi id malum imminuiſſe, cum floccorum evulſionem in ſe ipſo perciperet: eum vero retinuerat rationis uſum, ut medicos de imminente malo ipſe moneret. Gibbi ratio. Ex ſubito frigore lotii incontinentia & fæcum, calore ſuperata. Ulcus epiglottidis nonnunquam vidit, & grandines de pulmone rejectas. ANTIPATER, cum ſanus videretur, ſed pulſus eſſet inæqualis, exſtinctus eſt. Cum palpitatione cordis ſpirandi difficultatem conjungi.

L. V. inflammato corde gladiatores nonnunquam perire; ab ea cauſa cardiacam ſyncopen fieri. Quibus cor exterius tantum læſum fuit, eos biduo fere ſupervivere, mentiſque manere compotes, denique ex cordis inflammatione interire. De viis, per quas humores in pectore contenti exſpuuntur. Icterus ex viperæ morſu natus. A pulmonis ulcere abſceſſus abdominis. Ut coram GLAUCO philoſopho noſter jecur adfectum ſine mora adgnoverit, cum vitium in pulmone eſſe alii autumarent. Cordis tunicæ in ſimia hydatis, & in tunica cordis ſcirrhus viſus.

L. VI. eſſe qui lapidem de ano decedentem viderint, ſe quidem non vidiſſe. De pilis, ſæpe prælongis, per urinam decedentibus. Dracunculi in tibia, Arabiæ morbus, nervoſi lumbrici ſimiles. Diabetes. Urethra obſtructa a pure, a ſanguine. Vomicas etiam per renes expurgari. Malum hyſtericum. In viro a retento ſemine adpetitus deſtructus. Solus ex animalibus canis in rabiem vertitur; ejus etiam ſpuma inficit. Penis rigidus ab abſtinentia a venere. Ita morbos fere ſingularum partium corporis percurrit. Pleraque priora ſua opera citat, & ubique proprias adnotationes adſpergit.

Varii *de pulſu* libri, dicti quidem in anatomicis, tamen etiam huc faciunt, cum pulſus, & apud GALENUM etiam potiſſimum, ex præcipuis ſignis ſit.

C. GALENI *de pulſibus l. ad tirones*, HERMANNO CRUSERIO *interprete*. Idem qui *de pulſu ad* TEUTHRAM in *B. Vindob.* L. VI. p. 94.

Præter phyſiologica huc faciunt, quæ GALENUS habet de cauſis mutationum pulſuum a variis vitiis; de pulſu in variis morbis vario, de pulſu molli peripneumoniæ, qualis etiam in lethargo ſit, niſi quod celeritate ſuperet.

Ej.

Ej. *de pulſuum differentiis* L. IV.

Editiones vide in *B. Anat.* I. p. 102. ſqq. add. codicem in *B. Medic.* PLUT. LXXIV. Multa diſcrimina & ſubtiles pulſuum compoſitorum claſſes. Pulſus varii vitioſi & morboſi, vermicularis, formicans, convulſivus, caprizans.

In L. II. multa in ARCHIGENEM, qui pulſuum diſcrimina & nomina non bona dederit. Sic L. III. quod vehementem pulſum ignoraverit & languidum. Adverſus pneumaticos de pulſu pleno & vacuo. Sic L. IV, in quo compendium reperias omnium, quæ priores fere medici de pulſu reliquerant.

De dignoſcendis pulſibus l. IV. iterum HERMANNO CRUSERIO interprete.

Quatuor elementa hujus dignotionis. De contractione fuſe, quæ in pulſu fit. L. II. de diſtentione, magnitudine, eorumque contrariis. Sic L. III. de celeritate. L. IV. de ictu, pulſu pleno & vacuo. Rhythmus.

De cauſis pulſuum L. IV. pariter HERMANNO CRUSERIO interprete.

Cauſæ mutationum, quæ in pulſu percipiuntur, accelerationis, inæqualitatis; ſic per ſingula, ut pulſus mutetur ex rebus non naturalibus, ex morbis, iiſque ſingulis.

EJUSDEM *de præcognitione ex pulſibus* L. IV. HERMANNO CRUSERIO interprete.

Codex MS. Græcus eſt in B. D. MARCI. in *Medicea* BANDINI III. p. 121. & in B. R. P. n. 2157. 2161. & Latinus ib. 6865.

Ut GALENUS ex pulſus augmento hominem convicerit, medicamentum ſumſiſſe qui negabat: in contentione enim, cum vellet vera negare, pulſus fiebat inæqualis. Perſubtiliter denuo de pulſuum differentiis, & de cujuſque pulſus ſignificatione. Intermittentem pulſum, omnino ut Sinenſes, inter periculoſos numerat, ut vix putet evadere vitalem, cui per duo intervalla pulſus intermiſerit, hic manifeſto nimius, cum mihi multis ſæpe diebus tertius, aliquando ſecundus pulſus defuerit. Intermiſſiones in univerſum frigiditati imputat. Dicrotum pulſum cordis intemperiei adſcribit, dicrotos vero tres diſtinguit, duros molleſque. Sic de aliis pulſibus vitioſis eorumque cauſa quærit. Pulſus decurtatus. Pulſus a calore, a frigore, ab earum intemperierum in corde & in aliis corporis partibus proportione. Febrium ex pulſu dignotio. Pulſus a vitio pulmonum, jecoris, aliarum partium corporis, etiam meningum.

Omnes iſti hactenus recenſi libri cum l. *de pulſuum uſu* THOMA LINACRO interprete, prodierunt Pariſ. 1532. fol. HERMANNO CRUSERIO interprete Libri XVI. Pariſ. 1532. 4.

Excerpta *de pulſibus* ex GALENI & THEOPHILI ſcriptis ſunt in B. R. P. n. 2178. Græce.

GALENI *de criſibus* libri III. NICOLAO LEONICENO interprete. Emendavit A. GADALDINUS, & cum MS. cod. contulit R. CHARTIER.

Interprete

Codex Græcus eſt in B. D. MARCI, tum in Vindobonenſi I. p. 181. duo alii in B. R. P. n. 2246. 2272. alius in Medicea Plut. LXXIII. In B. *Coll. Mertonienſis* codex eſt, ut puto latinus n. 685, in B. R. P. n. 6865. a. certius. Arabicus in *B. Scorialenſi* n. DCCXCVII. & denuo DCCCXLIII. Hebraicus in *B. Vindob.* I. p. 181.

Prodiit interprete HIERONYMO BONIPERTO *cum animadverſionibus in alias verſiones* Venet. 1547. 4. GUNZ.

NIC. LEONICENO interprete, recognitus per JOHANNEM HETEROPOLITEN (Halberſtatt). Pariſ. 1514. 4. MAITT. 1528. 8. MAITT. 1530. f. ID. 1542. f. TR. Porro Lion 1543. 16. 1558. 12.

In hunc librum NICOLAI de ANGLIA commentarius MS. latinus eſt in B. R. Pariſ. n. 7015. Alius comment. ANTONII LODOVICI Ulyſſipone prodiit 1547. fol. Tum HIERONYMI BONIPERTI *commentarius* Venet. 1543. 8. quem diximus, & 1547. 4. GUNZ. & FRANCISCI SANCHEZ *comm.* Tolet. 1636. 4.

Commentarius fere eſt in HIPPOCRATEM. Libro I. egit de morborum temporibus, initio, progreſſu, ſtatu. De adgnoſcendis incipientis morbi ſignis. Primum de urinæ ſubſidentia & optime ſcripſiſſe HIPPOCRATEM. Præſagia coctionis celeris & tardæ.

In L. II. de febribus intermittentibus & earum quaque dignoſcenda agit: tunc de febribus continuis. Febrem ex ſemitertiana & tertiana compoſitam ſtatuit, quarum altera cito remittat, altera fortior & diuturna ſit. Febris ephemera.

L. III. ſigna abſceſſuum criticorum. Signa criſis futuræ, & diei, in qua exſpectari debeat. Eſſe ubi criſis a die tertio in quartum & quintum tranſeat. Multos ſe vidiſſe in declinatione particularium acceſſionum perire.

EJ. *de diebus decretoriis* l. III. J. GUINTHERO interprete, ab AUG. GADALDINO recogniti.

Codices Græci ſunt in B. R. *Par.* n. 2272. 2246. In B. D. MARCI Veneta, in *B. Vindobonenſi* I. p. 181. In Medicea excerptum ex his ll. Cl. BANDINI III. p. 100. In MERTONIENSI B. codex n. 685. neſcio num latinus. Arabicus in *B. Scorial.* n. DCCXCIII. in B. R. Par. vertente HONAIN f. ISAACI MONTFAUCON I. p. 315.

Seorſim cum nonnullis aliis prodiit Pariſ. 1528. 8. (alii 1529. 8.) Pariſ. 1530. 8. MAITT. JOHANNE GUINTHERO interprete Baſil. 1554. Lion 1550. 16. TR. 1553. 16. *.

Recens

Recens latini facti & commentariis illuſtrati a JOHANNE LALLAMANT Heduæ 1578. Lion 1579. 4. BB. Lego etiam Genevæ 1579. 4. GUNZ.

In ſolum L. III. HIPPOLYTI OBICII eſt commentarius.

Epitome per J. MORISOT Baſil. 1547. 8. GUNZ.

GALENUS dies criticos defendit in univerſum, tum potiſſimum principes illos, ſeptimum, decimum quartum, vigeſimum, trigeſimum quartum, quadrageſimum. Signa decretoria adparere quarto & undecimo. Quartum eſſe indicem ſeptimi. Se plures quadringentis ægros vidiſſe ſeptimo vel nono judicatos, alios 14mo, 20mo. Autumno omnes ægros undecimo judicatos fuiſſe. Cauſæ, quare vigeſimum præferat vigeſimo primo. Lunam cum criſibus connectit. Sed etiam poteſtates bonorum malorumque ſignorum, in quibus luna ſit, conatur defendere. Plurimis annis ſe ad hanc rem adtendiſſe, & conſtanter reperiſſe, ſexto cum periculo, ſeptimo die optimis auſpiciis criſin adveniſſe, duodecimo criſin nunquam fuiſſe niſi obſcuram.

LALLEMANTII fuſiſſimi ſunt commentarii. Longus ſermo de anni apud veteres ratione. De ſeptimeſtribus & octimeſtribus fetubus fuſe, & de formatione maris & feminæ. Unica hiſtoria morbi, non magni momenti.

GALENI in L. I. *prorrheticorum* HIPP. *commentarii* J. VASSÆO interprete.

Citat tamen libros ſuos *de locis adfectis*, ut hoc opus inter noviſſima ſit Galenicorum. Hydrophobiam longo tempore latere poſſe. Nigra urina diluti atramenti ſimilis funeſti fuit eventus, cum male THESSALICUS medicus GALENI metum derideret. Somnus unius diei, etiam duorum, pueris nonnunquam ſalutaris; hoc veriſſime. Catochi deſcriptio.

Spurium eſſe puto.

EJ. *commentarii tres in Prognoſtica* HIPPOCRATIS (nempe librum προγνωστικων) LAURENTIO LAURENTIANO interprete.

Citat multos ſuos libros, etiam *de diebus decretoriis*. Paraphraſis.

Cum notis CHRISTOPHORI de VEGA prodiit Lion 1551. 8. B. Tig.

EJ. *de præcognitione ex inſomniis* AUGUSTINO GADALDINO interprete.

Græci codices ſunt in B. R. P. n. 2269. 2276.

Vertit & explicavit LEONHARDUS JACCHINUS Lion 1540. 4. Vertit & edidit etiam JUSTUS VELSIUS Antverpæ. 1544. 8. *. Prodiit etiam Lion 1549. 16.

Parvus libellus. Ut oriantur inſomnia a flava bile, ab atra. Ut ante cruris reſolutionem præceſſerit ſomnium de lapide, quo crus fractum fuerit. Ut ſanguinis fluxum ſomnium portenderit, in quo ægro videbatur, ſe in ſanguine ſtare.

EJ. *de præcognitione ad* EPIGENEM, JULIO MARTIANO ROTA interprete.

Codex latinus eſt in B. R. Par. n. 6865.

Vertit etiam J. Guintherus, emendavit R. Charterius.

Prodiit Leonardo Jacchino interprete cum explanationibus 1540. 4. Maitt.

Is fuerit l. *de præſagitione* Venet. 1498. fol. G. Valla interprete.

Liber omnino memorabilis, quo magna pars vitæ medicæ Galeni deſcribitur, & oſtenditur, quantum in dignoſcendis & prædicendis morbis valuerit. Placet ſententia, bonos medicos Deo gratos eſſe & acceptos. Multa in medicos Romanos, cum quibus, Martiano etiam & Antigene, perpetuæ Galeno lites fuerunt. Celebria illa præſagia, quæ alias citavimus, ut de Eudemi tribus quartanis: de femina Pyladem amante: de ſervo ex metu melancholico: de Boethi filia clam vetita devorante: de Boethi delicata uxore, aliis a priorum medicorum conſiliis auxiliis curata; de facile ſanata Antonini febre, & de Sexti, Marci filii, recidiva prævīſa, deque fratris Commodi ſalutari hæmorrhagia &c.

Claſſis verius omnino ſexta eſt, etſi vulgo quintam vocant, qua materies medica traditur & Pharmaceutica.

Galeni *de ſimplicium medicamentorum facultatibus* L. XI. Editiones vide in *B. Bot.* I. p. 112. 118.

L. I. diſputat de facultatibus medicamentorum, potiſſimum aquæ & aceti, quod non ſit calidum. De ſiti aliqua. Veteres aliquos de viribus medicamentorum refutat. Medicum curare facultates medicamentorum, relativas ad hominis naturam, non quales ſunt abſolute.

L. II. contra veteres docet, ut oporteat facultatem medicamenti perſpicere. Plerisque externis qualitatibus medicum in ea indagine uti non poſſe. Fuſiſſime de oleo adverſus Archidamum. De lacte aliqua. De lavandis & de dealbandis medicamentis. Oleum neque ſiccare neque humectare. De oleo roſaceo.

L. III. de actione ſimplicium medicamentorum, quæ pendeat a calore, frigore, humore, ſiccitate. Dari medicamenta, quæ duas ex contrariis qualitatibus poſſideant, braſſicæ exemplo. Iterum oleo coroſaceo. De pharmacis nimis frigidis & deleteriis. His in hypotheſibus fuſe Galenus ſe agitat.

L. IV. de particulis tenuibus craſſiſve: de odoribus & ſaporibus: de mutationibus ſaporum, per præparationes arte factas. Calidiſſima eſſe quæ acerrima.

L. V. de principiis agit facultatum, quæ ſunt in corporibus, poſt illas ſimplices, calidum, frigidum &c. Emollientia. Scirrhi natura. Ut ſuppurantia a mollientibus differant. Indurantia. Purgantia calida eſſe, & tenuium partium. Diuretica. Eſcharotica, inter ea Arſenicum. Adtrahentia. Ut a primis facultatibus ſecundæ fluant. Quatuor ordines calidi, frigidi &c.

L. IX. de terreis & metallicis. Horum ex foſſili claſſe ſimplicium medicamentorum Galenus quam plantarum peritior fuit, & in iis colligendis atque cognoſcendis plus poſuit laboris. Ita, ut terram Lemniam accuratius ſibi redderet perſpectam, inſulam adiit, & ipſam terram prope civitatem Hephæſtiadem

vidit

vidit effodi, quæ triplex eſſet, & de rubricæ genere. Ita in Cypro inſula prope Solos fodinas æris adiit, vitrioli præparationem vidit ex aqua proprii lacus viridis, quæ vitriolo imbuatur; idem ſory vidit in chalcitin abire, hanc in miſy. Sodomæum etiam lacum adivit, ut bitumen videret & ſalem, qui ex eo lacu coquitur. Ægyptios hydropicos bono cum ſucceſſu undique ſe luto oblinire. Terram Lemniam adverſus venena valere, bolum Armenam ad peſtem, hoc ſuo etiam experimento. Bitumen Sodomæum, cum medicamento barbaro miſtum, potentius ſiccare. Aphrolitrum aliud eſſe ab Aphronitro. Diphryges vulnera valide ſiccare. Cadmiam montanam ubique reperiri, quæ vero a fornacibus dicatur, raro & in Cypro. Molybdænam prope Ergaſteria inter Cyzicum & Pergamum inveniri. Pompholygem fieri uſta in fornacibus Cadmia. Alium a Chalcantho florem aeris facit. Hydrargyrum ſe animali propinaſſe, neque nocuiſſe.

L. X. pertinet ad medicamenta ex animalibus ſumta. De ſanguinis columbini ad oſſa fracta utilitate. Vis moderata ſanguinis, lactis, caſei, ad vulnera curanda. Butyrum non ex capræ ſolius & ovis lacte parari, ſed ex vaccino pariter, contra DIOSCORIDEM. Bilis utilitas. Caninum ſtercus ad maligna ulcera valere, caprillum ad icterum. In Myſia bubulo fimo homines ſe oblinire, deinde ſoli exponere. Gallinaceum ſtercus adverſus fungos prodeſſe.

L. XI. piſcium & amphibiorum utilitates. Ut caſu viperæ carnis ad lepram curandam poteſtas innotuerit (*a*): ut ex ea carne trochiſci parentur. Cancros uſtos adverſus canis rabidi morſum valere. De torpedine adverſus capitis dolorem admovenda GALENUS cogitavit. Spongia recens ad ſanguinem compeſcendum utilis. Cantharidum vis, qua urinam ſanguine tingunt; de poteſtate veſicas excitante nihil adfert (*b*).

Superſtitioni viri tribuas, quod libro VI. pæoniam adpenſam comitiali morbo opponat: quod filum rubrum, quo viperam perforaveris, ad morbos faucium ajat valere; quod annulo cum jaſpide inſculpto ad ſanguinis profluvia multum tribuat (*c*). Reliqua ſunt botanica.

Multos citat libros ſuos, inter eos *methodum medendi*, & promittit ll. in THESSALI & THEMISONIS ſectam.

L. *de ſuccedaneis* in botanicis diximus. Pertinet tamen etiam ad mineras. Ita pro Aſio lapide ſalem ammoniacum toſtum ſubſtituit, alium utique a noſtro, & alias gagaten: pro cantharidibus phalangia: pro caſtoreo ſilphium aut agallochum, pro ſtibio aeris ſquamam, pro ſulphure vivo ſandaracham.

G. VALLA interprete prodiit Venet. 1498. fol. BUNAU.

(a) exſtat & apud AETIUM I. 2. c. 170.
(b) De iisdem locus eſt apud AETIUM I. 2. c. 174. abjectos fuiſſe pedes cum alis. Et c. 175. de cancris uſtis adverſus morſum canis rabidi, quibus cum ſuis præceptoribus uſus ſit.
(c) L. IX.

Ej. *de purgantium medicamentorum facultate* Julio Martiano Rota interprete. *De qualitate purgationis* vertente J. Francisco Lombardo. In Theſauro Ital. Grævii T. IX. P. IV.

Prodiit etiam Pariſ. 1528. 8. Lamb. & vertente J. Pollto Pariſ. 1544. 4. *. & Baſil. 1544. 4.

Codex MS. Græcus in B. Medicea Bandini III. p. 122.

Vires medicamentorum purgantium non poni in mutandis humoribus, ſed in eorum adtractione. Cuique medicamento purganti vim ineſſe, quæ hunc, neque alium humorem adtrahat, contra Asclepiadem. Eſſe etiam, quæ ſolum ſanguinem trahant. Ejusmodi herbam uſu detectam eſſe, auctorem vero experimenti ſupplicio adfectum, ne noxiam poteſtatem divulgaret. Se icterum ſanaſſe, ſolis bilem ducentibus, hydropem aquam ſolam trahentibus. Se aptis purgantibus medicamentis maximos morbos curaſſe, diuturnos capitis dolores, rheumatiſmos, viſum obſcuratum, inſaniam, epilepſiam, melancholiam, fluxum muliebrem nimium.

Ej. *de theriaca ad* Pisonem, Julio Martiano Rota interprete.

Editiones vide *B. Bot.* I. p. 113. 118. 120.

Pisonem teſtem citat, qui ſe viderit in theriaca præparanda laborantem. Experimento bonitatem medicamenti explorari; Gallos a ſerpentibus coram morderi, deinde theriacam propinari, eos ſervari oportere, qui legitimam acceperint. Ut theriacam Marcus imperator amaverit. Simplicia componi, dum aliam partem ſæpe lædant, quæ aliam juvant: ex commiſtis vero ſimplicibus medicamentis novam vim exſurgere. Andromachi carmen, quo medicamentum ſuum Neroni obtulit. Mors Cleopatræ, ut vulgo narratur. Viperam minus quam alios ſerpentes noxiam eſſe. Se Andromachi compoſitionem præferre. Compoſitio theriacæ ejuſque medicatæ vires, quas plurimas recipit, etiam ad curandum hydropem. Salis theriaci compoſitio.

Ej. *de uſu theriacæ* ad Pamphylianum, Julio Martiano Rota interprete. Galenen Andromachus auctor dixit, Crito ſecutus theriacam. In tabe prodeſſe.

Ej. *de antidotis* libri duo.

Conf. iterum *B. Bot.* I. p. 114.

Pertinet etiam potiſſimum ad vitam Galeni. Pro Auguſtis ſe poſt Demetrium theriacam præparaſſe. Accurate de iis, quæ theriacam ingrediuntur, melle, vino optimo. Iterum carmen de theriaca Andromachi ſenioris, tunc quæ junior Andromachus addiderit. Præparatio paſtilli viperini, ſcillini, hedychroi. Imperatorem hic Severum citat, cui ex cinnamomo ab Adriani tempore

tempore repoſito, theriacam præparaverit. Selectus ſimplicium medicamentorum, quæ Theriacam ingrediuntur. DAMOCRATIS theriaca & CRITONIS.

L. II. variæ antidoti, MITHRIDATIS, aliorum, potiſſimum etiam DAMOCRATIS. Remedia adverſus venena.

EJ. *de antidotis* fragmentum, in eo etiam carmen ANDROMACHI de theriaca, in B. Vindob. LAMBEC. VI. p. 143.

GALENI *de compoſitione medicamentorum ſecundum locos* libri X. JANO CORNARIO interprete, a NICOLAO MACCHELLO ad Græcorum exemplarium fidem recogniti, demum per CHARTERIUM emendati.

Editiones vide in *B. Bot.* I. p. 114. 118. 119. Recenſui ibid. p. 114. Addo pauca.

L. I. ut ipſe ſibi ſuffecerit GALENUS, & cum nulla ad manus eſſet charta uſta, ipſe exuſſerit; ut pauperes ſublevaverit. ARCHIGENIS compoſitionem ex ſempervivo & ceruſſa carpit.

L. II. plethoram fieri aut ex ſola ſanguinis abundantia, aut ex adauctis humoribus. In Ægypto ad refrigerium capitis totam noctem ſub dio degere oportere. Cavendum a mandragora & papavere, quæ nimium refrigerent, lactucam utique admitti poſſe. Conſilia GALENI ad dolorem capitis ex meri potu ſubortum. Ut hieram correxerit. Sedem diuturnæ cephaleæ etiam intra caput eſſe. Metaſyncriticam curationem methodicorum ad inveteratos eos dolores laudat. Dactylos nonnullis & myrrhæ odorem dolorem facere capitis. Ætiologia morborum. Hemicraniam a plerisque prioribus medicis neglectam fuiſſe.

L. III. ad mala aurium & narium. Inflammatis auribus ſe nulla medicamenta inſtillare. Quando a frigore malum eſt, utique euphorbio utitur. Paſtillus GALENI ad ulcera, ex charta uſta paratus. Adverſus vermes, in aures veratrum inmittit. Dolorum aurium claſſes ſecundum cauſas. Earum ulcera. Inflammatas aures quietem poſcere. Surdaſtri excitato motu egent. Propria GALENI ad ozænam & narium ulcera conſilia.

L. IV. claſſes morborum ocularium, morbique ſinguli, cum GALENI conſiliis. Arterias temporales exſcindit. Acria adhibet, & ipſum arſenicum in pſoricis. Multum in collyriis glaucio indulgebat (*). Ad ſuffuſionem fel hyænæ.

L. V. in dentibus experimentum in ſe ipſo fecit. Inflammatis adſtringentia aut valde acria non convenire. Dentes nimis longos jubet lima diminuere, ſuum citat dentifricium.

L. VI. adverſus oris adfectus. Ut hortulanum curaverit, quem uva pene ſuffocabat. Diamoron, diaphœnicon, ſic dianucum, parabilia deſcribit, in pauperiorum medicorum uſum paranda. Stomatica minus ingrata varia excogitavit. Ad cruſtas in ore proprium medicamentum. Adverſus putredinem atra-

(*) apud AETIUM L. II. 3. c. 100.

mentum ſutorium laudat, ad aphthas miſy. Nullam pharmacorum eſſe utilitatem, niſi recta ratione adhibeas.

L. VII. morbi ad reſpirationis organa ſpectantes. Arteriaca, dulcia. Proprium GALENI diacodium. Boli ad ſanguinis ſputum. In malis pectoris quando diacodio locus ſit, quando opio.

L. VIII. morbi ventriculi & hepatis. Contra valida narcotica. Corpus humanum inde aliquid mortificationi ſimile pati. Stomachicum ſuum ex malis cotoneis. Hepatica.

L. IX. ad hydropem externa medicamenta, qualia eo ævo ſolebant adhiberi. Colica; anodynorum princeps Philonium. Ad dyſenteriam, hæmorrhoidum, partium genitalium mala, ad priapiſmum.

L. X. ad renum mala: arthritidem, podagram, tophum. In rheumatiſmo ſanguinem mittit.

GALENI *de compoſitione medicamentorum ſecundum genera* L. VII., nempe externa fere, emplaſtra, malagmata. Hoc opus potiſſimum pharmaceutici eſt argumenti. Dixi ea *B. Bot.* I. p. 116. Addo aliqua. Vertit J. GUINTHERUS, recognovit AUG. GADALDINUS

GALENUS duos alios ejusdem argumenti libros ſcripſerat, qui cum templo pacis conflagraverunt.

L. I. tenendas eſſe facultates medicamentorum, & gradus caloris, frigoris, humiditatis, ſiccitatis. Inde ſequi neceſſitatem compoſitionis. Si nullum habeatur medicamentum, quod adcurate quarto gradu caleat, & tamen ejusmodi medicamento egeamus, poteſt ſuppleri ejus defectus duobus medicamentis, quorum unum quinque, & alterum tribus gradibus caleat. Viciſſim componenda eſſe medicamenta, ut nimia alicujus ſimplicis medicamenti vis mitigetur. Ipſe noſter emplaſtra compoſuit, exemplo ejus, quod ex chalcitide paratur; modum coquendi & rationes addit componendi. Ipſe cum ulcus femoris paſſus ſit, etiam fiſtulam, ſanatus eſt ſolis illinitionibus, cum inciſionem molirentur. Emplaſtrum phœniceum GALENI. Aliud, ex oxelæo & lithargyrio compoſitum, quo fiſtulas ſanavit. De lithargyrio fuſe, ut lavetur. Ceruſſam præparari in Dicæarchia. Ut emplaſtra alba ad ulcera urethræ coquantur. Hic etiam *methodum medendi* citat, & *ſimplicium med. facultates.*

L. II. emplaſtra viridia, melina, gilva. Iterum, ut ipſe medicamenta compoſuerit. Fortia medicamenta mitigari, dum pluſculis diebus cum aceto teruntur. Ut cum ærugine emplaſtra parentur: ea diutius cocta gilva fieri. Catagmatica. Glutinantia. Barbara, hæc ex bitumine.

L. III. ad nervorum vulnera. Sæpe ſe vidiſſe tendinum vulnera in gladiatoribus male curata, ut quaſi in aqua cocta adparerent: non ſeparat tendinum mala a nervorum læſionibus. Rhopopolas medicamenta contaminare. Ad nervorum mala oleum debere calidum eſſe; admiſcet etiam euphorbium. Ejus loco, cum

cum nullum in agro ad manus eſſet, ſe uſum eſſe propolide cum fermento vel oxelæo. Se curationem vulneratarum nervorum inveniſſe, cum 28. annis non major in patriam Alexandria reverteretur. Varia exempla curationum in ejusmodi vulneribus felicium. Hic liber cæterum eſt fere chirurgici argumenti.

Sic fere L. IV.

L. V. emplaſtra varii uſus: hiſtoria auctorum hujus materiæ medicæ. Empl. de ſalicibus, in quo etiam metallica ſiccantia.

L. VI. emplaſtra polychreſta debere ex pluribus ſimplicibus medicamentis componi. Ut plumbea medicamenta coquantur. Pondera Romanorum. Medicamentorum virtutes primæ, elementares; ſecundæ, ut molliendi vis, aut digerendi: tertiæ: ut glutinandorum vulnerum.

L. VII. pathologia ſcirrhi. Mollientia, relaxantia, acopa. Totum opus ex HERA, ANDROMACHO, ASCLEPIADE collectum, nihil ex ARCHIGENE.

GALENO falſo adſcriptus liber *de ponderibus & menſuris*, AUGUSTINO GADALDINO interprete.

Græce & latine cura H. STEPHANI cum theſauro.

Latine vertente J. GUINTHERO Baſil. 1530. fol.

Codex eſt in B. Brit. cod. n. 3637, ſi recte lego, & in Medicea III. p. 51. Pondera humidorum, ſolidorum, & menſuræ.

Claſſis ſeptima, vulgo VI, quæ pars eſt Therapeutices in curationibus chirurgicis occupata.

L. *de hirudinibus, revulſione, cucurbitula, ſcarificatione*, FERDINANDO BALAMIO interprete.

Conf. *B. Chir.* I. p. 88. Venet. 1537. 12. Adde aliqua. Aſthma GALENUS in ſene ſcarificando ſanavit. Humores ſurſum fluentes, ad inferiora oportet revellere, & viciſſim. Utilitas ſcarifationis in partibus phlegmate laborantibus, induratis. Non laudat venæ ſectionem crebro repetitam.

De venæ ſectione adverſus ERASISTRATUM, JOSEPHO TECTANDRO interprete.

ERASISTRATUM cum ad omnia ſe dimitteret, tanti auxilii nunquam meminiſſe, niſi ſemel & obiter, cum de ſanguinis rejectione ageret. Se in ſpaſmo, in ſuppreſſis menſibus, etiam in hydrope, cum fructu ſanguinem miſiſſe. Objectiones ERASISTRATI refutat. In plethora nihil venæ ſectione efficacius, neque inediam ſufficere. Balnea in fluxione ſanguinis contraria eſſe.

De venæ ſectione adverſus ERASISTRATEOS, *qui Romæ degebant*, JOSEPHO TECTANDRO interprete.

Codex Græcus eſt in B. D. MARCI.

In GALENI de venæ ſectione l. ſcholia ſunt J. BAPT. PERSONÆ

Exempla

Exempla ægrorum, qui Romæ perierint, quod venæ ſectio prætermiſſa fuiſſet. Ut noſter mulierem, cui ex retentis menſtruis purgationibus angina ſupervenerat: & ſanguine per exercitationem in caput congeſto per ſanguinis miſſionem fato eripuerit. Alia femina retentis menſibus laborans a natura ſanata eſt excitata narium hæmorrhagia. ERASISTRATI ægrotos aliquos per eum ipſum errorem & intermiſſam ſanguinis miſſionem periiſſe. Non ſecuiſſe venam ERASISTRATUM, etſi ſectatores ſecuiſſe contendant. Inedia plethoram male tentari, eſſe ubi nocuerit, ubi epilepſiam fecerit.

De curandi ratione per ſanguinis miſſionem THEODORICO GERARDO interprete.

Codex Græcus eſt in B. D. MARCI Veneta: in Medicea III. p. 122. Latinus in B. R. Par. n. 6865.

Prodiit Pariſ. 1530. MAITT.

Latine vertente THEODORICO GOUDANO Venet. 1537. 12. TR. LEONHARDO FUCHS Lion 1550. 16. * & G. PATIN Pariſ. 1649. 8. curante LUDOVICO BAVOT in GUIBERTI collectione.

Cum duobus prioribus conjunctus libellus prodiit J. TECTANDRO interprete Lion 1549. 12. *De venæ ſectione* L. II. Baſil. 1532. fol. fuerint priores duo de VS. libelli.

Gallice, *l'art de guerir par la ſaignée* Paris 1603. 12. RAST. vertente eodem LUDOVICO BAVOT.

Commentarius FERDINANDI MENAE prodiit Turin 1589. 12. In eum libellum ſcholia ſunt latina cum notis HIERONYMI NUNNII RAMIREZ Lisbon 1608. 4. B. BODL. & MELCHIORIS SEBIZ Argentor. 1652. 4. * qui *problemata phlebotomiæ ex eo l. depromta & ad materiei gen. diviſa dedit* Argentor. 1631. 4.

Codex MS. commentarii EMANUELIS FRANANDEZ de MOURA exſtat CAP. d. VIL.

Poſt paulo priorem libellum ſcriptus eſt, ipſo GALENO teſte. De plenitudine propter quam venam oportet ſecari. Plethora ad vaſa, & ad vires. Plethora cum tenſione conjuncta nunquam non venæſectionem poſcit. Se podagram ſanaſſe, alvo verno tempore ducta, aut ſecta vena. Inflammatis partibus ſanguis a dolore adtrahitur. Obeſis rectius malleolos ſcarifari. Sæpe ſe narium hæmorrhagiam venæ ſectione compeſcuiſſe: ſimul & artubus vincula injicere. In acutiſſima febre ſex ſanguinis cotylas prima die detrahi debere. Sex libris ſanguinis eductis, febris utiliter ſuppreſſa. Ophthalmiam, a medico ERASISTRATEO male curatam, GALENUS emiſſis tribus ſanguinis libris compeſcuit. Ad pulſus imminutionem adtendendum eſſe: nam novit GALENUS periiſſe ægrum, dum ſanguis de vena ultra menſuram fluebat. Ex vena ſub lingua & ad oculorum angulos, nulla memorabilis ſanguinis copia educi poteſt. Cucurbitulæ noſter etiam meminit ad latus ſiniſtri hypochondrii admotæ. Sanguinem ex dextra manu miſſum lienem levare, ſeque bono eventu lienoſis libram unam ſanguinis emiſiſſe.

In

In pleuritide venam ſecandam e directo. Mediocris venæſectio iteranda. Morbi partium ſuperiorum levantur vena cubiti inciſa, inferiores ſecta poplitea, ut GALENUS omnino derivationem commendet. Iſchiadas unica venæſectione ſanatas fuiſſe. Sanguinem ex utero ruentem, qui non ſit menſtruus, utique ſiſti debere. Eſſe mortales, qui repetitas venæſectiones non ferant. Arteriæ in temporibus & poſt aures utiliter inciduntur. In cubito caſu violata arteria vinculo injecto ſæpe a GALENO abſque anevryſmate ad ſanitatem reducta eſt. Melius arteriam totam diſſecari. Ipſe ſibi ſomnio jubente venam inter indicem & pollicem ſecuit, ita dolorem ſuſtulit, ea ſede fixum, qua ſeptum eſt transverſum. Sæpe cum fructu occipitis arterias incidit.

In *præfatione* teſtatur FUCHSIUS, innumerabiles ſe errores caſtigaſſe, & de VATICANIS exemplaribus queritur.

De venæſectione fragmentum ex HIPPOCRATE, PAULO, GALENO, &c. Gr. lat. edidit CHARTERIUS, & eſt in B. R. Par. n. 2269. in Medicea ut puto III. p. 122. in Vindobonenſi VI. p. II. p. 123. An l. de Phlebotome B. Taurinenſ. p. 70.

Octava claſſis, vulgo ſeptima, iterum confuſa ex duabus claſſibus, therapeutica nempe & chirurgica. Admiſti ſunt etiam libri ſpurii.

Ad priorem pertinet ingens GALENI opus, *methodus medendi*, a NICOLAO LEONICENO converſa, & ab AUG. GADALDINO ad græcorum codicum fidem emendata.

Ex præcipuis GALENI operibus, ſæpiſſime recuſum & commentariis illuſtratum fuit.

Codices Græci ſunt in B. R. *Par.* n. 2160. 2162. 2171. in B. D. MARCI. In Medicea totum opus apud BANDINI III. p. 53. Codicis meminit MAZUCCHELLI, ex quo perfici poſſet, quod deerat in verſione BURGUNDIONIS. Latine, ut puto, in B. *Norfolk* n. 3443. In CAI. GONV. n. 946. 947. Latine in B. R. Pariſ. n. 6865. a. Libri 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. & pars 16. Latine (libri vulgo tantum 14. numerantur) in B. CAI. GONV. n. 947. Tres libri primi Græce B. R. Par. n. 2157. Libri quatuor in B. R. Par. n. 2169. Liber tertius ſolus Græce B. R. *Par.* n. 2232. Hebraice in B. Vindob. I. p. 181. Hebraice, ut puto, libri VI. priores CASIRI n. DCCXCVIII. & paraphraſis in libros de arte medendi, auctore ABU AMRAM MOYSE BEN OBEIDALLA BEN MAIMON Cordubenſi.

Commentarii X. in hoc opus ABU BETRI RAZIS in B. *Scorial.* CASIRI n. DCCXCVII.

Non aliam puto eſſe *Megatechnen* GALENI, cujus codex, latinus ut puto, eſt in libris CAROLI THEYER Cod. Brit. n. 6603. & in B. CAI. GONV. *Cantabr.* n. 955.

Flores ſeptem poſteriorum librorum de methodo medendi MS. ſunt in B. R. Par. n. 7047. latine.

Prodiit GALENI opus Græce Venet. 1500. f. MAITT.

Latine THOMA LINACRO interprete Pariſ. 1514. f. 1519. f. TR. MAITT. 1526. 8. 1530. 8. MAITT. 1538. 8. B. NEAUME. Venet. 1527. 4. Baſil. 1529. 8. Lion 1546. 16. *. 1549. 8.

Commentatus eſt, & ſcholia addidit, J. AGRICOLA AMMONIUS Augſpurg 1534. 8. FALC.

Commentatus eſt etiam LUDOVICUS LEMOS Salmantic. 1581. fol. tum CASPAR HOFMANN, cujus paraphraſi titulum fecerunt, *praxis medica curioſa* Frf. 1680. 4.

In ſex libros priores commentarii ſunt FABII PACII Vicetiæ 1598. fol. HOTTON. & in *ſeptimum* 1608. fol.

In VII. librum *quæſtiones phyſico medicæ* &c. FABII PACII Vicetiæ 1609. fol. 1608. fol. TREW. An diverſum opus?

In diſputationes 14. reſolvit, & cum prolegomenis edidit MELCHIOR SEBIZ Strasburg 1639. 4. & *collegium therapeuticum* 25. *diſputationum ex* GALENI *methodo medendi deſumtum* IDEM Strasburg 1634—1638. 4.

Tabulas curationum & indicationum ex prolixa GALENI *medendi methodo, in ſumma rerum capita contractas excudit* J. FRELLON bibliopola Lion 1554. 4.

Introductionem brevem in methodum generalem dedit GALENI JAC. SYLVIUS.

Methodicam periochen CRATO Baſil. 1563. 8.

Periochen in VII. libros priores ANTONIUS de MERY Pariſ. 1534. 12.

Gallice Pariſ. 1554. 16. ſex libri priores RAST.

Priores ſex libros GALENUS ad HIERONEM dedit, & cum iſte obiiſſet, ad EUGENIANUM ſequentes, ſenile opus, in quo plurima priorum operum ſuorum citat.

In L. I. ad ſcribendum ſe impuliſſe THESSALI & methodicorum arrogantiam, qui HIPPOCRATEM contemnerent. In definiendo morbo, ejus cauſa, & ſymptomate, potiſſimum laborat, quæ methodici non definiviſſent, alioquin non amantes definitionum; inde in OLYMPICUM dicit, qui aliquam tamen definitionem morbi dederat.

L. II. in iisdem pergit. Morbos dividit. Morbi partium ſimilarium a quatuor intemperiei ſpeciebus, qui omnium vulgatiſſimi ſint. Morbi partium organicarum: utrarumque porro vitia in figura, numero, ſolutione continui. Sex morborum claſſes. Ab his principiis duci nos ad eorum ſelectum, quæ agere oporteat. Auctoritatem nihil valere. Subtilia aliqua & grammatica.

L. III. porro de ratione medendi, ad quam per indicationem ducimur. Exemplum in ulcere dat. Non debere omnia ulcera ſimilibus medicamentis curari,

rari, ſed omnino ad ſingulas intemperies ſua auxilia ſeligi. Oculis opium nocere, eos perdere; ocularium morborum curationem ſe primum inveniſſe.

Reliqua libri III. fere chirurgica ſunt, tum in L. IV., V & VI.

In L. tamen IV. indicationem a morbi magnitudine ſumtam laudat, & Hippocrati inventam tribuit. Venæ ſectionis & purgationis ſaluberrimi effectus.

In L. V. de hæmoptoe agit, cui venæ ſectionem repetitam & poſcam opponit. Ulcus pulmonis vix unquam ſanari, calloſum tamen reddi poſſe, vitamque produci. Aſperæ arteriæ ulcera tamen ſiccante medicamento & lacte Stabiano curata fuiſſe; demum & hæmoptoen, & hominem, qui membranam laryngis rejeciſſet. Theriacam recentem ſoporiferam eſſe.

L. VII. iterum ad curationes internorum morborum: de remotione qualitatum morbiferarum, calidi, frigidi, humidi, ſicci, per ſingulas humani corporis partes. Diſſidiis medicorum confuſum ſe propriæ demonſtrationi ſe dediſſe. Octo diverſæ cruditates. Calidum ventriculum frigidis reſtituendum, frigidum calidis. Quibus id mediis fiat: multum tribuit victus rationi, aquæ, melli, lacti, vino, ordini cœnæ aut prandii. Sanatus frigida nivata homo quadragenarius, quem calidi & ſicci cibi lædebant (periit tamen idem gula refrigerata). Quatuor intemperies Gal. percurrit; inter eas a ſicca ſibi potiſſimum metuit; quam balneo curat & aſinino lacte. Aſinæ lac tenuiſſimum eſſe. Periodicam ſanguinis de ore & faucibus excretionem frequentem eſſe.

L. VIII. de febribus diariis, quarum exempla recenſet. Contra methodicorum diatriton, quæ morbum reddat difficiliorem: ſanaſſe ſe hominem ex neglecto balneo & cibo omiſſo ægrotantem, quem methodici penuria volebant excruciare. Ptiſanam laudat. Diæta ad febres, ad picrocholiam. Eſſe tamen ſua diatrito commoda. Febris a perſpiratione impedita ſanata, & a cruditate varia, in qua fere unguenta purpura ſuſcepta ventriculo imponit. Piſces facile coqui. Cæterum noſter in febribus intermittentibus fere ſola utitur diæta & balneis, absque ullis medicamentis. In diariis frigidam adſuetis permittit. Methodicorum diſcipulos non ſine lacrumis ſibi faſſos eſſe, nihil ſe a ſuis magiſtris didiciſſe. Die primo ſe non ſemper morbum adgnoſcere: die tamen quarto, quo demum methodici ad curandum ſe accingant, fere ſe ægrotos ſanos dimittere. Diariarum variæ curationes.

L. IX. de ſynocho triplici, æquali, epacmaſtica, paracmaſtica. De putri. Ut vapor tranſpiret, aut non tranſpiret, ita has febres evaneſcere aut perſiſtere. Sanguinem in ſynocho ad deliquium animi mittit, quo præſidio Gal. morbum ſubito jugulet; nocere poſſe tamen tantam ſanguinis jacturam fatetur, ſi loco non ſuo fuerit adhibita. Synochus ab obſtructione & a plethora. Sexto etiam & ſeptimo die, & ſerius etiam, venam ſe ſecare. Iterum hic adſuetis frigidam indulget, quæ tamen non ubique proſit. Debilitatem venæ inciſionem diſſuadere &c. In-

dicationem ſummi momenti eſſe, quæ a viribus ſumitur. Alia a temperamento. Se poſt HIPPOCRATEM methodum medendi perfeciſſe, quo loco ſe cum TRAJANO comparat, qui Italiæ vias reparaverit.

L. X. porro de febribus diariis plurium dierum. De cibationis modo & tempore. Inedia in temperamentis calidis & ſiccis nocet, inque iis frigida utilis eſt. Fuſe de balneis, eorumque ad febrem habitu. Maraſmum inſanabilem eſſe. De hecticis febribus, & de alimentis, quæ iis conveniunt. GALENUM vulgo paradoxopoium dictum eſſe. Ne diariæ in tertianas tranſeant. Ut convicerit diatritarios, & diatrito omiſſa ægrum curaverit. Hecticas aerem requirere refrigeratum. Frigida balnea in hecticis tentanda, etſi non ſemper proſint. In maraſmo balneo juvenem ſervavit, valde ſollicite per diverſos caloris gradus traductum. Hecticis ſe lac aſininum dare, initium vero ab unica hemina debere fieri.

L. XI. febrium putridarum curatio. Alvus omnino lenibus laxantibus ducenda, clyſteres adhibendi: ſed & vomitum ciere expedit, ſi circa ventriculum humores congeſti fuerint: tunc frigidam dandam; ſi vires ſuffecerint, etiam ſanguinem mittendum. Contra methodicorum cataplaſmata: phlegmonea ea facere, quando nulla adfuit, neque deſiderari, niſi in loco adfecto. De cataplaſmatibus ad certorum viſcerum mala idoneis. Unguenta ſuaveolentia. Ictericis adſtringentia parcius convenire. Quando relaxantia conferant & balnea. Se primum glutinoſo vitio deterſiva oppoſuiſſe.

L. XII. de ſymptomatibus. De ſyncope ſecundum varias ejus cauſas. Quæ ſit ex crudorum ſuccorum copia, eam ſanari defricatione cum oleo. Clyſterem convenire, ſi vires ſuffecerint, & abſtinentiam hic utique prodeſſe. Alia ſyncope a flavæ bilis vitio, & de ejus varietate. In ſyncope a vitioſis humoribus nata, hiera picra utilis: ſed etiam ſcammoneo GALENUS feliciter uſus eſt. Ruſticis etiam allium profuit. Ad flatus diſcutiendos cucurbitula In dyſenteria vehemens purgatio alias profuit, alias nocuit. De Philonio. Dolorum variæ cauſæ. Collyrium opiatum in præſens dolorem lenire, poſtea nocere.

L. XIII. tumores. Phlegmone: hic revulſionem ad partem corporis quam remotiſſimam præfert. Phlegmone ſingularum partium corporis. Methodicorum vitium, quod ubique generalia medicamenta admoveant, nullo cauſarum & loci adfecti facto diſcrimine: inde proveniens mala curatio adfecti hepatis, quam ATTALO methodico exprobrat, inflammatum jecur meris laxantibus tentanti, quem morbum GALENUS admiſtis adſtringentibus ſanaverit. Gibbum hepar per lotium, cavum per alvum melius evacuari. Scirrhi viſcerum. In calida ad caput fluxione arteriotomes encomium.

L. XIV. de inflammatione & eryſipelate: ut differant. Oedema ut curetur. In naſcente inflammatione & in eryſipelate, præ reliquis, glaucium adhibet: Ferulis percuſſas partes incraſſari, tum acribus ex thapſia fomentis. Ad Alopeciam

ciam etiam thapſia confert. Ad vermes necandos amara. Alia chirurgica. Obeſitas nimia.

In editione ſua J. LINACER innumera vitia ſe ait correxiſſe.

GAL. l. *de ratione curandi ad* GLAUCONEM NIC. LEONICENO interprete, ab AUG. GADALDINO recognitus. MARTINUS AKAKIA etiam vertit.

Numeroſi exſtant codices MS. Græci B. R. P. n. 2156. 2157. 2166. 2265. 2269. 2304. In B. D. MARCI Veneta. In Medicea PLUT. LXXV. & boni codices ap. BANDINUM III. p. 156. .164.

Latinus codex eſt in B. R. P. n. 6865. An latine in B. VOSSII n. 2162. 2406.

Arabice vertente HONAIN in B. R. Par. n. 1043, tum interprete ALI EBN REDVAN, qui & commentatus eſt, apud CASIRI n. DCCCLXXVII.

Hebraice in B. R. P. n. 315.

Prodiit Græce Venet. 1500. fol. MAITT. Pariſ. 1536. 8. ſtudio J. GUINTHERI FALC.

Latine NIC. LEONICENO interprete Pariſ. 1514. 4. Venet. 1538. 12. TR. Latine Pariſ. 1528. 8. MAITT. 1537. 8. ut lego, Lion 1551. 12.

In L. I. commentatus eſt STEPHANUS Athenienſis, cujus commentarius verſus ab AUGUSTINO GADALDINO prodiit Venet. 1534. 8. 1554. 8. TR. Lion 1550. 8. FALC. 1558. 8. Baſil. 1581. 4. *. Lion 1555. f. RIV. Paraphraſticus antiquo more ſcriptus commentarius.

In L. I. comm. VICTORIS TRINCAVELLI Venet. 1575. fol. TR.

MARTINI AKAKIA verſio & commentarii editi ſunt Pariſ. 1538. 8. BB. 1587. 8. TREW. Venet. 1547. 8. TR. Lion 1547. 8. BB. 1551. 16. qui commentarii ex ſeculi more ſcripti ſunt.

Eſt etiam commentarius J. B. MONTANI Venet. 1554. 8. & PETRI CAMANES ſunt *commentarii* Valentiæ 1625. 4. FALC. RAST.

Ex hoc libello plus diſci veræ frugis MARTINUS AKAKIA teſtatur, quam ex univerſis Arabibus: nimis mihi tamen videtur in generalibus ſubſiſtere. De febribus. In quotidiana pulſus eſſe rariores, frequentiores in tertiana, in quartana frequentiſſimos: ſeptimo paroxyſmo exquiſitam tertianam finiri, antiquum effatum, quod novi minime reſpondere. Non exquiſitam tertianam totam per hiemem perſiſtere, & altero demum vere finiri. Hieme lienem intumeſcere & hypochondria. In exquiſita tertiana flavam bilem dominari: refrigerantibus debere curari, & mollientibus. In tertiana non exquiſita etiam calefaciendum & digerendum. In quartana audacter ſanguis mittendus (quo auxilio priori adhuc ſeculo Cardinalis Infans Gubernator Belgii Hiſpanici interemtus eſt, quem duæ unciæ peruviani corticis facillime ſanum præſtitiſſent). Ad ſymptomata in febribus reſpiciendum. Si humor acris os ventriculi momorderit, id os confirmandum eſſe, priusquam

 evacues,

evacues, alioquin cum ſummo periculo, & funeſto etiam eventu, vacuationem ſucceſſuram. Ad alios morbos. Bulimus a frigore. Externa medicamenta & chirurgica pluſcula. Scirrhi diſſipantur vapore calentis pyritæ in acetum conjecti. In Alexandria elephantiaſin dominari, in Græcia nunquam viſam.

Quos purgare conveniat, quibus medicamentis & quo tempore JULIO MARTIANO ROTA interprete. Fragmentum eſt libri VII. collectionum ORIBASII. An iſte l. *de evacuantibus* in B. Med. III. p. 122.

Codex eſt in B. *Aug. Vind.* in Medicea III. p. 152.

Græce prodiit apud MORELLUM cum aliis Pariſ. 1557. 8. Interprete J. POLLTO Pariſ. 1544. 4. * & vertente SEBASTIANO COQUILLAT cum commentario Lion 1553. 12. TR. 1557. 16.

Non ſanos debere purgari, ſed vicinos ſanis, & in principio morborum conſtitutos, tum quibus humores turgent. Quoties tempus non nimis urget, humores prius cibis idoneis adtenuandos. Hellebori albi ramenta per noctem in raphanum infigi. Varietates humorum qui purgantur. Poſſe in morbis acutis calidis purgari medicamentis.

In l. HIPP. *de victus in acutis ratione commentarii quatuor* JOHANNE VASSÆO interprete, ab AUG. GADALDINO recogniti. Tres l. priores DURETUS etiam vertit.

Alias editiones & codices vide in capite de HIPPOCRATE p. 62. ſeqq.

Solus hic liber prodiit Baſil. 1533. fol. BB. ex verſione VASSÆI.

In eum librum NICOLAUS LAVACHER GALENI commentarium illuſtravit Francf. 1533. 4. TREW.

Comm. I. ſuperſtitioſus probat auguria Græcorum & Arabum, magis tamen Græcorum, etiam ad eventus morborum prædicendos. Frigidæ in acutis potum laudat, quem quidem HIPPOCRATES prætermiſerit, ut tamen oxymel frigidum dederit. HIPPOCRATEM ſe utique ſequi. Chondrus pleuriticis alimentum, oxymel medicamentum.

Comm. II. in ſanguine mittendo; quando eum ob plenitudinem detrahimus, debere omnino ad mutationem coloris reſpici. Purgantia quidem medicamenta ſua ex indole omnino nocere. Qui quotidie bilem revomebat, alvo erat dura, molli vero EUDEMUS, cui per alvum eadem deſcendebat. Erraſſe HIPPOCRATEM in multitudine.

Comm. III. facultates vini, mulſi, balnei, oxymellis. Vini varietates ex diverſiſſimis regionibus. Rara eſſe in Græcia vina tenuia & aquoſa, quæ in febre opportuniora ſint.

In Comm. IV. vena ſecanda quoties vehemens dolor urget. Hanc ultimam libri HIPPOCRATICI partem vehementer improbat.

GALENI *documentum de puero epileptico* NICOLAO LEONICENO interprete. Græcus codex eſt in B. D. MARCI.

Seorſim

Seorſim cum nonnullis aliis GALENI libris prodiit Baſil. 1531. fol.

Cum is puer DIONYSIUM medicum ſecum Athenas eſſet ducturus, eumque medicum GALENUS magni faceret, conſilium dedit, tanquam amico ſuo: purgationem ſuadet, tum nonnulla diætetica & oxymel, de cujus præparatione agit.

In omnes hos libros erant JOACHIMI MARTYROPOLITÆ commentarii, ut intelligo.

De natura humana Comm. IIdus, NICOLAO MACCHELLO interprete.

Fragmenti magna pars practici eſt argumenti.

Nona claſſis, ſcripta GALENI extra claſſium ordinem poſita.

GALENI *in aphoriſmos* HIPP. *commentarii* NICOLAO LEONICENO interprete, a JULIO MARTIANO ROTA, & a JANO CORNARIO recogniti.

Editiones vide cum HIPPOCRATE, p. 47.

Commentarii Galenici fuſiſſimi, Aſiatica loquacitate pleniſſimi. Intercedunt tamen utilia aliqua, ut loci veterum, & etiam potiſſimum ERASISTRATI, tum critica aliqua judicia de iis, quæ HIPPOCRATIS genuina ſunt opera, adnotationes aliquæ, & propriæ curationes. Febres iis ſolis utiles eſſe, qui a refrigeratione in morbum inciderunt.

GALENUS *adverſus* LYCUM, *quod nihil in eo aphoriſmo* HIPPOCRATES *peccet, cujus initium eſt; qui creſcunt plurimum habent caloris*, JULIO ALEXANDRINO interprete.

Codex Græcus eſt in B. R. Par. n. 2164.

Dudum etiam alios ſenſiſſe, HIPPOCRATEM in corporibus animalibus quatuor notiſſima elementa adgnoviſſe, calidum, humidum, frigidum, ſiccum. Aliam eſſe tranſpirationem, qualis vapor eſt, aliam qualis ſiccus aer, aliam iterum, qua humiditates excernuntur, quas ſenſu percipias. In LYCUM varia, qui HIPPOCRATICÆ artis ignarus fuerit.

Contra ea, quæ a JULIANO *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos dicta ſunt*, JULIO ALEXANDRINO interprete.

Defendit GAL. Aphoriſmum; *in perturbationibus ventris & vomitibus ſpontaneis &c.* In Ægypto artium inventa columnis inſcribi ſolita. In JULIANUM multa, ut philoſophiæ expertem. Jam PLATONEM in TIMÆO HIPPOCRATEM eſſe ſecutum. Pro adtractione humorum, quæ fit cum ſelectu.

Obſoletarum vocum HIPPOCRATIS *interpretatio* JANO CORNARIO interprete.

Græce apud H. STEPHANUM 1564. 8. *.

Procemii ſolius codex eſt in B. R. P. n. 2144.

Emendavit GADALDINUS.

Breve lexicon vocum rarius occurrentium, cum aliqua interpretatione.

Claſſis

Claſſis X. SPURIA opera, GALENO non bene adſcripta.

L. *de clyſteribus & colica* latinus codex eſt in B. R. Par. n. 6865. 6867. & latine ſolum exſtat, verſus a RAPHELENGIO. Seorſim prodiit e Græco a JOHANNITIO in Arabicum converſus, inde a KALONYMO in Hebraicum, editus Leid. 1591. 8. HUTH. qui libellus non eſt in meis editionibus.

L. *de facile parabilibus medicamentis ab* HUBERTO BARLANDO verſus, nunc accurate recognitus. In editione CHARTERII T. X. integrior exſtat.

Alia eſt editio JACOBI HOULLIER, in qua verſio GUINTHERI recuſa redit Pariſ. 1543. 16. *.

Editiones vide in *Botanicis* I. p. 151.

Secundum morbos a capite ad calcem recenſos, ad quemque auxilia ſua indicantur. In quoque malo, ut in capitis dolore, tamen cauſarum habetur ratio, ut alia & alia præferantur, ut ea cauſa alia fuerit, ſed vide *B. Bot.* l. c.

GALENO *adſcriptus* l. de *facile parabilibus* ad SOLONEM, J. PAULO CRASSO interprete.

Vid. B. *Bot.* I. p. 151.

Liber tertius, de medicamentis, quæ ad manum ſunt parata, GALENO adſcriptus, PAULO CRASSO interprete.

Vid. *B. Bot.* I. p. 150.

GALENO adſcriptus l. *de incantatione, adjuratione & ſuſpenſione.*

Spurius, latine tantum exſtat. Auctor librum CLEOPATRÆ citat. Narrat, ut per imaginationem excitatam hominem ad venerem debilem ſanaverit, qui ſe ligatum putabat. Multa ſuperſtitioſa. GALENUS integro cum nomine ſuo citatur.

L. *de oculis*, a DEMETRIO translatus, nuper a variis mendis repurgatus.

In particula tertia generalia quædam ad medicinam facientia traduntur, tum de morbis oculorum agitur, eorumque curatione. Citatur PAULUS.

GALENO adſcriptus l. *de renum affectuum dignotione & curatione*, CHRISTOPHORO HEYL (SOTERE) interprete, nunc ad Græca exempla recognitus Mogunt. 1530. 8. Baſil. 1533. fol. TREW. Codex Græcus eſt in B. D. MARCI Veneta.

Calculos pueris facilius in veſica generari, quam in renibus. Poſt venæ ſectionem purgantia medicamenta melius operari. Alvum debere apertam teneri. Medicum ſuum conſervum auctor citat, qui ægro ad latus adſideat. Quare non erit DEMETRII PEPAGOMENI, quæ FABRICII eſt conjectura.

Græcus codex GALENI *de cruditate* in B. R. Par. n. 2256. huc videtur pertinere.

Chirurgicos libros omitto, etſi aliqua paſſim ad hiſtoriam potiſſimum medicinæ facientia continent.

De

De *hiſtoria philoſophica*, JULIO MARTIANO ROTA interprete.

Principium differt a PLUTARCHI placitis philoſophorum : in profectiori opere conſentiunt.

Prognoſtica de infirmorum decubitu ex mathematica ſcientia, JOS. STRUTHIO interprete, JACOBUS ANT. MARESCOTTUS edidit. Abſurdum opus. In B. R. P. Græcus codex eſt n. 2139. An fuerit l. *de præſagitione* a G. VALLA verſus Venet. 1498. fol. an potius l. *de præcognitione*.

De partibus artis medicæ l. NICOLAO RHEGINO Calabro interprete.

Aliqua ad hiſtoriam artis. Romæ & Alexandriæ ſingulis morbis ſuos eſſe medicos. De reliquis, præter anatomen, medicinæ partibus. Aliqua generalia.

An idem eſt GAL. *de duplici medicina in B. Taurinenſi* MONTFAUCON II. p. 1397.

De dynamidiis L. I.

Fragmentum.

L. II. *ad Mæcenatem*, ſi Diis placet. Generalia aliqua medicamenta, purgantia equidem. Alia quædam medicamenta. Morbi a capite ad calcem, cum remediis vanis ſæpe & ſuperſtitioſis.

De natura & ordine cujuslibet corporis. Aliqua de febribus cognoſcendis.

Compendium pulſuum. Aliqua pulſuum diſcrimina ſecundum ætates,

De diſſolutione continua corporis humani. Neceſſitas alimentorum. Præcepta ad victus rationem.

De bonitate aquæ l. vertente AUG. GADALDINO. In ſola Ægypto aquam paluſtrem bonam eſſe.

De vinis l. ex ORIBASIO, PAULO.

Præſagium experientia confirmatum G. VALLA interprete. Græce CHARTERIUS edidit.

Prodiit Venet. 1498. fol. Baſil. 1542. 8.

An *ſigna vitæ & mortis* ap. BANDIN. III. p. 168.

Signa febris invaſuræ. Sudoris ſignificatio.

De urinæ ſignificatione ex HIPPOCRATE, pariter G. VALLA interprete.

Codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2269. in B. Taurin. II.

L. GALENO *adſcriptus de urinis* JOSEPHO STRUTHIO interprete.

Codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2260. B. Medic. Pl. LXXIV. bis. BANDINI III. p. 122. 131. 132.

Excerpta ex GALENO *de urinis* ib. An idem opus ſuerit *Urinarum diviſio* Græce in B. BODL. n. 261.

Hebraice in B. *Vindob.* LAMBEC. I. p. 181.

Seorſim excudi fecit SALOMON ALBERTI Helmſtatt 1586. 8.

J. A. BELLOFORTI in eum l. commentarius prodiit Pariſ. 1566. 8. FALC. & FERDINANDI MENÆ Complut. 1553.

Idem fuerit l. περι του κρογινωσκειν, excuſus apud MORELLUM Pariſ. 1550. 8. MAITT.

In B. *Vindobonenſi* conſervatur l. *de optimis ſecundum naturam urinis.* De urinarum differentia.

GAL. *de catharticis.*

De ſero lactis in B. Med. III. p. 122.

De gynæciis, NICOLAO RHEGINO Calabro interprete. Codex latinus eſt in B. R. P. n. 6865. Græcus n. 2158. Empiricus libellus.

L. ſecretorum ad MONTEUM.

Arabis opuſculum. Modum *deſtillandi* ſpiritus vini deſcribit. Morbi aurium, oculorum.

Codex latinus eſt in B. R. Par. n. 7046.

An idem fuerit *ſylva experimentorum* a C. GESNERO edita Tigur. 1541.

Idem eſt liber *ſelecta* a GALENO *de variis morborum generibus, remediisque ad illorum curationem maxime idoneis.* B. R. Par. n. 2230. græce; & latine n. 7831.

L. *de medicinis expertis.*

Pariter Arabis opus, in quo plurimi ſcriptores ejus gentis vix aliunde noti citantur. Fuiſſe medicum, qui lapidem veſicæ perfecte curaverit, & ea felicitate magnas divitias ſibi paraverit. Fuiſſe etiam, qui demorſos a rabido cane lapide bezoar ſanaverit. THAMAR æthiopem egregia habuiſſe medicamenta. Similia de aliis.

De melancholia ex GALENO, RUFO, POSSIDONIO & AETIO; JANO CORNARIO interprete.

De cura icteri l.

Codex eſt in B. R. Par. n. 6865.

Quæſita in HIPP. *de urinis ex prognoſticis & aphoriſmis.*

Quis ſit liber GALENI *de corporibus, cauſis, ſignis ſanis, ægris, neutris*, cujus codex eſt in B. Cathedr. *Wigornienſis* n. 760. & in ll. ROBERTI BURSCOUGH n. 7675?

Iſagoge ad Regimen GALENI. In ll. B. BURSCOUGH Codd. n. 7673.

Eclogæ ex HIPPOCRATE & GALENO a BUSBEQUIO emtæ LAMBEC. L. VI. P. II. p. 100.

R. NATHAN JOEL PALKEIRA *ſententiæ ex* HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA, MAIMONIDE B. WOLF.

Per

Anonymi introductio ad ea quæ GALENUS *de re medica* ſcripſit, hebraice in B. R. Par. I. n. 401.

Compendium ex GALENO in B. Bavar.

Anonymi tabulæ diviſionum in pluſculis libris GALENI LAMBEC. VI. p. 151.

Collectio in qua C. GALENI, XENONIS, MELETII & CRATEVÆ ll. *de materia medica* in bibl. CANTACUZENI.

Eclogæ ex GALENO, LAMBEC. VI. p. 153.

Excerptum de pleuritide B. *Vindob.* VII. c. 25.

Excerpta ex ORIBASIO & GALENO in B. R. P. n. 2149.

Excerpta ex GALENO, LAMBEC. VI. p. 93.

Alia ID. ibid. p. 100.

GALENI *paſſionarius, ægritudines a capite ad pedes uſque complectens* in l. V. *diviſus una cum febrium tractatu* Lion 1526. 4. Cujus codex eſt in B. *domus* D. PETRI *Cantabr.* n. 1869. & in B. *Coll.* CAI. GONVIL. n. 955. inque B. MICH. CANTACUZENI, VERDIER p. 62. Non eſſe GALENI, ſed ex ALEXANDRO, GALENO, PAULO atque PRISCIANO collectum lego. Sed eſt ipſiſſimus GARIOPONTUS.

GALENI *theoria & practica medicinæ.* In libris FRANCISCI BERNARDI n. 3651.

Fragmentum ex STOBÆO ſ. χαρακτηρίζοντες ex HIPP. FABRICIUS.

HIPPOCRATIS l. *reſolutionis*, quem GALENUS explicat, & GALENUM MICH. PSELLUS, VERDIER *bibl.* conf. p. 59.

Quis eſt liber GALENI *de cauſis & eventibus* NICOLAO RHEGINO interprete, cujus codex eſt in B. R. Par. n. 6865.

GALENI *medicinale ad* HIPP. in *Cat. Bibl. Conſtantinopol.* VERDIER II. p. 57.

GALENI fragmentum. *Problema de cauſis rariorum morborum* in B. BODLEY. n. 131.

Fragmenta varia apud FABRICIUM B. GR. L. IV. c. 17.

Antidotarium GALENI nondum editum, quod CHRISTOPHORUS GEORGIUS ab HONESTIS Florentinus citat. Negat GALENI eſſe, SYLVIUS ad MESVEN L. III.

GALENI ketab alat velagiat, ſ. *de morbis & eorum remediis* HERBELOT. p. 974.

Synopſis medicamentorum ſimplicium in PAULO.

Interierunt ex GALENI operibus, L. *de experientia medica* (citatus in l. *de libris propriis*).

De ASCLEPIADIS *dogmatibus* (cit. in l. *de ord. leg.*)

De empiricorum ſecta.

De empiricorum contradictis.

In primum ERASISTRATI *de febribus* libri 3.

De ERASISTRATI *therapeuticis* L. V.

De THEMISONIS & THESSALI *ſecta.*

De HEROPHILO *circa pulſus.*

De fine medicinæ.

In L. II. *epidemicorum commentarii* 1, 3, 4, 5 & 6.

In L. VI. *Comm.* 7, 8.

In L. *de natura humana* L. III.

De ſymptomatibus criticis.

De methodica ſecta.

Jatricorum uſus.

Diagnoſis morborum oculi.

Exhortationes ad artem medicam.

Ad ſectas.

ARCHIGENIS *de pulſuum negotio expoſitio: l. novem.* Ita FABRICIUS.

Librum περι αποδειξεως dialecticum Græce in Walachia exſtare P. *della* VALLE *viagg.* II.

Promiſerat præterea GALENUS opus *de paſſionibus quæ ſingulis partibus accidunt*, niſi is eſt ipſe l. *de locis affectis* (*a*), & l. *de iis, quæ non ſatis recte dicta ſunt ab* ARCHIGENE (*b*).

Codices MS. operum GALENI pluſculi paſſim exſtant, in *Auguſtana Vindelicorum* MONTF. I. p. 594 In PELISSERIANA ID. II. p. 1174. In B. BODL ib. p. 650, ut intelligo, in *Baſilica* D. PETRI I. p. 157. Codex erat in *Bibliotheca* M. AUR. SEVERINI *Zoot. Democrit.* p. 168.

Operum variorum codices Græci XVIII. vol. in B. *Ambroſiana Mediolanenſi* MONTF. I. p. 497.

Opuſcula in *Taurinenſi* MONTF. II. p. 1397.

Opera aliqua ib. I. p. 529.

In *B. Mutinenſi* ib. I. p. 531.

HIPP. *opera omnia cum expoſitione* ex GALENO in VOSSIANA p. 2124.

Sic in *S. Germanenſi* MONTF. p. 1017. In *B. Cai. Gonv. Cod.* 755; hic & in proximis linguam ignoro.

Erant in B. ANT. CANTACUZENI VERDIER p. 61.

Latine opera omnia. In *B. Coll. Balliolenſi* n. 216.

Editiones integrorum operum.

Græca ap. ALDUM 1521. f. 5. vol. BB. vitioſa editio, altera Baſil. 1538. f. 5. vol.

(a) *Curat. ad* GLAUC. L. II. c. 7.
(b) *de criſib.* L. II.

5. vol. * aliquanto minus mala. Accedit HIERONYMI GEMUSÆI de GALENI & HIPPOCRATIS libris dialogiſmus, & ſecunda præfatio de GALENI vita, LEONHARDI etiam FUCHSII & J. CAMERARII præfatio. Quorum virorum conjuncta opera hæc editio correcta fuit.

Latinæ editt. Antiqua Veneta 1490. f. MAITT. tum Venet. 1502. f. TR. 1522. fol. 3. vol. TREW. Alia antiqua 3. vol. fol. Papiæ 1515. 1516. Aliquæ nonnullorum ll. GALENI verſiones primæ fuerunt GUILIELMI de MORBEKA Dominicani, aliæ NIC. RHEGINI Calabri, aliæ SYMPH. CAMPEGII, aliorum.

Porro prodierunt GALENI opera latine Baſ. 1529. f. 1531. f. 1541. f. 1542. f. TR. a. 1549. f. 4. vol. * præfante hic ad libros Iſagogicos JANO CORNARIO. Præfixa eſt J. B. MONTANI præf. de GALENI libris. Porro Baſil. a. 1562. fol. * cum præfatione C. GESNERI, ejus recenſione editionum Græcarum & latinarum, tr. de amiſſis GALENI, & uberiori catalogo librorum ad GALENUM intelligendum facientium, denique vita GALENI, quam vir dedit indefeſſus, ex operibus GALENI decerptam: & catalogus operum.

Porro prodierunt opera GALENI Lion 1536. fol. 1550. f. 4. vol. cum capitum numeris & argumentis a C. GESNERO additis. Annum 1554. habet FABRICIUS, quam editionem laudari video.

* Venetæ aliæ ſunt. Juntinæ omnino decem, prima 1540. f. cura J. B. MONTANI, altera 1545. 8. qua in editione pluſculos libros AUGUSTINUS RICCIUS vertit, TRINCAVELLIUS editioni præfuit. Tertia 1550. fol. cum argumentis librorum a J. B. SUSIO adjectis: Tum 1556. f. 1562. f. 3. vol. a J. B. RASARIO emendata, in claſſes ſex dipoſita, adjectis libris GALENO adſcriptis, & a RASARIO converſis. Iterum 1565. f. 1570. f. 1576. f. In hac editione, quam HIERONYMUS MERCURIALIS curavit, acceſſerunt varia fragmenta, ut Commentaria IV. in L. HIPP. *de alimentis* a J. B. RASARIO communicata, tum ex RHAZE, MOSE, NEMESIO aliisque collecta aliqua. Præmiſſa eſt MERCURIALIS præf. *de Galeni ſcriptis & vita.*

Porro apud JUNTAS 1586. f. 1592. f. TR. 1600. f. 1609. fol. 1625. fol. quæ editiones a FABIO PAULINO cum Græcis editionibus collatæ, & BRASSAVOLI indice auctæ fuerunt, ad *nonam* editionem accommodato.

Gr. latina unica eſt RENATI CHARTIER Pariſ. 1660. abſoluta, 13. vol. f. paſſim aucta ex codicibus Græcis, paſſim & variis lectionibus ornata, verſione emendata, hactenus pleniſſima, etſi viri utriuſque linguæ gnari CHARTERIO parum tribuunt. Præmiſſæ ſunt duæ FABII PAULINI epiſtolæ; MERCURIALIS alia; *Vita* GALENI recognita a J. COSTÆO: ſynopſis operum GALENI; MERCURIALIS judicium in l. *de theriaca* ad PISONEM, quem pro ſpurio habet; adjecta denique fragmenta aliqua GALENI ex variis ſcriptoribus collecta.

Moliebatur novam editionem THEODORUS GOULSTON, codicibus Græcis collatis, verſionibus emendatis, ſpecimen etiam ediderat.

Deinde C. HOFMANN, qui potiſſimum huic ſe ſtudiorum generi dederat, novam editionem Græco latinam XXVI. vol. paraverat, ſe vivo abſolutam, quæ nuper in manus viri doctiſſ. ASKEW pervenit, quem tamen & ipſum amiſimus. Ei laudi ſe adſociavit LAUREMBERGIUS, qui ſe cum C. HOFMANNO eam editionem ait præparaſſe (*).

JOSEPHUS etiam SCALIGER GALENUM ſua manu emendaverat, qui codex eſt in *B. Guelferbytenſi.*

Porro collectiones aliquot tractatuum GALENI paſſim prodierunt.

Varia HIPPOCRATIS & GALENI *ſcripta* Venet. 1487. 12.

Baſileæ 1529. fol. BB. magna ſatis pars operum GALENI latine verſa prodiit, & ea continet, quæ dicimus. ERASMO Roterodamenſi interprete, ll. *de optimo docendi genere. Quod optimus medicus idem ſit philoſophus* Pariſ. 1542. BB. Grece & latine 1556. 4. etiam excuſus. THOMA LINACRO interprete, *de temperamentis*, *inæquali temperie*, *methodus medendi*, *de ſanitate tuenda*, *de pulſuum uſu*, *de facultatibus naturalibus.* GUIL. COPO interprete *de locis adfectis*, *morborum differentiis*, *cauſis*, *ſymptomatum differentiis & cauſis.* LAUR. LAURENTIANO interprete *Comment.* III. in HIPPOC. *prædictiones.* NIC. LEONICENO interprete *Comment. in* HIPP. *aphoriſmos*, *ars medicinalis*, *ars curativa ad Glauconem*, *de differentiis febrium*, *de criſibus & motu muſculari* THEODORICO GAUDANO interprete, *de ratione curandi per ſanguinis miſſionem*, *de hirudinibus*, *cucurbitulis &c.* JANO PHILOLOGO interprete, *medicar. definit.* L. II. J. PETRO VALLA interprete, *Succedanea.*

Iterum GALENI, libri *corpus temperaturam animi mores ſequi; de vitiis animi; de ſectis: introductio: de optimo corporis ſtatu, de bona valetudine, de elementis, de atra bile, de tumoribus præter naturam* prodierunt Baſil. 1529. 4. GUNZ. a J. GUINTHERIO recogniti.

EJ. *de differentiis morborum* L. II. *de inæquali intemperantia, de arte curativa ad* GL. L. II. *de criſibus* L. III. N. LEONICENO interprete Pariſ. 1514. 4.

GAL. *de primis facultatibus*, *de temperamentis, de animi adfectibus* Pariſ. 1528. 8. *De elementis*, *bono habitu*, *optima conſtitutione* Pariſ. 1530. *De parvæ pilæ exercitio*, *præſagiis ex inſomniis*, *& quomodo morbum ſimulantes ſunt deprehendendi* Pariſ. 1531. fol. J. FICHARDI.

J. POLLTO vertente *de ptiſana*, *de purgant. med. facultatibus*, *de iis quos purgare oporteat &c.* Baſil. 1533.

Nova

(*) *Laur. Delphic.* p. 34. 40.

Nova ejus opera J. GUINTHERIO interprete Pariſ. 1534. fol. MAITT.

De decretis HIPPOCRATIS & PLATONIS, *de demonſtrationibus Anatomicis* L. X. &c. Baſil. 1544. 4. Græce curante J. CAIO.

HERMANNI CRUSERII *Comm.* L.I. *in Epid. III. in IV. & in l.* κατ ιητρειον prodierunt Venet. 1545. 4. EJUS *de pulſu comm.* diximus.

De cauſis, utilitate, difficultate reſpirationis, de uteri ſectione, de fetus formatione, ſemine Baſileæ 1539. fol. *.

L. FUCHSII opera *de temperamentis L. III. De differentiis febrium L. II.* Pariſ. 1553. 1554. fol. cum *comm.* & aliud vol. *de intemperie, de morborum & ſymptomatum differentiis & cauſis, de judiciis l.* III. *de curandi ratione L. I.*

Varia HIPPOCRATIS & GALENI ſcripta Venet. 1487. 12. an non in ARTICELLA.

Brevis declaratio dogmatum HIPPOCRATIS. *De iis, quæ medice dicta ſunt in* TIMÆO Lion 1556. 8. GUNZ.

J. CAIUS (KAYE) Lovanii 1556. 8. * edidit GAL. *de libris propriis, de ordine legendorum l., de victu acutorum, de placitis* HIPPOCR. & PLAT. *l.* 1. *de ſeptimeſtri partu, ptiſſana, oſſibus.* IDEM ll. *de ſeptimeſtri partu, brev. deſignat. placit.* HIPP. *de ptiſana, de oſſibus* græce Baſil. 1557. 8. GUNZ.

GAL. *de differentia febrium, de maraſmo, de alimentis, de purgantibus, quos oporteat purgare, de ſuccedaneis, de tumoribus* græce excuſa ſunt apud MORELLUM 1557. 8. MAITT.

J. B. RASARIO GALEN. comm. in *populares morbos, in* HIPP. *de humor. & de alimento* Cæſarauguſt. 1567. 4.

Libri nuper inventi, & a J. B. RASARIO verſi Saragoſſæ 1576. 4. an IIDEM.

De optima corporis conſtitutione, de pleniore habitu, de inæquali temperie, quomodo ſimulantes morbum ſint deprehendendi, de ptiſana, per J. LALLAMANTIUM latine verſa Heduæ 1578. 8. GUNZ. Genev. 1579. 8. ID. Lion 1579. 4. BB.

Opuſcula varia græca *cum verſione variis lectionibus & adnotationibus per* THEOD. GOULSTON Lond. 1640. 4. B. BODL.

Porro ad GALENUM pertinent *Speculum* ſ. *Epitome* GALENI, ſ. GALENUS *abbreviatus* SYMPHORIANI CHAMPIERII: Et EJUSD. in id *ſpeculum propagnaculum; vita* GALENI, *ſylva febrium ad* GALENI l. *de dynamidiis. De morbis oculorum* GALENI L. II. *De paſſionibus mulierum, de paſſionibus cujuſque particulæ corporis* Lion 1512. 8.

EJ.

Ej. SYMPHORIANI *ſymphonia* PLATONIS cum ARISTOTELE GALENO & HIPPOCRATE Pariſ. 1516. 8. 1528. 8. FALC.

Ej. *hiſtoriales campi de phlebotomia* L. II. Baſil. 1532. 12. TR.

Ej. *cathegoriæ medicinales in l. demonſtrationum* GALENI Lion 1516. 8.

ANDREÆ LACUNÆ *epitome* Venet. 1541. 8. Baſil. 1551. fol. Lion 1553. 12. 1554. 12. 1643. f. 4. vol. & Argentor. 1604. f. GUNZ. & Ej. *adnotationes* in GALENI *interpretes* Lion 1553. 12. Compendium eorum eſt, quæ utiliora in GALENI ſcriptis continentur, reſectis longis illis ratiocinationibus. Accedit vita GALENI, & in GALENICORUM operum interpretes cenſura. Multa loca latinarum verſionum ad græci codicis fidem caſtigantur, qui minime malus eſt labor.

ALOYSII MUNDELLÆ *theatrum* GALENI Baſil. 1568. f. * ſpiſſum volumen, quo peramplus in omnia GALENI opera index continetur.

ANTONII MUSÆ BRASSAVOLI index copioſiſſimus ad omnes GALENI libros, ad nonam Juntarum editionem, recuſus cum ed. decima 1586. fol. tum a. 1597. & cum CHARTERIO.

GESNERI *doctrina* GALENI *de compoſitione pharmacorum ſecundum locos: ſylva experimentorum* Tigur. 1541. 8.

GALENI *loci de pulſu* collecti apud CARDANUM *contradict.* VI. L. II.

JULII ALEXANDRINI *enantiomata* Venet 1548. 8.

J. CRATONIS *periochæ in ll. de elementis, de natura humana, de atra bile, temperamentis, facultatibus naturalibus* Venet. 1560.

J. STRATANDRI *elenchus rerum & vocum in* GALENI *ſuppoſititiis* a. 1562. primum Baſil. cum GALENO editus.

ABRAHAMI WERNER *vita* GALENI Witteberg 1570. 8.

MARTINI EUSTACHII GAMBATONSONI *de vita* GALENI *liber* Neapoli 1577. 4.

FRANCISCI VALERIOLÆ *loci communes* ex GALENO. Codex MS. eſt in *B. Taurin.* II.

GENTILIS FULGINAS *de diviſione librorum* GALENI Venet. 1493. B. BODL.

UDENIS Utopienſis, forte J. B. RASARII, de GALENI *librorum editione judicium.* Pro editione VALGRISIANA 1562. adverſus JUNTINAM 1565. 8.

J. B. MONTANI de nova editione operum GALENI codex MS. B. Vindob. II. p. 337.

JAC. PELETARII *de conciliatione librorum* GALENI *ſectiones duæ* Pariſ. 1560. 4. FALC.

Simile

Simile NIC. RORARII opus dicemus, & H. CARDANI *contradicentia.*

LEON. LEGHII *floſculi ex* GALENI *libris* Venet. 1514. f.

J. CAR. AMATI *fructus medicinales* Lion 1623. 12.

ALOYSII TRISSINI *problematum ex* GALENI *ſententia* L. VI. Baſil. 1546. 8. * hactenus.

Problemata ex GALENI *comment. in* HIPP. BERNARDI BALDINI Venet. 1567. 8.

J. BAPT. SYLVATICI *hiſtoriæ* 86. GALENI *medicinales* Hanau 1605. fol.

C. HOFMANNI *relatio hiſtorica judicii acti in campis elyſiis coram* RHADAMANTO *contra* GALENUM Noriberg. 1642. 12.*. Acris GALENI cenſor, quoties ab ARISTOTELE diſſenſerit.

EJ. *apologiæ pro* GALENO *ſ. chreſtomathiæ* L. III. Han. 1668. 4. ejusdem ſaporis.

BLASII HOLLERII *morborum curandorum brevis conſtitutio juxta* GALENI *ſententiam* Baſil. 1556. 8. GUNZ.

Vita GALENI eſt inter vitas 12. medicorum J. STEPHANI de VILLA Burgos 1647. 8. BUR.

CLAUDII GALENI *chronologicum elogium* a. PHILIPPO LABBE (S. J.) ſcriptum Pariſ. 1660. 8. *, cujus quaſi compendium eſt *Vita* CL. GALENI *ex propriis ſcriptis collecta* EJ. Pariſ. 1660. 8. Prius opuſculum legi, ex operibus utique GALENI compilatum, in quibusdam controverſiis potius nimium fuſum, ut in ea quam movet contra librum *de theriaca* GALENI, quem ſpurium putat, quod ſtylus ſit juvenilis, aliisque, quæ in EUSTACHIO carpit & in NEANDRO.

DOMINICI BELLII *quæſita medicinalia* 4. *juxta* HIPP. & GALENI *ſententiam diſcuſſa* Lion 1555. 16.

NIC. LEONICENUS *de tribus doctrinis ordinatis ſecundum* GALENI *ſententiam* Baſil. &c.

Commentatores innumerabiles exſtant. Ecce aliquos.

In omnia GALENI opera ALPHONSI de CORELLA Saragoſſæ 1565. fol. Madrit. 1582. 4.

Multa in ~~eum~~ apud REINESIUM *var. lect.*

In univerſam HIPP. GALENI & AVICENNÆ medicinam commentarii MS. in B. R. P. n. 6942.

BASSIANI LANDI lectiones in GALENUM, in B. Ambroſiana Mediolani. MONTFAUC. I. p. 510.

In plures libros GALENI jam dicti ſunt THOMÆ RODERICI a VEGA, FRANCISCI VALESII, SYLVII, aliorum commentarii.

§. LXXXII. Medici poſt Galenum.

Dionis collyrium.

Ctesius de helleboro. Avi patriſque ſui memoria neminem helleborum dediſſe, cum omnes truculentum ejus pharmaci effectum reformidarent.

Poletes, cujus Geranion citat Oribasius, & medicamentum ex lini ſemine ad pectoris adfectus, & ex Verbenaca, idem forte, qui Polles Galeni p.223.

Ablabius, cujus magnum eſt in Anthologia elogium.

§. LXXXIII. Q. Serenus Sammonicus.

Duo fuerunt Sammonici, pater, vir litteratus, qui ingentem numerum librorum collegerat, Getæ amicus, a Caracalla occiſus: & filius, qui Gordiano juniori patris ſui bibliothecam donavit, diſcipulo ſuo. Patri vulgo tribuunt, Morgagnus vero filio vindicat, *carmen de medicina*.

Ej. codices aliqui exſtant, ut in B. R. P. n.7099. Primum prodiit Venet. 1488. 4. Burman. 1502. Fabric., ut tamen Morgagnus eas editiones nunquam viderit. Tum Lipſ. 1515. Burman. Apud Aldum vel potius Asulanum 1524. 4. 1528. 4. cum Corn. Celso. Argentor. 1528. 8. Hagenau J. Cæsarii cura cum ſcholiis & notis Pariſ. 1533. 8. Colon apud Soterem 1538. Venet. 1547. f. Lind. 1545. Burm.

Lugduni etiam cura Antonii Moulini 1542. ad Asulani editionem & 1554. 12. Hænel. Baſil. 1559. 8. cum Pictorii Comm. & 1571. 8. Pictav. 1563. 8.

R. Constantini cura Lion 1566. cum notis & variis lectionibus.

Venet. 1566. 8.

H. Stephani editio eſt inter *principes*.

Gabrielis Humelbergii alia eſt Tiguri 1540. 4.*. 1581. 4. Trew. a C. Wolfio, ut ait, aucta. Humelbergius fuſos addidit commentarios ex veteribus medicis, Græcis potiſſimum collectos.

Lipſiæ cura Andreæ Rivini 1654. 8.

Petri Keuchenii alia ed., qui ſchedis avi ſui Roberti Keuchenii uſus eſt, Amſt. 1662. 8. *. Notæ fere ſunt loci paralleli ex veteribus poëtis, & hiſtoricis collecti. Uſus eſt etiam codice MS. proprio, cui paulo nimium dicitur tribuiſſe.

Patavii ad editionem Constantini 1722. 8. & 1750. 8. *. Leid. 1731. 4. * cum aliis poëtis minoribus, curante Petro Burmanno, cum Cæsarii, Pictorii, C. Wolfii, Constantini & P. Keuchenii notis. Addidit paſſim Burmannus philologica & critica.

In

(a) Oribas. *ſyn.* L. IV.
(b) Id. *collect.* L. VIII.
(c) ad Eust. L. III.

In SAMMONICUM etiam prodiit primum erudita epiſtola J. B. MORGAGNI Haag 1724. 4. *, recuſa Patav. 1750. 8. * de editionibus Q. SERENI, & ea occaſione de rectiori paſſim legendi ratione. Huic acceſſit ſecunda Ep. in editione Patavina 1750. 8. *, in qua ſe contra BURMANNUM potiſſimum tuetur.

Liber ipſe morbos recenſet a capite ad calcem, epico carmine, non inelegante, ſi temporis potiſſimum rationem habueris, quo ſcriptum eſt. Cæterum empirici opus, omnia ſibi permittentis, plenus liber fabularum & ſuperſtitionis.

In plerisque editionibus ſub Q. RHEMNII FANNII PALÆMONIS titulo *de ponderibus & menſuris* carmen reperitur pro medicis ſcriptum Hagenau 1528. 8. Pariſ. 1533. 8. Lion 1554. 8. tum cum KEUCHENII, H. STEPHANI, BURMANNI editionibus &c. Carmen ſatis aſperum, quod aliqui ad THEODORUM PRISCIANUM referunt. Habet inſtrumentum hydroſtaticum, ad metienda pondera fluidorum medicamentorum utile.

§. LXXXIV. SEXTUS PLACITUS.

Quem etiam PLATONICUM vocant, omnino ignotæ ætatis homo, medicus equidem. EJUS *de medicina animalium, beſtiarum, avium*, prodiit Baſil. 1538. 8. LIND. Noriberg. 1538. 8. BOEHM. curante GABRIELE HUMELBERG Tiguri (vel Isni) 1539. 4. * cum amplis notis. Lipſiæ curante ANDR. RIVINO 1654. 8. & in STEPHANI *Principibus*, & cura FABRICII in B. Græca L. XIII.

Germanice THEODORO MAYER vertente Magdeb. 1612. fol.

PLACIDI ACTORIS de medicamentis ex animalibus &c. codex eſt in B. H. WORSELEY cod. Brit. n. 6897.

Omnino ad empiricorum ſaporem ſcriptus libellus, hactenus SERENO ſatis ſimilis De quoque animale dicitur, quos ad morbos ejus aliquæ partes utiles ſint, ſed nimia, vana, & abſque experimento.

HUMELBERGII commentarius, qualis in SERENUM. Editio a TORINIANA multum differt.

Ejusdem eſt ſaporis JULII APULEII Madaurenſis de virtutibus herbarum hiſtoria, quam in botanicis vide. Nulla etiam huic pſeudonymo fides tribui poteſt.

§. LXXXV. GEOPONICI.

Fuſe de iis egimus in botanicis. Habent tamen etiam aliqua medica.

SEXTUS JULIUS AFRICANUS (*a*), cujus *Ceſtorum* L. IX. in *B. Vindobonenſi* ſervantur (*b*), carmina habet & ſuperſtitioſas per ea & per characteres curationes. Aliqua ejus ſunt inter veterinaria. Ex ejus *Ceſto* XIII. locus de ponderibus

(a) *Bibl Bot.* I. p. 125.
(b) LAMBEC. VII. 200. Capita 79. in B. R. Anglica CASHLEY p. 252. Fragmenta aliqua in B. BODLEYANA 224.

ribus & menſuris eſt in *B. Medicea Plut.* LXXIV. inque B. R. P. n. 2191. Locum *de purgantibus ſimplicibus ex Ceſto* XIII. poſſidet B. MEDICEA BANDINI III. p. 125.

DIDYMUS, cujus frequens eſt inter Geoponicos nomen. Eum inter veterinarios recenſebo.

DIDYMUS iterum idem, ut puto, cum Geoponico, de febre. Phthiriaſis. An idem; cujus *Octatomum* ALEXANDER TRALLIANUS citat, quo multa adverſus ſingultum ſuperſtitioſa medicamenta continentur; alia pariter empirica ad epilepſiam apud AETIUM.

In eadem collectione GEOPONICORUM, quæ CASSIANO BASSO aut CONSTANTINO Porphyrogenetæ tribuitur, & cujus ad manus eſt editio Cantabrigienſis 1704. 8. * libro XII. plantarum medicæ vires ex variis ſcriptoribus traduntur. In L. XIII. de ſerpentum morſu ex FLORENTINO, ſcorpionum ex DIOPHANE &c. L. XVI. XVII. XVIII. XIX. veterinaria, fere eadem, quæ in propria collectione RUELLIANA poſſidemus. ex variis auctoribus aliqua, etiam ejus, quem diximus DIDYMI. Vana fere & empirica.

Huc refero, cum ANATOLIUS ſit inter Geoponicos, fragmentum *de ſympathiis & antipathiis*, quod eſt in *B. Græca* FABRICII cum J. RENSTORPII uberrimis notis. De animalibus fere agitur, quæ ſibi propriis plantis medentur.

In GRATII FALISCI *cynegetico*, quod exſtat inter poëtas minores BURMANNI Leid. 1531. 4. * & Mietaviæ a. 1775. 8. * recuſum eſt, etiam morbi tractantur. Vermem docet canibus exſcindere, quo rabiem avertat.

In M. AUR. OLYMPICI NEMESIANI *cynegetico*, CARINO dicato, paucis de morbis canum agitur & de remediis. Edidit HAVERCAMPIUS Leid. 1728. 4. & BURMANNUS ib. 1731. 4. *.

§. LXXXVI. VARII.

In PHILOSTRATI fragmento, quod apud PHOTIUM exſtat, habentur auxilia ad hydropem, ad ſanguinis fluxum, alia. Opera omnia edidit GODOFREDUS OLEARIUS Lipſ. 1709. fol. BB. trium nempe PHILOSTRATORUM, qui omnes rhetores fuerunt.

In FLAVII PHILOSTRATI heroicis, CHIRONIS vita eſt. In CALLISTRATI *ſtatuis* ÆSCULAPIUS locum invenit.

CÆLIUS APICIUS, quem LISTERUS mavult APICIUM CÆLII vocare, ignotus ſcriptor, & ab antiquo illo cognomine gulone diverſus, ferreæ latinitatis homo, non ſine admiſtis vocibus Arabicis. Ejus decem *de arte coquinaria* libros qui

(c) L. VII. c. 23.
(d) L. I. 2. c. 15.
(e) *Bibl.* p. 1022.
(f) *B. Bot.* I. p. 146.

qui valde corrupti ad nos pervenerunt, poſſunt ad ſcriptores diæteticos cenſeri, & eſt quod mireris, quantum luxurioſæ gentis Romanorum guſtus a noſtro diſtet, nemo enim nuperorum mortalium, vel medicinæ nomine, delicias illas veterum deglutiverit. Utor editione Amſtelodamenſi 1709. 8.* qua HUMELBERGII & LISTERI adnotationes continentur. Habeo etiam Venetam 1503. 4. eam quæ valde vitioſa eſt, curavit BLASIUS LANCELOTUS. Aliæ ſunt Mediolanenſis 1490. 4. 1498. 4. Baſileenſis 1541. 4. quam ALB. TORINUS ex codicibus MS. emendavit. Lugduni recuſa 1541. 8.

GARGILII MARTIALIS LAMPRIDIUS meminit in ALEXANDRO SEVERO. Scripſerat *de mulo medicina*, cujus operis codex MS. in B. VOSSIANA exſtat & editionem RHODIUS promiſerat *. Fragmentum dedit ſuis in ruſticis GESNERUS.

PORPHYRIUS philoſophus, SEVERI ævo natus, imperante DIOCLETIANO obiit. Is enthuſiaſmo non purus librum ſcripſit *de abſtinentia*, ſ. *de non necandis ad epulandum animalibus.* Græce prodiit Florent. 1548. fol. cura PETRI VICTORII. Gr. lat. Lion cum notis T. de FOGEROLLES 1620. 8. Cambridge 1630. 1655. 8. OSB. Gr. lat. cum REISKII commentario Utrecht 1768. 4. Latine, *de abſtinentia ab uſu animalium* Venet. 1548. 4. vertente J. B. FELICIANO B. Bern. Gallice vertente D. de BURIGNY Pariſ. 1747. 12. PLATN., & prius 1732. 12. & vertente PHIL. JACOBO MAUSSAC Pariſ. 1622. 8.

Codices ſunt MS. Græci in B. R. P. n. 2083. 2084. in B. *Vindobonenſi* VII. p. 99. In *Medicea* BANDINI p. 209.

Victum vegetabilem, etiam ultra verum laudat, expoſitis tamen etiam contrariæ ſententiæ argumentis. Antiquiſſimos mortales carnibus abſtinuiſſe. Primum, qui iratus bovem occiderat, ſponte in exilium abiiſſe. Oraculi juſſu etiam reliquos cives carnibus epulaſſe, inque partem veniſſe ſceleris. Pygmalionis ævo carnium eſum invaluiſſe, fruſtra irrogatis pœnis. Brachmanes, Ægyptios ipſos carnibus abſtinuiſſe. Eſſe ſuum animalibus ingenium, ſuas artes.

Pythagoræ vitam, ut hactenus medici, poſſis huc revocare. Græce Altdorf. 1610. 8. Latine Mediolani 1629. 8. Gr. lat. Rom. 1630. 8. Cantabrig. 1655. 8.

EUSTACHIUS Alexandrinus medicus apud PORPHYRIUM.

CENSORINUS medio ſeculo tertio ſcripſit *de die natali*. Editiones dixi B. *Anat.* I. p. 112.

In eo libello huc pertinet caput, quo agit de annis climactericis. Recenſet vitæ humanæ diviſionem in hebdomadas, HIPPOCRATICAM; tum alteram, cujus auctor SOLON fuit; porro Hetruſcorum diviſionem. Annum ætatis 63, quem

(*) Lexic. Scribon.

quem vulgo reformidant, noſter parvi facit. Deinde annos enumerat, quibus celebres aliqui viri de vita deceſſerunt.

Julius Pollux in *Lexico* Amſterdam 1706. fol. a Tiberio Hemsterhuys edito, morbos etiam exponit. Polypus, morbus inſanabilis. Fluxus narium Atticis coryza audit. Morbus, quem Antiphon Κaρον vocat. Morborum ſingularum corporis partium brevis expoſitio. Sic Hesychius apud Ald. 1514. fol. & Leid. 1746. fol. *, cujus breviſſimæ ſunt interpretationes.

Hephæstion in *polyanthea* apud Photium habet aliqua de Hercule Anticyræ ſanato. Clementem etiam Alexandrinum vel ideo nomines, quod in *ſtromatibus* aliqua ad medicæ artis in Ægypto hiſtoriam conferat. Prodierunt opera omnia Oxon. 1715. fol. BB. curante Pottero.

Corpus Juris Civilis omitto, ne in omnia diffundar: paſſim tamen aliqua habet, quibus veterum medicorum conditio, & mores, privilegia etiam & pœnæ definiuntur, aliqua etiam ad medicinam forenſem ſpectantia.

Cosmas & Damianus, imperante Diocletiano martyres, medicorum in urbe Roma & chirurgorum patroni. *De iis artis medicæ Diis tutelaribus* eſt F. Boerner diſſ. Helmſtatt 1747. 4. *.

Thalelæus cilix, medicus, Thaumaturgus, circa a. 284. vixit.

Constantini magni ævo, ineunte ſeculo quarto, prima νοσοδοχεια exſtructa fuerunt, quod Christianæ religionis donum, poſteriori & noſtro potiſſimum ævo, plurimum ad incrementa artis medicæ contulit.

Manes medicus periit, cum Regis Perſarum filium ſanare non potuiſſet (*a*).

Jamblichus *de myſteriis Ægyptiorum* aliqua ad hiſtoriam medicinæ contulit. Ægyptios ſua inventa Hermeti tribuiſſe in l. *de myſteriis Ægyptiis*. Fanaticus cætera homo. Prodiit Lion 1544. 12. 1559. 12. Rom. Nicolao Scutellio interprete 1556. 4. Trew. Laudes editionem Oxon. 1678. fol. Greco latinam. Vitam etiam Pythagoræ ſcripſit Romæ 1556. cum priori l. excuſam (*b*).

Alius Jamblichus fuit medicus, de quo Aetius, ad quem epigramma exſtat.

Chemicos Synesium, Zosimum, alios, alias dicemus.

Astrampsychus, cujus eſt de ſomniorum interpretatione l., ſcripſit etiam l. *veterinarium* (*c*) *de curatione aſinorum*. Ætas incerta.

Eustathius, ad quem Basilius M. ſcripſit.

Ægialeus archiater apud Epiphanium.

S. Cæsarius medicus Byzantinus frater Gregorii Nazianz.

Jonicus

(a) Suidas II.
(b) Thomæ Gale.
(c) Suidas.

JONICUS Sardianus, ZENONIS Cyprii diſcipulus, qui idem admirationem ORIBASII meritus eſt.

THEON, medicus in Gallia apud EUNAPIUM.

XENOPHILUS ORIBASII & AETII.

THEODOTUS Laodicenſis, epiſcopus, medicinæ gnarus, apud EUSEBIUM.

§. LXXXVII. MEDICI ALIQUI INCERTÆ ÆTATIS.

ANTYLLUS.

ANTYLLUS cum POSIDONIO conjungitur, iſte cum RUFO & ARCHIGENE. Cum vero GALENUM citet, utrumque ut incerti ævi virum poſt GALENUM rejicimus.

ANTYLLUS chirurgus, ſæpe ab ORIBASIO citatus, ſemel ab AETIO, demum a PAULO, & ſæpiſſime ab ARABIBUS, ignoratæ cæterum ætatis ſcriptor, a RHAZEO frequentiſſime citatur, varie corrupto nomine ANTILISII &c. Scripſit libros *de auxiliis quæ fiunt* (e).

De remediis quæ extrinſecus adhibentur (f).

De remediis evacuantibus.

In l. *de auxiliis* multa habet ad victus rationem & corporis exercitationem facientia.

De ambulatione, curſu (g), geſtatione (h), oricelaſia (i), natatione (i*), palæſtra (k), umbratili certamine (l), geſticulatione (m), ſaltu (n), pila (o), folle pugillari (p), de ingreſſu per loca ſicca (q), de halteribus contorquendis (r), de armorum pugna (ſ); quæ omnia mihi videntur florentis Romæ temporibus reſpondere.

Ex

(e) Librum quartum citat ORIB. coll. L. VI. librum 4. ib. c. 26. librum 30. IDEM librum I. coll. IX. c. 3. Librum III. ORIBAS. coll. V. c. 4.
(f) ORIBAS. coll. L. VIII. c. 10.
(g) ID. coll. VI. c. 21. ex l. 30. & c. 22. in renum morbis.
(h) C. 23.
(i) C. 26.
(i*) Ib. C. 27.
(k) C. 28.
(l) C. 29.
(m) C. 30.
(n) C. 31.
(o) C. 32.
(p) C. 33.
(q) C. 35.
(r) C. 37.
(ſ) C. 36.

Ex hoc *de victus ratione* l. II. & ex l. *de clyſteribus* aliqua exſtant in *B. Medic.* BANDINI III. p. 151.

Porro in eodem opere agitur de ſomno (*t*). De vigilia & ejus utilitate (*u*). De ſermone (*x*). De ſcarifatione (*y*). Huc locus eſt de ventis (*z*), de locis (*a*), ut ad ſanitatem faciant. De domo (*b*), de horto (*c*).

In L. *de remediis extrinſecis* agitur (*d*) de lunæ poteſtate (*e*). De effectu partium diei (*f*). De madefactionibus (*g*). De irrigatione & adſperſione quæ fit ſpongia admota (*h*). De cataplaſmate (*i*). Porro de balneo ante partum (*k*). De balneis naturalibus variis, aluminoſis (*l*), nitroſis. De coctione medicamentorum, quæ emplaſtra ſubeunt (*m*). De utilitate collutionis (*n*). De potu calido in febribus utili, de frigido in febribus ardentibus, de poſca ad hæmoptyſin, de melleis potionibus (*o*).

Ex ll. *de remediis evacuantibus* (*p*). De ellebori uſu fuſe & accurate (*q*). De apophlegmatiſmis (*r*). De iis, quæ per nares purgant (*ſ*), & per lacrumas, ut acria collyria (*t*). De diureticis (*u*). De iis, quæ ſanguinem educunt (*x*), & ſudorem cient (*y*). De glandulis & clyſtere ex veratro albo (*z*). De hirudinibus (*a*).

Denique locus de hydrocephalo eſt in L. XLVI. ORIBASII, quem vide in Chirurgicis.

ANTYLLUS

(t) ex libro IV. ORIBAS. ibid. c. 5.
(u) C. 6.
(x) C. 7.
(y) C. 8. 9. 10.
(z) L. IX. c. 9.
(a) C. 11.
(b) C. 13.
(c) C. 14.
(d) ex libro I. ORIBAS. coll. L. IX. c. 1.
(e) C. 3.
(f) C. 4.
(g) ex libro I. ID. *de præſidiis* citatur; videtur autem utique ad extrinſeca pertinere ib. c 22.
(h) C. 23.
(i) C. 29.
(k) L. X. c. 2.
(l) Ib.
(m) *Synopſ.* L. II. c. 61.
(n) *Coll.* L. V. c. 28. hic locus MS. reperitur in B. Vindobon. L. VI.
(o) C. 29.
(p) *Coll.* L. VIII.
(q) C. 5. & AET. L. I. 2. c. 121.
(r) C. 20. ex libro 2.
(ſ) C. 13.
(t) C. 14.
(u) C. 11.
(x) C. 16.
(y) C. 17.
(z) PAUL. L. VIII. c. 10.
(a) ORIBAS. *ſyn.* L. I. c. 14.

ANTYLLUS *de febribus* citatur a RHAZE Cent. XVII. IDEM etiam fuerit ANCILISIUS *Cont.* L. III. medicus, qui in angina bronchotomen commendabat, etſi RHAZE dicit ſe vidiſſe hoc auxilium adminiſtrantem. Eadem enim de ANTYLLO verba habet AETIUS.

§. LXXXVIII. PHILAGRIUS.

PHILAGRIUS, parum cætera notus ſcriptor, Epirota, GALENO nuperior, Theſſalonicæ medicinam fecit, non idem, qui PHILOSTORGII filius fuit, celebris VALENTIS & VALENTINIANI ævo medici, noſtrum enim, quem ORIBASIUS citaverit, oportet antiquiorem eſſe. Reperio PHILAGRIUM etiam Epirotam, NAUMACHII diſcipulum, auctorem epiſtolæ *de rene indurato*, & fratrem POSSIDONII, qui omnes celebres fuerunt medici: ſed is quidem noſtro fuerit poſterior.

Libros medicos ſcripſit omnino ſeptuagenos, & in HIPPOCRATEM eſt commentatus (*a*).

Plurima ejus apud ORIBASIUM memoria eſt, & AETIUM, etiam apud SERAPIONEM (*b*), & JANUM DAMASCENUM, alioſque Arabes (*c*). FILOGORIUM fere vocat RHAZE Cent. III. & FILOGORISEUM L. IV.

EJUS amplus locus *de potionibus* reperitur apud ORIBASIUM (*d*). Diacodium ejus febrientibus utile (*e*) Potus ex cornis, malis, cydoniis cum aqua (*f*). Omphacomeli ad calidos morbos (*g*). Rhodomeli, itidem (*h*). Selinatum ad urinam pellendam (*i*). Venam ſecat e directo doloris, ut ex manu dextra, quando pes dexter laborat (*k*). Medicamentum ex ſulphure ad febres periodicas (*l*). Ejus antidotus (*m*). Aloedarium paſſim apud AETIUM. Stomaticum ad oris eroſiones (*n*). Epithema ad ſtomachi inflammationem (*o*). Ad oppletum hepar med. ex rheo, caſtoreo, pipere (*p*). Diæta eorum, quibus renes calculo laborant.

(a) SUIDAS L. III. 597. 598.
(b) L. VI. c. XI.
(c) Ib.
(d) *Coll.* L. V. c. 27.
(e) C. 19.
(f) C. 21.
(g) Ib.
(h) C. 22.
(i) C. 23.
(k) AETIUS L. III. 4. c. 23.
(l) ID. L. IV. 1. c. 110.
(m) L. III. 3. c. 3.
(n) ORIBAS. *ſyn.* L. IV.
(o) AET. L. III. 1. c. 16.
(p) ID. L. III. 2. c. 2.

borant (*q*). Locus de pollutione (*r*). Signa adfecti lienis. Octo nominat intemperies, ad GALENI ductum (*ſ*). Ad arthritidem pharmacum ex croco, quod ad eum morbum tollendum ſufficiat. Aliud medicamentum cum opio. In vigore mali impoſitum paſtillum eluere oportuiſſe (*t*). IDEM, an AETIUS, frigidæ impoſitos pedes in podagra profuiſſe (*u*). EJ. ad ſcirrhos medicamentum (*x*). Locus de colliquatione (*y*).

EJ. locum *de icteritia* citat RHAZE in L. VII. *de colica* alium in L. VIII. Librum de curandis malis in L. VI. Locos de phthiſi in L. III. de ventriculi inflammatione & de nauſea in L. V. ubi ventriculo cucurbitulam jubet admovere.

§. LXXXIX. POSSIDONIUS.

Cum ANTYLLO conjungitur ab AETIO POSSIDONIUS, in uſu veratri (*z*). Tum idem POSSIDONIUS cum RUFO, ubi anagallidem imponere jubet ad morſum canis rabidi (*a*). Hic forte fuerit medicus, frater PHILAGRII, ſed non noſtri, ſed filius PHILOSTORGII optimi medici p. 281.

EJUSDEM caput eſt de phrenitide, ubi jubet narcotica & rigationes vitare (*b*).

Porro POSSIDONII & ARCHIGENIS de lethargo caput (*c*) eſt, qui morbus & in cerebro originem habeat, & in abdominis viſceribus (*d*).

Tum de caro (*e*). De comate (*f*). De vertigine, iterum cum ARCHIGENE (*g*). De inſania, iterum utriuſque ſcriptoris valde fuſus locus. Hic reperias diatriton, non abſtinentiæ, ſed tenuis cibi, ut hactenus a rigore methodi noſter deflectat. Venam etiam frontis ſecat, & alvum ducit, centaurea & gentiana. IDEM de morbo qui non ſit dæmon. Hic hieram ARCHIGENIS præſcribit, ut eo nuperior ſit (*h*). Alius locus de epilepſia, ubi hiera GALENI citatur (*i*). De commorſis a cane rabido, ubi cum RUFO conjungitur. Hic de ſene, qui ſolo ratiocinio

(q) AET. L. III. 3.
(r) ID. ib. c. 34.
(ſ) L. II. 2.
(t) L. III. 3. c. 26.
(u) C. 28.
(x) ORIB. *ſyn.* L. IX. c. 60.
(y) AET. L. II. 1. c. 90.
(z) L. I. 3. c. 121.
(a) L. II. 2.
(b) AET. L. II. 2. c. 3.
(c) C. 3.
(d) C. 5.
(e) C. 6.
(f) C. 7.
(g) C. 8.
(h) C. 12.
(i) C. 13. 20. 21.

ratiocinio ſe curaverit, cum ſe convinceret, non poſſe (*k*) in balneo canem eſſe: hic etiam curatio vulneris ab ejusmodi cane inflicti dicitur, oxalidis efficacia effecta.

Oleum Cyprinum ex POSSIDONIO (*l*).

§. XC. ORIBASIUS.

Sardianus (*a*), aliis ut FREINDIO & EUNAPIO Pergamenus, ZENONIS Cyprii diſcipulus, JULIANI Aug. medicus & amicus, Quæſtor Byzantinus, in ejus imp. gratiam magnum *collectionum* opus molitus eſt, cujus exigua pars ad nos pervenit. In eo plurima veterum loca conſervantur, rectius ſæpe, quam in ipſis eorum ſcriptorum operibus, ut in GALENI, & RUFI exemplis adparet. Neque purus putus compilator fuit, artem enim ſuam cum laude exercuit, & in exilium inter barbaros poſt JULIANI mortem miſſus, ſua medendi peritia eorum favorem ſibi conciliavit, quoad ab Imperatore revocatus in dignitate conſenuit. Venam humerariam cum periculo incidi monuit (*b*), & eſcharotica medicamenta, quando delapſa ſunt, majorem hæmorrhagiæ metum facere (*c*). Suam etiam ad experientiam provocat, ut in GALENI medicamento ad fungos malos (*d*). Ejus medicamenta pluſcula propria fuerunt, quorum non pauca a poſteris recepta ſunt: ad ulcera veſicæ (*e*), ad lepram (*f*), pro ægre meientibus (*g*), ad hydropem (*h*), ad aſperitatem & vocis ſuffocationem (*i*), pro cœliacis (*k*), pharmacum pituitam ducens (*l*), aloedarium (*m*), ex meliloto (*n*); ad ephelides (*o*), antidotus (*p*), theriaca, qua MARCUS IMP. uſus ſit (*q*), remedia ad venerea (*r*), purgatorium aquam ducens (*ſ*), hepatica (*t*).

Non tamen neges, aut ſuperſtitioni nimium dediſſe, aut vanitati, Græcorum

(k) C. 24.
(l) PAUS. L. VII.
(a) SUIDAS.
(b) *Syn.* I. c. 10.
(c) L. VII. c. 20.
(d) L. IV.
(e) AET. L. III. 3. c. 29.
(f) Ib. L. IV. 1. c. 134.
(g) Ib. L. III. 3. c. 22.
(h) L. III. 2. c. 26.
(i) L. II. c. 4.
(k) L. III. 1. c. 37.
(l) L. I. 3. c. 102.
(m) Ib. c. 107.
(n) L. III. 1. c. 16.
(o) AET. L. II. 4. c. 15.
(p) L. III. 3. c. 13. PAUL. L. VII.
(q) L. IV. 1. c. 106.
(r) L. III. 3. c. 35.
(ſ) L. I. 3. c. 110. Aliud L. I. 3. c. 23.
(t) L. III. 2. c. 6.

rum communi malo. Signa etiam morborum & accuratam hiſtoriam neglexit, ita ut medicamentorum varietati ſe totum daret. Neque velim ORIBASII laudibus imputare ſcarificationis, CÆLIO toties dicti antiqui auxilii, commendationem, neque lycanthropiam, Sideti MARCELLO dictam. Equitationem primum laudaſſe MACKENZIE (*u*).

Operis *collectionum* habemus libros ſeptemdecim, quibus COCCHIUS adnumerat libros a 43 ad 47. ex codice NICETÆ editos, qui chirurgici ſunt argumenti, & inter chirurgicos dicti.

Codex MS. Græcus librorum 15, paulum imperfectus & nuperus, eſt in B. R. P. n. 2189, tum ſimilis editis n. 2261. Conf. n. 2162. 2163. Libri 10. ſunt in codice 2189. & totidem n. 2190.

Libri duo de curationibus ſunt in B. *Reg. Lond.* CASHLEY p. 212. & compendium apud MONTFAUC. I. p. 631.

Erant etiam in GUILIELMI PELISSERII bibliotheca opera ORIBASII MS. MONTFAUC. II. p. 1199.

Prodierunt interprete RASARIO apud ALDUM abſque anno 8. Porro Pariſ. 1555. 8. FABRIC. GUNZIUS has duas editiones pro eadem habet, quæ Pariſiis ex officina ALDINA apud TURRISANUM prodierit. Porro exſtant latine in collectione Baſileenſi T. II. 1557. 8. *, tum in collectione HENRICI STEPHANI.

Alia interpretatio exſtabat inter libros RENATI MOREAU, multum ab editis diverſa.

Græce tantum aliqua excuſa ſunt capita libri V. & caput 14. libri I. Romæ 1543. 4. curante AUGUSTINO RICCIO.

Liber *collectaneorum* exiguus, ut videtur, cum RUFO, ARETÆO, aliis prodiit Pariſ. 1556. 8. ASTRUC. MEAD. Fuerint libri anatomici ORIBASII.

Gallice vertiſſe ADAMUM de la VALLE'E, VERDIER, *& les anciens & renommés auteurs de la medecine & chirurgie*, HIPPOCRATE, GALIEN & ORIBASE, video citari, Lugduni excuſos 1555. 8. DRAUD. Sed iſti chirurgici ſunt.

Libri priores *collectionis* pertinent ad rationem victus, L. I. ad cerealia & fructus.

L. II. de carnibus.

L. III. & IV. de uſu ciborum ad certos fines medicos obtinendos, & ad alterandos humores.

L. V. de aqua, vino, vinis artificialibus, potionibus, melle medicato, diacodio.

L. VI. de exercitationibus variis, frictione, aliiſque præſidiis, ex ANTYLLO & HERODOTO. De ſomno, vigilia, venere.

L. VII.

(u) *hiſt. of health.* p. 199.
(x) LABBE *elogium* GALENI.

L. VII. de evacuationibus, de venæ ſectione, arteriotome, cucurbitulis, ſcarifatione, purgantibus, vomitum cientibus. Hic locus eſt, in quo auctor peſtem ſcarifatione ſe ſuperaſſe ait, ut ad duas ſanguinis libras emitteret. De uſu hellebori: in canibus primum experimentum factum, inde ad homines translatum fuiſſe. Ulcere cancroſo laborans femina helleboro ſanata. In Caria medicos ex ſero lactis & cnico purgans medicamentum parare.

L. VIII. iterum de helleboro, de ciendo vomitu, de clyſteribus. Accurate ut definias, qua in ſede inteſtini ſtercus retineatur, optimumque ægroti ad recipiendum clyſma ſitum accommodes. Purgantia medicamenta. Hic citat, quæ ad POTAMONIANUM de vomitibus ſcripſerat: aliqua ad morbos abdominis.

L. IX. de ventis. De ſitu urbium, de ejus ſitus ſalubritate. Tranſit inde ad medicamenta externa, fomenta, cucurbitulas, cataplaſmata.

L. X. de balneis nativis, aut artificio paratis. De balneo in oleo, in hydrelæo. Ad priora illa adnotationes REINESII exſtitiſſe FABRICIUS auctor eſt. Porro varietas externorum medicamentorum. Ad dentes etiam & aures remedia.

L. XI. ad XV. ad materiem medicam pertinent.

L. XI. & XII. plantæ ex DIOSCORIDE.

L. XIII. metalla eodem auctore.

L. XIV. indicationes variæ & ad quamque varietas medicamentorum purgantium, mollientium, menſes pellentium &c. Hic gradus GALENI repetitos videas.

L. XV. alphabeticum lexicon medicamentorum ſimplicium.

L. XXIV. XXV. anatomici ſunt argumenti.

Synopſeos ad EUSTATHIUM filium L. IX, quibus tota medicina in compendium contracta continetur.

Codicem MS. NICOLAUS SAMMICHELIUS ex Græcia adportaverat. Exſtat etiam codex MS. in *B. Vindobonenſi* LAMBEC. VI. p. 101. & in B. R. Par. n. 2188. & in AMBROSIANA Mediolanenſi MONTF. I. p. 502. & niſi fallor in *Medicea* BANDIN. III. p. 218.

Prodiit Venet. apud ALDUM 1554. 8., Pariſ. 1554. 12. tum Baſil. 1557. 8. * & cum Principibus.

Citatur a PAULO.

Ex præfatione adparet, hanc minorem collectionem poſt majorem illam ſcriptam eſſe. In L. I. agitur de exercitatione corporis varia, de venæ ſectione, evacuatione varia medica & chirurgica: de venereis medicamentis, balneis, medicamentis externis, inter quæ metaſyncritica recenſet, ex ſinapi, thapſia, quibus ipſe utatur, veſtigia *methodi*.

(*) C. 21.

L. II. medicamentorum ſimplicium cenſus eſt, ſecundum qualitates & gradus.

L. III. emplaſtra & alia externa medicamenta: tum purgantia undique collecta, potiſſimum ex GALENO. Baſilicon tetrapharmacum.

L. IV. quæ herbæ, & quæ ſimplicia medicamenta, indicationibus curatoriis ſatisfaciant: qui cibi boni ſucci ſint, qui mali, qui alvum moveant, ſupprimant, calefaciant, refrigerent &c. Pilulæ ſ. cocaria.

L. V. de gravidarum & nutricum morbis & ægrimoniis, de nutrice eligenda, de morbis puerorum, eorum educatione, cura. Senum cura & peregrinantium. Signa bonæ malæve temperiei in quaque corporis parte.

In L. VI. qui potiſſimum practici ſcopi eſt, de febribus, earum criſi & de ſignis criſium. Febres ſigillatim, fere ex GALENO. Alia ſymptomata. De peſtilentia, in ea ardor internus, alvi profluvia varia.

L. VII. chirurgicus eſt.

L. VIII. de morbis agit capitis & oculorum: hic locus eſt de lycanthropia, & de canis rabidi morſu. De ſuffocatis, quos ait ſuſcitari poſſe.

L. IX. morbi pectoris, abdominis, corporis univerſi, qualis eſt iſchias, ſcirrhi, renum durities. Vas in veſica ruptum. Diabetes, in quo auctor ſudorem movet.

Euporiſtorum L. IV. ad EUNAPIUM Baſil. 1529. fol. Venet. 1554. 8. *. 1558. 8. *. Argent. 1533. f. SEG 1544. PLATN. Baſil. 1557. 8. *.

Codex eſt MS. in B. R. Londin. p. 212. alii in B. R. Par. n. 2177. in *Medicea*, in B. BODLEYANA. Græce n. 150. in *B. Bavarica*.

Medicamentarius eſt l. In L. I. alimenta ſecundum ſuas claſſes recenſentur, isque liber ſynopſeos prioris libro V. hactenus reſpondet.

L. II. ſecundum literas alphabeti, adjectis viribus, deinde ad claſſes. Reſpondet libro XV. prioris collectionis.

L. III. & IV. fere eadem repetuntur, quæ ſunt in LL. VIII. & IX. ſynopſeos prioris.

EJ. *fragmentum de ratione victus per totum annum*, ſeorſim prodiit Baſil. 1528. fol. *.

Excerpta aliqua ex ORIBASIO de antidotis, emplaſtris & unctionibus ſunt in B. R. Par. n. 2240.

Epiſtolæ aliquæ MS. in B. Divionenſi S. Benigni. MONTF. II. p. 1286.

De ponderibus & menſuris in B. R. Par. n. 2243.

Compendium ad CONSTANTINUM porphyrogenetam dicitur in Bibl. VERDERII, Conſtantinopoli fuiſſe in libris MICHAELIS CANTACUZENI, quod idem alibi video nominari *Hippiatricon*.

Quid

Quid eſt AETII *Amideni ſynopſis trium librorum* ORIBASII, h. e. ad JULIANUM, EUSTATHIUM, & EUNAPIUM in *Bibl. Medic. Plut.* LXXV. Annon totus ORIBASIUS.

Commentarios ORIBASIO adſcriptos ad aphoriſmos HIPPOCRATIS diximus, undique ſpurios.

Non alios dari quatuor libros ORIBASII, quos PHOTIUS citaverit, oſtendit GEISLERUS de PHOTIO.

§. XCI. SECULI QUARTI ET QUINTI.

EUNAPIUS Sardianus ſcripſit *de vitis philoſophorum & ſophiſtarum* Gr. lat. cum not. HADR. JUNII Antverp. 1568. 8.

Antidotus JULIANEA BANDIN. III. p. 155.

GREGORIUS NYSSENUS L. *de pulſibus*, qui ex ejus ore exceptus dicitur B. R. Par. n. 2316. Lego negaſſe in peſte contagium eſſe.

In THEONIS Alexandrini junioris, THEODOSIO coævi, opere *Theotiſto* dicato, morbi a capite ad calcem dicuntur ap. PHOTIUM a. 220.

HELIODORUS Mileſiarum ſcriptor, ACESTINUM medicum nominat, qui manu puellæ tacta amorem Charicleæ detexerit, hominem forte fabuloſum.

MAGNUS Jatroſophiſta, THEOPHILO & ACTUARIO dictus, *de urinis* ſcripſit, Codex exſtat Græcus in B. BODL. n. 261. in B. R. Par. n. 2200. & cum titulo MAGNI EMESENI in B. MICH. CANTACUZENI, denique in B. G. PELISSERII. Videtur omnino idem MAGNUS, quem EUNAPIUS, perinde ut THEOPHILUM, in theoria ſe continuiſſe ſcripſit, JULIANI ævo, neque THEOPHILI fuerint ii libri, priorem enim & MAGNI præceptorem fuiſſe, quæ GUIDOTI eſt conjectura p. 141, error eſt, cui falſa inſcriptio videtur anſam dediſſe.

Medicamentum ex ejus commentariis habet TRALLIANUS L. V.

JULIUS AUSONIUS, celebris Poëtæ pater, medicus fuit & Archiater VALENTINIANI, & præfectus Illyrici. Ej. abſonum quidem medicamentum, quo arthritidem in ſe ipſo ſuſtulerit, apud MARCELLUM exſtat. Neminem ſectatum fuiſſet filius gloriatur, ſed idem empiricus fuit. L. *de medicina* legerat VINDICIANUS. De eo fuſe *tabl. hiſt. de la litt. franc.* I. p. 3021.

EUTROPIUS de medicina ſcripſit, apud MARCELLUM.

EPIPHANIUM in *Panario ſ. capſula medica contra* 80. *hæreſes* latine a J. CORNARIO verſo Baſil. 1578. aliqua habet ad hiſtoriam medicinæ.

EUSEBIUS PORPHYRIUS & TITIANUS apud PRISCIANUM nominantur.

TERENTIUS EUTYCHIANUS archiater, cujus medicamentum MARCELLUS habet: TERENTIUM etiam EUTYCHIANUM citat & ejus diateſſaron PRISCIANUS (*).

AMBRO-

(*) L. IV. c. 14.

Ambrosius medicus Puteolanus Marcello dictus, Gallus, archiater, qui a vipera demorſus theriaca ſit ſervatus (*a*). Non fuerit adeo Ambrosius p. 165. ut aliunde videretur.

Ambrosius Mediolanenſis epiſcopus hactenus huc pertinet, quod ſirupum de milio ad febres exanthematicas utilem invenerit, etiam noſtro ævo uſu frequentem.

Epictetus Theodosii M. archiater.

Theophilus archiatrorum comes apud S. Chrysostomum.

Januarius, Prosdochus, & Proclianus (*b*) etiam a Marcello citantur.

A Prisciano etiam Philosophianus Cyso dicitur, cujus ſit Chryſopharmacum (*c*).

Basilius archiepiſcopus a Hieronymo dictus, a quo differt Basilius Melitiniotes J. C. qui *de diæta* ſcripſit, citatus apud Pseudo Galenum in *euporiſtis*.

Cosmium medicum Priscianus etiam paſſim citat, ejusque medicamenta (*d*).

Sebastum cujus diamoron, Leopardum, cujus ad hydropem medicamentum.

Gamalielis patriarchæ remedium Marcellus habet p. 168.

Artemius Dianio, cujus malagma Narciſſinum.

§. XCII. Veterinarii.

Non poſſunt multo poſteriori loco recenſeri, quorum unus ex principibus ſub Constantinum meruerit, quorum nomina fere omnia pure Græca ſint, & nihil admiſtæ habeant barbariei, qui demum fere ethnici fuerint. Etſi enim Gregorii (*e*) nomen Chriſtianum putes, potuit tamen ut Geoponicorum, ita veterinariorum, collectio poſteriori ævo aucta fuiſſe, & adjectus iſte ſerioris ævi homo. Hierocles, cui ea collectio tribui ſolet, paganus fuiſſe videtur: verum non eſt, qui putabatur auctor collectionis, ipſe enim cum ſuo nomine ubique citatur. Scripti certe ſunt libelli florente imperio Romano, nominibus gentium antiquis ſuperſtitibus.

Latina editio eſt Ruellio interprete Pariſ. 1530. fol. BB., Baſil. 1537. 4. tum Lyon 1571. fol.

Anatolius *de re veterinaria* Gr. prodiit Baſ. 1537. 4. B. Bodl., nempe ipſi veterinariæ medicinæ ll. II., nunc primum Græca lingua editi Gunz.

Germanica eſt editio *Roßarzney* Nürnb. 1575. fol. Italica Venet. 1343. 8.

Porro

(a) Camerar. Cent. IV. 98.
(b) C. 12. p. 210.
(c) L. IV.
(d) C. 14. 21. 29. 30. p. 138. &c. collyrium p. 54.
(e) p. 29. b. 113.

Hieroclis de curandis morbis equorum libri duo, cum iconibus equorum in B. R. P. n. 2284. videntur iidem eſſe ll.

Græce ib. Hieronis & Absyrti opuſcula de eodem argumento.

Tum collectio Hippiatrica a Sostrato & Hippocrate collecta, in B. R. P. n. 1994.

Et Absyrti libri, qui reperiuntur in bibliotheca ducis Mantuæ Gesner. Citat alium codicem Georgius Agricola. Alius Absyrti nomine inſcriptus codex eſt in B. Bodleyana Uffenb. (*f*).

Neſcio quæ ſit *ars veterinaria ſ. faciendi equis medicinam* in lat. B. Leid. p. 324, & in B. Vossiana n. 2217.

Nonne idem cum noſtris fuerit excerptum ex l. *de m. veterinaria* ex Absyrto, Hierocle, Theomnesto, Anatolio, Eumelo, Chirone, Agathotycho, Hippocrate &c. cujus codex eſt in *B. Med.* Bandin. III. p. 149. & *Plut.* LXXV. Idem eſt opus quod Grynaeus Baſileæ edidit.

Hieronymus, apud Hieroclem cutem aperire jubet, & aerem inflare, ut nuperi illi Nigritæ oræ Quaqua.

Hippocrates veterinarius. Ejus paſtilli ad morbidum pulmonem. In mali. de ſicca veterina gravem de ore ſpiritum reddere. Tuſſis. Jecoris dolor. Nervorum rigor. Alvi profluvium. Tormina. Ad inflammationem, meliceriam. Pilorum defluvium. Verrucæ. Rabies.

Absyrtus primarius auctor; Ejus ſunt loci de febre equi. Idem de malide articulari, de malide ſicca, quæ ipſe eſt morbus peſtilens boum, qui a dimidio ſeculo Europam devaſtat, qui ad peripneumoniam pertinet, & in quo noſter veratrum per cutem jubet trajici. De pulmone rupto. De *hordeatione*, qui videtur tetanus non ſatis dilucide deſcriptus. Quando venam ſecare oporteat. De vitioſis equis, quibus non idem in utroque oculo color eſt. Parotides, morbus adfinis *dem Roze*. Angina. Tuſſis chronica. Ad *puſulam* ſ. ignem ſacrum. In artuum doloribus aerem inſufflari jubet, ut Hieronymus. Sic ad coriaginem. In orthopnœa ſulfure utitur, in cardiaco morbo calidis. In nephritide urit. Jecoris dolor. Urinæ ſtillicidium: non vult manu in anum data veſicæ ſitum emendari. Caſtorei ſuffitum apud Sarmatas ſe didiciſſe. Rigor nervorum & opiſthotonos: adipe ſicco inungit. Alvi profluvium. Adſtringentia. Inteſtini converſio: & tenuis inteſtini dolor. Hydrops. Dyſenteria, in qua anus procidit. Lienoſi, ſanguis de ano fluens. Obſtructio coli. Sanguis verno tempore de dorſo manans. Tormina. Ilium inflatio; eſſe qui pectus perforaverint, flatui viam aperuerint. Genuum defluxiones non debere uri. Podagra. Præfert ea, quæ alvum ducunt. Pilorum marcor. Curatio equi fatigati, aut exæſtuantis ex itinere. Convulſio interna. Bulimus. Ex obſcuris cauſis ſtrigoſitas, ſcabies. Cholera: hic putat auctor, ſuum eſſe in equo bilis conceptaculum. Dolor cervicis, quem convulſionem nervorum vocat. Venenatæ herbæ, primo loco

(f) L. III. p. 50.

braſſica ſylveſtris. Equi hirſuti. Dentitio. Ut farragine veterina recreentur, ſegete nempe viridi demeſſa. Oppletio & cruditas. Rabies; venam ſecat, dat veratrum. Defluxio a capite ſive catarrhus: dolor calvariæ. In ſudorem proclivitas. Perfrictio. Morbus comitialis. Strangulatio. Purgantia alvum. Medicamenta varia. Lienis nimium incrementum.

HIEROCLES princeps auctor, pariter de febre agit, & de malide humida, deque ſicca malide articulorum. De elephantia, de pulmone, iterum morbo noſtro bovillo ſimili, de hordeatione. EUMELUM carpit, quod fatigato equo ſanguinem detrahat. Ad parotides. Tumor tonſillarum. Angina. Tuſſis, ad eam lenientia. Ad puſtulam. Ad armorum dolores. Orthopnœa. Pulmonis ulcus. Malum cardiacum. Nephritis. Ventris dolor. Venam ſecat, calida fovet. Morbi veſicæ, eadem hic quæ ABSYRTUS. Opiſthotonos; eſſe qui in balneum equum deſcendere cogant. Alvi profluvium. Converſio inteſtini plenioris: manum ſubdere vetat; eſſe quibus inteſtinum inde diſſiliat. Dolor tenuis inteſtini. Hydrops: paracenteſin ſuadet & ventris exuſtionem. Dyſenteria ex ABSYRTO. Lienoſi. Teredines. Sanguis de ano. Alvi obſtructio. Sanguis de dorſo. Ilium inflatio. Genuum deflexio. Podagra; etiam teſtes excidit. Pilorum caudæ marcor. Pilorum in cauda rigor. Aphthæ. Arteria ulcerata. Bulimus. Strigoſi, ut ABSYRTUS, ſcabies. Cholera. Nervus. Herbæ venenatæ. Equi hirſuti. Farrago, ſ. viridis ſeges. Rabies. Medicamenta. Ex miſſione ſanguinis ad genua tumores naſci.

AGATHOTYCHUS de febre: de malide: de jecoris dolore.

ANATOLII, ejusdem puto, cum Geoponico, de febre. Cura equarum prægnantium.

EUMELUS de febre, de pulmone, de rupto pulmone, de pulmonariis. Ad parotides. Tuſſis. Cardiacum malum. Ad vermes. Lienoſi. Teredines. Crurum defluxiones. Marcor, Scabies. Cholera. De farragine. Rabies. Capitis dolor. Laſſitudo. Æſtus. Dolores articulares. Alvum ducentia. Malidem ſiccam non poſſe curari.

PELAGONIUS de febre cum dolore inteſtinorum, de elephantia, ad peſtem, cui etiam remedium opponit ex ebuli radice cum creta, quod PISTERIO Siculo tribuit. Ad tuſſim fuſe, valde acria: præfert tamen expertam ſibi fabam cum adipe ſicco inpoſitam. Ad coriaginem. Aſthma, in quo venam ſecat. Cardiacus morbus. Colica. Opiſthotonos: hic adipem etiam varium obungit. Hydrops ſub cute. Teredines. Sanguis de ano fluens. Membris capti. Arteriaca. PELAGONII. Marcor. Phthiriaſis in ano & ricini. Dolor capitis. Lethargus. Ad fluxum ex naribus.

THEOMNESTUS de malide arida, & ſicca: de pulmonariis. Rabies equorum ſe ipſos admordentium. Ad tuſſim, coriaginem. Cardiacum malum. Ventris dolor & cruditas. Jecoris dolor: in Pæonia ſe regem ſecutum, ex frigore id malum equum ſuum contraxiſſe, igne accenſo eum ſe refeciſſe, & unguentis. Alvi profluvium.

fluvium. Lienoſi. Teredines. Pilorum defluvium. Marcor. Scabies. Citat ABSYRTUM. De farragine; Oppletio & cruditas. Dolor capitis; ad humores qui naribus devolvuntur, *der Wurm.*

NIPHON ad malidem articularem.

ÆMILIUS HISPANUS.

LITORIUS BENEVENTINUS de peſte.

TIBERIUS ad tuſſim: ad orthopnœam; nephritidem, in ea cremaſteres convelli; ad tympanitidem, in qua piper, coſtus; cutem amburit ſecatve.

GREGORIUS ad tuſſim: ej. paſtillus ad dyſenteriam.

BERYTII aliqua, tum PAMPHILI & DIOPHANIS, qui ſunt inter Geoponicos.

DEMOCRITUS de dyſenteria.

TETRIPPI medicamenta.

DIODORUS ad pondera & menſuras.

Denique multa capita ſunt abſque præfixo nomine auctoris, ut nephriticorum curatio. Ad dolores lumborum, coxendicis, claudicationem, alvum torminoſam, verminoſam. Lienis mala, teredines. De ruptis intus viſceribus; hic oſteocolla ad fracta ſananda laudatur. Ad ſcabiem. Ad ileoſos: manu ano inſerta hic alvum evacuat. Medicamenta plurima. Phazala ſingulare malum maris rubri, dracunculus, non ille vermis.

In univerſum hi ſcriptores ad empiricorum morem farragine medicamentorum pugnant. Cæterum ABSYRTUS (*) princeps eſt, & pleniſſimus auctor, quem HIEROCLES paſſim ſequitur, & plerique imitantur.

Non repeto minoris momenti medicos, quorum nulla ſunt conſilia. Conf. *B. Chir.* I. p. 101.

§. XCIII. FLAVIUS VEGETIUS.

Hujus ævi illuſtris ſcriptor fuit, quem vero eo titulo poſſidemus, eum oſtendi multo ſerioris eſſe ævi, *B. Chir.* I. p. 102. Prodierunt EJ. *artis veterinariæ, ſ. mulomedicinæ* L. IV. edente 1529. 4. HERMANNO comite in NEUENAAR, curante J. FABRO EMMEO typographo; deinde ib. 1537. 4.* porro SAMBUCI cura 1574. & denique plenius inter J. MATTHIÆ GESNER *ruſticos* Lipſ. 1735. 4. * cum J. ZACH. PLATNERI notis.

Germanice Francof. ad Mœn. 1565. 4. Gallice vertente BERNARDO du PUY MONCLAR Pariſ. 1563. 4. Italice Venet. 1543. 8. cum *Hippiatricis* Græcis.

Notas & lexicon RHODIUS paraverat, quæ cum aliis BARTHOLINI libris incendio conſumta ſunt (†).

(*) de eo SUIDAS.
(†) *Bibl. incend.*

Multa ex COLUMELLA habere, & ex eo reſtitui poſſe REINESIUS (*) vidit. Citat *Veterinarios Græcos*, PELAGONIUM, quem elegantem vocat, & ABSYRTUM, qui nimis humiliter ſcripſerit. Sed & PELAGONII formulam repetit, & CHIRONIS armentarium pulverum.

Morborum nomina, ſpecies, etiam cauſæ, deinde farrago medicamentorum. Morbi a capite ad calcem, inter eos externi. In morbo malleo (malide) recte jubet morboſa jumenta ſeparare, ea enim & viva & mortua ſuo fœtore inficere. Sic de malleo boum, qui ipſe dirus eſt morbus, qui armenta pene univerſa Europæ devaſtat: in malide etiam conſiliginis radicem per cutem trajici. Calculum, qui e veſica in rectum inteſtinum irrepſit, jubet digito expediri. In hydrope abdomen perforat. Manu ſtercora retenta recte jubet ejici. Vermes inteſtinorum. Sanguinem a nimia fatigatione per nares effundi. Potionem diapente valde laudat, in qua gentiana, ariſtolochia, baccæ lauri. Cyclo (ad methodicorum ſenſum) jubet animalia ſanare, diæta & medicamentis. Platochoriaſis, in qua pupillæ dilatantur, ut imaginem tuam in oculo inſpecto non videas. Muci varietas, qui de naribus fluit. Ad ſanguinis mictum lac. In epilepſia ſanguinem repetito mittit, tum alvum ducit. Tuſſis funeſta, in qua non vult ſanguinem detrahi. Intercedunt ſuperſtitioſa. Anatem conſpectu mulos & equas ſanare.

Primi duo libri ſunt de equis, inde de bobus.

§. XCIV. VINDICIANUS.

Archiater VALENTINIANI I. Vicarius & medicus methodicus.

EJ. eſt epiſtola ad eum imperatorem, in qua ob febrem ſe ipſum laudat, quam frigidiſſima aqua expugnaverit, multo addito ratiocinio. Cum MARCELLO prodiit Baſil. 1536. f. *. ID. carmen recuſum eſt inter P. PITHOEI *epigrammata vetera* Lion 1596. 8. 1587. 12. cum CELSO & SERENO (HÆNEL), porro ab ANDREA RIVINO Lipſ. 1654. 8. & nuper cum variis poëtis veteribus cura P. BURMANNI Leid. 1731. 4. * tum a FABRICIO editum in *B. Græcæ* vol. XIII. & a MORGAGNO cum SERENO.

Codex eſt in *B. Benigni Divionenſi* MONTFAUC. Et in B. R. P. n. 6837. epiſtola *de quatuor humoribus*.

Idem carmen, quod fere VINDICIANO tribuunt, FABRICIUS Q. SERENO, MORGAGNUS MARCELLO adſcribit p. 281. Verum id carmen minus barbarum eſt, quam a MARCELLO ſperes.

Medicamentorum eſt cenſus, potiſſimum rariorum & exoticorum.

Quid eſt medicina VINDICIANI in *Bibl. Loudunenſi* MONTFAUC.

SEVERI SANCTI ſ. ENDELEICHI Rhetoris Aquitanici carmen *de mortibus boum*

(*) ad DAUMIUM; tum MORGAGNUS *Epiſt.* III. ad PONTED.

boum Pariſ. 1586. 4. 1590. cura PETRI PITHOEI Lion 1596. 8. Francof. 1612. 8. cum notis WOLFGANGI SEBER cumque iis & J. WEITZII Leid. 1775. 8.

Romæ vixit exeunte ſeculo quarto Chriſtianus. Breve carmen non contemnendum, ut ea ætate.

OLYMPIUS HORATIANI collega.

UNDIMIUS.

EUGAMIUS apud HORATIANUM.

THEODORUS PRISCIANUS Archiater, VINDICIANI diſcipulus, methodicus dicitur, empirico certe propior. Prodierunt primo Q. OCTAVII HORATIANI nomine *de curatione omnium fere morborum corporis humani; de acutis & chronicis paſſionibus, de mulierum accidentibus & curis, deque phyſica ſcientia experimenta* Argentorati 1532. fol. *. Ad eam editionem emendationes dedit REINESIUS.

Alia eſt, & melior editio, cum nomine THEODORI PRISCIANI ad TIMOTHEUM fratrem Baſil. 1532. 4. *, curante SIGISMUNDO GELENIO. Libri hic tantum tres numerantur, neque quartus adeſt.

Prodierunt etiam libri IV. apud ALDUM 1547. cum aliis collecti.

In priori illa editione liber a ſene auctore ſcriptus (*) continet morbos externos. Medicamenta ſuperſtitioſa & abſurda plurima.

L. II. eſt morborum internorum. Non valde certo hic methodicam ſectam adgnoſces, niſi velis ex malagmatibus & externis auxiliis aliquid ſimile arguere. In phrenitide cucurbitulam raſo capiti adfigit. Phthiſin & mydriaſin pupillæ genus eſſe paralyſeos. Decem & ultra capita ex APOLLONII græcis, apud GALENUM in ευποριςοις exſcriptis, hic latine verſa exſtant. Hic aliqua habet, quæ ad ſtrictum & laxum ſpectare videntur. Latine ſcriptum eſſe l. cum alios libros THEODORUS Græce ſcripſerit, REINESIUS. Duas editiones ſui operis edidiſſe TRILLERUS.

In L. III. de morbis agit mulierum ad SALVINAM (& in HERMANNI edit. ad VICTORIAM) obſtetricem, artis peritam dato. Invitum ſe abortiva dare.

In editione, quæ nomen præ ſe fert OCTAVII HORATIANI, libri priores ſunt iidem. Quartus ad EUSEBIUM filium eſt, farrago medicamentorum, etiam vaniſſimorum, ut ſeptem nominum ad dolorem capitis ſcriptio. Phyſiologica diximus.

Codex de morborum corporis humani medicinis eſt in B. J. MORI ap. MONTF. I. p. 687. & γυναικειων in B. R. Par. n. 7029.

Non differt THEODORUS, cujus eſt *diæta*, *ſ. de ſalutaribus rebus* Argent. 1544.

(*) p. 38.

1544. fol. * recuſus a GEO. EBERH. SCHREINER Hall. 1632. 8. GUNZ. porro ab ANDREA RIVINO Lipſ. 1654. 8. PL.

Scripſit etiam PRISCIANUS libros Græcos *præſentaneæ medicinæ*, dum Conſtantinopoli vivebat (*), ex REINESII conjectura, reliqua latine cum Romam rediiſſet (†).

Codex cum priori erat in B. J. MORI.

Caſtigationes in PRISCIANUM REINESIUS dedit in *Epiſtolis* ad DAUMIUM.

Paſſionarius GALENI, quem dicunt a PRISCIANO collectum ex GALENO, PAULO, ALEXANDRO & cujus codex eſt in B. D. S. PETRI *Cantabrigienſis*, idem eſt GARIOPONTUS. In B. enim R. *Par.* legitur, THEODORI PRISCIANI, ſ. potius GARIOPONTI l. *de ægritudinibus*, *a capite ad calcem* n. 6953. Conf. p. 267.

PRISCIANUS *de ponderibus & menſuris*, a RIVINO etiam editus eſt Lipſ. 1654. 8. cum SERENO.

THEODORUM PRISCIANUM *de medicina & antidotarium* poſſidebat SIMON JANUENSIS.

§. XCV. VARII.

SOPOLIS, qui dicitur AETII præceptor in re medica fuiſſe.

SOSIPOLIS, idem forte, apud PHILOSTORGIUM.

THESIUS medicus Burdigalenſis apud MARCELLUM.

APOLLINARIS eidem dictus in præfat.

VALENS præceptor MARCELLI.

EUDELIUS medicus THEODOSII junioris.

RUSTICUS HELPIDIUS Archiater THEODORICI R.

JUSTUS medicus SIDONII ævo.

GENNADIUS incerti ævi AUGUSTINO dictus.

§. XCVI. MARCELLUS.

Vulgo *empiricus*, neque male, qui undique, etiam a ruſticis, medicamenta compilaverit, idem archiater THEODOSII M., ab ARCADIO officio exſutus. Abſque ullo judicio aut ſelectu vaniſſima quæque & abſurdiſſima corraſit, SCRIBONII magnam partem compilavit, ſuamque fecit, quem eumdem JANUS CORNARIUS eſſe putat, qui dicitur a MARCELLO SIBURIUS. Nullam fidem meretur, etiam quando proprium ad experimentum provocat. Dictio barbara, etiam infra ſeculum: & multo quam in carmine VINDICEANI deterior. Morbos cæterum a capite ad

(*) præf.
(†) p. 910.

ad calcem recenſet, nulla cum deſcriptione, nullo cauſarum diſcrimine, deinde cuique malo farraginem medicamentorum opponit. Apparet artem medicam eo ævo undique degeneraſſe. Chemici utcunque argumenti eſt medicamentum ex ferro & aceto per quatuordecim dies in fimo digeſtis. Aliquæ tamen adnotationes. Phthiſicus ſanatus venæ fruſto ejecto. Molæ in vetula abſque coitu.

Ej. L. *de medicamentis* Baſil. 1536. fol. * a JANO CORNARIO editus eſt, tum inter principes H. STEPHANI & apud ALDUM 1547. fol. Male a J. CORNARIO editum eſſe J. RHODIUS queritur, qui novam editionem parabat. Codex MS. perantiquus erat apud J. VOSSIUM.

Neque poſſum diſſimulare, mihi vehementer dubium eſſe, MARCELLUM quinti ſeculi ſcriptorem eſſe, etiamſi AETIUS MARCELLUM citat. Nam in libro, qui MARCELLO tribuitur, MARCELLUS celebris medicus citatur; citantur etiam de oxyporo etiam duo PLINII (*). Nunc continuo oſtendam, multo ſerioris eſſe ævi PLINIUM qui dicitur VALERIANUS. MARCELLI paſtillus eſt apud N. MYREPSUM, forte vetuſtioris. An ejus eſt Marcellium ad perniones (†).

Gallice verſus eſt ab ANT. de MOULIN Lion 1653. 8. BB.

Pluſculæ epiſtolæ cum MARCELLO ſolent editæ reperiri, SCRIBONII, HIPPOCRATIS, abſurde MÆCENATI inſcripta, PLINII SECUNDI, VINDICIANI, CORNELII CELSI, quæ & ipſa SCRIBONII fuerit.

§. XCVII. PLINIUS. SORANUS SPURIUS.

Non ſeparabo a MARCELLO homines ſordida dictione, & empirica artem tradendi ratione ſatis ſimiles.

C. PLINII SECUNDI *de re medica* L. V. Rom. 1509. fol. & Bonon. 1516. fol. * multo quam Romæ accuratius cum titulo *aureum opus & ſublime ad medelam non parum utile* PLINII *philoſophi & medici*: deinde cum SORANO & aliis a TORINO emendatus Baſil. 1538. fol. *. Argent. 1533. fol. Baſil. 1549. fol. Venet. 1547. f. cum aliis, & inter *principes* STEPHANI. Empiricus & exſcriptor TRALLIANI, a quo totum librum V. ſumſit: indoctus, qui ſuccum Cyrenaicum, qui laſer eſt, opium vocat Cyrenaicum, nuperis Græcis uſus, qui pro χοιράδες *cyratus*, ſquinantium pro σχοινανθος ſcribat. Ethnicum Italum fuiſſe, quem aliquis infimæ latinitatis interpretatus ſit, REINESIUS conjicit *var. lect.* p. 387.

In L. I. II. III. morbi recenſentur a capite ad calcem, cum farragine medicamentorum, fere ex PLINIO veriori ſumtorum, tamen etiam ex nuperis.

L. IV. compendium virium plantarum ſecundum earum titulos, ubi multa ex GALENO ſumuntur.

L. V. de diæta ad ſingulos morbos accommodata.

REINE-

(*) in præf.
(†) PAULI L. III. c. 79.

REINESIUS in *var.lectionibus* in multa loca hujus PLINII commentatur. Multa etiam in *adverſariis* ad PLINIUM iſtum CASPAR BARTHIUS contulerat.

C. PLINII VALERIANI medici epitaphium cum P. JOVIUS inveniſſet, putavit noſtri eſſe. Verum is noſter liber videtur ignoti ſcriptoris, qui celebre nomen uſurpaverit.

Exſtat *de auctore operis de re medica vulgo* PLINIO VALERIANO adſcripti libellus J. GODOFREDI GUNZII Lipſ. 1736. 4. * Hactenus videtur omnino vir ILL. erraſſe, qui SIBURIUM verum auctorem fuiſſe ſuſpicetur, cum MARCELLUS & iſtum, & duos PLINIOS citaverit.

SORANI *Epheſii, vetuſtiſſimi archiatri & peripatetici, artis medendi iſagoge ad* MÆCENATEM Baſil. 1528. fol. * curante ALBANO TORINO prodiit: & Venet. 1547. fol.

Non eſt celebris illius methodici opus. Latine ſcriptum eſſe CAGNATUS monet. Aliqua generalia de medicina. Victus ratio pro anni temporibus. Morborum ſigna, etiam curationes.

§. XCVIII. VARII SCRIPTORES SECULI V. & VI.

STEPHANUS Byzantinus περι πολεων Baſil. 1568. fol., cum verſione XYLANDRI Leid. 1694. fol.; ex codicibus Palatinis & VOSSIANO reſtitutus & ſuppletus ab ABR. BERKEL. Græco latina plenior & nitida editio. STEPHANIANI operis dudum amiſſi compendium eſt, JUSTINIANI ævo ſcriptum ab HERMOLAO. Putes ethnicum fuiſſe auctorem, qui ſacrificiorum meminerit, tamquam etiam ſuo ævo oblatorum, qui vetuſtiorem idem rerum Judaicarum ſit imperitiſſimus, & Hieroſolymas aliam a Cadyti facit: adſutos vero aliquos ab epitomes auctore locos adgnoſcas. MARCELLI medici meminit. Habet autem cum urbibus claros viros, qui in quaque civitate vixerunt, etiam medicos.

AURELIUS THEODOSIUS MACROBIUS. EJ. *Saturnaliorum* libri VII. Leid. 1670. 8. * prodierunt cum notis ISAACI PONTANI, MEURSII, JACOBI GRONOVII.

Vir ILL., THEODOSIO & ARCADIO imperante magnis muneribus defunctus, Platonicam ſectam ſecutus, & rhetor, audax plagiarius, qui late AULUM GELLUM compilaverit. Ad rem medicam aliqua faciunt libri VII. DISARIUM medicum introducit, qui de cibo agit ſimplici, quem præfert, ejusque commoda exponit, tum EUSTACHIUM, qui pro multiplici cibo orat. Vinum potius frigidum videri. De aquis, de vertigine ex rotatione nata. Quæſtiones ad modum problematum ARISTOTELIS; aliquæ medicæ.

GESIUS medicus tempore ZENONIS Auguſti floruit, & a COSROE ter millis captivis Romanis libertatem impetravit.

ADAMANTIUS ſophiſta, qui HONORII ævo vixit, in *phyſiognomicis* Gr. lat. 1544. 8. a JANO CORNARIO editis, ſplendorem oculorum ſuſpicionem facere

cere maniæ, & alia ſimilia. Hunc Judæum & cilicem facit BANDINUS, qui ALEXANDRIÆ vixerit.

EJUSD. *de cura dentium & eorum remediis* apud AETIUM II. 4. c. 27. Sophiſtam vocat AETIUS.

EJ. *ad phagedænica ulcera medicamentum* ORIBASIUS habet Syn. III. c. 1.

Huc referas POLEMONIS *naturæ ſignorum interpretationem* Venet. 1552. 4.* A varia fabrica partium corporis temperamenta & morbos etiam eruit, potiſſimum animi. Nuperior hic noſter POLEMON eſt, ab antiquiori diverſus *B. Anat.* I. p. 116.

MELAMPI *de nævis corporis* libellus una editus eſt, breviſſimus & vaniſſimus.

EJ. eſt l. *de palpitationibus.* Codex Græcus eſt in B. R. P. n. 2154. 2118. 2037. Semejotici eſt argumenti.

§. XCIX. MEDICI VI. SECULI.

JACOBUS PSYCHRESTUS HESYCHII f. Nomen habet ab alimentis refrigerantibus (*a*) quibus utebatur, forte & a perpetua triſtitia. LEONE imperante vixit, vir coævorum laudem meritus, ſtatuamque publicam.

EJ. medicamentum ad tuſſim (*b*) ALEXANDER habet. EJ. Antidotus (*c*). Ceratum (*d*).

Excerpta ex PSYCHRESTO & aliis ſunt in B. R. Par. n. 2210.

DIOSCORUS, quem aliqui habent pro fratre ALEXANDRI.

PEGASIUS Laribenſis apud PROCOPIUM.

JOHANNES junior medicus, qui contra inſtitutum volebat ſecundo loco in ordinem Archiatrorum adſcendere, apud CASSIODORUM (*e*): an JOHANNES AETII (*f*).

THOMAS MEDICUS JUSTINIANO a ſecretis, capite plexus.

ORESTES medicus, in quem SIDONIUS APOLLINARIS.

UCHOLIUS, cujus medicamentum ad tuſſim AETIUS habet (*g*).

DOMNUS

(a) ALEXAND. V. c. 4.
(b) ID. ib.
(c) L. XII. c. 1.
(d) AET. L. XII. c. 70.
(e) MEIBOM. in CASSIOD. p. 23.
(f) L. IV. c. 33.
(g) L. II. 4. c. 54.

Domnus Judæus Gesii præceptor apud Suidam. Asclepiodotus philoſophus & medicus. Indefeſſe plantas conquirebat tam vulgares quam rariſſimas (*h*), magis tamen animalia. Ætatem non accurate teneo, creditur vero eo tempore Osiridis cultus Alexandriæ ſuperfuiſſe. Uſum hellebori omiſſum renovavit (*i*).

Castini unguentum ad podagram (*k*).

Doarii epiſcopi antidotus (*l*).

Cyriacus archiater Edeſſenus, cujus paſtillus adverſus ozænam (*m*).

Constantinus cujus ſapo (*n*).

Danaus, cujus aridum ad oculos (*o*).

Petrus archiater, cujus collyrium (*p*): an idem, qui a Justiniano ad Cosroem legatus fuit, Procopio teſte.

Timotheus medicus Justini.

Marianus medicus Afer, cujus ad calculum medicamentum (*q*).

Andreas comes, cujus ſiccum & alia (*r*). Ejus cyphoides (*ſ*).

Sic Majorianus (*t*).

Masuaphii confectio (*u*): Masucham etiam Paulus vocat (*x*).

Antidotus Esdræ prophetæ, in quo multus hyoſcyamus (*y*). Esdræ dies infauſti ſunt in B. Vindob. VI. p. 118.

Magistrianus. Ej. ad pruritum.

Theodorus Stephani Athenienſis (*z*).

Julianus Diaconus (*a*) cujus antidotus ex oſſibus cervinis uſtis. Ejus oxymel habet Trallianus (*b*) quod alii Jonchino philoſopho adſcribunt.

Thra-

(h) Suidas p. 352.
(i) Photus p. 1051.
(k) Aet. L. III. 4. c. 54.
(l) Id. ib c. 47.
(m) L. IV. c. 91.
(n) C. 54.
(o) C. 96. I c. 99.
(p) L III. c. 110.
(q) Aet. L. XI c. 10.
(r) L. XI. L. IX. c. 16.
(ſ) L. III. 2. c. 4.
(t) Ib.
(u) L. IV. c. 118.
(x) L. VII. c. 21.
(y) L. IV. c. 101. III. 1. c. 37. In B. Bodl. n. 260. apud Avicennam p. 524.
(z) L. IV. 1. c. 126.
(a) L. III. 3. c. 13.
(b) L. VII. p. 328.

THRASYANDER cujus paſtillus (*c*).

PHILOSOPHUS, quem AETIUS citat, incertæ ætatis (*d*).

MARTIANUS AFER (*e*).

THEOPOMPUS (*g*).

THEOSEBIUS (*h*).

THEODOSIUS (*i*).

THEODOTIUS (*k*).

ANTHUS, idem forte qui ANTÆUS (*l*), olim dictus p. 183.

BELAS cujus collyrium (*m*).

MONUS (*n*).

MURSINUS idem Poëta (*o*).

NUMIUS (*q*).

XYSTICUS (*r*).

THEOCRATES (*ſ*).

§. C. AETIUS.

Amidenus, cum PSYCHRESTUM citet, non poteſt niſi ante incipiens fere ſextum ſeculum vixiſſe, parum cæterum notus homo, compilator, qui GALENI adnotationes & propria experimenta ita ſua faciat, ut non agnoſcas non eſſe AETII. Collectionem ejus minori ORIBASIANÆ PHOTIUS præfert, majori non ita, plurimum autem noſter in medicamentis conpilandis laborem poſuit. Alexandriæ ar-

(c) AET. L. III. 1. c 37.
(d) ID. L. II. 4. c. 40. &c.
(e) L. III. 3. c. 11. &c.
(f) L. I. 3. c. 111.
(g) L. IV. 4. c. 122.
(h) Ib. 1. c. 49.
(i) L. II. 2. c. 44.
(k) Ib. 3. c. 27. ALEX. III. c. 1.
(l) L. III. 4. c. 49.
(m) L. II. 3. c. 99. 104.
(n) Ib. 5. c. 32.
(o) Ib.
(q) L. XIII. c. 20.
(r) L X. c. 26.
(ſ) L. V. 2. c. 2.

tem didicerat, Comes inde Obſequii. Libri ſunt ſedecim, in quatuor tetrabiblia diſtributi.

In L. I. medicamenta recenſet ex plantis ſumta, GALENUM ſecutus. Vanitati ſuperſtitioſorum medicamentorum indulget.

L. II. animalium vires medicatæ. Multa iterum ex GALENO. Bonorum medicamentorum notæ. Medicamenta ſecundum claſſes virium medicatarum ex ORIBASIO.

L. III. ex eodem aliisque vetuſtioribus de exercitatione varia, etiam de inſolatione in arenis, de cucurbitulis, de purgatione. Fuſe de veratro. Medicamenta purgantia compoſita, aloetica. Aliæ evacuationes per lac, clyſteres, glandulas, cataplaſmata, vacuationes per hepar gibbum, per ſimum.

L. IV. ex GALENO de morbis puerorum, victu ſenum, laſſitudine, varia, ſignis temperamentorum partium corporis humani. Siriaſis.

Tetr. II. L. I. de febribus in univerſum. Signa deſumta ex urina, ex pulſu, ſudore, alvi excrementis, vomitu, ſanguine. Febres ſigillatim, acutæ variæ, intermittentes. In quartana ante acceſſionem theriaca bono eventu data. Rogi HIPPOCRATICI. Mulier pulſu formicante, manibus pedibusque frigentibus, ſanata data frigida. Deliquium animi; alii univerſi corporis morbi. Potus aliqui ex vino, aceto, melle.

L. II. morbi capitis. Paralyſis varia, etiam veſicæ & recti inteſtini. Plurima ex GALENO.

Sic L. III. morbi oculorum.

L. IV. morbi capitis reliqui, morbi faucium, inter eos abſceſſus peſtilentes. Superſtitioſum ad educendas de gula ſpinas conſilium. Morbi pectoris. Opiata eo ſcopo multa, ad tuſſim etiam auripigmenti vapor. Hæmoptoe. Phthiſis. Hic etiam theriacam, mithridatium, bolum Armenam dat. Pleuritis quæ videatur ex crudis eſſe humoribus, cum non ſit.

Tetrabiblii III. L. I. morbi abdominis, potiſſimum etiam ventriculi & inteſtinorum. Subito ex ventriculo convulſi, puto ex GALENO. Bulimum ſeparat a canino appetitu. Paſtilli ad dyſenteriam ex auripigmento. Lac bubulum ad ulcera dyſenterica. Flavæ bilis vomitus.

L. II. morbi hepatis, lienis, renum, hydrops. Ex orthopnœa hydropici facti. Poſt evacuationem deligationem adhibendam eſſe. Pus ex hepatis abſceſſu per alvum, per urinam: per os periculoſius fluere. Curatio hepatis morboſi. Lienis inflammatio, proprius morbus.

L. III. vitia viarum urinariarum. De morbis veſicæ plenius, de ſcabie ejus & tuberculis.

L. IV. morbi univerſi corporis; iſchias, podagra. Immenſa vis medicamentorum externorum. Inter antidotos varias ad podagram, habet etiam herbas

bas amaras, ut chamædryn, alias. Curationem etiam metaſyncriticam hic habet.

Tetrab. IV. L. I. antidoti pro demorſis a cane rabido. Alia venena, quæ abſque morſu operantur, & adverſus ea auxilia: ſales theriaci ex uſta vipera, qui ſudorem movent, ſuffuſiones, hydropes ſolvunt, vermes necant. Antidotorum magna varietas. Medicamenta ad elephantiaſin. Conſilia ad caſus ſubitaneos, ad ſtrangulationem & ſimilia.

L. II. chirurgici eſt argumenti, & libro III. medicamenta fere externa traduntur.

L. IV. morbi mulierum & puerperii. Uteri inflatio.

Ejus codices. Libri XVI. toti exſtant græce in B. R. P. n. 2191. 2192. 2193. 2198. tum in Bibl. D. MARCI, & in *Vaticana*, & in *Vindobonenſi* LAMBEC. VI. p. 102. Opera omnia in B. BODL. n. 747. & inter VOSSIANOS codices n. 2157.

L. XI. poſteriores græci in B. R. P. n. 2194.

Sic L. a V. ad XIV. in B. R. P. n. 2199.

Et L. IX. poſteriores in B. D. MARCI.

Libri IX. ad XVI. græci in *Medicea* BANDINI III. p. 168.

L. IX. ad XV. in *B. Vindobon.* apud LAMBEC. VI. p. 103. in *Medicea* MONTFAUCON I. p. 387. BANDIN. III. p. 139.

Libri VIII. priores in eadem Bibliotheca.

Libri VIII. poſteriores in *Eſcurialenſi* MONTF. I. p. 616. in *Medicea* MONTF. 389. in B. REN. MOREAU.

Libri VI. VII. VIII. & excerpta ll. II. & III. in *Medicea* BANDINI III. p. 145. 146.

L. IV. priores & aliqui ſequentium in B. *Eſcurialenſi*.

Libri quinque priores in *Medic.* III. p. 168.

Libri 5. 6. 7. 8. in B. R. P. n. 2195.

Libri 13. 14. 15. 16. B. R. P. n. 2197.

A L. IX. ad XIII. B. Medic. Plut. LXXV. BANDIN. III. p. 166.

Libri XIII. ad XVI. BANDINI III. p. 151.

L. XIV. XV. XVI. ib. p. 160.

L. 9. 10. 11. 12. ib. in B. R. Par. n. 2196.

Tres libri a 14. ad 16. in *Medicea Plut.* LXXV. Hi omnes & ſinguli græci.

L. V. ſolus Græce in B. BODL. n. 88.

L. II. ſynopſeos ſimplicium medicamentorum GALENI in B. R. P. n. 2256.

Sermo ſecundus, tertius, quartus, quintus in *Bibl. Medic. Plut.* n. 75. MONTFAUCON.

A capite ultimo libri 9. ad caput 69. libri 13. in *B. Med. Plut.* 75.

Fragmenta ib. BANDIN. III. p. 157. Græca omnia.

Græcus codex librorum VIII, qui nunquam ea lingua prodierunt, erat apud BOERHAAVIUM, deinde apud HEBENSTREITIUM.

Græce nunquam totus AETIUS prodiit, ſed libri VIII. priores cum PAULO, Venet. apud ALDUM 1534.

Latine primus J. CORNARIUS vertit libros poſteriores a VIII. ad XIII. Baſileæ 1533. fol. Tum J. B. MONTANUS libros decem reliquos, & cum CORNARIANIS edidit Venet. 1534. fol. apud ALDUM & 1553. 8. Inde CORNARIUS recudit MONTANI verſionem Baſileæ anno 1535. fol. 1536. fol. *. Denique vertit, eosdem libros X. quos MONTANUS verterat, & totum AETII opus edidit Baſil. 1542. 1549. fol. GUNZ. Venet. 1549. 8. GUNZ. Lugdun. 1549. fol. *. 1560. 12. 4. vol. LIND. & inter principes.

Lego etiam AETIUM a PONTICO VIRUNNIO latine verſum eſſe, *Giorn. de litt.* XXIV. p. 277.

De his editionibus SCHELHAMMER *univ. med.* I. p. XXVIII.

Quid eſt AETII *ſynopſis trium librorum* ORIBASII in *B. Medicea Plut.* LXXV. BANDINI III. p. 149.

AETII ſynopſis *de urinis* in *B. Med. Plut.* LXXV. apud BANDINUM III. p. 153.

De ſignificatione ex pulſu ID. ib.

Selecta ex AETII ſcriptis in B. R. P. n. 2230.

Aliqua de febribus prodierunt in collectione Veneta 1553. fol. & alia de balneis ib. 1570. fol.

SCHOLIA HUGONIS SOLERII ſunt in ſolos libros duos priores Venet. 1549. 8. GUNZ.

In AETII interpretes, CORNARIUM potiſſimum, CHRISTOPHORI OROSCII *animadverſiones* 1540. 4. prodierunt.

J. C. HORN libri IX. caput 25. Lipſiæ 1654. edidit.

Ad OROSCIUM in epiſtolis ad DAUMIUM THOMAS REINESIUS animadvertit.

§. CI.

§. CI.

Scriptores ante Alexandrum.

Uranius medicus inſignis, qui cum Ariobindo legato Perſiam adiit, contentioſus homo.

Cosmas, qui apud barbaros vixit, ad quem Alexander ſuum librum dedit, diſcipulum ſuum (*c*).

Philodotus, qui fraude hominem ſanavit, cum putabat caput ſibi amputatum eſſe (*d*).

Zulachtes, cujus aliqua ſunt ſuperſtitioſa ad epilepſiam.

Agapetus cujus antipodagricum (*e*).

Agapius Medicus Byzantii docuit, & libros medicos ſcripſit, Photio dictus.

Stephanus Nyssenus, qui Cabadem curavit.

Tribunus medicus præſtantiſſimus ex Palæſtina, qui Chosroem (Nuschirwan) ſanavit. Gratus imperator, cum Justiniano inducias dum inibat, pepigit ut Tribunus integro anno ſecum eſſet, cumque idem expleto tempore patriam repeteret, juſſit rogare, quod maxime cuperet. Tribunus captivos aliquos Romanos petiit (*f*).

Bufatus, cujus ceratum Alexander habet.

§. CII.

Alexander.

A patria dictus Trallianus, diſcipulus patris ſui Cosmæ, pariter medici, *Jatroſophiſta*, ſ. medicus eruditus, Justiniani ævo Romæ vixit, & in Italia, in Tuſcia, inque Ægypto, ut ex vinorum loco natali adparet, quæ paſſim ad medicos uſus (*) commendat. Medicinam apud magnates feciſſe videtur, alimentorum exemplo, quæ pretioſiſſima paſſim ſuadet. Vixit, quo tempore veterum inſtituta vigebant, palæſtræ, balnea, etiam frigida, ante Paulum demum, a quo

(c) Ib.
(d) L. I. c. 6.
(e) L. XI. p. 620. Paulus. L. VII.
(f) Suidas III. p. 508.
(*) præf. noſtr. ad Trall. p. XLIV.

a quo citetur. Galeni theoriam & Hippocraticam praxin ſequitur, longè a methodica ſecta alienus, qui in cauſas cujuſque morbi jubeat inquirere, & ſecundum diverſitatem cauſæ curationem mutare. Calido ergo, frigido, humoribus, cauſas morborum tribuit. Febrem in univerſum pro cordis habet adfectione. Sigillatim a ſpiritu diariam, ab humoribus putridam, a partibus ſolidis hecticam naſci, ut Galenus. Cauſo ſanguineo venæ ſectionem opponit, in putrido morbo alvum ducit. Aliter quotidianam curat, quæ ab acida ſit pituita, aliter eam, quæ a bile. In nullius verba magiſtri jurat, & *diviniſſimum* Galenum ſæpe corrigit, quoties ei viſus eſt a recta medendi ratione aberrare. Non bene mithridatium dediſſe objicit, cum pulmo adſectus eſſet, non bene humectantibus & refrigerantibus in hæmoptoe abſtinuiſſe. In cruditate nidoroſa præter rem calida dediſſe, in tertiana abſinthio eſſe abuſum, in quotidiana indulſiſſe extenuantibus, in quartana antidotis & victui calefacienti & ſiccanti. Ad ſuam experientiam ſuaſque curationes ſæpiſſime provocat, ut fidem faciat medicamento, aut rationis medendi utilitatem confirmet. Epilepſiam purgata per colocynthidem alvo ſuperat, & exulcerantibus medicamentis ei loco admotis, ex quo in nonnullis ægris aura quaſi epilepſiam illatura adſcendit. Helleborum etiam album diu neglectum hic adhibet: huic tamen pharmaco, quod non perinde moleſta cieat ſymptomata, lapidem Armenum in melancholia præfert. Lienis ſcirrhum longa curatione & purgantibus medicamentis etiam potiſſimum ſuperavit. In phrenitide monet, ne detur diacodium, & in univerſum, ne opio nimis indulgeatur urget, cujus intempeſtivo uſu vocem vidit abolitam. Diphryge ſe narium polypum ſanaſſe. In angina venas raninas & jugulares inciſas, & repetitam ſanguinis miſſionem ſibi uſui fuiſſe. Humectante victu ſervatus eſt, qui lapillum de pulmone rejecerat.

Addam aliqua conſilia ad morbos corporis humani. In pleuritide locum dolentem ſcarifat. Hæmoptoicos lactis uſu a tabe eſſe ſervatos; id & una horæos fructus commendat. Ulcus veſicæ narcotico medicamento curavit. In dyſenteria fructus horæos etiam ſolos morbum ſuſtuliſſe. Tabem ex dyſenteria natam victu oleraceo ſuperavit, tum hepatis inflammationes. In podagra δια κανθαρίδων imponit, ejus puſtula rupta multum humorem manare addit. In hectica febre inque tertiana fructus horæos dat, & pepones & balnea laudat. Curatum fuiſſe, qui in quartana febre opium ſumſerat, & ſæpe paroxyſmum excitato ſomno averti. Inveteratas quartanas ſe vomitu excitato curaſſe. Paralyſin ab amarorum & aloes uſu deteriorem redditam ſuſtulit balneis & lenientibus medicamentis. Non facile in dyſenteria opium dandum, tunc vero utique, quando inteſtinum exulceratum eſt. Bulimus a prægrandi verme, eo ab uſu hieræ rejecto ſanatus. Cardiacus morbus funeſtus a vermibus. Lapides in hepate naſci. Rhabarbarum in hepatis malis dedit. Syncopem a ſanguine congeſto venæ ſectione impugnat: hæc & ſequentia Freindius monet. Purgantia medicamenta ſæpe lenia præfert: mochlicis utitur, non ut evacuet, ſed ut meatus dilatet, & nervorum obſtructionem ſolvat. Acria quæque multa aqua diluit & mitigat. Habet animalia, quæ nares

ovium

ovium & caprarum incolunt, ea quærit pro amuleto a DEO Delphis pro epilepſia indicato. Multas compoſitiones ipſe invenit & auxit. In lienis ſcirrho ferro multum utitur.

Quare omnino ab AETIO & ab ORIBASIO collectoribus longe recedit, ſuisque propriis ſtat viribus. Non ideo vitiis omnibus immunis, quæ ſeculo æquus imputes. Cibos paſſim duros & difficillimæ coctionis ſuadet, ſanguinis hircini uſum adverſus calculum, ſuperſtitioſa denique, eaque abſurda, & veras demum incantationes admittit & præcipit.

Magni operis non rara ſunt exempla MS. In *Scorialenſi* Bibliotheca MONTFAUC. I. p. 616. In *Medic. Plut.* 75. BANDIN. III. p. 95. 96. 138. In *B. Brit.* n. 950. in B. CAI. GONV. & libri tantum tres ib. n. 977. In *B. Fonteblaudenſi:* in B. R. P. Græce n. 2201. & in alio codice n. 2200. latine n. 6882. 6887. In B. D. MARCI. In Bibl. GUIL. PELISSERII MONTFAUC. II. p. 1199. An idem in cathedrali Metenſi MONTF. p. 1380. translatus a JOHANNE EPISCOPO.

Liber I. & initium ſecundi in B. R. Par. n. 2203.

Latine TRALLIANUS cum gloſſis JACOBI de PARTIBUS & *Simonis* JANUENSIS prodiit Lion 1504. Papiæ 1520. 8. LIND. Venet. 1522. fol. FABR.

Porro editio imperfecta & parum plena ALBANI TORINI, libris tantum quinque numeratis, prodiit Baſil. 1533. f. *. Alia eſt editio cum hoc titulo, ALBANI TORINI *paraphraſes (a) in libros omnes* ALEXANDRI TRALLIANI, *recens in lucem editæ* Baſil. 1541. fol. TREW.

Latine ex verſione GUINTHERI cum notis ANT. MOLINÆI Lion 1560. 12. GUNZ. 1575. 12. 1576. 12. Iterum Argent. 1570. 8. LIND. Redit in collectione H. STEPHANI in *principibus*.

Noſtra editio Lauſann. 1772. 8. 2. vol. * ad editionem Baſil. 1556. paulum emendata eſt. In ea FREINDII compendium eorum exſtat, quæ TRALLIANUS propria habet, meumque.

Græce apud ROBERTUM STEPHANUM Pariſ. 1548. fol. * nitide cum notis JACOBI GOUPYLI & emendationibus.

Græco latine Baſil. 1556. 8. * JOHANNI GUINTHERIO interprete.

A JACOBO GOUPYLO adornata verſio nunquam prodiit.

Solus l. duodecimus prodiit in collectione *de febribus* Venet. 1553. fol. Idem gallice verſus eſt a SEBASTIANO COLINO 8. cum titulo TRALLIAN *pratique & methode de guerir la goutte* Poitiers 1556. 8. RAST. alii habent 1557. 8. GUNZ. TRALLIANI pars, quam non poſſum definire, exſtat in *tr. de la peſte* Poitiers 1566.

(a) In eam ſunt animadverſiones REINESII in *epiſtolis* ad DAUMIUM.

Multa ab ALEXANDRO ſumſiſſe PLINIUM VALERIANUM & GARIOPONTUM monuimus. Multa PAULUM.

Compendium quoddam eſt TRALLIANI, quod cum titulo prodiit TRALLIANUS *redivivus, or an account of Trallianus one of the greek authors who floriſhed after Galenus ſhewing that theſe authors are far from deſerving the imputation of mere compilators* London 1734. 8. *. Vixiſſe fere circa a. 560. Ordinem librorum non eſſe inverſum. Evacuationem aliquam ſuppreſſam, augere aliam. Non valde ſe curare diverſitatem venarum, cum omnia conſentiant. Videri TRALL. tubæ EUSTACHIANÆ cognitionem habuiſſe, nam ad aurium mala os nareſque comprimere, tunc ſternutare jubet, ut expellatur quod aure continetur. Saccharum non habere. Rhei barbari primum mentionem feciſſe. L. de lumbricis ejus eſſe opus. ALEXANDRUM accuratiſſime inter antiquos ſcripſiſſe, auctore FREINDIO. Excelluiſſe in diagnoſticis. Multum uſum eſſe medicamentis externis. Deſtinaſſe in opere ſuo quoque diſpenſatorium dare. Non eſſe methodicum. NONUM omnia ex ALEXANDRO AETIO & PAULO habere, multa DEMETRIUM, SERAPIONEM & ALBERTUM M. Se præparare novam editionem, multo emendatiorem. Ita loco ſerpylli inter refrigerantia poſiti ſe Pſyllium legere. Uſum eſſe MS. notis CHRISTMANNI ad marginem datis, quæ ſunt in Bibliotheca Sloanii. Verſionem paſſim emendaturum.

Ej. libellus *de lumbricis*. Codex eſt in *Ambroſiana Mediolanenſi* MONTF. I. p. 49. Edidit MERCURIALIS Venet. 1570. 4. RIV. gr. lat. cum *variis lectionibus*, recuderunt Francof. 1584. 8. * in *B. Gr.* FABRICIUS Hamburg 1724. 4. gr. lat. In mea *Lauſannenſi* editione redit. Latos vermes excretos fuiſſe ſexdecim cubitorum longitudine. In curatione diſtinguit ægros, qui cum febre ſint, & qui ſine febre. In iſto caſu dat theriacam, lactucam. Latis, teretibus vermibus & aſcaridibus variam medicamentorum farraginem opponit.

ALEXANDRI *de urinis* l. citat ACTUARIUS.

De melancholia RHAZEUS *Contin.* L. I.

De morbis oculorum ſcripſiſſe ipſe L. II. auctor eſt.

Aphoriſmos ex eo excerptos video citari in B. R. Par.

Citatur a PAULO III. c. 78. ob purgationem in podagra, quam hermodactylo præfert.

Non bene pro auctore problematum a LUDOVICO SEPTALIO habetur.

§. CIII.

§. CIII. Theophilus.

Theophilus, qui & Philotheus, & Philaretus, Stephani Athenienſis præceptor, ſub initium ſeptimi ſeculi vixiſſe putatur, Heraclio imperante, Lambecio auctore protoſpatharius, a dignitate dictus, qui titulus non valde cadit in medicum. Poſteriorem tamen facit Freindius. Hæmorrhagiæ narium opii ope a Philareto curatæ Rhaze meminit *Contin.* L. XXI.

Ej. pluſcula ſunt opera medica, *de hominis fabrica*, in Anatomicis dictus libellus, tum alii, *de urinis*, *pulſibus & excrementis*, quos & ipſos eo loco diximus, ſed hic neceſſe eſt repetere, cum pathologici ſint argumenti.

Latine primum l. *de urinis* prodiit in *articella* Venet. 1483. quem puto a Pontico Virunnio verſum eſſe. Inde a. 1493. ea articella Venetiis recuſa eſt & 1507. 8. Gunz. & 1513. Trew. & Lion 1505. 8. Gunz. & 1527. 4. *.

Deinde latine verſum Albanus Torinus edidit Baſil. 1532. 8., recuſum cum *Principibus*, quæ tamen verſio doctorum virorum laudes non meruit, ut nimis phalerata.

Græce primus F. Morellus edidit, abſque Theophili nomine, cum titulo *Jatroſophiſtæ de urinis* Falc.

Græce latine audit Theophilus *de urinis* Pariſ. 1608. 8. Askew, & ſuæ Hippocratis & Galeni editioni adjecit Renatus Chartier.

Denique Thomas Guidot ad codicem Bibliothecæ Bodleyanæ emendavit, aliis cum codicibus comparavit, adjecit, quæ apud Torinum deficiebant, varias lectiones addidit, verſionem novam dedit, tum prolegomena varia notaſque Leid. 1703. 8. 1731. 8. *. Guidotus in præfatione multa contra uromantas dicit, & in notis multam habet cum aliis ſcriptoribus comparationem.

Ejusd. Theophili περι της των ȣρων διαφωρας πραγματικα. Codices numeroſiſſimi exſtant, Græci in Medicea Plut. 73. 74. Bandini III. p. 99. 133. In *Ambroſiana* Montf. I. p. 503. In *Vaticana* tres. In B. R. Pariſ. n. 2204. 2220. 2229. 2257. 2260. 2306. 2307. 2316. 2324 In B. Regis Angliæ Cashley p. 206. In Metenſi cathedrali. In *Peliſſeriana* Bibl. In Bibliotheca *S. Ebrulphi.* In Bodleyana n. 261.

Reperiuntur etiam codices verſionis latinæ, ut autumo. In Caio Gonvilensi Cantabrigiæ n. 908. In libris R. *Burscough* n. 2571. In B. *Coll. nov. Oxon.* n. 1131. in *coll. omn. anim.* n. 1430. In *Mertonienſi* n. 687. 688. 722. In Sloanea n. 8851. In *Wigornienſi* n. 760. Inter ll. Theyeri n. 6565.

Inter ll. Daumii p. 110.

In *Bodleyana* n. 2713. 1355. 1252.

Latine etiam exſtat in B. R. P. n. 7030. 6868. 6869. 6870. 6871. 7102. In B. *Bernenſi* p. 101.

In hunc libellum gloſſæ ſunt in B. CAI. GONV. n. 960.

Commentarii in B. B., in *Vaticana* PETAVII, in B. D. PETRI Cantabrig. Porro comm. PETRI HISPANI in B. R. P. n. 6756. Fragmentum commentarii ib. n. 7030. b. Synopſis in *B. Vindobon.*

Capita aliqua de urinæ coloribus ex THEOPHILO in B. *Medicea* BANDINI III. p. 133.

Brevi libello ſigna ex urina integra, ex colore totius lotii, ex tenuitate, craſſitie, ex vario ſedimento, ex enæoremate, ex nubibus, ex natura pingui, laminoſa, furfuracea, ex odore, ex his omnibus notis varie compoſitis ſumuntur; in quibus omnibus multa ſunt nimia. HIPPOCRATEM ſparſis tantum locis, GALENUM obſcure & indefinite de lotio dixiſſe, MAGNUM multa omiſiſſe THEOPHILUS.

EJUSD. περι διαχωρηματων.

Codices exſtant Græci in Vindobonenſi B. LAMBEC. VI. p. 104. 158. in B. *Bodleyana* n. 261. ni fallor, in B. R. *Par.* n. 2307.

Primum edidit Græce GUIDOTUS, cum latina verſione, abſque notis.

Brevis libellus, ejusdem cum priori ſaporis, ſecundum varias fæcum alvi conditiones, cum cujuſque ſignificatione. Pituita craſſa, alba, pura, magna vi erumpens, ſignificat ſolutam in colo inteſtino obſtructionem. Pituita alba, pura, butyroſa, perinde abſque pure, dolorum adfert ſolutionem. Motum antiperiſtalticum omnino locum habere.

EJUSD. plerumque tamen cum tit. PHILARETI, libellus *de pulſibus* pariter in *articella* editus eſt, PONTICO VIRUNNIO interprete 1483. 1493. 1507. 8. 1513. Lion 1505.8. Eumdem ALBANUS TORINUS cum priori edidit, recuſum Argent. 1535. 8. FABRIC. tum cum *Principibus medicis.*

Codices MS. perinde numeroſi exſtant, Græci in B. R. P. n. 2210. 2219, tum 2257. 2316, (ſi eſt anonymi tr. *de pulſibus.*) In *Vindobonenſi* VI. p. 121. Bis in *Vaticana*, CHRISTINÆA & PETAVIANA. In *Medicea Plut.* LXXIII.

Latine in B. Reg. Pariſ. n. 6868. 6869 6870. 7871 7102. 7029. 7030. fere cum nomine PHILARETI. Idem fuerit PYRATUS *de pulſibus* ib. Arabice n. 903.

Codices etiam ſunt in B. *Coll. nov. Oxon.* n. 1130. 1134 1430. In B. CAI. GONV. n. 958. In B. *Bern.* In B. *cathedral. Wigorn.* n. 760. In libris CAROLI THEYER n. 6565. In B. *Bodleyana* n. 2753. tum n. 1252. 1355. In B. *Coll. Merto-*

Mertonenſis n. 687. 688. In B. *S. Ebrulphi* MONTF. II. p. 1272. In ll. DAUMII p. 110.

In eum librum ſunt gloſſulæ in *Codic. MS. Brit.* n. 7755. & *commentarii* BB. anonymi, & in B. D. PETRI *Cantabr.* n. 1872. Alii commentarii PETRI HISPANI in B. R. P. n. 6956.

Cæterum ipſum opuſculum totum ad verbum pene ex GALENO ſumtum eſt. Exemplum meum notis ſatis copioſis CONRADI GESNERI manu adſcriptis ornatur.

PHILARETI l. *trium tractatuum* RHAZEO dictus (*) fuerit collectio *de urinis excrementis & pulſibus.*

Eſt etiam libellus *de febrium differentiis* in B. *Vindob.* LAMBEC. VI. p. 121. 151. B. R. P. n. 2219. ubi nomine venit THEOPHILI & MAGNI. Hic libellus a FREINDIO habetur pro PALLADII *ſynopſi.*

Libellum THEOPHILI *de venæ ſectione* ex LABBEO citat FABRICIUS.

Plures THEOPHILI & PHILARETI libros amiſſos legit RHAZE & citat. De morbis pectoris PHILARETI, de ſpaſmo ejus muſculorum, de deglutitionis vitiis (*a*). De ſumto veneno (*b*), de hydrophobia (*c*). THEOPHILI l. de morbo mirachiali in quo oporteat hepar refrigerare. Obeſitatem negat melancholiæ cauſam eſſe. L. III. de ventriculi vitiis & doloribus (*d*).

Therapeuticen THEOPHILI ex variis collectam habet B. MEDICEA ap. BANDIDINI III. p. 162.

EJ. *comm. in aphoriſmos* PHILOTHEI nomine editus eſt Venet. 1549. 8. & Spir. 1581. 8. interprete LUD. CONRADO, idem qui alias STEPHANO tribuitur, quem nunc dicemus. A BRASSAVOLA pene totum in ſuum commentarium receptum fuiſſe lego. Codex eſt in *B. Medic. Plut.* 86. in *Ambroſiana* I. p. 529.

STEPHANUS Athenienſis, THEOPHILI diſcipulus.

EJ. ſunt ſcholia in MAGNUM de urinis in B. R. P. n. 2220. 2229. 2260.

Recenſetur etiam a LAMBECIO VI. p. 124. 125. 151. STEPHANI & THEOPHILI (magiſtri ſui) *de febrium differentiis codex* ex HIPP. & GALENO. Exſtat etiam STEPHANI liber ſub ejus titulo in B. R. *Par.* n. 2276.

Commentarium in GAL. *therapeuticen* ad GLAUCONEM diximus. Exſtat Græce apud ALDUM 1536. 8. Latine AUG. GADALDINO vertente apud JUNTAS 1554. 8. B. THOMAS. Lion 1555. 8. BUR. 1558. 8. ibid. cum variis a J. P. CRASSO editum Baſil. 1581. 4. *. Citat ſuum de pulſibus librum. Paraphraſticus cæterum.

(*) *Contin.* L. I.
(a) Ib.
(b) L. XXI.
(c) Ib.
(d) L. IX.

In eum ſunt ſcholia A. GADALDINI, & emendationes fere ex Græco exemplari decerptæ.

Alphabetum medicum ex DIOSCORIDE & STEPHANO collectum eſt in *B. Vindobonenſi* Conf. *B. Bot.* I. p. 163. Prodiit cura C. WOLF Tigur. 1581. 8.

STEPHANI *oculare collyrium* latine verſum MATTHIAS THEODORUS MELANELLUS Antwerpiæ 1540. 4. edidit. GESNER.

Comm. in *prognoſticum* Græcus exſtabat in Bibliotheca RENATI MOREAU.

Chemica omitto, ſiquidem STEPHANUS Alexandrinus idem eſt cum Athenienſi.

STEPHANI MAGNETIS, ignoti mihi viri, *empirica de variis remediorum generibus*, eſt Græce in B. R. Par. n. 2221.

Materiam medicam STEPHANI, an hujus, MATT. SYLVATICUS ſæpiſſime citat.

MELETIUM Monachum huc refero, cum STEPHANUM citet, eo adeo ſit nuperior. EJUS Græci verſus politici *de urinis* ſunt in B. R. Par. n. 2240.

Eclogæ ex Jatroſophio MELETII ſunt in *B. Vindobon.* LAMBEC. VI. p. 101.

§. CIV. SECULI VII. SCRIPTORES.

THEOPHYLACTUS SIMOCATTA ſ. σιμοκατος, cujus paucas απορίας φυσικας Græce habemus, recuſas Leid. 1596. 16. *. Græce & latine ANDREAS RIVINUS edidit Lipſ. 1653. 4. *. Phyſici potius & philoſophici argumenti hiſtoriolæ. Ictericos juvari, ſi eos charadrias avis adſpexerit.

JOHANNEM STOBÆUM non ſatis certæ ætatis ſcriptorem hic pono. PHOTIO certe antiquior fuit, qui opus STOBÆI legit, a noſtris aliquantum diverſum. FABRICIUS antiquiorem ſuſpicatur, & quarti quintive ſeculi, & ethnicum putat fuiſſe. Verum id ne nomen quidem JOHANNIS ferat. Collegit quaſi floſculos ex antiquis omnis generis ſcriptoribus, inque libros IV. conjecit. Eorum duo priores cum titulo *Eclogarum* L. II. prodierunt gr. latine interprete GUIL. CANTERO Antwerp. 1575. fol. BB. In his eclogis pars prior phyſici eſt argumenti, continetque aliqua de ſimilitudine puerorum cum parentibus, de partu ſeptimeſtri, de ſenſibus.

Liber III. & IV. cum titulo *ſententiæ ex theſauris Græcorum ſelectæ* gr. lat. prodierunt CONRADO GESNERO interprete Tiguri 1543. f. BB. & 1550. melius. Tum Francof. 1581. fol. BB. cum titulo *locorum communium ſacrorum & profanorum*, admiſtis nonnullis alienis. Alias editiones habet FABRICIUS. Plura hic ex vetuſtis ſcriptoribus habentur, ad rem herbariam, ad animalium hiſtoriam, ad anatomen, ad ſanitatem & morbos. Ex ANTYLLO de aere, fere quæ recenſuimus. De medicis. De medicina.

THEODO-

THEODORUS Antiochenus Jacobita, medicus Antiochiæ, Bagdadi & apud Imperatorem Francorum ſeculo VII. ineunte dicitur vixiſſe, auctore ABUL FARAYO; ſed eo ævo nullus Francorum fuit imperator. Nonne ſuſpiceris, hunc potius eſſe THEODORUM, quem RHAZEUS paſſim citat (a). Citatur etiam MAURITII ævo THEODORUS medicus, qui Chacanum Hunnorum regem cum Imperatore reconciliaverit.

MESOPOTAMIANI œnanthe (b).

HERACLITUS PAULO dictus (c).

CONSTANTINUS, idem forte, qui p. 327. (d).

BASILIUS cujus acopon, antidotus ad hemitritæos (e).

PROSDOCHIUS (f).

DOLUS (g).

PROCOPIUM ob peſtis hiſtoriam huc FREINDIUS revocat, veræ bubonaceæ peſtis cum carbunculis.

ISIDORUS Hiſpalenſis Epiſcopus. Ex libris XX. etymologicorum Auguſtæ Vind. 1472. fol. excuſis BB. huc pertinet l. IV. de medicina. Imperite methodicam medicinam antiquiſſimam facit, & APOLLINI inventam tribuit, dogmaticam demum HIPPOCRATI.

Pulcher Codex eſt in B. *Taurin.* MS. T. II. cum iconibus.

JOHANNI PHILOPONO aliqui librum *de pulſibus* tribuunt. Eum PHILARETI opus eſſe FABRICIUS (h). GESNERUS ejus meminerat, & apud T. REINESIUM ejus codex fuit. Sed RHAZEUS J. GRAMMATICUM frequenter citat (i), ob medicamenta ſimplicia, ſæpe & SERAPION.

§. CV. PAULUS.

Quem ſæpe & ipſi jam Arabes a patria ÆGINETAM dixerunt, ſeculi VII. ſcriptorem. Græcorum melioris notæ noviſſimus, temporibus AMRU præfecti Ægypti floruit, magnus peregrinator. Romæ vixiſſe ſcriptum eſt, quod *ſecundæ* ei vocentur quæ *chorion* (k). Verum in Græco textu vox eſt δευτερων, neque ABUL FARAI medici Romani mentionem feciſſet, loca vero, quibus olim fidebam, nunc non reperio reſpondere. In regione certe Saracenis ſubjecta vixiſſe conjicias. Ipſe

(a) *Conf. B Chir.* I. p. 111.
(b) L. VII. c. 21.
(c) Ib. c. 13.
(d) C. 19.
(e) ex *Dynamidiis* p. 304.
(f) L. VII.
(g) L IX. c. 16.
(h) Ib. p.
(i) *Contin.* L. XVIII.
(k) L. VI. c. 75.

Ipſe fatetur ſe ORIBASIUM in portatile compendium contraxiſſe, & addidiſſe paucula (*l*); uſus vero etiam eſt nuperioribus ORIBASIO medicis, potiſſimum etiam AETIO & TRALLIANO. Quare & FREINDIUS & ILL. VOGELIUS in chirurgicis meritis PAULI ſe continuerunt, de quibus & ipſe fuſe egi (*m*).

L. I. ad rationem victus, pene totus ex GALENO eſt. Ad frictiones & exercitationes.

Hic DIOCLIS illa epiſtola additur.

L. II. de febribus, iterum fere ex GALENO. Sic quæ de pulſibus, excrementis & urinis habet. Febres ſigillatim ex GALENO, tum ſymptomata febrilia, ut tædioſiſſimus labor ſit, ſi quæ propria habet, ea ex PAULO eruere.

L. III. morbi ſingularum corporis partium. Morbi capillorum ex GALENO. Dolor capitis varius. Phrenitis: cerebri inflammatio, in qua ſuturæ diſcedant; lethargus, catarrhus a pituita deductus, vertigo, epilepſia, melancholia. De incubo locus. Nephritidem ab aliis doloribus recte diſtinguit, ſed videtur ex CÆLIO ſua hic ſumſiſſe, THEMISONIS certe eumdem locum citat. Lycanthropia. Paralyſis, quam acribus curandam ſuſcipit. Tetanus ex GALENO; ſic oculorum morbi; alia ex RUFO & AETIO. Aurium mala ex GALENO, ſic angina, mala narium, dentium. Porro catarrhus, tuſſis, arteriaca. Peripneumonia. Hæmoptyſis. Hic calculorum mentio fit, quos homo poſt multum ſanguinem tubulorum ſimiles, pondere ſiliquarum trium & quatuor exſpuerit, exque tabe interierit. In ſuppuratis ex GALENO acria & purgantia præſcribit. Mala primarum viarum. Hic ſermo eſt de colica Pictonum, quæ per Romanam ditionem graſſata ſit, & abierit in reſolutionem, inque epilepſiam. Renum morbi & hepatis. Hydrops. Medicamenta ad hernias. Morbi muliebres. Inflammatio uteri iterum ex methodico ſcriptore ſumta, ut ex diatrito adgnoſcas. Molæ. Morbi coxendicum, podagra, tophi.

L. IV. morbi partium externarum. Elephas. Lepra, alii morbi cutanei. Inflammatio. Abſceſſus. Vermium tria genera & dracunculus.

L. V. Venena, quo argentum vivum, & lac coactum refert.

L. VI. Chirurgicus eſt.

L. VII. Lexicon medicamentorum ſimplicium, deinde compoſitorum & purgantium, fere ex GALENO. Emetica. Antidoti. Hic varia ex ALEXANDRO.

Etſi Codices MS. & editiones in Chirurgicis dixi, non tamen hic poſſunt prætermitti, cum major pars operis medica ſit.

In B. R. *Par.* Græci codices ſunt n. 2047. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2213. 2214. 2215. 2222. 2292. Tum bini in *B. Medicea Plut.* 75. quorum alter antiquiſſimus eſt BANDIN. III. p. 46. alius p. 130. Bini in B. D. MARCI Veneta MONTF., bini in BODLEYANA: alii in B. *Auguſtana*,

(l) Præf. L. II.
(m) *B. Chir.* I. p. 108.

ſtana, Ambroſiana MONTF. I. p. 529. Alius in collectionibus NICETÆ *Florentina*, & alius in B. BODLEYANA n. 2125. MONTF. In *Caſſinenſi* MONTF. I. p. 226. In *Vaticana* MONTF. I. p. 28. In B. S. Joh. in *viridario Patavino*. In *S. Germanenſi* COASLINIANA MONTF. I. p. 1057. Hi Græci.

Codices imperfecti. L. VI. priores in B. *Vindob.* LAMBEC. VI. p. 107. L. V. poſteriores in B. R. P. n. 2217.

Libri pariter priores in B. *Medicea Plut.* 74. Libri priores quatuor BANDIN. III. p. 131. Libri V. VI. & VII. in *Medicea* BANDIN. III. p. 129. L. VI. ſolus BANDIN. III. p. 126. Libri II. priores & pars tertii in B. *Vindobonenſi* LAMBEC. VI. p. 147. Libri VII. caput 25. in *Vindobon.* LAMBEC. Græce. In Medicea c. 25. & 26. BANDIN. III. p. 125. & cap. 25. ſolum p. 149. Libri I. fragmentum ib. III. p. 119.

Quid ſint *de univerſa medicina* libri 35. de theriacis & alexipharmacis capita 64. Græce B. BODL. n. 224.

Compoſitiones variorum medicamentorum ex L. VII. c. 25. LAMBEC. L. VI.

De ſuccedaneis medicamentis codices in B. R. Par. n. 2240. 2153, & in *Medicea Plut.* 75, quod eſt caput 21. L. VII. ap. BANDIN. III. p. 156. & excerpta ib. III. p. 165. atque in *Vindob.* LAMBEC. VI. p. 113. 151. 155. 156. 157. Ex L. II. ſuccedaneorum LAMBEC. VI. p. 110.

Catalogus ſimplicium medicamentorum in B. BODL.

Excerptum ex PAULO in B. *Vindobon.* VI. p. 116. In B. R. Pariſ. II. p. 478.

Miſcellanea ex TRALLIANO & PAULO in B. *Vindob.* VI. p. 109.

Caput *de ponderibus & menſuris* in B. *Vindob.* LAMBEC. VI. p. 104.

Excerpta ex L. I. capite ultimo in B. BODL. n. 224. PAULI aliqua græco in *B. Auguſtan.* MONTF. I. p. 594.

Editiones Græcæ ſunt apud ALDUM 1528. fol. MAITT. & Baſil. 1538. f. * curante HIERONYMO GEMUSÆO, quæ editio melior eſt, cum codice collata a RUELLIO communicato; adjectæ etiam ſunt GEMUSÆI notæ.

Latina antiqua verſio Lion 1489. 4. MAITT.

Latine vertente ALBANO TORINO Baſil. 1532. fol. 1534. f. 1546. f. GUNZ. 1551. 8. GUNZ. 1555. fol. FABR.

In ſuam ÆGINETÆ *verſionem caſtigationes* idem dedit 1543. fol. TREW.

Ej. ad ANDERNACUM *epiſtola apologetica cum ejus verſionis reprehenſione, Græcorum ex* OROSCIO *emendatione* ib. 1539. 8. GUNZ. Fatetur ſe ſe PAULUM præpropere vertiſſe; nunc ad exempla Græca recogniviſſe, neque tamen ſibi ſatisfacere. Valde contemnit TORINI editiones REINESIUS in epiſt. ad DAUMIUM.

Vertente GUINTHERO, quæ verſio melior eſt, Pariſ. 1532. fol. MAITT. Co-

lon. 1548. f. * ad tres codices. Venet. 1542. 8. apud ALDUM GUNZ. ib. 1553. 8. * & 1554. 8. *, quæ editiones non differunt. Adjectæ ſunt notæ GOUPYLI & J. B. CAMOTII in nonnulla capita. Porro Lion 1551. 8. 1562. 8. 1589. 8., cum DALECHAMPII, JANI CORNARII & GOUPYLI notis, & cum commentario perpetuo J. GUINTHERI, in quo cum aliis ſcriptoribus loci conferuntur, OROSCIUS paſſim refutatur, & PAULI vera lectio reſtituitur TREW.

Vertente JANO CORNARIO Baſil. 1533. TREW. 1566. fol. cum *Dolabellarum* ll. VII. HÆNEL, & in *Principibus Græcis* cum *Dolabellis*.

Porro *Bulos al Aiginithi* Arabice vertente HONAIN ebn ISCHAK apud ABULFARAI & ap. HERBELOT p. 215.

Alia verſio Arabica erat in Bibl. MICHAELIS CANTACUZENI VERDIER.

PAULI *de menſuris & ponderibus* locus Græce Rom. 1573. 4. MEAD.

EJ. *præcepta ſalubria*, vertente (ex L. I.) G. COPO apud HENR. STEPHANUM ſeniorem Pariſ. 1510. 8. TREW. 1512. 8. OSB. 1527. 4. TR. Argentor. 1511. 4. TR. Noriberg. 1525. 8. GUNZ. MAITT. Pariſ. 1527. 8.

EJ. *de ratione victus* G. COPO interprete Argent. 1531. 8. *. Baſil. 1541. 8. In eum libellum *de ſecunda valetudine* SEBASTIANI RUBEAQUENSIS *explanatio* prodiit Argent. 1538. 4. TR.

Locus *de univerſi corporis purgatione* Argent. 1529. 8. B. THOMAS.

De ſimplicibus medicamentis interprete OTH. BRUNFELS Argent. 1531. 8. *. Fatetur OTHO, ſe nimis in opere edendo fuiſſe præcipitem, & utique vitioſiſſima eſt editio. Ordo alphabeticus, verſio paſſim barbara.

Excerptum *de balneis* in *collectione* Veneta. *De febribus* perinde. *De febribus & iis quæ febribus ſuperveniunt* ex GAL. & aliorum commentariis L. I. J. GUNTHERO interprete, emendatus per R. DODONÆUM Colon. 1546. 8. GUNZ.

EJ. *de phlebotomia* ex GALENO, & miſcellanea ex AETIO pariter de materie medica, in B. *Vindob.* VI. p. 121.

EJ. *de criſi & diebus decretoriis eorumque ſignis* fragmentum cum ACTUARIO Baſil. 1529. 8. prodiit.

CHRISTOPHORUS de HOROSCO, vulgo OROSCIUS, *caſtigationes* in P. ÆGINETÆ interpretes edidit Venet. 1536. fol.

Et *poſteriores adnotationes* in P. ÆGINETÆ *interpretes* ib. 1536. Baſil. 1540. Contulit cum tribus codicibus, & ad eos, adque veteres Græcos, textum emendavit, quos PAULUS exſcripſerat.

JANUS CORNARIUS ad ſuas *Dolabellas* addit, ſe PAULUM emendaſſe ex comparatione cum aliis Græcis. Sic lectionem paſſim reſtituiſſe.

Exſtat HENRICI EGGELINGII *diſſ. qua quanta ex lectione* PAULIACAS *utilitas ſperanda ſit &c.* Francf. ad Oder 1541. 8. GUNZ.

Multa ad PAULUM emendandum REINESIUS contulit.

Medicamenta aliqua PAULI ad poſteros pervenerunt. Potio, Antidotus NICOL 182.

§. CVI. PALLADIUS.

PALLADIUS Jatroſophiſta, incertæ ætatis ſcriptor, quem tamen FREINDIUS primo poſt PAULUM loco recenſet, ante RHAZEUM certe vixit, a quo ſæpe citatur.

Ejus eſt *ſynopſis de febribus*, cujus codices MS. ſunt in B. R. P. n. 2218. 2269. & cum THEOPHILI & STEPHANI nomine in B. *Vindobonenſi.*

Edidit R. CHARTERIUS Pariſ. 1646. 4. recudit J. STEPHANUS BERNARD Leid. 1745. 8. gr. latine *.

Breve utique compendium theoriæ Galenicæ, de febribus, bile flava, atra, pituita intra vel extra vaſa putreſcente. De febribus etiam continuis, de maraſmo. Pulſus in quotidiana dicit raros eſſe & obſcuros, in tertiana paroxyſmos duodecima hora terminari, ſemitertianam fieri ex bile & pituita una putreſcentibus, putrida febre cum tertiana miſta, omnia fere ex GALENO.

Ejus etiam ſunt *breves interpretationes in L. VI. de morbis popularibus* HIPPOCRATIS editæ Baſil. 1581. 4. * cum ARETÆO. Codex eſt in *B. Medicea Plut.* 75. In *Scorialenſi* MONTFAUC. Dicuntur etiam ſcholia exſtare in HIPP. *de victu in morbis acutis*, quæ cum alio titulo *de cibo & potu* ſint in B. R. Par. Et *de cibo & potu* l. eſt in *Medicea* BANDINI III. p. 47.

An huc aliqua PALLADII ſophiſtæ, quæ in libris erant PELISSERII.

§. CVII. SECULUM OCTAVUM.

Cum PAULO medicina Græca fere interiit, & vix ſupereſt niſi compilatorum aliqua ſeries.

NICEPHORUS Patriarcha, quem PHOTIUS citat, *Oneirocriticum* carmine dedit, & *miſcellanea.* Ej. *de curationibus morborum* codex eſt ap. LAMBEC. VI. p. 117. Prodiit Pariſ. 1603. 4. BB. Gr. lat. Fabuloſa.

ARCADIUS comes Archiatrorum apud PHOTIUM.

§. CVIII. Seculum Nonum.

Photius patriarcha Conſtantinopolitanus, quem denique Romana potentia oppreſſit, vir ſui ſeculi doctiſſimus, omnium pene artium guſtum ceperat, librosque legerat, ſuaque judicia & memorabilia in volumen collegerat, quod prodiit cum titulo μυριοβιβλιων βιβλιοθηκης. Prodiit Græce latine 1612.f.* curante David Hoeschelio, cum verſionem latinam ſuſcepiſſet Andreas Schott: hæc editio facta eſt ad aliquot codices MS. Card. Columnæ, qui iidem olim Bessarionis fuerant: alius codex erat ducis Bavariæ, alius Vaticanus, duo alii. Vaſta Photii eruditio & egregia. Ne medicos quidem neglexit; & ſuum de Galeno, Oribasio, Aetio, Paulo judicium interpoſuit. Longiora excerpta medicorum pauca dedit, conſervavit tamen aliquam paſſim memoriam medicorum, de quibus non alibi quidquam exſtat.

An Ej. Photii monachi carmen *de ſanguine*, cujus codex eſt in B. R. P. n. 2224.

Jacobus Trallianus apud Suidam

Hesychius medicus Damaſcenus ap. Suidam.

§. CIX. Suidas.

Multo minus firmo judicio Suidas fuit, decimi ſeculi auctor, compilator idem, ſcholiaſte antiquo Aristophanis plurimum uſus, in rebus literariis, Johanne Philopono in Phyſicis. Non tamen etiam nobis inutilis auctor: multa habet ad ſcripta vitaſque medicorum, neque aliunde nota, ad pondera ad menſuras alia. Uſus ſum editione, quam Ludolphus Kuster adornavit græco latinam, Cantabrig. 1705. fol. 3. vol. BB. Tres codices Pariſinos conſuluit, & exemplar ad codicem Vaticanum deſcriptum. Alia eſt editio Hieronymi Wolfii Baſil. 1581. fol. * minus bona.

§. CX. Nonus.

Noni *de omnium particularium morborum curatione, ſic ut febres quoque & tumores præter naturam comprehendat, nunc primum in lucem editus converſus per* Hieronymum Martium *medicum phyſicum Auguſtanum* Argentor. 1568. 8. *. Græce latine. Vixit imperante Constantino porphyrogeneta, qui ſi primus ejus tituli fuerit, noſter erit ſeculi noni. Græcos exſcripſit, Aetium, Alexandrum, Paulum,[1] Freindio indice. Morbi ſunt a capite ad calcem cum medicamentis, his valde numeroſis & vanis, cum morborum ſigna & diſcrimina obſcura ſint. Judicium ſuum tamen nonnunquam interponit, & negat quemquam ex canis rabidi morſu hydrophobum ſanatum fuiſſe. Vaporem jecoris caprilli laudat adverſus glaucoſin.

Codex

Codex Græcus eſt in B. Auguſtana.

THEOPHANIS idem eſt opus, quod paſſim legitur in B. *Vindobonenſi* VI. p. 114. 116. cum titulo *ſynopſios medicinæ*, & p. 156, & in B. MICH. CANTACUZENI, & in *Medicea Plut.* 75. Anonymus MONTF. I. p. 387. ib. In B. BODL. n. 260. Idem forte fuerit anonymus ex GALENO *de morbis curandis* ad CONST. Porphyrogenetam B. R. P. n. 2155.

Eadem eſt MICHAELIS PSELLI *theorematum medicorum collectio* ad CONSTANTINUM Porphyrogenetam, cujus codex eſt in B. R. P. n. 2230. Eſt etiam in *Bibl.* MICHAELIS CANTACUZENI VERDIER p. 57. Alius titulus eſt M. PSELLI *jatricon, ubi de morborum cauſis, horumque curandorum ratione ad* CONSTANTINUM Porphyrogenetam agitur B. R. Pariſ. n. 2229. Idem eſt *jatricon ad Imp.* CONSTANTINUM Porphyrogen. *remedia habens præſtantiſſima*, male PSELLO adſcriptum, cujus codex eſt in *B. Medicea* III. p. 141. BANDINI. Alius codex inſcribitur M. PSELLI *ſynopſis artis medicinæ* ad CONSTANTINUM *Porphyrogen. B. Eſcurial.* EJ. *medicinale* in B. MICH. CANTACUZENI & cum titulo HIPP. *in l. reſolutionis* IV. *quos* GALENUS *explicat*, & in GAL. *expoſitio* M. PSELLO adſcripta VERDIER p. 59.

Nullum nempe MICHAELEM PSELLUM medicum fuiſſe olim oſtenderat LEO ALLATIUS in l. de PSELLIS, recuſo cum *Bibl.* Græca FABRICIANA L.V. Sed jatricon, quod diximus, inter libros PSELLI viri illuſtris multo poſterioris ævi fuiſſe, & idem omnino cum NONI opere, oſtendit Cl. BERNARDUS in præf. ad SYNESIUM. FREINDIUS hujus adnotationis non meminit.

Quare etiam PSELLI tractatus *de victus ratione* incerti fuerit ſcriptoris, cujus codex eſt in B. R. Pariſ. n. 2218. *B. Vindobon.* VI. p. 161. in B. R. Pariſ. n. 2316.

PSELLI L. *de alimentorum facultatibus* in B. R. P. n. 2181. 2151. 2154. & in eodem faſciculo, ut putes diverſum eſſe, n. 2316. Libellus exiguus in B. *Botanica* dictus, prodiit GEORGIO VALLA vertente Baſileæ 1529. 8. *. Pauca ſunt capita, pertinentia ad medicamenta ſimplicia eorumque vires medicas, quæ ad veterum ſaporem ſingulatim recenſentur, iterumque ſecundum claſſes indicationum medicarum.

De cibis bonum & malum ſuccum efficientibus in *B. Medicea* BANDIN. III. p. 147.

Interpretamentum leve in PSELLUM *de natura ciborum communium* ſine loco & anno l. antiquus RIV.

Reperio etiam PSELLI *Medica ex* CESTIS AFRICANI in *B. Vindobon.* apud LAMBEC. p. 222.

J. MICHAELIS PSELLI *de virtutibus lapidum* l. apud LAMBECIUM VII. p. 225.

Et *quæſtiones* & *reſponſa de rebus ad medicinam pertinentibus* in B. R. Par. n. 2158.

§. CXI. Seculum XI.

Symeon Seth, Michaelis Ducæ ævo veſtiarii honore inſignitus, hujus eſt ævi. Ejus eſt, Συμεωνος μαγιςρȣ αντιωχειας του σηθι συνταγμα περι ςοιχειων και τροφων δυναμεων. Hic titulus eſt editionis, quam Martinus Bogdan civis noſter Pariſiis 1658. 8. * dedit Græce & latine, ex duobus codicibus MS. emendatiorem. Prius prodierat *ſyntagma de cibariorum facultate a* Giraldo ſatis male editum gr. lat. Baſ. 1538. 8. Pariſ. 1541. & latine, emendatum a Dominico Monthesauro Baſil. 1561. 8. Falc. Bogdanus hiatus priorum editionum ex Galeno, & ex codicibus MS. ſupplevit, verſionem ubique emendavit: fontes addidit ex quibus Symeon ſua hauſit, nomina corrupta & ſemibarbara expoſuit.

Codices MS. in *B. Bot.* I. p. 165. dicti, hic aliquanto auctius redeunt. Græce in B. D. Marci, in *Auguſtana*, in B. Bodleyana n. 260, in *Vindobonenſi* L. II. P. VI. p. 110. 156. 161, qui ultimus codex ab editis diſſentit; in Pelisserianis, in B. R. P. n. 2224. 2229. 2230. 2231. 2260. 2301. 2302. 2303. 2324. In codice 2224. aliquanto plura ſunt quam in editis. In *Medicea Plut.* 75. Bandin. III. p. 15.

Alphabetum eſt rerum ſimplicium, quæ in alimenta recipiuntur, cum eorum facultatibus & gradibus Galenicis. Paſſim aliqua habet de regionibus, ex quibus medicata animalia plantæve repetuntur, ex Arabibus hauſta, ut in moſchi exemplo. Ambarum nigrum ex piſcibus haberi, qui deglutiverint.

Editio a G. H. Welsch promiſſa intercidit.

In editione Pariſina acc. tract. *de uſitata hujus temporis componendorum miſcendorumque medicamentorum ratione* L. III.

Exſtat etiam in B. R. P. n. 2286. & in B. *Vindobon.* VI. p. 156. *hiſtoria animalium*, codex cui titulus *excerpta e Simeone* Seth *de animalium in re medica proprietatibus cum ſcholiis.*

Ej. Sim. Seth *de urinis* l. in *B. Vindob.* Lambec. VI. p. 116. 156.

Hujus ſeculi Nicetas fuit, medicus Byzantinus, cujus collectionem librorum chirurgicorum diximus. Conf. *B. Chir.* I. p. 113. Callicles celebris medicus Alexii Comœni. Huc pertineat ορνιθοσοφιον Michaeli dicatum, ſi Ducas fuerit, literatus princeps.

§. CXII. Seculi XII.

Johannes Tzetzes grammaticus & polyhiſtor.

Ei tribuitur l. *de urinis* Græce n. 88. MS. Brit.

In

In *chiliadibus*, celebri rhapſodia, aliqua ad hiſtoriam medicam faciunt, ad ÆSCULAPII, HIPPOCRATIS, ERASISTRATI, EMPEDOCLIS, NICANDRI, PRAXAGORÆ, RUFI vitas.

§. CXIII. SECULUM XIII.

JOHANNES ACTUARIUS.

ZACHARIÆ f. nomen habet ab officio: idem paſſim in codicibus *Archiatri* nomine venit, & Conſtantinopoli artem exercuit. Plerique huc referunt, ob citatum APOCAUCHUM; dubia tamen aliqua movet FREINDIUS. Verum cum a RHAZEO citetur, ſi ejus *continens* legitimus eſt, oportet etiam antiquiorem eſſe.

THEODORUS etiam ACTUARIUS & THEODORUS MAGISTER apud MYREPSUM legitur.

EJ. *methodi medendi* L. VI. prodierunt vertente CORN. HENR. MATHISIO Venet. 1554. 4. TREW. Pariſ. 1556. 8. * cum reliquis operibus, alii dicunt Lugduni.

Codex ſeculi XIV. eſt in *B. Vindob.* VI. p. 110, alius in B. R. P. n. 2304, in B. BODL. n. 261. In *Medicea* BANDINI III. p. 156. 158. 164. *Methodus therapeutica* eſt in B. Bavarica.

L. V. nempe *de morbis dignoſcendis* L. II; *de ratione medendi* l. II, *de compoſitione medicamentorum* L. I. ſunt in B. R. P. n. 2233. Græce. Iidem in *Medicea Plut.* 75, bis.

Libri V. in B. R. P. 2256.

Libri IV, V. & VI. in *Vindobon.* LAMBEC. VI. p. 114.

Liber IV. in B. R. P. n. 215.

Liber IV. ſolus ib. n. 2235.

Libri IV. & V. in *Vindobonenſi* LAMBEC. VI. p. 17.

Compendium artis medicæ datum *ad* APOCAUCHUM *ducem & gubernatorem imperii* eſt in *B. Vindob.* ib. in B. *Medicea* BANDIN. III. p. 158.

Opus therapeuticum ineditum in B. R. P. n. 2224. recenſetur, capitibus conſtans 309.

In opere, quod poſſidemus, L. I. aliqua habet ad ſigna expulſibus &c. ſumta. De tænia ſatis accurate, quæ unica ſit, lata, & aliquando per totum inteſtinum extendatur; indicio cucurbitinos eſſe vermes per alvum egeſtos. Expælſam tuniam non regenerari. Ita porro de morborum ſignis. Maculæ variæ exanthematicæ, purpureæ, aliæ pulicum morſui ſimiles, & deteriores nigræ.

L. II. porro de ſignis morborum per ſingula agit, oculorum etiam morbi dicuntur & tumores.

L. III. agitur de venæ ſectione, cum ſelectu venarum ad ſcholarum ſenſum, tum de arteriarum diſſectione, de hirudinibus, deque aliis artificiis, quibus ſanguis educitur. Porro hic agitur de medicamentis purgantibus, de balneis, de alimentis, de victus ratione ad varias indicationes adaptata, & in ſanis & in ægris, horumque diverſis morbis.

L. IV. morbi recenſentur a capite ad calcem cum curatione. Fatetur auctor vix quemquam effugere, quem febris hectica corripuerit. De vermibus ſubcutaneis. Rabidi canis morſum poſt annum, & poſt ſeptem annos demum, aquæ metum feciſſe, ex PAULO.

Liber V. & VI. ſunt iidem libri *de compoſitione medicamentorum*, qui ſeorſim prodierunt JOHANNE RUELLIO interprete Pariſ. 1539. 12. *. 1546. 8. & Baſil. 1540. 8. * curante C. GESNERO, tum 1546. 8. FABRIC. Venet. Libri hic duo numerantur, cum unicum faciat RUELLIUS; intermortuo vero RUELLIO ediderat DIONYSIUS CORRONIUS. Hoc opus poſt prius illud ſcriptum eſt. Compoſitiones innumeræ ſunt ſecundum genera, tum ſubitaneæ formulæ, tum compoſitiones pro officinis. Hic nux moſchata, lacca, caſſia purgatrix, caphura, zedoaria dicuntur. Ajuga alvum educit. Viperas non bonas eſſe, niſi partes reſectæ ſe agitaverint. Viperas eas deſcribit occaſione theriacæ, variaſque inde antidotos & venena dicit. Peſſi olea. Habet & aquas ſtillatitias. Morborum Arabibus primum dictorum, & variolarum non meminit.

In L. VI. medicamenta redeunt ſecundum locos adfectos. Fere omnia ex GALENO ſunt, ut mireris certe, poſt eum virum adeo parum optimæ arti acceſſiſſe. De hydrophobia ex morſu canis rabidi, aut ſerpentum, adverſus quod malum cucurbitularum uſum & ſcarificationem laudat. Auxilia dat ad mala interna & externa.

Codex MS. eſt in *B. Medicea Plut.* LXXV. apud BANDINI III. p. 165. & alius in *B. Ducis Bavariæ.*

EJ. de *oleis & emplaſtris* in *B. Medicea* BANDIN. III. p. 165.

EJ. *pharmaca compoſita* ib. p. 164.

Liber I, ſive quintus *methodi medendi* in B. R. P. n. 2235. 2238. 2239.

EJUSD. ACTUARII *de urinis* L. VII. ſunt in *B. Med.* apud BANDINI III. p. 156. 158. 161. 102. 103.

In B. R. P. n. 2158. 2232. 2260. 2304. 2305. 2306. 2307.

In BODLEYANA n. 261. In B. D. MARCI Veneta. In *Ambroſiana* MONTFAUC. I. p. 492. In *Vindobonenſi* VI. p. 110. 88. Latine an Græce in S. REMIGIANA Rhemenſi.

Latine

Latine in B. CAIO GONVILLIANA n. 949.

Vertit AMBROSIUS LEO Nolanus. Prodiit Venet. 1519. 4. TREW. Baſil. 1520. 8. bis eodem anno, ut altera editio melior ſit (*), tum a. 1529. 8. FABR. Pariſ. 1522. 4. A. JAC. GOUPYLO recuſus 1548. 8. Cum reliquis operibus 1556 8. * & cum *Principibus.* Cum WILLICHIO *de urinis* Amſterdam 1688. 8. Cum aliis *de urinis* ſcriptoribus Utrecht 1670. 8. *.

Germanice in CHRISTOPHORI CLAUSER dialogo Tiguri 1531. 4.

Fuſiſſime de lotii agit ſignificationibus, qui poſt MAGNUM & THEOPHILUM ita ſcripſerit, ut utroque plenius egerit. Liber I. de urinarum differentiis. Colores. Neque viridem prætermittit, neque cæruleum. Suſpenſiones. Corona, nubes, enæorema. Sedimentum. Omnium horum varietates ſimplices & compoſitæ. Sanæ feminæ urinæ magis congregatæ ſunt.

Liber II. de judiciis urinarum ſecundum ſexum, temperamentum, anni tempora, regiones, ſex res non naturales. Inde ſignificationes colorum ſingulorum.

L. II. judicia, ut vocat, ex ſubſtantia, contentis varii generis, etiam furfuracea, laminoſa, ſimilacea hypotheſi. De ſignificatione bullarum innatantium, ſedimentorum. Porro de judiciis pro morborum varietate, in ephemera, tertiana, quartana, in febre putrida, ſecundum membra & viſcera adfecta.

L. II. *de cauſis urinarum* ſingularum, nempe qualitatum quas recenſuit; ætiologiæ ex ſcholarum ſenſu, ut a bile aliisque cauſis lotium mutetur, neque enim a ſolo ſanguine tingi. Veneta in renum vitio.

De prævidentiis ſ. præſagiis ex urinis L. II., iterum per ſingula: ut adgnoverit icterum febremque, quæ cum certo lotio ſupervenerit. Ex craſſa ſubſtantia magni & funeſti morbi prævidentur. Menſes male a medicis ſuppreſſi.

Compendium ex ACTUARII ll. *de urinarum differentiis, ſignificatione & ævidentia* prodiit Tiguri 1541. vel 1542. 8. *.

EJ. *de actione & adfectibus ſpiritus animalis, & de nutritione ejusd. ſpiritus.* L. II. ad JOSEPHUM RAZENDYTAM.

Græci codices ſunt in B. R. P. n. 2304. 2305. 2306. 2307. 2098. 2232. 2256. Alius in B. BODLEYANA. Alius in *Vindobonenſi* VI. p. 111. In *Bavarica.* In *Medicea Plut.* 75.

Soli hi libelli inter opera ACTUARII græce prodierunt, Pariſ. 1557. 8. FABRIC., tum latine Venet. 1547. 8. vertente JULIO ALEXANDRINO, 1554. 4. FABR. Pariſ. 1556. 8. * & inter *Principes.*

EJ. *de anima.* De imaginariis corpuſculis ante oculos apparentibus. JOSEPHUM RAZENDYTAM conſolatur, cui ejuſmodi muſcæ præ oculis verſabantur. Anima, ejus functiones, earum morbi.

(*) GUNZ.

Codices MS. *de ratione victus* ſunt in *B. Bavar.* in B. BODLEYANA n. 261. & in *B. Medicea Plut.* 75.

Opera omnia ACTUARII collecta prodierunt Pariſ. 1556. 8.* edente CORN. HENR. MATHISIO. Eamdem puto eſſe editionem, quæ dicitur prodiiſſe Lion 1556. 8. 3. vol. UFFENBACH. Librum *de anima* nuper Cl. FISCHER recuſum dedit.

Codex etiam eſt inter libros D. Norfolk n. 3443. & ACTUARII *opera omnia* in B. D. MARCI.

Compoſitiones medicamentorum, quæ creduntur eſſe ACTUARII, ſunt in *B. Medic. Plut.* LXXV.

ACTUARIUM AVICENNAM de urinis vertiſſe, & exempla exſtare apud DOMINICUM MONTESAURUM, ex SCHENKIO FABRICIUS.

Commentaria in *aphoriſmos* etiam SCHENKIUS habet.

§. CXIV. VARII.

Eos inter eſt NICEPHORUS BLEMMYDA.

EJ. poema medicum *de urinis* Græce exſtat in B. R. *Par.* n. 2303. In B. *Vindobon.* VI. p. 151.

EJUSD. opuſcula quatuor, *de menſuris* carmen; *de judicando ex ſanguine de vena miſſo carmen*; *de urinis*. *Cognitiones & curationes morborum* male MAXIMO PLANUDÆ adtributæ, in eadem *B. Vindobonenſi* reperiuntur apud LAMBEC. VI. p. 19.

Ad ſeculum XIII. refert LAMBECIUS & FABRICIUS.

Laudat FREINDIUS ANNÆ COMINENÆ hiſtoriam, ob deſcriptum in ea magnum noſodochium, etiam vulnerato militi deſtinatum, quod ALEXIUS Conſtantinopoli exſtruxit ampliſſimum, ſi fides eſt, omnium, quotquot unquam fuerunt, noſocomiorum. Sed id pertinet ad ſeculum XII.

CRITOPULUS medicus Palæologorum.

MANUELIS PHILE in carmine *de animalibus* cum aliis operibus cura GOTTLIEB WERNSDORFII nuper recuſo Lipſ. 1768. 8. *, aliqua huc referas. Calculos in diſſecto Struthione repertos valere ad ophthalmias.

§. CXV. DEMETRIUS PEPAGOMENUS.

Seculi videtur XIII. exeuntis vel incipientis XIV. cum ea ætate duo fuerint MICHAELES PALÆOLOGI, quorum alteri librum ſuum dedicavit.

Codex eſt in B. R. P. n. 2218. anonymus, quem MARCUS MUSURUS vertit & edidit Rom 1547, quam perinde anonymam verſionem reddidit H. STEPHANUS in *Principibus*. Et nuper Patavii recuſus eſt 1721. 8. * cum titulo l. *de podagra incerti auctoris* e Græco verſus a M. MUSURO.

Porro

Porro gr lat. prodiit Pariſ. 1558. 8. FALC. & apud CHARTERIUM. Gallice verſus a FREDERICO JAMOT Pariſ. 1573. 8. FALC.

Et DEMETRIUM PEPAGOMENUM *redivivum*, *ſ. remedia contra arthritidem ex Gallico* FREDERICI JAMOTII *in latinum verſa* a JO. BORGESIO habeo excuſum S. Audemar 1619. 8. *.

Deinde vertit A. TURNEBUS in operum T. II. Argent. 1600. fol. Nuper gr. lat. reddidit, cum ſuis notis J. STEPHANUS BERNARD Amſterdam 1753. 8. * cum verſione TURNEBI, textu MORELLI ex ed. 1555. ſumto, & loca veterum ipſe comparavit.

Excrementa hepatis duplicia. Excrementa venarum & arteriarum, lactis ſpiſſati ſimile aliud excrementum. Podagra a craſſo excremento ſtagnante in articulis & putrefacto: ejus remedium ſerum lactis. Purgantia, quale ex hermodactylis noſter expertus laudat. Formulas habet, in quibus ſenna, & alia nupera, & ALEX. TRALLIANUM citat.

L. *de calculo*, qui eſt inter GALENICOS, huic DEMETRIO tribuit FABRICIUS, nullo, monente FREINDIO, firmo argumento adducto.

EIDEM DEMETRIO PEPAGOMENO tribuitur Codex a PETRO GYLLIO latine, eleganter ſed licenter verſus, & Lugduni 1562. 8. * latine editus cum ÆLIANO, quem inde græce & latine ex codicibus B. REG. PAR. & MEDICEO NICOLAUS RIGAULT Par. 1612. (non 1619.) 2. B. GOTT. edidit cum titulo ἱεϱακοσοφιον ſ. πεϱι της των ἱεϱακων ανατϱοφης τε και επιμελειας. Concinnus libellus ad medicinam beſtiarum inter principes pertinet, neque malo ordine, neque ſtylo malo ſcriptus. Primum accipitrum ſpecies, captura, & educatio: quæ ſolis blanditiis & apta cibi exhibitione abſolvitur. Deinde morbos hujus avis recenſet a capite ad calcem, tot idem fere quot hominis, & eosdem, ut accipiter etiam aphthis vexetur. Ut tamen etiam morbos ſibi proprios patiatur, vermes in oculo, lapides in ventriculo ex quarumdam carnium uſu natos. Deinde medicamenta ſubjicit, ſimiliaque eorum quæ homini eo in caſu dantur, ut ſæpe non habeatur ratio peculiaris in ave rapace ingenii, & malva detur ad alvum ſolvendam. Venam etiam in pede ſecat. Inter morbos recenſet accipitrem crebro bibentem, quem ex ARISTOTELIS lege putes, nunquam bibere. Emphyſema aqua gelida affuſa, & cute acicula conpuncta, non male curat. Si penna fracta fuerit, alienam pennam in fractæ truncum adaptat, quam ſperat comprehenſuram.

Cum iſto libro alterum PETRUS GYLLIUS edidit, ejusdem argumenti, quem perinde DEMETRIO tribuit, RIGALTUS vero in *B. R. Par.* anonymum adſervari monet. Duriorem vocat GYLLIUS, brevior eſt, fere in formulis medicamentorum occupatur, & multa habet cum priori communia, nonnulla alia. GREGORII medicamentum citat quod Euphorbium recipit. Recudit græce & latine NICOLAUS RIGAULT cum priori Pariſ. 1612. 4. B. GOTT.

Κυνοσοφιον η πεϱι της των κυνων επιμελειας primus latine vertit, & Græce atque latine edidit PHÆMONIS nomine ANDREAS AURIFABER, idque nomen in GESNERI

Bibliotheca jam reperitur Witteberg 1545. 8. Noviter latine vertit GILLIUS nepos, & cum prioribus libellis edidit Lion 1562. 8. *, & DEMETRIO perinde tribuit. Idem RIGALTUS græce & latine cum hieracoſophio reddidit: denique ANDREAS RIVINUS cum ſuis, RUDBERTI a MUSHAIM, & RIGALTI notis Lipſ. 1654. 8. FABRIC. & latine T. JOHNSON cum l. *de re venatica* Lond. 1700. 8. Brevis libellus, de hac vero veterinariæ parte ex antiquitate ſolus ſupereſt. Vermem dicit ſub lingua, cui rabiem tribuit; ſanguiſugæ epotæ meminit, & aliqua miſcet ſuperſtitioſa.

Ὀρνεοσόφιον juſſu Imp. MICHAEL ſcriptum una Græce edidit RIGALTUS, breve fragmentum, barbare ſcriptum, in quo genera avium nominibus nuperis diſtinguuntur, denique morbi etiam aliqui tanguntur. Eum MICHAELEM putes Ducam eſſe, doctum principem ſeculi XI.

Adjicit idem inficetam epiſtolam AQUILÆ SYMMANI & THEODOTIONIS ad R. PTOLEMÆUM, catalaunice, & latine. Agit de falconum octo generibus, quatuor accipitrum. Deinde de morbis. Vitioſa ſæpe lectio. Aliud ἱερακοσόφιον eſt in B. *Vindobonon.* LAMBEC. VII. p. 261. & *ornithoſophium* VI. p. 160.

In B. ANT. AUGUSTINI erat LEONIS Imp. l. de aucupio.

Κυνοσόφιον exſtat in B. R. *Pariſ.* n. 2246. & in *Vindobonenſi* ap. LAMBEC. VI. p. 1:9.

Ἱερακοσόφιον etiam in B. R *Pariſ.* n. 2246.

§. CXVI. Duo NICOLAI.

NICOLAUS MYREPSUS, Alexandrinus, Græcorum noviſſimus, ſeculo XIII. vergente, qui a P. *de* APONO citatus fuerit, Alexandriæ & in Italia vixit, ut oſtendi in *B Chir.* I. p. 166. 167. Græce ſcripſit, ſatis quidem barbare, cujus codices Græci exſtent, *diſpenſatorium* vero tantum latine prodiit. Vertit NIC. RHEGINUS Calaber, edidit cum notis ſuis J. AGRICOLA Ingolſtatt 1541. 8. TREW., ut puto. Melius autem latine reddidit LEONHARDUS FUCHS, cum titulo *medicamentarium opus in 46. titulos digeſtum* Baſil. 1549. fol. *. Lion 1550. 8. *. Inter *Principes* H. STEPHANI prodiit, & Frf. 1626. 8. Recudi fecit J. HARTMANN BEYER Noriberg. 1658. 8 * titulumque præfixit, *Theatrum de recta medicamentorum præparatione & uſu*, nihil autem mutavit.

Fuſe de hoc antidotario egi in *B. Bot.* ut eo minus neceſſe ſit dicta repetere. Enormis eſt compoſitorum medicamentorum farrago, antiquorum & Arabicorum: demum nuperas Italicas & Gallicas voces habet, ut non poſſit eſſe ille vetuſtus NICOLAUS, quem AETIUS citat. FABRICIUS equidem MYREPSUM facit alium antiquiorem, ex quo iſte noſter ſumtus ſit, & alium poſteriorum ſcriptorem, ſed ea conjectura eſt.

NICOLAUS alter, *Præpoſitus*, Salernitanus, non quidem ad Græcos pertinet, hic

hic tamen eum hominem recenſeo, quod 150 capita ex MYREPSO deſcripſerit. Ejus eſt *Antidotarium* ſæpiſſime recuſum cum JOHANNIS MESVES operibus Venet. 1471. 4. MEAD. 1484. & alias; cum titulo *Iſagogicorum introductionum in artem apotecariatus opuſculum* fol. Gothico typo, tum Pariſ. 1564. cum PLATEARIO. Porro cum titulo *Diſpentatorium ad aromatarios* ſine loco & anno fol. GUNZ. Lion 1505. fol. GUNZ. 1512. 4. cum PLATEARIO GUNZ. 1526. 4. &c. 1528. 4. GUNZ. ex recenſione MICH. de CAPELLA l. 1536. 1538. 4. TR. Codex antidotarii NICOLAI eſt in *B. Taurin.* T. II. Sed conf. *B. Bot.* I. p. 168.

Etſi vero libri non ſint ad manus, putem tamen NICOLAUM ALEXANDRINUM, quem dixi B. Bot. I. p. 169, eumdem eſſe cum N. MYREPSO.

§. CXVII. SCRIPTORES INCERTÆ ÆTATIS.

Etſi nonnullorum hos inter medicos ætas omnino definiri poſſit, & a doctis viris forte definita fuerit, mihi tamen cum ignota ſit, neque facile in mea ſtudiorum ratione eam definire queam, hic eos omnes conjicio medicos, quorum nomina exſtant, de ætate mihi non liquide conſtet.

NICOMEDIS *Jatroſophiſtæ* dixi *lexicon*, cujus codex in B. R. P. n. 2224. reperitur.

Excerpta ex OLYMNIO Alexandrino *de diebus criticis & aliis ad rem medicam ſpectantibus* in B. R. P. n. 2286.

PAULI NICÆI, diſcipuli HIPPOCRATIS, *medicinale*. Inter libros CANTACUZENI fuit, & exſtat in *B. Vindob.* ap. LAMBEC. VI. p. 139.

EJUS *de cognitione & curatione variorum morborum* LAMBEC. VI. P. II. p. 141.

LEONIS, Jatroſophiſtæ, *compendium medicum*. Ejus L. VII. ad GEORGIUM ſunt apud LAMBEC. in Bibl. Vindob. VI. p. 94.

EJ. *curæ quas ſe vivo fecerit* apud CANTACUZENUM.

CALLISTI *antidota*, *trochiſci*, *emplaſtra*, *oleorum compoſitiones* in *B. Vindobon.* p. 98. & in B. R. P.

ANDREÆ THAUMASII *medicinale de materie medica ſecundum Alphabetum*, in B. M. CANTACUZENI.

NIGRI ATTICI *medicinale de materia medica* ib.

XENONIS *medicinale* ib.

HIEROPHYLUS *de diæta ſecundum duodecim menſes*.

EJ. *de facultatibus medicamentorum* in B. Vindob. VI. p. 124. 125. B. BODL. n. 150.

JOHANNIS Epiſcopi PRISDRIANENSIS l. *de urinis* ap. LAMBEC. VI. p. 109.

Excerpta *ex antiquis medicis collecta* LABBE.

JUSTI, medici antiqui, *paſſionarius* in B. R. P. n. 6882. latine. Non videtur ille, qui GARYOPONTUS.

CHRISTODULI *ſynopſis de urinis* B. BODL. n. 161.

ALEXII *pharmacia cum commentariis* in B. AMBROS. MONTF. I. p. 492.

PYROPULI Archiatri l. qui vere eſt ACTUARII, l. *de methodo medendi* LAMBEC. VI. p. 114.

Excerpta ex PYROPULO ad dyſuriam LAMBEC. VI. p. 118.

ATHENÆUS *de urinis* in B. BODLEY. cod. 88. Conf. Cl. du CANGE qui laudat.

Expoſitio DIODORI *de ponderibus & menſuris* in B. *Med. Plut.* LXXV.

DIODORI Euchyratis, *de polychymia* L. IV. excuſi 1567. 8. apud BOERNER T. I.

MAXIMI PLANUDIS, monachi, *de præcognitione vitæ & mortis* apud M. CANTACUZENUM & *de curatione morborum* in B. Bavar. MONTF. I. p. 589. EJUSD. *de curatione morborum* capita 130. in B. BAVAR. EJ. *de urinis* ib.

ÆLIUS PROMOTUS, Alexandrinus, Ejus *quæſtiones jatrophyſicæ* ſunt inter ll. VOSSIANOS n. 2129.

Ejus codicem græcum de *venenis* habebat MERCURIALIS *de Venenis* II. c. 10. Toxicum eſſe venenum compoſitum.

ATHENAGORÆ l. *de pulſibus & urinis* eſt in B. R. P. n. 702. 8. Latine.

CYRI ASCLEPII *remedia ad plures morbos* in AMBROSIANA MONTFAUC. I. p. 495.

Lego etiam CYRUM ALEXANDRINUM: & CYRUM GEORGIUM CHRYSOCOCCUM qui vixit circa a. 1340.

CYRUS MERCURIALIS περὶ σφυγμῶν in *B. Vindob.*

PAULI SILENTIARII carmen in *thermas pythias & aquarum miranda* Pariſ. 1598. 8. Gr. lat. B. Bern.

SYNESIUS *de inſomniis* Venet. 1527. 4. &c. Conf. *B. Anat.* I. p. 123.

NEOPHYTI monachi *collectanea ad rem medicam pertinentia ordine alphabetico cum ſcholiis* in B. R. P. n. 2286.

ARTEMIDORI *de urinis* B. R. Angl. MONTF. I. p. 632.

DAMASCII philoſophi *comm. in Aphoriſmos* HIPPOCRATIS *inediti* in B. R. P. n. 2150. Eum codicem ANDREAS DARMARIUS GEORGII fil. Epidaurius deſcripſit Sec. XV. ejusque ANDREÆ nomen aliis libris præfigi video *de natura hominis*, *de alimentis*. B. *Taur.* p. 119.

JOHANNIS ARCHIMEDICI *de omnibus cutis effectibus certis & incertis* KNIPHOF MS. & in B. R. Par.

ROMANI CUBALLESII primarii inſpectoris hoſpitalis Myrilani *l. de acutis & diuturnis morbis* eſt in B. *Vindob.* LAMBEC. VI. P. 2. p. 141.

HERMETIS

HERMETIS PSEUDEPIGRAPHI *de decanis* l. in B. R. P. n. 2256.

JATROMATHEMATICA TRISMEGISTI *ad* AMMONIUM *Ægyptium* a DAVID HOESCHELIO *ad fidem codicis emendata* prodierunt gr. lat. Auguſt. Vindel. 1597. 8. *. Et cum alia interpretatione latina liberiori J. STADII *Leonortheſii.* Morbi infirmorum & convaleſcentiæ ex ſignis planetarum conjunctione & domubus præſagia. Deinde plantarum abſurdum ſyſtema.

Codex eſt in B. R. P. n. 2139.

Aſclepius ſ. dialogus de Deo, homine & mundo Vicent. 1488. f. Venet. 1521. 8. vix huc facit. Utcunque *de plantis quæ planetis ſubjiciuntur* in B. R. Par. n. 2258.

EJUSD. *divinus Pymander ſ. de poteſtate & ſapientia divina* Baſil. 1532. 8. CÆLS. Tarviſ. 1547. 8. Cum *commentariis* HANNIBALIS ROSSOLI Colon. 1630. fol. Gallice cum multis notis D. de FOIX Bordeaux 1579. fol.

ÆSCUPAPII *definitiones* ad AMMONIUM gr. cum verſione latina Pariſ. 1584. 4. BUNAV.

De morborum origine deſcriptionibus & cura l. ſine loco & anno. Compilatus eſt ex PRISCIANO & GARYOPONTO REINES.

Et ejus *materia medica* REINES. p. 367.

EJ. *de decubitu infirmorum* ib.

Et PETOSIRIDIS *methodus ejusdem argumenti* ib. Codex eſt in B. Vindob. VI. p. 104.

KYRANIDES ab ANDREA RIVINO Lipſ. 1636. 8. editus, græce ex arabice circa a. 1168. verſus eſt, compilatio ſupperſtitioſa ex antiquis arabibus REINES var. lect. p. 563. DARMARII etiam codex eſt in B. *Taurin.* cum titulo CYRANNI *Perſ. Reg. Jatromatemata ad hominum utilitatem compacta* I. p. 119.

JACOBUS DAMASCENUS, medicus celebris & feliciſſimus, apud SUIDAM II. p. 88.

M. BERNARDI RAMNI *l. medicinalis* verſus a DEMETRIO STEDURA ſi recte lego.

EUPHEMI Siculi & PHILIPPI XERI *variæ medicamentorum compoſitiones* in B. R. P. n. 2194.

Medicamenta varia ſecundum ZENONIS ordinem B. BODL. n. 150.

CHARITON de paſtillis, pilulis zulapiis & clyſteribus in B. R. P. n. 2240.

CONSTANTINI *Melitiniotæ* antidotarium in B. R. P.

CONSTANTINI, ſed cujus, de urinis & pulſibus l. in *B. Vindob.* ap. LAMBEC. VI. p. 131. 134.

JOHANNIS JATROSOPHISTÆ *morbi & curationes* in B. R. P.

MARCELLUS *de pulſibus* in B. Vindobon.

MELA-

MELANUS COCCINUS *de utilibus ad febres* in B. R. P.

ROMANI Cubicularii *de acutis & diuturnis morbis* in B. Vindob.

GERONTIUS medicus NICEPHORO in *hiſt. Eccleſ.* dictus.

GERODIUS cujus veterinaria a MATTHÆO SYLVATICO & SIMONE JANUENSI ſæpe citantur.

GEORGIUS BYZANTINUS apud ALLATIUM (*) Græce reddidit l. medicinalem BARK filii EBI.

GEORGIUS CLONIATES, qui antidota Perſica Græce reddidit ID.

MABITUM qui docuerit ut fiant ſyrupi & clyſteres FABRICIUS citat.

A Pſeudo GALENO in experimentis citantur.

GALEON.

JACOBUS MARTYROPOLITES.

CASTON Armenus. Eum habet & S. SETH.

CARUS.

BARLAAM monachus, qui de capitis dolore ſcripſit.

GAMES. ARON, HARGEMON, CAMACHILIS.

Apud GARYOPONTUM.

ELECTATIS.

ACRISUS.

§. CXVIII. ANONYMI GRÆCI aut PSEUDEPIGRAPHI.

Anonymi de curationibus morborum, ordine alphabetico. LAMBEC. VI. p. 116.

Liber medicinalis BANDINI III. p. 157.

Varia excerpta e medicorum libris therapeuticis pharmaceuticis & prognoſticis in B. R. P. n. 2224.

Anonymi excerpta ex HIPPOCRATE, GALENO, aliisque, phyſica, pharmaceutica, & therapeutica, & de venæ ſectione ib.

Anonymi variæ lectiones & comm. in HIPPOCRATIS *opera & vitam in B. Vindob.* VI. c. 21.

Excerpta medica capitibus 39. inſcripta, prooemia D. JOHANNIS archiatri (ACTUARII) & diſcipuli ipſius, *morborum etiam occultorum curationes continentia* in *B. Medic. Plut.* 75.

Theſaurus pauperum *B. Vindob.* LAMBEC. I. p. 184.

LUCÆ Evangelioi *medicamenta* in B. CANTACUZENI VERDIER p. 62.

CATRO-

(*) Cl. GEORG.

Sapientiſſimi ARISTOTELIS omnium morborum curationes ib. p. 156.

Anonymi artis medicinæ compendium e GALENI DIOSCORIDIS *aliorumque ſcriptis collatum. Et de remediis quæ facile comparari poſſint.* Arabice in B. R. Par. n. 1014.

Anonymi Jatroſophion græco barbarum LAMBEC. VI. p. 151. 153.

Excerpta ad medicinam pertinentia, e DAMASCENO, GALENO, PALLADIO, & JACOBO PSYCHRESTO in B. R. P. n. 2210.

Anonymi tractatus *de variis morborum generibus, illorumque curandorum ratione* in B. R. P. n. 2313.

Et *de venæ ſectione* ib.

Anonymi compendium *de morbis eorumque remediis* in B. BODL. ap. MONTFAUC. I. p. 646.

Anonymi tr. *ubi inquiritur quis & qualis medicus eſſe debeat* in B. R. Par. n. 2316.

Anonymi *de venæ ſectione* in B. R. P. n. 2303.

Anonymi *de Græcis antidotis quæſtiones & reſponſiones* LAMBEC. VI. p. 239.

Anonymi *de curatione morborum alphabetice* ib. L. VI. P. 2. p. 110.

Anonymi *ſolutiones quarumdam quæſtionum medicarum & phyſicarum* in B. R. P. n. 2261. Eodem fere cum titulo in B. BODL. n. 131.

Erotemata medica LAMBEC. VI. p. 122. 123.

Hippoſophium, ſ. l. de curandis equorum morbis in B. R. P. n. 2091.

De curis boum ex diverſis auctoribus in B. MEDIC.

Anonymus *de morbis cordis* in B. R. P. n. 2091.

Anonymus *de peſtilentiali morbo ejusque cauſis* in B. MEDICEA BANDINI III. p. 113.

De febribus & remediis quibus curari poſſunt in B. R. P. n. 2244.

De febribus L. IV. ap. LAMBEC. VI. p. 144.

Anonymi *de tuſſi ac febribus, & aliis morbis & eorum curationibus* in B. BODL. n. 260.

De febrium differentia & cura ib. n. 88.

De morbis mulierum ex METRODORO B. MED. Plut. 75.

De pulſibus compendium in B. BODL. n. 88.

Anon. *de pulſibus* in B. R. P. n. 2316.

Alius ap. LAMBEC. VI. p. 122. 118. & I. p. 184. & in *Medicea* BANDIN. III. p. 111.

De urinis & pulſibus in B. R. P. n. 2287.

De urinis, pulſibus & alimentis ib. n. 2159.

Anonymus *de urinis* in B. BODL. n. 88. 260. 261. in *Vindobon.* I. p. 184. in B. *Medicea* BANDIN. III. p. 192.

De urinarum differentiis ib. p. 146.

Ex DEMOCRITO & GALENO. *de urinis* BANDIN. III. p. 105.

Anonymi ſynopſis de urinis ib. n. 261.

Anonymi *de urinis & arte medica priſcorum* ap. LAMBEC. VI. p. 125. B. MED. Plut. 75.

Anonymus de urinis in B. R. P. n. 2260. 2257. 2201. 2224.

De dijudicandis urinis in *B. Med.* Plut. 75. & in B. D. MARCI.

De urinis varii in B. *Colbertina* apud FABRICIUM.

Excerpta veterum *de excrementis* ap. LAMBEC. VI. p. 104.

Prognoſtica aliqua BANDIN. III. p. 155.

Anonymus *de victus ratione* ap. LAMBEC. VI. p. 56.

De alimentorum, præſertim ex avibus qualitate in B. R. P. n. 2155.

De alimentorum facultatibus in *B. Medicea* BANDIN. III. p. 144. 167.

De iis, quæ ſingulis menſibus vitanda ſunt B. R. P. n. 2316.

De duodecim menſibus & quibus cibis ſingulorum decurſu uti liceat in B. R. P. n. 2155.

Dies lunæ ſecundum uſum phlebotomiæ ap. LAMBEC. VI. p. 118.

De bonis alimentis & parabilibus in B. R. P. n. 2228.

De alimentis ib. n. 2151.

Antidotarium Græco barbarum ap. LAMBEC. VI. p. 134.

Antidotarium in *Vaticana*: In B. R. Pariſ. n. 2091. 2153. 2219. 2224. 2243.

Antidotarium Græco barbarum in B. *Vindobon.* LAMBEC. VI. p. 124. *Antidotarium* LAMBEC. VI. p. 132.

Antidoti in B. MEDICEA BANDIN. III. p. 144. 146.

De compoſitionibus medicamentorum in B. MED. Plut. 75. B. *Vindobon.* VI. p. 156. 109. 116.

Anonymi *ſynopſis ciborum, potionum, trochiſcorum &c.* in B. R. Pariſ. n. 2091.

Anonymi collectio variorum remediorum & antidotorum ib. n. 2229.

Remedia

Remedia ad omnes morbos curandos accommodata in B. R. P. n. 2244.

Remediorum ad cutis quosdam morbos curandos magis idoneorum ib. n. 2219. 2299. 2047. 2304. 2306.

Medicamentorum aliquæ compoſitiones in *Medic.* III. p. 155.

Et *de aquis & aliis remediis* p. 156.

Remedia & doſes p. 155.

Varia medicamenta p. 119.

Variæ medicamentorum compoſitiones in B. R. Pariſ. n. 2210. in B. *Medic.* Plut. 75.

De variis medicamentorum generibus in B. R. P. n. 2229.

Anonymi collectio remediorum, quibus varii morbi curari poſſunt in B. R. P. n. 2313.

Collectio variorum medicamentorum ap. LAMBEC. VI. p. 11. 94.

Medicamenta varia ap. ib. p. 122.

De medicamentis evacuantibus ib. p. 125.

De hiera, oxymelite ap. B. BODL. n. 260.

Remedia ſuperſtitioſa ap. B. *Vindob.* VI. p. 118.

Antidota, trochiſci, emplaſtra in B. R. P. n. 2256. 2194.

Antidota & confectiones ib. n. 2194.

Cardiacæ & aliæ confectiones ib. n. 2229.

Anonymus de præparatione theriacæ inter Cod. Brit. n. 60.

De aquis cydoniatis, melle roſaceo in B. *Med. Plut.* 75.

De oleis & unguentis B. Med. Plut. 75.

De oleis, emplaſtris, cataplaſmatibus BANDIN. III. p. 142.

De variis oleorum generibus in B. R. P. n. 2091. 2224.

Epiſtola APOLLINIS *de emplaſtris*, an Græce in ll. B. WORSELEY n. 6897.

Anonymus *de emplaſtris* in B. R. P. n. 2229.

De medicamentis aridis ib. n. 2091.

Conditura medicamentorum, quæ temporis injuria obſoleta ſint in B. *Medic.* Plut. 75.

De remediis purgantibus, emplaſtris, oleis, trochiſcis in B. R. P. n. 2091.

De medicamentis oleorum ſolventibus in *Vindob.* I. p. 184. LAMBEC.

De lapidum facultatibus Bandin. III. p. 119.

De remediis quæ ex avibus peti poſſunt in B. R. Pariſ. n. 1256.

De ſalſis in B. *Med.* III. p. 141.

Medicamentum ad purgandum inferiorem ventrem & ſtomachum in B. *Medic. Plut.* 75. in B. R. P. n. 2318.

Remedium adverſus calculum ib. n. 2276.

De utilitatibus balnei ap. Lambec. VI. p. 88.

Jambi de balnei utilitate in B. R. P. n. 2257.

Amuletum adverſus febres ib. n. 2224.

De ſuccedaneis in B. *Medicea* III. p. 142.

De ponderibus & menſuris in B. *Med.* Bandin. III. p. 141. 105. 113.

LIB.

LIBER SECUNDUS.

ARABES.

§. CXIX. Hebræi.

Dudum aliqua apud Judæos medicina fuerat. In Talmude quo traditiones doctiorum ejus gentis virorum continentur, multa ſunt, quæ & peritiam produnt & ſagacitatem. Febres dudum corpori univerſo beneficas eſſe adverterant (*l*). Agnum poſterioribus artubus claudicaſſe, cui callus erat circa ſpinalem medullam (*m*). Gummi cum alumine menſes immodicos compeſci (*n*). Aquam lacus aſphaltitis lepræ conferre (*o*). Cucurbitas ſiccas adverſus tormina infantum epigaſtrio bene imponi (*p*). Lac utilius ipſis de uberibus ſugi (*q*). In nauſea debere vomitum cieri (*r*). Mutationem victus ſubitam nocere, etiam ſi in melius vergat (*ſ*). Ante quadrageſimum annum plus cibi debere ſumi, poſt eum annum plus potulenti (*t*). Periiſſe puellam, cum totum corpus oleo olivarum immaturarum oblitum feciſſet (*u*). Medicamenta etiam inſida & ſpem fallentia repudiarunt (*x*).

Cum oriens, & pars occidentis in Arabum imperio nunc eſſent, Hebræi fere pari cum ſtudio arti medicæ indulſerunt, libros græcos ſuam in linguam converterunt, ut Arabes, & clinicæ parti artis ſe potiſſimum conſecrarunt. Mature

(l) Ginzburger auditoris noſtri *medicina ex Talmudicis* Götting. 1743. 4. * p. 12.
(m) Ib. p. 13.
(n) p. 15.
(o) Ib.
(p) p. 17.
(q) p. 18.
(r) p. 19.
(ſ) p. 20.
(t) p. 21.
(u) p. 23.
(x) Ib.

ture adeo inter Hebræos celebres medici exſtiterunt, vel MASERJAWAIH exemplo. Eos cum Arabibus relinquimus, qui pariter inter ſuos Judæcos recenſuerint, RHAZEUS etiam potiſſimum.

In occidente, quem artes omnes fere deſeruerant, Judæi medio ævo ſoli fere medici fuerunt, a CAROLI M. fere ævo ad uſque ſeculum XVI. Sed ipſe FRANCISCUS I. ut medicum nanciſceretur Hebræum, cui valetudinem ſuam traderet curandam, repudiato Judæo ad fidem Chriſtianam converſo, Conſtantinopoli medicum Judæum accerſivit (*). Nunc etiam in Aſia eam artem exercent, & Soræ propriam Academiam habent, in qua juniores medici inſtituuntur (*y*).

Facile nunc dedero, veterum Judæorum medicinam paſſim ſuperſtitione fuiſſe (*z*) contaminatam. Neque tamen video, cur omnino artis exercitio oporteat totam gentem præcludere (*a*), quum nihil intercedat, quin perinde ex bonis fontibus hauriant, uti nos ipſi. In Anglia certe, inque Germania, inter Judæos celebres fuerunt medici.

Notitiam horum Hebræorum debemus fere HOTTINGERO, tum J. CHRISTOPHORO WOLFIO in *Bibl. Hebraic.* Hamburg 1715. 4. * excuſa, qui ipſe multa ſumſit a BARTOLOCCIO & PLANTAVITIO. Annos, quibus aliqui horum Judæorum vixerunt, non potuimus eruere.

§. CXX. MUHAMMED.

Præter hebræos ante MUHAMMEDI tempora parca nobis eſt de medicina gentium orientalium memoria. BARZUIAH medicum NUSCHIRVANI citari video, qui juſſu imperatoris fabulas Pilpai ex Sanſcritica lingua in Pehlvicam vertit. Cum imperio, una & artes a Græcis ad Saracenos tranſierunt. Seculo nempe ſeptimo ineunte MUHAMMED caput efferre cepit, & cum religione ſua Arabiæ atque Syriæ parti jugum impoſuit, quem ſecuti primi Califæ Ægyptum, Ommiadæ & Abaſſidæ vero magnam Aſiæ partem, Africam borealem, Hiſpaniam, Siciliam imperio ſuo ſubjecerunt. Ipſe MUHAMMED medicinæ ad ſuæ gentis modulum & gnarus fuit & fautor, ipſe demum morbos curandos ſuſcepit: & in eo ſtudio veram artem paſſim ſuperſtitione, aut inani certe credulitate miſcuit. Exſtat J. JACOBI REISKE opera aliqua, ſive meritorum MAHOMEDIS ſive errorum memoria (*), ex LEVINI WARNER *collectaneis* ſumta. In angina funeſto eventu candens ferrum collo amici adplicuit. Diarrhœam pertinaci & repetito uſu mellis ſuſtulit, quæ felicitas apprime eſt improbabilis. Incantationem ſcorpiorum probat: & ad venena carminum uſum. Stelliones miraculoſo contactu prophetæ de corpore depulſos Arabes gloriantur. Magis laudes hordei in

(*) HUART *eſam. ingen.*
(y) CLIFTON p. 107.
(z) LAMBEC. n. 35.
(a) SIMON SCHULZ. *J. des ſav.* 1680. p. 224.
(*) *Miſcell. obſſ. med. ex Arabum monumentis deſumtæ* Leid. 1746. 4. *.

in pectoris morbis commendatum uſum; & ſennam alvi ducendæ fine pro tithymalo commendatam, quæ prima celeberrimi medicamenti fuerit memoria. Ruſma, ſ. pſilothrum ex calce viva & arſenico compoſitum, noſtro adhuc ævo vulgari uſu apud Mahometanos receptum, MAHOMED jam habet.

Cæterum eodem auctore REISKIO, qui ex codice MS. Hiſpano Xativenſi hanc hiſtoriam decerpſit, variolæ & morbilli ex Æthiopia in Arabiam cum exercitu Æthiopum adlati ſunt a. 572., quo etiam anno MUHAMMED natus eſt. Quare hujus morbi prima monumenta apud Arabes quærere oportet, a quibus cum expeditionibus, ut videtur, *cruce ſignatorum* militum nova lues in Europam, inde in Americam, & in Septentrionalem Aſiam migravit.

Coævus MAHOMETHI fuit HARETH EBN KALDATH ſobrius vir, & prudens (†).

§. CXXI. AARON (*a*).

Ex Alexandrina ſchola fuit, quæ ſeculo VII. exeunte, & aliquanto etiam ſeriori florebat, Chriſtianus, presbyter, MAHOMETO coævus. Syriace ſcripſit *pandectarum* libros (*b*) XXX. ex Græcis ſcriptoribus collectos, quorum plurima fragmenta poſſis ex RHAZIS *continente* decerpere. In iis univerſam medicinam, morborumque curationem tradidit. Recenſuit viri opus HALY ABBAS (*c*), & vitio ei vertit, quod victus rationem omiſerit, mihi vero, in tot locis a RHAZEO decerptis, nihil proprium tradidiſſe videtur. In ictero venam ſub lingua ſecabat. Ad hydropem ejus eſt medicamentum compoſitum, quo per ſex menſes jubebat uti (*e*). Idem locus de fæcibus in ictero albis & AARONI tribuitur, & SIMONI (*f*). De medicamentis impinguantibus (*g*). Hydropem myrobalanis curari (*h*); de febribus. Mulieribus laborantibus menſes parciores eſſe (*i*). Citatur etiam ARONIS l. *de problematibus* (*k*).

EJ. *compendium libri* FAYK nomine ſæpe a RHAZEO citatur.

§. CXXII. SECULUM VIII.

Primorum Califarum ævo bonæ artes nondum floruerunt, quos inter OMAR bibliothecam Alexandrinam flammis dedit, neque Ommiadis imperium tenenti-

(†) HERBELOT p. 430.
(a) Arahon RHAZE *cont.* L. I. *de vertigine.*
(b) HERBELOT p. 129.
(c) *Prolegom.* ad L. I.
(e) RHAZE *Cont.* L. VII.
(f) ID. ib.
(g) *Cont.* L. VI.
(h) L. XVII.
(i) L. IX.
(k) L. XVII.

tenentibus. Eo ſeculo tamen ſeptimo THEODUNUM & THEODOXUM (*b*), Græcos quidem potius homines, ABULPHARAGIUS recenſet; FREINDIUS Alexandrinos eſſe putat, celebres medicos. Patriarcha etiam Alexandriæ ſub finem ſeculi octavi ſuperfuit, ab AARONE al RASCHID conſultus. Filium patriarchæ RHAZEUS ſatis frequenter citat.

Obſcuro tamen eo ſeculo ſeptimo exeunte, imperante Califa Ommiade ABDELMALEC, ceptum eſt Græcorum opera Arabice reddi, a Judæo Syro medico, cujus integrum nomen eſt MASERJAWAIH (*c*), a RHAZEO ſæpe corruptum, MASARGUY (*d*), MASARUYH (*e*), MASARGIUH (*f*), MASARICE (*g*), MESARGUICH (*h*); MESARUGIE SERAPIONI, MESARGIOUH (*i*), MASERGUI AVICENNÆ, MESERJAHAY, MASARGESCH (*k*), MASERGER (*l*), MASERICE (*m*), voceri legas, quem ipſum præterea RHAZEUS frequenter *Judæi* (*n*) nomine citat.

Is AARONIS *pandectas* Arabice reddidit (*o*). Videtur tamen & ipſe de re medica ſcripſiſſe, & ejus plurima eſt apud RHAZEUM mentio, ad vires etiam potiſſimum medicamentorum. De petrificatione in inteſtinis (*p*). JUDÆI locum habet de *Barduad* morbo uteri ex ventoſitate groſſa & viſcida in matrice collecta (*q*) nato. Suffocationi uteri vincula opponit artubus injecta (*ſ*). Ob violentiam partus, aliquando vulvæ partem elabi (*t*). Hernias fieri a nimia venere (*u*). De ſignificatione mortis (*x*). Variolæ (*y*).

§. CXXIII.

Exeunte ſeculo VII. & circa a. 695. vixit ABU ABDALLAH SAID BEN GIOBAIR BEN HASCH AL ASSADI; ſed non videtur medicus fuiſſe, quem RHAZEUS citat (*z*).

Antiquus

(b) ABUL FARAI Dyn. p. 128.
(c) ABULPHARAI p. 126.
(d) *Contin.* L. VII.
(e) L. V. de inflammatione ventriculi.
(f) L. VII.
(g) L. I.
(h) L. V.
(i) L. VII. ad ſaltum cordis.
(k) *Cont.* L. I. videtur hic vocari *El Cbuz.*
(l) Ib. L. V.
(m) L. I.
(n) Ib. ad paralyſin, epilepſiam. L. VII. de ictero. L. VIII.
(o) ABULPHAR.
(p) *Judæus* L. VIII.
(q) *Cont.* L. IX.
(ſ) L. IX.
(t) L. I.
(u) L. XI.
(x) *Judæus* L. XVI.
(y) Ib. L. XVIII.
(z) HERBELOT p. 403.

Antiquus etiam auctor eſt SAHER; uti a RHAZEO fere vocatur, aut EBN ABU ZAHAR, qui circa 125. hegiræ annum vixit. Videtur practicum opus ſcripſiſſe. Locus ejus eſt de paralyſi, ubi monetur, in principio mali purgationem alvi nocere (*a*). Ad anginam conſilia (*b*). Ad hydropem. Laureolam propinat (*c*), & laxans quod recenſet medicamentum, quod felici eventu dedit, ſerumque lactis commendat (*d*). De morbis hepatis (*e*); ad colicam frigidam (*f*); de uſu lactis (*g*), de ulceribus inteſtinorum (*h*). Lac aſininum ad ulcera veſicæ conferre (*k*). Vis alvum laxaris aquoſitatis caſſiæ (*l*). Ejus electuarium laxans (*m*). An idem SCHAER, qui de ſudore febrium egit (*n*). Non puto.

Hujus ævi eſſe puto MASUD EBN OL NASS Bagdadenſem Khalifæ Archiatrum.

ISAAC f. ABRAHAM Judæus, a. 705. mortuus tr. *de cura venenorum* ſcripſit (*o*).

§. CXXIV. VERSIONES GRÆCORUM SCRIPTORUM.

Califæ Abaſſidæ mature gloriæ duxerunt, bonas artes adjuvare: medicam etiam potiſſimum. Noſodochia ſplendidiſſima extruxerunt, in ipſo palatio medicamenta parari curarunt, luculentiſſimis ſtipendiis medicos aluerunt, MANSUR MALAHEDDIN AL MANSURI cathedram medicorum conſtituit. Fathimitæ Ægypti principes tanto ſtudio in colligendos libros incubuerunt, ut 200000. volumina in Bibliotheca eſſent, quando SALADINUS ad imperium pervenit. Sed præterea Califæ Abaſſidæ curarunt, ut libri Græcorum claſſici Arabico ſermone redderentur, ipſe primus ABU GIAFAR ALMANZOR, deinde HAARON ALRASCHID, ejusque filius AL MAMON, & demum MOTAH WAKEL id ſtudium ſua liberalitate adjuverunt. MOSTANSER BILLAH Collegium medicum & diſpenſatorium Bagdadi condidit (*p*).

Ante

(a) RHAZE *Cont.* L. I.
(b) L. III.
(c) L. VII.
(d) Ib.
(e) Ib.
(f) L. VIII.
(g) Ib.
(h) Ib.
(k) L. XI.
(l) L. VI.
(m) *Contin.* L. XVI.
(n) Ib.
(o) HOTTINGER apud WOLF.
(p) ABULFARAI p. 307.

Ante HONAIN filium ſ. citati ab ipſo exſtiterant JOB (q), qui GALENI in *Epidemicorum* L. I. & VI. *commentarium* Syriace vertit: ABV GIAFAR MOHAMMED EBN MUSA Syriace quidem ab HONAINO verſos *commentarios* in librum II. Arabice reddidit. Libros GALENI *de thoracis & pulmonis motu* STEPHANUS Baſilii filius convertit, cum l. *de plenitudine*, tum l. *de curatione per venæ ſectionem*.

De prænotione vertit ISA BEN JAHIA, de quo porro dicemus, RHAZEO certe prior, qui idem in l. *de curatione per venæ ſectionem* eamdem operam poſuit, & in *ll. de medicamentis morborum generibus contrariis & accommodatis* L. II. & in L. *de tumoribus*. JAHIA BEN ISSA annon idem? HIPPOCRATEM *de jurejurando*, L. V. *de morbis popularibus*, l. *de vulneribus capitis* ex Græcis Arabice reddidit.

HONAIN, qui demum MOTA WAKELI ævo vixerit, neceſſe eſt poſt J. MESVE & poſt BACTISCHUAS recenſere. ALBATENIUS demum a. 1050. aliqua GALENI vertit.

Cæterum Arabum iſtas verſiones, in epiſtolis a FABRICIO editis, valde ſpernit THEOPHRASTUS RENAUDOT, quæ ſint ex Syriaco ſermone, non ex Græco factæ, idque judicium ſuum facit FREINDIUS. Et certe eſt inter CASIRIANAS locus luculentus HONAINI (r), qui *de ſecundo epidemicorum libro* teſtatur, parum bonum ſibi fuiſſe Græcum exemplum. Acriter tamen pro Arabibus pugnat CASIRIUS (ſ), & utique Græcis libris uſos eſſe confirmat.

§. CXXV. FAMILIA BACTISCHUARUM.

BOKT HESU, ſ. *Servorum Jeſu*, gens a medicinæ peritia celebris fuit. Eorum primus GEORGIUS, Chriſtianus, Jondiſapuræ (t) in Choraſania bonis artibus inſtitutus, idem ab ALMANZORE Khalifa ABASSIDA regiis muneribus condecoratus fuit. Is fuerit GEORGIUS, aliquando GREGORIUS dictus, & GORGIS (u), cujus RHAZEUS frequenter meminit; tum vero nomine, tum varie corrupto, BACTISUH, BACTIJESU, BACTISEN, BOCTHIGESU (x), BATHISU, BACCAJESU (y), BAKEJESU (z): Idem forte GIRGES MESVES.

Locos habet RHAZEU de ſpaſmo puerorum (b) cum febre acuta, admiſta acida, quam vocat materie. De impinguatione (c). De ſyncope (d), hepatis

(q) apud CASIRI L. I. p. 101.
(r) p. 281.
(ſ) p. 238.
(t) ABULFARAI. p. 143.
(u) de febre phlegmatica L. XVIII.
(x) L. XVIII.
(y) L. I.
(z) L. I. de ſternutatione.
(b) *Cont.* L. I.
(c) BACTISUH L. VI.
(d) L. VII.

tis debilitate (*e*); hydrope (*f*), ubi iridis ſuccum improbat. Die ſeptimo paralyticos purgabat (*g*). Clyſter ad dyſenteriam ex vitellis ovorum & ceruſſa miſtus (*h*). De ſignis conceptionis maris vel feminæ (*i*). De ſuffocatione uteri (*k*). De ſignis bonis & malis (*l*). De febre (*m*). GEORGIUM adnotaſſe, epidemias magis junio M. ſævire: tumores in axillis & inguinibus ſubnaſci. Venæ ſectionem requirere, ſi ſanguis niger fuerit, etiam, ſi &c. (*n*).

Librum *de tumoribus*, *de ſternutatoriis* GREGORII IDEM citat (*o*).

Medicamenta GEORGII multa a SERAPIONIDE citantur.

Ejus filius GABRIEL in HAROUNIS ALRASCHID (*p*) aula floruit, a patre commendatus, cujus curationem ABU OSBAIA laudat, quando concubinam Khalifæ mota inexſpectato verecundia coegit manu paralytica uti. Imperatorem apoplexia tactum venæ ſectione imperata ſervavit, incredibiles porro divitias a grato principe obtinuit. Idem ab ALMAMON in carcerem conjectus, eumdem imperatorem ægrotantem ſanitati reſtituit. Hic eſt GABRIEL BYRIORTHISU (*ben Boctiſchuh*), cujus ad ſplenem medicamentum RHAZEUS citat (*q*), & ad gibbi ventoſitatem (*r*).

BACTISCHUA filius GABRIELIS apud ALMANONEM gratioſus fuit (*ſ*).

SALUBE f. GABRIELIS dicitur apud SERAPIONIDEM.

MICHAEL gener GABRIELIS, idem apud ALMAMON medicinam fecit.

ABDALLA f. GABRIELIS BACTISCHUA, *compendium medicinæ* ſcripſit in B. R. P. n. 1067.

Annon idem fuerit OBAIDALLA *ben* GABRIEL *ben* BACTISCHUAH, qui califæ MOTALI ævo hortum medicinæ dicavit (*x*).

JOHANNIS filii SERVI DEI (HOBEDALLAH) de febre & huic opportuna potione locus exſtat (*y*).

(e) L. VII.
(f) Ib. BAHTISUH.
(g) L. I.
(h) L. VIII.
(i) L. IX. BAHTISUS.
(k) GEORGIUS L. IX.
(l) L. XVI.
(m) L. XVII.
(n) L. XXVII.
(o) *Cont.* L. I.
(p) ABULFARAI p. 153.
(*) RHAZE *cont.* L. VIII.
(q) Ib. L. VII.
(r) L. XI.
(ſ) ABULFARAI p. 171.
(x) HERBELOT p. 163. CASIRI p. 884.
(y) RHAZE *cont.* L. XVIII.

ISAH EBN SHALATAH GEORGII BACTISCHUÆ (z) filius, ALMANZORIS aliquamdiu medicus, citatur (a).

Alius BACTISHUA filius SAHYA, medicus MOTALI, vixit ſeculo decimo (u).

§. CXXVI.

JOHANNES F. MESVES.

Difficilis viri eſt hiſtoria, cujus cum eodem nomine alia opera exſtant aliquot ſeculis poſteriora. Verus JAHIA fil. MASAWAIH, JOHANNES f. MESVES ABU ZACHARIA, Syrus Chriſtianus (b), tempore KHALIFÆ HAROUNIS (c) & filii ejus ALMAMONIS, per quadraginta annos medicinam ingenti numero diſcipulorum tradidit, in græcorum libris interpretandis, etiam laborioſus, vanus idem & ardelio SALMAWAIO dictus, quod imperatorem ALMOTASEM occiderit, contrariis medicamentis datis eorum, quæ SALMAWAIH imperaverat (d).

Hic eſt JOHANNES fil. MESVÆ fil. HAMECH, filii HALI, filii ABDALLÆ Regis Damaſci, ASSEMANI (e), qui tamen potius Mahometanum facit.

Frequentiſſime a RHAZEO noſter citatur cum nomine filii MESVE, patre natus MESVA Æthiope (f) a GABRIELE BACTISCHUACH noſocomio præpoſitus, cujus filius ille ſit JOHANNES EBN MESUAI vel MESUIAH (g).

Ejus de opere HALY f. ABBAS judicium eſt, ordine deſtitui, atque primum de compoſitione agere medicamentorum (h), inde ad res naturales redire vitio vertit.

Libros XXXIV. ejus recenſet ABU OSBAIA, quos inter libri ſunt *de purgantibus* & *de decoctis*, quales etiam nunc in noſtri MESVES exſtant, quæ vocantur, operibus. Quare ea certe opera & genuina eſſe FREINDIUS ſuſpicatur, & ſenioris eſſe MESVÆI. Verum in l. quidem *de purgantibus* ALCHINDUS & AVICENNA citatur, & RHAZEUS (HAMECH) ut omnino ſenioris MESVIDÆ eſſe nequeat; cujus,

(z) ABULFARAI p. 144.
(a) ID. p. 148.
(u) ABULFARAI p. 192.
(b) p. 154.
(c) L. IV. p. 260.
(d) p. 166.
(e) *Bibl. Orient.* III. p. 504.
(f) Ita ABULFARAI. Neſcio qua auctoritate MOSEN vocat, & GEORGII filium ASEMANNUS Bibl. III. p. 501.
(g) ABULFARAI p. 166.
(h) *Prolegom.* L. I.

cujus, præter fragmenta a SERAPIONIDE & a RHAZEO conſervata, nihil ad nos pervenit.

Cæterum JOHANNES MESVES f. quem RHAZEUS frequenter citat, *de univerſis morbis & eorum curatione* ſcripſiſſe videtur.

Scripſit certe *de febribus* L. I. RHAZE *cont.* L. XVII. *de alimentis* L. I. ap. ABULFARAI, *de venæ ſectione & cucurbitularum uſu.* L. I. *de arte medica Epitomen.* L. I. *de pollutione nocturna.* L. I. *de alimentorum correctione.* L. I. *de ſtomachi repletione.* L. I. *de catarrhi cura ad* KHALIFAM ALMAMON. L. I. *de medicamentis ſolutivis.* L. I. (*i*) *de medicina.* L. I. *de balneis.* L. I. *de diarrhœa.* L. I. *de cephalalgia.* L. I. *de vertigine.* L. I. *cur medici mulieres prægnantes medicari prohibeant.* L. I. *de medici experimentis.* L. I. *de voce & gutturis affectibus.* L. I. *de loco arteriarum.* L. I. *de aqua hordeacea.* L. I. *de atra bile.* L. I. *de remediis ad mulierum conceptionem minime efficacibus.* L. I. *de dentifricio.* L. I. *de medicamentorum catharticorum correctione.* L. I. *de colico dolore.* L. I. *de anatome.* L. I. *de urina* (*k*). Denique codex exſtat apud CASIRIUM (*l*), cui titulus *ſelectiora medicamenta* ad diſcipulum ſuum HONAIN f. ISAAK deſcriptus in Hiſpania a. 1424. L. *de ſcotomia & vertigine* RHAZEUS citat (*m*), cum ſignis eſſentialis vertiginis & accidentalis, tum l. *ſummarum* (*n*) *& congregationum.* In alio libro ſcripſerit torturam græce *frampos* dici (*emproſthotonos*) (*o*).

MESSIUS apud HALY f. ABBAS citatur, ante JOHANNEM SERAPIONIS f. qui BASMEN ſit ſecutus, maloque ordine ſcripſerit, morborumque dederit hiſtoriam. Num fuerat JOHANNES MESVES f. an METSCH AVICENNÆ.

Sed exſtat alius ejuſdem fere nominis ſcriptor MISIH (*p*), MIHSI, cujus *ſummam* RHAZEUS citat (*q*), forte idem qui MISSUK, MISUS (*r*), MISUSA (*ſ*) qui clyſteres lacteos in veſicam injiciebat, & de ſcabie dixit veſicæ (*t*). ſæpe RHAZEO dictus. Lac acidum phthiſicis commendabat (*u*). Mulieribus non prægnantibus ſolitum eſſe fumum arſenici rubri vulva excipere (*x*). Lac aſininum laudabat ad ulcera veſicæ (*y*). De ictero etiam egit, de cordis palpitatione (*z*);

(i) Codex eſt in *B. Vindobon.* L. VI. p. 134. & in *Taurinenſi*, ſed idem juniori MESVE juniori tribuitur.
(k) WOLF.
(l) p. 316.
(m) *Cont.* L. I.
(n) Ib. L. III.
(o) L. I.
(p) de caſu uvulæ *Cont.* L. III. de ſingultù L. V.
(q) L. XI.
(r) de cura obſtetricum L. IX. L. XI.
(ſ) *Cont.* L. X.
(t) Ib.
(u) L. VII.
(x) L. IX.
(y) L. X.
(a) L. VII.

de uteri inflammatione (*a*) & ſuffocatione (*b*); de remediis adverſus lumbricos (*c*). Non eſt MESVÆUS f., nam plenius nominatur ABI CHILEL (HILAL) ELMISIH (*d*), & alibi BUHHAL HIMSYH (*e*), & HUHUYIEL HYMISI (*f*).

Aliud paſſim nomen exſtat *Chriſtiani* vel *Chriſtianelli*, ſæpe RHAZEO *dicti* (*h*), cui plenius nomen eſt ABU JAHAL ISSA JAHIA BEN MASSIHI (*i*), cujus exſtat opus *Ketab al Almiat fil Thabb* in *B. R. Par.* Hunc HERBELOTUS conjungebat cum MESSIO HALY f. ABBAS.

Iterum occurrit BEN MASSUY, ſæpiſſime RHAZEO dictus, etiam AVICENNÆ, qui alias BI MASUI, & YHIA BIN MASUIA, & YHIA BIMASUI (*k*) audit, & cujus opus *de ſummis*, vel ALMOUGEH ſæpe citatur, vel cum BIMASUI nomine (*l*), vel cum ſolo titulo *Mougeh* abſque auctore (*m*). Hunc putes eſſe MESVEN ſeniorem, in tanta ſimilitudine nominis. Secundum RHAZEUM loca HIPPOCRATIS (*n*) ac aliorum collegiſſe dicitur.

Ita citatur etiam BIMASSUI ad SABUR, ut SAPORE fuerit nuperior (*o*).

Ex ejus locis collectis videtur & ipſe *de univerſis morbis cognoſcendis & curandis* ſcripſiſſe, de febribus (*p*), ventriculi morbis, vomitu &c. Prolixus ejus locus exſtat, in quo plurimi cibi & condimenta recenſentur (*q*).

Aliud opus RHAZEUS citat cum nomine *Quæſtiones naturales* (*r*).

Locus eſt præterea RHAZEI, in quo de filio ELHOSEIN BIMASUY loquitur, tamquam de homine, qui ſibi de ſuo, quem paſſus ſit, verme Medinenſi retulerit (*ſ*), RHAZEO adeo coævus.

Aliud difficile nomen eſt ISA BEN MASSA (*t*), quem ad ſeculum IX. refert CASIRIUS (*u*), & cujus citantur libri *de coitu*, *de alimentorum viribus* (*x*), *de matrice*

(a) L. IX.
(b) L. IX.
(c) L. XI.
(d) L. XI.
(e) L. XXV.
(f) L. XVIII.
(h) DAMASCENUS L. XXI. f. ſapientis b.
(i) HERBELOT p. 561.
(*) *Contin.* L. VI.
(k) L. VIII.
(l) Ib.
(m) L. III. IV. V. VI. &c.
(n) L. IX.
(o) L. XI.
(p) L. XXV.
(q) Ib.
(r) L. XVI.
(ſ) L. XII.
(t) *Simpl.* c. 325.
(u) p. 883.
(x) laudat IDEM ib.

trice (*y*), *de complementis* (*z*), *l. de ſomniis* (*a*): ex quibus putes convenire cum MIHSI. De his omnibus difficillimum & judicium.

§. CXXVII. JANUS DAMASCENUS.

Cum J. DAMASCENI nomine exſtant ab ALBANO TORINO editi *medicinæ therapeuticæ* libri VII. Baſil. 1543. fol. *, verum ii nullo modo ſunt antiquioris illius JOH. MESVES f. Comparati cum SERAPIONIDIS iis quæ exſtant, idem ſunt opus, iidem morbi, eadem medicamenta, eædem citationes, ut omnino vel TORINI fraude ſub celebri nomine recuſum, & paulum deformatum ſit ipſum SERAPIONIDIS opus; aut ipſi TORINO ab aliis ſit impoſitum.

In his etiam VII. libris JANI DAMASCENI, JOHANNES f. MOSEGUA citatur, qui eſt ipſiſſimus JOHANNES MESVES f., cum eadem formulæ medicamentorum eo nomine a SERAPIONIDE citentur, & cum nomine J. f. MOSEGUA a JANO DAMASCENO TORINI. DAMASCENUS etiam ab AVICENNA citatur. Non mirum adeo eſt, integros ab arabibus locos cum MESVES nomine citari, qui apud DAMASCENUM noſtrum reperiuntur (*b*).

JANI DAMASCENI præterea nomine etiam *aphoriſmi* exſtant, breve opuſculum, ſæpe cum R. MOYSIS *aphoriſmis* excuſum, ut Bonon. 1484. 4. & 4. abſque anno BOEHMER, & Venet. 1501. 8. GUNZ. Baſil. 1542. 8. Groning. 1649. 12. * cum AVICENNÆ cantico: Baſil. 1679 8. GUNZ. Eorum *aphoriſmorum* codex latinus eſt in B. R. Pariſ. n. 6845. Græcus in *Medicea Plut.* LXXIV. Latinus iterum ni fallor in B. coll. MERTON. n. 667. & cum ISIDORI commentariis in B. *Orialenſi* Oxonii.

Prudentiam tradunt medicam, cautaque conſilia, ut ad artis faſtigium perveniatur. Veneratio plurima ARISTOTELIS & GALENI.

§. CXXVIII. JOHANNES SERAPIONIS fil.

Ætas viri æſtimatur ex fragmento ABU OSBAIA, filius enim ejus DAVID, & ipſe medicus juvenis, GABRIELI coævus fuit, a quo increpatus fuerit. Pater adeo JOHANNES priorum Abaſſidarum ævo vixerit, de quo cæterum viro quidquam novimus, præter judicium HALY ABBASSIDÆ, & loca bene multa apud RHAZEUM conſervata. HALY morborum ait curationes ſolas dediſſe, ſive eas quæ medicamentis fiunt, ſ. quæ cibis: cuſtodiam ſanitatis & chirurgiam prætermiſiſſe, neque plene de curatione morborum egiſſe: nihil de paſſione canina (lycanthropia Græcorum) reliquiſſe, nihil de coagulato ſanguine inter ſtomachi mala, nihil de variolis, nihil de pluſculis animalibus venenatis. Ordinem etiam male obſervaſſe.

Horum aliqua ſatis conveniunt noſtro SERAPIONIDI, auctori nempe *Practicæ*, & librorum quidem VI. priorum. Variolæ enim miſtæ ſunt cum hiſtoria eryſipe-

(y) RHAZE L. IX. 2.
(z) L. IX. ad hernias.
(a) L. VIII.
(b) ILL. HAHN *Comm. lit. Nor.* 1733. n. 24.

eryſipelatis: Scriptores citat fere veteres, Græcos, eos inter ſæpe ERASISTRATUM, inter Arabes paucos & antiquos, JOHANNITIUM, GABRIELEM, (quem alicubi vocat f. MESVES), JOHANNEM MESVES f. Quare FREINDIUS ll. practicos habet pro genuinis. Loca aliqua a RHAZEO citata inquiſivi; reperi vitrioli ad coercenda menſtrua præſcriptionem (*c*), cauſas easdem inflammati uteri (*d*), & ſignum imprægnationis ab arido oris uteri ſumtum: ſcirrhum ſief ex elleboro ad partum promovendum (*e*), & peſſarium pro conceptu adjuvando, ex croco, ſpica &c. Porro opii cum aqua viſci temperati uſum in colica (*f*); conſilium ne flatus ſubeat dum clyſter injicitur (*g*). Sic locus de arteria cervicis dolente in ſuffocatione matricis (*h*).

Eſt tamen etiam hic dubio locus. BUBACHER (*i*), qui citatur, videtur eſſe ABUBEKHR, & ipſe RHAZEUS. Sed RHAZEUS multo plura ex BEN SERAPIONIS citat, quam hic in ſex libris reperias, loca etiam aliqua vel ex ſpeciminibus noſtris etſi non omnia. Chirurgiam non omiſit, ad quam totus liber V. pertineat.

Neſcio denique, an adeo probabile ſit, coævos medicos adeo frequenter a coætaneo ſcriptore citari, ut hic J. f. MESVES, & GABRIEL, & HONAIN a SERAPIONIDE citantur. Interim prævalere videtur conſenſus noſtri SERAPIONIS cum locis a RHAZEO citatis, ut omnino verus prior SERAPIONIDES RHAZES in manubus noſtris ſupereſſe videatur.

Cæterum *practica*, *ſ. breviarium*, compendium eſt praxeos a capite ad calcem, admiſtis etiam chirurgicis, quæ ſuo loco dixi. Hiſtoria morbi brevis eſt, res medicamentaria plurima. Non unice vero GRÆCOS compilat, ſed ſuum paſſim experimentum, ſuumque judicium & adnotationes aliquas interponit. Verſio ANDREÆ ALPAGI opus eſt, tum GERARDI CARMONENSIS. Codices ſunt in B. BODL. n. 2461, in B. R. P. n. 6891. 6893. 6894. hi latini.

Liber VII. ſ. *antidotarium*, habet cenſum formulaſque medicamentorum compoſitorum. Citat idem RHAZEUS L. XI. Quod vero habemus, *antidotarium* SERAPIONIS nomine inſcriptum id quidem manifeſto nuperioris eſt ſcriptoris. ZACHARIAM (nempe RHAZEUM) multis locis citat, tum HALY parvum, SERAPIONEM medicum, & DAVIDEM SERAPIONIS f., de quo quidem opere dixi in *B. Bot.* Convertit idem ABRAHAM JUDÆUS & SIMON de JANUA.

Editiones practici operis ſunt GERARDO Carmonenſi interprete Venet. 1479. fol. UFF. 1497. fol. 1503. fol. TR. Baſil. 1499. f. MAITT. Lion 1525. fol. min. Argent. 1531. fol. cura O. BRUNFELS, niſi tamen fallor. ANDREA ALPAGO interprete Venet. 1530. fol. 1550. fol. *. 1569. fol.

Citantur

(c) *Cont.* L. IX.
(d) Ib.
(e) Ib.
(f) L. VIII.
(g) L. IX.
(h) Ib.
(i) SERAPIONIS L. II. c. 21. fin.

Citantur in opere practico præter eos, quos dixi, LUCAS ARTHABANI, ALTHISANI *de oculorum morbis*, MOYSES f. IBRAHIM, URNEMESVI, niſi is eſt ORIBASIUS. MOYSES ille fuerit MUSEYA, vel MUSUIH RHAZEI, qui & MUSIACH & MUSICH, quem nunc ab illo MIHSI, f. Chriſtiano ſeparo.

Exſtabat etiam JOHANNIS BEN SERAPION *collectio medica* alia major Librorum XII, alia minor L. VII. hæc noſtræ propior, Syriace ſcripta, quam Arabice reddidit MUSA ebn ABRAHAM ALHODHITHI & BEN BAHKUK, CASIRI DCCCXIV.

§. CXXIX. OBADITARUM familia.

Chriſtianorum erat tribus, quæ in vicinia civitatis Hiræ vivebat. Ex ea provenit primus EBN ISAAC pharmacopola (*a*), pater *Honaini* (*b*). Inde medio ſeculo nono, HONAIN f. ISAAC, quem SERAPIO practicus & Arabes paſſim ABUSAID (*c*) vocant, nuperiores JOHANNITIUM. Vir probatæ virtutis fuit, eruditus medicus, diſcipulus JOHANNIS MESVES f. & GABRIELIS BACTISCHUA præceptor (*d*), a Kalifa ALMOTAWAKKEL ad interpretandos græcos codices adhibitus (*e*), quos bene multos aut ipſe vertit, aut a MUSA BEN KALHED (J. STEPHANO) & a JAHIA BEN ADI converſos caſtigavit. PAULUM in Epitomen contraxit. Sic commentarios GALENI in HIPPOCRATICORUM epidemicorum L. II. Syriace reddidit (*f*), notaſque adjecit. Porro aphoriſmos & *epidemicorum* (*g*) libros in Syriacam linguam tranſtulit. GALENI vero plurima (Arabice?) reddidit, *de febrium differentiis*, *de conſtitutione artis medicæ*, *de pulſu*, *de curatione ad* GLAUCONEM, *de elementis*, *temperamentis*, *ſubſtantia facultatum naturalium*, *morborum cauſis & ſymptomatibus* L. VI, *de locis adfectis* L. VI, *de pulſibus libros* XVI, *de diebus criticis* L. III. *De methodo medendi* libros VI. caſtigavit verſos a HOBAISCH, tum l. *de motu thoracis*, *de tremore*. Vertit porro l. *de intemperie*, *de phyſiognomia* (nobis ignotum), *de ſimplicibus medicamentis*, *de ſemine*, *de ſeptimeſtri partu*, *de vitio ulceris putridi*, *de ſtercore*, *de benigno regimine*, *de facultatibus partium* L. III. *de regimine morborum graſſantium ad* HIPPOCRATIS *ſententiam*; *quod optimus medicus ſit philoſophus*, *de genuinis* HIPPOCRATIS

(a) ABULFARAI p. 172.
(b) HERBELOT p. 452.
(c) ONOM. HERBELOT p. 40. pleno nomine ABUSAID ABDALLAHMAN BEN ISCHAK BEN HONAIN p. 456. ad annum 269. hej.
(d) ABULFARAI p. 173. Eum anatomen docuit.
(e) ID. p. 171.
(f) CASIRI.
(g) HERBELOT p. 209.

TIS *libris*, *de medicis experimentis in* TIMÆUM PLATONIS *commentarios* XVII. *priores* (*h*) (nobis ſunt tantum X.), *de arte medica*, *de ſectis*, *artem parvam*, *de tuenda valetudine*. LL. a V. ad X. *de medicamentorum compoſitione* (*i*). L. HIPPOCRATIS *de natura hominis* & *de aere aquis* & *locis* (*k*). *Aphoriſmorum libros* VII (*l*). *De regimine*, *ſ. ratione victus in morbis acutis* (*m*). *De prognoſticis* L. III. (*n*). *Veterinariam ex Græcis* (*o*).

Non debet confundi iſte JOHANNITIUS cum alio Ravennat, docto ſeculi VII. in aula Byzantina miniſtro.

JUDÆI noſtrum ſuum faciunt & vocant CHANIN f. ASTAK.

Porro ISAAC f. HONAIN (*p*) aliqua GALENI interpretatus eſt, ut ll. *tres poſteriores commentariis* in TIMÆUM. Idem fuerit ISAAC f. OVIN (ONIN), cujus de colica locum habet (*q*) RHAZEUS.

Scripſit *Epitomen de ſimplicibus*, cujus codex eſt in B. BODL. n. 6207. Locus ejus eſt de urinis (*r*).

Multa autem ſcripſit HOBAISCH HONAINI ex ſorore nepos, cujus labores HONAINO tribui ABULFARAI auctor eſt (*ſ*). Vertit ll. GALENI *de bonis praviſque ſuccis* (*t*). *De exercitio quod parva pila fit* (*u*). *De natura hominis* L. IV. *Quod mores animi temperamentum ſequantur* (*x*). *De methodo medendi* L. XIV. *De ſanitate tuenda* L. VI. *De mortui animalis diſſectione* L. I., & *de vivi diſſectione*. *De anatomica ſcientia ex ſententia* HIPP. *De arte anatomica ad mentem* HIPP. *De uteri diſſectione*. *Iſagogen de pulſibus*. *De motibus occultis*. *De* HIPP. & PLAT. *decretis* (quem etiam HONAINO tribuunt). *De uſu partium* L. XIV.

Verum non unice in verſionibus ſe continuerunt docti hi OBADITÆ. JOHANNITII celeberrima exſtat *introductio* ad l. *de arte* GALENI (*y*). Breviſſimum compendium eſt, etiam pathologicum & practicum.

Erant etiam ejus libri *de electione*, ex quibus locum habet RHAZEUS (*z*), & in quibus multa videntur fuiſſe parum firma: L. *compoſitionum*. L. de *medicina*, niſi

(h) B. R. P. n. 1043.
(i) CASIRI.
(k) *B. Medic.* CASIRI n. DCCCLII.
(l) CASIRI ib. B. R. P. apud MONTF. I. p. 211.
(m) Ib.
(n) Ib.
(o) B. R. P. n. 1038.
(p) ABULFARAI p. 173.
(q) *Cont.* L. VIII.
(r) RHAZE *Cont.* L. XVIII.
(ſ) p. 174.
(t) apud CASIRI.
(u) Ib.
(x) Ib.
(y) *B. Anat.*
(z) L. I.

niſi idem eſt l. de arte (*a*) GALENI, *Antidotarium* (*b*) ſ. *Grabadin.* L. *de inſtrumento nutrimenti* (*c*). L. *de dentium morbis* (*d*). L. *ſignorum* (*e*). *De* L. *electionis* (*f*). *De balneo* (*g*). *De ſomniis* (*h*). *De ſtomacho* (*i*). *De theriaca* (*k*). *De phlebotomia* (*l*). Expoſitio *ſynonymorum Græcorum* (*m*). L. *de regimine convaleſcentium* (*n*). *De medicamentis alvum ſolventibus*, excuſus cum SERAPIONIDE Venet. 1550. fol. *. L. *de alimentis* (*o*). L. *quæſitorum medicorum ad quem* HOBAISCH *adnotationes dedit.* L. *de balneis.* *De lactis uſu.* *De oculi morbis* L. V. quorum tres poſteriores ſunt chirurgici argumenti. L. *de partu ſemeſtri.* L. *de victu.* L. *de urinis* L. III. *de roſarum trochiſcis.* L. *de colli doloribus.* L. *de ulceribus.* L. *de albugine oculi.* L. *de medicamentis cauſticis.* Codices ejus viri paſſim ſuperſunt (*p*).

Ita Cl. CASIRI, non additis fontibus.

HOBEYS ſ. JOBES Antidotarium citat RHAZEUS (*q*), & habet HOBEYS pilulas ad colicam (*r*). Idem omnino, qui HOBAISCH.

* *Iſagoges* JOHANNITII innumeras editiones dixi (*ſ*).

Liber *de ſtomacho* prodiit Lion 1515. fol. (*t*). Baſil. 1536. f.

L. *de oculis* cum CONSTANTINO editus eſt.

Fuit & DAVID BEN HONAIN medicus minus felix.

(a) In B. *Eſcorialenſi* BUSCHING.
(b) in præf. *Antidotarii* ſui. *Contin.* L. III.
(c) RHAZE *Cont.* L. VI.
(d) ID. cum nomine ONIN.
(e) L. XX.
(f) L. III., in quo etiam chirurgica.
(g) Ib.
(h) Locus inde ſumtus de hydrope exſtat in *Contin.* L. VII.
(i) RHAZE L. VIII. CASIRI n. DCCCXLVII. cum titulo liber *de ſtomacho ſecundum* JOHANNITIUM.
(k) L. I. & *de ſimpl.* paſſim.
(l) L. XVIII. *Contin.*
(m) RKAZE *ſimpl.* c. 975., &c.
(n) L. VI.
(o) CASIRI p. 286. ſq. RHAZE *Cont.* L. XVIII.
(p) *B. Anat.* I. p. 128.
(q) L. VIII. OBES L. IX.
(r) RHAZE L. VIII. XI. XII. Etiam JOBES.
(ſ) *B. Anat.* T. I. p. 127.
(t) cum CONSTANTINO.

§. CXXX. Isaac.

Isaaci frequens apud Rhazeum nomen eſt, viri qui univerſam morborum curationem videtur tradidiſſe. Locus ejus eſt de ſoda (cephalea (*u*), de angina (*x*): de vomitu (*y*), de morbis ventriculi (*z*), de ictero (*a*), de epithymi laudibus (*b*), ad colicam (*c*).

Is Isaac poterit eſſe Johannitii fil., ut firmius nunc conjicio, cum Haly ajat (*d*), ſe medicos recenſere a Galeno ad Isaac Johannis f. & qui idem noſtrum recenſeat. Verum cum nomine Isaaci alii etiam ſcriptores recenſentur, quorum priores inter poterit forte iſte Rhazeanus latere. Isaac Ben Amram de materia medica ſcripſit, exque eo multa habet Johannes Serapionis fil. tum ipſe Mesveus (*e*) & Beitarides, & demum Alzaharavius (*f*): alii nomen viri legunt Isaac *ben* Miram. Curaſſe aſthma aloeticis & mollientibus (*g*).

Isaac ben Erram, Johannis Leonis (*h*), *Damaſcenus* alius, qui Damaſci natus Bagdadi vixerit (*i*), poteſt noſter eſſe Isaacus. Leo tamen ſolum citat l. *de cura venenorum.* Eumdem certe eſſe *ben* Amram, & Ischak, & Bagdadi Herbelot (*k*), qui ejus l. citat *Codjat ol moſredat.* Habet ejus locum de malo granato M. Sylvaticus (*l*).

Deinde Isaac Judæus Salomonis f., Isaac *ben* Sullaimen (*m*); Ischak Ben Soliman Al Israeli ſeculo X. vixit Herbelotio auctore, ab Ebn Beitaride citatus; qui abſurde dicitur filius adoptivus regis Arabiæ. Is opus ſcripſit *de univerſalibus & de particularibus diætis*, quod cum l. *de victus ſalutaris ratione & alimentorum facultatibus* a J. Posthio Baſileæ excuſum eſt 1570. 8. * recuſum Antwerp. 1607. 8. Boehmer. Editionem quam parabat J. Cloots Posthius perfecit. Totum opus eſt diæteticum, ab cibos undiquaque ſumtos, ad aromata, condimenta, potum varium, ita ut gradus primo loco numeret, inde vires alimentarias & medicas. Græcos fere ſcriptores citat, eoſque vetuſtiores, & in Syria vixit.

Hoc

(u) Rhaze *Cont.* L. I.
(x) L. III.
(y) L. V.
(z) Ib.
(a) L. VII.
(b) L. I.
(c) L. VIII.
(d) *Prolegom*
(e) Conf *B. Bot.* I. p. 173.
(f) Azahæ Benamram.
(g) Mesve.
(h) n. 26.
(i) n. 27.
(k) p. 111.
(l) *Pandect.* p. CXXVII.
(m) Serap. *ſimpl.* c. 50.

Hoc ipſum opus pariter CONSTANTINI nomine in Bibliothecis reperitur, ut in B. *Clarendoniana* n. 138, in BODL. *Catal. codd. MS. Angl.* n. 1252. 2444.

Sic porro ISAACI liber *urinarum* a CONSTANTINO *Africano* ex Arabico ſermone converſus legitur (*n*), & *de febribus* (*o*), *de definitionibus*, *de elementis*, demum *de ſtomacho*, aut *ſtomachi* potius *morbis* (*p*), qui & ipſe C. AFRICANO tribuitur.

L. *de febribus* in collectione Veneta prodiit 1526. & codex ejus Hebraicus eſt in B. *Taurinenſi.*

LL. *de urinis & de febribus* codex eſt in MS. *Coll. ſ. Mar. Magd. Oxon.* n. 2316; *quatuor* autem *libellorum* latinus in B. R. Par. n. 6871. A. Hebraice exſtat in B. *Vindobonenſi* (*q*). Eſt & in B. *Wigorn.* l. c. in B. *Coll. Nov. Oxon.* &c. & liber ISAACI per CONSTANTINUM verſus in *Vindobonenſi* (*r*).

Hunc ISAACUM f. SULAIME f. SALOMONIS FABRICIUS, ex WOLFIO, ut videtur, multo nuperiorem facit, & ſeculi XIII, circa a. 1247. additque Murciæ vixiſſe; Ita multo nuperior eſſet, quam RHAZEI ISAAC, aut HALY f. abbatis.

Opera omnia ISAACI prodierunt Lugduni apud J. TROTS 1515. vel 1516. fol TREW. quibus ægre careo.

Video nunc etiam nominari ejus l. *doctorum medicorum*, l. *de alimentis*, & *de inſpectione urinæ* WOLF bibl. hebr.

§. CXXXI. PORRO SECULI VIII.

Non oportet omittere SALEH F. NABAHL Indum, ex medicis HAAROUNIS ALRASCHID (*ſ*).

ISAH AL SIDALANI, qui Kal. ALMOHDI ævo non eruditus, celebris tamen pharmacopæus fuit (*t*).

§. CXXXII. ALII SCRIPTORES SECULI IX.

SALMAWAIH medicus Indus, Khalifæ MOTASSEM, eum principem a JOHANNE f. MESVES occiſum eſſe exclamavit, qui præter rem aliam curandi rationem eſſet ſecutus

(n) B. LAUD.
(o) Ib. & B. CAII GONV. n. 76.
(p) In B. CAII GONV. n. 976.
(q) LAMBEC. I. p. 182.
(r) L. VII. c. 25.
(ſ) ABULFARAI p. 159.
(t) ID. p. 154. 148.

tus, anno fere 840. (*a*). Idem eſt SALMUIA, SELMUEY & fil. SERMOI (*b*), & SAMUJA forte & ELCAYMUSUI (*c*) RHAZEI.

ABULCASEM ABDELRAHMAN ABI SADIK (*d*), Perſa, in *aphoriſmos* HIPPOCRATIS eſt commentatus, cujus codex in B. R. *Pariſ.* exſtat (*e*).

STEPHANUS BASILII f., MUSA f. KALED, JAHIA *ben* ADI diſcipuli HONAINI & translatores.

SCHANAKI Indus non poteſt ſerioris eſſe ævi, cujus librum *de venenis* EBN BATRIK verterit (*f*).

ISAH BEN NAHALAH medicus, MESVÆ coævus (*g*).

ZACHARIA al TIFURI, MOTASSEMI tempore medicus, oſor pharmacopolarum (*h*).

SALEH EBN SCHABUR & CAUSSAGHI ABULFARAIO dictus, MAMUNI coævus & BACTISHUÆ (*i*).

SABUR BBN SALEH, medicus noſodochii Jondiſaburienſis, qui anno hegiræ 255 (*k*) obiit, ſcripſit *de medicinis compoſitis.* Eum fere pharmacopœos ſequi ABULFARAI. Eumdem *de ſuccedaneis* ſive *Abdat Aladujat* ſcripſiſſe HERBELOT auctor eſt (*l*), qui ejus nomen legit EBN SAHAL; is autem a RHAZEO paſſim citatur. De vulva in ſuffocatione ungenda (*m*). Ad herniam (*n*). Unguentum de ceruſſa ad ani fiſſuras (*o*); loca de gibbo (*p*). Trochiſci laxativi (*q*). Ad diarrhœam (*r*). Citatur etiam ejus lapidarium (*ſ*). Et *antidotarium magnum* SABURI, & ex eo ſyrupus (*t*). MESVEUS junior citat SABOR, quem regem medicorum vocat, & SABOR EBN GIRGES, quem GEORGIUM ſuſpiceris eſſe GEORGIUM BACTISCHUÆ f.

Exeunte

(a) ABULFAR. p. 168.
(b) RHAZE in *ſimplic.*
(c) L. X.
(d) CASIRI n. DCCCLXII.
(e) HERBELOT. p. 39.
(f) ID.
(g) ID. p. 500.
(h) p. 922. ABULFEDA p. 167.
(i) p. 734.
(k) ABULFARAI.
(l) p. 727.
(m) *Contin.* L. IX. c. 3.
(n) L. XI.
(o) Ib.
(p) Ib.
(q) L. VI.
(r) Ib.
(ſ) L. XXV.
(t) *Cont.* L. XII.

Exeunte eodem ſeculo nono, IBN WASIAH, Nabatheus, ſcripſit *de venenis & antidotis* librum I. ex JARGIUKA & SACHAB collectum (*u*).

ABU JUSEPH JACOB ISAACI f. (*x*) Baſorenſis, vulgo ALKINDUS, CHINDI, ELKINDI, aſtrologus, philoſophus, Judæus, ALMAMONI coævus (*y*), RHAZEO ſæpe dictus & AVICENNÆ.

Ejus eſt l. *de rerum gradibus* Venet. 1527. fol. 1538. f. 1581. f. 1601. f. 1632. f. cum MESVE, tum Argentor. 1531. fol. * & Lugduni 1548. 8. cum collectione formularum & doſium. Ars eſt præſcribendarum formularum, ut medicamenta ſimplicia facultate ſimplici certi gradus prædita aptis ponderibus componantur, quo compoſitum medicamentum deſtinati obtineatur in calore &c. gradus, ut omnino arithmetica ſit ad praxin medicam adplicata. Sed oportet alia & magis medica fuiſſe ejus viri ſcripta. Epiſtolam *de podagra* citat RHAZEUS (*z*), locum de angina (*a*), de medicinis laxativis (*b*), de epilepſia (*c*), locum de febribus (*d*), de adtractione tumorum (*e*), de laxantibus lactucæ viribus (*f*).

De ALKINDI *Arabum philoſophorum celeberrimo* exſtat libellus J. GOTT. LAKEMACHER Helmſtätt 1719. 4.

Si omnino verum habemus SERAPIONEM (*g*), hujus vel prioris ævi erit MOYSES f. IBRAHIM. Annon iſte fuerit MUSACH, MUSEY, MUSEIA, MUSA, MUSIACH, MUSICH, MUSIH (*h*), RHAZEI, ubi locos legas de ſpaſmo, ut de morbis cognoſcendis & curandis ſcripſiſſe videatur.

COSTHA EBN LUCA, Balbecenſis Chriſtianus (*i*), ALKINDO coævus, paſſim a RHAZEO citatur, idem forte qui COSTHUS, qui *Geoponica* Arabice reddidit. Ad annum 250. heg. HERBELOTIUS ponit (*k*). De *flegmate* ſcripſit & de *ægritudinibus ſanguinis* (*l*), qui idem fuerit l. & *de alteratione*, ubi citat l. *de atra bile* (*m*) & *de paſſionibus ſanguinis* (*n*). Suum oleum ex euphorbio cum elaterio paratum ad antiquos artuum dolores utile habet.

De

(u) *B. Bot.* p. 175.
(x) ABULFARAI p. 179. HERBELOT vocat JACOUB BEN ISCHAK.
(y) HERBELOT p. 469.
(z) *Cont.* L. V. XII.
(a) L. III.
(b) L. VI. KINDI vocat.
(c) L. I.
(d) decrepitis vix febres contingere *Cont.* L. XVIII.
(e) *Cont.* L. VI.
(f) Ib
(g) l. c. 13.
(h) de phrenitide, emplaſtrum ad diaphragma.
(i) ABULFARAI p. 179.
(k) p. 273.
(l) L. XVII.
(m) L. XVIII.
(n) L. VII. XVIII.

Ei tribuuntur loci *de vi laxationis* (*o*), *de morte ſubita* (*p*), *contra nimiam ſanguinis miſſionem* (*q*), *de uſu refrigerantium & papaveraceorum in morbis cerebri* (*r*). *De ſtupore* (*ſ*).

ACHMET EBN HARUN Syruporum in Ægypto coctor MESVES ævo.

THABEB EBN KORRA EBN MERWAN (*t*) Sabeus, HARUNI Khalifæ medicus. Ejus exſtat *veterinaria* (*u*).

Ejus filius fuit SENAN EBN THABEB EBN KORRA medicus, qui ſeculo nono obiit in Ægypto (*x*), tum nepos THABEB EBN SENAN EBN KORRA, medicus noſocomii Bagdadenſis, cujus in pulſu tangendo peritia celebratur (*y*).

Fuiſſe celebres medicos nomine MERWAN (*z*).

JOSEPH BEN SAHER *vigil* dictus (*a*), de febribus a RHAZEO citatur (*b*), idem puto SAHER, qui de iisdem febribus alibi citatur (*c*). Variolas habet (*d*).

ABUL ABBAS ACHMED BEN MOHAMMED AL SARACKSI, qui obiit a. heg. 266. (*e*).

Duo fuerunt EBN BATRICK, uterque interpres librorum Græcorum (*f*).

Prior JAHIA *al* TARGEMAN, libertus ALMAMONIS (*g*), qui varia ARISTOTELIS, & GALENI librum *de theriaca* convertit. Vertit etiam L. SCHANAKI *de venenis* (*h*), ut hunc quidem antiquioris ævi eſſe neceſſe ſit.

Alter SAID EBN BATRICK, Græco nomine EUTYCHIUS, medicus & patriarcha Alexandrinus, hiſtoriæ celebris auctor, auctor etiam libri *Ketab fil. thebb*, ſ. *de medicina* (*i*). RHAZEUS citat eum nomine HIM BATRIK (*k*) quem difficulter diſtinguo.

Filius

(o) Magnus locus *Contin.* L. VI.
(p) L. VI.
(q) Ib.
(r) L. I.
(ſ) Ib.
(t) ABULFARAI p. 168.
(u) B. R. P. n. 1038.
(x) ABULFARAI p. 192.
(y) ID. p. 214.
(z) WOLF.
(a) ID. p. 186.
(b) L. XVIII.
(c) Ibid. L. eodem.
(d) Ib.
(e) HERBELOT p. 980.
(f) ABULFARAI p. 163.
(g) HERBELOT p. 194.
(h) ID. conf. p. 350.
(i) ID. p. 153. 94.
(k) L. XXV.

Filius demum eſt *patriarchæ*, cujus locum de cane rabido (*l*) & alia chirurgica citat (*m*), quem etiam JOHANNES SERAPIONIS f. ſæpe nominat (*n*).

Num ad hos *Ebn Batrik* pertineat, non eſt firmiter dicere.

GABRIEL ocularius medicus MAMUNI (*o*).

§. CXXXII. SCRIPTORES ANTE RHAZEUM.

GRÆCI.

In magno opere ELKAVI, ſ. *Continente* innumerabiles loci inſerti leguntur ſcriptorum Græcorum & Arabum. De illis quidem diximus, iis nempe, quorum nomina adgnoſci poſſint. Sæpe præterea RHAZEUS citat MIAMIR, & alios ſpurios GALENO adſcriptos libros, l. *ſignorum* (*p*), l. *mabal* (*q*).

Deinde Græca quædam nomina in editis ita corrupta ſunt, ut aut ægre ſcriptorem adgnoſcas, aut adgnoſcere nequeas (*r*). BADIGORIUM, BEDAGORAM (*ſ*), putes eſſe PYTHAGORAM, qui idem & ALEXANDRINUS dicitur (*t*); medica ei inſcribuntur, quæ ſuppoſititii alicujus ſcriptoris eſſe putes; herbæ quæ hepati proſint (*u*). Ad epilepſiam medicamina (*x*). Bolus ad tuſſim ſanguinis (*y*). De urina clara, quæ ſit cruditatis (*z*).

SIMON vel SYMON Græcus homo videtur eſſe (*a*). Ejus multa loca huc faciunt, de lacte (*b*) intra ventriculum coacto, per mellis aquam reſolvendo: de clyſteribus in inteſtini ulceratione nunquam adhibendis, niſi aliquid inſit aridi (*c*); de hydrope (*d*), de motu labiorum & faciei convulſivo (*e*); de paralyſi (*f*), de melancholia (*g*); de inſeſſu emolliente pro muliere ex utero ſuffocata.

(l) L. XXI.
(m) *B. Chir.* I. p. 127.
(n) C. 85. 116. &c.
(o) ABULFARAI p. 167.
(p) L. XI.
(q) L. XVI.
(r) *de emblicis Cont.* L. V.
(ſ) *de artemiſia* c. 1.
(t) *de urina* L. XX.
(u) *Cont.* L. VII.
(x) Ib. L. I.
(y) BADIGOROSUS.
(z) L. XX.
(a) Conf. *B. Chir.* p. 112.
(b) L. VII.
(c) eod. L.
(d) eod. l.
(e) L. I.
(f) Ib.
(g) Ib.

cata (*h*). De bulimo (*i*). Ad ſpaſmum emollientia extus data (*k*). De frenulo linguæ (*l*). Ad teneſmum, ad ani prolapſum (*m*). Cucurbitulam ad locum ex iſchiade dolentem jubet admovere (*n*). De febre phlegmatica (*o*). De venenis (*p*). Ut omnino de univerſis morbis cognoſcendis & curandis ſcripſiſſe videatur.

Videtur Rhazeus ejus opus dicere *de abbreviationibus* (*q*). An ſit S. Sethi.

Theodosius (*r*) ſæpe citatur, ejuſque *ſumma* (*ſ*), cujus nulla alibi reperitur memoria, quantum quidem ejus mihi innotuit. Serioris ævi fuerit, cujus ſit locus de lacte camelino (*t*), ut imperantibus arabibus ſcripſiſſe videatur. Ejus medicamentum eſt ad colicam (*u*). Ad morbos hepatis (*x*). Locus de vomitu (*y*), de cordis palpitatione (*z*). De lactuca (*a*): de febre cum vehemente frigore (*b*), quam dicit phlegmaticam. Adſtringentia adverſus alvi fluxum (*c*) diuturnum. Clyſteres violentos in volvulo commendat (*d*). Ulcus in veſica dixit (*e*). Ad diabetem glandes infuſas in aceto laudat (*f*), tum tamarindos in myrtino (*g*).

An fuerit Gariopontus, cujus libro video nomen Theodosii Prisciani inſcribi (*h*). Loca non contuli.

Athuriscus (*i*). Adipem delphini adverſus hydropem laudat (*k*), & medicamentum habet ad diarrhœam (*l*).

Idem

(h) L. IX. c. 3.
(i) L. I.
(k) Ib.
(l) L. III.
(m) L. XI.
(n) L. XII.
(o) L. XVIII.
(p) L. XXI.
(q) L. XVIII. in cap. de febre phlegmatica.
(r) Diotheodosius L. XXI.
(ſ) L. XI.
(t) *Cont.* L. VII.
(u) Ib. L. VIII.
(x) L. VII.
(y) L. V.
(z) L. VI.
(a) L. I.
(b) L. XVIII.
(c) L. VI.
(d) L. VIII.
(e) L X.
(f) Ib.
(g) Ib.
(h) B. R. P. n. 6953.
(i) *Contin.* L. VIII.
(k) Ib. L. VII.
(l) L. VI.

Idem, ut puto ATURSIUS, qui de urina a (*m*) potu egit, & ATAHUSIUS, HATOROSTOS, ACCURSIUS, ATOROSPHOS; ſed ſi idem fuerit ACHOROSOCHOS, Arabs erit aut Græcus nuperior, cum de variolis ſcripſerit (*n*).

Sæpe citatur ARCHON, ut de vertigine (*o*). An idem ARCHIS aut ARCHIDES (*p*) SERAPIONIS.

Omnino ignoro, quis ſit BAGAYLUS de pleuritide (*q*), & BULBUS (*r*).

ARISTRASUS forte ERASISTRATUS (*ſ*) fuerit, cujus etiam *ſummam* citat (*t*).

CALAYS *de rebus naturalibus* (*u*), & CALUS BEN THALUS, qui forte & TALAS & fil. THALAUS, & THALNIS, clinica habet & chirurgica (*x*).

TARMIDIUS (*y*) in debili ſtomacho myrobalanis utebatur (*z*).

AGARISIUS (*a*).

JUNADUCUS (*b*), JUNADICUS (*c*), YUBADUCUS (*d*), JUVADUCUS de morbis ventriculi.

CUBACU de capillamentis (*e*).

NICOLAUS PHILOSOPHUS, qui ARISTOTELIS (*f*) hiſtoriam animalium in compendium redegit, & de feminis ſcripſerit, quæ ex vento concipiunt, de coitu &c. (*g*).

LIBANIUS in l. *lapidario* (*h*).

ELMISIUS, qui lac camelarum ad hydropem laudabat (*i*).

BERAGERUS de laxatione (*k*).

BUTADUCUS de angina (*l*).

Yy 2 LECTUS

(m) L. III.
(n) L. XVIII.
(o) L. I.
(p) in *Antidotario*.
(q) L. III.
(r) L. XXV.
(ſ) L. V.
(t) L. VI.
(u) L. V. VIII. XI.
(x) ad herniam L. XXV.
(y) L. V.
(z) eod. L.
(a) L. XI.
(b) L. V. III.
(c) Ejus empl. ad pleuritidem.
(d) de defectu vocis *Cont.* L. III.
(e) L. XXV.
(f) L. IX.
(g) L. XI.
(h) L. XXV.
(i) L. VII.
(k) L. VI.
(l) L. III.

Lectus (*m*).

Duracuhiosios, qui lac femininum hepati prodeſſe ſcripſit (*n*).

Eristides (*o*). Cisadra (*o**).

Catahaustus, qui Hippocratem citat (*p*).

Galericon (*q*).

Horus (*r*).

Hedas (*ſ*).

Icenidus (*t*).

Yagmisus de angina (*u*).

Silarius (*x*), Siligerus (*y*).

Infusus diſcipulus in l. *de memoriali* (*z*).

Arabasus (*b*). An Oribasius.

Forbitus (*c*), qui feminæ male digerenti alimentum leve ſuaſit, & corporis exercitationem.

Harmadicus (*d*).

Alios ſub corruptis nominibus facile adgnoſcas.

Alexander Frodisi, ſ. *Aphrodiſeus* (*e*).

Filogorius, Filogorus qui Philagrius ſæpe dictus, & Phalgarius, qui in l. *de medicinis laxativis*, ſe curaſſe ait epilepſiam ſola alvi ductione (*f*).

Antiles, Antilisius, Ancilisius, qui Antyllus (*g*).

Democritus (*h*).

Arcage-

(m) L. I.
(n) L. VII.
(o) *Cont.* L. I.
(o*) L. VI. c. 1.
(p) L. III.
(q) L. I. c. 3.
(r) L. I. c. 2.
(ſ) L. III. c. 2.
(t) L. VI. c. 1.
(u) C. 111.
(x) L. I. c. 5.
(y) L. III. c. 11.
(z) L. X.
(b) L. IV.
(c) Ib.
(d) L. V. c. I.
(e) *Cont.* L. I.
(f) L. I. conf. p. 281. & L. VI.
(g) p. 279.
(h) L. XX.

ARCAGENIUS, ARTHAGALIS, ARCAGENIS, ARCANIDISIUS, & ARTIGERUS, ARTAGEIUS (*i*), qui ARCHIGENES, de morbis chronicis ſæpe dictus (*k*). An & ACRAKISA.

ASUSISTARA forte ERASISTRATUS de coitu (*l*).

MALESI & MELESUS, qui MELETIUS, & idem forte MILADIUS in l. *Aphoriſmorum* (*m*).

AURIASIUS (*n*), AURIFIASIUS, ALBASYRI, AURAMASUS, URBIASIUS, qui ORIBASIUS, forte & AUXUASIUS de flatibus (*o*).

PELADIUS (*p*), BALADIUS (*q*), qui PALLADIUS.

ATYATAI fuerit AETIUS. Aliqua ex eo diætetica (*r*).

KRYTIN evidenter eſt CRITO (*ſ*).

ARATIOS forte ARETÆUS (*t*).

DYURIDES erit DIOSCORIDES (*u*).

APOLONISIUS, APOLLONIUS (*x*).

MAGIUS, MAHUYS de urina, puto MAGNUS (*y*).

ARISTOTELIS l. *de quæſtionibus medicinæ* fuerint ejus problemata.

Difficilior fuerit TYMÆUS ſæpe dictus (*z*) ad ſpaſmum utrumque, & ejus L. I. de vitiis mammæ (*a*). alius locus de purgandi in febre aptis temporibus (*b*). Fuerit forte integrior GALENI in TIMÆUM *commentarius*, cujus primum (*c*), ſecundum (*d*), quartum (*e*) caput noſter citat: GALENI certe placita ex TIMÆO repetit, ut ex atra bile quartanam fieri (*f*). In paralyſi non carnem ſentire ſed cutem (*g*).

(i) L. VI.
(k) L. XVI.
(l) L. XI.
(m) L. IX.
(n) L. III. &c.
(o) L. V.
(p) De febre L. XVII.
(q) L. X de veſicæ ulceribus.
(r) L. XXV.
(ſ) Ib.
(t) de urina L. XX.
(u) L. V.
(x) L. III.
(y) L. XX.
(z) L. I.
(a) Ib.
(b) L. XVI.
(c) L. XXV.
(d) Ib
(e) de ſpaſmo L. I. Quartum librum de febre quartana L. XVIII.
(f) L. XVIII.
(g) L. I.

Sakis Rufi in l. *de hydrope*, quem noſter refutat, fuerit liber *de atra bile* (*h*) Rufi.

L. Artemisius de vocis aptatione (*i*) fuerit ex illis non raris pſeudonymis Græcorum.

Gregorius de hepatis vitiis (*k*), forte Georgius Bactischua.

§. CXXXIII. Arabes.

Abdus vel Abdux (*l*) in l. *memoriali* frequenter citatur, Græcus vel Arabs.

Sic Abugerig monachus (*m*), & Abugierigius monachus (*n*), & Ebugereh (*o*), Ebugerach (*p*), Bugerig, Ebugerit, Ebmerag, Ebmirag (*q*), Edigerus (*r*), Abunrah (*ſ*), Abuinraig (*t*). Ejus citantur loci de ſpaſmo faciei (*u*). De morbis ventriculi (*x*), de vomitu (*y*). De malis hepatis (*z*). Trifolium ſcripſit alvum ſiccare (*a*); laudat epithymum (*b*) adverſus melancholiam; auriculam muris ad ſpaſmum (*c*). Gummi ventrem reſtringere (*d*). Solanum ad apoſtemata utile eſſe (*e*).

Nonne idem f. Guirihi & Gizeris Avicennæ.

Abu Daud de relevanda uvula (*f*).

Achmet Al Thabib, contra quem Rhazeus Galenum defendit.

Ben

(h) *Cont.* L. VII.
(i) L. III.
(k) L. VII.
(l) L. I. L. XVIII. *de variolis* &c.
(m) L. V. VIII.
(n) L. VI.
(o) L. I. de puerorum morbo.
(p) L. I. c. 1.
(q) v. *B. Bot.* I. p. 177.
(r) *Cont.* L. I. de polypodii proprietate ad melancholiam.
(ſ) L. XXI.
(t) de morſu canis rabidi L. XXI.
(u) L. I.
(x) L. IV.
(y) L. V.
(z) L. VII.
(a) L V.
(b) L. I.
(c) Ib.
(d) L. VIII.
(e) L. VII.
(f) L. III.

BEN EBN CHALID PERSI de vomitu (*g*).

Sed etiam PERSUS, & FEREZI, & ALFEREZI, ob medicamenta fere citatur, tum L. *de ſumma* (*h*). De elephantiaſi morbo, qui purgantibus medicamentis ſanetur, non unguentis (*i*).

ABU GHIAFAR de artuum per vincula injecta augenda mole (*k*).

ABUSAR indicus (*l*).

AHUAD de hæmorrhoidibus (*m*).

ALBURGA (*n*).

ALI f. RABIR (*o*).

ALRAHEB, ex quo RHAZEUM multa habere ALPAGUS.

ASRABTL (ſic) medicus Salomonis filii ABDIMELECH. Ejus medicamenta ad colicam (*p*).

ACABRI L. I.

ALY BIN RON (*q*).

ALY ABDALAG in diæteticis (*r*).

EBN ABI UCHARI (*ſ*) de urina.

ALFALAM de melancholia (*t*).

ARSARES de corticibus in urina (*u*).

ASASCARA de ſignis generati maſculi (*x*).

ASNASIANDAR (*y*).

BAMACHITUS (*z*).

BARES vir ſagax (*a*).

BIBAR

(g) L. V.
(h) L. XI.
(i) Farſus *Cont.* L. XII.
(k) L. VI.
(l) L. XVII.
(m) L. XI.
(n) L. IX.
(o) L. XVIII.
(p) L. VIII.
(q) L. IX.
(r) L. XXV.
(ſ) L. XX.
(t) L. I.
(u) L. XX.
(x) L. IX. XII.
(y) L. XI. de ſtranguria.
(z) L. VI.
(a) L. I.

Bibar de proprietatibus auri (*b*).

Beneset l. de cultu (*c*).

Bodex de tortura (ſpaſmo faciei) (*d*).

Bosidaiar (*e*).

Buhisel de digeſtionis vitio (*f*).

Bubilihi in *ſynonymis* Sylvatici (*g*).

Calaman, Cahlaman, Alcahlemen, Achalahemen, Elcalahman Rhazei, Alcahlamet Avicennæ. Multa ad materiam medicam pertinentia ſcripſit. Coſtum abortum facere docuit (*h*).

Chuzi (*i*) plerumque plurali numero citat (*k*) Mesves, & cum eo nomine, tum Elchuz & Elchuzi Rhazeus (*l*), Chozi Serapion. Ea vox Æthiopem denotat. Ad materiem fere medicam ejus ſcripta pertinuerunt. Mercurium ſublimatum dixit, ejusque vim corrodentem (*m*). Ad morbos etiam citatur, ut ad morbos ventriculi (*n*), de vomitu (*o*), de morbis mulierum (*p*), de pleuritide (*q*), arthritide (*r*).

Sectam Al Chuzi citat Avicenna (*ſ*).

Locus eſt, ubi Marserger Elchuz (*t*) dicitur, ut fere cum Chuzi Maserjawaihum putes conjungi poſſe (*u*).

Calaph (*x*), cujus clyſteres & aphrodiſiaca recenſentur (*y*). Videtur autem alius junior Calaf Judæus Ilerdenſis fuiſſe, cujus *antidotarium* ſit, Champerio auctore: & tertius Calaf eſt ipſe Abulcasem.

Chamul

[b] L. VIII.
[c] L. I.
[d] Ib.
[e] L. XI.
[f] L. IV.
[g] L. XV.
[h] *Contin.* L. IX.
[i] Ib.
[k] Abulfarai p. 154.
[l] L. III. de bile, ad ſanguinis ſputum L. XVIII.
[m] Rhaze *Contin.* L. XII. c. 1.
[n] Ib. L. V.
[o] Ib.
[p] L. IX.
[q] & L. III.
[r] L. XII.
[ſ] *de ſyrupo acetoſo.*
[t] Rhaze *Cont.* L. I.
[u] p. 336.
[x] L. XI.
[y] Ib.

CHAMUL BIZAGISUH de ſingultu (*a*), niſi iterum eſt BACTISCHUAH.

CHIMANSUS (*b*).

CHRYSALMUYA (*c*) niſi eſt SALMAWAY.

BEN ELGELBEY, qui flavum icterum ſubito naſci ſcripſit, nigrum non item: an IDEM FIL. HELGIBEN AVICENNÆ (*d*).

Alibi legitur BINELHALLAG (*e*) de aſthmate, & HALLAG de morbis ventriculi (*f*), forte & ELAGES de apoſtemate calido hepatis (*g*).

ALBAMT *al* HAGELEGI SERAPIONIS annon IDEM (*h*).

BIN HABRIN qui de diſtinctione proprietatum febrium logica bene ſcripſerit (*i*).

ELIGESI, qui pyrethrum valde laudat (*k*).

ELDANSAR (*l*), ELMISIAM (*m*).

HINCHALIOS adverſus frigoris (*n*) per iter incommoda, ex AARONE compilatus (*o*).

Liber FAYK paſſim citatus de diarrhœa (*p*), de aſthmate (*q*), de dyſenteria (*r*). De eo diximus (*ſ*).

GERAIK, qui contra GALENUM de aloes uſu ſcripſit (*t*).

GIAHETH, qui contra medicinam ſcripſit (*u*).

HESE, HAHESE, forte idem qui JESU ISAI, & HAJESE RHAZEO dictus & SERAPIONIDÆ.

HUBOSI (*x*).

HABUIL-

(a) L. V. c. 1.
(b) L. VI. c. 1.
(c) L. XXIV.
(d) L. VII.
(e) L. III.
(f) L. V.
(g) L. VII.
(h) *Antidot. ad hydr.*
(i) RHAZE L. XVI.
(k) L. I.
(l) L. VI.
(m) L. VII. c. 4.
(n) L. XXV.
(o) L. XI.
(p) L. VI.
(q) L. III.
(r) L. VIII.
(ſ) p. 334.
(t) ap. CASIRIUM.
(u) Ib.
(x) RHAZE L. I. c. 9.

Habuiller Chamellin de viribus reſtituendis (*y*). An idem Buhillichi.

Filius Honter (*z*).

L. *Indorum* (*a*).

Jesuei de fontanella in capite cauterio excitanda (*b*).

Jobachi (*c*): an Jobes.

Job Pinzolicus (*d*) de urina. An Græcus.

Jobi longus de urina locus (*e*).

Joseih, ſcholaris, de labiis fiſſis, de criſpatura capillorum (*f*).

Mahomet Bin Elychem de experimentis Alchindi (*g*).

Mahomet filius Caid in *experimentis* medicamenta habet (*h*). Idem forte Mahomet filius Abulcaid (*i*).

Martaris, qui in hydrophobia venam ſecare, clyſterem dare jubet (*k*).

Mahraris, qui Caſſiam ligneam abortum dixit facere (*l*). Mehareris Serapionidæ.

Mangehai ſ. *adjuvans* (*m*). Scriptor an liber?

L. *adtributus* Ormos (hermeti) (*n*).

Muliasus diſcipulus, forte Græcus (*o*).

Musimey (*p*).

Sassaham.

Sabuya, Samuya ad nimios menſes glandes dat (*r*).

Antido-

[y] L. XVIII.
[z] Simpl. c. 266.
[a] L. V. VI.
[b] L. I.
[c] L. IV.
[d] L. XX.
[e] Ib.
[f] L. XXV.
[g] L. VII.
[h] L. VI.
[i] p.
[k] L. XXI.
[l] L. IX.
[m] L. XVII. de aqua hordei.
[n] L. VIII.
[o] L. IX. c. 6.
[p] L. XXI.
[r] L IX.

Antidotarium Bin Sahfi (ſ).

Soleimon, Eslimon (t), Exlion (u), Ascilimon (x), Aslum, Oslimen (y), Aslaman (z). Balneum ad partum juvandum (a).

Sarak (b) Indus (c) Scarak, Sarach (d) Scark (e), Scharc (f), Schar (g), Cark (i), Sadahsar (k), Sadhsar (k*) Sindiskar (l), Sediscar (m), Sidascar (n), Sindaksar (o), Xarcha Indus (p), Charcha forte Scineyfari (q). Idem omnino homo videtur his nominibus dici & forte idem eſt *Schanaki*. Hujus ſcriptoris loci ſuperſunt. De tortura (ſpaſmo), cujus mali pericula non ultra ſex dies putat durare, cum ipſe morbus (r) ad duos menſes ſupereſſe poſſit. De cordis debilitate (ſ).

Fuit etiam Attarhindi (t) pharmacopola, & liber Attrai (u). Idem Wali Serhindi.

Sesirid de clyſtere (x).

Siseid in ſignis mortis (y).

Tabri, Zabri (z), diætetices & materiæ medicæ ſcriptor. Videtur librum *Indorum* citaſſe. Ejus medicamenta vana (a), & laxantia (b); emplaſtrum

(ſ) L. IV.
(t) Theriaca L. I.
(u) L. I.
(x) in *congregatione de paralyſi* L. I.
(y) L. IX.
(z) medicamenta ad partum promovendum.
(a) L. X.
(b) de balneo. L. V. de ſingultu & vitiis ventriculi, de lingua L. III.
(c) L. VI.
(d) L. XVIII.
(e) L. I. & l. de ſoda ex vermibus nata.
(f) Ib.
(g) epithemata frigida ad ſodam (cephaleam) L. I.
(i) de ſpaſmo ib.
(k) L. X.
(k*) L. IX. c. 1.
(l) de paralyſi L. I.
(m) de vomitu L. VI.
(n) L. I.
(o) L. V.
(p) Serapioni.
(q) L. XVII.
(r) L. I.
(ſ) L. VI.
(t) B. Bodl. n. 3235. l. de ſimplicibus medicinis.
(u) L. IX.
(x) Ib.
(y) L. XVI.
(z) L. VII. ad hydropem L. XXV.
(a) L. I. III.
(b) L. VI.

ſtrum ex fuligine ad hemicraniam (*c*); impinguantia (*d*); de tumore (*e*); de ventriculo (*f*), podagra (*g*); arthritide (*h*); de febribus (*i*); variolis (*k*). De ſolani ad hepatis mala utilitate, & de abortu (*l*). Ventoſa imponenda in malo muliebri (*m*). Idem STEPHANUM citat (*n*). Lac adverſus fluxum ventris diuturnum laudat (*o*).

TORTOR ſuperſtitioſi medicamenti ad podagram laudator (*p*).

TRUSIAH.

Chirurgos recenſui in *B. Chir.* (*q*), eos inter principem MISUSAH *de morbis mulierum*, qui carnem ex vulva prolapſum dixit (*r*), & de cicatricibus removendis ſcripſit (*ſ*). Liber ejus etiam fuit *de complemento* (*t*), *de abbreviationibus* (*u*), *conſervationis medicinæ l.* (*x*). Liber *gradationum* (*y*), *antidotarium* antiquum magnum (*z*). L. *collyriorum* (*a*). Sed potiſſimum frequenter citatur liber *experimentorum noſocomii* (*bimaraſtin*) (*b*). Liber *liberationis* (*c*); l. *aggregationis* (*d*), *de variolis; medicina ad exteriora.*

§. CXXXV. RHAZEUS.

ABUBEKER MOHAMMED BEN ZACHARIA a patria Raja vulgo dictus RAZEUS, a patre ZEZAR, & corrupto nomine HAMECH, Arabum medicorum non dubie princeps. Homo verſatilis ad alias atque alias (*e*) artes ingenii, muſicus, philoſo-

[c] L. I.
[d] L. VI.
[e] L. I.
[f] L. IV.
[g] L. XII.
[h] Ib.
[i] L. XVII.
[k] L. XVIII.
[l] L. IX.
[m] Ib.
[n] L. VII.
[o] L. VI.
[p] RHAZE *de affect. junctur.*
[q] I. p. 125. 126.
[r] L. IX. c. 3.
[ſ] L. XVIII.
[t] L. I.
[u] Ib.
[x] L. V.
[y] L. I.
[z] L. XI.
[a] L. II.
[b] L. I. III.
[c] podagra L. XII.
[d] Ib.
[e] ABULFARAI p. 192.

philoſophus, chemicus, medicus, indefeſſi vir laboris, in noſocomiis (*f*) cum morbis curandis conſuevit, Rajæ & *Bagdadi.* Obiit anno hegiræ 320. ſecundum HERBELOTIUM & a. demum P. C. N. 1010. ſecundum J. LEONEM (*g*). Sed ejus viri notitiæ mihi parum accuratæ videntur, neque enim ALMANZOR ille, ad quem RHAZEUS librum dedit, Hiſpaniæ princeps fuit, qui Choraſaniæ imperitaverit.

Innumera ejus ſcripta fuerunt, quæ longo ordine ex EBN GIOLGOL Hiſpano CASIRIUS recenſet (*h*).

L. *de medicina miſtica ſ. taliſmanica.*

L. *in quo difficultates contra* GALENUM *proponuntur.*

L. *de viſione.*

L. *apologeticus contra* NASIRUM, *qui medicinam impugnaverat.*

L. *de chemiæ poſſibilitate ſ. probabilitate.*

L. *complectens* GALENI *ſcripta, quorum neque* HONAIN *meminit, neque ipſe in ſuo catalogo* GALENUS.

L. *quod nimius thermarum uſus corporibus noceat.*

L. *quid in fructibus & cibis ſit præferendum, quid poſtponendum.*

Tractatus apologeticus adverſus ACHMET BEN ALTHABIB, *qui* GALENI *de aloes uſu ſententiam impugnaverat.*

L. in GERAIRUM *medicum, qui morum poſt melopeponem comedi non poſſe aſſeruit.*

L. *de medicamentis quæ facile ubique inveniri poſſunt.*

L. inſcriptus *medicina regia Atybal Muluchi* eſt in l. *de anecdotis.*

Epitome libri GALENI *de pulſibus.*

Epitome ll. GALENI *de medendi methodo.*

Comm. in GAL. *de ratione medendi* dicit CASIRI n. DCCXCVII.

Comment. in GALENUM *de cauſis & ſymptomatibus.*

Comment. in ll. de locis adfectis.

Notæ in GALEN. *de compoſitione medicamentorum ſecundum locos.*

Comm in HIPP. *aphoriſmos ad mentem* GALENI.

Apologia in GIAHETH *pro medicina ejuſque uſu.*

L. *de paralyſi, ſ. potius de hemiplegia.*

L. *de oris diſtortione.*

(f) Hac ſunt obſervationes *bimariſten* in Noſodochio factæ. IDEM nomen etiam nunc Noſodochio Cairino datur NIEBUHR *Reiſe* p. 118.
(g) C. 1.
(h) p. 300.

L. *de podagra & arthritide.*

L. *de articulorum doloribus.*

L. *de oculo & ejus deſcriptione.*

L. *de aurium deſcriptione.*

L. *de auris meatu & deſcriptione.*

L. *de cordis figura.*

L. *de cucumere ſylveſtri, qui aſininus dicitur.*

L. *de medicamentis compoſitis, an antidotarius major.*

L. *de tumoribus qui nonnullis accidere ſolent in capite.*

L. *quod medicus non ſolum prudens eſſe debeat, ſed deſideriis ægrotorum indulgere.*

L. *de leonibus & eorum morbis.*

Tractatus in quo l. de regimine refellitur.

De ſanguine draconis l.

L. *de expellenda noxa quam ſolent inferre alimenta.*

L. *aphoriſmorum director inſcriptus.* An ii ſint aphoriſmi quos dicemus a. 1544. excuſi?

L. *de colico dolore.*

L. *de larynge ejuſque remediis.*

L. *quod qui febre laborant, prius quam convaleſcant, vomitione ſint purgandi.*

L. *de medicamentis naturalibus.*

L. *de fructuum comedendorum methodo & ordine* (*).

L. *de medicorum opinionibus erroneis.*

L. *de variis obſervationibus in medicina exercenda.*

L. *de ſingularis cujusdam medicamenti confectione ejuſque deſcriptione.*

L. *de gravitate auditus.*

L. *quod membrum a corpore ſemel reciſum, iterum copulari & reſtitui non poſſit.*

L. *de cauſa ſitis, quam piſcium eſus excitat.*

L. *de ſiti & de caloris exceſſu.*

L. *de modo aquam nivemque præparandi.*

L. *de nive ejuſque commodis & utilitatibus, adverſus imperitos, qui nivis potionem ſitim facere exiſtimant.*

Diſſ. cur oculorum acies ſolis obtutu perſtringatur, in tenebris vero dilatetur.

L. *de*

(*) Casiri n. 866. 877.

L. *de cibis ad ægrorum uſum præparandis & adminiſtrandis.*

L. *cur nonnulli in morbo medicinam timeant.*

L. *de morbis dubiis & ambiguis.*

L. *quod medicus prudens & peritus non omnia morborum genera ſanare poſſit.*

L. *de morbis lethalibus.*

L. *de medicina ejusque partium deſcriptione.*

L. *de medicina in tabulas ad inſtar compendii diſtributa.*

L. *cur ſciolorum medicorum & mulierculamm numerus major ſit in urbe quam peritorum.*

L. *de officio & experimento medici.*

L. *de aſtrologiæ uſu in morborum judicio & curatione.*

Librum *Ek thiarat*, in B. *Regia Paris.* conſervatum dicit HERBELOT (*a*); cujus libri Perſica exſtet epitome *Halkom Alalamiah.*

Liber *de uſu pomorum ante vel poſt cibum* citatur a CASIRI (*b*). Tum l. *de alimentis*, eorumque correctione (*c*).

De vini potu ejusque ſpeciebus (*d*).

De ſeminibus, aromatibus, potionibus, trochiſcis (*e*).

L. *de phlebotomia* in B. R. P. n. 7046.

L. *de febribus ex* RHAZEO *excerptus* (*f*).

Princeps ejus viri opus eſt ELCHAVI, ſ. *Continens*, cujus tomos XII, libros LXX. dicit fuiſſe CASIRIUS, alibi lego XXXVI eſſe ll., nam in mea quidem editione libri non plures ſunt XXVII. Editiones hujus maximi operis barbaro typo prodierunt, verſione peſſima, neque ſatis genuinum RHAZEI ſunt opus. Princeps equidem tela operis reſpondet utique judicio HALY Abbaſſidæ, & ea vitia habet, quæ ab iſto paulo RAZEO juniori medico critice dicta ſunt. Verum in hac ipſa immenſa collectione, adeo male editos libros cum codicibus conſentire CASIRIUS monuit, ut alium eorum collectaneorum auctorem eſſe ſuſpicetur. Ego vero, qui hujus immenſæ farraginis tædium devoravi, reperi manifeſtas interpolationes. In l. enim de dolore colico & volvulo, ABUBECKER, ipſe nempe RHAZEUS, frequenter citatur (*g*), ipſe demum integro cum nomine MAHOMET BIN

(a) p. 713.
(b) n. 865. 877.
(c) n 866. 877.
(d) Ib
(e) n. 882.
(f) Ib.
(g) *Cont.* L. VIII. L. IX.

BIN ZACHARIA RAZIS (*h*), quod nomen alibi cum non reperias, & cum RAZEUS ſuas opiniones præpoſita ſemper voce *Dico* proponat, hunc certe librum putes a poſteriori aliquo Arabe adſutis aliis fragmentis auctum fuiſſe. Dudum H. CONRING auctorem *Continentis* alium fecit ab auctore librorum ad ALMANZOREM, in eo nimius. Dictio cæterum totius operis barbara, nomina vitiata, morbi ipſi fere Arabice tantum dicti, repetitionum plurimum, ordo in quoque capite nullus.

Omiſſis phyſiologicis ſcopus fuit auctori, ex GALENO ad ſua tempora colligere omnia, quæ ſibi viderentur utiliter ad morborum curationem dicta eſſe, a Græcis potiſſimum, deinde ab Arabibus.

Liceat, quæ propria noſter interſperſit, ex ampliſſimo volumine decerpere, cum præterea eos ſcriptores vix quiſquam legat, & ne FREINDIUS quidem legerit.

L. I. editionis 1500. de morbis cerebri & nervorum agit. Scotomiam amicus RHAZEI acoro curavit. Sollicitudo melancholicis valde noxia eſt, experientia teſte. Homo tortuoſus (ſpaſmo cynico adfectus) in latere altero paralyticus fuit, in altero diſtortus. Spaſmus, qui deglutitionem intercipit. Utile eſt ſudorem in uncto oleo ciere, & lavare. Morbum 20, 30, 40. diebus ſuperfuiſſe, junioribus non nocuiſſe, alias apoplexiam eum excepiſſe. Apoplecticum certo perire, cui in ore ſpuma fuerit. In epilepſia alvum noſter ducit mitibus modo, alias vehementibus medicamentis. Feminam ſe vidiſſe, cujus maxillæ ſe feriebant & repellebant cum ſonitu, neque vinculo injecto hoc vitium ſuperari potuiſſe. Vidiſſe ſe aquæ metum abſque febre, neque quemquam vitalem evaſiſſe, pulſum myurum fuiſſe, etiam nullum. Morbus eorum, qui per ſepulchra oberrant, & noctu, ut lupi, ululant. Cephaleam (Sodam) aloe data ſe curaſſe, etiam pedibus diu noctuque de fricatis, etiam cibo totum per diem ſumto.

L. II. morbi oculorum, in chirurgicis dicti.

L. III. vitia narium, aurium, vocis, ad anginam, &c.

L. IV. morbi pectoris. Ulcus pulmonis ſanatum ſolo victu ex pane & lacte per integrum annum continuato. Lac non convenire ulceri pulmonis, quod ſiccantia requirat: fuiſſe tamen lactis caprilli & aſinini uſu curatos aliquos, qui fœtidam ſaniem rejecerant. Lenticulis cum aceto datis, cum in pleuritide ſputa oporteret procedere, æger enectus. Se etiam pleuriticum ſpaſmo inopinato abreptum vidiſſe. Sputi exſcreatio ægros non in tutum collocat. Ab aqua nivata ſæpe pleuritidem fieri. Caſus varii pleuriticorum. Putredinem pectoris (empyema) & carbunculum, ſe vidiſſe per purulentas urinas ſanari.

L. V. morbi ventriculi. Debilem ſtomachum ſæpe ſe frigidæ potu reconciliaſſe, etiam nivatæ, & ſuccis frigidis admixtis. Ulcus in gulam vidit, cum dolore & febre tandem ruptum: felici eventu: ſtyptica medicamina adhibita dolorem faciebant. Caro de fiſtula abrupta per vomitum reddita. Mala ventriculi aqua

(h) L. XXV.

aqua nivali levata. Ex frigore laborantem generoſo vino curavit. Dolor ventriculi non ſedatus, niſi vomitu acidi liquaminis, ſuper terram ebullientis. Abſceſſus ventriculi per vomitum ruptus, ex quo malo æger convaluit. Quæ femina famem ſentiebat, ſed a cibo dolebat, ea convaluit lumbrico duodecim cubitorum longitudine per vomitum reddito. In revolutione ſtomachi noſter pilulas dat opiatas.

L. VI. de medicamentis purgantibus. De venæ ſectione & alia varia evacuatione in dyſenteria. Helleborum carpit, qui hominem humoribus repletum ſuffocet, purum tamen in convulſiones conjiciat. Et tamen pilulas de elleboro ipſe compoſuit. Poſt quamcunque nimiam evacuationem febrem ſequi. Homo pedes colocynthide ungebat, ei alvus mota eſt. Sennam inter purgantia recenſet. Lapidem Armenum non lotum vomitum ciere, & debere lavari ut purget. A diarrhœa biduana pulſus formicans, deinde nullus, & mors ipſa. Vitis alba velociſſime vomitum movet, poſt eam ſumtam butyrum ſumere oportet, ne guttur urat. Panem porcinum nihilo debilius vomitum ciere, quam veratrum.

L. VII. morbi cordis, etiam ulcus. Mala hepatis, lienis, hydrops. Cordis palpitationem levari migratione in regionem valde frigidam. Ad hepatis morbos ſtypticis opus eſſe. Ulcus hepatis ſingultum fere ſequi; (quod idem vidi), qui ni ceſſet ad animi deliquium ducat. Icterum levatum ſe vidiſſe fluxu ſanguineo. Icterum alias ex ſcirrho hepatis fieri, alias ex ulcere, tunc febrem adeſſe; has duas cauſas diverſas curationes poſcere. Hydropem fieri etiam ex rupto meatu, quando lapis eſt in renibus. Tithymalum cum aceto vel citri ſucco optimum in hydrope catharticum eſſe. A frigida poſt ſudorem pota ex templo hydropem ſupervenire. Laureola ſe hydropem ſuperaſſe. Ex liene, ut putat, ſe vidiſſe ſingulo menſe ſanguinem cum euphoria evomi.

L. VIII. vitia inteſtinorum. Ulcus recti inteſtini prunis ſanatum vidit. Arſenicum in clyſtere non probat, niſi particulæ carneæ cum liquamine deceſſerint. Adverſus teneſmum opium cum ceruſſa injicit. Exemplum funeſti hydropis, cum per inteſtina perforata fæces in abdominis cavum elapſæ fuiſſent. Petrificationem cum magnis doloribus ſe in ulcere inteſtinorum vidiſſe. Sanaſſe ſe regem, cui ſanguis & materies lapidea decedebat, uſum eſſe acri clyſtere & pilulis de bdellio. Dyſenteriam cum multo humore requirere ſiccantia medicamenta & opiata. Paralyſis ex colica. Funeſta colica ex numeroſis ovis devoratis. Colica ex vino nimium lymphato & refrigeratione.

L. IX. porro mala inteſtinorum & uteri. In ulcere inteſtini cum magno dolore clyſteres papaveracei conferunt. Diacicuta in potu convenit ad uteri ſuffocationem, novum exemplum cicutæ intus ſumtæ. A lochiis parce fluentibus uteri inflammatio, & apoſtema; balnea adhibita & humectantia. Quæ gravidæ febricitant, eas fere abortum pati. Impoſitam ventri rutam ſylveſtrem fetum continuo expellere. Retentio menſium.

L. X. renum & veſicæ mala. Fiſtulam renis nunquam ſanari; ſanguinem, qui cum lotio prodit, a renibus eſſe, non a veſica. Apoſtemata hepatis & pectoris levari mictu purulento. In ulceribus renum & veſicæ aquam ruſci prodeſſe. In doloribus viarum urinariarum glutinantia medicamenta, etiam opium requiri.

L. XI. diabetes, alia vitia viarum lotii. Ad diabetem victus in crypta humida & frigida commendatur, & decubitus in foliis ſalignis aqua irroratis. Teſtium mala, & ani. Cutis dorſi a decubitu ſiderata. Cum in noſocomio RHAZEUS herniam videret, quæ fæcum alvi iter non moraretur, exiſtimavit omentum eſſe elapſum. Ipſi in teſte apoſtema fuiſſe, quod vomitu levaretur, & denique evanuerit. Vitia pudendorum: virginitatis amiſſæ. Cardamomum ſe vidiſſe præter opinionem ſuam menſtrua ciere. Aphrodiſiaca. Sanguinem hæmorrhoidum non ſiſti, niſi ſquama ferri, & inſeſſu in aquam ſtypticam, in qua arſenicum coquatur. Gibbus.

L. XII. articulorum dolores. Iſchiadem evacuantibus debere curari, non calefacientibus: ſubito ſublatus dolor alvo vigeſies mota. Sæpe inciſa vena poplitis dolorem *anchæ* ſubito ſublatum eſſe. Venam iſchiadicam etiam utilius incidi. Dolor ab *ancha* ad pedem ad modum virgæ extenſus, vena inciſa ſanatus; ſic podagra vena in manu repetito ſecta. Eadem ſtyptico unguento aucta. Octogeſies repetita alvi evacuatione podagram levatam noſter vidit: ſic arthritidem urina uberiori & cruenta. Dorſi dolorem ſe inunctione curaſſe, quam oleo fecerit. Vena medinenſis: in noſodochio cutem incidebant.

L. XVI. prognoſtica & ſigna, fere ex Græcis. Si pulſus defecerit, videndum, num calor ſuperſit, & libera reſpiratio. In principio morbi poſſe mala ſigna adparere, & ægrotum tamen ſanari. Ita ſe vidiſſe urinam ad octavum diem nigram, & mala ſymptomata, & tamen morbum in meliorem ſpeciem ſe converciſſe. Febres variæ. In febre cum ſyncope frigidam dat cum ſyrupo acetoſo (oxymelle). Febrem, quæ cum rigore invaderet, ſe expertum, quæ tamen ephemera fuerit.

L. XVII. porro febres. A ſolo pulſu ephemeram non adgnoſci. Significationes egeſtionum alvi. In principio febris non debere venam incidi, cum poſſit ephemera eſſe. Febris tertiana, aliæ. Magnæ febres ex ulceribus externis ipſiuſque tibiæ. In hectica medicos ſapientes dari, qui lacte abſtineant: cancros dat noſter & piſces.

L. XVIII. febris quotidiana, quartana; monet noſter, ſe pro continua quartanam habuiſſe, quæ abſque frigore invaſerit. Vomentem in frigore puerum, potu calidæ levatum fuiſſe cum ſudaret. In eodem libro memorabilia noſter collegit, quæ in medicina facienda adnotaſſet. Febris a renum ulcere, adſtringentibus & ſanguine draconis ſanata. Poſt acutum capitis dolorem apoſtema ad aurem. Morbus acutus capitis in perniciem verſus, cum noſter plebis clamores veritus, neque venam ſecare ſuſtineret, neque alvum movere. A morbo renum urina

urina ſuppreſſa; ſucceſſit pedum debilitas; inunctionibus & injectionibus ſublata. In virgine varioloſa periculum leni & repetita purgatione averſum. Epilepſia vomitu & purgatione levata, & in alio ægroto per annum ſuſpenſa. Hydrops uteri emiſſis viginti aquæ totolis ſublatus. Iſchiadicum magnatem plethoricum ſinapiſmo ad iſchium admoto, & acribus clyſteribus, RHAZEUS ſanavit. Iterum alia. Variolæ potiſſimum & morbilli. Curandum ne nares claudantur, id fieri hauſto aceti vapore. Pereunt quibus variolæ introrſum recedunt. Variolæ duplicatæ, ut intra majores parvæ ſint puſtulæ (has ipſe ſum expertus). Multos varioloſos ſanguine manante ſervatos fuiſſe. Periculum in variolis eſſe in ratione difficilis reſpirationis, ſapienter monetur. Sphacelus tibiæ in morbis funeſtus. Pulſus, cura convaleſcentium.

L. XIX. de criſibus. GALENUM tamen pro criſeos ſignis habuiſſe, quæ morbi ſigna fuerint. Criſin per gangrænam ſalutarem dari. Pleraque ex GALENO.

L. XX. de urinis, fere ex Græcis. Significatio ſquamarum de veſica decedentium. Urina ſemini ſimilis egeſta poſt uſum aquæ caſei. In principio morbi urinæ craſſæ & valde tinctæ, & tamen morbus diuturnus. Vidit etiam quibus, cum morbus remitteret, urina ex craſſa pallida facta eſt, eventu perinde fauſto. Urina poteſt abſque magno malo aliquamdiu nigra eſſe; perpetuo nigra ſemper funeſta eſt. Cum per urinam ſquamulæ decederent, ſumtis cantharidibus limpida facta eſt, bonis cum ægri rebus.

L. XXI. venena. Medicamentum dicit adverſus ſcorpionum morſus, quod fidum ſit expertus, ex allio, nucibus.

L. XXV. de diæta & rebus ſex non naturalibus. De morbis hereditariis & contagioſis. Præcepta aliqua practica. Signa ex quibus bonum medicum adgnoſcas. Artem præparandi medicamenta ad aromatarios pertinere.

L. *de decoratione* & malis cutaneis. Impetigo ab amico ſanata illito citri ſucco. In morphea nigra profuiſſe ſalem ammoniacum cum oleo illitum.

Reliqua dicta ſunt in botanicis & chirurgicis.

Duas editiones comparavi. In mea anni 1500. ſunt libri XXV. eamque curavit BONETUS LOCATELLUS presbyter. Altera in B. Gott. anni 1509. forma paulo minori prodiit, curante PAULO SURIANO, qui prius dictus ſit HIERONYMUS SURIANUS. Hic libri numerantur XXXVII: res ipſa eadem eſt, neque plures libri hac editione continentur: ordo autem valde diverſus eſt, ut modo mea anni 1500. editio plenior videatur, modo nuperior altera. In ea ſunt duo ſimplicium medicamentorum catalogi, alter capitum 765, qui plenior meo eſt, cui capita ſunt 827, & ordine alio: alter editioni 1509. proprius eſt quo mea caret, ſimplicium medicamentorum 116, cui male titulus inſcribitur *antidotarius*. Paginæ in T. II. duo habent initia, ut poſſit pro duobus Tomis haberi.

Prodiit hic *Continens* Brixiæ 1486. fol. ex interpretatione FERAGI & correctione J. BUGATI, TREW. BUR, & emendatius per HIERONYMUM SURIA-

NUM monachum 1500 & 1506.f.* 1509.f. B. G. 1511.f. FABR. 1542.f. quæ forte editiones eædem fuerint; nam in mea, prima pagina annum 1542, ultima annum dicit 1506. Abſque loco & anno GUNZ.

Codex Arabicus integer exſtat in B. *Scorialenſi* n. DCCCXVI, tum alius in quo liber X. deeſt, n. DCCCXVII.

Latinæ verſionis codex eſt in B. R. P. n. 6912.

Arabici ſermonis L. X. de venenis in *Scorialenſi* CASIRI n. DCCCX.

L. XIII. de medicamentis ſimplicibus ib. n. DCCCVIII.

L. XIV. XV. XVI. XVII. XVIII. ib. n. DCCCXIII.

L. VI. VII. VIII. ib. n. DCCCVI.

L. XXIV. n. DCCCXI.

Tres libri latine verſi in B. R. PARIS. n. 6913.

L. XXVIII. de præparatione medicamentorum ſimplicium, ſcriptus a J. B. de RAVIZONO, eſt in B. *Taurinenſi*.

In eadem *Bibliotheca* L. XII. priores & XIII. poſteriores, hi a FERRAGO converſi.

Quæ ſequuntur opera primum prodierunt Mediolani 1481. fol. B. RAST. *. Ea collectione continentur L. X. ad ALMANZOREM. L. *diviſionum*. L. *de juncturis*. L. *de ægritudinibus puerorum*. L. *de ſecretis* ſ. *aphoriſmorum*. *Experimenta* GALENI in l. HIPP. *quæ in capſula eburnea &c.* *Aphoriſmi* J. DAMASCENI. HIPP. *de natura humana*, *de aere aquis locis:* & *pharmacitis*. RAZIS *de ſectionibus cauteriis & ventoſis*. EJ. *ſynonyma*. In aliis edit. collectioni titulus eſt ABUBETRI RHAZÆ MAHOMETHI *opera exquiſitiora*, *per* GERARDUM *Toletanum medicum Cremonenſem* (Carmonenſem) ANDREAM VESALIUM & ALBANUM TORINUM latinitate donati Baſil. 1544. fol. * excuſa, multo nitidiori ſermone & ordine meliori.

Continentur in ea collectione Baſileenſi *Introductio ad artem medicam*, ad GAL. placita, humores & facultates accommodata. Deinde libri X ad MANSOREM filium ISAACI, CORASSANI principem, quos ipſos libros vulgo ALMANZOREM dicunt. Eorum L. II. agit de temperamentis & eorum ſignis, tum in toto corpore, tum in ſingulis partibus, ex GALENO fere exque HIPPOCRATE, ORIBASIO, PAULO (*a*) deſcriptus, ſermone cæterum continuo & dilucido. Plethora duplex (*b*).

L. IV. agit de valetudine conſervanda ex GALENO, PAULO: de regimine potiſſimum & moderamine ſex rerum non naturalium, de conſuetudine, venæ ſectione, purgatione, evacuatione varia, balneo, frictione. Porro de cura ſingularum corporis partium. De morbis epidemicis, quibus acidam medicationem obponit, de infantum, parturientium, ſenum cura &c.

L. V.

(a) AETIUM etiam addit FREIND.
(b) C. 19.

L. V. ad morem veterum traduntur morbi cutanei a capite ad calcem, & de venereis agitur. Ubique parum ſignorum, multa vero ſeges medicamentorum. Lepram copioſiſſima purgatione ſuperavit.

L. VI. peculiariter pertinet ad peregrinantium valetudinem conſervandam: agitur de cavenda ſiti, frigore, fame, debilitate, oculorum a nive præſtrictione, aquis & aliqua de vulneribus & infortuniis. Ex GALENO.

In L. VII. qui chirurgicus eſt, aliqua tamen ad medicinam faciunt, ut capita de venæ ſectione, cucurbitulis, vena Medinenſi, hic plene, & de impoſtoribus, quorum quidem exempla ex chirurgis repetit.

L. VIII. eſt de venenis, tam de iis, quæ punctu & morſu nocent, quam de iis, quæ per os adſumuntur, quæ inter varia ſunt vulgo neglecta, ut ſudor beſtiarum, fel viperæ, ſemen urticæ (innocuum). Opium & plantas venenatas excitato vomitu recte expugnat. Mercurium vivum non nocere, experimento in ſimia facto didicit: ſublimati graviſſimam eſſe noxam monet, denique de medicamentis purgantibus agit. Hydrophobiæ etiam propriæ aliquæ adnotationes. Ex PAULO ſumtum eſſe FREIND, hic nimius.

L. IX. morbos internos tradit a capite ad calcem præter febres; unice fere ex Græcis. Hic claſſicus fuit labor, in quem vulgo prælectum ſit, & numeroſi ſcripti commentarii. Vix tamen quidquam habet proprii. Calidam curationem in pleuritide recte improbat.

L. X. de febribus, fere ex GALENO. Diarias ſecundum ſuas cauſas numeroſas recenſet. Phthiſicum negat ſibi quemquam convaluiſſe. In cauſo refrigerantia & ſubacida medicamenta aut alimenta abunde adhibet, quo alvum lubricam reddat. In ſynocho camphoram dat. In febribus peſtilentibus, ex corrupto aere natis, iterum acida laudat & refrigerantia. Criſes, earum ſigna & prognoſes. Multa ex Græcis.

Libri ad ALMANZOREM cum nonnullis aliis, prodierunt etiam Venet. 1497. fol. GUNZ. TR. & eadem *opp. parva* RHAZEI Lion 1510. vel 1511. 8. TREW.

Hebraice vertit R. SCHOM TOR. f. ISAACI Hiſpanus WOLF.

Arabicus codex exſtat in *B. Bodleyana* n. 3768, in *B. Vaticana.*

Codex MS. eſt apud fr. minores CESENÆ MONTFAUC. I. p. 433. & apud RANCHINUM ib. II. p. 1283. tum latine in B. R P. n. 6893. 6901. 6902. 6903. 6904. 6905. 6906. 6907. A, ex verſione GERARDI Carmonenſis.

Sic in B. D. *Norfolkienſis* n. 3013. in *Cathedrali Monaſterienſi*, in F. Bernardi libris n. 3642. in *Wigornienſi* B. n. 904. Cat. M. Angl. In *Mertonenſi* n, 655. 6940. In *Medicea* iſte Arabicus ut puto.

L. III. IV. V. VI. VIII. in B. *Scorialenſi* & alii mutili libri CASIRI n. 815. 855. Arabice.

Libri V. poſteriores in B. R. P. n. 7046. latine.

L. II. de febribus *B. Eſcor.* DCCCXIV. arabice.

Lib. de cognoſcendis morbis & ſignis exterioribus.

L. II. & tertius doctrinæ medicinæ recenſetur in ſcriptoribus MS. Hiſpanis C. de V.

Libri IX. codex B. CAI. GONV. n. 961. puto, latinus.

Solus prodiit in collectione Venet. 1507. 8. Pariſ. 1534. 8.

In eum Commentarii numeroſi exſtant.

GHILABAT de SCIOLA Mompelienſis commentarius in L. IX. ex interpretatione LEONIS JOSEPHI Carçaſſonenſis eſt in B. TURIN. I. p. 17. Ex eo regulæ excerptæ ab ABRAHAMO AVOGADOR Monſpelii verſæ p. 20.

MATTHÆI de GRADI Papiæ 1471. 8. 1597. f. Venet. 1560. f. GUNZ.

GERARDI de SOLO Venet. 1505. f. TREW.

PETRI de TUSSIGNANO Venet. 1497. fol. GUNZ. 1518. fol. TR.

SILLANI de NIGRIS in eundem Venet. 1518. fol. TR.

In B. *Turinenſi* ejus comm. MS. in L. IX. & in L. I. reperitur.

JOH. de TORNAMIRA *clarificatio ſuper* IX. ALMANSORIS Venet. 1507. fol. Lion 1501. 4. 1521. f.

J. ARCULANI *commentum* Venet. 1490. f. 1497. f. 1557. fol. 1560. f., ut lego. Codex MS. eſt in B. *Taurinenſi.*

CHRISTOPHORI de BARZIZIS Papiæ 1494.

GALEACII de S. SOPHIA Hagenau 1533. f.

J. B. MONTANI Venet. 1554. 8. Baſil. 1562. 8.

ANDREÆ VESALII Baſil. 1537. 8. *. Lion 1551. 12. Witteberg 1586. 8. GUNZ. 1592. 8. TR.

LEONARDI JACCHINI Baſil. 1564. 8. GUNZ. Lion 1577. 8. 1622. 4.

SALOMONIS ALBERTI in eumdem commentarius MS. exſtat BOERNER.

Commentarius MS. Hebraice a LEONE JOSEPH verſus apud *Patres Oratorii Pariſinos* MONTF. II. p. 1405.

Codex *de experimentis ſecundum* ALMANZOREM in B. *Taurin.* II.

Porro Baſileæ cum ALMANZORINIS ll. prodiit.

L. *de peſtilentia* quem ſingulatim dicemus.

L. *diviſionum*, vertente G. CARMONENSI. Iterum morbi ſunt a capite ad calcem ſua cum curatione; compendium fere librorum ad ALMANZOREM. Fuſe de verme in aurem illapſo.

Prodiit

Prodiit cum ll. ad ALMANZOREM Venet. 1497. fol. TREW. Lion 1510. 8. RICHT.

Codex eſt in B. R. P. n. 7046. latinus.

In eadem collectione eſt l. *de antidotis.* Citat in ejus præfamine libros ad ALMANZOREM Coraſſaniæ Dominum, & l. *Atybab Muluchi* ad HALY regem *Tabriſtan* & l. *pilorum.* Medicamenta ſunt compoſita ad omnes corporis humani morbos.

Codices l. *de antid.* ſunt latini in B. R. P. n. 6906. 6993. 7046. in B. *Mertonenſi* n. 694.

Hebraicum citat HOTTINGER.

Iterum inter opera exquiſitiora RHAZEI eſt *de affectionibus juncturarum*, plenum opus, magisque auctori proprium, neque perinde ex Græcis compilatum. In rheumatiſmo calido ubertim venam ſecabat, ita ut deorſum & verſus pedes potius malum conaretur detrahere, venis pedis inciſis. Poſt hanc minutionem, membrum ſtypticis jubet confirmare. In ischiade non ſupervenire *lapideitatem.* Hic ſuum *Continens* citat.

Prodiit Venet. 1497. fol. Lion 1510. 8.

Codex eſt in B. R. P. n. 7046.

Denuo L *de morbis infantum*, qui prodiit Venet. 1497. fol. Lion 1510. 8. Codex eſt in B. R. P. n. 7046. Non eſt is labor, ejusdem tituli, quem FREINDIUS legit, & nominat *Continentis* L. XXVIII. In eo enim ſpina ventoſa deſcribitur, cujus noſter nullam hic fecit mentionem, brevis in univerſum; hydrocephalum tamen ſe vidiſſe ait.

IDEM *libris VI. aphoriſmorum*, *ſ. ſecretorum medicinalium* citat l. *diviſionum.* In L. I. habet prognoſtica futuræ epidemiæ, deinde prognoſtica in morbis.

L. II. eſt de experimentis & confidentiis, ſ. Formularum congeries, in quibus RHAZEUS multum videtur fiduciæ poſuiſſe.

L. III. de iis quæ ipſi RHAZEO acciderint. Hic libellus etiam potiſſimum legi meretur. Somnum amiſſum ſe recuperaſſe uſu multo lactucæ, & oleo nympheæ per nares adtracto, oculorum vero aciem inde fractam eſſe. Regem AL HOMET HALI fil. ex amiſſo ſanguine deliquium patientem, vino aromatico cum pullis columborum cocto ſe ſanaſſe; ſimili ratione ſyncopen paſſum regem ERRIFIDENUM ſe ſervaſſe, cui ob apoſtema prope cerebrum tres ſanguinis libras ipſe detraxerat: ea evacuatione ſe lethargum a rege avertiſſe. Apoplectico regi HAMECH filio HALI cucurbitula ad collum admota ſanitatem reſtituit. A ſolis æſtu febrientes frigido balneo curavit, febresque peſtiferas dato rob fructuum laxativorum. Febrem, cum hæmorrhagia nulla ſuperveniret, decem libris aquæ frigidæ mitigavit. Hieroſolymis ſe fuiſſe. Multum in curioſo libello repetitionum, non vero meminit hominis, qui pro mortuo habitus, bacillorum ictubus

ictubus vitæ a RHAZEO reſtitutus fuerit, de quo JOHANNES LEO ſcripſit. Seorſim prodiit hic liber Venet. 1497. fol. Bonon 4. abſque anno.

L. IV. de cibo & facultatibus carnium diverſorum animalium & olerum.

L. V. aliqua prognoſtica fere funeſta, ex HIPPOCRATE.

L. VI. regulæ quædam prudentiæ medicæ.

Codex arcanorum eſt in B. *Eſcur.* CASIRI n. 868. 877.

Ej. porro *Antidotarius minor.* Codex *Antidotarii* eſt in B. *Taurinenſi* II. p. 128.

De præſervatione ab ægritudine lapidis. Acetum ſquilliticum inter prima laudat. Prodiit Venet. 1497. f.

De facultatibus partium animalium. Superſtitioſa & vana plurima. Pariter edita ſunt Venet. 1497. fol.

Nunc dicere oportet de l. *de peſtilentia* ſæpius recuſo.

Verſus a GEORGIO VALLA prodiit Pariſ. 1528. 4. 1529. 8. *. Baſileæ 1544. fol. *.

Repetito verſus a NIC. MACCHELIO Venet. 1556. vel 1555. 12. maj. BOEHM. CL. ASKEW habet editionem Patavinam 1555. 8. niſi error ſubeſt. Iterum & ad exemplum a BOERHAAVIO communicatum MEADIUS, per SALOMONEM NEGRI Damaſcenum, perque JOHANNEM GAGNIER, ex arabico textu converti curavit, verſiones priores comparavit THOMAS HUNT, & in unam verſionem conjunxit, quam MEADIUS Londini 1747. 8. maj. * edidit, ſæpe recuſam. Denique arabice & latine edidit J. CHANNING Londin 1766. 8. * iterum ad exemplar Arabicum Leidenſe, ob meliorem codicem rectius, adjectis aliis RHAZEI de variolis locis, tum aliis nonnullis aliorum Arabum eo pertinentibus fragmentis. Codice uſus eſt a prioribus valde diverſo, & paſſim fuſiori, quam ille ad quem Græca editio facta eſt. Hanc CHANNINGII editionem recudi feci Lauſann. 1772. 8. *, & nonnulla inter imprimendum emendavi.

Græce editus eſt Pariſ. 1548. fol. *. cum JACOBI GOUPYLI caſtigationibus, quæ ſplendida eſt editio.

Codex Græcus e Syriaco converſus eſt in B. R. *Pariſ.* n. 2201. & alius 2200, alius n. 2202. Alii in *Medicea Plut.* LXXIV. BANDINI III. p. 97. Alius Arabicus in B. *Leydenſi.*

Non longum opus RHAZEO plurimo decori fuit. Non quod curandi variolas ratio ei propria ſit & nova, nam reperio MOHAMMED prophetam, & AARONEM *pandectarium* (*), & GEORGIUM f. BACTISCHUA, & MASERJAWAIH, fere eadem quæ noſter dediſſe conſilia. Antiquiſſimus tamen eſt ſuperſtitum

(*) p. 334.

ſtitum de variolis ſcriptorum, & quod majus eſt, omnino ex optimis. Ipſius RHAZEI eſt, cum ſuum ad ALMANZOREM opus citet (*).

Theoria fere quæ SYDENHAMI. Fervere quodammodo ſanguinem, tamen ut noſter pueris potiſſimum eum fervorem accidere putet, quando in juvenes perficiuntur. Tunc enim idem ipſorum ſanguini contingere, quod muſto, cujus fervor eum finem habet, ut in vinum perficiatur. Ex debiliori vero hominis temperie accidere poſſe, ut variolæ non prodeant; omnino uti per frigora debile muſtum non quantum ſatis eſt fervet, ut poſſit in vinum perfici. Eſſe ubi variolæ eumdem mortalem bis vel ter inficiant. Ante nuperos ipſa natura, in fervidiori quidem regione, noſtrum docuit, primis diebus morbum tamquam inflammatorium, inde tamquam putridum curare, inque viribus nunc ſuſtinendis, atque avertenda putredine occupari. Primo die raro adparere variolas, quarto ubi lentiſſime, ſi quinto vero die non eruperint, ſtimulo egere. Dari diſtinctas & confluentes, has periculoſiores: dari etiam parvas, duras, verrucoſas & lividas. Dolores in artubus naſcitura eo loco ulcera portendere. Eſſe etiam, ubi ſphacelus tibiæ variolis ſupervenerit; eſſe ubi ſanguis per omnes corporis poros exſudaverit; per nares quidem ſanguinem utiliter fluere. Ad diem uſque quartum RHAZEUS ſanguinis impetum minuit, venam ſecat, pueris cucurbitularum ope ſanguinem detrahit; ſanguinem ad animi uſque deliquium emittit, ejus ſi ubertas adfuerit. Alvum mollit, acidum victum imperat, & acida medicamenta, non ſine camphora. Aquam nive refrigeratam indulget. Eſſe ubi eruptionem avertere valuerit, ut vel nullæ, vel pauciſſimæ variolæ prorumperent. Frigus ipſum non admittit, & refrigerantem curationem monet ſubinde nocere, atque anxietatem facere; eo in caſu ſudorem oportere movere, calida dare medicamenta, cutem fovere calida: neque poſt ſeptimum diem alvum ducere. In angina, quam valde metuit, venam audacter incidit, acida gargariſmata præſcribit; reliqua conſilia omitto, ad decorationem etiam potiſſimum facientia. Morbillos minorem dolorem ſub eruptionis tempora ciere, nauſeam facere majorem: etiam in morbillis frigidam bene propinari.

IBN DAUD virum ſibi notum citavit RHAZEUS (†), an idem fuerit ABU ALI EBN DAVID EL MISRI, qui compendium operum RAZEI *de medicina* ſcripſit, cujus codex eſt in B. *Medicea* apud FABRICIUM. Alium etiam ABU DAUD dixi p. 358.

RASIS l. *de ſimplicibus* cum ejusdem argumenti SERAPIONIDÆ opere ediderunt Argentor. 1531. fol. LAMBERGEN.

(*) C. 14.
(†) L. X.

§. CXXXVI. Seculum X.

Medicinæ Arabum, ut imperii, florentiſſima tempora fuerint quæ ſeculi noni. Neque tunc eorum merita ejusmodi erant, ut cum Græcis compares. Video quid Casirius pro ſuis Arabibus proferat, malas nos habere editiones, ex quibus non poſſit rite de his viris pronuntiari. Verum, ut male ſint verſa eorum opera, tamen diſſimulari nequit, univerſam eorum theoriam a Græcis unice fuiſſe ſumtam, & potiſſimum quidem a Galeno; neque enim puto Methodicorum, aut Sorani, aut Asclepiadis uſquam ab Arabibus factam eſſe mentionem. Sed neque latinos legerunt. Video a non nemine dici Celsum ab Isaaco citari; verum ea ſunt *mora Celſi arboris*, (Mori) (*a*).

In ipſa praxi in univerſum ſequebantur eamdem Galeni theoriam, ut tamen manifeſto ad empiricam eorum medicina declinaret, plurimaque admiſcerent vel ſuperſtitioſa, vel vana. Medicamenta equidem aliqua nova invenerunt, partim a chemia ſuppeditata, partim a regionibus, quas colebant, orienti proximis & a vicina India. In univerſum etiam pharmaceutica perpoliverunt, & gratiora atque mitiora auxilia aſperis illis Hippocraticis ſubſtituerunt. Morbos etiam aliquos veteribus non dictos deſcripſerunt, eos inter variolas & morbillos. Denique paſſim tamen eventus aliquos rariores adnotaverunt. Verum fundamenta artis, integram & plenam morborum hiſtoriam, fere neglexerunt, cum tamen noſodochia haberent egregie inſtructa, & ad morborum progreſſus & eventus obſervandos aptiſſima: neque eorum ullus adſpiravit ad ejusmodi ſtudium, quale in Epidemicis Hippocratis præiviſſet.

Garibei Ben Said Cordubenſis circa annum hegiræ 353. vixit. Codex ejus *de infantum & puerperarum regimine & morbis* eſt in B. Scorialensi n. DCCCXXVIII.

Isa Ben Jusuf, medicus pharmacopola, ævo Califæ Caterbillah (*b*).

Joseph fil. Isaac judæus a. c. 940. ſcripſit *de urinæ inſpectione* (*c*).

Ali Hassan Ali Ben Issa Giavallah, Bagdadenſis, tempore Kalifæ Moktadibillah, exeunte ſeculo nono & ineunte decimo, ſcripſit *takuin al abdan fi tadbir al enſan* ſ. *de curandis morbis & remediis parabilibus.* Codex eſt in B. R. P. n. 1020.

Achmet Ben Ibrahim Ibn Giarrar al Thabib al Afriki obiit a. 400. heg. ſcripſit *Etekad fil adujat al moſredat* ſ. *de medicamentis ſimplicibus*, & *Etekad fil adujat al morakkebat*, ſ. *de medicamentis compoſitis* (*d*).

Achmet Ben Mohammed Al Saraksi ſcripſit circa annum Hegiræ 387. *Ketab Althabick*, ſ. *de confectionibus* (*e*).

Abul-

(a) *diut.* L. II. p. 389.
(b) Herbelot p. 317.
(c) Wolf.
(d) Herbelot. p. 397.
(e) Id. p. 912.

ABUGIAFAR ACHMED BEN MOHAMMED AL THABIB, circa a. 360. ſcripſit *de pleuritide & phrenitide* (*f*), *de colica* (*g*), *de alimentis* (*h*).

ABUSAHAL AL MASSIHI, auctor centiloquii *Miat*, AVICENNÆ præceptor, hujus fuerit ævi. Ita HERBELOT (*i*), ſed videtur error ſubeſſe. Nam alio loco (*k*) idem ſcriptor citat ABU SAHAL ISSA BEN IAHIA AL MASSIHI, de quo HALY ABBAS judicaverit, quem adeo oportet antiquiorum eſſe.

ABU ABDALLAH, Nabolenſis, AVICENNÆ præceptor.

TAMIMI vel TEMINI AL MODESSI in Ægypto circa annum 370. vixit, celebris medicus (*l*). Ejus eſt *Morſchad a la giauhar al agdiah, de cibis ſalutaribus & noxiis, & de ſimplicibus medicamentis* (*m*).

ABUL RIHAN MOHAMMED BEN ACHMED, a patria AL BIRUNI dictus, Perſa (*n*), quarto etiam hegiræ ſeculo vixit, AVICENNÆ fere coævus. Ejus inſigne opus fuit gemmarum hiſtoria, cæterum pro mago habitus eſt, idem Aſtrologus (*o*).

AL RAHEB monachus, qui AVICENNÆ dictus ſit, ABU MUSEH KULME, & MUTA GUAHIL ISRAELITA filius ALHORITH fil. HUBEGRE, perinde hic dici debent, quorum medicamenta idem citat AVICENNA.

AL CHANZI, quem AVICENNA citat & MESVE (*p*).

HELAL EBN ABRAHAM EBN ZAHRUNI f. *Aaronis* (*q*), Sabius, medicus nobilis Bagdadenſis, vixit circa a. 330. heg.

MANSUR EBN MORASCHER ABULPHATAH, Ægyptius, ſub finem hujus ſeculi vixit (*r*).

ISA BEN JUSEPH EBN OL ATTAR, medicus Cahirenſis.

EMRAM f. ISAAC, Hiſpanus Toletanus, qui periit a. 387. heg.

NADHI fil. NASS, medicus, qui Græca multa Arabice reddidit, in ipſo artis exercitio parum felix (*ſ*), coævus ALI F. ABBAS.

ESAHARAGKI, medicum Cordubenſem, RAZI proximum J. LEO citat, qui librum compoſuerit AVICENNÆ Canoni ſimilem. Putem velle ALSAHARAVIUM ABULCASEM, quem FREINDIUS nuperiorem facit.

Bbb 2 ABIM-

(f) HERBELOT p. 970.
(g) ID. p. 971.
(h) p. 974.
(i) p. 39.
(k) p. 161.
(l) p. 219.
(m) HERBELOT.
(n) CASIRI p. 322.
(o) HERBELOT p. 31.
(p) in *Antidotario.*
(q) HERBELOT p. 446.
(r) ABULPHARAI p. 223. HERBELOT p. 554. circa a. 365. hegiræ.
(ſ) ABULFARAI p. 215.

Abimeher Moyses filius Seiar præceptor Haly Abbassidæ (*). Abu Maher Haly (*t*) præceptor Abbassidæ, annon idem.

§. CXXXVII. Haly f. Abbas.

Haly filius Abbas *al* Magiouschi ſ. Magus, etſi nomina Mahommedana non valde Gebro conveniunt, medicus principis Buidæ Adad Heddulæ, ſcripſit *Almaleki* ſuum circa a. 370. (*u*). Lego alium titulum, *Kamel al ſannat al thabiat* (*x*) Is eſt *liber totius medicinæ neceſſarius* Venet. 1492. fol. *Liber totius medicinæ neceſſaria continens* Lion 1523. 4. *. B. Tiss.

Codex MS. Leidæ exſtat, tum perantiquus alius Paris n. 6909, alius fuit inter libros Ranchini Montf. Libri aliqui Arabice exſtant in B. R. Par. n. 1012, 1013, 1014, 1015, 1016, 1061. Libri VII. & VIII. codex eſt in B. R. P. In *Eſcurialenſi* n. DCCCXIV. Ibidem decem libri n. 811, alia pars n. 833, alia n. 888. Totus l. *Almaleci* in B. Bodley. n. 414.

Libri ſunt decem theoricæ, decem practicæ, ordo ſatis bonus, dictio mala Stephani, qui ex Arabico convertit, ut plurimas voces neglexerit interpretari. Res ipſæ collectaneæ. Syſtema plenum eſt curationis morborum, materiæ medicæ, Pathologiæ, Clinices, Chirurgiæ. Morborum hiſtoria, ut Arabis, brevis, longiſſima ſeries medicamentorum. Omnibus Arabibus Freindius prætulit, mihi nihil ſingulare neque proprium habere viſus eſt. Multa ex Razeo habet.

Libri X. *de communibus medico ſcitu neceſſariis locis*, qui cum titulo Constantini *Africani* Baſileæ 1539. fol. BB. prodierunt, ſunt ipſorum decem librorum Theoriæ Haly Abbassidæ compendium, meliori dictione & ordine concinnatum. Constantino etiam adſcribitur a P. Diacono in *Chronico Caſſinenſi*, qui & ipſe libros XII. numerat. Idem opus videtur, per ea, quæ ab aliis Cl. viris diſco, cum nomine Pantechni Isaaci ſ. *de complemento medicinæ* proſtare, neque enim ad manus eſt. Librum Isaaci *de complemento* Rhazeus ſæpe citat. Non putat Freindius Isaaci eſſe, fatetur tamen multa apud Haly reperiri, quæ perinde exſtant in locis Isaaci a Rhazeo citatis. Cum libro deſtituar, amplio.

Codices MS. cum nomine Constantini paſſim exſtant. In B. Caroli Theyer MS. Brit. n. 6603, in *cathedrali Metenſi*, Montf. II. p. 1380.

§. CXXXVIII.

(*) Herbelot p. 735.
(t) Herbelot p. 27.
(u) Abulfarai p. 214.
(x) Herbelot p. 541.

§, CXXXVIII. Scriptores incerti ævi.

Conjiciam huc numeroſos ſcriptores incerti ævi a Johanne Serapionis fil. ſ. juniori, ſive factitio citatos.

Abengnefith, Ebngnefith. Ejus habemus l. *de virtutibus medicinarum & ciborum a* Gerardo Carmonenſi *verſum*, editum Argent. 1531.f. *. 1533.f. *; & paſſim cum Mesveo Venet. 1527. fol. 1535. fol. 1602. fol. *. Exigui momenti libellus eſt, de ſignis virium medicatarum a variis dotibus, etiam a ſapore, ſumendis, de qualitatibus ſecundis, tertiis.

Abimbat. Aldrazuh.

Abdalla Narech Hiſpanus.

Abix vel Habix, an Hobaisch (*a*).

Almacemin.

Almasaher.

Abuhanifah (*b*).

Abu Mansur Al Hasen Bennuh cujus ſunt libri II. *de morbis internis*, *unus de externis*, alius *de febribus*.

Adamasca (*c*).

Amram f. Biaumet (*d*).

Abraham f. Salomonis Iſraelitæ (*e*), aliud forte nomen Isaaci ben Meiram Salomonis f.

Aben Juliel (*f*).

Almasa herodi (*g*), niſi eſt Masarguih Razei.

Altabari (*h*), ſorte Tabri Razei.

Achmet Ebn David Humar (*i*).

Azararus & Azarari. Nonne Alzaharavius, quem ſæpe Azarara vocant.

Habon Haseu (*k*).

Bark fil. Ebi, cujus librum medicum Georgius Byzantinus græce reddidit (*l*).

(a) C. 16. 35. 46.
(b) C. 39. &c.
(c) C. 44.
(d) C. 6.
(e) C 61.
(f) C. 67.
(g) C. 177.
(h) C. 44.
(i) C. 118.
(k) C. 185.
(l) Allatius de *Clar.* Georgiis.

BARZVATUS ſapiens (*m*), an BARZUIAH p. 333.

ARTRAM (*n*).

CHIUTELBENI (*o*). Idem CHIALFATABANI.

CONSIDEMUS. GABRIEL F. MESARGEH.

HALI parvus (*p*) hunc puto eſſe HALY f. ABBAS.

HACHIM EBN AMORIM. HAHEMET. HEBUCHADISE.

JACOB f. MURTUK (*q*).

JACISSVHA Rex medicorum (*r*).

ISRAIL (*ſ*), ISMAHELITA.

KACEBRAS (*t*). KERMED.

LILHATINATUS. LINACOR. LULAM.

MAIMON. MESVACH, MESCHACH ABEN MESVACH.

MEHERERIT (*u*), OHASION, REHEUBATUS.

SALAMIA.

SULAHIN EBN HAHASEN (*x*), qui SALOMON EBN HASEN (*y*).

XIRAXES (forte SINDISCAR) medicorum rex (*z*).

YHAIE (*a*), JOHANNES aliquis.

Addam aliquos mihi ignotæ ætatis, traductores veterum.

THABETH qui GALENUM *de opt. ſecta* vertit. An TABETH f. CORRA p. 352.

NICOLAI compendium ARISTOTELIS *hiſtoriæ animalium* (*a**). Vertit ALI BEN ZARAA, cujus verſionis exemplum eſt apud CASIRIUM.

Quos hic recenſeo, eorum mentionem apud AVICENNAM reperi.

ALFOB.

ASAINERI (*b*).

FAVELI-

(m) *de Antidot.*
(n) C. 218.
(o) C. 197.
(p) p. 111.
(q) troch. de arſenico.
(r) Ej. pilulæ p. 86. b.
(ſ) *Antid.* p. 111.
(t) *Simplic.* c. 313.
(u) C. 205.
(x) Ib.
(y) C. 250.
(z) p. 96.
(a) C. 59.
(a*) p. 355.
(b) Canon. L. V. 1. 4.

Faveligenis (*c*).

Filodesisis nomen ex Græco corruptum (*d*).

Fulikesmes (*e*).

Kabotzes.

Kyum.

Mutagnachil (*f*).

Sanibos (*g*).

Tarentius. An Tarentinus Geoponicus. Corrupta omnia.

§. CXXXIX. Avicenna.

Abu Ali Al Hossain Ebn Abdallah Ebn Sina cognomine Al Scheik & Al Reis, vulgo occidentalibus Avicenna, barbaris temporibus etiam Huisceni, Avizianus.

Inter Arabes medicos eloquentia & ingenio ita caput extulit, ut princeps ei locus ab omni poſteritate datus, ipſiuſque canon claſſicum opus fuerit, in quod innumerabiles ſcriptores prælegerunt, ipſe nuperrimus Rolfinkius, & numeroſiſſimi pariter commentati ſunt. Bokharæ natus, matre ex oppido Affena, philoſophiæ qualis eo erat ævo, & medicinæ ſummo animi ardore ſtuduit, ante annum decimum octavum principis ſui medicus. Relicta patria per varias regiones peregrinatus Iſpahani moratus eſt, Archiater & Wazir principis Buidæ: at vino mulieribuſque nimis addictus, annis non major quinquaginta octo, Hamadani anno Chriſti 1036. obiit vel a. hegiræ 428 (*h*).

Citantur ejus numeroſa, quæ amiſimus, opera (*i*).

De ſanitate atque remediis libri XVIII.

De valetudine ſervanda L. III.

Medicinæ canonis libri XIV.

Scholia in libros Canonis.

De dolore colico.

De medicamentis cordialibus, niſi idem eſt noſter.

De medicina in compendium redacta.

L. de

(c) *Antidot.* L. II.
(d) L. V. II.
(f) Ib. 2. 2.
(f) L. V. c. 3.
(g) L. V. 2. 20.
(h) Abulfarai.
(i) ex *B. Phil. Arab.* Casiri.

L. de pulſu Perſice ſcriptus.

Diſſ. de cichorio.

Diſſ. & problemata doctis viris propoſita.

L. de animalibus.

L. de vegetabilibus.

L. de avibus.

Vitam ejus ſcripſit ABU OBAIDA AL GIUZIANI (*), auditor & amicus ejus intimus. Eam vitam nomine auctoris corrupto, ut SORIANUS audiat, NICOLAUS MASSA latine vertit, editam cum AVICENNA Venet. 1535. fol. *. 1608. f. Aliam vitam dedit IBN GIOLGIOL. Sed etiam FRANCISCUS CALPHURNIUS ejus viri vitam ſcripſit Lugduni 1522. 4. cum *Canone* excuſam, & J. LEO.

Sed eſt etiam AVICENNÆ vita inter eas, quas STEPHANUS de VILLA hiſpanice ſcripſit Burgos 1647. & de eodem AVICENNA CAROLI PATINI oratio Patav. 1678. 4.

Laudant Arabes, quod ſe ipſum colica laborantem clyſtere octies infuſo ſanaverit, quod ex pulſu, perinde ut ERASISTRATUS, ægrotum, qui offerebatur, ſolo amore laborare divinaverit; quod ſibi ipſi in capitis morbo impoſita nive ſubvenerit.

Mihi ſupra omnem patientiam loquax & diffuſus videtur, exſcriptor Græcorum, ut menſes integros fere impendas, quoad aliquam propriam adnotationem in compilationum cumulo detegas. Qui abſque tædio RHAZEI *continentem* exhauſi, nunquam potui in canone AVICENNÆ perlegendo finem invenire, adeo me Aſiatica illa & faſtidioſa ubertas ſpeculationum & methodica inanitas fatigavit.

CANON nobis, non in XIV, ſed in quinque libros dividitur. Vaſtum eſt ſyſtema medicinæ, quantum ejus artis eo ævo notum erat, anatomes, botanices, pathologiæ, clinices, chirurgiæ.

L. I. fere ad anatomen & phyſiologiam pertinet; continet tamen aliqua generalia, de morbo, ſymptomate, cauſa in univerſum; tum de claſſibus medicamentorum, ſecundum qualitates primas, ſecundas, tertias; de ſignis, pulſu, urina: de rebus non naturalibus, de victus ratione; de evacuatione varia, medica, chirurgica.

In L. II. materia medica traditur (†), & præcedunt generales quædam ad GALENI ſenſum ſpeculationes.

L. III. eſt morborum a capite ad calcem, fuſiſſimus catalogus, ſecundum eorum cauſas, cum curatione. Turpicula varia intercedunt (††).

L. IV.

(*) ABULFARAI p. 231.
(†) Conf. *B. Bot.*
(††) Cap. *de aluminatis* &c.

L. IV. eſt de febribus earumque ſymptomatibus, omnino ex Græcis, præter variolas exſcriptus. Peſtem dicit bubonaceam, & in ea venam jubet ſecare, acidaque, ut in variolis, medicamenta imperat; jubet autem ægros alere, cum fere convaleſcant, qui cibum ſumunt. Sic in variolis venam ſecat, cæterum multa habet eorum perſimilia, quæ RHAZEUS. Poſt febres fuſiſſime ſigna & prognoſes recenſet, & omne genus exanthematum. Porro venena & herbas venenatas, & animalia utcunque noxia, hæc valde copioſe, ſed pleraque ex RHAZEO. Denique morbos cutaneos. Catellos jam habet, vere in urina miſerorum conſpicuos, quos rabidus canis momordit.

L. V. eſt Antidotarium, ſ. de medicinis compoſitis formulæ.

Reliqua opera, quæ ſuperſunt AVICENNÆ, ea quidem parva ſunt. L. *de viribus cordis*, agitur de animi adfectibus, deque medicamentorum efficacia & cenſu, quæ ad lætificandum adque confortandum cor faciunt.

De removendis nocumentis quæ accedunt in regimine ſanitatis, ſcilicet ex errore in uſu rerum non naturalium, etiam ex odoribus, ex carbonum vapore, ex aquis mineralibus & noxiis, ex balneo.

Tr. *de ſyrupo acetoſo*, ejus præparatione, utilitate & noxa.

Canticum de medicina. Inſtitutionum medicinalium breve compendium, neque plenum, neque boni ordinis. Æſtate victum acidum commendat; in hydrope vehementiora cathartica, mezereum, euphorbium; adverſus pediculos cingulum mercuriali unguento illitum.

Editiones & commentatores recenſui quidem in *B. Bot.* Non poſſum tamen, quin hic repetam, cum hæc opera longe propius ad clinicam ſpectent. Vix vero vitavero, quin error aliquis ſubrepat, dicenti de libris mihi non viſis, de quibus difficile ſit diſtinctu, num de *Canone* ſolo, num de aliis etiam operibus AVICENNÆ ſermo ſit.

Arabica editio perpulchra eſt operum, ni fallor, omnium Rom. 1593. f.

Hebraice *Canon* Neapoli prodiit 1492 fol. CLEMENT Conf. Cod. Brit. n. 6351.

Latinæ editiones numeroſæ ſunt. *Opera omnia cum explanatione* JACOBI de PARTIBUS prodierunt Lion 1498. fol. B. Tig.

Antiquiſſima editio *Canonis* eſt Patav. 1473. fol. MAITT., cum tr. *de viribus cordis & cantico*, ex verſione GERARDI Carmonenſis: tum denuo Patav. 1479. f. TREW. MAITT. Perantiquam editionem *Canonis* abſque loco & anno citat KIRSTENIUS & RIVINUS. *Opera cum pulchris illuminationibus* Venet. 1486. 4. ASKEW. AVICENNÆ *opera literis capitalibus coloratis* excuſa Venet. 1486. 4. B. HARLEY non diverſa ut puto. Apud TREWIUM erat ABINSCENAS *de medicina* Venet. 1486. f.

Canon ſolus Venet. 1488. 4.

Canon cum l. *de virib. cord. & cantico*, & variorum commentariis, opera ut puto omnia, prodiit Venet. 1489. 1490. TR. 1491. f. 4. vol. GUNZ. 1492. f. 1493. fol. BUR. *Medicinæ* titulo. Adjecti ſunt *commentarii* GENTILIS de FULGINO, JACOBI de PARTIBUS, UGONIS SENENSIS, DINI Florentini, MATTHÆI de GRADIBUS, & THADDÆI Florentini. Ejusmodi editionem habet TREW, pariter cum nomine ABYNSENI, abſque loco & anno: conf. p. 385.

Libri V. *Canonis & cantica* Venet. 1489. fol. 1494. fol. HUTH.

Opera nonnulla Venet. 1510. fol. UFF. & 4. FALC. & anno 1505.

Canones medicinæ vertente GERARDO *Carmonenſi* & cum G. de FULGINO comm. BODL. & Venet. 1508. f. & Papiæ 1510. & 1511. f. 2. vol. GUNZ. cum *expoſitione* M. de GRADIBUS *ad fen.* XXII.

Canon Venet. 1510. 4.

Iterum cum GENTILIS de FULGINO *expoſitione* Venet. 1520. 4. & L. *Canonis* ex GERARDI verſione a PETRO ANTONI RUSTICO *caſtigatus*, *illuſtratus* a SYMPHORIANO CAMPEGIO Lion 1522. 4. alii 1512. 4. & 1527. 4.

Iterum cum eorumdem ſcriptorum, quos diximus, & AVERRHOIS *expoſitionibus* Venet. 1532. fol. 5. vol. TREW.

L. Canonis cum ANDREÆ BELLUNENSIS *explicationibus* Venet. 1527. fol.

Medicina ſ. liber *Canonis*, *medicinæ cordialis & canticum* Venet. 1544. ap. Juntas fol. cum caſtigationibus ANDREÆ ALPAGI & RINII, tum 1555. fol. * 1562. fol. ZOCHA. In noſtra editione A. ALPAGI *expoſitio vocum Arabicarum* acceſſit.

Cum correctionibus ANDREÆ ALPAGI & RINII Baſil. 1556. fol. quam editionem PLEMPIUS laudat, TREW.

Opera omnia à JOHANNE COSTÆO & PAULO MANGIO recognita Venet. 1564. fol. 2. vol. BB. cum multis & bene longis adnotationibus. Verſio ſemper eſt GERARDI, caſtigata ab ANDREA ALPAGO Bellunenſi. Vocum Arabicarum interpretationem idem etiam hic adjecit. Eadem editio rediit Venet. 1580. fol. 1581. fol. GUNZ. 1585. f. hæc ſplendida, hæ ultimæ curante FABIO PAULINO. Editio 1608. omnium noviſſima eſt editio.

Seorſim prodiit L. I. *de univerſalibus medicæ ſcientiæ præceptis* ANDR. GRATIOLO interprete, cum ejus *ſcholiis* Venet. 1580. 4. GUNZ.

Fen I. L. I. *Canonis in uſum Gymnaſii Patavini* Patav. 1636. 12. GUNZ: & ex verſione J. LENII Vicentiæ 1611. 16. *. 1647. 12. TR.

Fen I. II. & IV. *primi* l. & *Fen quarti* I. in *collectione* PETRI ANTONII RUSTICI Venet. 1507. 8.

Fen

Fen quarta primi de univerſa arte medendi JACOBI MANTINI Hebræi ope latinitate donata Venet. 1530. 8. Ettelingæ 1531. 12. HUTH. Hagenau 1532. 8. TR.

L. II. *Canonis ad verbum in latinum traslatus arabice & latine, notiſque textum concernentibus illuſtratus* a PETRO KIRSTENIO, editus eſt Breslau 1609. f. BB. Editionem Romanam, & COSTÆI editiones, paſſim emendat, codice uſus, qui ex Bibliotheca Cæſarea in Jenenſem tranſiverat. Continet catalogum medicamentorum ſimplicium utraque lingua editum, & libellum ipſum de medicatis viribus cognoſcendis, & de medicamentorum claſſibus. Verſio literalis eſt.

Librum I. & II, *atque ex* IV. *tractatum de febribus* VOPISCUS FORTUNATUS PLEMPIUS edidit, adjutus MS. Leidenſi, & alio Halepo accepto, alio Conſtantinopoli, neque nulli ei uſui fuit GERARDUS interpres; ejus verſionem tamen emendavit, & purius latinam reddidit. Scholia adjecit, ex comparatione aliorum ſcriptorum veterum decerpta. Prodiit Lovan. 1658. fol. *. Carpit G. H. WELSCHIUS, quod PLEMPIUS ſuis codicibus nimium fidei adhibuerit.

Libri III. *Fen* I. *tr. quartus de ægritudinibus capitis* a J. QUINQUARBOREO latine verſus, & ad fidem codicis Hebraici correctus Pariſ. 1572. 8. LIND.

Libri III. *Fen* II. *de ægritudinibus nervorum* eodem vertente QUINQ. Pariſ. 1570. 8. ib.

EJ. *de morbis mentis tractatus* a PETRO VATTERIO verſus Pariſ. 1619. 8. FALC.

Libri quarti Fen I. *de febribus* Patav. 1659. 12. & in collectione Veneta *de febribus* Venet. 1576. f.

Sic quæ *ad aquas minerales & balnea pertinent* in collectione Veneta *de balneis* Venet. 1553. f.

L. *de removendis nocumentis quæ accidunt in regimine ſanitatis, cum tr. de ſyrupo acetoſo* ARNOLDO VILLANOVANO interprete Venet. 1489. fol. HUTH. 1494. fol. ID. 1505. fol. B. Tig. &c. 1544. fol. TR. 1547. fol. Ticini etiam, ut lego, 1547. fol.

L. *de corde ejusque facultatibus* J. BRUYERINO interprete Lion 1559. 8. BB. Cum *Canone* etiam Venet. 1489. 1490. 1491. fol. Lego etiam prodiiſſe Venet. 1495. f. 1501. 8. & puto alias.

Cantica ſ. compendium artis medicæ verſibus conſcriptum, cum l. de viribus cordis Venet. 1491. fol. &c. porro Lion 1522. 4. Editum etiam eſt in collectione RUSTICI Venet. 1507. 8. & ex emendatione ANDREÆ ALPAGI Venet. 1544. fol. & paſſim cum *Canone* TREW. 1505. fol. &c.

Latine vertit ARMENGANDUS BLASIUS, ex Montepeſſulano.

Edidit ſeorſim DEUSINGIUS Groning. 1649. 12. *, Arabicæ linguæ gnarus, qui editionem AVICENNÆ parabat, niſi a PLEMPIO occupata fuiſſet.

Flores AVICENNÆ Lion 1508. 8. TREW.

Commentariorum inmenſa vis eſt, Arabum, deinde Italorum.

Inter Arabes FAKREDDIN MOHAMMED (*a*) *al* KHOGENDI ſeculi XIII. exeuntis ſcriptor.

AL RAZI COTHBEDDIN AL SCHIRAZI ſeculo fere duodecimo in AVICENNAM commentatus eſt, & varia in eo carpſit (*b*).

Ejus Commentarii compendium fecit ABU ISCHAK JACOB (*c*), qui fuerit JACOB IBN ALI ISCHAK *el* SAMARI (*d*).

ABUSCHAIK EBN OL MASSIHI EBN OL ATTAR Antiochenus, EJ. ſunt *quæſtiones libri generalium ex Canone explicatæ* in libro *Al Ektedab* (*e*). Cujus compendium eſt *Entechab ol Ektedab* (*f*).

Expoſuit etiam MASIHI EBN ABUL BAKAI (*g*), Nilenſis, Bagdadenſis, qui a. 608. hegiræ valde ſenex obiit, & cui etiam cognomen fuit ABUCHAIK EBNOL ATTAR ABULFARAIO teſte, ut mireris ſi alius eſt a priori. Elegantem l. vocat HERBELOT.

Explicavit etiam AVICENNAM EBN ALKAF vulgo ABULFARAIUS.

Porro AL EMAM *al* PHACHER *al* RAZI MOHAMMED EBN OMAR vitia revelavit EBNSINÆ circa annum 606. heg. homo alchemiſta, & ob religionem ſuſpectus.

MOHAMMED BEN MASSUD ſcripſit in *Canonem* AVICENNÆ a. 710. Tomum operis I. habet CASIRI n. DCCCLIX, Tomum IV. n. DCCCLX. Habet B. BODL. n. 6271.

Seculo VIII. Hegiræ BORHAMEDDIN NAPHIS BEN NAPHIS *commentarium* in *Canonis* L. III. ſcripſit (*h*), ut duo EBN NAPHIS fuiſſe putes, patrem & filium.

Explica-

(a) HERBELOT p. 250.
(b) REISKE *coroll.*
(c) HERBELOT.
(d) B. NARCISS. n. 1710.
(e) ABULFARAI p. 497.
(f) B. R. P. n. 1051.
(g) ABULFAR. p 299.
(h) CASIRI n. 825.

Explicavit etiam AVICENNAM COTHBEDDIN IBRAHIM BEN ALI AL MEZRI (*i*).

Et ALI BEN KEMALEDDIN MOHAMED AL ASTERABADI circa a. heg. 1000. (*k*): & eodem tempore DAUD *al* ANTAKI (*l*), cujus codex eſt in B. BODL. n. 6377.

Tum EBAD OLLAH EBN GEMII (*m*).

Contraxit in duo volumina SCHENK KONGERDI & ABULFARAGIUS (*n*).

Canonis compendium ſcripſit NEGMEDDI ICHAK EBN ALBADI, cujus codex eſt in B. R. P.

Sic & ABULFARAGIUS (*p*) & ALMEDDIN ALI BIN ALNASI (*q*), cui libro titulus eſt Mugiaz & BEN OMAR *al* GIAGMINI (*r*), & ALI BEN KEMALEDDIN MACHMUD, AL ASTARABADI (*ſ*), quem dixi. Tum Anonymus ſcriptor (*t*), & l. *Kefat Saadat v. ackbal* (*t**).

Summa etiam *Canonis* exſtat, & SERAPHEDDINI compendium in B. COISLINIANA (*u*).

Compendium erat apud POSTELLUM, GESNERO in *Bibliotheca* dictum.

Ex libro II. *de medicamentis ſimplicibus* compendium fecit NIDA f. ISSA (*x*).

Aliud compendium Canonis eſt, vel certe commentarius, BORHAMEDDINI NAPHIS BEN AVAD filii ALI BEN ABILHAHASAR *al* KARARASCHI, vulgo EBN NAPHIS (*y*). Vocatur etiam ABUL HASSAN *al* KORESCHI, vulgo EBN OL ÑAPHIS (*z*), & ALAEDDIN ALI BEN ABIAL (*a*): & HAZEN KORASCHITA qui EBN NAPHIS, & cum nomine addito BEN AVAD (*b*), & ALAEDDIN ALI dictus BEN AL NAFIS (*c*). In confuſione nominum facilis eſt error, & duorum NAPHISIDARUM confuſio.

(i) HERBELOT. p. 250.
(k) Ib.
(l) Ib. l. c.
(m) NARCISS. n. 1214.
(n) HERBELOT ib.
(p) ID.
(q) HERBELOT l. c.
(r) ID. p. 250.
(ſ) CASIRI n. DCCCXXVII.
(t) n. DCCCLXIII.
(t*) HERBELOT p. 970.
(u) MONTF. II. p. 1043.
(x) B. R. P. n. 1052.
(y) in *B. Eſcor.* CASIRI n. DCCCXXVI.
(z) B. BODL. n. 3746.
(a) in *B. Scorial.* CASIRI n. 867.
(b) Ib. n. 862.
(c) HERBELOT p. 250.

In id compendium NAPHISIDÆ commentatus eſt ACHMET AL CARS RAI ſeculo octavo hegiræ (*a*), in practica tamen, ut puto, ſola.

Cum notis Arabicis NAPHISIDÆ compendium (*b*) exſtat, & cum ſcholiis GIMALEDDIN *al* SARAI (*c*).

ABUSAID BEN ABI SURUR AL ISRAELI *al* SAMARI ſcripſit *Khalaffat al Kanun* ſ. *medullam Canonis* (*d*).

Repellit junioris RAZEI correctiones MUAFFEKI EN SAL (*e*).

Idem præſtitit officium ACHMET BEN ABUBEKER BEN MOHAMMED *al* NAKSCHIRVANI in libro *Hale Schokuk al Canun* (*f*), & in *Meftah* NOUGREDDIN, qui idem *Canonem* in l. *Agiubah* emendavit (*g*).

Verſibus declaravit partem AVICENNÆ DAUD *al* ANTIAKI.

In univerſalia AVICENNÆ commentarius eſt MOHAMMED IBN AMRI IBN *al* HOSEYN IBN *al* RAZI (*h*).

In L. I. exſtat expoſitio *taffir fil Canun* (*i*).

In L. II. commentatur EBNOL NAPHIS (*k*).

In L. III. iterum BORHAMMEDIN EBNOL NAPHIS (*l*).

In L. III. Fen II. III. anonymus commentatus eſt (*m*).

Alii duo *commentariorum* codices ſunt in quartum l. (*n*).

Codices AVICENNÆ MS. paſſim exſtant. Operum in vol. XVI., Arabice ut puto (*o*) in B. BODL. tum in B. *Vaticana*, in B. *Agri* S. *Germanenſis*, & in B. *Cœnobii* S. *Trinitatis de Vindocino* (*p*).

Canonis Hebraicus codex, verſus per R. NATHAN, eſt in B. BODL. (*q*) & in B. R. P. (*r*), alius Bononiæ & duobus exemplis uſus eſt PLEMPIUS.

Latine vertente GERARDO *Carmonenſis* codex in B. *Coll.* MERTON. (*ſ*) in B. R. Par.

(a) CASIRI n. DCCCXXXI.
(b) B. NARCISS. n. 1707. 1821.
(c) n. 1713.
(d) HERBELOT l. c.
(e) ID. 250.
(f) Ib.
(g) B. R. P. n. 1118.
(h) B. BODL. n. 3597.
(i) B. R. P. n. 1001.
(k) CASIRI n. DCCCXXV.
(l) n. DCCCLXXXI.
(m) B. R. P. n. 6938. hic latinus.
(n) Ib. n. 639. 640. hebraice ni fallor.
(o) n. 5647. 5648.
(p) apud MONTFAUCON.
(q) n. 469.
(r) n. 994. 995.
(ſ) n. 691.

Par. (*t*), & in B. *S. Germanenſi*, in B. R. *Londinenſi*, in *Greshamenſi*, in *Taurinenſi* MONTFAUCON.

L. I. ſolus Arabicus in B. *Scorialenſi* (*u*) in B. PEMBROK *Cantabrigiæ* (*x*). Hebraice in B. *Vindobonenſi* (*y*). Latine in B. *Coll. Metenſis* & in *Taurinenſi*. Aliqua ex L. I. & V. hebraice in B. *Turinenſi* p. 19.

L. I. & II. in B. BODL. n. 6067.

L. I. & II. L. I. & III. L. II. L. IV. hebraice verſi ſunt WOLF.

L. II. ſolus arabice exſtat in *B. Vaticana*, in *B. R. Pariſ.* (*z*), in *B. Scorialenſi* (*a*).

Latine ex GERARDI verſione in *B. R. Par.* (*b*).

L. III. in *B. S. Mar. Magdalenæ Oxonienſi* (*c*), tum Arabice in B. R. Par. (*d*), & in *Scorialenſi* (*e*).

L. II. & Fen I. tertii in *B. Vindobonenſi* (*f*).

L. II. III. & IV. in B. E. *Cathedralis Metenſis* MONTFAUC.

Porro libri III. latine in B. R. P. (*g*).

Libri IV. & V. arabice in B. R. P. (*h*). In B. BODL. (*i*). Latine in *B. Mertonienſi* (*k*).

Libri quatuor latine in B. R. P. (*l*).

Liber, ni fallor V. arabice & latine in B. R. P. (*m*). Fragmenta aliqua in *Scorialenſi* (*n*).

Excerpta L. I. II. in B. R. P. (*o*) Hebraice, & *flores* (*p*).

Libri

(t) n. 6915. 6916. 6918. 6919.
(u) CASIRI n. DCCCXVI.
(x) n. 2045.
(y) LAMBEC. I. p. 280.
(z) n. 999.
(a) CASIRI n. DCCCXIX.
(b) n. 6916.
(c) *Cod. Brit.* n. 2292.
(d) n. 996. 997.
(e) CASIRI n. DCCCXX.
(f) LAMBEC. I. p. 171. 178.
(g) n. 6924. 6928. 6929.
(h) n. 998.
(i) n. 3744.
(k) n. 692.
(l) n. 6919.
(m) n. 999.
(n) CASIRI n. DCCCXXI. DCCCXXIII.
(o) n. 401.
(p) n. 704.

Libri *de febribus* codex cum notis marginalibus, ſervatur Turini (*q*) qui fuerit ut puto Fen I. libri IV.

CANTICI codices: Arabicus in B. R. P. (*r*), in *Scorialenſi* (*ſ*).

Hebraicus in *B. Vindobonenſi* (*t*). Eſt etiam in *Orielenſi B. Oxonii*, in B. BODLEYANA (*u*) codex cum notis EBN RASCHID incertæ linguæ.

Latine vertente ARNOLDO *de* VILLANOVA in B. R. P.

Commentarius in hunc librum AVERRHOIS prodiit Venet. 1552. fol. cum ſimplicium medicamentorum facultatibus & earum gradibus.

Comm. idem Hebraice exſtat MS. in *B. Vindobon.* (*w*) vertente SALOMON BEN JOSEPH.

Liber *de corde* Arabice in *Scorialenſi* (*y*).

Latine, ut puto, in Coll. MERTON. (*z*). Latine vertente M. ARNOLDO BACHUVONE, ſ. de VILLA NOVA, in B. CAI. GONV. *Cantabr.* in B. D. PETRI ibid. (*b*), in *B. Coll. nov. Oxon.* (*c*) in B. R. P. (*d*). In B. D. MARCI græce, ut puto.

Excerpta ex L. *de theriaca* ex AVICENNA ſunt in *Scorialenſi* (*g*), & *de ſyrupo acetoſo* ib.

In libris *de animalibus* Venet. 1508. fol. excuſis BB., caput eſt de animalium infirmitatibus.

Liber *de urinis*, ſ. hoc certe cum titulo inediti operis, codices ſunt in *B. Taurin.* I. p. 243. in B. R. P. (*h*).

Et l. *urinarum ſecundum* AVICENNAM B. Taurin. II.

Et

(q) MONTFAUCON II. p. 1395.
(r) n. 1046.
(ſ) CASIRI n. DCCCLVIII. DCCCXLVI.
(t) LAMBEC. ib. p. 178. 181.
(u) n. 398. 6201. 6218. 6211. b.
(w) ID. I. p. 183.
(x) apud CASIRI n. DCCCXXXIX. DCCCLV.
(z) n. 974.
(b) n. 1874.
(c) n. 1128.
(d) n. 877. & latine 6949. 7171.
(f) n. 692.
(g) CASIRI n. DCCCLXXVII.
(h) n. 2209. 2260. & 2256. AVIZIANI nomine.

Et *de pulſibus* (*i*) in VOSSIANA, in Leidenſi.

Anonymi commentarius in AVICENNAM *de febribus B. Taurin.* II.

Commentatores latinos valde numeroſos ſuo loco dicam.

Operum AVICENNÆ terſa magis verſio a J. C. SCALIGERO promiſſa, nunquam prodiit (*k*), neque ea, quam teſte AMATO LUSITANO JACOBUS MANTINUS paraverat (*l*), neque quinque inediti libri a RAVIO promiſſi (*m*).

§. CXL. SECULUM XI.

JOHANNES FIL. MESVES JUNIOR. ALII.

Hic MESVACH Chriſtianus, Jacobita, Mardini (*n*) in Meſopotamia natus, obiiſſe dicitur A. C. N. 1028. (quod verum eſſe nequit, cum AVICENNAM citet), poſtquam Cairi medicinam fecerat, adque magnas divitias pervenerat. Hic princeps auctor eſt, quem pharmacopolæ ſecuti ſunt. Quæ eo faciunt, dicta in *B. Bot.* T. I. p. 193, non puto repeti debere.

In libro *Canonum* MESVES aliqua pertinent ad ſymptomata, quæ medicamentorum uſui ſuperveniunt, eorumque curationem.

Deinde ſequitur l. *de ægritudinibus capitis colli & pectoris*, in quibus hoc opus abrumpitur, ut reliqui morbi deſiderentur. In eo ſæpiſſime RHAZEUS citatur, paſſim & AVICENNA, & ISAAC f. AMARAN. Ut Arabes ſolent, in morbi hiſtoria brevis, plurimus eſt in medicamentis.

ETTABARANI ex provincia TABARANI, quæ pars ſit Chorazaniæ, medicus R. Gaznæ, ſeculo undecimo vixit, & obiit a. 1081. (*o*). Ejus eſt ſcriptum *Firdius ulheriome*, apud Arabes celebre, in quo medicinalia traduntur, & ſimplicium medicamentorum facultates.

Ex Cl. REISKIO & J. S. BERNARDO didici, ABU GIAFAR ACHMED, filium ABRAHAM, filii ABI CHALED, opus eſſe *Zad ol Mozafar*, ſ. *viaticum peregrinantium*, quod opus CONSTANTINUS AFRICANUS latine vertit, & cujus Græca verſio auctore C. GESNERO erat apud DIDACUM HURTADUM. Idem auctor dicitur HERBELOTO ACHMET BEN IBRAHIM AL GIARRAZ AL THABIB, (o*). Additur ſubinde nomini EBN SCHETZAR ſ. lanionis filius, quod nomen corrupit HERBELOT, ut faciat GIARRAZ. Veſtigia nominis veri auctoris exſtant in *B. Vindobonenſi*, in quo Græcus codex cum nomine CONSTANTINI

(i) n. 2201.
(k) LAUR. GRYLL in *peregrin.*
(l) *Centur. I. curet I.*
(m) *de ſpol. Orient.*
(n) J. LEO.
(o) ID.
(o*) p. 378.

STANTINI conſervatur, & additur (*p*), compoſitum eſſe partim a filio ZAPHAR nepote EL GHEZAR, partim ab ACHMETE filio ABRAHAMI, nepote medici CHALID; qui codex a latina verſione hactenus differt. Hoc idem opus, ſervato titulo *Viatici peregrinantium*, qui Arabico titulo reſpondet, paſſim etiam ISAACO SALOMONIS f. tribuunt, codices vero MS. ſæpe adſcriptum nomen habent CONSTANTINI. Libri ſunt VII, *de omnium morborum qui homini accidere poſſunt cognitione & curatione* Lugduni editi 1510. 8, & Baſil. 1539. fol.* compendium nempe hiſtoriæ morborum a capite ad calcem, ex Græcis, ſæpe etiam e J. DAMASCENO deſumtum, plenum formularum & veſtigiorum Arabiſmi.

Jano DAMASCENO tribuitur in B. *Medicea* III. p. 122.

Codices MS. ſunt in libris LAUDI, in B. S. PETRI *Corbienſi* cum gloſſis (*q*), in *cathedrali Metenſi* (*r*), in B. S. EBRULPHI *Uticenſis* (*ſ*), in *Vindobonenſi* (*t*), in libris R. BURSCOUGH (*t**).

Verſionis Græcæ particula *de febribus* ex libro VII. decerpta exſtat in B. *Leidenſi*, a J. S. BERNARD edita, Amſterdam 1749. 8. *. Cauſam, cur SYNESII nomen ei codici præfigatur, BERNARDUS nullam vidit, adjecta vero CONSTANTINI verſione oſtendit non differre; eruditas idem notas adjecit. Non mireris adeo variolas habere.

YAHYA IBN ISA IBN GIAZLAH ABULFARAII (*u*), alius JAHJAH f. ISAH, f. GIAZALAH ALFEMONI Chriſtianus, qui ad Mahometanam religionem tranſiit, & obiit anno hegiræ 473. Ejus eſt ſcriptum *Menhag al bajan fi ma joſta matho al enſan*, ſ. de rebus omnibus, quibus homines utuntur, cibis, medicamentis ſimplicibus & compoſitis, ordine alphabetico. Codex eſt in B. R. P. n. 1021. in B. NARCISS. 1220. in B. BODL. n. 6199. 6200. Scripſit etiam *Takwin ol abdan*, ſ. tabulas de recta ordinatione corporum. In exemplari Pariſino adjectæ ſunt notæ EBN BEITHARIS. Si vero omnino EBN BEITHAR in libro *tadbik* ad GIAZLAH objectiones reſpondet (*x*), oportet eum GIAZALAM aliquanto poſterioris eſſe ævi.

Exſtant cum nomine BUHAHYLYHA BIN GEZLA, quem dicunt CAROLI M. Archiatrum fuiſſe, *Tacuini ægritudinum & morborum ferme omnium corporis humani cum curis eorumdem* Argentor. 1532. fol. BB. Eum, quem vocat YAHIA BU HALI BEN GEZLA, Cl. ASTRUC eumdem facit cum ELLIMITHAR, cujus *Tacuinos* dicemus (*y*). Comparavi utrumque opus, reperi, certo differre BINGIAZLÆ librum, qui tabulis fiat morborum a capite ad calcem, quarum ne unica quidem cum ulla tabularum

(p) LAMBEC. L. VI. p. 125.
(*) J. M. SYLVATIC *pand.* p. CVII. b.
(q) MONTFAUC. II. p. 1407.
(r) Ib. p. 1381.
(ſ) Ib. p. 1272.
(t) L. VI. p. 25.
(t*) *Cod. Brit.* n. 7671.
(u) p. 241.
(x) HERBELOT p. 193.
(y) *Hiſt. de l'Acad. de Montpel.*

tabularum ELLIMITHARIS convenit. Non repugno, quin noſtri opus ſit *Takwim ol abdan filii* GIAZALÆ.

ABDALLA ABIL PHARAGIUS, vulgo EBN AL THAIEBI ſcripſit *de plantis* l. ex ARISTOTELIS operibus decerptum, tum *de odoribus & de variis animalibus*: denique *de urinis & pulſibus* (*a*). Obiit a. hegiræ 435. Non poteſt ipſe eſſe noſter ABULFARAGIUS, ut excidit POCOCKIO.

AL MOCHTAR BBN OL HASAN EBN ABDUN, vulgo EBN BOTLAN, Chriſtianus, variis locis medicinam fecit, & obiit a. hegiræ 444. Scripſit *Takwim al ſchat*, ſ. tabulas de regimine ſanitatis (*b*).

Ejusdem ALMOCHTAR fuerint *tacuini ol abdan* ſ. de diæta B. BODLEY. n. VIII.

EBN REDWAN medicus aſtrologus, dialecticus, ſeculi XI. (*c*)

COTAIPHAT inſignis Clinicus Chriſtianus.

EZAWARAGIUS medicus ALMANZORIS Cordubenſis, circa annum hegiræ 404. Conf. ESCHARAGKI p. 379.

EZZEDDIN IBRAHIM BEN MOHAMMED AL SAVIDI AL DAMASCHKI, qui a. 450. obiit, ſcripſit *Dhakbir at Alkhafiat fil thebb*.

Magni fit opus THEBB B. SAIDI *bin* HEBALLAH, quod tempore Khalifæ Moktadi circa a. 467. hegiræ ſcriptum eſt (*d*).

Anonymi excerptum de medicamentorum generibus ex ACHMED f. IBRAHIM mortui anno 473. exſtat in B. R. Pariſ. n. 413.

Seculo cæterum X. vixit MOHAMMED EBN GIABER EBN SENAN EBN ABDALLA ALBATANI, vulgo ALBATEGNIUS aſtronomus. Obiit a. hegiræ 317. (*e*) dicitur *de medicamentis ſimplicibus* ſcripſiſſe, & ejus nominis medicus varia GALENI arabice vertit. Serius alii ponunt, & circa a. 1070.

§. CXLI. SECULUM XII.

AVENZOAR.

AL WAZIR ABU MERWAN ABDELMELECH IBN ZOHR Hiſpanus, Hiſpalitanus, medicus regis ALMANZORIS, obiit Marocci a. hegiræ 564.

(a) CASIRI n. DCCCLXXXIII. ABULFARAI *Dynaſt.*
(b) ABULFAR. p. 234. HERBELOT.
(c) ID. p. 236.
(*) N. ANTON.
(†) HERBELOT p. 946.
(d) ID p. 597.
(e) ABULFARAI p. 191.

Ejus eſt in B. R. P. *Ketab al aduja u agdiah* ſ. medicamentorum euporiſtorum, quæ cibis quodammodo adnumerari poſſunt.

Codex exſtat EBNZOHAR *de medicina* B. BODLEY. n. 6234. *Abenzoar de regimine ſanitatis* in B. F. BERNARD 3630. & *Theiſir* ABU MERON in B. CAI. GONVIL. n. 974.

Prodiit autem ejusd. *al Theizir fil Modawadi Wah Tadbir*, ſ. facilitatio regiminis, alias dictum *Tejeſſir afil almodaviat*, & in editione Veneta a. 1496. l. *Theizir v. Thei.* Cum titulo AHYMERON ABYNZOAR *Theizir Almudaviat* prodiit Venetiis 1553. fol. * cum AVERRHOIS *colliget*, verſum anno 1281. a M. ABRAHAMO PATAVINO, ipſo ſibi vulgarizante M. JACOBO HEBRÆO. Auctor verſionis omnino Gallus fuit, qui panicaudum dicit eryngii loco, pullum pro gallina, blondus, ſic alia.

Auctor hujus operis, vulgo AVENZOAR, vir illuſtris, familia natus fuit medica, patre, quem maximo cultu veneratur, & negat ſe ad ejus peritiam adſpirare, a quo etiam inter praxeos ſuæ initia ſevere fuerit objurgatus, quoties minus ex arte ei acciderat curare. Conſilium petentem filium IDEM ad GALENUM remiſit, cujus etiam præcepta ſecutus noſter ægrotum ſanaverit. In carcere HALI f. JOSEPH idem ex peſte obiit. Noſter peregrinator, idem chemicus, vir multa expertus, ipſe in ejusdem HALI carceribus diu retentus, denique liberatus. Univerſum medicinæ ambitum amplexus eſt, medicamenta ſua manu paravit, manu *operatus* eſt, oſſa reſtituit elapſa, quod pater non ſolebat: lapidis tamen inciſionem averſatus eſt, cum a lege vetaretur nuda genitalia inſpicere. In noſodochio medicinam fecit.

Opus quod indico, compendium eſt praxeos, in quo multi morbi recenſentur, ſubtiliter diſtincti, quos vix alibi dictos reperias, cum plurimis auctoris adnotationibus & curationibus, infelicibus etiam caſibus, candide enim noſter omnia narrat. *Experimentator* ab experiendo dictus eſt, non quod de empiricorum ſecta eſſet, cauſas enim, & ſubtiliter, conquirit, ut etiam ſubitam in utroque oculo ſubnatam cæcitatem imputet nervorum opticorum conjunctioni vitiatæ. Malas complexiones unius cerebri cellulæ poſt alteram recenſet. Miras narrat melancholicorum hominum imaginationes: cauſam ejus mali aliquando invenit in pota aqua, in qua putrida aliqua macerata fuerant. Raram reſpirationem in apoplexia reperit funeſtam eſſe. Animalia demorſa pariter in rabiem agi ut hominem. Herbam ſe vidiſſe, quæ pulmonem armentorum jam vitiatum reſtituerit. Cum frigori ſe expoſuiſſet ipſe, alterius manus motum & ſenſum amiſit, quem calore reſtituit. Capræ particulam pulmonis reſecuit, animale feliciter curavit. De relaxatione œſophagi fuſe. Phthiſicum ab avo ſuo ſanatum fuiſſe, quem ſolo pane, ſaccharo & oleo aluerit. Pater hæmoptoicum curavit, qui mulierum uſu in id malum relapſus eſt. Tuſſis a vermibus in pulmone habitantibus. Non vidit noſter hydropem pericardii, ſed cartilagineas utique ejus membranæ *excreſcentias*. Cum tympanite fere lienis ſcirrhum conjungi. Polypoſum

poſum quid, ſ. vermem in ventriculo curavit, & ejusmodi concrementa per alvum egeſta; inde plurimus ſanguis ſecutus eſt, funeſto eventu. Apoſtema ventriculi dicit, quod malum ſolet funeſte evenire. Se ipſum abſceſſu mediaſtini laboraſſe, cum tuſſi, dolore & duro pulſu; poſt magnam tamen ſanguinis miſſionem rupto abſceſſu pus exſcreavit, dolor ſedatus eſt, & valetudo lente reſtituta. Apoſtema diaphragmatis.

L. II. morbi abdominis traduntur. Ex frigidæ potu pertinax alvi pigrities. Dyſenteria, poſt quam pellicula inteſtini palmi longitudine deceſſit, & æger periit. Ipſe auctor ob herbæ corruptæ eſum eo malo laboravit. Ut venenum maximo cum ſuo periculo renuerit indicare, & ut vix caſu aliquo mortem effugerit. Patrem oleo limpido viridi, fortis odoris & aromatici, calculum ſolviſſe. Balſamum de Mecca calculoſis profuiſſe. Improbat in ſe ipſo, quod uxori ægrotanti medicamentum purgans conceſſerit. Tortuoſitatem penis nunquam curari primus vidit. Ad ulcera vel vulnera, partium acriter ſentientium, oleum ovorum conferre: cæterum patrem monuiſſe, uteri eroſionem nullam ſanationem accipere. Cornu de dorſo natum poſt exſiccantia medicamenta delapſum. Queritur de aqua putri, in qua lacertæ mortuæ erant. Motu deſtructo ſæpe ſenſus in artu manet. Vermis cutaneus Æthiopum. Curſores podagræ obnoxii.

L. III. pro diebus criticis dicit. Quartana ſola purgatione alvi ſanata. Ex aqua ſtagnante & putreſcente ſubnata febris epidemica. Ex more gentis multum lapidi bezoar, ſmaragdo, aliiſque id genus auxiliis tribuit.

Antidotarium una prodiit, cujus codex eſt in B. CAI. GONV. n. 974.

Aliæ editiones ſunt; Veneta 1490. f. HORST. cum AVERRHOIS *colliget*, tum ib. 1496. CLEM. TREW. 1497. RIV. cum colliget, 1510. B. BODL. 1514. fol. LIND. Lion 1531. 8.

Exſtat J. COLLE *de cognitu difficilibus ex libro* AVENZOARIS *comm.* Venet. 1628. 4.

ALGUAZIR ALBULEIZOR l. *de curatione lapidis* ad HALI f. JOSEPH Venet. 1497. f. &c. eſt ejusdem Avenzoaris.

Non ſeparabo ABU EBN HALI IBN ZOR RAZIS, AVENZOARIS filium, qui Marocci cum dignitate vixit, & ejusdem cum paterno argumenti librum ſcripſiſſe dicitur, libros nempe V. *de ſanitatis regimine* Baſil. 1618. 12. curante J. GEORGIO SCHENK excuſos, quorum codex eſt in B. R. P. An forte idem auctor, idemque ſcriptum, neque enim vidi: patris tamen libri tres numerantur, non plures.

In B. R. P. n. 1028. cum titulo ZOPHAR BEN ZOHAR *Tejeſſir fil maduiat* ſ. de perfectione & compoſitione codex eſt, patris forte potius.

Citat J. LEO *proviſionem peregrini & de cura oculorum*, & utrumque AVENZOAREM diſtinguit. Filium ponit ad ſeculum IX. hegiræ, & MANSORI Marocci principi addit inſerviviſſe.

§. CXLII. Averrhoes.

Abu Elwalid Mohammed Ebn Achmet Ebn Mohammed Ebn Roschid Hiſpanus, Cordubenſis, philoſophus ſubtilis, judex, vir ſplendidus atque munificus, ob hæreſeos ſuſpicionem in magnas calamitates incidit, & obiit exeunte ſeculo XII. Medicinam non videtur feciſſe, & fere Avenzoarem ſequitur, cum cujus filiis vixit.

Commentatus eſt in *Canticum* Avicennæ, cujus commentarii codices ſunt ap. Casiri (*), tum in B. *Vindobonenſi*, in que *Leidenſi*, in B. S. Petri *Cantabr.* n. 1871. in B. *coll. nov. Oxon.* n. 1128. in B. R. Pariſ. hic latinus.

Prodiit ſeorſim, ut lego, Venet. 1484. fol. Lugdun. 1555. fol. Maitt. Cum *colliget* Venet. 1490. f. Trew. 1496. f. Horst. 1552. f.* cum Andreæ Alpagi emendationibus, tum Lion 1531. 8.

Deinde majus Averrhois eſt opus *colliget*, cujus editiones ſunt quas diximus, etiam Venet. 1482. fol. Uff. 1497. fol. Trew. 1498. fol. Montfauc. 1497. f. Trew.

Codices MS. ſunt in B. D. Marci, in B. R. P. n. 6449. 6450. hi latini; in B. *Coll. nov. Oxon.* n. 1127. in B. S. Petri *Cantabr.* n. 1874. in B. Bodleyana, niſi erro in lingua, n. 1300.

Hoc opere fere compendium medicinæ continetur, qualis eo ævo innotuerat, anatome; chirurgia, materia medica, praxis hæc libris II. III. IV. V. VI. VII, quorum libros II. VI. & VII. J. Bruyerinus nitidius latine reddidit, in libro V. Jacobus Mantinus aliqua emendavit.

Librum *de febribus* anno 589. heg. abſolutum habet Casiri (†) in collectione Veneta *de febribus*.

Canones 34. *ſalutares de medicamentis* latini ſunt in B. R. P. n. 6999.

L. *de theriaca* adjectus eſt editioni Venetæ 1553. fol. ubi additur, primum nunc prodire, ex bibliotheca J. a Cruce. Codex ejus exſtat in B. Paulina Lipſienſi, & in B. *Coll. nov. Oxon.* & in B. *Coll. Orient.* denique Arabicus apud Casiri (**). Monetur theriacam in ſanis hominibus non debere adhiberi, neque continuo uſu, neque in fluxibus, niſi ſint de frigidorum genere.

L. *de venenis* ſeorſim prodiit Lion 1517. 4.

Vita viri eſt inter vitas 12. medicorum Stephani de Villa Burgos 1647. 8.

§. CXLIII.

(*) n. DCCIC. DCCCXXVI. DCCCLVIII.
(†) n. 879. excuſum.
(**) n. DCCCLXXIX.

§. CXLIII. Medici aliqui ante Mossem &c.

Filimon.

Ebibula f. Zoe pater Marun Mosis

Ebu Masar Alfarabbi Ejusd. in *aphor.*

Mervan f. Zor Moses in *aphor.*

Melzigiar apud Bolchasem.

§. CXLIV. Moses Maimonides.

Abu Amram Moyse Ben Obeidalla Ben Maimon al Corthubi, ſ. Cordubenſis, Al Jehudi (*a*) celeberrimus Judæorum doctor, vulgo *Maimonides*, qui aliquamdiu pro Mahomedano habitus rediit ad Judæos, inque Ægypto vixit (*b*). Obiit a. hegiræ 605. neque medicinam exercuit.

Ejus *paraphraſis artis medendi* Galeni eſt in B. *Scorialenſi* Casiri (*c*).

Ejus tr. *de regimine ſanitatis ad Sultanum Babyloniæ.* Codices ſunt Hebraici in B. R. P. n. 393. 413. in *Vindobonenſi* I. p. 178. & alter non bonus ib. Latine vertente Armingando Blasio B. Cai. Gonv. n. 974.

Editus eſt Florentiæ abſque anno, ſed vetuſta eſt editio (*d*), tum Venet. 1514. f. 1521. f. 1553. f. cum Avenzoar. Aug. Vindel. 1518. 4. Trew. Gunz. Plat. Lion 1531. f. Gunz. Germanice 1681. Tr. Breve eſt diæteticon.

Ejusd. Mosis *aphoriſmi ſecundum doctrinam* Hipp. & Galeni prodierunt Bonon. 1489. 4. & ib. ſine loco & anno 4. Tr. Gunz. Venet. 1497. fol. * cum Rhazei variis Baſil. 1579. 8.

Compendium eſt medicinæ univerſæ, etiam anatomes, chirurgiæ, pathologiæ, ſemeiotices, botanicæ, diæteticæ per omne genus ciborum, materiæ medicæ, tum l. *de miraculis* ſ. rarioribus in arte medica eventis, fere ex Galeno ſumtus. Addit noſter ſuas etiam adnotationes. Diabeten in terris occidentis non videri, ſed in Ægypto utique. Paſſim dubia ſuo in Galenum proponit, & Aristotelem contra Galenum defendit. Ideo forte Conringii laudes meritus eſt.

Citat Ebn Zor & Temimi de lapide quodam.

Exſtat codex in B. *Scorialenſi* n. DCCCLXIII. in *Vaticana:* in B. *Taurinenſi.*

Ej. *de venenis & curationibus* reperitur MS. in B. *Scorial.* (*e*) cum nomine Musa Abi Amram. In *Medicea* B. codex exſtat vertente Moyse f. Tablun fil.

(a) Abulfarai p. 294.
(b) Casiri p. 293.
(c) n. DCGXLVIII.
(d) B. Burchard.
(e) Casiri n. DCCCLXXXIV.

f. SAMUEL; tum alius in B. *Corp. Chriſti Oxon.* n. 1592. in B. D. PETRI *Cant.* n. 1871.

Ab ARDOYNO ſæpe citatur.

Codex *de morborum cauſis & curatione; de rebus ad artem medici pertinentibus, de curando aſthmate* exſtat in B. R. P.

De animalibus, avibus, piſcibus, lapidibus & hortum ſanitatis citat WOLF, & verſionem AVICENNÆ, cujus codex hebraicus ſit in B. J. DOMINICI.

L. *de cibis vetitis*, etſi alterius ſcopi, utcunque huc facit. Edidit latine verſum, & notis illuſtratum MARCUS WOELDICKE Hafn. 1734. 8. PL.

GALENI libros XXI. noſter in *epitomen* contraxit. Aliqua medica eſſe lego in ejus opere *Jad Chaſaka.*

Filium reliquiſſe in eruditione patri ſimilem lego.

WOLFIUS diſtinguit MOSEH RAPHI, cujus ſunt aphoriſmi, qui ſit MAIMONIDES, ab alio MOSE f. ROVAM.

§. CXLV. SCRIPTORES HEBRÆI ÆTATIS MIHI IGNOTÆ.

ABRAHAM BEN DAVID ARIA f. LEO WOLF.

ABRAHAM BEN SALOMON COHEN, qui *de febribus malignis* ſcripſit l. qui eſt in libris WARNERI.

AVIL HAKIM *de tuenda valetudine* WOLF.

AVIL MENI ALI NAFID *de variis rebus ſeplaſiariorum* ID. Nomen, ut vereor, corruptum.

R. ISAAC BEN ALI BEN ATHAR *de mulierum rebus.* In B. VATICANA.

JOSEPH IBN VEIBASCH apud HOTTINGER.

MORDECHAI COHEN f. DAVID COHEN *collectanea medica* WOLF.

R. MESCHULLAM BEN JONAI vertit ALZAVALI. Codices ſunt in B. R. *Par.* & in *Vindobonenſi*, vertit etiam ISAAC, cujus codex eſt in B. R. *Pariſ.* WOLF.

NATHAN f. PALKEN ſunt *ſententiæ* ex HIPPOCRATE, GALENO, & *index materiæ medicæ,* cui titulus *opobalſamum corporis.* In B. *Taurin.* I. p. 19.

NATHAN f. ELIEZER WOLF.

§. CXLVI. ALII DUODECIMI SECULI SCRIPTORES.

ABBASSIDARUM imperium paulatim ruinam dabat. Ipſe jam ALMAMON peſſimo exemplo Choraſaniam hereditario jure duci bene de ſe merito donaverat. Africa jam ALRASCHIDI temporibus defecerat. Poſteriores Khalifæ neglecto officio religioſo, curam etiam imperii depoſuerant, & auctoritas paulatim ad Turcas prætorios eorumque principes tranſiit. Cum his imperatoribus in oriente & reliquæ

reliquæ artes, & una medicina, languerunt, ut nunc ejus præcipua ſedes in Hiſpania eſſet. Medicos interim ſeculi XII. aliquos citabo.

GEORGIUS Antiochenus, medicus parum philoſophus, circa heg. 510. multum negotium faceſſerat ABUL CHAIRO SALAMO EBN RAHMAN medico Ægyptio.

HEBAT OLLA EBN SAID EBNOL TALMID (*a*) Bagdadenſis, ſeculi ſui decus, medicus Abbaſſidarum, obiit a. 560. heg. ſecularis ſenex.

HEBAT OLLA EBN MELCAN ABUL BARACAT AUHAD OL ZAMAN, Judæus, inde Mahommedanus, medicus doctiſſimus audit ſui ſeculi (*b*).

HEBATOLLA EBNO'L HOSEIN, Iſpahanenſis, vir eximius ABULFARAIO teſte (*c*), modo dictis medicis antiquior.

ABUL HASSAN SAID AL HADHIRI medicus Khalifæ, filius HEBAT ALLAH TALMIDI (*d*).

ABULKHAIR, Archidiaconus, filius TALMIDI (*e*), SAEDI frater, commentator AVICENNÆ.

ABU'L HELM AL MOGREBI, Murcienſis, ex Andaluſia migravit Bagdadum, aromatarius & clinicus celebris.

SAMUEL EBN JUDA, pariter ex Andaluſia, Judæus (*f*), in Orientem etiam migravit, & Islamiſmum amplexus eſt.

AL RAHABI Damaſcenus, vir divitiis florens, Sultani NUREDDINI medicus (*g*).

ABDOSSALAM EBN INGIDUST AL JABALI (*h*), Bagdadenſis, ob ſuſpectam philoſophiam diu carceri mancipatus.

YAHIA EBN SAID EBN MARI Chriſtianus.

ASLAKI, diſcipulus AVICENNÆ, ſcripſit de cauſis & ſignis morborum (*i*).

SAID EBN HEBATOLLA EBNOL MOWAMMEL ABU'L HASSAN Cairenſis, Chriſtianus, medicus Khalifæ ABNASSAR, auctor l. *al Jorbwa* ſ. ſelectioris partis medicinæ, ſub finem hujus ſeculi obiit.

MOHAMMED EBN ABDOSSALAM, Maradinenſis, diſcipulus EBNOL TALMID.

AL

(a) ABULFARAI & HERBELOT p. 440.
(b) HERBELOT p. 440.
(c) p. 260.
(d) p. 440.
(e) Ib.
(f) ABULFARAI p. 268.
(g) ID. ib.
(h) p. 295.
(i) HERBELOT p. 78.

Al Emam Al Phacher Al Razi Mohammed Ebn Omar, qui in Avicennam animadvertit p. 388.

Abdo'l Rhaman Ebn Abdo'l Carim.

Masihi Ebn Abul Bakai, Nilenſis, cognomine Abu'l Chair Ebno'l Attar, & ipſe commentator p. 388. 401.

Thograi Masudi medicus (*k*), idem Alchemiſta, philoſophus & poeta; triſtem vitæ finem fecit a. 515. heg.

Esserich Essachalli medicus & Aſtrologus (*l*) Siculus.

Ibn Saigh Hiſpanus, idem philoſophus & hæreſeos reus, coram Averrhois patre cauſam dixit, & ſub medium ſeculum obiit (*m*).

Abu Becr Ebn Tophail Hiſpalenſis, medicus, *philoſophi autodidacti* auctor, præceptor Averrhois & Moysis (Maimonidæ), obiit a. 571. (*n*).

Abdal Wahed Ben Abdal Al Razzak, auctor *tag fi keifiat al alag*, de medicamentis ſimplicibus & compoſitis, & eorum facultatibus. Codex eſt in B. R. P. (*o*). Vixit anno c. 1150.

Abu Manen Ben Abu Nassar Ben Haffadh Israeli Haruni, vulgo Cohen Attar, pharmacopola Cairenſis, ex Aaronis ſtirpe. Ej. eſt l. *Menhag al dokian u dokan*, ſ. praxis pharmaceutica. Circa a. 558. heg. vixit. Codex eſt in *B. R. Pariſ.* (*p*).

Aliter lego, Abul Meni Ben Abu Nasir Ben Hafez, pharmacopolam Cairenſem, dictum Cohen *al* Attar *al* Israili El Haruni, qui ſcripſerit circa a. 558. *Menhage al decan u deſti alaſan*, ſ. pharmacopœam (*q*); qui idem eſt procul dubio ſcriptor.

Ommia Ben Abdalazis El Andalusi ſcripſit *adujat almofredat*, ſ. de medicamentis ſimplicibus. Obiit a. 529. Herbelot.

Mohammed Ben Abdul Mulc Ben Zahar Andalusi circa 594. ex peſte obiit (*r*).

Abu Maslat *al* Andusi obiit a. 529. hegiræ. *De medicamentis ſimplicibus* ſcripſit.

Daud Ben Nassar *al* Ackhbari *al* Mussali, medicus familiæ Fatimitarum, qui Cairi imperitaverunt. Ejus *mohajat alvadrak alag radhat men al rabdhin*,

(k) J. Leo p. 276.
(l) Id. p. 278.
(m) p. 279.
(n) p. 281.
(o) n. 1020.
(p) n. 1086.
(q) Herbelot p. 577.
(r) Id. p. 925.

rabdhin, liber dicatus fratri SALADINI (*ſ*), exſtat in B. R. P. & in *Medicea.* De medicamentis agit compoſitis.

ABU BEKR YESDENSIS, vulgo YESDY, ſcripſit anno heg. 597. l. *de rebus naturalibus*, *oleribus*, *arboribus*, *frumentis*, *venenis.* Codex eſt in B. R. P.

ABU LOLA BEN ZOHAIRI, Chriſtianus, ſcripſit anno c. 1165. de vera & ſelecta utilitate ex plantis & medicamentis percipienda compilationem (*t*).

ABU MARWAN BEN ZOHAR auctor eſt l. *de medicamentis & diæta* ap. CASIRI (*u*) & in B. *Medicea* Judæi opus.

KHOGENDI ſcripſit *Boſtan al Attharin*, ſ. hortum pharmacopolarum (*x*).

ZEINUDDIN ISMAEL BEN HOSSEIN EL GIORGANY l. perſicum *de medicina* ſcripſit, cujus codices ſunt in B. R. Pariſ. (*y*) & *medicinæ compendium* (*z*). HERBELOTUS vocat *agradhat Theibat & Dhadkerat khoraverſchahiat*, & ſcriptum addit eſſe anno 530. (*a*).

§. CXLVII. SECULUM XIII.

DHIAEDDIN ABDALLA BEN ACHMET *al* MAGREBI BEN BEITHAR, ſive medicus veterinarius (*b*), Afer Malacutanus, SALADINI aliquamdiu medicus, obiit a. 648. heg.; ampliſſimi de materia medica operis, ſed inediti auctor, veterum Græcorum ſcriptis innutritus, magnus peregrinator. Vana & parum firma ſe rejicere in prologo promittit, quem edidit CASIRIUS. Scripſit etiam *compendium magni operis*, & l. *de limonibus* (*c*), & praxin medicam, & contra BEN GIAZALAH ſe tuitus eſt, quem ideo oportet coævum fuiſſe (*d*), aut priorem.

EJ. l. *de malis limoniis* Venetiis a FRANCISCO BUTIRONO, tum Pariſ. 1602. & curante MARTINO GHISI Cremon. 1753. ex MS. denique cum amplis commentariis PAULI VALCARENGHI Cremonæ prodiit 1758. 4.* ad GHISII ut puto editionem, cum tribus verſionibus. EBN BEITAR in univerſum vires medicatas auxit, & docuit, ut ſirupus ex malis limoniis coquatur, quem valde commendat.

SEDIDEDDIN ALKADHARARI *mogni ſchar halmogiaz fil thebb*, eſt compendium operis BEITHARIDÆ (*e*).

(ſ) HERBELOT p. 667.
(t) CASIRI n. DCCCCXXXIX.
(u) n. DCCCXXIX.
(x) HERBELOT.
(y) n. 145. 146. 147. 148. 149.
(z) B. R. P. n. 159.
(a) p. 420.
(b) B. Bot. p. 199. CASIRI p. 276.
(c) Ib. p. 200.
(d) p. 394.
(e) HERBELOT p. 597.

Utcumque adfine nomen eſt ELLUCHASEM ELIMITHAR, filii HADADUM, filii BUCCELLAM de BALDACH, cujus *Tacuini ſanitatis* prodierunt Argentor. 1531. fol. *. Germanice etiam verſi a MICHAELE HERR ib. 1532. fol. Alii, ut auctor *Cat. codd. B. Brit.* tribuunt ALBUCASI.

Tabulæ ſunt fructuum & olerum, quibus veſcimur, cum viribus medicatis, & rerum in univerſum non naturalium indice.

IBN ALI OSAIBAH vel OSEIBAH *vitas medicorum* ſcripſit circa annum c. 1273, quarum codex exſtat in B. BODLEYANA n. 5602. & in *B. Leidenſi:* ſed eæ vitæ ineditæ ſunt hactenus; vitam tamen EUTYCHII epiſcopi & medici POCOKIUS cum annalibus ejus EUTYCHII edidit, & fragmenta aliqua de vita BACTISCHUÆ FREINDIUS. Summa capita dedit J. JAC. REISKIUS in *miſc. obſerv. medicis ex Arabum monumentis* Leid. 1746. 4. *. HERBELOTUS vocat EBN ABU OSAIBAH *al* KHAZARGEH, & librum *ojun al auba ſi thabarat alatthaba* (*f*): & alibi nomen lego MUAFFEK BEN ACHMET, BEN CASSEM BEN ABI OSAIBAH qui obierit a. heg. 668. Niſi is error eſt, ut in opere poſthumo.

Aliud ejusdem ABI OSEIBAH opus eſt *rariorum caſuum e praxi medica* deſumtorum. Negat id ſe vidiſſe Cl. REISKE; & niſi negaviſſet, putaſſem, ex eo deſumta eſſe, quæ ipſe decerpſit, de morbo fractura pectoris dicto, quam paſſus ipſe auctor convaluerit: tum de obeſitate per terrorem ſanata: de funeſta in cervice puſtula: de camphoræ in gangræna eximio uſu: de curatione frigida circa annum hegiræ 290 in morbis nervorum & ſpaſmis ſumma cum felicitate introducta; de ingente penis inflammatione ex coitu nefando cum beſtia nata: de diarrhœa funeſta ex uſu lactis bubalini, quæ fragmenta REISKIUS conſervavit.

NAFIZ BEN AVAD ALKERMANI hujus eſt ævi. Commentator AVICENNÆ (*h*).

ABU ISCHAK IBRAHIM BEN MOHAMMED ſcripſit *Tadhkerat al ſavidi*, ſ. de medicamentis ſimplicibus: vixit ineunte ſeculo XIII.

ALAMAH *Eſcharat almofredat*, ſ. opus de medicamentis ſimplicibus, ſcriptum eſt a. c. 1254. (*i*).

ABU HASSAN ALLADDIN EBN ALI HAZM, Karſchita, vixit exeunte ſeculo XIII. & ſcripſit *compendium medicinæ*. Codices ſunt in B. *Leidenſi* & in B. R. Pariſ. (*k*).

ABU

(*) *B. Bot.* p. 200.
(f) p. 696. 992.
(h) p. 389.
(i) HERBELOT p. 84.
(k) n. 1050. 1051. forte & 1019.

ABU SALEM *ben* CARABA medicus vixit circa a. 636. (*l*).

ALI EBN ACHMED ABUL HASAN, vulgo EBN HABUL, Bagdadenſis, Mauſolenſis principis medicus, ſcripſit *Al Mochtar*, diverſum a ſynonymo l. dicto p. 395. ut ex temporum ratione ſequitur (*m*).

ABU'L CARM SAED EBN TUMA (*n*), Chriſtianus, felix medicus, occiſus eſt a. 620.

JUSEF IBN YAHIA EBN ISAAC, Sabtenſis Mogrebinus, Judæus, Halebi vixit (*o*), & obiit a. heg. 623.

Ejusdem ævi fuit HASNUN (*p*), medicus Rohenſis, a. 625. celebris & peritus, tum JAKUB EBN SAKLAN Chriſtianus Hieroſolymitanus, qui in noſodochio, deinde in aula principis ALMALEC *al* ADEL medicinam fecit.

CANA MUSALI *de Baldach*, cujus opus prodiit 1499. fol. *. Non poterit ſerioris eſſe ævi, cum curam Amiralis Khalifæ Bagdadi geſſerit. Multus eſt in medicamentis. Codex eſt in B. R. P. (*q*)

ISA BEN ALI *al* CABHALI *tadhkerat alkachalin* Venet. 1499. fol. *. 1506. fol. BUR. vulgo JESA f. HALI. Integra materies medica (*r*).

BORHAMMEDDIN MOHAMMED BEN MOHMAMED *al* NASSAH in AVICENNAM ſcripſit, & obiit a. 688. (*ſ*).

MUHAMMED ABEN ISAAC Judæus Toletanus, vixit anno C. 1265. (*u*)

ABU BEKER BEN ALI BEDR *al* BEITHAR, equitum magiſter Ægyptius, ſcripſit *Kamel al ſanaa thain* f. veterinariam, cujus codex eſt in B. R. Pariſ. (*x*).

SIMEON CHURTABUTENSIS, vir non doctus, ſed probus & pius (*y*).

AIKADI *al* ARRAM JAMALODDIN EBNO'L KOFTI medicus & Wiſir Sultani ALMALEC ALZIZ (*z*).

[l] HERBELOT p. 39. ABULFAR. p. 317.
[m] ABULFARAI p. 300.
[n] Ib.
[o] ID.
[p] p. 316.
[q] p. 140.
[r] Ib.
[ſ] HERBELOT p. 162.
[t] ABULFARAI p. 316.
[u] in *B Scorial.*
[x] HERBELOT p. 246. 20.
[y] ID.
[z] p. 340.

THEODORUS Antiochenus Chriſtianus, quem dicunt ad Imperatorem Francorum regem vocatum, veneno ſe interemiſſe (*a*).

MASUD Bagdadenſis EBNO'L CASS ejuſque (*b*) filius.

GARS OL NEEMAT ABU'L NASR, iſte vir doctus.

ISA ejus diſcipulus.

TAKIODDIN *Ebn o'l Chatab* (*c*), peritus medicus.

SCHARFODDIN EBNOL RABBA magnus medicus, ABULFARAII præceptor, cujus dicuntur ſcholia eſſe in canonem AVICENNÆ.

JAMALODDIN ejus frater, clarus clinicus.

BADRODDIN EBN CADI Balbecenſis. Ejus eſt *Mopharreh o'l Naphs*, in quo medicamenta ſimplicia & compoſita lætificantia recenſet, & AVICENNAM carpit.

NAPHIS ODDAULA EBN TALIB Damaſcenus, medicus regis Tatarorum Hulaku.

ALMOWAFAK JACOB Damaſcenus, Samaritanus, felix medicus.

Sub finem ſeculi PHACRODDIN *al* ACHLAH (*d*).

TAKIODDIN ALHOGESHI EBN TOLAIB *al* DAMASCHKI ejuſque filius SAPHIODDIN, hic Chriſtianus.

Cum AL MELIK *al* MODHAFFER a. 658. a Sultano BIBARSIO occiſus fuerit, ei vero principi ABU BEKER O'L FARSI ſuum opus dicaverit, hujus erit ævi. Titulus eſt *Ketab al dorrat al montekhabat fil adujat al mogiarrat*, de medicamentis expertis (*e*). Codex eſt in B. R. P.

ABRAHAM IBN O'L SAHAL Hiſpalenſis medicus & Aſtrologus, Judæus, aliquando coram AVERRHOE tunc judice cauſam dixit (*f*). Conf. cum IBN SAIGH p.402.

EL MUHASED ETTOSI ſ. Toſenſis.

IBN OL CHATIB RASI, ſ. Rajenſis, AVERRHOE aliquanto junior, quem voluerat audire. Auctor eſt *Ebn ſuphi*, in quo l. conſilia medicorum collegit, cum eorum argumentis & rationibus. In anno quo mortuus ſit, error ſubeſt.

Compoſitiones medicamentorum ex Perſico ſermone a CONSTANTINO MELITINIOTA ſub finem ſeculi XIII. in Græcum converſæ, ſunt in B. R. P. (*g*).

SCHEIK ALI HUSSEIN HUSSEIN fil. ELANSAI cognomine HAGI ZEIN, vel ATTAR, ſcripſit circa 770. heg. Perſice de medicamentis ſimplicibus & compoſitis (*h*).

§. CXLVIII.

(a) p. 341.
(b) p. 342.
(c) p. 343.
(d) p. 358.
(e) n. 1085.
(f) J. LEO n. 29.
(g) n. 2194.
(h) B. R. P. n. 157. & 150.

§. CXLVIII. Albucasis.

Hunc ſcriptorem Freindius in ſeculum collocat XIII, rationibus quidem non firmiſſimis uſus. Cum vero nihil certi de eo reperiam, neque nomen Abulfaraius habeat, neque ipſe J. Leo, & tamen a Matthæo Sylvatico citetur, interim hic recenſeo, quoad certior mihi ſedes innoteſcat. Nomen ei fuit Abul Casem Calaf Ebno'l Abbas. Chirurgiam diximus, præcipuum ejus viri opus (*i*).

Ejusdem tamen & aliud opus eſt Alzaharavi ſ. *compendium artis medicæ*, quod Auguſtæ Vindelicorum 1490. fol. 1530. fol. Tr. prodiit, Horst., deinde cum titulo *libri Theoricæ nec non practicæ* Alsaharavii, qui vulgo Alzararius *dicitur*, Aug. Vindel. 1519. fol. *. Freindius titulum facit Altasrif. Verſio peſſima. Tractatus ſunt triginta & duo, quibus morbi a capite ad calcem pertractantur. In plurimis Razeum ſequitur, plurimum etiam in re medicamentaria verſatur: non tamen penitus exſcriptor, ut nihil habeat proprii. Ita meminit incolarum pagi (caſalis) Alkiri, quorum ſanguis ex quovis vulnere, etiam ex naribus manu confrictis, ad mortem uſque manarit, cujus morbi negat ſe ullam apud veteres memoriam reperire. Spaſmatio urinæ. Se vidiſſe cui viſus reſtitutus & cataracta diſcuſſa ſit, uſu fellis avium rapacium.

Codex Hebraice verſus eſt in B. Vindob.

Citat ſuum l. *de decoratione mulierum*.

An idem eſt Calaf, cujus *antidotarium* habetur, Ejus codex eſt in B. D. Marci. Cum nomine certo *Antidotarii* Abulcasis citat Gesner bibl.

Sed *Calaf* Judæum *Ilerdenſem* habet Champerius, cujus ſit *Antidotarium*. Quare fere ſuſpiceris Serapionidem, qui *de ſimplicibus* ſcripſit, ipſo noſtro Albucasi nuperiorem eſſe, cum & Azararium citet, & Calaf, neque probabile ſit, tres Calafos librum cum *Antidotarii* titulo ſcripſiſſe. Unicus tunc idemque ſupereſſet Calaf, idem qui Albucasis & Alzaharavi.

Ejus etiam eſt l. *ſervitoris*, quem non repeto (*k*) & cujus perantiqua eſt editio Venet. 1471. 4. Mead. Tres ſunt libri Abulcasemi, quibus formularum compoſitio, & præparationis encheireſes, & utilitates medicæ traduntur. Paſſim chemica aliqua intercedunt.

Abulcasemi l. *de curandis oculorum morbis* Hebraice vertit Nathan Menthæus apud Hottingerum.

§. CXLIX.

(i) *B. Chir.* I. p. 137.
(k) *B. Bot.* I. p. 201.

§. CXLIX. Seculum XIV.

Joseph Ben Ismael *al* Giuni, alias *Ibn ol Cutbi*, cujus eſt codex *Malajaſa* (*l*), vixit initio ſeculi XIV. Theſaurus eſt botanicus, ex Beitharide decerptus:

Eſt etiam ejusdem ævi Joseph fil. Ismael Ebn Al Cabir, cujus eſt l. *de iis, quæ medicum oportet non ignorare*, remediorum ſimplicium & compoſitorum catalogus (*m*).

Sed Mohammed Abdallathif Ben Joseph *al* Bagdadi *Ketab fi oſſul mofredat al thabib*, accurate ejusdem eſt ſignificationis, temporis & argumenti (*n*).

Raschid Thabib, cognomine Fadhlallah Ben Omaleddin Abulkair Ben Ali, medicus principis *Tſchengidæ*, circa a. 1303. ſcripſit *Mogni al Raſchidiah* (*o*).

Zacaria Ebn Mohammed Ebn Mahmud *al* Kemuni *al* Casvini. Ejus eſt *Aſchiaib al Makhlujat vgaraib al Maglukat*, ſ. admiranda & peregrina (*p*). Codex eſt in B. R. P. n. 983. Legitur etiam cum nomine *al* Karsvini *Mogiarrabat al Calſuni*, ſ. expertorum medicamentorum collectio (*q*).

Ali Ben Omar *al* Casvini ſcripſit in Razei *Mohaſſal* (*r*).

Scheik Ali Ben Hussein *al* Ansari cognomine Zein *ul* Attar *al* Schirazi, ſcripſit de medicamentis ſimplicibus circa a. 770. (*ſ*).

Mohammed f. Machmut pariter *al* Schrazi, ævi mihi non noti commentatus eſt in Abdallathif, egitque de medicamentis ſimplicibus & compoſitis (*t*).

Mumen Ben Mokil *al* Sirassi qui a. 741. obiit. Ejus eſt *Thadkerat al movadiat fi elm althebb* (*u*).

Muhammed filius Abdalla Granatenſis, circa anno 761. opus ſcripſit medicum.

Mohammed Ben Machmud *al* Schiruni, nepotis Orkani medicus, ſcripſit *Elaſſiat fil thebb*, quod opus Turcice verſum habetur (*x*).

Kheder

(l) *Conf. B. Bot.* p. 202.
(m) B. R. P. n. 1029. 6375.
(n) Ib. n. 1090. 1088.
(o) Herbelot p. 711.
(p) Pocok ad Abulfarai p. 376.
(q) B. R. P. n. 1082.
(r) Herbelot.
(ſ) B R. P. n. 167. & denuo 161.
(t) Ib. n. 1003.
(u) Herbelot p. 947.
(x) Id. p. 790.

KHEDER BEN ALI BEN KATTHAB, cognomine HAGI PASCHA: ejus quatuor tractatuum circa a. 758. ſcriptorum, ſecundus eſt de cibis & medicamentis (y). HERBELOT vocat HAGI PASCHA ALAIDNI, ejusque librum *taskil fil thebb* ſ. compendium theoriæ & praxeos.

AIDEM BEN ALI *al* GIABDEKI ſcripſit *Borhan fi aſrar elm almizan* de omnibus partibus philoſophiæ. Obiit a. 739. (z) heg. Idem fuerit EZZEDDIN BEN ALI BEN AIDEM *al* GALDEKI, qui phyſica & medica ſcripſit (*a*).

BEDREDDIN HASSAN BEN OMAR BEN HABIB, de rebus naturalibus, animalibus & plantis ſcripſit circa 778. (*b*) heg.

ISAAC BEN ISRAEL l. de animalibus & herbis, hebraice a. C. 1383. ſcriptus dicitur exſtare in B. Medicea.

JUDA IBN ISAK ASTILAGI. Ejus codex ſcriptus a. 789. heg. collectus eſt ex HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA, RHAZEO, & agit de theriaca, medicamentis ſimplicibus &c. (*c*).

ABDERRHAMAN NASSER BEN ABDALLA obiit a. 774. Ejus eſt *bab fi aſrar al Nekah*, ſ. de rebus ad venerem promovendam idoneis (*d*).

Hujus ſeculi fuerit GREGORIUS EBN HAKIM EBN KOPH *al* NASRANI Chriſtianus, vulgo ABULFARAI, cujus ex hiſtoria dynaſtiarum pleraque oportet repetere, quæ firmiora de Arabibus innotuerunt. Edidit EDVARDUS POCOCK Oxon. 1663. 4. BB. lat. & Arab. Idem aliqua huc facientia adſperſit ad ABULFARAII ſpecimen hiſtoriæ Arabicæ Oxon. 1650. 4. BB. *Declaravit* idem GREGORIUS AVICENNAM, & in compendium reduxit.

§. CL. SECULUM XV.

Deſtructis Khalifis, Ægypto in Mammelucarum mere militarem poteſtatem redacta, labefactata paulatim potentia Saracenorum, artes etiam Arabum ſenſim elanguerunt. Citat aliquos hujus ævi medicos J. LEO.

ETTPHESENIUM (nomen parum plenum) in Choraſania natum, qui in carcere perierit a. 815. heg. Inter medicos recenſet J. LEO, nullum tamen ejus opus citat, quod medici ſit argumenti.

ALAEDDIN

(y) B. R. P. n. 1017.
(z) HERBELOT p. 78.
(a) ID. p. 957.
(b) Ib. p. 74.
(c) CASIRI n. DCCCLXVIII.
(d) B. R. P. n. 1091.

ALAEDDIN MOHAMMED BEN MOHAMMED *al* BOCKHARI celebris a. 802. pharmacopola (*e*).

ABUL HASAN IBN O'L HAIDAR, Fezzenſis, qui a. 818. heg. obiit, & *curam peſtis* ſcripſit (*f*).

MUHAMMED ABEN ISAAC de re medica auctor. Vixit a. C. 1413. (*g*).

ABU BAHAR IBN O'L CHALSON obiit a. 828. heg. medicus & poëta.

ABU ISCHAK BEN IBRAHIM BEN MOHAMMED BEN TARTHAN *al* MOTETHABBEB ſcripſit *Tadhkerat al ſavidi* ſ. de medicamentis ſimplicibus, circa heg. a. 820. (*h*).

HARON BEN SENTON, Judæus Suzzenſis, a miniſtro regio cum ſuis popularibus occiſus a. 872. (*i*).

JALALODDIN ABDO'R RAHMAN *al* OSYVTI a. 849. heg. natus eſt (*k*). Ex patria adgnoſcas hunc eſſe HABDERRHAMANUM, cujus triplicem tractatum *de proprietatibus ac virtutibus medicis animalium, plantarum ac gemmarum*, ex Arabico latine vertit ABRAHAM ESCHELLENSIS, & edidit Paris 1649. 4. cum notis JOHANNIS ELIOT. Eum mihi nondum vidiſſe contigit.

ISAAC BEN HARUN SCHELMON Hiſpanus. Ejus virium alimentorum memoria, ex GALENO, HIPPOCRATE &c. in filii gratiam conſcripta eſt a. C. 1425. in civitate Guadalajara (*l*).

ALAEDDIN EBN *al* NAFIS commentarius in HIPPOCRATIS aphoriſmos ſcriptus eſt anno hegiræ 887. (*m*).

EJUS eſt compendium univerſæ medicinæ (*n*).

ALMANAVI medicus Hiſpanus. Ejus *comm. in* HIPP. *aphoriſmos* anno ſcriptus eſt 893. (*o*). Hujus fere eſt ævi, cum ABULPHARAGIUM cum cognomine ELCOPH ſæpe citet.

Regia medicina practica Caſtillana (*p*) ſcripta Toleti 1414. auctorem videtur habere Hiſpanum, ſed eo tempore medicina pene apud Arabes fuit.

ABUL ABBAS BEN MOHAMMED *al* SARACKSI, obiit a. heg. 800. Scripſit & ipſe *Zal al moſafer* ſ. *viaticum peregrinantium.*

ALGAFEKI

(e) HERBELOT p. 144.
(f) J. LEO p. 293.
(g) C. de VILLA *ſcrip. hiſp.*
(h) HERBELOT.
(i) LEO.
(k) POCOCK ad ABULF. Arab. p. 369.
(l) CASIRI n. DCCCLXV.
(m) MONTFAUCON I. n. 1042.
(n) B. R. P. n. 1009.
(o) CASIRI n. DCCCLXXIII.
(p) ID. n. DCCCLXXXVIII.

ALGAFEKI liber *fiduciæ*, de variis medicamentis, ex tribus naturæ regnis, ſeculi eſt XV. Fuit, ſed ſeculo VI. heg., MOHAMMED ALGAFEKI, Cordubenſis (*r*).

§. CLI. SECULUM XVI.

ET NUPERI ARABES.

HOSSEIN IBN MOHAMMED cognomine AL TABIB de venenis eorumque remediis ſcripſit, a heg. 983. (*ſ*).

ABIL ABBAS BEN MOHAMMED *al* AŞCALANI *al* MESRI ſcripſit in Ægypto prophylacticen *Nafuis al anfas fil alſihat* (*t*).

ABU TAKIN MOHAMMED, vulgo SADREDDIN, anno 941. contra vini uſum ſcripſit (*u*).

ABU MOHAMMED DAUD ALSARI Cairenſis, anno 976. opus medico pharmaceuticum ſcripſit, de medicamentis ſimplicibus & compoſitis (*x*).

ZEINON ABIDINA f. KHALIL. Ejus eſt liber datus ad Sultanum Morad Chan (*y*), forte Amuratem IV. Agit de conſervanda valetudine.

MOHAMMET BEN ALAN *al* MEKKI f. Meccanus ſcripſit contra uſum opii, Bang & Tabaci. Titulus eſt *Tanbik dheri aladrak hebarmat al theriak va thabak* (*z*).

MOHAMMED BEN ISRAEL BEN SAAD BEN ALI ANSARI ſeculi XI. hegir.

SINAN BEY medicus Turca (*a*).

DAUD ALANTAKI, cujus opera diximus, circa a. 1000. (*b*), ſcripſit etiam *Bughiat al mothge fil thebb*, f. ſyſtema medicinæ: *Ekhaſſa al elal fi ſais a la lamerdh v al elal* f. de cauſis morborum; & *Tadhkerat auli al adhab.* Ejus codices cum titulo de morbis curandis & de medicamentis ſimplicibus ſunt in B. *Oxonienſi* (*c*).

HUALMAN circa a. 1000. ſcripſit *Ketab al mogiarrabat*, f. librum experimentorum (*d*).

ALY SULTAN *al* KHORASSANI, ante a. 946. ſcripſit de morbis eorumque remediis,

(r) B. Anat. p. 137.
(ſ) B. R. P. n. 154.
(t) HERBELOT p. 923.
(u) ID.
(x) CASIRI n. DCCCXXXII.
(y) In B. Lond.
(z) HERBELOT.
(a) della VALLE I. p. 265.
(b) HERBELOT p. 281.
(c) n 6360. 6377.
(d) B. R. P. n. 1082.

remediis (*e*), Perſice. Hic eſt procul dubio Sultanus Carizoniæ, qui ſeculo XI. dicitur librum ſcripſiſſe, quo Perſæ in medendo potiſſimum utantur (*f*).

SEID MOHAMMED ſ. SEID *al* ATTHEBA obiit a. hegiræ 1049, & medicinæ curſum ſcripſit (*g*).

§. CLII. SCRIPTORES INCERTÆ ÆTATIS.

ABDALA NARACH Hiſpanus. C. de VIL.

BEN ABDALLAH *al* ALACAZI *Ketab aladujat*, ſ. de medicamentis ſimplicibus (*h*).

ABDALLAH *al* COSSUNI *al* MESRI medicus Cairenſis, auctor *Canun al at hebba* (*i*).

ABDELRAHMAN BEN ALI BEN ABI SADIK, cujus codex exaratus eſt a. heg. 977. Scripſit *foſſul Bokraht*, aphoriſmos nempe HIPPOCRATIS arabice reddidit & notas adjecit; hi commentarii etiam exſtant in B. R. P. (*k*) cum notis Perſicis, & titulo *mekalat hakim Bokraht*.

MOHABEDDIN ABDELRAHIM filius ALI (nomen ſatis ſimile), *Prognoſtica* HIPPOCRATIS ab HONAINO verſa commentariis illuſtravit (*l*).

Alius iterum ABDERRAHMAN MOHAMMED *ben* ALI *ben* ACHMED ex HANEFI ſecta ſcripſit *Aldorrat alamiat fil adujat al giamiat*, ſ. de medicamentis univerſalibus. Multa ſuperſtitioſa ineſſe dicitur (*m*).

ACHMET BEN IBRAHIM, vulgo EL HAAZAR *al* CARUNI capitibus LXX. ſcripſit Commentum peregrinantium, quo euporiſta continentur ex Græcis ſcriptoribus in egenorum gratiam collecta (*n*).

ABRAHAM *ben* JEHUDAH de venenis (*o*).

ABRAHAM BEN RABBI JEHUDAH de compoſitione medicamentorum, de nomenclatura ſimplicium (*p*).

ABU ALI BEN RISEN methodus præparandorum medicamentorum, exſtat inter libros NARCISSI (*q*).

ABU

(e) n. 153.
(f) CHARDIN V. p. 293.
(g) HERBELOT p. 714.
(h) ID. p. 967.
(i) p. 247.
(k) n. 1041. 1096.
(l) n. 1040.
(m) B. R. P. n. 1087.
(n) CASIRI n. DCCCLII.
(o) LAMBEC. I. p. 280.
(p) ID. p. 180.
(q) *Cod. Brit.* n. 1708.

Abu Achar? ſ. Abrahi liber hebraice ab anonymo verſus, qui videtur idem eſſe cum Isaaco (ſ), cujus ſeptem etiam ſunt tract. medicinales.

Abu Achmet *ben* Abraham de medicina, ab anonymo hebraice verſus: codex eſt in B. *Vaticana* Wolf. Annon idem.

Abu Amru Ischak *ben* Morad *al* Zachkali de potulentis (*t*).

Abu Charam Ibn Ebrasi cujus comm. in Avicennam (*u*).

Abulhar? Murcianus, medicus Damaſcenus (*x*).

Abu Giafar Achmet Ben Izak Alhosaini Cordubenſis. Ejus eſt hortus medicorum, ſ. collegium, in quo 77. quæſtiones proponuntur (*y*).

Abu Giafar Ben Abraham Ben Khalid Hiſpanus, de medicamentorum ſubſtitutione (*z*).

Abu Giafar Mohammed Ben Habib de medicamentis parabilibus (*a*).

Abu Ismael Ibrahim de rebus ad rem medicam facientibus, Perſice ſcriptus l. & Arabice verſus (*b*).

Abu Kobair, *Indi*, *Ketab lavadhua* ſ. de morbis (*c*).

Abu Mansur *al* Motatidi de topicis (*d*).

Abul Mansur l. *de medicamentis*, idem forte l. cum priori (*e*).

Abu Mansur Elhasen Ben Nuh *al* Canari. Ejus fuit l. *duo de morbis internis & externis; & tertius de febribus.*

Abu Massa *de memoria & oblivione.*

Abu Mona fil. Abunasser cognomine Kuvin Judæus. Ejus ſunt capita 25. de medicamentis ſimplicibus & compoſitis.

Abu Nasr Anazarbenoi opus perfectum & ſufficiens in arte medica de rebus non naturalibus (*f*).

Abu Naim auctor *Ketab athebb* (*g*).

Abu Nasr Adoran *ben* Nasreddin Zauli ſcripſit *Caſi fil thebb*, ſ. librum medicamentorum ad ordinem morborum corporis humani (*h*).

(ſ) Wolf.
(t) Herbelot.
(u) Id.
(x) Id. p. 26.
(y) Casiri n. DCCCLXXXII.
(z) Id. n. DCCCXXXI.
(a) Herbelot p. 960.
(b) B. R. P. n. 1020.
(c) Herbelot p. 966.
(d) Ib. p. 947.
(e) in l. Narcissi n. 1832. *Cod. Brit.*
(f) in B. R. P. p. 210.
(g) Herbelot p. 972.
(h) Id. p. 232.

Abusaid f. Hussein *al* Thabib *al* Jehudi l. Perſicus ex celebrioribus medicis collectus, de morbis & de tuenda valetudine (*i*).

Abu Schegia *al* Basthami ſcripſit diætam convaleſcentium (*k*).

Abu Semyoun de medicamentis ſimplicibus (*l*).

Abuzale de medicinis ſimplicibus, vertente Arnoldo *de Villanova* (*m*).

Abu'l Hassan *Ketab al Maregiaz fil el Thebb*, ſ. compendium medicinæ (*o*).

Achmet Ben Abraham librum medicum ſcripſit Hebraice verſum de medicina.

Achmed Ben Ibrahim Ibn Abi Chalid, de medicamentis ſimplicibus ab Hippocrate omiſſis.

Adeli *nahajat al adrak fi akrabadhin* (*p*), ſ. de medicamentis compoſitis.

Agbari *Nahajat al adrak*, ſ. de medicamentis compoſitis.

Ali Ben Jussuf *al* Kobti ſcripſit hiſtoriam medicorum & philoſophorum, cujus compendium concinnaverunt Abu Hamzel & Abdallah Ben Zaid (*q*).

Al Katrani de arte medica ll. IV. (*r*).

Ben Almukah *Kefajat al Thebb*, ſ. cenſus alphabeticus medicamentorum ſimplicium & compoſitorum (*ſ*).

Badreddin Abu Abdalla Mohammed Ben Abdalla *al* Zirkeschi, de narcotico medicamento *Bang*, & de legibus ad ejus uſum ſpectantibus (*t*).

Ben Abil Gaith Alfakih *al* Kamrani, ſcripſit *shafs alagſam*, ſ. de remediis primum a ſe dictis (*u*).

Camarindi medici quæſtio ſingularis de complicatione febrium (*x*).

Cancah Alhindi, philoſophus & medicus auctor, ll. *de arte judiciaria* & l. *de purpura feminarum* (*y*).

Chadr

(i) B. R. P. n. 152.
(k) Herbelot p. 193.
(l) Id. p. 801.
(m) in B Bernard n. 3632.
(o) in B. R. P. n. 1057.
(p) Herbelot.
(q) Id.
(r) in B. R. P. n. 1005.
(ſ) Herbelot n. 953.
(t) Id
(u) p. 765.
(x) B. R. P. n. 6863.
(y) Herbelot p. 248. 979.

CHADR *Ebnali*, corpus medicinæ (*z*).

CHATIB, ſ. EBN CHATIB Andaluſii, de praxi medica (*a*).

DAHIAH EBN DAHIAH auctor *Akhbar al athebbah*, ſ. hiſtoriæ medicorum (*b*).

DHVALNUN *al* AKHMINI, auctor *Mogiarrebat*, libri ſuperſtitioſi & magici (*c*).

EBN ANGEL liber medicamentorum ſimplicium & compoſitorum, quo multum in Ægypto utuntur.

EBN ARVADH, de corporibus, quatenus ad rem medicam ſpectant.

EBN GAMIA, Iſraëlitæ, medicina (*d*).

EBN HAGIGE, Jamenſis, de elementorum & qualitatum mutatione (*e*).

EBN HOBALI MOCKHTAR *fil Thebb.* Laudat utile opus HERBELOT (*f*).

EBN MALCHI, de medicamentis ſimplicibus (*g*).

EBN THOLOUN *al* DAMASCHKI (*h*), de cautelis peſtis tempore neceſſariis.

EBN RABIAH (ſi recte legi) *al* THABIB *argiuzal fil fasd*, ſ. poëma de venæ ſectione (*i*).

GEMALEDDIN ABDALLA BEN ABUL HASSAN ALI BEN AIUB, curatio morborum, ſ. plena materia medica (*k*).

GEMALY, de proprietatibus & utilitate medica corporum ex tribus regnis ſumtorum Perſice (*l*).

HALY RODOHAM *Commentarii* in L. *Techni*, ſæpiſſime recuſi, & in variis *Articellæ* editionibus: ætatis ſunt mihi ignotæ, neque enim puto eſſe filium REDWAN Ægyptium, medicum & aſtrologum, parum doctum, cujus ABULFARAIUS meminit (*m*).

HALI MEDDIN MACHMUD *al* TABARI ſcripſit *Tacuin alarvah*, librum medicum (*n*).

HASSEN

(z) B. BODL. p. 140 B. R. P. n. 6231.
(a) C. de VILLA.
(b) HERBELOT p. 280.
(c) ID. p. 917.
(d) in B. BODL. n. 6230.
(e) in B. R. P. n. 1081.
(f) p. 619.
(g) in B. R. P. n. 427.
(h) HERBELOT.
(i) ID. p. 707.
(k) in B. R. P. n. 1084.
(l) Ib. n. 161.
(m) *Dynaſt.* p. 236.
(n) HERBELOT.

Hassen Hossen Ebn Akkad, Damaſcenus, de medicamentis ſimplicibus & compoſitis (*o*) ſcripſit.

Honain fil. Amram Ebn Canusi, de medicamentis ſimplicibus Hebraice (*p*).

R. Jacob f. Judæ (*r*), de regimine vitæ Hebraice. Lambecius habet librum ejusdem tituli, ſed nominat R. Jehuda fil. Jacob (*ſ*).

Jahia Ben Hamet Ben Eddin, de re medica (*t*).

Joh. *Muſſalenſis*, cujus praxin medicam Welschius edendam promiſerat.

Jadighiar Ibn Scherif tr. de medicina, undique collectus (*u*).

Ibrahim Ben Abi Said Al Thabib Al Mogrebi Al Alai, auctor l. de medicamentis ſimplicibus. Eundem puto librum (*a*)

Ibrahim Ebn Alwaid Al mogrebi Al Olai, ſ. ſimplicium medicamentorum vires medicæ. Hebr. (*c*).

Ibrahim Ben Bekir Al Eraki auctor *Kenash* (*b*) *Ibrahim.*

Joseph f. Ismael Ebn Ebkabir, de iis, quæ medicum non oportet ignorare (*d*).

Joseph Ebn Hakim Al Bahiri celebris medicus, edidit quæſtiones propoſitas medico Issa Ben Ischak Ben Zarahah (*e*).

Joseph f. Hely Lexicon Syriacum (*f*).

Isbi Ben Candu Granatenſis, de re medica (*g*).

Ischak Ben Ali l. *Edab al Thabbib* ſ. de viribus herbarum (*h*).

Ischak Ben Ali Rohenſis ſ. Edeſſenus, auctor *Edab athabbib* de qualitatibus boni medici (*i*). Annon Idem? omnino videtur.

Issa

(o) in B. R. P. n. 1080.
(p) Ib. n. 392.
(r) n. 393.
(ſ) I. p. 183.
(t) C. de Villa.
(u) in B. R. P.
(a) Herbelot p. 837.
(b) Id. p. 956.
(c) in B. R. P. n. 1032.
(d) Ib. n. 1029.
(e) Herbelot p. 568.
(f) in B. R. P. n. 168.
(g) C. de Villa.
(h) Herbelot.
(i) Id. p. 718.

ISSA BARALI *al Motuthabib* (*k*), Medicus Syrus.

KEMALEDDIN ABU'L FADHL GEISCH IBRAHIM BEN MOHAMED *al* TIFLESSI *al* HAKIM *Aladujat al mofredat*, ſ. de plantis medicatis (*l*), quo libro CELSIUS multum uſus eſt.

KUSSUNI auctor *Mogni Algiahilat* (*m*).

MAHUMET BEN ACHMET Hadrianopolitanus (*n*), vulgo EBN EL ATTHAR Commentarium ſcripſit in NAFIZ. p. 389, 390.

MAHUMMED ABU ABDALLA *al* UBARI de morbis ſingulorum membrorum liber Cordubae ſcriptus a. heg. 612. (*o*).

MAZURI Ægyptii l. medicinalis ex Arabico Græce verſus, erat in Bibl. MICH. CANTACUZEA.

MODHAFFER EBN NASER diſpenſatorium medicum (*p*).

MOHAMMED fil *al* RASI Hiſpanus, de cognoſcendis venarum pulſibus (*q*).

MOHAMMED BEN ACHMED *al* ALUINI *al* KHORASSI l. medicamentorum (*r*).

MOHAMMED BEN ALI BEN OMAR auctor *Aſbab v alamat v alagiat*, de morborum cauſis, ſignis & curatione. (*s*).

MOSES f. JAHIA f. ALI mauritanus, de venenis & remediis (*t*).

MUHAMMED fil. ALI Samaritanus. Ejus eſt medicamentorum cenſus ad alphabetum (*x*).

MUHAMMED fil. BEHRAM (*y*) medicinæ compendium.

MUZAFFER filius MUHAMMED de remediis compoſitis (*z*).

OMAR EBN JOSEPH de ſimplicibus alphabetice ſcripſit (*a*).

SAL ALI de medicamentis ſimplicibus. (*b*).

SAMUEL

(k) ID. p. 500.
(l) B. R. P. n. 1032. HERBELOT p. 837.
(m) HERB. p. 572.
(n) Ib. 1089
(o) in B. R. P. n 1068.
(p) B. BODL. n. 6228.
(q) B. R. B. n. 1046.
(r) HERBELOT.
(ſ) ID. p. 132.
(t) in B. R P. n. 1092.
(x) ib. n. 1022.
(y) Ib.
(z) Ib. n. 156.
(a) in B. BODL. n. 6198.
(b) B. *Leid.* p. 297.

Samuel Ebn Keder de re medica (*c*).

Schamseddin Mohammed Ben Caiana *al* Giusiani (*d*).

Schaschurdh *al* Hindi (Ind.) l. medicus (*e*).

Sedideddin Alkhadhiruri *mogni ſcharh al mogiaz fil thebb* (*f*). Compendium Beitharidæ.

Seikuri Luchmeni, Granatenſis, de remediis morborum omnium partium (*g*).

Serieddin Achmed Ben Mohammed Alanfi de diæta ſcripſit (*h*).

Serigiah (puto Sergius) *al* Malathi, ſ. Melitiniotes auctor l. *Tahrir al afkar al thabiat* (*i*).

Tahir f. Ibrahim f. Mohammed de morborum curandorum ratione (*k*).

Thom Thom *al* Hindi de ſubſultu tendinum (*l*).

Zahrauri l. de medicina (*m*).

§. CLIII. ANONYMI.

Ketab kharas ul eſchia de proprietatibus rerum; de conficiendis medicamentis (*a*).

Waslat ola al allabib fi Waſſ Atthaibat v aththaib de confectionibus, conſervis &c. anonymi liber, qui ipſe ejusmodi medicamenta præparaverit (*b*).

Ketab karabadin, ſ. de remediis compoſitis (*c*).

De remediis laxantibus (*d*).

De remediis ex herbis & animalibus (*e*).

Anonymus *de variis remediis uſu tempeſtivis*, inter ea ſuperſtitioſa aliqua (*f*).

Index medicamentorum (*g*).

De

(c) C. de Villa.
(d) Herbelot p. 968.
(e) Ib. p 971.
(f) Ib. p. 597.
(g) C. de Villa.
(h) Herbelot p. 953.
(i) Herbelot.
(k) in B. R. P. n. 1022.
(l) Herbelot p. 1031.
(m) in B. R. P. n. 383. Sic n. 384. 385.
(a) B. R. P. n. 160.
(b) Herbelot p. 950.
(c) in B. R. P.
(d) Ib. n. 383.
(e) Ib n 384.
(f) Herbelot n. 1099.

De viperis & theriaca ANDROMACHI l. in B. *Vindobonenſi* (*h*).

Sianat al enſan men dha almoudan v al nabat v al haivan. Venenorum ex plantis curatio (*i*).

Borrat allamiat fil. adoviat algiamat, medicamenta ſuperſtitioſa (*k*).

Antidoti Africanæ de remediis in pharmacopœis uſualibus, de ſyruporum & emplaſtrorum confectione, virtutibus & uſu (*l*).

Columellæ rerum ad pharmacopœam pertinentium (*m*)

Topica medicamenta (*n*).

De pharmacopœo (*o*).

De ſimplicibus medicinis (*p*).

Ejusdem tituli codex (*q*).

Medicina prophetica, ſ. materia medica ex Corano (*r*).

Al Mofredat, ſ. ſimplicia medicamenta (*s*).

De variis remediis expertis (*t*).

De medicamentorum compoſitione (*u*).

De medicamentis ſimplicibus ad curandos morbos maxime idoneis (*x*).

L. ſimplicium medicamentorum ex Arabibus (*y*).

L. de unguentis & pilulis ex Arabico Hebraice verſus a. R. SCHEM TOB fil. ISAAC (*z*).

L. Hebraicus, in quo de medicamentis ſimplicibus ex Græcis & Arabibus collectio reperitur, (*a*).

L. Perſicus de medicamentis ſimplicibus & compoſitis, eorum uſu & abuſu (*b*)

(h) LAMBEC. L. I. p. 143. & p. 508. cum iconibus.
(i) HERBELOT.
(k) ID. p. 301.
(l) in B. R. P. n. 1101.
(m) CASIRI n. DCCCLXXXII.
(n) CASIRI n. DCCCXXXIX.
(o) ID. n. DCCCXCI.
(p) in B. BODL. n. 3744.
(q) CASIRI n. DCCCLV.
(r) in B. NARCISS. n. 1219.
(ſ) B. NARCISS. n. 1207.
(t) in B. R. P. n. 1099.
(u) CASIRI n. DCCCXC.
(x) in B. R. P. n. 1034.
(y) B. Medicea.
(z) in B. R. P. 419.
(a) in B. R. B. n. 422.
(b) B. Lond.

L. de medicamentis ſimplicibus & compoſitis (*c*), alphabetice ſcriptus, & probatio theriacæ bonæ & pravæ, Perſice (*d*).

Tr. de hæmorrhoidibus (*e*).

De parturientium doloribus & remediis (*f*).

Tractatus de cohibendo ſanguinis fluxu quo mulieres interdum vexantur. Hebraice in B. R. Par. n. 401.

Hortus aromatariorum (*g*).

De medicamentis ſimplicibus & compoſitis, ex Arabico converſus (*h*).

Anonymi de compoſitione medicamentorum: Hebraice (*i*).

De gradibus ſimplicium, Hebraice (*k*).

De medicamentis alvum ducentibus (*l*).

Ad victus rationem, præter ea, quæ in *B. Bot.* (*m*), excerpſi.

Huc facit codex de alimentorum facultatibus, ex *Avicennæ* Canone L. II. deſcriptus (*n*), a. 1413.

Tr. de cibariis (*o*).

Anonymi l. de tuenda valedutine, alimentorum ſelectu & uſu, aqua, aere ſomno, quiete, motu, balneo (*p*).

L. de alimentis Arabicus & Hebraicus in B. Medicea, & alius ibid. & de ſanitate tuenda codex Hebraicus (*q*).

Ad medicinam in univerſum.

De medicina L. VII. (*r*).

De urina tractatus ex Arabibus (*ſ*) collectus.

Anonymi de medicina, urinis, pulſibus &c. (*t*),

Totius

(c) in B. *Lond.*
(d) Ib.
(e) B. R. P. n. 394.
(f) Ib.
(g) Ib.
(h) B. R. P. n. 2144.
(i) in B. *Vindob.* I. p. 280.
(k) Lambec. I. p. 182.
(l) Ib.
(m) p. 210. ſq.
(n) Casiri n. LCCCLXV.
(o) in B. Clarendon n. 138.
(p) Casiri n. DCCCXC.
(q) Lambec. I. p. 183.
(r) in B. R. P.
(ſ) Ib
(t) Casiri n. DCCCLXVII.

Totius medicinæ compendium (*u*).

De medicinæ utilitate, dignitate, & cum aſtrologia conjunctione (*x*).

Tadkerat aubiab al Albab ſ. memoriale ſapientiæ (*y*).

Anonymi l. 2. de medicina (*z*),

Codex MS. Hebraicus ex IBN ZOHAR, IBN SINA, RAZEO & aliis collectus in B. Leidenſi.

Experimenta medica Hebraice & Arabice (*a*).

Praxis medica (*b*).

Lexicon medicum (*c*).

Aliud Arabico Perſicum in B. Leidenſi.

Artis medicæ compendium ex GALENI DIOSCORIDIS aliorumque ſcriptis collectum in egenorum gratiam. De remediis facile parabilibus (*d*).

Ketab Karafadin Perſice de medicamentis compoſitis (*e*)

De urinis & pulſibus Hebraice (*f*).

De pulſibus (*g*).

Codex de variis remediis uſu comprobatis (*h*).

Bab Namah Padiſchahi (*i*) de remediis ſimplicibus & compoſitis liber Turcicus, quem addunt maximi fieri.

Alius ejusdem linguæ anonymi liber de aphrodiſiacis (*k*).

Alius de palpitationibus, quæ præter voluntatem fiunt (*l*).

De equorum morbis ll. tres (*m*).

Arcana medica (*n*).

[u] CASIRI n. DCCCXXXVIII.
[x] in B R. P. n. 1039.
[y] in B. R. P n. 1058.
[z] in B. R. P. n 1056.
[a] in B VINDOB. LAMBEC. I. p. 183. 280.
[b] Ib. Hebraice.
[c] B. R. P.
[d] Ib n. 1046.
[e] B. R. P. n. 156.
[f] LAMBEC. l.
[g] l. p. 280.
[h] B. R. B. n. 1099.
[i] in B. R. P. n. 173. 384.
[k] n. 174.
[l] n. 175.
[m] n. 176. 179.
[n] n. 178.

§. CLIV. Status Medicinæ in Oriente.

Ut reliquarum bonarum artium, ſic medicinæ in Oriente conditio mala eſt & deploranda. Turcæ Conſtantinopolitani Græcos Patavii in arte inſtructos & Hebræos conſulunt, quos tamen honore proſequuntur maximo (*a*). Ipſi potius neſcio quem empiriſmum exercent, aut ex memoria & ad imitationem priſcorum curant (*b*).

Græci medici fere ſervi ſunt medicorum (c).

Perſæ in univerſum excitati magis ingenii homines empirici tamen, ut ex ſpecimine pathologico & materia medica adparet, quod S. G. Gmelin habet. (*c**.) Vehementer refrigerantibus utuntur, & febres calidas aqua, venæ ſectione, diæta tenui, cucurbitæ atque citrorum ſucco jugulant, ut etiam hydropes ſuperveniant (*d*). Thevenotum tamen ea curandi ratione feliciter maximo ex morbo eripuerunt (*e*). Noſodochia habent, quibus medici præſident (*f*), ægroti tamen parum bene tractantur. Multum utuntur Razeo.

Malabares etiam formulas a priſcis medicis memoriter receptas diſcunt, in diæta accurate verſantur, in qua ſunt ſeveriſſimi. Cæterum herbarum poteſtates ſatis accurate callent, iisque minime infeliciter utuntur, ut non nunquam Europæorum felicitatem ſuperent (*g*).

§. CLV. Chinenses.

Antiqui hujus regionis principes ſapientia videntur eminuiſſe, & iis remotis ſeculis etiam medicorum majorem fuiſſe peritiam. Quæ enim nunc in artibus, & in noſtra pariter, Chinenſes præſtant, ea fere ex antiquiſſimis libris habent, & fruuntur paratis, ut ne quidem in artibus vulgatiſſimis, ut in coquenda porcellana, avorum ſuorum artificia adtingant.

Notum eſt Chinenſes peritia pulſus omni tempore eminuiſſe, in quo tangendo multo plus laboris ponunt, quam ullus Europæorum; eique aliam & aliam ſignificationem tribuunt, uti in alia parte brachii tactus fuerit: figuras etiam & menſuras in pulſibus varias diſtinguunt, nihil ominus ſubtiles quam nuperorum Gallorum inventa, ut etiam pulſus hepaticos, ſtomachicos, renales, lienales apud Chinenſes reperias, ante Theophilum Bordev.

Deinde

[a] *Miſc. cur.* L. III. p. 138.
[b] Shaw *travels* p. 266.
[c] Guys. *voy.* II. p. 138.
[c*.] *Reiſen*, III.
[d] Chardin *voy.* V. p. 307.
[e] *Voy.* L. II. c. 16.
[f] Chardin L. VIII. p. 85.
[g] *Malab. Miſſ. Cont.* VII. p. 431.

Deinde cognitione materiæ medicæ non modica pollent, atque medicamenta ſtudioſe, ut omnia ejus gentis, ad antiquorum præcepta, vel ipſi parant, vel per pharmacopolas curant parari. Beato vero cœlo & vicinitati Indiæ debent, quod multa ſimplicia medicamenta integrioribus viribus inſtructa poſſideant. Superſtitionis & figmenti in laudibus herbarum multum eſſe non negavero.

In univerſum non malos eſſe medicos legas apud J. BAPTISTAM DU HALDE, qui de hac gente ejusque artibus pleniſſime ſcripſit, ut felicitatem curationum paſſim Europæi admirati ſint (*a*).

L. de *pulſibus* antiquus eſt auctoris VANG SCHO HO, qui aliquot ante Chriſtum natum ſeculis vixit, & ipſe antiquores auctores compilarit, quos & paſſim nominatim citat. Theoriam nihil eſt, quod admireris.

TAI SO SU ME KIVE ſ. *de pulſu*, ejusque commentarius *Pe tſiam* (*c*).

Inter libros medicos ex præcipuis eſt *Pent ſao*, ſ. materia medica auctore LI SCHE TSCHING ſcriptum opus, ſeculo XIV. nuperius, & nuper recuſum, quo præter plantas etiam medicamenta ex animalibus & ex foſſilibus ſumta deſcribuntur, & ad omnes morbos auxilia promittuntur: leges etiam curandorum morborum & concinnandarum formularum docentur. & axiomata dantur ad morbos curandos, ut contraria contrariis eſſe ſuperanda. Formularum ſpecimina addit J. B. du HALDE (*d*).

Y CUM PIE LI TO medicorum ſtudium principale & neceſſarium auctore LI CHUM ZIO medico imperatoris, circa a. 1626. ſcriptum opus (*e*),

ZEM PU KU KIN Y KIEN auctore LUM SIN, ſ. antiquum & novum medicorum ſpeculum ſeculo XVI, imperante TSCHING KIA MO patre KANG HI prodiit (*f*).

Nuperus auctor imperante etiam KANG HI ſcripſit opus TSCHANG SIAG de procuranda longævitate per victus rationem, potiſſimum etiam per moderationem adfectuum animi. Placet quod prandium uberius, cœnam parciorem præcipiat. A paſtu vetat ſomno ſe tradere, & ante paſtum theam jubet ſumere, hæc ex præjudicatis opinionibus.

Neque tamen tanta eſt medicorum in China eruditio. Nulla examina, gradus in utiliſſima artium nulli: quisque indoctus medicinam exercet, ſua medicamenta præparat, cucurbitulis etiam uti & igne, chirurgos habere lego, & multum in arte medendi ſubeſſe theatralis artificii.

LIB.

[a] T, III. L. 3. c. 1.
[b] Ib
[c] in B R. P. I. n. 32.
[d] c. 4.
[e] n. 33.
[f] n. 34.

LIBER TERTIUS.

ARABISTÆ.

§. CLVI.

Veterum Europæ incolarum aliqua tamen medicina fuit. Eam Gothi reges ipſi exercebant (*a*). In Occidente, poſt deſtructum imperium Romanum, artes vix ullæ ſuperfuerunt (*b*). Medicina hactenus apud monachos & presbyteros conſervata non tota quidem evanuit. Regibus francorum ſui fuerunt archiatri. Marcleifus Chilperici R. medicus circa a. 589. (*c*) vixit. Petrus Theodorici nepotis Brunhildæ medicus fuit illuſtris omnino vir, & familiaris magnatum.

Wintarus Caroli M. Archiater (*d*) videtur infeliciter in ultimo morbo Imperatorem curaſſe. Uti Carolus in univerſum bonis artibus favit, ita etiam medicas ſcholas in palatio aperuit, quarum in capitularibus mentio fit (*e*). Inde poſteriori ævo medicina fere apud Clericos ſubſtitit, ut Pariſini etiam medici jure matrimonii ineundi privarentur. Seculo XIII. Fulbertus Carnutenſis epiſcopus & Cancellarius medicinam fecit. Ipſa ſchola medica Pariſina circa a. 1220. auctoritate Papali conſtituta eſt. Librorum multis ſeculis vix quidquam in Occidente ſcriptum eſt, niſi Isidorum velis Hiſpalenſem, qui in *etymologico*, uti aliarum artium, ſic medicæ artis propria vocabula, ut potuit, expoſita dedit. Liber vero Quartus huc facit, quo hiſtoria aliqua artis, morborum acutorum & diuturnorum aliquæ definitiones, cum remediorum brevi cenſu traduntur. Literis aheneis impreſſit Gunterus Zainer. B. B.

§. CLVII.

[a] Dahlin *ſwea. rikes hiſtor.* c. 8.
[b] Cassiodor *divin. Cent.* c. 31.
[c] Koehler L. c. p. 5.
[d] J. Tob. Koehler *primus artis medicæ peritia celebris* Wintarus Gœtting. 1752. 4. *.
[e] ap. Koehler p. 15.

§. CLVII. Walafridus Strabus. Æmilius Macer Alii.

Walafridum in *botanicis* diximus, Helvetum, aut certe in monaſterio S. Galli ex ordine Benedicti monachum, qui circa annum C. 842. hortulum ſcripſit, variis locis editum, Baſil. 1527. 8. *, Friburgi 1530. 8. *. cum Macro. In collectione Aldina Venet. 1547 f. denique curante Andrea Rivino Lipſ. 1653. 8, & alias. (*a*).

Breve, non adeo abſurdum opuſculum, quo plantarum nonnullarum medicatarum vires ſalutares carmine heroico laudantur. Scholia quædam Johannes Atrocianus in editione Baſil. adjecit.

Æmilius Macer, Auguſtei ævi poeta, de herbis ſcripſerat. Eo illuſtri nomine abuſi ſunt medio ævo monachi aliqui. Multo nuperioris certe ævi labor eſt, quem Macro inſcribunt, cum in eo Strabus & Schola Salernitana citetur, & demum auctoris Galli (*b*) opus; ut ex corruptis herbarum nominibus intelligas. Plantæ numeroſiores, ſed ipſa poeſis longe deterior, quam apud Strabum; pars medica tota ad guſtum empiricorum, nimiis cum laudibus.

Coram ſunt duæ editiones, prior Johannis Atrociani cum nonnullis *ſcholiis* Baſil. 1527. 8.*. recuſa Frib. 1530. 8. Altera multum mutata, inſigniter aucta, toto libro II. ex Sereno Sammonico exſcripto, adjectis capitibus de animalibus, quam Henricus Ranzov, vir nobilis, Lipſ. 1590. 8. *. edidit. Cætera vide B. bot. I. p. 215. A. Simone Januensi Macer citatur, ejusque pluſculi verſiculi in *Scholam Salernitanam* tranſierunt.

Cophon incerti ævi homo, de quo nihil ultra reſcivi, ſed antiquus, & paſſim a ſcriptoribus antiquis citatus. Ejus erat l. *de purgantibus*. Eſt etiam ejus de *arte medendi* opus cum Mesveo editum. Græcos citat, medicamenta potius habet Arabum. De vomitu & purgatione primum dicit, deque ſymptomatibus quæ aliquando ſuperveniunt; deinde de adſtringentibus & analepticis, digerentibus, alterantibus, & nonnullis medicamentis. Syrupum acetoſum valde laudat.

Exſtat etiam Argentinenſis editio 1534. in B. B. cum titulo *methodus medendi*. Cophonem inventorem Electuarii frigidi Platearius citat.

Urso *de urinis* ab Aegidio citatur.

Albericus Anglus anno 1079. ſcripſit *de venenis* ni fallor, neque enim recte memini.

§. CLVIII.

[a] Conf. *B. bot.* I. p. 214.
[b] Maurella pro Solano, Gaisde [Guêde]

§. CLVIII. SCHOLÆ SARACENICÆ.

Artes in Occidente languentes Arabum auxilia ſublevarunt. Antiquiſſimæ ſcholæ medicæ, SALERNITANA & MONSPELIENSIS, potiſſimum ab Arabicis auctoribus ortum ſuum duxerunt; dum græci ſcriptores profundiſſimæ tenebræ occultabant, de quibus præter paucos HIPPOCRATIS & GALENI libellos ab Arabibus conſervatos, uſque ad XVI. ſeculum nihil in Europa notum fuit, ut merito ARABISTARUM ſeculum dixerim. Ex ipſa Germania Toletum, Mahometana ſchola celebrem civitatem, ad artes aliquas nobiliores diſcendas vulgo peregrinatum eſt, in qua ſchola, cum aliqua phyſicarum rerum & mathematum elementa docerentur, pro magis fere habiti ſunt, qui amiſſas artes in patriam reportaſſent. Ex SCHOLA quidem SALERNITANA plurimi, quos dicemus, medici prodierunt. Eam FRIDERICUS II. privilegio ornavit, ne quis in utavis Sicilia medicinam feciſſe vellet, niſi a medicis Salernitanis aut Neapolitanis ſevera poſt ſpecimina facultatem medendi impetraſſet. Ea ſchola duodecimo ſeculo, cum BENJAMIN *de* TUDELA iter ſuum ſuſcepiſſet, pro principe Chriſtianarum in arte medica ſchola vulgo habita fuit, & anno 1190 ab ABBATE JOACHIMO Hippocraticum collegium dici meruit (a.*).

§. CLIX. CONSTANTINUS.

Primo loco pono CONSTANTINUM AFRICANUM, Afrum, Carthagine natum, qui in Oriente diu vixerit, ibique artem medicam didicerit, & Salernum, quæ didicerat, adtulerit, demum in monaſterio M. Caſſini mortem obierit, a. 1087.

Ejus opera diximus cum ISAACO & cum HALY f. ABBAS. Pleraſque oſtendimus ex Arabibus eſſe converſa, aut certe imitata. De quibus id minus oſtendas, ſunt *opera* Baſil. 1536. fol. *. edita: L. *de remediorum & ægritudinum cognitione.* L. *de victus ratione variorum morborum*, cujus codex eſt in B. S. EBRULPHI *Uticenſis.* (*a*). L. II. *de melancholia.* L. *de incantatione & adjuratione & colliſuspenſione.* L. *de mulierum morbis.*

L. *de humana natura, & de elephantia*, & de animalibus prodierunt Baſil. 1541. f. B. Tig. Una editi fuerunt libri VII. *de morborum cognitione & curatione* (nempe *Pantegni*) L. *de urinis: de ſtomachi malis: de coitu: de animi & ſpiritus diſcrimine: de gradibus ſimplicium. Chirurgiæ* L. I.

Anno vero 1539. fol. ib. curante GAIZONO, *Locorum communium* L. X.

Non undique barbarus, nihil tamen mihi viſus eſt habere proprii. Multa ubique ſuperſtitio.

Addidit

(a*) GIMMA *ſtor. lett.* p. 683.
(a) MONTFAUC. III. p. 1272.

Addidit PAULUS DIACONUS aliqua, quæ non ſuperſunt, *Aphoriſmi expoſitionem*, cujus codex erat inter RANCHINIANOS (*b*); *de pulſibus*; *de* PLATONIS & HIPPOCRATIS *placitis*; *de regimine ſanitatis* (*c*).

Pantegni CONSTANTINI jam SIMON Januenſis citavit.

GARIOPONTUS, ignotus homo, cujus ſunt *de morborum cauſis*, *accidentibus & curationibus*, *ad totius corporis ægritudines remediorum* κραξεων L. VIII. Baſil. 1536. 8. GUNZ; & *de febribus earumque ſymptomatibus* L. II. Baſil. 1531. 4. *.

Idem, ut video, qui GALENI *Paſſionarius* (*c**), quem THEODORUS PRISCIANUS collegit [*d*], & cujus codex cum titulo THEODOSII PRISCIANI, ſ. potius GARIOPONTI l. *de ægritudinibus a capite ad calcem* (*e*) eſt in B. R. P. Idem eſt auctor, qui *Dynamidiorum* (*f*). & libri *de medicamentis expertis*. REINESIO teſte.

Scripſit etiam *chirurgiam* (*g*), & ſuum l. *phyſicorum* (*h*). Medicinam exercuit, & ad propriam experientiam provocat, ſuoque nomine loquitur. Negat ſe potuiſſe hepatis ſcirrhum ſanare; abſtinentia a vino multos ſe podagra ait liberaſſe. In ictero frequenter hieram dedit: a tertiana notha correptum ante ver proximum non potuiſſe curari adnotat.

THEODORUM PRISCIANUM citat, & THEODOSIUM & BASILIUM, & JACOBUM. Citatur a SIMONE Januenſi. Barbariſſime ſcripſit, mirus homo. Multa habet empirica, medicamina numeroſa laudat, & vehementer extollit. Alibi videtur de methodicis aliqua retinuiſſe, ut ſpaſmum ſtrictivam eſſe paſſionem (*i*). Febres dicit ſtrictas dari, ſolutas, & complexas (*k*). Diatriton habet (*l*), quæ ad PRISCIANUM referas. In univerſum tamen HIPPOCRATEM & GALENUM ſequitur, iſtumque exſcribit, cauſæ etiam ut cognoſcantur, poſcit (*m*). Medicamenta ſecundum ægrorum diverſitatem & morbi tempora alia & alia convenire monet; febrem ſedem habere aut in ſpiritibus, aut in humoribus, aut in ſolidis patribus (*n*). Primo mane in ſynocho cibum dat (*o*). Criſes admittit, dieſque criticos.

(b) MONTFAUC. II. p. 1283.
(c) B. R. P. n. 6957.
(c*) p. 257. 294.
(d) M. D. D. S. PETRI CANTABRIG. n. 1869. conf. p.
(e) n. 69. 53.
(f) p. 54. 91.
(g) p. 976.
(h) p. 60. 996.
(i) p. 886.
(k) p. 1236.
(l) p. 145.
(m) p. 3, b.
(n) p 121. b.
(o) p. 126.

Ad hunc difficilem & ſalebroſum ſcriptorem multa exſtant egregie notata REINESII *in var. lect.* Parvi fecit REINESIUS exſcriptorem *var. lect.* III. 12.

Ex GARYOPONTO multa ſumſit auctor libri *pſeudonymi* ÆSCULAPII, *de morborum paſſionumque corporis humani cauſis, deſcriptione & cura* Argentor. 1533. fol. 1544. fol. cum HILDEGARDI conf. p. 372.

§. CLX. JOHANNES *de* MEDIOLANO.

Poema exſtat, cujus numeroſiſſimæ proſtant editiones, & cujus auctor dicitur JOHANNES *de* MEDIOLANO fuiſſe, tamen ut tota ſchola ſubſcriberet (*a*). Dicatum eſt ROBERTO, GUILIELMI CONQUESTORIS filio natu maximo, cum Hieroſolyma ad regnum Angliæ capeſſendum legitimus heres profiſciſceretur, Salernitanos vero medicos ob vulnus conſuleret, quod idem putat RENATUS MOREAU ab uxore viri amantiſſima ſuctu eſſe curatum, etſi eo ævo vulgaris erat opinio (*b*), veneni funeſtam vim in ſuctricem tranſituram. Annum definiverat 1100. ARNOLDUS *de* VILLANOVA, qui notas auxit, non ipſe auctor (*c*). Editiones fere innumerabiles ſunt, quas vide in B. bot. I. p. 216, 217, 218. Mihi hic ſufficit RENATI MOREAU editio Pariſ. 1625. 8, *. pleniſſima & caſtigatiſſima. Mirum vero eſt, quam diverſus ſit numerus verſiculorum, in diverſis codicibus Cl. virorum, ut NAUDEANUS 183. verſus, SCHENKIANUS 1239. contineat (*d*). MORAEUS pluſculos verſiculos omiſit, quod ad Hygieinem non facerent. Multi verſiculi ex MACRO ſúmti ſunt, LEONINI cæterum plurimi.

Titulus eſt *de tuenda valetudine:* Scopus eſt facienda & vitanda docere. Præcepta ex veteribus partim, partim etiam ex vulgari opinione deſumuntur.

Præter ſuos commentarios MORELLUS addidit ARNOLDI *de* VILLANOVA notas, & JACOBI CURIONIS, & J. CRELLII a COSTANSONIO emendatas. Ipſe ex ATHENÆO, poetis, & omni antiquitate loca parallela collegit. Loca etiam veterum multa emendat, & ipſius DIOSCORIDIS. Plura dicam ad a. 1625.

§. CLXI. VARII.

OTHO CREMONENSIS non longe ab hoc ævo vixerit, cujus 115. verſus leonini *de electu medicamentorum ſimplicium* Francofurti 1533. 8. Turini 1614. 4. *; excuſi ſunt, quibus ſigna bonæ notæ continentur.

Deinde HILDEGARDIS, Abbatiſſa Bingenſis, exeunte ſeculo duodecimo ſcripſit *de ſimplicibus etiam medicamentis* L. I., & *de compoſitis* L. I. Argentor. 1533. f. 1544. f. & alias excuſos. Pſeudonymum opus & diva indignum eſſe monet GUIL. du VAL.

JOHANNES

(a) GIANNONE Hiſt. Neapol. C. X.
(b) p 604.
(c) MOREAU p. 15.
(d) MOREAU p. 21.

JOHANNES BURGUNDIO, judex Piſanus, ſub eadem tempora ſcripſit codices varios ineditos, *commentarium in* GALENUM *de alimentis*, & l. *de regimine ſanitatis* MAZUCHELLI: eſt etiam ejus *contra peſtilentiam* codex in B. R. Angliæ MONTF. I. p. 631.

ADELARDUS anglus *de re medica* l. numeroſos circa a. 1130. ſcripſit BALE.

JONA BEN GANNACHI, plenius ABU WALID IBN GENNACHI Cordubæ vixit a. 1121. WOLF.

§. CLXII. ÆGIDIUS. ALII.

Et ipſe ex Salernitana ſchola, medicus & poëta, PHILIPPI AUGUSTI ævo vixit. & Corbolienſis vocatur (*a*). Cl. WITHOF tamen ſuſpicatur ſcotum Atholienſem, & PHILIPPO potius antiquiorem fuiſſe.

Ejus exſtat l. *de urinis*, poëma ſatis illepidum, cujus finis eſt, ſigna & prognoſtica docere, quæ ab urina repetúntur. Excuſum eſt Venet. 1494. 4. cum GENTILIS comm. Tum UDALRICI BINDER cura Argent. 1506. 4.* Alterum *de pulſibus* poema diximus in *B. Anat.* I. p. 141. Prodiit cum priori Venet. 1494. ni fallor PL. & alias.

Codex exſtat in B. *Taurinenſi* II. alius in B. R. Par. n. 1160. Alius erat apud DAUMIUM.

Aliud eſt poëma *de re medica*, cujus hinc inde codices exſtant, ut in B. LAUDIANA n. 1013, in *B. Bernenſi*, in *B. Taurinenſi* MONTFAUCON, ſi differt a ſequente.

Nempe *de compoſitione medicamentorum*, ſ. *antidotarium*, vaſtum poëma, 6000. omnino verſuum (*b*) non peſſimorum.

Ejus etiam eſt l. *de venenis*, niſi hic error ſubeſt, & *de prognoſticis*.

ABRAHAM ABENESRA, qui ſub finem ſeculi XII. vixit, ſcripſit *de diebus criticis* l. editum Lion 1496. 4. 1588. 4. Rom. 1544. 4. Francof. 1614. 12. LIND. Hebraice eſt in B. LEIDENSI.

SCHEMUEL IBEN JEHUDA Judæus Andaluſius a. 1188. medicinam fecit. WOLF.

M. SALERNI *tabulæ* exſtant in BB. & *Commentarius ſuper ſuas tabulas* in eadem BB.

MARBODEUS Rhodonenſis, auctor l. *de gemmis* EVACI adſcripti, obiit a. 1127.

(a) Vid WITHOF de ÆGIDIO CORBOLIENSI Duisburg 1751. 4. *.
(b) NAUDE' *Quæſt.*

Bernardus archiepiſcopus Meſſanenſis, Henrici VI. & Constantiæ medicus (*c*).

§. CLXIII. Trotula.

Neque Erotis eſt, Juliæ libertæ, cui in Wolfii editione tribuitur Baſil. 1566. 4. * & 1586. 4. *.

Neque Trotulæ, quæ femina in ipſo opuſculo citetur, & ab auctore diſtinguatur, atque laudetur, quod puellam flatibus uterinis infeſtatam ſanaverit. Id tamen nomen præfixum habet in editione Veneta 1555. 8. *, Argentinenſi 1544. fol. &c. Salernitanæ ubique feminæ, earumque mores hic citantur, & Magister Gerardus, qui ſpecillis uſus ſit, non ante ſeculum XII. inventis, & Theodoricus, qui, ſi celebris ille eſt chirurgus, Trotulæ opuſculum fuerit poſterioris ævi. Citatur & Cophon, & Saracenæ mulieres. Editiones & codices diximus in *B. Anat.* p. 142.

Titulus plenior eſt Venetiis 1555. 8.* Trotulæ *de mulierum paſſionibus ante & poſt partum l. experimentalis.* Pars major clinici eſt argumenti, de menſibus retentis & nimiis, de graviditatis & puerperii malis, de decoratione, de uteri variis morbis, de nutricis ſelectu, de morbis nonnullis aliis, etiam oculorum.

§. CLXIV. Seculum XIII.

Hoc infelix alioquin ſeculum, tamen bonis literis & arti medicæ hactenus favit, quod imperante potiſſimum Friderico II, ſcripta veterum ex Græco ſermone converſa, vulgo in uſum recipi receperint, Aristotelis potiſſimum opera a Michaele Scoto aliiſque converſa, tum Galeni. Videas ergo ab his temporibus multo plures in arte medica viros inclareſcere, qui in univerſum quidem Arabum placita ſecuti & Græcorum, tamen paulatim ad naturam ipſam conſulendam reverſi ſunt.

Ineunte hoc ſeculo ſcripſit Mengos monachus, cujus *de natura rerum* L. XX. ſunt in *B. Bernen.* p. 107.

§. CLXV. Rogerius. Rolandus. Alii.

Difficillimum mihi viſum eſt, in tanto ſcriptorum diſſenſu, veram ætatem cuique ſcriptori adſignare. Qui ſunt inter meos libros, eos legi, & ſubinde veræ ætatis veſtigia reperi; alias in tenebris me dolui deſtitutum.

Antiquior reliquis videtur Magister Rogerius Parmenſis, ex ſchola Salernitana, quem lego Academiæ Monſpeſſulanæ cancellarium fuiſſe; cujus duo exſtant

(c) Panelli II. p. 6. 7.

ſtant *medicæ artis compendia*, ROGERINA *major & minor*, quarum paſſim codices reperiuntur.

Citatur Ejus *practica medicinæ* Venet. 1490. fol. 1499. f. B. GESN. 1519. f. B. GESN. ſed ea fuerit *chirurgia* ROGERII.

L. *de phlebotomia venarum omnium & earum utilitate* Baſileæ 1541. fol. B. Tig. prodiit, cujus codex eſt in BB.

Citatur etiam *antidotarius*, & *medicamenta per ſingula*, potiſſimum *ſyrupi* Venet. 1499. fol.

Sub initia ſeculi vixiſſe adparet, qui JAMERIO prior ſit, iſte ROLANDO, hic BRUNO, qui ipſe ſuum opus a. 1252. edidit.

Mihi coram eſt *Chirurgia* (ll. IV.) ROGERII, Bergomi 1498. f. MAITT., Venet. 1499. fol. * & 1546. fol. * excuſa. Tota fere medicamentaria eſt, ut HIPPOCRATES & Arabes ſæpe citentur. Ad medica revoces morbos oculorum, mala cutanea, anthracem, anginam, hæmorrhoides, lepram, ſpaſmum. Spongiam marinam adverſus ſtrumas commendat. Breves cæterum libelli ſunt, & perpaucis notulis a ROLANDO aucti.

Alius eſt ROGERIUS de BARONIO, Pariſinus, cujus *de exhibitione medicinarum opiatarum & laxativarum* eſt inter ll. EDUARDI TYSON n. 4155. & R. BURSCOUGH n. 7673. Alio titulo *de purgantibus*, *de dandis medicinis*. L. *de opiatis & prologus medicinarum* eſt in ll. B. FR. BERNARD n. 3635.

MAGISTER ROLANDUS, doctor medicus, ROGERIUM, & ipſum ordinem etiam ROGERII ſecutus, quaſi commentarium in eum dedit in *Chirurgiæ* libris IV. Venet. 1499. fol. *. 1519. fol. BB. 1546. fol. * editis. Medicamentorum magna vis hic congeritur, inter quæ magis & magis etiam chemica reperias, & ſuperſtitionem plurimam.

ROLANDUS aut ROLANDINUS, medicus. EJ. *ratio medendi morbis interiorum & exteriorum corporis humani partium* L. IV. exſtat Baſil. 1541. fol. B. TIG. cum ALBUCASE & ROGERIO.

BRUNUS, Longoburgenſis, *Chirurgiæ majoris* libros dedit duos, fere cum prioribus editos. Morbos etiam oculorum huc revoces, anginam, ſcrophulas, botium, hæmorrhoides.

Chirurgia *parva* eſt quoddam hujus operis fere compendium. Repeto, fere ejusdem eſſe ſaporis chirurgiam, & in medicamentis fere ſe continere.

THEODORICUS, diſcipulus HUGONIS de Lucca, epiſcopus Cervienſis, in ſuis chirurgicis GALENUM, ALEXANDRUM, Arabes citat. Vitæ rationem ita temperat, ut ſibi caveat, dum periculum adeſt inflammationis, eo ſuperato uberius ægrotum alat. De podagra, paralyſi, epilepſia, narcoticis agit. Malagma mercu-

mercuriale habet ad malum mortuum, lepram nempe incipientem, repetitum ab Arnaldo, poſt quem ad luem veneream curandam idem translatum fuit: unde paulatim uſus hydrargyri manavit. Cum prioribus prodiit.

§. CLXVI. Johannes Platearius, Joh. de S. Paulo.

Ille ignotus homo, medicus Salernitanus. Ejus tempora hactenus æſtimare licet, quod a Petro de Crescentiis citetur, atque adeo ſeculi ſit XIII. ineuntis. Patre natus eſt medico (*a*).

Ejus *Practica brevis* Venet. 1497. Gesn. & Lion 1525. prodiit fol. parv. BB., etſi credas vetuſtiorem eſſe editionem. Compendium eſt artis medicæ, ſecundum morborum ſeriem. Galenum citat & Alexandrum, quorum theoriam & curandi rationem tradit, admiſtis ſuperſtitioſis. Ita ſanguinem, de ſcapulis cucurbitularum ope eductum, cum ovis corvi poſt finem paroxyſmi epileptici dat bibendum. Adverſus hydropem ſuum ſyrupum laudat, qui eſulam recipit. Codex eſt in B. R. P. n. 8160.

In B. *Medicea* eſt, Plut. 73. codex italicus, *delle infirmidade che poſſono avvenire nel corpo humano, colle loro cure ſecondo che pare a Plateario.*

L. *de ſimplici medicina, ſ. circa inſtans* (a quibus vocibus incipit), diximus in B. bot. (*b*), codex eſt etiam in B. Ashmoliana n. 7745. Alphabeticus eſt medicamentorum ſimplicium cenſus, cum magnis laudibus virium medicatarum. Una cum practica prodiit Lion 1525 fol., & cum Mesve frequentiſſime Venet. 1490. fol. *. &c. Codex eſt B. Taurin II. & Glossarium Platearii ib. ſeculo XIV. ſcriptum.

Johannis Platearii *ad Antidotarium* Nicolai *adnotationes*; Laudes ſunt medicamentorum Nicolai, & ſimplicium medicamentorum, quibus conſtant; aliqua etiam de doſibus habet & de miſcendi ratione. Hyoſcyamum ad omnia inflammata extus adpoſitum prodeſſe. Verum hæ adnotationes non videntur noſtri eſſe Plateari cujus nomen paſſim in ipſo opere citetur, (*c*). Prodierunt etiam repetito cum J. Mesve.

An idem cum Plateario fuerit J. de S. Paulo, cujus *aphoriſmi de virtutibus ſimplicium* ſunt inter codices Britannicos Tanner p. 582. & in B. Cai. Gonv. n. 996. tum *breviarium medicinæ quinque partitum in* B. Bodl. n. 2462.

An l. *de ſimplicibus & compoſitis medicinis opiatis; de aquis & oleis* in B. Burslough n. 7675. alius fuerit ab inſtante.

Commentarius in Richardi Anglici *tabulas* MS. eſt in B. S. *Petri Cantabrig.* n. 1881.

§. CLXVII.

(a) p. CCVII.
(b) p. 221.
(c) B. bot. I. p. 222.

CLXVII. Albertus.

Vulgo *magnus*, Dominicanus, Germanus, compilator L. *Aggregationis*, Ej. eſt ſ. *libri ſecretorum de ſecretis mulierum, de virtutibus herbarum & lapidum & animalium quorumdam*, qui inficetus liber ſæpiſſime recuſus eſt. Antiqua editio XV. ſeculi coram eſt, loco non addito. Plures editiones addidi in *B. bot.* p. 222, & addo Germanicas Argent. 1516. 8. 1544 8. Francof. 1581. 4. Nurnberg 1678. 12. edente Brandio Lipſ. 1595. 8. Latinas Lion 1506. 12. 1551. 12. 1571. 12. 1574. 12. Argent. 1615. 12. maj. Trewio dictas.

L. *de ſecretis mulierum* potiſſimum huc facit ob morbos ejus ſexus. Diximus alio cum titulo prodiiſſe Henrici *de* Saxonia *de ſecretis mulierum*. Auguſt. 1484. 4. Francof. 1615. 8. Lind.

Porro inter ll. *de vegetabilibus* etiam continentur vires plantarum medicatæ, & arborum, potiſſimum etiam medicinalium notitio [*a*].

L. *de monſtroſis hominibus* eſt in B. Cai. Gonv. n. 9.

L. *de augenda memoria* Bonon. 1491. fol.

Codex *de cautelis medicorum habendis*, *ſ. de cautelis medico neceſſarium*, eſt in B. R. P. n. 7030. A.

Hæc ſcripta mihi non contigit vidiſſe.

Alberti tr. *de febre peſtilentiali ſuper primum fen quinti Canonis* Avicennæ eſt in B. R. P. n. 7031, an noſtri?

L. *de rerum proprietatibus* continuo dicemus.

§. CLXVIII. Petrus *de* Crescentiis.

Sub initio ſeculi ſcripſit, vir nobilis & ſenator [*b*].

In ejus L. XII. *ruralium commodorum*, quorum antiquiſſimam editionem abſque anni numero, ſed Lovanienſem, coram habeo. Videas legiſſe Catonem, Varronem, Columellam, Palladium, Geoponicos Græcos, quos quidem ſcriptores aut Latinos aut Græcos eo ævo nemo vel vixiſſe noverat. Pertinet huc potiſſimum liber V. & VI. In l. V. de arboribus & in L. VI. de herbis, vires medicatas, compoſita etiam medicamenta recenſet, quæ ex quaque ſimplici medicina parantur. Fr. Albertum citat, eo adeo nuperior, & Gerardum, materiæ medicæ, ut videtur ſcriptorem, tum Macrum; Avicennam; Isaac; Albu Masal; & Arabes etiam potiſſimum ſecutus eſt.

§. CLXIX.

(a) Bibl. bot. I. p. 222.
(b) ib. p. 225.

CLXIX. Guilielmus *de* Saliceto.

Placentinus, Clericus, Profeſſor Veronenſis, obiit circa a. 1277, doctus homo, quem non compares cum prioribus, quos dixi, chirurgis. In *Chirurgiæ* V. li. Venet. 1546. fol. *. & alias editis, pauca huc faciunt, de morbis cutaneis, de ſudore nimio. Ventoſitatem membra perambulantem cum ardore & febre vinculis injectis vult compeſcere [*a*] In L. V. medicamenta ſimplicia ex ordine alphabeti recenſentur. Hydrocephalum ſanavit cauteriis & aliis externis præſidiis.

Ejuſdem *ſumma conſervationis & curationis. Venet.* 1490. f. Trew, Gunz. 1502. fol. Trew.

Ej. tr. *de ſalute corporis.* Lipſ. 1495. Riv. An idem liber? Neutrum vidi.

Vincentius Bellovacenſis, obiit .a 1264. [*b*]. Ejus compilatoris ſunt *ſpecula quatuor*, quæ conjuncta prodierunt Lion 1591. fol. & alias. Liber XII. eſt de medicina & chirurgia, & de medicamentis ſecundum claſſes, L. XIII. diætetica continet & cibos, L. XIV. pathologica, L. XV. aliqua de ſomno, vigilia, vita, morte. Non alius fuerit Vincentius de Burgos, cujus l.hiſpanicum dicemus.

§. CLXX. Bartholomæum.

Antiquior eſt Petro Hispano, cum ab eo citetur [*c*], Bartholomæus de Glanville, ſ. Anglicus, cujus opus exſtat *de rerum proprietatibus*, ſæpiſſime recuſum, & Noribergæ 1519. fol. *. [*d*]. Cum Johannes XXI. obierit anno 1277, antiquior utique Bartholomæus eſt, quem ex Alberto ſumtum eſſe, certe non mala, ex temporum ratione, eſt conjectura. Mihi videtur compilaſſe, ſed ex Constantino potiſſimum hauſiſſe & Isidoro. Pertinet autem potiſſimum ad praxin liber VII, in quo morbi a capite ad calcem memorantur. Sed etiam vires medicatæ plantarum, animalium &, mineralium ſuis locis recenſentur.

Qui Alberto tribuunt citare poſſint libros VI. *de rerum proprietatibus* Alberti, quorum codex MS. eſt in B. Taurinenſi II. p. 101. iterumque ib. Libros XX.

Gilbertus Anglicus frequentiſſime ab eodem Petro Hispano citatur, qui adeo ante a. 1300. poni debet, quo a Freindio recenſetur. Ejus *compendium medicinæ tam morborum univerſalium, quam particularium, emendatum per* Mich. de Capella, prodiit Lion 1510. 4. Mead. Trew. Genev. 1608. 4. & 12. Merklin cum titulo *Laurea Anglicana, ſ. compendium totius medicinæ.* Nunquam legi. Freindius docuit multa habere empirica & ſuperſtitioſa, Græcorum tamen theoriam eſſe ſecutum, juvenis melancolici curationem dicere, quam aquis Bathonienſibus debuerit; ſymptomata recenſere, quæ coitui cum elephantiaco ſuperveniant.

Ex

(a) *B. Chir.* I. p. 148.
(b) Henault *abregé Chronologique.*
(c) p. 256 de paſſionibus oculorum.
(d) B. bot. I. p. 213.

Ex SANTE ARDOYNO reperio, non mala adverſus hellebori & hyoſcyami noxas conſilia dediſſe.

Commentarii M. ſ. in ÆGIDIUM *de urinis* exſtant in B. *Coll. Martin. Cod. Brit.* n, 683.

Antidotarium, & ejus compendium [*c*].

De *viribus & medicinis herbarum, arborum & ſpecierum* etiam ſcripſit.

RICHARDUS, non dubie Anglicus, citatur ab eodem PETRO HISPANO, Ejus *compendium medicinæ* eſt in B. Bodl.

L. *de urinis* in B. CAI. GONV. & in B. *Coll. nov.*

L. *de pulſibus* ib.

ROGERIUS BACON, magnus phyſicus & chemicus auctor, obiit a. 1292.

Ejus ſunt codices *de graduatione medicinarum, de gradibus, & antidotarium* in B. PEMBROK n. 197. b. L. de *arte memorativa*, TANNER. L. De *ſomno & vigilia* B. BODL. n. 1791. De *retardandis ſenectutis accidentibus*, Oxon. 1590. MEAD. anglice Lond. 1683. 8. cum multis medicamentis etiam chemicis, & eorum præparatione. Viperarum carnes laudat.

§. CLXXI. PETRUS HISPANUS.

Archiater, inde JOHANNES XXII. vel XXI. Pontifex maximus.

Ejus celebre eſt opus *ſumma experimentorum ſ. theſaurus pauperum*, ſ. *de medendis corporis humani morbis per euporiſta*. Sæpiſſime excuſum eſt, Antverp. 1497. B. GOTT. Lugduni 1525. fol. B. B. Francſ. 1576. 8. cura GUILIELMI ADOLPHI SCRIBONII TR. 1578. 8. Paris. 1576. 8. 1577. 16. RIV. & Hiſpanice Pinciæ 1672.

Codex eſt in *B. S. Petri Cantabr.* n. 2329. & duo in B. Taurinenſi.

Morbi in eo recenſentur a capite ad calcem. Ad quemquam morbum adjicitur numerus inſignis medicamentorum, ex GALENO & Arabibus, ex CONSTANTINO etiam & MACRO, PLATEARIO, BARTHOLOMÆO, GILBERTO, TROTULA, ROGERIO, RICARDO ſumtorum, ut ſubinde vox adſcribatur *expertum*. Multum vanitatis & ſuperſtitionis, neque valde fidas auctori, ad ſuum experimentum provocanti, ut de antiqua epilepſia, quam ait ſe vidiſſe curatam medicamento ex caſtoreo, opopanace, antimonio & ſanguine draconis.

Ejus ſunt etiam commentarii in ISAACUM *de diætis univerſalibus & particularibus*, qui prodierunt Lion 1515. fol. MERKL. Codices ejus in B. R. P. n. 6956. citantur, *commentarius in artem parvam* GALENI, *in prognoſtica* HIPPOCRATIS, in

(c) in B. CAI. GONV. n. 966. B. *S. Petri Cantabr.* 1870.

PHILALETUM *de pulſibus*, in THEOPHILUM de urinis, *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS, in JOHANNITII *introductionem.*

I. TOBIÆ KOEHLER *vollſtändige Nachricht von Pabſt Johann XXI, welcher unter dem Nahmen Petrus Hiſpanus als ein Arzt und Weltweiſer berühmt iſt.* Gœtting. 1760. 4*. Luſitanus, Uliſſiponenſis, vero nomine PETRUS, JULIANI medici f. græce & arabice doctus medicus, archiepiſcopus Bragenſis, demum pontifex maximus, obiit a. 1277.

CECCO de ASCULO ſeculo XIII. puto vixiſſe, qui ſcripſit *modo di conoſere quale infirmita ſien mortali or no per via delle ſtelle.* Codicis meminit PANELLUS

PETRUS de AICHSPALT, aut REICHSPALT, aut ARTSPALT anno 1304. ad Moguntinæ ſedis faſtigium pervenit, ipſe medicus.

Male ad a. 1278 apud C. WOLFIUM legas R. CHANIN f. JOHANNITIUM ABUSAID HONAIN f. EBN IISHAG EL ABIDI hiſpali a. 1278. floruiſſe, qui tranſlator ſit GALENI. Eum virum dixi p. 345. Seqq.

M. JOHANNES de S. AMANDO Canonicus, Tornacenſis. Ejus ſunt adnotationes in NICOLAI *antidotarium*, quæ cum MESVE fere prodierunt, Venet. a. 1495. f. 1602. fol. *. &c. Vires medicamentorum ſimplicium & componendi cauſæ, encheireſes &c.

EJ. *regimen peſtilentiale* M. S. eſt in B. B.

EJ. *de baſibus medicamentorum* in B. Bodl. n. 1761.

EJ. *de uſu idoneorum auxiliorum.* Mogunt. 1534. 8. GESN. B.

EJ. *codex de conſervatione ſanitatis & tardatione ſenectutis* dicitur in B. UFFENB. fuiſſe.

EJ. *de balneis* l. exſtat. in collectione Veneta.

EJ. *areolæ, ſ. tractatus de virtutibus & operationibus medicinarum ſimplicium & compoſitarum* ſunt in B. R. P. n. 7063. 6476. *in B. S. Petr. Cant.* n. 3654. in ll. BERNARDI n. 1133. in B. Coll. *Weſtminſter* n. 1242, Aliud ejus veri opus MS. eſt in *B. Taurnienſi* II. p. 14.

Neſcio an mereantur citari peregrinatores hujus ævi; J. de PLANISCAMPY, qui a. 1246., PETRI ASCELIN, qui a. 1247, VINCENTINUS de RUBRUQUIS, qui a. 1253. ad Tartarorum M. Chanum profecti ſunt, quorum narrationes conjunctim excuſæ ſunt, a PETRO BERGERON Pariſ. 1634. Haag 1735. 4. B. B.

HUGO de EVESHAM, medicus, circa a. 1287. Ejus *Comm.* ad ISAAC *de febribus, Canones medicinales & problemata* GESNERUS citat.

§. CLXXII.

§. CLXXII. Simon de Cordo.

Vulgo *Januenſis*, ſubdiaconus, Capellanus Nicolai IV. pontificis maximi qui a. 1292. obiit.

Ejus eſt opuſculum, cui nomen *Clavis ſanitatis ſimplicia medicamenta latina, græca, arabica alphabetico ordine elucidans. Recognovit, mendis purgavit, citationibus* Plinii & *aliorum auxit* Georgius de Ferrariis. Venet. 1514. fol. B. B. Aliæ editiones ſunt Patav. 1474. f. Venet. 1486. f. Tr. 1507. f. 1510. f. 1513. 1514. f. Trew. Codices dixi in *B. Bot.* In Mediceae Plut. LXXIII, vocatur l. *ſynonymorum.*

Alphabetica eſt recenſio vocabulorum medicorum, morborum, medicamentorum ex tribus regnis. Non ſine labore natum opus: etſi peſſimi ſeculi. Etſi enim trium linguarum noſter nullam accurate tenuit, ab omnis generis tamen hominibus, Græcis, Arabibus, aliis, de vero ſenſu nominum & vocum inquiſivit. Cassium Felicem citat, cujus proprius codex in noſtri Simonis libris fuit, *de morbis*, tum ejusdem *antidotarium.* Habuit etiam Demosthenis *de oculorum morbis* codicem nunc deperditum, cujus tamen pars anatomica jam eo ævo amiſſa fuerat, & perantiquum de *Alchymia* codicem, in quo & chirurgia fuit. Citat Arabes, Dioscoridem, Alexandrum, Democritum, Oribasium ad Eustathium, Musionis *gynæcia*, Paulum, Avicennam, Ali Abbas, Albucasim, Alzaar, Isaaci libros a Constantino converſos, Theodori Prisciani antidotarium, & l. de medicina, Garioponti paſſionarium, Vegetium, Gerodium, Stephani Synonyma, Macrum, primusque nuperiorum Celsum.

Ej. *de idoneo auxiliorum uſu* aliqua excerpta prodierunt Mogunt. 1534. 4. Haenel.

Jacobi de Partibus & Januensis *gloſſas* in Alexandri practicam habet Gunzius Lugduni 1504. 4. editas, tum Papiæ 1520. 8. Linden.

Vertit idem Simon Serapionem *de ſimplicibus medicamentis.*

Vertit & librum *ſervitoris*, uſus Abrahami Judæi opera.

Bonominus *Bergomenſis* ſcripſit *de urinis* l., *quæſtionum* l. 2. *Medicinalem canonem*, *Problemata*; *opuſculum ſuper* Isaac *de febribus.* Mandosius.

Angelus Camerinenſis, archiater Bonifacii VIII. reliquit codices M. S. *præſervationis a peſte*, *regiminis*, *præſervationis a venenis.*

CLXXIII. B. Gordon. Alii.

M. Bernardus de Gordonio, Bruni Chirurgi fil. profeſſor Monſpelienſis, docere cepit a. 1284. & *lilium* ſuum abſolvit a. 1305. (in *præf.*)

Ej. *lilium medicum Practica* GORDONI *dicta & tr. de urinis & pulſibus* prodiit Lion 1474. 8. Francof. 1486. f. Venet. 1491. fol. RIV. 1491. f. MAITT. 1498. fol. RIV. TREW. 1509. fol. 1530. fol. TR. RAST 1532. 8. abſque loco TREW. FALC. 1546. 4. MEAD. Pariſ. 1542. 8. Lion 1550. 8. 1559. 8. TR. Francof. 1617. 8.*. Gallice Lion 1491. 8. TR. 1495. HOUSS. MAITT. Hebraice verſum a. R. GAYOT NATHAN in *B. Taurin.* n. 58.

Ejus operis codices MS. ſunt in B. ASHMOLE n. 7764, in B. *S. Petri* n. 7764, in B. THEYERI n. 6565.

Lilium eſt cenſus morborum cum ſuis curationibus in L. VIII. diviſus: deinde de victus ratione & pharmacorum in morbis acutis, tum l. III. de prognoſticis, urinis & pulſibus. Pleraque utique compilatitia ſunt, potiſſimum ex Arabibus, ad ſuum tamen experimentum paſſim provocat. Cum alio medico de leproſo ei fuit concertatio. Magiſtrum ſuum periiſſe vidit, ex hæmorrhoide inciſa, & ex ſanguinis jactura.

Ej. tr. *de conſervatione vitæ humanæ a die nativitatis ad ultimam horam mortis*, opera J. BAUDIS prodiit Lipſ. 1570. 8. HEIST. Lugd. 1580. 8. MERKL.

Ej. *practica, nec non de phlebotomia, conſervatione vitæ humanæ, floribus diætarum* Lion 1550. 8. GESN.

L. de phlebotomia in B. CAI. GONV. n. 844. & Lugduni prodiit 1580. 8.

Ej. *de urinis* ſeorſim excuſus eſt Ferrariæ 1487. fol. MERKL & cum *lilio* Venet. 1498. fol. 1530. fol. Et codex in *B. Taurin.* I. Hujus *l. de medicamentis* MS. eſt in B. *Cathedr. Weſtminſter* TANNER n. 1049.

Ej. *de regimine ſanitatis* MS. eſt in B. BODL. n. 1657, idem puto, quod *inſtructio pro iter agentibus* a STROBELBERGERO edita Jen. 1621. 12. *.

L. ſuper I. fen IV. *Canonis Avicennæ* eſt in B. BODL. n. 4469.

L. de febribus excuſus eſt in collectione Veneta.

HENRICUS ab HERMONDAVILLA, doctor & phyſicus Monſpelienſis, medicus PHILIPPI IV., codices medicos & chirurgicos reliquit, quorum chirurgica fere ſunt ex GUILIELMO.

DINUS de GARBO Florentinus, profeſſor Bononienſis, GENTILI antiquior. Ejus eſt *expoſitio ſuper Canones generales de virtutibus medicamentorum ſimplicium ſecundi Canonis Avicennæ.* Venet. 1514 fol. MERKL.

Ej. *Commentaria in IV. fen primi* AVICENNÆ, *qui dilucidatorium totius practicæ generalis medicinalis ſcientiæ nuncupatur* ib. abſque MERKL. TREWIUS habet *commentt. ſuper* III. IV. & V. (ut puto) fen IVti l. *Canonis.* Venet. 1491. fol. & *ſuper* III, IV. & *partem Quinti* fen AVIC. Ferrar. 1489. fol. Compilatio chirurgica.

Ej. *de cœna & prandio epiſtola* Romæ prodiit 1545. f. MERKL. cum THURINI opp. FRAN-

Franciscus de Pedemontio, pariter antiquior Gentili.

Ej. *ſupplementum in ſecundum l. ſecretorum remediorum* J. Mesvæ prodiit cum omnibus illis Mesves editionibus plenioribus, etiam Venet. 1602. fol. *. Pariter ut P. de Apono continuat Mesves opus de morbis cordis, mammarum, abdominis, ventriculi, renum, inteſtinorum, hepatis, veſicæ, partium genitalium, matricis, umbilici, juncturarum, tum de febribus, apoſtematibus, cancro, lepra. Fuſum opus & verboſum, ex Arabibus ſumtum.

Ejuſd. *de balneis* excerpta ſunt in *collectione de balneis* Veneta.

Gerardus de Carmona Hiſpanus, multorum librorum arabicorum tranſlator. Male Cremonam vulgo vocant.

Ejus ſunt *gloſſæ in viaticum* Isaaci (a).

Citatur a C. de Honestis.

Ej. ſumma de laxativis eſt in B. C. Gonv. n. 275. *& gloſſulæ ſuper prognoſticum* Hippocratis (*b*).

Ej. *de modo vivendi* l. in B. S. Petr. Cant. n. 1875. in B. Theyer n. 6645.

Bonamici *de venenis & quæſtionum diverſarum* codices exſtant; auctor vixit inter 1301. & 1350.

Turrisanus de Turrisaniis, vulgo Trusianus & *plusquam commentator*, Carthuſianus, infelix medicus (*c*). Ejus *pluſquam commentum in* Galeni *artem parvam*, *& quæſtiones de hypoſtaſi* prodierunt Bonon. 1489. fol. Trew. Venet. 1504. fol. Merkl. 1517. fol. B. B. 1527. 4 Hænel. 1543. fol. 1557. fol. Tr. Compilatio ex Arabibus.

Hujus pluſquam comment. *in artem parvam* codex erat in B. Reg. Lond.

Rich. Grosthead *de venenis* codex eſt in *Colleg. Eaton* n. 1848.

Aliqui in *antidotarii* B. R. Pariſ. n. 7009. 7010.

Gualther de Bibelesworth vixit imperante Eduardo I. & ſcripſit *de infantum educatione etc.* Tanner.

L. *quid pro quo, ſ. collectio rerum, quæ certa cognatione conjunctæ non abſque periculo aliæ pro aliis adhiberi poſſunt*, incerti auctoris opuſculum, fere cum Mesve prodiit Venet. 1495. 1561. (*d*) 1602. fol. &c. Multa abſurda continet. Quis ſtercus bovis aloes loco uſurpet?

M. Aldobrandini *l. de conſervanda valetudine:* Gallice ſcriptum fuiſſe lego circa a. 1300.

§. CLXXIV.

(a) In bibl. Harleyan & in B. R. P. n. 6859.
(b) B. R. P. l. c.
(c) Gal. Martius in doctr. promiſc.
(d) *B. Bot.* I, p. 220.

§. CLXXIV. Lanfrancus.

Mediolanenſis, medicus eruditus, & Clericus, neque chirurgus, neque laicus, ex patria profugus a. 1295 Pariſios ſe recepit, ibique medicinam docuit & exercuit, vir aliquanto doctior & ingenioſior, quam plerique ejus ævi ſcriptores. (*a*).

Ejus eſt *chirurgia* ſæpe recuſa & Venet. 1546. fol. *. Intercedunt hactenus medica, morbi cutanei, hæmorrhoides, utilitas evacuationum ſanguinis, antidotarium. Totus verſatur in medicamentorum varietate. De venæſectione aliquanto uberius agit, quam ab indoctis chirurgis adminiſtrari queritur, & alieno loco commendari, ipſe vero multas exceptiones recenſet, quæ eam ſanguinis jacturam non admittant. Idem tamen cephaleam numeroſiſſimis venæ ſectionibus ſuperavit. Peſtem drachmis duabus theriacæ ab eo devictam, naturæ tribuas.

Gerardus Bututus de Solo, profeſſor Monſpelienſis, vixit circa a. 1300. (Astruc).

Ejus eſt codex MS. *de ordine & modo purgandi B. Wigorn*. n. 896. Cai. Gonv. n. 271.

Compendium breve & utile in l. J. Burscough a. 7675.

Ej. *Summa de modo curandi* B. Bodl. n. 3541.

Ej. *Summa de laxativis* in B. Cai Gonv. n. 275.

Ej. *commentarium in viaticum* Isaaci 1507. fol.

An Ej. *introductorium Juvenum* Johannis de Solo, ſ. *de regimine corporis humani in morbis?*

Ej. libellus *de febribus. Commentum ſuper nonum Almanzoris cum textu. Commentt. ſuper viaticum*, cum textu prodierunt Venet. 1505. fol. Trew. 1526. fol. Lind.

Treſor des pauvres ſuivant Arnould & Girard de Solo. Paris. 1517. 4. Falc.

Antidotarii & l. de urinis codex MS. eſt inter libros Eduardi Tyson anglice verſus n. 416.

§. CLXXV. Petrus de Abano.

Sive de Apono, etiam *Paduanenſis*, Euganeus, Aſtrologus, chemicus, novarum circa religionem opinionum reus convictus, varia fata paſſus, poſt mortem ſtatuam meruit. Patavii, deinde Tarviſii, medicinam fecit. Ingenio fuit ſic ſatis ſubtili:

(a) Conf. B. Chir. I. p. 149.

ſubtili, & Græcos hactenus legerat Arabeſque, magnus compilator. Librum ſuum de venenis HONORIO IV. Pontifici dicaſſe dicitur (*a*), antiquior adeo THADDÆO Florentino. In meo exemplo XYSTI pontificis nomen legitur, cujusmodi pontifex eo ævo nullus fuit, HONORIUS utique, qui a. 1289. obiit.

Princeps ejus opus eſt, *conciliator differentiarum quæ inter philoſophos & medicos verſantur*, *ſæpiſſime excuſus*, Mantuæ 1472. 4. regnante *Lud.* *de* GONZAGHA. Bonon. 1489. f. Pariſ. 1494 f. CHIV. Venet. 1471. f. MATT. 1473. f. MAITT. 1476. f. CHIV. 1483 f. ID. 1491. f. 1498. fol. CLEM. 1504 CHIV. f. 1520 fol. FALC. 1522. fol. ID. 1545. fol. 1548. fol. *. 1555. fol. CLEM. 1565. fol. MEAD. 1591. fol. Ticini (Papiæ) 1490. fol. 1595. fol. Opus ſcriptum eſt a. 1303. (*b*).

Magna pars ad medicam artem pertinet. Græcorum ab Arabibus, Arabum a ſe mutuo diſſenſum exponit, rationes dat pro utraque ſententia. & litem, ut poteſt, componit. Cæterum fere intra ratiocinia ſubſiſtit, experimenti vix quidquam addit.

Codex M. S. eſt in B. R. P. n. 7008.

Prologus in l. *de venenis* prodiit Lipſ. 1500. 4.

Libellus *de venenis atque eorum remediis* ipſe prodiit Venet. 1473. 4. 1476. fol. SEG. 1485. f. HENN. 1498. f. 1500. f. 1496. fol. 1550. 8. TR. 1548. fol. *. 1565. fol. MEAD. Mediolani 1475. 4. RIV. Patav. 1487. 4. GUNZ. cum priore opere. Solus, curante JOHANNE DRYANDRO Marpurg 1537. 8. *. Curante GUIL. GRATAROLO ex codicibus M. S. auctus abſque loco & anno RIV.

Ex Arabibus potiſſimum ſua compilat, ad venena refert ſcoriam ferri, cinnabarin, magnetem, ex plantis avellanas, ſemen coriandri: ſymptomata recenſet, quæ cuique veneno ſuperveniunt, & antidotum. Ficum Pharaonis ſe in Sardinia vidiſſe febres feciſſe, unicam quando unica devorata fuerat, duas quando duæ, tres ubi tres. Pharmacopolam exſtinctum fuiſſe a libra argenti vivi, ſanguine circa cor coacto. Multum utitur theriaca, lapidis bezoar vult ſe vidiſſe egregios effectus. Commode realgari butyrum opponit. Sed alias ridiculas admiſcet ſuperſtitiones, etiam anulum laudat ſagittario ſerpentem tenente inſcriptum, & carmina adverſus viperæ morſus adhibuit. Citat MATTHÆI *Pandectas*.

Codex eſt in B. BODL. n. 2063. vide *B. Bot.* I. p. 223. alius apud BARUFFALDUM (Mazuchell) alii in *B. Taurinen.* II. p. 121. 125.

Cribra-

(a) SMITH *catal.* Venet.
(b) Diff. IX.

Cribrationes adjecit SYMPHORIANUS CAMPEGIUS, quas dicemus.

Cum porro MESVEUS junior morborum hiſtoriam in morbis pectoris abruperit, noſter edidit *ſupplementum in ſecundum librum compendii ſecretorum* MESVÆ. Arabum dictionem ita eſt imitatus, ut Arabis putes opus eſſe, vel ex formula ſæpiſſime recurrente, *ſi Deo placebit*, loca etiam Arabum, ut RAZEUS, integra compilat. Medicamenta ſunt ſimplicia & compoſita ad ſyncopen, morbos mammillarum. Tum ad morbos abdominis, ventriculi, hepatis, ſplenis, hydropem, ventris fluxum.

Notizie iſtoriche e critiche intorno alla vita di P. d'Abano exſtant in opuſc. ſcientif. T. XXIII.

MICHEL ANGELO ZORZI *lettera interno al ſepulchro ed alla vita di P. Dabano* in epiſtolis ZORZI Padova 1726. 4. B. BUN.

§. CLXXVI. BERTRUCCIUS. ALII.

NICOLAUS BERTRUCCIUS Lombardus, floruit circa a. 1312 (*).

Ejus eſt *collectorium totius fere medicinæ, in quo eſt* 1. *de commendatione medicinæ;* 2. *de informatione medici*, 3. *de regimine ſanitatis*, 4. *de ægritudinibus univerſalibus*, 5. *de febribus*, 6. *de criſi & diebus criticis*, 7. *de venenis*, 8. *de decoratione. Addita eſt nuperrime Practica de notitia & curatione univerſarum febrium & earum accidentibus, tractatus V. continens* Lion 1507. 4. TREW. 1518. 4. RAST. Colon. 1537. 4. TREW. Priores libri VIII. agunt de medicina, de diæta, de morbis a capite ad calcem, de criſibus, febribus, venenis, decoratione; accedit practica de febribus. Omnino nihil potui reperire quod conſervari mereatur. Id peculiare habet, quod poſt methodicam cujusque morbi curationem etiam empiricam addat, ſive medicamenta, quorum modus agendi ignoratur. Variolas, equidem non ſolus, ſalutares eſſe ait, quando mature erumpunt. Balnea ex veteribus repetit, etiam cum in deſuetudinem abiiſſet.

EJ. *in medicinam practicam introductio* Argentin. 1523. 24. L.

EJ. *methodi cognoſcendorum tam particularium quam univerſalium morborum* Mogunt. 1534. 4. L.

Ejusd. *diæta* Mogunt. 1534. 8. *. ſ. *regimen ſanitatis de rebus non naturalibus & avertendis morbis.*

MONDINUS de LENCIIS vel LUCIIS obiit in legatione ad R. ROBERTUM a. 13 6.

Ejus ſunt *adnotationes ad* MESVES *junioris de medicamentorum purgantium ac ſimplicium delectu & caſtigatione* L. I. *ſive ad Canones univerſales*, & *adnotationes cum* MESVEO fere excuſæ, etiam 1602. fol. *. Scholaſtico ordine ſcripta ratiocinia, ſæpe etiam meri ſyllogiſmi.

EJ.

(*) ORLAND.

EJ. *gloſſarium medicum* eſt in codd. F. BERNARD n. 3645.

EJ. codex eſt *de pulſibus*.

Lego etiam *in artem medicinalem* GALENI ſcripſiſſe.

VITALIS de FURNO, Cardinalis & Archiater. EJUS *pro conſervanda ſanitate ad totius corporis humani morbos ſelectiorum remediorum* liber prodiit Mogunt. 1531. fol. *. Lexicon medicum ex CONSTANTINO, PLATEARIO. Cum BELAM Hungariæ (*) R. ſibi viſum citet, non poteſt niſi ſub initia ſeculi vixiſſe. Medicamenta ſæpe vana & vulgaria habet.

HUJUS ætatis eſt, LUDOVICO BAVARO imperante, NICOLAUS RHEGINUS vulgo Calaber, qui multos GALENI libros latine reddidit.

ALBERTUS de ZANCKARIIS circa a. 1326. vixit.

GUILIELMUS de VARIGNANA.

Ejus *opera medica de curandis morbis univerſalibus & particularibus, febribus, venenis, faciei & totius corporis mundificationibus* prodiit Baſil. 1545. 4. LIND. 1595. 8. LIND.

EJ. *ſecreta ſublimia ad varios curandos morbos* Venet. 1520. 8. LIND. Lion 1522. 4. RAST. 1526. 8. TR. 1539. 8. B. Tig. TR. Baſil. 1597. 8. FALC. TR. hic caſtigatus, curante C. BAUHINO. Scripta ſunt.

EJ. opus *de febrium diſpoſitione* Lion 1560. 8. cum SAVANAROLA.

EJ. *practicæ de medicina* codex eſt in B. FARSETTI.

Fuit etiam BARTHOLOMÆUS a VARIGNANA, quem PETRUS de ARGELATA citat.

§. CLXXVII. JOHANNES de GADDESDEN.

J. de GADDESDEN auctore FREINDIO ſcripſit inter a. 1305. & 1317. & dicitur ibi a MATTHÆO citari, empiricus homo, plenus ſuperſtitionum, apprime indoctus, arcanorum amans & laudator, lucri cupidus, rei culinariæ peritus.

Ejus eſt *Roſa Anglica* ſ. *practica medicinæ a capite ad pedes* Papiæ 1492. f. * 1499. fol. TREW. Venet. 1502. f. TREW. 1516. f. LIND. Neapoli 1508. f. SCHULZ. Aug. Vind. 1595. 4. 2. vol. cum notis PHILIPPI SCHOPFII, MEAD, hæc editio emendatior.

Codices ſunt in B. BODL. n. 2467. 3619. & eadem fuerit *Roſa medicinæ* in B. MERTON. n. 779.

Verboſum & vanum ſcriptorem, in editione mea valde incommodis typis excuſum

(*) Loc. *de ſapphiro*.

excuſum non potui abſque tædio evolvere; reperi ex Arabibus fere compilatum, in re medicamentaria ſe continere.

Ej. *de febribus* codex in *B. Taurin.* II.

§. CLXXVIII. Matthæus Sylvaticus.

Prior aliquanto Petro Aponensi, a quo citetur, ſcripſit circa a. 1317. ad R. Robertum (*a*).

Ejus eſt opus *pandectarum medicinæ*. Mea editio eſt *cum* Simonis Januensis *triplici tabula additis nonnullis capitulis ſimplicium, tabula per* D. M. Baptistam Sardum, *adnotationibus per* M. Dominicum Martianum *de* Sospitello *medicum Ducisſæ de Sabaudia* Lion 1478. f. 1534. f. lit. Goth. Eadem fuerit editio Lion 1541. fol. Trew. & eadem, ut puto Turin. 1526. f. Riv., titulus certe idem: Eadem iterum quæ Taurin. 1556. f. Falc. Aliæ ſunt editiones Bonon. per Matth. Moretum 1474. f. 1477. f. Tr. Venet. 1475. f. 1477. f. 1480. f. Gesn. 1486. f. Falc. 1488. fol. Maitt. 1489. f. Gesner. 1491. f. Trew. 1492. fol. 1498. fol. Maitt. 1507. fol. Schulz; 1511, ſed cum Sim. Januensi; 1512. f. min. Tr. 1524. f. Tr. Iterum Novi 1580. f. 1512. f., etiam cum Sim. Januensi. Porro Codex eſt in *B. Coll. Magdal. Oxon.* n. 2274.

Materies eſt medica compilatitia, ordine alphabetico, ſecundum nomina medicamentorum ſimplicium diſpoſita, Arabica, aut latina, eaque corrupta, continens ad quemque titulum loca Dioscoridis, Serapionis, Galeni, Pauli, Mesves. Citat Platearium, Simonem Januensem, Johannem de S. Amando. Non tota clavis Simonis Januensis ſuis locis inſerta eſt, ſed ejus clavis quoddam compendium.

Liber cibalis & medicinalis Pandectarum Neapoli 1474. de Bure. 1477. fol. Maitt. Codex eſt in B. R. P. n. 6960. & in B. D. Marci.

Ex Matthæo Sylvatico Florentin. in B. *Taurin.* II.

§. CLXXIX. Thaddæus Florentinus. Gentilis.

Thaddæus Florentinus, celeberrimus clinicus, cujus plurima apud magnates auctoritas fuit; & cujus conſilia Honorius IV. Pontifex maximo pretio redemit, qui idem ſecundum Mandosium a. 1303. obiit.

Ejus eſt in Galeni *microtechni expoſitio* Neapoli 1522. fol. in anatomicis dicta.

Expoſitiones in arduum aphoriſmorum Hippocratis *volumen*. In l. *prognoſticorum*. *In opus de regimine acutorum & in* Johannitii *Iſagogen* Venet. 1527. fol. BB. edente J. Bricolano. Spiſſum volumen. In *aphoriſmos* primum Galeni

(a) In Præf.

LENI commentarium dat, tum ſuum; ſic in l. *de regimine acutorum*, ſic in *Prognoſticis.* THADDÆI verboſus commentarius occupatur fere in collectis ſimilibus auctorum locis.

EJ. *de regimine ſanitatis ſecundum quatuor anni partes* Bonon. 1472. 4.

EJ. L. *ſanitatis conſervandæ* MS. eſt in *B. Taurin.* II. p. 122.

GENTILIS de FULGINEO (*foligno*) THADDÆI diſcipulus, celebris ſui ævi clinicus. In ejus ætate hæreo. THADDÆUS videtur ejus ætatem ad initia ſeculi XIV. definire, & ea eſt ſententia R. MOREAU, eadem quæ MANDOSII, qui a. 1348. peſte dicit exſtinctum de vita deceſſiſſe. Verum MONTAGNANAM citat, tanto nuperiorem: niſi alius fuit vetuſtior MONTAGNANA parum notus. Quare, omnibus computatis, nihil novare viſum eſt.

EJ. *de febribus l. cum receptis ſuis noviſſime recognitus, adjecto repertorio* Venet. 1519. fol. BB. 1526. fol. GUNZ. Commentarius una prodiit in fen I. libri IV. CANONIS AVICENNÆ de febribus, bene longus idem & verboſus. Citat DINUM, FRANCISCUM de PEDEMONTIO. Nihil reperi proprii, aut ab experimento profecti.

Annon idem opus *Expoſitiones in comment.* IV. AVICENNÆ Venet. 1484. f. 1486. fol. 1492. fol. Papiæ 1510. fol. GUNZ. 1519. B. BODL.

Et *Quæſtiones & Tractatus extravagantes* Papiæ 1510. fol. Venet. 1520. fol. BB. 1555. fol. THADDÆUM etiam hic citat. Ex Arabibus & Græcis ſua compilat, & de quæſtionibus fere per auctoritates definit. De theoria agit; de medicina in univerſum; de medicamentis nonnullis ſigillatim; de doſibus; de venenis, & Phyſiologica aliqua admiſcet. Librum *de Venenis* ait ſe ex libro ANDROMACHI manuſcripto extraxiſſe.

EJ. *de præparatione medicinarum compendium, de modo inveſtigandi complexiones earum & adferenda conveniente doſi cujusque medicinæ ſolutivæ* Venet. 1486. fol. Patav. 1556. 8. LIND. & 1579. 8. * in collectione operum formularum. Cum MESVEO Venet. 1561. fol. 1602. fol. *. Codex eſt in B. D. PETRI CANTABR. n. 1883. & in B. *Taurin.* II. p. 121. De præparatione formulis & proportionibus medicamentorum. BARTHOLOMÆUM citat.

EJ. *conſilium contra peſtilentiam* ſine loco & anno prodiit GUNZ. ejus locum SAVANAROLA citat. De peſte anni 1348. loquitur, quod non valde reſpondet MANDOSII teſtimonio.

EJ. *comm. ſuper L. pulſuum* M. ÆGIDII Venet. 1494. 8. cum ÆGIDIO, Lion 1505. 8. LIND.

Cum l. *de urinis* Venet. 1498. 8.

EJ. *conſilia peregregia ad quædam morborum corporis humani genera* Venet. 1503. fol.

EJ. *in artem parvam* GALENI L. I. Venet. 1527. 8. HÆNEL. Lego GENTI-

LEM bis vidiſſe calculum, qui de inteſtino exciderat, quod idem GALENO nunquam vidiſſe contigerit.

EJ. *de diviſione librorum* GALENI libellus in *Articella* recuſus Lion 1527. 4. *.

EJ. l. *ſupra tractatum de lepra cum nonnullis* DINI tractatibus prodiit 1485. fol. & Venet. 1576. fol. LIND.

Codex *commentarii in* III. ſen *libri III. Canonis* AVICENNÆ exſtat in B. R. Pariſ. n. 6934.

§. CLXXX. ARNALDUS BACHUONE (*a*).

Vulgo VILLANOVANUS a patria urbe Catalauniæ dictus, Medicus, Chemicus, etiam ob peculiares in religione opiniones celebris & multa paſſus, natus a. 1300. (*b*); polygraphus idem & clinicus, cujus gratia medici undique in Galliam confluxerunt, ob linguarum cognitionem laudatur, cujus meriti in tanta ſtyli barbarie vix ſupereſt veſtigium. Arabes in Hiſpania audiverat. Ejus *opera* conjuncta prodierunt Venet. 1505. fol. TR. 1527. fol. TR. Lion 1509. fol. TR. 1520. f. 1532. fol. BB. cum vita viri a SYMPHORIANO CHAMPIER ſcripta. Tum Baſil. 1581. fol. TR. hic chemica.

In collectione Lugdunenſi libelli continentur, quos continuo dicam.

Speculum medicum. Res non naturales, medicamenta, alimenta, morbi. Codex eſt in B. BODL. n. 1761.

De diverſis medicorum intentionibus.

De humido radicali.

Commentarius in GALENUM *de mala complexione*, & in eumdem l. *quæſtiones.*

Regimen ſanitatis, ARNALDO proprium. Victus ratio pro infante, pro adoleſcente, pro viro, pro ſene. Cibi ex ordine, & medicamentorum claſſes aliquæ. Id opus fuerit, quod Pariſiis 1617. 8. prodiit, C. de V. & Lovan. 1482. 4. MEAD. Codex cum hoc titulo eſt in B. R. P. n. 6972. & 6978. tum in B. AMBROS. & CAI. GONV.

Aliud *Regimen ſanitatis ad Regem Arragoniæ.* Res non naturales. Alimenta. Codex eſt in B. *Taurinenſ.* II. p. 128.

Notulas etiam adjecit *ad Scholam Salernitanam*, in multis editionibus redeuntes, etiam Pariſ. 1484. 4. Lion 1482. 4. Piſis 1484. 4. Colon. 1507. 4. TR. Pariſ. 1625. 8. *.

De

(a) Sic in B. CAI. GONV. n. 974.

(b) Serius natum eſſe FREINDIUS auctor eſt. Sed ARNOLDUS ille, quem coævus Pontifex BONIFACIUS damnavit, alius fuit hæreticus, Brixienſis ille: neque Papa Clemens V. a. 1313. ullus fuit, neque a. 1309. Anno 1355. noſtrum vaticinatum eſſe SYMPHORIANUS in ejus *vita*, etſi id vaticinium eventu caruit.

De retardanda ſenectute & conſervanda juventute. Seorſim prodiit Pariſ. 1617. 8. cum nonnullis aliis ejusdem auctoris ſcriptis. Codex eſt in *B. Scorialenſi* BUSCHING V.

De conſiderationibus operis medicinæ. Codex eſt in *B. Merton.* n. 697.

De venæ ſectione ejusque cautelis, & ſeorſim *de flebothomia.*

Regulæ generales curationis morborum. Seorſim editæ a GEORGIO PICTORIO Baſil. 1565. 8. *.

Tabulæ quando ignoratur ægritudo.

Aſtronomia ad præſagia & curationem morborum diſtributa.

De regimine caſtra ſequentium, breviſſime.

Breviarium practicæ a capite uſque ad pedes. Hoc princeps viri opus eſt, integrum nempe ſyſtema praxeos medicæ. Multa certe vana, fidemque non merentia. Virgam auream calculo adverſari, tum cymbalariam & camphoratam, ex primis hic docuit. Sinapi pulverem quartanam vult expugnaſſe. Prodiit ſeorſim Mediolani 1483. fol. MAITT, Lion 1527. 8.

Practica ſummaria ad inſtantiam Papæ CLEMENTIS (ſexti, qui a. 1352. obiit).

De modo præparandi cibi & potus in ægritudine acuta.

Compendium regiminis acutorum. Ejus codex MS. eſt in B. R. P. n. 7031.

Regimen Quartanæ.

Regimen podagræ.

Regimen Eticæ.

De cauſis ſterilitatis.

Signa leproſorum. In *B. Scorial.* BUSCHING *Magaz.* V.

De brevitate memoriæ.

De amore heroico (nimio).

De maleficiis.

De cautelis medicorum.

De venenis & antidotis. Multa venena minus nota hic reperias. Seorſim Patav. 1487. 4. GUNZ. Mediolan. 1475. RIV.

Ars cognoſcendi vinum. Codex eſt in B. R. P. n. 6971.

De theriaca, cum ſimplicium medicamentorum cenſu, ex quibus componitur.

De doſibus theriacalibus. Codex eſt in B. R. P. n. 7085.

De graduationibus medicamentorum, ſ. *formulis ſcribendi.*

Catalogi

Catalogi ſimplicium medicamentorum ſecundum qualitates primas, ſecundas, tertias. Codex eſt in B. CAI. GONV. Fuerit idem l. *de virtutibus herbarum aliorumque medicamentorum ſimplicium* excuſus Venet. 1520. 4. B. Tig. & idem forte qui *Areolæ ſ. tr. de ſimplicibus.* Codex eſt in B. R. P. n. 7063. 6910.

Antidotarium, ſ. medicamenta compoſita. In B. *Scorial.* BUSCHING.

De vinis medicatis. Codd. ſunt in B. *Merton.* n. 729. in DIGBYANA n. 1674. in B. F. BERNARDI n. 3669, in B. SLOANEA n. 8853, in B. R. P. n. 7058. 6948. Germanice idem opuſculum excuſum eſt *Art u. Eigenſchaft allerley Wein und Bereitung derſelben* vertente WILHELMO HIRNKOFEN *genannt* KENWART f. min.

De aquis medicinalibus laxativis, nempe ſtillatitiis.

De ornatu mulierum.

De decoratione.

Commentarius ſuper ſuas parabolas.

De conferentibus & nocentibus membris principalibus corporis humani, ſeorſim edente G. PICTORIO Baſil. 1560. 8. *. Codex eſt in B. R. Par. n. 6992. Parvus libellus, quo recenſentur, quæ cuique corporis parti noceant vel proſint.

Commentarius in Aphoriſmum, vita brevis, ars longa.

De febribus regulæ generales.

Prognoſticum de inſomniis.

De phyſicis ligaturis.

Electuarium præſervans ab Epilepſia.

Tractatus contra calculum, qui libellus cum ſequentibus primum hic editur.

Regimen contra catarrhum.

Regimen contra tremorem cordis.

Tr. de epilepſia.

De eſu carnium pro ſuſtentatione ordinis Carthuſianorum contra Jacobitas. Prodiit etiam Pariſ. 1617. 8. Omiſi Alchemiſtica.

Lego præter iſta, ARNALDI eſſe L. *de ſalubri olerum & fructuum eſu* Pariſ. 1572. 8. 1586. 8. SEG. 1617. 8. Colon. 1527. 8. Brevis liber.

De aqua vitæ Cod. MS. in B. *Scorial.* BUSCHING.

De aquis, aëre, vinis, pane, leguminibus in B. R. P. n. 6972.

Tabula ſyruporum & electuariorum in B. R. P. n. 6988. A.

De

De medicamentis conficiendis in codd. MS. *Britannicis* n. 6097.

Manuale medicaminum in B. R. P. n. 7058.

Le treſor des povres prodiit Lion 1517. 4. 1527. 4. 1520. 4. 1617. 1620. 4. Rast. Sed non adeo Arnaldo videtur, quam liber ad ſenſum Arnaldi ſcriptus.

Ejus *ſententiæ de medicina facienda* a Joach. Colbio editæ Altenburg 1638. 12. Trew.

Codex *de ſingulis ægritudinibus* eſt in *B. Taurin.* II. p. 121. & *de morbis humani corporis*, ſcriptus a. 1452., in eadem Bibliotheca.

Vertiſſe dicitur Avenzoar *de conſervatione corporis*, cujus codex ſit in B. Coll. S. Benedict., & Avicennam *de viribus cordis* in B. Cai. Gonv. n. 974.

Vitam viri ſcripſit Petrus Joseph de Haitze Gallice Aix 1719. 12. Falc. B. Bun. & Symphorianus Campegius in editione operum Lion 1532. fol. & Stephanus de Villa in l. *de las vidas de doze principes de la medicina* Burgos 1647. 4. B. Bun.

Magninum, cujus *regimen ſanitatis* dicitur, eumdem divinavit eſſe B. Corte, qui Arnaldus, qui nomen ſuum ut invidioſum celaverit. Et omnino rem acu tetigit; comparavi enim editionem *Regiminis* Magnini Argentor. 1503. 4. *. excuſam, & reperi ne verbulo differre a *Regimine ſanitatis* Arnaldi de Villanova. Prodiit etiam Lovanii 1482. 8. Mead. & 1486. 4. ex catal. Pariſ. 1483. Falc. 1524. 12. Rast. tum Lugduni 1717. 4. Fuſum cætera opus, & integrum diætetices ſyſtema, pro infantibus, feminis, viris, ſenibus, itinerantibus. Perſequitur ſex res non naturales, potiſſimum etiam cibos omnis generis: porro evacuationes, venæ ſectionem, cucurbitulas, cauteria, quæ valde laudat. Proprii ne quid exſpectes.

§. CLXXXI. Jacobus de Dondis.

Vulgo *Aggregator Patavinus*, medicus & mathematicus. Horologium a. 1344. Patavii conſtituit, cujus nomen in familia hæſit.

Ej. *promtuarium medicinæ, in quo facultates medicamentorum ſimplicium & compoſitorum declarantur, cuivis morbo medicamenta ſint accommodata ex veteribus medicis copioſiſſime monſtratur* prodiit Venet. 1481. fol. (Trew. titulo præmiſſo *Aggregator Patavinus*) 1543. fol. Hotting. 1576. fol. Trew. Scriptum opus a. 1385.

Thomas de Garbo, Dini f. Ej. eſt *ſumma medicinalis cum duobus tractatibus*, 1. *de reſtauratione humidi radicalis*, 2. *de reductione medicinarum ad actum* Venet. 1521. fol. Merkl. Lion 1529. fol. Trew.

L. *de reductione medicamentorum cum coll. de doſibus* Patav. 1556. 8. 1579. 4. Lion 1584. 8. Inutile & breve opuſculum.

Ej. *conſiglio contra la peſtilentia* Florent. 1523. 8. *. Venet. 1576. 8. cum aliis ejus argumenti libris. Ex genio ſeculi, diæteticæ regulæ, odoramenta &c. Pilulas J. DAMASCENI valde laudat.

Ej. *commentaria* in ll. GALENI *de febrium differentiis cum textu* GALENI Pariſ. 4. LIND. Lion 1514. 4. ID.

In opere chirurgico GUIDONIS de CHAULIAC, ſuo (*) loco dicti, huc faciunt morbi externi, antidotarius, purgantia medicamenta. Magnam illam peſtilentiam deſcripſit, quæ circa a. 1350. Europam devaſtavit, & quam ipſe paſſus eſt.

De peſte proprium libellum exſtare, DALECHAMPIUS auctor eſt in præf. ad R. *de* VINARIO, ſed ineditum.

JOHANNES de ARDERN, coævus GUIDONIS, qui eamdem magnam peſtilentiam viderit, chirurgus, homo ingenuus, qui mala eventa non diſſimularet. De morbis tamen nihilo plenius agit, quam eo ævo vulgo fieri ſolebat.

Ej. *opera medica & chirurgica* citantur in ll. MS. BURSCOUGH n. 7639. & F. BERNARDI n. 3635. 3699.

Et *de re herbaria phyſica & chirurgica* ex L. H. SLOANE TANNER p. 48.

RAIMUNDUS de VINARIO Monſpelii docuit, & trium pontificum Avenione reſidentium fuit Archiater. Idem aliqua citat, quæ a. 1382. evenerunt.

Ej. *de peſte libros tres* edidit JAC. DALECHAMP Lion 1553. 12. *. Peſtilentiam conjunctioni planetarum tribuit. Bubonum meminit & carbonum, & exanthematum purpureorum & nigrorum. Qui cum ſtupore & amentia balbutiunt, eos fere tertio & quarto die interire.

L. II. eſt de uſu rerum non naturalium. Ut debeat a peſte caveri. Superſtitioſa aliqua.

L. III. Curatio traditur. Carbunculum occupandum mitioribus ſepticis medicamentis; chirurgos qui acrioribus uſi ſint, multos interemiſſe, qui ſanari potuiſſent. Eſſe multos, qui bubones totos diſcindant. Debere ægrotos crebro ali. Magnus ſub ala tumor, inde per univerſum brachium dolor, funeſto eventu, quem potuiſſet medicus, inciſa altius glandula, occupare.

J. FALCONIS Monſpelienſis Cancellarii *quæſtio utrum . . . . . . conferat ad morbos oculorum* MS. anni 1408. eſt in B. *Taurin.* II. p. 120.

MANFREDI de M. IMPERIALI *de herbis ad medicinam pertinentibus*, codex MS.

Ej. app. ad S. JANUENSIS *ſynonyma* eſt in B. R. P. n. 6823.

HENRICI DANIEL, Dominicani, *de re herbaria*, l. ſcriptus a. 1379. (*b*).

SILLANUS NIGER (Negri) librum ſuum dicavit GALEACIO (*c*) Vice comiti, cujus

(*) *B. Chir.* I. p. 157.
(b) *B. Bot* p. 232.
(c) CORTE Med.

cujus filia a. 1389. duci Aurelianenſi nupſit, ut ejus fere ævi ſit. Ejus l. *ſuper nono Almanzoris* prodiit Venet. 1497. fol. LIND. 1518. fol. TREW.

Codex MS. in librum IX. & X. eſt in *Bibliotheca* Taurinenſi.

Et *ſuper decimum librum ib. II. p.* 121.

Et *Teſoro de pobres* Valent. 1571. 8. citari video a C. R. V.

J. de TOLETO *de conſervanda ſanitate* l. eſt in B. R. P. n. 6978. in B. R. Londin. p. 251. in *Cantabrigienſi*, & in CAI. GONV. n. 959.

EJ. *de venenis* l. eſt in libris BERNARDI.

NICOLAUS NICOLUS de FALCONIIS Florentinus, obiiſſe dicitur a. 1412, vir non mediocris, qui ea ætate, cum univerſi medici fere in compilando verſarentur, plurima proprium ad experimentum deſcripſit. EJ. vaſtum opus eſt, *ſermones medicinales ſeptem.* Primus de *conſervatione ſanitatis ſubjecto medicinæ* II. de febribus, qui etiam in collectione de febribus exſtat. III. de membris capitis. IV. de membris ſpiritalibus. V. de membris naturalibus. VI. de membris generationis. VII. de chirurgia Venet. 1491. fol. 4. vol. 1507. fol. 1533. fol. 4. vol.

Sermo III. de membris capitis prodiit 1480. fol. 1507. fol. TR. GUNZ. Solam chirurgiam coram habeo, cum qua medica paſſim commixta ſunt, de doloribus articulorum, de vena medinenſi, de morbis cutaneis, de claſſibus medicamentorum externorum. Collectio eſt ad ſaporem *Continentis* RAZEI, ex Arabibus potiſſimum ſumta. Cum vero in chirurgicis paſſim propriæ adnotationes auctoris intercedant, eamdem putem eſſe partis medicæ hujus operis laudem.

Ejuſd. *commentum ſuper aphoriſmos Hippocratis completum* a J. B. THEODOSIO Bonon. 1522. 8. LIND.

MARSIGLIUS a S. SOPHIA Patavinus.

Ejus eſt l. *de febribus*, *de omnium modorum fluxu ventris*, *de omnium accidentium febrium cura*, *de febre peſtilentiali*, libelli qui partem efficiunt operis practici, ſigna, cauſas, & curas febrium complectentis. Venet. 1507. 8. TR. Pariſ. ib Lion 1517. 4. BB. Medicamentorum & ciborum quos cuique malo mederi putat, longiſſima eſt ſeries.

EJ. *recepta medica* ex MESVE in B. *Taurin.* II. p. 121. Recepta ſuper AVICENNAM ib. alium medicum, quem dicunt a. 1305. ſcriptum eſſe.

GALEACII de S. SOPHIA l. *de febribus*, *de omnium modorum fluxu ventris; de omnium accidentium febrium* libri prodierunt Lion 1517. 4. BB., ubi mireris ſimilitudinem, quæ eſt in titulo utriusque auctoris, inque titulo operum. Magna varietas medicamentorum, quæ inter multa etiam habet exterius admovenda; aliqua vana; alia ſuperſtitioſa. Meminit fere in principio in acuta febre ejusmodi frigidis fomentis feliciter perfectæ curationis.

Opus medicinæ practicæ antehac nunquam impreſſum. GALEACII de S. SOPHIA *in nonum tractatum* l. *Rhazis ad R. Almanzorem de curatione morborum particularium. Libellus introductoris in artem parvam Galeni de principiis univerſalibus totius medicinæ ex Arab. Avicennæ & aliorum operibus congeſtus.* Hagenau 1537. fol. Neutrius a S. SOPHIA ætatem recte novi. Solent ad finem ſeculi referri.

Una prodiit RICHARDI, Pariſini medici, cætera mihi ignoti, *tractatus breviſſimus de ſignis febrium* excuſus Venet. 1514. f. 1517. 4. 1535. f. Ex ſeculi genio.

EJ. *l. de ſimplicibus* codex eſt in codic. Britt. n. 877.

§. CLXXXII. VARII SCRIPTORES SECULI XIV.

VIRIVASIUS *de herbarum virtutibus* JAMES II. p. 114.

FRANCISCI Senenſis l. *de venenis* in B. Brit. n, 6979.

JOH. de PARMA *collectanea medicinæ* ſecundum MESVE in B. R. P. a. 8160. EJUS practica, ſcripta ſeculo XV. eſt in *B. Taurinenſi.*

J. de PARIS l. *complexionum, ſ. temperamentorum* in B. R. P. n. 7125.

NICOLAI *de Anglia commenta varia in L.* GALENI *de elementis ſecundum Hippocratem.*

EJ. *comment. in l. de criſibus.*

EJ. *comm. in tres* l. GALENI *de facultatibus naturalibus.* Hi codd. ſunt in B. R. *Paris* n. 7015.

CRISPI Mediolanenſis, ad MAURUM f. l. *de medicina* in B. R. P. n. 6864.

B. de BONARDIS anno 1373. ſcripſit *remedia contra morbum peſtilentialem,* quæ ſunt in *B. Taurin.* II. p. 120.

SCHEM TOR *bén* R. IITZCHA Spoleti a. 1374. vixit, qui partem librorum ad ALMANZOREM Hebraice reddidit WOLF.

Anonymus *de medicamentorum ſimplicium virtutibus.* In B. R. Londin.

Anonymus *de præparatione ciborum & potuum* in B. R. P. n. 7091.

Anitidotarius ib. n. 7121 & 7861.

Anonymus de gradibus ib. n. 6891.

Anonymus de compoſitione & uſu variorum pulverum, ſyruporum, emplaſtrorum ib. n. 7036.

Anonymus de morbis mulierum ib.

Receptæ adverſus morbos capitis & oculorum alioſque ib. n. 6114.

Fragmenta de urinis & febribus ib. n. 6882. a.

Anonymus

Anonymus de pulſibus n. 8160.

De febribus ib.

Synonymia ib.

De collectionibus & aggregationilus animalium & ſynonyma medica.

Fragmentum lexici medici, ſeculi XIV. B. Bern.

§. CLXXXIII. Varii incertioris ætatis.

Gualtherus *Salernitanus*. Ej *de doſibus* codex eſt in B. R. P. n. 6964. alius in B. D. Petr. Cantabr.

Simonis Breden *trifolium medicum* in B. Bodl. n. 1761.

Gariogli *compendium de medicinis compoſitis* in B. *Coll. nov. oxon.* n. 1133.

Stephani Arnoldi *diætarium* in B. Bodl. n. 2462.

Thomæ de M. Avium *de virtutibus medicinarum compoſitarum* in B. Bodl.

J. Porer Ynghym *materia medica* in B. Eduardi Tyson. n. 4159.

Mag. Pontii *curæ de variis medicamentis conficiendis* n. B. Bodl. n. 2626.

Nicolaus *de regimine ætatum*, ſ. *de conſervatione ſanitatis* in B. Cai. Gonv. n. 967., niſi eſt Nicolai Anglici.

Anastasii *de ratione victus ſalutaris poſt inciſam venam & emiſſum ſanguinem* l. prodiit cum *Schola Salernitana.*

Remedes contre diverſes maladies. Contre le noli me tangere. In B. Bernenſi ſeculi, puto, XIV.

§. CLXXXIV. Seculum XV.

In principio hujus ſeculi barbaries ad ſummum faſtigium pervenerat: inde magna rerum in melius converſio facta eſt. Typographica primum ars libros, hactenus difficillimos adquiſitu, ad eruditorem hominum uſus, & pretio minori ſuppeditavit, & numero auxit. Deinde Conſtantinopoli (*a*) ſubverſa, Græci in Occidentem, & potiſſimum in Italiam, quod ſupererat bonorum librorum & utilium artium adtulerunt, ut verſus finem ſeculi, Hippocratis & Aristotelis aliqua Græca ederentur, Celsus etiam pauciſſimis ſcriptoribus notus, nunc primum in medicorum manus redderetur; barbaræ demum Aristotelis, Galeni & Hippocratis verſiones aliis commutarentur nitidioribus. Cum poſteriori ergo parte hujus ſeculi, etiam medicina reſpirare cepit, ut tamen toto hoc ſeculo nemo in utiliſſima arte eminuerit. Verum lux nunc accenſa proximo ſeculo purior effulſit.

(a) Conf. *Act. Erud.* 1752. Jan.

effulſit. Multum interim bonæ arti nocuit, quod numeroſi medici, qui potiſſimum in Italia opera ſua publicarunt, integra fere ſyſtemata artis edenda ſuſciperent, neque aliquam particulam peculiari cura elaborarent. Ita factum eſt, ut nemini inter tot ſcriptores ad augendam in tam vaſto campo cognitionis humanæ ſatis eſſet virium, aut experientiæ, aut ingenii; omneſque fere ad exſcribendum, adque ea fere repetenda ſint delapſi, quæ priores ſcripſiſſent, & Arabes etiam potiſſimum. Cæterum & in hoc ſeculo difficillimum mihi fuit vera tempora definire, quibus quiſque medicus opera ſua ſcripſerit, in iis potiſſimum, quos non ipſe legiſſem. Quos enim evolvi, eos, vel ex citationibus, potui utcumque in ordinem redigere.

§. CLXXXV. Initia Seculi XV.

Ad principia ſeculi XV. pertinet S. Bernardinus Senenſis, qui anno 1400. ægrotorum peſtilentiam patientium curam geſſit.

Petrus de Largelata Bononienſis, quem oſtendi a. 1415. vixiſſe. In ejus libris VI. *de chirurgia* ſæpe recuſis, & Venet. 1520. fol. *., huc faciunt capita de medicamentis variarum claſſium, de œdemate, hæmorrhagia narium, ſcirrho lienis, hepatis, aſcite, elephantiaſi, dolore iſchiadico, capillorum vitiis, morbis cutaneis, vitiis linguæ, oris, ſudoris, impotentia, vomitu, phlebotomia &c. Paſſim adnotationes ſuas adſperſit. Inter levandum pondus ſonitus & ſubitanea impotentia aut erigendi ſe, aut ambulandi, fomentis ſanata.

Christophorus Georgius de Honestis, Florentinus, nuperior quam Petrus de Arg. quem citat (a), cæterum non ſatis certæ ætatis ſcriptor: *expoſitionem* ſcripſit *ſuper antidotarium* Mesves, ſæpiſſime recuſam cum Mesve, etiam Venet. 1602. fol. *. Alias editiones vide B. *Bot.* I. p. 233.

Cujuſque antidoti utilitatem medicam exponit, ſimplicia medicamenta declarat, ex quibus componitur. Adnotat quæ ſint in uſu, quæ obſoleverint. Citat Gentilem, Thomam de Garbo, Petrum de Argelata, uti monui. Citatur a Sante de Ardoyno. Ejuſd. l. *inunctionibus, aqua hordei, & ptiſana* cum Mesve pariter excuſus eſt. Marganti medico a. 1414. obtinuit, ut artem medicam ſibi exercere liceret.

Johanne de Tornamira, Monſpelienſis profeſſor, antiquior Valesco, a quo citetur. Ejus *Practica Clarificatorium valde ſingulare ſupra nonum* Razis prodiit Lion 1501. 4, Venet 1507, f. Tr. 1521. fol. Trew.

Ej. *Introductorium ad practicam medicinæ* cum Valesco impreſſum eſt, parvus libellus, de nonnullis medicamentorum formulis.

Balescon, Latine Valescus de Tharanta, Doctor Monſpelienſis, anno 1418. poſt praxin medicam 36. annorum (b) ſcripſit *Philonium*

Titulus

(a) p. 174.
(b) prolog. L. I.

Titulus eſt. *Practica vulgo dicta Philonium de curatione morborum.* Venet. 1502. fol. SCHULZ. TREW. Antiqua etiam eſt nitida, etſi Gothicis literis excuſa, editio eſt in B. B. Porro *aureum & perutile opus practicæ medicinæ operam dantibus, quod Philonium appellatur diligenti examine correctum. Introductorius practicas medicinæ par* JOH. de TORNAMIRA. *Practica medicinæ, quæ Philonium inſcribitur* edita eſt Lion 1490. fol. in TR. quæ editio eadem noſtræ eſt, ſed abſque TORNAMIRA tum, 1521. fol. ASTRUC. 1526. 8. TR. potius 1531. 4. vel. 8. *. 1535. 4. *. cum eodem titulo & Baſil. 1500. 4. GUNZ. Lugduni etiam prodiit cura DESIDERII 1560. 8. *. emendatius, meliori dictione & ordine concinniori redactus. Eam editionem puriori dictione a JOH. HARTMANNO recuſam dedit Francof. 1599. 4 1680. 4. *. cum notulis & interſperſis propriis obſervationibus.

Comparavi editiones, Lugdunenſem 1525. 8. *. & BAYERIANAM & *epitomen perquam utilem auctore* GUIDONE DESIDERIO Delphinate Lion 1561. 8. RAST. omnes differunt & epitome dictionis eſt melioris.

EJ. *tr. de epidemia & peſte* prodiit Paduæ 1487. 4. GUNZ. & cum Philonio Baſil. 1500. 4. Lion 1531. 4. vol. liber ſcriptus a. 1401.

Verboſus auctor, conſilia priorum ſcriptorum longa ſeria recenſet, judicium ſuum interponit, nonnullas proprias adnotationes multis ſermocinationibus interpoſuit. Refrigerium in pleuritide ſuadet, ſed olim ALEXANDER ſuaſerat. Non bene meliores facit variolas, quæ citius erumpunt.

ALIQUA ex eo opere cum DODONÆI *obſervationibus* decerpta exſtant Hardervic. 1584. 8. GUNZ.

§. CLXXXVI. POST ANNUM 1420.

SANTES de ADROYNIS, Piſaurenſis medicus, cepit opus ſuum *de venenis* die 8. nov. a. 1424. abſolvit die 14. Maj. 1426. Impreſſum eſt Venet. 1492. fol. ope BERNARDINI RICCII, TREW.; recuſi *de venenis* libri VIII. Baſil. 1562. fol., curante THEODORO ZWINGER, ad exemplum a CONRADO GESNERO communicatum. Farrago undique collecta, cum nonnullis propriis adnotationibus, ut ſanati hominis, cui arſenicum propinatum fuerat.

ANTONIUS HOLME, monachus, *medicinas ſimplices ex diverſis auctoribus* collegit, quæ ſunt in B. M. BODL. n. 2644. Videtur ſcripſiſſe circa a. 1408.

JACOBI GANIVET monachi, *Amicus medicorum*, liber ſcriptus a. 1431. M. Sept. editus cum ABENESRA de *diebus criticis*, 1496. 4. Lion 1508. 4. TR. 1550. 16. *. B. Tig. 1596. 4. Francof. 1614. 12.

Aſtrologi

Aſtrologi ad inſaniam uſque ſuæ artis ſtudioſi opus. L. II. eſt de inquiſitione epidemicorum & morbis. L. IV. de modis conſervandi ſanitatem & obviandi ægritudinibus, & ABENESRA de diebus criticis. Omnes GUNDISALVUS TOCITANUS in lucem emiſſit, notis locupletavit.

JOSEPH HALLORKY commentarium in anonymum L. *de medicina* ſcripſit, a. 1412. cum medicus eſſet BENEDICTI XIII. WOLF.

ALEXANDRO ab ALEXANDRO *conſtitutiones & regulata juriſdictionis Regii protomedicatus Siciliæ elucidata* ſcripſit circa a. 1429. edita Panormi 1564. 4. a J. PHILIPPO INGRASSIA.

J. SOMMERSET *de virtutibus olei olivarum ſecundum* P. de CRESCENTIIS ſcripſit circa a. 1441. TANNER.

J. BUCHCHIN, coquus pontificis MARTINI, *de modo præparandi cibaria, pulmenta & ſalſamenta* codicem reliquit, qui exſtat in B. R. Par. n. 7054.

NICOLAUS HOSTREHAM. Ejus codices M. S. circa a. 1440. ſcripti ſunt. *Viaticum neceſſarium. Antidotarii* L. I. *contra dolores renum*: L. 1. *de pleuritide, modus conficiendi & diſpenſandi medicamenta. Practica medicinæ.* PASCHALIS.

JACOBUS de FOROLIVIO hoc ævo floruerit, quem a. 1440. ANTONIUS GUAINER præceptorem ſuum vocet. Ejus eſt *expoſitio in primum Canonis* AVICENNÆ *cum quæſtionibus ac indice* Papiæ 1488. f. MAITT. a. 1500. f. TREW. 1501. f. TREW. 1512. f. Lion 1498. fol. LEHMAN. Venet. 1520. fol. B. B. 1547. fol. Sermocinatio proprio experimento caſſa.

EJ. *Expoſitiones in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *a* CONSTANTINO AFRICANO *translatos* editæ ſunt Venet. 1495. fol. & 1547. fol. tum Papiæ 1512. fol.

EJ. *In primum artis parvæ* GALENI *expoſitio* Venet. 1491. fol. *In artem parvam* GALENI *commentarii cum quæſtionibus nonaginta & una.* Papiæ 1514. fol. Venet. 1520. fol. B. B. 1547. In hac editione reperitur duplex verſio opuſculi GALENI, deinde commentarius JACOBI in tres libros Techni, quorum qui tertium librum interpretatur, primum nunc dicitur prodiiſſe; una prodierunt in eosdem *tres libros quæſtiones* JACOBI. Quæ legi, longa erat diſputatio & inanis ad ſeculi ſaporem.

Conjuncti prodierunt *Commentarii in aphoriſmos* HIPP. in I. *fen.* AVICENNÆ, *in librum techni* Venet. 1490. GESN.

EJ. tr. *de doloribus arthriticis* MS. eſt in *B. Taurin.* II. ſcriptus a. 1443.

JACOBI de PARTIBUS (*a*), Tornacenſis, medici CAROLI VII. *Expoſitio ſuper regimine ejus quod comeditur & bibitur. De regimine aquæ & vini, de quibus nulla per* JAC. FOROLIV. *inventa eſt eruditio.* Papiæ 1500. fol. 1512. fol. Venet. 1520. fol. B. Bern. 1547. fol.

EJ.

(a) *Nomen eſt ironicum.*

Ejuſdem ſaporis fere, ut alter JACOBUS.

EJ. *Gloſſa interlinearis in practicam* ALEXANDRI Lion 1504.

EJ. in *Explanatio* AVICENNAM *cum textu* AVICENNÆ *a ſe caſtigato*. Lion 1498. fol. 4. vol. LIND. Codex eſt M. S. in B. S. PETR. *Cantabr.*

EJ. *Summula morborum ac remediorum ex libris* MESVÆ Lion 1489. 8. 1531. 8. 1587. 16. Venet. 1576. f. & cum MESVEO etiam Venet. 1602. fol. *. Cenſus morborum, deinde ad quemque ſua medicamenta ſimplicia.

EJ. *Inventorium ſ. collectorium receptarum omnium medicaminum, confectionum, pulverum, pilularum, emplaſtrorum, oleorum & aliorum cuivis uſui adſervandorum*, abſque loco & anno. Primum hunc JACOBUM febrem purpuratam deſcripſiſſe lego.

EJ. De balneis fragmentum cum Collectione Veneta.

JOHANNES de CONCOREGIO Mediolanenſis, profeſſor Piſanus. (*b*).

Ejus *practica, lucidarium, & flos florum medicinæ nuncupata ſummula*. EJ. *de curis febrium ſecundum hodiernum uſum compilata* prodierunt Papiæ 1485. f. MEIBOM. 1509. fol. Venet. 1501. 4. GUNZ. GESNER. 1515. fol. TREW. GUNZ. 1521. f. LIND. Codex erat in B. LINDENII.

In *præf.* ait auctor, poſt 34. annos ſuæ lecturæ in ſchola Bononienſi inchoatæ, in aliis Italiæ urbibus continuatæ, ultimo in Papienſi ſe hoc opus compleviſſe a. 1438. Primo compendium morborum a capite ad calcem. Suam interponit paſſim experientiam. In melancholia phlebotomiam non bene ſibi ſucceſſiſſe, purgantia profuiſſe, citatis etiam exemplis. Ridiculum conſilium, ut amorem nimium ſorditie oſtenſa comprimas. Embrocham balnei *petrioli* laudat ad ſurditatem. Dolores aurium facile necare monet.

JOHANNIS SERMONETÆ *quæſtiones ſubtiliſſimæ ſuper librum aphoriſmorum & ſuper librum tegni* Bononiæ diſputatæ anno 1430. editæ ſunt Venet. 1498. fol. *. Quæſtiones ſunt theoreticæ & practicæ in utrumque ſenſum diſputatæ, in quibus JACOBI de FOROLIVIO, UGONIS SENENSIS, MARSIGLII de S. SOPHIA, THOMÆ de GARBO, opiniones cum ſuis rationibus proponuntur, expenduntur, & judicium SERMONETÆ interponitur. Theoria mera.

§. CLXXXVII. POST A 1430.

HUGO vel UGO BENTIUS a patria Senenſis dictus, profeſſor Ferrarienſis, deinde Parmenſis, ſuum in l. *Techni commentarium* dicavit NICOLAO Eſtenſium Duci, & dicitur ſub EUGENIO pontifice floruiſſe, qui obiit a. 1447. Anatomen adminiſtravit a. 1425. (*c*).

Ejus

(b) BARTH CORTE *med. mediolen.* p. 25.
(c) BERTAPALIA p. 300.

Ejus *in tres libros microtechni* Galeni *luculentiſſima expoſitio* edita eſt Papiæ 1518. fol. B. B. Venet. 1493. fol. Tr. 1498. Trew. 1523. fol. Lind. Paraphraſticus commentarius, cum nonnullis priorum ſcriptorum refutationibus.

Ej. in libros VII. *aphoriſmorum* Hippocratis *& commentaria* Galeni *expoſitio* Ferrar. 1493. fol. Trew. Venet. 1498. fol. Trew. 1523. f. 1617. fol. niſi eſt 1517. Sic Linden. Papiæ 1518. fol. Trew.

Ej. *in primi canonis* Avicennæ *fen I. luculentiſſima expoſitio* Venet. 1498. f. Trew. 1523. fol. Lind.

Ej. *ſuper quartum fen primi* Avicennæ *practica expoſitio cum adnotationibus* Jacobi de Partibus. Venet. 1517. fol. Lind.

Ej. *in quarti* Avicennæ *fen primum luculentiſſima expoſitio cum ej. ſubtiliſſimis quæſtionibus* Venet. 1523. fol. Lind.

Ej. *conſilia ſaluberrima ad omnes ægritudines* Papiæ 1518. fol. Trew.

Ej. *opera* Venet. 1518. fol. 2 vol.

Ej. *excerpta de balneis in collectione Veneta.*

Ej. *regole della ſanita e natura dei cibi* Taurin. 1620. 8. Hotton 1628. 8. Falc.

Leonardus Bertapalia. Inciſioni corporis humani interfuit anno 1429. & iterum 1430. (*c*). Ejus *chirurgiæ* tractatus ſunt ſeptem, inter quos aliqua ad medicinam faciunt, de œdemate, de ventoſitate ſpinæ. Medicamenta etiam & antidotos recenſet. Nimium Aſtrologiæ tribuit. Prodiit Venet. 1548. fol. *. & alias.

Petrus de Tussignana, de quo nihil mihi pene innotuit, circa hæc tempora videtur vixiſſe.

Ej. *recepta ſuper librum IX. Almanſoris* prodierunt Venet. 1483. fol. 1497. f. 1533. 12. Rast cum Almanzore Sillani Papiæ 1518. fol. etiam cum Sillano.

Ej. *compoſitiones ac remedia ad pleroſque vel omnes effectus morboſque ſanandos.* Lion 1587. 16. Bur.

Ej. Tr. *de regimine ſanitatis* Pariſ. 1539. 16. 1540. 12. Lind. 1635 rectius, ut puto 1535. 8. Falc.

Ej. *index ſuper* P. de Apono *expoſitionem problematum Ariſtotelis* ap. Commelin 1596. 8. Lind.

Ej. *de balneis Burmii & earum exhibendarum canones.* In opere ſunt de balneis.

Ej. *pro peſte evitanda* Venet. 1522. fol. B. Tig.

Bartho-

(c) p. 300.

Bartholomæus de Montagnana profeſſor Bononienſis.

Ej. *conſilia medica* Venet. 1497. f. cum *tr. de balneis*, *de compoſitione & doſi medicamentorum & antidotario* 1499. Haenel. 1514. fol. *. Lugdun. 1525. 4. B.B. Venet. 1565. f. Tr. Lind. Francf. 1604. fol. curante P. Uffenbach B. Tig. Noriberg 1652. fol. Trew. Conſilia ſunt 305. ad omnes a capite ad calcem morbos, cum hiſtoria morbi & fuſiſſimo cenſu medicamentorum. & alimentorum. Intercedunt aliquæ propriæ per ſpiſſum volumen adnotationes.

Ejus tr. *de compoſitione & doſi medicamentorum* Venet. 1497. f. Trew. 1499. f. Haenel. 1514. fol. *. Lion 1525. 4., & cum priori, ut puto, opere fere in omnibus edit. tum Patav. 1556. 8. 1579. 8. *. Lion 1585. 8. Venet. 1562. 8.

A præjudiciis ſeculi hoc opus non purum eſt. Non probes, majores doſes requiri ad partes magis diſtantes, ad plura juvamenta. Ut formulæ componantur, medicamentis in ordines diſpoſitis, gradibus ſimplicium conputatis, eo minori doſi, ſi gradus fuerit 3 vel 4. Quoties ſimplicia medicamenta non ſufſecerint, veniendum ad compoſita. Singulæ formulæ. Sirupis multum tribuit. Medicamentorum alvum laxantium catalogus: pilulas debere impari dari numero, quæ lex ad poſteros deſcendit. Tunc confectiones & aliæ formæ medicamentorum.

Ejus *antidotarium* Paduæ 1487. 4. Tr. Venet. 1497. f. Trew. 1499. f. Haenel 1514. fol. *. Lion 1525. 4. Francof. 1605. fol. Trew.

Ej. *de balneis Patavinis tractatus tres* Venet 1514. fol. *. & ut puto etiam 1497. & 1499. 1565. Lion 1525. 4. Baſil. 1537, fol. *. cum aliis.

Ej. *de urinarum judiciis* Padua 1487. 4. Gunz.

Ej. *opera ſelectiora* a P. Uffenbach edita Francof. 1604. f. Tr. tum cum F. Caballo & Cermisono, & Amſterd. 1664.

Vir eruditus, amicus Ugonis Senensis, veteres, etiam potiſſimum (*d*) Celsum legerat.

Antonius Cermisonus, qui cum Bartholomæo fere conſentiebat (*e*)

Ej. *conſilia* fere ubique cum Montagnana prodierunt, ut Venet. 1497. f. 1499. fol. 1514. f. *. Lion 1525. 4. Noriberg 1652. fol. Prodierunt etiam cum Gentilis *receptis* & cum L. *de balneis*. Medicamentorum ſeries fere eſt, abſque morbi hiſtoria, perinde ad omnia a capite ad calcem mala.

(d) Ger. Bolderius in *epiſtola*.
(e) Bolderius.

§. CLXXXVIII. Post a. 1440.

Antonius Guainerius.

Papienſis, ſeculo omnino XV. vixit, qui opus ſuum Philippo Mariæ Sfortiæ dicaverit, cujus mors cadit in a. 1447, idem Jacobi de Forolivio diſcipulus, & Philippi Mediolanenſis.

Ejus eſt *practica ſ.* potius *omnes tractatus, quos ad diverſas corporis humani ægritudines* edidit Venet. 1497. fol. *. 1498. fol. Schulz. 1508. fol. Trew. 1516. fol. Tr. Papiæ cum Joh. Falconis additionibus, qui alius erat a priori cognomine viro 1518. 4. Tr. Merklin. Lion 1525. 4. B. Tig. Tr.

Libellus *de balneis* ſeorſim editus eſt in *collectione Veneta*. Codex eſt in B. *Taurin.* II.

Antidotarium Papiæ 1518. 4. Merkl.

L. *de venenis* Papiæ 1518. 4. Merkl. Lion 1525. Id. Utriuſque codex MS. eſt in B. R. P. n. 6981.

In editione 1497. fol. collecta habentur omnia opera Antonii Guainerii. Primo majus opus, quo omnes ægritudines a capite ad calcem recenſet, & ſubinde tamen propria ſua conſilia dat. In teneſmo non dandos clyſteres ſolutivos, niſi mollientes præceſſerint. Suppoſitorium opiatum, quod in inteſtinum ſe receperat, per vomitum redditum fuiſſe. Curam ſe geſſiſſe puellæ, quæ, cum menſtrua nunquam paſſa eſſet, tamen conceperat. Podagram frigida impoſita ſuppreſſam in gangrænam abiiſſe, quam noſter defenſivis impoſitis ægre coercuerit, ut tamen tibiam totam æger amitteret. Se Avenione & Taurini veteres arthriticos ſanaſſe cauterio excitato. Multum ubique admiſcet ſuperſtitionis. 2. De calculo. 3. de peſte cum fuſiſſimo tractatu diætetico. Acetoſam mire laudat. Vidiſſe ſe, qui peſte exſtincti fuerint, nulla de re queſtos, niſi de cordis anguſtia, nullo apoſtemate apparente. Chirurgum in Delphinatu tempore magnæ peſtilentiæ in principio morbi venam ſecuiſſe, eventu feliciſſimo. Nunc in peſte bubonacea & carbuncularia, phlebotomen contra Pariſienſes defendit, nondum Botallo nato. 4 Venena, per ſingula, plantas, animalia, mineras. 5. Tr. de febribus. 6. De balneis *montisferratenſibus*, cum multa enumeratione hominum curatorum. 7. Antidotarium.

Anonymi opus medicum ſcriptum a. 1443. eſt in B. *Taurin.*

De mulierum ægritudinibus codex MS. eſt in B. *Taurin.* II. & *de fluxubus* ib. ſcriptus a. 1449, editus etiam ap. Trewium.

Girardi de Berneriis *de Alexandria conſilia medica* ſcripta a. 1451. ſunt in B. *Taurin.*

Et Pauli de Calvis *de Mutina de urinis* a. 1449. ib.

Valen-

VALENTINUS ex regia ſtirpe Aragonica l. *de cavallo de la ſuas malattias e grand part de las curas de aquellas.* Cod. MS. Vixiſſe a. 1443. CAP. de VILLA.

MAFFEI de LANDE *probl. medica* in BB. Codex eſt a. 1442. ſcriptus medici, alias ignoti, ad chirurgiam potiſſimum faciens.

Diverſe phyſical receipts, anni, ut intelligo, 1438. ASHMOLE n. 7704.

MICHAEL (*a*) SAVANAROLA Patavinus, LEONELLI ducis Ferrarienſis medicus, infelicis illius HIERONYMI avus, CERMISONI diſcipulus. FREINDIUS eum inter annum 1440. ponit & 1450. Si CERMISONUM ad annum 1440. retuleris, paulo nuperior fuerit. Balnea Piſana reſtituit.

EJ. *practica Canonica: de febribus; de egeſtionibus, de pulſibus; de urinis; de Italiæ balneis; de vermibus, non prius impreſſus* Venet. 1498. fol. 1503. fol. TR. 1517. fol. *. 1543. fol. TREW. cum CÆS. OPTATO. 1552. fol. LIND. 1561. fol. TREW.

EJ. *practica de ægritudinibus a capite ad pedes* Papiæ 1486. f. B. TIG. Venet. 1497. f. GUNZ. 1498. f. LIND. 1502. f. TR. 1559. fol.

EJ. *practica major* Venet. 1497. GESN. 1561. f. TREW. UFF. Lion 1560. f. FALC. LIND. & 8. LAMBERGEN. Si differt.

EJ. *opus practicum in VI. tractatus diviſum* Venet. 1502. fol. GUNZ. Si differt.

EJ. *in medicinam practicam introductio, ſ. de compoſitione medicamentorum: Catalogus ſimplicium & compoſitorum medicamentorum nomenclaturas, uſum & ſummam continens* Argent. 1533. 4. & 24. LIND.

EJ. *de arte conficiendi aquam vitæ ſimplicem & compoſitam, deque ejus vi admirabili ad conſervandam ſanitatem & corporis humani ægritudines curandas* Hagenau 1532. 8. Baſil. 1597. 8. LIND.

EJ. *de balneis Italiæ* Venet. 1592. & in collectione Veneta.

EJ. *libro della natura e delle coſe che nutriſcono, o delle coſe non naturali, con alcune oſſervazioni per conſervar la ſanita, reformato per* BARTHOL. BOLDO Venet. 1576. 4. BOEHMER. Alio forte cum titulo, *tratt. per conſervar la ſanita* Venet. 1554. 8. FALC.

Laudes quod SAVANAROLA prognoſtica ex HIPPOCRATE collegerit: quod pluſcula ſua diaria & febrium quotidianas adnotationes adjecerit, cum integra ratione curandi SICULI, qui ejus præceptor fuerit, & qui venæ ſectionem, etiam ad animi deliquium, etiam in febre peſtilente urgebat. Recidivas in febribus a medicamentis purgantibus aliquando funeſtas ſupervenire monet. Hominem inciſum vidit, cui adeo parvum erat cæcum inteſtinum, ut a colo non diſtingueres. Verboſitatem tanquam ſeculi vitium excuſes. Minus probes abſurdas hiſtoriolas, ut peſtilentiæ verſus Athenas a draconum halitu excitatæ, quos SOCRATES ſpeculo oppoſito interemerit. Incantamentis adverſus vermes adhibitis recenſendis melius abſtinuiſſet, etſi iis fidem non adhibet. Balnea artificialia varia, etiam

Mmm 3 ex

(a) In vetuſtis editionibus conſtanter lego MICHAELEM, nuperi ſcribunt J. MICHAELEM.

ex mero lacte, & oleo deſcribit, deinde vires ſulfuris, aluminis, aliarumve minerarum, quas putat aquis medicatis efficaciam impertire, denique balnea Italiæ ex ordine dicit.

GUILIELMUS BRIXIENSIS a W. JUSTO refertur ad a. 1472, ſed vetuſtior eſt, quem anno 1460. SIGISMUNDUS de POLCASTRO citaverit. Ejus exſtat *Practica ad unamquamque ægritudinem a capite ad pedes. De febribus tractatus. De peſte: De conſilio obſervando tempore peſtilentiali. De cura peſtis* Venet. 1508. f. LIND. Alium titulum reperio *dictorum illuſtrium medicorum ad unamquamque ægritudinem* Brix. 1508. fol. Bœhm. Hic vocatur GUILIELMUS *Aggregator*.

SALADINUS ASCULANUS floruit circa a. 1448. (*a*), principis Tarenti medicus. Ejus *compendium aromatariorum* ſæpe excuſum eſt, potiſſimum cum MESVEO, etiam 1602. fol. *. Hiſpanice per ALFONSUM RODRIGUEZ de Tudela verſum prodiit Pinciæ 1515. 4. NIC. ANT.

Primo loco *examen*, ut vocant *aromatarii*, ponit, deinde catalogum medicamentorum ſimplicium in utroque NICOLAI opere dictorum. Porro doſes & uncia, quæ alia ſit Salerni, alia Patavii. Inde ars præparandi & conſervandi medicamenta compoſita. Medicamentornm ſelectiorum ſimplicium aliqua hiſtoria. Cenſus eorum, quibus quemque aromatarium oporteat eſſe inſtructum.

FELICIS HEMMERLI, vulgo MALLEOLI l. *de balneis*, qui cum *collectione Veneta* prodiit, hujus fuerit ævi.

PETRUS BESCHEBIEN medicus, inde epiſcopus Carnutenſis a. 1459. Ejus vitam dedit l. BERNIER in *hiſtoire de Blois* Paris 1682. FONTETTE.

§. CLXXXIX. POST A. 1450.

SIGISMUNDI de POLCASTRIS, Patavini, *quæſtio de actuatione medicinarum: de appropinquatione ad æqualitatem ponderalem, utrum ei plus oppropinquat melancholicus quam temperatus &c. Quæſtio de reſtauratione humidi radicalis. Quæſtio de reductione corporum, utrum corpus humanum naturaliter lapſum poſſit ad temperamentum reduci. Quæſtio de extremis temperantiæ.* Venet. 1506. fol. *.

Annus accurate definitur, quo ſcripſit, nempe 1460. d. 26. Oct. Opiniones doctorum virorum expendit, & de quaque quæſtione definit; quare totus eſt in ratiociniis. Citat GUILIELMUM de BRIXIA, MARSIGLIUM de S. SOPHIA, CHRISTOPHORUM de HONESTIS, UGONEM SENENSEM, HERIGETUM de LIO Patavinum, ANTONIUM de PARMA, JACOBUM de FOROLIVIO.

JOHANNES ARCULANUS aut HERCULANUS Veronenſis, Bononiæ, Patavii demum artem medicam docuit 1457.

Ej.

(a) PANELLI *Picen* II. p. 17.

Ej. *practica medica, qua omnium morborum & ſymptomatum cenſus & remediorum præſagia exponit, ſ. Expoſitio in* Rhazis *librum* IX. *ad Almanſorem* Venet. 1493. fol. B. B. 1497. Lind. 1502. fol. Trew. 1557. fol. *. 1560. fol. Falc. Baſil. 1540. f. B. B.

Ej. *Expoſitio perutilis in primam fen quarti Canonis* Avicennæ *in qua de febribus agitur cum annotamentis Symphoriani* Champegii Lion 1518. fol. Gunz. Venet. 1519. fol. Tr. 1560. fol. Smith Tr. Alio cum titulo, *de febribus dilucida expoſitio, nunc denuo expurgata ac duplici Avicennæ textu exornata* Patav. 1684. 4. Trew. Mazzueh.

Excerpta *de balneis* in collectione Veneta.

Commentarius in L. IX. Almansoris, ſpiſſus eſt & verboſus liber; multum ſermocinationis continet, multa & ſæpe ſubleſtiſſimæ fidei medicamenta, boni & proprii, quoad ejus legi, ſed legi magnam partem, omnino nihil. Prodiit Venet. 1542 fol. cum opuſculo de *fluxibus uteri.* Codex eſt in *B Taurin.* II.

Galeotti Martii, Novarienſis, *de homine* L. II. ſcripti circa 1470. *B. Dreſd.* excuſi Bononiæ 1476. 4. Mediolan. 1490. f. Baſil. 1517. B. B. Oppenheim 1610. 8. Adfectiones partium externarum & internarum humani corporis ex antiquis collegit.

Cenſuram Grammaticam in eum l. ſcripſit Georgius Alexandrinus vulgo Merula, *adnotationum* nomine 4. abſque anno, tum Mediolan. 1490. f. Baſil. 1517. 4. B. B. Aſper refutator. Reſpondit Galeottus in *reſponſione objectorum a G. A.* Mediolan 1490. f. Baſil. 1517. 4.

J. Matthiæ de Ferrariis, vulgo de Gradibus, non a Grate, a patria *grado*, profeſſor Ticinenſis, dicitur obiiſſe a. 1460., quod falſum eſt, vixit enim a. 1471. (*b*).

Ej. *practicæ pars* I. & II. *vel commentarius textualis cum ampliationibus in nonum* Rhazis *ad Almanſorem cum textu* Papiæ 1497. fol. Lind. Lion 1527. 4. Tr. Venet. 1521. fol. Trew. 1560. fol. Gunz. *cenſore* Jano Matthæo Durastante. Editionem literis gothicis a Mich. de Capella Lugdunenſum curatam abſque anno apud Matthæum citat Falc. Auctor in titulo dicitur. Vidi adnotationem apud Morgagnum, vetuſtum Chimicum de bono præſagio ſcripſiſſe, quod in febribus ex arenulis ſumi poſſit.

Seorſim prodierat pars I. . . . . . pars II. Papiæ a. 1471.

Ejus *expoſitiones ſuper vigeſimum ſecundum fen tertii Canonis* Avicennæ Mediolani 1494. 4. Corte. Adjectæ ſunt *expoſitiones ſuper* Avicennæ *l. de urinis.*

Ej.

(a) Corte.

Ej. *Conſiliorum ſecundum vias* Avicennæ *ordinatorum utile repertorium.* Papiæ 1571. Corte. Venet. 1514. f. Lion 1521. fol. Tr. 1535. fol. Gunz. Non vidi, ſed multa ejus loca refert Gatinaria. Hæmorrhagiam narium diuturnam Matthæus philonio repreſſit. Phthiſin a femina Ferrariæ totis 28. annis toleratam fuiſſe; utendum ergo ſiccantibus. Palpitationem cordis ſæpe ſucco limonum ſuperavit. Galbano menſes excitavit.

Ej. *de urinis tr.* Mediolani 1494. 4. Corte.

Antonius Gradus, vel de Gradis, Medicus Mediolanenſis.

Ejus *de febribus tr. ſigna, cauſas & curas febrium complectens* Lion 1527. 4. B. B. 1524. 4. Venet. 1560. fol. cum J. Matthiæ Gradi *practica* Baſil. 1515. fol. *.

Nihil omnino reperi, quod citari poſſit; ſed Justus, non is quidem optimus, auctor, noſtrnm ponit ad annum 1468.

Ej. *expoſitiones ſuper fen* XXII. *Canonis* III. Avicennæ Papiæ 1510. 1511. cum Avicenna Gunz.

Georgii de Gradibus *opus pandectarum medicinæ* Venet. 1492. f. maj. Tr. puto eſſe Sylvaticum.

§. CXC. Post a. 1460.

Cæsar Landulphus, cum a Gatinaria citetur, hujus erit ævi. Blasium Cæsarem puto non bene vocat Lindenius.

Ej. *opuſculum de febrium curis* Lion. 1506. 4. Lind. 1517. 4. *. 1525. 8. Tr. 1532. 8. Lind. 1539. 8. Tr. Baſil. 1537. fol. *. Francof. 1604. 8. Paris 1540. 8. fere cum Gatinaria prodiit.

Non videtur genuinum Cæsaris opus, diſertis verbis enim legas, non ita fieri a Cæsare, nempe venam in melancholia non ſecari. Ejus viri aliquas opiniones & curationes diſcipulus excuſat, qui videtur Gatinaria.

Blasius Astiarius Papienſis, pariter a Gatinaria citatur.

Ejus eſt lib. *de curandis febribus* Lion 1506. 4. Lind. 1525. 4. vel. 8. Tr. 1532. Lind. 1538. fol. Gunz. Baſil. 1537. fol. *. 1540. 8. Venet. 1575. 12. *. Francof. 1604. 8. cum Gatinaria excuſus. Nihil habet proprii, & pariter, ut alii coævi, inutilia auxilia commendat: pannuni rubrum in variolis. In iis variolis tamen alvum rheo ducebat, non obſtante eruptione, alioſque addit tamarindis fere uſos.

Ej. *conſilia quædam valde utilia*, Venetiis 1521. fol. cum J. Matth. de Gradi *conſiliis* prodierunt.

J. Marlianus, Patricius Mediolanenſis, Profeſſor Pavienſis, medicus & mathematicus ducis J. Galeatii anno 1483., non 1438. obiit, qui & Fran-

CISCI SFORTIÆ tempore vixerit, & J. GALEATII, a quo a. 1480. & 1482. honoribus auctus eſt & reditibus (*a*).

EJ. *diſputatio cum* MAGISTRO J. de ARCULIS (ARCULANO puto) *in diverſis materiis ad phyſicam & utramque medicinæ partem* prodiit Mediolan. fol. (*b*).

EJ. *de validitate corporis humani tempore hyemis & æſtatis* Venet. 1501 fol. (*c*).

EJ. *de febribus omnibus cognoſcendis & curandis* (*d*).

Melancholicum hominem, qui ranas ſe in corpore alere ſibi perſuaſerat, adjectis ad fæces alvi ranis reſtituit.

ANTONIUS VACCA, cætera mihi ignotus, a GATINARIA citatur, qui ſcripſerit *ſuper 16. tertii* AVICENNÆ.

MARCUS GATINARIA Ticinenſis. Ejus opus *de curis ægritudinum totius corporis cum Almanzoris practica* ſæpe excuſum eſt, ut Lion 1506. 4. LIND. 1525. 8. vel. 4. min. 1532. 8. 1542. 8. 1639. 8. Pariſ. 1690. 8. RAST. hic & Francofurt. 1604. 8. cum titulo *de medendis humani corporis malis practica:* porro Baſil. 1537. fol. *. *Praxis medica* Venet. 1599. 8.

Et *de remediis morborum particularibus* Venet. 1660. 8. HOTTON cum I. GENTILIS *de curandis febribus* Venet. 1575. 12.

Anno 1462. *in nono* ALMANSORIS laboravit. (*e*), citat vero ASTIARIUM, ARCULANUM, MARLIANUM, & memorabilem caſum quem a. 1481. vidit, ut non poſſit referri ad a. 1480. Non perinde inanis, ut reliqui contemporaneorum. Amat enim aliorum medicorum, etiam circumforaneorum medicamenta, citare. Multi eum JACOBUS SYLVIUS fecit, exque eo & GALENO compendium praxeos concinnavit Pariſ. 1545. 8. B. B. Suum etiam judicium noſter interponit. Non auſum ſe febrem ciere, qua ſpaſmum curaret. CÆSAREM LANDULPHUM ipſum ſpaſmum coxarum patientem balneo oleoſo curavit. Lepram ſuperavit carnibus viperinis, quæ de toto corpore bubones expulerunt. Clyſteribus, qui vitellos ovi reciperent, ſæpe ſe dyſenteriam ſanaſſe. Drachma teſtarum ovi ait ſe plurimam urinam expuliſſe, ardorem vero urinæ terebinthina lota ſuſtuliſſe. Feminam vidit, quæ per 60. dies in dies ſingulos 16. bocalia urinæ reddebat. Podagram in ſe ipſo ſuperavit abſtinentia a vino, & alvo ſingulo menſe laxata. Viperas a fætido medicamento per anum deceſſiſſe. Monet ne melancholici nimis præpropere terræ mandentur.

ROLAN-

(a) CORTE.
(b) CORTE abſque anno.
(c) ID.
(d) Ib.
(e) CORTE p. 26.

Rolandus Capellutius Chryſopolitanus, qui ſe dicit philoſophum, exiguum libellum ſcripſit, quo peſtem deſcribit, quæ a. 1468. in urbe ſua (Parma) graſſata fuerat, multa cum confuſione, imperitia & flagitiorum frequentia. Venam volebat ab ipſo mali principio ſecari. Emunctoriis emplaſtrum imponebat ex amaris gummatibus, cum euphorbio, cucurbitulas imponebat, carbunculo vero calcem cum arſenico, cum multa medicamentorum inutilium farragine. Diverſum fuiſſe a Rolando illo vetuſtiori, etſi pariter Parmenſi, editor Conringius facile intellexit. Prodiit Brunſvici eo eurante 1640. 4. *. & Germanice *von Peſtilenz Beulen und Geſchwüren* ib. 1642. 8. Trew.

Matthæoli Perusini *artem memoriæ de præceptis artificialibus & regulis medicinalibus ad augendam memoriam* ediderunt Lipſ. a. 1470. abſque anno Riv. excuſam Argent. 1498. 4. Codex eſt in B. R. *Jacobæa* Londini n. 8315.

Alphabetical catalogue of Drugs and their uſe eſt in B. Ashmole n. 7724. ſcriptus a. 1461.

Et *Preparations of medicines* ib. 7731. anni 1479.

Hieronymus Manfredi *il perche .. le ragioni di molte coſe neceſſarie alla conſervazione della ſanita e virtù delle herbe.* Anni eſt 1470. Prodiit Bonon. 1474. 4. Venet. 1540. 8. B. B. 1567. 12. 1581. 8. Tr. 1600. 8. Falc. 1629. 8. Tr. Multa tradit ex Aristotelis problematibus. Facultates ciborum ex regno vegetabili ternariis verſiculis exponit. Multa ad veterum morem, ad omnes medicæ artis partis ſpectantia.

Ej. *de medicis & infirmis collectanea in formam centiloquii digeſta.* Bonon. 1483. 4. Nurnberg 1530. 8. Tr.

Ej. tr. *de Peſte* Bonon. 1479. 4. Riv.

CXCI. Post a. 1470.

Paulus Bagellardus de Flumine. Ejus eſt *de ægritudinibus & remediis infantum* qui prodiit 1472. 4. Mead. Venet. 1481. 4. B. B. Lion 1538. 8. cum nonnullis aliis Lind. Parvo libello morbos puerorum minute recenſet, initio ab ipſa manu obſtetricis facto; Apoſtemata gutturis reformidat. Adſtringente fotu ani prolapſum ſuſtulit. Cætera fere ex Arabibus ſunt.

Bartholomeus Metlinger Medicus Auguſtanus, *de infantum valetudine tuenda, curandis morbis* Francof. 1531. Lind. Germanice *Regiment der jungen Kinder* Augſpurg. 1474. fol. Riv. 1539. 8. B. Sleid.

Heinr. Steinhowel *regimen in ſchweren läuften dieſer Krankheit der Peſtilenz der Stadt Ulm geſammlet* Ulm 14-3. 4. Tr.

Honuphrius de Honuphriis Sixti IV. medicus, reliquit M. S. opuſcula *de re medica & lecturas.*

Utcun-

(a) Mandos.

Utcunque huc referas BARTHOLOMÆI de SACCHI, vulgo PLATINA a pago prope Cremonam ſito dictum, in quo natus eſt *de obſoniis & honeſta voluptate, & valetudine, etiam de ratione victus & modo vivendi* libros X. Eorum antiqua eſt editio 4. abſque loco & anno RAST. Vicentiæ 1470. 4. MAITT. vel eo ipſo emendante 1480. 4. *Civitate de Friuli* 1480. 4. &c. Venet 1503. 4. TR. 1517. 4. *. Colon. 1525. B. B. Gallice Paris. 1529. 4. RAST. Conf. *B. Botan.* p. 240. Non ſola coquina eſt, ſed integra diætetice, omniumque ex duobus regnis alimentorum cenſus, vires medicæ & alimentariæ Collectanea ex antiquis, fere latinis.

J. PHILIPPUS de LIGNAMINE, Meſſanenſis, *de unoquoque cibo & potu utili & nocivo, & ejus primis qualitatibus* Rom. 1474. GESNER.

CONRADI MENGENBERGER alias MEYTENBERGER, quaſi Magdenburgenſis, *Buch der Natur.* In mea editione antiquiſſima, quæ abſque loci & anni indicio prodiit, inſcribitur *Naturbuch von Nutz, Eigenſchaft, Wunder, Wirkung und Gebrauch aller Geſchöpfe.* Prodiit etiam *Augſpurg* 1475. fol. 1478. fol. Francof. 1536. fol. *. quam editionem ſuo loco dicemus, paulum emendatam & aliis cum iconibus. Video ex ALBERTO M. verſum eſſe. Lexicon eſt materiæ medicæ, ad ſaporem ſeculi.

ORTOLPH *von Bayerland Arzneybuch ze teudſch* Nurnberg 1477. fol. Riv. &c.

JACOBI SOLDI florentini D. M. Theol. B. de *peſte* Bonon. 1478. 4. *de epidemia* Flor. 1490. 4. Typ. goth *.

Ex Arabibus fere & pauca ex GALENO. Fere ſuo ævo TRUSIANUM ſcripſiſſe. Panem exponit cani, poſtquam in libero aere fuit expoſitus: ſi moriatur tunc eſt peſtilentia. Tota diætetica hic redit, etiam de turdis & phaſianis. Coitus, inquit. SOLDUS, ſabubris eſt, loquor ut medicus, non ut theologus. Inde medicamenta. GENTILEM ſyrupo *benedicto* ait ſe tutum ſe ſervaſſe. Idem medicamentum ex aloe, croco, aliis miſtum nemini ſe dediſſe, qui inde non ſit ſervatus, vanus certe homo. Terra ſigillata AVERRHOIS Compoſitio qua uſus PHILIPPUS mediolanenſis. PETRI *de* TUSSIGNANA pulvis ad morſus animalium venenatorum. Curatio, breviſſime per ſymptomata, ſed farrago medicamentorum ex præjudiciis ſeculi.

Italice *antidotario per il tempo di peſte* Firenze 1630. 4. FALC.

Magnas divitias ſuo ſeculo LUDOVICUS COCTIER a meticuloſo LUDOVICO XI. extorſit. Ad ejus hominis vitam J. B. G. *in Mercure de France* 1737. Jul.

ELIAS F. IUDA Tiburtinus, hebræus, ſcripſit a. 1478. l. de *malis matricis & iis medendi modo* WOLF.

VALERIUS ANSELMUS Poliater & archigrammateus Bernenſis, hiſtoriæ patriæ ſcriptor.

BILIBALDI PIRCKHEIMER ex aula MAXIMILIANI I. *apologia* ſ. *laus podagræ* Amberg 1610. 4. & 1611. 4.

§. CXCII. Post a. 1480.

Ein Buch Regimen ſanitatis oder Ordnung der Geſundheit genannt. Aug. Vind. 1481. fol. Trew. Ulm 1482. fol. Voigt. Colon. 1494. 4. Augſpurg 1499. Thomasius. An forte Magninus. Sed lego Albici phyſici R. Bohemiæ *Regimen ſanitatis & peſtilentiæ* Lipſ. 1487. prodiiſſe in Gesner Bibl. quo potius putem id *regimen* referri, de quo nunc dixi.

Eſt etiam ejus ævi Friderici Kreusser *regimen ſanitatis, von der Ordnung der Geſundheit* Nurnberg 1493. 8. Maitt.

In Petri Martyris epiſtola data a. 1489. de morbo agitur, in quo articulorum dolor & ulcera atque oris fæditas, & puſtulæ fuerint, quæ habentur a nuperis pro mali gallici ſymptomatis.

Antonii Galatei Licienſis (*Lecce*) *de ſitu Japygiæ* L. Baſil. 1576. 8. *. & in theſauro Italiæ Burmanni. Primam editionem ignoro, ſed auctor vixit ævo Alphonsi II. poſt obſidionem Hydruntis, circa 1480. Græcus erat in Galatana civitate natus, vir doctus & eloquens. Huc faciunt, quæ de morbis habet. Neapoli a ſtangnantibus aquis cœlum inſalubre reddi. Fabula Brocolacarum; quæ per totum Orientem regnat: Animas ſceleſtorum de ſepulchris exire perſuadentur, veſci animalibus, pueros necare, in ſepulchra reverti. Mederi accolas, dum reſciſſo cadavere cor exurunt, cineres projiciunt. Hi ſunt illi nuperorum Vampiri.

Michaelis de Clama Rosastusi codicem *de febribus in* Avicennam lego ni fallor, eſſe in *B. Taurin.* ſcriptum a. 1467.

Et codex M. S. a Ripis de Spilemberg de *conferentibus ad ſanitatem* a. 1471. ib.

J. Antonius Pantheus Veronenſis. Ej. *confabulationes de thermis Chalderianis in agro Veronenſi, in quibus etiam de nitri ſulfuris natura in medicinam tradit.* Vicent. 1488. fol. Lind. & in *collect.* Venet.

Petri de Montagnana *de urinarum judiciis* Patav. 1489. 4. Venet. 1500. fol. Tr. Gunz. Is libellus fuerit, qui in principio ponitur collectionis J. de Katham.

Arzneybuch von allen Gepräſten des Menſchen wie ſolchen zu helfen Augſpurg 1488. 4. Tr.

Benedictus *de conſervatione ſanitatis* Rom. 1490. 4. Lind.

Unica vocula repeto, a. 1483. prodiiſſe *herbarium*, deinde *Ortum ſanitatis* dictum, ſæpe repetitum, cujus editiones ſuo loco dixi (*a*), & quo l. medicæ ſtirpium facultates recenſentur.

Porro

(a) B. Bot. I. p. 239. p. 240. 241.

Porro primum hoc tempore prodiiſſe collectionem ſcriptorum, quorum pleraque practici ſunt argumenti, & cui titulus eſt ARTICELLA. Venet. 1483. fol. LIND. 1500. fol. TREW. Lion 1515. 8. TR. 1519. 8. B. THOMAS 1507. 4. maj *.

In editione 1507. dicitur per HIERONYMUM de SALIIS (*a*) recognitam & emendatam eſſe *articellam*, additum quartum textum regiminis auctorum HIPPOCRATIS, & textum epidemicorum ex verſione FABII CALVI. Cæterum hac collectione continetur JOHANNITII Introductio: PHILARETUS de pulſibus: THEOPHILUS de urinis; HIPPOCRATIS aphoriſmi ex quadruplici verſione; iidem in ordinem redacti: EJ. HIPPOCRATIS prognoſtica cum commento GALENI ex duplici verſione: EJUSD. iterum HIPP. de regimine acutorum cum commento GALENI. EJ. liber I. epidemiorum cum ALEXANDRINI commento, & libri de natura fetus, de lege, de humana natura, de aere, aqua & regionibus, de pharmacis, de inſomniis. GALENI commentarii in HIPPOCRATIS aphoriſmos cum verſione antiqua, & alia LEONICENI, atque alia iterum LAURENTIANI. GAL. l. quos purgare oporteat, quos neutiquam. L. *techni* cum quadruplici verſione, cumque commento HALY. Libri HIPPOCRATIS, ſecretorum, prognoſticorum ſecundum lunam, ex capſula eburnea. GENTILIS de FULGINEO parvus libellus de diviſione & ordine librorum GALENI, & NIC. LEONICENI de tribus doctrinis ordinariis ſecundum ſententiam GALENI.

Hanc collectionem M. SEGUER PETRO SOMER Valentino Hiſpano tribuit, editionem certe Lugd. 1515. SEG. 1519. 8.

BOEK *van de ghemeyne ſinpel medicines* ex latino verſ. 1484. 4. TR.

DIEGO de TORRES *medicinas preſervativas y curativas de la peſtilentia.* Salamanca 1485. 4. MARCH. N. Ant.

Tr. *de peſtilentia* Biſunt. 1487. 4. MARCH.

MARSILIUS FICINUS medicus, aſtrologus, philoſophus Florentinus, ad ſummum ſenium pervenit. EJ. ſunt l. III. *de triplici vita ſana longa & cæleſti.* Variæ ſunt editiones, perantiqua in B. B. Florent. 1489. fol. min. *. Bonon. 1501. 4. B. B. Pariſ. 1510. 8. B. B. 1506. 8. B. B. Argent. 1511. 4. FALC. cum ſchola ſalernitana Baſil. 1529. 8. B. B. 1532. 8. TR. cum apologia & antidoto 1538. 1549. 8. Lion 1657. 16. Bern., ut intelligo, 1595. 8. LIND. 1616. 12. TR.

Liber I. & II. Gallice prodiit vertente J. BEAUFILS Paris 1541. 8. Libri tres vertente GUI le FEVRE *de la* BODERIE, Paris 1581. 8. B. E. Cum *apologia & antidoto* Lion 1566. 12. TR.

Germanice *das Buch des Lebens* Strasburg 1508. fol. vertente I. ADELPHO, 1538. fol. 1540. fol. HUTH. *Regiment des Lebens* Francof. 1553. fol. B. Tig.

(a) Suſpicor eundem eſſe, qui etiam SURIANUS dicitur.

Liber I. *de ſtudioſorum ſanitate tuenda.* L. II. *de vita producenda.* L. III. *de vita cœlitus comparanda. Apologia. Epidemiæ antidotus* Baſil. 1529. 8 Liber primus pertinet fere ad diætam eruditorum & ad media, quibus atra bilis aut præcaveatur, aut curetur.

Alter de vita longa & prolonganda.

Tertius fere Aſtrologicus eſt, plenus hypotheſium.

Ej. *de morbo epidemico* Aug. Vindel. 1518. 4 Falc. Baſil. 1529. 8. B. B. Italice *conſiglio contra la peſte* Firenz. 1523. 8. *. 1522. 8. Falc. 1576. 8. Falc. cum aliis. Venet. 1556. 8. Tr. Plenus Aſtrologiæ, ut etiam peſtilentias annorum 1429. & 1008. conjunctionibus planetarum tribuat. Contagium per canes feleſque transferri, etiam ipſas ſanas. In præſervatione Razei olera refrigerantia fructuſque horæos rejicit; theriacam valde laudat, & compoſita medicamenta nullius momenti, illitumque oleum ſcorpionis. Venam ſecat, ventoſas artubus admovet. Hiſpanos cucurbitulam ſub carbunculo admovere. Non ſemper tutum eſſe a lue, qui ſemel peſte laboraverit, & ſecundo infectum aliquando periiſſe & tertio. Curatio carbonis, bubonis. Plurima vana.

Ej. *de laudibus medicinæ,* In operibus Cl. viri Lind.

Ej. *opera omnia* Baſil. 1561. fol. 2. vol. 1576. fol. BB. Continentur in collectione II. *de longitudine vitæ: apologia de medicina aſtrologica* &c. *Epidemiæ antidotus, Oratio de laudibus medicinæ. Pymander de poteſtate & ſapientia* Dei Jamblichus *myſter. Ægypt.*

B. Antonius Mediolanenſis medicus & chirurgus obiit a. 1482. Duval.

Christophori de Barziziis Bergomatis, profeſſoris Patavini, *de febribum cognitione & cura* Papiæ 1494. fol. Trew, Lion 1517. 4. B. B. Baſil. 1575. fol. Multiplices methodos abſque ſelectu pro ſuperandis febribus proponit. In variolarum curatione venæ ſectionem omni alteri evacuationi præfert.

Ej. *introductorium ſ. Janua ad omne opus practicum medicinæ.* Papiæ 1494. fol. Aug. Vind. 1518. 4. Riv.

Ej. excerpta *de balneis* in collectione Venet.

Gabrielis Zerbi *Gerontocomica ſ. de ſenum cura atque victu* Rom. 1489. 4. Riv.

Ej. *de cautelis medicorum* Papiæ 1508. fol. Id. Lion 1525. 4. Lind.

Franciscus Caballus Brixienſis. Ej. tractatus *de animali theria* qui fere cum Bartholomæo de Montagnana prodiit Venet. 1497. fol. Riv. 1499. f. Haenel 1503. f. Lind. 1514. f. *. 1565. f. Lind. Lion 1525. 4. Lind. Francof. 1604. f. Lind. Noriberg 1652. fol. Lind.

De viperis aliiſque ſerpentibus, doctus auctor, & qui veteres, etiam Celsum legerat. Scopus eſt oſtendere, terion (θηρίον) non eſſe proprium animal, aut a vipera diverſum. Aristotelem in viperæ hiſtoria non recte a Plino eſſe intellectum.

Bauerii

Bauerii de Baueriis *conſilia medicinalia* Bonon. 1489. fol. Trew. Papiæ 1521. fol. recognita 1524. Venet. 1553. Lind.

De balneis in collectione Veneta.

Una cum conſiliis Bauerii prodiit Angeli Decembris *de curatione peſtis* Liber.

Tertius Damianus, a patria Visenacus, ſi nomen recte ſcribitur, *de victus ratione, medendi modo, purgatione ſ. malo Anglico* Antwerp. 1490. Maitt.

Ejuſd. *theoria medicinæ totam rem miro compendio complectens, vel* l. περὶ τῦ ἱδρόντος Antwerp. 1540. Trew.

Quiricus de Augustis de Torthona (Mediolanenſis), Ej. *lumen Apothecariorum* prodiit Venet. 1495. f. Haenel Trew. Venet. 1549. fol. *. 1556. fol. 1566. fol. Trew. Lion 1503. fol. Trew. 1525. fol. B. B.

A Petro Suardo exſcribitur, a Manlio a Bosco ſæpiſſime refutatur, cujus *luminare majus* cum a. 1496. excuſum ſit, non poterit noſter multo poſteriori loco poni. Pharmaceutices peritus, meliorem medicamentorum compoſitionem paſſim docet, ſua medicamenta laudat, & cum antidotarium ſcriberet, facultates medicas ſimplicium medicamentorum expendit, ex quibus compoſita conſtant. Pharmacopolas vulgares carpit.

Jacobus Manlius de Bosco, Alexandrinus (*v*). Ej. *luminare majus omnibus medicis neceſſarium*, quod modo indicavi, prodiit Venet. 1494. fol. Maitt. 1496. fol. Trew. 1501. fol. Trew. 1503. fol. Id. 1517. fol. Seg. 1549. fol. *. ubi multa a Nicolao Mutono medicamenta nuper addita habentur, tum 1551. fol. Trew. 1561. fol. Tr. & cum expoſitione I. M. Durastantis 1563. fol. 1566. f. Falc. Trew. Porro Lion 1525. B. B. abſque Mutono, tum 1536. 4. Lego etiam *Interpretationem ſimplicium ſecundum ductum officinarum* Argent. 1531. f. Maz. Auctor compoſitiones ſe ait caſtigaſſe, & ex Græcis recenſuiſſe, quos priores neglexerint. Cæterum commentarius eſt ad Mesues antidotarium, cum ſimplicium medicamentorum hiſtoria & viribus.

§. CXCIII. Post a. 1490.

Antonius Gazius Placentinus.

Ejus *corona florida medicinæ de conſervatione ſanitatis* Venet 1491. Seguier in epiſtola. Lion 1514. 4. Tr. 1534. 8. Lind. Patav. 1549. 8. B. Thomas. Argent. 1546. 8. Seg. B. Bod.

Ej. *quo medicamentorum genere purgationes fieri debeant.* Baſil. 1541. fol. B. Tig. Gunz 1565. 8. Lind. Collectio ex veteribus de ciborum & potuum facultatibus.

Ej. *ærarium ſanitatis, & de vino & cereviſia tractatus.* Aug. Vind. 1546. 8. Lind. Patav. 1549. 8. Lind.

Ej.

(a) Conf. *B. Bot.* I. p. 238.

Ej. *de ſomno & vigilia* liber. Baſil. 1539. fol *. videtur idem quem & ANTONIUM GAIZONUM *de ſomno* vocari lego Baſil. 1539. fol. & cui de *ſomno ejusque neceſſitate* liber tribuitur GUNZ.

PETRI RAVENNATIS (de TOMASIIS) *phœnix ſ. artificioſa memoria*, Venet. 1491. 4. B. Bern. vide in *B. anat.* p. 1. p. 152.

In PETRI DELPHINI *epiſtolis* Venet. 1524. fol. excuſis agitur de malo, ut putatur, venereo, de vulneribus nempe anno 1491. frequentibus, in quibus per cruſtas ichor malignus manaverit: eas puſtulas nuperus auctor ad luem refert, magnus defenſor antiquitatis mali venerei.

GUIL. TARDIF *auct. de fauconnerie & de duyt des chiens de la chaſſe* Paris 4. circa a. 1692. Poitiers 1567. 4. Paris 1614. 1628.

JOHANNES KETHAM, quem KARTHAN (GESNER), Itali ALEMANNUM vocant. Ej. *faſciculus medicinæ*, *reviſus per* GEORGIUM *a* M. FERRAIO prodiit Venet. 1491. fol. TREW. 1495. fol. PLATN. 1500. fol. TREW. 1513. fol. *. 1522. fol. GUNZ. Varia continet anatomica, ſed & medica. Tabulam, in qua urinarum varietates cum earum præſagiis reperiuntur. Tabulam venarum cum conſiliis, quæ in quoque malo vena debeat aperiri, plenis aſtrologicæ vanitatis. Ad morbos muliebres conſilia, & quæſtiones ad organa generationis pertinentes. Curandi rationem ad morbos nonnullos. PETRI de TUSSIGNANO lib. *de peſte evitanda & curanda.* RASIS tractatum de ægritudinibus puerorum.

FERDINANDI PONZETTI, Cardinalis, *de venenis commentarius* L. III. Venet. 1492. fol. Rom. 1521. 4. Baſil. 1562. fol. *. Venena ſimplicia, naturalia & arte facta, eorum ſymptomata & curatio, compilata ex veteribus. Non tamen mera eſt compilatio, & auctor ad eventus utique paſſim animum advertit. Ita vidit, piſces in vaſis æneis clauſis ſervatos abſque noxa fuiſſe comeſtos: ſenſit oleum plus valere ad fragendum cantharidum virus, quam quidem terram ſigillatam. Enectum fuiſſe, qui ſeſquidrachmam ellebori albi adverſus quartanam febrem ſumſerat. Fumo ſulfuris & argenti vivi formicas & alias noxias beſtiolas fugari, occidi.

ANTONIUS ZENUS. EJUS L. *de natura hominis* Venet. 1491. vidi citari.

G. HEBERLING Grammundenſis, profeſſoris DOLANI, *Lectio declaratoria ſuper epidemico morbo* Dale 1492. 4. LIND. & abſque loco & anno 4. vel 8. *. Arabiſta, AVICENNAM fere exſcribit, & breviſſime de febre peſtilente dicit.

LIB.

LIBER QUARTUS.

INSTAURATORES.

§. CXCIV.

Etſi paſſim adhuc Arabiſtæ intercedunt, neque ſubito ars optima depurari potuit, novam tamen periodum hic ordimur, cum & ALEXANDER BENEDICTUS his annis ceperit eminere, & ad meliorem conditionem artem reformare, & NICOLAUS LEONICENUS Arabum certiſſimus inimicus, & ad naturam ipſam JACOBUS BERENGARIUS paulo poſt medicos revocaverit, & ANTONIUS BENIVENIUS rariora a ſe adnotata deſcripſerit, bonæ etiam artes non in ſola Italia nunc effloruerint, ſed in reliquas Europæ regiones undique ſe ſparſerint, quarum cives ad Academias Italas confluebant, medici etiam potiſſimum. Novi etiam morbi ceperunt graſſari his ipſis temporibus, qui medicos ad naturam ipſam obſervandam pene cogerent. Sudor Anglicus primus a. 1483. in exercitu HENRICI VII. ſtragem edidit, ſævior inde rediit annis 1485. 1506. 1518. peſte nunc ipſa crudelior, tum annis 1528. 1529. 1551. Anglis potiſſimum funeſtus fuit, rapiditate mali ſumma, ut intra unicum ſæpe diem, & aliquando intra trihorium enecaret. Hæc FREINDIUS. Sed etiam *Lenticulæ* ſ. *Petechiæ*, dirus morbus, in Inſula Cypro notiſſimus, anno 1501. primum in Italia adparuit FRACASTORIO teſte, deinde febris hungarica a. 1566.

Deinde morbus, haud paulo ſævior, perpetuus, paulatim univerſum terrarum orbem devaſtare cepit, qui idem, idoneis teſtibus, genus humanum exſtirpaſſet, niſi ejus furor ſponte remiſiſſet. Veſtigia aliqua BECKETUS & SANCHEZIUS apud antiquiores ſcriptores repererunt, neque ii ſoli, ſed univerſi fere ſeculi XIV. & XV. ſcriptores de morbis penis ſcripſerunt, & de ulceribus, quæ homines luxurioſi ex concubitu cum femina immunda contraxerint. Verum topicum id malum erat; lues nova ſuis in initiis continuo univerſum corpus humanum adgrediebatur, inque puſtulas erumpebat & ulcera, ejuſque tanta erat crudelitas, ut nunquam tot medicorum notitiam effugiſſet, aut abſque nomine proprio latuiſſet, ſi ante hæc tempora in Europa dominata fuiſſet. Omnibus computatis, hæc lues

videtur degeneratio eſſe morbi *Yaws* Americæ, & inſularum potiſſimum Antillarum indigenæ, in iis inſulis etiam nunc ſuperſtitis, qui pariter tubercula per univerſum corpus exigit. Eum morbum aliud clima, & repetita cum infectis feminis venus exaſperavit, & etiam noſtro ævo venerea lues eo ſævior eſt, quo regio magis ad ſeptemtriones vergit. Hunc morbum claſſis CHRISTOPHORI COLUMBI a. 1493. ex inſulis Americanis retulit, quæ vera hujus mali primum nati epocha eſſe videtur. Inde in obſidione Neapolitana hoc malum adeo vulgatum eſt, ut ab exercitu obſidentium *Gallicum*, ab obſeſſis *Neapolitanum*, ab iis, qui ex America novum malum Hiſpalin adtulerant, *Hiſpanicum* dictum ſit. Hoc idem malum medicorum animos in ſe convertit; ut ad novum & deteſtabilem morbum ſollicite explorandum paulatim adſueti, didicerint etiam in aliis occaſionibus naturæ geſta ſigillatim adnotare, qui prius ſolebant univerſalia fere ſequi, & in magnam malorum varietatem deſcribendam diffuſi, priores fere excerpebant.

Alius morbus, non undique veteribus medicis ignotus, tamen in morborum numerum vix receptus, paulo prius, & a. 1482. dicitur in Germania innotuiſſe, borealibus regionibus procul dubio ob muriam infeſtior, ſcorbutum volo.

§. CXCV. ALEX. BENEDICTUS.

ALEXANDER BENEDETTI, vulgo BENEDICTUS, clinicus, & profeſſor Patavinus, primus nuperiorum medicorum propriis adnotationibus eminuit, ſeque ſuper nubem collectorum extulit. Caſtra ſecutus erat in Candia, & in bello quod Itali fœderati adverſus CAROLUM VIII. geſſerunt; ubique medicinam fecit, & corpora humana incidit, multa ipſa vidit, & ad naturam adnotavit. Dictione etiam uſus eſt multo nitidiore, quam priores medici. Prope Veronam in pago Legnago natus eſt.

EJ. l. *de obſervatione in peſtilentia* Venetiis 1493. 4.. * prodiit, recuſus Bonon. 1516. fol. *. Baſil. 1538. 8. cum aliis, & cum *operibus omnibus*. Exiguus eſt liber, non abſque propriis adnotationibus. A culcitra, poſt ſeptimum annum in uſum revocata, peſtem propagatam fuiſſe. Peſtilentiæ quam noſter vidit, ſymptomata. Venam in peſte ſecat, etiam iterato, etiam largiter, ſi vires permiſerint, alvum leniter ducit. In talo admovet medicamenta exulcerantia. Inguini tumenti cucurbitulam adponit. Morbum nobilis juvenis recenſet, quem letho eripuit.

EJ. *collectiones medicinæ*, ſ. *aphoriſmi de medici & ægri officio* Lugdun. 1506. 8. cum nonnullis CHAMPERII, & Pariſ. 1514 4 * cum *anatome*. Ad prudentiam medicam in univerſum ſpectant, & axiomata ad curandos morbos univerſalia tradunt & apta quædam medicamenta, aut curandi modos experientia probatos, graviter omnino & HIPPOCRATICA cum dignitate. Inde itur per ſingula. Ita ſtomachum fere omnium infirmitatum cauſam eſſe. Dari colicum dolorem epidemicum (pictonicum ut puto) & funeſtum.

EJUSD.

Ejusd. *anatomia, ſ. hiſtoria corporis humani* Venet. 1493. 8. Pariſ. 1514. 4. *. Baſileæ 1522. 8. Argentor. 1528. 8. & alias excuſa, adſperſas habet adnotationes morboſorum corporum minime inutiles. Primus, ut nunc memini, bilis in calculos converſæ meminit. Pleuritidem utiliter judicatam fuiſſe pure per urinam decedente. Oſſa a venerea lue undique veris abſceſſibus fœdata ab ipſa medulla pus fundentibus. Aliquot exempla ſubito enectorum, quibus in aſperam arteriam aliquid incidiſſet. Opiſthotonus lactea urina effuſa, caſtoreo ſumto, tandem ſanatus. Paſſim venerei mali meminit, novi mali, & gonorrhœam jam eo ævo vidit, quam vulgo tanto nuperiorem faciunt. In cadaveribus ſiphilicorum inciſis oſſa ſub perioſteo integro tumentia, & ad medullam uſque ſuppurata invenit. Adverſus cephaleam medicos ſalivam moviſſe, inuncto hydrargyro.

Ej. *de omnium a capite ad calcem morborum cauſis, ſignis, differentiis, indicationibus, & remediis* L. XXX. &c. Venet. 1533. fol. B. Thomas. Baſil. 1549. fol. *. 1572. fol. Lind., quo volumine priora etiam omnia continentur. Vere reſpiravi, cum poſt tædioſiſſimam lectionem Arabiſtarum, hic primum loco Haly & Avicennæ, Galenum, Paulum, A. Musam, Andromachum, C. Celsum citatos legi. Libri XXIX. ſunt & morborum omnium per ſingulas corporis partes breves hiſtoriæ, & curationes, utique monente Alexandro collectitiæ; ſunt etiam admiſta ſuperſtitioſa, aut alioquin ejusmodi auxilia, quibus fidem adhibere nequeas. Aſtris multum tribuit, in epilepſia, in peſte. Sed pluſcula tamen bona & propria adnotavit, quorum aliqua ſpeciminis loco addo. Sanavit feminam, quæ a dæmone obſeſſa putabatur. Serius ut feminæ ſepeliantur, monet. Lethargum pilulis purgantibus ſuperavit, catochum ſubducta per glandem alvo, ita vermibus expulſis. Maniacorum aliquot curationes, per reſtitutos menſes, per purgantia pharmaca. A paraphrenitide hemiplegia. Qui capillos convolutos excreverunt. Sanguinis de faucibus funeſtus profluxus. L. XXX. eſt medicamentorum.

Aliquæ Benedicti *obſervationes* memorantur in Dodonæi obſervationibus Colon. 1581. 8. Hardervic. 158 . 8.

Video citari l. *de ſignis & cauſis morborum* Baſil. 1571. 4. excuſum Hotton.

Vitam viri F. Boernerus ſcripſit Brunſwic. 1751. 8. * repetitam in *noctibus Guelphicis*. Exſtat etiam Andreæ Chiocci *elogium*.

§. CXCVI. Varii.

Matthiæ de Lucha *dialogus de diebus criticis* Rom. 1493. 4. Riv.

Caspar Reuchlein *von Hagenau Hippiatrica von Eigenſchaften der Pferden* Argent. 1493. fol. Trew.

Francisci Mariæ Grapaldi *de partibus ædium lexicon utiliſſimum* 1494. 1501. 4. Parmæ 1506. 4. Trew. 1517. 4. BB. & 8. Trew. Jena

1516. Tr. Baſil. 1533. 4. BB. 1541. 4. Tr. & alias excuſum, continet collectionem ex Græcis & latinis, de omnibus ad rem cibariam potumque pertinentibus, frumentis, oleribus, fructibus, animalium partibus &c.

Hieronymus Baldinus. Ejus medicamenta ad peſtem, & ex ſulfure parata, libello a. 1494. deſcripta recenſentur in collectione 1611. 8.

Inſtruction oder Underweiſung wieder die Peſtilenz Memming. 1494. 4. Tr.

Hieronymus Brunswich, a patria dictus, longævus ſenex, ex gente Salern vel Saulern, alibi laudatus, circa hæc tempora libros ſcribere cepit. Inter medicos Brunſwicenſes recenſetur Hieronymus Saler (*a*).

Ej. *Handwirkung der Wundarzney* Strasburg 1497. 4. * continet etiam antidotarium & catalogum alphabeticum graduum facultatum medicatarum.

Ej. l. *de arte deſtillandi, von der Kunſt der Deſtillirung* prodiit Strasburg 1500. f. (*b*). *Medicinarius das Buch der Geſundheit l. de arte deſtillandi ſimplicia & composita, das neue Buch der rechten Kunſt zu diſtilliren* 1505. folio & alias. Materia medica, cum viribus medicamentorum ſimplicium & rudibus figuris: deinde infinitus catalogus aquarum medicatarum.

Ej. *theſaurus pauperum ſ. Hausapothek guter gebräuchlicher Arzney* Strasburg 1512. fol. 1532. Trew. Aug. Vind. 1545. 4. Francof. 1576. 8. 1585. 8. Trew. 1591. 8. Trew. 1594. 8. 1598. 8. Tr.

Idem fuerit *Hausarzneybüchlein von allerhand Gebrechen des ganzen menſchlichen Leibes mit einem Tractat von gebrannten Waſſern* Lipſ. 1591. 8. Hænel. Idem *nützlich Büchlein von vielen guten bewährten Mittlen der Arzney wieder mancherley Gebrechen und Krankheiten* recuſ. 1601. 8. *. cum Seitzio. Medicamenta ſimplicia & compoſita, & formulæ ad morbos, plurimæ aquæ deſtillatæ & alia ex genio ſeculi.

Ej. l. *peſtilentialis de venenis epidemiæ* d. i. *Buch der Vergift der Peſtilenz das da genannt iſt der Gemeinſterbent der Trüſenblattern* Germanice Strasburg 1500. fol. Mead. Tr.

Tr. *de peſtilentia* Aug. Vindel. 1494. 4. Tr. an Idem.

Bernardinus de Landriano *additiones in practica* Petri de Ferrariis dedit Venet. 1496. Lind.

Theodorus Ulsenius *de pharmacandi comprobata ratione carmen* Noriberg 1496. 8.

Pauli Suardi *Theſaurus aromatariorum* (*c*) Mediolan. 1512. f. Tr. Venet. 15 5. fol. 1517. fol. Tr. 1549. fol. * cum *luminari majori*, tum 1551. f. 1556. f. 1566. fol. Tr. Lion 1568. fol. Gunz. 1575. f. BB. 1536. f. Rast. Verbotenus, etiam adlocutiones ad fratrem J. Franciscum ex Quirico exſcribit.

(a) *Hamb. Magaz.* VI. p. 888.
(b) B. Bot. I. p. 242. 243.
(c) Male in B. Bot. Petrus dicitur.

ſcribit. Cæterùm opus ſimile eſt QUIRICIANI, & easdem citationes repetit. Hujus fuerit ævi, qui medicamentum ab uxore PHILIPPI ducis Sabaudiæ adhibitum feliciter adhibuerit. Is enim dux a. 1497. obiit.

MARCELLUS CUMANUS, parum cætera notus, PETRI de ARGELATA diſcipulus, vixit exeunte ſeculo, & a. 1495. in caſtris Novarræ fuit.

EJ. *obſervationes medicas* ex codice MS. edidit G. HIERONYMUS WELSCH. Multa hic non contemnenda reperias. Puſtulæ epidemicæ in exercitu, in ulcera depaſcentia tranſeuntes. Eas WELSCHIUS habet pro primis indiciis luis venereæ. Bubones equidem etiam venereos noſter videtur, & frequenter, curandos accepiſſe, & ulcera virgæ ex ſimili cauſa nata. Morbillos venæ ſectione, alvo laxata, clyſteribus curabat. Multum nimiarum laudationum. Pleraque chirurgica.

§. CXCVII. SEB. BRAND. GRUNSPEK.

SEBASTIANUS BRAND, poëta ſatyricus non inficetus, qui Argentinæ natus, Baſileæ vixit. EJUS eſt *Eulogium de ſcorra peſtilentiali ſ. malo die Franzos* latinis verſiculis ſcriptum ad J. REUCHLIN a. 1496. etſi ſcribitur 69. Nomen morbi a Gallis habet, qui *Gorra* dixerunt, vox certe *Scorra* nihil habet Germanici, ut quidem ASTRUCIUS ſuſpicabatur. Verrucas per corpus ægrotorum dicit, efflorefcere nempe tubercula; inunctionum etiam meminit.

In hunc librum eodem anno commentatus eſt JOSEPHUS GRUNSPEK, Presbyter & medicus (*a*), ex oppido Burkhauſen, puto Bavariæ. Titulum fecit, *Tractatus de peſtilentiali ſcorra ſ. malo die Franzos, originem remediaque ejus complectens, compilatus ſuper carmina quædam* SEBASTIANI BRAND, expreſſo anno 1496. 4. ASTRUC. TR. Venet. 1503. 4. LIND. Ex genio ſeculi mali originem tribuit conjunctioni Saturni cum Jove. Inter remedia diſerte unguentum mercuriale habet.

§. CXCVIII. NICOLAUS LEONICENUS.

Vicentinus, ex pago Lunigo, profeſſor Patavinus, inde Ferrarienſis, longævus, qui 96. annum adtigerit, cælebs & ſobrius. Vir inter doctiſſimos ſui ſeculi, ex primis qui critica face errores veterum & Arabum excuſſerunt.

EJ. L. *de epidemia, quam Itali morbum Gallicum, Galli vero Neapolitanum vocant* Venet. apud ALD. MANUT. 1497. 4. ASTRUC. 1503. 4. TREW. Papiæ 1506. fol. LIND. Bonon. 1516. fol. *. Lion 1529. 8. ID. Baſil. 1536. 4. ID. & in *collectione* A. LUISINI. Editionem antiquam 4. abſque loco & anno habent PLATNER & BOEHMER.

Primus, aut inter primos, Italorum de hoc morbo ſcripſit. Oſtendit veteribus

(a) ASTRUC. p. 547.

ribus non dictum eſſe malum. Accuſat inundationes frequentiores. Curationem Galenicam proponit; de argento vivo nihil addit. Ex theoria omnia; ut a docto viro eum morbum unquam curatum fuiſſe FREINDIUS neget.

EJ. *de* PLINII *& plurium aliorum medicorum in medicina erroribus.* EJ. *epiſtola ad* H. BARBARUM *in primi operis defenſionem.* EJ. *de* PLINII *aliorumque medicorum erroribus novum opus ad* FRANC. TITUM. EJUSD. *epiſtola de multis ſimplicibus medicamentis* Ferrar. 1509. 4. *. Baſil. 1529. 4. *. 1532. fol.

Hic, niſi fallor omnium primus, NICOLAUS noſter Arabibus bellum indixit (*b*), oſtendit male veterum libros legiſſe, intellexiſſe. Pleraque equidem botanici ſunt argumenti, ſpectant tamen ad materiam medicam adque formulas & ſcriptiones. Colicum morbum ante TIBERIUM utique exſtitiſſe. De ſtrumis, de argemate. PLINIUM negligentius ſæpe Græcos legiſſe.

EJ. *in libros* GALENI *a ſe translatos ad artem medicinalem præfatio* (tum liber ipſe emendatus). EJ. *de tribus doctrinis ordinatis ſecundum* GALENI *ſententiam præfatio & opus ipſum.* EJ. GALENI in HIPP. *aphoriſmos commentarius* Ferrar. 1509. fol. *.

In illa communi præfatione multa veterum loca emendat, AVICENNAM & barbaros Græcorum commentatores refutat.

Quæſtio de tribus doctrinis GALENO *in proœmio dictis, ſynthetica, analytica, definitiva.* Theoria, recuſa etiam Venet. 1527. fol. cum TURRISANO.

EJ. *de dipſade & pluribus aliis ſerpentibus* Baſil. 1529. 4. *. Ad hiſtoriam naturalem pertinet. Medicamenta tamen tradit quæ ex vipera repetuntur, ad nos faciunt, theriaca, ſal theriacalis, antidoti.

EJ. *Opuſcula* Baſil. 1532. fol. BB. Continent l. *de tribus doctrinis; de ſerpentibus; apologiam contra ſuarum translationum detrectatores.* Anatomica aliqua Carpenſis carpſerat, MAINARDUS aliqua in translatione HIPPOCRATIS, quem CELSUM HIPPOCRATEM non ſemper recte intellexiſſe monet, & aliquando ad codices ſuos provocat, qui aliter legant. Iterum, etiam ob HIPPOCRATIS verſionem, PETRUS VERNATIUS chirurgus & ANTONIUS COLA, in LEONICENUM animadverterunt. Noſter ſe maſcule tuetur, LAURENTIANI verſionem carpit. Demum *medici Romani*, quam dicemus, una prodiit *apologia.*

Plura etiam alia GALENI opera latine reddidit; *de puero epileptico, de arte curandi ad* GLAUCONEM, *de criſibus, de differentiis febrium, de differentiis & cauſis morborum, de motu muſculorum.*

(b) In ultima epiſtola.

§. CXCIX.

§. CXCIX. Varii.

Theodorus Gaza circa hæc tempora Theophrastum & Aristotelem latine reddidit, tum Hippocratis *aphoriſmos* Papiæ 1512. fol.

Coradinus Gilinus ad Sigismundum Estensem ſcripſit a. 1497. *opuſculum de morbo Gallico*, in collectione Luisini recuſum. De conjunctione etiam planetarum repetit, quæ novum morbum produxerit. Balnea ſuadet & unguentum, quod & vivum hydrargyrum recipit, & ſublimatum, demum funeſtam illam inuſtionem ad ſuturam coronalem.

Tractatus deſcriptionum morborum in corpore humano exſiſtentium cum tractatulo de viribus Benedictæ 1496. 8.

Johannes Widmann, qui nonnunquam ex genio ſeculi J. de Saliceto, alias a patrio pago Wirtembergico, Mechinger ſe vocavit, a bibliographis ideo pro tribus diverſis viris recenſus, J. Marliani diſcipulus (*a*).

Ej. tr. *de puſtulis, quæ vulgato nomine dicuntur mal die Franzos.* 1497, 4. Tubingæ datus eſt l.: morbum Arabibus putat notum fuiſſe. Eo tempore, qui hoc malo infecti erant, ab hominum conſortio excludebantur. Unguentum habet mercuriale.

Ej. (J. Saliceti dicti Mechinger) phyſici Würtenbergenſis, *de peſtilentia, cum adjecta quæſtione de fuga peſtis.* Tubing. 1501. 4. Gunz. Tr. Heist. De variolis, de morbillis, aliqua etiam de malo venereo.

Ej. (famoſi artium & medicinæ doctoris J. Widmann dicti Mechinger) tr. *de balneis, thermarum ferinarum, vulgo Wildbaden.* Tubing. 1513. 4. *. quem libellum Astrucio non contigit videre. Calculi dolores hujus balnei uſu mitigatos fuiſſe.

Ejus unguentum ad marceſcentes artus habet Hans a Gersdorf, quo ipſe uſus ſit.

Gaspar Torella Hiſpanus, Valentinus, medicus Alexandri VI. prælatus domeſticus, & epiſcopus, ſcripſit tractatum *cum conſiliis contra pudendagram, ſ. morbum Gallicum.* Rom. 1497. 4. Astr. & alias Romæ 4. editum abſque anno. Hiſtorias ægrotorum recenſet, qui ex coitu cum impura muliere morbum contraxerunt. Ulcuſcula, maculæ, puſtulæ malignæ, dolores univerſi corporis. Theoria ex Arabibus, libellus breviſſimus.

Ej. *dialogus de dolore cum tractatu de ulceribus in pudendagra evenire ſolitis* Bleſis ſcriptus l. a. 1499. editus a. 1500. Innumeros ſe ægrotos curandos accepiſſe & ſanaſſe. Id malum exſtirpari poſſe, ſi impuræ feminæ relegarentur in proprium locum, ſumtuque publico curarentur. Unguento mercuriali ſalivam cieri, eam vero

(a) Astruc. p. 556. 557.

vero curationem ſe improbare, qua illuſtres viri interemti fuerint. Virgæ ulcera ſuctu per vilem perſonam facto poſſe mundari.

In C. de V. *Catal. Hiſpanico* lego, C. TORELLAM *de morbo Gallico, de pudendagra, de ulceribus in pudendagra, de dolore in pudendagra & conſilia adverſus pudendagram* prodiiſſe Paviæ 1521. fol.

EJ. *de regimine ſ. præſervatione ſanitatis deque eſculentis & potulentis* Rom. 1506. 4.

EJ. *de ægritudine peſtifera & contagioſa omnibus cognominata & nuper cognita, quam Hiſpani modo* Villa (puto *ovilla*) *nominant.* Rom. 1505. LIND. 1521. fol. Argent. 1540. 4.

PETRUS PINTOR medicus ALEXANDRI VI. Ejus *aggregator ſententiarum de curatione, & præſervatione peſtilentiæ* Rom. 1499. fol. 1494. fol. L.

EJUS *de morbo fardo his temporibus adfligente* Rom. 1500. 4. liber; cujus unicum eſt exemplum apud COTUNNUM, qui ejus notitiam dedit in l. *de variolis.* Nomen inpoſuit alia inhumata: graſſatum eſſe ab a. 1494. ad 1499. puſtulas membris adflixiſſe cum doloribus, quibus perinde unguentum medici mercuriale cum plumbo conjuncta oppoſuerunt. Id unguentum Portugueſum quendam adhibuiſſe. Conjunctioni planetarum ortum morbi tribuit, neque tamen ignorat, contagio contrahi, etiam potiſſimum cum muliere hoc morbo infecta, Romæ a. 1493. multos mortales invaſiſſe.

BENEDICTI GRAPHEI *de oculorum affectibus* Venet. 1497. fol.

LAURENTII MAIOLI *de gradibus medicamentorum* Venet. 1497. 4. ANDERSON.

Le compoſt & calendrier des bergers avec leur regiment de ſanté. Paris 1497. fol.; idem puto qui *Shepherds calendar,* ſæpe recuſus.

§. CC. VARII.

NATALIS MONTESAURUS, Veronenſis. EJ. *lib. de epidemia quam vulgares mal Franzoſo appellant* 1497. vel 1498., cum anno 1498. adverſus eum SGANAROLUS ſcripſerit. Contra LEONICENUM, non eſſe novum morbum, & Arabibus utique notum, a mala temperie aeris nuper exaſperatum.

ANTONIUS SGANAROLUS Mutinenſis, pro magiſtro LEONICENO in MONTESAURUM ſcripſit *diſputationem utilem de morbo Gallico & opinionis* N. LEONICENI *confirmationem adverſus adverſarium* NATALEM MONTESAURUM Bonon. 1498. ASTRUC. Non eſſe *aſaphat* aut alium morbum Arabibus notum, ſed novum utique malum.

ANDREÆ RENTZII *commentarius in* HIPP. *de inſomniis* Venet. 1497. Vertit etiam HIPPOCRATEM *de natura humana.*

FRANC. de VILLALOBOS, Toletanus, medicus PHILIPPI, ut puto, Auſtriaci & CAROLI

Caroli V., Tratado *de la enſermidad de las bubas.* Salamant 1498. fol. Astrucius non vidit.

Ej. *problemas con otros dialogos de medicina y familiares.* Zamora 1543. fol. N. Ant.

Simon Pistor, vel Pistorius, Lipſienſis, & in ea Academia profeſſor. Ej. eſt *diſputatio, cui titulus, poſitio de malo Franco* Lipſ. 1498. 4. Theoria mera.

Ej. *declaratio defenſiva cujuſdam poſitionis de malo Franco per* D. S. Pistorium *nuper diſputatæ* Lipſ. 1500. Falconet habet 1503. 4. Contra Martinum Pollich.

Ej. *confutatio conflatorum circa poſitionem quamdam extraneam & puerilem* D. Martini Mellerstad *de malo* Franco *nuper ventilatam* Lipſ. 1501. 4. Astr. Inania omnia. Adeo virulenta fuit hæc concertatio, ut demum uterque litigantium Lipſiam deſeruerit.

Ei. *regiment wieder die ſchwere und erſchreckliche Krankheit der Peſtilenz.* Lipſ. 1501. 4. ſecunda editio.

Sebastianus Aquilanus, a patria dictus, profeſſor Patavinus, ſcripſit ad Ludovicum de Gonzaga *interpretationem morbi Gallici, & curam, quam* a. 1498. excuſam fuiſſe Astrucius conjicit, quod a Torella citetur inter antiquiſſimos ſcriptores de lue venerea. Prodiit etiam Lion 1506. 4. 1525. 8. *. vel. 4. 1539. 8. Bonon. 1517. 8. Baſil. 1537. fol. *. Pariſ. 1570. 8. Rast. Inunctionem mercurialem habet, & in debilibus improbat. Eſſe elephantiaſin Galeni. Ex theoria omnia.

Ej. *quæſtio de febre ſanguinea* Baſil. 1537. fol. *. Lion 1525. 8. *. 1538. *. Francof. 1604. 8. Lind. Galenum tuetur, ſed theoria mera eſt.

Quæſtio de cauſis Periodicationis humorum & de ſanguine putreſcente eſt in B. Taurin.

Jacobum Roemerum & Johannem (*a*) Goppingensem chirurgum hic recenſet Astruc, quod formulas adverſus luem veneream dederint, ille quidem unguenti, quod ſaturnina & mercurium recipiebat, iſtum quod aliud, in quo auripigmentum eſt & arſenicum.

Julianus Gutierrez de Toledo, *medici R. Iſabellæ, de la cura de la piedra, dolor de hijada y colica renal* Toledo 1498. N. Ant. quem librum laudari video. Ægrum pro mortuo habitum, & Franciscana veſte indutum, ad vitam revocavit, teſte Amato.

Recettario *di dottori della arte di medicina nel collegio Fiorentino ad inſtantia degli SS. Conſili della univerſita della ſpeciali.* Firenze 1498. fol. Mont. Antiquiſſimum antidotarium inter nupera.

Kanuti

(a) Iſte a. 1499.

Kanuti epiſcopi Aroſienſis *regimen contra peſtilentiam ſ. epidemiam* Lion 1498. 4. Falc. MS. codex ejus erat in B. Uffenb.

§. CCI. A. MID.

Bartholomæus Montagnana junior, Patavinus, profeſſor, dedit a. 1499. *Conſilium pro Reverendiſſimo Epiſcopo Hungariæ Vicerege* (Thoma Baroczio) *morbo gallico laborante*, excuſum in collectione Luisini. Morbum antiquis incognitum fuiſſe. Hydrargyri, Guaiaci, Chinæ, cum non meminerit, Astrucius conjicit, mature, & ſub initia morbi, hoc conſilium ſcriptum fuiſſe.

Polydori Vergilii *de rerum inventoribus* libri VIII. dati ſunt a. 1499. Mea editio eſt Lion 1548. 8. *. Aliqua ad hiſtoriam medicinæ, botanices, originem unguentorum &c.

§. CCII. A. MD.

Martinus Pollich, a patria dictus de Mellerstad, oppido Franconiæ, medicus Friderici ſapientis, quem in Palæſtinam peregrinantem comitatus eſt, & Rhodi balneo eripuit, ex cujus uſu ſodalis principis Bavariæ morbo acuto correptus interiit. Inde profeſſor Lipſienſis, demum odiorum cum Pistorio pertæſus, Friderico ſuaſor fuit, ut Academiam Wittenbergenſem conderet, in qua procancellarius perpetuus de vita deceſſit, doctor idem Theologiæ.

Ej. *quæſtio de complexione, nuper in Lipzenſi univerſitate agitata* 4. *abſque anno*. Theoria ad ſcholæ ſaporem. Deinde, cum Leoniceni de lue venerea ſententiam publice docuiſſet, & diſſentiret in proprio ſcripto Pistorius, ſucceſſit Ej. Pollichii *declaratio defenſiva cujuſdam poſitionis de morbo Franco per S.* Pistorium *diſputatæ*. Lipſ. 1500. 4. Astr.

Et Ej. *reſponſum in ſupradictos errores S.* Pistorii *de morbo Franco*. Lipſ. 1501. 4.

Et Ej. *reſponſio ad confutationem conflatorum circa poſitionem quamdam extraneam & puerilem per* Mellerstad *nuper ventilatam* Lipſ. 1501. 4. Tota res in theoriis meris ſubſtitit.

J. Manardus in opere ad Martinum Mellerstat *de erroribus* Simonis Pistorii *circa morbum Gallicum* Lipſiæ 1500. 4. excuſo & Leonicenum defendit, & Pollichium.

Pollichius Arnoldi *de* Villanova *ſpeculum medicinæ* Lipſ. 4. recuſum dedit, & Mundini anatomen.

J. Bismak *orationem de vita & rebus geſtis* Martini Pollichii dixit anno 1611. excuſam cum aliis Hall. 1614. 4. B. B.

CONRAD SCHELLING, Heidelbergenſis, medicus PHILIPPI Palatini, dedit *conſilium ad puſtulas malas, morbum quem malum de Francia vulgus appellat quæ ſunt de genere formicarum.* Heidelberg 4. abſque anno. ASTRUCIO videtur ſub anno 1500. fine prodiſſe, Spiræ 1502. 4. TR.

EJ. *conſilium ad peſtem.* Germanice Heidelberg 4. ASTRUC.

J. TOLLAT von VOCHENBERG, profeſſor Vindobonenſis. Ejus eſt *margarita medicinæ ein meiſterliches auserleſenes Büchlein der Arzney* 1497.4.TR. 1500.4.*.Argent. 1508. 4 1518. 4. TR. Nurnberg 1517. 4. TR. Medicamenta recenſentur ſecundum morbos, ad empiricorum morem, ex Arabibus fere & Arabiſtis deſcripta.

Ob carmen de CAROLO Francorum rege, refert huc PETRUM RICCIUM ASTRUCIUS, in quod de pugna ad Tarum fl. & de novo morbo canit, qui pro lichenibus habitus ſit (*a*).

EJUSDEM, ſub nomine PETRI CRINITI notioris, libri XXV. *de honeſta voluptate* prodierunt Pariſ. 1508. fol. B. B. & alias. Varia huc faciunt ex docta antiquitate repetita, de pſyllis & marſis, de atra bile & inſania, de planetarum in corpus humanum poteſtate, de hirſuto corde & diſſectione ARISTOMENIS, de ASCLEPIADE medico, ejuſque lectis penſilibus, de chamæleonte, de rege Nechepſo, de elephantiaſi, lichene, Gallica ſcabie, morbis inter ſe diverſis, de fetu bicipite, de venenatorum animalium alimentis, de vini vi aconito adverſa, de Hermete ægyptio, de morbo comitiali, de manna varia.

AUGUSTINUS NIPHUS, Campanus. Ejus eſt *de diebus criticis vel decretoriis* L. I. Venet. 1500. fol. Argentor. 1528. 8. Marburg 1614. 4. Ita LIND.

EJUSDEM *de morbo Gallico* l. Neapoli 1534. 4. Negat poſt NAUDEUM ASTRUCIUS, NIPHI eſſe, & JOHANNI PASCHALI Sueſſano tribuit, quem ſuo loco dicemus.

EJ. NIPHI *de ratione medendi* L. IV. ASTR.

J. ALCYONII *medicus legatus ſ. de exilio* L. II. Recus. Lipſ. 1707. 12.

PHILIPPI BEROALDI, viri docti, *declamatio an orator & philoſophus ſit medico anteponendus.* Pariſ. 1500. 4. LIND. 1508 4. B. B.

EJ. *de terræ motu & peſtilentia liber, cum annotamentis Galeni & explicatione in annotationibus Galeni dictionum tabulam.* Argent. 1510. 4. B. B. De vitioſis GALENI lectorribus. De græcis vocibus apud AVICENNAM corruptis.

EJUS vitam ſcripſit BARTHOLOMÆUS BLANCHINIUS Venet. 1506. fol. Pariſ. 1512. fol. Lion. 1548. fol. B. Bern.

WYNKYN de WORDE. Ejus ſcriptum medicum ante a. 1500. Weſtmon. 4. prodiit.

CCCIII. CODICES MS. EJUS ÆVI.

J. FRUMENTARII vulgo *Withamſted*, de medicinis ſimplicibus & compoſitis MS., cujus codex eſt in *Eclog. Oxon. Cantabr.*

(a) Nihil omnino de lue venerea in eo carmine reperias.

J. MARTINUS, Ferrarienſis, cujus codex *de venenis* ad FRANCISCUM SFORZIAM datus, eſt in B. R. P. n. 6989.

BONAMICI GRAFTON *de ægritudinibus oculorum B. Bodl.* 2063. nonne idem fuerit GRAPHEUS p. 480.

HENRICI de WINTON l. *phlebotomiæ in Bibl. coll. nov. Oxon. n.* 1038.

HECTORIS a. *M. Maj. collectanea medica* in B. R. P. n. 1724.

EJ *ſcholium da philoſophis & de medicis : & quo tempore ſinguli vixerint* Ib. n. 7144.

PHILIPPI, clerici Tripolitani, ſecreta ſecretorum p. ib.

ARISTOTELIS ad ALEXANDRUM *epiſtola* ib. n. 7031.

PAULUS VENETUS de COMITIBUS EJ. *faſciculus medicinæ practicæ* in B. R. P. n. 6995.

EJ. *de pulſibus & urinis* l. ib.

SYMPHORIANUS GRIGNANUS *farrago medicamentorum ad morbos internos* eſt in *B. Taurin.* II. p. 120.

PERO IAYME ESCHOC *dictionario de las jervas y plantas medicinales* & l. *de las ephemerides del anno* 1477. ſcripſit a. 1500. C. de VII.

J. BAPT. RAVIZONI *receptæ medicinales* ſcripta ſeculo XV. & M. FRANCINI *conſultatio de regimine vitæ* ſunt in B. Taurin.

ELIAS ex CANDIA judæi l. *del medico* MS. ſeculi XV. exeuntis WOLF.

§. CCIV. INCERTIORIS ÆTATIS.

GOTHOFREDI *flores medicinæ* cum commentario, eſt in B. Norfolk n. 3184. *.

BARTHOLOMÆI *practica medica* ib.

MICH. de MIRAPICE *phlebotomia* in B. ASHMOLE n. 7738.

J. de AQUILA *de phlebotomia* in B. R. P. n. 9884.

L. *Phlebotomiæ ſecundum* M. MAURUM.

Huc puto pertinere TURAM de CASTELLO, Bononienſem, cujus *deſcriptio balneorum* de *Porecta*, prodiit cum GUIDONE & aliis, Venet. 1519. fol. *. 1546. fol. & in *collectione de Balneis.*

§. CCV. INCERTIORIS ÆVI. SECULI XV.

Non obcurrit cujus ævi ſit PETRUS SODERINUS, patricius & vexillifer Reip. Florentinæ, ad quem J. MARTELLINUS medicus libellum dedit, in quo dubia expendit, an adſpectus cœleſtis ſit cauſa dierum criticorum.

ANGELUS de GYRA *de medicamentorum gradibus* ſcripſit C. GESNER auctore, hoc, ut puto, ſeculo.

TH. le FORESTIER *le regime contre epidemie & peſtilence* FALC.

PHILIPPUS

PHILIPPUS de SOLDECILLA Catalanus, qui in *techni* commentatus eſt, & alia etiam ſcripſit ap. CHAMPIER.

SIMON de LARITI codicem medicum.

Et STEPHANI medici librum lego exſtare.

BARTHOLOMÆUS de BRUGIS ſcripſit in *aphoriſmos* l. unum, in *prognoſtica* l. I. in *regimen acutorum* l. I. CHAMPIER.

GUILIERMI angli *tr. aſtrologico medicus* apud TREWIUM MS. fuit 4.

MAG. STEPHANI de OSNA mediolanenſis opus medicum eſt in *B. Taurinenſi.*

J. de REMOND *de inſtituenda curatione morborum fere omnium* etiam incerti eſt anni Ib.

ALBUCII de medicamentis ib.

THEOD. de REDO *excerpta ſuper* fen 23 libri III. AVICENNÆ & M. POGATI *practica.*

GHIRABAT Monſpelienſis in L. X. ad ALMANSOREM *de variis infirmitatibus* ex interpretatione LEONIS IOSEPH CAVASSONENSIS, hebraice.

Et *regulæ ex libro* GHIRABAT ab ABRAHAM AVOGADRO monſpelii verſæ: in eadem Bibliotheca.

Et R. SCHEMUEL SPERELLI de chirurgicis l.

§. CCVI. ANONYMI SECULI, ut videtur XV. VEL INCERTI.

APOLLINIS *Ep. de phlebotomia* B. R. P. n. 6837.

Anonymi medicinalis ſententia de temporibus phlebotomiæ ib.

Anonymi receptæ variæ ib.

Remedia menſtruis promovendis idonea ib. n. 7028.

Ein faſt köſtlicher Spruch von der Peſtilenz und anfänglich von den Zeichen die eine künftige Peſtilenz bedeuten 4. abſque loco & anno GUNZ., cum GENTILIS conſilio contra peſtilentiam.

Compendium Semejotices, Phlebotomia, & de anno climacterico eſt in B. Taurin. II. p. 475.

Anonymus de febribus in eadem Bibliotheca.

§. CCVII. INCERTIORIS ÆTATIS.

De ſignis prognoſticis infirmitatum, ſ. ad ſalutem, ſ. ad mortem adtinentibus. De urinis de pulſibus. B. BODL. n. 2184.

De curatione morborum juxta quatuor partes humani corporis. B. CAI. GONV. Cantabr. n. 969.

Pro fluxu ventris & pro exitu matricis.

De lepra ex GUIDONE in B. BODL. n. 1063.

Theoriæ variarum infirmitatum. Signa mortis ſecundum GALENUM *& ſecundum* HIPPOCRATEM.

De pulſu. Contra febres. In B. CAI. GONV. n. 956.

Quæſtiones ſuper antidotarium, vel de cataplaſmatibus. Notulæ ſuper regimen morborum acutorum.

De prægnantibus. De diebus criticis. In B. CAI. GONV. n. 958.

In *Taurinenſi* B. ſunt varii temporis mihi non noti codices. KALONIMUS ex Græco vertit l. de animalibus eorumque viribus & proprietatibus.

Excerpta ex THEOBALO LOUER Burgundo de peſte in B. R. Par 6763.
ABRAHAM medicus ſeculo XVI. vixit WOLF.
Anonymi de phlebotomia.

De pulſibus.

De febribus.

De virtutibus beſtiarum.

De virtutibus ſimplicibus medicinæ.

De practica equorum, avium &. in B. BODL. n. 3541.

De medicinis ſimplicibus ib. n. 3538. 3560.

De unguentis, pilulis, potionibus ib. n. 3560.

Lexicon medicinarum ſimplicium ib. n. 2626.

Virtutes aquarum ex plantis ſtillantium B. SLOAN. n. 8930.

Simplicium medicamentorum enumeratio. B. TYSON n. 4165.

De gradibus ſimplicium B. S. *Bened. Cantabrig.* n. 1318.

Regimen ſanitatis ad ſeptimum clima G. DIBBY n. 1644.

Aliud B. D. PETRI *Cantabr.* n. 1868. B. Coll. nov. n. 1133.

De ſirupis B. BODL. n. 2462.

Compoſita ex MYREPSO *& aliis* B. SLOAN. n. 8876.

Simplicium medicamentorum facultates B. SLOAN. n. 8852.

Antidotarium B. D. PETRI *Cantabr.* n. 1871.

Elements of phyſik in B. EDUARDI TYSON n. 4174.

The miror of phlebotomy B. SLOAN. n. 8870.

Pharmacopoea de medicamentis opiatia B. BODLEY n. 1060.

Carmen in quo vinum cum aqua diſputat ib. n. 2159.

Epiſtolæ de ſex rebus non naturalibus ib. n. 2058.

Antidota

Antidota ib. n. 2738.
Tabulæ de medicamentis ſimplicibus 1761.
Secretum ſecretorum de regimine ſanitatis. n. 2081.
Virtues of ſimples in B. SLOANEA. n. 8928.
De medicamentis ſimplicibus in B. ASHMOLE.
De diæta ſalutis ib. n. 1397.
The table of Knowing of ſimple medicines. SLOANE n. 8769.
The receipt of making ſyrups of Iſop for conſomptions. SLOANE n. 8799.
Anmymus de naturis ciborum. B. Coll. Magdal. Oxon. n. 2310.
De rebus naturalibus ib. n. 2302.
De medicinis digeſtivis & laxativis in B. Coll. Martin. n. 1729.
De medicamentis ſimplicibus & compoſitis in B. F. BERNARD n. 3654.
Doſes medicinarum evacuantium & digeſtivarum. B. CAI. GONV. n. 967.
De venenis & eorum remediis B. Magdal. Oxon. n. 2341.
Alius ejuſdem materiei codex n. 2147. & 2343. & in Coll. SIDNEANO Cantabr. n. 748.
Antidotarium ASHMOLE n. 7399.
Antidotarii majoris meliores receptiones in B. CAI. GONV. n. n. 275.
Materiæ medicæ enumeratio alphabetica in B. TYSON n. 4159. & alia n. 4155.
Ad R. ALEXANDRUM *Regimen ſanitatis.* B. FR. BERNARD. n. 3633.
Coquinarii libri in B. BODL. n. 6235. ASHMOLE n. 8341.
Pharmacopœa ætatis incertæ, tum anonymi duo conſilia B. Taur. II.
Virtutes aromatum & alimentorum. IB.
De præparatione olearum , de ordine ſervando in Noſodochiis I.
De morbis ib. p. 119.
Tractatus medico practicus ib.
Arzneybuch für allerley Gefälle. B. B.
Recepta anonymi , ib.
L. de febribus ib.

§. CCVIII. SECULUM XVI.

Novum, nunc quod illuxit, ſeculum multo prioribus felicius fuit. Literæ una effloruerunt & artes, & anatome, & nova ars in medicinæ ſubſidium nata eſt, Chemia, deſertiſque Arabibus fontes artis apud Græcos vulgo nunc aperti. Fatendum tamen eſt interim, medicinam clinicam non ea incrementa cepiſſe, quæ ſperari

ſperari potuerant. Nova equidem aliqua medicamenta inventa ſunt, & doctiores medici extiterunt; cæterum nondum ad naturam per experimenta cognoſcendam ſatis cominus acceſſerunt. Nimis adhuc vulgo fuit receptum, ut quiſque doctor academicus fere immenſos libros ſcribere, totumque artis ambitum ſuo opere niteretur complecti: inde factum eſt, ut alii alios exſcriberent, nihil quidquam invenirent. Pauciſſimi pro dignitate morbum aliquem exponere ſuſceperunt. Adnotationes ſparſim ceperunt colligi, & cadavera morboſa incidi, in iis ſubinde veriores morbi cauſæ cultro detegi, parca tamen omnia & a paucis. Italia paulo minus quam prius ſola Europæ univerſæ magiſtra fuit: plerique tamen medici in ejus academiis artis elementa hauſerunt, ſolis fere Gallis exceptis.

§. CCIX. Lud. Bonaciolus.

Ejus *enneas muliebris* primum abſque anno & loco f. prodiit, tum Argentinæ 1537. *. & Leid. 1641. 16. *. cum *Pinæo*: Annus quo ſcriptus eſt libellus ignoratur; circa hæc tamen tempora prodiit, nam & Lucretiæ Eſtenſi dicatur, Alexandri VI. filiæ, & noſter a. 1509. Leoniceni magiſtri ſui opera edidit. Faciunt huc capita de morbis gravidarum; alterum de abortu & mola; tertium de prima puerorum cura & dentitione.

Non poteſt ſerius poni, quam Alexander VI., poſt cujus deceſſum vix quiſquam Lucretiæ librum dicaverit &c. Deinde a. 1506. vel 1507. contra eum Ponticus Virunnus ſcripſit.

§. CCX. Georgius Valla.

Literator & medicus, Placentinus. Ejus ſunt *Univerſæ medicinæ, ex Græcis potiſſimum, contractæ, libri* VIII., qui efficiunt *libros* 24 *ad* 30. *operis expetendorum & fugiendorum* Venet. apud Aldum 1501. fol. B. B., quæ ſplendida eſt editio. Collectio eſt ex Græcis, etiam ad verbum exſcripta. Liber XXIV. qui medicorum primus, generalia quædam habet de auxiliis aſtrologiæ, de materia medica, de ſimplicibus ex plantis & foſſilibus medicamentis. L. XXV. ex animalibus. In L. XXVI. alia auxilia, frictio ad veterum ſenſum; venæ ſectio, hirudines, medicamenta purgantia. Reliquæ res non naturales, cibus, potus, corporis exercitatio. Venus, temperamenta. L. XXVII. Signa, criſes, febres, earum ſymptomata & curatio, morbi capitis. L. XXVIII. mala oculorum & remedia. L. VI. f. XXIX. morbi faciei, uvulæ, faucium, arteriæ aſperæ, pectoris, abdominis; morbi univerſi corporis. Venena, chirurgica aliqua & miſcellanea. L. XXX. problemata ad medicinam pertinentia.

Ej. *de tuenda valetudine per victum, & quæ in victu, ſecundum cujuſque hominis naturam ſequi oporteat, aut fugere.* Cum Æginnta *de ciborum facultatibus* Argentor. 8. abſque anno ſed, ut puto, a. 1529. Cibi omnis generis ad alphabeti ordinem, ex veteribus compilati. Sic vinum aliique potus.

Ej.

Ej. *de corporis commodis & incommodis, de differentia pulſuum. Ariſtotelis problemata medica* Argent. 8. M. Julio *. 1531. 8. Lind.

Ej. *de natura oculorum. Ariſtotelis problemata eo pertinentia* Argent. 1529. 8. *. Perinde ſemper ex veteribus collectio.

Ej. *de ſimplicium natura l. I.* Argent. 1528. 8. *. menſe Auguſto. Alphabetico ordine compilatum opuſculum.

Ej. *de univerſi corporis purgatione, venæ ſectione, cucurbitulis, cathæreticis, corporis exercitatione, alia diætetica & ſemeiotica* Argent. 1529. 8. M. Aug. *. Integri veterum & Galeni loci.

Ej. *de urinarum ſignificatione ex* Hippocrate, Paulo & Theophilo, Galeni *quæſtiones in* Hippocratem, Dioclis epiſtola Argent. eodem, ut puto, anno.

Ej. *de natura partium animalium, lacte, bile, carnibus, piſcibus &c.* ib. 1529. M. Mart. 8. *.

Ej. *phyſicæ & medicæ quæſtiones ex* Aristotele abſque anno M. Martio.

Ej. *de inventa medicina & in quot partes diſtributa ſit.* Johannitii Iſagoge Argent. 1529. 8. Tr. & Alexandri Aphrodisei *de febribus* verſio a Valla facta & Nemesius Lion 1506. 8.

Hermolaum Barbarum alioſque Plinii & Dioscoridis inſtauratores omitto, quos in botanicis diximus.

Magni Hundt Lipzenſis, *anthropologicum de juvamentis, nocumentis, accidentibus, vitiis, remediis, phyſiognomia, excrementis hominum &c.* Lipſ. 1501. 4. *. cum anatome. Compilatio ex Arabibus & Galeno.

Ejus *nüzliches Regiment ſamt dem Bericht der Erzeney wider ezliche Krankheit der Bruſt, ſonderlich wider den Huſten, Bruſtſeuche: Beſchreibung des Adems, dabey ein kurzer Bericht wider die Beſchwer des Haupts und Schwindel, und Regiment wider die ungehorſame Krankheit des Podagrams.* Lipſ. 1529. 8. Tr.

Ej. *kurzes Regiment wider die erſchröckliche Krankheit der Peſtilenz aus bewährten Erzten zuſamengetragen ſamt einem kurzen Bericht von der Schweiskrankheit; mehr ein nüzliches Regiment wider die curſierende Krankheit der Franzoſen, und Bericht die gebrandt Waſſer zu gebrauchen.* Lipſ. 1519. 8. Tr. Non habet Aſtruc.

Anonymus doctor Monſpelienſis (*a*) edidit Lugduni 1501. 8. (Astruc.) *Regimen ſanitatis*, (nempe Arnaldi comm. in ſcholam ſalernitanam): & una *Remede très-utile contre la fievre pernicieuſe & autre maniere d'epidemie. Chapitre pour connoître les urines. Remede très-utile pour ceux qui ont la maladie appellée en Hebreu* (ſic) *Mal franzos & en latin Variola groſſa, en françois groſſe verole.* Regnaſſe malum

(a) *Choſes que j'ai eprouvées à Montpelier.*

malum venereum a. 1496. poſt conjunctionem Saturni cum Marte; adverſus eam luem lactis uſum commendat, & inunctionem cum terebinthina. Hæc ASTRUC.

HALY RODOHAM *comm. in librum techni* GALENI. JAC. FOROLIVIENSIS *expoſitio in novam librorum techni translationem*, & EJ. *quæſtiones ſuper tribus techni* GALENI *libris*, Papiæ 1501. fol. TR.

JACOB F. JUDA ABUCASPEL hebræus medicus, anno 1501. vertit BRUNI chirurgica WOLF.

De peſtilentia tractatus Tubing. 1501. 4. TR.

§. CCXI. ANTONIUS BENIVENIUS. ALII.

BENIVENIUS Florentinus, medicus, & inſtauratoribus ſuæ artis adnumerandus. Poſt ejus demum mortem, quæ in annum cadit 1502, prodiit *de abditis nonnullis ac mirandis morborum & ſanationum cauſis l.* Florent. 1502. 4. ASTR. Pariſ. 1528. fol. *. Baſil. 1529. 8. *. cum SCRIBONIO, Hardervic. 1584. 8. cum DODONÆO. Edidit viri frater HIERONYMUS. Hic primus, poſt aliqua RAZEI conamina. morborum rariorum adnotationes ſuas ſelegit, & proprio libro comprehendit. Primum continuo caput eſt de venerea lue; quod in collectione LUISINI recuſum exſtat. Puſtulas de toto corpore effloruiſſe; adhiberi unguentum mercuriale, alios decocto ex myrrha, aloe & myrto ſanatos fuiſſe. Porro calculos bilarios ex primis dixit, quos lapides vocat in hepatis tunica genitos. Adgnoſcas ex anguloſa & quadrata figura, & ex comparata adnotatione 94. Ex ſede hepatis de poro cutaneo hæmorrhagia. Cum medici vulnus cervicis veſicæ imprudenter conglutinaſſent, urina via ſua legitima excluſa, per anum exiit. Hydrops ſponte ſanatus, alias per uterum effluente aqua, & alias lotio per umbilicum erumpente: alius hydropicus curatus pertinaci per annum ab omni potu abſtinentia. Lapis de inteſtino egeſtus: alius per tuſſim. Mors ex ulcere meſenterii. Polypus cordis, nempe caro in ſiniſtro ventriculo ſuper arteriam poſita. Perpetuus ingeſtorum vomitus cum ventriculi ima pars occalluiſſet. Pure per urinam fluente pleuritis ſanata. Veratrum ob quartanam propinatum poſt ſex horas lethale: iterum mors ex veratro albo dato. Hominem cui in febre medicus ſudorem importune exprimebat, noſter repreſſo ſudore morti eripuit. Funeſta gangræna, quæ a pedis digito inceperat. Cor in latrone piloſum. Femina quæ urinam ſub pectine ſupra vulvam reddebat. Vermis de nare ejectus. Durus tumenſque lien cappari ſanatus, & aqua ferrata. Non abſque ſuperſtitione.

WENDELINUS HOCK de *Brackenau* pago in ducatu Würtenbergico, in Italia artem didicit. EJUS *mentagra ſ. tractatus de cauſis, præſervatione, regimine & cura morbi Gallici vulgo mal franzoſſ, & de curandis ulceribus hunc morbum ut plurimum conſequentibus.* Argentor. 1514. 4. *. B. B., quæ ſplendida eſt editio. Venet. 1502. 4 Lion. 1529. ASTR. & apud LUISINUM hæc truncata Ab a. demum 1494. innotuiſſe prius ignotum malum, ex conjunctionibus planetarum

planetarum ortum. In cadavere hominis eo malo eneꝺti plurimum glutinis in junctura repertum deſcribit. Dolor nocturnus. Curatio. Farrago medicamentorum. Stufa. Puſtularum magnam eruptionem aliquando morbum ſanaſſe. Laudat cauteria. Uuguenta mercurialia, quorum cautum uſum non improbat, ut per intervalla illinantur, ne præceps fluxus humorum ad ſuperiora fiat, quod malum etiam alvi purgatione cavet. De curandis ulceribus breviſſime. Monet ASTRUCIUS, ex C. TORELLA multa ſumſiſſe.

CAMILLI LEONHARDI *ſpeculum lapidum* Piſauri 1502. 4. Aug. Vindel. 1533. 4. Pariſ. 1610. 8. prodiit.

ALEXANDER ACHILLINUS hujus eſt ævi. EJ. *de ſubjecto medicinæ* l. prodiit cum adnotationibus PAMPHILI MONTII, Venet. 1566. fol.

§. CCXII. CLEMENTIUS CLEMENTINUS.

Amerinus, medicus, Aſtrologiæ deditiſſimus, ut medicinam theoricam tauro, practicam ſcorpioni ſubeſſe ſcripſerit, inde neceſſario inter homines utramvis medicinam ſectantes odia naſci. Romæ artem exercuit, Patavii educatus.

Ejus *clementia Clementis* CLEMENTII CLEMENTINI *Amerini* prodiit Rom. 1512. fol. B. B. & alio cum titulo C. CLEMENTINI, *nulli medicorum quos Roma atque Italia habuit, ſecundi, lucubrationes.* Baſil. 1535. fol. *. ASTRUCIUS putat anteriorem aliquam ante illam 1512. dari editionem, eamque ad annum ponit 1505 cum eo anno noſter opera varia ſe ſcripſiſſe ajat (*a*), & certum eſt librum datum eſſe ad AGAPETUM primum medicum ducis Valentiniæ, qui ab anno 1503. cum patris ALEXANDRI vita omnem ſuam potentiam amiſerat. Incipit agere de temperamentis, de humoribus, de pulſu tamquam ſigno, de urinis, de febribus ex GALENO & Arabibus: de peſte, de aliis morbis. Antidotarium. Scorpium cauſam fuiſſe morbi gallici.

JACOBUS CATANEUS de *lacu Marcino Genuenſis.* Non aliam editionem reperio, quam quæ eſt in collectione LUISINI: mature vero ſcriptum fuiſſe libellum ASTRUCIUS non male autumat, cum nullum auctorem anno 1505. nuperiorem citet, morbum ſua ætate novum in Italia exſtitiſſe teſtetur, & lignum Guaiaci de quidem nominet. Exortam luem eſſe anno 1494, cum CAROLUS VIII. Neapolitanum regnum invaderet: veteribus indictum eſſe, diverſum ab elephante, hæc fuſe contra SEBASTIANUM AQUILANUM. Multos cum infectis mulieribus coire, neque lædi. Nutrices tamen a pueris infici, & viciſſim eos inficere. Ulcerum in faucibus meminit. Argentum vivum inunctum multos ſanaſſe, malis humoribus per os expulſis.

(a) p. 88.

Theodoricum & alios eo unguento adverſus malum mortuum uſos fuiſſe. Encheireſis, formula unctionis, & ſymptomata inde naſcentia. Alios fumo hydrargyri & ſulfuris eſſe levatos, ſe tamen inunctionem præferre. Syrupum de viperis etiam laudat.

Georgi Sibuti *ars memorativa multum utilis & fructuoſa* Colon. 1505. 4. *Bibl. Bunau.*

Petrus Trapolinus, Patavinus profeſſor, obiit a. 1509, & ad eum excuſa eſt epiſtola Andrea Brentii cum Champerio Lion 1516. 8. edita. Reliqua viri opera perierunt; ſervatus eſt *de morbo Gallico* l. in collectione Luisini excuſus, multis tamen locis mutilus, hactenus B. Montagnanæ conſilio auctus. Malum veteribus non fuiſſe dictum. Tres eſſe morbos, puſtulas, dolores univerſi corporis, & miſtum ex utroque malum. Multum laudat S. Pistorium.

§. CCXIII. MDVI. Udalricus Binder.

Epiphania medicorum. Speculum videndi urinas hominum. Clavis aperiendi portas pulſuum. Berillus diſcernendi cauſas & differentias febrium 1506. 4. *. loco editionis non addito, ſpiſſum & inutile volumen. Verſiculi ſunt de urinis Ægidii Corbolienſis, cum peramplo commentario, ex genio ſeculi compilato. De pulſu & cordis palpitatione. Numerat inter alios pulſum longum : De apoſtematibus, etiam glandulis, ſcrophulis, & chirurgicis aliqua addidit.

Ej. *regimen ſanitatis, ſ. compendium tuendæ valetudinis.* L. II. *Speculi phlebotomiæ* L. I. *De ſimplicibus medicamentis* L. I. 1510. fol. Lind.

Didacus Alvarez Chachon *para curar el dolor de coſtado* Hiſpali 1506. 4. C. de V.

Ponticus Virunnius, vero nomine Ludovicus Tarviſinus, ſed patre Mendriſienſi helveto tranſalpino natus, literarum peritus & hiſtoricus, medica varia ſcripſit anno 1506. *Contra il* Bonacioli & *contra il* Pandulfo Collenutio *difeſas di* Leoniceno. Vertit Paulum Æginetam, Aetium, Magnum, Melampum, Theophilum, alios. Vide vitam viri in *giorn. di letter d'Ital.* T. XXIV.

§. CCXIV. MDVII.

Angelus Bologninus. Antonius Rusticus.

Angelus Med. Bononiæ D. chirurgiam docuit, prope Patavium natus.

Ej. *de cura ulcerum interiorum* l. II. prodierunt Bonon. 1514. 4. Astr. Papiæ 1516. fol. B. B. Venet. 1535. 8. Lion 1536. Baſil. 1536. fol. In collectione chirurgica Gesneri exſtant Tiguri 1555. fol. *. tum in Uffenbachii collectione.

Ante

Ante annum 1508. ſcriptum fuiſſe opus MORGAGNI conjectura eſt (*a*), quod Venetiis auctor idem abſolverit, ut tamen a. 1508. mortem obierit. Mihi videtur, aliquanto ſerius ſcriptum eſſe, quam Bononiam venerit; cum aſſiduis ſcholaſticorum ſuorum precibus exoratum ſe *de unguentis* ſcripſiſſe ipſe dicat. Unguentorum mercurialium formulas dat, & encheireſes, eaque mirifice laudat. Dari ægrotos, in quibus ab uſu argenti vivi ſaliva non fluat, eventu non eo minus ſalutari. Ad objectiones etiam reſpondet.

JOHANNES VOCHS, Colonienſis, ſed ut in Italia artem didicerit, & chirurgiam ſua manu exercuerit, inque patriam redierit, & peſtem Coloniæ a. 1506. & 1507. graſſantem viderit. EJUS eſt *de peſtilentia anni præſentis ejuſque cura* l. Magdeburg 1507. 4. ASTR. 1507. 12. FALC. Non ab aſtris epidemias eſſe. Morbum Gallicum ſ. carbunculum Franciæ natum eſſe a frugibus immaturis. Theriacæ in peſte, mercurialium medicamentorum in Gallica lue uſum vituperat. Hæc ASTRUC.

PETRUS de BAYRO, Taurinenſis, magnus clinicus. EJUS de *peſtilentia ejuſque præſervatione & curationum regimine.* Taurin. 1507. 4. Pariſ. 1513. 8. Baſil. 1563. Lion 1578. 12. Francof. 1612. 12. TREW. Hiſtoriam narrat carbunculi in femina orthoſtadia nati.

EJ. poſthumum opus *de medendis corporis humani malis encheiridion vulgo vademecum* Baſil. 1562. 8. (TREW.) Leid. 1578. 8. LIND. Francofurt. 1612. 12. Pilulas habet Barbaroſſæ ex argento vivo, rheo, diagridio miſtas, & ad luem veneream laudatas, tum abſurda aliqua medicamenta. Codex eſt in *B. Taurin.*

EJ. *lexipyretæ perpetuæ quæſtionis & annexarum ſolutio de nobilitate facultatis medicæ. Utrum medicina & philoſophia ſint nobiliores utroque jure earumque facultatum doctores nobiliores* &c. Turin. 1512 fol. LIND.

PETRUS ANTONIUS RUSTICUS, Placentinus, profeſſor Ticinenſis, edidit Venetiis 1507. 8. *collectionem*, in qua ISAGOGE JOHANNITII, PHILARETI l. *de pulſibus*, THEOPHILI *de urinis.* HIPPOCRATIS *Jusjurandum.* EJ. *aphoriſmi* cum duplici interpretatione, antiqua & nuperiori THEODORI GAZÆ. *Aphoriſmorum ad quemque morbum collectio*, J. DAMASCENI *aphoriſmi*, *Flores ex* C. CELSO, GALENI l. *techni*, cum antiqua verſione & nova. *Duæ primæ fen* AVICENNÆ cum theoria, *& quarta primi*, *& prima quarti cum practica.* EJ. AVICENNÆ *cantica*, ALMANZORIS *textus de ægritudinibus*, JACOBI de PARTIBUS *coll. pro anatomia* SEGUIER. GUNZ.

EJ. *expoſitiones in* AVICENNAM. *Tabulæ de peſte, febre peſtilenti, igne perſico & altogni* Papiæ 1521. fol. LIND. RIV. De igne peſtilentiæ, anthrace.

EJ. *memoriale medicinam canonice practicantium.* Papiæ 1517. 8. LIND. Canones

(a) Apud ASTRUC. p. 605. ſqq.

nones pro curatione febrium: canones ad uſum medicaminum: centum ægritudinum curationes. Quingentarum ægritudinum optima medicamenta.

EJ *Ordo novus multum prolificus, ad cito inveniendum, ad feliciter intelligendum, ad firmiter memorandum omnes canones* IV. *Fen Canonis* I. AVICENNÆ *accedit* & I. *fen Canonis* IV. *Ordo novus a* RUSTICO medicinæ cultore datus. Papiæ 1517. 8.

EJ. *oratiuncula ex tempore habita pro* SYMPHORIANO CHAMPIER, quæ multa habet ad ejus viri vitam facientia. B *Bunau.*

§. CCXV. SYMPHORIANUS CHAMPIER.

Lugdunenſis, Archiater Lotharingicus, qui poſterioribus ſuæ vitæ annis ſe CAMPEGIUM dixit, ipſe ſibi vero nomen *aggregatoris* impoſuit, non indoctus homo, polygraphus & collector, ſemibarbarus tamen. Prima collectio multorum libellorum ſecundum LINDENIUM prodiit Lugduni 1506. 8. in editione vero, quæ coram eſt, nullus annus exprimitur, epiſtola quidem GONDISALVI de TOLEDO a. 1506. data eſt, I. libellus hujus collectionis eſt *de claris medicinæ ſcriptoribus.* Ab ipſo APOLLINE orſus ad MESVEN pergit. Multa miſcet aliena. AVICENNAM ab AVERRHOE veneno eſſe interfectum, prius vero quam interiret, ab AVICENNA AVERRHOEM occiſum. MESVEN & AVICENNAM inter reges numerat.

2. *De philoſophis, qui in medicina claruerunt.* Inter eos eſt HIPPOCATES, & STRABO, vult autem STRATONEM, nempe de medicis, qui reges non fuiſſent, nullo ordine agit. 3. *De viris eccleſiaſticis, qui in medicina claruerunt,* MOSE, ELISEO, ELIA, deinde de fabuloſis ſanctis, ut URSICINO, qui ſub NERONE ſupplicium paſſus ſit. 4. *De Italis qui in arte claruerunt*, cum annis quibus vixerunt, & operibus. 5. *De claris medicis qui in Gallia, Hiſpania, Anglia & Germania vixerunt.* 6. *Aphoriſmorum ſ. collectionum libellus. De ægri & medici officio. Aphoriſmi ex* ARISTOTELE, CELSO, GALENO, deinde ex *Arabibus. Miſcellanea ad omnes artis medicæ partes.* 7. *De corporum animarumque morbis.* Digeſtiva medicamenta quatuor humorum vitiatorum; eorumdem ſolutiva: etiam ſolutiva vitiorum cujuſque corporis particulæ. Confortativa. Morbi aliqui corporis, qui ab animi morbis pendent, eosve producunt. Reliqua hujus collectionis aliena ſunt, HIPPOCRATIS, ALEXANDRI *Aphrodiſei*, ALEXANDRI BENEDICTI, tum epiſtolæ aliquæ A. BRENTII, aliorum.

Alia ejus viri collectio prodiit Lion 1507. fol. min. B. B.

1. *De vita quadruplici.* Primus l. ſ. *prima vita* argumenti eſt medici. Cauſæ morborum, ſigna, conſilia de victus ratione, medicamentorum claſſes aliquæ morbique nonnulli. Nuſquam quidquam proprii. 4. *Deffinitiones* ASCLEPII latine redditæ a LUDOVICO LAZARELLO, vanus libellus, cum SYMPHORIANI commentario, 3. *Silvæ medicinales;* nempe ſimplicium medicamentorum enumeratio ad alphabeti ordinem, cum viribus medicatis collectitiis. 4. Variorum ad SYMPHORIANUM *epiſtolæ.*

EJ.

EJ. *de triplici diſciplina, philoſophia naturali, medicina &c.* Continet *vocabularium difficiliorum terminorum philoſophiæ & medicinæ.* Ejus libri III. *theologiæ, orphicæ, Triſmegiſti* alia. L. IVtus ISIDORI *cum interpretatione* SYMPHORIANI Lugdun. 1508. 8. FALC. TR.

EJ. *epitome* GALENI, GALENUS *inciſus quæ in ſpeculo* D. SYMPHORIANI *continebantur apprehendens* acc. GALENI opera cum *argumentis* SYMPHORIANI. Ejus *propugnaculum medicinæ in ſpeculum medicum Galeni* Lion 1512. 8. GUNZ. annus falſus videtur, & liber poſt Epitomen ſcriptus.

EJ. *roſa Gallica omnibus ſanitatem affectantibus utilis & neceſſaria, quæ continet præcepta ex* HIPPOCRATIS, GALENI, ERASISTRATI, ASCLEPIADIS, DIOSCORIDIS, RHAZIS, HALI ABBATIS, ISAAC, AVICENNÆ, *multorum aliorum Cl. virorum libris collecta* Pariſ. 1514. 8. *. Iterum pluſculi libri conjuncti. Primo de rebus non naturalibus fragmenta veterum collecta, de cibis, de victus ſalubri ratione, ſigillatim de pane, carnibus, edulibus, humoribus animalium, piſcibus, oleribus, fructibus, condimentis, vino, aqua, ſomno, vigilia, animi adfectibus, evacuationibus, & peculiariter ad quatuor humores. Hæc libris VII. diſtribuuntur.

Tum *Margarita pretioſa de medici & ægri officio,* de conſiliis quibusdam univerſalibus, claſſibus medicamentorum, præſagiis; hæc breviter.

Speculum ſ. epitome GALENI, ejus *vita;* epitome ll. *de elementis, ſylvæ febrium, de gynæceis, de dynamidiis ſ. myamir, de oculorum morbis.* CONSTANTINI Africani *magna techne ſuper* l. *de ingenio ſanitatis* GALENI Lion 1516. 8. 1517. 8. LIND.

EJ. *medicinale bellum inter* GALENUM & ARISTOTELEM Lion 1516. 8. RAST.

EJ. *paradoxa in artem parvam* GALENI. *Epitome. Commentarii* GALENI in HIPPOCRATIS *aphoriſmos, prognoſtica, epidemica, regimen acutorum. Centiloquium iſagogicum. Categoriæ medicinales* Lion 1516. 8. LIND.

Seorſim recenſet LINDEN *Categorias medicinales, in ll. demonſtrationum* GALENI Lion 1516. 8. ſi huc facit. FALC.

EJ. *Symphonia* PLATONIS *cum* ARISTOTELE, GALENI *cum* HIPPOCRATE. HIPPOCRATICA *philoſophia ejusdem. Platonica medicina de duplici mundo cum ejusdem ſcholiis. Speculum medicinale Platonicum* Pariſ. 1516. 8. LIND.

Cribratio, lima & annotamenta in GALENI, AVICENNÆ & CONCILIATORIS *opera* Pariſ. 1516. 8 RICHT. Venet. 1565. fol. LIND. Diverſum opus a *cribratione*, quam ad a. 1534. dicemus.

EJ. *practica nova in medicinando omnibus morborum generibus ex traditionibus Græcorum, Latinorum, Arabum ac recentiorum auctorum* libri V. *de febribus*

bus omnibus l. I. Lion 1517. 8. * & 4. FALC., & cum alio titulo, 1525. 8.* 1522. fol. *. Baſil. 1547. 4. LIND. Compilatio nullo cum ſelectu, & immenſa cum farragine medicamentorum. Id placet, quod Græcorum conſilia ſeparet ab Arabum placitis, horum a nuperis.

EJ. *mirabilium divinorum humanorumque* vol. IV. Lion 1517. 4. TREW.

Vita ARNALDI de VILLANOVA cum ejus operibus Lion 1520. fol. BB.

EJUS *catalogus præceptorum patronorum familiarium & diſcipulorum* SYMPHORIANI & *illuſtrium virorum epiſtolæ* Lion 1519. 8. B. Bern.

Adnotamenta, errata & caſtigata in AVICENNÆ *opera* Lion 1522. 4. LIND.

Vita MESVÆ Lion 1523. 8. cum ejus operibus LIND.

Symphonia GALENI ad HIPPOCRATEM, CELSI ad AVICENNAM *cum Clyſteriorum campis* (ſic). *Contra Arabum doctrinam pro* GALENO, *cum ſectis antiquorum medicorum* Lion 1528. 8. FALC. 1531. 8. LIND.

De corporum animorumque morbis & horum remediis, opuſculum in duos ll. *diviſum* Lion 1528. 8. LIND.

De claris medicinæ ſcriptoribus veteribus & recentioribus l. Lion 1531. 8. idem, ut puto, qui p. 494.

Caſtigationes ſ. emendationes pharmacopolarum ſ. apothecariorum, atque Arabum medicorum, MESVÆ, SERAPIONIS, RAZIS, ALPHARABII *& aliorum juniorum medicorum. In quas quidquid apud Arabes erratum fuerit ſumma cum diligentia congeſtum eſt.* L. I. *de ſimplicibus medicamentis.* L. II. *caſtigationes in Antidotarium* MESVÆ, NICOLAI, SERAPIONIS *& aliorum recentiorum medicorum.* L. III. *de ingenio curandorum corporum per medicinas laxativas.* L. IV. *curationes ac remedia ægritudinum principalium corporis humani; adjungitur officina apothecariorum & juniorum medicorum. De phlebotomia, præſertim in pleuritide, ex opinionibus Græcorum, quorum dicta in pleriſque non intellexerunt Arabes. De vinis febricitantium ex traditionibus Græcorum, Arabum, Pœnorum* Lion 1532. 8. LIND.

CLAUDII GALENI *Pergameni hiſtoriales campi in quatuor libros congeſti, & commentariis illuſtrati. Clyſteriorum campi ſecundum* GALENI *mentem.* EJ. *de phlebotomia libri* II. Baſil. 1532. fol. TREW.

Alia collectio prodiit Lion 1533. 8.*. Hic CAMPEGIUM ſe vocat. Reperitur in hac collectione, 1. *Hortus Gallicus* L. VII. Laudes Galliæ & Gallorum. Arabes ſuis Arabibus ſcripſiſſe, non nobis. Plantæ ſalutares, quæ in Gallia proveniunt Manna. Purgantia. Medicamenta purgantia, quæ non ſint abſque veneno, per ſingulas plantas. Plantæ Galliæ aromaticæ, & arbores utiles. Liquores edules & odorati. Pariſinos venæ ſectioni nimis indulgere, Monſpeſſulanos peregrinis medicamentis Gallorum naturæ minus convenientibus. Arabes & Avicennam hic vehementer deprimit. Lapidem lazuli damnat, & confectionem Alkermes. Peregrina medicamina fere corrupta eſſe.

EJ.

EJ. *analogia medicinarum Indicarum & Gallicarum, in qua Gallos omnes medicinas Gallis neceſſarias domi reperire docet, nec medicaminibus egere peregrinis.* Mercurialem Caſſiæ ſubſtituit, Agaricum Rheo; Sambucum pro Aloe, Polypodium pro Myrobalanis, Pruna pro Tamarindis &c.

Campus Elyſius Galliæ amœnitate refertus: in quo ſunt medicinæ compoſitæ, herbæ & plantæ virentes, in quo quidquid apud medicos Arabes & Pœnos reperitur, apud Gallos reperiri poſſe demonſtratur. Accedit apologetica diſp., in qua docetur an ſanguis mitti debeat in cane & ſub cane, aut prope canem; & an pharmaca fortia ſint danda in principiis febrium. Speculum medici Chriſtiani. Theriaca Gallica cum Mithridatio Gallico. Periarchon utriuſque medicinæ Lion 1533. 8. BB.

II. De temperamentis, de medicamentis ad quamque GALENI claſſem pertinentibus. Lugduni in febre epidemica a. 1532. multos repetitis, etiam ſexies alvi purgationibus, eſſe peſſumdatos. Formulæ medicamentorum cardiacorum refrigerantium &c. De lapidibus, metallis & gemmis Galliæ, de margaritis Lotharingicis, de aliis pretioſis lapidibus.

In *apologetica diſputatione*, de eadem febre Lugdunenſi agitur. Plurimum convitium facit AVICENNÆ, ipſe Galenicus, neque ſanguinem in cauſo mitti vult, neque pharmaca in principio febris dari.

Speculum medici Chriſtiani de inſtituendo ſapientiæ cultu ac de variis & ſalutaribus animi & corporis remediis, ad filium ANTONIUM: de virtutibus quæ medicum decent, de magnis divitiis, quas nonnulli medici adquiſiverint.

EJ. *de theriaca Gallica.* Reprobat theriacam vulgo notam, quæ ſit incondita farrago, ſubſtituit plantas, quæ ſuam theriacam ingrediantur. Opium vile vocat & pernicioſum. Multum in Arabes declamat. Habet etiam Mithridatium Gallicum.

Epiſtolæ phyſicæ CAMPEGII, MANARDI & CORONÆI *de tranſmutatione metallorum.* LAURENTII FRISII *defenſio* AVICENNÆ. *Epiſtola reſponſoria* CAMPEGII in L. FRISIUM Lion 1533. 8.

Gallicum pentapharmacum, rhabarbaro, agarico, manna, terebinthina & ſenna Gallicis conſtans, cum DONATI a MUTIIS *epiſtola de terebinthinæ reſinæ facultatibus* Lion 1534. 8. LIND.

Cribratio medicamentorum fere omnium, digeſta in ſex libros. Acc. quæſtio de exhibitione medicinarum venenoſarum. (De Apologia in Academiam novam Hetruſcorum contra AVICENNAM & MESVEN LIND. ſed exemplum meum non habet); *Catalogus librorum* GALENI. *Medulla philoſophiæ naturalis & medicinæ* Lion 1534. 8. *. Senilis ſermocinatio. L. I. oſtenditur, veram medicinam ex HIPPOCRATE, GALENO, ORIBASIO, PAULO &c. ſumendam eſſe. Chriſtianos non debere medicamentis peregrinis uti, & cuique medicamento certiſſimas vires in ſua eſſe nativa regione. Aliqua de

colophonio, ſcammonio ab arabico diverſo, rheo, manna. SOCRATIS & ARISTOTELIS ævo medicinam ob draſtica medicamenta ſorduiſſe, cum leniora nondum innotuiſſent. L. II. contra medicamenta adulterata, hæc inter contra ſcammonium & tamarindos. Scordium veterum nobis ignotum eſſe; Myrobalanos Arabibus. Laudat mannam Brigantinam, agaricum Allobrogicum album. L. III. contra medicamenta draſtica; ſic L. IV. ubi *benedictas* (mites) compoſitiones purgantes laudat. L. V. de curatione febrium per mitia medicamenta. L. VI. denuo contra venenoſa draſtica pharmaca. Gallis Gallica remedia convenire, ſcammonio, turbitho & ſimilibus omnino debere abſtineri.

In *catalogo librorum* GALENI docet, quo ordine eos legere oporteat.

In *medullæ* P. I. de ſimplicibus medicamentorum facultatibus agit. In L. II. breviſſima eſt phyſiologia.

Medulla ſola in B. ENGELII edita exſtabat 4.

Libri ſeptem, cum reliqui alterius ſcopi ſunt, *& unicus de medicina* ex ARISTOTELIS & PLATONIS *ſententia* Baſil. 1537. 8. LIND.

Neotericorum medicorum catalogus, qui noſtro ſeculo vixerunt Pariſ. 1542. 8.

EJ. ιατρικη πραξις *de omnibus morborum generibus, ex traditionibus Græcorum, Latinorum, Arabum, Pœnorum, recentiorum* L. V. EJ. l. *de omnibus febrium generibus* Baſil. 1547. 8. TR.

Additamenta, errata & caſtigationes in PETRI APONENSIS *opera* Venet. 1548. fol. *, ſic LIND. ſed noſter de *conciliationibus* ſolis agit. Contra carminum vim medicam, contra efficaciam imaginum aſtronomicarum, contra aſtrologorum præſagia & ſtellarum influxum. Brevis libellus & ſubito ſcriptus.

§. CCXVI. ANN. MDVIII. MDXIV.

PANTALEONIS *de Confluentia Pilularium.* EJUSD. *ſumma lacticiniorum completa* Papiæ 1508. fol. MENZ. FALC. Lion 1525. 4. FALC. 1538. 8. TR. *Summa lacticiniorum* ſola Turin. 1538. 4. FALC.

Una prodierunt GABRIEL a ZERBIS *cautelæ medicorum* Lion 1528. 8.

MICHAELIS de CAPELLA *flores* AVICENNÆ Lion 1508. 8. LIND.

LAURENTIUS LAURENTIANUS. EJ. *Comm. in artem parvam* GALENI *& de differentiis febrium* Venet. 1508. f. Pariſ. 1539. f. Lion 1550. 12. LIND.

EJ. *Commentaria in prognoſtica* HIPP. Lion 1550. 12. Pariſ. 1556. 4. FALC. cum priori.

IDEM melancholia abreptus ſe in puteum præcipitem dedit.

In PANDULPHI COLLENUTII *Pliniana defenſione contra* NIC. LEONICENUM Ferrariæ

Ferrariæ a. 1509. vel 10. 4. * edita, & 1511, aliqua huc faciunt, de theriaca, de vipera.

Ej. l. *de vipera* Venet. 1506. 4. L.

Schem Tor Ben Joseph Ben Palkeira anno 1509. Florentiæ ſcripſit *epiſtolam de regimine corporis & animi* Wolf.

J. Salii, anonymi, *de peſtilentiæ præſervatione & cura* Viran. 151 . 4. Tr.

Johannes Benedictus Germanus M. D., qui in Italia artis præcepta hauſerat. Ej l. *de morbo Gallico* eſt in collectione Luisini. Ponitur ab Astrucio ad a. 1510, quod a Johanne Almenar jam a. 1512. exſcribi videatur, quod Guaiaci non meminerit &c. Novum eſſe malum, contrahi ab infectis, mitius eſſe quam olim, nocturnos tamen dolores cum eo conjungi. Emollientia dat medicamenta, alvum ducit, lavare jubet, dat quæ *cor confortant*, demum laudat linimentum mercuriale tamquam medicamentum ſecretiſſimum: conjungit balneum. Sudatoria etiam laudat.

Ej. *libellus novus de cauſis & curatione peſtilentiæ ad præſervationem & curam hujus mali optime utilis* Cracau 1521. 4. 1530. Astr. 1552. 8. Lind., ubi in titulo dicitur, cum voluntate auctoris auctum eſſe, quem longævum fuiſſe oportet, qui & a. 1510. & iterum a. 1552. librum ſcripſerit.

Gerhardus Nocito. Ejus *expoſitio ſuper l. ſimplicium medicinarum* Neapoli 1511. 4. Lind.

Jean de Francieres, eques melitenſis, ſcripſit *de l'art de fauconnerie* Pariſ. 1511. 4. ut putatur, Poitiers 1567. 4. cum aliis 1614. Pariſ. cum Fouilloux ib. 1621. 4. 1628. 4.

Johannes Almenar, Hiſpanus. Ejus *de morbo gallico* l. Papiæ in collectione prodiit 1516. fol. * tum Lion 1528. 8. Falc. Baſil. 1536. 4. Lind. Lion 1539. 8. inque Luisini collectione. Ad annum 1512. ponit Astrucius, & monet, videri ab eo J. Benedictum exſcribi, ut omnia tamen ab Almenario nitidius dicantur, aliqua adjiciantur: neque præter rem hæc eſt accuſatio, ſi ſeptem indicationes legeris, quæ cum ipſis medicamentis nihil differant. Veram ſpem eſſe in unguento mercuriali, & in balneo, ſalivam ab hydrargyro cieri. Ulcera virgæ dicit, puſtulas univerſi corporis, & artuum dolores. Interpolat unctiones mercuriales cum ſyrupo alterante, hunc ex Wendelino Hock, Astruc. Argento vivo ſalivam cieri non ignorat, ſed eum effectum ad partes inferiores derivat.

Johannis Droyn, Ambiani, legum baccalaurei, poëtæ, *la nef des fols du monde* Lion 1438. fol. pro 1483. (*a*), & carmen de variola craſſa Lion 1512. 12. habet Astruc.

(a) Sebastiani forte Brandii *narrenſchiſ*.

DANIEL HALBACH *von der* PORTEN *de judiciis in genere.* Baſil. 1513. 4. L. *de cognoſcendis & curandis animi morbis ex Galeni ſententia* Regiomont. 1515. 4. L.

HIERONYMUS TORELLA, qui a. 1512. obiiſſe putatur, ſcripſit *in l. primi* AVICENNÆ, *expoſitionem trium librorum techni* GALENI C. de V. anno non addito, quo prodierit.

FRANCISCI della TURRE *prognoſticum medicinale ſecundum tamporum conſtitutiones, in quo* HIPPOCRATIS *aliorumque veterum aphoriſmi collecti ſunt & interpretati.* Ancone 1512. 4.

PETRI LEONIS, alterius puto, quam ejus, qui medicus fuit LAURENTII de MEDICIS, & qui eo principe exſtincto ſe in puteum dedit præcipitem; *de urinis* Venet. 1514. f. LIND.

LAURENTII CALVINI *de eucraſia conſervanda enchiridion* Papiæ 1514. 4. LIND.

INNOCENTIUS CALVINUS *de eucraſia conſervanda* Papiæ 1514. 4. LIND. Nonne idem.

ABRAHAM a PORTA LEONIS Mantuani, *de auro dialogi tres; de auri in re medica facultate, de ſpecifica ejus forma &c.* Venet. 1514. 4. L. 1554. 4. Vereor ne ſit alchemiſta.

Certum annum ignoro, hinc incertus recenſeo, EJ. *methodum docendi medicinam* ex SCHENKIO in *enchiridio* B. BUN.

§. CCXVII. JACOBUS BERENGARIUS.

Carpenſis, medicus, qui male vulgo CARPUS dicitur, profeſſor Ticinenſis, inde Bononienſis, magnus inciſor, & qui chirurgiam etiam ſuis manubus exercuit, magnus pariter clinicus, etiam in peſte & in lue venerea curanda exercitatus (*a*), non quidem inventor unguentorum mercurialium, ſed laudator. In ſuis *commentariis ampliſſimis ſuper anatomiam* MUNDINI Bonon. 1521. 4. *. excuſis, paſſim variorum morborum meminit, quorum veſtigia in cadaveribus inciſis vidit.

In l. *de cranii fractura* Bonon. 1518. 4. *. multa medicamenta, & nimis fere multa; recenſet.

ASTRUCIUS Carpenſem ad annum 1512. recenſet, ex arbitrio.

JOHANNES de VIGO, Rapalli in ditione GENUENSIS natus, medicus JULII II. EJUS *chirurgiæ* prima editio eſt Romana 1514. fol. *. ſæpiſſime recuſa, etiam Lion 1521. 4. *. (*b*).

Ejus *chirurgiæ*, cujus IX. ſunt libri, quatuor omnino libros huc referas. L. VII. de natura ſimplicium, librum VIII. in quo cenſus medicamentorum compoſitorum. L. IX. de diæta, de purgatione, de febribus, de vomitu, de tingendis capillis

(a) CELLINUS ap. ASTRUC. p. 616.
(b) Vide *B. Chir.* I. p. 176.

capillis, de nimia pinguedine, moleſto ſudore, ſtruma, ſpina ventoſa. Denique librum quintum, cujus magna pars eſt de morbo gallico, de quo mihi plenius & rectius ſcripſiſſe videtur, quam priorum quemquam. Contagium potiſſimum per concubitum concipi, partes genitales primas inficere, inde longa ſerie producere puſtulas pertinaces, dolores nocturnos, exoſtoſin & cariem, tubercula mori ſimilia, demum in carbunculos, gangrænas, omnis generis ulcera, quæcunque deſcripta ſint, ſcabiem, febriculam hecticam, ophthalmias pervicaces tranſiturum. Inde curatio, digeſtiva, laxantia, balnea, unguenta (nimis compoſita) cum euphorbio & mercurio in ſaliva exſtincto: ſimilia cerata, lotiones, pilulæ valde compoſitæ. Solo unguento mercuriali intra octavum diem morbum funditus ſanari. Quæ bona de morbo gallico nota ſunt, apud THEODORICUM reperiri & ARNALDUM. Porro malum mortuum, ſcabies, podagra.

Pars altera a. 1517. ſcripta, liber nempe quartus & quintus, compoſitiones formulaſque ad varios morbos continet.

§. CCXVIII. VARII. a. 1515.

GEORGII VELLA, qui hic dicitur Brixienſis, *conſilium pro* ALOYSIO MANTUANO, in collectione ALOYSII LUISINI reperitur. Venere ſola malum Neapolitanum contrahi; nonnunquam tamen ſanas feminas coiviſſe cum infecto, neque infectas fuiſſe, ſed infectionem in alium virum propagaſſe. Eamdem de phlegmate groſſo in junctura genuum reperto repetit adnotationem, quam ex WENDELINI HOCK p. 491. diximus. Unctiones mercuriales ſuadet adhiberi. Ad hanc ætatem cæterum ASTRUCIUS noſtrum rejicit, quod de ligno Guaiaci ſileat. Verum, cum in B. RIVINI diſerte citetur G. VELLA &c. Mantuæ 1515. 4. eo librum referre neceſſe eſt.

LUDOVICUS CHARENSIUS TOSETTUS Patavinus. Ejus *introductio in artem medicam practicam* citatur a LINDENIO, excuſa Venet. 1515. fol.

EJUSD. *quæſtio de tribus doctrinis ordinatis in univerſali ſecundum* GALENI *ſententiam.* Venet 1517, fol. LIND.

GABRIEL BIEL *contra peſtem ſermo medicinalis, & de fuga peſtis quæſtio.* Hagenau 1515. 4. LIND. Multo antiquior, ut puto, auctor.

J. FOINISECA *Phyſica medicinæ ſubalterna.* Aug. Vind 1515. 4. L.

BAPTISTA FIERA Mantuanus, ſeculi prioris. EJUS *commentarius in artem medicalem; in definitiones Galeni.* EJ. *quæſtio de phlegmatico & bilioſo æqualiter febrientibus.* EJ. *tr. de intenſione & remiſſione.* Mantuæ 1515. fol. Venet. 1548.

EJ. *l. de attractione medicinarum ſolutivarum.* Venet. 1524. fol. L.

EJ. *coena, de medicæ artis parte, quæ in victus ratione conſiſtit* Francof 1564. 8. Patav. 1649. 4. *. In HENNINGERI collectione Strasburg 1712. 8. *.

RAPHAEL MAFFÆUS VOLATERRANUS in *commentariorum urbanorum* libris XXXVIII. Pariſ. 1515. fol. TR. 1526. fol. SEG. Baſil. 1530. fol. 1544. fol.

 Lion

Lion 1552. fol. B. B. multa habentur huc facientia. In Anthropologia & ll. XIII. ad XXIII. viros illuſtres recenſet, medicos negligit. In Philologia & libro XXIV, partes animalium & earum morbos dicit. L. XXV. animalia. L. XXVI. plantas, cum earum medicatis viribus deſcribit.

§. CCXIX. Varii. A. MDXVI.

Henricus Strömer miſnicus, Auerbachii natus, amicus Erasmi, *ſaluberrimas adverſus peſtilentiam obſervationes* edidit 1516. 4. Gunz. 1519. 4. Tr. 1530. 4. Tr. Germanice, *regimen wie ſich wider die Peſtilenz zu verwahren, auch denen die damit begriffen Hülfe zu reichen.* Lipſ. 1516. 4. *. Riv. Mogunt 1513. 4. Tr. *Unterweiſung wie ſich der Menſch wider die Peſtilenz bewahren u. Hülfe reichen mag aus dem regimen* H. Stroemers Lipſ. 1542. 4. Gunz. Ut guaiaco uteretur Uldarico de Hutten noſtro auctor fuit.

Ej. *decreta aliquot medica* 1537. 4. Tr.

Warnung wider die Trunkenheit Lipſ. 1532. 4.

Ej. *decreta medica de ſenectute* Noriberg 1517. 4. Lind.

Ej. *decreta medica de ebrietate* Lipſ. 1517. 4. Tr. 1531. 4. Lind.

Ej. *de morte Hominis* abſque anno.

Conradi Stöklin l. *introductorius in artem parvam* Galeni, *de principiis univerſalibus medicinæ, tam theoreticæ quam practicæ ex doctrina* Avicennæ Lion 1516. 8.

J. de Zantvliet *diæta totius anni* Lion 1517. 4. Lind.

Henricus Afineus. Ej. *quæſtiones medicæ & naturales* Antwerp. 1517 4. Lind.

Theodorici Anguilberti, hebræi, *menſa philoſophica, ſ. tractatus inquirens, quid in conviviis pro cibo & potu ſumendum ſit.* Pariſ. 1517. 8. Lind.

Dominicus Masserius Vicentinus, *de ponderibus & menſuris medicinalibus* Papiæ 1516. fol *. Pondera & menſuras Arabum, Græcorum & Arabum, alphabetico ordine expoſita, & cum Venetis comparata. Peculiaria Celsi pondera. Arabum drachmam interpretes ſæpe aureum interpretari. Menſuræ eodem modo.

Cæterum Dominici opus in collectione prodiit, & una excuſi ſunt Plinius Valerianus, J. Almenar, N. Leonicenus *de morbo gallico*, Angeli Bolognini *de cura ulcerum* l. & Alexandri Benedicti *de peſte*.

§. CCXX. Varii. A. MDXVII.

Cæsar Optatus Neapolitanus. Ej. *opus tripartitum de criſi, de diebus criticis, de cauſis criticorum.* Venet. 1517. fol. Platn.

Ej.

Ej. *de hectica febre* Venet. 1517. fol. *. 1552. fol. * cum SAVANAROLA Baſil. 1536. fol. *. Lion 1560. 8. LIND. Diſputatio inanis cum vetuſtis, nunc oblivione ſepultis, interpretibus & medicis. Venam ſecabat in latere adfecto.

LUDOVICUS CÆLIUS, a patria RHODIGINUS dictus, cujus nomen gentile fuit RICHERUS, in libris XVI. *lectionum antiquarum*, & Baſileæ 1517. fol. 1599. fol. B. B. & alias editis, pluſcula medici argumenti admiſcuit. In libro II. III. IV. partes corporis humani deſcribuntur, earum etiam adfectiones hinc inde tractantur. In l. IX. de deliriis, melancholia, animi morbis agitur. In l. XIII. & XIV. de bulimo, de ciborum ſalubritate. Veterum cæterum hic collectos locos ſolos quæras. Vitam viri THOMASINUS dedit.

NICOLAUS POLL CAROLI V. medicus, *de cura morbi gallici per lignum Guaiacanum* Venet. 1535. 4. Baſil. 1536. 4. in *collectione*, tum in *collectione* ALOYSII LUISINI. Epiſtola dedicatoria eſt anni 1517. Deſperatum malum guaiaci ligno ſuperatum fuiſſe, ejusque libra una decocta cum aquæ unciis duodecim: diætam tamen Germanis minus ſeveram debere imperari, quam Hiſpanis & Italis. Uſum hujus ligni accurate docet, unus ni fallor, de antiquiſſimis. Alemannos etiam argenti vivi uſum male tolerare. Hiſpanos uſum decocti guaiaci interpolare, adque idem poſt intervallum iterum recredire.

MARINUS BROCARDUS, medicus Venetus, Arabum defenſor, ſcripſit *de morbo gallico libellum*, qui in collectione LUISINI reperitur. Nomen morbi nondum penitus erat conſtitutum; noſter ait, nonnullos cauſam ad aſtra referre, adque conjunctionem luminum. GonorrhϾ, & bubonum, & ligni guaiaci non meminit. Diæta & potionibus ait ſe malum curaſſe, inunctionem tamen mercurialem adhibet, & balneum. Menſes ſuppreſſis acribus peſſariis revocabat WELSCH.

HANS a GERSDORF *genannt* SCHIELHANS, chirurgi Argentoratenſis, *Feldbuch der Wundarzney* Argentor. 1517. fol. * ſæpe alias excuſ. Multa medica admiſcet, medicamenta ſecundum claſſes ſuas, formulas paſſim interſperſas, compoſita etiam medicamenta, purgantia, alterantia. Ad lepram, ad morbos cutaneos: Vocabularium herbarum & medicamentorum ſimplicium.

LAURENTIUS PHRYSIUS, (puto FRIES), medicus Metenſis, Arabum acris defenſor. Ej. *Spiegel der Arzney* Strasburg 1517. fol. 1518. fol. TR. 1519. f. *. 1526. f. 1537. f. & alias.

L. I. eſt de alimentis ex genio ſeculi. De reliquis rebus non naturalibus, ubi de juvene narrat, qui cum ſubito ex nimis repetita venere periiſſet, abſque cerebro repertus ſit. De ſignis morborum. De venæ ſectione & evacuatione varia.

L. II. de curatione morborum ſecundum qualitatum vitia, & cenſus medicamentorum ſimplicium ſecundum gradus. Inde compoſita medicamenta & antidotarium.

dotarium. Hinc morbi a capite ad calcem, cum plurima medicamentorum farragine, de febribus etiam & venenis. Facetias male adfectat.

Ej. *kurze Schirmred der Kunſt Aſtrologie wider unverſtändige Richter und Antwort auf die Anreden und Fragen in Luthers ſo er unförmlich wider dieſe Kunſt gethan hat* Strasburg 1520. 4. Tr.

Ej. *ſynonyma und gerechte Auslegung der Wörter ſo man in der Arzney braucht* Nürnberg 1519. (Strasburg Tr.) fol. 1531. fol. Riv. Strasburg 1535. 4. Tr. Gallice *les ſynonymes latins grecs & hebreux &c.* 1519.

Ej. *ſudoris Anglici, exitialis, peſtiferi morbi cauſa, præſervatio & cura* Argent. 1529. 4.

Ejusd. *epitome opuſculi de curandis puſtulis, ulceribus & doloribus morbi Gallici alias Frantzos appellati* Baſil. 1532. 4. Pl. Venet. 1535. 4., & in collectione Luisini. Levis auctor repudiat mercurialia medicamenta, alia inutilia & abſurda ſubſtituit, quibus ducentos homines ſe ſanaſſe gloriatur. Planetarum conjunctiones ex aliis exſcribit, quæ hunc morbum præceſſerint.

Ej. *Tractat, Eigenſchaft und Würkung der wunderbaren Natur aller Wildbäder ſamt Unterweiſung wie man ſich zur Badenfahrt richten ſoll* Strasburg 1519. 4. 1538. 4. Ej. *neue Badefahrt* Strasburg.

Ej. *Beſchreibung von allerley Speiſen zur menſchlichen Nahrung* Mülhauſ. 1554. B. Thomas.

Ej. *defenſio* Avicennæ *ad Germaniæ medicos* Argentor. 1530. 4. Lion 1533. 8. * cum epiſtolis Campegii.

§. CCXXI. Varii. A. MDXVIII.

Leonhardi Schmausii, (non Schmai), medici Salzburgenſis, *lucubratiuncula de morbo Gallico & cura ejus noviter reperta cum ligno Indico*, datus a. 1518. excuſus Aug. Vindel. 1518. 4. Astruc. & in collectione Luisini, parvus libellus.

Hic Guaiaci arbor deſcribitur, ſcriptio datur, ut decocta cum ligno aqua ſit utendum. Hiſpanos medicos etiam pulverem dare.

An idem forte libellus fuerit, *Recept wie man das Holz Guaiacum für die Franzoſen gebrauchen ſoll* 1518. 4. Boehmer.

Petrus Maynardus Veronenſis, diverſus a Johanne Manardo Ferrarienſi, Profeſſor Patavinus. Ejus *duo tractatus de morbo gallico* putantur a. 1518. ſcripti eſſe, recuſi in *collectione* Luisini. Galenicam curationem proponit, unguentum mercuriale ad ſolos articulorum dolores laudat. Ulcera narium, uvulæ & aſperæ arteriæ recenſet.

Antonii de Calaxarana de Oio, vulgo Antonius Nebrissensis, edidit

dit a. 1518. cum Dioſcoride Compluti 1518. *lexicon artis medicamentariæ* CAP. de VIL.

ANTONII d'AVIGNON l. *de la phlebotomie* 1518. 8. Hiſpanice vertente LAURENTIO CARNIZER 1533. fol. GOULIN.

Arzneybuch für allerley des ganzen Leibes Gebrechlichkeit Nürnberg 1518. 4. 1549. 4. TR.

J. ENGEL *Tractat von der Peſtilenz aus der Lehr der Doctor der Arzney und Aſtronomy gezogen* Augſpurg 1518. 4. TR. 1530. 4. TR.

Verſorgung beyder Seele und Leibes des Menſchen durch geiſtliche und leibliche Arzney Strasburg 1518. 4.

§. CCXXII. MDXIX. ULRICUS de HUTTEN. ALII.

Eques nobiliſſima familia natus, acris ingenii homo, qui ad ſuperſtitionem avertendam, ad querelas nationis Germanicæ adverſus corruptiſſimum clerum exponendas, multum contulerit. EJUS *de Guaiaci medicina & morbo gallico liber* prodiit Moguntiæ 1519. 4. 1524. * 1531. 8. LIND. Bonon. 1521. 4. FALC. & in collectione LUISINI. Gallice vertente J. CHIRADAME Lion 1530. 4. Anglice, vertente THOMA PAYNELL Lond. 1541. 8. 1546. 8. Bonus libellus, etſi non eſt medici opus. Morbum in obſidione Neapolitana a. 1493. ortum eſſe: ab eo tempore mitiorem factum; ſcabiem tamen & puſtulas ſupereſſe. Germanis incumbere ſæviorem, vix niſi per coitum communicari. Acerbiſſimam curationem eſſe, quæ per inunctionem obtineatur, dentes corrumpat, guttur obſtruat, aeris defectu & æſtu ægros enecet. Meliora ſe expertum eſſe ab Huajaci uſu: lignum raſum in octuplo aquæ per noctem macerari, tunc lente ad dimidias decoqui; ſapore eſſe ſubacido. A STROEMERO perſuaſum ſe decoctum bibiſſe. Clauſum tamen cubiculum requiri; aerem excludi debere, cibum ad quartam partem diminui, tepidæ decoctæ duas libris bibi per 30 dies: eas ne ſibi quidem ad claudenda ulcera ſuffeciſſe. Decimo die famem ſibi moleſtam fuiſſe. Se perfectam valetudinem recuperaſſe. Solam ſobrietatem non ſufficere. Sudorem non requiri. Sibi pedem inutilem fuiſſe; tuberculum induratum cum immenſo dolore, aliud tuberculum incipiens, in coſta aliud, in tibia ulcera, aliud in brachio. Alibi tamen legimus, ULRICUM non ſanatum ex eo ipſo morbo interiiſſe. Verum cum, quinto poſt primam editionem anno, librum ſuum recuſum dederit, non videtur lætum eventum medicationi tributurum fuiſſe, quam inutilem expertus fuiſſet. Novam enim editionem auctorem cum WOLFGANGO AUGUSTO præparaſſe, ex ejus viri epiſtola apparet.

EJUS *febris prima & ſecunda dialogi* Mogunt. abſque anno 8. PL. Annum facit 1520. LINDENIUS. Amberg 1619. 4. TR.

Medici Romani, NICOLAI LEONICENI *diſcipuli*, *antiſophiſta* Bonon. 1519. 4.*.

Contra LEONICENI l. *de tribus doctrinis*, & contra ejus aliquas a TRUSIANO diſſentientes interpretationes GALENI, ſophiſta quidam Romanus (an B. a PISIS) ſcripſerat. In eum acriter hic anonymus LEONICENI diſcipulus, Arabum adverſarius, inſurgit.

Librorum GALENI *de differentiis febrium trium translatio digreſſionibus* THADDÆI, DYNI & THOMÆ de GARBO *illuſtratæ* a RUSTICO *ordinata & cura ejus impreſſa* Papiæ 1519. 4. GUNZ.

JOH. DIURII, Bellovaci, *ſcrinium medicinæ*, ſ. *aphoriſmi & collectiones medicinales* Bordeaux 1519. 4. THOMAS. Pariſ. 1536. 8. LIND. Argentorati 1542. 12. TREW., ubi titulum facit G. H. RYFF *Encheiridion medicinæ theoricæ & practicæ*.

BARTHOLOMÆUS de PISIS Archiater pontificius. EJ. *Apologia quorumdam a ſe dictorum & ab* HIERONYMO de EUGUBIO impugnatorum, *cum clara declaratione illorum* AVICENNÆ *verborum quorum fuit contentio* Rom. 1519. 4. MANDOS.

Epitome medicæ curationis in membrana impreſſa erat in MEADII Bibliotheca.

JOACHIMI VADIANI medici, polyhiſtoris, conſulis Sangallenſis *kurz und trüwlich Unterricht wider die ſorglick Krankheit der Peſtilenz* Baſil. 1519. 4. 1546. 8. TREW.

J. LOTZERS *regimen und Ueberweiſung welchermaſſen den Menſchen mit dem Gift der Peſtilenz beladen mit Hülf einer Arzney zu helfen ſey* Hagenau 1519. 4. TREW.

SIXTI KOLBENSCHLAG *Regiment wider die Peſtilenz dem Rahte zu Zwittau beſchrieben* Nürnberg 1519. 4. TR. Zwickau 1525. 4. TR.

Ein neu geordnet Regiment wider den tödtlichen Gebreſten der Peſtilenz in Reimen zuſammengeſetzt Oppenheim 1519. 4. BOEHMER.

Ein Recept von einem Holz zu brauchen für die Krankheit der Franzoſen aus dem hiſpaniſchen ins deutſche gebracht; dazu das Regiment wie man ſich darinn halten ſoll Baſil. 1519. 4. *. Uſus decocti ligni Guaiaci, cum ſevera victus ratione conjunctus. Quis Hiſpanus ſit auctor, non adparet.

GIOV. de ROSSELLI *epulario opera nuova* Venet. 1519. 8. TR.

§. CCXXIII. VARII.

Circa annum 1520. oportet diſponere LEONELLI FAVENTINI de VICTORIIS, Practici Bononienſis, opera. Ej. *de ægritudinibus infantum tractatus* prodiit Ingolſt. cura KUEFNERI 1544. 8. LIND. Lion 1546. 8. ID. 1547. 16. ID. 1574. 16. Venet. 1557. 8. * 1558. WACHENDORF. Mera congeries eſt medicamentorum.

EJ. *practica medicinalis ſ. de medendis morbis membrorum omnium corporis humani*

mani cum ſcholiis J. KUFNERI Lion 1541. 12. 1561. 12. 1574. 12. TR. Fere cum priori libro prodiit, & ejusdem eſt indolis.

EJ. codex MS. *de retentione menſtruorum & cura febrium* eſt in B. Vindob. LAMBEC. II. p. 841.

GAB. de CATEGUA *ſumma diverſarum quæſtionum medicinalium* Burdigalæ 1520. fol. FALC.

ALMARICI BLONDELLI *libellus adverſus* BOTALLISTAS Rhemis 1520. 8. malus annus, eo enim tempore BOTALLUS nihil ſcripſerat.

ANT. ROMERY *additions ſur l'antidotaire de* GUIDON Lion 1520. VERDIER.

JOHANNIS le MAIRE, ex oppido Bani, *les trois contes de Cupido & d'Atropos* Pariſ. 1525. 8. ſed ad a. 1520. refert Cl. ASTRUC. Deſcriptio poëtica morbi venerei.

MARTINI STEINPEIS *de modo ſtudendi ſ. legendi in medicina* L. VII. Wien 1517. 4. 1520. 4. L.

EJ. *Antidotale præſervationis cum add. in epidemicum malum* Wien 1520. 4.

J. B. FELICIANUS Venetus, vertit GALENUM de HIPPOCRATIS & PLATONIS *decretis* a. 1520.

Sic hoc ſeculo ab AUGUSTINO GADALDINO, aliisque eruditis viris, pleraque GALENI opera rectius converſa ſunt. Aliqua jam CASSIODORI temporibus latine proſtabant.

J. STOCKER *Regiment für den Gepreſten der Peſtilenz* Nürnberg 1520. 4. TR. Idem forte l. qui *Regiment wie man ſich mit aller Speis, Getrank und Früchten halten ſoll* Argent. 1538. 4. B. THOMAS.

EJ. *empirica ſ. medicamenta varia dinturna experientia comprobata contra omnes corporis humani morbos internos & externos* opera & ſtudio THOMÆ DORNKREIL Francof. 1601. B. B.

EJ. *praxis aurea ad corporis humani morbos tum internos tum externos cura* ADR. TOLL. Leid. 1657. 12. 1634. 12. 1654. 16. 1659. 12. Formulæ antiquiſſimi ſaporis.

§. CCXXIV. ANN. 1521. M. CURTIUS.

MATTHÆUS CURTIUS, Ticinenſis, inde Patavinus, denique Bononienſis Academiæ Profeſſor, vir longævus. EJ. l. *de curandis febribus* prodiit Patav. 1521. 4. ſi recte LINDENIUS, neque enim puto eo tempore MEIETTUM libros impreſſiſſe, tum Venet. 1561. 8. *. Patav. 1590. 8. B. Tig. Collectio ex veteribus, nullo cum veſtigio proprii experimenti.

EJ. l. *de venæ ſectione, tum in aliis adfectibus, tum vel maxime in pleuritide*

 Lion

Lion 1532. 8. 1538. 8. Tr. Hagenau 1534. 4. * edente L. Fuchsio, qui ſtylum correctiorem reddidit, tum Venet. 1534. 8. 1539. 8. * cum aliis ejusdem argumenti libellis. Habet etiam Lindenius editionem Bonon. 1539. 4. Mera ex Hippocrate & Galeno per auctoritates diſceptatio, qua putat ſe oſtendere, venam jugularem ejusdem lateris, & quam proximam, incidi debere, & contrariam opinionem ex veterum locis refellit, multum laborans, ut adverſa ſibi loca conciliet; deinde ut doceat, venæ ſectionem ex directo factam etiam revellere. Cæterum ex Oethæo legas apud Moræum, Curtium, cum ipſe pleuritide laboraret, contra ſuam theoriam in alterno latere venam ſibi ſecari juſſiſſe.

Ejus *ad tyrunculos doſandi methodus* Patav. 1579. 8. *. Patav. 1556. 8. Trew. cum Montagnana B. Victorio, Rondeletio. Paucæ formulæ, potiſſimum purgantium medicamentorum.

Ejusd. *de prandii & cœnæ modo* Rom. 1566. 8. Trew.

Ej. *conſilia aliqua medica, cum* L. Scholzii *conſiliis* edita Francof. 1598. &c.

In B. R. P. exſtant ejus MS. *lectiones in ſecundam aphoriſmorum* Hippocratis *particulam.*

Et Ej. *in primum fen IV. Canonis* Avicennæ *elucidatio.*

Ej. *canones univerſales de morborum curatione.*

Antonius Aquilera Hiſpanus. Ejus *rudimentorum medicinæ* L. VIII. prodierunt Complut. 1521. fol. C. de V.

Ej. *expoſicion ſobre las preparaciones de Meſveo* Alcala de Complut. 1569. 8. C. de V.

Stephani Nigri *de nimia obſoniorum appetentia* Mediolan. 1521. 4. B. B. Librum Musonio quarti ſeculi philoſopho tribuit, ſed poſterioris ævi eſt, ex Athenæo etiam potiſſimum decerptus. Agit de eduliis, oleribus &c. (*).

Ein Regiment zur Zeit der Peſtilenz wie und durch was Zeichen du die erkennen und an welchem End du dafür aderlaſſen ſollt Augſpurg 1521. 4. Tr.

Ambrosii Jungen's *Unterrichtung wie man ſich in Laüſten der Peſtilenz halten ſoll* Augſpurg 1521. 4. 1534. 4. 1539. 4. Tr.

§. CCXXV. A. 1522.

Petrus Cartagena medicus Saguntinus, *ſermon en medicina para preſervarſe en tiempo dannado* 1522. 4. C. de V.

Francisci de S. Nazario dicti de Ripa *de peſte ll. tres* Lion 1522. 4. Falc. Jos.

(*) *B. Bot.* I. p. 259.

Jos. Czimmermann *conſervatio ſanitatis immatura editio in immortalem candorem* Matthæi de Mycchow Cracau 1522. 4.

Acteus Philippus Pellinigerinus, Trojanus, *contradictiones Avicennæ* ſcripſit Venet. 1522. 8. L. 1552. 8. Tr.

Anonymi *metaphora medicinæ: adjungitur alius liber* hoc cum titulo, *modus faciendi &c.* Auctor addit ſe uſum opera Nonii D. medicinæ Hiſpalenſis, & Roderici a Malacata, medicinæ ſtudioſi, Hiſpali 1522. fol. C. de V.

§. CCXXVI. A. 1523.

Leonhardus Leghius Papienſis. Ejus *propoſitiones, ſ. floſculi ex* Galeni *libris collecti.*

Ej. *introductorium medicorum ex expoſitione capituli aurei* Avicennæ.

Ej. *ſumma medicamentorum ſimplicium & compoſitorum, ſecundum literas alphabeti:* Hæc omnia prodierunt Venet. 1523. fol. Simplicia medicamenta ſecundum qualitates diſpoſita: & cuique addita expoſitio medicamentorum compoſitorum, cui id ſimplex medicamentum admiſceatur Gesner. Bibl. (*)

Ludovicus Lucena, Hiſpanus, *de tuenda præſertim a peſte integra valetudine, deque hujus morbi remediis* Toloſ. 1523. 4. C. de V.

Ambrosii Leonis, Nolani, *opus quæſtionum tum aliis plerumque in rebus humanis tum vero maxime in philoſophia & medicina* Venet. 1523. 4.

Ej. *caſtigationes adverſus Averrhoem* cum eo auctore editæ Venet. 1532. f. B. B. Potiſſimum philoſophicæ, pauciſſimæ medicæ.

Vertit Actuarii libros VII. *de urinis:* vid. p. 321. editos Venet. 1519. 4. Baſil. 1529. 8. &c.

Antonii Faventini *de materie febrium* Venet. 1523. fol. Ita lego.

Antonii Cittadini *auſcultationes in parvam artem* Galeni Faventiæ 1523. fol. B. B. Ex genio ſeculi. Peripateticus homo & acer diſputator (†).

Florentiæ a. 1523. 8. * prodiit collectio nonnullorum librorum *contro alla peſte*, Marsigli Ficini, Thomæ de Garbo, Mini de Faenza. Quare hoc loco recenſemus Menghum Blanchellum Faventinum, cujus *de morbis particularibus a capite ad pedes & de omnium febrium genere opus* Venetiis 1536. fol. prodiit Gunz.

Ej. *de balneis tr. tres & conſilium de balneo Villæ ad Dominos Lucenſes*, in collectione *de balneis* Veneta excuſi ſunt.

Caspari Lindemann *de victu medico diſp.* Lipſ. 1523.

(*) *B. Bot.* I. p. 246.
(†) *B. Anat.* I. p. 157. 158.

§. CCXXVII. A. 1524.

Hoc anno obiit THOMAS LINACER, vir literatiſſimus, qui plurima GALENI opera eleganter latine convertit, *de methodo medendi*, *de inæquali temperie*, *de ſanitate tuenda*, *de ſymptomatum differentiis & cauſis*, *de naturalibus facultatibus*, *de pulſuum uſu*, *de temperamentis*, quorum editiones ſuo loco vide: idem quatuor prælectiones medicas dotavit, in quaque Academia Anglica duas: idem collegii medici Londinenſis auctor fuit primuſque præſes.

Ejus elogium dedit MICHAEL BARTH in oratione de THOMA LLNACRO Brit. Lipſ. 1560. 8. B. BUN.

Alterum adjungemus virum, pariter utriuſque linguæ peritiſſimum, non utique medicum, DESIDERIUM ERASMUM, cujus *encomium medicinæ* ſæpe excuſum, eſt & Noriberg 1525. 8. cum ÆGINETA MAITT. Pariſ. 1533. 8. cum HESSO & STRABO. Lion 1536. 8. cum H. MONTUO; Roterdam 1644. 8. 1665. 8. Eo ſinceriores laudes ſunt, quo frequentius imbecilli corpuſculi homo eam artem beneficam expertus eſt.

In *αγαμω γαμω* ſ. conjugio impare ULRICUM de HUTTEN viſus eſt deridere anno 1524. ASTRUC.

ALEXANDRI SEITZ von Marpach *declamatio in laudem artis medicæ.* Baſil. 1524. 4.

EJ. *Tractat von der Aderlaß, wenn es gut ſey, und wenn es diene, auch von den Ventoſen oder Köpfen* Erfurt. 1529. 8. GUNZ. Nurnberg 1529. 12. anno TR. 1601. 8. *. abſque *loco.* Lego etiam *Rüſtkammer für diejenigen Perſonen ſo Aderlaſſen und Schrepfen bedürftig* Angſp. 1605. 8. *. Pro venæ ſectione etiam in puerperis dixit, egit de hora venæ ſecandæ, de venæ ſelectu, de ſymptomatibus. Cephalicæ ſectionem defendit: Venas etiam minores, naſi, oculi, ſecat.

EJ. *tabulæ duæ curationum morborum, ſtomachi & hepatis* Argentor. 1533. fol. LIND.

De thermis Badenſibus in Ergovia 1576. 4.

Vom ſaturniſchen Geſchoß der Peſtilenz 1521. 4. TR.

GABRIEL de TORREGA edidit Burdigalæ 1524. fol. *textum Avicennæ per ordinem alphabeticum diſpoſitum, cum additionibus & concordantiis* GALENI. *Compendium eorum, quæ ſuper techni* GALENI *& aphoriſmos* HIPPOCRATIS *ſcripta ſunt. Figuram ampliſſimam rerum naturalium, non naturalium & contra naturalium.* N. ANT.

EOBANUS HESSUS, Poeta minime malus. Ejus eſt libellus *de tuenda bona valetudine* (*a*) ſæpiſſime excuſus Erford 1524. 8. TR. Pariſ. 1533. 8. B. B. Francof.

(a) Conf. *B. Bot.* I. p. 260.

eoſ. 1551. 8. Tr. & Lipſ. 1551. 8. alia editio cum *Encomio medicorum & choro illuſtrium medicorum* tum 1556. 8. *. 1564. 8. 1568. 8. *. 1582. 8. *. & in Henningeri collectione Argent. 1712. 8. Vulgatas utique opiniones ſequitur.

J. Camerarii de eo Viro *narratio* & Eobani *epiſtolæ* Norib. 1553. 8. Will. Lipſ. 1696. 8. de ejus *ortu & nomine* Gieſſæ 1539. & de Ej. *nomine & conjugio diſſertatio* Christophori Frid. Ayerman Gieſſæ 1740. 8. Ejus vita eſt in Bruckeri *Ehrentempel*. Augſpurg. 1747. 4. *.

Henrici Grammatici *tabulæ cognoſcendorum humorum ſecundum motum planetarum* 1524. 4. Tr.

§. CCXXVIII. J. A Pratis.

Jason a Pratis, ſ. *Pratenſis*, Zirikzeus Seelandus. Ejus *de uteris l. duo* prodierunt Antwerp. 1524. 4. Lind. Amſterdam 1657. 16 *. Pleraque phyſiologici ſunt argumenti, ſed liber ſecundus huc pertinet, qui ſit de victu a gravidis obſervando, de tuſſi feminis prægnantibus moleſta. Caput pueri ſollicite velari vetat. Contra edacitatem & ingluviem. Cibi gravidis feminis ſalubres, & integra fere de facultatibus alimentorum diſputatio. Noxæ vaſorum æneorum in culinis adhibitorum Serapioni, jam notata. Reliquæ res non naturales. Cæterum ubique amat a præcipuo fine divagari.

Ej. *de pariente & partu l. obſtetricibus, puerperis nutricibuſque utiliſſimus.* Antwerp. 1527. 8. Llnd. Amſterdam 1657. 16. *. Victus parturienti opportunus. Vomitum in partu nocere. Non debere puerum frigida lavari. Regimen, ut vocat, puerperæ, & varii morbi. Puerorum aliqui morbi. De pharmacopolis querela.

Ej. *l. de arcenda ſterilitate & progignendis liberis* Antwerp. 1531. 4. *. Amſterdam 1657. 16. Lind. Senilis confabulatio, non abſque jocis parum caſtis, & bona fruge caſſis. Ipſe 15 liberos genuerat, ſperabat plures. Conſilia parum fida, multa aliena de vitiis utriuſque ſexus. Vampyrorum habet hiſtoriam, qui reviviſcant, cum uxoribus coeant, ut neceſſe ſit cor palo tranſigere, cadaver comburere.

Ejuſd. *de tuenda ſanitate* libri IV. Antwerp. 1538. 4. *. Victus ratio a primis vitæ initiis per omnes ætates. Alimentorum facultates, quales eo ævo vulgo adgnoſcebantur. Iterum monet, ne æneis in vaſis cibi coquantur.

Ej. *de cerebri morbis hoc eſt fere omnibus curandis liber, ſecundum Græcorum, latinorum necnon recentium præcepta conſcriptus.* Baſil. 1549. 8. Lind.

§. CCXXIX. A. 1525. P. Brissot. Alii.

Petrus Brissot medicus Pariſinus, qui in Luſitania artem exercuit, acriter in Arabes invectus, medicos ad veram Græciam auſcultandam revocavit. In pleuritide

pleuritide venam lateris adfecti ſecari juſſit, multo largius quam AVICENNA ſuaſerat, contra DIONYSII, archiatri Regii, potiſſimum ſententiam. Eo conatu tantum tumultum excitavit, ut novatorem, nam id vitium BRISSOTO imputabant, perinde fere ut LUTHERUM, omnibus pœnis dignum Arabum ſectatores judicarent. Per venæ ſectionem diverſivam, ſ. alterius lateris, uno anno ducenties factum eſſe, ut pleuritis ab uno latere in alterum migraret. Diſcipulos ſuos, alios etiam, qui pro latere alterno pugnaverant, inciſa ejuſdem lateris vena ægrotos ſervaſſe, cum ii interum perirent, quibus ex Arabum theoria ſanguis de alterno brachio mittebatur. Cæterum & Græcorum auctoritate nititur, & ratiocinio mechanico. Titulum fecit *de vena ſecanda tum in pleuritide, tum in aliis viſcerum inflammationibus libellus apologeticus* Pariſ. 1525. 4. TREW. 1538. 8. LIND. Baſil. 1529. 8. TREW. Venet. 1539. 8.*. Novam editionem curavit RENATUS MOREAU, quam proprio *de miſſione ſanguinis* libello auxit.

Vitam viri idem dedit R. MOREAU.

GUILIELMUS COPUS (KOCH), qui in Gallia medicinam fructuoſe fecit, Noribergæ 1525. 8. MAITT. edidit, PAULI ÆGINETÆ *praecepta ſalutaria de victus ratione*, Argentor. 1531. 8.*. recuſa. Vertit etiam HIPPOCRATIS *præſagia*, GALENUM *de locis adfectis*, & *de morborum atque ſymptomatum cauſis & differentiis*.

BARTOLOMÆI SILEBER *præcautio luis venereæ* Wienn. 1525. 4. ASTR.

Dictionnarium medicum Græco latinum 1525. fol. Abſque alio titulo in *Catalogo Lipſienſi* legitur.

J. VALVERDE *epiſtolæ duæ* ad MICHAELEM REYNOSUM J. C. datæ a. 1525. cum ejus viri operibus editæ.

EJ. *de animæ & corporis ſanitate tuenda* Pariſ. 1552. 8. Venet. 1551. 8. G. de V. 1552. 8. RAST. Idem, qui anatomen ſcripſit.

The ſeign of urins of all colours that urin beer of with medycynes anned: an urinal London 1525. 4. AMES.

LEONE TOSCANO *de inſomni* vertente TRICASSO Venet. 1525. 8. TR.

§. CCXXX. JANUS CORNARIUS.

Proprio nomine *Hagenbut*, quæ vox cynosbati fructum exprimit; noſter autem maluit a corno nomen deducere: vir doctus, qui in Italia artis principia hauſit, idem primus inter Germanos HIPPOCRATICÆ ſcholæ græcæque lectionis reſtitutor (*a*), in medicina facienda ſimplicitatem divi ſenis imitatus, multum laborem in vertendis veterum ſcriptis poſuit, doctorum virorum, etiam ſui ævi, laudes meritus (*b*). Tandem ſæpius mutata ſede, Jenam vocatus, in ea academia obiit.

HIPPO-

(a) Ab a. 1529. in præf. ad PAULUM.
(b) EURICII CORDI *botanolog* p. 168.

HIPPOCRATEM primo *Græcum* in editione 1538. f. Baſileæ edita caſtigavit. Deinde latine reddidit excuſum. Baſil. 1543. f. Venet. 1537. fol. 1544. 8. Baſil. 1546. f. 1553. fol. 1556. 8. 1558. fol. Lion 1546. 8. 1555. 8.

Juſjurandum, *Legem*, *l. de Arte*, *de veteri medicina*, *de medico*, *de decenti ornatu*, *præceptiones*, *a ſe converſos* ſeorſim edidit Baſil. 1543. 4. *. Porro *Epiſtolas* HIPPOCRATIS Baſil. 1542. 8. *.

GALENI vertit l. *de uſu reſpirationis*, *cauſis reſpirationis*, *compoſitione medicamentorum*, *de uteri diſſectione*, *fetus formatione*, *ſemine.*

Vertit etiam AETIUM, PAULUM, DIOSCORIDEM.

Edidit etiam MARCELLUM, GEOPONICOS, MACRUM.

Ipſe ſcripſit *univerſæ rei medicæ* ἐπιγραφὴν *ſ. enumerationem* Baſil. 1529. 8.*. 1534. 4. B. B. 1551. 8. LIND. Totius medicinæ perbreve compendium.

EJ. *medicina ſ. medicus* l. I. Baſil. 1543. 4. * 1556. 8. 1568. 8.

EJ. HIPPOCRATES *doctor verus*, qui etiam cum editione HIPPOCRATIS anni 1543. prodiit, & *de rectis medicinæ ſtudiis amplectendis* ſeorſim Marburg 1543. 8. excuſus LIND. tum Baſil. 1543. 4. *. Contra Arabes Græcorum lectionem commendat. Aliqua de ſecta methodica & rationali.

EJ. *De peſte l. duo* Baſil. 1551. 8. FALC.

EJ. *De utriuſque alimenti receptaculis contra quam Plutarchus* Baſil. 1544. 8. cum ADAMANTIO.

EJ. *De podagræ laudibus* Patav. 1553. 8.

EJ. *Vulpecula excoriata ſ. refutatio hiſtoriæ* LEONHARDI FUCHSII Francof. 1543. 4.

Nitrum ac Brabyla pro vulpecula excoriata. Ib. 1545.

Et collectas eas diſſ. addita *vulpeculæ cataſtrophe ſ. Fuchſiados* L. III. recudi fecit ib. 1546. 8.

EJ. *Orationes duæ* Baſil. 1556. 8. TR.

Oratio in dictum HIPPOCRATIS *vita brevis*, *ars longa.* Jen. 1557. 8.

EJUS ad PAULUM *Dolabellæ* Baſileæ a. 1529. ſcriptæ, ſunt emendationes, natæ ex comparatione PAULI cum aliis Græcis, eo fine factæ, ut vera lectio reſtituatur.

Doctas fere ad auctores quos edidit, præfationes ſcripſit.

EJUS l. *de conviviis veterum græcorum* Baſil. 1547. 12. B. BUN.

Laudes viri dedit vir ILL. E. GOTTFRIED BALDINGER tribus programmatibus Jenæ 1769. 4. *. editis, & JACOBUS BRUCKER im *deutſchen Ehrentempel* Augſpurg. 1547. 4.

§. CCXXXI.

CCXXXI. Varii. MDXXVII.

Alphonsius Quirino l. *de la ſanida i medicina* Tolet. 1526. C. de V.

Philip. Ulstad *de epidemia* Baſil 1526. 8. B. Tig.

Ej. *von Heimlichkeiten der Natur* Francof. 1551. fol. B. Tig.

Opera nuova nelle quale ſi contengono tre utiliſſimi ricettari Venet. 1526. 4. B. Thomas.

Johannes Leo Afer, Chriſtianam fidem amplexus, ad Mahometanam rediit. Ejus *Africæ deſcriptio* Romæ 1526. prodiit, recuſa Amſterd. 1632. 16.*. Idem *de viris quibuſdam illuſtribus apud Arabes libellum* etiam dedit, ab Hottingero primum latine verſum, in *Bibliotheca quadripartita* Tiguri & 1665. 4. excuſum, deinde a J. Alberto Fabricio in ſua *bibliotheca Græca* in volumine XIII. redditum Hamburg 1726. 4. *. Vitas continet medicorum primum orientalium, qui vel Arabes fuerunt, vel inter Arabes vixerunt, ut ſenioris Mesvei, Razei, Avicennæ, inde Mesvei junioris, quem fere ſolus & recte a priſco illo diſtinxit. Tum hiſpanorum medicorum elogia, Ibn Zohar utriuſque patris & filii, Averrhois, Baitaridæ. Porro Hebræorum nonnullorum, ut Isaac fil. Emram, Maimonidis. Plenioris hiſtoriæ medicorum Meibomius meminit, quæ Florentiæ lateat (*a*).

Augustin Schurf S. Gallenſis, anatomicus, ſcripſit *diſputationem de peſte & de prima materie quæ in arte medica traduntur* M. Adami. Conſilium ejus eſt in L. VII. collectionis Scholzianæ.

§. CCXXXII. Varii. A. MDXXVII.

Jacob a Bethencourt, medicus Rothomagenſis, ſcripſit *novam pœnitentialem Quadrageſimam necnon purgatorium in morbum Gallicum ſ. venereum, una cum dialogo aquæ, argenti vivi, ac ligni guaiaci, colluctantium ſuper dicti morbi curationis prælatura, opus fructiferum* Pariſ. 1527. 8. Astr. Morbum venereum novum eſſe, a. 1495. primum adnotatum, vario contagio inficere, longe plerumque tamen per venerem. Inunctionem jubet ſexto die, aut ſeptimo, leni laxante medicamento interrumpere, tum aliquot diebus quieſcere; ſcirrhos duros & ulcera eſthiomena longiorem inunctionem requirere. Gonorrhœam ipſe in juvene vidit; monuit ne injectionibus uteretur. Guaiacum humidis & pituitoſis ægris convenire: aquam argenti præſtare reliquis auxiliis; ita hydrargyrum vocat. Non reperitur in collectione Luisini.

J. Reuschii *præſervandæ & curandæ peſtilitatis methodus* Lipſ. 1527. 8.

Balthasar Pysslinger *Regiment wider die ſchnelle Krankheit der Peſtilenz zum Unterricht wie man ſein Trank und Arzneyen brauchen ſoll. Unterricht wie man ſich vor der Peſtilenz mit haushalten, eſſen, trinken u. anderem halten ſoll.* 1527. 4. Tr.

§. CCXXXIII.

(a) Epiſt. *de ſcrib. hiſt. med.*

§. CCXXXIII. A 1528. MANARDUS. THURINUS.

JOHANNES (a) MANARDUS, Ferrarienſis medicus, qui aliquamdiu in Hungaria archiatri Regii munere functus, tum in Polonia, in patriam demum reverſus eſt.

EJ. *epiſtolarum libri ſex* prodierunt anno 1520.(*b*). Pariſ. 1528. 8. LIND. Argent. 1529. BOEHMER Lion 1549. 8. *B. Tig.* Deinde tota collectio *XX librorum* Baſil. 1549. fol. *. nitida editio. Hanov. 1611. f. cum tit. *curia medica.* Epiſtolæ ſcriptæ ſunt ab a. 1502. ad 1535. Semiarabiſta, ſemigalenicus, paſſim veterum lectionem emendat. Omnis generis argumenta tractat. LEONICENUM contra PISTORIUM tuetur, recte vero oſtendit, luem veneream novum morbum eſſe, ex Americanis inſulis, ubi frequens ſit, in Europam translatum anno 1494. Guaiaci uſum præſcribit, inunctionem, ſpumam decocti, vel oleum ejus ligni. Ad varios cæterum morbos conſilia ſua impertit, ex veteribus quidem potiſſimum collecta, ut tamen ſua etiam experimenta citet; in univerſum nimia farragine auxiliorum uſus, ut eo ſeculo plerique. Paraphrenitidem negat ſe vidiſſe. Integer liber ineſt emendationum in DIOSCORIDEM, caſtigationum in MARCELLUM. Acriter hic in præceptorem ſuum LEONICENUM, a quo equidem falſarius dictus fuerat. In partem l. I. GALENI *de pulſuum differentiis.* Aloen tuetur, negat venarum oſcula aperire. Senna tamen ad alvum ducendam plerumque utebatur. In pleuritide ſanguinem de latere adfecto emittit, alias tamen etiam de oppoſito. In peſtilentium morborum initio ducendam alvum putat. De alimentis aliqua, Epilepticos ſe multos ſanaſſe, ſed ante annum ætatis 21. In hydrargyri ad luem veneream uſu carpit, quod cerebro noceat. Decocto ligni ſancti in arthritide utitur: idem ad luem veneream valde laudat, modumque præſcribit, ut debeat adhiberi.

EJUSDEM *epiſtolæ de ſectione venæ lateris patientis* ſeorſim excuſæ ſunt cum THURINI libellis Lion 1537. 4. B. B. quibus in BRISSOTI ſententiam opinionem dicit, & ad primum THURINI libellum reſpondet. Prior editio eſt anni 1531.

Denique *adnotationes* ad MESVE, quæ eædem totidem fere ſunt caſtigationes.

Epiſtolæ de morbo Gallico exſtant in collectione LUISINI.

EJUSD. *luculenta expoſitio in artem parvam* GALENI . . . , Baſil. 1529. *. 1536. 4. LIND. Olim a. 1515. hunc librum ſcripſerat. De tribus doctrinis quærit, quænam ſint diſquirit, eos refutat, qui aiebant eſſe diviſionem, compoſitionem, & compoſitionem eorum, quæ poſt diviſionem inventa ſunt.

Aliquæ epiſtolæ cum MUNDELLÆ THEODOSII alior. epiſtolis prodierunt.

ANDREAS THURINUS Piſcienſis, medicus Florentinus, CLEMENTIS VII. & PAULI III. archiater.

EJUS *de curatione pleuritidis per venæ ſectionem* Lion 1537. 4. *. Integra eſt libellorum collectio a S. CAMPEGIO edita. Primum revulſionem laudat; derivationem

(a) Verius JOHANNES JACOBUS.
(b) Ep. 6. L. XVIII.
(c) MANARD, *præf. ad* L. VII.

tionem non ſimul poſſe revulſivam eſſe contendit. Contra BRISSOTUM, qui id fieri poſſe putaverat, quem a principio ad finem refutat. Ommino in principio morbi ſecandam eſſe venam lateris oppoſiti, per auctoritates omnia. Tempus derivationis eſſe, quando non ipſa ſedes morbi, ſed propinquæ partes humore morbifico repletæ ſunt, quas oporteat evacuare: tum quando in pleuritide dolor adſcendit ad furculas uſque, ſuoque in vigore eſt. Hæc fuſiſſime.

EJ. *reſponſio ad* BRISSOTUM. Eo ſemper redit, ut in corpore pleno oporteat revellere, ne ſanguis ad locum inflammatum confluat.

Reſponſoriæ ad duas MANARDI epiſtolas una imſertæ ſunt. Revulſionem non fieri per ſectionem venæ in latere adfecto; una etiam cum aliis 1543. 4. prodierunt BOEHM.

EJ. ad M. CURTIUM *epiſtola de vena in pleuritide ſecanda*. Data eſt a. 1526. edita Pariſ. 1528. 4. hic a. 1537. recuſa. Eadem novi libelli doctrina eſt quæ prioris. Debere revulſionem præcedere derivationem. In principio pleuritidis debere venam ſecari lateris oppoſiti, non in eodem latere, ut fuſe CURTIUM refutet.

Porro *de embrocha nova ſ. duccia artificiali, qua utuntur Florentini ad varios morbos* Lion 1537. 4. LIND. Bonon. 1543. 4. *. Has embrochas parat ex decocto herbarum aromaticarum cum alumine & ſulfure. Fatetur tamen artem naturam neque imitari poſſe, neque parem aquis efficaciam impertire. MATTHÆUM BATTIFERRUM in AM. VESPUCCIO fruſtra embrochis uſum, neque fere nunc ſolere adhiberi. Id vix credas, lecto BENEDICTO VICTORIO.

EJ. *medica diſceptatiuncula adverſus* M. CURTII *opinionem de cœnæ & prandii ratione* Pariſ. 1535 8. LIND. Lion 1537. 4. B. B. Cœna Romanorum incipiebat hora nona, & erat trium horarum, neque ut nunc nocturna, qualis Arabum cœna & noſtra eſt. Male CURTIUM, ejuſque diſcipulum ODDUM, rationes cibationum mutare. Male eos cœnam prandio præferre.

EJ. *de bonitate aquarum fontanæ & ciſternæ* Bonon. 1541. 4. LIND.

EJ. HIPPOCRATIS & GALENI *defenſio de cauſis dierum criticorum adverſus* H. FRACASTORIUM Bononiæ 1543. 4. *. FRACASTORIUM non in communem criſium cauſam inquiſiviſſe, ſed contingentem cauſam propoſuiſſe, quæ a criſi abeſſe poſſit.

EJ. *defenſio contra* M. ANTONIUM MONTISIANUM, *quod non in omni febre putrida conveniat miſſio ſanguinis* Rom. 1549. fol.

JOH. SCHOENER *von Carlſtad*, Mathematicus civ. Nürnberg. Ejus eſt *ein nuzliches Büchlein vieler bewahrter Erzney lange Zeit verſuchet vor allerley Krankheiten* Nürnberg. 1528. 4. *. GUNZ annum habet 1529. 4. & 1542. 8. Plurimum aſtrorum influxui tribuit. Deinde medicamenta empirico more recenſet, quæ cuique corporis humani parti conveniant.

EJ. *nothwendige Regel welche Zeit man ein güttliche Arzeney bereyten und brauchen ſoll* Nürnberg 1543. 4. TR.

Eucharius Röslin. Ej. celebre ſuo ævo opus eſt & pene claſſicum, *der ſchwangern Frauen u. Hebammen Roſengarten*, parvus libellus, frequentiſſime recuſus. Dedicatio data eſt anno 1513. Non reperio tamen editionem antiquiorem, quam Aug. Vind. 1522. 4. Tr deinde 1528. 4. Sed etiam coram habeo aliam pariter Auguſtæ Vindel. excuſam 1532. 4. *. Inde 1544. 8. Tr. cum Cuba Bonaciolo & Alberto. Latine *de partu hominis, & quæ circa eum accidunt* Francof. 1544. 8. *. 1563. 8. * & alias. Gallice *des divers travaux des femmes &c.* vertente Paulo Bienassis Pariſ. 1536. 8. & alias. Anglice *the byrth of mankind* Lond. 1654. 4. &c. Belgice 1559. 12. Amſt. 1667. 8. Vide plures editiones in *B. Chir.* I. p. 186.

Pars clinica formulas continet ad morbos feminarum gravidarum, puerperarum, lactantium, & puerorum; ad vitandum abortum &c. Omnia omnino ad empiricorum ſaporem.

Joh. Antonius *Campenſis.* Ej. *directorium ſumma ſummarum medicinæ* Argent. 1528. fol. 1630. 12. Lion 1553. 16. 1557. 16. & cum Ulstedii cælo. Niſi eſt alchemiſticum opuſculum.

Federicus Chrysogonus, Tudertinus, ſcripſit *de modo collegiandi, prognoſticandi & curandi febres lucubrationes* Venet. 1528. fol. Lind.

J. Cæsarii (*Keyſer*) *caſtigationes in* Celsum prodierunt Colon. 1528. &c.

§. CCXXXIV. J. Guinther.

J. Guintherus (Winter) Andernacenſis, per multos annos profeſſor Pariſinus, Argentoratum ob religionem ſe contulit, ibique obiit, vir græce & latine doctus (*).

Primum multa Galeni opera latine reddidit: *Introductionem, ſ. de ſectis* Pariſ. 1528. 8. Baſil. 1537. fol. 1593. f. Gr. & lat. Baſil. 1537. 8. Herissant. Ej. *de facultatum naturalium ſubſtantia ll. quod animi mores corporis temperaturam ſequantur: de propriorum animi cujuſque affectuum adgnitione & remedio* Pariſ. 1528. 8. Her. 1534. f. 1547. 12. Her. *De diebus decretoriis & morborum temporibus* Pariſ. 1529. 8. Lion 1533. 12. Pariſ. 1534. f. Baſil. 1537. f. 1593. Her. *De atra bile & tumoribus præter naturam* Pariſ. 1529. 8. 1574. f. Her. *De compoſitione medicamentorum* κατα γενη cum A. Alciati l. *de ponderibus* Baſil. 1530. fol. l. VII. Pariſ. 1530. fol. Baſil. 1537. fol. 1593. fol. Heriss. *De theriaca ad Piſonem* Pariſ. 1531. 4. 1534. fol. Baſil. 1531. fol. Heriss. *De plenitudine* Pariſ. 1531. 8. 1528. fol. *. Baſileæ 1531. fol. Pariſ. 1534. fol. Heriss. *De antidotis* libros II. Pariſ. 1537. fol. *De* Hippocratis & Platonis *placitis* Pariſ. 1534. fol. Heriss. Ejus Galeni *varia opera nunc recens edita aut recognita* Pariſ. 1534. fol. *De compoſitione*

(*) Schoepflin apud Herissant.

compoſitione medicamentorum ſecundum locos L. X. *nunc primum latinitate donatos* Pariſ. 1535. fol. Baſil. 1537. fol. 1593. fol. HER. *De ratione medendi ad* GLAUCONEM L. II. gr. lat. Pariſ. 1546. 8. EJ. *opera diverſa de tremore, formis morborum, præſtantiſſima ſecta, ratione medendi per venæ ſectionem, ſanguinis miſſione ad* ERASISTRATUM, *facultate purgantium medicamentorum, quot & qualiter & quando purgare neceſſe ſit* Pariſ. 1536. fol. HER. *De elementis ex* HIPPOCRATIS *ſententia* Pariſ. 1541. 8. 1534. fol. HER. *De ratione victus privatorum commentarium; de conſtitutione artis medicæ; de pulſibus* Baſil. 1531. fol. 1534. f. HER. Libellus *de ratione victus* prodiit etiam ſolus Argentor. 1530. 8. HER. Francof. 1554. Antwerp. 1562. 18. HERISS. IDEM vertit *Commentarium in* HIPP. *de natura humana, de tremore, palpitatione, convulſione & rigore* Pariſ. 1577. f. 1597. f. POLYBI *de diæta ſalubri libellum* Pariſ. 1528. fol. *.

IDEM PAULI ÆGINETÆ *opera latine* reddidit Pariſ. 1532. f. Colon. 1534. fol. Argentor. 1547. fol. Lion 1551. 8. 1563. 8. 1589. 8. HER. Libera verſio.

Tum ORIBASII *commentaria in aphoriſmos Hippocratis latine non viſa* Pariſ. 1537. 8. Spurium opus. Vide p. 48.

IDEM CÆLII AURELIANI L. III. *de acutis paſſionibus* primum edidit Pariſ. 1533. 8. HER.

Et RHAZE *de peſtilentia* l. Argent. 1549. 8.

Et ALEXANDRI TRALLIANI *libros medicinales* XII. Argent. 1549. 8. Baſil. 1556. 8. *. Lion 1560. 12. in STEPHANI *principibus*, & Lion 1575. 12.

EJ. *de victus & medendi ratione, tum alio, tum peſtilentiæ maxime tempore obſervanda* Argent. 1542. 8 FALC. TR. Pariſ. 1549. 8. 1577. 16. HER Gallice Strasbourg 1547. 8. cum tit. *Inſtruction très-utile par laquelle chacun pourra ſe maintenir en ſanté, tant au tems de peſte comme en autres tems.* Venam ſecabat, alvum ducebat, dabat oxymel, balneum imperabat temperatum. Ita HERISSANT, neque enim legi.

EJ. *Bericht, Regiment u. Ordnung wie die Peſtilenz u. die peſtilenzialiſche Fieber zu erkennen u. zu curiren* Strasburg 1564. 4. TREW. 1610. 8. TR. Diverſum a priori opus.

EJ. *kurzer Auszug des Büchleins von der Peſtilenz* Strasburg 1564. 8. Eſſe novam tantum editionem ejusdem libelli HER. Id vis vocis non videtur admittere.

EJ. *de peſtilentia commentarius in IV. dialogos diſtinctus* Argent. 1565. 8. MEAD. Diverſum a priori *de victus ratione* &c. opuſculum.

EJ. *commentarius de balneis & de aquis medicatis in tres dialogos diſtinctus* Argentor.

Argentor. 1565. 8. Male hic Cl. HERISSANT, medicos nihil hactenus dixiſſe de acidulis: dixerat & ampliter FUCHSIUS. Levis in univerſum, ante chemiam cognitam, labor.

EJ. *de veteri & nova medicina tum cognoſcenda tum facienda l. duo* Baſil. 1571. fol. 2. vol. B. B. Vaſtum opus, quo univerſus artis ambitus traditur. In Tomi I. Dialogo I. generalia aliqua continentur. In D. II. hiſtoria medicinæ, cæterum ad uſque VI. phyſiologica & anatomica habet. D. VI. tamen pulſus fuſe & reſpiratio dicitur. D. VII. initium fit tractationis morborum, morborumque recenſio, cauſæ, generalia aliqua enumerantur. Urina tamquam ſignum. D. VIII. febres, lues venerea, morbi a capite ad calcem.

T. II. Dialogus I. diætetica continet, II. curationem morborum. Hic oſtendit ſe non mediocriter in PARACELSI ſectam inclinare; antimonium laudat, aliaque chemica. D. III. auxilia, evacuationes variæ. In pleuritide meticuloſe venam ſecat. Purgatio. D. V. materies medica. D. VI. medicamenta compoſita, formulæ variæ & medicamenta officinalia. Balnea, quibus impenſe favet. Propria cæterum, aut nova, ne exſpectes.

EJ. *gynæciorum commentarius, de gravidarum, parturientium, puerperarum & infantum cura acc. elenchus auctorum in re medica cluentium qui gynæcia ſcriptis illuſtraverunt* excuſus a J. GEORGIO SCHENCKIO Argentor. 1606. 8. poſthumus & imperfectus labor.

Laudes ejus viri cecinit GEORGIUS CALAMINUS Argent. 1575. 4. * & integro libello, ex quo fere editiones decerpſi, LUDOVICUS ANTONIUS PROSPER HERISSANT, brevis ævi juvenis Pariſ. 1765. 12. *.

§. CCXXXV. MICHAEL ANGELUS BLONDUS.

EJ. *de origine morbi gallici deque ligni Indici ancipiti proprietate* Rom. 1542. 8. FALC. Venet. 1542. 8. ASTR. & in collectione GESNERI Tigur. 1555. fol. *. Antiquum morbum eſſe, neque ex India adveniſſe. Guaiaco curatos fere omnes relapſos eſſe. Pilulas ex mercurio crudo, cum ſcammonio, aliasque ex hermodactylis deſcribit: unguenta demum mercurialia.

EJ. *de medicamentis, quæ apud pharmacopolas reperiuntur* Rom. 1544. . . . . 1554. . . HEISTER.

EJ. *de diebus decretoriis & criſi contra neotericos. Novus in via* GALENI *contra neotericos libellus* Rom, ut puto 1544. 4. LIND. Lion 1550. 8. cum ABENESRÆ libro *de criticis diebus* ab ipſo BLONDO recognito. Nimium aſtrologis tribuit.

EJ. *epitome ex* HIPPOCRATIS *libris de nova & priſca arte medendi deque diebus decretoriis* Rom. 1545. 8. TR. 1528. 8. LIND.

EJ.

Ej. *L. de memoria* &c. Venet. 1545. 8. Lind.

Ej. *de adfectionibus infantum & puerorum* Venet. 1537. 8. Lind.

Ej. *de canum cura & venatione* Rom. 1544. 4. Trew.

Ej. *de maculis corporis* Rom. 1544. 4. Lind.

§. CCXXXVI. Annus 1529.

Hermannus, *Comes de Neuenaar*. Ej. *de febre ſudatoria* l. Colon. 1529. 8. Falc. & cum P. de Abano *de venenis* &c. a Guil. Gratarolo editus ſine loco & anno.

Id. Octavium Horatianum edidit. Conf. p. 293. Eum Aldus ſecutus eſt Reines.

Franc. Delgado Presbyter. Ej. eſt *del modo de adoprare il legno de India occidentale, ſalutifero remedio ad ogni mal incurabile* Venet. 1549. 4. Ita C. de V. Nam paulo alius eſt titulus Astrucii, *del modo de adoperare el legno ſanto di India occidentale ſalutifero remedio ad ogni piaga* Venet. 1529. 4. Ipſe per 20 annos malo venereo laboravit, & plurima in noſodochio mala paſſus, demum a. 1526. uſu decocti ligno ſancti convaluit. Malum omnino ortum eſſe in obſidione Neapolitana. Inde, cum in inſula Hiſpaniola aliqui Hiſpani uſu L. Guaiaci perfecte curati fuiſſent, id remedium in Hiſpania ab anno 1501. innotuiſſe, in Italia anno demum 1517. Ipſe electuarium ex eo ligno parabat & vendebat, quod arcanum ſibi ſervat. Hæc ex Astrucio, neque enim in collectione Luisini reperitur.

Jacobi Castrii ep. *de ſudore epidemico quem Anglicum vocant* Antwerp. 1529. 8. Lind.

Simonis Richini (*) de ὑδροπυρετῳ, (pro ἱδρωπυρετῳ) ſ. *ſudatoriæ curatione* Colon. 1529. 4.

Antonii Cartagena, profeſſoris Complutenſis, Francisci I. in Madritenſi carcere medici, *de ſignis febrium & diebus criticis* l. Complut. 1529. f. C. de V.

Ej. *de faſcinatione & febre peſtilenti* ibid. 1530. fol.

Caspar Kepler *v. nützlichen Regiment wider die Peſtilenz und giftige Peſtilenz-Fieber die Schweysſucht genannt* Lipſ. 1529. 8. Tr. *Vermehrt durch ſeinen Sohn* Melchior Leipz. 1566. 4. Tr. 1598. 4. ubi lego Kegeler.

Wenceslai Bayer *von Ellbogen* Cubito *genennt richtige Rahtſchlag und Bericht der jetzregierenden Peſtilenz ſo man den engliſchen Schweiß nennet* Lipſ. 1529. 8. Trew.

Ej. *Bericht wie man ſich in der Zeit der Peſtilenz hütten, auch was man für Arzney brauchen ſoll* Nürnberg 1547. 4.

Ej.

(*) Riquinus Lind.

Ej. l. *de thermis Caroli* Lipſ. 1522. 4. Lipſ. 1614. 4. & 8.

Francisci Martinez *de la complexion de las mugeres* Madrit. 1529. 8. ſi huc facit.

J. Nidemontanus *de ſudore anglico* Argentorat. 1529. 4. L.

Sebastiani Rot *concluſa* Aristotelis & Galeni *graviſſimam pugnam diſcutientia* Lipſ. 1529. 4.

Ej. *de ſalubritate lotionum capitis & balneorum aquæ dulcis* Lipſ. 1550. 4.

Ej. *quæſtiones & problemata* ibid. 1553. 4. Boerner.

Vincentio de Burgos *hiſtoria natural de ſe tratan des propriedades de todas las coſas* Toled. 1529. fol. Seg. Nonne Bellovacensis p. 434.

Euricius Cordus, vero nomine Henricus Urbanus, Simmershuſa Haſſus, profeſſor Marburgenſis, inde medicus Bremenſis, Leoniceni diſcipulus & Manardi.

Ej. *Regiment wie man ſich von der neuen Plage der engliſche Schweiß genannt bewahren ſoll* Nürnberg 1529. 4. Trew.

Id. Nicandri *theriaca & alexipharmaca* verſibus latinis reddidit Colon. 1532. 8.

In *botanologico* Colon. 1534. 8. *. Francof. 1549. aliqua ad materiam medicam ex mineris & animalibus ſpectantia reperias.

Ej. *de urinis l. überſetzt durch* J. Dryander, editus Francof. 1543. 8.

Ej. *von der Tugend des Theriaks* Marpurg 1532. 8. Tr.

Ej. *de abuſu uroſcopiæ concluſiones adverſus . . . medicaſtros* ibid. 1546. 8. Lind.

Ejus *von etlichen bewährten Arzneyen für den Stein* edente Frisio Argent. 4.

Vitam viri dedit Wigandus Kahler Rinteln 1744. 4. *.

Michael Schrick ſcripſerat *nützlich Büchlein von Kunſt u. Tugend der gebrannten Waſſern* Nürnberg 1529. 4. recuſum 1601. 8. * cum Seizio. Farrago formularum & nimia encomia.

Apothek für den gemeinen Mann ex Brunsvic & Schrikio Witteberg 1529. 4. Tr. cum priori Lipſ. 1532. 8. Huth.

Ant. Berloch's *Unterrichtung einer Seuchen ſo von vielen der engliſche Schweiß, von denen Alten das peſtilenziſch Fieber genannt* Nürnberg 1529. 4. Tr.

§. CCXXXVII. H. FRACASTORIUS. MDXXX.

HIERONYMUS FRACASTORIUS Veronenſis, medicus, poëta, philoſophus, Aſtrologus, archiater PAULI III, vir nobilis & illuſtris, & ſuo ævo inter principes doctorum virorum habitus, etiam ſtatuam meritus, ſibi in patria dedicatam.

Inter antiquiſſima ejus opera eſt poema *ſyphilis ſ. morbus gallicus*, ſcriptum, ut ASTRUCIUS monet, haud ſerius quam anno 1521, vivente nempe Leone X, qui eo anno obiit (*), editum Veronæ 1530. 4. BOEHM. ſæpiſſime recuſum Pariſ. 1531. 8. MENKE. Baſil. 1536. 8. LIND. Pariſ. 1539. 16. MENKE. Lion 1547. 12. MENKE. Antwerp. 1562. 8. TREW. 1611. 8. MENKE. Londin. 1720. 4. 1746. 8. SMITH. Patav. 1744. 4. Gallice verſum a MACQUER & la COMBE cum bonis notis Pariſ. 1753. 8. Italice vertente SEBASTIANO de gli ANTONI Bonon. 1738. 4. SMITH. Vertente ANTONIO TIRABOSCO Veron. 1539. 4. SMITH. Demum a PIETRO BELLI verſum Neapoli 1731. 8. Morbum novum eſſe, ex ſiderum concurſu natum, & per bellum Gallicum in Italiam propagatum. Inunctionem aſperum eſſe auxilium, ut tamen id noſter non rejiciat: ſuffitum ut aſperiorem damnet, tum præcipitatum & devoratum hydrargyrum. In poemate tamen potiſſimum Guajacum laudat, tamquam mali antidotum. Dictio cæterum humilis, neque vitioſis numeris pura, ut præterea antiquos ſæpe non imitaretur, ſed exſcriberet. Chriſtianæ fidei veſtigia cum paganis fabulis non bene commiſcuit.

Carmina viri collecta prodierunt Patav. 1728. 8. 1739. 4. 2. vol. SMITH.

EJ. *Sententia de temperatura vini* Venet. 1534. 4., in qua vinum calidum eſſe oſtendit, non humidum, ſed neque ſiccum.

EJ. *de ſympathia & antipathia* L. I. *de contagione & contagioſis morbis eorumque curatione* L. III. Venet. 1546. 4. TREW. Lion 1550. 16. TR. SMITH. & etiam 8. 1554. 16. TR. & l. *de ſympathia & antipathia in Th. ſympathetico* Nürnb. 1662. 4.*. Potiſſimum de peſte agit, de ſudore Anglico, de febre petechiali, quæ ex Cypro adlata in Italia annis 1505. & 1518. primum viſa ſit, & de morbo venereo. In morbis malignis venæ ſectionem & purgationem rejicit, ob putredinis metum, funeſtosque in febre petechiali adnotatos eventus; utitur hinc quidem abſorbentibus & bolis; atque ſuo diaſcordio, inde tamen etiam acidis liquoribus & limonum ſucco, oxycrato, & ſiccantibus. Omnem contagionem eſſe a putredine. Aliquas lues contagioſas deſcribit, etiam boum horumque *Zungenkrebs*. Poſt locuſtarum ubertatem a putredine morbos fieri contagioſos, & poſt inundationes. Phthiſin contagium habere primus, ut puto, vidit. In principio venam ſecare, movendum ſudorem, putredini reſiſtendum. Malum venereum ab annis retro vigenis puſtulas parcius inducere, gummata frequentiora. Unguentum mercuriale a tonſore in vetuſto libro

(*) Syphil. L. II.

libro repertum eſſe. Oſſa infecta non ſanari. Non ex India adlatum malum eſſe ſed ex vi occulta ſiderum & maligna conjunctione ortum.

Ej. *Homocentrica & de cauſis criticorum dierum per ea, quæ in nobis ſunt* Venet. 1535. 4. Trew. 1538. 8. Trew. Criticos dies refert ad motus humorum morboſorum, qui cum diverſis humoribus conveniunt. Ita quando ad choleram melancholia accedit, ſeptimo die maximam fieri irritationem. Nempe morbos, in quibus unicus humor peccat, criticos dies non habere. Cum vero cholera triduanum faciat paroxyſmum, melancholia quartanarium, ſi uterque humor fuerit in culpa, ex concurſu horum humorum paroxyſmum in die ſeptimo maximum fieri, & eo die irritationem & criſin conſequi. Lunæ efficaciam rejicit.

Opera omnia philoſophica & medica prodierunt Venet. 1555. 4. *. 1574. 4. Menke. 1584. 4. Riv. Lion 1581. 8. Lind. 3. vol. 1591. 2. vol. Tr. etſi etiam male ut puto Leida legitur Menke. Monſpel. 1622. 8. 2. vol. Genev. 1627. 8. Menke. 1637. 8. *. 1671. 8. Lind.

Fridericus Otto Mencken *de vita, moribus, ſcriptis, meritiſque* Hieronymi Fracastorii *commentationem* edidit Lipſiæ 1731. 4. * qua, juſto certe volumine, viri laudes tradit, alieniſſimis equidem admiſtis.

§. CCXXXVIII. Leonhardus Fuchs.

Vir eruditus, polygraphus, non nihil contentioſus, magnus Arabum adverſarius, Wembdingæ Bavaricæ natus, Monachii praxin ſecutus, & alibi, inde Tubingæ medicinam docuit, conſtans purioris fidei confeſſor, Piſas cum luculentiſſimis conditionibus vocatus, eos honores deprecatus eſt. Primus inter Germanos ad magnam celebritatem apud exteros pervenit.

Ej. *errata recentiorum medicorum ſexaginta adjectis eorum refutationibus* Hagenau 1530. 4. Tr.

Ej. *Cornarius furens* Baſil. 1533. 8.

Ej. *tabulæ caſtigatæ ſex in ſex libros* Galeni *de morbis & ſymptomatibus* Lion 1530. fol. Tr.

Ej. *apologia contra* Hieremiam Thriverium Brachelium, *qua monſtratur, quod in viſcerum inflammationibus, pleuritide præſertim, ſanguis e directo lateris adfecti mitti debeat* Hagenau 1534. 4. *. Pro Brissoto in Arabes Hippocratis & Galeni locos citat. Venam omnino non unice revellendi cauſa ſed evacuandi ſecari. Averrhoem deteſtatur. Accedit Curtii diſceptatio.

Ej. *paradoxorum medicinæ libri III. in quibus multa a nemine hactenus prodita Arabum ætatiſque noſtræ medicorum errata indicantur, confutantur, obiter* Sebastiano Montuo *reſpondetur* Baſil. 1535. fol. *. Pariſ. 1546. 8. *. 1555. 8. quo anno duæ editiones prodierunt Lind. Frf. 1567. f. Tr. *cum ſolida refutatione*

ineptarum adnotationumcularum SEB. MONTUI. Potiſſimum in Arabes invehitur, qui ipſi plantarum ignari Græcos male intellexerint, doſes male definiverint. De aloe, ventriculo non nocere, aut hepati. Succinum non eſſe lacrumam populi. Non abjiciendas alas cantharidum. Mumiam eſſe piſſaſphaltum merum ſagax ſenſit. Theriacam effectus non præſtare, quos veteres laudaverunt.

L. II. ubi utroque auxilio opus eſt, prius debere venam ſecari, deinde alvum duci. Venæ ſectionem e directo ad inflammationes utiliorem eſſe (quam ſententiam noſter in noviſſimis operibus deſeruit). Non debere ante coctionem alvum duci, niſi materies turgida fuerit. Pilulas a jejuno homine ſumendas poſt perfectam concoctionem ciborum. In febribus, & in tertiana potiſſimum, non debere nimium purgari. Male balneum in febre negligi. Arabes male lenticulam ex aceto in pleuritide dediſſe. Dyſentericos omnino non purgandos, ſed neque colicos: neque clyſteribus in calculo renum unice fidendum. Aliam eſſe lepram & elephantiaſin Græcorum, aliam Arabum. Gallicum morbum novum eſſe, neque lichenem veterum, & anno 1493. primum innotuiſſe. Eundem morbum eſſe carbunculi, anthracis & ignis Perſici: eum ab AVICENNA male confundi cum variis morbis cutaneis, male etiam arabem reprimentia ad omnes bubones adhibuiſſe. Pultem avenaceam febricitantibus non bene dari.

Liber III. argumenti eſt anatomici.

EJ. *compendiaria in artem medendi introductio recognita & auctior* (*), *una conficiendorum medicamentorum ratio, itemque de urina & pulſibus præceptio* Argentor. 1535. 8. *. Parvus libellus, continens potiſſimum breve diſpenſatorium & antidotarium. Balnea, Germanica etiam magis, recenſet. Deinde generalia quædam ad medicorum res non naturales, morborum ſumma capita, a vertice ad calcem: ad præſagia, urinam, pulſum. Methodum medendi a ſolo GALENO diſci debere. Gallice *methode ou brieve introduction pour parvenir à la vraie connoiſſance de la vraie & ſolide medecine* Lyon 1552. 16. B. B.

EJ. *adverſus* CHRIST. EGENOLPHI *typographi calumnias reſponſio* Baſileæ 1535. 8.

EJ. *apologia adverſus* GUALTHERUM RYFFIUM ib. 1536. 8.

EJ. *Hippocratis epidemion liber VI. latinitate donatus & luculentiſſima commentatione illuſtratus* ib. 1537. fol.

EJ. *tabulæ aliquot univerſæ medicinæ ſummam & diviſionem compendio complectentes* ib. 1538. fol. TREW.

EJ. *tabula oculorum morbos comprehendens* Tubing. 1538. fol.

EJ. *de medendi methodo* L. IV. HIPP. COI. *de medicamentis purgantibus libellus jam recens in lucem editus* Pariſ. 1539. 8.

EJ.

(*) primam editionem puto eſſe anni 1532. ita enim dedicatio indicat.

Ej. *de medendis ſingularum partium corporis humani paſſionibus & febribus* L. IV, Baſil. 1539. 4. Tr.

Ej. *Apologiæ tres, quarum prima adverſus* Guil. Puteanum *docet, aloën aperire ora venarum, ſecunda adverſus* Seb. Montuum, *nonnulla paradoxorum capita defendit. Tertia adverſus* Jeremiam Thriverium, *in internis inflammationibus, pleuritide præſertim, e directo partis affectæ ſanguinem mittendum eſſe, item explicationem aliquot parodoxorum continet* Baſil. 1540. 4.

Ej. *Libri tres difficilium quæſtionum & hodie paſſim controverſarum explicationem continentes*. Baſil. 1540. 4.

Ej. *medendi methodus, ſ. ratio compendiaria perveniendi ad veram ſolidamque medicinam, ad Hippocratis & Galeni ſcripta recte intelligenda mire utilis. Componendorum & miſcendorum medicamentorum* L. III. Baſil. 1541. fol. Lind. 8. Tr. Lion 1541. 8. 1556 12. Francof. 1566. f. in operib. Lind. Pariſ. 1550. 8. Tr. quæ editio emendata eſt Suſpicor eſſe librum dictum priori pag. Pariſ. 1539. 8.

Ej. *de ſanandis totius corporis ejuſdemque partium tam externis quam internis malis* Baſil. 1542. Lind. 8. 1565. 8. Lind. Pariſ. 1543. 8. Tr.

Ej. *Ad quinque priores ſuos de curandi ratione, ſ. de ſanandis totius corporis ejuſdemque partium tam externis quam internis malis appendix recens edita, in qua chirurgica maxime tractantur* Lion 1548. 16. Meæ editioni titulus eſt, *de curandi ratione libri octo* Lion 1554. 16. *. L. V. & L. VIII. Baſil. 1568. 8. Tr. Morborum ſunt a capite ad calcem curationes ex Græcis ſcriptoribus ſumtæ. Poſt V. l. *appendix* accedit de flatu & emphyſemate, & de morbo gallico. Hic manifeſto exſcribit. Nam Guaiacum dum laudat, ejus decocti ſpuma jubet uti, & Germanos largius alere. L. VI. ad VIII. argumenti ſunt chirurgici.

Ej. Hippocratis *aphoriſmorum ſectiones VII. latinitate donatæ, commentariis illuſtratæ: adjectis adnotationibus, in quibus quotquot ſunt in* Galeni *commentariis loci difficiles ad unguem explicantur* Baſil. 1544. 4. *. Pariſ. 1545. 8. *. Lion 1558. 8. 1559. 8. Tr. Lind. Judicium de prioribus commentatoribus. Lectionem vulgatam noſter paſſim emendat, aut certe fatetur corruptam eſſe. Loca analoga colligit, cæterum ex ſeculi genio ratiociniis indulget. Unicæ plagulæ furto ablatæ ſubſtitutus eſt Galeni commentarius.

Ej. Gualteri Ryftii *impudentiſſimum plagium detectum* Lion 1546. 16.

Ej. *De cibo & potu brevis ex* Fuchsio *diſputatio* Lion 1547. 12. cum Galeno *de bono & malo ſucco*. Gunz.

Ej. Cl. Galeni *aliquot opera latinitate donata & commentariis illuſtrata de inæquali temperie l. unus. De differentiis & cauſis morborum ſymptomatumque libri ſex. De Judiciis l. tres. De curatione per ſanguinis miſſionem* L. I. Pariſ. 1549. f.

L. *de ſanguinis miſſione libellus* Galeni. *ſeorſim* Lion 1550. 16.

GALENI *de Temperamentis libri* III. *De differentiis febrium L.* II. *latinitate donati & commentariis illuſtrati* Pariſ. 1554 fol. ſ. Tom. II.

Porro FUCHSII *de uſitata hujus temporis componendorum miſcendorumque medicamentorum ratione* L. IV. Baſil. 1555. fol.

De laborantium locorum notitia libri VI. *latinitate donati & commentariis illuſtrati* Pariſ. 1554. fol. ſ. Tomus III.

EJ. *an morbifica aliqua ſit*, de GALENI *ſententia*, *cauſa continens* Baſil. 1557. 8. TREW.

Idem NICOLAI MYREPSI *medicamentorum opus a ſe converſum & commentationibus luculentiſſimis illuſtratum. De componendorum miſcendorumque medicamentorum ratione* L. IV. edidit Baſil. 1549. fol. *. Lion 1663. 12. in collectione STEPHANI & Nürnberg. 1658. 8.

EJ. *An cura peſtis phlebotomia vel antidoto auſpicanda ſit.* Tubing. 1554. 4. *B. Tig.*

EJ. *epiſtola apologetica ad* TH. DUNUM *de venæ in pleuritide ſectione* exſtat cum DUNI l. *de venæ ſectione* Tiguri, anno, ut puto, 1560. 8. *.

EJ. *apologia qua criminationibus ac calumniis* JACOBI PLACOTOMI *reſpondetur* Francof. 1566. 8. cum opere *de componendis medicamentis*; addito, ut vocant, *diſpenſatorio.*

EJ. *inſtitutionum medicinæ ad* HIPPOCRATIS GALENI *aliorumque veterum ſcripta recte intelligenda mire utilium* libri V. Baſil. 1567. 8. 1572. 8. 1583. 8. 1594. 8. 1605. 8. 1618. 8. hæc LIND. Lion 1560. 8. *. His omnibus antiquior datur editio, nam dedicatio eſt anni 1553. L. I. continet hiſtoriam medicinæ, phyſiologiam, anatomen. GALENUM laudat a Deo ad conſervandam medicinam miſſum. L. II. agitur de rebus non naturalibus. L. III. de præternaturalibus. L. IV. de ſignis. L. V. breviter de curandi ratione. Ex Græcis collectum opus. Balneorum Germanicæ iterata recenſio. Balnea arte confecta.

EJ. *operum didacticorum* P. I. II. III. IV. *continens Inſtitutiones medicinæ, ſ. methodum ad* HIPPOCRATIS, GALENI, *aliorumque veterum ſcripta recte intelligenda* III. *Medicamentorum omnium præparandi, componendi miſcendique rationem &c.*, libros *Omnium membrorum a capite ad calcem uſque medelam Paradoxorum medicinæ ſynopſin* Francof. 1566. 1567. 1604. fol.

Aliter video recenſeri, neque enim ad manus eſt, & Tomum I. operum continere *præparandorum medicamentorum rationem*, *compoſitiones uſitatas*, *orationem de vita & morte auctoris* Francof. 1566. TR. Tomum II. *de curandis totius humani corporis malis* agere Francof. 1567. fol.

EJ. *Excerpta de balneis* in collectione *Veneta* repetuntur. Loci *de morbo Gallico* in *coll.* LUISINI.

GEORGIUS

Georgius Hizler literarum profeſſor, *orationem de vita & moribus* D. L. Fuchsii *artis medendi profeſſoris eximii*, habuit & edidit Tubing. 1566. 4. *.

Botanicum opus & *anatomicas inſtitutiones* omitto. Reliquit multos ineditos codices; *paradoxorum libros* III. emendatos & auctos. *Commentarios in aliquot libros* Galeni *de ſimplicium medicamentorum facultatibus. Quod jecur ſit ſanguificandi primarium inſtrumentum. Commentarios* in Galeni *de methodo medendi libros* XIV. *Commentarium in* VI *epid.* & in l. I. *de medendi ratione. Annotationes in ll.* Gal. *de compoſitione medicamentorum localium.*

§. CCXXXIX. Otto Bruneels.

Moguntinus, Poliater aliquamdiu Bernenſis, vir laborioſus & diligens collector, quem mors ante diem maturioribus operibus eripuit, & qui præterea in varia ſe ſtudia diffudit.

Cum I. Tomo *herbarii* Argentor. 1532. fol. *. prodiit ejus *encomium medicinæ*: id neſcio an in editione Germanica Tom. I. reperiatur, quæ prodiit ib. 1530. f. Tr. In T. III. tabulæ variæ ſunt, medicamentorum venenoſorum, & catharticorum tres, quæ & ſeorſim prodierunt, tum evacuantium, confortantium, digeſtivorum, eorum quæ ſingulis membris conveniunt, rerum naturalium, non naturalium, contra naturam; de præcognitione quatuor humorum prædominantium, de differentiis morborum, de differentiis pulſuum, de judiciis urinarum tabula.

Ej. *catalogus illuſtrium medicorum de primis medicinæ ſcriptoribus* Argent. 1530. 4. Boehmer.

Ej. *theſes, ſ. loci communes totius rei medicæ & de uſu pharmacorum, deque artificio ſuppreſſam alvum ciendi* Argent. 1532. 8. Trew. Lego etiam *ſchema pharmacorum, & ſecundi libri theſium appendicem.*

Ej. *Spiegel der Arzney* Argent. 1532. fol., ut lego.

Ej. *neotericorum aliquot medicorum in medicinam practicam introductiones* Argent. 1533. 12. Trew. Bertruchii aliorumque libelli.

Ej. *jatrium medicamentorum ſimplicium, continens remedia omnium morborum* Argent. 1533. 8. *. 2. vol. Morborum a capite ad calcem recenſio, & ad quemque farrago medicamentorum ſimplicium, potiſſimum ex Plinio Valeriano.

Ejusd. *Onamaſticon medicinæ omnia nomina herbarum, fruticum, ſuffruticum, arborum, ſeminum, florum, radicum, lapidum, metallorum, inſtrumentorum & definitionum medicinalium* Argent. 1534. fol. B. B. 1543. f. Lind. Sentias properantem auctorem, qui ὑπατιτις ſcribat pro ἡπατιτιδι, ὑδουχρουν pro ἡδυχρουν. Lexicon cæterum eſt medicinæ univerſæ, in quo omnia collegit, quæ utcunque ad medicinam pertinent, & ex veteribus compilavit.

Ej. *von Waſſern oder Schweisbädern* cum Frisii *Badenfahrt* Strasburg 4.

Ej.

EJ. *Reformation der Apotheken, von Kräutern, Wurzeln, Saft, Saamen, Blumen, und wie man ſolche Dinge bekommen, behalten und brauchen ſoll* Germanice a H. ELER redditum Argent. 1536. 4. TREW. Latinam editionem ignoro.

EJ. *Weiber und Kinder Apothek. 1. Buch von Krankheiten der Weiber vom Haupt bis zu den Füſſen. 2. von Raht und Sorg bey Säuglingen und zarten Kindern* Argent 4. * abſque anno. Ex pharmacopolio BRUNFELSII verſum eſſe monetur, Medicamentorum collectitia farrago.

EJ. *epitome medices ex graviſſimis auctoribus ſummam totius medicinæ complectens* Antwerp. 1540. 8. LIND. Pariſ. 1540. 8. OSB. Venet. 1542 8. Lion 1552. 12. TREW.

EJ. *Bericht von allerley Confectionen, Latwergen* Francof. 1552. 4. B. THOMAS.

SERAPIONIS, RAZIS & AVERRHOIS libros *de ſimplicibus* edidit, & P. ÆGINETAM *de ſimplicibus medicamentis cum explicatione dictionum Arabicarum* Argent. 1531. fol.

§. CCXL. VARII.

ETIENNE FAIGUE ſ. de BEAULIEU, *ſingulier traité contenant la proprieté des tortues, eſcargots, grenouilles & artichaults* Pariſ. 1530. 4. BUR. 1550. 8. FALC.

JEAN GOEUROT medecin ordin. du Roi *la conſervation de ſanté pour la commodité de la nature de toutes ſortes de pain & autres choſes qui ſont en commun uſage de la vie humaine avec remedes ſecrets contre toutes maladies* Paris 1549. 16. Lion 1550. 16. 1557. 16. *. RAST. Ad morbos a capite ad calcem formulæ medicamentorum ad ſeculi morem.

Una prodiit NICOLAS de HAUSSEMAINE medici Andegovenſis, *régime & traité ſingulier contre la peſte.* Venam ſecat, purgat, dat calida, bolos, tamen & acida. De ſelectu etiam venarum.

Lego etiam apud HOUSSETUM *ſommaire très ſingulier de toute medecine & chirurgie ſpecialement contre les maladies quotidiennes aprouvé par* J. GOEUROT *avec un Regime ſingulier contre la peſte* Pariſ. 1530. 8.

GARCIAS PEREZ de MORALEZ *de balſamo y de ſus utilidades, para las infermidades del cuerpo umano* Hiſpali 1530. N. ANT.

JACOBUS MANTINUS hebræus. AVICENNÆ *partem fen primi de univerſali ratione medendi* convertit & edidit Venet. 1530. 8. LIND. Ettelingæ 1531. 8. Hagenau 1532. 8. *. WOLF.

ID. AVICENNÆ caput 29. *tertii Canonis fen I. tractatus primi de canonibus univerſalibus curationis dolorum capitis* latine convertit Burgis 1533. f. WOLFIUS cum priori prodiiſſe dicit.

Neue

Neue gebrennte und diſtillirte Waſſer Argent. 1530. 4.

HIERONYMI AURIMONTANI *perhorrendæ peſtilentialis ephemeris quam falſo ſudatoriam luem vocant, curandi ratio* Cracau 1530. 8. PLATN.

HENRICUS CORNELIUS AGRIPPA, vir moribus & ſcriptis ab aliorum virorum moribus & opinionibus diſſidens, ſcripſit *de vanitate ſcientiarum* Lyon 1530. 4. Leid. 1644. 16. *. Colon. 1675. 12. & alias recuſam ſatyram. In medicos, ſed potiſſimum in eos vehementer invehitur, qui compoſitis medicamentis indulgent, in eos mitior, qui ſimplicibus utuntur. Mera cæterum declamatio.

EJ. *contra peſtem antidota ſecuriſſima* Lion 1535. 8. LIND.

ALARDUS HIPPOCRATIS *epiſtolæ interpretationem* dedit & *paraphraſin* Salignac 1530. 8.

Et *Scholia in* MARBODÆUM Colon. 1539. 8. L.

Kleines Diſtillirbuch Strasburg 1530. 4.

§. CCXLI. HIEREMIAS THRIVERIUS.

BRACHELIUS cognominatus, non HIERONYMUS, profeſſor Lovanienſis, multa ſcripſit. Ejus eſt *diſceptatio de ſecuriſſimo victu neotericis perperam præſcripto* Lovan. 1531. 4. LIND.

EJ. *de miſſione ſanguinis in pleuritide ac aliis phlegmones tam externis quam internis omnibus cum* PETRO BRISSOTO & LEONHARDO FUCHSIO *diſceptatio.* EJUSD. *commentarius de victu ab arthriticis morbis vindicante, ubi quam male diris illis cruciatibus a neotericis hactenus ſit proviſum oſtenditur, & alii quamplurimi vivendi errores obiter corriguntur* Lovan. 1532. 4.

EJUS *integri commentarii de temporibus morborum & opportunitate auxiliorum; adjectus eſt elenchus apologiæ* LEONHARDI FUCHSII *nuper emiſſæ de miſſione ſanguinis in pleuritide* ib. 1535. 4. LIND. Lion 1547. 12.

EJ. *in tres libros* GALENI *de temperamentis & unum de inæquali temperie commentarii quatuor, nequaquam ex aliis ollecti, ſed propriis rationibus inſtructi* Lovan. 1535. Lion 1547. 12. LIND.

EJ. in l. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *commentarius* Antwerp. 1538. 4. LIND.

A. C. CELSI *de ſanitate tuenda liber* I. *plurimis locis, antea nemini ſuſpectis, caſtigatus ac commentariis illuſtratus* ib. 1539. 8. & cum alio titulo. *In L. I.* CELSI *commentarii doctiſſimi* Leid. 1592. 4. *. Mera ſermocinatio, abſque ulla emendatione.

EJ. *Corollarium ſuper miſſione ſanguinis in pleuritide* Antwerp. 1541. 8. LIND.

EJ. *Paradoxa de vento, aere, aqua & igne. Cenſura libelli de flatibus qui hactenus dictus eſt* HIPPOCRATI (ſic) ib. 1542. 8. LIND.

Ej. *ad ſtudioſos medicinæ de duabus hodie medicorum ſectis, ac de diverſa ipſorum methodo* ib. 1544. 8. Lind.

Ej. *in techuen* Galeni *clariſſimi commentarii* Lion 1547. 16. Trew.

Ej. *in* Polybum *aut* Hippocratem *de ratione victus idiotarum aut privatorum commentarius* Lion 1548. 8. *. Ejusdem ſaporis, cujus reliqua.

Ej. *varia apophthegmata* Lion 1549. 12.

Ej. *commentarii in VII. ll. Aphoriſmorum Hippocratis* ib. 1551. 4. duæ editiones Lind. mea eſt 4. * apud Juntas. Inutile opus.

Ej. *in Hippocratem de ratione victus in morbis acutis comment.* Lion 1582. 8. Lind.

Ej. *univerſæ medicinæ breviſſima & abſolutiſſima methodus a* Dionysio *filio in publicum collata* Antwerp. 1592. 8. Lind. Leid. 1592. 8. B. B. Queritur de fratre filius, qui optima ſcripta patris ſubripuerat. Promittit multos alios codices patris; iſte quidem compendium eſt medicinæ.

Ej. *de arthritide conſilia quædam*, in opere, quod Henricus Garetius edidit Francof. 1592. 8. Lind.

§. CCXLII. Varii.

Joachimi Schiller ab Herderen *de peſte Britannica commentariolus vere aureus* Baſil. 1531. 8. Tr. Huth. cum Al. Benedicto *de peſte*, & cum P. de Abano atque G. Gratarolo *de venenis* ſine loco & anno 8. Riv.

... Tansteter *artificium de applicatione aſtrologiæ ad medicinam* Argent. 1538. 8.

Ludovicus Lobera de Avila Caſtellanus, Caroli V. Archiater. Ej. *libro de las quatro enfermidades corteſanas, che ſon catarr, gota, mal de piedra, y mal de Bubas* Tolet. 1544. Italice vertente Petro Lauro Venet. 1558. C. de V. Suffitum graviſſimum eſſe: inunctionem hydrargyri melius alternis diebus ferri, Guaiaci uſum reliquis præſtare, Astruc. Maximi hunc virum facit Freindius. Primum bubones dixiſſe, & abſceſſus in perioſteo, quos fere oſſis caries comitatur; curationem quæ fit per inunctionem ſtudioſe deſcripſiſſe; ut aer excludatur monuiſſe.

Ej. *regimiento de la ſalud de la eſtavilidad de hombres y mugeres, y enfermidades de los rinnones* Valladolid. 1551. fol. Falc. Germanice *des geſunden Lebens Regiment.* Francof. 1563. 8. Tr.

Ej. *de conviviis nobilium & de valetudine tuenda* Madrit. . . . . 8. Lind. Aug. Vind. 1531. 4. Manget.

Ej. *Banqueto de nobles cavalleros modo de bevir desde que ſe levantan haſta que ſe accoſtan, habla de cada manjar, que complexion y propriedad tiene a que dannos y provechos hace. e trata del regimento curativo y preſervativo de las fiebres peſtilentes y de la peſtilentia e otras coſas utiliſſimas* Aug. Vind. 4. *Bibl. Majanſian* Alia editio

tio eſt *Vergel de ſanidad por otro nomen Banquet de cavalleros &c. corregido y anadido por el autor* Complut. 1542. fol. C. de V.

Ej. *antidotario de todas las medicinas uſuales, y la manera que ſi han de hazer ſeguramente* N. Ant.

Christoph Clauser *Dialogus daß die Betrachtung des Menſchenharnes ohn andern Bericht unnützlich, und wie der Harn zu empfachen und zu urtheilen am geſchickteſten ſey. Die Geſtalt der Orten in welchen die Dinge die mit dem Harnen vom Menſchen abgehn, beſchrieben von* Joh. Actuario Zurich 1531. 4. Riv.

Petri a Naaldwyck *philippicorum* L. II. *de equorum natura* L. II. Lion 1531. Heister.

Theobald Fettich *wie ſich von der Krankheit der Peſtilenz zu enthalten, u. denen ſo damit begriffen zu helfen, mit angehängter Urſach des engliſchen Schweiſes, angeſehen was in vorausgegangenem Druck ausgelaſſen iſt nach dem erſten Exemplar zu corrigiren* Nürnberg 1531. 4. Tr.

Barthclomæi Vogter *Regiment für die ſo über Land, Meer und Waſſer auch durch vergifte Luft fern und lange Reiſen thun* Augſpurg 1531. 8. Tr.

Ej. *wie man alle Gebrechen und Krankheiten des menſchlichen Leibes ohne viele Arzneyen vertreiben ſoll mit ausgebrannten Waſſern* Augſpurg 1531. 4. Francof. 1550. 4. Tr.

Ej. *Arzneybüchlein für die gemeinen Menſchen* Augſpurg 1531. 4. Dillingæ 1532. 4. Tr.

§. CCXLIII. Nicolaus Massa.

Nic. Massa *de morbo Gallico, in quo omnes modi poſſibiles ſanandi continentur* Venet. 1532. Lion 1534. 8. Falc. 1536. 4. cum epiſtola ad Cadamustum Venet. 1563.4.Falc. quæ ed.aucta dicitur,tum 1657. ut lego In coll.*Baſileenſi* 1536. 4. in *Lugdunenſi*, & in Veneta Luisini. Italice Venet. 1566. 8. Etſi noſter aliquantum barbare ſcripſit, bonum tamen opus dedit, ut qui plurimum in hoc morbo curando ſit verſatus & feliciſſime, teſte A. Luisino, adductis exemplis hominum, quos, cum nemo curare poſſet, noſter ſanaverit.

L. I. novum morbum eſſe, in obſidione Neapolitana anno 1494. natum. Non ſolo concubitu concipi, ſe vidiſſe in impuberibus. Iterum, ſæpe in locis dolentibus ſe gelatinam vidiſſe, venaſque materie pituitoſa plenas Prima pars curationis: purgantia, pilulæ indæ, ad ulcera profunda penis efficaces, quibus hominem præ dolore furentem, & pro dæmoniaco habitum, Massa ſanaverit.

L. III. de ligno ſancto. In inſulis novi orbis neminem fuiſſe, quem hoc auxilium ſanitati non reſtituerit. Decoctum mane ab unciis ſex ad duodecim ſumere noſter jubet, tum ſudare, cum diæta parca & tenui, quæ neceſſaria ſit, ſola tamen morbum non tollat. Idem de ſarſaparillæ aqua.

L. IV. unctionem, quæ hydrargyro fit, certiſſimam præſtare medelam. Varia unguenta deſcribit, jubet diu continuari uſum, quoad dolores & ulcera integre ſublata ſint. Totis 37. diebus ſe unctionem urſiſſe, ſic ægros ab aliis derelictos ſanaſſe; alias, & in debilibus, integris menſibus unctionem ſe intermiſiſſe, adque eam iterato rediiſſe. Unguento a Mesue ad ſcabiem præſcripto, etiam nodos, podagram, & lepram ſanari.

L. V. ſuffumigia unguentis potentiora, ſanaſſe, quos iſta ſanare non potuerant. Cinnabari ſe uti cum olibano. Graviſſimus caſus, in quo profuit.

L. VI. curatio ſymptomatum. Aquæ ſeparationis (acore ex nitro & vitriolo ſtillante) ulcera tangit: oleo vitrioli loco cauterii utitur. Præcipitatum mercurium rubrum valde laudat ad ulcera virgæ & gutturis: id remedium ſibi notum fuiſſe, prius quam Johannem de Vigo legeret. Gargariſmi &c.

Ej. l. *de febre peſtilentiali, petechiis, morbillis, variolis & apoſtematibus peſtilentialibus, ac eorumdem malorum curatione, nec non de modo, quo corpora a peſte præſervari debeant* Venet. 1540. 4. Lind. & dedicatio eſt anni 1540. tum 1556. 4. *. 1721. 8. Mead. Italice *ſopra la peſtilentia &c.* Venet. 1556. 8. Mead. Plus habet de ſeculi ingenio, non ideo malus aut inanis liber. Petechias dicit, quas malit peſtichias vocari. Eum morbum commiſcet cum vera peſte carbunculacea & bubonacea. Aliquos ſine malo pulſu, aliisve malis ſignis perinde perire. Cui poſt dolores dorſi die decimo petechiæ eruperunt, eum ſcarifatione ſanatum fuiſſe. Eſſe quibus die 14. maculæ eruperint, & qui die quadrageſimo interierint. Alios primum diem non ſuperaſſe. Eruptiones a primo die fieri ad undecimum, nulla certa lege. In ore etiam erumpere, anginam facere, & artuum gangrænas. Carbunculos muſculos ipſos corrumpere. Peſtis poſt inundationes orta pauperes potiſſimum ſuſtulit. Ex effoſſione paludis a. 1535. periculoſos morbos epidemicos natos. Urinæ in peſte ſæpe limpidæ. Cautelæ ad avertendam peſtem. Excludendi, qui a locis infectis adveniunt, ſervandi loco clauſo per quadraginta dies, merces fumigandæ. Veſtes goſſypiaceas, lanam potiſſimum peſtem inferre: non metalla, neque frumenta, neque fructus horæos. Duo debere noſocomia eſſe, unum infectorum, alterum ſanorum, qui cum infectis vixerint. Aceti odorem ſalubrem eſſe. Tota vivendi ratio antiquorum. Electuarium calidum, quod qui ſumſerit, nemo peſtem ſit paſſus. Ad curationem ſcarifationes laudat. Bene ſibi emeticum medicamentum reſpondiſſe, cum putrida materies in ventriculum decubuiſſet. Morbus nonnunquam diuturnus, ut parotides die 40. eruperint. Die 18. ſe venam ſecuiſſe, & criſin die 20. per ſudorem factam eſſe: raro tamen venam ſecuit: clyſteres quotidie repetiit. Anno 1533. apoſtemata pleuritica & ſynanchica facta, ut pleura & diaphragma apoſtemate comprehenderentur. Bubones ſcarifat, amburit. Carbunculos incidit, erodentia admovet. Vidiſſe ſe carbunculum buboni inſidentem.

Ej. *de venæ ſectione & ſanguinis miſſione in febribus ex humorum putredine ortis, ac in aliis præter naturam adfectibus* Venet. 1560. 4. Lind. 1568. 4. Tr.

Ej.

Ej. *epiſtolæ medicinales & phyſiologicæ* Venet. 1542. 4. Tr. 1550. 4. *., quam editionem oportet pleniorem eſſe, cum epiſtolæ pluſculæ ſint anni 1546, Prodierunt etiam 1558. 4. Lind. Pleræque clinici ſunt argumenti. Contra receptam opinionem. ſæpe ſe ſub veſperam purgantia medicamenta exhibuiſſe. Deinde tabulam dat diverſorum temporum, quibus ſumenda ſint, ut & medicina & æger fortis fuerit, debiliſve. Victus ad longævitatem tota ratio. De febribus Galenica varia. Conſilia pro phthiſi, pro tumore in fronte, convulſione colli, atque comitiali morbo poſt luem gallicam ſuperveniente: hic ligno utitur Indico. Porro conſilia in paralyſi: pro macie: pro varia morborum ſyndrome. De balneis Calderianis & de potu aquæ mineralis: monet ne copia ſumatur nimia. Multa de morbo gallico. Epiſtolæ ſunt XXXIV.

Pars II. Venet. 1558. 4. *. Methodus medendi integra ad Laur. Massam nepotem ſuum, cum multis medicamentorum, quæ laudat, formulis. In febribus malignis putridis, poſſe, ſed cum cautela, ſanguinem mitti; interiiſſe tamen, quibus poſt diem quartum miſſus ſit: præfert autem ſcarifationem & clyſteres. Iterum conſilia pro variis morbis. In morbis pectoris, ejuſdem lateris venam aperit. Iterum inunctionem mercurialem in venereo malo pro certiſſimo auxilio habet; decocto tamen Indico fere utitur. Epiſtolæ ſunt XXIX.

In libro *introductorio anatomiæ* Venet. 1536. 4. & cum novo titulo 1559. 4. *. edito, paſſim morborum in cadaveribus ſede & natura dicitur. Ita apoſtema vidit, cujus pars ſcirrhoſa erat in horizonte, (ut vocat) diaphragmatis, poſt febrem natum, quam medici pro idiopathica habuerant. Vidit etiam in pleuriticis hominibus paſſim in pectore & in mediaſtino apoſtemata, & auriculam cordis ſiniſtram ulceratam, & pulmonem purulentum, inque eo viſcere caveam ſanie plenam, & in cerebro inque cerebello apoſtemata, poſt paralyſin lateris oppoſiti. Pulmonem etiam comperit pene ſemper pleuræ adhærere.

De balneis fragmentum eſt in collectione Veneta. *Vita* Avicennæ eſt in editione operum ejus Arabis Venet. 1595. fol.

§. CCXL. Constitutio criminalis Carolina.

Cum hoc anno novam fere medicinæ partem mihi videtur exortam fuiſſe, quæ potiſſimum in Germania plurimum excolitur, & perpetuo in uſu eſt, cum frequentiſſime medici de vulnerum lethalitate, de cauſa mortis, de veneni dati ſuſpicione, aliiſque ad forum pertinentibus quæſtionibus interrogarentur. Quare hæc medicinæ pars *forenſis* dicta eſt. Non quod omnino nulla fuerit medicæ artis cum legibus conjunctio. De virginitate Judæi quærebant, cujus abſentia matrimonium dirimeret, cujus teſtimonia nova nupta debuerit producere. Statutum etiam eſt (*a*) in Mosis legibus, ſi femina, quæ prægnans fuerit, percuſſa aliquid egeſſerit, nondum formatum, puniendum eſſe percuſſorem, ipſam vero mortem ei ſubeundam,

(a) Exodi c. 21. Ita certe Philo in ſua *paraphraſi*.

ſubeundam, ſi formatum fuerit quod de femina exiit. Quæ ad lepram pertinent, pariter & medica ſunt, & de judicum fuerunt officio. Prægnantibus feminis, etiam reis, Ægyptii (*b*) pepercerunt, & Athenienſium leges. Medicinam diximus ab Ægyptiis multis legibus circumſcriptam fuiſſe. ZALEUCUM (*c*) mortis pœnam ægro inflixiſſe, qui medico noluerat obtemperare. ARISTODEMUS filiam virginem (*d*), quam morti ut eriperet, procus ejus & a ſe vitiatam fuiſſe, & utero gerere adfirmabat, reſecto ventre oſtendit neque gravidam, neque indignam eſſe, quæ victimæ loco pro patria offerretur. In EUMENIS exercitu, cum duæ feminæ inter ſe certarent (*e*), & utraque viro vellet commori, ab obſtetricibus luſtrata altera ad vitam damnata fuit, quod reperta eſſet utero gerere. Deinde Romæ multæ leges fuerunt, quæ ad medicinam pertinent. Eo *regiam legem* referas, qua ſanciebatur, ut gravida mulier, quæ ante partum jam puerperio proxima mortua eſſet, aperiretur, & fetus aperto de ventre eximeretur. *Codex Juris civilis Juſtinianeus* multa habet ad medicinam legalem facientia, de vero tempore partus, de cuſtodienda femina ne partum poſthumum ſupponat, de medico honorando & puniendo, tot alia, ut tamen Romani in univerſum fere HIPPOCRATEM ſequerentur. Sed & GALENI l. *de deprehendendis qui morbum ſimulant*, huc pertinet.

Majora tamen hujus forenſis medicinæ incrementa referas ad a. 1532, quo CAROLUS V. *conſtitutionem* ſuam *criminalem* edidit Ratisbonæ, Germanice, ſæpiſſime recuſam. Germanice etiam Tugii prodiit 1743. 4. B. B. Latine, vertente GOGLER &c. Hæc conſtitutio ſancit de infanticidiis, de homicidiis, de veneno, de abortu & abortivis, in quorum auctores capitalis poena ſtatuitur, de medico male medicante. Hic jubetur judex chirurgos alioſque rerum peritos de vi vulneris ad mortem inferendam efficaci interrogare: feminas ſuſpectas per obſtetrices inſpicere. In hanc conſtitutionem innumerabiles exſtant commentarii, quorum pauciſſimos recenſebo, cum virorum de jure conſultorum opera non legerim.

§. CCXLV. VARII.

J. PETRI ARLUNI index operis *de alimento & de febre quartana & de ſupprimenda genitura lotio confuſa comm.* prodiit Mediolan. 1532. fol. MANDOSIUS.

EJUSD. *commentatio vinumne miſtum an meracum obnoxiis juncturarum doloribus magis conveniat* Pariſ. 1574. 8. LIND.

EJ. erat *de balneis comm.* MAND.

De lotii difficultate ID.

Ce

(b) PLUTARCH. *ſera deorum vindicta.*
(c) ATHENÆUS L. III.
(d) PAUSANIAS L. IV.
(e) DIODOR. SICULI. *Bibl. Hiſt.* L. XIX.

De aſthmate comm. Id.

Codex M. S. *de peſte* ſuperſtes Mandosio dictus.

Joh. Hasfurth, *nova medicinæ methodus ex mathematum ratione morbos curandi tractatus quatuor* Ettelingæ prodierunt 1532. 4. Tr. Hagenau 1533. Lind. 1584. 4. Summarium hujus libelli per Joh. Sinapium Schulze.

H. Virdung *nova medicinæ methodus* Etteling 1532. 4.

Robertus Senales *de liquidorum leguminumque menſuris obſervationes* Pariſ. 1532, 4. Falc. utcumque huc revoces.

S. Eck *von Wundſidl ein bewärt Regiment des Aderlaßens zur Zeit der Peſtilenz ſamt etlichen Recepten* Nürnberg. 1532. 8. Huth.

Collectio prima *operum de lue venerea* prodiit Venetiis 1532. 8. Astruc. Continet Massam, Almenaram, Leonicenum, & Ang. Bologninum.

Huberti Barlandi, Namurcenſis, *Velitatio cum* Arnoldo Nootz, *qua docetur, non paucis nos abuti vulgo medicamentis ſimplicibus, ut capillo veneris, xylaloe, xylobalſamo, ſpodio.* Antwerp. 1532. 8. Contra Arabes.

Ej. *epiſtola medica de aquarum deſtillatarum facultatibus, de fluxuum ventris & hæmorrhoidum generibus, inter quæ enucleatur* P. Æginetæ *d. hæmorrhoidibus caput.* Antwerp. 1536. 8. Trew. Idem vertit Galeni *euporiſta.*

Hippiatria ſ. mareſcallia Laurentii Rusii, *in qua præter omnium morborum ſaluberrima remedia* &c. Pariſ. 1531. fol. B. B. & 1532. fol. B. B. quæ editiones non differunt. Italice Venet. 1573.. Gallice *la nouvelle marechallerie traduite par* Bernard du Pui Monclard Pariſ. 1556. 4. 1563. 4. Vittet. Antiquioris veterinarii mihi opus videtur, cum morbi in urbe Roma meminerit, ex quo intra unum annum 1301. milleni equi perierint, & codicem ex bibliotheca J. a Lugduno ſe habuiſſe typographus moneat. Propria utcumque medicamenta proponit, non veterum exſcriptor; morbos vero a capite ad calcem recenſet. Quater in anno equo debere venam ſecari. *Cymorea* (*Morve*) periculoſiſſimum malum eſſe. Vermis furens. Vermis *antecor*, (*avant cœur*) morbus nobis notus, in quo humor putreſcat, qui ſit in cordis capſula, febris nempe acutiſſima. Setacea commendat.

In *B. Taurinenſi* T. II. dicitur de Jordane Russi, cujus celebris ſit tractatus *delle malatie delle cavalli*, & cujus codex MS. in ea Bibliotheca ſervetur.

Pauli Tucca *de obſervantia curationis juxta præceptum ejus decreti* Neapoli 1532. 8. 1600 8. Lind. In therapeuticis eum exſcribi a Severino legas.

Ludovicus Paniza Mantuanus, Trapolini diſcipulus. Ejus eſt *de venæ ſectione in inflammationibus per venæ ſectionem curandis diſp.* Venet. 1532. 4. *. 1561. fol.. Acriter contra eos, qui nuper inceperant, in latere adfecto venam ſecare. Galenum deprimit, eique Avicennam longe præfert. Debere ſecundum Arabes in latere oppoſito venam ſecari: id conſilium in pleuritide ſibi feliciſſime ceſſiſſe. Cum barbitonſor vetulam jugulare vellet, idemque de induſtria in

in latere oppoſito ei venam ſecuiſſet, miſerum eum medicum invitum ægrotam ſervaſſe. Funeſtos eventus feciſſe ſectiones in latere adfecto. Curationem a. 1505. factam citat.

Ej. *apologia commentarii olim editi de parca evacuatione in gravium morborum principiis a materia multa & mala non furioſa pendentium* Venet. 1561. f. B. Gott.

Ej. *De minoratione facienda* Venet. 1561. fol. Trew.

Pamphili Montii Bononienſis, medici Patavini, *de ſubjecto medicinæ* L. I. *De tribus doctrinis ordinariis* L. I. *De temperamento æquali ad pondus* L. I. *De hominis temperamento ex* Galeni *intentione*.

Ej. in Turrisani *proœmium*. *Quatuor aphoriſmorum* Hippocratis *interpretatio*. Bonon. 1532. fol. Lind. Venet. 1545. 8. Lind.

Ej. *medendi methodus* Aug. Vind. 1540. 8. *. Venet. 1545. 8. Lind. Materies etiam medica: methodus medendi ex indicationibus, ad veterum ſaporem omnino. Multæ cum aliis ſcriptoribus & commentatoribus concertationes.

Ej. in Galeni l. *de febrium differentiis commentarius*. Bonon. 1550. 8. 1565. 8.

Mich. Hero *Schachtafeln der Geſundheit der bewahrung der ſechs natürlicher Dinge* Strasburg 1532. fol.

§. CCXLVI. A. 1533.

Francisci Bonafides practicæ profeſſoris Patavini, *quæſtio de cura pleuritidis per venæ ſectionem adverſus* Curtium, *atque alios ejus hæreſeos ſectatores* Venet. 1533. 4. *. Sententiam Arabum defendit, in eodem nempe latere ſaphenam venam debere incidi, cubiti vero baſilicam in latere oppoſito, & fuſe in eos invehitur, qui in latere adfecto de brachio ſanguinem mittunt, quoties plethora adfuerit. Si vero multitudo nulla fuerit, & morbus profectior, tunc quidem in eodem latere venam incidi poſſe. Experimenta tamen etiam ſua citat. Iconem venarum pectus nutrientium dat, valde improbabilem. De reliqua curatione pleuritidis.

Multa opera ejus M. S. recenſet *in bibliotheca* C. Gesner. Ejusdem *epiſtolæ* & varia in B. Taurin.

Petrus Brocardus in epiſtola una cum Bonafide excuſa, quoties diverſio, ſ. revulſio quæritur, ſaphenam ejuſdem lateris jubet in pleuritide & ſub initia morbi incidi, baſilicam vero lateris oppoſiti, quoties derivatio quæritur, denique quando ad humores collectos reſpicitur, venam ejuſdem lateris.

Nicolaus Lavacher *Hippocratis de victu acutor.* ll. III. & Galeni commentarium edidit Florent. 1533. 4. Tr.

Jordani Memorarii l. *de ponderibus* a Petro Apiano *editus* Noriberg 1533. 4. Riv. ſi huc facit.

Bassianus

Baſſianus Landus Placentinus, profeſſor Patavinus. Ejus *dialagus, qui barbaromaſtix ſ. medicus* inſcribitur Venet. 1533. 4. Lion 1534. 8. *. abſque auctoris nomine. In Avicennam nullo modo Galeno comparabilem, & in anatomia medica rudem. Pro uberiori ſanguinis miſſione: contra abuſum medicamentorum alvum ducentium in febribus; contra ſyrupos & aquas ſtillatitias. Oxymel, quo varios ſanaverit, longe omnibus ſyrupis præſtare.

Ej. *jatrologia, ſ. dialogi duo, in quibus de univerſæ artis medicæ, præcipue vero morborum omnium cognoſcendorum & curandorum abſolutiſſima methodo diſſeritur* Baſil. 1543. 4. *. Venet. 1557. 4. Generalia, nullius uſus. Galenicæ methodi laudes, & adumbratio curationum nonnullorum morborum.

Ej. *præf. in aphoriſmos Hippocratis de vacuationibus* Patav. 1552. 8. *. Aliqua ad hiſtoriam Hippocratis. Deinde de vacuatione varia. Pro inciſione venæ lateris adfecti. Totus Galenicus.

Ej. *de origine & cauſa peſtis Patavinæ* anni 1555. Venet. 1555. 8.

Ejus *conſilia aliqua* exſtant cum Welschii *Conſil. Cent.* IV. Dyſpnœa ex læſa jecinoris parte convexa.

Cornelii Petri *adnotatiunculæ aliquot in quatuor libros* Dioscoridis. *Experimenta & antidoti contra varios morbos* Antwerp. 1533. 8. *. Antidoti ad varios morbos collectitiæ, plurimæ vanæ: tum medicamenta: inter ea varia Johannis Spiring, profeſſoris Lovanienſis. Porro de miraculis aliquot naturæ, & de admirandis novitatibus liber III. Nævos ſtatuit, & experimenta producit parum firma.

Sebastiani Montui, Riverienſis, Galli, *annotatiunculæ in errata recentiorum medicorum per* L. Fuchsium *collecta. Apologica epiſtola pro defenſione Arabum a* Bernhardo Unger *compoſita.* Symphoriani Campegii *epiſtola reſponſiva pro Græcorum defenſione in Arabum errata* Lion 1533. 8. 1548. 8. Lind.

Ej *dialexeon medicinalium l. duo. Adjectus eſt de iis, quæ ad rationalis medici diſciplinam, munus, laudes, conſilia & præmia pertinent libellus* Lion 1533. 4. *. Fuchsius in Arabicos medicos invectus fuerat. In eum virum, noſter ſenex, qui ſexaginta annis medicinam fecerat aſperrime Arabes tenetur. Utique aloen venarum oſtiola aperire. Dari cæcas rerum proprietates: qualis ſit facultas Regibus Galliæ conceſſa, qua ſtrumas tactu ſanent: ejus prærogativæ plures teſtes exſtare. Avicennam & Mesven ſcientifica medicamentorum ſimplicium cognitione non fuiſſe deſtitutos. Non omnia veteribus nota fuiſſe. Galenum hydrargyri ſalubrem potentiam, & roſarum catharticam vim ignoraſſe. Male morbum Gallicum a Fuchsio pro novo morbo haberi, qui ſint ipſi veterum lichenes ab hepatis vitio orti.

In L. II. magis practice ſcribit. In G. Puteanum, quem magni facit. In principiis pleuritidis venam lateris oppoſiti debere incidi, neque in eodem morbo ſanguinis miſſionem repeti. Poſſe etiam alvum cieri, etſi humores non turgent.

Alter l. *de dignitate medici eſt* HIERONYMI MONTUI.

LUCIANI BELI *de Rocca Contrada* (qui ſit ANTONIUS MARIA BETTUS) *de prandio & cœna adverſus* ODDUM de ODDIS Mediolan. 4. Annum video citari 1533. & Bononiam. Sed is annus vix probabilis fuerit, ſi prima editio opuſculi ODDI eſt anni 1538.

PETRUS FRANCISCUS PAULUS, Florentinus. EJ. eſt *adverſus Avicennam de venæ ſectione tractatus* Venet. 1533. 4. Lion 1534. 8. *. Pro venæ ſectione in univerſum, adverſus timidiorem AVICENNAM.

LEONHARDI GIACCHINI, *Emporienſis*, medici Florentini, poſtea Piſani, *libellus, cujus eſt ſcopus, quantum detrimenti bonis literis afferat, omiſſa ratione aliorum ſcriptis tamen ſubſcribere* Venet. 1533. 4. Lion 1534. 8. * AVICENNAM non ſatis diſtinxiſſe, quando confertim, quando interpolate ſanguinem mittere oporteat. Æſtuoſiſſimas febres miſſionem ſanguinis poſcere, maleque hic ſibi AVICENNAM metuere. Non bene eum vinum bilioſis dare. Poſſe & tenaces humores & nondum concretos evacuari.

EJ. *de numero & entitate indicationum* Lion 1534. 8. LIND.

EJ. *acutorum morborum curatio* Lion 1540. 4. LIND.

EJ. GALENI *de præcognitione libellus converſus & explanatus* Lion 1540. 4. LIND.

EJ. GALENI *de purgatione libellus in latinum converſus & explanatus* Lion 1542. 8. LIND.

EJ. *oratio apologi apologetica præcognitionem ex medicina ut plurimum certam eſſe ſi nihil delinquatur* Lion 1552. 8. LIND.

EJ. *commentaria emendatiſſima in nonum* RAZIS *ad* ALMANZOREM Baſil. 1564. 4. TR. GUNZ. 1579. 8. TR. Lion 1577. 8. 1622. 8. *acc. lib. quæſtionum naturalium.* Venam ſemper in latere adfecto ſecandam eſſe.

EJ. *opuſcula elegantiſſima. Methodus præcognoſcendi. De rationali curandi arte. De acutorum morborum curatione. Quæſtiones naturales* Baſil. 1563. 4. TR. GUNZ. 1567. 4. LIND. 1579. 8. GUNZ. 1580. 8. TR. 1589. 4. LIND. Lion 1622. 4.

EJ. *methodus curandarum febrium per* RODERICUM FONSECAM *in lucem edita, cui acceſſerunt* FONSECÆ *opera quæ ad operis de febribus abſolutionem deſiderabantur* Piſis 1615. 4. Baſil. 1625. 8. TR.

Libelli, PAULI, BASSIANI *barbaromaſtix* & JACCHINI *compendium* Venet. 1533. 4. Lion 1534. 8. * conjuncti prodierunt cum titulo, *novæ Academiæ Florentinæ opuſcula adverſus Arabes & medicos neotericos qui* GALENI *diſciplina neglecta barbaros colunt &c.*

GEORGIUS KRAUT, Hagenauenſis. EJ. *libellus introductorius de principiis univerſalibus totius medicinæ tam theoreticæ quam practicæ ex doctrina* AVICENNÆ *aliorumque congeſtus & tabulis magna ex parte explicatus* Hagenau 1533. fol.

IDEM

Idem edidit Octavianum Horatianum; libros Hildegardis; Oribasii *ſimplicium libros* V; Theodori *diætam*, & Æsculapium *de morborum cauſis* Argentorat. 1544. fol. Trew.

Georgius Agricola, vir in metallicis peritiſſimus, ſcripſit *de menſuris & ponderibus, in quibus pleraque a* Budæo & Porio *parum animadverſa diligenter excutiuntur* Pariſ. 1533. 8. Baſil. 1550. fol.

Ej. *de peſte* L. III Baſil. 1540. 8. 1553. 8. Falc. 1554. 8. L. Schweinfurt 1609. 8. Tr. Gieſſæ 1614. 8. L. 1651. 8. Id.

Camilli Leonardi Piſaurenſis *ſpeculum lapidum* Auguſt. Vind. 1533. 4. Tr.

Albanus Torinus, Vitoduranus, multos veterum libros latine reddidit, non ille gnarorum (*a*) plauſum meritus, qui præterea ſubleſtæ fidei ſit, ex J. Damasceni exemplo p. 343.

Idem Polybi l. *de tuenda valetudine*, *de ſeminis humani natura*, *de morbis* edidit Baſil. 1544. 4.

Idem Alex. Aphrod *de febribus*, Galeni *præſag.* Jan. Damasc. *de febribus & aphoriſmos*, Rufum *de peſtilent.* Baſil. 1542. 8. *.

Dioclis Carystii l. *de tuenda ſanitate* Baſil. 1541. f.

Partem operum Razis ad Almanzorem Baſil. 1544. fol.

Cælium Apicium Baſil. 1541. 4.

Paraphraſes in libros Alexandri Tralliani Baſil. 1541. fol.

In L. I. Damasceni *de exquiſita febrium curatione paraphraſin* Baſil. 1542. 8.

Theophilum *de veſicæ recrementis* Baſil. 1533. 8. *.

Philaretum *de pulſibus* ib. 1533. 8. *.

Ej. *eſt epiſtola apologetica ad* Andernacum; *ipſius verſionem eſſe mendoſam, ubi ſimul Græcus contextus* Æginetæ *emendatur* Baſil. 1539. 8. Lind.

Rutger Rescius *aphoriſmos Hippocratis ex diverſorum Græcorum codicum recognitione, variis lectionibus ad marginem adnotatis* edidit Lovan. 1533. 8. Lind.

Sebast. Petscher *Ordnung wider die Krankheit der Peſtilenz wie ſich ein Menſch damit beladen halten auch wie er ſich dafür bewahren ſoll* Regenſpurg 1533. 4. Trew.

(a) Conf. Euric. Cord. *botanolog.* p. 168.

FINIS TOMI I.

BIBLIOTHECA
MEDICINÆ PRACTICÆ
QUA

SCRIPTA AD PARTEM MEDICINÆ PRACTICAM FACIENTIA
A RERUM INITIIS AD A. MDCCLXXVIII RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET FEUDI IN ECLAGNENS.
EQUITE STELLÆ POLARIS;
PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS;
PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS;
SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ IMP. NAT. CUR. ACAD. IMP. RUSS. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; ACADEMIÆ REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. SOCC. REG. BRIT. BOT. FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED. EDINBURGENSIUM.
IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO.

TOMUS II.

AB ANNO 1534. *AD. A.* 1647.

BERNÆ apud EM. HALLER, & *BASILEÆ* apud JOH. SCHWEIGHAUSER.
MDCCLXXVII.

VIRO NOBILI

J. BAPTISTÆ ANTONIO RAST,

MEDICO LUGDUNENSI

PROFESSORI AGGREGATO AD COLL. MED. LUGD.

SODALI ACAD. REG. SCIENT. BON. LITERAR.

ET ARTIUM LUGDUNENSIS

ET SOCIETATIS AGRICULTURÆ.

OB SUA SINGULARIA IN SE MERITA

OPUS AB EJUS HUMANITATE ET LIBERALITATE SUBLEVATUM.

D. D. D.

AUCTOR.

PRÆFATIO.

Poſtquam morbus graviſſimus anni 1775 partem mihi eripuit, non licuit meliorem ordinem huic operi reddere, quem deſtinaveram. Cum ad HOLLERIUM uſque tomum I. producere maluiſſem, ſubſiſtendum fuit in PARACELSO, ne rationes typographorum turbarentur, qui ad nundinas, etiam potiſſimum vernales, ſua opera abſoluta volunt. Ita diminuta primi Tomi portione, ſecundus & ipſe mutilus ſecutus eſt, quem ad SYDENHAMIUM productum volebam, nuuc medio in libro IX. abrumpere cogor, qui cum magno viro novi voluminis initium maluiſſem conjungere.

Repetitiones, incommodiſſimum vitiorum, non potui undique vitare, in ordine chronologico etiam difficilius evitabile: pauca tamen ſunt opuſcula, quæ redeunt, deque iis in *Erratis* monui.

Totius operis idem ſapor eſt, ſpecimina propriarum adnotationum cujuſque auctoris aliquanto pleniora.

Non is mihi ſcopus eſt, qui GOULINI. Non quod contemnam ſtudium, quo pleniſſimus cenſus editionum & verſionum, & annorum ſollicita diſquiſitio continetur. Non ſperno, quod præſtare non potui. Plenos hos editionum catalogos non poſſis, niſi in magnis urbibus, perficere, in quibus ingentes librorum collectiones Tibi pateant: mihi cum meis libris fuit manendum, & cum catalogis aliorum ſcriptorum, ſæpe infidis, potiſſimum ubi de catalogis librorum venalium ſermo eſt. Feci quoad licuit, nihil pleni recepi me præſtiturum, nihil perfecti.

Id mihi ſolum fuit, quam fidem quiſque ſcriptor mereatur, expendere, de vanis, de infidis monere, bonos commendare, eoſque qui propria ſua adnotata poſteris reliquerint. Theorias ſeculo decimo ſexto & decimi ſeptimi initio in Italia imperantes, fere Galenicas, minoris feci.

Propriis

Propriis unice adnotationibus uſus ſum, diario nullo niſi ad titulos.

Erraſſe potui variis modis. Nova calamitas eſt, quod ſenili manu malas literas ducam, ut poſt aliquot elapſos menſes neque amanuenſis nomina ſcriptorum accurate legere poſſit, ſæpe neque ego; ita vitioſa literula in nomen irrepſiſſe potuerit.

Additiones habuiſſem bene multas, quas codici adſcripſi, ad libros natas, qui nuper bibliothecæ meæ acceſſerunt. Verum eædem illæ, infenſæ meis rebus, nundinæ cogunt ea omnia ad finem bibliothecæ practicæ differre. Tunc etiam plenus index accedet, & ex eo ipſo indice repetitiones, quæ hactenus paſſim latuerunt, & detegentur & corrigentur: interim de iis monui, quas adgnovi.

In opere ipſo ego tertium paulo minus tomum abſolvi, ut ſpes ſit, ſi DEUS annos aliquos vitæ meæ addiderit, abſolutum proditurum, etſi ſub manubus increvit, a numeroſiſſimis potiſſimum diſputationibus, & a titulis obſervationum etiam earum auctum, quæ in *Ephemeridibus naturæ curioſorum*, aliiſque actis academicis, reperiuntur.

Ill. RASTII auxilium mihi præſtitum hoc in volumine decuit gratum adgnoſcere, qui magnum numerum librorum rariorum, etiam rariſſimos aliquos, mecum communicavit.

Bernæ Helv. d. 7 Mart. 1777.

BIBLIOTHECA MEDICINÆ PRACTICÆ.

LIBER QUINTUS.

CHEMICI.

§. CCXLVII.

Circa hæc tempora Paracelsus exſtitit, novamque in medicina periodum eſt orſus. Non quidem nullus fuerat chemicorum medicamentorum ante eum hominem in medicina uſus. Arabes mercurium ſublimatum, oleum laterum, aliqua alia introduxerant, parcus tamen erat is uſus. Etſi porro Paracelsus non continuo priſtinam medendi rationem ſuppreſſit, mature tamen, & in Germania potiſſimum, ingens eſt facta animorum converſio. Libris Græcis neglectis, perinde ut Arabicis, morborum obſervatione & diſcrimine ſusque deque habito, ars medendi tota in efficacibus medicamentis poſita eſt, qualia, ex mineris potiſſimum, ars chemica parabat, quibus morbus ſubito quaſi abſcinderetur. Neglecta adeo morbi obſervatione, diæta parvi facta, antiphlogiſtica curatione de febribus rejecta, ad calida & alexipharmaca medici confugerunt. Inertes certe, ut tot libris ejus ſeculi lectis coram video, ſyrupi, & aquæ medicatæ, & pulveres, & longiſſima compoſitorum medicamentorum farrago, imbellia viſa ſunt auxilia, quando efficaces argenti vivi, & antimonii, & acoris mineralis, & opii, & elixiriorum effectus cum Arabica illa coquinaria comparabatur. Reſtiterunt diu Itali, diu Galli, & plerique earum gentium medici in Galeni diſciplina manſerunt. Paulatim tamen chemica auxilia prævaluerunt. Sub finem jam ſeculi XVI. vix princeps in Germania fuit, qui medico alio uteretur, præterquam chemico. Deinde cum Helmontius huic arti in ſubſidium veniſſet, etiam in Gallia, inque Belgio, chemica theoria, chemica praxis, doctam illam ſcholarum loquacitatem ſuperavit, ut videas ipſos Hippocraticos doctores, & Lindenium, & ipſum medicinæ mechanicæ parentem, Cartesium, venæ ſectionem in pleuritide detrectare, Græcorum ſpernere conſilia. Quare, cum cuique periodo ſuum ſit imponendum nomen, chemiæ auſpicia huic

periodo præfixi, etſi plurimi ſeculi XVI. ſcriptores, Græcorum, multi adhuc Arabum methodum porro ſecuti ſunt.

§. CCXLVIII. PARACELSUS.

PHILIPPUS AUREOLUS THEOPHRASTUS PARACELSUS BOMBAST ab HOHENHEIM magnificum nomen eſt, quod ſibi chemicæ ſectæ princeps impoſuit. LAURENTIUS ZELWEGER, aliquando Patriæ ſuæ rector, me repetito per literas docuit, patriam PARACELSO fuiſſe pagum *Gaiſs* Abbatiſcellanorum, non, ut vulgo dicitur, *Einſidlen.* Verum homini nomen fuit HÖCHENER. Patre natus medico, errabundam vitam juvenis vixit, & per plurimas regiones, potiſſimum metalliferas, oberravit, eaque in parte hiſtoriæ naturalis ſe exercuit. Proceſſus etiam, ut vocant Chemicos, ſ. artificioſas medicamentorum præparationes didicit undique, & a quocunque homine, & cum ſubito auxiliis potentiſſimis armatus ad lectos ægrotorum accederet, hydrargyro in acidis liquoribus ſoluto, parum in Germania noto, ſtibio, penitus fere in arte medica ignorato, helleboro pro veneno habito, opii laudano nomine velati uſu, omnium oculos in ſe convertit, ut ipſe demum doctus cautuſque ERASMUS, ei potiſſimum homini valetudinem ſuam crediderit. Primus ab a. 1527. Chemiæ publicus profeſſor artem ſuam Baſileæ germanice docuit. ASTRUCIUS mortuum facit a. 1534, STOLLIUS a. 1541; hic puto rectius, cum a. 1538. nomen ejus, & civitas S. Viti, in qua ſcripſit, in libro ſubſcriptum reperiatur.

Theoria quidem viri adeo nullius eſt momenti, ut recenſeri vix mereatur. Cum anatomes totius imperitus eſſet, ſpiritibus miſcebat omnia, & aſtris ſubjiciebat. Tria elementa faciebat, ſal, ſulfur, mercurium: non in ſolis corporibus inanimatis, ſed in corpore humano, ut rubrum ſulfur in carne, ſanguine & viſceribus, flavum in adipe, medulla atque omnibus oſſibus; viride ſal in bile: mercurius gravis in carne, levis in pulmone, mediocris in oſſibus habitaret. Pulſum in alia parte corporis prolem eſſe Saturni & Jovis, in alia Veneris & Martis &c. Sudorem eſſe multiplicem: Antimonialem per inguina excerni, arſenicalem per artus, marcaſitam per aures. Cauſas morborum eſſe in his mineris, ut peſtis cauſa in arſenico ſit: plurimi morbi in tartaro radicentur, eryſipelas ſit vitrioli, cancer colcotharis. Cuique corporis parti ſuam digeſtionem eſſe, ſuumque ſtomachum, is ni alimenta rite ſubigat, tartarum naſci, qui debeat a medico in fluiditatem reſtitui: in febre materiam peccantem ſulfuris eſſe & ſalis. Id denique habet incommodi mirus homo, quod longe alio ſenſu receptas voces ſumat, quam vulgo ſumi ſolent. Eos autem errores omnes efficacia auxiliorum compenſabat, & felicitate curationum, quam ipſe ejus doctior famulus, minime ille diſſimulator vitiorum PARACELSI, OPORINUS tamen non potuit non adgnoſcere; unde etiam factum eſt, ut nunquam homini erroni & ebrioſo neceſſaria ad victum deficerent.

Pauciſſima vivus edidit, poſthuma plurima prodierunt, quæ ſatis video, me

me plene recenſere non poſſe: difficulter etiam ſentio me evitaturum, ne idem opus duobus cum titulis redeat, adeo hæc omnia errabundæ vitæ & turbidi ingenii veſtigia gerunt. Recenſebo autem primo loco Germanica opera; germanice enim pleraque ſcripta fuiſſe videntur. In editione ergo, quam JOHANNES HUSERUS Argentorati 1603. fol. BB. paravit, ex autographis partim, & partim ex aliorum virorum liberalitate recepta curavit, decem partibus excuſa Strasburg 1616. fol. tomus I. continet.

Paramira de quinque eſſentiis omnium morborum ex autographo. De morborum origine aſtrali. De origine tartari, ſ. ejus vitioſi quod eſt a cibo & potu. De origine morborum ex ſudoribus microcoſmicis; ex elementis; ex quatuor complexionibus. De morbis a malis geniis provenientibus. De morbis ex voluntate Divina homini accidentibus. Ipſi tituli oſtendunt, ex arbitrio & pro lubitu auctoris, hæc de calamo fuiſſe effuſa.

Paramira alia de origine morborum ex ſale, ſulfure & mercurio microcoſmicis.

Paramirum tertium de morbis ex tartaro.

Paramirum quartum de morbis muliebribus, ſ. ex matrice.

Quintum de morbis quorum origo ſupra naturam eſt.

De vi & efficacia mercuriorum, quibus multum tribuebat; *de viribus verborum & characterum,* nam & in iſtis magnam vim putabat eſſe. Hæc omnia nunc primum plenius edita.

De arte aſtrali duo l.

De origine morborum ex mercurio, ſale & ſulfure fragmentum. Hæc inedita.

De morbis ex incantationibus latine.

Iterum alius l. *Paramirorum, ſ. de quatuor columnis medicinæ & fragmentum ad Paramirum.*

Aliud fragmentum.

Fragmentum de matrice. Hæc inedita.

Fragmenta de peſtilentia.

De tartaro aliqua fragmenta latine & germanice.

De tartaro nitreo, latine.

De tartaro mucilaginoſo.

Iterum varia latina *de tartaro.*

De ictero.

Ad L. XIV. *paragraphorum.*

Paragranum libri III. de fundamentis medicinæ. Philoſophia, quo nomine noſter minime eamdem ſcientiam intelligit, quam reliqui mortales. Hic enim ex hyperico vult naturam vermium diſci debere, ex viſco querno naturam epilepſiæ;

& alterius comitialis morbi ex Pæonia &c. Fundamentum artis II. Aſtronomia eſt, cui plurimum tribuit. Fundamentum III. Alchemia. Fundamentum quartum virtutes medico propriæ.

Aliud *Paragranum*, prioris quaſi compendium.

Chronica Carinthiæ, ſ. catalogus fodinarum & metallorum ejus regionis.

Defenſiones, oder Verantwortungen wegen etlicher Verunglimpffung ſeiner Misgönner. Novæ ſuæ medicinæ, novorum nominum, novorum morborum, novorum medicamentorum, vitæ errabundæ, aſperiorum vocum, odiorum in vulgares medicos, morum inclementiorum, denique curationum minus felicium excuſatio.

Labyrinthus medicorum errantium. Latine Nürnberg 1553. 4. *. Contra vulgares medicos. Non poſſe medicum Alchymiæ cognitione carere. Alias morborum cauſas eſſe, quam ſcholæ doceant. Magiæ laudes.

Adjectus eſt *ein Dialogus*, in quo medicaſter a philoſopho ob malam medendi rationem coram judice poſtulatur.

Das Buch vom Tartaro, vom Urſprung, Urſach und Heilung des Steins. Archæum materiem in calculum congelare. Officium ventriculi eſſe tartarum ab alimento ſeparare, per ſedes deturbare & per urinam, poſtquam per Archæum materia calculi deſtructa fuit. Alii tartari, ut in juncturis, in podagra &c. Rariſſimum tartarum eſſe in Valle Volturena, (*Veltlin*). Curatio, alcali glaciei, alcali aquilegiæ ſpinoſum. Calculum ex ſignatura debere expelli per lapides cancrorum, lyncis, lazuli &c. Ab iſtis cum oleo fellis terræ in ipſa urina calculum ſolvi. Medicamenta ex ſanguine calcinato ejuſque lixivio, cum liquore duræ glaciei miſto, debere per ſyringam injici, calculum fractura.

De viribus membrorum.

De primis tribus eſſentiis, Archæo &c.

Vom Urſprung und Heilung der natürlichen Peſtilenz. Inſanus libellus. In Chamædry eſſe anatomen peſtis, & in gallis quernis. Ad bubones lamium flavum & rubrum valere. Peſtis aer eſt de natura arſenicali & auripigmenti generator. Ad peſtis curationem helleborus albus, ſulfur ſublimatum, mumia, unicornu. Sed quis hæc fando repetat.

Alius libellus *de peſte.*

Et *tertius*, cujus duo ſunt libri.

Latinum opus *de morbis ex tartaro oriundis*, diverſum a prioribus. Agitur etiam de ſynovia, de ventriculi inteſtinorum & hepatis malis, de pleuritide, angina, hydrope.

Epiſtola ad ERASMUM *calculoſum*, quem curandum recipit. DESIDERIO reſpondet: hæc ep. latina eſt.

Tunc libri XIV. *paragraphorum* ex autographo auctoris.

Liber

Liber VI. *de morbis tartareis, podagra, arthritide &c.*

L. VII. VIII. *de amentia, epilepſia, Chorea S. Viti, delirio & inſania varia & diverſis ejus cauſis.*

L. IX. *de contracturis*, etiam *de calculo, colica*, vulneribus. Hi Germanici.

Libri Anonymi *de hydrope, phthiſi, chloroſi, colica, apoplexia, paralyſi, inſania, vermibus, diarrhœa, epilepſia, febre tertiana.*

De podagra libri tres. De fontibus artis medicæ.

L. II. *de podagra ipſa.*

L. III. imperfectus.

Alii duo libri *de podagra*, partim ex autographo.

De curatione epilepſiæ.

De ſuffocatione matricis.

Germanice *de morbis diſſolutis.*

Et latine.

De vermibus, germanice.

Et latine.

De caduco l. latinus ineditus.

Iterum parvi libelli aut fragmenta latina *de hydrope.*

De Colica.

De Paralyſi & apoplexia.

Duo fragmenta *de mania.*

De caduco tria.

De podagra.

Germanice *de phthiſi.*

De chloroſi.

De inſania.

De vermibus.

De diarrhœa.

Germanice *de morbis metallicis, phthiſi & phthiſi metallica, morbis a metallorum fumo, a ſalibus, a mercurio oriundis.*

Iterum latine *de ſanitate & morbo.*

De ſtercore & morbis inde natis, iſte ex autographo.

Latine varia *de generatione morborum tartareorum aliorumque morborum affinium.*

De generatione contracturæ & tremoris.

De generatione caduci, epilepſiæ, catalepſiæ, ſyncopes, maniæ.

De generatione hydropis, herniæ, tumorum &c.

De generatione ſpaſmi & tetani.

De generatione vermium, fluxuum, apoſtematum, duritierum.

De generatione febrium.

Tabella *de febribus.*

De curatione morborum tartareorum.

Hæc inedita, latina, parva.

Conſilia medica germanica aut latina. Iſta ad colicam, arthritidem. Illa Germanica adverſus catarrhos, ſarcocelen, oculorum mala, podagram, apoplexiam, pleuritidem, calculum. Ratio victus corporis imbecilli. Formulæ vinorum medicatorum.

Latine *Commentaria in I. L. Aphoriſmorum* & I. L. I. Noſter artem brevem, vitam vocat longam. Morbos noſtro ævo deteriores eſſe, quam Hippocratico. Cæterum HIPPOCRATI plerumque conſentit, deque divo ſene reverenter loquitur.

Interpretatio aphoriſmorum ſex libri II.

De purgatione.

De urinis, pulſibus, latine.

Scholia in hos libros.

De urinis germanice.

Alia fragmenta.

De modo pharmacandi, ſ. purgandi.

Archidoxorum libri IX. 1. *Myſteria microcoſmi.* 2. *Myſteria & ſeparatio elementorum.* 3. *Myſteria quintæ eſſentiæ.* 4. *Myſteria arcana.* 5. *Myſteria extractionum*, ſ. magiſteria. 6. *Specifica.* 7. *Elixiria.* 8. *Extrinſeca.* 9 *De praxi.* Aquam vitrioli cum ſale ammoniaco ſtillantem odore eſſe moſchi. Dari medicamenta adtrahentia. Cauſticum ex mercurio ſublimato, cui adamas non reſiſtat.

De renovatione & reſtauratione.

De vita longa, germanice.

Aliud fuſius de eo argumento opus, vertente OPORINO, latinum.

Fragmenta.

De præparationibus L. II. latine (proceſſus chemici).

Vitrioli ſpiritum ut prapares.

De natura rerum libri IX. Multa ſingularia. Hydrargyrum, & quæ inde præparantur; vim deſtruere qua magnes ferrum trahit.

De

De tincturis phyſicorum.

L. *vexationum* (fixationum), alia alchemica, quæ omitto.

Invitatio Paracelſi novelli profeſſoris ad ſuas ſcholas.

Latini libri VII. *de gradibus rerum naturalium compoſitionibus medicamentorum, eorum doſibus, & adminiſtratione*, vertente J. OPORINO. Germanice non exſtant.

Scholia & additamenta *ad libros de gradibus.*

Plura fragmenta, ad eos *de gradibus* libros facientia, & ad præparationem oleorum & alcalium ex quaque planta, ad morborum differentias, ad concordantiam remediorum cum morbis, cum partibus hominis.

Herbarium.

L. *de terebinthina, de melle, de xylaloe ſ. guaiaci præparatione, de mumiæ præparatione & uſu*, vertente hoc quidem noviſſime dicto J. OPORINO.

In MACRUM *de herbis.*

L. *principiorum, de ſerpentibus, araneis, buſonibus & medicamentis inde ſumtis.*

Alia inedita *de nonnullis herbis.*

De thermis, & peculiariter *de thermis piperinis* libellus.

In Tomo II.

Philoſophia ad Athenienſes L. III. de creatione orbis, ortu elementorum, & creaturarum.

Philoſophia de generationibus & fructibus elementorum. L. IV. inedita, in iis de mineris, meteoris, plantis, aquarum mineralium generatione agitur.

EJ. *de meteoris.*

Et *alter* liber.

Et *tertius*, in quo etiam de metallis, lapidibus, morbis ab elemento igneo ortis.

Alia *de meteoris.*

Et ad *morbos.*

De generatione metallorum & mineralium l. imperfectus.

De aquis naturalibus ineditum opuſculum.

De divinis operibus & ſecretis naturæ ex autographo. In illis de lunaticis, de ſtultorum generatione.

De ſagis earumque operibus, dæmoniacis, obſeſſis, ſomniis, noctambulis, ſanguine poſt mortem fluente, virtute imaginationis.

De philoſophia occulta, de characteribus virilis imaginationis, de obſeſſis.

Tr.

Tr. V., inter quos *de generatione & conſervatione* quatuor corporum elementarium, de carne & mumia, ſomno & vigiliis ſpirituum.

Fragmenta aliqua, inter ea *de noctambulis*, *de generatione ſtultorum.*

Philoſophia ſagax, *ſ. Aſtronomia magna* L. IV. mirificus liber, in quo etiam paſſim de medico adepto, de donis aſtrorum, de dono augurum, de corpore hominis ſidereo & incorruptibili dicit, &c.

Alia *Aſtronomia.*

Et *tertia* cum ſententia ſignata.

Deque *marte purgante.*

L. *Azoth ſ. de ligno & linea vitæ*, *deque cabaliſtico charactere*, quo poſt lapſum frontes hominum ſignati ſint.

Archidoxeos magicæ L. VII, de ſigillis, characteribus, compoſitione, transmutatione metallorum &c.

Multa magica omitto.

In Tomo III. Argentor. 1605. fol. 1618. fol. * poſt mortem HUSERI excuſo, chirurgica in titulo dicuntur contineri, multa vero utique medica ſunt.

Ita in libro primo Partis I. *chirurgiæ magnæ* tractatus tertius eſt *de morbis venereis.*

In P. II. exſtant *de mala curatione mali venerei* tres libri; *de ejus mali origine* octo libri, *de ſymptomatibus* decem libri, *de curatione* l. unus: *de curatione per lignum Guaiacum* duo libri; & denuo in Parte III. hujus chirurgiæ, liber *de morbo gallico & aliqua ad eum appendix.* Morbum novum eſſe ex Veneris influxu & nimio concubitu natum. Guaiacum parum fideliter morbum ſanare, mercurium vulgarem in unguento aut in ſuffitu periculo plenum eſſe, neque debere integrum, in ſubſtantia, hydrargyrum illini. Et bubonis meminit, & gonorrhϾ, quam vulgo putant anno demum 1540. innotuiſſe, (ſed vide p. 475. T. I.). Noſter turbith minerale dabat, ad bis quinque grana in diem. Quod iſtud medicamentum ſanare non poſſit, ejus medelam fruſtra ab inunctione ſperari: ſudorem nocere, balneum ex aluminis quarta decoctione admitti poſſe.

In T. IV. apocrypha *de curatione nonnullorum malorum internorum*, *ſenſibilitatis nimiæ*, *hæmorrhoidum*, *lepræ.* De venenis, ubi terram ſigillatam pro ſummo remedio prædicat, tum neſcio quod oſtruthium tranſplantatum. Malum mortuum, cui cauterium adhibet, ex flammula, cantharidibus, vel ſulfure in ſpiritu vini liqueſcente. Alii morbi cutanei.

De ulceribus, ubi *de lepra.*

Denuo *de morbo gallico* varia fragmenta latine & Germanice, & de eodem epiſtola ad Noribergenſes.

Chirurgiſcher Bücher Appendix. Manuale Paracelſi, cujus major pars chirurgici eſt argumenti.

Plurima

Plurima tamen pertinent *ad medicamenta arte chemica parata*, *ad morbos varios internos & externos.*

Tunc *analyſis urinæ*, ejus pondera, deſtillatio, uroſcopiæ ſignificatio varia, ſal, ſulfur &c.

Reliqua alchemiſtica.

Latina editio huic Germanicæ, quantum video reſpondens, prodiit Francof. 1603. 4. decem voll., cujus ſingulas partes MERKLINUS recenſet, recuſa Genev. 1658. fol. 3. vol. Prior minor collectio ceperat edi Baſil. 1575. 8. Germanice plenius curante HUSERO 4. decem voluminibus Baſil. 1589. 1590.

Seorſim prodierunt, pleraque multis a morte viri annis.

Das erſte, zweyte und dritte Buch der groſſen Wundarzney Ulm 1536. fol. Augſpurg 1537. GESN. Francf. 1562. 4.

Neue und groſſe vollkommene Wundarzney Francf. 1549. 4. BOEHMER.

Drey chirurgiſche Bücher, quorum tertius eſt *de morbo gallico* Strasburg 1549. 8. 1563. 4. HUHT.

EJ. *Wund- und Leibarzney* Francof. 1549. 8. 1561. 8.

Von der franzöſiſchen Krankheit 3. *Bücher* Nürnberg 1552. 8.

EJ. *labyrinthus medicorum errantium &c.* Norib. 1553. 4.

EJ. *Tractat von der Peſtilenz* Salzburg 1554. 4.

De vita longa L. IV. cum commentario GERARDI DORNÆI Francof. 1560. 8. B. B. recognita ab ADAMO *von* BODENSTEIN 1579. 8. 1583. 8. Multum ab helleboro ſperat.

EJ. *de gradibus, de compoſitionibus & doſibus Recepten und natürlicher Dingen* Mülhauſ. 1562. 4. TR. Baſil. 1562. 8. 1568. 8. Germanice Nürnberg 1608. 8. cum l. *de pulſibus.*

EJ. *das Buch Paramirum durch* A. *von* BODENSTEIN 1562. fol. 1570. 8.

EJ. *Baderbüchlein durch* A. *v.* BODENSTEIN Mülhauſen 1562. 4. TR.

Chirurgia magna vertente JOSQUINO DALHEMIO Oſtfranco, Germanice Frf. 1562. 4. Argent. 1573. fol. B. B. Tomus Chirurgiæ II. ab eodem verſus. *De tumoribus, puſtulis & ulceribus morbi gallici* L. II. *De curatione & impoſturis morbi gallici.* L. VIII. *Chirurgia minor, ſ. Berthonia, cui acc. de apoſtematibus, ſyronibus & nodis, de cutis apertionibus, de vulneribus & ulceribus renis, de vermibus, ſerpentibus, & maculis a nativitate ortis.* ib. eodem anno. Vertit etiam G. DORNÆUS Baſil. 8. B. B. abſque anno.

Gallice *la grande chirurgie traduite d'aprés* J. DALHEM par CLAUDE DARIOT Lion 1593. 4. 1603. 4. Montbeillard 1608. 8. Vertente PETRO HAZARD Antwerp. 1567. 8. BUR.

Ej. *philoſophica ad Athenienſes, drey Bücher von Urſachen u. Cur der epilepſie: von Urſprung u. Heilung der contracten Gliedern* Cölln 1564. 4. Tr.

Ej. *drey Bücher* I. *eine Verantwortung über die Verunglimpfung ſeiner Miſgönner;* II. *von dem Eingang der Aerzte; von der Urſprung der tartariſchen Krankheiten, Stein, Gries &c.* Cölln. 1564. 4.

Ej. *etliche Tractaten vom Podagra, Schlag, fallende Sucht, Taubſucht, Unſinnigkeit, kaltem Wehe, Colick, Schwindel, &c.* Cölln. 1564. 4.

Ej. *Holzbüchlein von Nuz u. Gebrauch des Franzoſen Holzes* 1564. 8. Draud.

Opus chirurgicum oder wahrhafte u. vollkommene Wundarzney, curante A. von Bodenstein Francof. 1565. fol. Boehmer Baſil. 1581. fol. 1585. fol. ib.

Drey nützliche Bücher von der franzöſiſchen Krankheit Strasburg 1565. 8. Baſil. 1578.

Ej. *de cauſis & origine morborum. De morbis inviſibilibus* Cölln. 1566. 4.

Ej. *de phyſiognomia morborum, terebinthina & utroque helleboro, morbo caduco, matricis peſte, ligno guaiaco: explicatio aliquot aphoriſmorum* Hipp. Cölln. 1567. 4. Lehman. Curatio podagræ, quæ abſolvitur purgatione: de mumia, auro potabili, tunc epilepſiæ, febrium, hydropis curatione, etiam vulnerum, per ſpecifica, characteres. Vaniſſima plurima.

Ej. *Schreiben von den Krankheiten ſo der Vernunft berauben,* durch A. v. Bodenstein 1567. 4. B. Tig.

Ej. *von der Bergſucht drey Bücher* Dillingen 1567. 4.

Ej. *medici libelli* Cölln. 1567. 4.

Von Vitriol und Erdharz Baſil. 1567. 4. B. Tig.

Arzneybüchlein von Franzoſenholz Cölln 1567. 4.

Ej. *Pyrophilia vexationumque liber. Accedunt contracturæ origines & cauſæ. Quatuor morborum capitalium, podagræ, epilepſiæ, paralyſis & hydropis curæ.* Baſil. 1568. 8. Huth.

Ej. *medicinæ utriuſque & philoſophiæ compendium acc. de vita longa.* Vita Paracelsi.

De urinarum & pulſuum judiciis Colon 1568. 4. B. B. Argent. 1568. 4. Lind. Mirificus libellus, in quo Paracelsus proprias & inauditas opiniones ſequitur. Bene quidem diſtinguit urinam cruoris & cibi, & permiſtam ex utraque materia urinam, ſed tartarum vult adgnoſci ex circulo unico plumbei coloris; ex hypoſtaſi ſalis qualitatem; tincturam lotii ſulfuris naturam, fundum copiam mercurii denotare. Mulieris urinam adgnoſci ex parvis bullis inter duas parvas hypoſtaſes interceptis. Mucilago ſignum eſt calculi. Fætor lotii varius & plurima diſcrimina. Sic miri pulſus, etiam globuloſi. Signa ex facie &c.

Ej.

Ej. *von Harn u. Puls Urtheil u. der Phyſiognomie* Cölln. 1568. 4. Argent. 1608. 8.

De præparationibus mineralium, *curante* ADAMO *von* BODENSTEIN 1569. 8.

Etliche Tractat von naturlichen Dingen, Kräuter, Metallen, Mineralien, Edelgeſteinen Strasburg 1570. 8.

Ej. *Archidoxorum Theophraſtica.* L. IX. *de renovatione & inſtauratione; de vita longa* Cölln 1570. 4.

Et XII. *Bücher Archidoxorum durch* J. ALB. WIMPINÆUM München 1570. 8.

Et *Tractätlein zu den Archidoxis gehörig der* III *Theil die Medicin zu adminiſtriren. Der* IV *wie man den Thieren das Gift nimmt* München 1579. 4.

Ej. *Archidoxorum X Bücher* Baſil. 1570. 4. Latine 1592. 8. ib.

Ej. *Archidoxa* Baſil. 1579. 8.

Paragraphorum L. XIII. denuo Baſil. 1571. 4.

Paragraphorum L. XIV. Baſil. 1575. 8. *. (*a*). Compendium eſt praxeos. Morbi & medicamenta. Morbi diſſoluti; morbi vermium; morbi caduci. Undimia ſ. morbi reſoluti, tabes, lepra, gutta, aſthma, febres putridæ, cephalalgia, morbi uteri, dolores dentium. Nihil ſani. Caducum eſſe ex chao, inde debere medicamenta ſumi. In podagra opium clanculum dat.

De natura rerum L. VII. *De natura hominis* L. II. Baſil. 1573. 8. LIND.

Ej. *Schreiben de tribus principiis*: *l. vexationum durch A. v.* BODENSTEIN 1574. f.

Chirurgia minor ſ. Berthonia vertente GERARDO DORN Baſil. 8. *. Varia medica intercedunt. Gallice Pariſ. 1623. 8.

PARACELSI *invectiva in medicos academiæ regiæ, morbi interni, l. de vermibus* abſque anno 8.

Ej. *metamorphoſis durch* A. *v.* BODENSTEIN Baſil. 1574. 8. 1584. 8. Alchemiſtici potius argumenti.

Teſtamentum PHIL. THEOPHR. PARACELSI Strasburg 1574. 8. BOEHM. Alterius puto auctoris.

Volumen medicinæ paramirum. De medica induſtria, von der Aerzte Geſchicklichkeit Strasburg 1575. 8.

Collectio duorum voluminum 1573. 8. Baſil. 1575. 8. B.B. latina, in qua *Archidoxa de vita longa* L. V. *De principiis* L. I. *Deſcriptio Laudani. De natura rerum naturalium* L. VII. *De natura hominis* L. I. *De ſpiritu vitæ* L. I. *Vires membrorum principalium. Tinctura phyſica.* L. *Vexationum. Manuale de compoſitione metallorum, de gradationibus & præparationibus* L. V. *de antimonio, de elleboro* L. VII.

de modo medicamenta adminiſtrandi T. II. *Paramira* L. II. *de cauſa & origine morborum ex tartaro* L. III. *de matrice.* L. I. *de cauſis morborum inviſibilium. Paragraphorum* L. XIII. *de creatione & generatione hominis* L. IV. *de morbis arthriticis* L. III.

Ej. *philoſophiæ ſagacis von der groſſen und kleinen Welt* II. *Bücher* Francof. 1576. 4.

Ej. *etliche conſilia durch* Τοξιτης Strasburg 1516. 8.

Ej. *von der Peſt an die Stadt Sterzingen* Strasburg 1576. 8. Cum commentariis Jobi Kornthauer Oppenheim 1613. 4. Francofurt 1622. 4. *. 1640. 4. cum Capellutio. Libellus eſt, quem Paracelsus civitati Sterzingen inſcripſerat. Dari peſtem externam, & aliam internam; nullo extus ſigno ſe prodentem. In interna, tres, quas nominat, venas, debere incidi; deinde medicamentum dari, quod ſudorem cieat. Adverſus magnos capitis dolores de pede ſanguinem mitti. Bufones ſiccatos abſceſſui in peſte imponi. In tertia peſtilentia terebinthinam cum ovi vitello intritam laudat. Carbunculum (*Blutdruſe*) ſapphiro circumduci jubet, ita anulum nigrum naſci, & carbunculum ſeparari atque elabi.

Ej. *Schreiben von den Franzoſen in IX. Büchern: Irrthum der Aerzte* &c. Baſil. 1577. 8.

De reſtituta utriuſque medicinæ vera praxi edente Ger. Dornæo Lion 1578. 8. Lind.

Methodus pharmacandi was ein Arzt am Menſchen zu curiren hat Strasburg 1578. 4.

§. CCXLIX. Varii Anni 1534.

Hieronymus Montuus (de *Monteux*) Medicus regius, Sebastiani fil. dominus in Mirabel.

Ejus ſunt *de medicis* ἑξαλογοι i. e. *ſermones* VI. *quorum* 1. *de ſectis medicorum.* 2. *de diſciplinis quæ dogmaticis neceſſariæ.* 3. *de dogmaticorum officio.* 4. *de excellentia dogmaticorum.* 5. *de eorum conſiliis*, 6. *& ſtipendiis.* Ej. *epitome de humorum differentiis & indiciis* Lion 1534. 8. Rast.

Ej. *de dignitate medici* prodiit cum patris *dialexibus* Lion 1537. 4. Medicum omnia vult noſſe. Hippocratem carpit, qui dialecticam ignoraverit.

Ej. *compendiolum curatricis ſcientiæ longe utiliſſimum acc. ſylloge de purgatione* Lion 1556. 8. *. Collectio generalium & theoriæ meræ.

Ej. *juvenilia.* 1. *Itinerarium.* 2. *De admirandis qualitatibus, quarum cauſæ ignotæ ſunt.* 3. *Selectorum Centuriæ duæ in aphoriſmos redactæ.* III. 4. *De his quæ ad rationalis medici diſciplinam, laudes, conſilia & præmia pertinent* (idem qui p. 537.) 5. *de*

5. *de medica thereſi* L. I. Lion 1556. 8. LIND. Iſta *Thereſis* ſola Lion 1556. 8. LIND. RAST.

EJ. *de activa medicinæ ſcientia commentarii duo*, I. *de ſalubritate non tuendæ ſanitatis, verum ad plures annos producendæ vitæ.* II. *univerſales canones qui curationes morborum explicant* Lion 1557. 8. LIND.

EJ. *haloſis febrium, quæ omnium morborum graviſſimæ ſunt* L. IX. *Morbi venerei curationes : de infantium febribus & pleriſque aliis malis* Lion 1558. 8. LIND.

EJ. *chirurgica auxilia ad aliquot adfectus, qui repentinam exigunt curationem, morbi item venerei curationes* Lion 1558. 4. ASTR. Deſcribit uſum guaiaci, pilularum Barbaroſſæ, ex argento vivo, ſcammonea, rheo, moſcho, compoſitarum in quibus hydrargyrum improbat; tum inunctionem mercurialem, qua etiam deſperati ægri ſanentur, demum ſuffimenta.

EJ. *anaſceve morborum tomis* III. Lion 1560. 8. *. Morborum cauſæ & curationes collectæ ſecundum morbos a capite ad calcem. Multa vana & ſuperſtitioſa. De pleuritide contra BRISSOTUM.

EJ. *practica medica: partes ſex,* 1. *De profligandis humani corporis morbis particularibus.* 2. *de febribus deprehendendis & expugnandis.* 3. *de curandis infantum morbis & febribus.* 5. *de tuenda ſanitate, de ſalubritatis tutela.* 6. *Compendium curaticis ſcientiæ* Venet. 1626. 4. TREW.

EJ. *de infantium febribus* Lion 1558. RAST.

EJ. *commentaire de la conſervation de la ſanté & prolongation de la vie* Lyon 1559. 8. HARL. & 1572.

HIERONYMUS ACORAMBONUS, Eugubinus, profeſſor Patavinus, praxin Romæ ſecutus.

EJ. eſt tract. *de putredine* Venet. 1534. 8. LIND.

EJ. *tract. de catarrho* Venet. 1536. 8. LINDEN, & cum SEXTO PLACITO Baſil. 1538. 4.

EJ. *tr. de lacte* Venet. 1536. 8. *. Nürnberg 1538. 4. BOEHMER. Librum dudum ſcriptum, remiſſum ab auditore qui deſcripſerit, & reparatum eſſe. Quærit, num lac in putrida febre exhiberi poſſit: quare neceſſe ei fuit agere de lactis natura, de qua apud villicos nonnihil inquiſivit. Lac temperatum eſſe; neque frigidum, neque calidum: opiniones veterum repetit, de caſeo, de ſero lactis, hoc duplex eſſe, frigidum, & in igne paulum calens. In gravidis feminis venam ſecare jubet, ad cavendos abortus. Phthiſin lacte ſanavit. Dari, ubi in febre putrida aqua lactis tuto exhiberi poſſit, tum in declinationibns longarum febrium. Exemplum utiliſſime propinati in putrida febre longa lactis caprilli, aliud in febre longa, & in catarrhali diuturna PETRI BEMBI. Lac caprillum aſinino præfert.

Christophori Heyl *artificialis medicatio*, *ſ. paraphraſis in* Galeni *l. de artis medicæ conſtitutione cum aliis nonnullis* Mogunt. 1535. 4. Haenel.

Vertit idem L. Galeno adſcriptum *de renum adfectionibus*.

Soteris nomine edidit Nicandrum alioſque veteres.

Joh. Agricolæ Ammonii *ſcholia in* Galeni *therapeuticen* Auguſt. Vind. 1534. 8. Falc.

Ej. *medicinæ herbariæ liber ſecundus de medicamentis ſimplicibus & compoſitis* Noriberg 1534. 8. Baſil. 1539. 8. *.

Ej. *Aphoriſmorum* Hipp. L. VII. *in novum ordinem conjecti.* Ej. L. VI. *epidemicorum ex verſione* Fuchsii Ingolſtatt 1537. 8. L.

Ej. *comm. in artem medicinalem* Galeni Baſil. 1541. 8. L.

Ej. *in Galenum de locis adfectis comm.* Baſil. 1537. 4. L.

Idem Nicolaum Alexandrinum *de compoſitione medicamentorum translatum* a Nic. Rhegino cum *ſcholiis* edidit Ingolſtatt 1541. 4.

Collectio Baſileæ prodiit, in qua Agricolæ (puto Johannis) *epiſtola de variis rebus medicis*, Galenus *de inæquali intemperie cum commentariis* J. Agricolæ *& ementatione in præcipuos auctores ſimplicium medicamentorum & in ſcholia omaſtiga apologia* 1539. 8. Gunz.

Joachimi Camerarii, ſenioris, viri doctiſſimi, l. *de theriacis & mithridatiis cum* Galeni *libellis* ejusdem argumenti Noriberg. 1534. 8.

Ej. *victus & cultus ratio quatuor in ſingulos menſes verſibus expoſiti. Cum ſchola ſalernitana* Antwerp. 1562. 16. Lind. Francof. 1582. 8. *.

Ej. *narratio de* Helio Eobano Hesso Lipſ. 1696. 8. Gunz. vide p. 511.

Georgii Bersmanni *Alcon ſ. querela de obitu* Joachimi Camerarii Lipſ. 1574. 4. Gunz.

Domin. Burgauer *ob das Podagra möglich zu curiren, oder nicht* Strasburg 1534. 4. 1558. 8. Trew.

Schola Apiciana Polyonymi Syngraphei *ex optimis auctoribus conſtructa* Francof. 1534. 8. Falc.

Antonii Galfredi, Condriaci, in l. *novæ Academiæ Etruſcorum apologia cum* Symphoriani *nonnullis* Lion 1534. *. Ironia. Acriter in Arabes & eorum medicamenta. Helleboro ne utamur monet.

Michael (C. de V.) Johann Paschalis, Sueſſanus, *de morbo quodam compoſito, qui vulgo apud nos gallicus appellatur* Neapoli 1534. 4. Astr. & in *collectione* Luisini. Summum mali remedium eſſe hydrargyrum in ſaliva exſtinctum, poſt aptas digeſtiones. In ſene debili ſe longo uſu & interpolato copiam hydrargyri compenſaſſe, quo coactus ſit ſubinde abſtinere: Curatio per ſudorem alia;

alia, abſque argento vivo, homine in dolium deſidente, qui recipit vaporem marcaſitæ, cui infuſum acetum: huic curationi plurimum tribuit, Guaiaco minimum. Salivationem inunctionem mercurialem ſequi, tamquam rem non perpetuam.

THOMAS ELYOT, *caſtle of health.* Lion 1534. 12. OSB. 1539. 4. 1541. 12. AMES. & alias.

A much profitable treatiſe againſt the peſtilence, translated by Th. PAYNER Lond. 1534, 12. AMES., neſcio, quo auctore.

JAC. GENGER *conſilium de peſtis regimine præſervatione & cura* Aug. Vind. 1534. 8. LIND.

§. CCL. VALERIUS CORDUS.

Haſſus, Simmeshuſæ natus, EURICII filius; præcocis ingenii & indefeſſi laboris vir, qui, ſi fata ſiviſſent, medicam materiam, quam ſibi illuſtrandam ſumſerat, procul dubio per omnes ſuas partes auxiſſet, animalia, plantas & mineras: ſed eum, cum per æſtivos ſoles in Italia plantas legeret, morbus acutus Romæ abripuit.

Poſt mortem viri eximii cum GESNERI l. *de rebus foſſilibus* prodiit CORDI libellus *de haloſantho*, ſ. *flore ſalis*, quod nomen ſpermati ceti impoſuit eo ævo parum noto. Ejus notas & vires medicatas tradit, quales tunc innotuerant.

EJ. *Diſpenſatorium pharmacorum omnium* Nurnberg. 1535. 8. LIND. Pariſ. Tubing. abſque anno WILLER 1548. 12. Venet. 1556. 12. TR. Lion 1561. 12. TR. 1680. 16. Lion 1579. 16. 1600. 12. LIND. 1621. 16. 1651. 16. Antwerp. 1560. 16. hic cum PETRI COUDENBERG notis; & alias ſæpiſſime recuſum (*a*). Continet primum compoſita medicamenta eorumque vires medicatas: PETRUS COUDENBERGIUS in *ſcholiis* ſimplicia medicamenta expoſuit. Deinde libellus hic redit, quem GESNERUS cum CORDI *adnotationibus* in DIOSCORIDEM Argentor. 1561. fol. *. ediderat, in quo noſter agit de natura purgantium medicamentorum & de oleorum deſtillatione, cum encheireſibus, & fuſius de præparatione olei vitrioli &c.

Adjecerunt, in poſterioribus certe editionibus, varios alios libellos, JACOBI SYLVII *de delectu, compoſitione & duratione ſimplicium*, & de adulterationibus eorum cognoſcendis: denique de ſuccedaneis. MATTHIÆ de LOBEL *diarium pharmacorum parandorum.* Tunc *purgantia medicamenta compoſita, ſuccedanea.* Porro RONDELETII tr. *de theriaca.* Formulas nuperiorum poſt CORDUM inventorum & ſelectorum medicamentorum, & FRANCISCI DISSALDEI pharmaceutica biblia: denique FRANCISCI JOEL *medendi methodum.*

Lego

(a) Conf. *B. Bot.* I. p. 282.

Lego *le guide des apothicaires par* VALERE CORDUS Lion 1572. 16. RAST. & *Leidsmann in medicynen* Amſterdam 1662. 8. SARRY.

Porro collegium medicum Noribergenſe diſpenſatorium CORDI recenſuit, & novis compoſitionibus auxit; ſenatus vero ejus civitatis ſua auctoritate ſanxit, ut perennis pharmacopœorum norma eſſet. COUDENBERGII *ſcholia* IIDEM retinuerunt, tum fragmenta etiam SYLVII. Hæ editiones ſunt Norib. 1592. fol. 1612. fol.* 1666. fol.

L. *de artificioſis extractionibus, de deſtillatione oleorum, de deſtillatione olei chalcanthi* prodierunt C. GESNERO edente Argent. 1561. fol. *. Redeunt in editione 1651. 16.

Epiſtola ad ANDREAM AURIFABRUM *de trochiſcorum viperinorum adulteratione* exſtat cum SCHOLZII *collectione* Francof. 1598. fol. &c.

Vitam viri dedit HIERONYMUS SCHREIBER, excuſam Argentor. 1563. fol.* cum *adnotationum* libro V.

§. CCLI. ANNI 1535.

Collectio Veneta I., in qua libelli N. LEONICENI, ULRICI ab HUTTEN, L. PHRISII, JOHANNIS ALMENAR, ANGELI BOLOGNINI, & P. ANDREÆ MATTHIOLI recuduntur Venet. 1535. 8. ASTR.

Inter eos libellus eſt MATTHIOLI, ab ipſo auctore citatus (*a*), anno poſtquam L. PHRISII opuſculum eſt editum, nempe 1531. (*b*) viri opus, inter botanicos celebrati. Morbum gallicum ſecundum quatuor præcipua hominum temperamenta diſtinguit, cuique curationem propriam opponit: ita ut inunctiones mercuriales nunquam omittat. Guaiacum imbelle videri auxilium. Laudat tamen etiam ad hoc malum, adque alios etiam morbos, peſtem ipſam, & melancholiam pro dæmoniaca habitam, mercurium præcipitatum rubrum, & ſpiritum ſulfuris per campanam. Ex oſſe cruris hominis ſæpius inunctionem paſſi hydrargyrum manaſſe. Ut hominem ſanaverit, cui caries oſſis medullam corruperat; igne admoto & unguento mercuriali.

IDEM in magno, ad DIOSCORIDIS ductum, opere, memorabilia experimenta recenſet, de venenis variis reis hominibus Romæ & Pragæ exhibitis, deque eorum venenorum felici curatione. Vim napelli lapide bezoar ſuperatam eſſe; arſenicum vi pulveris cujusdam arcani. Sic plurima alia a Cl. viro adhibita huc faciunt ad venenorum & medicamentorum naturam pertinentia.

In *Epiſtolis*, quarum libri III. Pragæ 1561. fol. * prodierunt, plurima ſunt argumenti practici. Utique vomicam per urinas depurari poſſe, viam eo ducere per venam ſine pari. Guaiaci decoctum valde calefacere, bilioſis non conferre. De

(a) *Epiſt* p. 46.
(b) Conf. T. I. p. 504.

De cauſa morbillorum, num in menſtruo ſanguine ſit. Adverſus quartanam enormis compoſitio, quæ helleborum recipit. De emplaſtro albo DAMOCRATIS & de tryphera. Sagittæ helleboro albo venenatæ: adverſus earum virus mala cotonea valere. In morbis diuturnis per multos dies medicamenta alvum ducentia continuari poſſe. Non debere armenii lapidis ſcrupulum lactenti puero propinari. Argentum vivum adverſus vermes tuto ſumi. Lapides in hepate, in felle humano bubuloque viſi. Ratio præparandæ accurate theriacæ. Variarum compoſitionum *ingredientia*. Mithridatii præparatio. Noxæ a veneris abſtinentia diuturna.

EJ. *conſilia aliqua* ſunt in SCHULZIANIS. Polypharmacus fuit.

GUNDISALVUS FERNANDEZ, ſ. GONSALO HERNANDEZ, vir militaris, in civitate S. MARIÆ Americæ vixit, ejus oppidi rector, & in civitate Dominica. Confirmavit ex inſula hujus nominis morbum inquilinum cum ſecundo COLONI itinere in Europam advectum fuiſſe, perque milites GUNDISALVI FERNANDI (*el grande capitaneo*) diſſeminatam.

Diximus de ejus *ſummario de la hiſtoria general y natural de las Indias occidentales* Venet. 1525. 4. * recuſa cum RAMUSIO, in Tomo III. Venet. 1556. fol. *.

Alterum majus opus fuit, *la hiſtoria general y natural de las Indias occidentales* Toled. 1526. fol. Guaiaci arborem deſcribit & lignum ſanctum. Duo fragmenta eo facientia recuſa exſtant in *collectione* LUISINI. Proprium libellum, ſ. *dos tradados del palo de Guaiaco y del palo ſanto*, NICOLAO ANTONIO dictos, ASTRUCIUS non putat unquam prodiiſſe. Ipſum lego GUNDISALVUM, morbo gallico adfectum, ut curaretur Indiam petiiſſe, & Guaiaci ope integre reſtitutum in Europam reverſum eſſe.

ALEXANDER TRAJANUS PETRONIUS, archiater pontificius.

EJ. ſunt *Propoſita ſ. Aphoriſmi medicinales* 149. Venet. 1535. 8. GESNER.

EJ. *de morbo Gallico* libri VII. & in *collectione* ALUISII LUISINI. Morbum ipſum ortum a. 1493. anno vero 1530. petechias primum animadverſas fuiſſe. Gallicum morbum nuper mitiorem factum eſſe, & ex contagione gigni. Præter guaiaci uſum, etiam Sarſaparillam & Chinæ decoctum recenſet. Perinde hydrargyro hunc morbum ſanari, ſed cum magnis malis; in ſolo tamen hydrargyro ſpem ſupereſſe, quando priora auxilia non ſufficiunt. Suffimenta in malo inveterato admittenda. Pilulas, candelas medicatas & alia recenſet, non ita ut probet. Nullius facit FREINDIUS.

EJ. *de victu Romanorum & de ſanitate tuenda libri V.* acc. L. *de alvo ſine medicamentis mollienda* Rom. 1581. fol. *. vel 1582. fol. ut lego, & 1691. f. nam uterque annus reperitur. Italice *del vitto de i Romani e di conſervar la ſanita &* l. II. *del mantenir il ventre molle ſenza medicine* Rom. 1692. SMITH. Integrum de ratione vivendi, deque qualitatibus omnium alimentorum ſyſtema, cujus exi-

gua pars Romanos propius tangit. Non debere matutinis horis vulnera deligari, quod aer ſiccior ſit: ſiccam & calidam æſtatem magis noxiam eſſe, quam humidam & frigidiorem. Cum a. 1577. ſeptentrionales venti noctu ſpirarent, interdiu auſtrales, ſalubris fuit annus. Aquæ Romanæ puteales eodem tempore turbidæ fiunt, quo Tiberinæ, quas ipſas noſter excuſat. De acidulis Romanis. Morbi cuti proprii, & *Capiplenium*, a ſanguine in caput congeſto, naribus ſiccis. De *languore*, qui morbus eſt hypochondriacus. Qui æſtate Neapolin petunt, eos fere perire ob æſtum, neque tamen interire, ſi lente iter fecerint. Ambulationem matutinam alvum mollire.

JACOBI ALLAXINI *medicæ diſceptationes, quibus recentiorum & Arabum permulti errores ad veterum diſciplinam expenduntur* Pariſ. 1535. 8. HOUSS.

MATTHÆI VICECOMITIS, Mediolanenſis, *regimen adverſus peſtem* Venet. 1535. 8. LIND.

J. BAPTISTÆ GONFALONERII, Veronenſis, *de vini natura ejusque alendi & medendi facultate diſquiſitio* Venet. 1535. 8. FALC. Baſil. 1535. 8. *. In uno vino calorem eſſe & frigus, & humidum & ſiccum.

ALEXANDRI de VICENTINIS *de foco putridarum febrium continuarum apologia pro* GALENO Venet. 1535. 4. RIV. LINDENIUS annum facit 1635. qui error, ut puto, typographicus eſt.

GEORGII COLLIMITHII *artificium de applicatione aſtrologiæ ad medicinam, de convenientia earumdem, de ratione dierum criticorum, de diebus criticis inveſtigandis ex figura cœli: de adminiſtratione pharmacorum & phlebotomiæ: Canones poſtremi* Argentor. 1535. 8. L.

NARCISSI SOLANI *concordia Barcinonenſium medicorum & pharmacopolarum* Barcinone 1535. ut lego & 1543.

MARIANUS SANCTUS *de putredine* Venet. 1535. 8. L.

EJ. *de ardore urinæ, & difficultate mejendi* Venet. 1558. 8. L.

EJ. *digreſſio de putredine ſuper Fen tertium* QUARTI AVICENNÆ *ad verbum exſcripta* 8. TR.

Officio di Ricette Venet. 1535. 8. RAST.

§. CCLII. HIERONYMUS CARDANUS.

Vel *Caſtilioneus*, ut in primis ſcriptis ſuis ſe dixit, nothus, medicus, mathematicus, aſtrologus, polyhiſtor & polygraphus, vir mirifici ingenii, ad inveniendum in difficillimis mathematicis quæſtionibus idoneus, ſed inſtabilis & irrequietus, bis de catalogo medicorum patriorum rejectus, inque ſuis adnotationibus non ſemper cautus, vanus idem & περιαυτολογος, aliquandiu Bononiæ ſupra ordinem profeſſor fuit. Scripſit adeo rapide, ut *librum de medicamentis ſimplicibus* intra 15. diem abſolverit.

EJUS *de malo recentiorum medicorum medendi uſu.* EJUS l. *de ſimplicium medicamentorum noxa* Venet. 1536. 8. * 1545. 8. LIND. Pariſ. 1565. 8. Animoſus juvenis multa medicis ſui ævi objicit. Nimis liberaliter carnem & vinum ægrotis indulgere. Piſces recte carnibus præfert. Pharmacopolis frequentes *qui pro quo* ſubſtitutiones exprobrat. Aquas ſtillatitias univerſas, & purgantia compoſita medicamenta, vulgo benedictas, rejicit. Venam in pleuritide ſecat e directo lateris adfecti. Petechias a morbillis recte ſeparat. Aloen tamen ventriculo nocere. Non debere alvum ſoldanella cieri. Phthiſin nunquam ſanari. Arteriotomen non bene a medicis derelictam eſſe. *Altero* libello oſtendit, ſimplicia medicamenta purgantia nocere poſſe, & recte per artem componi, ut corrigantur.

EJUSD. *contradicentium medicorum libri II.* Lion 1548. 4. Pariſ. 1565. 8. *. Marburg 1607. 8. Spiſſum opus. ARISTOTELIS & GALENI, vel GALENI & ARABUM, aut GALENI & ARABUM varia loca proponit, expendit, pro altera parte decidit, ſæpe contra GALENUM, ſæpe ut ARISTOTELI, ut ipſis etiam Arabibus faveat. Utilitatem aliquam adnotationes addunt, ſed eæ ipſæ tamen alias ſuperſtitioſæ ſunt & eo fine congeſtæ, ut credas fieri, quæ fieri nunquam putaſſes. Ex tertiana febre eſſe, qui perierint. Hiſtoria thermarum Italiæ. De venenis, potiſſimum longis, tractatio.

Acc. ejus *libellus de Sarſaparilla.* Plus valere ad luem veneream quam Cinam. Decocti uncias duodecim in dies ſumi debere. Hiſtoria mali epidemici funeſti anni 1545, febris malignæ cum nauſea & ventriculi inflammatione. In libello *de Cina;* ut ad luem gallicam adhiberi debeat. Impinguare: ſua vi, non per ſtrictum vitæ genus morbum ſuperare. Phthiſicos ſe pluſculos curaſſe, neque neceſſe eſſe china uti. Iſte *de Cina & Sarſaparilla* liber prodiit etiam Antwerp. 1564. 8. *.

EJ. *libri de ſubtilitate* XXI. Noriberg. 1550. fol. hic primum, deinde Pariſ. 1551. f. MAITT. 1553. 1554. fol. LIND. Lion 1551. 8. TR. 1553. 1554. 1559. fol. 1580. 8. Baſil. 1560. fol. *. 1582. 8. SARRY VICAT. 1611. f. 1664. 4. SARRY. Sed dedicatio eſt anni 1552.

Germanice Baſil. 1559. fol. & *compendium* auctore PANTALEONE 1554. f. TREW. 1591. f. B. Tig. 1593. f. 1597. f.

Gallice vertente RICHARDO le BLANC Pariſ. 1556. 8. NAUDÉ. 1584. 8. *. Mala verſio.

Magna rerum varietas & miſcella materies, ut cum cautione qui legerit, non pauca lectu digna, multa etiam ſuſpecta & vana ſit offenſurus. L. I. aquam plantaginis magis quam aquam lactucæ refrigerare. Calculum veſicæ parietaria herba in aquam arte mutata confringi. Poſt plurimos ventriculi dolores, calculum ovi mole in eo viſcere eſſe repertum. L. V. in feminæ cephalea adfectæ, & ante biennium mortuæ, calvaria hydrargyri duas uncias repertas eſſe. In L. VI. narrat Mediolani fuiſſe, qui fuſo plumbo manus lavaret. L. IX. a ſcorpione

pione *alato* prope Patavium percuſſus CARDANUS nihil mali paſſus eſt. L. X. cum rabiens lupus multos homines momordiſſet, perierunt omnes, præter unicum, quem beſtia multis vulneribus pene laceraverat. L. XI. vitiliginem facile ab equis in homines tranſire, & veterinarios medicos inficere. L. XI. qui 20. & 30. dierum inediam tolerarint. L. XII. leproſos balneo primogeniti filii nuper partu editi ſe teſte convaluiſſe. Subito mortua femina, quæ planctu in gravi infortunio abſtinuerat. L. XVIII. oleum populeum temporibus inunctum grata ciere ſomnia. Multa vaniſſima ſpecifica. Se per inſomnia hoc totum opus prævidiſſe. L. XIX. morbus magice curatus.

In editione 1560. adjecta eſt *actio prima in calumniatorem*, nempe SCALIGERUM, qui contra hoc de ſubtilitate opus ſcripſerat.

EJ. *de rerum varietate* L. XVII. Baſil. 1557. f. * &c. Phyſica pleraque: huc tamen faciunt in L. VIII. de homine varia. Ecſtaſis CARDANO familiaris. Capitis dolor periodicus matutinus. Mirificum lotii profluvium. Lapis in jecore humano viſus. Lues aliquæ armentorum. Peſtis: eam præſagiri a pane citiſſime mucorem contrahente. Reliqua vaniſſima omitto.

Opuſcula artem medicam exercentibus utiliſſima. De cyna radice ſ. de decoctis. Conſilium pro principe difficultate ſpirandi laborante. Conſilium pro fluxu ſanguinis coercendo. Conſilium pro lepram patiente. Medicinæ encomium. Actio in calumniatorem librorum de ſubtilitate Baſil. 1559. fol. *. Valde laudat aquæ uſum. Lixivio caput lavare, deinde frigidam ſuperfundere jubet, id ſibi feliciſſime ſuccedere. Scotos, nam Scotiam adiverat, frigidæ omni mane ſe immergere, deinde curſu ſe exercere, quoad incaleſcant. Aquæ uberrimo potu CARDANI patrem ſanatum eſſe, cum auripigmentum bibiſſet. Noſter ſola aqua ter febrem ardentem curavit; eam aquam ſurſum & deorſum purgare: in febre peſtilenti & hectica ſummum eſſe remedium. Aether CARDANI eſt ſpiritus vini, qui ſepties cohobatus ſit, ut pene æque acris reddatur, ac quidem aqua ſeparatoria: eum ætherem ad vitam longam facere. *De chinæ radice* l. dictus eſt.

Conſilia nihil habent memorabile. Unguentum ad ſcabiem deſcribit, quo ſe ipſum, nulla ſervata victus ratione, curavit; id ſulfure fit cum tithymalo in unguentum trito.

In *Encomio medicinæ* divitias & honores extollit, quos aliqui medici ſint conſecuti, tum felices curationes in morbis difficillimis, & quos adſtantes dæmoniis tribuerant. Recuſum eſt Roterdam 1644. 8. 1665. 8. LIND. cum aliis *Elogiis*.

Reſponſio ad SCALIGERUM, aſpera, ambitioſi hominis, qui ab alio perinde ambitioſo homine de throno detrudebatur. Aliqua fatetur a ſe errata eſſe, eaque ſe correcturum.

Memorabilia pauca. Platanos ſe Edinburgi vidiſſe. Mirifica hiſtoria CARDANI, qui in utero materno abortivi pharmaci uſu pene enectus, partu difficili editus, graviſſimis cum morbis ſit conflictatus.

De

De cyna radice multo plenius: huic radici vires tribuit quam piperis majores. Unciam unicam (tres demum uncias in morbo inexpugnabili) cum quindecim aquæ libris coquit in vaſe clauſo, ad unius tertiæ partis conſumtionem.

Somniorum Syneſiorum omnis generis inſomnia explicata libri IV. L. *de libris propriis. De curationibus & prædictionibus admirandis. Actio in* THESSALICUM *medicum. De ſecretis; de gemmis & coloribus* Baſil. 1562. 4. 1584. 4. LIND.

EJUSD. *in ſeptem aphoriſmorum Hippocratis particulas commentaria.* EJ. *de venenorum differentiis, viribus & præſidiis, præſertim de peſtis generibus omnibus, præſervatione & cura. Acc. de providentia temporum* Baſil. 1564. fol. B. B. Patavii 1653. 4. *. In ſenio hæc ſcripſit, cum coactus de patria deceſſiſſet, amiſſa etiam cathedra. Fuſa in GALENUM diſputatio, quem grammaticum vocat, cujus ſchemata mathematica valde ſpernit, & HIPPOCRATEM fere ubique aliter interpretatur, multus in aſtronomicis, & in aſtrologiam pronus. Adnotationes tamen aliquas pathologicas & clinicas paſſim adſpergit. Vermes planos vidit 23. & 28. cubitorum longitudine. Calculum, qui per inciſionem educere tentant, falli poſſe, etiam quando ſtrepitum adliſi lapilli ſe percepiſſe putant, & ſectionem in hominibus molitos eſſe, quibus nullus eſſet calculus. Pueris in veſica calculum naſci, ſenibus in rene. Invectiva in caldaria Germaniæ. Quæ femina utero dum gerit acuto morbo laborat, ea fere perit. LEONICENUM HIPPOCRATEM male vertiſſe, quem non intellexerit, GALENO tamen ſuo merito præferri. Hujus *commentarii in aphoriſmos, diſſectiones, de pulſu l.* eſſe furta, de diſſectionibus VESALIUM oſtendiſſe.

L. *de providentia &c.* Magiſtratus juſſu ſcriptus; De epidemico morbo pulmonis ſcribit, qui multos mortales interemerit, non tamen ut in abſceſſum verteretur. Ab intemperie aeris malum natum eſſe, cum æſtatem fervidam autumnus pluvius excepiſſet. Pus fuiſſe in vinculo, quod jecur ad coſtas nectit, non bonum: alii aſperæ arteriæ ramos ſaniei lacti ſimilis plenos habebant, alii pulmonem ipſum ſanie plenum, quæ viſceris partem eroderat.

Libri III. de venenis toti pene verſantur in illis veterum claſſificationibus, cum perpaucis propriis adnotationibus. Eſſentiam primum veneni claſſeſque conſiderat, & peſtem ad venena refert. L. II. ſigna venenorum. L. III. curationes aliquas, etiam ſuas recenſet. Vana multa. Lacte familiam curavit, quæ venenum devoraverat; & quam medici peſte putabant laborare. Bolum Armenam morbi lateralis ſpecificum eſſe remedium, ſmaragdum peſtis.

Ars curandi parva, quæ eſt abſolutiſſima medendi methodus Baſil. 1566. 8. 2. vol. B. B. In I. Tomo ipſa eſt *ars curandi.*

Conſilium jam dictum *pro peſte*; aliud *pro difficultate ſpirandi*, aliud pro *ventriculi dolore* & diſpoſitione ad morbum gallicum, aliud ad *ſurditatem*, ad *ſanguinis fluxum*, ad *lepram. Medicinæ encomium, & podagræ, & apologia* ad A. CAMUTIUM.

T. II. præter philoſophica *de aqua aethere & cyna* L. *de decoctis. Ars curandi*

 eſt

eſt compendium, in quo noſter ſæpiſſime GALENUM corrigit. Generalia. Pulſus. Pulſum ſuum, cum annos natus ſit 58. habere exiguum dilatationis a contractione diſcrimen. Alia ſigna. Indicatio. Male in capitis vulneribus cranium terebrari, male acetum roſaceum & oleum imponi; gummi elemi ea vulnera debere curari. Superſtitioſus homo morbum mirabilem ſmaragdi pulvere ait ſuperatum eſſe, ſed plumas ambuſtas plus hic effeciſſe credas. Hæmoptoe 34. venæ ſectionibus ſanata. Morbi ex ordine. Febris. Buboni peſtilenti cucurbitulas cum ſcarifatione bene adhiberi. Hemitritæus ſpurius facile ſanabilis. HIPPOCRATIS libri veri & ſpurii in claſſes diſtributi. Se inquit accurate morborum eventa præſagire, per exempla. Inciſio poſt magnum pulmonis morbum: pulmo totus ſanguine nigerrimo & ſanie redundabat, abſque vera ſuppuratione. Conſilium pro difficultate ſpirandi Edinburgi datum, integer liber. Aliud paulo brevius: tertium pro morbi gallici reliquiis, quartum pro ſurditate, quintum pro fluxu ſanguineo coercendo. Sextum pro lepra. Encomium podagræ jocoſum. *Apologia ad* ANDREAM CAMUTIUM eſt refutatio viri, qui a CARDANO diſſenſerat. *De cynæ radice* liber nunc fuſior. *De cauſis, ſignis ad locis morborum* L. I. Hæc collectio prodiit Bonon. 1569. 8. TREW. Baſil. 1583. 8. TR.

In HIPP. *Coi prognoſtica atque in* GALENI *prognoſticorum expoſitionem commentarii abſolutiſſimi. In ll.* HIPPOCRATIS *de ſeptimeſtri & octimeſtri partu, & in* GAL. *commentarios* CARDANI *commentarii. Conſilia ſeptem* Baſil. 1568. fol. B. B. Dedicatio eſt anni 1566. Senilis ſermocinatio, tantum ut GALENUM ubique acriter exagitet. Sparſæ aliquæ adnotationes, ut ulcus veſicæ per ſeceſſum pus fundens, eventu funeſto. Ex ira pulſus inæqualis, ut deficeret tertius, & demum alter pulſus, nullo malo eventu, quod morbi genus ipſe paſſus ſum. Qui cum pulſu maxime inæquali ad nonageſimum annum vixerit. Conſilia de ſeculi more longa, & per omne auxiliorum genus diffuſa. Remedia ſæpe nullius momenti, ſaphiri, ſmaragdi, auri, cum lapide lazuli miſti &c.

EJUS *in* HIPPOCRATIS *de aere aquis & locis commentarios, opus in* 108. *lectiones diviſum.* Acc. *oratio altera ad* THESSALICUM *medicum: Actio ad Cardinalem* ALCIATUM, *de medicorum inſcitia, & occidendi hominis licentia variiſque erroribus. Conſilia tria* Baſil. 1570. fol. B. B. Ad HIPPOCRATIS l. multa phyſica, etiam mathematica. De conſtitutionibus epidemicis. Cum poſt ſiccam hiemem ver pluvioſum ſucceſſiſſet, febres peſtilentes, per imbres copioſos cum borealibus ventis conjunctos, ſub caniculam apparuiſſe. Cum febribus epidemicis inſectorum ranarum &c. abundantiam fere conjungi. In *oratione* ad ALCIATUM aſpere in medicos ſui ævi invehitur. Medicos valde carpit, qui alieno loco, nempe e diverſo latere, venam ſecabant.

Vitam ſuam a. 1554., annos nunc natus 75. deſcripſit. Laudes & vituperia pariter de ſe ipſo effutivit, tantum ut ſe ſingularem hominem eſſe vinceret; curationes ſuas felices bene multas narrat, etiam phthiſeos. Librorum catalogus, quorum multi tantum adfecti. Tres de ſuis operibus libellos noſter ſcripſit, quorum ultimus fuſior.

EJ.

Ej. *opus novum de ſanitate tuenda ac vita producenda* a RODOLPHO SYLVESTRIO *Bononienſi nuper in lucem editum* Rom. 1580. fol. Baſil. 1582. fol. *. A morte viri editum opus, quæ cadit in a. 1575. Multæ peculiares adnotationes, ſed caſu natæ, neque ſatis firmæ, ut tuto poſſis confidere. In GALENUM frequenter invehitur. Opus plenum totum ambitum tituli fuſe amplectitur. L. I. Generalia. Cauſæ mortis, exercitia, balnea, res non naturales. Cibus in genere, ſapor, coctio, cruditas. Nævos ab imaginatione materna ortos & admittit, & eorum rationem reddit. Exempla noxæ a vita nimis ſedentaria accidentis. In omni ſemine oleum habitare. Qui quotidie abſque magna noxa vomuerit. Piſces coctu duriores reddi. Pinguia nimis laudat. MESVEN ob nimium aloës uſum ante diem interiiſſe.

L. II. panis, farina, legumina, olea, condimenta, radices, fructus. Chondrum fieri ex zea diſperma, alicam ex monoſperma, quæ etiam nunc in Italia feratur. Sonchum laudat. Radices coctu difficiles eſſe. Genuenſes papavere cibos condire, Hiſpanos coriandro; neutrum ergo ſemen venenum habere. PAULUM II. pontificem a comeſtis melonibus apoplexia eſſe interemtum, BORROMÆUM antiſtitem ex fungorum eſu. Varia de cibis nimia & vana.

L. III. De carnibus per ſingula. Piſces non eſſe viviparos niſi magnos. Piſces ſollicite, aromata, caryophylli, ſomnus, vigilia, res venerea, animi adfectus.

L. IV. cura ſenum, minutiſſime, ut etiam bracherium ad hernias depingat. Cauſam mortis raro eſſe in ventriculo. ALOYSII CORNARII celebre exemplum, & aliorum ſenum. FREDERICUM Imp. elixirio quodam ætatem ad annum 95. protraxiſſe. Teſtudinum jure ſe utiliter uti. Hernioſos, quibus alvus ſubpreſſa fuerit, fere perire, etiam ſi eam aperueris. MICHAELEM ANGELUM medicamento calculum, quem in veſica alebat, in arenulas comminuiſſe. In MATTHIOLUM, chamæleontis ſuccum veneno carere. Unguentis multum, etiam in tabe, tribuit.

Ej. *de cauſis ſignis & locis morborum* L. I. Baſil. 1582. 8.

Aliud opus poſthumum THEONNOSTOS *de vita producenda & incolumitate ſervanda dialogus*, *opera* FABRICII CORNARII *Tiburtini* Rom. 1617. 4. editum eſt. In oper. omn. T. II. Strictæ vitæ rationis utilitas. Exemplum ALOYSII CORNARII, & adfine aliud GABRIELIS PANIGAROLÆ. Cibum potus debere eſſe ſeſquialterum: nam de victu ſenili potiſſimum quærit. M. CURTIUM CLEMENTI VII. mortis fuiſſe cauſam, cum uberius cœnare juberet, qui prius uberius prandebat. Olera in jure teſtudinum cocta laudat. Feliciſſima mors DUGNANI, centeſimum & quintum annum degentis. Tota cibi ratio. Cibi utiles, hos inter limaces.

Ej. *opuſcula medica ſenilia* Lion 1638. 8. *. Ex M. S. Bibliothecæ Romanæ, in qua multi codices manu CARDANI ſcripti contineantur.

II De-

I. *De dentibus:* fere ad curationem, ſuperſtitione neque hic noſter purus eſt; certo digito dentem, etiam leviſſime, tactum, dolore vult liberari. II. De rationali curandi ratione l. II. Theoria revulſionis & derivationis, & de venæ ſectionis efficacia ſingularis opinio. L. III. De medicamentorum facultatibus multa generalia & vaga. Cathartica ſeorſim: non exſpectares in ea claſſe camphoram, rorem marinum, carnem erinacei, lapides pretioſos, jus Galli. IV. de morbo regio, aliquanto melius. Ab hepatis & a lienis etiam obſtructione naſci, & a calculo. Inſignes ſuas in hydrope curationes citat.

L. de vita propria ex Bibliotheca NAUDÆI, *cum libro de præceptis ad filios* Pariſ. 1643. 8. Amſterd. 1634. 12. 1654, 12. BAR. Goudæ. 1634. 12.

EJ. & *de libris propriis* Lion 1557. B. BUN.

EJ. *opera omnia in decem tomos digeſta* Rothomagi 1663. fol. 10. vol. B. Bern. curante CAROLO SPON. Præfatio eſt GABRIELIS NAUDE. Auctorem parum ſani cerebri fuiſſe fatetur, aleatorem, litigatorem, mœchum, & quod in ſcriptore magis culpoſum, mendacem, ut ex genio adpareat, quem ſibi modo tribuit, modo aliquem fuiſſe negat. De SCALIGERO tamen triumphaſſe. Abſurdus & imperfectus operum CARDANI catalogus.

In his operibus primum hic prodit l. *de aceti natura.* In T. VI. *contradicentium medicinalium VIII. poſteriores;* ſapor horum librorum idem eſt, qui duorum primorum. Multa GALENI refutatio. Plurimum theoriæ & ratiocinii.

In T. IX. *conſilia* bene multa anecdota.

Librorum, qui dicti ſunt opuſcula ſenilia, *Quintus de arthritide & podagra.* Gonagram ſuam deſcribit, quam paſſus eſt ſeptuagenarius cum eſſet; unguento adſtringente uſus celeriter morbum ſuperavit. Mel a ſucco limonum colliquari. Vivendi ratio.

Examen XL. *ægrorum Hippocratis in Epidemicis*, nunc quidem non primum prodiit, non vero ſatis novi, quando primum.

In T. X. plurima nova ſunt. Primum in GALENI ad L. Hippocratis *de victu in acutis commentarios adnotationes.* Satis inanes.

Commentarius I. II. III. *in librum* I. *Epidemicorum* HIPPOCR. Multa in GALENUM. Salſam deſtillationem putrida deteriorem eſſe. Se ea adfectum, ne tabefieret, ſe ſervaſſe eduliis inſipidis & tenuis ſubſtantiæ. Morbum adtonitum non ſequi humiditatem, nam in ſicco Florentiæ aere frequentiorem eſſe, quam Mediolani.

In L. II. *Epidemicorum commentarius* l. II.

Tractatus de Epilepſia. Vidit ab abſcendente in caput vapore naſci. Cæterum nihil quod ſatisfaciat.

Tr. *de apoplexia.*

In

In *paralipomenis* L. I. *An peſtis ex mundi conſtitutione ſequatur.* Ex peſte bubula beſtias non laborare, neque homines a lue bovilla. Ranas impoſitas in peſte a. 1541. ſaluti fuiſſe. L. II. narrat ex *Georgii* equidem AGRICOLÆ dialectica, ſurdum & mutum doctum fuiſſe literas; tum portenta narrat, quæ ſibi acciderint credulo. L. VII. Lapis prædurus in pulmone hominis. Mors ex duplici tertiana. Febris epidemica cum lateris dolore: fætidus humor a morte per os erumpebat. Durum quaſi os per alvum hominis melancholici excretum. L. XV. de nonnullis claris Philoſophis, inter eos de GALENO, cum ſcriptorum ſerie. L. XVI. acre de GALENO judicium.

EJ. *Encomium Podagræ* jam recenſuimus, jocoſum libellum: Hunc morbum aliorum morborum facere vacationem.

Epiſtola *de oxymelle in Pleuritide* eſt inter T. DUNI epiſtolas.

Metopoſcopia cura MARTINI de LAURENDIERE prodiit Pariſ. 1658. fol.

§. CCLIII. ANTONIUS MUSA BRASSAVOLUS.

Ferrarienſis, clinicus, felix in curandis morbis (*a*), MANARDI diſcipulus & LEONICENI,

EJ. *Examen omnium ſimplicium, quorum uſus eſt in publicis officinis* Rom. 1536. fol. LIND. Lion 1537. 8. *. Venet. 1538. 8. SEG. 1545. ID. Lion 1544. 8. 1556. 8. *. Errores MANARDI & Arabiſtarum, quos noſter refutat, & MESVEN ſæpe tuetur. Vires plantarum nonnunquam propriis experimentis ſuperſtruit: de induſtria etiam venenorum efficatiam exploravit. Ex poſteriori parte operis aliqua exempla decerpam. Mannam ex Oriente etiamnum advenire, ſe tamen Calabrinam præfere. Liquida manna valde efficax. Succo cucumeris ſylveſtris oculos adſperſos inflammatos eſſe, & in magnum diſcrimen veniſſe. Scammoneum ad drachmam exhibitum nullas aquas eduxiſſe. Opopanacis plantam in Mutinenſium montibus naſci. Sandaracham utique ſulfur olere contra AGRICOLAM (GEORGIUM, non RUDOLPHUM, ut noſter ſcribit). Gummi ſuccino ſimile ſe in pinetis Ravennatum vidiſſe. Cartilaginem crucis fere forma bis ſe in corde cervi inciſo reperiſſe. Inflammatos pyrites bubones venereos inguinum ſæpe diſcutere, Argentum (vivum) ſublimatum olim in celebri uſu adverſus luem veneream fuiſſe (adeo redeunt, quæ pridem erant inventa): nunc ſuo ævo crudum ſubſtitui. Experimento facto, lyncis mire fætentem urinam nunquam in lapidem concreſcere. Mumiam aſphaltum merum eſſe, abſque aloe. Oleum montis Zibii prope Mutinam ſcaturiens. Vitrioli fumo, dum oleum inde ſtillabat, omnes in horto arbores occiſæ. Veram bolum Armenam ſiccæ & pallidæ calci ſimilem eſſe, & in pulverem teri: eam ſe vidiſſe. Terebinthinam veſtigia variolarum non delere.

EJ. *de bona valetudine conſervanda inſtructio* Nurnberg 1538. 4. Sic lego.

(a) AMAT. p. 293.

Ej. *in octo libros aphoriſmorum* HIPPOCRATIS & GALENI *commentaria & adnotationes* Baſil. 1541. fol. fuſiſſime.

Ej. *in libros de ratione victus in morbis acutis* HIPPOCRATIS & GALENI *commentaria & adnotationes* Baſil. 1541. fol. LIND.

Ej. *examen omnium ſyruporum, quorum publicus uſus eſt,* prodiit Venet. 1545. 8. Lion 1540. 8. *. Non omnes ſyrupos recenſet, aliquos tamen, & ſimplicia, quæ eos ingrediuntur medicamenta. Sericum de confectione Kermes repudiat, quod alumen ejus tincturam ingrediatur.

Ej. *examen omnium catapotiorum vel pillularum, quarum apud pharmacopolas uſus eſt* Baſil. 1543. 4. TR. Lion 1546. 16. LIND. 1549. 12. RIV. 1556. 16. LIND.

Ej. *examen omnium electuariorum, pulverum & confectionum catharticarum, quarum in officinis uſus eſt* Venet. 1548. 8. TR. Lion 1549. 12.

Ej. *examen omnium trochiſcorum, ceratorum, emplaſtrorum, cataphaſmatum & collyriorum, quorum frequens uſus eſt apud* FERRARIENSES *pharmacopolas* Venet. 1551. 8. Lion 1555. 16. LIND.

Ej. *examen omnium looch, linctuum, ſufsuf, i. e. pulverum, aquarum, decoctionum, oleorum, quorum apud Ferrarienſes pharmacopolas uſus eſt. Acc. de morbo gallico tractatus* Venet. 1553. 8. Lion 1555. 16. BUR. TR. 1561. 12. TR. In poſteriori libello innumeras fere luis gallicæ ſpecies facit, per ſymptomata diſtinctas. Inter nova ſymptomata intra vigeſimum annum orta (a. 1531.) gonorrhœam numerat & ophthalmiam. Per anum frequenter recipi, neque niſi laſcivis geſtubus aut per mammas inficere. Cum ſuffitu quotidie alvum ducit. Sic cum liminentis, ne os exulceretur & fauces. Inunctionem pene certo morbum tollere. Sed neque decoctum Guaiaci ei diſplicet. Luem per mammas receptam concumbentem virum non inficere. In LUISINI *collectione* redit.

Ej. *reſponſio ad quæſtiones de ligno Indico* ALEXANDRI FONTANÆ. Anno 1525. in Italiam primum advectum eſſe, ſe primum Ferrariæ adhibuiſſe, & in aqua decoctum, deinde & in vino. Mite eſſe auxilium, ſe ſexenni puero dediſſe: ſenibus & confirmatæ ætatis viris cum vino. Ad podagram & alios multos morbos valere. In aqua Aponenſi decoctum lignum cachexiam ſuſtuliſſe. Oleum ut inde paretur.

Ej. *de radicis Chinæ uſu* pariter *in coll.* LUISINI. Se huic radici non fidere. Cauteria in morbo gallico non conferre, & in mala abire ulcera. Pilulas ex mercurio præcipitato fictas neminem ſanare. Fuſiſſime de alopecia ex veteribus. Thapſiam cum terebinthina illitam profuiſſe Auxilia ad dentium & unguium caſum. Gonorrhœam decocto ligni ſancti ſanari & emollientibus. FREINDIUS BRASSAVOLUM deſpicit.

Ej. *de medicamentis tam ſimplicibus quam compoſitis catharticis, quæ unicuique humori ſunt propria* Tigur. 1555. 8. *. Lion 1555. 16. LIND. Soldanellam laudat; naſturtium

naſturtium alvum ducere, ſed parce. Pſyllium tormina civiſſe, neque alvum duxiſſe. A porris crudis copioſe ſumtis, diarrhoea & crudorum porrorum egeſtio. A cantharidibus devoratis ſanguinis mictus, abſceſſus ad femora, mors. Flores geniſtæ alvum ducere, tum florum ſuccum & radicem. Hypercatharſis enormis, ut ſanguis & inteſtinorum ramenta decederent, ab integro colocynthidis pomo devorato. Turbith ad drachmam ſumtum commode alvum ciere. Sic hermodactylo crudo comeſto, qui ſapore ſit caſtaneæ, eum naſci in monte Apennino (nonne Colchicum?). Sic & ſagapenum alvum ducere. Ita per omnia, quæ non licet recenſere, utilis certe auctor, quod eventus ſibi ipſi viſos recenſeat. Elleborum nigrum dudum obſoletum primus auſus eſt propinare, eoque maniacum hominem ſanavit. Conf. *B. Botan.* p. 278.

Ej. *in primum Hippocratis aphoriſmum commentarius* Ferrar. 1594. 4. Lind.

Ej. *index perfectiſſimus in omnes* Galeni *libros* Venet. 1597. fol.

Vitam ejus dedit Hier. Baruffaldus Ferrar. 1704. 4.

§. CCLIV. Benedictus Victorius.

Faventinus, Leonelli nepos, magnus clinicus, primarius Profeſſor Patavinus, inde Bononienſis.

Ej. *de pleuritide liber ad* Galeni & Hippocratis *ſenſum. Acc. Quæſtio de tribus doctrinis ordinariis* Venet. 1536. 4.*. Florent. 1551. 8. Pleuritidem eſſe phlegmonem pleuræ, non muſculorum intercoſtalium, neque diaphragmatis inflammationem. Dum materies fluctuat, in pleuritide debere ſanguinem mitti ex latere contrario adfecti, & in univerſum lateris dextri pleuritidem requirere ſectionem venæ cubiti lateris ſiniſtri.

Ej. *morbi gallici curandi ratio* Baſil. 1536. 4.*. in *collectione*, dictata ab auctore Josepho Tectandro, qui & edidit. Ad ulcera virgæ adſtringentia, plumbea; ad morbum ipſum ſudor varie expreſſus, balneum. His non ſufficientibus, unguentum mercuriale: ſi neque hoc reſponderit, guaiacum cum aqua decoctum, quadraginta continuis diebus potum. Libras ſex ligni cum ſedecim libris aquæ coquit. In majori opere hunc minorem libellum pro ſpurio renunciat.

Ej. *empirica medicina de curandis morbis totius corporis & febribus, cum exhortatione ad medicum recte ſancteque medicari cupientem* Venet. 1550. 8. Lind. 1555. 8.*. Lion 1572. 12. Falc. 1558. 16. Francof. 1598. 8. Tr. Liber Julio III. dicatus, omnino empiricus. Morbi recenſentur a capite ad pedes; ad eos farrago medicamentorum ſæpe vaniſſimorum.

Ej. *liber de morbo gallico* Florent. 1551. 8. Lind. alius a priori; Per oſcula lues concepta, ut interim partes genitales nihil paterentur. Urinam ſubalbidam abſque ſigno coctionis eſſe ſignum ejus mali. Concipi abſque venere in ſanctis

 monia-

monialibus. Unctionem mercurialem periculi plenam eſſe, fumigationem etiam deteriorem; tutiorem curationem a guaiaci ligno repeti. Thermas tamen prodeſſe. Inter ſymptomata cancer penis, gonorrhœa, bubo.

Ej. *medicinalia conſilia ad varia morborum genera* Venet. 1551. 4. Tr. 1554. hic aucta. 1556. 8. auctius Falc. Inter ea eſt conſilium de *morbo gallico.* Non vult unctionem mercurialem adhiberi, & guaiaci uſum ſuadet.

Ej. *in* Hippocratis *prognoſtica commentarii. Acc. Theoricæ latitudinum medicinæ liber ad* Galeni *ſaporem in arte medicinali* Florent. 1551. fol. Lind.

Ej. *commentaria in* Hippocratis *aphoriſmos* Venet. 1556. 4. Trew. Paraphraſta.

Ej. *compendium de doſibus medicinæ* in *collectione* Patavii 1556. 8. 1579. 8. *. edita, & Lion 1584. 8. Lind. Perexiguus libellus, in quo aliqua præcepta.

Ej. *practicæ magnæ de morbis curandis ad tyrones tomi duo.* Venet. 1562. fol. *. Francof. 1628. 8. Tr. Italice *pratica d'eſperienza* interprete Thoma Terra Nuova Venet. 1570. 8. Tr. Huic operi auctor inmortuus eſt, ut ultra morbos capitis & pectoris nihil hic reperias. Fuſiſſima ad morem ſeculi ſermocinatio. Balnea & embrochas multum laudat, & multas aquas Italiæ medicatas recenſet. Non vult capitis verticem embrochæ ſubmitti. Venas poſt aures incidi poſſe, arterias tangi non debere. Ad memoriæ jacturam & paralyſin embrochæ. Ad tremorem balnea. Peragraſſe ſe Dalmatiam: Raguſæ aquam per plumbeos canales ductam ſapore metallico imbui. Menſes ex pulmone ſe teſte fluxiſſe. Nuſquam vero expertum clinicum adgnoſcas.

§. CCLV. Amatus Lusitanus.

Ut ſe amabat dici, aut J. Rodericus de Castello Albo, Ferrariæ & alibi medicinam fecit; demum Theſſalonicam ſe contulit, & palam ſe Judæum profeſſus eſt. Clinicum ex ſuis ſcriptis inſignem fuiſſe putes, verum vanitatis inſimulatur & mendacii.

Ej. *exegemata in duos priores Dioſcoridis libros,* jam a. 1536. 4. Antwerpiæ prodierunt, tum in Dioscoridis L. V. *enarrationes* Venet. 1553. 8. Lind. & alias.

Dedit porro medici ſcopi opus, *curationes medicinales.* Earum *Centuria* I, tum *commentatio de introitu ad ægrotantem & criſion tractatio* Florentiæ prodiit 1551. 8. Falc. Tr. tum Venet. 1654. (forte 1554.) 12. Lind.

Centuria altera, quæ methodum & canonem propinandi decoctum radicis Chinarum locupletius deſcribit Venet. 1552. 12. Gesner. bibl. Pariſ. 1554. 12. Tr.

Duæ hæ Centuriæ conjunctæ excuſæ ſunt Lion 1580. 12. Lind.

Tertia & quarta ſeorſim in Italia prodiit, & cum prioribus Baſil. 1560. fol. Astr. Rom 1565. 12. Tr.

Centuria

Centuria IV. cum l. *de introitu medici ad ægrotantem, de criſi & diebus decretoris* Venet. 1566. 8. Tr. Baſil. 1556. fol.

Quinta & ſexta, in quarum priori agitur etiam de curandis capitis vulneribus Venet. 1560. 12. Tr. 1564. 12. Tr.

Septima . . . .

Centuriæ VII. *conjunctæ* cum libellis prioribus adjunctis Venet. 1557. 8. (*a*) 1563. 12. Trew. Lind. 1566. 8. Lion 1560. 12. 1580. 12. Burdigalæ 1620. 12. *. Barcinon. 1628. fol. Lind. Francof. 1686. fol. Lind.

Juvenis per aliquot annos in duobus noſodochiis Salmanticæ chirurgiam exercuerat: adultior medicinam fecerat. Galenum legerat ſatis diligenter & Arabes. *Curationum medicarum*, multæ enim ſunt chirurgicæ, aliqua hic exempla decerpam. In *Cent. I.* colica aqua frigida curata, ſic duplex tertiana. Lumbricorum vomitus ſanatus. Pleuritidem curavit veſica impoſita, & ſanguine detracto, de loco adfecto (venam enim ſecat loci adfecti). Virginem, cui menſes ſubpreſſi erant, & puſtulæ undique erumpebant, vena ſecta & laxantibus alvum medicamentis ſanavit. In pleuritide poſt diem duodecimum iterato venam ſecuit, & monet, in eadem ſanguinis miſſione ſanguinem & rubrum, & lividum, & demum aqueum de vulnere fluere. In febre continua, cum dolore circa coſtas ſpurias, vinum ægro indulſit & carnium uſum. Puellæ decennis febris ſanguinis libra integra de naribus effuſa ſuperata. In angina emplaſtrum de nido hirundinis laudat. Prægnantem feminam cauſo laborantem vena inciſa, alvo ducta ſanavit. Terebinthina ad nucis molem ſumta, nephriticum arthritidi conjunctum dolorem ſedavit. Cui mercurius ſublimatus proprinatus fuerat, ejus vita excitato vomitu ſervata. Hydrocephalus infantis, nuper ut credo partu editi, ſanatus. Ex rutæ eſu deliquia, tremores, alia mala, vomitu moto ſuperata. Decocto radicis Chinæ per 25. dies epoto ſanata iſchias. Lues venerea per puerum, inde per nutricem late propagata. Carbunculus palpebræ curatus. Cum angina & aſperam arteriam obſideret & guttur, ægra ſuſtentata per clyſteres nutritios &, demum ſanata. Hæc centuria ſcripta eſt Anconæ a. 1549. Secunda Romæ 1551. Tertia 1552. Quarta Anconæ 1553. Quinta a. 1556, Sexta 1559. Septima Theſſalonicæ eodem anno, aut potius ſequente, cum morbos citet anno 1560. adnotatos.

Aliqua decerpſi ex centuria I. Ecce ex ſeptima. Opiſthotonus intra menſem ſanatus, caſtoreo fere extus impoſito & intus ſumto. Convulſio ex nimia venere immedicabilis. Dolor maximus mediaſtini, fotu ſuperatus. Coli dolor opii uſu compreſſus. Carnea excreſcentia de ore ventriculi pendens, lethifera. Pus de pectore vomitu rejectum in aqua ſubſidere. Pleuritis abſque miſſione ſanguinis curata. Somnus ſpontaneus gravis in febre ardentiſſima ſalutaris. Febris eryſipelatodes funeſta. Vena in febre acuta puerperæ die ſeptimo, critico, feliciter ſecta.

(a) Non poteſt, cum ultima curatio Theſſalonicæ a. 1560. ſcripta ſit.

ſecta. Carbonum fumo exſtincti. Icterus ſubinde gravi cum dolore recurrens, a calculis, ut puto, felleis, nequidquam a medicis curatus. Tertiana in febrem malignam peſſimam degenerans. Abſinthii infuſum in tertiana exquiſita recte propinari, contra ALEXANDRUM TRALLIANUM. Uterus inflammatus in ulcus abiit: quod oborto femoris abſceſſu ſanatum eſt. Locus AVICENNÆ arabicus reſtitutus. Phlegmone recti inteſtini, & alia mala, ex improvido uſu ſeminis urticæ. Sanguinis quadraginta libræ intra ſex dies de naribus manantes. Philonium in pleuritide funeſto eventu propinatum. Vena medinenſis, Theſſalonicam aſportata. Vitiligo Albaras incidentibus & aromaticis medicamentis ſanata. In pleuritide, dum menſes fluebant, tamen vena ſaphena inciſa, felici eventu. Angina duodecima hora interficiens. Synochus quarto die ſanguine de naribus fluente terminatus. Tertiana ſyncopalis funeſta.

In *centuria* II. tr. de *decocto radicis ſinarum*, a LUISINO recuſus eſt. Decocta guaiaci & ſarſæ parillæ valere ad ſuperandum morbum venereum: etiam ſmilacem aſperam & buxum noſtratem. Efficacius omnibus eſſe decoctum radicis ſinarum, quo noſter plurimum utebatur. Meliorem ex China advehi, deteriorem ex America. Si ea fruſtra ſint, inungendum hydrargyrum, os vero a fœditate ſervandum interpoſito pilularum uſu. De carunculis exſtirpandis dixi in in chirurgicis. LACUNÆ medicamentum AMATUM reprobat. Se veram rationem curandi ab eo ipſo M. PHILIPPO habere, a quo LACUNA.

§. CCLVI. VARII.

ANTONIUS FUMANELLUS Veronenſis. Ej. *commentarius de vino & de facultatibus vini deque quorumdam quæſitorum diſſolutione* Venet. 1536. 4. TREW.

EJ. *febrium dignoſcendarum & curandarum abſoluta methodus. Hiſtoria & curandi ratio pro urinæ reddendæ difficultate. An mineralis aqua urinæ difficultati conveniat: de balnei ferrati facultatibus ferrique natura. De balneis aquæ ſimplicis* Baſil. 1543. 4. *. Cum febre incredibilis farrago medicamentorum, & de victus ratione, potu omnigeno, herbiſque & alimentis longiſſima tractatio. Sic ad morbum veſicæ uberima farrago, & lithontripticorum integra dictionaria, ex antiquis & nuperis collecta.

EJUSDEM *opera cum ad tuendam ſanitatem, tum ad profligandos morbos plurimum conferentia* Tig. 1557. fol. B. B. Pariſ. 1592. fol. LIND. In hac collectione eſt, *Compendium vitæ & morum* GALENI. *Comm. de ſenum ſalubri victu. De balneis aquæ potabilis. De vini temperatura & facultatibus commentarius.* BACCHI *ſylva de vitium, uvæ, vinique facultatibus. Reſponſio ad J. Gonſalvum* BARREDAM *de vini facultatibus. Epiſtola ad Andaſium, in qua errata de vini facultatibus corriguntur. Tria propugnacula adverſus aſſerentes vinum humidum eſſe. De roſarum & omnium, quæ ex roſis fiunt, facultatibus. De compoſitione medicamentorum generis cujuſcunque ad diverſos morbos. De peſtis curatione. De lepra & elephante morbo. De rheumate ſ. deſtillatione a capite; de ventriculi adfectibus præter naturam.* De

De capitis uſtione in oculorum & pulmonis malis. Ep. de recrementorum corporis humani præternaturali retentione & evacuatione l. De dolore in percepto ardore urinæ & calculo. Conſilium adverſus ſterilitatem. De totius corporis virium imbecillitate, capitis præcipue, vertigine, renum dolore & calculo. De morbis variis in viis urinariis contingentibus comment. Omiſi chirurgica. L. *de balneis* redeunt in *collectione* Veneta.

SYLVIUS ZEPHIRUS, Romanus, medicus JULII III. *de putredine ſ. de protrahenda &c.* libellum edidit Romæ 1536. 4. MANDOS. contra nonnullos Patavinos.

GUILIELMUS PLANTIUS, Cenomanus, GALENI *commentarium in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos latine reddidit & adnotationibus illuſtravit* Lion 1536. 8. 1561. 12. LIND.

IDEM *libros aphoriſmorum latinitate donavit, & paraphraſi illuſtravit* Genev. 1595. 12.

Idem FERNELII opera edidit, *vitam* viri ſcripſit, & in methodi medendi libros ſeptem *adnotationes* Pariſ. 1567. fol. *.

CHRISTOPHORUS OROSCIUS (de HOROSCO) *adnotationes in* AETII *interpretes* Venet. 1536. fol. L.

EJUSD. *caſtigationes* in PAULI *Aeg. interpretes* Venet 1536.

J. FRANCISCUS BRANCALEO Neapolitanus. EJUS eſt l. *de balneis, quam ſalubria ſint, tum ad ſanitatem tuendam, tum ad morbos curandos, dialogus adverſus neotericos* Pariſ. 1536. 8. LIND. Noriberg 1536. 8. *. Balneorum uſum adverſus objectiones tuetur, GALENI auctoritate, qui quotidie lavabat. Ad curandas febres intermitentes conferre. Materiam morbi gallici balneo digeri & evacuari. Contra nimium uſum medicamentorum purgantium.

MATTHIÆ APIARII *hortus ſanitatis* Argent. 1536. fol. ſi huc facit.

JACOBI PRÆFECTI, *Nerini*, Siculi, archiatri, *de diverſorum vini generum natura* Rom. 1536 8. SEG. Venet. 1559. 12. B. B. Vires vini medicas, vireſque pariter valetudini adverſas, ex veteribus repetit: variaque problemata ſolvit huc ſpectantia.

Zahn Arzneyen mit dem Holz guaiaco h. e. Franzoſenholz, alte Schäden, Löcher Wundbeulen gründlich zu heilen Francof. 1536. 4. ASTR.

Collectiones duæ libellorum *de lue venerea, Baſileenſis* altera, 1536. 4. *, altera *Lugdunenſis* 1536. 8. RAST. Continet illa libellos MATTHIOLI, ALMENARII, MASSÆ, POLLII, BENEDICTI VICTORII, ANGELI BOLOGNINI.

Non ſerius prodierit *Magenbüchlein von allerley Gepreſten des Magens, Milze, und Leber, auch wie man ſanfte Stulgäng oder Laxativen machen ſoll* Argent. 4. *, abſque anno.

Horti

Horti ſanitatis editio plenior eſt Argentorati 1536. f. *. qua, omiſſis plantis, agitur *de animalibus*, *de reptilibus*, *de avibus & volatilibus*, *de piſcibus & natantibus*, *de gemmis & in venis terræ naſcentibus* additæ proprietates potiſſimum medicatæ ex PLINIO, ALBERTO, ISIDORO, cum malis iconibus.

§. CCLVII. ANDREAS VESALIUS.

Bruxellæ natus, patre Germano, magnus idem inciſor, inter archiatros fuit CAROLI V. & PHILIPPI II. vir melancholicus, & de ſua valetudine ſæpe conqueſtus, WELSCH.

EJUS eſt *paraphraſis in nonum librum* RHAZÆ ad ALMANZOREM *de adfectuum ſingularum corporis partium curatione* Baſil. 1537. 8. *. Wittenberg. 1586. 8. TREW. Compendium medicinæ practicæ, ſuo ævo claſſicum, hac paraphraſi utilius reddere adgreſſus eſt, qua morbi a capite ad calcem deſcribuntur, & eorum curatio adjicitur. Aliqua, non multa, ſua interpoſuit. In totum opus ad ALMANZOREM meliores commentarios paraverat, qui interierunt.

EJ. eſt *epiſtola docens venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali ſecandam, & melancholicum ſuccum ex venæ portæ ramis ad ſedem pertinentibus purgari* Baſil. 1539. 4. *. Lucem ab anatome mutuatam hic medicinæ clinicæ præferre tentavit. Derivationem in univerſum ad inflammationes internas requiri. Deinde, cum vena azygos venas intercoſtales producat, ea vero vena in latere dextro cavæ ſe venæ inmittat, dextram cubiti venam propius cum omnibus thoracis venis conjungi, eam ergo in pleuritide ſecari debere. Si vero pleuritis in ſuperioribus coſtis ſedem fixerit, quæ venas habent ad venam cavam pertinentes, tum dextra vena cubiti ad dextri lateris pleuritidem, ad ſiniſtram ſiniſtra tundenda eſt. Hæc in P. BRISSOT adverſarios, qui etiam apud Cæſarem agebant, ut legibus ſuam revulſionem tueretur. Sed Principem etiam Pedemontii vena oppoſiti lateris pertuſa interiiſſe ajebant. Porro hæmorrhoides ſedem habere in ramis venæ portarum, non ad venam cavam.

EJUSD. *radicis Chinæ uſus* Baſil. 1546. fol. *. Lion 1546. 16. *. Epiſtola eſt *ad* JOACHIMUM ROELANDS, *quam* FRANCISCUS VESALIUS noſtri frater edidit. Radici Chinæ parum tribuit, qua etiam CAROLUS V. negligentius uſus ſit.

In magno ſuo opere anatomico, paſſim morborum etiam rariorum veſtigia indicavit, quæ in cadaveribus inciſis detexiſſet.

In *chirurgia magna* VESALII multa ſunt clinici argumenti, ſi omnino ſummi viri opus eſt; ſunt enim qui FALLOPIO potius tribuunt. De peſte pluſcula, potiſſimum de peſtilentia anni 1528. quæ fuit & bubonacea & carbuncularia. Corpus luteo colore tinctum fuiſſe adnotat auctor, & ægrotos difficulter ſpiraſſe, doloremque circa pectus ſenſiſſe maximum. Inde aliqua ad eryſipelas, ſcirrhum. Liber VI. totus huc fere facit, agitque de medicamentis purgantibus aliiſque. Demum L. VII. eſt de medicamentis ſimplicibus.

Opera

Opera RAZEI ad ALMANSOREM cum TORINO & TOLETANO latine reddidit.

EJ. *conſilium pro viſu partim depravato, partim abolito* eſt inter *conſilia* MONTANI inque *adpendice* Baſil. 1583. fol. B. B. p. 129.

De arthritide conſilia aliqua ſunt in collectione HENRICI GARETII Francof. 1592. 8. *.

Alia *de uſu l. guaiaci in epilepſia in* SCHOLZIANIS Francof. 1598. fol. &c.

§. CCLVIII. VARII AD ANNUM 1537.

ALFONSUS FERRUS, Neapolitanus: medicus & chirurgus PAULI III.

EJ. *de morbo gallico & ligni ſancti multiplici medicina, & vini exhibitione* Rom. 1537. 4. ASTR. FALC. Baſil. 1538. ID. Pariſ. 1540. 16. RAST. 1542. 12. FALC. & *in collectione* LUISINI. Gallice Pariſ. 1540. 12. ASTR. per NIC. MICHEL; & Poitiers 1546. 16. RAST. Germanice vertente G. H. RYFF, omiſſo nomine veri auctoris, Argent. 1541. 8. ASTR. Fuſiſſime de eo ligno, & de ejus externis & internis qualitatibus utendique ratione & modo. De morbis a capite ad pedes curandis per l. ſanctum. Symptomata morbi gallici & eorum curatio.

EJ. *de morbo gallico* L. III. Virgæ ulceribus adſtringentia & viride æris opponit. Alia ſymptomata. Ea ſi noluerint prioribus præſidiis, & ligno ſancto cedere, ad argentum vivum deveniendum eſſe, etſi multæ ſint ejus medicamenti noxæ. L. IV. de vini exhibitione cum eo ligno, & temporibus in quibus utile ſit.

EJ. *de caruncula ſ. callo quæ cervici veſicæ innaſcitur* Lion 1553. 4. 1559 4. LIND. in *collectione* chirurgica GESNERI 1555. fol. *. & Antwerp. 1581. 4. LIND. Candelarum ad id malum varietas: debere primo loco callum molliri. Inter cathæretica præfert id, quod fit ex ſabinæ pulvere exſiccato, acrius vero aliud habet ex vitriolo, auripigmento, viridi æris cum ceruſſa, quod idem LACUNA præſcripſerat; ſanatos conſervari decocto guaiaci & candela cerea oleo myrteo illita, & in urethram inmiſſa. Eſſe qui ſolo ſpecillo curati ſint.

DOMINICI ZONELLI conſilia ſunt inter LAUTERBACHIANA, hoc vero ævo auctor vixerat.

JOH. EICHMANN, vulgo DRYANDER, Wetteræ natus, profeſſor Marburgenſis, reddidit J. VOCHSII libellum repurgatum Colon. 1537. 8. cum titulo *opuſculum præclarum de omni peſtilentia, ſ. ab aere corrupto, ſ. ab aquis putridis, aut a cadaveribus. Et de diuturna peſte morbi gallici, quæ non ceſſabit donec putredo ejuſdem morbi funditus eradicetur.*

EJ. *der ganzen Arzney gemeiner Inhalt* Francf. 1542. fol. TR. 1557. fol. TR. Anatome, phyſiologia, res cibaria, materies medica, medicamenta compoſita, evacuationes & venæ ſectio; demum morbi a capite ad calcem, cum curatione, ex genio ſeculi.

Ej. *von rechtem chriſtlichem Brauch des Arztes und der Arzney* Francf. 1535. 8. Riv. Tr.

Ej. *de balneis Emſenſibus* Marburg 1535. 8. & in *collectione* Veneta de balneis.

Ej. *neu arzney und practicier Büchlein* Francf. 1563. 8. Trew. 1572. 8. *B. Tig.*

Michael Servet, Villanova Aragonica natus, hinc paſſim Villanovanus dictus, etiam Lindenio.

Ej. *ſyruporum univerſa ratio ad* Galeni *cenſuram diligenter expoſita, cui poſt integram de concoctione diſputationem præſcripta eſt vera purgandi methodus cum aphoriſmo concocta medicari* Pariſ. 1537. 8. *. Venet. 1545. 8. Gunz. Tr. Lion 1546. 8. Id. Contra Arabes, pro Galeno & Græcis fontibus. Sirupos breviter tangit, quos non vult totos negligi. Multo fuſius agit de concoctione materiei morbificæ. Eam concoctionem unicam eſſe, neque multiplicem. Quæ concoqui debeant. Concoctionem ſemper incraſſare. Expoſitio aphoriſmi, *concocta debent purgari.* Avicennam Græcos male legiſſe. De ſiruporum compoſitione & uſu vario. Veteres Græcos habuiſſe ſuos ſirupos, aut certe linctus ex ſucco mororum cum melle cocto. Facultates ſyruporum variæ. Quid poſt purgationem agere oporteat, omnia ex Galeno diligenter lecto.

Ej in L. Fuchsium *apologia* 1536. 8. *. Exiguus libellus *Pariſiis* datus; partim Theologicus, partim medicus. Symphorianum tuetur. Scammonium defendit aliud Græcorum eſſe, aliud Arabum, doſeſque utriuſque ſcammonii longiſſime docet differre: Campegium morbum gallicum negat pro lichene habuiſſe.

Vitam viri dixi in B. anat. Eſt etiam aucta & anglice reddita Lond. *hiſtory of M. Servet burnd for hereſy* Lond. 1724. 8 B. B. Chauffepie *life of Servetus* vertente T. Yaw. Lond. 1772. 8. Tum P. ab Alwoerden & Ill. viri Laurentii v. Mosheim integrum opus.

Guilielmi Puteani, Blangiaci, J. Mesve *aloen non aperire ora venarum, aliaque ſimilia non pauca adverſus* J. Manardum & L. Fuchsium *alioſque neotericos defenſio ad ſimplicium medicamentorum facultates noſcendas non parum utilis.* Lion 1537. 8. *. Aloen ventriculo non nocere, cum rheum non ſine noxa exhibeatur. Sirupum berberum ventris fluxu laborantibus officere. Aliqua generalia.

Ej. *de medicamentorum quomodocunque purgantium facultatibus nuſquam antea dictis* L. II. *Prior facultatem, quæ a ſubſtantiarum ſimilitudine, ſuccos trahere & purgare dicitur ab omnium purgantium conſortio excluditur. Poſterior eorumdem purgantium omnium medicamentorum veram & genuinam rationem certa methodo atque ordine noſſe demonſtrat* Lion 1552. 4. Lind. 1554. 8. Falc. (Linden. 1654.).

Reperio apud Morellum, Guilielmum didiſſe a. 1536. l. *gallicum de phlebotomia*, quo ſe Brissoti diſcipulum profitetur, qui primus apud Delphinates contrariæ ſententiæ addictos venæ ſectionem in latere adfecto adminiſtraverit.

Johannes

JOHANNES TAGAULT, prope Ambianum natus, medicus Pariſinus. EJ. *commentariorum de medicamentis purgantibus ſimplicibus* L. II. *Priores Canones* JOHANNIS MESVEI *ad pharmacopœam ſpectantes compendiaria ratione deſcribuntur. Altero ſimplicia medicamenta purgantia examinantur, reſectis illis, quæ ad ſeplaſiariam artem parum facere videbantur* Pariſ. 1537. 4. RAST. Lion 1549. 16. 1553. 12. TR. Pariſ. 1571. 8. MAITT.

EJUSD. *de inſtitutione chirurgica* L. IV. Pariſ. 1543. fol. *. Lion 1547. 8. L. 1560. 8. *. 1567. 8. PORT. Venet. 1549. 8. LIND. & in collectione J. GESNERI Tiguri 1555. fol. *. & UFEENBACHII Francof. 1610. fol. *. Gallice Lion 1549. 8. Pariſ. 1579. 16. 1579 fol. DRAUD. 1629. 8. RAST. Germanice vertente GEORGIO ZOCHENDORFER Francf. 1574. fol. GESN. 1584. 8. DRAUD. Diximus GUIDONIS de CAULIACO opus eſſe, nitidiori ſermone expreſſum, reſtitutis veterum locis, quos GUIDO corruptos citaverat, erroribus aliquibus expunctis. Quare quæ de GUIDONIS opere diximus, hic ea poſſunt repeti.

Neſcio an differat *metaphraſis in* GUIDONEM, quam LINDENIUS citat Pariſ. 1545. 4.

EJ. *conſilium pro calculoſo* eſt in SCHOLZIANIS.

ANTONII MARIÆ BETTI *de cauſa conjuncta deque bilis coctione in febribus* Bonon. 1537. 8. TREW. 1566. 8. LIND.

EJ. *de prandio & cœna l. adverſus* ODDUM *de* ODDIS. Mediolani 4 anno non addito.

EJ. *in quartum Fen primi canonis* AVICENNÆ *commentarius*, &

EJ. *quæſtio de rhabarbaro* Bonon. 1562. fol. LIND. 1591. fol. *. Quærit num magis pulvis datus alvum ſolvat, an potius aqua in qua rheum infuſum fuerit. Commentarii vaſti ſunt, & ad genium ſeculi.

HIPPOLITI BRILLI de LENDENERIA *de colico affectu tractatus* Venet. 1537. 8. TREW.

EJ. *opus de vermibus in corpore humano* Venet 1540. 8.

FRANCISCI EMERICI, Oppavienſis, medici Viennenſis, *medicorum auxiliorum dexter uſus ad veram* HIPPOCRATIS & GALENI *mentem depromtus* Noriberg. 1537. 4. FALC. TR. 1627. 4. FALC.

JACOBI SCHOLL *faſciculus totius medicinæ, theſes aliquot medicæ & maxime ſimpliciores breviſſime complectens* Argent. 1537. 4. GESNER. Bibl. EJ. *Aſtrologiæ ad medicinam applicatio brevis, deque convenientia canones* una excuſi.

RODERICUS (RUY) DIAZ de ISLA, Hiſpalenſis, Noſocomii in ea urbe medicus ſcripſit, *tratado contra el male ſerpentino que vulgamente en Eſpanna es Uamado bubas que fue ordinado en el hoſpital de todos los ſanctos de Lisboa* Lisboa 1537. f. C. de V. & a. 1555. ut putat ASTRUC. Ficus Indicæ radicis aquam amariſſimam,

 quæ

quæ febrem equidem, ſed tantum duodecim horarum excitet, numerat inter medicamenta ad malum venereum.

JACOBI CHAMPERII SYMPHORIANI F. *de Græcorum atque Arabum ſcammoneo diſſ.* 1537. 8. GUNZ. HEB.

GABRIEL HUMELBERG, Ravenſpurgenſis ad lacum Bodamicum, edidit ANT. MUSAM *de herba Vetonica*, APULEIUM *de medicaminibus herbarum* L. I. Iſni (alii Tiguri) 1537. 4. *. ſuis cum commentariis. SEXTUM *de medicina animalium* Tigur. ib. 1539. 4. SERENUM Tiguri 1540. 4. LIND. C. APICIUM 1542. 4. Minime certe indoctus aut indiligens ſcriptor.

J. ANTONIUS ROVERELLUS, Bononienſis. Ejus eſt *tractatus de morbo Paturſa, adfectu, qui vulgo gallicus adpellatur* Cypris Italiæ 1537. 8. ASTR. cui librum non videtur contigiſſe videre.

IDEM ASTRUCIUS CHEIREDDINUM vulgo BARBAROSSAM principem Algeriæ ad hunc annum recenſet, ob pilulas antivenereas, quas dicitur cum FRANCISCO I. communicaſſe, & quæ ejus piratæ nomen ferunt. Mercuriales omnino, quarum variæ formulæ exſtant.

Anonymi libellus *de pulſibus* paſſim ex GALENO *collectus & veluti in formulam redactus* Pariſ. 1537. 4. PLATN.

MARTINI SCHUREI *comm. in IX. Almanſoris* a. 1537. Manuſcriptus eſt in *Bibl. Auguſtæ Vindel.*

Epulario, overo del modo di cucinare Breſſa 1537. 8. ZOCHA. Venet. 1579. 8.

CHRISTISTELLA OHIMONIUS, Ejus eſt *divulgatio profeſſionis praxeos medicæ in morbis curandis, quorum medica non poſſibilis eſt profligatio, inter quos eſt podagra, coxendicis dolor, & arthritis* Antwerp. 1537. 8. L.

SEBASTIAN SINGKELER, profeſſor Baſileenſis, *medicorum ſcholam*, hoc eſt GALENI *iſagogen & difinitiones medicas* Græce & Latine edidit Baſil. 1537. 8. L.

§. CCLIX. JOHANNES FERNELIUS.

Ambianus ex oppido Clermont, vir eloquens & puriſſimi ſtyli, idem mathematum gnarus, & acuti ingenii vir, ut etiam ultra GALENUM in practicis auderet ſapere, profeſſor Pariſinus, magnus clinicus, & medicus Regius, qui ſuis conſiliis CATHARINÆ MEDICEÆ fecunditatem, Galliæ quidem funeſtam, reddiderit (*a*).

Pleraque

(a) Suaſiſſe ut Rex uxoris amplexus adiret menſibus fluentibus: ſordido conſilio.

Pleraque ejus opera poſt mortem auctoris prodierunt. Hoc loco virum recenſeo, quod in DOUGLASSII *bibliotheca anatomica* phyſiologiæ libri VII. dicantur a. 1538. prodiiſſe.

Partem efficiunt magni operis, cujus titulus eſt, *Univerſa medicina, ſ. opera medicinalia, quæ continent Phyſiologiæ libros* VII; *Pathologiæ libros* VII, *Therapeuticæ univerſalis libros* VII: *in ſeptimum* GUILIELMI PLANCII, qui pleraque FERNELII edidit, *ſcholia*. Porro *febrium curandarum generalem methodum* Pariſ. 1554. fol. TREW. Idem opus ut puto *Phyſiologia* eſt, & *Pathologia* Venet. 1555. 8. B. Tig. (*medicina theorica & practica*). Porro Venet. 1564. 4. Pariſiis, hic utique 1567. fol. * Pariſ. 1602. fol. Francofurt 1577. fol. TREW. 1592. fol. 1593. 8. TR. 1603. 8. 1607. 8. TREW. Lion. 1597. 8. Hanov. 1610 fol. Leid. 1645. 8. 2. vol. TREW. Utrecht 1656. 4. *. Genev. 1619. 4. maj. VICAT. 1679. fol. in catalogo; curante BONETO. Reperio etiam J. FERNELII *de naturali parte medicinæ* L. VII. *mendis expurgatos* Venet. 1545. 8. TREW., puto Phyſiologiam.

In poſterioribus editionibus multa acceſſerunt, quæ in mea Ultrajectina ſunt, & a Pariſina 1567. abſunt; *Vita* FERNELII a G. PLANTIO ſcripta; L. *de lue venerea*, L. *conſiliorum*, *Obſervationes* O. HEURNII. Genevenſi editioni multa acceſſiſſe LINDENIUS, quod non videtur verum, niſi ordo librorum etiam mutatus ſit.

Nunc hæc opera oportet ſigillatim laudare, nam & merentur.

Phyſiologiam diximus in *B. Anat.*

Pathologiæ libri priores in generalibus verſantur, ſubtiles iidem. L. III. eſt de urinis & pulſibus. L. IV. de febribus. L. V. VI. de morbis a capite ad calcem. Paſſim tamen interſperguntur aliquæ obſervationes, ex inciſis cadaveribus ſumtæ, in l. 5. ulcus cordis; in l. 6. tumor ventriculi os obturans, ut ægra omnia adſumta revomeret. De calculis veſicæ felleæ uberius, quam hucuſque factum fuerat. Ab uſu mivæ cydoniorum inteſtinum clauſum, deinde ruptum. Vermes in renibus geniti, & cum urina redditi. Hic FERNELIUS ſtatuit, omnem calculum in rene naſci, nucleum nempe: deinde deſcendere in veſicam, ibi nova cruſta augeri. Cum urinæ iter obſtructum eſſet, prodiit eadem per umbilicum. L. VII. eſt chirurgici argumenti.

In *methodo medendi*, ſ. *Therapeutica* L. I. in generalibus verſatur. L. II. eſt de evacuationibus. In morborum acutorum principio venam noſter ad deliquium uſque ſecat, in univerſum ſanguini mittendo pronior, cum & illa illuſtris CATHARINÆ curatio venæ ſectioni fere debeatur. L. III. de alvi purgatione. Caſſiam hic rejicit. Reliqui libri *materiam medicam* continent, dicti in *B. Botan.* *Therapeutica* ſola prodiit Lion 1569 8. LIND. Francof. 1574, TR. 1581. 8. ID. 1593. 8. ID.

Libri II. *de abditis rerum cauſis* prodierunt Pariſ. 1548. fol. ASTR. 1560. *. Baſil. 1579. 8. Francof. 1579. 8. eadem forte editio, 1581. 8. *. 1597 8. cum aliis, prodierunt iidem 1593. 8. 1619. 8. cum J. CAPELLANI *conſilio de peſte*, & cum SIMONIS PIETREI conſiliis ſex, alteriuſque medici doctiſſimi conſilio de renum adfectibus & FERNELII univerſa medicina. Plurima generalia continet L. I. neque noſtri ſaporis eſt;

In L. II. multa facit divina, multas occultas functiones. Inde de morbis epidemicis ait, eos a tota ſubſtantia provenire, quos morbos primus introduxit & iis annis ſævire docet, quos oporteret eſſe quam ſaluberrimos: eos epidemicos morbos pluſculos recenſet & deſcribit, ut ſudorem anglicum anni 1525., & dyſenterias graves anni 1538. Porro epidemias omnis generis animalium. Admiſcet fabuloſa aliqua, credulus, ut de lapide quodam Indico, de dæmoniacis, de metallorum tranſmutatione. Paſſim contra GALENUM, omnes effectus medicamentorum deducentem a notiſſimis illis 4. qualitatibus, quos noſter morbos etiam ex toto ſubſtantia naſci malit, & cibos neget a calore coqui. Luem veneream deſcribit, mercurium infidam curationem vult præſtare. Febrem non oriri a putredine, & deſtructa putredine febrem tamen ſuperfuiſſe, equidem intermittentem. Gonorrhœam vidit, ſed non primus, ut FREINDIO excidit. Negat apoplexiam ab obſtructis cerebri ventriculis naſci, perinde enim apoplexiam fieri, ſi ſanguis venarum in alia regione cerebri effuſus fuerit. Inciſiones corporum epilepticorum.

Ej. *febrium curandarum methodus generalis* ſeorſim prodiit Francof. 1577. 8. B. Tig. Supplementum Libri IV. eſt, a priori L. IV. diverſum, recuſum in Ed. *Ultrajectina*. Gallice vertente CAROLO de ſ. GERMAIN Pariſ. 1655. 8.

Ej *pathologiæ liber* IV. *de febribus cum prognoſi & curatione* RUTGERI LOENII Amſterdam 1664. 8. in editione HEURNIANA.

Ej. *de vacuandi ratione* Venet. 1548. 12. TR. 1549. 8. ID. TR. Apud J. ANT. v. der LINDEN legas *de curandi ratione* Pariſ. 1545. 8. Venet. 1547. 8. Francof. 1612. 12. ut idem liber videatur uterque.

Ej. *de cura morbi, de venæ ſectione* Lion 1589. 8. eſt quaſi ſupplementum abſolutæ therapiæ.

Ej. *emiſſi ſanguinis obſervatio* Francof. 1631. 12. LIND.

Ej. *pharmacia* cum G. PLANTII & F. SAGUYER *ſcholiis* Hanov. 1605. 12. TR. puto Therapeutices libros eſſe poſteriores.

Porro a morte viri prodiit l. *de luis venereæ ſ. morbi gallici curatione perfectiſſima* Antwerp. 1579. 8. *. Patav. 1580. 8. In *coll.* LUISINI p. 524. Gallice vertente MICH. le LONG. Pariſ. 1633. 12. Vehementer toto libello in uſum hydrargyri invehitur. Contagium Indicum admittit. Malum conſeneſcere; ulcera ingentia & fætidiſſima obſoleviſſe. Gradus mali, eorum peſſimum fauces nareſque putrefacere. Exempla hominum, quibus hydrargyrus enormem noxam intulerit, vapor nempe inter deaurandum ſuſceptus. Poſt inunctionem cerebrum ipſum in abſceſſum converſum, alia inde graviſſima mala facta. Ad Guaiacum redit, quod venereæ luis ſit alexipharmacum; denique ad, ſuam aquam mirificam ſtillatitiam ex aromatibus parandam. Curationum aliqua exempla producit.

Ej. *experimenta medicamentorum facile parabilium* Francof. 1570. 8. Non redit in *poſthumorum* editione Ultrajectina.

Ej. *conſilium pro epileptico cum* ÆMILIO CAMPOLONGO *de arthritide* Lion 1578. 8. TR. Spiræ 1592. 8. Lion 1597. 8. cum SNEBERGERO. Francof. 1581. 8. *. & in ed. Ultrajectina prodiit.

Ej. *Conſiliorum medicinalium liber ex adverſariis* 400. *conſiliorum ſelectus* Pariſ. 1582. 8. TR. 1585. 8. Francof. 1584. 8. TR. 1593. 8. TR. cum titulo *Conſ. Med. Centuria* & cum *reſponſis quibusdam medicorum Pariſienſium* Francof. 1593. Hanov. 1607 4. Redeunt etiam in *poſthumis*, & in Ultrajectina operum editione. Conſilia ſunt 72. brevia, pro medico potius quam pro ægro ſcripta, generalia, abſque eventu, JULIANUS PALMARIUS edidit.

In *Theurapeutices* ll. exſtat *commentarius* J. RIOLANI *ſenioris* Montisbelig. 1588. 8. *. & alias excuſus, & *de morbis univerſalibus & particularibus* libri IV. Lond. 1675. 8. TR.

§. CCLX. VARII AD. A. 1538.

ALOYSIUS MUNDELLA Brixianus.

Ej. *epiſtolæ medicinales, variarum quæſtionum & locorum* GALENI *difficilium expoſitionem continentes*. Ej. *annotationes in* A. MUSÆ BRASSAVOLÆ *ſimplicium medicamentorum examen* Baſil. 1538. 4. 1543. 4. *. Cum natura quidem ipſa vix conſuevit, laudari tamen meretur, quod ab Arabibus ad Græcos legendos ſuos coætaneos revocaverit. Smaragdum recte negat vires poſſidere ad febres putridas efficaces. Exemplum, frigidam in febre acuta nocuiſſe. Solventia medicamenta iis in malis potius nocere, rhabarbarum cumprimis, quod calidum ſit & ſiccum. In febribus ſolum debile vinum concedi poſſe. In morbillis, antequam prodeant, venam ſecat, non facile, quando nunc prodierunt. In febribus, ni quid obſtiterit, cubiti venam ſecare jubet. Burmienſes thermas vidit; eas monet non paucis nocuiſſe, etiam mortis fuiſſe cauſam. Ad gravem auditum etiam cranii perforationem ſuadet & cauterium. Animadverſiones in BRASSAVOLAM pertinent ad materiam medicam.

EJUSDEM *dialogi medicinales decem, nunc primum in lucem editi* Baſil. abſque anni indicio 4. B. B. Scopus fere viro eſt, oſtendere, ſæpe ſe ad aliis medicis in medendo diſſenſiſſe, recte ſemper, ut eorum errores vel MUNDELLA emendaverit, vel mors ipſa manifeſtos reddiderit. In hernia ſe adhibere medicamenta emollientia, clyſteres, venam ſecare. Cum ægrotus inflammato crure flava vomeret noſter ſaburram ſubeſſe ratus, clyſtere uſus eſt, venam ſecuit, hirudines adpoſuit. In febre poſt venam repetito ſectam, hirudines hæmorrhoidibus admovit, fruſtra quidem omnia. AETIUM, jam Arabibus propiorem, doctrinam confuſam ſapere. Non in omni colico dolore alvum ciendam. Feminam moribundam, frigidam, aphonam, pulſu deſtitutam, inciſa ranina vena ſervavit. Levitatem inteſtinorum fere meliori victus ratione & aqua ferrata compreſſit. In pleuritide exquiſita, poſt venam repetito ſectam, miro conſilio butyrum & jura carnium exhibuit, denique cauterium juſſit. Podagricos tamen ſæpe a caute-

riis

riis admotis ægrius habere. Gravidam feminam acute febrientem reſtituit venâ inciſa. Alias ſola victus ratione mutata febres ſuſtulit. Corticem ligni Guaiaci ipſo ligno eſſe validiorem. Arabes fere omnia ſua a Græcis habere, multa etiam vitia commiſiſſe.

Ej, *theatrum* GALENI, i. e. *univerſæ medicinæ a* GALENO *diffuſe traditæ, promtuarium* Baſil. 1568. fol. *. Colon. 1587. fol. LIND. Index locuples in GALENI opera.

Ej. *epiſtola ad* JOH. VALDANIUM, *quo tractatur quæſtio, utrum in lienis adfectibus ſecanda ſit vena, quæ eſt ad anularem digitum ſiniſtræ manus* Patav. 1567. 8. LIND.

Epiſtolæ medicinales J. MANARDI. N. MASSÆ A. MUNDELLÆ. J. B. THEODOSII & J. LANGII conjunctæ prodierunt Lion 1551. fol.

ODDUS de ODDIS, Patavinus, ab a. 1535. in patria profeſſor. Vixit autem ſenex ad annum 1570. Ej. *de prandii & cœnæ ratione* Lion 1538. 8. LIND. cum BAGELARDO *de infantum cura*, & cum l. *de peſte* Venet. 1570. 4. *. Pugnat pro cœna, quam vult prandio uberiorem.

Ej. *de peſte & peſtiferorum adfectuum omnium cauſis, ſignis, præcautione & curatione libri* IV. Venet. 1570. 4. Peſtis Patavina anni 1555. bono ſeni ſcribendi cauſa fuit. Aeris vitium & humorum corruptionem, ſed & conſtellationes cauſas eſſe ejus luis. In L. II. hiſtoria morbi, non ſatis ad naturam ſcripta, & cujus finis a capite 14. eſt MARCI filii. L. III. eſt de præcautione & curatione, & ipſe MARCI opus; immenſa medicamentorum farrago, calidorum etiam potiſſimum. In libro IV. morbum ſuum comparat cum HIPPOCRATICIS epidemicis. Negat veteres petechias deſcripſiſſe.

Ej. *apologia pro* GALENO. L. I. *logicus adverſus Arabes*. L. II. & III. *phyſiologicus*, quem MARCUS filius a capite 6. libri III. ſupplevit.

Ej. *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *ad priores duas ſectiones dilucidiſſima interpretatio caſtigatior multo & locupletior* Venet. 1572. 8. LIND. ut prior aliqua editio fuerit; tum Patav. 1589. 4. ID. & prima ſectio ſeorſim Patav. 1564. 8. ID.

Ej. *in primum totum fen primi l.* CANONIS *dilucidiſſima & expectatiſſima expoſitio edita & completa a* MARCO *filio* Venet. 1575. 4. Patav. 1652. 8. LIND.

Ej. *de natura morbi* Patav. 1589. 4. LIND.

Ej. *in librum artis medicinalis* GALENI *minutiſſima & dilucidiſſima expoſitio a* MARCO *filio edita & caſtigata* Brix. 1607. 4. LIND. Venet. 1608. 4. ID. Vita viri eſt inter THOMASINI elogia.

J. CÆSAR SCALIGER. Inter alias artes etiam medicinam coluit, etſi ex gente principum *della Scala* ſe ortum perſuaſus fuit, vir doctiſſimus certe & peracuti ingenii, linguæ Græcæ pariter & Latinæ peritiſſimus.

EJUS

Ejus eſt *in l.* Hippocratis *de inſomniis commentarius* Saligniaci 1538. Mor. Lion 1538. fol. 1561. f. Lind. Amſterdam 1654. 12 *. Gieſſ. 1610. 8. L. & alias Alia editio Burdigalæ prodiit fol. ſine anno, Gunz Pugnat pro ſectione venæ in latere oppoſito, ejuſque quam remotiſſimæ, ut eo plus ſanguinis in vulnus veniat. Sua etiam exempla adducit. Acute cæterum magis ſcripſit, quam utiliter.

Ej. *loci ejuſdam* Galeni *difficillimi explicatio doctiſſima.* Edidit Joachimus Morsius Leid. 1619. 4. *. Non facit ad medicinam & vocem exponit, Præco ad pedem dicit.

Ej. *de ſubtilitate libri* XV. ad Cardanum Pariſ. 1557. 4. Rast. Francof. 1582. 8. *. & alias. Leviter practica tangit. De vi corruptrice aeris. De venenatis animalibus pluſcula. Thermæ Eſculenta, potulenta, plantæ etiam medicæ copioſæ; vires medicæ lapidum. Calculi fellei. Lues venerea. Bua, eſſe vocem Malabaricam. Fernelium pungit, qui omnia a cælo deducat, & per dæmones aiat agi. Animi adfectuum efficacia.

Ejus *vita* ſcripta a Josepho filio cum l. *de vetuſtate gentis Scaligerorum* prodiit Leid. 1594. 4. & cum epiſtolis Josephi Leid. 1627.

Thomas Philologus Ravennas, vero nomine Janothus & poſtea Rangonus, Profeſſor Patavinus. Ej. *morbi gallici ſanandi ope vini ligni & aquæ unctionis cerati ſuffumigii præcipitati reliquorum modi omnes* Venet. 1537. 4. B. B. 1538. 1545. Trew. Astruc. 1575. Astr. Literati hominis, non quidem clinici, mirificum opuſculum. Morbi initia ad a 1494. refert, neque tamen novum morbum eſſe vult, nam a. 1455. Hugonem Benzium ſimilis mali meminiſſe: ejus originem a ſiderum conſenſu, vel a contagio, aut ab aeris inclementia derivat, de America ſilet. Deſcriptio mali, ulcera, ſcirrhi, nodi, puſtulæ, non in pudendis ſolis: ulcera veſicæ. Cavendum eſſe a mulieribus albo fluxu laborantibus. Cina, Sarſa, Huyſan eorumque decocta. Lignum ſanctum, ſ. ejus aquam in Hiſpania a. 1508. in uſum veniſſe, in Italia a. 1517: eſſe omnino Hebenum Dioscoridis, ſudorem ciere & urinam. Curatio quæ fit per unctionem mercurialem. Per ceratum. Incommoda utriuſque curationis. Fumus cinnabaris. Mercurius præcipitatus. Tota curatio, etiam cauteria. Decoctum corticis ligni ſancti nuper inventum. Astrucio hoc opuſculum non contigit vidiſſe, ego primam editionem legi.

Ej. *de repentinis. mortiferis, & ut ita dicam, miraculoſis noſtri temporis ægritudinibus* Venet. 1535. 4. Astr. Aſtrologiæ & Cabalæ credulus.

Ej. *de modo collegiandi* Venet. 1565. 4. *. 1574 4. Lind. De ſignis temperamenti in facie aliisque corporis conditionibus apparentibus. Res non naturales & præternaturales. Morbus in genere, ejuſque curatio per victum, per venæ ſectionem, per medicamenta evacuantia, quorum formulas proponit, Medicamenta ad varias indicationes. Sal theriacus, quem Venetum vocat, & nuper eſſe detectum putat, & tamen ex Aetio citat, atque vehementer laudat. De

balneis, thermis, aquis mineralibus Italiæ, Germaniæ, quarum cenſum dat. De venenis. Exempla curationis per ſingulos dies ad tertianam duplicem, febrem malignam, peſtilentem, pleuritidem, abſceſſum. Bolos valde extollit in febre maligna, tum cucurbitulas cum ſcarifatione, etiam ſeptenas, etiam repetito, admotas etiam quando maculæ eruperunt, denique hirudines. Febrem vocat pulicarem.

EJ. *de vita Venetorum commoda conſilia* Venet. 1558. LIND.

EJ. *de vita hominis ultra centum viginti annos producenda* Venet. 1550. 4. TR. 1553. RIV. 1560. 4. Italice Venet. 1560. 8.

EJ. *de microcoſmi affectuum, maris, feminæ, hermaphroditi, gallique miſeria* Venet. 1575. 8. LIND.

SEBASTIANUS AUSTRIUS, Rubeaquenſis prope Colmariam. EJ. *de ſecunda valetudine tuenda in* P. ÆGINETÆ l. *explanatio, univerſalem ſuper hac re materiem complectens* Argent. 1538. 4. GUNZ Baſil. 1540 4. LIND.

EJ. *de infantum ſ. puerorum morborum & ſymptomatum dignotione tum curatione: ex Græcorum, Arabum & latinorum placitis concinnatus. Add.* HIPPOCRATIS *aphoriſmi noviter natorum affectus commemorantes. In calce vero ſenſus aphoriſtici alii ex auctoribus hinc inde citati. Eorumdem de bona puerorum valetudine præcepta* Baſil. 1540. 8. *. Lion 1549. 12. PL. TREW. Verus auctor fuit CORNELIUS archiater Mekelburgenſis. Cum vero iſte Arabes unice legiſſet, & barbare ſcripſiſſet, noſter ſtylum ornavit, Græcos adjunxit. Morbi 54, & qui inter eos chirurgici videntur, tamen fere per medicamenta tractati. Mera cæterum compilatio. Adſerit ſe emplaſtro ex ſemine cumini & felle taurino facto vermes expuliſſe, & per umbilicum plurimum aquæ & ſaniei. Vix quidquam ultra proprii.

Lego etiam *opuſculum de puerorum morbis cum appendicibus* PETRI TOLETI Lion 1538 4. TR.

PETRUS PONSERRADA. EJUS eſt *apologia in qua multa contra vulgarem medicorum uſum inveniuntur* Zamoræ 1538. 8. SEGUIER. Duo dialogi, ignorati a N. ANTONIO.

PROSPERI CALANII *paraphraſis in libros* GALENI *de inæquali temperie & de tuenda valetudine, de atra bile, de ſanguinis miſſione in pleuritide, de ſapore auſtero, acri & acido, de cordis tremore, de melancholia flatuoſa* Lion 1538. 8. TREW. Gallice *de l'entretenement de ſanté* Pariſ. 1550. 12. FALC. Nempe de tuenda valetudine commentarius: de atra bile: de miſſione ſanguinis in pleuritide morbo: de ſapore acri, auſtero & acido: de cordis tremore; de melancholia flatulenta quam mirachialem vocant, cum pluribus ſymptomatibus complicata.

NICOLAI PLETII *comp. de victus ratione pro anni & ætatis partibus inſtituenda* Pariſ. 1538. 8. FALC. 1639. 8. LIND.

ROBERTI GEOPRETII *regimen ſanitatis* Gandavi 1538. 4. PLATN. LINDENIUS habet Pariſ. 1539. 4. 1540. 12. cum tr. *de peſte*.

MAR-

Martinus Akakias, Catalaunenſis, Profeſſor Pariſinus. Ej. *ars medica, quæ eſt ars parva* Galeni Pariſ. 1538. Gesn. bibl. Venet. 1543. 4. Gunz. 1587. 8. Lion 1548. 16. Baſil. 1549. 8. Lind.

Ej. Galeni *de curandi ratione ad* Glauconem *libri* II. *ipſo interprete cum commentariis* Pariſ. 1538. 4. Lion 1551. 16. Lind. Pro venæ ſectione adfecti lateris.

Ej. *ſynopſis eorum, quæ quinque prioribus libris* Galeni *de facultatibus ſimplicium medicamentorum continentur* Pariſ. 1555. 8 Gesner. bibl.

Ej. *de morbis mulierum libri duo.* Exſtant in collectione Bauhini & Spachii.

Ej. *conſilia inter* Scholziana.

Simon Portius Neapolitanus, peripateticus. Ej. *de capitis dolore* Neapoli 1538. 8. Lind. Florent. 1551. 4.

Ej. *de bonitate aquarum epiſtola* Bonon. 1543. 4. Rom. 1545. fol. Lind.

Ej. *de dolore* Florent. 1551. 4. B. B. De definitione doloris, quæ eſt in ſenſu triſti, & in qualitate, non in intemperie & ſoluta unitate. Pro Aristotele contra medicos nuperos.

Poggii Florentini, utique multo antiquioris, *utra artium medicinæ an juris civilis præſtat* Baſil. 1538. fol.

Ej. *de puella germanica, quæ biennium fere vixerat abſque cibo potuque* Florent. 1551. 4. ni fallor.

Ej. *opuſcula*, ſi huc faciunt Neapoli 1578 fol Lind.

Petri Jac. Toleti, medici Lugdunenſis, *app. ad opuſculum* P. Bagelardi *de morbis puerorum* Lion 1538 8. Lind.

Idem edidit 1540. 8. Gallice Galenum *de humoribus & de ratione curandi per phlebotomiam* Gesner.

Id. ſcripſit *paradoxe de la faculté du vinaigre contre les ecrits des medecins* Lion 1549. 8. Falc.

Ej. *actio judicialis ad ſenatum Lugdunenſem in unguentarios peſtilentes & nocturnos fures* Lion 1577. 8. Falc.

J. Aethon a Freudenberg *de abuſu & impoſtura medicantium libellus* Noriberg 1538. 8. Boehmer.

Medicorum Auguſtanorum concluſiones & propoſitiones univerſam medicinam per genera complectentes Vind. 1538. 4. Gunz.

Ein bewärt Büchlein den alten und jungen Erbgründ aus dem Grund zu heilen u. wiederum Haar zu ziehen Strasburg 1538. 4. Tr.

Ein kunſtreich Urtheil und Secretbüchlein des Harnes von allerley Farben zirklen ſamt den allernützlichſten aller einfachen und zuſammengeſetzten Arzneyen Strasburg. 1538. 4. TREW.

Ein neues Büchlein von Krankheiten der Augen Strasburg 1538. 4. TREW.

Ein nützlich Bad und Arzney den Bruch ungeſchnitten zu heilen Strasburg 1538. 4. TREW.

HIERONYMI SCHALLER *conſilia* ſunt inter SCHOLZIANA, data a. 1538.

Edits de FRANÇOIS I. *concernant la faculté de medicine & des arts* Paris 1538. 4.

§. CCLXI. JACOBUS SYLVIUS.

Vero nomine *du* BOIS, Ambianus, ex pago *Louvilly*, profeſſor Pariſinus veteranus, magnus Græcorum admirator, GALENI etiam potiſſimum; idem novorum contemtor inventorum, acerbus VESALII adverſarius, vir doctus, ut tamen ad veterum morem ſe fere in generalibus continuerit.

EJ. *l. de ordine & ordinis ratione in legendis Hippocratis & Galeni libris* Pariſ. 1539. 8. ASTR. recuſus ib. 1561. 8. *. & *in collect. oporum omnium.* Medica ars in titulos diſtincta; ad quemlibet titulum recenſi libri HIPPOCRATIS & GALENI, qui eo ſpectant.

EJ. *methodus ſex librorum* GALENI *de differentiis & cauſis morborum & ſymptomatum, in ſex tabellas conjecta* Pariſ. 1548. fol.

EJ. *de ſignis medicis ſalubribus, inſalubribus & mortis comment.* Pariſ. 1539. fol. 1561. 8. Venet. 1554. 8. Ita LIND Placita veterum methodo tabulari proponit.

EJ. *de medicamentorum ſimplicium præparatione, delectu, miſtionis modo* L. III. Pariſ. 1542. fol, TREW. Lion 1548. 16. *. 1555. 12 FALC. 1584. 16. LIND. Gallice vertente ANDRE CAILLE Lion 1574 8. *la pharmacopée françoiſe.* In botanicis diximus: ad totam tamen materiam medicam pertinet; ſigna bonæ notæ per ſingula medicamenta: modus, ut conſerventur, & ſubſtituta. Tum variæ encheireſes, quibus pharmacopolæ GALENICI in præparandis medicamentis utuntur, pariter per ſingula.

In L. II. præparationes magis compoſitæ: formulæ ſyruporum & aliarum compoſitionum magiſtralium. Harum rerum SILVIUS peritus erat.

EJ. *methodus medicamenta componendi ex ſimplicibus, quatuor libris diſtributa* Pariſ. 1541. fol. TREW. 1544. fol. Lion 1548. 12. TREW. 1555. 12. TREW. 1558. 12. 1584 8 &c. Venet. 1556. 8. TR. Primum recenſio medicamentorum ſimplicium, cum eorum utilitate medica, fere ex Græcis L. II. Compoſitiones cauſæ & modus. Vires medicatrices, ex qualitatibus primis deductæ. Tempora moduſque ſumendorum medicamentorum. L. III. Succedanea. Operationes

tiones pharmaceuticæ, inſtrumenta, pondera, menſuræ. L. IV. Antidoti veterum, theriaca etiam potiſſimum.

Ej J. Mesve *de re medica* L. III. Sylvio *interprete* Pariſ. 1542. fol. *. Lion 1550. 8. & alias, vide *B. Bot.* Ex optimis Sylvii operibus eſt.

Ej. *in* Hippocratis *elementa commentarius* Pariſ. 1542. fol. Lind. 1561. 8. Venet. 1543. 8. Baſil. 1556 16. Ita Lindenius: ſed vix huc facit.

Ej. *victus ratio ſcholaſticis pauperibus paratu facilis & ſalubris* Pariſ. 1542 16. *. 1579. 12. *. Parcus ipſe, nummis parcere norat; frigus ipſum ut abſque ſumtibus ſuperaret, ciboſque ſeligere minime ſumtuoſos ingenioſus.

Ej. *morborum internorum pene omnium curatio brevi methodo comprehenſa ex* Galeno *præcipue &* M. Gattinaria Pariſ. 1545. 8. B. B. tum 1554. 8. Lind. Venet. 1549. 16. *. 1572. 8. Trew. Tiguri 1555. 8. Id. Colon. 1579. 8. Lion 1549. 12. Tr. 1620. 16. Titulo reſpondet. Cereos in iſchuria habet.

Video citari ll. *de differentiis febrium* Venet. 1672. 8. Verum cum ejusmodi liber in operum Sylvii collectione non occurrat, puto ſermonem eſſe de eo, quem continuo dicemus.

In L. priorem & poſteriorem Galeni *de differentiis febrium commentarius* Venet. 1555. 8. Lind. Baſil. 1556. 12. Id. Pariſ. 1561. 8. Id. De more ſeculi Galenum ex Galeno explicat.

Ej. *de febribus commentarius ex* Hippocrate & Galeno *ſelectus* Pariſ. 1554. fol. B. Tig. Venet. 1555. 8. *. 1556. 8. Rast. Lion 1560. 8. Pariſ. 1561. 8. Lind. Ut reliqua ad lampadem ex librum veterum nata, non ad ægroti lectum.

Ej. *De victus ratione paratu facili ac ſalubri pauperum ſcholaſticorum. De duro & parco victu lib. latinus factus. Conſilium adverſus famem & victualium penuriam latine factum. De peſte libellus latine factus* Pariſ. 1557. 16. *. Libelli de victu facili, de duro ac parco victu & conſilium adverſus famem etiam Pariſiis prodierunt 1577. 12. Riv. In l. *de duro & parco victu*, iterum docet, cibos deteriores ut arte poſſis facere ſalubriores, & artis coquinariæ aliqua præcepta dat.

In *l. adverſus famem* exempla proponit aſitorum. Ut potus nutriat. Cibi qui alant, & qui melius alant. Ut viliores cibi magis ſumtuoſis ſubſtituantur. Gallice iſte prodiit *Conſeil contre la famine & remede d'icelle* Pariſ. 1546. 12. Falc.

Ej. *de peſte* inexperti auctoris conſilia vana alia, quædam & noxia continet. Bubonis & carbunculi curatio. Accedit peſtis Anglicæ regimen, ejuſdem generis.

Ej. *de menſibus mulierum & hominis generatione* Venet. 1556. 8. *Baſil.* 1556. 8. & in *muliebribus* Bauhini & Spachii. Habet etiam morbos a ſuppreſſis menſibus natos, & eorum curationem, menſes immodicos, alia mala muliebria.

Cum *Iſagoge anatomica* prodierunt Pariſ. 1561. 8. *. *obſervata in variis corporibus ſecandis*, in quibus etiam morborum per inciſiones detectorum veſtigia ſunt. Scirrhus cartilagineus in genu. Atrophia a glandulis ſcirrhoſis.

Ej. *de arthritidis præſervatione & curatione conſilia* in collectione GARETIANA Francof. 1592. 8 *. De more ſeculi.

Ej. *conſilia varia medica* apud L. SCHOLZ Francof. 1598. fol. ad duplicem quartanam &c.

Aliqua in G. H. WELSCHII *conſiliorum* Cent. II.

Hæc omnia redeunt in *collectione* operum J. SYLVII, quam RENATUS MOREAU edidit Genev. 1630. fol. B. Tig. LIND. 1635. fol. *. cum titulo, J. SYLVII *opera omnia in ſex partes digeſta.* Acceſſerunt hic iis, quæ enumeravimus, *ſcholia ad* J. GUINTHERII *verſionem commentariorum* GALENI ad HIPP. *de natura humana.*

Schema rerum omnium, ex quibus alimenta hominum depromuntur, de quibus tribus libris GALENUS diſputavit.

Introductio brevis in methodum medendi generalem GALENI.

Quæſtio de vini in febribus exhibitione.

De ſenectute, ſ. de tuenda valetudine in ſenio, ex GALENO *præcipue & prælectionibus* JACOBI SYLVII per RAIMUNDUM FILHOLUM ſelecta.

Vita JACOBI SYLVII.

LUDOVICI ARRIVABENI *Sylvius ocreatus.* Satyra in SYLVIUM.

CLAUDII BURGENSIS *apologia pro* JACOBO SYLVIO *optimo jure ocreato.*

SYLVII *de delectu, compoſitione & duratione ſimplicium; de eorum adulterationibus cognoſcendis: & ſuccedanea* redeunt in CORDI diſpenſatorio Venet. 1556. 12. TR. Noriberg 1612. fol. *. Leid. 1651. 16. *. & alias.

§. CCLXII. VICTOR TRINCAVELLIUS.

TRINCAVELLA, Venetus, profeſſor Patavinus.

Ej. *de vena ſecanda in pleuritide medica ratio* Venet. 1539. 8. *, Patav. 1563. 8. *. loco non addito. Contra BRISSOTUM & CURTIUM pro Arabum ſententia, & pro ſectione venæ in latere oppoſito. HIPPOCRATIS & GALENI locos, qui ſectionem venæ ejuſdem lateris ſuadent, noſter putat peculiari de caſu dicere, eoſdem viros quoties in genere loquuntur, jubere ſecare venam oppoſiti lateris. Tutius etiam in pleuritide venam ſaphenam incidi, quam cubiti, ut ex nonnullis, perpaucis equidem experimentis, adpareat.

Ej. *quæſtio de reactione juxta doctrinam* ARISTOTELIS & AVERRHOIS Patav. 1556. 8. LIND.

Ej. *duæ quæſtiones medicæ; Altera num in lienis adfectibus ſecanda ſit vena, quæ eſt ad anularem digitum ſiniſtræ manus ab* JOH. VALDANIO, ALOYSIO MUNDELLA, HIERONYMO FEROLDO & J. BARTHOLOMÆO GUIONO *tractata: Altera, utrum in morborum initiis, ſolum cum materies turget, purgantibus medicamentis*

mentis uti liceat, *a* VICTORE TRINCAVELLIO *explicata* Patav. 1567. 8. *. J. VALDANIUS valde laudabat ſectionem ſalvatellæ, torquebat adeo & mutabat lectionem GALENI, ut ſecum ſentiret. FEROLDUS iis ſubtilitatibus contemtis, ſpreta minima venula, ſecandam cubiti venam tuebatur, TRALLIANI etiam & ARETÆI auctoritate fultus. MUNDELLA pro FEROLDO ſentiebat. TRINCAVELLIUS reſpondet, utique in principiis morborum alvum moveri poſſe, etſi materies non turget.

EJ. *de medicæ artis uſu apud Venetos, doctrina apud Patavinos, & de compoſitione & uſu medicamentorum* Baſil. 1570. 8. TR.

EJ. l. tres & quarti fragmentum *de compoſitione & uſu medicamentorum a* LAUR. MARUCCIO *recogniti* Venet. 1571. 4. Baſil. 1571. 8. LIND.

EJ. *in* GALENI l. *de differentia febrium & in priorem de arte curandi ad* GLAUCONEM *explanationes, cum pulcherimo tractatu de febre peſtilentiali* edit. a BELISARIO GADALDINO Venet. 1575. fol.

EJ. *enchiridion medicum de ratione curandi particulares corporis humani affectus prælectiones in XII. libros diſtinctas* edidit BELISARIUS GADALDINUS Venet. 1575. fol. TR. Baſil. 1588. 8 TR.

EJ. *conſilia tria muliebria.* In BAUHINI & SPACHII *muliebribus.*

EJUSD. *conſilia medica poſt editiones Venetam & Lugdunenſem acceſſione* CXXVIII. *conſiliorum locupletata. Epiſtolæ item de philoſophicis & medicis quæſtionibus. Tr. de reactione, de venæ ſectione in pleuriticis: de febre peſtilenti*, iſte novus Baſil. 1587. fol. B. B. Conſilia ſæpe non ſolius ſunt TRINCAVELLII, ſed FRISIMELICÆ etiam, BELLACATI, FRACANZANI, CAPIVACCII. Paſſim tamen VICTOR, ut expertus, loquitur. Lignum ſanctum non ad omnia valere, ut vulgo ſoleant venditare, neque, morbo gallico excepto, ſe magna ab ejus ligni uſu miracula vidiſſe. Sæpe ægrotos ad aquas medicatas relegat. Sed neque omnes lue venerea adfectos guaiaco aut china ſanari potuiſſe. Peſtilentiam poſt 30 annorum intervallum funeſtiſſimum ingruiſſe.

Epiſtolæ pariter ſunt de quæſtionibus medicis, ad genium ſeculi.

Vita viri præmiſſa perbrevis eſt, auctore LAURENTIO MARUCCIO.

EJ. *controverſiarum medicarum practicarum libri* V. *potiſſimum de ſanguinis miſſione innoxia. Poſthumum opus* Francof. 1617. 4. TR.

Multa GALENI interpretatus eſt, *de conſtitutione artis medicæ, de elementis: commentarios in* HIPP. *de natura humana. L. de plenitudine. Contra eos, qui de typis ſcripſerunt. De natura humana.*

Libellum ſ. *commentarium in* GALENI *l. de compoſitione medicamentorum* HIPPOCRATIS, *& in prognoſtica* HIPPOCRATIS *poſthumum edidit* G. HIERONYMUS WELSCH Ulm 1676. 4. Gangrænam ſpontaneam dixit Paracenteſin nunquam reſpondiſſe.

Opera

Opera omnia duobus tomis folio prodierunt Lion (apud JUNTAS) 1586. fol. RAST. 1592. TREW. Venet. 1599. fol. Continent priora, & DOMINICI CASELLI *oratiorem*, habitam in funere VICTORIS TRINCAVELLI.

Neſcio an diverſum ſit ab a paulo priori opus, *Exercitationes familiares in ſecundum l. prognoſticorum Hippocratis & Galeni, nunc primum in lucem editæ.*

Commentariorum in IX. RHAZIS codex eſt in *B. Vindob.* LAMBEC. II. p. 837.

Conſilia aliqua ſunt inter ea, quæ WELSCHIUS cum ſuis IV. centuriis edidit Aug. Vind. 1698. 4.

§. CCLXIII. VARII ANNI 1539.

NICOLAUS MONARDES Hiſpalenſis, *de ſecanda vena in pleuritide inter Græcos & Arabes concordia ad medicos Hiſpalenſes.* Hiſpali 1539. 4. C. de V. Antwerp. 1551. 16. *. 1564. 8. *. 1565. 8. LIND. cum libellis *de roſa & ejus partibus.* De ſucci roſarum temperatura; de roſis Perſicis ſ. Alexandrinis, de malis citriis, aurantiis, ac limoniis libelli. In libello primo loco dicto BRISSOTI ſententiam exponit & Arabum, & contendit, nullum eſſe eorum diſſenſum: tres fuiſſe apud Græcos revulſionis modos, tres apud Arabes. Græcos in pleuritide venam quidem lateris adfecti incidiſſe, tamen etiam venam lateris oppoſiti, ARCHIGENIS exemplo, etiam GALENI, qui altera manu ipſe laborabat. Arabes in principio ſaphenam ejuſdem lateris, deinde baſilicam lateris alterni incidiſſe, poſt aliquot dies ex latere conſentiente in latitudine. Eventa nil definire; nam ſervari & qui adfecti lateris venam ſecant, & qui oppoſiti: eoſdem fines per utramque fere diverſionem obtineri. Si fluxio in partem aliquam jam decubuerit, debere venam partis adfectæ ſecari, non venam aliquam longe diſtantem, & eo in caſu cum periculo errari. Baſilicam præfert. Nimis parcas paucarum unciarum ſanguinis miſſiones rejicit.

Roſas Perſicas omnibus ad laxandi ſcopum præſtare. Damaſcenas nuper admodum innotuiſſe.

Citrum medicam pomiferam aliam fuiſſe a *Citro* menſaria.

EJ. *de lapide bezoar & herba ſarza: de ferro & ejus facultatibus, de nive & ejus commodis a* CLUSIO *verſa cum exoticis* Leid. 1605. fol. *. Seorſim cum l. *de roſa & malis citriis* Antwerp. 1601. fol. LIND. Hiſpanice *dialogi de hierro y ſus grandecas neceſſidad y virtudes con un trattado de la nieve* Sevilla 1571. 8. C. de V. & 1574. 4. ib. cum hiſtoria medicinali rerum in India adlatarum. Gallice de aqua nivata Lion 1663. 8. HOUSS.

GUILIELMUS BUDÆUS, vir doctiſſimus, *de curandis morbis articularibus* Pariſ. 1539. 12. maj. OSB. BOEHM.

EJ. l. *de aſſe* hactenus ob pondera huc facit.

FR. BERNARDINI *conſervator ſanitatis* Spir. 1539. 8. LIND.

THEOBALDI

Theobaldi Lepleignii Vindocinenſis *iſagoge de uſu pharmaceutices in concinnandis medicamentis* Antwerp. 1539. 8. forma longa *. alii Lion. Barbara dictione tradit formulas medicamentorum compoſitorum efficaciorum, quales Arabes & nuperorum etiam nonnulli, ipſeque J. de Vigo præſcripſerant; longa fere & indigeſta farrago.

Hoc anno in catalogo Baroniano prima typis edita *diſputatio* Pariſina recenſetur, quo poſtea genere libellorum uberrime res medicæ traditæ ſunt: Jacobus nempe *de* Forment diſputavit in hæc verba *E. medendis ventriculi adfectibus, pharmacia magis occurrendum eſt.*

Martinus Dorchesino, quod' fictum eſt nomen, ſcripſit *le Triomphe de très-haute & puiſſante Dame Verole Reine du Pays d'amours* Lion 1539. 12. Astr. De ferocitate ſua malum venereum remiſiſſe; Rothomagi tamen vehementer ſævire. Hæc Astruc.

Franciscus Bernhardinus Calidonius. Ejus eſt *præſervatio ſanitatis* carmen Spir. 1539. 8. L. 1549. 8. L.

§. CCLXIV. Ad. a. 1540,

Guilielmi Insulani, Menapii, l. *de ratione victus ſalubris* Baſil. 1540. 4. *. & Colon. 1540. 4. cum M. Ficino. Victus univerſi ratio ad ſaporem veterum. Olera, frumenta, vina perſequitur, nomina nuperorum ad veterum nomina adaptat. Voces arabicas ex veteribus adjicit.

Ej. *emomium febris quartanæ: adjecta eſt quartanæ febris curandæ exactiſſima ratio ex Græcorum Latinorum atque Arabum monumentis deprompta* Baſil. 1592. 8. *. Rast. Grevibergi, quæ ipſi patria fuit, hunc libellum edidit, ingenii luſum. Phlebotomiam tuto ferri & tutius quam a tertiana feratur. Contagio carere.

Josephus Struthius, Poſnanienſis, Sigismundi Regis medicus. Ej. *ars ſphygmica, ſ. pulſuum doctrina ſupra 1200 annos perdita & deſiderata; omnibus tamen medicinam cum nominis celebritate maximaque utilitate facere volentibus ſumme neceſſaria* L. V. Baſil. 1540. 8. 1555. 8. 1602. 8. *. Medicinam etiam apud Solimannum fecit, & artem Patavii docuit a. 1535, & in Poloniam reverſus ibi conſenuit; non ille meticuloſus, qui in peſte pulſum tentare non timuerit. Ex libris quidem veterum plurima ſumſit, & ex arithmeticis calculis, ex natura minus. Quinque fecit claſſes pulſuum, magnum, celerem, frequentem, vehementem, mollem. His ex claſſibus, cum mediocritate conjunctis pulſus fecit ſimplices 15, compoſitos 17. Quietem *ſuperam* vocat, quæ poſt diſtenſionem, *inferam*, quæ poſt contractionem ſuccedit. Habet & alia nova nomina, pulſum *eurhythmum*, qui pro temperamenti & ætatis ratione ſaliat; *arhythmum*, qui ætati non reſpondeat, *heterorhythmum*, qui ætatis alienæ ſit, *ecrhythmum*, qui nullius. Hos porro rhythmos cum arte muſica comparat, ex diſtenſione longa, brevi, ſemibrevi, minima, exceſſu duplo, triplo, ſeſquialtero, ſeſquitertio. Alias claſſes ſumit ex ſpaſmo, quos pulſus miris figuris exprimit. Trementem, hecticum, ſerpentem diſtinguit. L. II. De pulſu dignoſcendo. Subtilem poſcit digitum, quo

conſtrictiones diſtinguat & dilatationes. Anomaliæ pulſuum ab arteria profunda, reſecta. Pulſus modicus, depreſſus, figuris expreſſi non illepidis. Raritas & crebritas a quiete longa & brevi ſumta. Vehementem pulſum definit a pondere quod ſuſtineat. Ut medicus digitis ſuis 15 gradus pulſuum ſimplicium diſtingere poſſis. L. III. De cauſis, ſubtilis ſed ex theoria natus l. L. IV. De pulſubus ſexuum, ætatum, temperamentorum, temporum anni, regionum, exercitii corporis, balnei, cibi, potus, veneris, doloris, inflammationis, animi adfectuum. Ex pulſu amorem ſe divinaviſſe. Subita mors ex gaudio. Pulſus ſerrans, vibratus. Hæc pars operis reliquis melior eſt. L. V. Prognoſes ex pulſu, aſphyxia, pulſu febrili, viſcere adfecto. Pulſus criticus.

Antonius Gallus, Pariſinus, D. Pariſienſis. Ej. *de ligno ſancto non permiſcendo in imperitos fucatoſque medicos* Pariſ. 1540. 8. Astr. & apud Luisinum. Morbi gallici deſcriptio. Obſtetrix a femina infecta, cui adſtabat. Arcana formula mercurii cum auro in pulverem compoſiti. Inter internas formulas mercurium præcipitatum rubrum præfert. Hydrargyri curationem aſperam eſſe, ſed præter guaiacum unicam: malum denique guaiaco radicitus exſtirpari. Doctus certe liber. Hic iſte Gallus dicitur, Franciscum I. ſuaſiſſe inunctioni ſubjici.

Ferri librum hoc anno gallice edidit Nicolaus Michel, medicus Pictavienſis cum titulo, *de l'adminiſtration du St. Bois* Pariſ. A540. 12. Astr. 1546. Notas aliquas adjecit, & Ferrum ſuum in poſteriori editione contra Antonium Gallum tuitus eſt.

Matthias Theodorus Melanelius, medicus Antwerpienſis L. græcum *de melancholia* ex Galeni, Rufi & Aetii *voluminibus collectum latinum fecit una cum* Stephani Magistri *exquiſitiſſimo oculari collyrio, nunc primum latine edito* Antwerp. 1540. 4. Gesner Bibl.

Jacobus Schegk, Schorndorfenſis, profeſſor Tubingenſis, Medicus, Jurisconſultus, philoſophus, polyhiſtor, artem medicam docuit, non tamen exercuit, idem autodidactos M. Adami

Ej. l. I. *De cauſa continente* Tubing. 1540. 8. BB. Baſil. 1559. 8. 1558. 8. in catalogo: partim philoſophicus eſt, partim medicus. Galeni ſententiam defendit, eſſe eam cauſam, qua præſente morbus adſit, qua abſente, abſit idem.

Ej. *diſputatio de febribus* Tubing. 1568. 4.

Ej. *tractatuum phyſicorum & medicorum tomus primus.* L. I. *de occultis & manifeſtis medicamentorum facultatibus, non ſola craſi tantum elementorum, ſed forma etiam ſubſtantiali inimicis.* L. II. *Purgantia medicamenta non ſimilitudine purgandi humoris, neque tractu ejuſdem efficacia dici debere.* L. *de caloris vi & efficacia, tum in generandis rebus naturalibus, tum in corrumpendis.* L. VI. *rigoris in febre cauſam a* Galeno *vere propoſitam, perperam a quibuſdam reprehendi.* L. VII. *contra* S. Simonium, *qui contra* Galenum *ſentiens negat, febrium putridarum cauſam*

cauſam eſſe putredinem Francof. 1585. 12. LIND. 1590. 12. Hic acceſſit commentarius *utrum morbus aliquis ſubſtantialis poſſit dici*; titulus etiam novus eſt, *Diſputationum medicarum & phyſicarum* Libri VIII.

EJ. *prælectiones in* GALENI L. *de arte parva* edidit SEBASTIANUS BLOSS Francof. 1589. 8. LIND.

In ejus obitum *oratio funebris* GEORGII LIEBLER prodiit Tubing. 1587 8. B. Bun.

JUSTI VELSII, Hagani medici & theologi, *Oratio, utrum in medico variarum artium ac ſecretiorum cognitio requiratur* Baſil. 1540. 4. LIND. 1543. 4. *. Requiri, etiam muſicam.

Una prodiit HIPPOCRATIS *de inſomniis*. GALENUS *de ea, quæ ex inſomniis habetur adfectuum dignotione. Quinti* HIPPOCRATIS *aphoriſmi vera lectio, &* GALENI *ſupra eumdem enarratio & ratio caſtigationis quinti aphoriſmi.* Prodierunt iſta Antwerp. 1541. 8. *.

EJ. *epitome medica* Antwerp. 1540. 8. *. Fuſa enumeratio materiæ medicæ. Deinde ſummi tituli morborum, ſignorum, febrium.

HERCULES BONACOSSUS. EJ. *de ligno ſancto* Bonon. 1540. MAZZUCH.

EJ. *de affectu quem Græci δυσεντερίαν latini v. tormina appellant ac de ejus curandi ratione* Bonon. 1555. 4. LIND.

EJ. *de curatione Pleuritidis ab* HIPP. GAL. AETII, ALEXANDRI, PAULI, PHILIOTHEI *monumentis depromta* Bonon. 1553. 4. LIND.

EJ. *de humorum exſuperantium ſignis, ſerapiis ac medicamentis purgativis opportunis l. acc. varia auxilia experimentis comprobata. De compoſitione theriacæ cum ejus ſubſtitutis nuper Bononiæ inventis. De modo præparandi aquam l. ſancti. De curatione catochi* Bonon. 1553. 4. LIND.

ANTONII LODOVICI *de re medica opus* Olyſſipone 1540. fol. B. B. a. 1543. fol. LIND. Continentur ea collectione *Erotematum, ſ. commentariorum in* GAL. *l. de criſibus* L. III. *Erotematum libri* VI, *in quibus tota fere ars medica continetur. Erotemata de difficili reſpiratione.* GALENI *l. de priſana. Adnotationes in aphoriſmos* HIPP. *Expoſitio in aphoriſmum XVI. primæ ſectionis* HIPP. GALENI *de præcognoſcendo. Expoſitio in Avicennæ de humoribus diffinitionem. De erroribus* PETRI APONENSIS *in Problematibus* ARISTOTELIS. Totus GALENICUS, plerumque alio ordine voces GALENI repetit.

EJ. *de occultis proprietatibus* L. V. Olyſſipone 1540. f. B. B. *Additi de empiricis & miſcellaneis* L. I. *de pudore* L. I. Phyſiologica primum aliqua de facultatibus, deinde de vi adtractrice ſeminum nonnullorum aliorumque corporum, qua venenum telave infixa trahant, aut demum vitioſos humores. De alexipharmacis: de cibo medicato, de hypercatharſi. GALENUM potiſſimum contra AVICENNAM defendit. Vires medicatæ venenorum & animalium venenatorum ex ordine per ſingula. Marſi. Pſylli. Canis rabidus. Hippomanes. Dolor colicus.

Medicatio & mirificæ nonnullorum proprietatis. Tarantula & vis ſaltationis adverſus ejus morſum. Plantarum vires medicatæ. Varia alia ad vires medicatas.

Ejusd *problematum libri* V. Ulyſſipon 1539. fol. B. B. Ad modum Aristotelis, phyſica, medica, phyſiologica, ac de atra bile. Proprietates animalium, herbarum. Blæſi. Senſus. Ad morbos aliquos. Peculiariter medica, diætetica, alia, collectanea omnia.

Valentini Polydami *diatribe medica de pulſibus cum propriis & dilucidis interpretationibus* L. I. *de urinis* Lib. II. *De capitis dolore cum experimentis. Medicinæ encomium. Epiſtolarum libellus* Baſil. 1540. 8. Lind.

Christ. Hegendorfini *Fundament der Medicin en chirurgie* Antwerp. 1540. fol.

Ej. *antidotus contra peſtilentiam* Lipſ. 1540. 8. Lind.

Tarquinii Schnellenberg ſ. Ocyorii *Bericht von bewährten Balſamen, Oelen &c.* Francfurt 1549. 8.

Ej. *zwanzig Peſtilenzwurzel u. gewiſſe u. bewährte experiment* Francfurt 15468. Tr. 1552. 8. 1563. 8. Tr. Strasburg 1580. 8. 1579. 8. 1613. 8. Tr. 1614. 8. Hansen. &c. B. Bot. I. p. 253.

D. Marten *glaſſ of health* Lond. 1540. 12. Ames.

Sebaldi Busch *regimen pro peſtilentia ſcriptum* Erford. 1540. L.

J. Sigm. Gorlizer *kurzer Unterricht u. Regiment, wie man ſich zur Zeit der Peſtilenz bewaren u. halten ſollen* Wittebr. 1540. 4. Tr.

Georgius Pylander vertit Hipp. *de morbis* Pariſ. 1540. 4. L.

Ein nüzliches Arzneybüchlein leibliche Geſundheit zu erhalten Confect Conſerven u. dergleichen zu machen, deren Natur, Kräften u. Würkung beſchrieben Francf 1540. 4. Hansen.

Collectio Pariſina ll. Gatinariæ, Blasii, Astiarii, Landulphi, Sebastiani Aquilani Pariſ. 1540. 8. *.

Joh. Maillard & Valentin Hieraume diſſ. in hæc verba E. *morbos experientia & ratione oppugnat medicina* Pariſ. 1540.

§. CCLXV. Conradus Gesner.

Tigurinus, vir ſummus, eruditione, plantarum cognitione, in omnes bonas artes ardore, pietate, admirationem gnarorum meritus, idem medicinam fecit, & pertæſus imbellis ſui ævi medicinæ, ad maſcula auxilia veterum medicos revocavit.

Multa

Multa ſcripſit, quæ medicinam tangunt. Cum editione libri ACTUARII *de medicamentorum compoſitione* dedit *ſuccedaneorum medicaminum tabulam, quorum uſus habetur reciprocus* Græce & latine Baſil. 1540. 8. *. Eam ſcripſit non ſupra 24. annos natus. GALENI primum *ſuccedanea* ſunt, græce & latine excuſa. Deinde loci GALENI, AETII, DIOSCORIDIS atque PAULI, qui pertinent ad vires ſalutares medicamentorum ſimplicium, ciborum etiam ſalubrium & nonnullarum compoſitionum.

IDEM *compendium ex Actuarii l. de differentiis urinarum, judiciis & providentiis. Univerſalem doctrinam* CLAUDII GALENI *de compoſitione medicamentorum ſecundum locos adfectos decerpſit & in ordinem redegit; demum ſylvulam experimentorum* GALENI, *medicamenta nempe ab eo viro, ſed etiam ab* AETIO *paſſim ſuis in operibus ad varia mala data decerpſit, ſuaſque notas addidit, quibus obſcuriora medicamenta ſimplicia aliqua adjecit* Tiguri 1541. 8. *.

EJ. *apparatus & delectus ſimplicium medicamentorum. De compoſitione medicamentorum ſecundum genera.* PAULI *de compoſitione ſecundum genera; univerſalis methodus ex* GALENO; Edidit Lion 1542. 8. *. Venet. 1542. 16. Primus libellus eſt dictionarium materiæ medicæ ſimplicis ex Græcis decerptum; deſcriptio cujuſque medicamenti, modus colligendi, præparandi, adhibendi; hæc fere ex DIOSCORIDE, ut aliqua ex Arabibus atque MESVE acceſſerint. Ex PAULO ſumſit, ut quæque formula medicamenti componatur. Paſtillorum, unguentorum, collyriorum &c. formulæ ut nunc vocant. Tertia pars eſt de oleis, emplaſtris, celebrioribus medicamentis compoſitis; de eorum formulis, & ſimplicibus quæ ipſa ingrediuntur medicamentis, ſola vero externa medicamenta hic reperias.

EJ. *de lacte & operibus lactariis* Tiguri 1543. 8. * philologica & medica. Utilitates medicas lactis, caſei, & butyri tradit.

EJ. *Bibliotheca univerſalis, ſ. catalogus omnium ſcriptorum locupletiſſimus tribus linguis latina, græca & hebraica exſtantium & non exſtantium ad* a. D. 1545. *excuſorum, & in bibliothecis latentium* Tigur. 1545. fol. B. B.

Eadem *bibliotheca reſtituta & collecta* a C. GESNERO, *in epitomen redacta, & novorum librorum acceſſione locupletata* a JOS. SIMLER Tigur. 1555 fol. tum 1574. f. *. GESNERUS judicia ſua & nonnunquam ſcriptorum judicia addiderat. Contraxerat LYCOSTHENES bibliothecam: reſectis his additamentis addit SIMLERUS nuperos a morte viri editos libros. Plenius JACOBUS FRISIUM recudi fecit 1589. f. BB.

Cæterum GESNERUS veteres ex ATHENÆO & aliis ſollicite collegerat, tum ex PAULO, & ex *bibliothecis.* Tituli ad prænomen ſcriptorum diſpoſiti. Nuperi multum, clam ſæpe, hoc immenſo labore uſi ſunt. *Codices* MS. recenſet.

EJ. *enumeratio medicamentorum purgantium, vomitoriorum & alvum bonam facientium* Tiguri 1546. 4. non vidi.

Ej. *Pandectæ ſ. partitionum univerſalium* L. XXI. Tiguri 1548. fol. & T. II. 1549. fol. B. B. Ad medicinam non proprie facit, liber enim XX. nunquam prodiit, quo de re medica erat acturus. Hic cæterum v. c. arborum titulos recenſet, ad eos libros citat, qui de ea arbore ſcripſerint. Inmenſum in viro 32. annorum opus.

Galenicorum operum editioni Baſileæ 1549. & 1562. fol. * multa addidit, etiam ſua, inter iſta brevem *bibliothecam medicorum ſcriptorum* cum judiciis.

Ej. *de ſecretis remediis theſaurus* Euonymo Gesnero *philiatro auctore* Tiguri 1554. 8. *. Francof. 1578. 8. f. Lind. Lion 1558. 8. Tr. 1620. 12. Id. Germanice vertente J. Rudolfo Caldenberger Tiguri 1555. 4. 1582. 4. 1583. 4. 1608. 4. Gallice Lion 1555. 4. Tr. Anglice 1559. 4. 1564. 4. 1565. 4. *new book of diſtillation called the treaſure of Evonymus* vertente Morvyng. Operationes pharmaceuticæ & chemicæ, quæ eo ævo innotuerant; hæ paſſim ex Ulstadio. Plantæ medicatæ, earum aquæ, & variæ præparationes. Compoſita etiam medicamenta varia, quæ eo ævo quotidie nova priſcis addebantur. Aquarum ſtillantium maxima varietas, etiam per deſcenſum; tum olea, ſic porro: Undique enim, etiam ab empiricis, noſter colligebat. Oleum vitrioli tunc novum laudat, & deſcribit, etiam dulce.

Partem II. a morte viri edidit Caspar Wolf Tiguri 1569. 8. *. Frf. 1578. 8. Lind. Ejuſdem generis, ſed cum interim chemia in Germania valde invaluiſſet, multo ditior collectio, pariter undequaque ſumta.

Ej. *hiſtoriæ animalium L. I. de quadrupedibus viviparis* Tigur. 1551. fol. * huc poteſt referri, ob vires medicatas animalium, quo etiam reliqui tomi ſpectant, & potiſſimum ob capita de morbis epidemicis armentorum.

Ej. *de thermis & fontibus medicatis Helvetiæ & Germaniæ libri duo* Venet. 1553. fol. in *collectione de balneis.* Libellum iſtum in *vita* promittit ſe pleniorem redditurum.

Ej. *enchiridion rei medicæ triplicis; 1. de pulſibus l. ex* Galeni *ſcriptis collectus auctore incerto. 2. De judiciis urinarum l.* Vassæi *Meldenſis morborum internorum curatio auctore* J. Sylvio. 3. *De ratione victus in morbis acutis auctore* Brudo Tigur. 1555. 8.

Idem *collectionem chirurgicorum ſcriptorum* edidit 1555. fol. *, qua Tagaultii, Hollerii, Mariani Sancti, Angeli Bolognini, Mich. Angeli Blondi, Bartholomæi Maggii, Alfonsi Ferri, J. Langii, Jacobi Dondi chirurgica continentur, cum Galeni l. *de faſciis* Vido V. interprete, & Oribasii *de laqueis* ex eodem. Tum *examen leproſorum* innominati ſcriptoris, & Gesneri præfatio *de medicinæ chirurgicæ præſtantia & antiquitate. Cum catalogo operum chirurgicorum, quæ hactenus prodierunt. Hunc theſaurum* Petrus Uffenbach recuſum dedit Francof. 1610. *.

Ej.

Ej. L *tres medicinales.* I. *De ſanitate tuenda.* II. *Contra luxum conviviorum.* III. *Contra notas aſtrologicas ephemeridum de ſectione venæ* 1556. 8. Gesn. *ſcript. propr.*

Idem in l. *de rerum foſſilium, lapidum &c. figuris & ſimilitudinibus* Tiguri 1565. 8. *. calculos etiam per morbos in variis corporis humani partibus natos habet.

Xenocratem *de aquatilibus* edidit Tigur. 1559. 8. tum Cassium Felicem Tig. 1562. 8. *. & Dioscoridis *Euporiſta* ex ſchedis Moibani Tig. 1565. 8. *.

Porro Val. Cordi *compoſitiones medicinales non vulgares* Argent. 1561. f. *.

Moschionis codicem emendaverat, quo uſus eſt C. Wolf in editione 1566. 4. *. & C. Bauhinus 1586. 4. *.

A peſte exſtinctus a. 1565. plurima adfecta diligentiæ & fidei Caspari Wolfii commendavit, quorum aliqua prodierunt. Casparus Wolfius cum *vita* viri ediderat *pollicitationem* de Conr. Gesneri *ſtirpium hiſtoria* Tiguri 1566. 4. *. In *vita* a Joh. Simler ſcripta, reperias *catalogum authenticorum ſcriptorum* Gesneri ad annum 1562. Opera viri botanica ad Camerarium, Volcamerum, Trewium pervenerunt, quorum partes aliquas vir Ill. Casimir Christophorus Schmiedel edidit, vitamque etiam Gesneri luculentam addidit. *Vita* etiam germanice prodiit Zittau 1711. 8. *.

Gesnerianarum *epiſtolarum* L. III. Tiguri 1577. 4. *. edidit C. Wolfius, quæ ad J. Cratonem, A. Gasser, Th. Zwinger, F. Platerum, B. Aretium, Ad. Occonem, Holzachium, J. Fabricium &c. datæ ſunt. Nullo ſtudio procurata eſt hæc editio, neque temporum ratio obſervata; valde tamen placent varietate, candore, & eruditione, quibus undique plenæ ſint. Multa ad praxin faciunt & ad medicam hiſtoriam. Paracelsum, & Phædronem Paracelſicum, mitiſſimus homo averſatur. Lapidum pretioſorum & auri vires medicas non admittit. Monſpeſſulana ſtudia, quæ viderat, non valde probat. Vomitu ſe ipſum juvit, cum arthritidem pateretur. Oleum vitrioli in febribus dedit. Felici Wurzio ob cephalalgiam maximam arteriam temporum juſſit aperiri, optimo eventu. Herbam Parindem antidotum eſſe repetit ad maniam & ad dolentes hæmorrhoides. Badenſes thermas bibit, qui utendi modus in deſuetudinem abiit. In animalibus venenorum vim exploravit. Belladonnæ ſuccum dyſenteriam curare, dolores tollere expertus eſt. In pleuritide venam in pede ſecare mavult. Bullingerum peſte laborantem curavit, carbunculos igne & medicamento cauſtico aperuit. Qui in peſte venam ſecuerant, eos omnes periiſſe J. Bauhino teſte. Herbarum medicatarum in ſe ipſo experimenta fecit, in cane paridis, nucis vomicæ, balſamines feminæ. Ita multarum herbarum medicas vires per experimenta conſtituit. In ischiade emplaſtrum impoſuit, quod euphorbium recipiebat. In pleuritide oleum lini propinavit. Eclegma de ſpina cervina invenit.

Adjectus eſt libellus *de oxymellis elleborati utriusque deſcriptione & uſu.* Elleborum album cum aceto deſtillabat, non eum venenatum futurum: ei medicamento

mento multum tribuebat in febribus longis, viſcerum obſtructione. Nigri hellebori liquorem cum ſpiritu vini ſtillantem nihil habuiſſe purgantium virium. Deinde duo ex nigro helleboro oxymella compoſuit: his alvum abſque noxa ſolvebat, menſes promovebat, omni generi lenti (frigidi) morbi ſubveniebat. Hiſtorias etiam ſanatorum ægrotorum addidit, in ipſa epilepſia, dyſpnœa, arthritide, quartana. Aliqua alia medicamenta GESNERI.

Succeſſit liber epiſtolarum *quartus* Witteberg. 1584. 4. *, cujus etiam antiquus apud me codex eſt. Hæ omnes ad JOHANNEM KENNTMANN ſcriptæ ſunt. De MOSCHIONE multa, quem latine vertit.

Ej. etiam ſunt *menſuræ apud veteres Græcos & latinos ſcriptores uſitatæ* Tiguri 1584. 8. LIND.

Et *de ſimplicibus medicamentis* l. ex GALENI l. *de facultatibus medicamentorum ſimplicium* Sangall. 1584. 8. cura C. WOLFII. Non vidi.

Ej. (C. GESNERI) *Onomaſticum* prodiit cum CALEPINO Baſil. 1590. fol. In præfatione citat primam *Onomaſtici* editionem Baſil. 1544. Nomina ſunt propria & inter ea regionum, montium, fontium, ſylvarum, ſtagnorum, populorum, paludum, ventorum, fluviorum, lacuum, ſpeluncarum, clarorum virorum, etiam medicorum, ſectarum, animalium & plantarum quorumdam rariorum &c.

Aliquæ epiſtolæ ad J. BAUHINUM Baſil. 1591. 8. *. excuſæ, fere botanicæ ſunt.

Cæterum vide *B. Bot.* I. p. 282. ſqq.

§. CCLXVI. AUGERIUS FERRERIUS.

Toloſanus, quem J. C. SCALIGER, non ille facilis judex, doctiſſimum dixit. Ejus eſt l. *de diebus decretoriis ſecundum Pythagoricam doctrinam & Aſtronomiæ obſervationem* Lion 1541. 16. LIND. 1549. 16. ID. OSB.

Ej. L. *de ſomniis.* HIPP. *de inſomniis.* GALENI *de inſomniis.* SYNESII *de inſomniis* Lion 1549. 16. LIND.

Ej. *de pudendagra, gravi lue Hiſpanica* l. II. Acc. *de radice Chinæ & ſaſſaparillæ Cortice judicium* Toloſ. 1553. 12. tum Pariſ. 1564. 8. OSB. Antwerp. 1564. 8. * & in LUISINI collectione. Aliis etiam acribus unguentis ſe uſum, quæ argentum vivum non reciperent, neque in iſto metallo ſe aliquid præcipui reperiſſe. Hydrargyro tamen ſanatos, qui male adfecti fuiſſent. Eſſe qui ejuſmodi emplaſtris tecti per urbem ambularent. Lotiones etiam cum ſublimato mercurio parari, quarum idem ſit effectus. Guaiaci uſus: cum vino vulgo decoqui. Radix Chinæ, Sarſaparillæ, Juniperi. Aquæ ſtillatitiæ. Se fere ſuavibus purgantibus uti, quæ & indicat, inter ea etiam recenſet pulverem mercurialem. Methodus compoſita, inunctiones per triduum, decocta per alios dies, tum iterum inunc-

inunctiones aut fumus, iſte quidem-acerbiſſimus, demum apozemata purgantia, denique ſudorifera. Symptomatum curatio. L. II. morbi deſcriptio.

Subjicitur in editione mea *compendium gallice ſcriptum* prioris operis.

Sed in ea non reperitur *de radice Chinæ liber*, *quo probatur diverſam eſſe ab Apio* Toloſ. 1553. 8. Astr. Lindenius diverſum facit & annum indicat 1554. Apium ſua ætate ligno ſancto ſubſtitui, & auri pretio vendi, cum in gallia ſponte naſcatur. Valde diverſam eſſe Apii & Chinæ adminiſtrationem docet.

Ej. *Vera medendi methodus duobus ll. comprehenſa.* Ej. *caſtigationes practicæ medicinæ* Toloſ. 1557. 8. Lion 1574. 8. 1602. 8. Venet. 1587. 8. Tr.

Ejusd. *remedes preſervatifs & curatifs de peſte* Toulouſe 1628. 12. Ast.

§. CCLXVII. Gualther Hermann Ryff.

Chirurgus, medicus, erro, homo famoſus, polygraphus & compilator. Ej. eſt *neuerfundene und bewährte Arzney, nicht allein die Franzoſen u. böſen Blattern, ſonder auch andere ſchwere Krankheiten durch den Gebrauch des indianiſches Holzes Quaiacum oder Franzoſenholzes zu heilen* Strasburg 154 . 8. Trew. Ej. *l. Franzoſencur vermittelſt des Guaiaci* Baſil. 1659. 8. A Lindenio non debuit recenſeri, qui non ſit latine ſcriptus. Cæterum Astrucius adnotat, ex libris quaternis, in quos diſtribuitur, opus eſſe Alfonsi Ferri *de ligni ſancti multiplici medicina & vini exhibitione*, ejuſque quatuor libros, dictos p. 33.

Ej. *Handbüchlein gemeiner praxis der ganzen Leibarzney* Strasburg. 1541. 4.

Ej. *der kleinen deutſchen Apothek Confect oder Latwergenbüchlein* Strasburg 1541. 4. *zweiter Theil* 1542. 4. Tr. tres partes 1552. 4. *Neu ausgerichtet durch* A. Agerium Noriberg. 1602. fol.

Ej. *Unterweiſung und Anzeigung aller latwergen, confect, conſerven, einbeizungen und einmachungen von allerley Früchten, Blumen, Kräutern und Wurzeln ſamt andern Stucken, wie ſolche in den Apotheken gemacht und verkauft werden* II. *Theil* Strasburg 1540. 4. & 1542. 4. Tr.

Ej. *Gebrauch, Vermiſchung und Zubereitung aller laxativen purgierender oder treibender Arzneyen* Strasburg 1541. 4. Huth. Tr.

Ej. *practicirbüchlein bewährter Arzneyen* Francfurt. 1564. 8. Tr.

Ej. *von allerhand apothekeriſchen Confectionen, Latwergen, Oel, Pillen, Tränken, Trochiſken* Francf. 1552.

Ej. *Confectbuch und Hausapothek* Francf. 1544. 8. Tr. 1548. 8. Tr. 1558. 4. 1567. 8. Tr. 1575. 8. Riv. 1578. 8. Riv. 1584. Riv. 1593. 8. Trew. 1610. 8. Tr.

Ej. *reformirte deutſche Apothek, contrafeitung der fürnemſten Kräuter, ihrer Kraft und Würkung, Latwergen, Confecten, Theriak und Mithridatum, und purgiren-*

den Arzneyen Strasburg 1573. fol. 1593. 4. 1600. fol. 1602. fol. *. a NIC. AGERIO recognita.

Cum chirurgia minori prodiit *unbetrügliche Probbeſichtigung und Cur der Auſſäzigen oder Feldſiechen* Strasburg 1542. 4. 1545. fol. 1558. fol. 1562. fol. GUNZ. Idem puto libellus, quem latinum GESNERUS dedit.

Cum *neue Feld und Stadtbuch bewährter Wundarzney* antidotarium edidit Francf. 1556. 4. 1576. 4.

EJ. *Spiegel und Regiment der Geſundheit auf die Deutſchen gerichtet* Francf. 1542. 4. HUTH. 1555. 8. ID. 1552. HUTH.

EJ. *koch und kellerey von allerley Speiſen und Getränken, Latwergen, Confecten, Conſerven, einbeizung von Früchten, Blumen, Wurzeln* Francf. 1645. 4. HIRSCH. An idem ſcriptum quod paulo prius dixi p. 57.

EJ. *Luſtgarten der Geſundheit im Hausgemach Viehzucht &c.* Francf. 1546. fol. TREW.

EJ. *Beſchreibung der Natur, Eigenſchaft Kunſt und rechte Gebrauch in Speiſe u. Trank* Würzburg 1549. 4. BOEHM.

EJ. *gründliche u. bewährte Cur des Steins Gries u. Nierenblaſenſteins* Strasburg 1543. 4. Puto CORDI libellum eſſe T. I. p. 521. Würzburg 8. TR.

EJ. *kurzer Auszug u. ſummariſcher Bericht der Natur, Eigenſchaft und Würkung der wurzel China aus lateiniſch und bohemiſcher Sprach transferirt* Würzburg. 1548. 4. RIV. TR.

EJ. *neue heilſame und nützliche Badenfahrt* Würzburg 1549. 4. TR.

EJ. *nützlicher Bericht wie man die Augen und das Geſicht ſchärfen und geſund erhalten ſoll* Würzburg 1548. 4.

IDEM librum BRUNSCHWEIGII *de arte deſtillandi* auctum reddidit Francof. 1545. fol. 1555. fol. 1556. fol. 1597. fol.

EJUS ſunt, etiam ut ſuſpicatur CONRADUS GESNER, Pſeudonymi Q. APOLLINARIS libelli p. 52.

EJ. *neuer Albertus magnus &c.* Argent. 1549. 4. &c. *B. Bot.* I. p. 253.

EJ. *kurzes Handbüchlein und experimentirte Arzneyen* Francf. 1560. 8. TREW. 1563. 8. *. &c. 1570. 8. TREW. 1577. 8. ID. Strasburg 1578. 8. TR. 1594. 8. ID. 1607. 8. ID. 1633. 8. B. Tig. 1641. 8. ID. An forte jam ſit inter ll. p. 57.

EJ. *Hebammenbuch ſ. ſchwangerer Frauen Roſengarten* Francf. 1545. f. TR.

EJ. *auserleſenes Arzney u. Kräuterbuch* Francf. 1594. 8. Erf. 1626. 8. RIV. TREW.

EJ. *ein neues Kochbuch wie man kranken Perſonen warten und pflegen ſoll*, Strasburg 1545. 4. Francf. 1569. 8. 1608. 8.

Ej. eſt *Enchiridion remediorum facile parabilium variis humani corporis adfectibus curandis accommodatum*, *vertente* RODOLFO GOCLENIO Francof. 1610. 8. RIV. TREW. Magna harum compilatioum eſt adfinitas. Aquarum deſtillatarum varietas. Videtur *kurzes Handbüchlein* p. 58.

DIOSCORIDEM repetito edidit, & PETRI BAUERII conſilia medica.

Latine ſcripſit *de memoria artificiali, quam memorativam artem vocant, & quomodo memoria medicinæ beneficio augenda & conſervanda capitis & cerebri bona contemperatione & roboratione* Argent. 1541. 8. *. Vix huc facit. Imaginibus utitur & locis.

Ej. *medicinæ theoricæ & practicæ enchiridion ſemejoticis aphoriſmis totam rem complectens medicis & chirurgis accommodum acc.* C. CELSI *ſententiæ ſelectæ* Argent. 1542. 12. TR.

Ej. *intromathematicæ* i. e. *medicationis adcommodatæ ad Aſtrologicam rationem enchiridion. De criſi deque inveſtigatione & inventione dierum criticorum, indicatoriorum, intercadentium & vacuorum. Cum canonibus aliquot & multis aliis futuro medico neceſſariis* Argent. 1542. 12. LIND.

§. CCLXVIII. VARII AD A. 1541.

JACOBI THEODOSII, medici Bononienſis, *medicinales epiſtolæ 68, in quibus complures variæque res ad medicinam phyſicamque ſpectantes traduntur* Baſil. 1553. 8. *. PHILIPPUS filius epiſtolas edidit, patris jam a. 1541. mortui. Pleræque ſunt clinici argumenti, & medicæ, ut vocant, conſultationes. Medicamenta dabat copioſiſſima, neque ſuperſtitione pura. Multum balneis utebatur. A tarantula demorſos cantu & ſaltatione levari ſcripſit. In peſte præter morem ſeculi theriaca non utebatur: adverſus venena eam nihil poſſe, in columba expertus fuerat. In calculoſis cum urina gluten terebinthinæ ſimile decedere. Phthiſi qui laborabat, fruſtra contraria momente THEODOSIO, balnea Luccana cum peteret, in iis interiit. Ad celebrem illum FRANCISCUM GUICHARDINUM ſcribit, ne diabeten metuat, rariſſimum eſſe malum, ſe bis tantum vidiſſe, cum quadageſimum nunc annum medicinam faciat: terebinthinam in dolore renum & juncturarum nunquam ſpem ſuam eſſe fruſtratam. Cannabim negat aerem inficere. In medicos barbaros. Lapidem lazuli cum periculo ſumi. Podagricis aquam thermalem potam nocere.

Aliæ Cl. viri Epp. cum epiſtolis J. LANGII, MANARDI, MASSÆ, MUNDELLÆ prodierunt Lion 1557. fol. tum *aliqua de transmutatione metallorum* ad CAPELLANUM & MILETUM cum CAMPEGII epiſtolis T. I. p. 497.

J. ECHTIUS medicus Colonienſis, Botanices peritus. Ej. *de ſcorbuto vel ſcorbutica paſſione epitome.* Lego prodiiſſe jam 1541. recuſa eſt Witteberg 1585. 8. cum

Ronseo & aliis &c. 1624. 8. *, ſed obiit circa a. 1554. Brevis & nullius momenti libellus.

Remaclus Fuchs, Lymburgenſis, (qui ſæpe nomen ſuum Fuschium ſcribit) Canonicus Leodienſis. Ejus eſt *morbi Hiſpanici, quem alii gallicum, alii Neapolitanum vocant, curandi per ligni Indici, quod Guaiacum vulgo dicitur, decoctum, exquiſitiſſima methodus* Pariſ. 1541. 4. *. non 8. Non vidiſſe contigit Astrucio, ut eo fuſiorem in recenſendo eſſe mihi viſum ſit. Cauſæ mali, ex theoria. Signa. Contagium. Sæpe malum inſanabile recrudeſcere, ob inſcitiam inunctorum, hydrargyrum male exſtinguentium. Errores medentium. Lignum Indicum. Decocti ſumendi modus. Eſſe, qui corporis exercitio, purgatione, phlebotomia, a morbo incipiente præſervati fuerint. Stricta victus ratio. Symptomatum curatio. Oſſa corrupta urit, etiam ſerra dividit & excidit. Non videtur viri quidquam experti opus.

Ej. *compendium medicinæ* Pariſ. 1541. Rast.

Ej. *illuſtrium medicorum, qui ſuperiori ſeculo floruerunt ac ſcripſerunt, vitæ. Annexus in calce quorumdam neotericorum medicorum catalogus, qui noſtro ſeculo vixerunt. Auctore* Symphoriano Campegio Pariſ. 1541. 8. Falc.

Ej. *hiſtoria omnium aquarum quæ in communi hodie practicantium ſunt uſu, vires & recta deſtillandi ratio. Acc. conditorum & ſpecierum aromaticarum, quorum uſus frequentior apud Pharmacopolas tractatus* Pariſ. 1542. 8 B. B. 1552. 12. Tr. Venet. 1542. 8. Lind. Aquæ ſtillatitiæ, & ea occaſione, plantarum ex quibus ſtillant deſcriptio; reliquæ etiam aquæ compoſitæ, ut meliſſæ aqua, quam religioſi D. Hieronymi prope Bononiam præparant. Aquam radicum urticæ valde laudat. Conſervæ.

Ej. *de ſimplicium medicamentorum delectu tabella, cum dialogo de herbarum notitia* Antwerp. 1544. 8. PL.

Ej. *plantarum omnium quarum hodie apud Pharmacopolas uſus eſt magis frequens nomenclatura* Pariſ. 1544. Tr.

Ej. *Pharmacorum omnium; quæ in communi ſunt practicantium uſu tabulæ decem* Pariſ. 1569. 16. B. B. Addit Lind. Lion 1578. 8. Venet. 1598. fol. Cum Lanfranco Lion 1550. 8. B. B.

Ej. *purgantia medicamenta ſimplicia cum corrigentibus.* Conſervæ, emplaſtra, aliæ formulæ.

Gilberti Philareti *conciliatio* Avicennæ *cum* Hippocrate *ac* Galeno Lion 1541. Foppens. Gilbertus Remacli frater fuit.

Ej. *gerocomica h. e. ſenes rite educandi modus ac ratio* Colon. 1551. 8. Riv.

Ej. *commentarius de fontibus Ardenæ & potiſſimum Spadanis* Antwerp. 1559. 8. Lind.

Johannes

JOHANNES VASSÆUS, Meldenſis. EJ. *de judiciis urinarum tractatus ex probatis auctoribus collectus in tabulæ forma* Pariſ. 1541. 4 Venet. 1549. 12.*. Lion 1549. 12. *. Tigur. 1555. 8. LIND. Colon. 1579. 8. WILLER. Varietates urinarum, morbi qui ex lotio dignoſcuntur, ejuſque urinæ ſignificatio. Vis colorum, hypoſtaſium. Ex veteribus abſque proprio experimento compilatus libellus. Fatetur admiſto felle taurino ſibi impoſitum fuiſſe (*a*)

EJ. HIPPOCRATIS *liber de ptiſana cum* GALENI *commentario gr. lat. ex verſione* J. VASSÆI Pariſ. 1543. 8. FALC. Profixa eſt epiſtola, qua ptiſanæ uſum adverſus J. MANARDUM defendit.

IDEM GALENI *comm.* III. *in primum prorrheticorum* HIPPOCRATIS & *commentarios* IV. *in l.* HIPPOCRATIS *de victu acutorum* latine reddidit Lion 1563. 12. LIND.

LIPPI BRANDOLINI *de humanæ vitæ conditione & toleranda corporis ægritudine dialogus* Baſil. 1541. 8. FALC.

PETRI PLANTINÆ, Cremonenſis, *de tuenda valetudine natura rerum & propriæ ſcientiæ* Baſil. 1541. 4. THUAN.

J. BAPTISTA de CAVIGLIOLIS *de morbis novis cum nonnullis paradoxis* Pictav. 1541. LIND.

EJUSD. *tr. des proprietés du vinaigre*, anno, ut videtur, 1547. 16. Librum habet VERDIER: ſed annus & locus deſunt.

HENR. EGGELING *diſp. quanta ex* PAULI AEG. *lectione utilitas ſperanda ſit* Francof. Viadr. 1541. 8. GUNZ.

ANGELI FORTII, Aſtrologi, qui invito collegio medico Venetiis medicabatur, *veritatis medicinæ militia* Venet. 1541. 8. GESNER Bibl. Deinde ejus L. *de mirabilibus vitæ humanæ naturalibus fundamentis* Venet. 1543. 8.

J. URSINUS *proſopopoeiam animalium* edidit Viennæ 1541. 4.

EJUD. *de peſte, deque ea medicinæ parte quæ in victus ratione conſiſtit* Alexandriæ 1549. 4. L.

JAC. OLIVARII *ſcholia ad eam proſopopoeiam, in quibus de eorum animalium proprietatibus medicis agitur* Vienn. 1541. 4.

Vorſehung Leib und Seel Francf. 1541. 4. conf. T. I. p. 505.

FERDINANDO FLORES *Regimento de ſanidad* Hiſpali 1541. 4.

§. CCLXIX. A. LACUNA.

ANDREAS a LACUNA, Secobienſis, variis in regionibus medicinam fecit, etiam ex JULII III. archiatris fuit.

(a) *B. Anat.* I. p. 157.

Ej. *compendium curationis præcautioniſque morbi paſſim populariter graſſantis*, i. e. *febris peſtilentialis* Argent. 1542. 8. Gunz Riv. Tr.

Ej. *della preſervation de la peſte y ſu curacion* Antwerp. 1556. 8. Salamantic. 1560. C. de V. Idem, ut videtur, liber.

Ej. *victus ratio ſcholaſticis pauperibus paratu facilis & ſalubris* Colon. 1550. 8. Ita Linden: & in meo exemplo manu Laculæ nomen adſcriptum eſt. Sed idem Lindenius eumdem l. J. Sylvio tribuit, vide p. 45.

Ej. *de articulari morbo commentarius.* Cl. Luciani *tragopodagra* Rom. 1551. 8. Lind. *Il remedio della podagra con l. Tragopodagra di Luciano* Rom. 1582. 8. Trew.

Ej. *methodus cognoſcendi exſtirpandique excreſcentes in collo veſicæ carunculas. Ulyſſipon.* 1560. 8. *. Rom. 8. Lind. (a) Carunculas ex gonorrhœa naſci: & omnino poſt ortam primam gonorrhœam carunculæ demum innotuerunt. Candelas ad id malum utiles a M. Philippo Caroli V. Chirurgo habuit.

Idem multa veterum edidit, aut in compendium contraxit.

Ejus eſt *epitome* Galeni *operum in quatuor partes digeſta: accedit vita & liber de ponderibus & menſuris* Baſil. 1551. fol. 1571. fol. Tr. Lion 1553. 16. Vicat. Tr. Argent. 1604. Tr.

Ej. *adnotationes in* Galeni *interpretes quibus varii loci in quibus impegerunt lectores & explicantur & ſumma fide reſtituuntur* Lion 1553. 16. *. In Nicolaum Rhegienſem, Linacrum, Copum, Cruserium, Guintherum, Cornarium. Plerumque ſuo vetuſtiſſimo codice utitur.

Ej. Galeni *de artidotis epitome* Antwerp. 1587. 16. *.

Ej. *epitome omnium rerum & ſententiarum quæ adnotatu dignæ in commentariis* Galeni *in* Hippocratem *exſtant. Acc.* Galeni *enantiomata* Lion 1551. 8. Lind.

Ej. *adnotationes in Dioſcoridem* Lion 1555. 16.

Ej. *libri octo ultimi ex commentariis Geoponicis olim* D. Constantino *Cæſari adſcriptis ad fidem vetuſtiſſimorum codicum latini facti* Colon. 1543. 8. cum caſtigationibus in Cornarii verſionem.

Ej. fuit *epiſtola apologetica* ad Cornarium Lion 1554. 8. Lind.

§. CCLXX. J. Gorræus.

J. Gorræi (Gorris), Pariſini, profeſſoris Regii, docti viri, *Hippocratis jus jurandum, de arte, de antiqua medicina Gr. lat. interprete* Gorræo *cum ejus ſcholiis* Pariſ. 1542. 4. Maittaire.

Ej.

(a) *B. Chir.* I. p. 204.

EJ. *in* HIPP. *l. de medico adnotationes & ſcholia* Pariſ. 1543. 8. LIND.

NICANDRI *theriaca & alexipharmaca cum ſcholiis* edidit Pariſ. 1549. 8. & *alexipharmaca* ib. 1557. 4. cum nova præfatione LIND.

IDEM GALENI *in prognoſtica* HIPPOCRATIS *libros* VI. *interpretatus eſt* Lion 1552. 12.

Poſthuma prodierunt *opuſcula quatuor. Quæſtiones duæ Cardinalitiæ.* 1. *An medicorum Pariſienſium phlebotomiæ jure vel injuria accuſantur.* 2. *an methodus Pariſinorum ſaluberrima.* 3. *De uſu venæ ſectionis ad curandos morbos ſecundæ cogitationes.* 4. *Brevis animadverſio in libellum* J. LANÆI, *chirurgi togati Pariſienſis, quo aphoriſmos* HIPPOCRATIS *in novum ordinem digeſſit* Pariſ. 1660. 4. GUNZ. TR.

Sed præcipua viri laus eſt ab opere *Definitionum medicarum libri* XXIV. Pariſ. 1564. fol. *. Francof. 1578. fol. *. 1601. fol. LIND. & Pariſ. 1622. fol. hic cum NICANDRO, cum HIPPOCRATIS ll. *de genitura, de natura pueri, de jure jurando, de arte, de priſca medicina, de medico,* GORRÆO interprete cum ejus ſcholiis, & PETRI GORRÆI, *Biturigis, formulis medicamentorum* LIND. Lexicon eſt, cujus prima vox græca eſt, interpretatio latina. GORRÆUS Græcos diligenter legerat, & eorum voces docte exponit, ultra ne ſperes.

§. CCLXXI. VARII ANNI 1542.

SIMON GRYNÆUS prof. Baſileenſis. EJUS eſt *Encomium medicinæ* Baſil. 1542. 8. *. cum nonnullis a TORINO editis T. I. p. 539.

J. KUEFNER, medici ad *Salinas Oeni*, qui ſe *Trochoreum* vocabat, forte *Radeberg* aut *Lauffenberg*, *Pharmacoliterion, ſ. medicamenta compoſita ſecundum ordinem effectuum alphabeticum.* Ingolſtad 1542. 8. GESNER. TR. RIV.

EJ. *adverſus peſtilentiam locis compluribus exitialiter graſſantem cephaleæ tabella curativa* Ingolſtatt 1543. 8. BOEHMER.

EJ. *de vita longa & profliganda epidemica contagione ad* PANCRATIUM *epiſcopum Ratisbonenſem epiſtola prophylactica ſaluberrima* 1543. 8. B. B. Formulæ medicamentorum calidorum & aromaticorum, quibus etiam WOLFGANGI BEYSSERI, Ingolſtadienſis medici, aliquas ſcriptiones addidit, & STOKERI Colonienſis, quibus uſus ſit in peſte a. 1494. & multos præſervaverit: multum ibi reperias boli Armenæ &c. Alia editio eſt 1544. 8. RIV.

An alius eſt *de peſte libellus ex antiquiſſimis medicis excerptus* Ingolſtatt. 1543. 8. LINDENIO dictus.

EJ. *encomiaſtici generis brevicula concio in artis medicæ & celeberrimi Gymnaſii profeſſorum Ingolſtadii habita, cum* LEONELLO FAVENTINO edita Lion 1546. 8. GUNZ.

GUNZ. Venet. 1558. 8. *. Lion 1574. 12. LIND. cum nonnullis ad LEONELLUM *ſcholiis.*

EJ. *de morbis puerorum appendix ad* L. FAVENTINI *opuſculum* Venet. 1557. 8. *. Lion 1574. 8. L.

NICOLAUS ROCHEUS *de morbis mulierum curandis l. partim ex veterum Græcorum, Arabum & latinorum monumentis, partim experientia propria confectus* Pariſ. 1542. 12. TR. & in *muliebribus* BAUHINI & J. SPACHII. Omnino compilatio, & innumerabiles formulæ. Nihil reperi proprium.

In *Bibliotheca Scorialenſi* ſervatur ejus viri *antidotarium* MS. & *modus diſpenſandi medicamenta.*

GERARDI BUCOLDIANI *brevis enarratio de puella, quæ ſine cibo & potu per aliquot annos in pago Roed egit* Pariſ. 1542. 8. MAITT. Faſtidium ciborum præceſſerat, quod in plenam inediam abiit, ut ne æſtuoſo quidem cœlo biberet. Nulla fraudis ſuſpicio. Cum APOLL. SCHREYER inedia prodiit etiam Bern. 1604. 4. * & Gieſſæ 1673. fol. & germanice *von dem Meydlin, welche ohn eſſen und trinken lebt* Speir 1542. 8. TREW.

COL. PIERI SALUTATI *tractatus de nobilitate legum & medicinæ* Venet. 1542. 8. TREW.

RICH. du TARTE & FR. MOCET. *E. ventriculi & jecoris affectus excrementa ſatis indicant* Pariſ. 1542.

J. CUCHOT, vel a VICO, & THEOBALD GRIGUEL *E. morbi omnes omnibus fiunt temporibus* Pariſ. 1542.

LIB.

LIBER SEXTUS.

SCHOLA HIPPOCRATICA.

§. CCLXXII.

Potuiſſem a JACOBO SYLVIO hanc periodum artis medicæ ordiri, niſi nimis propinquus PARACELSO fuiſſet. Nempe exagitatis Arabibus, literis ita reſtitutis, ut ſordidæ verſiones, quæ unicæ erant, intolerabiles viderentur, aucta opportunitate legendorum librorum græcorum, Pariſiis etiam potiſſimum docti viri ad HIPPOCRATEM legendum ſe converterunt, & princeps HOLLERIUS, cum diſcipulis. In univerſum quidem in grammatica & ſcholaſtica interpretatione divi ſenis laborarunt, neque libertatem ſibi permiſerunt dubitandi. Morbos tamen tanto a doctore moniti didicerunt accuratius cum ſuis eventis obſervare, & ipſe princeps HOLLERIUS bene multa ex ſua propria experientia utiliter adnotata reliquit, plura GUILIELMUS de BAILLOU. Hanc ſcholam equidem GALENI auctoritas nunquam ſivit ad puritatem HIPPOCRATICAM ſe evehere, neque aliæ ſcholæ optimum exemplum imitatæ ſunt: Exiſtimavi tamen, poſteros his viris, primis verioris medicinæ reſtauratoribus, gratæ venerationis monumentum debere. In Germania interim chemica ſecta magis & magis ad dominationem artis medicæ adſpiravit, in Italia miſtæ GALENICIS Arabicæ theoriæ & ſcholaſticæ ſubtilitates porro prævaluerunt.

§. CCLXXIII. J. HOULIER.

JACOBUS HOLLERIUS (HOULIER), Stempanus, medicus Pariſinus, HIPPOCRATICUS, vir doctus & clinicus.

Ejus *materies chirurgica ſ. liber ſextus cum* TAGAULTII *chirurgicis inſtitutionibus editus* Pariſ. 1543. fol. *. 1552. 8. LIND. 1565. 8. TR. 1571. 8. TR. 1611. 4. Lion 1560. 8. *. 1588. 8. *. Francof. 1589. 12. TR. 1603. 12. & in *collectione* GESNERI atque UFFENBACHII. Germanice Francf. 1574. fol. 1584. 8. Gallice Pariſ. 1544. 4. Materies eſt medica, quatenus ad chirurgiam facere poteſt. Etſi auctor pleraque a veteribus ſumit, non tamen nullas proprias adnotationes habet. Ita mendicum lue venerea vehementer laborantem defoſſione univerſi corporis in fimum, & excitato ſudore, curatum fuiſſe meminit. Conſerva,

ut exareſceret, novo humore rorida, & conſtanter renovata, os fractum conſerbuiſſe, ad veterum ſenſum.

Ej. *tr. de remediis facile parabilibus* GALENI, a J. GUINTHERIO latinitate donatus, nunc ex prælectionibus J. HOULIER *plurimis mendis repurgatus & adnotationibus marginalibus illuſtratus* Pariſ. 1543. 16. *. Aliquæ utique in Græco textu emendationes, aliquæ adnotationes medicæ.

Ej. *commentarii in aphoriſmos* HIPPOCRATIS Pariſ. 1579. 8. LIND. 1583. 8. ID. Lipſ. 1597. 8. Francof. 1597. 16. LIND. 1604. 4. ID. Genev. 1620. 8. *. 1644. 8. 1673. 8. Additur hos comm. per J. LIEBAULTIUM editos eſſe, qui ex præceptoris DURETI prælectionibus ad l. V. priores dicit ſe ſua ſumſiſſe. Spiſſum opus, paraphraſticum, & ad defendendum HIPPOCRATEM ſcriptum. Pariſinos ob ventos aquilonios venæ ſectionem bene ferre, male Narbonenſes ob ſuos ventos auſtrinos. Cæterum perpaucæ bonæ adnotationes, & raræ viſorum hiſtoriæ hic intercurunt. Vermes & capillos per urinam decedere, hos ex pituita factos. Sectio VIII. ſola ſcholia continet L. DURETI.

Ej. *de morbis internis* L. II. *cum* LUD. DURETI *adnotationibus &* ANTONII VALET *exercitationibus* Pariſ. 1565. 8. 1567. 8. RAST. 1571. 8. 1611. 4. Venet. 1572. 8. LIND. Lion 1578. 8. TR. 1588. 8. *. Francof. 1589. 12. B. B. 1603. 12. Genev. 1620. 4. 1635. 4. * quæ omnino eadem eſt editio cum Pariſina 1611. 4. *.

Ad ultimas editiones RENATUS CHARTERIUS præfatus eſt, titulumque fecit, *Opera omnia*; ſed nihil continent ultra ea, quæ ſunt in editione Lion 1588. Nam in editione 1588. 1589. & 1611. jam acceſſerant libri *de febribus, de peſte, de remediis* κατα τοπȣς.

Libri II. de morbis internis continent morborum hiſtoriam & curationem a capite ad calcem, ad græcorum ſaporem. Adjecta ſunt *ſcholia*, in quibus ſubinde proprias adnotationes reperias. Hemicrania curata fronte ſubinde frigida lota. In ſummo æſtu ſemuncia opii devorata. In frigida & auſtrina aeris conſtitutione frequentes eſſe apoplexias, per exempla. In cataleptico homine pulmo & hepar corruptum, ſerum in cerebro. Paralyſin ex gypſi politura frequentem ſupervenire. Ex levi vulnere partis ejusdem reſolutio; hinc mors, pus inciſo cranio inventum. Μογιλαλος epiſcopus a freno linguæ non ſucciſo. Detectum, hominem incubo laboraſſe, qui ſe a ſodalibus pene ſuffocatum adfirmabat, adſtricto collo. A liene vapor, inde quando ea aura præcordia adtigerat, epilepſia. Alia exempla mali caduci ab adſcendente de inferioribus corporis partibus cauſa, a digito, a manu. Mors ſubita a laryngis inflammatione. Servatus reſecta uvula, qui ſuffocabatur. Aſthma pulmone ſano, ſed abſceſſus in vena ſine pari & in vena arterioſa (aut pulmonali) repertus. In alio ægroto pulmo tamquam ſpongia liquore ebrius. Pro vena e directo in pleuritide ſecanda: in peripneumonia noſter vix ſanguinem mittit. In cadaveribus cor inflammatum vidit, etiam abſceſſu corruptum, & in eo calculos. Cordis palpitatio levata vinculis tibiarum laxatis,

laxatis, flatubus expeditis. Syncope funeſta a liene rupto, a venæ arterioſæ abſceſſu. A ſanguinis magna jactura ſingultus, non tamen lethalis. Singultus perpetuus a fruſtulo œſophago impacto, eo rejecto ſolutus. Icterus morbis acutis ſuperveniens non ſemper ſalutaris, & per recidivam funeſtus. Hydrops ſponte diſpulſus: in hydropico inteſtina ſiderata. Mors ab iſchuria, ren alter conſumtus, alterius ureterem calculus occupabat. Colon inteſtinum ſcirrhoſum, arctatum, ut nihil transmitteret. Britonibus frequenter colica in paralyſin tranſit. Lientericorum mortes; ulcus fere in poſtremo inteſtino, aut in hepate purulento reperitur, aut in ſiderato meſenterio. Ipſam nonnunquam fibroſam inteſtinorum ſubſtantiam decedere. Dyſenteriæ in febre maligna ſalutares: alias inteſtinorum involucra pure accurate plena. Calculi in capite, in utero reperti, in veſicula fellea, iſti numeroſi & natatiles, tum in meſenterio, jecore, ventriculo, liene. Vermiculi in urina & cum calculis ejecti. Filamenta urinæ: Urina feminæ purulenta, cum veſica ſana eſſet. Bini cum abſceſſibus in corde calculi. Diabetem ſæpe noſter vidit, ut etiam 6. pintæ (12 ℔.) urinæ in diem decederent. Vermis craſſus de nare ejectus. Qui vermes ſubinde vomitu reddebat. Cum pus & ſanguis cum lotio fluerent, hæmorrhoide aperta ſtatim malum ſedatum eſt. Poſt alvum perfecte ſtrictam rotundus tophaceus globus demum egeſtus.

Memoratu dignæ ſunt *ſingulares aliquæ* HOLLERII *obſervationes, quæ ad conſilium curandi* pertinent, peculiares nempe auctoris curationes. Anevryſma, ut videtur, tibiæ, funeſto conſilio apertum. Febris vehemens cum lateris dolore. Pulmo putris repertus. Empyema apertum poſt pleuritidem, pleura ſiderata, pulmo ſcirrhis obſitus. Sanatus, cui pus de alvo decedebat. Sanatus impotens. Funeſta febris tertiana ſoporoſa. Pleuritides funeſtæ. Vomica de pulmone integra egeſta. Cui vena in hepatis regione ſubinde aperiebatur. Pleuritides per urinas nigras judicatæ.

In L. II. qui eſt *de febribus*, non perinde fuſa ſcholia, neque peculiares obſervationes reperiuntur.

VALETI *exercitationes* ſunt iterum integræ morborum hiſtoriæ & curationes, ad veterum ſaporem. Pauca habet propria, ut calculum, qui veſicam rupit & demum per rectum inteſtinum extractus eſt. Cæterum ipſe VALETUS opus edidit ex chartis PASTOREI generi HOLLERII. DURETI nihil video, niſi breves notas marginales.

HOLLERII ad libros GALENI *de compoſitione medicamentorum ſecundum locos Periochæ* VIII. cum priori opere Pariſ. 1565. 8. 1567. 8. 1571. 8. Francof. 1589. 12. 1603. 12. TR. Lion 1578. 12.

EJ. ſunt magni HIPPOCRATIS *Coaca præſagia cum interpretatione & commentariis*, DESIDERII JACOTI *opera nunc primum editis* (omitto quæ ſunt JACOTI). Lion 1576. fol. B. B. Vaſtum opus. Primum locum HOLLERII *commentarii* tenent, quibus variæ lectiones & græci textus emendationes, vocum interpretationes

tiones, & locorum parallelorum collationes ſubjiciuntur. Fuſiores ſunt, & medici magis, quos ſuo loco dicemus, DESIDERII commentarii.

§. CCLXXIV. AD ANNUM 1543.

ANTONIUS STOPPANUS *diſpenſatorium* NICOLAI multum auctius reddidit Lion 1543. QUADRIO.

J. DANZ v. AST *de ſimplicium medicamentorum facultatibus in genere, de iiſdem per rationem & experientiam inveſtigandis dialogi* IV. Baſil. 1543. fol. FALC.

EJ. *canones* MESVES *cum Sylvii adnotationibus & medicamentis ex* GALENIO Baſil. 1545. fol. cum PICTORII *in* MESVEN *locis communibus.*

J. FRANC. LOMBARDUS *de aquis Puteolanis, & ſynopſis auctorum qui de miraculis Puteolanis ſcripſerunt, una cum balneis Aenariarum* Neapoli 1543. 4. Lion 1559. 8. TR. Venet. 1566. 4.

Aliqua GALENI & HIPPOCRATIS IDEM edidit.

HENRICI a CUELLAR *in prognoſtica* HIPP. *commentarii* Conimbricæ 1543. fol. 1582. fol. L.

GABRIEL a TARTAGUA Burdigalenſis. Ejus eſt *comm. ſuper caput de regimine ejus quod editur ac bibitur tertiæ fen I. Canonis* AVICENNÆ Burdigal. 1543. fol. L.

BARTHOLOMÆI ab URBE VETERE in *antidotarium* MESVES, *cum declaratione ſimplicium medicinarum, & ſolutione difficilium terminorum cum* PALEA Venet. 1543. fol. Pariſ. 1546. 8. 1550. 8. L. cum ANDREÆ PALEÆ *in antidotarium* MESVES *opere.*

JACOBUS FERDINANDUS, Barienſis, *de regimine a peſte præſervativo libellus* Cracau 1543. 8. LIND.

PAULI GRISIGNANI *de* SALERNO *l. de pulſibus & urinis* Salerni 1543. 8. LIND.

EJ. *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *expoſitio* Salern. 1544. fol.

Medicina de cavalli compoſita da diverſi antichi ſcrittori e del greco tradotta Venet. 1543. 8. Fuerint veterinarii a RUELLIO editi.

Precepts of good health Lond 1543. OSB.

J. FERNELII & EL. BECQUET E. *frigidas deſtillationes febris maturat* Pariſ. 1543. BARON.

§. CCLXXV. J. PHILIPPUS INGRASSIAS.

Rachalbutenſis Siculus, & protomedicus ejus Regni, poſtquam Neapoli publice docuerat, veteribus quidem addictus, non tamen ut nihil adderet ſui.

EJUS

Ejus *de Jatrapologia l. quo multa adverſus barbaros medicos diſputantur, collegiique modus oſtenditur, atque multæ quæſtiones tam phyſicæ, quam chirurgicæ diſcutiuntur.* Ej. *quæſtio, quæ capitis vulneribus atque phrenitidi & pleuritidi medicamenta conveniant* Venet. 1544. 8. *. Napoli 1549. & 1558. 8. Lind. Liber ipſe ob litem chirurgicam ſcriptus eſt, in qua noſtri adverſarii ad Arabum auctoritatem provocaverant. Quare noſter fuſiſſime & acerrime Arabes exagitat, qui græcos exſcripſerint. Modum deſcribit, quo medicos deceat in collegium convenire. Quæ dotes medicum perfectum faciant. In febre leni lentius, in acri & æſtiva febre acrius medicamentum debere propinari. Senem medicum juniori, cæterum pari, præferendum eſſe. Cæterum quod ad annum adtinet, quo hic liber prodiit, quæſtio *de capitis vulnere* a. 1544. ſcripta eſt. *Iatrapologiæ liber ſecundus* a. 1547, ut a. 1544. non potuerit prodiiſſe. Mea editio nullum annum præfixum habet.

Quæſtio eadem eſt ut puto, quam alio paulum cum titulo repetit Lind. *Prægrandis utiliſque medicorum omnium deciſio, utrum in capitis vulneribus phrenitideque atque etiam pleuritide exſolvens nuncupatum medicamentum, an lenius duntaxat congruens ſit* Panormi 1545. 8.

Etiam cum titulo lego J. P. Ingrassias *de morbis capitis* Panhorn. 1545. 4.

Ej. *de tumoribus præter naturam* T. I. *occaſione ſumta ab* Avicennæ *verbis tertiæ fen quarti libri tractatus* I. Neapoli 1553. fol. *; non alius autem tomus prodiit. Comprehendit etiam medicos tumores, & ipſum lethargum. Græcos noſter accurate legerat, & Arabes, & emendationes varias dat ad Pauli, Aetii, aliorum libros caſtigandos, neque caret adnotationibus in cadaveribus factis, quæ poſt mortem inciſa viderit. Non probant aliqui miraculoſas curationes hydromphali &c.

Ej. *raggionamento fatto ſopra l'infirmità epidemica dell anno* 1558. Palermo 1560. 4.

Ej. *quæſtio de purgatione per medicamentum, atque obiter etiam de ſanguinis miſſione, an ſexta morbi die fieri poſſit: & de omnibus aliis diebus, in quibus purgare, vel ſanguinem mittere poſſumus. Quæſtio utrum victus a principio uſque ad ſtatum procedere debeat ſubtiliando aut potius ingroſſando. Quod veterinaria medicina formaliter una eademque cum nobiliori hominis medicina ſit, ex quo veterinarii quoque medici ad regiam protomedicatus juriſdictionem pertineant* Venet. 1568. 4. *. reliqua enim chirurgica ſunt.

In primo libello, primo & ſexto die, & quovis alio & criſimo ſ. indicante evacuari poſſe docet, niſi natura ipſa evacuet.

In *ſecunda* quæſtione fuſe verſatur, & poſt quamcunque majorem evacuationem metuendum eſſe docet; de victu vero ſtricto & laxo non poſſe in univerſum definiri, ſed ad morbi & ſymptomatis normam eſſe reſpiciendum.

In *ultima* excuſat ſe, quod accipitrem proregis medicatus fuerit.

Ej. *informatione del peſtifero e contagioſo morbo, il quale affige ed ha afflitto queſta citta di Palermo nell anno* 1575. 1576. *con regimento preſervativo e curativo* Palermo 1576. 4. *. An cum noſtro idem fuerit liber *brevis methodus curandi peſtiferum contagium quod a.* 1575. & 1576. *Panormum invaſit latine converſua ex Italico* Argent. 1583. 8. Lind. Non puto, nam noſter non exiguus liber eſt, quem non facile cum aliis in volumen 8 forma compegerint. Cæterum opus Italicum reliquis Ingrassiæ operibus prætulerim. Politiam peſtis curandæ & arcendæ totam continet, qualem homo minutiarum ſtudioſus dare poterat, qui adtento animo media in peſte ſit verſatus. Fuſam dictionem & frequentes veterum citationes toleres. Hiſtoria peſtis, quæ non fuit ex ſæviſſimis. Advenit ex Barbaria in navicula piratica, cujus ductor cum ſcorto melitenſi concubuerat. Excuſat noſter medicos Panormitanos, qui non continuo morbum adgnoverint, etſi & bubones videbant, & carbunculos. Eundem errorem Massæ accidiſſe. Meſſinam contagium cum pannis ejuſdem naviculæ veniſſe. Recte deſiderat noſter tria Noſodochia; pro ſuſpectis; pro infectis; & pro convaleſcentibus. Paulatim adgnito malo, ut infectæ veſtes in diſtantes locos transferrentur publicis legibus eſt proſpectum, ne malum ultra ſæviret: quæ omnia hic excuſa ſunt, cum tota cura magiſtratus. Medici, aliique ægrotorum adjutores plurimi exſtincti. Contubernalibus pereuntium excluſio 40 & 50 dierum ab omni commercio imperata: pueris matrum peſte pereuntium nutrices negatæ, ne eas porro inficerent. Malum non niſi per contactum, neque per aerem ad diſtantes locos tranſiiſſe. Ingrassias lautiſſimo ſtipendio cum peſtilentiæ curandæ ſe dediſſet, calumnia motus, gratis porro ægris inſerviit. Cura publica ſollicita fuit: medicatio ex genio ſeculi. Venæ ſectionem noſter tuetur, tum theriacam & calida auxilia. Carlinam (non noſtram) venenatam eſſe, & pluſculos homines exſtinxiſſe, (forte chamæleonem nigrum). Amuletum arſenicale in pectore geſtam laudat, & ſervatos fuiſſe teſtatur, quibus fonticuli manarent. Purgationem in principio ſufficientem ſalutarem fuiſſe. Bubones vix recidivam feciſſe, niſi per aliquum errorem: petechias ipſis anthracibus magis funeſtas fuiſſe. Ferrum ignitum, potius quam medicamenta erodentia, buboni admovebat, cantharides in carbunculorum vicinia: ſudores medicamentis ciebat. Far piſtum neſcio quod pernicioſum accuſat.

Ej. *de frigidæ potu poſt medicamentum purgans* Macerata 1586. 4. Lind. Venet. 1535. 4. Trew.

Galeni *ars medica* Ingrassia interprete cum *novo pluſquam commentario* prodiit Venet. 1573. 1574. fol. Lind.

Avertimenti contra la peſte racolti delli ſcritti di G. P. Ingrassia Genova 1650. 12.

§. CCLXXVI. Johannes Caius.

Norwicenſis, Anglus, vir græce & latine doctus, collegium Gonvilenſe Cantabrigiæ reſtituit & ornavit, atque ſuum cum primi fundatoris nomine conjunctum reliquit. Ex Italica ſchola profectus eſt, totus Galenicus.

Ej.

Ej. ſunt, *de medendi methodo ex* Galeni & J. B. Montani *ſententia* L. II. Baſil. 1544. 8. Lind. 1558. 8. Lind. Lovan. 1556. 8. *. recogniti & aucti. Titulus librum deſcribit. Videtur jam a. 1542. (*a*) in Italia prodiiſſe.

Ej. *opera aliqua & verſiones.* Iſtas continuo dicemus; una vero prodiit Lovan. 1556. 8.*. *de ephemera Britannica* L. I. recuſus Lond. 1721. 8. *. Prior de eadem febre liber methodo populari ſcriptus eſt. Morbus a. 1551. Salopiæ inceperat, & multos prima, altera, tertia demum poſt ſudorem hora interemit, totamque regionem miſere devaſtavit. Rogos noſter accendere jubet. Cæterum Galenicus potius quam clinicus.

De propriis libris L. I. Londin. 1570. 4. Lind. 1729. 8. *. edente Samuele Jebb. Vitam viri continet & ſtudia, Bibliothecas ſui ævi Italicas, quas valde laudat, libros quos ſcripſerat enumerat, etiam qui non prodierunt.

Edidit autem libros partim, ineditos, partim caſtigatos, Galeni de Hipp. & Plat. *decretis* L. I. *latine verſum.* L. *de comate ſecundum* Hippocratem L. *de ſuccedaneis* pleniorem. Hipp. *de pharmacis* L. I. Baſil. 1544. 4.

Tunc Lovanii a. 1556. 8. *. edidit verſos Galeni libellos *de libris ſuis, de ordine legendorum ſuorum librorum, de ratione victus in morbis acutis, de* Hipp. & Plat. *decretis* L. I.

In catalogo porro huc pertinent L. I. *de thermis Britannicis* (*b*).

De libris Galeni *qui non exſtant* L. I.

Adnotationes in Celsum.

In Scribonium.

In *Galeni de ſanitate* L. VI.

Ej. *de ptiſana* l. I. Baſil. 1557.

Ej. *de parva ſphæra* l. I.

Ej. *ad Thraſybulum* l. I.

Caſtigavit *de compoſitione medicamentorum* L. XVII.

De ſimplicium medicamentorum facultatibus L. XI.

De placitis Hipp. & Platonis L. IX.

Περι ὑγιεινων Baſil. 1549.

De medendi methodo L. XIV.

Plurimoſque alios, quorum pleroſque non puto prodiiſſe.

§. CCLXXVII. Thaddæus Dunus.

Cardani diſcipulus, Locarnenſis helvetus tranſalpinus, ob religionem profugus, Tiguri in Helvetia fere vixit.

Ejus

(a) De *libris propr.* p. 134.
(b) p. 205.

Ejus ſunt *de ratione curandi per venæ ſectionem* l. III. Pariſ. 1544. 8. Tigur. 1570. 8. *. dedicatio tamen data eſt a. 1557. & liber tertius annum 1560. præfixum habet, & L. II. *in quo derivationis, revulſionis & evacuationis tota ratio exponitur* Tiguri excuſus eſt 1571. 8 LIND. 1579. 8. & denuo prodiit *nova conſtitutio artis revellendi, derivandi & ſimpliciter evacuandi per venæ ſectionem* Tigur. 1557. 8. 1560. 8. idem, ut puto l. II. In libris III, quos ſolos præſto habeo, primus jubet in inflammationis principio revellere, inflammatione facta derivare, in ſtatu dubio & revellere & derivare. Revulſionem ſemper vult per brachii venas fieri. Ob plenitudinem venam remotiſſimam ſecandam eſſe in brachio, ſi partes inferiores patiantur, in pede ſi ſuperiores. Ita intelligo, nam in hac ſui ſeculi loquacitate, non ſemper facile eſt, mentem auctorum perſpicere. In L. II. FUCHSIUM refutat. In omni pulmonis & cordis morbo dextram axillarem ſecari debere. In AMATUM, FERNELIUM, alios. Parvam venam ſecare inutile videri. Subjecta eſt *epiſtola* FUCHSII *apologetica*, quam noſter libro tertio refutat.

EJ. *epiſtolæ medicinales de oxymelitis facultatibus, curatione pleuritidis &, morborum articularium. De hemitritæo libellus. Miſcellaneorum de re medica* l. Tigur. 1555. 8. LIND. 1592. 8. *. De oxymelle jam a. 1551. ſcripſerat, eximium eſſe in morbis acutis medicamentum. De eodem auxilio cum CARDANO *dialogus*. 2. *Epiſtolæ de podagra* ad J. P. TURRIANUM: 3. *de hemitritæo*; in FUCHSIUM: differe a tertiana continua. *Miſcellanea de diebus criticis*: *de pleuritide Anaxionis* Hippocrati dicta. Phrenitici præter ſpem ſervati hiſtoria. Contra facultates ignotas medicamentorum & contra empiricos. Allio in colica abſtinendum, ut flatuoſo. De mola & uteri ſuffocatione. Scorpionis ictum ligato digito, qui percuſſus fuerat, & data theriaca innoxium reddidit. Uterum non adſcendere. Pleuritis anni 1564. maligna & contagioſa fuit, quæ ex Anglia Tigurum venit, ejus utilis deſcriptio: alvus bono eventu ducebatur. Venam in pleuritide recte ſecari. In tertiana duplici, cum ſanguis de naribus ſponte manaret, venam puero 13. annorum feliciter ſecuit: fluxerant una vice quinque ſanguinis libræ, & in univerſum libræ 15. amiſſæ fuerunt. Cephalalgiæ WURZIANÆ per inciſam arteriam ſanatæ teſtimonium. In cordis palpitatione vena ſecanda. De morbis cum delirio conjunctis. Lumbricus latus. Tremor. Thus non adſtringere. Hydropico robuſto in principio mali bene venam ſecari, non ita in eryſipelate. Fetum mortuum de utero balneo depulit, in quo helleborus albus erat & cyclamen, tum dato dictamno.

EJ. *muliebrium morborum omnis generis remedia ex* DIOSC., GALENO, PLINIO *barbaris & Arabibus collecta & diſpoſita* Argentor. 1565. 8. *. Ad quemque muliebrem morbum remediorum cenſus, ex veteribus compilatus, ordine alphabetico.

EJ. *de reſpiratione* l. Tigur. 1588. 8. *. Phyſiologica diximus: miſta ſunt aliqua practica. De apoplecticorum reſpiratione, & de eo morbo in univerſum. Paſſim in GALENUM.

§. CCLXXVIII.

§. CCLXXVIII. Vidus Vidius.

Vidus Vidius ſenior, Florentinus, Francisci I. archiater, & profeſſor Pariſinus, deinde Piſanus. In *collectione chirurgica*, quam Pariſiis 1544. f. * edidit, huc hactenus revoces Hippocraticum libellum de *officio medici cum tribus commentariis.*

In *Chirurgia* a morte viri Venet. 1611. fol. *. edita, huc aliqua capita retuleris, evacuationes varias.

Poſthumi ſunt *de febribus libri* VII. & *Inſtitutionum medicarum* L. III. Florent. 1583. 4. Lind. Patav. 1590. 4. B. Tig. 1595. 4. Lind.

Ej. *de curatione generatim* P. I., *qua rerum præter naturam ad humanum corpus pertinentium cognitio ac curatio in univerſum traditur* Florent. 1587. 4. B. Tig.

De curatione generatim Partis ſecundæ ſect. II. f. *curatio omnium adfectuum ad quaſcunque corporis humani partes pertinentium* Venet. 1586. fol Tr. 1594. fol. nempe libri 35. ante mortem ab auctore editi, undecim vix inchoati, & a nepote Vido Vidio elaborati prodierunt Francof. 1596. fol *.

Secunda ſectio Partis ſecundæ Venet. 1586. 4. Non legi, ſed ex fragmento *de lue gallica* non diſplicet, etſi guaiaco plurimum tribuit, & hydrargyrum venenatum fere invitus adhibet, quod adulta lues non alio auxilio poſſit ſuperari.

Ej. *ars medicinalis, in qua cuncta quæ ad corporis humani valetudinem tuendam & abſentem revocandam explicantur, per* V Vidium *recognita, aucta.* Venet. 1611. fol. 3. vol. Francof. 1626. fol. 1645. fol. 1667. fol. in *operibus omnibus.* Hac *collectione* continetur præter priora *de ratione victus* L. VIII. de medicamentis L. VIII.

In operibus omnibus Francof. 1626. fol. Tomus I. continet *Inſtitutiones medicinæ*, l. de *tuenda valetudine generatim*, & *membratim* L. XIV. Tomus II. de *curatione generatim Partis primæ* libros XVII. partis *ſecundæ* libros XIII, de *curatione membratim* libros XI. Tomus III. de *ratione victus* libros VIII. de *medicamentis* libros VIII. præter anatomiam & chirurgiam.

§. CCLXXVIIII. Varii ad. A. 1544.

Emanuel (ſic lego in C. de V. catalogo) Brudus Luſitanus, Dionysii medici filius, qui in Anglia aliquamdiu medicinam fecit, *aromatibus* Salerni præfectus. Ejus eſt amplus liber *de ratione victus in ſingulis febribus ad Anglos* Venet. 1544. 8 *, quæ editio totidem paginis redit ib. 1559. 8. *. Prodiit etiam Tiguri 1555. 8. *. curante Gesnero, & Colon. 1579. 8. Ex veteribus: potiſſimum oſtenſum it, non debere ægrotis nimis tenuem victum præberi, & virium ſemper rationem habendam eſſe, jus etiam pulli ubique admittit. Abſurdam tamen Luſitanorum medicorum conſuetudinem improbat, qui febrientes a purgatione caponum & gallinaceorum pullorum carnibus alunt. Deinde monet, Anglis victum

nimis tenuem non debere imperari. Denique victus rationem per ſingulas febres tradit, & ad ſymptomatum modum. Febrium ſtadia, ſymptomata & criſes deſcripſit.

Ejus etiam viri partum eſſe DIONISIUM ſ. *dialogum circa quaſdam quæſtiones in medicina* 4. abſque anno SEGUIER.

JOHANNES POLLTO GALENI *de purgantium medicamentorum facultate ; de iis quos purgare oporteat , quibus medicamentis & quo tempore : de ptiſana* interpretatus eſt, & Pariſiis edidit 1544. 4. *.

DIONYSIUS FONTANONUS Medicus Monſpelienſis, circa a. 1544. obiit. Ej. eſt *practica medica, ſ. de morborum internorum curatione* l. III. editi a J. RENERIO Lion 1599. 8. TR. Libri IV. *adjecta epiſtola de priſcis & anatomicis & medicis eorumque ſcriptis & curandi methodo in præſenti praxi uſurpata* Lion 1550. 8. GESNER. ASTR. 1556. 8. 1558. 12. TR. LIND. 1574. 12. TR. 1605. 12. ID. Francof. 1600. 8. 1611. 8. Non legi. Video venam e directo ſecare, non vero poſt quartum diem.

Caput *de morbo gallico* in ALOYSII LUISINI *collectione* redit, quo curationem morbi per guaiacum commendat.

SIXTI KEPSERI (KESCHER TR.) *conſultatio ſaluberrima de cauſis & remediis peſtiferi morbi Bambergam vaſtantis* Bamberg 1544. 4. HAENEL. LINDEN.

DANIEL ULIERD *epiſtola oſtendens medicum non corpori ſoli, ſed & animæ ſuppetias dare* Baſil. 1544. 4. Ej. apud GARETIUM eſt *conſilium*.

ANDREAS ALPAGUS, Bellunenſis, vir doctus, ARMINGARDI BLASII *verſionem canticorum Avicennæ caſtigavit* Venet. 1555. fol. SERAPIONIS *practicam* vertit, & AVICENNAM *de ſyrupo acetoſo* Venet. 1544. 1555. fol. Baſil. 1556. fol. L.

J. GESSLER Ingolſtadienſis, *præſtantia ac dudum experta contra peſtem remedia, ex antiquis medicis excerpta* dedit Ingolſtad. 1544. L.

THOM. PHAYRE *a book of childern and regimen of life, a treatiſe of the peſtilence* Lond. 15 . 4. AMES. 1560. 8. AMES 1596. 4. H

JOHANNIS THIEBAULT *tréſor de remedes preſervatifs & curatifs de la peſte & des fievres peſtilentielles, des cauſes de la goute, de l'épilepſie, de l'apoplexie, de la pleureſie* Pariſis 1544. PASCH.

ZUARTE SARACENO, medici, *recettario di* GALENO *ottimo e probato a tutte le infermità che accadono a gli homini e a le donne di dentro con remedio di conſervar la ſanita* Venet. 1544. 8. GUNZ. Videtur eſſe GALENI opus de compoſitione medicamentorum ſecundum locos.

Bâtiment de receptes contenant cinq petites parties de receptoires Poitiers 1544. 8. FALC. Pariſ. 1546. 12. FALC.

UDALR. SUMMER *Regiment und Ordnung wie man ſich in den gefährlichen Zeiten der Peſtilenz halten ſoll* 1544. 4. TR.

Kuch

Koch und kellerey von allerley Speiſen u. Getränken Francf 1544. 4. Tr.

Raoul de Monvert *fleurs & ſecrets de médecine* Id.

Ruberto *libro de Guiſados manjares y potages* Toledo 1544. 4. Falc.

Recenſet etiam antiquum librum *le vivandier pour apareiller toutes manieres de viandes par* Taillevent *queux du Roi* 4. Gothice Falc.

§. CCLXXX. Ad. A. 1545.

Johannes Curio Berkenſis.

Ejus & Jacobi Crellii *de conſervanda bona valetudine opuſculum ſcholæ ſalernitanæ* Francof. 1545. 8, Tr. 1551. 8. Id. 1557. Id. 1559. Id. 1573. 8. Id. 1582. *. Eſt *ſchola ſalernitana* verſiculis germanicis reddita, cum amplo *commentario*, in quo vires medicatæ ciborum colliguntur.

Accedunt in editionibus 1551. 1557. &c. Anastasii *de ratione victus poſt inciſam venam*, Joach. Camerarii *victus & cultus ratio*; Othonis Cremonensis *declaratio ſimplicium*; Polybi tr. *de victus ratione*; Melanchthon *de moderatione cibi & potus*.

Ej. Hermotimi *nomine inſcriptus dialogus; in quo primum de corroborativo illo medicinæ genere agitur, deinde & de illo recens ex chymicis furnis nato eductoque altero* Baſil. 1570. 4. Boehmer.

Bartholomæus Moles. Ej. *ſpeculum ſanitatis, ſ. de ſanitate conſervanda l.* Salmanticæ 1545. 8. C. de V.

Nicolai Magni *de medicis pulveribus libellus* Pariſ. 1545. 8. *. Ex arabibus, Al. Benedicto aliis nuperis ad varios morbos ſcriptiones.

Vincentii Mustelii *admonitio de vitanda morbi peſtilentis contagione* Pariſ. 1545. 8. Falc.

J. de Avinnon *medicina Hiſpalenſis* Hiſpali 1545. 4. 2. vol.

Bernardinus Laredo, monachus M. D. obiiſſe dicitur a. 1545. Ejus *modus faciendi medicinam* prodiit Compluti 1612. *Metaphora medicinæ* C. de V.

J. Ant. Bozavotra *opus de venæ ſectione in uterum gerentis, adverſus negantes hujuſmodi auxilium pro cautione abortus* Pariſ. 1545. 4. Falc.

Ej. *apologia* ib. 1545. 4.

Ej. *tractatus quatuordecim medendi methodi* ex Galeno Neapoli 1549. 8. Lind.

Collectio Veneta 1545. 8. *. a Petro Gorræo Biturige collecta. *Praxis medicinæ quovis illuſtriori inſcribenda titulo. Acc.* Celsus *de natura & proprietate ciborum decerptus a* Petro Gorræo. *De urinis, ex optimis auctoribus.* Dioclis *epiſtola ad* Antigonum. *Ex Pauli* L. II. *de prægnoſcendis ægritudinibus.* Ej. *de tuenda valetudine de regimine vitæ per quatuor anni tempora.* Sunt receptæ ad omnes medicamentorum formas.

LINDENIUS cæterum JOHANNI GORRÆO *de urinis libellum* iisdem annis excuſum tribuit, qui fuerit hujus repetitio. Et auctor *Praxeos medicinæ* in mea editione anonymus eſt.

Idem fuerit opus, cui titulus *formulæ remediorum, quibus vulgo medici utuntur* Pariſ. 1560. 16. LIND. Lion 1584. 8. Genev. 1612. 12. LIND.

EJ. *diſcours des remedes aux maladies traduit par Jean* RIVIERE Pariſ. 1581. 16. TREW.

PET. PAULI PARAVICINI, Comenſis, *de Maſinienſium & Burmienſium thermarum hactenus incognitarum ſitu, natura & remediis* Mediolani 1545. 4. & in *coll. de Balneis* Veneta MANDOS.

Medicinæ praxis ſcripta ad uſum eorum qui ſe ad praxin conferunt Venet. 1545. 8. TR.

FRACISCI RABELÆSII *aphoriſmi Hippocratis recogniti & præſagiorum libri* III, & *de ratione victus acutorum* ll. 3. Lion 1545. 12. latine.

Inſtitution pour ſervir & guerir la peſte Paris 1545. 12. FALC.

ARISTOT. AVIC. GAL. ALBERTI *problemata* Strasb. 1545. 4. TR. Germanice.

CAR. de LAUNAY & JAC. de Ste. MARTE. E. *aeri peſtilenti convenit exſiccatio* Pariſ. 1545. BARON.

§. CCLXXXI. J. BAPTISTA MONTANUS.

Veronenſis, clinicus; profeſſor Patavinus, demum in villam ſe recepit: vir ſuo ævo ſummæ famæ, illuſtriſſimorum medicorum præceptor.

Pleraque ejus ſcripta poſt mortem viri prodierunt. EJUS ſunt *tabulæ in tres libros artis parvæ* GALENI, *per quas unuſquiſque uno intuitu totam artem medicam poterit contemplari* Patav. 1546. fol. LIND. Venet. 1558. fol.

Metaphraſis ſummaria eorum quæ ad medicamentorum doctrinam pertinent in ll. AETII AMIDENI Patav. 1550. 8. LIND. Aug. Vind. 1550. 8.

EJ. *de differentiis medicamentorum & cauſis diverſarum virium & facultatum in medicamentis, excerptus ex ore enarrantis in quartam partem primi libri* AVICENNÆ Witteberg 1551. 8. *. Edidit CASPAR PEUCER. Nihil ſe dicturum fatetur MONTANUS, niſi quod apud GALENUM ornatius dictum ſit; & certe promiſſis ſtetit. Ingenioſa & ſcholaſtica eſt ſermocinatio, nihil habens proprii, nihil publice utilis. Annum 1553. LINDENIUS habet, non bene, ut puto.

In *aphoriſmos* HIPP. *lectiones* Venet. 1553. 8. & in L. II. ab 1554. 8. TREW.

EJ. *explanatio eorum quæ pertinent ad tertiam partem de componendis medicamentis* Venet. 1553. 8. LIND.

EJ.

Ej. *de excrementis* l. II. *utiles ad cognitionem: libri II. prognoſticorum* HIPPOCRATIS, *unus de fæcibus, alter de urinis* Patav. 1554. 8. *. Pariſ. 1555. 16. Id. & in *Gynæciis* hic cum tr. *de morbo gallico. De excrementis* l. II. *num medicamenta æqualia ſint* l. I. *De morbo gallico* l. I. Venet. 1516. 8. Tr.

Quæſtio examinans quomodo medicamentum dicatur æquale aut inæquale, videlicet calidum, frigidum, humidum, aut ſiccum una cum priori editione Patav. 1554. 8. *. Idem ſemper libri ſapor eſt.

Ej. *ſummaria declaratio eorum quæ ad urinarum cognitionem maxime faciunt, ita ut urinarum vel pulſuum obſervatio certiores notas ſalutis vel mortis medico præbeat, utilis enaratio* FRANCISCI EMERICI 1552. 4.

Ej. *opuſcula de characteriſmis febrium, quæſtio de febre ſanguinis. De uterinis affectibus a* VALENT. LUBLINO *collecta* Venet. 1554. 8. *. 1564. 8. Tr. Iterum *prælectiones.* Libellus *de uterinis affectibus* ſeorſim prodiit Pariſ. 1556. 16. Lind. & *in Gynæciis* BAUHINI & SPACHII, cum duodecim de eadem re conſiliis. Sapor omnibus idem. Generalia omnia, propriæ adnotationis nihil.

Ej. *explicatio locorum medicinæ ſine quorum intelligentia eam nemo recte poteſt exercere* Pariſ. 1554. 12. Tr.

Ej. *in I. fen libri I. Canonis* AVICENNÆ *explanatio, collecta a* VAL. LUBLINO Venet. 1554. 8. GUNZ.

Ej. *in tertiam* L. I. *epidemicorum ſectionem explanationes a* VALENTINO LUBLINO *collectæ* Venet. 1554. 8. Tr.

Ej. *in artem parvam* GALENI *explanationes ab eodem collectæ* Venet. 1554. 8. Lind. Lion 1560. 12.

Ej. *in nonum librum* RAZIS *ad Almanzorem enarratio* a VAL. LUBLINO edita Venet. 1554. 8. ZOCHA TREW. Baſil. 1562. 8. TREW. integritati reſtituta a J. CRATONE.

Ej. *explanatio eorum quæ pertinent tum ad qualitates ſimplicium medicamentorum, tum ad eorumdem compoſitionem* Venet. 1555. 8. Lind.

Ej. *in quartam Fen primi Canonis* AVICENNÆ *lectiones* (iterum) a V. LUBLINO *collectæ* Venet. 1556. 8. GUNZ.

Ej. *in* GALENI *libros de arte curandi ad* GLAUCONEM *explanationes* Venet. 1554. 8. Tr. Lion 1556. 16. Tr.

Ej. *conſultationum medicinalium Centuria I. collecta* a VALENTINO LUBLINO Venet. 1556. 8. Tr.

Ej. *in ſecundam Fen primi Canonis lectiones, de cauſis, ægritudinibus, accidentibus, pulſibus & urinis* a FRANCISCO SEGOLOTTO collectæ Venet. 1557. 8. GUNZ. Tr.

Ej. *conſultationes medicæ de variorum morborum curationibus opera* HIER. DONZELLINI

ZELLINI & PHIL. BECCHII *congeſtæ* Baſil. 1557. 8. LIND. Noriberg 1559. f. ID. Lego etiam *conſultationes medicinales in duos ll. diſtinctæ* cura H. DONZELLINI & PHIL. BECCHII ſumma cura D. REINERI recognitæ. An ejus REINERI *conſiliorum medicinalium ll. duo* Lion 1560. 12. TR. Deinde MONTANI *conſultt.* duplo auctæ a J. CRATONE prodierunt Baſil. 1583. f. TR. Diſtinguit LINDENIUS hanc editionem ab alia editione 1583. fol. abſque loco edita, aucta ex LUDOVICI DU MOULIN codicibus, quæ exſtat in *B. Bern.* & quam ab HIERONYMO SCHWEIKER Tyrolenſi novis conſiliis dicit auctam eſſe, etiam Francof. excuſam 1587. f. Ampliſſima eſt collectio; conſilia non adeo fuſa, ut eo ævo ſolebant, tota ut exſpectes GALENICA. Intercedunt conſilia FRACANZANI, FRISIMELICÆ, VESALII. Eventus deſunt.

EJ. *opuſcula varia ac præclara, quibus tota fere medicina methodice explicatur, opera* HIERONYMI DONZELLINI *in duo volumina digeſta* Baſil. 1558. 8. 1565. 8. LIND. Pariter aliqua aliorum ſcriptorum admiſcentur. Continetur eo volumine methodus medicinæ univerſalis. Idea doctrinæ HIPPOCRATICÆ. De ſucco melancholico & atra bile. De generatione pituitæ. De coctione & præparatione humorum. De elementis & victus ratione ſententia MONTANI a J. CRATONE expoſita. Aquas deſtillatas ex herbis calidis eſſe frigidas.

In T. II. de differentiis medicamentorum ac de qualitatibus ſimplicium medicamentorum & compoſitione commentarius a VINCENTIO CASALI receptus, dictante MONTANO. Quæſtio quomodo medicamentum dicitur æquale vel inæquale &c. De characteriſmis febrium. De febre ſanguinea. De febre hectica. De febribus peſtilentibus. De excrementis L. II. De morbo gallico. De uteri adfectibus.

Iſte de gallico morbo tractatus, & conſultationes aliquæ de eodem morbo, exſtant in *collectione* LUISINI. Guaiacum veram eſſe hujus morbi antidotum: Chinæ enim radicem ſe non eſſe expertum. Hydrargyrum peſſimum eſſe venenum, ſe juniorem eo uſum, infideles obtinuiſſe curationes, alios ægrotos in epilepſiam incidiſſe.

EJ. *medicina univerſa ex lectionibus ejus cæteriſque opuſculis tum impreſſis tum ſcriptis collecta, in tres tomos digeſta, opera* MARTINI WENDREICH Francof. 1587. fol. 3. vol.

EJ. *problematum partim phyſicorum partim medicorum* L. I. opera MARTINI WENDREICHII Witteberg 1590. 8. TR.

EJ. in GALENI *libros de elementis, de natura humana, de atra bile, de temperamentis Perioche methodica, edente* J. CRATONE Hanau 1595 LIND.

EJ. *idea doctrinæ Hippocraticæ de generatione pituitæ: de melancholico humore: de coctione & præparatione humorum: de victus ratione, edente* J. CRATONE Baſil. 1555. 8. *. Cum ALFONSI BERTOCII *methodo curativa* Francof. 1621. 8. Theoriæ meræ.

De

De morbo gallico codex eſt in B. Vindobonenſi, & multos viri codices habet C. WOLFIUS.

AETII *libros IV.* latine verterat Baſil. 1535. fol.

Conſilia pluſcula ſunt in *centuriis IV. curationum* G. H. WELSCHII. Lapidem lazuli tamen ut inutilem rejicit.

§. CCLXXXII. VARII ANNI 1546.

ALOYSIUS TRISSINUS, Vicentinus, immatura morte Ferrariæ abreptus eſt, POMP TRISSINUS in *vita*.

EJ. *problematum medicinalium libri* VI. *ex* GALENI *ſententia* prodierunt Baſil. 1546. 8. GESN. 1547. 8. LIND. 1548. 8. ib. Patav. 1629. 8. *. Ex dedicatione putes anno 1542. & Ferrariæ prodiiſſe. Præter multas phyſiologicas quæſtiones, habet etiam ſemeioticas, pathologicas, diæteticas, nihil vero proprii. Formam problematum ARISTOTELIS imitatus eſt.

BENEDICTI RINII, Veneti, *conſilium de morbo gallico* poſt a. 1545, & forte a. 1546. ſcriptum, in LUISINI *collectione* repetitum. Unguentum mercuriale deſcribit, potiſſimum tamen guaiaci uſum laudat.

IDEM AVICENNÆ LL. *canonis & cordialium Cantici lucubrationibus illuſtravit* Venet. 1544. Lion 1577. 12. fol. Baſil. 1556. fol.

M. ANTONII MONTISIANI ſ. geminianenſis *quæſtiones medicinales adverſus nonnullos antiquos & noſtræ ætatis medicos* Venet. 1546. 4. FALC. Lion 1557. 16. *. cum BUCIO. 1577. 12. ut lego. Quæſtiones ſunt 24. Paſſim de verſione GAZÆ minus genuina; adverſus LEONICENUM multa, de cauſa continente, de cura phlegmonis cum plenitudine, de febre adverſus FUCHSIUM, adverſus CURTIUM & THURINUM in omnibus putridis ſanguinem mitti debere, frigidum potum proprie febrem tollere, plethoram venæ ſectione anferri, humorum corruptionem per purgationem.

EJ. *de ſanguinis miſſione in morbo laterali concluſiones* Florent. 1556. 8. *. Contra THURINUM. In latere adfecto venam conſtanter ſecari debere; ſi unquam altero in latere GALENUS ſecari juſſerit, in eo caſu ad ſolam vacuationem reſpexiſſe.

MARCI ANTONII SEVERINI *quæſtiones medicinales adverſus nonnullos antiquos & noſtræ ætatis medicos* Venet. 1546. 12. Lion 1556. 16. LIND.

LUCÆ GAURICI, celebris Aſtrologi, *ſuper diebus decretoriis axiomata ſ. aphoriſmi, grandes utique ſententiæ brevi oratione comprehenſæ. Enucleavit idem* HIPPOCRATIS & GALENI *theoremata* Rom. 1546. fol. TREW.

JOH. WERNERI *canones breviſſimi & doctiſſimi complectentes præcepta & obſervationes de mutatione curæ* Noriberg 1546. 4. RIV.

EJ.

Ej. *therapeutica ſ. ſanitatis reſtituendæ artificioſa ratio* L. II Francof. 1596. 8. Lind.

Alphonsus Gomes, medicus Hiſpalenſis. Ejus eſt *de humorum præparatione contra Arabes tractatus* Hiſpali 1546. 8. C. de V.

Francisci Cassani *de ſectione venæ in pleuritide* Patav. 1546. 8. Venet. 1562. 8. L. Pro venæ ſectione e directo.

Guill. Dassonville *traité contre fievres peſtilentielles, boſſe, anthrax & autres maladies de épidemie* Paris 1546. 12. Falc.

Christophori Balista *de re medica* Tigur. 1546. 8.

Pharmacopœa Lugdunenſis 1546. 12.

In *Antidotarium* Johannis f. Mesvæ *cenſura*, opus medicinæ ſtudioſis neceſſarium Lion 1546. 8. Schulz.

Hieron. Stark *von dem Gebrauch des aderlaſſens, des ſchrepfens u. der Arzneyen* Nurnb. 1546.

Christiani Torchill Morsiani *de peſtilentiæ cauſis & præſervatione* Hafn. 1546. 1552. 1619. Barth.

Mich. Mares & J. Hervee *Ergo venus morbos gignit & expellit* Pariſ. 1546.

J. le Gay. & Simon de Gurges *E. natura morborum medicatrix* Pariſ. 1546. Baron.

§. CCLXXXIII. Donatus Antonius ab Altomari.

Profeſſor Neapolitanus. Ejus *methodus alterationis, concoctionis, digeſtionis, præparationis, ex* Hippocratis & Galeni *ſententia* Venet. 1547. 4. Lion 1548. 12. Lind.

Ej. *ars medica, ſ. de medendis corporis humani malis* Neapoli 1553. 4. Tr. Venet. 1558. fol. Trew. 1559. Gesn. Lion 1559. 8. Lind. Venet. 1560. 4. *. 1565. Lind. 1597. 4. Lind. 1600. ib. 1670. 4. Neapoli 1661. 4. Id. Harderovic. 1656. 8. Quæ legi, ex veteribus collecta utilitate carent, etſi ſunt fuſiſſima.

Ej. *de medendis febribus* Neapoli 1555. 4. Lind. Venet. 1562. 4. Tr.

Ej. *nonnulla opuſcula nunc primum in unum collecta & recognita. Acc. de ſanitatis latitudine tractatus & tabula* Venet. 1561. 4. Tr 1570. 4. Gesn.

Ej. *de mannæ differentiis ac viribus atque eas dignoſcendi via & ratione* Venet. 1562. 4. *. In botanicis diximus p. 331. 332. Calabrinam mannam bonam eſſe.

Ej. *de vinaceorum qualitate* Neapoli 1562. 4. Trew.

Ej. *opera omnia in unum collecta, ab* Auctore *recognita & aucta* Lion 1565. fol.

fol. Tr. Neapoli 1563. fol. Venet. 1574. fol. 1600. fol. Continet L. *de utero gerentibus*, quod pro præſervatione abortus venæ ſectio non competat ex Hippocratis & Galeni ſententia. *De ſedimento*: *Quod exquiſita tertiana* ad eorumdem ſententiam *in acutorum morborum numero contineatur: De peſtilenti febre: de vinaceorum qualitate & uſu.* Tum priora omnia.

§. CCLXXXIV. Varii Anni 1547.

Hieronymi Gabuccini, Faneſtris, *de lumbricis alvum occupantibus, ac de ratione curandi eos, qui ab illis infeſtantur, commentarius* Venet. 1547. 8. Tr. Lion 1549. 16. *. *Epiſtola* Gentilis Arnulphi ad auctorem data eſt a. 1542. Codices M. S. Græcos habebat, & paſſim veram lectionem veterum conatur reſtituere. Deinde præter illa compilatitia, propria multa habet. Tæniam tamen vidit, quæ ſaccus fuerit vermibus cucurbitinis plenus. Lumbricos raro in cadaveribus conſpici, ſemel ſe vidiſſe, hoc male. Animalcula hepatis ovilli, cucumeris ſemini ſimilia. Pleuritidem verminoſam Italis ſæpe dictam citat, & tæniam anno 1538. viſam prælongo roſtro & acuto, quæ inſtar vermis moveretur; vidit etiam lanuginoſos lumbricos & rubros, & quaſi bruchum vomitu rejectum. In medicamentis omnino inanis eſt.

Ej. *de comitiali morbo* L. III. Venet. 1561. 4. B. B. 1568. 4. Lind. Compilatio quidem hominis aſtrologicis ineptiis dediti. Aliqua bona. A Theodosio præceptore habet, in ovibus junioribus cavitatem intra ſinciput reperiri aqua plenam, quæ ovum capere poſſit, eam aquam in culpa eſſe, cur animal in gyrum circumeat. Oblivio ab epilepſia profecta. Eam epilepſiam in furorem tranſire, non in paralyſin.

Ej. *de podagra commentarium ad faciendam medicinam accommodatum* Venet. 1569. 4. Lind. Lion 1547. 8. Tr.

Donatus a Mutiis in Galeni *interpretationes ſuper quatuordecim aphoriſmos Hippocratis dialogus* 1547. 4. B. B. Senex ſcripſit, nam anno 1509. Patavium reliquit, ſæviente bello Cameracenſi, & aliquamdiu Raguſii medicinam fecit. Galenum in aphoriſmis Hippocratis interpretandis ſæpe erraſſe. Adnotationes aliquæ. Raram eſſe quartanam hiemalem, eam redeunte vere evaneſcere. Ipſe ſæpe fulvas arenulas minxit, nulla cum calculi ſuſpicione. Sanaſſe ſe, cui in hernia inteſtinum ruptum fuerat. Hepar undique ſcirrhoſum aqua plenum ſe vidiſſe, quæ inciſo viſcere manaverit. In pleuritide peccari, quod ſanguis nimis parce mittatur. Ideo ſe eum morbum feliciter curare, quod & tempeſtive ſanguinem mittat, & quantum ſatis.

Bernardinus Paternus, Salodienſis, profeſſor Ticinenſis, Piſanus, Patavinus. Ejus *de humorum purgatione circa morborum initia tentanda.* Ej. *tract. quod cœna prandio liberalior, etiam in catarrho ex antiquorum medicorum decretis eſſe debeat* Rom. 1547. 8. Spir. 1581. 8. *. 1587. 8. Tr. Inanis ſermocinatio, loca veterum collecta.

Ej. *explanationes in primam fen I. Canonis Avicennæ a* Bernardino Caio *in lucem editæ* Venet. 1596. 4. Tr.

Ej. *conſilia medica in* Scholziana *collectione* Francof. 1598. fol.

Ej. *conſilium de balneis Aquenſibus apud aquas Statiellanorum*, in opere *de balneis* Veneto excuſum.

Ej. conſilia aliqua apud Welschium in *centuriis* IV. *curationum de peſte &c.* 1036.

Vitam habet Thomasinus in elogiis.

Victoris Bonagentis, medici Veneti, *commentarius de concoctione, cum app. de imminutione humorum in morborum initiis.* Ej. *epiſtola ad* M. Antonium Amulium *de ordine eduliorum & portione prandii & cœnæ* prodiit Venet. 1549. 8. *. Adjecta eſt prior ad Victorem Bonipertum *diſputatio de inveniendis medicamentis, quæ minorativa vocant.* Tenuem humorem per ſpiritus vitalis vim incraſſari. Purgantia in humore crudo refutat, venæ ſectionem defendit. Data eſt a. 1547. Hanc ſuam ſententiam in commentario defendit, per auctoritates omnia. In *ep. de cœnæ & prandii ratione*, contra M. Curtium dicit, cui mors Clementis VII. fuerit imputata, cui perſuaſerit, jam ſeni, cœnæ & prandii rationem mutare, & cœnam facere uberiorem.

Ejusd. *problemata X. de peſte* Venet. 1556. 8. Lind.

Galeni *de criſibus interprete* Hieronymo Boniperto *cum adnotationibus errorum fere* 300, *qui in aliis hujus libri verſionibus reperiuntur.* Acc. Ejusd. Boniperti *quæſtio, an expedit humores non concoctos, neque furioſos, ſed multitudine ac mala etiam qualitate peccantes inter morborum initia cum purgante medicamento minorare, nec ne* Venet. 1547. 4. Gunz. Per purgantia materiam turgeſcentem, non per venæ ſectiones expurgari debere.

Ej. *practica empirica* Ulm 1676. 4. cum J. H. Welsch. *curationibus exoticis* & in *chiliadibus* obeſitas aceto calido ſuperata.

Francisci Geocrini *apologia in* Victorem Bonagentem, *qua refutantur, quæ adverſus* Hier. Bonipertum *ſcripta ſunt de minuendis humoribus in morborum initiis* Venet. 1547. Gesner Bibl.

J. Petri Merendæ *ratio evacuandi* Baſil. 1547. 8. Falc. 1555. 8. Lind.

Ej. *Commentarius de ratione victus in acutis* Baſil. 1556. 8. Lind.

Ej. *Conſilia in* Scholzii *opere.*

J. Hortensius medicus Pariſinus anno 1547. obiit. Ejus vitam dedit Ægidius Menage a. 1675. cum aliis.

Davidis Finariensis *de la nuiſance que le vinaigre porte au corps humain* Pariſ. 1546. 12. ut intelligo Falc.

Ej.

EJ *traité de la nuiſance que le vinaigre porte au corps humain pour réfutation des raiſons de* BATT. des CAVIGLIOLES anno forte 1547. 8.

Medici antiqui omnes, qui Latinis literis diverſorum morborum genera & remedia perſecuti ſunt, CELSUS, SCRIBONIUS, SORANUS, C. PLINIUS SECUNDUS, L. APULEIUS, ANT. MUSA, ÆMILIUS MACER, STRABUS GALLUS, CÆLIUS AURELIANUS, THEODORUS PRISCIANUS Venet. 1547. fol.

EUSTACHII de PERNIS *in librum* GALENI, *quos purgare oporteat, quibus medicamentis, & quo tempore* Neapol. 1547. 4. MONGITORE.

MIGUEL GERONIMO Valeritinus. EJ. *prima primi canonis Avicennæ ſectio* Valenciæ 1547. 8.

EJ. *de pleuritide commentarium* . . .

SEBASTIANI SCROFA verſio GALENI *de ſuccorum bonitate & vitio cum* J. ALEXANDRINI *caſtigatione* prodiit Lion 1547. 16. *.

FRANCISCI RECORD *urinal of phyſik* London 1582. 8. 1599. 8. 1665. 8. OSB. Dedicatio eſt anni 1547.

FLORENT JACQUART & JACOBI GOUPYLI *Non E. crudi humores medicamento purgandi* Pariſ. 1547. BAR.

§. CCLXXXV. JOHANNES LANGIUS.

LANGE, Leobergæ Sileſiacæ natus, ex ſchola Italica prodiit, peregrinator, archiater Palatinus, vir doctus.

EJ. *medicum de re publica ſympoſium* prodiit 1547. 8. BOEHMER. Redit in III. *Centuria Epiſtolarum.* In urinoſcopos. Varia de rebus medicis. Laudes medicinæ. In ſeplaſias & medicaſtros, chirurgos medicinam facientes, Judæos.

EJ. *Epiſtolarum miſcellanea varia & vera* Baſil. 1554. 4. TR. epiſtolæ 83.

Secunda epiſtolarum miſcellanea Baſil. 1560. 4. TREW.

Editio *epiſtolarum* Francofurtenſis continet *epiſtolas* 144. & *librum tertium de remediis ſecretis.* Hæc editio ſæpe recuſa eſt, etiam Hanau 1605. 8. *. Varia eruditione plenæ epiſtolæ. In chirurgos & pſeudomedicos. Pro morbis totius ſubſtantiæ. Pharmaca humores non concoquere, niſi naturalis calor prævaluerit. In peſte utique & venæ ſectionem locum habere poſſe, & purgantium mitiorum uſum. Sudorem Anglicum ſpeciem febris eſſe typhoideæ. Male febrientes a medicis ſiti torqueri. Fætida hyſtericis offerri non probat. Nivatam aquam putat ſtomacho nocere. Exempla zonæ eryſipelaceæ. Contra aſtrologos & ephemeridum ſcriptores, qui in medica præcepta ſe male inmiſcent. Cultellos, ferramenta, clavos, capillos in ventriculo homines repertos, qui per magicas artes vomebat

In principio febrium utique alvum ducendam. Exempla vomitus ſanguinei ſalutaris. Cruor a morte fluens. Oſſium in morbo gallico apoſtemata; hunc morbum ortum duxiſſe ex ſiderum configurationibus, nunc mitigari, poſtquam eæ conſtellationes ſævire ceſſent. Contra uſum hydrargyri. Plumbeos canales non bene probat. A cantharidum abuſu urina cruenta, eam ut curet. De veterum exercitiis nonnullis. Cœnam poſſe uberiorem eſſe. Multa ad rem cibariam. Saccharum noſtrum veteribus innotuiſſe. De variis carnibus & aromatibus Indicis. In Judæos medicos. Pro clyſteribus.

In L. II. de medicinæ origine, hiſtoria, & bibliothecis. Gonorrhœa triplex. Picæ rariora exempla. Morbi novi, ſcorbutus, febris lenticularis. Varia medicamenta. Peſtis ut a ſynocho diſtet. Inedia triennalis puellæ Spirenſis, accurate deſcripta. Medicamenta aliena. Pus de variis viſceribus per lochia expurgari. Noxios humores recte per venæ inciſionem aut purgationem minui. Syrmaiſmus Ægyptiorum. Utique venæ ſaphenæ inciſionem menſes obſtructos ſolvere. Calculi in tonſillis concreti curatio.

In L. III. formulæ priorum medicamentorum eo tempore ſecretorum, quibus noſter multum tribuit. Tremor brachii & concuſſio.

EJ. *de ſyrmaiſmo & ratione purgandi per vomitum ex Ægyptiorum inventione & formula & de ſalubri uſu caſei* Pariſ. 1572. 8. LIND. 1607. MORELL. Vide titulum ſimilem in L. III. *epiſt.*

EJ. *de ſcorbuto epiſtolæ duæ* Francof. 1624. 8. LIND. 1654. 4. B. Tig.

EJ. *conſilia & experimenta cum* G. H. WELSCHII *Conſil. med. cent.* IV. Ulm 1676. 4. 1698. 4. *.

EJ. *Generalordnung wie man des peſtilenzialiſchen Fiebers remedia præſervativen u. curation gebrauchen ſoll*, acc. *allegoria* EUSTACHII *in* HOMERUM *de cauſis peſtiferæ contagionis* Heidelberg 4. TREW.

§. CCLXXXVI. J. ALEXANDRINUS.

JULIUS ALEXANDRINUS a NEUSTAIN, Tridentinus, Archiater Cæſareus. EJ. *enantiomata ſexaginta quatuor* GALENI, *cum encomio* GALENI Venet. 1548. 8. *. Contrarias GALENI ſententias conatur conciliare. Pleraque clinica ſunt. Fuſe de venæ ſectione & ejus varia utilitate, de venæ ſectione introrſum revocante, extrorſum educente, de revulſione, derivatione: fuſiſſime de victu adtenuante, humectante. Emmenagoga. Jecoris œdema. Num in acceſſionis augmento nutriendum. Ex HIPPOCRATE & GALENO collectanea. GALENUM laudat, quod deſiderata ſuppleverit, quæ HIPPOCRATES intentata reliquerat, ut pulſuum doctrinam.

EJ. *Anti Argenterica pro* GALENO Venet. 1552. 4. LIND.

EJ.

Ej. *interpretatio* Johannis Actuarii *de affectionibus & actionibus ſpiritus animalis* Venet. 1554. 4. Lind.

Ej. *de medicina & medico dialogus libris V. diſtinctus* Tiguri 1557. 4 * Fuſiſſima ſermocinatio & apologia pro medicina & medicis. L. II. iterum de arte medica generalia aliqua. L. III. aliqua ad hiſtoriam medicinæ, de ejus origine & nobilitate. L. IV. quæ artes ad medicinam requirantur. L. V. operum Galeni cenſus & ordo legendorum, ſic Avicennæ. Leges aliquæ prudentiæ medicæ in univerſum.

Ej. *pædotrophia carmen* Tiguri 1559. 8.

Ej. *epiſtola ad Matthiolum de expurgatione vomicæ pulmonis, de auctore libri de theriaca ad* Pisonem. *Animadverſiones aliquæ in* Galenum *conſideratæ:* inter epiſtolas Matthioli.

Ej. *Anti Argentericorum ſuorum adverſus* Galeni *calumniatores defenſio* Venet. 1564. 4. Lind.

Ej. *ſalubrium, ſ. de ſanitate tuenda* L. 36. Colon. 1575. fol. *. Fuſiſſima diætetica, ex antiquis repetita. Cratonem collegam paſſim pungit.

Ej. *epiſtola ad* Andream Camutium *de quatuor dubiis; I. an in tertiana intermittente altera die ſanguis mittendus. II. an ſanguis in bilioſis maxime abundet. III. an in declinatione ratione imminentis alterius morbi principii ſanguis mitti poſſit IV. num piper ad jecur perveniat* Florent. 1580. 4 Lind. ſed mea editio eſt 1578. 8. *. Non expedire ſanguinem mittere. Phrenitidem ex Pleuritidis metaſtaſi natam vidit. Sena ſe non uti in tertiana febre.

Ej. *in* Galeni *præcipua ſcripta annotationes, quæ commentariorum loco eſſe poſſunt* Baſil. 1581. fol. Lind.

Ej. *epiſtola apologetica ad* Remb. Dodonæum Francof. 1584. 8. *. Botanici fere argumenti.

Ej. *conſilia medica.* In *collectione* Scholziana.

§. CCLXXXVII. Varii ad A. 1548.

Johannes Placotomus, vero nomine Bretschneider, profeſſor Regiomontanus. Ej. *diſputationes quædam phiſolophicæ & medicæ in Academica Regiomontana propoſitæ* Witteberg 1548. 8. Haenel.

Ej. *oratio diſcendi præcipue medicinam* Lipſ. 1552. 8. Lind. Argentor, 1607. 12. cum J. G. Schenkii *enchiridio.*

Ej. *de deſtillationibus chemicis epiſtola ad medicos Florentinos. Diſp. de cauſa conjuncta, & temperamento ſantalorum & camphoræ: venæ ſectione in omni pleuritide: odoribus* Francof. ad Viadr. 1553. 8. & 12. Lind.

Ej. *Pharmacopœa in compendium redacta* Antwerp. 1560. 8. Lind. Lion 1561. 8. Bodl.

Ej. *de ſanitate tuenda doctrinæ* Elbing 1559. 8. Antwerp. 1560. 12.

Ej. POLYBUS *de diæta ſalubri translatus, ſcholiis illuſtratus & doctrina de tuenda ſanitate, & diſputationes quædam ſcholaſticæ & philoſophicæ* PLACOTOMI Antwerp. 1561. 12. GUNZ.

Ej. HIPPOCRATIS *aphoriſmi in locos communes redacti ordine doctrinæ compoſitivæ. Sententiæ ex* C. CELSO *excerptæ.* GALENI *exhortatio ad bonas artes diſcendas* Antwerp. 1562. 12. LIND.

Ej. *commentarii in* HELII EOBANII *de tuenda bona valetudine libellum* Francof. 1551. 8. 1556. 8. *. 1564. PL. 1568. 8. LIND. 1582. 8. *. Pariſ. 1533. 8. *. 1555. 12. Collectio eſt libellorum. Commentarii ex ſeculi genio.

Porro una exſtat in editt. meis poſterioribus PLACOTOMUS *de natura cereviſiarum, etiam varie medicatarum, & de mulſa, de ebrietate, de cauſa conjuncta.* Ib.

Inde *Encomium medicinæ* ERASMI *ab* EOBANO elegis *redditum.*

GEORGII STURZIADÆ *chorus inſignium medicorum quaternis verſibus a* GEORGIO STURTZIADE *pictus, per* EOBANUM, & alia EOBANI. STRABI poema & carmen FIERÆ.

Ej. *diſpenſatorium utiliſſimorum hoc tempore medicamentorum diſciplinam continens* Lion 12. PRÆTOR, & cum *ſcholiis* J. LUDOVICI BERTALDI Turin 1614. 4. *. quo loco dicetur.

Continet etiam *modum collegiandi, catalogum ſuccedaneorum, & plantarum uſu venientium cum viribus medicatis.*

CAMILLI THOMAI, Ravennatis, *Rationalis methodus ac compendioſa ad omnes fere curandos morbos internarum partium humani corporis* Venet. 1548. 8. LIND. 1554. 8. ID. 1555. 8. *. Pariſ. 1550. 12. ID. Francof. 1598. 8 ID. 1626 8. ID. Inanis labor.

Ej. *de medendis febribus humoralibus atque earumdem accidentibus; de hectica, nec non de nonnullis febribus peſtilentialibus commentariolus* Venet. 1542. 12. LIND.

MICHAEL JOH. PASQUAL, ex diæceſi *Dertoſana, practica di chirurgia* 1548. Saragoſſa 1581. fol. C. de V.

Ej. *morborum internorum omnium & quorumdam externorum curatio, brevi methodo comprehenſa* Valentiæ 1555. 8. ID. Inde cum titulo *Praxis medica, ſ. methodus curandi* Salmantic. 1563. 8. Lion 1585. 8. LIND. 1602. 8. ID. 1664. 8. ID.

Ej. *de morbo gallico* Venet. 1559. fol. C. de V. & in *collectione* LUISINI. Ita C. de V., ſed in ea collectione tantum eſt caput de praxi medica excerptum, neque credit ASTRUCIUS, peculiarem librum ejus tituli & auctoris exſtare. Guaiacum, Sarſaparillam, Chinam commendat, & in morbo difficili hydrargyrum, intus eo uti vetat.

Ej. *regimento de la ſalud y de las infermidades de los rinnones* Pinciæ 1551. 4.

D. G. H.

D. G. H. L. M. & M. In C. PLINII *de naturali hiſtoria* ut I. II. Cap. L. XXX. *commentarius: adjecta de faſcinationibus diſputatio* Würzburg 1548. 4.

CHRISTOPH. LANGTON *de principalibus medicinæ partibus, ſ. rebus naturalibus, rebus non naturalibus, rebus contra naturam* Londin. 1548. 8.

ERVE' FAYARD GALIEN *ſur la faculté des ſimples medicamens avec des additions de* FUCHS & de SYLVIUS *& des antiballomenes* Limoges 1548. 12. SEGUIER.

PETRUS CARRERIUS *in quæſtione an dentur venena ad tempus* cum *Conciliatore* edita Venet. 1548. fol. * ait carmina profuiſſe ad viperæ morſum. Epiſcopum Brixienſem longum poſt tempus a canis morſu rabidum factum. Dari adeo venena ad tempus. Valde ſcholaſtice.

JAC. GOUPYLI eſt verſio Græca RAZIS *de peſte* ex Syriaco Pariſ. 1548. f. *.

Edidit *ſcholia ad* AMBROSII LEONIS verſionem ACTUARII Pariſ. 1548. 8. Utrecht 1670. 8. *.

Et *ſcholia ad* PAULUM.

Et ACTUARIUM *de actionibus & adfectionibus ſpiritus animalis* græce edidit L.

SIMON THOMAS GALENI *de differentiis febrium libros recognovit & ad fidem Græcorum codicum pene totos alios fecit* Lion 1548. 16. L.

CASPARI NÆVII archiatri Saxonici, ex ſchola Italica, diſſ. *de miſſione ſanguinis quam venæ ſectionem appellant* Lipſ. 1548. 4.

EJ. *de ratione alterandi humores per medicamenta ad purgandum, atque earumdem evacuationum tempore* Lipſ. 1551. 4. TR.

EJ. *conſilia* inter BRENDELIANA & SCHOLZIANA L. VII.

An alius eſt ejusdem nominis C. NÆVIUS, cujus *diſputatio contra calumnias artis Hippocraticæ* a. 1664. VATERUS recenſet.

MARTINI DREMBACH ſ. DREMBECK *de atra bile* diſſ. R. THANMULLER Lipſ. 1548. 4. HEF.

EJ. *quæſtiones medicæ novem cum concluſionibus & problematis* ib. 1553. 4. ID.

EJ. *decreta phyſica medica* ib. 1570. 4. ID.

EJ. *quæſtiones quatuor cum concluſionibus & problematis* ib. 1571. 4. ID.

JOH. PONTANUS, prof. Regiomontanus. EJ. eſt in *Bibl. mea iter* MS. ad J. SYLVIUM per Poloniam, Ruſſiam, Boruſſiam, in quo paſſim quæ memorabilia viderat, vires etiam plantarum minus notas adnotavit, & medicamenta regionibus borealibus familiaria.

EJ. *methodus componendi theriacam & præparandi ambram factitiam* Lipſ. 1604. 4. * cum WITTICHII conſiliis. Adnotationes ad ſingula medicamenta ſimplicia, quæ

quæ theriacam ingrediuntur, non abſurdum certe opus. Aliqua medicamenta compoſita, alia.

Ej. *de prodigioſis epiſcopi Spirenſis jejuniis narratio* Bern. 1604. 4. * cum P. Lentulo. In ſecunda quadrageſima exſtinctus eſt, cum poſt primam convaluiſſet.

Ej. *Bericht was man in den ſchweren Peſtilenzbäulen zur Præſervation und Curation gebrauchen ſoll*, *durch* Jo. Wittichium Lipſ. 1585. 4. Tr. 1587. 4. Huth. 1601. 4. *. Plurimæ antidoti & formulæ.

Aliqua *conſilia* prodierunt cum J. Wittichii *conſiliis* Francof. 1604. 4. *: de more ſeculi, & longiſſimæ formulæ.

J. Balæi *illuſtrium majoris Britannicæ ſcriptorum ſummarium in V. Centurias diviſum ad* a. 1548. Gippaſwick 1548. 4. B. Bunav. & ad a. 1557. IX. *Centuriis* Baſil. 1559. fol. ib.

Mich. Fendii *oratio de dignitate & utilitate artis medicæ* Witteberg 1548. 8. Trew.

J. Huguet & Petr. le Cointe *E. omne corpus ſanum aut ægrum* Pariſ. 1548.

Nicol. le Grand & J. Noblet *E. ut cæteræ febres, ita & peſtilentes methodo curantur* Pariſ. 1548.

Claud. Becquet & Hugh. Babinet *E. ex natura morbi & partis remediorum diſtinctio* ib. 1548.

Claud. Roger & Ger. Denizot *non E. ſolius thoracis adfectus indicat reſpiratio* ib. 1549.

J. Dufresne & Sim. Pietre *E. naturæ robur in triplicis ſubſtantiæ qualitate & quantitate ſitum eſt* ib. 1548.

§. CCLXXXVIII. Varii ad Annum 1549.

Nicolaus Mutonus, Mediolanenſis, *Luminarium majus ſ. aromatariorum theſaurum* edidit Venet. 1549. fol. *.

Ej. *de mithridatii legitima conſtructione collectanea* edidit Michael Doring Jen. 1620. 8. *. Varietas utique formularum antidotorum ex veteribus, earum *ingredientia*, ut vocant, confectio & uſus.

Georgius Pictorius, Villinganus, medicinam Enſishemii fecit. Ej. eſt *graduum compendioſa tabula* Baſil. 1549. 8.

Ej. *tuendæ ſanitatis ratio ſeptem dialogis per ſex rerum non naturalium ordinem* ex

ex ſummorum medicorum ſententia conſcripti. Acc. ſuccisivarum lectionum IX. dialogi. Carminum L. III. Baſil. 1549. 12. Tr. 1554. 8. Lind. Pariſ. 1580. 12. L.

Ej. *ſermonum convivalium libri X. medicæ rei ſtudioſis valde utiles. Ebrietatis in exilium relegatæ threnodia. De pharmaca componendi ratione; medicinarum ſimplicium rectificatione, ſymptomatum purgationis hora ſupervenientium emendatione* L. II. *per* Theodoricum Ulsterium *carmine conſcripti, per* G. Pictorium *ab interitu vindicati: acc.* Q. Seren. Sammonicus Baſil. 1554. 8. Tr.

Ej. *totius rei medicæ compendioſa traditio* Baſil. 1558. 8.

Ej. *medicinæ tam ſimplices quam compoſitæ ad pene omnes corporis humani adfectus, ex* Hippocrate, Galeno, Avicenna, Ægineta, *ordine alphabetico conſcriptæ* Baſil. 1560. 8. *. Secundum ordinem morborum medicamenta ex veteribus.

Ej. *de peſte & papulis puerorum libri* II. Baſil. 1555. 8. L.

Ej. *von der Peſtilenz* 1558. 8. Lehm.

Ej. *tuendæ ſanitatis methodus in gratiam omnium, qui minus exercentur* Antwerp. 1562. 16. cum *Schola Salernitana.*

Ej. *Baderbüchlein* Mülhauſen 1560. 8. & *Badefahrtbüchlein.*

Ej. *regulæ univerſales curationis morborum* 345. *aphoriſmis per* Arnoldum Catalanum *conſcriptæ, commentariis* Pictorii *illuſtratæ. Evacuandi ratio* Antonii Gazii *ſcholiis* Pictorii *illuſtrata. Conſolationes quatuordecim* &c. Baſil. 1565. 8. *.

Ej. *Leibesarzney* Francf. 1566. 8.

Ej. *γυναικονιτις Frauenzimmer ſ. nützliches Büchlein wie ſchwangere Frauen vor und nach der Geburt zu halten, und wie ſie alle weibliche Zufälle beſſern und ableiten ſollen* Francof. 1569. 8. 1593. 8. Tr.

Ej. *Laßbüchlein* Francof. 1569. 8.

Ej. *opera nova in quibus practica* libris V. *complectitur, & in l.* Marsilii Ficini *de ſanitate ſtudioſorum ſcholia* Baſil. 1569. 8. Tr.

Ej. *ſcholia in* Marbodæum, Marsilium Ficinum, Æmilium Macrum.

Locos communes in Mesven dederat Baſil. 1545. f.

Multa alia opera Pictorii Gesnerus recenſet.

Joh. Katsch, Hallenſis, *de gubernanda ſanitate ſecundum ſex res non naturales ex* Hippocratis & Galeni *locis* Lipſ. 1549. 8. Riv. Francof. 1557. 8. Koenig. 1570. 8. * 1612. 12. brevis libellus ad ſeculi genium.

Andreas Buttner *de theriaca & mithridato Græcorum* 1549. 8. Trew. Theriacam ipſe vendebat, & negabat ad Græcorum præcepta poſſe parari.

EUSTACHII QUERCETANI *in l.* HIPP. *de natura humana comm.* EJ. in GALENI *de temperamentis* L. 14. *Scholia* Baſil. 1549. 8. TR.

HUGO SOLERIUS *ſcholia* dedit *in duos priores libros* AETII Lion 1549. fol. & in *principibus* STEPHANI.

SYLVESTRI BERNERI *quæſtio de coctione materiæ & potiſſimum bilioſæ* Lion 1549. 12. TR.

ALFONSUS LOPEZ (de CORELLA). EJUS eſt *enchiridion ſ. methodus medicinæ in qua Theoricæ & practicæ juxta Cl. auctorum dogmata dilucidantur* prodiit Saragoſſa 1549. 12. Valentiæ 1581. 16. L.

EJ. *de arte curativa* Stellæ 1552. 12. L.

EJ. *adnotationes in omnia ſcripta* GALENI Saragoſſa 1562. f. L. 1565. f. ID. Madrit. 1562. 4. ID. Saragoſſ. 1675. fol.

EJ. *naturæ querimonia* ib. 1564. 8. L. 1565. 8. L.

EJ. *de natura urinæ* ib. 1573. PL.

EJ. *de febre maligna ex placitis* GALENI ib. 1574. 8.

EJ. *de morbo peſtilente* Valent. 1581. 4. L. Saragoſſa 1584. 4. ID.

EJ. *catalogus auctorum qui poſt* GALENI *ævum* HIPPOCRATI & GALENO *contradixerunt* Valent. 1549. 12. L.

J. WERNHER *hypomnemata de admirandis hungariæ aquis* Baſil. 1545. fol. Wien 1551. 4. & alias WESZPR.

J. FRANCISCI ARMÆ *de pleuritide* Ferrar. 1549. 8. FALC.

EJ. *de veſicæ & renum affectus dignotione & medicatione l.* Bugellæ 1550. 8. FALC.

EJ. *de venenis l.* Turin 1557. 8. FALC.

EJ. *examen trium ſpecierum Hydropis* ib. 1566. 8. LIND.

EJ. *che il pane fatto con il decotto di riſo non ſia ſano* ib. 1569. MAZZ.

J. F. BOCHALINI *apologia adverſus aliquot* DONATI MUTII *in* HIPPOCRATEM & GALENUM *convicia, & de ſecanda vena in prægnantibus epiſtola* Brix. 1549. 8.

EJ. *de cauſis peſtilentiæ Venetæ anni* 1556. Venet. 1556. 8. LIND.

PASQUIL *antiparadoxe dialogue contre le paradoxe de la faculté du vinaigre* Lion 1549. 8. FALC.

WOLFGANG MEURER Alemburgenſis Miſnicus, Prof. Lipſienſis, *de catarrhis* Lipſ. 1549. 4. HEF.

EJ. *de vera corroborandi ratione* ib. 1555. 4. ID.

EJ.

Ej. *quæſtiones cum problematibus* ib. 1556. 4. Id.

Ej. *recta medendi ratio* ib. 1562. 4.

Ej. *quibus hominibus, aut cui dare liceat medicamenta purgantia breviter & perſpicue diſſ.* ib. 1581. 4. Id.

Vita viri auctore Wolfgango Hardek Lipſ. 1585. 4. Tr. & a Barth. Walther Lipſ. 1567. 8. B. Bun.

Ej. conſilia aliqua in collectione Brendelii.

Ph. Aurifabri *nützliches und tröſtliches Regiment wider die anfallende Gift ſo dieſe Zeit regiert* Regiomont. 1549. 4. Tr.

Guilielmus Brunel & Petrus Deschamps *E. lues Hiſpanica methodo curatur* Pariſ. 1549. Astr.

Ant. le Coq (Gallus) & Cl. Legier *E. morbi vigor tenuiſſimum victum poſtulat* Pariſ. 1549. Bar.

J. de Froset de Val & Petri le Cointe *E. decretoriorum dierum cauſa cæli aut lunæ motus* Pariſ. 1549. Bar.

Val. Hieraulme & Simon Duval *E. quot morborum ſpecies, tot ſunt medendi rationes* Pariſ. 1549.

Jacobi Goupyli & Jacobi Caron *E. propria ſingulorum in capitis doloribus curatio* Pariſ. 1549.

J. Fernel & J. Noblet *Non E. non eadem diſperſis morbis atque popularibus curatio* Pariſ. 1549.

Val. d'Eve & Adr. Lallemant *E. ſcopus medendi in colico dolore a cauſa ſumendus* Pariſ. 1549.

§. CCLXXXIX. Ad Annum 1550.

Carolus Stephanus, medicus, anatomicus, botanicus, vir doctus. Ej. *de nutrimentis* Pariſ. 1550. 8. *. Victus ratio in bona valetudine, inque morbis. Alimenta per ſingula, ex veteribus quidem, ſed latine & breviter. Alimenta ſecundum ſuos fines per claſſes diſtributa.

Ej. *prædium ruſticum* Pariſ. 1554. 8. 1629. 8. Lind. ſæpe recuſum (Bibl. Bot. I. p. 274.) & Germanice cum amplis augmentis, primum J. Liebault, deinde M. Sebiz ſenioris, tum Georgii Marii & J. Fischart Argent. 1576. fol. *. In hac editione l. I. continet medicamenta domeſtica ſ. euporiſta ad omne morborum genus, ſatis ampliter. In L. II. reperias morbos equorum eorumque curationem. In L. IV. condita & conſervas. L. VI. balſama & olea. L. XI. vina medicata. L. XIV. medicinam accipitrariam.

Antonius Mizauld (Mizaldus) medicus & mathematicus, collector.

Ej. *Æſculapii & Uraniæ medicum ſimul & aſtronomicum ex colloquio conjugium harmonicum microcoſmi cum macrocoſmo* (ſ. cælo) *paucis figuris demonſtrans* Lion 1550. 4. Gesn. 1577. 8. Tr.

Ej. *Planetologia rebus aſtronomicis, medicis & philoſophicis referta* Lion 1552. (Gesner) 4. Lindenius annum habet 1551.

Ej. *de arcanis naturæ libri IV.* Pariſ. 1558. 8. editio III. aucta Tr.

Ej. *harmonia ſuperioris naturæ mundi & inferioris, una cum admirando fœdere & ſympathia rerum utriuſque* Pariſ. 1558. Lind. 1598. Id. ſi huc facit.

Ej. *memorabilium, utilium ac jucundorum Centuriæ IX. in aphoriſmos arcanorum omnium digeſtæ* Pariſ. 1566. 8. Lind. 1584. 8. Osb. Colon. 1572. 12. Trew. Francoſ. 1589. 12. Id 1592. Id. 1613. 12. Id. Ultimæ editiones appendice auctæ. Germanice *neunhundert gedächtnüßwürdige Geheimnüſſe* Baſel 1615. 8. Tr.

Ej. *Mizaldus redivivus ſ. Centuriæ XII. memorabilium, utilium ac jucundorum, partim ex* A. Mizaldo, *partim ex aliis fide dignis excerptæ* Noriberg 1681. 12. Lind.

Ej. *opuſculum de Sena* Pariſ. 1572. 8. * v. *B. Bot.* I. p. 327. Vires medicæ ex Arabibus, Græcis (Actuario ſolo) & nuperis collectæ.

Id. Dioclis Carystii ad Antigonum R. *epiſtolam de morborum præſagiis & extemporaneis remediis* edidit Pariſ. 1572. 8. Lind. cum J. Langio *de ſyrmaiſmo* Pariſ. 1607. 8.

Ej. *Harmonia cæleſtium corporum & humanorum, dialogis undecim aſtronomice & medice elaborata* Pariſ. 1555. 8. Tr. Francoſ. 1589. 12. 1592. 12. 1613. 12 Lind. Nonne idem cum aliquo priorum.

Ej. *Memorabilium aliquot naturæ arcanorum ſylvula, rerum varias ſympathias & antipathias complectens* Francoſ. 1592. 12. Id.

Ej. *divers remedes & préſervatifs contre la peſte* Paris 1623. 12. Falc. Lion 1628. 8 cum libello B. Ellain.

Ej. *opuſculor.* T. I. Pariſ. 1604. 8. Secundus ib. & 1609.

Antoine du Moulin, Maconnois, *ſouverainetés contre toutes maladies traduites de* Marcellus Lyon 1550. 8. *.

Pamphili Florembeni *collectanea de febribus* Venet. 1550. 8. Lind.

Joh. Portesii *oratio de laudibus medicinæ* habita Pariſiis coram *facultate* in ſcholis medicorum a. 1548. Pariſ. 1550. 8. B. B. Panegyricus Hippocrati dictus, & defenſio medicorum adverſus Catonem.

Girolamo Calestani (Parmenſis pharmacopœi) *delle oſſervazioni* P. I. *nella quale con ogni facilità s'inſegna tutto cio che fa biſogno ad un diligente ſpeziale* Venet.

Venet. 1562. 4. TREW. Scripſit anno 1550. (*a*), ſed mea editio eſt Veneta 1655. 4. *. Pars I. eſt de ſimplicibus; quorum catalogum amplum cum eorum viribus medicatis dat, & de modo ſiccandi & conſervandi: cum encheireſibus pharmacopolarum ſimplicibus, deſtillatione aquarum & oleorum &c. P. II. continet cenſum medicamentorum compoſitorum, ſyruporum, & reliquarum ex ordine claſſium hujus generis, & tr. de plantis, quæ eas compoſitiones ingrediuntur. Multa hic medicamenta reperias, quæ ſeculo XIV. & XV. in Italia receptiora erant quam noſtro. Multæ de præparatione lites. Ex conf. anacardina male parata mors. Abſurdum oleum vulpium.

JOHANNES RODRIGUEZ, Algarbi, *reprehenſorium edictum contra pravos errores de ſecanda vena in pleuritide in baſilica ejuſdem lateris* Pace Julia (Badajoz) 1550, 4. C. de V.

JOHANNES NABASQUEZ (*b*) medicus Navarrus, edidit MESVES l. I. *ſ. methodum medicamenta purgantia deligendi & caſtigandi cum interpretatione & expoſitione* Sarragoſſa 1550. fol. C. de V.

GABRIELIS GABRIELIS in *quæſtionem* HIERONYMI BONIPERTI *de materiæ imminutione in principio morbi, diſſolutione.* EJ. *de totius evacuandæ materiæ ratione perbrevis explicatio* Patav. 1550. 4. RIV.

FERDINANDUS de SEPULVEDA, Secobienſis. EJ. eſt *manipulus medicinarum, in quo continentur omnes medicinæ tam ſimplices quam compoſitæ ſecundum medicorum uſum* Pintiæ (Valladolid) 1550. fol. C. de V.

BARTHOLOMÆUS MAGGIUS, Bononienſis, ſcripſit anno 1550 longiſſimum *conſilium*, in collectione LUISINI recuſum, pro principe lue venerea laborante, qui quater decocto guaiaci uſus fuerat. Iterum ad guaiaci uſum redit.

BENEDICTI TEXTORIS ex oppido *Pont de Vaux en Breſſe, de cancri natura & cura* Lion 1550. 8. FALC.

EJ. *de la maniere de preſerver de la peſtilencê & d'en guerir ſelon les bons auteurs* Lyon 1551. 8. *. Vidit tamen peſtem in noſodochio Genevenſi a. 1545. 1546, & hactenus deſcripſit. Aviculas nidos imminente peſtilentia deſeruiſſe. Præſervatio & curatio. Venam ſecat ad avertendum malum, neque pueris in univerſum parcit ad annum VII. Tunc purgat, formulamque docet, & theriacam dat. Signa carbonis & bubonis erupturi locique unde ſit erupturus. Venæ ſectio & venarum delectus. Aqua ex aceto & acetoſa ſtillans, Pariſinis medicis laudata. Tum calida omnia; & abſorbentia, & lapides pretioſi. Ipſe peſtem paſſus, ut bubo erumperet, lentiſſime ſanatus, abſque malo & ut orthoſtadios manſerit, & altum etiam montem conſcenderit ſtirpium cauſa.

JOH. VOLAT medici Bernenſis de peſte l. ad TEXTOREM una prodiit.

(a) p. 54.
(b) LINDENIO NABASCUEZ Ex eo in B. Bot.

Joh. Elysius, Neapolitanus, dicitur *de curatione morbi gallici contra barbaros & vulgares empiricos* ſcripſiſſe circa a. 1550. Librum Astrucius non vidit.

Ej. *tr. de balneis totius Campaniæ, item Aenariæ inſulæ* Venet. 1553.

Blasii a Villafranca *methodus refrigerandi ex vocato ſale nitri vinum aquamque & potum omnis generis* Rom. 1550. 4. Tr.

Caspar Peucer, Budiſſinenſis, Melanchthonis gener, ob religionem reformatam diu in carcere latuit, & Serveſtæ demum obiit.

Ej. *de ratione diſcendi & præcipue medicinam* Lipſ. 1552. 8. B. Bun.

Ej. *de dignitate artis medicæ* Witteb. 1562. 8. 1590. 8, cum Melanchtonianis.

Ej. *de præcipuis divinationis generibus* Witteberg. 1553. 8. 1571. 8. *. 1572. 8. 1576. 8. Tr. Serveſt 1591. 8. Francof. 1593. 8. Tr. De prædictione medica, de ſomniorum interpretatione &c. Magna pars operis pathologica eſt & ſemeiotica.

Ej. *oratio qua continetur explicatio aphoriſmi Hippocratis 42 Partis II. de apoplexia* Witteberg 1560. 4. Lind.

Ej. *propoſitiones de hydrope, arthritide & pleuritide* Witteberg 1563. 4. Riv.

Ej. *medicina practica, ſ. methodus curandi morbos internos tum generalis tum particularis* Francof. 1614. 8.

Ej. *oratio qua continetur commonefactio de peſte quæ late per Europam vagatur* Witteberg. 1560. 8.

Ej. diſſ. *de coctionibus & anni ratione* Witteberg. 1554. 8. Tr.

Ej. *de epilepſia, pleuritide, arthritide* ib. 1570. D. A.

Ej. *de morbis contagioſis & deſtillationibus ex capite, de evacuationum generibus* Witteb. 1574. 4.

Ej. *de aſthmate* diſſ. Witteb. 1572. 4. Riv.

Ej. *oratio qua ei parentatum eſt* à Simone Stenio 1603. 4. B. Bun.

Ej. *carcerum & liberationis hiſtoria* opera Christophori Perelii edita Tigur. 1605. 8. ib.

J. Brendel *ſummariſche Erklärung auf* C. Peucer *mit einführung ſeines Lebens und tödlichen Abganges*, Zerbſt 1603. 4. B. Bun.

Hieronymi Oder *Raht und Arzney zu Verhütung und Rettung wider die Peſtilenz* Wittenb. 1550. 8. Gunz

Innocentio Ringhieri *dialoghi della vita e della morte* Bologna 1550. 8. d'Etr.

Ber-

Bernardini Montanna *de la generacion nacimiento e muerte del hombre* Valladolid 1550. fol. N. Ant.

Matthias Cornax in *Medlau*, Medicus Regis Romanorum.

Ejus *eſt hiſtoria quinquennis fere geſtationis in ultero* Vienn. 1550. 4. *. Baſil. 1564. 8. *. Fetuum retentorum hiſtoriæ, qui aut omnino in utero matri conmortui ſunt, aut per ulcus exierunt, aut opera demum chirurgi de ventre materna exciſi fuerunt.

Una prodierunt ſimilis argumenti *epiſtolæ* Ægidii de Hartoghe & Achillis Gassari.

Ej. Corn. *medicæ conſultationis apud ægrotos ſecundum artem & experientiam ſalubriter inſtituendæ enchiridion* Baſil. 1564. 8. *. Generalia ex genio ſeculi. Aſtrologiæ nimis deditus fuit.

Martinus Gregorius, medicus Pariſinus, Galeni aliqua interpretatus *eſt*, & edidit *introductionem in pulſus* Lion 1550. 12. L. III. *de alimentorum facultatibus & de attenuante victus ratione* Lion 1555. 16. *.

Ej. *maniere de preparer le breuvage de la racine d'Eſquine, ſa vertu & ſa nature* Lion 1552. 16. Verd.

Lazarus Voet tr. *de venenis* Venet. 1550. 12. Osmont.

Claud. Fabri, medicus & aſtrophilus. Ejus eſt *paraphraſis in* Galeni *prognoſtica de decubitu infirmorum ex mathematica doctrina* Lion 1550. 8. Lind.

Ejus eſt etiam *paradoxe de la cure de la peſte par une methode ſuccincte contre l'opinion de ceux qui en ont écrit & pratiqué* Paris 1568. 8. *. Rast. Ex ſtatu cœli in a. 1568. magnam peſtilentiam indicit. Formulæ, antidoti, terræ, medicamenta compoſita. Se ante 20 annos experimenta feciſſe antidotorum adverſus peſtem. Pro venæ ſectione. Herbarum nonnullarum nimiæ laudes. Antidotus Hollerii.

Ej. *de peſte curanda* Pariſ. 1568. 8. L. idem liber.

Benedicti Bustamanti *methodus in ſeptem aphoriſmorum libris ab* Hippocrate obſervata Venet. 1550. 4. L. Pariſ. 1550. 16. Id.

Helidæus Padoanus, magnus clinicus, Foresti & nullorum aliorum illuſtrium medicorum in Germania præceptor. Nihil ſcripſit, ſed ejus multæ *curationes* ſunt in centuriis IV. Welschii. In peſte anni 1553. ſiccam curationem, bolos, alexipharmaca, ſudorem moventia ſuaſit. In *chiliad.* exſtat Ej. ulcus putridum veſicæ ſanatum.

Ej. *proceſſus, curationes & conſilia in curandis particularibus malis quæ proſperos habuerunt eventus* edita ſunt a Iodoco Wittich Lipſ. 1607. 4. *.

Ej. in Scholzianis T. VII. conſilia. Ej. *de febribus l.* cum Schenkii Francof. 1607. 12.

Nobilis

NOBILIS SOCII *de temporibus & modis recte purgandi in morbis cum var. add.* Venet. 1550. 8. Baſil. 1550. 16.

EJ. *præcertatio ad veram medicinam pro Arabum & verorum morborum tutela* Venet. 1554. 8. L.

PHILIPPI de FLESSELLES & HUG. BABINET E. *humorum fluentium revulſio, fluxorum derivatio medela* Pariſ. 1550.

PET. COLLIER *ergo morbos natura curat* Pariſ. 1550.

MICH. MARES & SIMON PONCET E. *in ictero reſeranda vena* Pariſ. 1550.

NIC. BAUDESSON & NIC. CORMEILLE. *Ergo optima nutriuntur corpora calida humana* Pariſ. 1550..

SIM. PIETRE & NICOL. CORMEILLE. *Non* E. *coctionis antecedentis vitium ſequens emendat* Pariſ. 1550.

THOMAS de CUILLI & NIC. CORMEILLE E. *impuris corporibus a nutrimento læſio* Pariſ, 1550.

§. CCXC. JULIUS ARGENTERIUS.

Caſtello novo in Pedemontio natus, profeſſor Neapolitanus, Piſanus, denique Taurinenſis, ſubtilis ingenii homo & diſputator, in GALENUM arma auſus convertere, infelix clinicus, & librorum mere theoreticorum auctor; in quibus nihil eſt practici experimenti. Magna tamen ejus, dum vixit, fama fuit, & inſignis auditorum numerus.

EJ. *opera de re medica varia* prodierunt Florent 1550. fol. TR.

EJ. *de conſultationibus medicis, ſ. de collegiandi ratione liber* Florent. 1551. 8. *. Pariſ. 1557. 8. HANSEN. & 16. ib. ID. Generalia fere ad ſcholæ ſaporem. Exemplum proponit unicum.

EJ. *de erroribus veterum medicorum* Florent. 1553. fol.

EJ. *commentarii tres in artem medicinalem* GALENI Pariſ. 1553. 8. LIND. 1578. 8. *. Monteregali 1566. fol. Spiſſiſſimus & theoreticus liber.

EJ. *de morbis libri* 14. nempe *de morborum generibus* l. 1. *de morborum differentiis* l. 1. *de morborum cauſis* l. 1. *de ſymptomatibus ſ. morborum effectibus l. duo de temporibus ſ. partibus morbi* l. 1. *de ſignis medicis* l. 4. *de officiis medicis* l. II. Flor. 1550. f. *. Editio *ab auctore aucta & illuſtrior reddita* Florent. 1556. 8. *. Lion 1558. 8. LIND. Theoria mera, cujus nullus ſit uſus.

EJ. *de ſomno & vigilia, de ſpiritibus & calido innato* l. II. Florent. 1566. 4. B. B. Pariſ. 1568. 4. Diximus in phyſiologicis.

EJ. *de urinis liber* ap. S. ANDREAM 1591. 8. *. Lipſ. 1682. 8. LIND. Ejuſdem omnino ſaporis.

EJ.

Ej. *opera nunquam excuſa* P. I. *Commentarii in* HIPPOCRATIS *aphoriſmorum ſectionem* I. II. IV. P. II. *de febribus tr. explanationes in librum* I. *ad* GLAUCONEM *& de calido innato* Venet. 1592. fol. TREW. 1606. fol. LIND. 1616. fol. LIND. Hanau & Francof. 1610. fol. TR. Præter priora video continere l. *de vi purgantium medicamentorum.*

§. CCXCI. VARII AD A. 1551.

J. ANT. SICCI, Cremenſis, *de optimo medico libellus aureus* Venet. 1551. 8. *. Haarlem 1748. 8. *. Erfurt 1749. 8. *. Ipſa verba GALENI collecta, ut optimi medici dotes exponat: ut omnino noſtris temporibus minus conveniant quæ de QUINTO, de curatione Pergamenorum medicorum, & alia a noſtris temporibus aliena admiſcentur.

FERDINANDUS BALAMIUS vertit GALENI l. *de optima corporis conſtitutione: de bona valetudine: de hirudinibus, revulſione* libros editos Roſtoch 1636. 8. & prius.

Ej. l. *de cibis boni & mali ſucci* Lion 1551. 16.

NICOLAUS VIGOREUS vertit HIPPOCRATEM *de humoribus* & GALENI *com.* Lion 1551. 4. L.

FORESIUS *aphoriſmos Hippocratis cum dilucidis illuſtrationibus* edidit Francof. 1551. 8. L. 1554. 8. ID.

BARTHOLOMÆUS SYLVANIUS vertit GALENI *definitiones medicas: introductionem: de artis conſtitutione: de atra bile: de ſubſtantia facultatum naturalium: de plenitudine: quod mores animi temperaturam corporis ſequantur, & priorum verſiones* GALENI *recognovit in* editione JUNTARUM Venet. 1551. fol.

ADAM LONICER gener EGENOLPHI, profeſſor Marburgenſis, inde medicus Francofurtenſis, in *hiſtoria naturali* Francof. 1551, fol. *. edita agit de medicamentorum ſimplicium uſu.

Ej. *omnium corporis humani adfectuum explicatio methodica* Francof. 1594. 8. L. edente TEUCRIO ANNÆO PRIVATO, LONICERI filio.

Ej. *de purgationibus* L. VII. ex HIPPOCRATE, GALENO, AETIO, MESVE. ib. 1596. 8. EODEM edente.

JACOB CORNICIUS, Emdanus, phyſicus Wormatienſis.

EJUS *dialogus prophylacticus adverſus peſtiferæ luis contagia* Witteberg. 1551. 8. GESNER. Worms 1563 8. *. quo anno etiam dedicatio data eſt. Ad ſeculi genium.

Ej. *Bericht vom Aderlaſſen in der Zeit der Peſtilenz und von Cur der Peſtilenzdrüſen* Francf. 1616. 4.

GUIL. SOVIROLII *brevis & accurata diſputatio de peſte* Pariſ. 1551. FALC. 1571. 8. L.

FRANC. le THIELLEUX *methodus dignoſcendorum morborum tradita ab* ARGENTERIO *nunc aucta* Nannetibus 1551. 4. FALC.

DOMINICI BUCII Carmagnolii, *quæſita medicinalia juxta Hippocratis, Galeni & probatiſſimorum medicorum ſententiam diſcuſſa* Acc. M. ANT. MONTISIANI ſ. *Geminianenſis quæſtiones medicinales* XXIV. Venet. 1551. 4. Pariſ. 1556. 16. L. 1554. 8. TR. Lion 1557. 12. L. BUCIUS de ſuis quæſtionibus ex auctoritate GALENI definit. 1. Utique puerum citra XIV. annum purgari poſſe, ſi neceſſitas urſerit. 2. contra CURTIUM, non licere in omni gravi morbo, nulla adhibita diſtinctione cauſæ calidæ vel frigidæ, venam aperire. 3. In principio morbi ſolis utendum lenientibus, non acribus purgantibus. 4. Magna auxilia aut in principio morbi adhibenda, aut in declinatione.

PETRUS JACOBUS ESTEVE, Dertoſanus, latine & arabice doctus, profeſſor Valentinus, HIPPOCRATIS *librum* II. *epidemicorum latine vertit & fuſiſſimis commentariis illuſtravit* Valent. 1550. fol. N. ANT.

ROBERTUS CONSTANTINUS, vir doctus, *Nomenclatorem inſignium ſcriptorum quorum libri exſtant vel M. S., vel impreſſi, & Indicem totius Bibliothecæ & Pandectarum* C. GESNERI edidit Pariſ. 1551. 8. L.

EJ. *adnotationes & correctiones lemmatum* in DIOSCORIDEM Lion 1558. 8.

EJ. *adnotationes in* C. CELSUM, Q. SERENUM & RHEMNIUM PALÆMONEM Lion 1566. 8.

EJ. *adnotationes in* THEOPHRASTI *plantarum hiſtoriam* Lion 1584. 4.

J. SCHROETER, Vinarienſis, Academiæ Jenenſis primus rector, & pene fundator, vir ingenio & gratia potens.

EJ. *typus ex* HIPPOCRATE, GALENO *& aliis bonis auctoribus, per quem cognitis ex motu & curſu ſiderum anni mutationibus, uno intuitu de futuris inde morbis unuſquiſque facile prædicere poterit* Wien. 1551. 8. TR.

EJ. præſervatio & cura peſtis d. i. *gründlicher Bericht und Rathſchlag wie man ſich in der Peſtilenz hüten und bewahren, auch wann jemand damit beflekt wie er damit geberen ſoll* Leipzig 1566. HAENEL. TR. 1596. 8. TR.

EJ. *themata de thermis* 1558. 8. TR.

EJ. *themata de peſte* Jenæ 1562. 8. TR.

EJ. *brevis & neceſſaria contagionis & peſtis adumbratio poſitionibus ſcripta* Jen. 1584. 4. LIND.

EJ. *epiſtola medica de morborum malignorum ſui temporis curatione.* Cum SCHOLZIANIS *conſiliis* 1598. fol. L.

EJ.

EJ. *conſilia aliqua medica cum iis*, quæ J. WITTICH edidit Francof. 1604. 4. *. quorum maxima pars omnino eſt SCHROETERI; fateri vero oportet, ſupra modum compoſitis indulſiſſe medicamentorum formulis.

Alia Cl. viri conſilia ſunt in collectione, quam PHILIPPUS BRENDEL collegit Francof. 1615. 4. ID.

Vitam viri ſcripſit ZACHARIAS BRENDEL Jenæ 1595. 4. B. BUNOV.

J. HENER *de triſtiſſimo peſtilentiæ morbo* Pariſ. 1551. 12.

FRANCISCI RAPALDI *magnum & perpetuum almanach a conſuetis nugis liberum, adeoque vere medicum, de phlebotomia, balneis, purgationibus præcepta continens* Antwerp. 1551. ASTRUC.

CHRISTOPHORI STADMION, vel STATHMION von der MATT, *Bericht wie man ſich in Sterbensläufften halten ſoll* Coburg 1551. 4. RIV.

EJ. *de tertiana febre aſtrologica experientia & contra* MANARDUM *defenſio conſiderationis aſtrologicæ medicæ* Witteberg 1556. 8. HAENEL.

FRANC. BELOT & PETR. LAEFILEE E. *vacuatione & alteratione febres curantur* Pariſ. 1551. BAR.

J. FERNEL & DIONYS. TARLET *E. labor cibum præcedere debet* Pariſ. 1551.

JAC. HOULIER & GUIL ROBINEAU *E. animi exercitium lethargicis prodeſt* Pariſ. 1551. BAR.

ADR. BEAUVOYS & RAYM. DU MAS *E æqualis quædam intemperies in humano corpore eſſe poteſt* Pariſ. 1551. BAR.

§. CCXCII. AD ANNUM 1552.

CHRISTOPHORI a VEGA, profeſſoris Complutenſis & medici infelicis principis CAROLI, l. *de curatione caruncularum* Salmanticæ 1552. Complut. 1553. LIND. ASTRUCIO, ut videtur, non viſus. Satis probat PORTALIUS.

EJ. *comm. in* GALENUM *de febrium differentiis* Complut. 1552. 8. LIND.

EJ. *in* HIPPOCRATIS *prognoſtica &* GALENI *commentaria verſio latina & adnotationes* Salmant. 1552. fol. Lion 1552. B. Tig.

EJ. In *aphoriſmos* Antigolæ 1563. 8. Lion 1568. 8. 1570. 8. Turin 1569. 8. Venet. 1571. 4. Ita LIND. Videntur tamen adnotationes practicæ intercedere.

EJ. l. *de urinis* Complut 1554. 8. LIND.

EJ. *de arte medendi l, qui univerſam artem medicam continet* Lion 1565. fol. LIND.

EJ. *opera recens in unum volumen congeſta, auctoris manu aucta, purgata* Lion 1576.

1576. fol. 1586. fol. LIND. 1626. fol. B. Tig. Continet priora omnia, non autem l. de *curatione caruncularum.*

ALOYSIUS LUISINUS, Utinenſis. EJ. *Aphoriſmi* HIPPOCRATIS *hexametro carmine conſcripti* Venet. 1552. 8. LIND.

EJ. *quæſtiones de balneis* in *collectione Veneta.*

EJ. *de compeſcendis animi adfectibus per medicinam; moralem philoſophiam, & medendi artem* L. III. Baſil. 1562. 8. L. Argent. 1713. 8. FALC.

EJ. *de morbo gallico omnia quæ exſtant apud omnes medicos cujuſque nationis, vel ex integris libris, vel quoque aliunde hujus affectus curationem tradentibus; de ligno Indico, Salſaparilla, radice Chinæ, argento vivo, naturæque rebus omnibus ad hujus luis curationem inventis* Venet. 1566. fol. cum appendice, tum anno 1599. fol. quæ eadem eſt editio, demum Leid 1738. fol. 2 vol.*. cum titulo *aphrodiſiaci ſ. de lue venerea curante & præfante* BOERHAAVIO. Male truncatæ a LUISINO præfationes. Scriptores ſunt 59, quorum aut integri libri, aut certe fragmenta, hic reperiuntur, utique non omnes, qui exſtabant, multi tamen non alibi reperiundi. De ſingulis retulimus.

EJ. *de confeſſione ægrotantium a die decubitus inſtituenda* Venet. 1563. 8. BUR.

THEODORICUS de HERY, chirurgus barbitonſor Pariſinus, HOLLERIUM audiverat, caſtra in Italia ſecutus fuerat, neque tamen artem hydrargyro utendi primus Lutetiam adtulit, quæ dudum ibi innotuerat, ASTRUCIO monente.

EJ. eſt *la methode curative de la maladie vénérienne, vulgairement appellée groſſe verole, & de la diverſité de ſes ſymptomes* Pariſ. 1552. 8. ASTR. 1569. 8. FALC. 1634. 8. 1666. 8. TR. 8. BUR. 1674. 8. BUR. ASTRUCIUS libellum laudat, atque a PAREO exſcriptum fuiſſe teſtatur. Male tamen docere addit, luem decocto guaiaci evitari, aut ab eo decocto perinde ſalivam cieri, uti fit ab hydrargyro, neque unquam hydrargyrum in oſſibus colligi: bis etiam eodem die inungi male ſuadere. Recte vero alias inunctiones interpolat, uno alterove die intermiſſo, & adnotat, non ſemper ab uſu hydrargyri ſalivam fluere. Hæc ASTRUC.

JACOBI DALECHAMPI editionem libri RAYMUNDI de VINARIO diximus. *Scholia* etiam dedit ad ÆGINETAM, & ad CÆLIUM. In *chirurgicis*, & in aliis ejus generis operibus, aliqua ſunt clinica.

JOHANNES DRAGOIÆVUS edidit *theriacam & mithridatium, duo antiquiſſima & nobiliſſima Græcorum antidota, contra tertium nunc delapſum de cælo* CATONEM *defenſam* Francof. 1552. 8. HEISTER.

GUILIELMUS PANTINUS, Bergenſis, A. C. CELSUM *cum ampliſſimis in duos libros priores commentariis* edidit Baſil. 1552. fol.

JAC. MILICH Fridbergenſis, aut potius Friburgi in Briſgovia natus, ERASMI familiaris & PHILIPPI MELANCHTONIS, profeſſor Wittebergenſis. EJ. *propoſitiones medicæ* Witteberg. 1552. 4. HEF.

Inter

Inter MELANCHTHONIS declamationes MILICHII ſunt, *oratio de vita* HIPPOCRATIS. Alia *de vita* GALENI. Alia *de vita* AVICENNÆ. Porro *de arte medica, de febrium rigore, de conſideratione ſignorum, de ſympathia & antipathia in rerum natura* Witteberg 1558. 8.

Vitam viri dixit EUSEBIUS MENIUS in oratione, quæ eſt inter MELANCHTONIANAS Witteb. 1590. 8.

BARTHOLOMÆI a CLIVOLO *de balneis naturalibus* Lion 1552. 4. *.

BURKHART MITHOB *wie man ſich für der Seuche der Peſtilenz bewahren ſoll, u. mit was Erzeney dieſelb zu curiren* Erfurt 1552. 4. GUNZ.

Le vrai & parfait embelliſſement de la face, & la maniere de faire des confitures Lion 1552. 12. FALC.

CYRIACI SPANGENBERG, hiſtorici, *Hiſtorie von der flüchtenden Krankheit der Peſtilenz allen peſtilenziſchen Sterben derer ſeit anfang der Welt in Hiſtorien gedacht wird* 1552. 4. *.

§. CCXCIII. AD. A. 1553.

JOH. BACCHANELLI, medici Regienſis, *de conſenſu medicorum in curandis morbis* libri IV. Venet. 1553. 8. *. etiam 1556. 8. TR. Pariſ. 1554. 12. TREW. 1556. 8. TREW. Lion 1572 12. ID. 1558. 16. LIND. Loca GALENI, HIPPOCRATIS, PAULI, etiam AVICENNÆ, in certum ordinem digeſta, & lexicon reale.

J. FRANCISCUS ROTA, Bononienſis, *de introducendis Græcorum medicaminibus, ſ. comm. in* GALENUM *de compoſitione medicamentorum ſecundum genera* Bonon 1553. fol.

J. DUGO PHILONIUS *de regimine ſanitatis* Baſil. 1553. 8. *.

VINCENTII CASALIS, Brixiani, *Explicatio medicamentorum ſimplicium & eorumdem compoſitio ex* J. B. MONTANO *excerpta* Patav. 1553. 8. L. 1573. 8. L.

RHEMIGII MELIORATI *de putredine* ad J. ARGENTERIUM Florent. 1552. 8. B. B. 1564. 4. L. ARISTOTELEM contra ARGENTERIUM defendit. Cauſas interitus recte a Stagirita adſignari, ut calor ſit ab humido ſeparatus, calor internus ab externo conſumtus, &c. Phyſice potius ſcriptus l., & per ratiocinia.

CHRISTOPHORUS MENDEZ, Giennenſis *de exercitio de ſoſpirar* Hiſpali 1553. 4.

EJ. *del exercitio y ſu provecho* Giennii 1553. C. de V.

J. CARNERII, Gandenſis, *de podagra laudatio Patavii habita & carmen de thermis Patavinis* Patav. 1553. 8. GESN.

Anonymi *elucubratio de his morbis a quibus humana corpora infeſtari corrumpique ſolita ſunt* Venet. 1553. 8. Osb.

De balneis omnia quæ exſtant apud Græcos, Latinos & Arabes, tam medicos quam quoſcunque probatos ſcriptores, in quo aquarum ac thermarum omnium, metallorum item & reliquorum mineralium naturæ, vires, atque uſus explicantur Venet. 1553. fol. In hac *collectione* multi alii libri exſtant præter eos, quos citavi, Hieronymi de M. Catino, Laurentii Bartholini, Wolfgang Wintperger &c.

Ferdinandus Mena archiater, Prof. Complut. Cl. Galeni *de pulſibus librum latine verſum cum commentariis & caſtigationibus* edidit Complut. 1553. 4. Lind.

It. Ej. *de urinis eodem interprete cum commentariis locupletiſſimis* Complut. 1553. 4. Lind.

Ej. *comment. in libros proprios de venæ ſectione & purgatione* 1558. 8. Lind.

Ej. *de medicamentorum compoſitione* 1558. 4. L.

Ej. *methodus febrium omnium & earum ſymptomatum curatoria Hiſpanis medicis potiſſimum ex uſu.* Acc. *de purgantibus medicinis eodem expoſitore* Antwerp. 1568. 4.

Ej. *commentaria in l.* Galeni *de ſanguinis miſſione & purgatione acc. lib. utiliſſimus de ratione permiſcendi medicamenta quæ paſſim in uſum veniunt* Ed. II. Taurin. 1589. 8. *. Tædium longiſſimæ ſermocinationis, ſolis nixæ auctoritatibus, non potui ſuperare. Pro venæ ſectione quæ fit in proximo, pro Brissoto, venam ejusdem lateris tamen etiam revellere. Scarifatio in pueris laudabilis. Hirudines. L. *de purgatione* eſt comm. in Gal. I. *quos quando & quibus medicamentis &c.* Laboris ratio eadem. L. *de compoſitione medicamentorum* agit de ſirupis.

Ej. in Antonii Lodetii *diſp. de foco putredinis in febribus intermittentibus comm.* Turin. 1625. 8. L.

Lisseti Benancii *declaratio fraudium & errorum apud pharmacopœos commiſſorum. Acc. ejuſdem argumenti dialogus* J. Antonii Lodetti Turonibus 1553. & vertente T. Bartholino Francof. 1667. 8. 1671. 8. *. Acrimonia inſigni pro more ſeculi ſcriptum opuſculum contra pharmacopolas, qui medicinam faciunt. Accuſat, male aliis mutata medicamenta, corrupta pharmaca, putrida gargariſmata, quæ ſuffocent. Æger cicutæ ſucco excæcatus. Nullas auri vires eſſe. Aquas plurimas, inter eas aquam abſinthii, vires ſuarum plantarum non retinere. Terebinthinam non ex Chio inſula accerſi. Pro acoro Iridem noſtram flavam dari, quæ frigida ſit. Fuiſſe qui oculos populi ex ſuſpenſorum cadaveribus ſumere voluerint. Petroſelinum veterum amarum & a noſtro diverſiſſimum fuiſſe.

Lodetti

Lodetti *libellus* prodiit Brixiæ 1569. Italice. Dialogus eſt inter medicum & pharmacopolam, ex gravi morbo convaleſcentem, pœnitentia motum, qui ſua & collegarum male facta confitetur. Caſſiam alienam a vera in officinis proſtare, alienos etiam effectus ſequi. Tamarindos fraude & artificio componi, mannam ſcammoneo & helleboro adulterari. Florentiæ & Ferrariæ lege ſanctum eſſe, ne pharmacopœi niſi præſentibus medicis medicamenta componant, præmia etiam accuſatoribus propoſitia: ita multas fraudes detectas fuiſſe, & punitas. Saccharum etiam nitro corruptum fuiſſe (quod vix credas fieri potuiſſe).

Levinus Stemler *von der Peſtilenz aus des Paracelſi Buch gezogen* Strasb. 1553. 8.

Joh. Capitani *adverſus peſtem* 1553. Bartholin.

Ludov. Cochin & J. de Beauvoys *E. ſanitatis tutela corporis correctio* Pariſ. 1553.

Claud. Roger & J. de Beauvoys *E. nephritici & colici doloris communia præſidia* Pariſ. 1553.

Ludov. de Bourges & Guil. Guerence *E. arthritis aſſumptis melius quam admotis curatur* Pariſ. 1553. Bar.

§. CCXCIV. Franciscus Valleriola.

Medicus Arelatenſis, profeſſor Taurinenſis, vir eruditus & veterum diligens lector, Monſpeli ob eruditionem abſque profectuum exploratione honoribus medicis ornatus.

Ej. *enarrationum medicinalium* L. VI. item *reſponſionum* L. I. Lion 1554. fol. B. B. 1589. 8. Tr. Venet. 1555. 8. Id. Veterum placita exponit, conciliat, defendit. In L. I. locos aliquos Hipp. *de flatibus* libri refutat, & oſtendit, divo ſene parum dignos eſſe, deinde ſententias cum aliorum Hippocraticorum operum ſenſu pugnantes expendit, & partim conciliat. Aliæ conciliationes placitorum Hippocraticorum. Calorem & amarorem nullo neceſſario vinculo conjungi. Sic in Galeno laborat, quem adverſus Avicennam tuetur. Morbillos veteribus indictum morbum eſſe. Commentariorum in Galenum de morbis & ſymptomatibus fragmentum. Similia in reliquis libris plurima. De morborum curatione & victus ratione paſſim quæſtiones. Contra lactucam. Morborum popularium circa Arelatem graſſantium explicatio: Regio calida eſt & paludoſa, ſolum ſalſum, auſter vehemens. Veterum potius loca repetit, quam morbum ſollicite deſcribit. In tertiana epidemica anni 1532. bubones & carbones cum ea febre conjungebantur, eamque ſecuta eſt dyſenteria hepatica. Auſtrum frigidum eſſe. Conſilia aliqua. Medicos veri nominis ab unguentariis, & a pharmacopolis nunquam non diſtinctos fuiſſe.

Ej.

Ej. *loci communes medicinæ* L. III. *digeſti* Venet. 1553 8. Tr. 1561. 8. Lind. Lion 1589. 8. *. Genev. 1604. 8. Tr. Acc. *appendix*. Spiſſiſſimum volumen. Loci quidem communes, ſive loca veterum ad certa capita collecta. Sed intercedunt etiam integræ neque breviſſimæ, diſputationes, quæ tamen & ipſæ nimis collectitiæ ſunt. In ejusmodi de venenis diſſertatione adfirmat, ſe duos homines, qui arſenicum ſumſerant, cryſtallo montana ſervaſſe: utiliter tamen addit, multum etiam oleum & butyrum ſe iis hominibus propinaſſe. Epidemica tuſſis, *la coqueluche*, anni 1557.

Ej. *obſervationum medicinalium* L. VI. *graviſſimorum morborum hiſtoriæ* Lion. 1573. fol. Lind. 1588. 8. Tr. 1609. 8. Tr. Genevæ 1605. 8. *. Prioribus longe utilior liber. Malles tamen veram geſtæ rei hiſtoriam legere, ut apud Tulpium. Noſter autem ex ſeculi more hiſtorias ſuas plurimis locis veterum miſcuit. Uxorem ſuam ex ſcirrho hepatis laborantem ſanavit. Paralyſis crurum arthritica ligno guaiaci ſuperata. Pleuritis ſicca vigeſimo die diarrhœa ſoluta. Servatus potiſſimum oleo abunde propinato, qui mercurium ſublimatum ſumſerat: etiam hic ſuum ad cryſtallum confugit. A fuco albo per errorem deglutito, magna ſymptomata paſſus, ſexto jam die elapſo clyſteribus lacteis, balneis, lacte intus ſumto, ægre tandem ſervatus. Denique etiam poſt dimidiam drachmam ſublimati mercurii ſumtam, dyſenteria ſuperveniente, ægra ſimilibus præſidiis letho erepta. Membrana 20. palmorum de inteſtino egeſta, tænia ut puto. Placenta veſicularis loco fetus edita. Hæmoptoë graviſſima oxyacanthæ ſyrupo, philonio, adſtringentibus medicamentis ſuppreſſa. Pulmonis ulcus bolo & ſimilibus præſidiis curatum. Terrore diſcuſſa puralyſis. Soldanella & ligno ſancto ſanatus hydrops. Inſania ex amore nata curata. Angina pene lethifera, rupto abſceſſu, pure extrorſum verſo, ſanata. Helleborum qui ſumſerat, ægre letho ereptus. Exuſto vulnere ſanatus, quem rabidus canis momorderat. Iterum phthiſis ſumma quiete, medicamentis glutinantibus, potionibus adſtringentibus ſanata. Catalepſis ſuperata. Hæc in prioribus tribus libris, reliqua omitto, ſpatiis excluſus iniquis.

Ej *commentarii in l.* Galeni *de conſtitutione artis medicæ* Turin. (Genevæ) 1577. 8. B. B. Lion 1626. 8. Ad ſeculi genium.

Habet adhuc Lindenius *commentarios in libros* VI. Galeni *de morbis & ſymptomatibus* Venet. 1548. Tr.

Et *de re medica orationem* Venet. 1548. 8.

Et *animadverſiones in omnia* Laurentii Joubert *paradoxa* Francof. 1599. fol. cum Jouberto.

Et *artis medicæ fundamina ſecundum* Galenum Lion 1626. 8. Lind.

§. CCXCV.

§. CCXCV. Marcus Miron.

Mironii M. D. Pariſ. *de infantibus* liber II. in B. B. Turon. 1553. fol. *. imperfectus liber, auctoris qui Arabes & Arabiſtas diligenter legerat, dictione barbara & fuſiſſima, ut in omnes minutias ſupra omnem fidem deſcenderit. Multa phyſiologica tractat, alias dicta: deinde morbos, & incommoda, ſic ut quemque morbum per omnes priores auctores perſequatur, eorumque conſilia repetat. Multa de capite præter naturam amplo & de hydrocephalo. Matrem puerorum Arabum eſſe ſpaſmum ab inanitione. De tardioris loquelæ cauſis. Smaragdos & hyacinthos fluxui ventris opponit. Adeo minutus, ut etiam quærat, num virgis cedere infantes liceat, quo mores emendentur.

Guilielmi Rouille *promtuarium iconum inſigniorum a ſeculo hominum, ſubjectis eorum vitis* Partes duæ Lion 1553. 4. & editio ſecunda aucta ib. 1581. 4. B. Bun.

Julii III. *bulla* a. 1553. *de collegii medicorum urbis promovendi ad gradus facultate & protomedici jurisdictione cognoſcendi cauſas civiles & criminales ad ejus officium ſpectantis* B. Bun.

§. CCXCVI. Guilielmus Gratarolus.

Bergomenſis, ob religionem profugus.

Ejus eſt *de memoria reparanda, augenda, conſervanda, ac de reminiſcentia, tutiora remedia continens, de prædictione morum ex inſpectione corporis* Tiguri 1553. 8. Bun. Baſil. 1554. 8. Id. Francof. 1591. 12. Id. 1596. 12. Id. 1617. 12.* cum Ranzovio de conſervanda valetudine. Formulæ omnigenæ.

Ej. *de prædictione morborum naturarumque hominum facili* Baſil. 1554. 8. Lind. Tiguri 1553. 8. Lind.

Ej. *de literatorum & eorum qui magiſtratibus funguntur conſervanda præſervandaque valetudine compendium* Baſil. 1555. 8. Lind. Pariſ. 1562. 16. B. B. Francof. 1591. 12. Id. 1617. 16. *. Integra diætetica. Multa ſuperſtitioſa. Anglice prodiit Lond. 1574. 12. Ames.

Ejusd. *opuſcula ab ipſo auctore denuo curata* Lion 1555. 8. Priora, tum *peſtis deſcriptio, cauſæ, ſigna & certa præſervatio.* Et l. *de thermis Rhæticis* & vallis *Transcherii.*

Ej. *de vini artificio natura & uſu deque omni re potabili* Baſil. 1565. 8. Colon. 1571. 8. Bur.

Ej. *peſtis deſcriptio, cauſæ, ſigna omnigena & præſervatio* Pariſ. 1561. 12. B. B. Venet. 1576. cum aliis. Venam ſecat, dat theriacam, lapides pretioſos &c.

Ej. *de regimine omnium iter agentium, vel equitum, vel peditum, vel navi,*

vel curru, vel rheda Pariſ. 1561. Argent. 1563. 8. *. Colon. 1571. 8. L. Diæta, tum conſilia ad morbos qui iter facientibus frequentius moleſti ſunt. Ad venena, ad fatigationem, ad frigus, ad ſolis uſtionem. Medicinæ equorum. L. II. ad navigationem conſilia ex PAULO ÆGINETA. Vita militaris.

EJ. *de peſte theſes* Baſil. 1564. 12. 1564. 4. TREW.

EJ. *variorum curationes ſudoris Anglici in Germania expertæ, collectæ a* G. GRATAROLO abſque loco & anno. RIV. cum P. de ABANO.

EJ. *conſilium de præſervatione a venenis cum priori* RIV.

§. CCXCVII. VARII ANNI 1554.

PETRUS HASSARD, Armenterianus, medicus & chirurgus, qui Ruſſiam adiit & Sueciam.

EJ. *morbi gallici compendioſa curatio* Lovan. 1554. 8. ASTRUC & in *collectione* LUISINI. Ligni ſancti hiſtoria & adhibitio, hydrargyrum enim rejicit.

IDEM *nova commentaria in ſaluberrima bonæ valetudinis præcepta* EOBANI HESSI edidit Francof. 1568. 8. *. Nihil proprii.

EJ. *Clypeus Aſtrologicus contra flagellum aſtrologicum* FRANCISCI RAPALDI *cum approbatione utilitatis aſtrologiæ* Lovan. 1552. 8. LIND. ſi huc facit.

Problemes d'ARISTOTE *& autres philoſophes & medecins, avec ceux de* A. ZIMARA *& les ſolutions* d'ALEXANDRE *d'Aphrodiſée* Lion 1554. Pariſ. 1570. 16. VERDIER.

GUIL. LEMNII *epiſtola ad patrem* (LEVINUM), *educationem in animis hominum plus efficere, quam aëris ambeuntis, aut loci qualitates* Antwerp. 1554. GESNER.

RAYMUNDI DURAND *methodus cognoſcendi & curandi cum febrium differentia vera ac lucidiſſima* LL. II. Burdigal. 1554. 8. L.

J. BOCAUD *tabulæ curationum & medicationum ex* GALENI *methodo contracta* Lion 1554. fol. L.

FRANCISCUS IMPERIALIS *de medicina* L. II. Genev. 1554. 4.

EJ. *muſæum hiſtoricum & phyſicum* Venet. 1640. 4. L. cum elogiis virorum illuſtrium. Niſi hic error ſubeſt.

JACOB RUFF, chirurgus Tigurinus, *de conceptu & generatione hominis* L. VI. Tiguri 1554. 4. * inque *collectione gynæciorum* BAUHINIANA & SPACHIANA. Germanice paulum mutatus & auctus l. *de morbis infantum Hebammenbuch, davon man die Heimlichkeit des weiblichen Geſchlechts lernen kan* Francf. 1580. 4. * 1588. 4. 1600. 4. Belgice vertente MARTINO EVERARD Amſterdam 1670. 4. Huc referas,

referas, quæ optimus RUFFIUS de molis, de abortu, ſterilitate, ſuffocatione matricis, retentione menſium habet. Multum formularum.

In l. *de tumoribus quibusdam phlegmaticis non naturalibus* Tigur. 1566. 4. *. Belgice 1662. 8. * aliqua etiam huc faciunt. Multæ iterum formulæ.

GEORGIUS GOMEZ PEREIRA. EJ. *Antoniana Margarita in qua pene omnes morborum diſcurſus proponuntur* Methymnæ (Medina del Campo) 1554. fol. 1587. f. Madrit 1749. fol. 2. vol. Medici parum, ut fere in animæ officiis ſubſiſtat, & in anima brutorum CARTESII opinionem proponat.

EJ. *arcana medicinæ experimentis comprobata* Methymnæ 1558. fol. FALC. MEAD.

JODOCI WILLICHII, Reſelliani Boruſſi, prof. Francofurti ad Viadrum, *nützliches Regiment von der Peſt* Francof. ad Viadr. 1554. 4.

EJ. *urinarum probationes cum ſcholiis* HIER. REUSNERI, *in quibus principia ſolidæ uroſcopiæ & multi errores medicorum deteguntur* Baſil. 1582. 8. BB. Utrecht 1670. 8. Aphoriſtica ex veteribus ex urina præſagia. HENRICUS REUSNERUS cauſas addidit. Enæoremata ſæpe a flatibus eſſe.

EJ. *ars magirica* Tiguri 1563. 8.

EJ. *conſilia aliqua in collectione* WITTICHII.

Vitam viri ſcripſit MATTH. HOSTIUS Francf. ad Viadr. 1607. 4. B. BUN.

§. CCXCVIII. JOH. CRATO.

De Kraftheim, *Vratislavienſis*, trium imperatorum archiater, vir maximæ auctoritatis, & magnum Proteſtantium columen, pius & animoſus, non adverſus chemicis medicamentis, neque gemmis. Ex ſchola Italica prodiit.

Multa ſunt illuſtris viri opera. *Methodus therapeutica ex* GALENI & MONTANI *ſententia* Baſil. 1555. 8. *. 1558. 8. L. 1563. 8. L. Francof. 1594. 8. ID. 1608. 8. ID. 1621. 8. Parvus libellus, fere generalium. Reliqui, qui una prodierunt, ſunt J. B. MONTANI. Venam in pleuritide ſecat e directo.

EJ. *Iſagoge medicinæ* Venet. 1560. 8. LIND. Hanau 1595. 8. TR. & in *collectione* SCHOLZIANA L. VII. Compendium phyſiologiæ per quæſtiones & reſponſa.

EJ. *Ordnung oder Præſervation wie man ſich zur Zeit der Peſt verwahren, wie die rechte Peſt erkennt und curiert werden ſoll* Breslau 1555. 4. TR. Nürnberg 1585. 4. ID. 1613. 4. TR. Latine vertit MARTINUS WEINREICH: prodiit in *collectione* L. SCHOLZII Francof. 1598. fol. inque T. IV. edit. Francof. 1671. 8. *. De more ſeculi aromata, arſenicum in amuleto a CARPENSI ſibi indicatum,

 purgantia,

purgantia, lapides pretioſos, alexiteria, fuſiſſimas ſcriptiones hic proponit, hæc pro præſervatione. In curatione venam, ſed caute, ſecari permittit, alvum lenibus medicamentis ducit, theriacam dat, camphoram, alexipharmaca, bolos, aurum.

EJ. in GALENI *divinos libros methodi therapeuticæ perioche methodica; in qua obſcura explicata ſunt, & quæ reprehenſionem habuerunt confirmata. Acc. demonſtratio quomodo ex generali methodo exercitatio, ſ. ſingulorum morborum curatio petenda ſit* Baſil. 1563. 8. B. B. *Perioche* eſt compendium librorum GALENI. Sequitur *analogiſmus*, ſ. tranſitus a generali methodo ad exercitationem particularem. GALENUM paſſim excuſat, & JULIUM ALEXANDRINUM laudat, qui conciliare maluerit, quam refutare. Deinde breves *morborum hiſtoriæ* a capite ad calcem.

EJ. *perioche methodica in* GALENI *ll. de elementis, natura humana, temperamentis & facultatibus naturalibus* Baſil. 1563. 8. Acc. *epiſtola* CRATONIS, *qua recta* GALENUM *legendi ratio breviter oſtenditur* Hanau 1595. 8. L.

EJ. *aſſertio pro libello ſuo germanico, in quo peſtilentem febrem putridam ab ea, quæ a contagione oritur lateque diſſeminatur, diſcernit. Acc. de contagione & putredine, & vera curandi & præſervandi febrem contagioſam peſtilentem ratione* Francf. 1585. 8. TR.

EJ. *microtechne ſ. parva ars medicinalis* ib. 1592. 8. *curante* SCHOLZIO Hanau 1609. 8. 1646. 8. *. Germanice Spir. 1629. 12.

EJ. *de morbo gallico commentarius a* SCHOLZIO *editus* Francof. 1594. 8. TR. Hanau 1619. 8. & in collectionis T. V. *. Morbum novum eſſe. In mitiori malo dari ligni guaiaci decoctum. In magno malo etſi multa inde mala ſequantur, inunctio mercurialis requiritur; etiam mercurius præcipitatus. Ad penis excoriationes plumbea medicamenta. Ad ulcera aqua phagedænica. Succedaneum guaiaci radix chinæ.

Deinde a morte viri LAURENTIUS SCHOLZIUS, medicus Vratislavienſis, *conſiliorum & epiſtolarum medicinalium* CRATONIS ex PETRI MONAVII *collectaneis collectorum librum* I. edidit Francof. 1591. 8. HANSEN. 1595. 8. 1620. 8. TR. 1645. 8. *. Plurima conſilia CRATONIS ſunt. Curandi modus fere ad ingenium Italorum, breviora tamen conſilia.

In *Epiſtolis* multa ad hiſtoriam artis facientia.

Admiſta ſunt autem aliena alia, H. CAPIVACCIUS de recta cauteriorum adminiſtratione: epiſtolæ aliquæ CASPARI HOFMANNI ſenioris, HIERONYMI MERCURIALIS, THOMÆ ERASTI, THEODORI ZWINGER.

Liber II. prodiit Francof. 1592. 8. L. Hanau 1609. 8. TR. Francof. 1650. 8. L. 1671. 8. *. Plurima etiam hic CRATONIS ſunt, aliquæ epiſtolæ H. MER-

H. Mercurialis, Adolphi Occonis, Theodori Zwinger, Petri Monavii, hæ numeroſæ; denique C. Hofmanni ſenioris.

L. III. Francof. 1592. 8. L. Hanau 1609. 8. Tr. Francof. 1646. 8. L. 1671. 8. *. Intercedunt numeroſa aliorum conſilia, C. Hofmanni cum longiſſimis formulis, Thomæ Erasti, Helidæi de Paduanis, J. C. Arantii, J. Aichholzii, J. Nefii ſ. Nævii. Epiſtolæ bene multæ & curioſitate non vacuæ Andreæ Dudith hominis peculiaris ingenii, Erasti,. Thomæ Moufeti, hæ fere chemicæ, Caspari Lindner, Balthasaris Schneider medici Vratislavienſis, Abrahami Seiler, Caroli Oslevii, Pauli Closii Glacenſis, Michaelis Barth Lipſienſis, Christophori Pithopoei chemici, Hieronymi Stromeyer, Diomedis Cornarii: ad calcem adjecta eſt Galeni *microtechon.*

L. IV. Francof. 1593. 8. L. Hanau 1614 8. Tr. Francof. 1671. 8. *. Iterum priorum medicorum multa intercedunt, quæ non repeto, ut H. Capivaccii. Inter conſilia Cratonis vaniſſima medicamenta ex renibus capretorum (hædulorum) ſiccatis. Inter epiſtolas longa Aragosii Galli. Porro libellus Mercurialis adjectus eſt, & Andreæ Aurifabri de ſuccino Pruſſico libellus.

L. V. Francof. 1593. 8. L. Hanau 1619. 8. Tr. Francof. 1655. 8. *. Multæ hic Cratonis ad Joachimum Camerarium epiſtolæ, tum J. C. Arantii, & plures P. Monavii. In conſilio 224. ſudorem ſuppreſſum præſagire paroxyſmum podagræ. Cratonis *de morbo gallico* L.

Liber VI. Hanau 1611. 8. Tr. Francof. 1671. 8. *. Conſilia Hieronymi Donzellini. G. Rondelet, cum longiſſimis formulis, Joachimi Baudis, Horatii Reseri Bononiæ datus integer de hydrope libellus, Henrici Stapedii, Petri Sibyllini, Matthiæ Stoi conſilia. Inter epiſtolas Barthol. Chrysæi, Christophori Schilling, Hieronymi Herold.

L. VII. Hanau 1611. 8. Tr. Francof. 1671. 8. *. Inter conſilia ſunt Johannis Pfeil, J. Sigismundi, Jsaaci Schaller, Andreæ Galli, Caspari Nævii, Antonii Fracanzani, Albertini Bottoni, Augustini Schurfii, Philippi Michaelis.

Singuli Tomi continent & *conſilia* & *epiſtolas*. *Collectæ* prodierunt Francof. 1598. fol. 1654. 8. L. 1671. 8. ſeptem voluminibus *.

Epiſtolæ nonnullæ Cratonis ſunt inter Matthioli epiſtolas, & *conſilia* in Montanianis.

Ej. *euporiſta mit guten Experimenten vermehrt durch* Paul. Munzer Breslau 1630. 8. Tr.

Codicis de palpitatione cordis inediti meminit C. GESNER.

Vitam viri ſcripſit MATTH. DRESSER Lipſ. 1587. 4. B. B. M. ADAMI, ILL MOEHSEN &c.

§. CCXCIX. GUILIELMUS RONDELET.

Monſpelienſis, clinicus, inciſor, cultor rei naturalis, profeſſor & Cancellarius, vir minime vulgaris, etſi valetudinarius.

EJ. *liber de ponderibus, juſta qualitate & proportione medicamentorum* Patavii 1555. 8. LIND. 1556. 8. ID. Venet. 1562. 8. 1579. 8. *. Lion 1558. 8. ID. 1563. 8. *. 1584. 8. L. Antwerp. 1561. 8. TR. De formularum potius præſcriptione agit, quam de ponderibus. Medicamenta ſimplicia percurrit, ad ea ſingula, deinde ad compoſita, doſes addit. Theriacæ dat ſcriptionem. Hiſpanos & Ruthenenſes non purgari, niſi a maximis doſibus, Monſpelienſes a minimis. Aſarum minima doſi vomitum ciere, quadruplo majori alvum, iterum majori urinam, denique maxima menſes & ſudorem, ad ſex drachmas ſumtum. *Nacre* pro unionibus ſubſtitui poſſe. Lapidibus pretioſis nimium tribuit, & lyncurio lapidi ad pellendos calculos. Confectionem *Alkermes* ob admiſtum lapidem lazuli, & myrobalanos, alvum movere; fuiſſe qui a nimio ejus uſu in dyſenteriam inciderit, non debere adeo eum lapidem admiſceri, niſi uſtulatum.

EJ. *methodus de materia medicinali & compoſitione medicamentorum tam internorum quam externum* Patav. 1556. 8. LIND. & in *collectione* Lion 1575. Formulæ medicamentorum ad indicationes malorum omnis generis.

EJ. *de morbo Italico tr. In collectione* A. LUISINI, & in duobus operum RONDELETII *collectionibus*. In morbo inveterato & unguentum proponit, & decoctum guaiaci, tamen ut hydrargyrum pro mali antidoto habeat, & ſquinam. Alvum inter inunctiones ducit.

EJ. *formulæ aliquot remediorum in libro de internis remediis omiſſæ* Antwerp. 1576. fol. cum LOBELIO.

EJ. *methodus curandorum omnium morborum corporis humani* L. III. EJ. *de dignoſcendis morbis. De febribus. De morbo Italico. De internis & externis. De pharmacopolarum officina. De fucis.* Lion 1575. 8. *, 1583. 8. L. 1585. 8. ID. Pariſ. 1576. Francof. 1592. 8. TR. Monſpel. 1601. 8. ID. Genev. 1608. 8. ID. Compendium praxeos ad omnes morbos internos. Curationes. Plurimus eſt in formulis, paſſim tamen in l. *de dignoſcendis morbis* etiam adnotationes habet, & cadaverum inciſiones. Hydropem pericardii vidit. Tuſſis epidemica *coqueluche* anno 1557. in phthiſin paulatim degenerabat. Sub genu anevriſma frequenter fieri. Febrium curatio ad morem veterum. Pharmacopolarum officina continet ſyrupos, & alia medicamenta compoſita, quæ in pharmacopœis proſtant. Fucos multos dictat. Cæterum dolendum eſt, quod opera Cl. viri ab

ejus

ejus morte & imperfecta prodierint: in cadaveribus enim morboſis incidendis tanto ardore latus eſt, ut ne proprio filio pepercerit.

EJ. *conſilia quædam medica.* Paſſim in SCHOLZIANIS cum longiſſimis formulis.

EJ. l. *de hydrope* Lond. 1605. fol. *. cum LOBELIO.

EJ. *Pharmacopœorum officinæ correctior per* M. de LOBEL Lond. 1605. fol. *.

EJ. *diſpenſatorium* Colon. 1565. 12. TR.

EJ. *de urinis tr.* Francof. 1610. 8. Ad GALENI ſaporem, quem etiam tuetur. Vermes in urina viſi.

EJ. *de theriaca tr.* Lond. 1600. 12. HANSEN. Londin. 1605. fol. *. & cum VALERII CORDI *diſpenſatorio* Leid. 1627. 16. L. 1652. 16. *. Formula antidoti, & ſimplicium medicamentorum hiſtoria, quæ theriacam ingrediuntur. Utilitas ejus antidoti.

EJ. *opera omnia medica ab infinitis mendis repurgata ſtudio* J. CROQUERI Poloni Genev. 1620. 8. B. B. 1628. 8. LIND. 1685. 8. TREW. Ad collectionem Lugdunenſem 1575. 8. acceſſit hic l. *de hydrope* & elephantiaſi, de urinis, introductio ad praxin & conſilia medica 17. Introductio medicamenta habet auctori familiaria. Libelli de hydrope & elephantiaſi fere in formulis occupantur.

§. CCC. AD. A. 1555.

BERNARDUS DESSENIUS Cronenburgicus, cum tamen Amſtelodami natus ſit, HELIDÆI PADUANI diſcipulus, medicus Groningenſis, inde Colonienſis. EJUS eſt *de compoſitione medicamentorum* Francof. 1555. fol. TR. Lion 1556. 8. *. Colon. 1573. 4. Senile opus & verboſum, minime tamen malum. Secundum ordinem compoſitionum earum formulæ, encheireſes. Plantæ & medicamenta ſimplicia, quæ quamque compoſitionem ingrediuntur. Veteres, Arabes, barbaros diligenter legit, comparat & critica luce ſæpe utitur, ut mereatur minus eſſe ignotus. Monita non mala pharmaceutica. Menſuræ veterum.

EJ. *de peſte commentarius. It. præſervatio & curatio* Colon. 1564. 4. *. Ab una veſte pellicea 25 homines infectos interiiſſe. Dari peſtem non contagioſam, ex humorum corruptione natam.

EJ. *purgantium medicamentorum uſitatiorum & pilularum in minori pondere particularis diviſio* Colon. 1573. 4. TR.

EJ. *defenſio medicinæ veteris & rationalis adverſus* GEORGIUM PHÆDRONEM *& ſectam* PARACELSI; *cum priori* Colon. 1573. 4. FALC.

NICOLAUS MACCHELLUS *de morbo gallico ejuſque ſymptomatis & curatione.* Venet.

Venet 1555. 8. GUNZ. 1558. 8. TR. Francof. 1601. 8. *. 1608. 8. TREW. Veteres loco certe alieno tranſcribit, morbum gallicum antiquis notum facit: in herpete excedente gallico paſtillos præſcribit PASIONIS vel ANDRONIS. Semel ſe vidiſſe, inflammationem & puſtulas inde natas, cum malo venereo conjunctas, eo in caſu vult ſiccari vel humectari. Elleborum valde laudat, aliaſque plantas cathæreticas. Guaiaci vires & uſus, quo auxilio ſolo fere utitur.

FRANCISCI FRIGIMELICA, alias FRIZIMELICA, profeſſoris ab a. 1537. Patavini, *conſiglio ſopro la peſtilenza qui in Padoa dell' anno* 1555. Padoa 1555. 8. MEAD.

EJ. *tractatus de morbo gallico* in *collectione* LUISINI. Neque inunctiones valde probat, neque ſuffumigia.

EJ. *de balneis metallicis arteficio parandis* ex J. RHODII Bibliotheca Padua 1659. 8. Cat. Baſeg. Nürnberg. 1627. 8. 1679. 8. LIND.

EJ. *conſilia pluſcula* inter conſilia MONTAGNANÆ. Elogium dat TOMASINUS.

JOHANNIS BUTINI *aphoriſmi* HIPP. in *ordinem naturalem digeſti*, & *prænotionum* libri III. Lion 1555. GESN. 1580. 12. L. Genev. 1624. vel. 1625. 12. ID.

J. BAPTISTA SUSIUS, Mirandulanus, medicus Mantuanus. EJ. *libellus de miſſione ſanguinis, in quo oſtenditur, in quibuſnam hodie medici peccent contra* HIPPOCRATIS & GALENI *ſententiam circa phlebotomiam* Baſil. 1555. 8. 1559. 8. *. Venet. 1571. 8. L. Rom. 1628. 12. *.

EJ. *de venis e directo ſecandis* L. III., *in quibus* MATTHÆI CURTII *præceptoris ſui ſententia defenditur adverſus* ANDREAM THURINUM, B. VICTORIUM, V. TRINCAVELLIUM & ANDREAM VESALIUM. Cremon. 1559. 4. *. In priori libello docet, AVICENNAM male hæmophobum fuiſſe: ſanguinem debere in omni febre, inflammatoria vel putrida, aliiſque plurimis morbis ſecari, dum morbus crudus eſt, & ſanguinis miſſionem pro re nata iterari.

Ex altero videtur, jam a. 1544. noſtrum de hac re ſcripſiſſe citante CURTIO, vigeſimo anno non majorem. Eum libellum nunc relegit, utrumque THURINI libellum refutat; ſaphenam non vult incidi, niſi ad præcavendum morbum; venæ ſectionem lateris adfecti ex HIPPOCRATE & GALENO defendit, neque præter auctoritates rationis adfert quidquam.

EJ. *libro del conoſcere la peſtilenza* Mantua 1576. 4. MENZ. Latine ut videtur L. *de peſte* Mantuæ 1576. 8. LIND.

CHRISTIANI BALISTÆ *concertatio in podagram verſibus expreſſa* Tigur. 1555. 8. L. Strasburg 1570. 8. L.

PETRUS

PETRUS BARCHESIUS *de thermarum Aquiſgrani viribus, cauſa & legitimo uſu* Antwerp. 1555. 8.

EJ. *conſilia ad arthritidem* in GARETI *collectione.*

HONORATI CASTELLANI, docti viri, Profeſſoris Monſpelienſis, *oratio, qua futuro medico neceſſaria explicantur* Lutetiæ a. 1555. habita ibid. excuſa 1555. 4. & Argent. 1607. 12. L.

J. FICHARD vertit GALENUM *de libris propriis* & *quo modo morbum ſimulantes ſint deprehendendi,* & *de parvæ pilæ luſu* Lion 1555. 16. L.

LUDOVICI ROSTINI *omnium ſententiarum quæ* HIPPOCRATIS *aphoriſmis continentur index alphabeticus* Venet. 1555. 8. LINDENIUS alibi eundem librum tribuit BARTHOLOMÆO & LUDOVICO ROSTINIIS.

FRANCISCUS COLUMBUS Peruſinus circa hæc tempora etiam *de re medica* ſcripſit MANDOS.

ANTONII NIGRI Uratislavienſis, ex ſchola Italica, *conſilium de tuenda valetudine, ab auctore recognitum & auctum* Lipſ. 1555. 8. *. Witteberg. 1573. 8. TR. 1581. 8. TR. Sex res non naturales ex veteribus.

EJ. *de decem præcipuis erroribus & abuſibus propter quos apud nonnullas gentes præclara medicinæ ars mulierculis Judæis ac impoſtoribus velut præda relicta miſere jacet* Hamburg. 1590. 8. TR.

Alius eſt ANTONIUS NIGER profeſſor Patavinus, qui a 1626. obiit. TOMAS.

NIC. BOLDONI *in quartam fen I. Canonis* AVICENNÆ lectionem a. 1555. & in L. I. AVICENNÆ fen IV. c. I. M. S. citat MANDOSIUS.

D. B. CERMIGNOLII *quæſita medicinalia* Lion 1555. HEIST.

ETIENNE COP *préeeptes & moyen de recouvrer, augmenter & contregarder la mémoire* Lion 1555. 12. TR. 1556. 16. VERD. Pariſ. 1572. 16. d'ETR. Nunc lego eſſe opuſculum GRATAROLI.

THOMAS BODERIUS *de ratione & uſu dierum criticorum, opus in quo mens Ptolemæi, tum aliorum aſtrologorum dilucidatur.* *Acc.* HERMES *Triſmegiſtus de decubitu infirmorum* Pariſ. 1555. 4. L.

De pulſibus & urinis libellus ex GALENO *concinnatus* Tigur. 1555. 8.

JOH. SPREMBERGER *gründlicher Bericht, Rath, und Hülfe wider die peſtilenziſche Krankheit* Breslau 1555. 4. RIV.

EJ. *kurzer Bericht von zweyerley Geſchlecht der peſtilenziſchen Fiebern* Breslau 1568. 4. TR.

MICHEL de NOSTRADAME Med. Regius *recette & maniere de faire divers fardemens & diverſes confitures* Lion 1555. d'ETR. Ej. viri vitam ſcripſit JEAN. AIM. de CHAVIGNY in JACOBI FRANÇOIS l. I. Lion 1595. 4. Tum PIERRE JOSEPH de HAITZE Aix 1711. 12. Nemo ignorat, per centurias vaticiniorum MICHAELEM innotuiſſe.

Arzneybuch worinn TARQUINII OCYORI *zwanzig Wurzeln*, MAGNI HUND *regiment wider etliche Krankheiten*, *Podagra*, *Franzoſen*, EURICII CORDI *wider die Plage des Steins*, HIER. BOCKS *wider die grauſame Plage des Steins* Königsberg. 1555. 4.

MICHAEL NEANDER *ſynopſis menſurarum ac ponderum acc. ea quæ de ponderibus & menſuris apud* GALENUM *exſtant* Baſil. 1555. 4.

HIERONYMI TRAGI *genannt* BOCK *deutſche Speiskammer* Nürnberg 1555. 4. *ex quo libro ſanis & ægris quæ ad vitam & curam corporis neceſſaria ſunt licet depromere.*

EJUSD. *Arzneybüchlein* Francf. 1572. 8. B. Tig.

Libellum *de calculo* modo diximus.

LUD. DURET & SIMON BAUDICHE *E. ex ſuppreſſis hæmorrhoidibus glabrities* Pariſ. 1555.

ARTUS RIOUST & RAYMOND DU MAS *E. ſemper utero gerenti medendum* Pariſ. 1555.

§. CCCI.

BALDUINUS RONSEUS.

BALDUINUS RONSEUS *de hominis primordiis* Gouda 1555. 8. DOUGL. Lovan. 1559. L. Leid. 1594. 8. *. Varia practici ſunt & pathologici argumenti, de conceptionis inſtrumentis, de ſterilitatis remediis, de medicamentis aphrodiſiacis, de præcavendo abortu, de ſuffocatione a matrice, mola, uteri inflammatione, de morbis puerperarum, lactantium, de morbis puerorum.

EJUSD. *venatio medica continens remedia ad omnes a capite ad calcem uſque morbos* Leid. 1584. 8. LIND. 1589. 8. TR. 1618. 8. *. Poemate heroico repetit veterum opiniones de medicamentis ſumtis ex lepore, cervo, lupo, apro. Deinde epico pariter carmine percurrit morbos a capite ad calcem, iiſque pariter ex veterum auctoritate medicamenta opponit. Non malus poeta.

EJ. *Miſcellanea, ſ. epiſtolæ medicinales* Leid. 1590. 8. LIND. 1618. 8. *. Minime illepidæ epiſtolæ, argumenti varii, ſed etiam clinici. Lapſu ex alto ſublata melan-

melancholia. Vomica feliciter exſcreatu evacuata. Sanatus, qui aquam fortem biberat. Vermis vivus, non diſſimilis hirudinis & biceps, per urinam excretus. Aſphyxia diuturna, in ſene orthoſtadio. Tertiana multorum annorum. Puer, qui ab ipſa nativitate excrementa alvi per penem excernebat. Corticis ſarmentorum vitis ſylveſtris (Tamni, ut puto) ſcobe in pilam facta tactam gingivam dentium auferre dolorem. Non contemnit ſpagyricos, & ſe ipſum ægrotis robuſtis ſtibii vitrum tuſum dediſſe fatetur. Salubrem eſſe halecem, eoque febres diuturnas ſuperatas. Scorbutum Amſtelodami, & Alcmariæ familiarem eſſe. Eumdem morbum eſſe ſcorbutum & magnum lienem HIPPOCRATIS: in eo morbo ferrata balnea prodeſſe. Ægrotis munda lintea non nocere. Purgationem & venæ ſectionem non facere ad peſtem avertendam. Variæ cereviſiæ. Neſcio quis ſipho, qui in ſtomachum detur, ad catarrhos. Pericardium in homine conſumtum, undique cordi contiguum. Exempla, ut putat, faſcini, valde incredibilia. Eſſe ubi clyſterem ſubdere prius conveniat, quam venam ſecare. Pro aloes uſu adverſus FUCHSIUM. Non majus eſſe pleuritidis in uno latere, quam in altero, periculum. Novus morbus, in quo continua ebullitio ex faucibus palatum & os petebat, curata adſtringentibus medicamentis.

EJ. *de magnis* HIPPOCRATIS *lienibus* PLINIIQUE *ſtomacace ac ſcelotyrbe, ſ. de vulgo dicto ſcorbuto* Antwerp. 1564. 8. Witteberg. 1585. 8. cum ECHTIO, WIERO & LANGIO 1624. 8. *. 1654. *. B. Tig. Veteribus dictum eſſe, non tamen volvulum eſſe hæmatiten. Ejus morbi nimis brevis deſcriptio. Curatio; multum tribuit beccabungæ; & de ulcerum curatione. Tabes dorſalis.

In *opuſculis medicis* Leid. 1654. 4 hæc omnia redeunt.

EJ. *enarrationes in ſeptem poſteriores libros* A. CORN. CELSI Leid. 1592. 4. *. Ex genio ſeculi.

§. CCCII.

VARII. AD ANNUM 1556.

REINERUS SOLENANDER, Budericæ ad Rhenum natus, archiater Clivienſis, ex ſchola Italica.

EJ. *apologia, qua* JULIO ALEXANDRINO *reſpondetur pro* ARGENTERIO Florent. 1556. 8. *. Pro ARGENTERII libris de morbis, in quibus paſſim GALENUM carpſerat. Etiam alios Cl. viros erraſſe. Cæterum tota lis eſt de ſubtilibus quæſtionibus, in quibus nihil certi & firmi ſtatuere poſſis.

EJ. *Conſiliorum medicinalium ſectiones* V. Francof. 1596. fol. Hanov. 1609. fol. *. Prima ſectio anno prius 38. Lion 1558. 12. & 1560. 12. excuſa fuerat, reliquæ hic primum prodeunt. Liber ipſe ad ſeculi genium, multum medicamentorum habet, verarum cauſarum vix nullam indagationem. Ita in ozæna

quidem humores purgari ſuaſit, cæterum de cauſa in naribus latente ne quidem cogitavit. In quinta ſectione laudem merentur cadaverum inciſiones, & morborum variorum adnotationes. Qui vermiculos per urinam egerebat. Menſes per annum manantes. Sanguinis libræ 29. intra unicum nycthemerum per os egeſtæ. Moſcho ſanata cephalalgia. In hydrope hydatides ſupra ducentas ſalutari eventu per lotus exierunt. Calidiſſimo vino impoſito arthritis late regnans ſuperata. Melancholicus ad ſanam mentem rediit, cum ſe mortuum eſſe perſuaſus nunc ſepulchro conderetur. Lumbrici per foramen ſupra inguen prodeuntes. Morbus niger ſanguine atro per vomitum & ſeceſſum egeſto, funeſto cum eventu. A frigore paralyſis calore diſcuſſa. Colici dolores diſpulſi vapore myriſticæ & vento inde erumpente. Graves in feminis prægnantibus ſanguinis jacturæ, tamen innoxiæ. Calculi in pulmone, inque fellea veſicula. Arteria magna circa renum regionem ad vitri modum fragilis. A fulmine deglutitio ablata, tamen reſtituta.

LUDOVICUS PASINUS, Patavinus. EJUS *l. de peſtilentia Patavina anni* 1555. prodiit Patavii 1556. 8. *. Inanis libellus. Fuiſſe, quæ 300 diebus peſte infecta, tandem perierit.

ALFONSI BERTOTII & CRATONIS *methodus generalis & compendium ex* HIPPOCRATIS, GALENI & AVICENNÆ *placitis depromptum* Venet. 1556. 8. TREW. Lion 1558. 12. TR. 1588. 8. TR. Francof. 1608. 8. TR.

ARCHANGELI PICCOLHOMINEI, Ferrarienſis, philoſophi & inciſoris, *in l.* GALENI *de humoribus commentarii* Venet. 1556. B. B. Galenicus vir & ſubtilis. GALENI opus non eſſe; commentarium in HIPPOCRATEM a GALENO tamen vere ſcriptum fuiſſe. Commentarii fere ſubtiles & abſque naturæ conſultatione.

SEBASTIANI AUGENII dicti PAPARELLÆ, a *Monte Sancto*, L. II. *de catarrho ad rationalium medicorum doctrinam* editi Venet. 1556. 8. Papiæ 1562. 8. *. GALENICUS ſcriptor & ARISTOTELICUS. Catarrhum a cerebro deſcendere partim interius per arterias & venas, partim exterius per foramina cranii, magnum, lacerum, foramen nervi auditorii, aquæ ductum. Venire in palatum, columellam, laryngem, aſperam arteriam, pulmonem, ventriculum, inteſtina, per vaſa vero ad cor. Catarrhum dari & frigidum & calidum, qui diverſas curationes requirant. Vane aſtrologus deſtillationes epidemicas ad ſidera in piſcis ſigno conſtituta refert, deteriores futuras, niſi venus malignos adſpectus temperaſſet.

EJ. *de calido* L. III. Pariſ. 1573. 4.

EJ. *opera omnia diligentiſſime recognita* Maceratæ 1582. fol. L. priora nempe, & alia non clinica, & in l. *de natura humana comm.*

BLASIUS HOLLERIUS, Vinarienſis, *morborum curandorum ex* GALENI *præcipue ſententia brevis inſtitutio medicis & chirurgicis utilis* Baſil. 1556. 8. L.

EJ. *in jusjurandum* HIPPOCRATIS *commentarius* Baſil. 1558. 8. L.

Et

Et in l. *de natura hominis* Argent. 1558. 8. L.

Ej. *medicæ artis theoria* L. II. *ſuccincte comprehenſa* Argent. 1565. 8. Colon. 1572. 8. Trew.

Ej. anonymi *viaticum novum de curatione morborum particularium* Tigur. 1578. 8. dicitur cum C. Wolfio.

Pietro Rostinio, medici, *trattato del mal franceſe nel quale ſi diſcorre ſopra 231. ſorti di eſſo male, ed a quante vice ſi puo prender e cauſare e guarire ed evidentamente ſi dimoſtra, chi ha gallico male, e chi no, con cui ſegni e prognoſtici* Venet. 1556. 8. Mead. 1559. 8. Gunz. Vicenza 1623. 8. Falc. Vertente L. v. Hoernigk Germanice *von den Franzoſen* Francf. 1626. 8. Vater. Eſſe Brassavolæ librum, Italice recuſum, Astruc.

Aliquot opuſcula prodierunt Lion apud Ruilli 1556. 8. nunc primum Venetorum opera inventa & excuſa lat. ſcil. de Muſcul. diſſectione ad Tyrones liber, de nervor. diſſert. ad Tyrones liber integer, de vocalium inſtrumentorum diſſectione, Augustino Gadaldino interprete, brevis denotatio dogmatum Hipp. a Conr. Gesnero; Fragmentum ex IV. Commentariis, quos ipſe Galenus inſcripſit, de iis quæ medice dicta ſunt in Platonis Timæo; principium Commentarii I. in libr. I. Hipp. Epidemiorum, a Nicol. Machello; Oribasii de cucurbitulis, ſcarificatione, hirudinibus, derivatione & revulſione ſermo Aug. Gadaldino interprete.

Wolfgangi Justi *chronologia illuſtrium medicorum* Francof. 1556. 8. *. Lindenius plurimum hac chronologia uſus eſt: nihil tamen tribuas homini, qui Dioscoridem Anazarbeum cum Phaca confundat, Serapionem Arabem ad annum 122. A. C. N. ponat, Garyopontum ante Q. Serenum.

J. Myrica *paraphraſis in aphoriſmos* Hippocratis Baſil. 1556. 8. L.

Sebastien Colin medici in Fontaine le Conte, *la pratique & methode de guérir les goutes* Poitiers 1556. 1557. 8. *. Fere in formulis eſt. Una prodiit L. IX. Traliani, qui eſt *de podagra.*

Ej. *l'ordre & regime pour la cure des fievres, avec les cauſes & les remedes des fievres peſtilentielles* Poitiers 1558. 8. Falc.

Ej. *miroir des urines* Poitiers 1558. 8.

Eville de Passebreme *le plaiſant jardin des receptes, où ſont plantés divers arbriſſeaux & odorantes fleurs du cru de Philoſophie naturelle, cultivés par medecins experts en philoſophie ſpeculative* Lion 1556. 16. ſi huc facit.

Christ. de Messibigo *arte di cucinare* Venet. 1556. 8. 1581. 8.

Balthas. Klein *de materia febris quartanæ diſp.* Lipſ. 1556. 8. Tr.

§. CCCIII. Ad Annum 1557.

Stephani Carterii *Anthologia potiſſimum* Hippocratis & Galeni *ſententiarum*

tentiarum, præſertim quæ communem hominum victus rationem ſpectare videntur Pariſ. 1557. 16. L.

J. FRANCISCI DURATII *in* GALENI *de locis affectis libros* VI. Venet. 1557. 8.

JOH. ALLEMAND (LALAMANTIUS), medicus, edidit GALENI *de diebus decretoriis libros tres* latine verſos Lion 1559. 4. *. UFF.

SEBASTIANUS COQUILLAT, GALENI l. *quos & quibus & quando purgare oporteat* latine cum commentario edidit; *acc. materies & forma medicamentorum* Lion 1557. 16. L. 1570. BODL.

JULII DELPHINI in GALENI *artis medicinalis librum explanatio.* Acc. EJUS *de ratione medicamentorum præſcribendorum l.* Venet. 1557. 4. GUNZ. TR.

EJ. *Quæſtiones medicinales*, 1. *de thermarum uſu*; 3. *de quatuor morborum temporibus*; 4. *quanam parte humor trahatur a medicamento*; 5. *de febri hectica.* 7. *de influxibus cæleſtibus. De balneo quæſtio* Venet. 1559. 8. LIND.

JACOBI PELETARII *de conciliatione locorum* GALENI *ſectiones duæ* Pariſ. 1560. 4. FALC. 1564. 8. *. Strasburg 1601. 8. LIND. Brevis libellus. In I. ſectione ad LACUNAM GALENUM excuſat, verſionem LACUNÆ corrigit. In altera ſectione alia quædam de febre ſynocho profert, aliiſque etiam clinici argumenti.

EJ. *de peſte compendium* Baſil. 1557. 8. FALC.

AGABITUS BISELLUS, *a Saxo ferrato*; EJ. ſunt *diſp. orationes, theoremata logico naturalia medicinalia diſputata in Patavino Gymnaſio* Padoa 1557. 4. PANCIR.

PETRI JACOBI ZOVILLI, Carmignolenſis, *de peſtilente ſtatu* Venet. 1557. 8. FALC.

JOHANNIS SYLVII, Inſulani, quem a JACOBO SYLVIO Ambianenſi diſtinguere oportet, *de curatione morbi articularis libri quatuor. Acc. de lue venerea declamatio* Antwerp. 1557. 8. LIND. 1564. 8. 1565. 8. TREW. & *declamatio* ſola in collectione LUISINI & Antwerp. 1577. 8. Nihil boni.

EJ. *tabulæ pharmacorum* Antwerp. 1568. 8. L.

EJ. *morbi populariter graſſantis præſervatio & curatio ex maxime parabilibus remediis* Hanov. 1557. 8. L.

EJ. *de ſtudioſorum & eorum qui corporis exercitationibus non addicti ſunt, tuenda valetudine* L. II. Prior agit de ſex rebus non naturalibus, alter formulas continet ex familiaribus & parabilibus Duaci 1574. 8. L. An forte JACOBI.

Epiſtolæ

Epiſtolæ medicinales collectæ Lugduni prodierunt 1557. fol. L., in quibus epiſtolæ ſunt MANARDI, MASSÆ, MUNDELLÆ, THEODOSII, J. LANGII.

CLAUDII DARIOTTI *de morbis & diebus criticis ex aſtrorum motu cognoſcendis* Lion 1557. 4. L.

EJ. *de medicamentorum præparatione* l. Lion 1582. 8. L.

ALEXII, Pedemontani, pſeudonymi, cujus verum nomen fuit HIERONYMO ROSSELLO, *de ſecretis* Venet. 1557. 4. TR. 1562. *. 1563. 8. TR. partes tres. *Aggiunta* Pearo 1558. 8. italice, & latine Baſil. 1559. 8. * vertente J. J. WECKER. Libri VII. & *octavus* de artificioſis vinis Baſil. 1563. 8. 1568. 8. TR. porro Lion 1561. 12. Gallice Rouen 1600. 12. TR. Germanice Baſil. 1570.8. 1571.4. 1573.8. 1580.8. 1581.8. 1593.8. 1611.8. 1615.8. 1616.8. ut certe lego, ſed vide B. Bot. I. p. 325. Anglice vertente WARDE Lond. 1562. 4. 1615. 8. Belgice Amſterdam 1614. 8. In præfatione gloriatur, ſe linguas pene omnes callere, peregrinatum eſſe annis 57, orientem adiiſſe, annorum 82. ſenem ſe ſcribere. Ab a. 70. ad ſtatum annorum 36. ſe ipſum ſe reduxiſſe, liquore quodam compoſito ex variis & diverſiſſimis medicamentis ſimplicibus. Potionem ex guaiaco cum aceto ſquillitico aliiſque compoſitam ad luem gallicam laudat. Aliud ex ſublimato medicamentum ad tumores morbi gallici. Brachium exſiccatum oleo curavit. Remedium quo fatuos curat, quo bubones repellat, ut evaneſcant. Plurima etiam ſuffimenta, unguenta & condimenta, coſmetica, tinctoria &c.

FR. BOUSSUETI *de arte medendi* L. XII. Lion 1557. GESN.

SIGISMUNDI NIGRISOLI *medicinæ facultatis deciſiones aliquot* Ferrar. 1557. 8. RICHT.

JOH. BOCER *carmen de origine & progreſſu artis medicæ* Witteberg 1557. 8. TREW.

LYEGE *raiſons de vivre pour toute fievre* Pariſ. 1557. 8. OSB. Lion 1578. 16.

PIETRO E LODOVICO ROSETTINI *compendio de tutta la chirurgia* Venet. 1557. 8. *. Multa medicamenta habent *B. Chir.* I. p. 212. Nonne LUDOVICUS ROSTINIUS p. 113. & PETRUS ROSTINIUS p. 217. hic conjuncti ſubſcripſerunt?

FRANC. RENNER *äuſſerlicher Arzney Handbüchlein* Nürnberg 1557. 4. PLAT. Alius titulus *Arzneybüchlein aller innerlicher und äuſſerlicher Arzney wider die Franzoſen und Lähmung* Nürnberg 1571. 4. 1554. 4. 1572. 4. Amberg 1609. 4. TREW. Articulos tumidos aqua phagedænica mercuriali inungit.

FRANCISCI MARTINI DE CASTRILLO *de dentitione* Valladolid. 1557. 8. Madrit. 1570. 8. DOUGL.

JACOBUS VARVAZIOVINUS. EJ. *eſt brevis & ſuccincta de gradibus ſ. differentiis medicinarum ſimplicium & compoſitarum commentatio* 1557. 8. L.

De

De medicæ artis progreſſu & origine Witteb. 1557.

PIERRE BRAILLET *tr. concernant les declarations des abus & ignorances des medecins* Rouen 1557. 16. Contra BENANCIUM d'ETR.

Opera nova nella quale ſi trovan molti ſecreti d'Exc. medici Padova 1557. 8.

JEAN VINCENT *receptes pour guérir les chevaux de toutes les maladies* Anvers 1557. 8. Ex Italico verſio opuſculum, non laudatur a VITTETO.

§. CCCIV. JODOCUS LOMMIUS.

Buranus, Belga, de ſecta HIPPOCRATICA, morborum diligens obſervator. EJ. *commentarii de ſanitate tuenda in librum I.* A. C. CELSI prodierunt Lovan. 1558. 8. BUR. Leid. 1724. 8. *. Ampliſſimus commentarius, totus ex veteribus ſumtus.

EJ. *medicinalium obſervationum libri tres, quibus notæ morborum omnium & præſagia judiciaque proponuntur* Antwerp. 1560. 8. 1563. 8. Francof. 1643. 8. Jen. 1687. 8. 1719. 8. 1739. 8. Londin. 1718. 8. Amſterdam 1715. 8. 1720. 8. *. 1738. 8. Gallice *tableau des maladies* Paris 1712. 8. Non ſunt, ut ex titulo ſperes, adnotationes aliquæ ſingulares, ſed hiſtoriæ morborum analyticæ cum ſignis & præſagiis, omnino ad HIPPOCRATIS ſenſum; univerſi primum corporis, tum mala peculiaria.

EJ. *de curandis febribus l. morbi ſingula tempora & remedia complectens* Antwerp. 1563. 8. TR. Roterod. 1720. 8. *. Amſterdam 1733. 8. 1745. 8. Anglice, vertente DALEO Lond. 1732. 8. Pro venæ ſectione, etiam in prægnantibus, pueris, & ſenibus. Utiliter venæ ſectionem dividi, ut tamen intra unicam diem repetatur, inde vires minus frangi. In calidis regionibus ſanguinis miſſiones melius tolerari. In febribus acutis continuo in principio morbi venam ſecandam, non facile in morbi ſtatu. Cubiti venam rectius ſecari. Victus in morbis acutis ratio, fuſe. De purgatione in febribus. Ubi effloreſcit materies, continuo purgandum; lenia laxantia omni tempore ferri poſſe. Symptomata & reliqua curatio febrium, analytice omnia, nullo experimento producto. Criſes febrium. Evacuationes variæ ut adjuvandæ: vomitum mechanice tantum ciere ſuſtinet. Pro frigidæ in ſtatu morbi potu, & quibus cautelis. Declinantis morbi cura.

§. CCCV. JULIANUS PALMARIUS.

PAULMIER, *Conſtantinus,* medicus Pariſinus, FERNELII diſcipulus, & amicus.

EJ. *de vino & pomaceo* Pariſ. 1558. 8. ASTR. 1588. 8. BUR. Gallice 1589. 8. FALC.

EJ. de *morbis cantagioſis* libri VII. Pariſ. 1578. 4. AST. TR. Francof. 1601. 8.*. Haag 1664. 8. TR. Lues primo venerea, ad quam duo libri ſpectant, & ad hydrar-

hydrargyrum tertius. Præjudicata præceptoris opinione excæcatus, mallet in guaiaco, & in debilibus præſidiis ſpem ponere curationis, invitus vero denique vires majores hydrargyri adgnoſcit, tantum ut poſt duas, aut tres inunctiones, ad decoctum guaiaci tranſeat, inde redeat ad mercurium. L. IV. de elephantiaſi vix quidquam habet proprii. L. *de morſu canis rabidi* ad chirurgiam potius pertinuerit, cui malo pulverem opponit, nondum obſoletum, quem mirarer ſi foret efficax. De *febre peſtilentiali* libri duo. Viderat paſſim, & in noſodochio ei malo erat medicatus, præjudicia vero ſuperare non potuit. Auro multum tribuit, & bolo, & theriacæ. Evadere quibus alvus ſtricta fuerit, perire quibus laxa. Coriarios, & virgines, quæ in noſodochiis humiliora ſervitia obeunt, a peſte minus impeti. Stibium in peſte multis exitio fuiſſe. Peſtis Pariſina, in qua ſæviſſimus erat capitis dolor.

NICOLAUS BIES, Gandavenſis, Profeſſor Lovanienſis, & in aula CAROLI V. medicus aulicus. EJUS *Hippocraticæ medicinæ libri* VII, *quibus omnia hujus artis præcepta explicantur* Antwerp. 1558. 8. *. Libro II. & III. morbos deſcribit, I. IV. & V. medicamenta ſimplicia & compoſita. L. VI. curationes morborum, generales nempe, huc febres, ubi videas peſtilentias maligniorum ſtellarum influxui tribui. Receptas ubique opiniores ſequitur.

EJ. *in artem medicam* GALENI *commentarius* Antwerp. 1560. 8. TR.

EJ. *de methodo medicinæ* L. I. Antwerp. 1564. 8. TR. & Lovan. 1564 8. TREW.

EJ. *de natura* L. V. Antwerp. 1573. 8. L. 1593. 8. TR. 1613. 8.

HIPPOLYTI SALVIANI, Romani, *de criſibus ad* GALENI *cenſuram* l. Rom. 1558. 8. TR. Lion 1605. 8. Ex HIPPOCRATE & GALENO.

HORATII RESERII *de hydrope libellus* Bononiæ datus a. 1558., excuſus in L. VI. SCHOLZIANORUM conſiliorum, & EJ. *de calculo* fuſiſſimum conſilium.

JACOBI PACINI *de tenuis humoris febrem facientis ante purgationem per artem incraſſatione, deque Græcorum cum Arabibus conciliatione.* EJ. *Quæſitum num in morbis juxta* HIPPOCRATEM *&* GALENUM *cauſa continens concedatur* Venet. 1558. 8. apud ALDUM, Baſil. 1559. 8. TR.

LEONIS ROGANI *de memoria reparanda, augenda, ſervanda* Rom 1558. 8. THOMAS.

EJ. *in l.* GALENI *de pulſibus ad tirones commentarius, in quo omnia brevi exponuntur, quæ* GALENUS *in* 16. *l. tranſegit* Neapol. 1556. 8. Rom. 1560. 8. Venet. 1575. 8. *. 1597. 8. TR. Compendium GALENI.

EJ. *de urinis* L. III. *ex* HIPPOCRATE *&* GALENO *collecti* Venet. 1575. 8. *. 1597. 8.

GEMMÆ FRISII, qui hoc anno obiit, conſilia exſtant in collectione GARETII.

J. VINCENTII ROGERII *in artem parvam* GALENI *commentarii* Baſil. 1558. 4.

J. Hofman *de vino ejuſque partibus, differentiis veroque uſu* Lipſ. 1558. 4.

Ej. *de ſanitate tuenda diſp. generalis* Lipſ. 1582. 4.

Caspari Calderi *l. aureus de facile parabilibus e veterum & recentiorum obſervatione approbatis, & de arcanis naturæ & artis magiſterio* Antwerp. 1558. fol.

Will. Buleyn *governement of health* Lond. 1558. 8.

Phil. Mich. Noveniani *von den böſen Bauchflüſſen und Durchlauf* Witteberg 1558. 4. Boehmer. Tr.

Laurentii Hiel *diſp. de morbo gallico* Jena 1558. 4. Astr.

J. Cosmæ Holzach, Baſileenſis, *lepræ experimentum & examen, quo edocetur, qui & qua ratione & dijudicare eos conveniat, qui de lepra ſuſpecti ſunt* Baſil. 1558. 8.

Apothekertax der Stadt Baſel Baſel 1558. 4.

Aloisii Cornari *diſcorſi della vita ſobria* Patav. 1558., uti legi. Venet. 1562. 8. Pl. 1599. Rom. 1616. 4. *. Milan 1627. 12. Tr. Pariſ. 1636. 24. 1646. 12. d'Etr. Falc. In *terza rima* Venet. 1666. 8 Latine Patav. 1561. 8. Cum Lessio Antwerp. 1614. 8.* Prodiit etiam Witteb. 1623 8. Wach. & in collectione librorum *diæteticorum* J. Sigm. Henningeri, atque in *diſputatione* Godofredi de Berger. Gallice vertente Seb. Hardy Pariſ. 1646. 8. 1701. 12. cum notis de Bonnodiere Gallice an Paris 1704. Heist. 1772. 8. Amſterdam 1703. 12. Leid. 1724. 12. Utrecht 1750. 8. Tr. Anglice Lond. 1725. 8. Germanice vertente Chr. Ludovici Lipſ. 1707. 8. Pl. In primo *trattato* Nobilis Venetus, cum liberius vixiſſet, mature incommoda paſſus, quæ ex laxiori vitæ genere naſcuntur, ſubito mutato conſilio, ſtrictiſſimo victui ſe addixit, ut 14 vini, duodecim cibi uncias ſibi in diem indulgeret. Novam vere ſibi juventam ipſe eo conſilio reddidit, & centeſimum annum ſuperavit alacris.

Alter libellus una prodiit, *Compendio della vita ſobria*, ſcriptus anno 86. ætatis.

Ejusd. *convenevole oſſervazioni, nella quale proſcendo ognun a ſeguir la via ordinata e ſobria.* Annos 95 natus hæc ſcripſit, cum tamen maligno natus eſſet cum temperamento.

Ej. *Lettera ſcritta al Rev.* D. Badoer. Se lætam vitam agere, etiam ſuavi voce canere. M. Julio & Auguſto in magnum languorem ſe incidere, quoad novo vino ſe poſſit refocillare. Neque ideo omnibus eam in victu ſeveritatem ſe commendare.

In Philippi Melanchthonis, ſummi viri, orationibus variis de rebus medicis aliquæ intercedunt Argent. 1558. 8. Lind. Milichianos libellos diximus.

diixmus. Inter eas eſt etiam HENRICI PAXMAN *de febrium rigoribus & eorum differentiis:* MELCHIOR FEND, profeſſoris Wittenbergenſis, *de utilitate & dignitate artis medicæ.*

EJ. *l. de moderatione cibi & potus, ſomni & vigiliarum* Francof. 1612. 12 1628. 12.

EJ. *Oratio de vita medica, ſ. honore habendo corporibus noſtris* Roterdam 1665. 8. cum aliis epiſtolis & reſponſis.

EJ. *encomium medicinæ* Roterdam 1647. 8. 1661. 8.

§. CCCVI. FRANCISCUS VALLESIUS.

VALLES, Covarruvianus, profeſſor Complutenſis, & PHILIPPI II. Archiater, quem aliqui *animam* GALENI dixerunt, alii meris paraphraſtis adnumerant.

EJ. *commentaria illuſtria in* GALENI *libros* VI, *de locis affectis* Lion 1559. 8. LIND.

EJ. *in ll. Hipp. de morbis popularibus commentaria* Madrit 1577. f. L. Turin. 1589. 8. *. Colon. 1588. f. TR. curante J. P. AYR. MARCELLINO. Neapoli 1621. f. L. 1652. f. L. Recognita a GAUDIO AURELIO Aureliæ 1645. f. TR. Pariſ. 1663. f. Plerique commentarii fuſiſſimi & paraphraſtici ſunt. Nonnunquam tamen aliqua intercedit auctoris adnotatio. Febris quintana, quam neſcit VALESIUS, num quartanam potius retardatam vocet. Pleuritidem veram vidit typum ſervaſſe tertianæ. Anno 1557. pernicioſas febres cum maculis regnaſſe, quæ nigræ certo funeſtæ fuerint, non quidem rubræ. Iterum de his maculis ſ. tabardillo Hiſpanorum, olim raro malo, nuper frequentiori. Non eſſe adeo definitum partus tempus. Eſt ubi textum ex codicibus emendat, aut cum JACOBO ESTEVE de iis correctionibus litigat. Cæterum ad L. I. & II. hic commentarius pertinet.

EJ. *in artem medicinalem* Complut. 1567. 8. *. Venet. 1591. 8. in l. *de inæquali temperie, librum* III. *de temperamentis, quinque priores de ſimplicium medicamentorum facultate ll. Duos de differentiis febrium libros* Complut. 1569. 8. LIND.

In VI. l. GALENI *de morbis & ſymptomatis* Lion 1540. 4. niſi error eſt.

EJ. *commentarii in* GAL. *artem medicinalem: de inæquali temperie:* L. III. *de temperamentis:* Libros V. *priores de facultatibus ſimplicium medicamentorum; in Duos Libros de differentia febrium:* in L. VI. *de locis patientibus*, cum VALLESII libr *de urinis, pulſibus, febribus methodo medendi*, opera J. PETRI AYROLDI MARCELLINI Colon. 1590. fol. GUNZ.

EJ. *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos commentarii ſeptem. In* HIPP *de alimento, in l. prænotionum, in l.* HIPP. *de ratione victus in morbis acutis comm.* a J. P. AYROLDO editi Colon. 1589. fol.

Comm. in ll. Hipp. *de ratione victus in morbis acutis* ſeorſim Turin 1590. 8. Falc. Pro venæ ſectione e directo.

Ej. *controverſiarum medicarum & philoſophicarum libri decem* Complut. 1556. f. Trew. *Acc. l. de locis manifeſto pugnantibus apud* Galenum Complut. 1564. 1585. L. Francof. 1582. fol. B. B. 1590. fol. *. 1595. fol. L. Hanov. 1606. fol. Tr. Venet. 1609. fol. Hotton. Lion 1625. 4. Tr. Ex Galeno, non ex natura.

Ej. *methodus medendi in libros* IV. *diviſa. In* 1. *victus ægrotantium:* 2. *ratio curandi per indicationes ſimplices:* 3. *per compoſitas, & cum aliquid eorum nos latet, quæ indicare poſſent:* 4. *occaſiones curandi & abſtinendi a curationibus* Venet. 1589. 8. Trew. Madrit. 1614. 8. Id. Lovan. 1647. 8. Id. Pariſ. 1651. 12.

Ej. *de urinis pulſibus ac febribus libelli, ſ. compendiariæ tractationes* Lion 1559. 8. Dougl. Complut. 1564. 8. Baſil. 1565. 8. Lind. Francof. 1588. 8. Tr. Turin. 1589. 8. Id. Patav. 1591. 8. Falc. Francof. 1645. fol. cum aliis operibus.

Ej *de iis quæ ſcripta ſunt phyſice in libris ſacris. ſ. de ſacra philoſophia* l. Turin 1587. 4. Mead. Francof. 1590. 8. *. 1608. 8. L. Lion 1588. 8. Tr. 1592. 8. Tr. 1595. 8. Tr. Bur. 1600. 4. Tr. 1617. 8. 1622. 8. L. 1652. 8. L. 1667. 8. Tr. Inter varia loca S. S., quæ ſibi declaranda ſumit, etiam medica ſunt, ſenium Salomoneum, alia, ſed ſapor omnibus idem.

Ej. opera Colon. 1592. fol. 1594. fol.

Ej. *tratado de las aquas deſtiladas, peſos e medides, de qui los boticarios deben uſar* Madrit 1592. 8. N. Ant.

§. CCCVII. Varii ad A. 1559.

Bartholomæi Maranta *de aquis Neapoli in Luculliano ſcaturientibus, de eorum metallica natura & viribus* Neapoli 1559. 4.

Ej. *della theriaca e del mithridatio* Venet. 1572. 4. Falc. libri duo Italico ſermone ſcripti, opera J. Camerarii latina civitate donati Frf. 1576. 8. *. Conf. B. Bot.

J. Cnobloch *propoſitiones medicæ* Francof. ad Viadr. 1556. 4. H.

Ej. *de paraphroſyne ſ. delirio & differentiis ſuis* Fr. ad. Viadr. 1569. 4. H.

Ej. *de peſtis eſſentia & natura* ib. 1593. 4. H.

Jac. Besson *de abſoluta ratione extrahendi aquas & olea ex medicamentis ſimplicibus, a quodam empirico accepta & a* Bessonio *locupletata, experimentis confirmata* Tigur. 1559. 8. *. cum Gesneri *Euonymo*, tum Francof. 1604. 8. L. & alias.

Georgii Limborch *de acidulis quæ ſunt in ſylva Ardenna juxta vicum Spa* Antwerp. 1559. 4. L.

Jacobi Præfecti *de diverſorum vini generum natura* Venet. 1559. 8. L.

Hieronymi Rupei *paradoxa & theoremata rei medicæ, quæ in quadruplici ſunt*

ſunt differentia, *de his quæ ad medicum*, *chirurgum*, *pharmacopolam*, *obſtetricem ſpectant* Toloſ. 1559. 4.

CLAUDE VALGELAS *commentaire de la conſervation de la ſanté* Lion 1559. 4.

Antidotarium ex optimis auctoribus collectum & caſtigatum Venet. 1559. 8. GUNZ. Sect. I. deſcriptiones compoſitorum medicamentorum, quæ in publico uſu ſunt. S. II. ſimplicia medicamenta, ſuccedanea & nonnulla, quæ ad parandi modum attinent.

TIMOTHEO ROSSELLI *ſomma de ſecreti univerſali in ogni materia* Venet. 1559. 8. FALC. 1575. 8. BUR. 1619. 8.

FRED. GRISONI *ordini di cavalcare e la natura di cavalli* Padava 1559. 8. CARLSON Venet. 1561. 8. hic cum COLUMBA.

Kochbuch von allerley Speiſen, *Lattwergen und Zucker* Augſpurg 1559. 4.

HIERONYMI HEROLD *epiſtola de quartana* a. 1559. data, & in L. VI. SCHOLZIANARUM recuſa.

EJ. *epiſtolæ ad* JOH. VALDANIUM, *quibus tractatur quæſtio*, *utrum in lienis affectibus ſecanda ſit vena quæ eſt ad anularem dignitum ſiniſtræ manus* Patav. 1567. 8. L. FEROLDUM vocat L., ſuſpicor vero eundem eſſe HEROLDUM.

In REALDI COLUMBI *de re anatomica* libro XV, etiam morboſorum cadaverum inciſiones aliquæ, & non vulgares adnotationes, reperiuntur. Ancyloſes variæ, etiam maxillæ cum capite. Homo guſtu deſtitutus. Oſſa in pulmone & lapides. Hydrops thoracis. In corde aliena varia: cartilagines, tumor grandis, pulmo deſtructus. Aqua in cerebro. Lapides in variis corporis humani partibus. Jecur & lien abſque vitio in hydropicis. Lien ſcirrhoſa cartilagine obductus. Morbus niger, ventriculus & inteſtina ſanguine plena. Inteſtina omnia ad hypochondria reducta, ut arteriæ magnæ pulſus tangeretur &c.

JOH. HERMANN & ANDR. ROSA *Themata quædam* Witteberg 1559 8. EJ. *de Pharmacia* ib. 1560. 8. TR. EJ. *diſp. totius artis præcipua capita amplectans* 1565. 8.

§. CCCVIII. J. BAPTISTA PORTA.

Neapolitanus, vir acuti ingenii, mathematicus, ingenii præcocis, peregrinator.

EJ. *magiæ naturalis libri quatuor* prodierunt primum Neapoli 1558. fol. min. TR. & Antwerpiæ 1560. 8. *. Video etiam editiones citari Lion 1561. 16. d'ETR. Colon. 1562. 12. THOMAS. Antwerp. 1564. 8. OSB. Rara, curioſa, ut vulgo vocat, & inaudita colligere ſtudet, non ille in æſtimanda ſcriptorum fide difficilis, ex quibus haurit. Coſmetica hic reperias, dentifricia, aphrodiſiaca & antaphrodiſiaca, philtra. In L. III. Chemicæ aliquæ formulæ medicæ. Metallorum utilitas in arte medica.

Inde auctum opus eſt, & libri viginti prodierunt Neapoli 1569. fol. L. 1575. 12. TREW. 1589. f. THOMAS. Lion 1561. 12. TR. Francof. 159 . 8.

Neaume. 1597. 8. L. 1607. 8. Neaume. Hanov. 1619. 8. 1644. 8. Tr. Leid. 1644. 12. *. 1652. 12. L. Amſterdam 1664. 12. L. Rouen 1601. 8. 1650 8. Astr. Gallice Lion 1571. 8. & 16. Anglice Lond. 1669. fol. Osb. Germanice Noriberg 1680. 8. 1713. 4. 1715. 4. Italice Venet. 1560. 8. Thomas 1572. 8. & Neapoli 1678. 4.

In L. I. Vires medicatæ animalium, plantarum, foſſilium. Condimenta varia & coquinaria, carnium conſervatio, panificia, vina artificialia. Deinde liber VIII. eſt experimentorum medicinalium: medicamenta varia ſomnifera, alia. Medicamenta ophthalmica, dentaria: ad frigidos dolores oleum rancidum avium Diomedearum. L. IX. eſt coſmeticorum. L. X. deſtillationum. L. XI. tradit odoramenta & unguenta. L. XIII. XIV coquinariam. L. XV. venena pro occidendis animalibus. L. XVI. miſcellanea & inter ea medicamenta varia. Vana quidem multa, aliqua peculiaria & rara, ut aquam marinam deſtillantem dulceſcere. Stylum per pulli caput trajectum per duplicis calvariæ intervallum tranſire, non per cerebrum.

In *Phytognomonicis* Neapoli 1588. fol. *. Francof. 1591. 8. 1608. 8. Rouen 1650. 8. *. ex ſignatura plantarum vires medicas deducit.

Ej. *de deſtillationibus libri* IX, *quibus cujuslibet miſti in propria elementa reſolutio perfecta docetur* Rouen 1608. 4. Argentor. 1609. 4. L.

Ej. *de humana phyſiognomia* l. VI, *in quibus dicitur quomodo animi proprietates naturalibus remediis compeſci poſſint* Francof. 1592. 1618. 8. L. 1621. 8. L. Neapoli 1602. f. Lind.

Ej. *Phyſiognomiæ cæleſtis* L. VI. Neapoli 1603. 4. maj. B. B. Padoa 1616. 4. *. Planetarum, deinde ſiderum in homines inque eorum mores & morbos influxus: eum rejicit, moreſque ex humorum temperie ſequi docet.

Ej. *de aeris tranſmutationes* L. VI. Vici 1586. Venet. 1615. 4. L. Neapoli 1602. fol. Falc. Hanov. 1593. 1601. Urſell 1610. Rom. 1614. 4. *. 1650. 8. Francof. 1618. 8. Gunz. Italice etiam & Gallice vid. *B. Anat.* I. p. 216.

Hiſtoria ventorum, pluviæ, meteororum, fulgurum. Mannæ origo, non ex aere decidere, nam in frondibus reperiri, quæ linteis teguntur. Aliqua de mephitidibus. De ventorum qualitatibus, aere corrupto, ejuſque repurgatione.

§. CCCIX. Leonardus Botallus.

Leonhardus Botallus, Aſtenſis, ex ſchola Italica, Doctor Ticinenſis, in Gallica aula, deinde apud Guilielmum Arauſiacum, archiatri numere functus. Ejus *de curandis vulneribus ſtlopetariis* Lion 1560. 8. huc minus facit.

Sed *commentarioli duo*, *alter de medici*, *alter de ægroti munere. Admonitio fungi ſtrangulatorii*, *de catarrho commentarius*, *de lue venerea; declaratio capitis* VI *libri* VI *methodi* Galeni Lion 1565. 16. *. 1577. 8. In primo libello inquirit quas artes medicum diſcere expediat. Curioſitatem nimiamque elegantiam inutilem eſſe. Virtutes & vitia medici. Ex animi ægrimonia morbi nati, & ſublati ea anxietate

anxietate ſublata. Pharmacopolæ munus. L. *de lue Gallica & de vulneribus ſtlopetaris* prodiit Germanice Nürnberg. 1678. 8.

EJ. *de curatione per ſanguinis miſſionem, de incidendæ venæ, cutis ſcarificandæ, & hirudinum affigendarum modo* Antwerp. 1583. 8. LIND. Lion 1590. 8. LIND. 1655. 8. L. Ad chirurgica. Neminem ſe ſcire, qui venam jugularem inciderit (utique eam venam a M. AURELIO SEVERINO ſe teſte inciſam fuiſſe, tum arteriam temporalem addit J. v. HORNE). Laudat fratrem ſuum FRANCISCUM, peritum chirurgum.

Practici argumenti liber, quo venæ ſectionm adverſus omnes fere morbos commendat. Quater, etiam ſexies, in uno anno ſeni ſanguinem recte miſſum, & neceſſariam fuiſſe miſſionem. Omnino feminis gravidis ſe feliciter ſanguinem miſiſſe, etiam ter & demum undecies. Se Gallis auctorem fuiſſe frequentis venæ ſectionis, præter unum FLESSELLES, ſecum qui ſentiat. Ad ſingulum morbum ſubjicit exempla; virorum fere illuſtrium, quibus ſanguinem miſerit, in alvi fluore & in dyſenteria, in lienterico diuturno fluxu. Mors dyſenterici poſt omiſſam venæ ſectionem; in eo inteſtina ſphacelata fuiſſe. Non obſtare exanthemata, neque criſes. Viſa Lutetiæ a. 1575 exanthemata dura, pruriginoſa. Venam parotidibus erumpentibus perinde mitti debere. Non obſtare hæmorrhoides & ſanguinem de naribus ſtillantem. Abſque venæ ſectione non poſſe eo in præcipiti caſu ægrotum ſervari. Etſi ter quater ſanguinem detraxit BOTALLUS, tamen ſanguis porro de naribus erupit. Omnino in febre ardente ſanguis mittendus, neque minus ſi ſanguis vitioſus fuerit. Non contra indicare lochia maligne fluentia. In peſte omnes ægri vena inciſa ſanati, variis in regionibus: eſſe tamen qui pereant, etiam cum hoc auxilio. Nihil ſe præſentius reperiſſe. Exemplum in CAPLUANO, cum plures bubones erumperent, utiliter miſſi ſanguinis, & in Epiſcopi febre peſtilenti. Sic in ſtrangulatione, catarrho, dolore contumaci, ſalutarem vim miſſi ſanguinis ſe expertum eſſe; in hydrope etiam & pervicaci febre quartana. GALENUM etiam ſecum ſentire: exemplum, in ſe ipſo hydropico & quartanario. Magnas etiam ſanguinis jacturas nullum hydropem ſecutum eſſe, ut iſte metus inanis ſit. Sic in aliis quartanis. Refutantur improbantes medici. Etiam a nimia venere tamen vena ſecta, & in turbato viſu, ad proprium in ſe ipſo factum experimentum. Ita in ſe ipſo cacochymico venæ ſectio frequenter repetita feliciter ceſſit. In calculo, in convulſione levamini eſſe. Non obſtare magnum morbi impetum, & ſummum ſtatum morbi. In morbo acuto die ſecundo bis, tertio ſemel, quarto ſemel venam incidit, ſeptimo ſemel, cum ſanguinis libra de naribus fluxiſſet. Iterum non obſtante venæ ſectione plurimum de naribus ſanguinem fluxiſſe. Omnino in morbi vigore ſanguinem mittendum, & in declinatione. CAPLUANI epiſtola cum multis exemplis felicis venæ ſectionis. Non parcum in obeſis ſanguinem, etſi difficilius fluxiſſe. Metam medicorum refutat, ultra quam ſanguinem mitti vetant, deliquium nempe animi, quod alias continuo, alias ne poſt maximam quidem hæmorrhagiam ſuccedat. Neque a puritate aut impuritate ſanguinis de fine imponendo recte judicari. Copiam ſanguinis ſecundum AVICENNAM librarum eſſe 25. poſſe mitti 17. libras abſque metu. Sanguinem ſponte effuſum plus nocere, quam is noceat, quem

ars

ars emittit. BOTALLI Frater filiæ 3. libras in uno die emiſit. In pleuritide ſemel, aut bis in dies ſanguis mitti debet. In peripneumonia venæ ſectio duarum librarum ſubito morbum tollit. Impuriſſimus ſanguis detractus profuit. Dyſentericus periit, cum ſanguis parce miſſus fuiſſet. Prima venæ ſectio nihil habet præcipui, aut ad ſervandum ægrotum magis efficacis. Senex ſeptuagenarius feliciter venam ſecuit, valde repetito. Plerumque præmittenda purgationi venæ ſectio, niſi ſordes in primis viis aliter exigant.

EJ. *opera omnia* edente I. v. HORNE Leid. 1660. 8. *.

§. CCCX. VARII AD ANNUM 1560.

BRUNO SEIDEL Erfordienſis

EJ. *de uſitato apud medicos urinarum judicio* Erford. 1560. 8. ut legi, tum 1562. 8. *. 1571. 8. L. Urinam utique multa nos de febribus docere. Poſſe vero facile falli, qui ſolo ex lotio eventus prædicere voluerit, quod a cibis aliiſque cauſis mutetur. Cum aliis ergo ſignis lotii inſpectionem conjungi debere.

ID. cum G. FALLOPII *l. de ulceribus* edidit ſuam *ſententiam de iis, quæ* L. JOUBERTUS *in paradoxis de febrium humoralium origine ac materie diſputavit* Erford. 1577. 4. *. In febribus intermittentibus humores ebullire, effervelcere, denique putreſcere. Neque ad febres excitandas id maxime valere, quod uſtioni ſit proximum. Exſtat etiam cum operibus JOUBERTI omnibus Francof. 1599. fol.

EJ. *liber morborum incurabilium cauſas cum brevitate explicans* Francof. 1593. 8. *. Leid. 1662. 8. L. cum FABRITII de PADUANIS tr. *de morbis in quibus præſentaneis uti convenit præſidiis*. Magni SCHELHAMMERUS faciebat. Non perinde mihi placuit. Dari omnino morbos incurabiles, quos nulla panacea, nulla PARACELSI ars curet. Ejuſmodi eſſe peſtem veram, vulnera cordis, pœnas a Deo inflictas. Aliqua ſparſa de morbis caſu ortis aut ſanatis, etiam vana aliqua, ut convulſiones ex eſu coturnicum helleboro paſtarum. Valde iraſcitur PARACELSI ſectatoribus. Aqua forti epota puella ſanata.

EJ. *de ebrietate* l. III. Hanov. 1594. 8. L.

J. BRUYERINI CAMPEGII (SYMPHORIANI ex ſorore nepotis) Lugdunenſis, medici, *de re cibaria* libri XXII. Lion 1560. 8. alii Perigueux eodem anno Francof. 1600. 8. *. 1608. 8. ab OTT. CASMANNO reviſ. & mutato titulo Deipnoſophiæ ſ. ſitologiæ Antwerp. 1627. 8. Noriberg 1659. 8. L. Scriptum opus ante 30 annos (a. 1530.) cum auctor eſſet in FRANCISCI I. comitatu. Collectio eſt, in qua de omni genere ciborum & potulentorum veterum monumenta compilantur, adjectis ad veterum placita nonnullis ex nuperis auctariis. Victus rationem, vireſque medicatas alimentorum, grata quadam varietate complectitur.

Interpretatus eſt IDEM AVICENNÆ *l. de corde* Lion 1559. 8. *. & AVICENNÆ l. *de curandis morbis* Lion 1537. 4., quam editionem in B. BODLEYANA video vocari *Collectanea de ſanitatis functionibus, de ſanitate tuenda, de curandis morbis*. Sed vide T. I. p. 387.

ANTONIUS

Antonius Chalmetæus (Chaumet), Vegeſacus, chirurgus, Rondeletio carus. Ejus eſt *Enchiridion chirurgicum externorum morborum remedia tam univerſalia quam particularia complectens* Pariſ. 1560. 8. *. 1564. 8. Gunz. 1567. 8 Pl. Lion 1570. 12. 1588. 12. Boehmer. 1627. 8. Id. 1659. 8. Patav. 1593. 4. Lind. 1594. 8. Id. Aureliani 1621. 8. Id. 1626. 8. Boehmer. Genev. 1644. 8. L. 1649. 8. Gallice Lion 1571. Germanice 1644. 8. 1659. 8. Belgice Amſterdam 1671. 8.

In prima jam editione exſtat diatriba de curatione morbi venerei. Laudat C. guaiaci uſum, cum aliquot ſub finem hydrargyri inunctionibus. Mercurium tamen defendit, neque reliquas curationes negligit, vaporis mercurialis ſuffitum, radicem Chinæ. Ipſum cæterum opus eſt fere in medicamentis, & capita clinica complectitur, de arthritide, morbis cutaneis, angina, hydrope vario.

Petrus natione Gallus, chirurgus vel empiricus (Astruc.) carunculas mira urethræ felicitate ſanabat, unguento quod mercurius præcipitatus ruber ingrediebatur, laudatus idem Trincavellio & Massariæ.

Anonymi medici Nemauſenſis obſervationes 37. fere *cum* Riverii *obſervationibus* prodierunt. Vixerat ab a. 1543. ad 1580. Virgulas plumbeas ſuadet ad arctationem urethræ, quæ gonorrhœas ſequitur, & exemplum citat feliciter adhibitarum, Astr.

Jacobi Huggel, Baſileenſis, *de ſemeiotice medicinæ parte tractatus* Baſil. 1560. fol. * Tabulæ ex veteribus ſumtæ.

Joh. Veteris *oratio in medicinæ commendationem* Pariſ. 1560. 8. Falc.

Mich. Barth *oratio de* Thoma Linacro Lipſ. 1560. 8. Tr.

Ej. Hippocratis *aphoriſmus* 12. *ſectionis VI. in diſputationem vocatus* Lipſ. 1573. 4. Hef.

Ej. *epiſtolæ ad* Pithopoeum de chemia, ſunt in Scholzianis.

Petri Lotichi Secundi, poetæ, exſtant *theſes aliquot medicæ* 1560.

Leonhardus Thurneisen *zum* Thurn, familia honeſtiſſima Baſileenſi natus, chemicus, errabundam vitam duxit, & aliquamdiu in aula Brandenburgica vixit.

Ej. προκατάληψις *oder præoccupatio durch XII. verſchiedene Tractätlein gemachter Harnproben* Francf. 1571. fol.

Ej. *interpretatio oder Erklärung der fremden, unbekannten Wörter, Character und Nahmen des* Theophrasti Paracelsi Berlin 1574. 12. Tr.

Ej. *Archidoxa darinn Ausziehung alle Subtilitäten aus Metallen, Steinen, Wurzeln, Säften &c.* Münſter 1669. 4. B. B. Berlin 1575. fol. Tr. Septem planetas iisque ſubjecta ſeptem metalla & plantas recenſet.

Ej. ευπαραδηλωσις *d. i. ein genugſame Erklärung der Archidoxen* Berlin 1575. f.

Ej. *quinta eſſentia höchſte Subtilität der Medicina und Alchimia* Leipzig 1574. Tr. Münſter 1670. 4. B. B. Plantarum diverſæ pro regionem varietate vires.

Ej. *Erfindung und Beſchreibung des Harnes und Beſchreibung von Probierung des Harns auch Erkenntnis des ganzen menſchlichen Körpers XII. Bücher* Berlin 1576. fol. Pl.

Ej. *Piſon der erſte Theil von kalten mineraliſchen und warmen Waſſern, ſamt der Vergleichung der Plantarum und Erdgewächſe &c. X. Bücher* Francf. 1572. fol. *. Pondera ſpecifica aquarum, elementorum proportiones, & cum plantis adfinitates enumerat, conteſque facit calaminthæ analogos &c.

Ej. *onomaſticum polygloſſon multa pro medicis & chirurgis continens* Berlin 1574. 8. L.

Ej. *βεβαιωσις τȣ αγονισμȣ wie die neue Erfindung des Harnprobierens geweſen iſt* ib. 1576. fol. *. Urinæ analyſis per pondera & deſtillationem: ſal, ſulfur & mercurius urinæ, ex quibus præſagia deducit.

Ej. *hiſtoria & deſcriptio plantarum omnium tam exoticarum quam indigenarum* Berlin 1578. fol. * cum miris eſſentiis, & aliis medicamentis ex plantis paratis.

Ej. *μεγαλη χυμια* Berlin 1583. fol. *. Alchemiſticum opus & aſtrologicum, plenum medicamentorum chemicorum, quæ deſcribit, & hiſtoriolas mirificas narrat. An ſani ſit ſenſus vix dixeris.

Ej. *Verantwortungen auf die Schmächſchriften* Franc. Tollo Greifswald. 1580. 8. Tr.

Andreæ Ellinger *Reiſe- und Kriegsapotheke, darinn nicht nur die beſchwerlichſten Krankheiten des Menſchen Leibes vermeldet, ſondern auch die geheimen Medicamenta Chymica beſchrieben werden* Zerbſt 1602. 8. * edente Agapeto Kozer, chemico. Medicamentorum formulæ: tincturæ lapidum pretioſorum, coralliorum, olea, etiam Receptæ, ut vocant, ad morbos ſingulos. Acc. Fedronis *medicamenta ad morbos, tum brevis cenſus morborum cum medicamentis priorum & ſuis.*

Ej. *de eryſipelate* Lipſ. 1560. 8. Tr.

Ej. *Rathſchlag wie man ſich zur Zeit der Peſt præſerviren und ſo man damit behaftet curiren ſoll* edente Joh. Wittich Lipſ. 1587. 4.

Ej. *Hippocratis aphoriſmorum ſelectarum maximeque ſententiarum paraphraſis poëtica* Francof. 1579. 8. Sic in Hipp. *prognoſtica.*

Conſilia aliqua ſunt in Wittichianis.

Ej. *von rechter Extraction der ſeeliſchen und ſpiritualiſchen Kräften aus allerley Kräuter* Witteberg 1609. 4. Thomas.

Guilielmi

Guilielmi Varignanei *de febrium diſpoſitione* Lion 1560. 8. L. An antiqui alicujus Varignanæ.

Dominici Reulin *de recto cibariorum ordine ſalubrique uſu* Bourdeaux 1560. Verdier.

Domenico Romoli *dei condimenti de tutte le viande* Venet. 1560. 8.

Guido Desiderius *compendium Philonii* Valesci edidit Lion 1560. 8. vide T. I. p. 455.

Bernardinus Scardeonius *de antiquitate urbis Patavii & Cl. viris Patavinis* Patav. 1561. fol. B. Bun.

Abraham de Balneis hebræus, circa a. 1560. vertit Galenum *de placitis* Hipp. & Plat.

Pauli Eber theologi l. *de puella exſtatica* Friberg, in Miſn.

§. CCCXI. Anutius Foesius.

Foes, Diviodunenſis, ex Mediomatricibus, vir doctus, magnus Hippocratis interpres, ex Schola Pariſina.

Edidit primum Hippocratis *de morbis vulgaribus librum ſecundum reſtitutum, commentariis ſex, & latinitate donatum* Baſil. 1560. 8. L. 1618. Tr.

Deinde *Oeconomiam* Hippocratis *alphabeti ſerie diſtinctam, in qua dictionum apud* Hippocratem *omnium, præſertim obſcuriorum, uſus explicatur* Francof. 1588. fol. *. Genev. 1662. fol. Lexicon Hippocraticum ex ipſius auctoris diverſis collatis textibus, ex Galeno, Erotiano, aliis Græcis ſcriptoribus, etiam ſcholiaſtis collectum, quo certe vir Cl. immortaliter de Hippocratis lectoribus meruit.

Demum *opera omnia* Hippocratis quæ ſuperſunt recenſuit, novam verſionem adjecit, edidit Francof. 1595. 2 vol. *. 1603. f. Lind. 1620. f. Lind. Genevæ recuſam 1657. f. *. Quibus ſit Græcis exemplaribus uſus, quæ alia vir Cl. præſtiterit, diximus, cum de Hippocrate referremus: ad quemvis nempe librum Hippocrati adſcriptum ſuum adjecit judicium, uti pro legitimo eum habebat, aut pro ſuſpecto. Deinde notas adjecit, auctas ex Hieronymi Mercurialis codicibus, exque Celso aliiſque fontibus, ad definiendum de vero cujuſque vocis ſenſu idoneis, & ad conſtituendam veram lectionem ducentibus. Varias demum lectiones ex duobus codicibus deſcriptas ſubjecit.

Ej. *Pharmacopœa, medicamentorum omnium, quæ hodie in officinis exſtant, tractationem & uſum ex antiquorum medicorum præſcripto continens* Baſil. 1561. 8. Lind. Ex Brassavola & J. Sylvio ſua habere Joubertus.

§. CCCXII. Theodorus Zwinger.

Theodorus Zwinger, vir gratioſus & magnæ ſuo ævo famæ, liberalis, ut ſuo cum damno medicinam faceret, Baſileenſis, gentis medicæ auctor, quæ etiam nunc poſt duo ſecula floret, ut duo Zwingeri cathedris medicis præſideant.

Ejus viri diximus in Galeni *de conſtitutione artis medicæ tabulas & commentarios* Baſil. 1561. fol. *, & *in artem medicam* Galeni *tabulas & commentarios*, anno etiam 1561. fol. * excuſos. Verſionem utriuſque libelli dedit, prioris a V. Trincavellio profectam, alterius a N. Leoniceno. Deinde multo labore Galeni placita in tabulas conjecit, quæ poſſint pro commentariis eſſe.

Similem laborem repetiit, ut pariter monuimus, in XXII. Hippocratis *libellos*, tamen ut textum Græcum addiderit, ex veteribus codicibus emendaverit, Cornarii verſionem correctiorem reddiderit, paſſim etiam veram lectionem reſtituerit. In tabulis Hippocratis placita ex Aristotele aliiſque Græcis explicat, qui liber ſit pro commentario. Prodiit Baſil. 1579. fol. *.

In *Theatro vitæ humanæ* Baſil. 1571. fol. 4. vol. B. B. voluminis III. liber 2. eſt de philoſophia naturali & de medicina. Hiſtoria artis, & alia hiſtorica, ex veteribus decerpta, ad prudentiam medicam, ſtudia medica. In vol. VII. de temperantia & abſtinentia. Volumen XVII. totum huc facit, quo agit de vitæ duratione, reſtitutione, ſanitate, morbis, actionibus corporis humani læſis, de rebus non naturalibus, de morbis & ſymptomatibus, juſto & amplo volumine. Sed & artium occaſione, & alias, multa ſparſa ad rem medicam facientia in immenſa compilatione intercedunt.

Phyſiologia a filio Jacobo Baſil. 1610. 8. edita, aliqua habet pathologica BB.

Aliqua *conſilia & epiſtolæ* ſunt in collectione Laurentii Scholzii T. III. IV.

Ej. *Diſp. de dolore* Baſil. 1583. 4. *.

§. CCCXIII. Laurentius Joubert.

Valentinus, J. Sylvii diſcipulus & J. Argenterii atque Fallopii, univerſitatis Monſpelienſis profeſſor & cancellarius, vir doctus, læti & erecti ingenii.

Ej. *paradoxorum decas prima* primum prodiit Lion 1561. 8. Rast. recuſa cum altera ib. 1566. 8. Rast. & in operibus omnibus. Pleraque ſunt argumenti practici. Vere calida eſſe, non effectu ſolo, ſed ipſa ſua natura, quæ calida dicuntur. Dari veros & per integros annos aſitos, propriis etiam exemplis productis, confirmat. Aquam pluvialem ſaluberrimam eſſe. Serum lactis refrigerare quidem, cæterum non eſſe frigidum, & conferre in quartana cum pruritu ſenili conjuncta. De naturæ providentia. Fibrarum rectitudinem in revulſione facienda non debere

bere obſervari; ſed corporis rectitudinem, idemque latus. Revulſionem non neceſſario fieri ad partem maxime remotam.

In *ſecunda decade.* Nullas febres, & ſalubres etiam minus, fieri a putredine humorum, ſed utique a fervore vel uſtione. Bilem præcipuam febrium eſſe materiem, aque bile febres potiſſimum cieri Materiem febrium in corde contineri, non in aliis viſceribus, neque in corporis habitu, neque aliam ſedem materiei febrium intermittentium eſſe & continuarum. Attractionem fieri a ſimilitudine ſubſtantiæ. Purgantia medicamenta humores a corporibus noſtris adeo non adtrahere, ut potius fugent, & per antipathiam ſuum opus perficiant. Sic alexiteria venena expellere, non extrahere. Non poſſe venena ad certos dies dari.

Subjectæ ſunt *octoginta propoſitiones paradoxæ brevibus theſibus propoſitæ*, etiam practicæ, quæ multa continent ſcholarum placitis adverſa.

Cum ſuis *paradoxis* adſeclas antiquitatis laceſſiviſſet, eorum pluſculi in eum inſurrexerunt, quibus noſter reſpondit, quæ reſponſiones in T. II. *operum latinorum* continentur. Practici argumenti eſt defenſio primi paradoxi, medicamenta non effectu ſolo, ſed ipſa ſua natura calida eſſe &c. Acriter quidem ſcribit, ut oſtendat liberum ſe hominem eſſe, & a GALENO audere diſſentire; ſed neque a facetiis abſtinet. Dari utique vera exempla diuturnæ aſitiæ.

BRUNONI SEIDELIO, humorum putreſcentiam defendenti, ita reſpondet, ut ratiocinatione potius quam experimentis utatur, & de vera putredine ſe agere moneat: adjecit SIMONIS SIMONII *pro* JOUBERTO ſcriptum *examen ſententiæ* BRUNONIS SEIDELII Lipſiæ datum a. 1577. & ſubjungit ſuam provocationem a BRUNONIS SEIDELII ſententia, & porro negat, humores vere in vivo homine putreſcere.

EJ. *de peſte* liber unus. Acc. *duo tractatus de Quartana febre & de paralyſi* Lion 1567. 8. *. Gallice vertente GUILIELMO des INNOCENS Paris 1576. RAST. *Secrets contre la peſte avec Conſeil contre la famine & regime de ſanté* Paris 1586. 8. Genev. 1581. 8. RAST. Laudat in præfatione STAPEDIUM, cui librum ſuum dicat, qui Lugdunum peſte liberaverit. Cæterum ipſe noſter ad alienas utique obſervationes ſcribit, neque quidquam habet proprii. Monſpelii unicam domum peſte fuiſſe infectam. Ovium morbum habet, *la Clavelée* dictum. Luna ſilente pueros & ſenes magis periclitari, luna plena homines robuſtos. Venerem ſub auroram in coenato, & huic ſoli permittit. Bolum Armenam vehementer laudat; eo etiam remedio ſanatum fuiſſe, quem aura venenata antimonii perculerat. Quartanam febrem aceto tribuit, certe in puellis humorem melancholicum generanti, & ipſi atræ bili ſimillimo. Minus malam eſſe quartanam, quæ ab aduſto ſanguine fiat, deteriorem, quæ ab atra bile. Corpus ab ea febre emendari, & rariſſime quemquam a quartana bis impeti. Paralyſin ab humiditate & mollitie nervorum oriri; eam paralyſin luna nova invaleſcere; lunæ motu cerebrum & medullam ſpinalem intumeſcere, luna ſilente & decreſcente uberiorem eſſe pituitam.

Ejusd. *medicinæ practicæ libri III. Accedit Iſagoge therapeutices methodi. De adfectibus pilorum & cutis, præſertim capitis: de adfectibus internis partium thoracis ir. alter* Lion 1567. 8. (*a*). Ita C. Gesner. *Praxis medica Therapeutica Iſagoge* & *de adfectibus pilorum & cutis* Lugduni etiam prodierunt 1577. 8. Trew. (*b*). Sic *medicinæ practicæ* L. III. *priores* Trew. tum 1578. 16. Linden.

Ego quidem in operibus omnibus legi. Practica tota eſt Galenica multis cum formulis.

Iſagoge ejusdem ſaporis, aliquanto fuſior, remedia multa Arabica, etiam pretioſi lapides.

Pharmacopœa edente J. Paulo Zangmeister prodiit Lion 1579. 8. L. Gallice Lion 1588. 8. Houss. Præmittitur critica recenſio ſcriptorum de Pharmacopœa. Deinde ipſa medicamenta, cum præparatione cujuſque & formula. Aliqua paſſim emendavit.

Ej. *oratio de præſidiis futuri excellentis medici* Genev. 1580. Gesner in Bibliotheca.

Porro in *collectione operum*, inque Tomo I., continentur *opuſcula octo*, quorum antiquiorem editionem non invenio.

Ej. *opuſcula olim diſcipulis ſuis publice dictata quæ nunc* J. Postius *excudere curavit* Lion 1571. 4.

Inter ea huc pertinent *adnotationes in* Galeni *l. de differentiis morborum* dictatæ a. 1564. ratiocinia nempe ad ſcholarum ſaporem.

Ejusd. *libellus de eſſentia & cauſa convulſionis, quæ non ſit in repletione, neque in evacuatione.*

Ej. *dictamen in adfectus cerebri.*

Ej. *pharmaceutica ars componendi medicamenta* diverſa a *pharmacopœa*, quam diximus, ut potiſſimum generalia encheireſium pharmaceuticarum hic tradantur.

Ej. *de ſyrupos conficiendi modo & utendi ratione libellus.*

Ej. *Quæſtiones medicæ I. faſciculus.* Pertinet ad quæſtiones, ut nunc vocantur, inaugurales, anni 1567. In febre ſyncopali medicamentum purgans adminiſtrari debere, incraſſans idem, adſtringens, parum calefaciens. In omni ſynocho frigidæ potum uſui eſſe poſſe. Carbunculi & gangrænæ non eſſe eamdem curationem. Materiam hepatis non debere prius coqui quam evacuetur &c.

Alter faſciculus eſt I. Hucherii.

In

(a) Dedicatio eſt anni 1577. Sed J. Ant. Saracenus de hoc opere præfationem apologeticam jam a. 1572. edidit.

(b) Præfationes ſunt a. 1576. An error eſt in Gesneri numeris?

In T. II. reperitur *liber de urinarum differentiis*, *cauſis*, *indiciis*, juſtum opus. Quid poſſit ab urina ſperari, tamquam ſigno. Colores ejus, eorum cauſæ. Conſiſtentia, puritas aut turbulentia. Odor, quantitas, contenta. Intercurrunt tamen ſubinde propriæ neque inutiles Cl. viri adnotationes, ut hydropis uteri pro graviditate habiti, arenularum urinæ criticarum. Pleraque ex veteribus.

Ej. *libellus de iteranda ſæpius phlebotomia*, datus a. 1569. In cacochymia melius purgari quam ſanguinem detrahi.

De eadem re ALEXII GAUDINI objectio, & reſponſio JOUBERTI.

G. RONDELETII, quem noſter plurimum amavit, *vita* & ſcriptorum cenſus, morbusque funeſtus ex hæmorrhoidibus fruſtra inciſis. In unum Chriſtum moriens fiduciam poſuit.

L. *de variola magna*. Sola theoria, abſque curatione. Propaginem eſſe variolarum in India aſperiorum. Spem eſſe olim mitiorem futuram.

Ej. *lib. de gymnaſiis veterum*, *eorum partibus*, *præfectis*, *exercitationibus variis*.

Ej. *de balneis Romanorum & Græcorum:* eorum ſtructura, cameris variis. In Theſauri A. H. de SALENGRE Tomo I.

Ej. *opera latina omnia* prodierunt Lion 1582 f. 2. vol. *. Francof. 1599. fol. 1668. fol. BAS. poſt mortem auctoris, qui tamen dedicationem ſcripſerat.

Sed præterea ſcripſit *diſcours populaires touchant la medecine & le regime de ſanté* P.I. & II. Bourd. 1579.8.1587.8.abſque locoHo. Avignon.1586.12.TR.Rouen 1601.8.*. Antwerp. 1600. 8. Lion 1608. 8. Italice Flor. 1592. 8. Pars I. a. 1578. dicata eſt Reginæ MARGARITÆ VALESIÆ. In libro I. medicina contra vulgi præjudicium defenditur. Alter liber, liberiori quidem ſtylo ſcriptus, pertinet ad generationem. Tertius de graviditate; IV. de partu. V. de lactatione, quam a matre ſevere exigit.

Pars II. imperfecta, neque enim 40. deſtinatos & promiſſos libros implevit, tota fere ad victus rationem pertinet. B. CABROLIUS editor a. 1579. ſe excuſat, inconſulto JOUBERTO librum ſe edere, & JOUBERTUM ab invidis accuſatum tuetur: Veniam edendi ſe accepiſſe a nepote viri CHRISTOPHORO de NEUFCHATEL. Diætetica multa. In caloris abuſum. De malis morborum theoriis. De vini abuſu liberique in febribus victus: de calore lecti æſtivi, & neceſſaria ejus lecti mutatione, de feneſtris aperiendis; de frigidiuſculi potus in febribus utilitate. Contra vulgare præjudicium, primam venæ ſectionem ægrotum certo ſervare. Caniculam purgationem alvinam non excludere. Fungos & boletos non nocere. In calumnias medicis inpactas. Porro vocum explicationes.

ISAACUS JOUBERT LAURENTII f. aliqua *paradoxa* gallice edidit.

In *tr. du Ris*, quem in anatomicis citavimus Lion 1560. 8. 1579. 8. * & alias excuſo, aliqua pauca huc faciunt, de riſu vitioſo, de riſu Sardonio a vulnerato

nerato diaphragmate excitato; de utilitate medica riſus, de ejus nimii noxa, maliſque & mortibus inde ſequentibus.

Subjecta eſt *verſio epiſtolæ* HIPPOCRATIS *ad* DAMAGETUM.

In Chirurgicis (*a*) dixi *commentarium in* GUIDONEM de CAULIACO.

§. CCCXIV. LEVINUS LEMNIUS.

Zirikzeæ in inſula *Schouwen* medicinam fecit. EJ. l. *de habitu & conſtitutione corporis, quam Græci* κρᾶσιν, *triviales complexionem vocant*, Libri II. prodierunt Antwerp 1561. 8. *. Francof. 1596. 12. TREW. 1604. 12. Erford. 1582. 8. L. 1617. 12. Jen. 1587. 8. TR. Italice Venet. 1569. 12. Temperamenta, etiam compoſita, eorumque vitia, & præſidia, quibus poſſunt emendari. Victus cuique ætati, morboſo etiam ſtatui cuique conveniens. Morbi varii, qui temperamenta ſequuntur.

EJ. *de miraculis occultis naturæ* L. IV. Iterum *de vita cum animi & corporis incolumitate recte inſtituenda l. I.* Antwerp. 1561. 8. TR. 1564. 8. LIND. Colon. 1567. 8. WILLER. 1572. 4. B. Tig. 1574. 8. TR. 1581. 8. *. 1588. 8. TREW. Gandavi 1571. 8. L. 1593. 12. TR. 1604. 12. L. 1611. 12. LIND. Francof. 1591. 16. HAENEL. 1605. 8. ſed ea editio videtur Germanica eſſe, tum Leid. 1666. 12. L. Germanice vertente JACOBO HORST Lipſ. 1562. 4. TREW. 1605. 8. Gallice Pariſ. 1674. 8.

Multiplex farrago ratiociniorum, hypotheſium, hiſtoriarum. Practici generis ſatis multa. De pica, de lumbricis inteſtinalibus. Morbos ab humoribus inferri, non a dæmoniis. Multos melancholicos, etiam qui alienis linguis loquuntur, male pro dæmoniacis haberi. Epilepſia. Lethargicos ſyncopticos non continuo ſepeliendos. Noctambuli. Luem veneream nuper mitiorem eſſe redditam. Diætetica varia. Proceritas, quæ per morbos ſubnaſcitur. Anni climacterici & dies critici. Vermis lingualis canum & hydrophobia, adque eam utilis demerſio in oceanum, ad vulnus ipſum vero pulvis præcipitatus (ex hydrargyro). Ægros obeſos æſtu accedente periclitari, tabidos refluxus tempore exſtingui. Dextrum oculum ſiniſtro fere obtuſiorem eſſe.

Altero libello ſobrietatem commendat, tum moderationem, & virtutis ſtudium.

Utcunque hunc faciunt libri tres mihi non viſi, ſed LINDENIO dicti. Primus *de aſtrologia* Jen. 1587. 8. L. Secundus *de præfixo ſtatutoque vitæ termino* recuſus Leidæ 1638. 12. Tertius *de honeſto animi & corporis oblectamento, & quæ exercitatio homini libero conveniat potiſſimum, ſimul de victus temperantia & ruſticæ vitæ dignitate* Antwerp. 1554. 8. Ita LINDENIUS.

(a) I. p. 235.

§. CCCXV.

§. CCCXV. Varii.

Antidotarium, *ſ. de exacta componendorum miſcendorumque medicamentorum ratione* L. III. ex Italico ſermone (a Carolo Clusio) latine factum Antwerp. 1561. 8.

Michaelis Gavalda, Dertoſani, *Quæſtio medica de pleuritidis phlebotomia cum nova epitome.* Colloquium duodecim virorum medicinæ vacantium de dolore renum & coli paſſione. Utrum phlegmone incipiente in altero crure ſit ſanguis mittendus ex reliquo crure vel ex brachio. Aliud colloquium medicum, Stephani præceptoris & Ricardi diſcipuli, de febre hectica. Dubium inter duos ſocios, de ſanguinis miſſione in angina. Schema ſ. figura typorum compoſitorum, ubi corrigitur Galeni textus in libro de typis. *Epiſtola medica* ejuſdem auctoris. Valentiæ 1561. 8. Seguier.

J. Bapt. Peregrini *de cauſa continente deque morbo fiente diſceptatio* Bonon. 1561. 4. Falc. Tr.

Ej. *de ratione cognoſcendi ſigna & cauſas morborum* Bonon. 1563. 4.

Ej. *adverſus philoſophiæ & medicinæ calumniatores apologia, Accedit* Ferdinandi *Abduenſis oratio contra juriſprudentiæ vituperatores, quæ manifeſto declarat, leges plurimum medicinæ philoſophiæque artibus anteponendas eſſe* Bonon. 1582. Boehmer.

Ferdinandi Cassani *quæſtiones duæ.* 1. *quod ſanguis & pituita natura in venis ſint;* 2. *quod ſedimenta ſanorum & ægrorum ejuſdem ſint naturæ* Neapol. 1561. 8. L.

Ej. *quæſtio medica, quod tertiana exquiſita non ſit morbus acutus adverſus recentiores, cum brevi apologia* Neapoli 1564. 8. Tr.

Ej. *de mannæ viribus & eſſentia* Neapoli 1567. 8. Tr.

Louis Collado, prof. Valentini, *Iſagoge ad faciendam medicinam ex* Hipp. *&* Galeni *monumentis.* Valentiæ 1561. 8., quæ eſt ſecunda editio. C. de V.

Ej. *epitome medica in* Galenum *de ſanguinis miſſione, practica, & commentaria in* Galeni *libros methodi medendi* V. VII. XII. *Comm. in libros de methodo medendi a* IV. *uſque ad* XI. *Pharmacorum omnium quæ in uſu ſunt apud noſtros pharmacopœos enumeratio* Valentiæ 1561. 8. C. de V.

Ej. *de indicationibus* l. I. Valent. 1572. 8. Lind.

Cæsar Odonus Bononienſis. Ej. ſunt *Diſputationes* 1. *an rhabarbarum in propria ſubſtantia alvum ſolvat magis quam in infuſione.* 2. *an in quovis humore evacuando ſit exſpectanda concoctio* Bonon. 1561. 4. *.

Ej. *de urinarum differentiis, cauſis & indiciis methodus* 1658. 12.

Taddæi Chaggai ab Hagit *metopoſcopia* 1561. Wolf.

Roberti Vallensis *de veritate & antiquitate artis theoricæ* Pariſ. 1561. 12. Falc.

Andreæ Tiraquellii *commentarii de nobilitate* Baſil. 1561. fol. B. B.

Multa ad laudem artis medicæ & ad medicorum dignitatem. Ej. una prodiit *elenchus alphabeticus medicorum veterum*, cum *Bibliotheca græca* FABRICII recuſus, paſſim certe vitioſus, locis veterum male citatis plenus, librisque nunquam editis.

BARTHOLOMÆUS REUSNER *de febribus* l. I. Breslau 1561. 8. L.

Norma ſ. regula equorum Bonon. 1561. 4. ad morbos.

CL. ZORINI *remede & maniere de vivre contre les fievres peſtilentielles* Paris 1561. 8. FALC.

J. STUBING *de peſtilentia* l. III. *de venenis* l. I. Wien. 1561. 8. LIND.

Enchiridion, vulgo vocant diſpenſatorium, compoſitorum ab antiquis & junioribus archiatris medicamentorum Lion 1561. 16. L.

THOMÆ HOLLYBUSH *excellent phyſik book for alle the griefs and diſeaſes of body out of the almaigne ſpeech* London 1561. fol. AMES. Auctorem germanum ignoro, unde ſumſerit T. H.

Lego etiam EJ. *the homish apoticary* Cöllen 1561. pariter ex germanico verſum.

ISABELLA CORTESE *ſecreti medicinali artificioſi ed alchimici* Venet. 1561. 8. BUR. 1565. 8. d'ETR. Germanice Hamb. 1592 8. 1596. 8. TR.

MICHAEL DUSSEAU *Enchiridion ou manuel des myropoles traduit & commenté* Lion 1561. 4. 1613. 8. UFF. Genev. 1656. 12. FALC. Annon CORDI.

AGOSTINO COLUMBA *natura de cavalli e le medicine appartenenti a loro* Venet. 1561. 8. cum F. GRISONI, & 1622. 8. CARLS.

S. E. S. X. *recueil de pluſieurs ſecrets utiles tant pour l'ornement que pour la ſanté du corps humain, tirés des Grecs & Latins. Tr. des diſtillations d'eaux imperiales, d'ange, de naffe* Paris 1561. 8. VERDIER.

ANDREÆ MAXIMI *comm. in* MESVEN Venet. 1561. fol. 1575. fol. LIND.

J. SPITHOVII *oratio in funere* JACOBI BORDING Witteb. 1562. 8.

CCCXVI. D. LEONUS. A. SCHNEEBERGER. WITTICH.

DOMINICUS LEONUS, Luccenſis, Profeſſor Bononienſis. EJUS *methodus curandi febres tumoreſque præter naturam ex Græcorum placitis deſumta* Bonon. 1562. 8. TR. &c.

EJ. *de morbo gallico caput*, ex hoc opere excerptum, exſtat in collectione LUISINI. Monet ASTRUCIUS, LEONUM fere ſua ex MANARDO ſumiſſe, & perinde originem mali leproſo equiti tribuere: perinde argentum vivum damnare, & fiduciam omnem in ligno guaiaco ponere.

EJUS *ars medendi humanis particularibus morbis a vertice uſque ad pedes* Bonon. 1583. fol. *. Francof. 1597. 8. TR. 1627. 8. ID. Anatomen partium adfectarum cum morbis conjungit, Arabes potiſſimum ſequitur, formulaſque veterum repetit, neque boni vel proprii quidquam reperi, cum ſpiſſum volumen legerem. Catulos aut columbos per medium diſcindere, & temporibus in phrenitide imponere, auxilium eſſe veteribus non memoratum, non tamen inutile.

ANTONIUS

ANTONIUS SCHNEEBERGER, quem ſolent SNEEBERGER vocare, Tigurinus, qui CRACOVIÆ medicinam aliquamdiu fecit, *de multiplici ſalis uſu* Cracov. 1562. 8. TR.

EJUSD. *medicamentorum ſimplicium ſ. euporiſton peſtilentiæ veneno adverſantium catalogus* Tigur. 1562. 8. *. Franeker 1605. 8. FALC. Leoward. 1616. 8. recuſum a H. a BRA. Alphabeticus catalogus ad morem veterum. Antimonii drachma una (denario) ex cereviſia ſumta, multos peſte infectos Cracoviæ liberatos fuiſſe. Sed medicamentum eſſe vehementiſſimum. Oleum vitrioli ad dimidium ſcrupulum huc facit. Pulvis bombardarius. Compilatio cæterum undiquaque ſtipata.

EJ. *de bona militum valetudine conſervanda ſecundum ſex rerum non naturalium ordinem conſcriptus l.* Cracov. 1564. 8.

EJ. *gemma amethyſtus ſ. Carbunculus Æthiops*, Cracov. 1565. 8. recuſus cum ſequente libello.

EJ. *catalogus medicamentorum ſ. adverſus omnis generis articulorum dolores enumeratio* Francof. 1587. 8. *. Plures ſunt libelli. Catalogus medicamentorum ſimplicium ex tribus regnis petitorum, quorum adverſus arthritidem uſus eſt. 2. Libellus de multiplici ſalis uſu hic recuſus. 3. Gemma amethyſtus, ſ. de ebrietate, de potubus inebriantibus. 4. Duæ narrationes nuptiales de veneris uſu & abuſu, de medicamentis venerem cientibus. J. FERNELII conſilium pro epileptico.

Catalogum primo loco dictum recuſum dedit HENRICUS a BRA. Frf. 1605. 8.

JOHANNES WITTICH Arnſtadienſis.

EJ. *Reiſekäſtlein für allerhand zukünftige Krankheiten. Bericht von den extractionibus und von der theriaca Andromachi, und mithridatii Damocratis rechten Gebrauch in allerhand Krankheiten* 1560. 8. HUTH. Lego 1590 ex catalogo librorum.

EJ. *Abcontrafaytung eines ſelzamen groſſen Handes*... hae voces mihi deficiunt *ſo ſie vier ganzer Jahre lang getragen* Erfurt 1561. 4. catal. operum.

EJ. *præſervatif & curatif Regiment wie man ſich in der Seuch der Peſtilenz hütten ſoll* Eisleben 1564. forma longa.

EJ. *propoſitiones contra impoſtores artis medicæ* Eisleben 1565. f. patente.

EJ. *neuer Rathſchlag von der Hauptkrankheit* Eisleben 1579.

EJ. *kurzer Begrif de peſte* Eisleben 1578. f. patente.

EJ. *von der Herzbraüne ſo ein giftig u. beflekend Fieber iſt* Erfurt. 1581.

EJ. *præſervatio ſanitatis. Bericht von den ſechs unvermeidlichen Dingen zur Geſundheit, wie man ſich in denſelben beydes zu Hauſe als auch auf dem Lande verhalten ſoll, auf die teutſche übliche Kunſt gerichtet, mit alten rhythmis und guten Arzneyen geziert. Vermehrt mit einer Zugabe vom Meth Weinmeth Trank, Hippocras und Nectar, Honig und Volſaufen, item das reiſe Käſtlein auch von der ſchreklichen Hauptkrankheit und epidemiſchen catarrhaliſchen Fieber* 1570. 8. HUTH. Schmalkalden 1595. 8. RICHTER.

Ej. *von dem Gebrauch beſoardiſcher Steinen ſo wider alle Giftkrankheiten dienen: von dem fürnemſten edeln Steinen, harzigen Dingen, dem neuen armeniſche Balſam, fremden Wunderkräutern, Holz und Wurzeln, der neuen ſchleſiſchen terra ſigillata.* Leipz. 1589. 4. 1592. 4. *. De bezoar varii generis: de lapide tiberonis ex G. ab Orto: de lapidibus pretioſis & minus pretioſis. Reſinæ medicæ variæ. Nicotiana. Mechoacanna. Rheum, terra ſigillata, unicornu foſſile. Magnæ omnium laudes.

Ej. *von dem ligno guaiaco, Wunderbaum, china, ſarſaparilla, ſaſſafras, l. nephritico* Leipſ. 1589. 4. 1592. 4. *. Origo luis venereæ, de more, ex inſula S. Dominici repetita. Guaiacum ejus morbi veram eſſe antidotum; de ejus adhibendi modo. De ligno hinurahi Theveti, ſic porro compilatio.

Ej. *treflicher Unterricht für ſchwangere und gebärende Weiber* Leipz. 1591. 4.

Ej. *kurzer Bericht vom Hirntobenden vergiften epidemicaliſchen Fieber* Leipz. 1592.

Ej. *von eigenen Zufällen epidemicaliſcher u. catarrhaliſcher Fieber ſo* 1580. *angefangen* Leipz. 1592. 4.

Ej. *conſilium apoplecticum de ſubita morte* (Germanice) Leipz. 1593. 8. Huth.

Ej. *von der Unfruchtbarkeit der Weibern* Leipz. 1594. 4. Boehmer.

Ej. *Halilogia von Kraft und Würkung des Salzes* Leipz. 1594.

Ej. *ein vielfaltiger Bericht von der giftigen Rohtruhr* Mühlhauſen 1596.

Ej. *methodus tum ſimplicium quam compoſitorum medicamentorum, quæ apud recentiores ſunt in uſu. Acc. parænefis de præcipuis digeſtivis, ſolutivis, correctionibus medicamentorum ſimplicium minorativis & alterantibus, cum certa menſura & doſi incerti auctoris* Lipſ. 1596. 8. Sic lego.

Ej. *Vademecum ein künſtlich Arzneybuch, das erſte Stuck von Krankheiten der Mannsperſone* 1616. 4. Uff. *das ander der Weiber* Leipz. 1597. 12.

Ej. *conſilia, obſervationes atque epiſtolæ medicæ nobiliſſimorum Germaniæ medicorum. Acc. methodus componendi theriacam & ambram factitiam* Johannis Pontani Lipſ. 1604. 4 *. Plurima conſilia Johannis & Georgii Schroeteri, alia Guintheri, Erasti, Nævii, Georgii Oethei, Matthiæ Ratzenberger, Simonis Wilden, J. Pontani, Isaaci Schaller, Mauritii Thaurer, Ortolfi Maroldi, Andreæ Galinger, non multa denique ipſius Wittichii. Helleboro tamen albo auſus eſt uti. Amabat uti novis medicamentis, mechoacanna, ligno ſaſſafras.

Ej. *von dem mineraliſchen Brunnen zu Kiſſingen.* Annum ignoro.

Ej.

Ej. *proceſſus, curationes & conſilia in curandis particularibus morbis* Helidæi a Padoanis (præceptoris ſui) Lipſ. 1607. 4. Lind.

§. CCCXVII. Varii. Ad A. 1562.

J. Andreæ Nolæ, *quod ſedimentum ſanorum ægrorumque corporum non ſit ejusdem ſpeciei, adverſus* Ferd. Cassanum & *alios; quod ſedimentum in ægris non ſit ſemper pars humoris putridi, nec in eo omnes humores contineantur. Quod in febribus intermittentibus humor intra vaſa non putreſcat. Quod temere Arabes, præſertim* Avicennam, *de conjuncta cauſa redarguunt: Quod de continente ſ. contentura cauſa cum* Galeno *prave ſentiant* Venet. 1562. 4. Trew.

Gabrielis Ayala *popularia epigramata medeca. Pro vera medicina.* Antwerp. 1562. 4. Uff. *Acc. de lue peſtilenti l. & elogiorum* L. I.

Alfonsi Miranda, Archiatri R. Sebastiani, *el dialogo de la perfecion y partes del bueno medico* Lisboa. 1562. 4. C. de V.

Hector Gabaldo *in* Galeni l. *de febribus commentarius complectens, quæ ad febrium cognitionem ſpectant, fere omnia* Lion 1562. 16. L.

Petrus Arias de Benavides *ſecretos de chirurgia e ſpecialmente de las enfermidades del morbo gallico y tamparones mirrarchia y la manera come ſe curan los Indios las llagas con otros ſecretos* &c. Pinciæ 1562. C. de V. Sed Astruc. habet annum 1567, qui tamen librum non vidit. Auctor inter Indos Americæ occidentalis vixerat.

Guilielmi Marcelli *medicus deo ſimilis* Pariſ. 1562. 8. Falc.

Claudio Corte di pavia *il cavallerizzo nel quel ſe tratta della natura di cavalli* &c. Venet. 1562. 4. Boiss. huc puto facere.

J. Lonæi Boschii prof. Ingolſtadienſis, *Vorſchlag von der Peſtilenz* Ingolſtatt. 1562. 4. Trew. Latine *de peſte, nec non quo pacto ab ea præſervari quis poſſit atque liberari* Ingolſtatt. 1562. 4. *. Parvus & inutilis libellus.

Ej. *Bericht von der Podagra und Gliedſuchten* Ingolſtatt. 1562. 8. Tr.

Ej. *de optimo medico ex medicinæ auctoribus*, exſtat inter *orationes Ingolſtadienſes.*

Balthasar Conradini *Unterricht wie man ſich in der Peſtilenz halten ſoll* Inſprugg. 1562. 4. Tr. Augſpurg 1564. 4. Id.

Ej. *febris miſcellanea Hungarica* θηριώδης Augſpurg. 1574. 8. Trew. Poſt Jordanum primum febrem Hungaricum deſcripſiſſe lego.

J. Hebenstreit *Regiment peſtilenziſcher Fieber, ſo jezt in Düringen u. andern Oertern die Menſchen überfallt, wie jedermann ſich dafür bewahren mag ſamt Erzählung der Arzneyen dazu dienlich* Erfurt. 1562. 8. Trew.

Ej. *Arzneyſchatz in der Peſtilenz* Erfurt. 4. An diverſum opus.

Ej. *wie man ſich in der Aderläß hütten ſolle* cum aliis ejus arg. excuſ. 1599. 8. *.

Regiment wie man ſich in Zeit regierender Peſtilenz halten ſoll Nürnberg 1562. 4. Gunz.

Von Regiment zur Zeit der Peſtilenz durch die Medicos zu Nürnberg geſtellt Nürnb. 1562. 4. Tr. an idem

Einfaltige Hausarzney wider die Krankheit der Peſtilenz Nürnb. 1562. 4. Tr.

Nürnberger Peſtordnung 1562. 4.

Eusebii Menii *oratio de vita* Jacobii Milichi Witteberg. 1562. 8.

De doſibus ſ. de juſta quantitate & proportione medicamentorum opuſcula illuſtrium medicorum Venet. 1574. 8. *. Lego jam a 1562. 8. prodiiſſe. Libellos hic conjunctim excuſos ſeorſim diximus, M. Curtii, B. Victorii, B. Montagnanæ, Gentilis Fulginei, P. de Garbo, Alchindi, G. Rondeletii & Petri Gorrhæi.

Batt. *de* Rubeti *oſſervazioni de aſtrologia ed altere appartenenze circa della medicina e mutatione di tempi* Firenz. 1562 4. Tr.

J. Carvinus, Montalbaneus, Jacobi Sylvii diſcipulus, ſcripſit *de ſanguine dialogos* VII. *recens editos* Lion 1562. 8, *. Hanov. 1605. 12. Huc pertinent dialogus tertius, quartus & ſextus de miſſione ſanguinis, quem e directo lateris adfecti emittit, etiam in infantibus. In dialogo quinto Aſtrologiæ in arte medica utilitatem defendit. In dialogo VII. de pingui, (quod pro adipe habet) dicit. in ſanguine viſo.

Pauli Scalich, hungari, inconſtantis hominis, *ad gymnaſium Regiomontanum in vaporem ſcholia* Regiom. 1562. 8. Tr. ſi huc faciunt.

Ej. *encomium medicinæ* Baſil. 1559. 4. Weszpremi.

Fr. Sansovini *della materia medicinale* libri IV. Venet. 1562. 4. Tr.

§. CCCXVIII. Hieronymus Capivaccius.

(Capo di Vacca).

Profeſſor Patavinus, Argenterii adſecla, quo auctore plurimum uſus eſt. Minus felix fuit in medicamentorum ſelectu, ſi Conringio credas.

Ej. *opuſculum de doctrinarum differentiis, ſ. de methodis*, a Petro Angelo Agatho editum eſt Patav. 1562. 16. Lind., recuſum Francof. 1594. 12. Logici potius argumenti.

Ej. *de lue venerea acroaſes*, quas Philippus Schopfius edidit Spir. 1590. 8. Francofurt. 1594. 8. opera Annæi Teucrii Privati. In hoc morbo curando

rando eminuit, & ad magnas divitias pervenit. Decocto Guaiaci utitur: ſi tamen morbus nimis pertinax fuerit argento vivo, & ſuffumigium inunctioni præfert. Antimonium luem non ſuperare.

Ej. *methodus practicæ medicinæ omnium corporis humani adfectuum cauſas ſigna & curationes exhibens* Venet. 1591. f. 1594. f 1597. f. Tr. 1598. f. 1601. f. Tr. cum aliis operibus Francofurti ſtudio J. Hartmanni Bayer 1594. 4. Tr. Lion 1597. 8.

Ej. *nova methodus medendi lectionibus publicis explicata* Francof. 1593. 8. Lind.

Eadem forte, quæ *methodus*, *ſ. ars curativa* cum præfatione Tfucrii Annæi Privati Francof. 1594. 8.

Ej. *de urinis tractatus*, editus a L. Scholzio Serveſt. 1595. 8. Lind.

Ej. *conſilia medica aliqua* inter L. Scholzii conſilia Francof. 1598. fol. &c. & in collectione Lauterbachii Francof. 1605. 4.

Ej. *epiſtolæ aliquæ* pariter cum L. Scholzii collectione excuſæ.

Ej. *tr. de pulſibus. Expoſitio in* L. I *aphoriſmorum* Hippocratis. *De arte collegiandi & de modo interrogandi ægros* Venet. 1601. fol. Trew. Libellus *de pulſibus* etiam cum *arte ſphygmica* J. Struthii Baſileæ 1602. 8. *. prodiit, & compendium eſt Galenicæ doctrinæ.

Ej. *de compoſitione medicamentorum inſtitutio brevis* ſeorſim prodiit cum Pandectis J. G. Schenkii Francof. 1607. 12. Lind.

Ej. *medendi methodus univerſalis tabulis comprehenſa* Francof. 1616. fol.

Ej. *opera omnia* Venet. 1597. fol. Trew. v. ſupra, 1601. fol. Wachendorf Francof. 1603. fol. Lind 1606. fol. Cat. 1617. fol. Teichm. Collectio iſta continet priora opera, & præterea *de rebus præter naturam*, quæ in prioribus non reperio.

§. CCCXIX.

Gabriel Fallopius.

Vulgo ſic dictus, pagus enim a quo nomen habet *Faloppia* dicitur, & Faloppia gens Mutinenſis, cujus Tassonus in *culeo capto* meminit. Noſter Mutinenſis, profeſſor Patavinus, magnus inciſor fuit. Practici argumenti nihil edidit; cum vero a. 1563. præmatura morte ex pleuritide obiiſſet, paulatim diſcipuli prælectiones ejus ediderunt.

Primi prodierunt duo libelli, alter *de ulceribus*, alter *de tumoribus præter naturam* Venet. 1563. 4. *. Chirurgici quidem potiſſimum argumenti ſunt, ut tamen ad medicinam potius faciant capita de morbis externis, pruritu, pſora, ſcabie, lepra. Porro de curatione tumorum medica, de inflammatione, eryſipelate

pelate, œdemate, bubone peſtilente. Non nimis comtum opuſculum, neque laudes curationem improbabilem morſus animalium venenatorum. Præferas experimentum propinato opio factum.

Libellum de *ulceribus* recudi fecit BRUNO SEIDEL Erford. 1577. 4. *. ad alium codicem, & alterius anni prælectionem, ut nonnulla hic deſint, quæ habet prior editio, multa adſint, quibus ea caret. Prælectiones hæ ſunt anni 1557, pars operis maxima medicamentaria eſt.

Lectiones *de thermalibus aquis de metallis & foſſilibus* edidit ANDREAS MARIOLINUS Venet. 1564. 4. quas alias dicam.

Ej. *de morbo gallico* tr. Patav. 1564. 4. Venet. 1565. 8. 1566. 4. *. 1574. 8. *. cum PETRI AGATHI ANGELI ſcholiis & adnotationibus, recuſ. in LUISINI collectione. De morbo gallico prælectiones ſunt FALLOPII, periti & multa experti viri, ut tamen non laudes improbabile arcanum, quo ſpondet, data fide, periculum infectionis, etiam a concubitu cum gallica femina, ſe averſurum. Origines morbi a Columbo repetit, mitiorem ſuo ævo eſſe, & facilius ſuperari addit. Dari & alios morbos endemios, Piſis lienis tumorem, in portu Libonis icterum. Hepar a venerea lue nihil pati. Novum morbum eſſe, & totius ſubſtantiæ; ſpiritus primos infici, etiam nihil paſſis partibus genitalibus: hinc inter multos viros ab eadem femina ſæpe unicum infici; magis tamen infici, quibus glans penis cooperta ſit, nunquam quibus detecta, nunquam adeo Iudæos. Amorem periculum infectionis augere. Pilorum profluvium ab annis triginta cepiſſe, & ab annis 25 gonorrhœam gallicam. Venetiis malum mitius eſſe. Florentiæ & Bononiæ continuo caput adoriri & palatum erodere. Lignum ſanctum deſcribit & a Guaiaco ſeparat, legitimam curationem eſſe vult, quæ per ejus ligni decoctum obtinetur, ſancti quidem potiſſimum, id ſi præſto non ſit, Guaiaci: limaturam optimam eſſe, aquæ addi duodecuplum, calidam melius: coctione partem dimidiam conſumi debere, etiam duas tertias. Tres ex eodem ligno facit decoctiones, ut ſecunda pro potu in prandio ſit, tertia lotioni ſerviat. In thalamo clauſo, neque nimis arcto, bis de die decoctam ſumi debere, ad duodecim uncias, per dies 30, 40, demum 60, in morbo inveterato; calide vero bibi debere, ut ſudorem cieat. De Chinæ radice, qua CAROLUS V. adverſus gallicum morbum, atrophiam & arthritidem, feliciter uſus ſit, ipſe FALLOPIUS ad lippitudinem & ad hydropem utatur. Uncias radicis quatuor in diem decoqui debere, & per 36. dies continuari, ſudorem potenter movere. Se nihil ea radice adverſus gallicam luem effeciſſe. Sarſaparilla ſe tophos oſſeos diſſipaſſe. Ad hydrargyrum non deſcendendum, niſi fruſtra Guaiaci vis ſit explorata; ſuffumigia gracilibus ægris funeſta eſſe, certo tamen morbum tollere, & venereas ophthalmias. Inunctionem ad ſcabiem, adfine malum, valere. Noſter non probat. quod periculoſa ſit medela, & in oſſibus hydrargyrus reſes maneat, neque accedere ſe ad tentandum, niſi omnibus fruſtra factis. Idem metallum crudum devoratum adverſus vermes prodeſſe, neque quidquam habere noxii. Deſinendum, quando ſymptomata majora ſuperveniunt.

ſuperveniunt. Suffocationem inciſa vena ſe avertere. Salivæ in dies a 7. ℔. ad 10. fluere debere, & continuis per 20. dies. Mercurium præcipitatum, aſperum medicamentum, ruſticis relinqui. Symptomata excreſcentiæ vulvæ a venere, caries penis gallica; eam ſtylo Ægyptio unguento armato tangit. Ab ea phimoſis, ut per fiſtulam mingere neceſſe ſit. Bubo: melius cauſtico aperitur, quam ferro. Caries palati. Nobile opus uberius excerpſi.

Anno 1566. prodiit Venetiis 4. *. collectio *opuſculorum* cura iterum P. ANGELI AGATHI. In ea collectione libellus erat *de lue gallica*, deinde alius l. *de bubone peſtilenti.* Peſtilentiam noſter viderat anni 1540. in ea picam vidit bubone laborantem. Tertio anno, cum myropolium hactenus ob mortem heri clauſum nunc aperiretur, exſtincti omnes, qui aperuerant. Signa mali. Eſſe ubi febris exigua videatur. Nauſeam ſe extimeſcere & lividum in lotio circulum, & vellicationem narium. In peſte ſe vidiſſe veſicas per univerſum corpus effloreſcentes, citrino plenas humore. Venæ ſectio nunquam non funeſta fuit, quam tamen FRIZIMELICA imperabat. CARPENSIS ægrotos feliciter purgabat; ſe etiam in peſtilentia anni 1555. utiliter rheum dediſſe & ſyrupum ſolutivum, mannam, tamarindos. Nolles laudes legere antidoti de ſcorpionibus, quam cum purgantibus medicamentis noſter conjungit, nolles laudatas bolos, galegam, vincetoxicum, & theriacam 90. diebus ſub fimo equino ſepultam; aut amuletum arſenicale. Die 30. & 40. ſe novos bubones erumpere vidiſſe.

EJ. *de decoratione l. ſive de pinguetudine reddenda macilentis.* Id fieri adgreditur picatione ad veterum ſenſum, etiam in ſingulis artubus, & addit ſe feliciter experimentum feciſſe.

P. ANGELI AGATHI *arcanorum liber.* Collectitius; medicamenta pleraque ſunt FALLOPII.

Idem fuerit *ſecreti diverſi e miracoloſi del* G. FALLOPIA Venet. 1563. 8. TR. BUCHN. 1578. 8. 1582. 8. Germanice *Kunſtbuch* vertente HIER. MARTIO Auguſt. 1571. 8. TREW. 1573. 8. & *wunderbarer Secreten* III. *Bücher* Francfurt 1616. 8. Hamburg 1651. 8. TREW. Francf. 1690. 8. TR. *Neu eröfnete Geheimniſſe der Natur* cum *appendice de febribus malignis & calculo* Francf. 1715. 4. TR.

EJ. *menſchlichen Lebens gewiſſe u. ſehr nützliche Secreten* Francf. 1641. 12. HANSEN. Idem l.

EJ. *de medicamentis ſimplicibus purgantibus ...., eorum ſpecierum diverſitates, falſitates, modus propinandi, exhibendi, corrigendi.* Edidit ANDREAS MARCOLINUS, magni viri diſcipulus Venet. 1566. 4. *. Major pars operis eſt ad ſcholæ modum, & verſatur in humorum adtractione, & ejus adtractionis cauſis: num ſint a ſimilitudine cum adtractis humoribus. Rogat per omnes deos diſcipulos bonus auctor, ne velint alium humorem expurgare, præter eum, qui in vitio eſt. Præparatio humorum craſſorum & tenuium, & crudorum. Vomitus ab alvi motu diſcrimen. Tempora purgationum; medicamenta, quæ quemque humo-

rem peculialiter expurgant, doſes. Solebat noſter & ante purgationem clyſteres exhibere & poſt eam, altera die. Singula medicamenta purgantia. Limaturam chalybis, quæ decem diebus cum vino ſteterit, alvum ducere. Rheum barbarum urinam urgere. Caſſiæ partem ligneam vehementius purgare, quam pulpam. Optimum roſarum ſyrupum cum rore fieri. Scammonii doſin eſſe incertam, eſſe cui uncia alvum non moveat. Elaterio in hydrope utitur, & in expurgandis aquis mineralibus reſidibus. Sennam Florentiæ paſſim ſeri, ſeque Italica multum uti, quæ recentior ſit. Euphorbium ad drachmam unam dari poſſe. Ellebori albi violentiam accuſat.

Ej. *de compoſitione medicamentorum & de cauteriis* Venet. 1570. 4.

Ejusd. *opera omnia* Venet. 1584. fol. & auctius 1606. fol. 3. vol. *. Francof. 1600. fol. & 1606. fol. Lind. In editione Veneta anni 1606, præter ea opera, quæ indicavi, exſtat l. *de medicamentis ſimplicibus*, quo generales quædam contemplationes continentur.

Tum *commentarii in* L. Dioscoridis ad rem fere herbariam pertinent.

L. *de modo colligendi* perbrevis.

Elogium eſt in Tomasinianis.

§. CCCXX. Varii.

Johannis Marinelli Veneti, *le medicine apartenente alle infirmita delle donne* Venet. 1563. 8. Trew. 1574. 8. Gesner. Astr. Reperio etiam 1543. 4. Gallice aucta a J. Liebault Pariſ. 1582. 8. *. 1609. 8. Rast. Germanice vertente Hieronymo Martio Aug. Vind. 1587. 8. Sola cum coram ſit editio Liebalti, eaque ab interprete aucta ſit & mutata, & longe a ſimplici verſione diverſa, nolo de libro non viſo judicare.

Ej. *de peſte ac de peſtilentiali contagio l.* Venet. 1577. 4. Trew.

Ej. *commentarii in* Hippocratis Coi *opera* Venet. 1575. fol. 1619. fol. Lind. Vicetiæ 1610. fol.

De febribus ex Hippocrate in *collectione Veneta* de febribus.

Ej. *ſcholia in* J. Arculani *practicam* Venet. 1560. fol. L.

Andreæ Camutii prof. Piſani, *diſp.*, *quibus* Hieronymi Cardani *concluſiones infirmantur* Papiæ 1563. 4. Non vidi.

Ej. *excuſſio brevis præcipui morbi, nempe cordis palpitationis* Maximiliani II. *ſimulac aliorum aliquot virorum illuſtrium præter naturam affectuum* Florent. 1578. 8. *. De Cæſaris morbo concertatio adverſus J. Cratonem. Laboraverat jam a. 1571. viribus hactenus uſus integrioribus: fulvum noſter vinum imperabat, Crato oligophorum. Ab a. 1575. & 1576. catarrhus longus ſupervenit, huic cordis

cordis palpitatio. Aloen noſter ſuadebat, rejiciebat venæ ſectionem, tum cerviſiam amaram. Ventum eſt ad virginem Ulmenſem, & vita CÆSARIS ſucco papaverino tuenda data. Porro conſultationes aliquæ ad JULIUM ALEXANDRINUM, potiſſimum de cauteriorum in podagra uſu. In febre acutiſſima ſanguinis uncias 25. & ultra mitti voluit.

BALTHASARIS MAYROLA *compendioſa methodus in morbis acutis curandis* Papiæ 1563. 8. LIND.

BENEVENUTI BORDONI *diſputatio continens theoremata logica, mathematica, naturalia & medica* Patav. 1563. 4. LIND.

ONUPHRIUS BRUGUER Barcinonenſis medicus. EJUS eſt *novæ & manifeſtæ deſtillationis quæ civitati Barcinonenſi ac finitimis circiter hyemale ſolſtitium anno a Chriſto nato* 1562. &c. *accidit brevis enarratio* Barcinone 1563. 8. C. de V.

BERNARDUS TOMITANUS, Patavinus, medicus & philoſophus, qui dialecticam docuerat, ſcripſit circa a. 1563. *libros duos de morbo gallico*, qui exſtant in collectione LUISINI. Novum morbum eſſe, & ex impura venere concipi. Certam ſalutem eſſe a ligno guaiaco, majori cum periculo hydrargyrum adhiberi.

JEAN MASSE *l'art vetérinaire ou grande maréchallerie* Paris 1563. d'ETR.

PIERRE ANDRE' *traité de la peſte & de la cure d'icelle* Potiers 1563. 12. FALC.

NICOLAS HAULTPAS *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *latine verſi cum luculentiſſimis commentariis* Duaci 1563. 4. L.

J. MANLII *libellus medicorum variorum experimentorum* Baſil. 1563. 12. FALC.

SIGISMUND KOELREUTER *de arthritide* Weiſſenſels 1563. 8. 1574. 8. LIND.

EJ. *vom Harn oder Waſſer beſehen* Nürnberg 1574. 8.

HELWETTERI *librum de peſte* a. 1563. excuſum SIG. YLLINUS refutat. Theriacam improbabat.

J. CORNELIUS *de contagione* Worms 1563. 8.

SAMUEL SIDEROCRATIS ſ. EISENMENGER Brettenſis. EJ. Oratio *de methodo* ιατρομαθηματικων συνταξεων Argent. 1563. 8. ADAMI.

JACOBI JOCKISSI *de dignitate medicinæ* Francof. 1563. 4. RIV.

J. QUENTENI *tabulæ continentes ea, quæ in curatione morborum methodica conſiderantur a medicis* Erford 1563. fol. min. TREW. 1579. L.

EJ. *wie man ſich für der ſchädlichen jetzregierenden Peſtilenz bewahren ſoll kurzer Bericht u. Arzney* Erfurt 1578. 4. TR.

Apothek-rtax der Statt Annaberg Leipz. 1563. 4. Trew.

Bericht von der Peſtilenz Francf. 1563. 8. Tr.

J. Cnobloch *de febre quartana* Francof. ad Viadr. 1563. 4. Riv.

§. CCCXXI. Varii.

Ant. Fracantianus, profeſſor Bononienſis, inde Patavinus.

Ej. eſt *de morbo gallico l. fragmentum* Patav. 1563. 4. Astruc. Tr. & *recens a mendis* (correctum) a Camillo Cochio Bonon. 1564. 4. L. nihil valde mutatum, inde Venet. 1565. 8. L. inque collectione Luisini; demum cum G. Fallopii ejusdem argumenti libro Venet. 1574. 8. *. Prælectiones ſunt anni 1563. Nonniſi contagio naſci, ſed vario, etiam per veſtes pelliceas. Hydrargyrum fædam curationem præſtare & periculoſe adhiberi: inunctionem ob eam cauſam deſertam fuiſſe, nunc ob morbi pervicaciam ad eam rediri, fere altero ab hinc anno. Calidam eſſe hydrargyri naturam, & in univerſum non ſine periculo adhiberi. Neminem radice Chinæ Venetiis celebrata ſanatum fuiſſe, neque Sarſaparilla. Ipſum cætera præſtantiſſimum Guaiacum ſanguinem exagitare, epilepſiam enim factam eſſe ab ejus uſu, cum abſque cautela adhiberetur. Decocti Juniperi aut Buxi non eſſe easdem vires. In Gonorrhœa adſtringentia dat medicamenta & refrigerantia.

Ejusd. pluſcula ſunt *conſilia medica* inter Victoris Trincavellii conſilia, & aliqua in collectione L. Scholze: alia in Welschii *conſiliis*, tum in *chiliadibus*. Hæmorrhagiam 30. librarum cum febre vidit. Hypochondriacum verum ſanatum fuiſſe negat.

Codices Mſtos viri in Vindob. Bibl. recenſet Lambecius L. II. *de morbis mulirbribus, morbo Gallico, in fen IV.* Avicennæ.

Lectiones Practicæ exſtant cum Georgii Hieronymi Welschii *conſiliorum Centur.* IV. Ulm 1676. 4.

Jeremias Martius Auguſtanus, idem qui Nonum edidit, qui etiam Jacobum Grevinum *de venenis* anno 1572. fol., & Nostradamum *de confectione Alkermes* latine reddidit, J. vero Marinellum *de ornatu & regimine mulierum* Germanice Aug. Vind. 1581. 8. Idem factas a. 1566. & ſerius ad a. 1580. *obſervationes medicas centum* reliquit, quas in Italia pleraſque conſcriptas G. H. Welsch in *ſylloge curationum & obſervationum medicinalium* edidit Ulm 1668. 4 *. Curationes ſunt morborum graviorum cum medicamentis, quibus clari medici uſi ſint. Interjectæ inciſiones cadaverum morboſorum. In hominis, qui ex retenta urina perierat cadavere, nihil omnino non recte conſtitutum repertum eſt.

Ej. *miſcellanea medico chymica* cum G. H. Welschii *Exoticis curationibus* prodierunt Ulm 1676. 4.

Ej.

Ej. *Hauſarzney* Aug. Vind. 1578. 8. Trew.

J. Moibani Auguſtani, amici Gesneri, ex Schola Italica *Giftjäger ſ. antidotus cura* Guilielmi Triphyllodacni edita 1567. Obiit a. jam 1564.

Petrus Sibyllenus, Phyſicus Egranus, Cordi diſcipulus. Ejus eſt *de peſte l. abſolutiſſimus, quo natura, cauſæ & curatio proponuntur* Prag. 1564. 4. *. Totus fere liber in medicamentis eſt. Theriacam defendit, quæ etiam extus admota profuerit. Adjicit antidotum P. A. Matthioli.

Inter *conſilia medica* collectionis Scholzianæ T. VI. eſt conſilium Sibylleni *de veſicæ & renum excoriatione.*

J. Paul Pernumia. Ejus *therapeutice, ſ. nova & ſingularis medendi ratio affectus omnes præternaturales* L. VIII. Venet. 1564. 4. B. B. 1574. 4. Lind. Francof. 1596. 8. Trew. edente Tryphone Pernumia J. C. Generalia ſunt & collectanea ex veteribus.

Leonhardus Fioravanti, qui amabat eques audire, medicus periodeuta, qui etiam in Africa artem exercuit, Panormi vero totis triginta annis medicinam fecit. Idem inter primos Italos chemicis medicamentis uſus eſt, & iis ipſis inclaruit.

Ej. *ſpecchio de ſcientia univerſale* prodiit Venet. 1564. 8. 1592. 8. Carl. Trew. latine Francofurti 1625. 8. Tr. Falc. Gallice vertente Gabriel Chapuis Paris 1586. 8. Falc.

An diverſum fuerit *della ſpecchio de ſecreti rationali* Venet. 1597. 8. Carlson.

Ej. *regimento della peſte* Venez. 1565. 8. Falc. 1571. 8. Tr. 1594. 8. Tr. Germanice Francf. 1632. 8. B. Tig.

Idem L. *de lue venerea* ſcripſit, quem queritur ab Aloysio Luisino non fuiſſe in *collectionem* receptum, ne reliquos omnes obſcuraret.

Ej. *ſecreti razionali intorno alla medicina, chirurgia ed alchimia* Venez. 1600. 8. Germanice Dresd. 1634. 8. Nonne idem priori.

Ejus *teſoro della vita humana* Venez. 1570. 8. *. In l. I. pathologiam tradit, nihil a Galenica diverſam. L. II. curationes tradit medicas, quas fere unice ſuis arcanis chemicis medicamentis tribuit. Epilepſiam ſe ſanare ipſe ſibi teſtis eſt, alioſque graviſſimos morbos. In febre putrida gravi jura tamen carnium dat, & ova, carnem & caponem, & pro potu *ſtillato ſoſtanzioſo.*

L. III. *conſiliorum & epiſtolarum* plenus eſt multa laude acceptorum aureorum. Liber IV. arcana medicamenta continet, vana multa, ut argenti in aurum emendationem. Paſſim ingredientia anagrammate hactenus celat, alias contentus eſt nominare.

In *Chirurgia* ſæpe recuſa, & Venez. 1679. 8. (*a*) multi etiam morbi interni traduntur, ſuis cum remediis, & vires parum notæ medicamentorum ſimplicium, demum arcana varia aperiuntur.

Sic in *Capricci medicinali* Venez. 1568. 8. *. 1573. 8. Tr. 1595. 8. Tr. 1629. 8. & in *compendio dei ſecreti razionali* Venez. 1571. 8., tum 1588. 8. Tr. 1591. 8. Tr. 1675. 8. Tr. Germanice Darmſtatt 1624. 8. Francof. 1604. 8. Tr.

Cum circa hæc tempora vixerit Guilielmus Duchoul, vir doctiſſimus, quem hic recenſeo. Ejus *diſcours des bains & antiques exercitations Grecques & Romaines* recuſ. Weſel 1672. 4. B. Bun. ad hygieinem pertinet.

J. Balth. Vitus *de remediis peſtis prophylacticis* 1564. Weszp.

§. CCCXXII.

Varii.

Sebastiani Marcellani *prælectiones de differentiis & cauſis morborum* Patav. 1564. 16. Lind.

Hieronymi Magii *variarum lectionum ſ. miſcellaneorum* l. IV. Venet. 1564. Huc certe Lind.

Wolfgangi de Bembis ad Jacobum Carpentarium *ſuper practicam catholicam de proximo typizandam, in qua præter ſyruporum, apozematum & catapotiorum compoſitionem nova triplex helleborum propinandi methodus continetur* Rom. 1564. 8. Bur.

Alfonsi de Torres *recapitulacion de los autores griegos y latinos que tratan de los cavallos ſos enfermidades &c.* Tolet. 1564. fol.

Ej. Torei nomine *de febris epidemicæ & novæ quæ latine puncticularis vulgo Tavardillo & Pintas dicitur natura cognitione & medela* Burgis 1574. 8.

Francisco de Reyna *Veterinarii l. de Albeiteria* Burgos 1564. 4. 1602. Compluti 1623. 4. 1647. 4. idem auctor, quem ajunt ſanguinis circulationem tradere.

Henrici Stephani, idem qui *principes medicos* edidit anno 1567. fol. 2. vol. * dedit etiam *Dictionarium medicinæ, vel expoſitionem vocum medicinalium ad verbum excerptarum* Pariſ. 1564 8. *. Ex veteribus græcis collectum & doctum opus cum fuſis veterum locis. Præmiſſus Erotianus, & Galeni *vocum expoſitio.*

Guilielmi

(a) Conf. *B. Chir.* I. p. 225.

GUILIELMI RHEGINI *medicinæ exercitamentum e ſelectis utriuſque linguæ auctoribus* Lion 1564. fol.

GERARDUS BERGENSIS *de præſervatione & curatione morbi articularis & calculi* Antwerp. 1564. 8. RAST.

EJ. *de peſtis præſervatione* Antwerp. 1564. vel 1566. 8. 1587. 16. *.

EJ. *de conſultationibus medicorum & methodica curatione febrium, & dolore penis* ib. 1586. 8. LIND.

GARCIAS LOPIUS. EJ. *comm. de varia rei medicæ lectione* ib. 1564. 8. FALC. TREW.

ACHILLES PYRMINIUS GASSERUS Lindavienſis GESNERI amicus, medicus Auguſtanus, Galliam adierat.

EJ. *Unterricht wider die Peſtilenz* 1564. 4. TR.

EJ. *hiſtoria geſtationis fetus mortui in utero cum* R. DODONAEI obſervatt.

EJ. *aphoriſmi* HIPP. *methodus nova quinque libris diſtincta ab* EGLINGERO *illuſtrata cum libello de re medica non prius edito cura* C. WOLFII Sangalli 1584. 8. LIND.

EJ. *curationes & obſervationes medicæ cum* WELSCHII *ſylloge curationum Cent.* IV. editæ aliæ cum WELSCHII *conſiliis* 1668. 1698. aliæ in *chiliadibus.* Liberavit quem volebant ob datum philtrum capite plectere, quod ab eo, ſanguine nempe menſtruo, morbos varios ortos putarent, noſter oriri negat.

Epiſtola inter GESNERIANAS.

Vitam viri ſcripſit JAC. BRUCKER in SCHELHORNI *amœnitatibus literariis.*

PETRI MEMMII Herendaelii *de recto medicinæ uſu* L. I. Delphis 1564. 8. TREW.

PETRI MONTANI *de morborum generibus comm. cum* FIERÆ *cœna* Strasburg 1564. 8. LIND.

HIERONYMI MASSALII *in* HIPPOC. *de natura humana paraphraſis* Argent. 1564. 8. LIND.

ERNESTI REUCHLIN *amuletum contra peſtilentiæ contagionem jam paſſim divagantem* Magdeburg 1564. 4. RIV.

EJ. *Unterricht wider die Peſtilenz* Lubek 1577. 4.

EJ. *Sendbrief vor des J.* 1577. *Jahres Witterung und denen erfolgten Krankheiten* ib. 1577. 4. TR.

EJ. *epiſtola de medicina præſtigiatrice Paracelſi* ib. 1570. 4.

LOUIS *de* LAUNAY *de la faculté & vertu admirable de l'antimoine* la Rochelle 1564. 4.

Cum

Cum contra eum libellum J. GREVINUS ſcripſiſſet, repoſuit noſter *Reponſe au diſcours de* J. GREVIN *contre le l. de* LOUIS *de* LAUNAY *touchant la faculté de l'antimoine* ib. 1566. 4. FALC.

JACOBI CARPENTARII archiatri, *ad expoſitionem diſputationis de methodo contra* THESSALUM OSSATUM *Acad. Pariſienſis methodicum reſponſio* Pariſ. 1564. 4.

GARBICII *oratio de vita, moribus, doctrina & profeſſione* HIPPOCRATIS Tiguri 1564. 8.

JOB FICELII (alii VINCELII) *Bericht von der Hauptkrankheit und Peſtilenz* Jena 1564. 8. TREW.

EJ. (VINCEL) *Ordnung und Bericht von der jetzt ſchwebenden und regierenden Krankheit* Magdeburg 1580. 4. TR.

EJ. *von der Peſtilenz* Leipzig 1582. 8. TREW. niſi idem eſt liber.

J. J. JANTKE *Unterricht von der Peſt und peſtilenzialiſchen Fiebern* Strasburg 1564. HEIST.

J. CIRENBERGII *wider die peſtilenzialiſche Fieber für die Statt Dorn in Preuſſen* Leipzig 1564. 4. TREW.

CASPARI GELHORN, ſed anonymi, *de phlebotomia & de judicio ſanguinis miſſi per venæ ſectionem* 1564. 12. TREW.

J. de GORRIS ſ. GORRÆI & MARESCOT, *ſunt ne alia naturæ, alia morbi opera* Pariſ. 1564. 4. BARON.

§. CCCXXIII. MARTINUS RULANDUS PATER.

Freiſingenſis, medicus Laugingenſis, alchemiſta, mirarum curationum per ſua arcana perfectarum copioſus auctor, cujus pauca ſcripta legi.

EJUS ſunt *medicamenta omnia,* τα ευποριςα *cum medicina practica* Argent. 1564. 8. 1567. 12. L. Hanov. 1610. 12. ID. & *appendix de doſibus, ſ. juſta quantitate & proportione medicamentorum compoſitorum omnium* Argent. 1567. 12.

EJ. *de phlebotomia morbiſque per eamdem curandis* Argentor. 1567. 12. L. Baſil. 1587. 12. TREW.

Et *de ſcarificatione, de ventoſatione, morbisque per eam curandis, liber recens* Argentor. 1567. 12. LIND. Germanice Baſil. 1613. 8. *. Pro diverſitate morborum alias & alias venas ex veterum placitis jubet aperire. Sed & ſigna cæleſtia de aptitudine venæ ſecandæ conſulit. Vana omnia, & fruge caſſa.

EJ. *Tractatus tres de phlebotomia, de ſcarificatione & ventoſatione & de ortu animæ* cum præf. filii Baſil. 1627. 8. LIND. & cum *theſauro* RULANDINO Baſil. 1591. 16. 1628. 8. LIND. Rouen 1650. 8. ID. Bauzen 1679. 8. ID.

EJ.

Ej. *Balnearium reſtauratum, in quo curantur morbi tam externi quam interni per balnea naturalia, artificialia, inſeſſus, lixivia, ſudationes, itemque per ſcarificationes, phlebotomias, diſtinctum in libros tres* Baſil. 1679. 8. Houss. 1579 8. Tr. 1625. 8. L. qui idem eſt libellus *von Waſſerbädern, aderlaſſen, und ſchräpfen in welchem, wie alle Krankheiten durch Waſſer, Wild- und Schweißbäder, Laugen, item durch aderlaſſen, ſchräpfen geheilt werden wollen* &c. Dilling. 1568. 8. Tr. ut intelligo, & latine & germanice, tum germ. Francf. 1584. 8. Tr. Baſil. 1613. 8. * cujus operis partem poſteriorem nuper dixi, quæ verſatur circa phlebotomiam. Pars I. catalogus eſt aquarum Germaniæ ſuperioris cum elementorum enumeratione, nulli nixa experimento, viriumque pariter temerariis laudibus. Præceps ſcriptor, ut aquas Badenſes Helvetiæ bis repetat.

Aucta videtur editio eſſe *hydriatria aquarum medicarum ſectiones* IV. Dilling. 1568. 8. Lind. Prima ſectio continet rationem curandi totius corporis morbos (ordine alphabeti enumeratos) per aquas dulces, acidas & thermas. Secunda ſpecies ac vires aquarum. Tertia nomina loca & vires aquarum vel balneorum ad alphabeti ordinem. Quarta aphoriſmos de præparatione ad balnea, tempore ingreſſus, victu ſanorum, ſymptomatibus, horumque curatione.

Ej. *theſaurus medicus continens aurea medicamenta pro omni ætate & ſexu contra omnes morbos internos & externos collectus, conſcriptus pro ſuis filiis* a. 1601. *editus ſtudio* Caroli Rayger Francof. 1691. 4. * cum Spindlero, notis etiam adjectis. Empiricus libellus recenſet ſecundum alphabeti ordinem medicamenta, nulla cauſæ aut temporum diſtinctione addita, & ſæpe vaniſſima. Ita ægilopem ſanat oleo ſulfuris: aphthas oleo coryli, apoplexiam incenſo ſuccino, vel guttulis nonnullis olei vitrioli in aqua hyſſopi propinatis. Sodæ extractum eſulæ opponit, arthritidem oleo coryli curat illito: aſthma omne electuario de ſuccino. Paſſim etiam breviſſimas & empiricas curationes ſubjungit. Valde laudat terram neſcio quam ſanctam, & ejus aquam (nempe vitri antimonii cujus uſum introduxit). Non poſſis non candorem in viro deſiderare.

Ej. *Theſaurus Rulandinus, h. e. Curationes empiricæ, quæ antea in decem centurias diſſectæ prodierant, nunc in compendioſum ordinem ſecundum partium corporis ſitum ordinatæ* Baſil. 1591. 16. 1628. 8. Trew. Budiſſ. 1679. 8. Riv. 1680. 8. Trew. hic cum libb. *de phlebotomia, ſcarificatione, ventoſatione & ortu animæ.*

- Ej. *Curationum empiricarum & hiſtoriarum in certis locis & notis perſonis expertarum & rite probatarum centuriæ ſeptem* Lauing. 1594. 12. Trew. *Centuriæ decem* Baſil. 1578. 16. 1580. 16. 1591. 16. 1593. 16. ita Linden. & 1596. 16. Trew. Porro Lugduni 1618. 8. Adjecta oratione *de ortu animæ* Riv. 1650. ut paulo prius diximus, *tr. de phlebotomia, morbisque per eam curatis* Rouen 1650. 8. Falc. Centuria I. prodierat Baſil. 1581. 12. Tr. II. ib. 1580. 12. III. ib. 1595. 12. IV. Baſil. 1583. 12. Tr. V. ib. VI. ib. 1596. VII. 1585. 12. Tr. 1593. 12. Trew. Budiſſ. 1679. 8. Nic.

Secreta ſpagirica, ſ. pharmacopœa medicamentorum Rulandinorum deſcriptorum cum ſcholiis EHRENFRIEDII HAGEDORN Jen. 1676. 12. TREW.

Mere alchemiſtica omitto.

§. CCCXXIV. VARII. Ad A. 1565.

CASTOR DURANTE, Gualdenſis, archiater Pontificius, *de bonitate & vitio alimentorum Centuria in qua continentur fere omnia quæ ad rectam victus rationem inſtituendam & tuendam valetudinem pertinent* Piſauri 1565. 4. 1595. 4 *. Medicamentorum ſimplicium vires medicatæ per diſticha expreſſæ, fuſe deinde adjectis ex veteribus locis, quibus vires cujuſque medicatæ laudantur.

EJ. *teſoro della ſanita* Venez. 1586. 8. d'ETR. Germanice Francof. 1609. 4. Francof. 1613. vel 1614. 4. idem puto cum priori opus.

FRANCISCI ALEXANDRI Vercellenſis, medici, *Apollo omnium compoſitorum & ſimplicium normam ſuo fulgore irradians*, MATTHIOLI, BRASSAVOLI, *aliorumque errores inſectans* Venet. 1565. f.*. rec. 1614 4.* Francf. Radii hujus ſolis ſunt undecim, ſ. totidem formulæ medicamentorum, ſecundum quas per ſingulas compoſitiones noſter procedit, & cujuſque ſimplicia, quæ vocant, ingredientia exponit, tum compoſitionis ſcriptionem, & primus, ut quidem promittit, materiæ medicæ ſcriptores paſſim refutat, inſcius ſæpe inſcios, battologus idem & contentioſus.

EJ. *trattato della peſte e febri peſtilenti* Torino 1586. 4. FALC.

DIOMEDES CORNARIUS, JANI filius, Zwikawienſis, Archiducis Maximiliani medicus. EJUS eſt *oratio funebris* a. 1565. *habita, cum* WOLFGANGUS LAZIUS *philoſophus & medicus ſepeliretur.*

Deinde Lipſiæ 1595. 4. L. 1599. 4. * edidit l. *Conſiliorum medicinalium habitorum in conſultationibus a clariſſimis medicis tractatis.* Conſilia ſunt viginti, ſ. morborum hiſtoriæ, quos noſter cum JULIO ALEXANDRINO, J. CRATONE aliisque claris medicis curaverat. Multum tribuit in dyſenteria moſcho cervino, ſ. lemis, quæ vergente autumno de oculis cervorum eximuntur. Alvum ob ova dura comeſta adſtrictam purgante decocto per biduum continuato, aperuit. Cum capitis dolore alvoque adſtricta mireris mithridatium exhibitum, & porro conf. Alkermes aliaque calida.

Sequuntur una excuſæ *obſervationes medicæ.* Ad quartanam non probes cor leporum ſiccatum. Febris epidemica late graſſans anni 1580. Mors ex tumore gulam comprimente, ut nihil in ventriculum deſcenderet. Iſchuria, hæmorrhagia narium vehemente die decimo quarto ſoluta. Morbus gallicus ſcarifando contractus. Anulus aureus deglutitus, tertio die cum fæcibus egeſtus. Morbus inſignis ex petulante ludo.

Demum

Demum *hiſtoriæ admirandæ.* Bini homines ſtrangulati revixerunt. Perverſi ex urina judicii aliquot exempla. Fetus quatuor annis geſtatus, demum de abdomine exciſus, cum femina iterum concepiſſet, neque parere poſſet, matrem occidit. Curatio hominis debilis lapidi bezoar adſcripta. Lapis bezoar fauſto eventu datus, poſtquam ſcelerato homini arſenici drachma dimidia ingeſta fuerat. Exempla partus ex matre mortua. Aureus dens pueri Sileſiaci, pro vero. Lues bubula.

Conſilium unicum in collectione SCHOLZIANA.

HENRICUS RANZOVIUS (v. RANZOV), vir nobiliſſima ſtirpe natus. EJUS *de conſervanda valetudine l. in privatum liberorum ſuorum uſum conſcriptus*, editus a DETLEVO SYLVIO Antwerp. 1565. 8. 1580. 8. LIND. Lipſ. 1576. 8. LIND. 1582. 8. LIND. Francof. 1591. 12. LIND. TREW. 1596. 12. RIV. 1617. 16. *. Germanice vertente J. BEATO HUMMEL Baſel 1588. 8. * adjectis argumentis; iterumque curante JOHANNE WITTICH Lipſ. 1587. 4. TREW. 1594. 4. *. 1601. 4. TR. Paſſim vir nobilis patrem ſuum citat, medicinæ pariter ſtudioſum. Multæ formulæ paſſim collectæ. Frictionem ſuadet, quæ pannis fit calidis. Cæterum victus ratio ad ſaporem veterum: morborumque vulgo accidentium & incommodorum vitæ humanæ ſimilis procuratio. Alexipharmaca, ea inter antimonium.

EJ. *methodus apodemica* Lipſ. 1588. 12. L. ſi huc facit.

IDEM MACRUM edidit, multum auctum v. *Bibl. Bot.*

HUGONIS FRIDÆVALLIS, Sampauliniani, Medici, *de balneis & eorum uſu* Duaci 1565. 8. LIND.

EJ. *de tuenda valetudine* L. VI. Antwerp. 1568. 8. *. Verſiculi præcedunt, ſequuntur commentarii non breves rerum non naturalium, cum exercitationis corporis laude. Inde alimenta per ſingula, diſticho expoſita, fuſis deinde commentariis illuſtrata, ad plantas, ad animalem cibum, & condimenta. Tum potus, demum balnea, & reliquæ res non naturales. Collectio ex veteribus.

PROSPERO BORGARUCCI Aretinus, peregrinator. EJ. eſt *de peſte tract.* Venet. 1565. 8. FALC.

EJ. *fabrica delli ſpeziali* XII. *diſtinzioni* Venez. 1566. 4. CAT. 1567. 4. Ex DESSENIO & CALESTANO ſumtam eſſe lego.

ID. *de morbo gallico* in collectione Veneta LUISINI. Nullum veſtigium tumentis hepatis cum ſiphilide ſe vidiſſe. Ab inunctione facultatem generandi deleri. Guaiaci tutiorem & certiorem eſſe efficaciam, quam hydrargyri. Minime cæterum abſurdum ſcriptum.

Diſpenſatorium uſuale pro pharmacopœis Colonienſibus Colon. 1565. HEIST.

MARCI SQUARCIALUPI *difenſa contra la peſte* Milano 1565. 4. TR.

Alius fuit Medicus CAMILLUS SQUARCIALUPUS, ob religionem profugus, cujus opera promiſſa GESNERUS in *Bibliotheca* recenſet.

J. KENTMAN *de calculis qui in corpore & membris hominis generantur* Tiguri 1565. 8. * cum GESNERO *de foſſilibus*. Veræ hiſtoriæ.

EJ. *wie man ſich vor der giftigen Seuche der Peſtilenz hüten, und ſo jemand damit angegriffen wurde, was Mittel man davor brauchen ſolle* Witteberg 1568. 4. VATER.

IDEM eſt vir, plantarum & rerum metallicarum ſtudioſus, ad quem exſtant C. GESNERI *epiſtolæ*, & earum integer liber IV. Wittebergæ excuſus.

§. CCCXXV. ALII.

ANDR. GRATIOLO *de* SALO *diſcorſo di peſte appreſſo un trattato di peſte di* SALADINO FERRO Venez. 1576. 4. TREW.

IDEM AVICENNAM cum *univerſalibus medicæ ſcientiæ præceptis* interpretatus eſt, & cum ſcholiis edidit Venet. 1580. 4. GUNZ.

SIMON *de* VALLAMBERT *de la maniere de nourrir & gouverner les enfans dès leur naiſſance* Poitiers 1565. 4. FALC.

GASPAR LOPEZ CANARIO in GALENI *l. de temperamentis novi & integri commentarii, in quibus fere omnia quæ ad naturalem medicinæ partem ſpectant continentur* Complut. 1565. fol. RIV.

CHRIST. BARAVOLUS *de tempore dandi catapotia Monteregali* 1565. 8. FALC.

EJ. *de peſte* ib. eod. anno LIND.

SCIPIONIS CASSOLÆ *cum* J. FRANCISCO BOCCALINO *diſceptatio an epithematum uſus antiquis medicis cognitus fuerit* Parmæ 1565. 4. TREW.

PORCEL SARDO *informacion y curacion de la peſte de Saragoſſa* Saragoſſa 1565. HEIST.

ANDREÆ GALLI *faſciculus de peſte & peripneumonia cum ſputo ſanguineo, febre peſtilentiali* Brixiæ 1565. fol. Francof. 1606. 8. TREW. 1608. 12. ENDTER.

LUCILII PHILALTHEI *de methodo recitandi curas* Papiæ 1565. 8. L. Spir. 1581. 4.

EJUS *ſecundus Tomus conſiliorum de graviſſimis morbis* cum priori Papiæ 1565. 8. L.

NICOLAI *de* CUSAN Cardinalis, *de ſtaticis experimentis dialogi* Baſil. 1565. fol. Apud OBICIUM reperio, jam hunc virum pulſus ad numerum recenſuiſſe.

JUVENALIS

JUVENALIS LEVERONI *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos lucubrationes* Mont Reg. 1565. 4. L.

PHILIPPI MORE *hope of health wherein is contained a goodly regiment of life and the great virtues of ſeveral herbs* London 1565. 12.

CHRIST. MASSIN & GUIL. de BOISSY, E. *idem calor noſtri ortus & interitus cauſa* Pariſ. 1565.

J. CHAPELAIN & GUIL. GIBOULT, E. *pulmonum & thoracis affectum ſpirandi ſequitur difficultas* Pariſ. 1565.

GUIL. ROBINEAU & J. FABER E. *immutantia & vacuantia ſunt febrium remedia* Pariſ. 1565.

HUG. BABINET & MART. GIRARD *Non* E. *arthritis ſolis topicis profliganda* Pariſ. 1565.

WOLFGANGI LAZII docti viri, declamatio *de artis medicæ præſtantia & dignitate.*

In ejus funere orationem dixit DIOMEDES CORNARIUS Wien. 1565. 4. BUN.

PETRUS ASSELINEUS Aurelienſis, medicus Venetus. Ejus conſilia & curationes exſtant cum WELSCHII Centur. IV. FRANC. ULMUS curatus cum animam ageret. Elaterium in hydrope dabat.

HENR. MENZINGER medicus Baſileæ natus, ex ſchola italica, hoc anno obiit.

§. CCCXXVI. ANDREAS BACCIUS.

Elpidianus, Archiater Pontificius, & SIXTI V. medicus. Ejus ſunt *del Tevere* L. III. *ne' quali ſi tratta della natura e bonta dell' acqua, e ſpecialmente del Tevere, dell uſo dell' acqua, del bever freſco con nevi, con ghiaccio, con ſal nitro* MANDOS.

EJ. *diſcorſo delle acque Albula, Bagni di Tivoli, acque di* S. GIOVANNI *a capo di buove, dell acetoſa preſſo di Roma, & delle acque di Anticoli, con alcune regole neceſſarie per uſar bene ogni acqua di bagno* Rom. 1567. 4. MANDOS.

EJ. *de monocerote ſ. unicornu ejuſque admirandis viribus & uſu ex Italico ab* ANDREA MARINO *in latinam linguam converſus* Venet. 1566. 4. L. & a WOLFGANGO GABELCHOWER Stutgard 1598. 8. L. Editionem italicam ignoro.

EJ. *tabula ſimplicium medicamentorum* Rom. 1571. 4. L.

EJ. *tabula de theriaca, quæ ad inſtituta veterum* GALENI *atque* ANDROMACHI *inventa eſt* Rom. 1582. MAZUCHELL.

Ej. *epiſtola ad* M. Oddum *de dignitate theriacæ, & altera ad* Ant. Portum *quænam ſit ratio viperinæ carnis in theriaca* Patavii 1583. 4. Linden.

Ej. *de thermis libri* VII. *opus locupletiſſimum medicis neceſſarium: de methodo medendi per balnea, de lavatione & exercitationum inſtitutis in Romanorum thermis* Venet. 1571. f. L. 1588. f. Rom 1622. f. Mandos Patav. 1711. f. *. In iſta noviſſima editione libri ſunt octo, Analyſis aquarum de more ſeculi. Adjecta ſunt excerpta ex Actis Trivultinis, ex artis Eruditorum Pariſinis, ex nuperis libris de thermis. Cæterum potiſſimum l. III. medicus de medendis ægritudinibus per balnea agit. Enumerantur morbi, & ad morbos balneorum uſus, ad veterum ſaporem. In l. VIII. balnea artificialia & medicata.

Locus *de thermis* redit in collectione *Leidenſi.* 1699. fol. B. Tig.

Ej. *de venenis & antidotis* προλεγομενα, ſ. *communia præcepta ad humanam vitam tuendam ſaluberrimam. Venenorum methodus per genera, differentias partes paſſiones, preſervandi modum, & communia ad eorum curationem anditoda* Rom. 1586. 4. *. Non tamen eſt abſque adnotatione propria. A viperæ morſu magna ſymptomata tamen ſuperata. A galli morſu rabies & mores gallinacei. A ſublimato mercurio ardor ventriculi, alvi tormina, ichor combuſtus per alvum vomitus virulentus, mors. Mortes ſe vidiſſe a veſicis per cantharidum uſum excitatis. Antidoti. Inuſtio quæ ferro ſit. Hydrophobia poſt morſum erumpens cum furore: ſe quos curaverit, ſervaſſe uſtione, antidotis, demum demerſione in aquam marinam.

Ej. *de naturali vinorum hiſtoria & vinis Italiæ & de conviviis antiquorum* l. VII. *Acc. de factitiis vinis & cereviſiis, de omni vinorum uſu* Rom. 1596. f. 1598. f. L. Francof. 1607. fol.

Ej. *duodeci pietre pretioſe* Rom. 1587. 4. Ej. *de gemmis & lapidibus pretioſis eorumque viribus & uſu* Francof. 1603. 8. Tr. 1643. 8. Tr.

§. CCCXXVII. N. Rorarius. C. Wolf.

Nicolaus Rorarius Utinenſis.

Ej. *contradictiones, dubia & paradoxa in libros* Hippocratis, Celsi, Galeni, Aetii, Æginetæ, Avicennæ, *eorum conciliationibus* Venet. 1566. 8. *. 1572. 8. L. Non indoctus homo, qui ex vaſtis veterum voluminibus contrarias ſententias extraxerit, ſibi obpoſuerit. Verum cum eo animo ſcripſerit, ut omnino repugnantia conciliaret, factum eſt, ut ſæpe contra omnem probabilitatem contradictiones veterum excuſaret, cujus vitii exempla reperio in loco de tenui membrana cerebri & ſanabili & inſanabili, de ſuturis calvariæ ad ſanitatem facientibus, & contra ſanitatem; de hepatis ſcirrho tangibili & non tangibili; de cichorii vitioſo ſucco & tamen bono; de iracundis frigidis & tamen calidis. Raro ſententiam ſuam interponit. Cæterum ex omnibus partibus medicinæ εναντιοματα decerpſit.

Casparus Wolfius Tigurinus, in cujus poteſtatem codices manu Gesneri ſcripti

ſcripti pervenerunt, quos pauciſſimos edidit: ut *epiſtolarum* GESNERI *libros tres* Tiguri 1577. 4. *., nulla certe cum cura. Vide p 55.

IDEM Baſileæ 1566. 4. *. edidit *Gynæciorum*, *ſ. de mulierum affectibus & morbis libros veterum & recentiorum*, *partim nunc primum editos*, *partim caſtigatos*, quos inter eſt MOSCHION græcus, a C. GESNERO ad prelum præparatus, ut tamen WOLFIUS ex codice Græco multa ſe emendaſſe aiat.

Deinde *harmoniam gyneceorum*, collectos nempe & in ordinem ſuos ſub titulos diſpoſitos locos *de muliebribus* PRISCIANI, MOSCHIONIS & CLEOPATRÆ, latine dedit, quibus adjecti ſunt LUD. BONACIOLI, NIC, ROCHEI & JACOBI SYLVII *gynæceorum* libri.

Demum Tiguri 1578. 8. *. excuſum dedit *Viaticum novum de omnium fere particularium morborum* innominati auctoris l. nunc primum editum. GESNERUS ante mortem præfatus erat. Secundum nonnullos BLASII HOLLERII laborem eſſe WOLFIUS, ſed manifeſto galli eſt, qui marſaux pro ſalice caprea dicat. Compilatio eſt empirica ex Græcis & Arabibus, quæ pene tota in formulis eſt. Multa abſurda, ut caſeus recens ad pulmonum ulcera Non eſt CONSTANTINI *viaticum*.

Alphabetum denique *empiricum*, ſ. DIOSCORIDIS & STEPHANI *Athenienſis de remediis expertis* l. Tiguri 1581 8. * edidit, quem librum ſuo loco dixi T. I. p. 310.

Porro *aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *methodum ab* ACHILLE PYRMINIO GASSERO *præparatam*, *a* C. GESNERO *illuſtratam*, *cum nonnullis aliis libellis prius non editis* dedit Sangalli 1584. 8. L.

ID. *tabulam generalem diverſorum ponderum & compendium ſecundi libri* DOMINICI MASSARII cum opere MASSARII edidit, & una *virorum ill. enumerationem qui de ponderibus ſcripſerunt* Tiguri 1584. 8.

JOSIAS SIMLER cum eodem MASSARIO *vocabula rei numerariæ*, *ponderum & menſurarum quatuor linguis ordine alphabetico* edidit.

IDEM WOLFIUS auctor eſt *Vitæ* C. GESNERI *cum* CASPARIS WOLFII *de* GESNERI *ſtirpium hiſtoria edenda pollicitatione* Tiguri 1566. 4. *.

LAURENTII GRYLLI Prof. Ingolſtad. academiæ ſuæ benefici, *de ſapore dulci & amaro* l. II. Acc. EJ. *oratio de peregrinatione ſtudii medicinalis ergo ſuſcepta.* Edidit ADAMUS LANDAVUS prof. Ingolſtad. Prag. 1566. 4. *. Auctor ante diem obiit. Prius opus ad ſcholarum ſaporem ſcriptum, cauſas & claſſes habet ſalſedinis & amaroris, nullo cum auctoris experimento. Ad diæteticam fere facit. Iter LAURENTIUS FUGGERORUM ſumtu ſuſceperat, quod neque utilitate caret ad hiſtoriam medicorum ſui temporis ſpectante. Italiam, ut eo ævo fieri ſolebat, primum adiit, & Patavium, qua in ſchola J. B. MONTANUS ſummo cum plauſu docebat, noſodochium cum FRANCANZANO viſitavit, & horto ejus academico tum pene unice uſus eſt. Porro BRASSAVOLUM adiit & HELIDÆUM practica laude florentem, & Florentiam, Romam, Neapolim inviſit. Piſis ARGENTERIUM audivit, Patavii iterum GHI-

NUM,

NUM, ſummum botanicum, & FALLOPIUM. Hinc Galliam Narbonenſem vidit, & VALERIOLAM, perhumanum virum. Montempeſſulanum inde & Agendicum venit, ubi J. C. SCALIGER magna cum civium ſuorum exiſtimatione vivebat. Inde Pariſios, ubi NIC. LAMBERTUM chirurgum laudat. Porro Angliam, nullo tunc medico claram, Antwerpiam aromatum magnum emporium, & VESALIUM. Tum Germaniam ſeptentrionalem, metallifodinas, CHRISTOPHORI LEUSCHNERI inſignem hortum, GEORGIUM AGRICOLAM inviſit. Ubique medicamentorum ſimplicium cognitioni ſtuduit, quam & eo ipſa oratione commendat, edita a. 1556.

OMNIBONI FERRARII *de regulis medicinæ libri* III, *ex* HIPPOCRATE, GALENO *&* AVICENNA *collecti* Brixiæ 1566. 8. FALC. Venet. 1573. 8. auct. & emendat L.

EJ. *de arte medica infantum* libri IV. *duo de tuenda eorum ſanitate, duo de morbis* Brixiæ 1577. 4. *. 1598. 4. LIND. Lipſ. 1615. 4. EJ. *de arte medica infantum aphoriſmorum particulæ tres* Brixiæ 1577. 4. *. Witteberg 1604. 8. Liber Veronæ datus. In L. I. de nutriendo fetu agitur. Machina, cujus ope femina ſe ipſam exſugat. L. II. cura pueri modo nati traditur, ubi malles auri folium cum primo lacte non præſcriberet, quo ſagarum maleficia averti putat. Lucernam porro infantum ita diſponere docet, ne ſtrabus fiat; morbum jam auctum curat lucerna in oppoſitum latus translata. L. III. morbi cum mirificis ſæpe remediis. Hydrocephalus internus, tum externus, cum chirurgica curatione. Frenulum linguæ non bene jubet lacerare. L. IV. Porro morbi; ad dolores colicos oleum commendat. Lumbricus effractor de umbilico erumpens. Variolarum peſtilens conſtitutio anni 1574. Albumen ovi ad ambuſta.

EJ. *Aphoriſmi ad eumdem finem*; brevia præcepta.

BERNHARDINI BALDINII *problemata excerpta ex commentariis Galeni in Hippocratem* Venet. 1567. 8. LIND.

SIGISMUNDI BOROMÆI (niſi male lego) *de modo coquendi theriacam & canones medicorum* ſcripti, circa a. 1567. & inediti MANDOS.

GEORGIUS MARIUS Würzburgenſis varia germanice ſcripſit, quæ non vidi, *de Celſo* &c. Idem procul dubio, de quo in Geoponicis LIEBALTI dixi. Obiit a. 1566.

STEPHANI GOURMELENI *pharmacopœa* M. S. eſt in B. R. Par. n. 6879.

BARTHOLOMÆI EUSTACHII magni inciſoris, EROTIANI *vocum quæ apud* HIPPOCRATEM *ſunt collectio, cum adnotationibus.* EJ. *lib. de multitudine* 1566. 4. qui recuſus fuit Leid. 1746. 8. *. Magnus GALENI admirator, tamen in hoc ſenili opere fatetur, multa incerta & titubantia apud illuſtrem illum Pergamenum reperiri. Dolet, quod in tanto incidendorum cadaverum ſtudio, ipſe non ſatis ad morborum indagationem reſpexerit. Paſſim memorabiles aliquas ſuas adnotationes interſpergit; plerumque tamen in ſpeculationibus ſe continet.

JACOBUS GREVINUS *Claromontanus* ex Bellovacis. EJ. *diſcours de J. G. ſur*

ſur les facultés de l'antimoine contre LOUIS *de* LAUNAI Paris 1567. 8. & prius etiam Anvers 1568. 4. *. Antimonium GREVINUS venenatum eſſe defendit, & proſcriptionem mereri vult. Se a tribus granis ſumtis vomuiſſe, & dejeciſſe, non ſine vehementia.

Deinde exſtant GREVINI *deux livres des venins* Anvers 1568. 4. *. Latine vertit JER. MARTIUS, qui idem libellum de antimonio ejuſdem auctoris latine converſum edidit Antwerp. 1571. 4. LIND. Collectio de venenatis animalibus, metallis, plantis, ex veteribus compilata, & tædioſus in NICANDRUM commentarius, cujus etiam verſionem gallicis verſiculis ſubjunxit, tamen ut nonnulla ſubjiciat, NICANDRO non dicta.

GEORGII FEDRONIS, alias PHÆDRONIS *von* RHODACH, (Rodochæi) *Verantwortung auf etlichen Unglimpf der ſophiſtiſchen Aerzte u. ſeiner Misgönner* 1566. 4. TR.

EJ. *Eleenus ſ. perfecta epilepſiæ curatio, tum aquilæ cæleſtis, i. e. hydrargyri præcipitatio* Baſil. 1575. 8. L.

EJ. *opuſcula iatrochemica quatuor l. Praxis medico chemica 2. Halopyrgice ſ. peſtis medico chymica curatio* &c. cura J. ANDREÆ SCHENK Francof. 1611. 8. Erro & impoſtor.

EJ. *iatrochemiſta, ſ. peſtis epidemicæ curatio, oder wahrhafte Cur der beſchwerlichen Sucht der Peſtilenz* Hall. 1612. 12.

§. CCCXXVIII

AD. ANNUM 1566.

ANTONII PETITÆI *Criſimologium, ſ. dierum criticorum ratio* Pariſ. 1566. 8. iterum edita.

J. BAPTISTÆ DONATII *commentationum medicarum* l. IV, *de judiciis, qui in* GALENI *libris plane deſiderari videntur* Lion 1566. 8. *. Venet. 1580. 4. TREW. Lion 1581. 4. TR.

EJ. *commentarius in* HIPPOCRAT. *de morbis virginum, & apparatus medicus* Lucæ 1582. 4. C.

EJ. *rei medicæ ſtudii ſtipendia ſex* περι παρασκευαςικων (nempe apparatus modo) *De judiciis* L. I. *De ſignis morborum judicialibus* L. I. Των επιδημιων *ſ. divinationum* L. I. Comm. in HIPP. l. *de morbis virginum* L. I. *De aquis Lucenſibus* L. I. Francof. 1591. 8. TR.

EJ. *de maturitate materiæ in morbis* Francof. 1591. 8. TR.

Lucæ Stengel *quæſtiones* III. *Prima an ſtibium ægrotantibus citra noxam exhiberi queat. 2. an ratio curandæ peſtis a miſſione ſanguinis auſpicanda ſit. 3. an peſtem neceſſario ſubſequatur febris* Aug. Vind. 1566. 4. Tr.

Id. reſpondit in *apologia adverſus ſtibii ſpongiam a* Michaele Toxite *editam, in qua multa ſcitu digna de viribus & facultatibus ſtibii accurate explicantur. Acc. quæſtio, num id ipſum ab ægris citra ullum incommodum per os aſſumi poſſit* Aug. Vind. 1569. 4. Riv.

Ej. *theſes de natura, cauſis & curatione morbi epidemici* Auguſtæ 1580. 8. Tr.

Justi Ortolphi Maroldi medici in Smalcalden, *leibliches Regiment wider die Peſtilenz* Schmalkalden 1566. 8. Tr.

Ej. *Unterricht der peſtilenziſchen Vergiftung, & una,* Chr. Vischers *Regiment in Sterbensläuften* 1567. 8. Tr.

Ej. *Practica medica ad omnes generis morbos* prodiit Francofurti 1605. 4. *. ſcripta circi annum 1580. T. Erastum neque nuperiores ſcriptores citat. Cæterum ad morborum ordinem medicamenta recenſet, pleraque a claris medicis uſu habita, alia a principibus, denique a Martino Luther. Noſtrum Scholæ Italicæ diſcipulum fuiſſe apparet, cum Helidæi Bononienſis, Lucæ Ghini, & Montani potiſſimum compoſitiones habeat.

Conſilia aliqua eſſe inter Wittichiana.

Caspar Kegler's *Regiment wider die Peſtilenz u. Schweiſſucht* Leipſ. 1566. 4. Gunz. neſcio annon dudum dictus.

J. Nefe Caspari frater, pariter ex ſchola italica, & archiatur ſaxonicus. Ej. *Bericht wie man mit der Præſervation und Curation der Peſtilenz ſich verhalten ſolle* Dresden 1566. 4. Gunz. 1597. 4. Id.

Ej. *Bericht wie man ſich zur Peſtzeit præſerviren u. dieſelbe curiren könne* Dresd. 1577. 4. Gunz.

Ej. eſt conſilium in Scholzii *collect.* T. V.

Matth. Flæcii Cycnei *Erinnerung was die Obrigkeit zur Zeit der Peſtilenz zu beſtellen für die March Brandenburg* Witteberg 1566. 4. Trew.

Ej. *chiliados ſecundæ centuria ſecunda expoſitio chriſtianæ phyſices & medicinæ in qua continetur doctrina de humoribus* Berlin 1580. 4. Trew. Vereor ne titulus vitioſus ſit.

Eusebii Wildbek *Bericht wie man ſich für der Peſtilenz bewahren und ſich curiren ſoll* Leipz. 1566, 4. Riv.

Caspar Marche *de affectione hypochondriaca* Roſtoch 1566. 4. Pl.

Georgii

GEORGII HITZLER *oratio de vita & morte* L. FUCHSII Tubing. 1566. 4. *.

THEOPH. PLATEANI *neu ewig Arzneypractica, wie die Krankheiten mit geringen Hausmitteln verheilt werden können* Königsberg 1566. 4.

LUDOVICI COCHIN & MICH. MARESCOT *Non E. omnia contagia catharticis vitanda* Pariſ. 1566.

Hoc anno *ordo medicus Pariſinus* a. 1566. antimonium proſcripſit.

§. CCCXXIX. J. WYER.

J. WYER vel WEYER, non WIER, cum ſe *piſcinarium* dixerit, Gravenſis, in Galliam peregrinatus, etiam in Cretam & Africam trajecit, archiater demum Clivienſis, vir ingenii ſupra ſeculi ſui modulum erecti, ſagarum & fabuloſorum dæmoniacorum ſtrenuus detector.

EJ. *obſervationum rararum* L. I. *de ſcorbuto, quartana, peſtilentiali angina, pleuritide, peripneumonia, hydropis curatione* &c. Baſil. 1567. 4. *. Amſterdam. 1657. 16. *. egregius libellus, cum quo valde pauca priorum opera compares. Plantarum ſcorbuticarum, potiſſimum etiam raphani majoris, cochleariæ, naſturtii aquatici vis. Quartana, ante cognitum corticem peruvianum, ad triginta annos perdurabat, ſenes necabat, etſi non ſemper. Magnum inde ſtaturæ incrementum. In quartanario abſceſſus inter muſculos abdominis. Peſtilentialis defluxio anni 1567, in qua funeſta angina, peripneumonia peſtilens, & perinde pernicioſa pleuritis. Febris maligna cum pulſu intermittente. In hydrope laus gratiolæ. Umbilicum ſponte in hydrope rumpi: ſambuci, ebuli, frangulæ in eo malo poteſtas, & paracenteſis umbilici nonnunquam felix. Curatio per ſudorem. Chirurgica aliqua.

EJ. *de ſudore Anglico* anni 1586. & 1592.; ephemera funeſta, cujus vis intra 24 horas deferbuit, & debuit continuo ſudore fœtido ſuperari. Paſſio iliaca illuſtris feminæ diuturno cum ſenſu frigoris in abdomine. In lue gallica pertinatiori ad inunctiones debere deſcendi, & in robuſtioribus ad certiſſimum remedium ſuffumigium mercuriale: dari etiam turpethum & BARBAROSSÆ pilulas. In tuſſi alvum ducit, emulſiones dat, venæ ſectione abſtinet.

Nempe hic eſt libellus *Arzneybuch von etlichen beſondern, unbekannten, und unbeſchriebenen Krankheiten, Scharboch, Waren, peſtilenziſche pleuritis, Rippenwehen, engländiſcher Schweiß* &c. Francf. 1580. 8. GUNZ. 1583. 8. HUTH. Lipſ. 1693. 8. B. Tig. 1699. ASTR. Belgice recuſ. a STEPHANO BLANCAARD.

Fragmentum de ſcorbuto prodiit in *collectione* Wittenbergica 1624. 8. *. cura D. SENNERTI edita,

EJ. *Libellus de iræ morbo & ejus curatione philoſophica medica & theologica* Baſil. 1577. 8.

De Varenis in SMETII miſcellaneis L. III.

Ej. *opera omnia* Amſterdam 1661. 4. *. Priora præter l. *de ſcorbuto* hic redeunt. Deinde dicitur liber II. huc acceſſiſſe *obſervationum*, nuper ex germanico converſarum: acceſſit nempe l. *de Varenis, laufende Varen*, doloribus vagis Weſtphalorum, quod malum alias in ulcera terminatur, alias in phthiſin. Lumbricorum terreſtrium ſuccum & oleum hic valere, etiam tuſos atque cribratos lumbricos uno hauſtu epotos, tum vermes, ſ. ſcarabæos majales, & unguentum de cicuta aquatica.

Cum l. *de lamiis* prodiit etiam libellus *de commentitiis jejuniis*, qualem fraudem noſter ſagax detexit, & alia etiam exempla addit ficti jejunii.

§. CCCXXX. Varii ad A. 1567.

Jani Matthæi Durastante Sanctojuſtani *Problemata.* 1. *Dæmones an ſint, & an morborum ſint cauſæ.* 2. *an virium imbecillitati juncta cacochymia per epicraſin curanda ſit.* 3. *An rhabarbarum ob lienteriam, dyſenteriam & aſtrictionem ſit comburendum* Venet. 1567. 8. *. Dari dæmones, & per libros magicos cogi ut ſe ſiſtant, per neſcio quas hiſtoriolas oſtendit, cæterum non eſſe morborum cauſas. Pro epicraſi, & quidem pro ea, quæ fit per rheum uſtum, copioſiſſime diſputat. Rheum in morbis fluxuum non debere maturum & croceum dari, ſed ſubalbum.

Ej. *L. II.; primus de aceti ſcillitici triplici compoſitione, mirificis ob ſanitatem ac vitam diutiſſime producendam viribus, & congruo uſu: ſecundus de aloes ſubſtantia, quantitate, relatione, qualitatibus, actionibus, paſſione, habitu, ubi & quando* Venet. 1567. 8. *. & 1568. Panelli. Gieſſ. 1614. 12. & Italice Maceratæ 1574. 8. Falc. Aceti ſcillitici ex Græcis & Arabibus variæ deſcriptiones. Ipſe tamen experimenta fecit aliqua. Adverſus obeſitatem drachmas quatuor dedit, ſemel in hebdomade, alias quinque drachmas & tres. Adverſus lentam pituitam a drachma una ad quinque. De aloë nihil boni. Illotam magis alvum ducere, lotam ad rem medicamentariam præſtare.

Libellus de voluminibus a ſe compoſitis Macerata 1574. 8. Panellus meminit ll. de aceti ſubſtantia & natura. Quod acetum non adſtringat. De aloes ſubſtantia: de confectione ptiſanæ ac medicamentorum compoſitione: de triplici compoſitione aceti ſcillitici. De theriacæ ſubſtantia: de alimentorum facultatibus: de ſalubri diæta: an in virium imbecillitate juncta cum cacochymia per epicraſin curandum. De Italorum congruo in ſeptentrionalibus victu. Conſilia.

Recognitio opuſculi aurei de febribus Antonii Gradi. Lindenius exſtare ait cum J. Matth. Gradi *practica.*

Josephi Valdani, Hieronymi Feroldi, Aloysii Mundellæ, & Bartholomæi Gaioni *quæſtiones medicæ, utrum in lienis affectibus ſecanda ſit vena* Patav. 1567. 8. Ita Falc. Nam mihi libellus eſt cum hoc titulo; *Duæ quæſtiones medicæ, altera utrum in lienis affectibus ſecanda ſit vena, quæ eſt ad anularem digitum ſiniſtræ manus*, a J. Valdanio, H. Feroldo, A. Mundella & B.

Gaiono

GAIONO *tractata.* *Altera, utrum in morborum initiis ſ. cum materies turgeat, purgantibus medicamentis uti liceat*, *a* VICTORE TRINCAVELLIO *explicata.* Patav. 1567. 8. *. VALDANIUS venæ ſalvatellæ ſectionem multum laudabat, GALENI ſermonem mutabat, ut in ſuam ſententiam flecteret. FEROLDUS has ſubtilitates parum curans ſtabat pro GALENO, & venam cubiti exiguæ venulæ præferebat, ALEXANDRI auctoritate fretus & ARETÆI. MUNDELLA pro FEROLDO pronuntiat.

Ad alteram quæſtionem reſpondet TRINCAVELLIUS, poſſe utique, etiam non turgente materia, in morborum principiis alvum duci.

Exſtat etiam J. VALDANII *de theriacæ uſu in febribus peſtilentibus* L. I. Brix. 1570. L. II. 1571. 8. FALC.

Ricettario molto neceſſario a medici e ſpeziali Firenz. 1567. fol. OSB.

J. CAR. LANGIUS *de febribus* Bonon. 1567. 12. FALC.

MARII PROCERIS *diſcuſſio ineptæ defenſionis cujusdam* J. B. DONATII *editæ adverſus* L. BOTALLUM; *decretum ſupremi ſenatus Pariſini adverſus* DONATIUM, *una cum epiſtolis* J. BRUTI *&* *hiſtoria* JACOBI DOYNÆI, *ex quibus totius controverſiæ ratio & progreſſus cognoſci poteſt* Pariſ. 1567. 8.

MARTINI HENRICII *pulcherrimarum quæſtionum* T. I. *Acc. de diabete conſilium* Papiæ 1567. 4. TR.

NIC. RHODII *redargutiones in* FERD. CASSANUM *pro* ALTIMARO *&* J. ANDREÆ NOLA, *quibus non tantum vera* ALTIMARI *poſitio de tertiana exquiſita & de ſedimento celebratur, ſed quam plurimi errores manifeſtantur, quos* F. CASSANUS *committit* Venet. 1567. 8.

FRANCESCI MONSLEO *artificium memoriæ* Neapoli 1567. 8. MONGIT.

J. B. RASARIUS GALENI *commentarios in ſecundum & in ſextum l. popularium, in* HIPPOCRATEM *de alimentis & de humoribus*, & alia quædam GALENI latinitate donata edidit Saragoſſ. 1567. 4. IDEM & ORIBASIUM vertit.

BERNHARDINUS BALDINUS Profeſſor mediolanenſis, dedit *problemata excerpta ex commentariis* GALENI *in* HIPPOCRATEM Venet. 1567. 8. L.

DIODORI EUCHYONTIS *de polychymia* L. IV. 1567. 8. TR.

Huc ADRIANI JUNII medici *nomenclator* Pariſ. 1567. 8. &c.

EJUS vita cum *epiſtolis* Dordrecht 1652. 12. B. BUN.

JERONIMO RUSCELLI *ſecreti nuovi* Venez. 1567. 8. FALC. ID. ALEXIUS PEDEM.

JODOCI *ab* HARCHIES Montenſis, medici, *de cauſis contemtæ medicinæ* L. I. Leodii 1567. 8. B. B. Non ſola ex urina morbos dignoſci. Pleuritico, cujus periculum noſter ex methodo adgnovit, & qui interiverit, magnam venæ ſectionem nocuiſſe. Contra ſanguinis in omni morbo profuſionem. In medicaſtros. Medicamentum in aliquo morbi ſtadio prodeſſe poſſe, nocere in alio.

MONTANUM inunctionem mercurialem damnaſſe. TRUSIANUM in curandis morbis infeliciſſimum fuiſſe &c.

EJ. *enchiridion medicum ſimplicium pharmacorum, quæ in uſu ſunt, nomenclaturam, hiſtoriam, facultates & adminiſtrationem poemate comprehendens* Baſil. 1573. 8. *. Ad ſingulum medicamentum ſimplex ſuum diſtichon, deſcriptio aliqua & facultates.

MICH. TOXITÆ Rhaeti, Paracelſiſtæ, medici Hagenoenſis, qui Italiam vidit *ſpongia ſtibii adverſus* LUCÆ STENZELII *aſpergines* Argent. 1567. 4.

EJ. *philoſophicum medicum ſynonymum ex variis linguis* II. *Vocum quarum in ſcriptis* PARACELSI *ſolet uſus eſſe explicatio* Argent. 1574. 8.

IDEM *libros* XIV. *Paragraphorum* PARACELSI reſtituit & illuſtravit Argentor. 1575. 8.

Apothekertax in Churfürſtenthum Saxen Jena. 1567. 8.

NIC. *le* GRAND & ANT. du VAL *E. lienoſi dejectorio medicamento purgandi* Pariſ. 1567.

JOH. *le* VASSEUR & J. GILLIN, *Non E. omnis inteſtinorum exulceratia ſanabilis* Pariſ. 1567.

§. CCCXXXI. THADDÆUS AB HAYCK.

Hic, nec ſerius, recenſeo, quod hoc jam anno verſio ejus libri *de metopoſcopia* Gallice prodierit Lion 1567. 8.

EJ. *de cereviſia, & ejus condiendi ratione, viribus, natura, facultate* Francof. 1585. 8. *. Cereviſiæ pragenſis tota præparatio ſatis ſollicite deſcripta, deinde cereviſiæ variæ, etiam medicatæ.

EJ. *actio medica adverſus* PHILIPPUM FANCHELIUM *pſeudo Paracelſiſtam ad Proceres Bohemiæ* Amberg 1596. 8. B. B. 1606. 8. BOEHMER. Puella ex nobili gente Zerotin ſcabie laborabat, eam noſter curabat. FANCHELIUS advocatus pulverem antimonialem & mercurialem dedit, puella ab ejus uſus die undecimo periit. Noſter primo leges citat Noribergenſium, quæ contra medicos non legitimos acriter animadvertunt. Cum FANCHELIUS reſponderet, medicum ſe eſſe, & nobilem Bohemum, negaretque acribus ſe uſum auxiliis, aut remedia ſua cauſam mortis fuiſſe, noſter in ANTIFANCHELIO reſponſum adverſarii refutat, ut fere intra convicia manſerit.

§. CCCXXXII. MARCELLUS DONATUS.

Mantuanus, vir ſplendidus, Eques S. STEPHANI, Comes, Conſiliarius ſtatus ducis ſui. EJUS *de variolis & morbillis.* EJ. *de radice purgante ſ. Mechoacanna liber* Mantuæ 1569. 4. L. *de variolis* prodiit etiam a. 1591. 8. L. 1597. 8. *Libellum de Mechoacanna* gallice vertit P. TOLOT, & recuſum dedit Lion 1572. 8. VERDIER.

In

In *l. de variolis* morbum anno 1567. epidemice deſcribit graſſantem. Morbillos etiam erodere. Utrumque morbum veteribus non fuiſſe ignotum. Eſſe ubi variolæ abſque febre manſerint, tunc autem morbum diuturnum fieri. Manus & pedes eas puſtulas potiſſimum invadere. Frigus omne arcendum ne retrocedant. Venam in eruptione ſecat; alvum etiam ducit. In declinatione vero morbi non facile alvum movet, qui dyſenteriam graviſſimo eventu variolis viderit ſuperveniſſe. Non debere puſtulas acu aperiri, ne ſcrobes relinquant. Balneum non adhibendum, cujus AVICENNA non meminerit.

Mechoacannam defendit, ut quæ magno in uſu ſit.

EJ. *de medica hiſtoria libri VI; opus varia lectione refertum* Mantuæ 1586. 4. Venet. 1588. 4. 1597. 4. *, quæ duæ editiones non differunt. Cum GREGORII HORSTII notis & addito libro VII. Francof. 1613. 8. 1664. 8. *. Celebre opus, in quo ad ſua capita morbi & eventus ſingulares diſponuntur, paſſim auctori proprii, alii collectitii, neque ſemper fidis ex fontibus. Multum admiſtum theoriæ & ratiocinii, ut tamen nolles carere bona, quæ intercedit, fruge.

GREGORIUS HORSTIUS (certe in editione ſua 1664. 8. MARCELLUM DONATUM vocat ſuum), addit inediæ diuturnæ hiſtorias, fetum Muſſipontanum, nævos aliquos, phthiſin ex meſenterii abſceſſu natam, quartanam funeſtam, pulſus in febre maligna intermittentes, partus a morte matris, tum epiſtolas variorum, etiam HENRICI V. HEERS, PETRI BORELLI, & varia ad incantamenta pertinentia.

§. CCCXXXIII. VARII.

CHRISTOPHORI WIRSUNG *Arzneybuch darinn wird vom Haupt bis zu den Füſſen verzeichnet was jedes Glied des menſchlichen Leibes für Krankheiten angreiffen, letzlich wie man in denſelben ſo wohl dem armen Mann mit geringen Sachen als dem reichen zu Hülfe kommen möge: wie man Wurzeln einſammeln, behalten, und das ſo ſchädlich benehmen möge, als wie man ſich mit aderlaſſen, purgieren und dergleichen verhalten, alles aus den berühmteſten Ærzten geſammlet* Francf. 1568. fol. *. 1569. fol. 1577. fol. correcta a JACOBO THEODORO TABERNÆMONTANO Neuſtatt 1582. fol. 1588. fol. TREW. 1592. fol. maj. Francf. 1605. f. TREW. 1619. fol. 1661. fol. Belgice Dordrecht 1593. fol. Quadraginta ſex annis iſta ſe collegiſſe auctor ait, quorum 25. in pharmacopoliis triverit. Empiricus cæterum liber, plenus fabellis, quales eo ſeculo in artem receptæ erant. Plurimum etiam formularum. Ita J. COLERUM a judæo didiciſſe medicamentum quo memoriam confirmaret, a qua formula nihil ſimile exſpectes. Luem veneream diuturnam ceſſiſſe uſui l. guaiaci, etiam epithematis forma adhibiti. Inunctionem mercurialem ſoli peſſimæ ſpeciei mali reſervat. Diſpenſatorium integrum adjecit, ſimplicium & compoſitorum medicamentorum.

J. MENZINGER *præcepta de memoria confirmanda* Argent. 1568. 8. B. Tigur. GIUST.

JUSTINIANI ARCELLÆ *de ardore urinæ & ſtillicidio, & de mictu ſanguinis non puri* Patav. 1568. 8. TREW.

CL. FABRI *paradoxe de la cure de la peſte* Pariſ. 1568. 8. FALC.

LEO SUAVIUS. EJ. TH. PARACELSI *philoſophiæ & medicinæ utriuſque compendium & vita viri, & ſcholia in ejus l. de vita longa* Baſil. 1568. 8. L.

GEORGIUS DORDONUS Placentinus. EJ. *de morbi gallici curatione tractatus quatuor* Papiæ 1568. 8. ASTR. Vetuſtius opus, ſcriptum quo tempore FRANCISCUS I. Mediolano potiebatur & Ticino. Cariem in univerſis oſſibus ex malo venereo natam vidit. Inunctionem deſcribit, ſuffumigia negat bonis medicis probari. Guaiaci cum aqua infuſi uſum inutilem eſſe, cum vino ſibi bene ſucceſſiſſe: Alios etiam per purgantia ſola fuiſſe reſtitutos ASTR.

GEORGII DORNÆI *de veneni, quod neſcio quis* SUAVIUS *in Theophraſticos evomere conatur, retortio* Baſil. 1568. 8. L.

EJ. *Anatomia viva* PARACELSI, *qua docet auctor præter ſectionem corporum & ante mortem patientibus eſſe ſuccurrendum* Baſil. 1577. 8. L.

Lego etiam ſcripſiſſe *de reſtituta vera utriuſque medicinæ praxi* Lion 1578. 8. LIND.

EJUS *faſciculus Paracelſicæ medicinæ veteris & novæ in compendioſum promtuarium contractus* Francof. 1581. 4 L.

EJUSD. *admonitio ad* T. ERASTUM *de revocandis calumniis in* PARACELSUM *inmerito dictis* ib. 1583. 8.

EJ. *in l.* PARACELSI *de vita longa commentarius* ib. 1583. 8. L.

EJ. *Dictionarium Theophraſticum* ib. 1583. 8.

EJ. *commentaria in archidoxa l. X.* ib. 1584. 8.

JACOBI THEODORI TABERNÆMONTANI, celebris rei herbariæ ſcriptoris, *Regiment und Rathſchlag wie man der jetzigen giftigen geſchwinden Krankheit, hitzigem Fieber, der Bräune, dem Bauchlauſe und andern mit unterlaufenden Krankheit begegnen und vorkommen ſoll* ib. 1568. 4. An non idem eſt EJ. *Rathſchlag wie man jetzigen peſtilenzialiſchen Fiebern begegnen ſoll* Heidelb. 1572, ut lego, & 1573. ut TREW. 8. Francf. 1587. 8.

EJ. *de præcavenda peſte tam adultis quam junioribus, & pauperibus quam divitibus accommodata* Neuſtatt an der Hardt 1582. 8. IDEM aut adfinis l.

EJ. *Arzneybuch* Francf. 1577. f. Neuſtatt an der Hardt 1577. fol. VATER, niſi eſt WIRSUNGI opus a TABERNAMONTANO editum.

WILL. TURNER *new booke of the nature of wines* 1568. 8. OSB.

JEAN

JEAN EUSEBE *la ſcience du pouls, le meilleur moyen de juger des maladies* Lion 1568. 12. RAST.

J. PISTORIUS *de vera curandæ peſtis curatione L. I. quo medicatio paulum aliter quam a communibus practicis facta ſit proponitur* Francof. 1568. 8. TR.

EJ. *conſilium antipodagricum* Halberſtatt 1659. 8. TR.

EJUS *dæmonomania cum antidoto prophylactico* Lauing. 1601. 8. TR.

EJ. *microcoſmus in cujus calce reviviſcit Pelops* Lion 1612. 8.

BARTH. SCHEIDER, *Bericht wie bey jetzund-regierenden ſchwährlichen Seuchen der Peſtilenz ſo wohl die kranken als die geſunden ſich zu verhalten* Breslau 1568. 4. TREW.

§. CCCXXXIV. HIERONYMUS MERCURIALIS.

Forolivienſis, bono loco natus, Profeſſor primarius Patavinus, vir magnæ auctoritatis, qui etiam ad MAXIMILIANUM II. curandum vocatus, Cæſarem ſanavit, & Bononiæ, demum Piſis medicinam magno ſalario conductus docuit, TOMASINUS in *elogiis*. Vir doctus neque medicinæ ignarus, ſe duos calculos alere prædixit, quæ prædictio per anatomen confirmata fuit.

Primum inclaruit *libris ſex de re gymnaſtica veterum* Venet. 1569. 4. TR. & 1573. 4. * editus, cum perpulchris iconibus, a PYRRHO LIGORIO communicatis: tum ib. 1601. 4. Catal. 1602. 4 1644. 4 quæ editio ex autographo MERCURIALIS auctior eſſe dicitur: & Amſterdam 1672. 4. * quæ nitida eſt editio. Doctum opus Auctor Romæ multis antiquitatis monumentis ornavit, tabulis etiam, in quibus ægri conſilia ſalutaria ab ÆSCULAPIO accepta grati laudant. Initia medicinæ, deinde gymnaſtices. Sigillatim gymnaſia antiquorum, & omne genus exercitationum. Balnea. Cœna. Vociferatio, riſus. Inde oſtendit, neque omnibus exercitationem nocere, neque prodeſſe omnibus, & definit, quæ exercitationes quibuſque ſanis aut ægris proſint. Diverſi ſingularum exercitationum effectus, ex veteribus quidem collecti. Nuperas exercitationes omittit, & vix unquam proprium judicium adfert. Equitationem nocere docet &c.

EJ. *variarum lectionum in medicinæ ſcriptoribus & aliis* l. IV. Venet. 1571. 4. TREW. *Quinque libri* Baſil. 1576. 8. TR. *Libri VI.* Pariſ. 1585. 8. LIND. tum Venet. 1588. 4. L. 1598. 4. *. 1601. 4. & fol. L. Miſcellanea ex antiquitate ſumta, loci veterum emendati, explicati, pleraque practica, conciliata ex poëtarum & aliorum veterum locis.

EJ. *repugnantia, qua pro* GALENO *ſtrenue pugnatur* Venet. 1572. 4. * cum GUILANDINI *refutatione*. De unguento agit Ægyptio, in quo GUILANDINUS a GADALDINO diſſenſerat. Noſter GALENUM tuetur, DIDYMI locum ex pervetuſto codice Athenæi aliter legit.

Ej. *de morbis cutaneis* L. II, *& de omnibus corporis humani excrementis* l. III. *opera* PAULI RICARDI Venet. 1572. 4. TREW. 1585. 4. *. Baſil. 1576. 8. 1601. 4. 1625. 4. TREW. In editione 1585. acceſſit *l. de decoratione* a JULIO MANCINO editus. Prælectiones ſunt, ex MERCURIALIS ore exceptæ. Lectio veterum abſque propriis ſententiis & adnotationibus. Lepram & ſcabiem cæterum fere tractat. Libri III. de excrementis ſemeiotici ſunt argumenti, veterumque opiniones retinent, ut etiam graviditatem ex urina putet perſpici. In L. *de decoratione* minora vitia cutanea perſequitur.

L. de decoratione ſolus recuſus eſt, *acc. de varicibus & de reficiendo naſo* Francof. 1587. 8. TR. Venet. 1601. 4. L. 1625. 4.

De peſtilentia lectiones habitæ Patavii a. 1573. *in quibus de peſte in univerſum, præſertim vero de Veneta & Patavina tractatur* Venet. 1577. 4. L. 1578. 8. 1601. 4. TREW. cum aliis nonnullis. Deinde Baſileæ 1577. 8. hoc opus, & paulo prius, conjuncta prodierunt. Prælectiones exceptæ ſunt ab HIERONYMO ZACCHO. In hac peſte lego, MERCURIALEM & CAPIVACCIUM naturam morbi & contagium non adgnoviſſe, multorumque malorum cauſas fuiſſe, & maximæ ſtragis (*a*), & veſicatoria infeliciter adhibuiſſe, ut etiam fuga iræ civium ſe eripuerint.

Ej. *reſponſionum & conſiliorum medicinalium* T. I. Venet. 1579. 4. L. 1587. fol. TREW. Baſil. 1587 8 L. edente MICHAELE COLUMBO.

Ej. *tractatus de maculis peſtiferis & de hydrophobia* Patav. 1580. 4. L. Venet. 1601. 4. BOEHMER.

Ej. *de morbis muliebribus prælectiones* a CASPARO BAUHINO editæ Baſil. 1582. 8. L. & in *Gynæceis* 1586. T. II. a MICHAELE COLUMBO locupletatæ Venet. 1601. 4. L. 1608. 4. TR. Ut reliqua auctoris, fere ex veteribus collectæ, cum plurimis formulis.

Ej. *de morbis puerorum* L. II. Venet. 1583. 4. L. III. curante JOHANNE CHROSCZSIEYOROSKII Venet. 1583. 4. apud JUNTAS L. apud MEIETTUM ego, & GUNZ. & TR. porro 1615. 4. Frf. 1584. 8. * cum TRALLIANO *de lumbricis*. Prælectiones ex ore MERCURIALIS exceptæ, vitioſe editæ, quæ communis fere omnium operum viri ſors eſt a nobis dicendorum. Cæterum vagum opus eſt, & veteribus nimis addictum, ut etiam inertia medicamenta laudet, ventriculum gallinaceum ad calculum frangendum &c. Variolas monet novum eſſe morbum. Lumbricos in peſtilentia frequentes eſſe, cum eædem cauſæ & peſtis generationi faveant, & lumbricorum generationi. Germanice vertente P. UFFENBACH, tum *de ſcorbuto & balſamatione l.* Francof. 1605. fol. B. Tig.

Ej. *de morbis mulierum & puerorum, peſte &c.* Lion 1618. 4.

Ej. *cenſura & diſpoſitio operum* HIPPOCRATIS Venet. 1583. 4. L. Francof. 1585. 8. *. Ad novam editionem operum HIPPOCRATICORUM quædam præparatio.

(a) RAMAZZIN. *orat.* VIII.

paratio. Opera divi ſenis in quatuor claſſes dividit, genuina, ſcripta HIPPOCRATIS a filiis edita; a filiis, ſed ad doctrinam patris publicata; demum adulterina. GALENI potiſſimum teſtimoniis utitur. Non probes, quod ſecundæ claſſi l. *de flatibus* tribuat, qui totus non ſit HIPPOCRATIS, & certo alterius auctoris opus.

EJ. *de venenis & morbis venenoſis* L. III. opera ALBERTI SCHLEGEL Francof. 1584. 8. *. Baſil. 1588. TR. Venet. 1601. 4. CAT. Prælectiones ſunt, ut poſſis excuſare, quod collectitia omnia ſint, & abſque proprio experimento.

EJ. *reſponſionum & conſiliorum* T. II. Accedit *Collegiandi ratio*, curante iterum MICHAELE COLUMBO Venet. 1589. fol. L. 1590. fol. L. TR.

EJ. *tract. de compoſitione medicamentorum; de morbis oculorum & aurium.* Ex ore viri a MICHAELE COLUMBO excepti Venet. 1590. 4. L. Francof. 1591. 8. 1601. 8. ID. Venet. 1601. 4. TR. Codex eſt in *Bibl. Taurin.* II. p. 120. tum *de morborum particularium curatione.*

EJ. *commentarii eruditiſſimi in* HIPPOCRATIS *Prognoſtica, prorrhetica & hiſtorias epidemicas* cum titulo *Prælectiones Piſanæ. Acc. Tr. luculentiſſimi de hominis generatione, aqua & vino & balneis Piſanis. Ex ore ipſius* M. a MARCO CORNACCHINO *excepti* Venet. 1597. fol. *. Francof. 1602. fol. L. Idem quod de reliquis prælectionibus judicium hic redit.

EJ. *reſponſionum & conſultationum medicinalium* Tomi III. Venet. 1597. fol. TREW.

EJ. *medicina practica ſ. de cognoſcendis, diſcernendis & curandis omnibus corporis humani adfectibus Prælectionum Patavinarum* l. V. opera PETRI de SPINA edita Francof. 1602. fol. *. 16_1. f. TR. Lion 1623. 4. L. 1618. 4. RAST. Venet. 1627. fol. TR. curante GUIL. ATHENIO TREW., quæ editio dicitur tertia parte aucta eſſe. Plenus liber, ut priores, diſceptationum & ratiociniorum. Medicamenta ſolet dare leniora. In pleuritidis initio venæ lateris oppoſiti ſectionem GALENUM permittere. Lignum guaiacum ad morbum gallicum fuſe laudat, inunctionem mercurialem in validis corporibus admittit. Spem eſſe, eum morbum exſtinctum iri. In febre theriaca utitur.

EJ. *reſponſionum & conſultationum medicinalium* Tomus IV. a GUIL. ATHENIO editus Venet. 1604. fol. TREW. & quatuor tomi conjuncti cura MUNDINI MUNDINII Venet. 1620. fol. 1624. fol. L.

EJ. *de ratione diſcendæ medicinæ epigraphe* cum J. G. SCHENKII *enchiridio* Argent. 1607. 12. B. B.

EJ. *in omnes* HIPPOCRATIS *aphoriſmos prælectiones Patavinæ, in quibus obſcuriores loci elucidantur & problemata enodantur a* MAXIMILIANO HIERONYMI filio editæ Bonon. 1619. fol. Lion 1631. 4. RAST. Forolivii 1625. fol. LIND.

Ej. *in ſecundum librum epidemicorum* Hippocratis *Prælectiones Bononienſes* Foroliv. 1626. fol. Tr.

Ej. *opuſcula aurea & ſelectiora, nempe de arte gymnaſtica, morbis mulierum, puerorum, variæ lectiones, de peſtilentia, de maculis peſtiferis, de hydrophobia, venenis & morbis venenoſis, ratione diſcendi medicinam* Venet. 1644 fol.

Ej. *Excerpta de potionibus & eduliis veterum* in collectione Leidenſi 1701. f. B. Tig.

Ejus *nomotheſaurus, ſ. ratio lactandi infantes;* lego exſtare rariſſimum librum, qui a. jam 1552. Patavii prodierit, Morgagno teſte, in *Epiſt. med.* p. 94.

Ej. *aliquæ epiſtolæ* in Scholziana *collectione* T. II. IV.

Ej. *prælectiones de febribus* MS. poſſidebat v. der Linden.

Idem Mercurialis editionem Hippocraticorum operum græco latinam dedit, in quatuor claſſes digeſtam Venet. 1588. fol. ſæpe recuſam.

§. CCCXXXV. Varii.

Henrici Brucæi, Aloſtani, Profeſſoris Roſtochienſis, *propoſitiones de morbo gallico* Reſp. Carolo Batto Roſtoch 1569. 4. Astruc ex relatione Thomæ Star. Si malum venereum guaiaco non ceſſerit, poſt data decocta veniendum ad unguenta, in quibus princeps vis eſt hydrargyri; deſperato in caſu ſuffumigia profuiſſe. Omnino hydrargyrum ſpei reſpondere.

Ej. *theſes de hydrope triplici* Roſt. 1587.

Ej. *de ſcorbuto propoſitiones, de quibus publice diſputatum eſt* Roſtoch 1589. 8. * recuſ. Jen. 1623. 8. Ita Lind., nam in meo exemplo non reperitur. Haag 1658. 8. Trew. Amſterdam 1720. 8. *. Potiſſimum in re medicamentaria ſe continet. In ea pulvis eſt ſinapi. Morbum a carne fumo indurata & ſalita, & a temperie cæli humida & calida eſſe. Venam jubet ſecare.

Ej. *epiſtolæ de variis rebus & argumentis medicis*, cum Smetii *miſcellaneis* Francof. 1611. 8. *. Judicium de Paracelso; de contagio; de morbis in ſubſtantia; de Hipp. loco *naturas eſſe morborum medicas;* de febre tertiana exquiſita; de hydrope triplici, de calore.

Thomas Alvares Luſitanus. Ejus eſt *regimento para preſervar de la peſte* Coimbra 1569. Lisboa 1580. 4. C. de V.

Francisci Wunnen de Oria *regimento y aviſos de la ſanidad* 1569. 8. C. de V. 1572. ib. Madrit. 1586. hic verſibus latinis.

Alonso Baza *libro de la verdadera preſervacion y curacion en la enfermidad de peſte conforme a la que ſe vido de ella en el dicho parable* 1569. fol. Codex eſt MS. de quo Seguier.

Francesci

FRANCESCI FRANCO Valentiani, medici JOHANNIS III. Luſitaniæ R. *l. del enfermidades contagioſas y de la preſervacion di ellas, trattado de la nieve, y de l'uſo de la ſalivacion* Sevilla 1569. 4. SEG.

GERARDUS BATTUS medicus ex Schola Italica, funeſto caſu ſponſus periit ADAMI.

NICOLO BELLI *de marchi de cavalli* Venez. 1569.

J. ALBERTI WIMPINÆI *de concordia* HIPPOCRATICORUM & PARACELSISTARUM Monach. 1569. 8. Argentor. 1619. 8. cum *appendice, in qua quæritur, quid medico ſit faciendum.*

GALLI ETSCHENREUTER δραχμοληπτον *ſ. calculus medicis & ægrotantibus perutilis ſi ſcire deſiderant quot grana ſingulorum ingredientium medicamentorum in drachma una aſſumantur; &* δραχμοτομια, *i. e. partium drachmæ doſis* Argentor. 1569. 8. RIV.

ANDREÆ ROSÆ *Bericht bey der Peſt wie man ſich zu verhalten* Norib. 1569, ut puto, 8. TR.

ASCANII SCHRATEMBERG *de indicationibus curativis* L. X. Brix. 1569. 8. TR. RIV.

J. VISCHERI Wemdingenſis, ex Schola Italica Prof Ingolſtadienſis, inde Tubingenſis, *propoſitiones de venæ ſectione in febribus* Tubing. 1569.

EJ. *Aphoriſmi ex* HIPPOCRATE ib. 1569.

EJ. *de alimentis* ib. 1569. TR.

EJ. *de differentiis & cauſis adfectuum pulmonis* ib. 1581. PLATN.

EJ. *de affectibus uteri humani* ib. 1584. 4. PL.

EJ. *de febrium ſede ac differentiis* ib. 1585. B. Tig.

EJ. *de ratione explorandi & judicandi leproſos* ib. 1586. 4. PL.

EJ. *enarratio brevis in aphoriſmum* HIPPOCRATIS *edita a* HIERONYMO VISCHERO ib. 1591. 4. TR.

Epiſtola eſt inter MATTHIOLANAS, inque L. V. *de vertigine, dolore occipitis, ſtupore, pilorum defluvio, & glandulis in inguinibus exortis.*

ERH. CELLII *oratio funebris de vita & morte* J. VISCHER Tubing. 1588. 4. B. BUN.

ANDR. ELLINGER Thuringus, Profeſſor Jenenſis. EJ. *oratio de dicto* HIPPOCRATIS ιατρος φιλοσοφος ισοθεος Jen. 1569. ADAMI.

Wie man zu Zeiten der Peſt ſich fürſehen u. erhalten möge Wien 1569. 4. TR.

VINCENTII MUSTEL & MARTINI AKAKIA jun. *Non ergo omnis cacochymia pravi alimenti ſoboles* Pariſ. 1569.

STEPH. GOURMELEN & ANDR. du BREUIL, *E. diagnoſes & prognoſes ad Therapiam neceſſariæ* Pariſ. 1569.

ANT. PRUNIER & GUIL. FAGOT *E. lienteriæ & diabetæ eadem curatio* Pariſ. 1569.

J. ROCHON & GUIL. de BAILLOU *E. febribus refrigerantia remedium* Pariſ. 1569.

JEAN GUIOT & HUG. PREVOSTEAU *E. ars vel natura morborum medela* Pariſ. 1569.

PETRI RAVIN & ANDR. du BREUIL, *E. anginæ remedium venæ ſectio* Pariſ. 1569.

J. OPORINI *vita* Argent. 1569. plurima ad PARACELSI hiſtoriam facientia continet.

§. CCCXXXVI. THOMAS ERASTUS.

Vero nomine LIEBER, Badenſis Helvetus, novem integris annis in Italia medicinæ operam dedit, demum Profeſſor Heidelbergenſis, inde Baſilienſis; magnus PARACELSICÆ ſectæ adverſarius, non ignarus homo, neque obtuſi ingenii, ut tamen in experientiis parcior, nimium daret auctoritati & ratiocinio.

EJ. *de dyſenteria theſes* Heidelberg 1570. HE.

Diſputationum de medicina nova PHILIPPI PARACELSI P. I. *de remediis ſuperſtitioſis & magicis curationibus* Baſil. 1572. 4. *. Hiſtoria PARACELSI ex ore OPORINI & VITTERI deſcripta, quorum uterque cum PARACELSO vixerat, & quorum teſtimonia de indecora vita PARACELSI conſentiunt. Non eſſe Helvetium, neque ullos dari cognatos, qui PARACELSUM adgnoſcant. Præceptore parente natum eſſe in loco Hohenneſt. Vitam cum aurigis & turpibus hominibus fere tranſactam in diverſoriis, ut tamen ſubito poſt egeſtatem nummis abundaverit. In appendice librum nuperum PARACELSI exagitat, & errores theologicos.

Pars altera, in qua philoſophiæ Paracelſicæ principia & elementa exponuntur Baſil. 1572. 4. *. Contra ſal, ſulfur, & mercurium. De ſeminiis HIPPOCRATICIS in ᾅδῃ latentibus. Ante BUFFONIUM PARACELSUS docuit, terram noſtram, de ſideribus excretam, fractam, collapſam, contritam & colliquatam maſſam eſſe. Adjecta phyſica, & de oſteocolla libellus.

Pars III., in qua dilucida & ſolida veræ medicinæ aſſertio, & falſæ ſ. Paracelſicæ confutatio continetur. Acc. tr. de cauſa continente Baſil. 1572. 4 *. Cordatorum virorum de PARACELSO judicia minime blanda. PARACELSICÆ pathologiæ & therapeuticæ errores. Non poſſe eum morbos curare, qui conſtitutionem humani corporis ignoraverit. Non eamdem eſſe HIPPOCRATIS doctrinam & PARACELSI. Male ab iſto victus rationem negligi, morborumque ſigna. Infelicem fuiſſe Baſileæ medicum, & ægros periiſſe, quorum curam egerit; ipſum fateri, lepram & epilepſiam ſibi incurabiles videri. Exempla infelicium curationum, & fugæ ob eam culpam a PARACELSO captæ.

Acc.

Acc. *diſſ. de cauſa morbi continenti.* Theoria mera.

Pars quarta, in qua epilepſiæ, elephantiaſis, ſ. lepræ, hydropis, podagræ & colici doloris vera curandi ratio demonſtratur, & Paracelſica ſolidiſſime confutatur Baſil. 1573. 4. *. Contra medicos arcana ſua medicamenta celantes. Multa theoria horum morborum, viri hic PARACELSI obliti; deinde iterum AUREOLI theoriam exagitat. Curandi ratio: frequente purgatione epilepſiam nonnunquam ſuperari, facilius eam, quæ ab artu aliquo adſcendit. Malles aquas, trochiſcos epilepticos non deſcriptos. PARACELSUM deteſtabilia remedia laudaſſe, neminem eo malo correptum ſanaſſe. Infeliciſſimæ ejus curationes in nobilibus Bohemis perpetratæ. Lepra; ejus curatio Galenica. Abſurda auxilia PARACELSI. Auri inanes admiſtiones. Hydrops varius, quem noſter in utero virginis vidit. Veros ſe phthiſicos nonunquam ſanaſſe. Colicus dolor & flatus. Abſurda theoria & therapia PARACELSI. Podagra: non eſt incurabilis: oſteocollam articulos potenter ſiccare. PARACELSUM podagricos necaſſe, dum venam ſecuit. Contra metallorum ſolutiones varias.

EJ. *de occultis pharmacorum poteſtatibus, quot & quotuplices eæ ſint, quibus in morbis, quomodo, quando quem in curationibus uſum habeant.* Acc. *diſp. de purgantium medicamentorum facultate tribus quæſtionibus abſoluta.* Baſil. 1574. 4. TREW. Tig. 1595. 4. in collectione. Francof. 1611. 8. cum SMETII *miſcellaneis.*

EJ. *theſes de contagio* Heidelb. 1574. 4. & in collectione 1595. 4. L.

EJ. *diſp. de putredine, in qua natura, differentia & cauſæ putredinis ex* ARISTOTELE *& rerum evidentia clare exponitur.* Aca. *diſp. de febribus putridis, in qua tria de febribus paradoxa Laurentii Jouberti excutiuntur* Baſil. 1580. 4. TREW. & in collectione 1595. 4. Et T. ERASTI *ad* ARCHANGELI MERCENARII *diſputationem de putredine Reſp.* Baſil. 1583. 4. *. cum MERCENARII libello edita. Totus eſt in theoria ad ARISTOTELIS mentem.

EJ. Comitis MONTANI *novi medicorum cenſoris libror.* V. *de morbis viva anatome* Acc. *theſes de melancholia, de morbis totius ſubſtantiæ, de convulſione* Baſil. 1581. 4. LIND.

EJ. eſt *de lethargo* Baſil. 1582. 4. *.

EJ. *defenſio libri* HIERONYMI SAVANAROLÆ *de aſtrologia divinatoria adverſus* CHRISTOPH STATHMIONEM neſcio num huc faciat.

EJ. *theſes de lienteria* Baſil. 1583. 4. *.

EJ. *de pleuritide* Baſil. 1583. 4. *.

EJ. *varia opuſcula medica*, quæ ERASTUS morte præventus in lucem edere non potuit, Francof. 1590. fol. *. collecta. De medicinæ laudibus. Breviſſima medicinæ methodus. De ſaporibus, quatenus utiles ſunt ad detegendos ſimplicium vires medicas. De oſteocolla. De lepra epiſtola. De quæſtionibus ad curationem peſtilentiæ pertinentibus, ubi theriacæ uſum in peſte rejicit. Librorum C. MON-

C. MONTANI anatome. Prælectiones in aliquot HIPPOCRATICOS primi libri aphoriſmos, & in primum & ſecundum prognoſticon: tum in aphor. I. ſect. V. & in L. VI. Epid. Denique conſilia medica 28. Hiſtoriæ morbi & ad eum curandum auxilia, fuſe & copioſe, ut eo ævo ſolebant, ut integrum fere ciborum cenſum quaque occaſione data percureret, in diſceptationes etiam ſe dimitteret. Formulæ ex genio ſeculi polypharmacæ. Inter ea conſilia etiam eſt ERASTI *ad pulſum intermittentem*, quem recte, ut puto, negat ex cordis aliqua eſſe adfectione.

EJ. *diſputationum & epiſtolarum medicinalium volumen doctiſſimum* ſtudio THEOPHILI MADER editum Tigur. 1595. 4. TR. B. Tig. Numeroſiſſimi ſunt libelli, quos LINDENIUS recenſet. De conſtitutione hiemis anni 1559, de tumoribus præter naturam, de humoribus, ſaporibus, medicamentis purgantibus, renum calculis, febrium definitione, revulſione, hydrope, epilepſia, ſingultu, morbis totius ſubſtantiæ, melancholia, convulſione, amuletis, ſtupore.

EJ. *examen de ſimplicibus, quæ ad compoſitionem Theriacæ Andromachi requiruntur*, CONRADI HOFMAN *analyſis ejus compoſitionis, qua oſtendit ſummum artificium, quo* ANDROMACHUS *in hac compoſitione eſt uſus.* Item J. B. SYLVATICI *tractatus de compoſitione theriacæ Andromachi* Lion 1606. 4. L. 1607. 8. TR.

EJ. *Conſilia & epiſtolæ* in opere SCHOLZIANO T. III. IV.

EJ. *epiſtolæ* in SMETII *miſcellaneis de contagio* ad BRUCÆUM, *de morbis in ſubſtantia: de putredine.*

Video etiam citari *kurzer Bericht für den gemeinem Mann, wie er ſich in ſterbenden Laüften verwahren u. halten ſoll* Heidelberg. 1563. 4.

§. CCCXXXVII. HORATIUS AUGENIUS.

A M. SANCTO, diſcipulus J. B. MONTANI in Academia Taurinenſi Med. Prof.

EJ. *de ſanguinis miſſione* L. III. Venet. 1570. 8. TREW., qui liber in majus opus convaluit, *de ratione curandi per ſanguinis miſſionem* libr. X. & ejusd. *diſp. adverſus* MERCENARIUM Taurin. 1594. 4. HOUSSET 1587. 4. *. Venet. 1597. fol. TREW. & iterum *auctius libris* XVII. *in quibus exſtirpatis erroneis opinionibus apud novatores vigentibus omnia ſecundum* GALENI *doctrinam explicantur* Francof. 1598. fol. Totum opus fere in litibus verſatur, quas noſter ſtudet per auctoritates decidere. Plethoram ſolam, non morbi magnitudinem, neque vires venæ ſectionem indicare. Plethora uteri. Contraindicantia venæ ſectionis. Venæ ſectionem neque a valida temperie indicari, neque a cacochymia Copiam mittendi ſanguinis inter ſelibram & libras quatuor definit. Venæ ſectionem feminarum gravidarum defendit. Revulſionem fieri debere ad loca longiſſime remota. Fuſe contra BRISSOTUM & contra venæ ſectionem, quæ fit e directo loci adfecti. In principio inflammationis nunquam non debere remotiſſimam venam incidi, nempe revelli. Derivationem in viciniam loci adfecti debere fieri, facto jam confluxu humorum

morum ex vena proxima aut certe ex vena, quæ cum venis loci inflammati communicet. Tardam venæ ſectionem rejicit, & negat, aut in ſtatu, aut in augmento, iterato ſanguinem mitti poſſe. Revulſionem debere præmitti derivationi, & venæ ſectionem purgationi. Selectus venarum: non vult frontalem ſecari. Sic arteriotomen rejicit ob anevryſmatis metum. Singulæ venæ ſuam ex genio ſeculi prærogativam tribuit. Præſagia ex ſanguine, ejus etiam arenulis. Hirudines quas timet. Scarifatio.

Litis cum Mercenario hiſtoria. Æqualibus in gradu remediis utendum eſſe. Arabes magni facit ratiocinator.

Ej. *epiſtolarum & conſultationum medicinalium* Primi Tomi Libri XII. Auguſtæ Taurinorum 1580. 4. L. Tertia Editio Venetiis 1592. fol. *. Multum concertationum & controverſiarum, potiſſimum adverſus Cinum. De ptiſana tractatus. Ex integro hordeo coqui, non ex trito, & cum aqua pluvia melius. Cremor ex hordeo decocto per linteum percolatur; hinc quem ptiſana tenuior eſt. Lactis uſus. Calculi curatio medica. Romæ puer ſanatus, cum Nurſinus ſecturus præſto jam eſſet, medicamento ex aqua vitæ ſemunce, millepedum drachma ſemis, juris cicerum unciis quinque miſto. Id auxilium & alias repetiit, & monet, vim eſſe in millepedibus. Injecta in veſicam ſæpius nocere. Gravidis feminis febre peticulari laborantibus, tamen venam tuto ſecari. De farre, halica, chondro, trago. Galeni locus correctus. Ne deploratos quidem ægros debere deſeri, ex graviſſimis enim morbis quoſdam evaſiſſe ſalvos: Se abſceſſum cerebri ſanaſſe. In dyſenteria, cum fluxus vel ſponte vel per imprudentem medicationem ſubſtitiſſet, periiſſe ægrotum, etiam phreniticum. Aqua, in qua hydrargyrus maceratus fuit, utique necandis vermibus confert. Syrupus ad calculum frangendum, quo ſexcenties calculum renum ſanaverit, compoſitus ex omnibus illis lithontripticis veterum. In diabete narcotica prodeſſe.

Tomus alter pariter XII. librorum Venet. 1592. fol. Hippocratici L. II. de victus ratione textus XI. exponitur. Materiei turgenti alvi purgationem deberi, venæ ſectionem nunquam. Pulveris chinæ (non C. C. C.) multiplex uſus in ulceribus pulmonum, veraque phtiſi, & arthritide. Illuſtrem feminam octo libras ſanguinis tertio menſe graviditatis amiſiſſe, ſuperſtite fetu. Fuſe contra congreſſum: nullo modo inpotentiam demonſtrare, cum inimicam nemo poſſit inire. Scarificationem in malleolis probat, quod multum ſanguinem educat. Cauterio podagra adverſa. Cauterio ſupra aures ſanata antiqua cephalea, oſſe nigro detecto. De conſultandi cauſis & ratione tractatus. Cauteria in aſthmate nihil proficere. De vini qualitatibus. Hæmorrhagiam narium non ſemper malum ſignum eſſe in febre ardente, & ſanguinem ſalubri etiam eventu in ea febre manaſſe, etiam decimo quarto die, & ad libras tres vel quatuor. Paſſerculum troglodyticum, lithontripticum, deſcribit, alium a regulo. Ut bulimum ſanaverit, a verme natum longo cubitos viginti quinque, plus mille cucurbitinis muco cohærentibus. Frigidæ uſus; utique medicum recte antidotos ipſum præparare. Ferdinandus Mediceus medicamenta amat componere. Salem & oleum contagii eſſe expertes. Sanguis

ibicis in pleuritide omnino ſalutari effectu ſumtus fuit. Iterum calculum fractum vidit pater LUDOVICUS, qui 65 annis medicinam fecit, tum BARTHOLOMÆUS EUSTACHIUS, AUGENIUS ipſe ſemel & iterum. Priorem relationem de millepedum adverſus calculos vi hic repetit: drachmam nunc eorum integram dedit, æger doluit, inquietus fuit, verum ſabulum per urethram deceſſit, perpetuo auctius. In alio ægro aquæ vitæ doſin minuit, oleum chalcanthi addidit. Melancholiæ exemplum, ex planta pedis adſcendentis. Hi duo priores Tomi Francof. 1597. fol. recuſi ſunt TR.

EJ. *epiſtolarum medicinalium* Tomi III. L. XII, *in quibus maximæ difficultates ad medicinam & philoſophiam pertinentes elucidantur, &* ALEXANDRI MASSARIÆ *additamentum apologeticum & diſputationes ſecundum* HIPP. & GALENI *doctrinam continentur* Francof. 1600. fol. Venet. 1602. fol. 1607. fol. L.

EJ. *de modo præſervandi a peſte* L. IV. Fironi 1577. 8. L. ID. 1598. 8. ID.

EJ. *de medendis calculoſis & exulceratis renibus liber* Camerini 1575. 4. L.

EJ. *conſilia medica quædam* in collectione JOSEPHI LAUTERBACH Francof. 1601. 4. L.

EJ. *opera omnia* Venet. 1592. fol. L. 1602. fol. L. 1607. f. L.

§. CCCXXXVIII. VARII AD A. 1570.

ARCHANGELI MERCENARII *judicium ſuper rationibus* ARISTOTELIS *de partibus animalium* non puto huc facere, quod prodiit Patavii 1570. 4.

EJ. *dilucidationes in plurima* ARISTOTELIS *perobſcura & nonnulla* AVERRHOIS *loca* Venet. 1574. 4. & vol. II, *quo, una cum priori, univerſalis fere naturalis ſcientia percurritur, nec non* HORATII AUGENII *reſponſa quibuſdam problematibus ab* ARCHANGELO *illi propoſita expenduntur* &c. Venet. 1582. 4. TR.

EJ. *diſp. de putredine adverſus* T. ERASTUM Baſil. 1583. 4. *. De putredine agit, phyſica magis, quam medica: eſſe paſſivarum qualitatum dominium, & fieri per corruptionem caloris proprii & naturalis, quæ fiat ab ambientis aeris caliditate. Epiſtola inter AUGENIANAS.

MARCUS *de* ODDIS, ODDI f. edidit patris *l. de peſte & peſtiferorum affectuum cauſis, ſignis, præcautione & curatione*, & addidit *de putredine germanæ nondum explicatæ* GALENI & ARISTOTELIS *ſententiæ adverſus* ARGENTERIUM *apologiam* Venet. 1570. 4. *.

In patris *apologia* pro GALENO librum III. a capite ſexto ad finem uſque ſupplevit.

EJUSD., tum JUNII PAULI CRASSI & BERNHARDINI TURRISANI, *meditationes in theriacam & mithridatium accuratiſſime elucubratæ, per quas veriſſima conficiendarum*

darum antidotorum methodus perhibetur, & multi medicorum & pharmacopolarum errores confutantur Venet. 1576. 4. RIV. FALC.

EJ. *methodus exactiſſima de componendis medicamentis. Acc. index medicamentorum tam ſimplicium quam compoſitorum; diſcurſus de theriaca cum* A. BACCIO *& alter circa turbith* Patav. 1583. 4. L.

EJ. *apologia pro ſua ſententia de putredine adverſus* ARCHANGELUM MERCENARIUM Patav. 1585. 4. L. 1585. 4. in catal.

EJ. *de morbi natura & effectu* Patav. 1589. 4. TR.

EJ. *de urinarum cauſis, differentiis & judiciis. Acc. ex* HIPPOCRATE *totius anni diſtributio & dierum criticorum ſupputatio* Patav. 1591. fol. TR.

Elogium TOMASINUS dedit.

HIERONYMI DONZELLINI *epiſtola de natura, cauſſis & curatione febris peſtilentis* Venet. 1570. 4. L.

Synopſis ejus l. cum aliis germanice Licha 1597.

EJ. *libri de natura cauſis & legitima curatione febris peſtilentis apologia per* EUDOXUM PHILALETHEN *adverſus* THESSALII ZOILI *oppugnationes* Venet. 1570. 4. TR. 1571. 4. TR.

EJ. *eſt Eudoxus & Philalethus adverſus calumnias & ſophiſmata cujusdam perſonati, qui ſe Evandrophylactem nominavit, apologia* Veron. 1573. 4. L. & *adverſus calumnias cujusdam perſonati pro libro de febre peſtilenti* HIER. DONZELLINI *apologia* Veron. 1574. 4. L.

EJUS & INGRASSIÆ atque J. CAMERARII *de peſte epitome germanice* Lich. 1597. 4.

EJ. *conſilia in* T. VI. & VII. *Schulz.*

VINCENTII CALZAVELIÆ *de theriacæ abuſu in febribus peſtilentibus* Brixiæ 1570. 4. TREW.

EJ. eſt *Evandrophylax adverſus Aceſium cacodoxum, qui ſe falſo Eudoxum Philalethum facit, Antapologia* Brix. 1572. 8. L.

HIERONYMI CONFORTI *de vino mordaci* ib. 1570. 4. L.

JOHANNIS GUTTIEREZ CAVAL *de arte breve, de* (hic vox deficit) *cerbello y ſpaſmo* Complut. 1570. 8. SEG. Sevilla 1609.

SANCTORIUS VITALIS *de medicamento ſolvente non exhibendo ſexto die* Panorm. 1570. 4. L.

J. de FOQUEDA *de puſtulis quæ Aſaphati vocantur*, ad hunc annum revocat ASTRUC, incerti ævi virum.

PETRI REIDANI *querelæ medicorum dogmaticorum cum* HERMOTIMO CURIONIS Baſil. 1570. 8. L.

De podagræ laudibus doctorum virorum luſus Strasburg 1570. 8. L. Bil. Pirkhaimmeri, Christ. Baliſtæ, Curionis.

J. Quinquarboreus Avicennæ L. III. Fen II. *de ægritudinibus nervorum* ex Hebraico latine reddidit Pariſ. 1570. 8. L.

Hier. Gardini in Hippocratem *de aëre aquis & locis* Baſileæ 1570. fol. Linden.

Hieronymus Cruserius Campenſis, dedit *commentaria* in l. III. *morb. vulg. & in L.* Hipp. *de ſalubri victu* Baſil. 1570. 8. Edidit etiam XVI. Galeni *de pulſu* ll.

Antonii Valetii *oratio in ſcholis medicorum, qua medicinæ antiquitas ex* Homero *deſcribitur* Pariſ. 1570. 8. L.

Idem *in opera practica* Hollerii commentatus eſt Genev. 1635. 4. &c.

Laurentii Span *aphoriſmorum* Hippocratis *paraphraſis metrica* Breslau 1570. 4. L.

Circa hæc tempora vixerit Georgius de Sotomayor, Prof. Conimbricenſis, cujus eſt *diſceptatio medica, in qua quædam dilucidantur & oratio in principem* Joh. III. fol. Sine loco & anno C. de V.

Non multo longius removeo Th. Bezæ *diſſ. de peſtis contagio & fuga*, equidem theologi. Prodiit etiam Genev. 1579. 8.

In editione Leidenſi 1636. 12. acceſſit Andreæ Riveti *epiſtola, in qua mos cadavera mortuorum in templis ſepeliendi redarguitur.*

Ludovici de Isla *de morbo gallico tractatus* circa hæc tempora ponitur, neque Astrucio viſus, neque aliis, Zacuto vero laudatus.

Hartmanni Hartmanni *obſervationes practicæ* L. II. ab Hartm. Hartmanno filio auctæ Baſil. 1570. fol. B. Tig. ſi hujus ſunt loci.

Henrici Göldli, Tigurini, *Regimen peſtilentiæ & medicamentum approbatum in pleuritide quæ quaſi peſtis eſt, tum forma medicamenti quæ paralyſim curat, & pretioſæ aquæ contra vertiginem, maniam, apoplexiam* ante annum 1574. prodiit.

E. Hedeneck *de morbis articularibus* Jena 1570. Hænel.

Ejusd. μνημονευτικος VII. Hippocratis *aphoriſmorum ſectionum & prognoſticorum l.* Hippocratis συνοψις *breviſſima* Baſil. 1585. 4. Tr.

Abrahami Werner *oratio de vita* Galeni Witteberg 1570. 8.

Ej. *Bericht für die einfältige womit ſie ſich in der Peſt verwahren und curiren ſollen* Witteberg 1575. 4. L.

Ej. *de paſſione colica, de calculo renum & de calculo veſicæ* Witteberg. 1576. 4. Riv.

J. Fer-

J. FERRANDI *de arthritidis & lithiaſis ſede* Pariſ. 1570. 8.

EJ. *de febribus* Pariſ. 1602. 12.

Statuta univerſitatis artiſtarum & medicorum Patavini Gymnaſii denuo correcta & emendata Patav. 1570. 4. B. BUN.

JOH. ROCHON & HENR. BLACVOD *E. evacuationi immodicæ potiusquam retentioni medendum* Pariſ. 1570.

JAC. CARPENTIER & MART. AKAKIA jun. *Non E. omni dyſpnœæ eadem remedia* ib. 1570.

PETRI TOURET & NIC. ELAIN *E. hyſtericis venus* ib. 1570.

MARCI MYRON & ANT. VALET, *Non ergo una viſcerum inflammatorum curatio* ib. 1570.

PETRI RAVIN & ROB. le MADRE *E. ſimplicium adfectuum ſimplicia, compoſitorum remedia compoſita* ib. 1570.

NIC. le TELLIER & ISAYÆ FABIUS *E. triplicis ſubſtantiæ partis ſimilaris morbus curari poteſt* ib. 1570.

§. CCCXXXIX. ANTONIUS SAPORTA.

Profeſſor Monſpelienſis & Cancellarius, FELICIS PLATERI præceptor, circa hæc tempora obiit.

EJ. *libri quinque de tumoribus præter naturam ſtudio* HENRICI GRAS Lion 1624. 12. *. prodierunt. Multa pars ad medicinam pertinet, phlegmonem, carbunculum, ophthalmiam, exanthemata, eryſipelas, herpetem & morbos cutaneos, anginam, hydropem, hydrocephalum, varos, arthritidem, luem veneream, hæmorrhoides, lepram. Ad veterum ſaporem: adſperſit tamen aliquas ſuas adnotationes, ut infelicis in hydrope paracenteſeos. Ad luem veneream in hydrargyro majorem, quam in guaiaco, fiduciam ponit, cujus tamen longo uſu a recenti malo pleroſque liberabat.

IOHANNIS SAPORTÆ adjectum opuſculum pertinet ad initia ſeculi XVII.

Conſilium ANTONII eſt inter WELSCHIANA.

§. CCCXL. ANDREAS CÆSALPINUS.

Aretinus, de ſecta Peripatetica, acuti ingenii vir, archiater pontificius & profeſſor Piſanus.

EJUS ſunt *Quæſtionum medicarum* L. II. *De facultatibus medicamentorum* libri II. Venet. 1593. 4. Quæſtiones miſcellaneæ ſunt. Primo generalium medicamentorum poteſtatem magis in ſecundis, quam in primis qualitatibus reſidere. De febribus. Ephemeram eſſe a ſanguine calefacto, non a putreſcente. Febres putri-

dæ, hecticæ, peſtilentiales: vis veneni. In L. II. magis practica continentur. Venæ ſectionem in principio morborum acutorum ſolo convenire. In plethora ſimplici venæ ſectæ ſelectum minus eſſe neceſſarium, melius tamen venam brachii ſecari, quæ hepati propior ſit. Adverſus *fluxiones* in pectus & partes inferiores. In eodem latere brachii venam recte ſecari. In univerſum tamen venarum ſelectum defendit. In febrium putridarum initiis convenire alvi purgationem, & in univerſum ad acutos morbos balnea aquæ dulcis. Dolorem fieri a ſolutione continui. De angina aliqua. In dyſenteria venæ ſectionem non convenire, niſi adſit ulcus inflammatum. Duo ſola lumbricorum genera eſſe, planum & teres; vermes cucurbitinos eſſe tæniæ particulas. Ad flatus compeſcendos frigida conferre. Calculos a frigore generari.

L. II. de medicamentorum formulis ad theorias fere ſpectant. In P. I. percurrit indicia facultatum repetita a ſapore, quæ optima, ab odore, cui parum tribuit, a colore, cui vix quidquam. In P. II. de præparatione medicamentorum agit. Compoſitionem ad augendam medicamenti potentiam facere, & hactenus prodeſſe, quod uno medicamento plures morbi ſuperentur. Ut ex computatione caloris & frigoris compoſitio dirigatur. Adminiſtrationes aliquas breviter percurrit, ſolutionem, extractionem, decoctionem, deſtillationem.

In *quæſtionibus peripateticis*, quæ Venet. 1571. 4. * & 1593. 4. * prodierunt, utcunque aliqua huc trahas, de aëris temperie varia, de cordis pulſu, de nupera vitæ humanæ brevitate: de effectu venæ ſectionis in febribus; de temperamentis.

Ej. *κατοπτρον* ſ. *ſpeculum artis medicæ* HIPPOCRATICÆ *exhibens dignoſcendos curandoſque morbos, in quo multa viſuntur, quæ a præclariſſimis medicis intacta relicta erant* Lion 1601. 1602. 1603. 3. vol. Argentorati 1605. 8. L. & Venet. 1606. 8. præfante ANDREA BRUXIO Argent. 1630. 8. *. Romæ etiam excuſum cum titulo editionis Argentoratenſis. Libri ſunt octo; I. materies medica; L. II. febres; L. III. venena; L. IV. morbus gallicus & lepra; L. V. VI. VII. VIII. morbi a capite ad calcem. In primo L. recenſet medicamenta ſimplicia & compoſita, ad quoſdam titulos relata, unice ex veteribus, quorum ſatis bonum hic compendium habetur. Sic de febribus & venenis. Morbum gallicum oriri a fontibus Neapoli ſanguine hominum leproſorum infectis: Madriti orturum fuiſſe, ſi ex Indiis eſſet adlatus: ſua ſe habere a milite Aretino, qui in obſidione Neapolitana ipſe adfuerit. Curari ligno guaiaci, ſaſſafras addi. Non debere ligna cum vino coqui. Hydrargyri unguentum a MESVE repeti, qui ſcabiei obpoſuerit; moleſtum eſſe auxilium, linguæ tumorem & multa mala facere. In pleuritide, ſi æger robuſtus fuerit, venam ejuſdem lateris ſecari debere, ſi debilis, potius lateris alterni. Raræ admiſtæ obſervationes

nes propriæ. In lue venerea decoctum guaiaci præſtantiſſimum eſſe medicamentum.

Eadem procul dubio eſt *Praxis medica* Tarviſii 1606. 8.

§. CCCXLI. Varii.

Petrus Severinus, Ripenſis ex Jutia, peregrinator, medicus Friderici II. Regis Daniæ, de Paracelsi ſecta.

Ej. *idea medicinæ philoſophicæ fundamenta continens totius medicinæ Paracelſicæ, Hippocraticæ & Galenicæ* Baſil 1571. 4. *. Erford. 1616. 8. Tr. Haag 1660. 4. Tr. ib. & Roterod. 1668. 4. *cum commentariis* iſtæ duæ editt. Guil. Davidsonii. Pro ſale, ſulſure & mercurio dicit, adverſus ſcholarum humores, & pro Paracelso, Moſaicæ Sophiæ diſcipulo. Opium non calore operari vel frigore, ſed narcotico ſulfure. Bilem, quam pro cauſa febrium habeant, innocentem eſſe. Febrem a ſulfure eſſe nitroſo, quod ubique præſto ſit. Morbos produci ex ſeminibus, quæ ſuam in rerum natura radicem habeant, & ex ſeminio diverſos morbos tamquam fructus produci. Remediorum claſſes & agendi modus. Multa non valui intelligere.

Ej. *Epiſtola ſcripta* Theophrasto Paracelso, *in qua ratio ordinis & nominum, adeoque totius philoſophiæ adeptæ methodus oſtenditur* Baſil. 1572. 8. Lind. Epiſtolæ ſunt aliquæ & vita Theophrasti.

Ej. *Formulæ medicamentorum* ſunt in *ciſta medica* Bartholini.

Janus Antonius Saracenus Lugdunenſis, vir eruditus. Ejus *de peſte commentarius* Genev. 1571. 8. Lind. 1589. 8. * nam Tournesium huc refero. Lion 1572. 8. Tr. (duæ editt. L.) Docti viri fuſiſſimus græcanicus liber vix habet ullam utilitatem. Peſtis aliquæ hiſtoriæ. Pueri matres ex peſte moribundas cum fugerent, nihil paſſi. Boli. Vera Galeni bolus aromatici aliquid redolebat, in ore ad butyri modum contabeſcebat. Byzantio ſe terram Lemniam habuiſſe; his enim terris multum tribuit. Cornu cervi ſubſtituit rhinocerotis cornubus. Herbæ ad peſtilentiam utiles. Theriaca. Amuleta, auripigmentum album. Genevæ periiſſe, quibus medici alvum violenter duxerant, aut venam ſecuerant. Peſtis hiſtoria Thucydidea, quam eamdem Lucretius deſcripſit.

Antonii Mariæ Venusti (Venosta) Tergeſtini medici, *conſilia medica, in quibus vera conſultationis methodus proponitur, multi morbi cum ſuis cauſis & ſignis conſiderantur, multæ etiam medicæ quæſtiones pertractantur* Venet. 1571. 4. *. Frf. 1605. 4. Quadr. cum J. C. Claudini tribus tractatibus, cura Josephi Lauterbach cum tit. *de graviſſimis humani corporis malis curandis.* Rhætus erat, ex Valle Tellina. Magnus magnatum adulator ad genium ſeculi ſcripſit, ut ad quemque morbum infinita medicamenta, integram etiam diæteticès penum effunderet,

deret, paſſim etiam integri tractatus intercederent, de balneis, quorum loco ſpongias aqua medicata ebrias imponi ſuadet, de clyſteribus, de vino &c. Græcis ſirupum σειρον οπον ſignificare.

Ejus *oratio nomine academiæ artium liberalium Bononienſis* 1765. 4. Mandos.

Nicolai Hovel pharmacopolæ, *Pharmaceutices* L. II. Prior continet omnia Mesvæ theoremata in tabulas redacta. Poſterior eſt Tagaultii, Pariſ. 1571. 8. Hotton 1572. 8. Bassæus.

Ej. *tr. de la theriaque & du mithridate en deux livres* Pariſ 1573. 8. *. Theriacæ hiſtoria, uſus, morbi in quibus convenit, ut in ea laudanda liberalis ſit. Compoſitio, ingredientia, eorumque vires medicæ, viperæ &c.

Ej. *de peſte, cauſis ejus & ſignis & cura* Pariſ. 1573. 8. Gallice *tr. de la peſte* Paris 1579. 8. Falc.

Pyraux *traité de la pharmacie moderne* Paris 1571. 8. Boehmer.

Le bâtiment des receptes contenant trois parties de receptaires Lion 1570. 12. Menz.

J. Bravi *de hydrophobiæ natura cauſis & medela* Salamant. 1571. 12. 1576. 1586. L.

Ej. *de curandi ratione per medicamenti purgantis exhibitionem* L. III. Salam. 1588. 8. L.

Ej. *in* Galenum *de differentiis febrium comment.* Salam. 1585. 4. Lind. 1596. 4. Falc.

Ej. *in l. I. prognoſt.* ib. 1578. 8. L. 1593. 8.

Ej. *de ſimplicium medicamentorum delectu L. II.* ib. 1592. 8. Cap. de Vila.

Celsi Martinenghi *de prævidendis morborum eventibus* L. III. Brix. 1571. 12. & in *commentario de methodis* Venet. 1584. 4. Gunz.

Theodorus Belleus *in* Hippocratis *aphoriſmos comment.* Panormi 1571. 4. Lind.

Antonii Anguillara *rudimentorum medicinæ* L. VIII. Complut. 1571. f. N. Ant.

Francisci Franchini *de ſanguinis miſſione* l. Venet. 1571. 8.

Theodoricus Ulstenus *de pharmacandi comprobata ratione, medicinarum ſimplicium rectificatione, ſymptomatum quæ purgationem ſequuntur emendatione* Baſil. 1571. 8. L. Nürnberg 1596. 8. L.

Gregorii Bersmanni *de dignitate & præſtantia artis medicæ* Lipſ. 1571. 4.

Zwey nützliche Bücher von allerley Gebrechen, und Krankheiten, damit die Roſſe, Mauleſel &c. geplagt ſeyn Eger 1571. fol. Trew.

Guil. Robineau & Cl. Rabours *E. tot ſunt remediorum, quot morborum genera* Pariſ. 1571.

Lud.

Lud. Cochin & Jac. Marand *E. arthritidi præcavendæ vel curandæ evacuantia* Pariſ. 1571.

Cl. Bazin & J. le Pescheur *E. morbi remediis pari modo contrariis oppugnandi* Pariſ. 1571.

Sim. Poncet & Barth. Perdulcis *E. fluxibus alvi purgatio venæ ſectione commodior.* Pariſ. 1571.

§. CCCXLII. Ludovicus Mercatus.

Mercado, Pintianus, (Pincia eſt Valladolid), archiater Hiſpanicus. Multa Ejus ſunt opera. *Methodus medendi* Pintiæ 1572. 8. inque T. II. *collectionis operum:* breve compendium.

L. *de eſſentia, cauſis ſignis & curatione febris malignæ, in qua maculæ rubentes ſimiles morſibus pulicum erumpunt per cutem* Pintiæ 1574. 8. Falc. Baſil. 1584. 8. * hic aliquantum auctius. De febre agit epidemica petechiali, quam apud veteres putat ſe reperire, contagioſa cæterum & maligna. In curatione mireris gallinarum carnes & jura commendari. Cæterum cucurbitulas vehementer urget, etiam hirudines, purgationem in principio morbi, tum poſt diem 14. Confectionem de hyacintho & alias antidotos adhibet.

Videtur idem liber eſſe, cui C. de V. titulum fecerit *en que ſe trata la naturaleça, cauſas, providencias, y verdadero orden, y modo de curar la enfermidad y peſte que en eſtos annos ha divulgado en tota Eſpanna;* recuſus Madrit 1648. 8. quem ipſe auctor latine vertiſſet.

Ej. *de pulſibus libri* II, *quibus tota ars cognoſcendi morbos & prognoſticandi diſertiſſime pertractatur* Pintiæ 1584. L. Patav. 1592. 4. L. & in T. II. *operum.* Iterum fuſiſſime ad Galeni morem.

Ej. *de indicatione curativa ll. duo* Colon. 1588. 8. L. Cum hoc titulo non redeunt in operibus, refuſi forte in id opus, quod ſequitur.

Ej. *de communi & peculiari præſidiorum artis medicæ indicatione. Acc. proœmii loco methodus univerſalis in tres claſſes diſſecta, ut prima partes affectus, ſecunda effectus ipſos, tertia medendi rationem commonſtret* L. II. Pintiæ fol. Colon. 1588. 8. Tr. In Tomo II. *operum* repetitur. Victus rationem tradit, tunc generalia methodi medendi, auxilia, purgationem, alias evacuationes, balnea, fluxionum moderamen & provocationem. Hic fontanellas maximis laudibus extollit. Tunc auxilia topica.

Ej. *gynæciorum L. de mulierum, virginum, viduarum, ſterilium, prægnantium, puerperarum & nutricum morbis communibus* Baſil. 1586. 4. in Bauhini *collectione:* Madrit. 1594. fol. L. 1604. fol. Trew. & in *Gynæcæis* Spachii, tum Venet. 1602. 4. Tr. Francof. 1608. fol. Tr. Fuſiſſimum & verboſiſſimum, ut pleraque auctoris, opus, Tomum IV. conſtituit operum.

Ej. *de febrium eſſentia, differentia, curatione, & de febre peſtilentiali* Pinciæ 1586. 4. L. In Tomo II. *operum.* Theoria GALENICA. Tertianam tamen perniciofam laudes, peculiari cura deſcriptam.

Ej. *inſtitutiones medicæ* Madrit. 1594. 8. L.

Ej. *de puerorum educatione & cuſtodia* Pinciæ 1611. fol. L. redit in operibus omnibus, inque T. V.

Ej. *de eſſentia & natura caloris febrilis* Pinciæ 1611. fol. L. Neque hoc.

Ej. *opera omnia* T. IV. cura J. HARTM. BEYER Francof. 1608. & 1614. fol. 4. vol. *.

In T. I. de ſanitate & ejus conſervatione rebuſque non naturalibus agit. Deinde de morbis, ſignis, criſibus, denique de curatione fere in genere, viſcerum morbis & remediis.

In T. II. præter ea, quæ diximus, *libri* ſunt *duo de morbo gallico.* Inunctionem, etſi periculoſa ſit, vulgo nunc receptam eſſe, tutiorem tamen eſſe, quæ longiori tempore abſolvitur. De hujus morbi cum aliis morbis complexu.

De morbis hereditariis L. I. brevis iſte.

In T. III. primum reperitur L. *de morborum internorum curatione.* Ut in reliquis operibus fuſiſſime, ad veterum morem differit, & plurimorum medicamentorum ubertate morbos obruit, neque in tanta verborum copia quidquam proprium diſtinguas.

Ej *conſultationes morborum complicatorum & graviſſimorum, cum diſputationibus neceſſariis ad naturam cujuſque morborum capeſſendum præſagium & curationem. Acc. tract. unicus continens abditarum rerum diſſertationem*; 2. l. *de puerorum educatione*, ſ. tomus V. opp. Francof. 1614. fol. TR.

§. CCCXLIII. VARII AD A. 1572.

MATTHIAS *de* LOBEL medicus Inſulanus, qui utimos annos vitæ ſuæ in Anglia vixit, celebris botanicus.

EJUS eſt *plantarum & ſtirpium hiſtoria, cui adnexum adverſariorum volumen* Londin. 1572. fol. LIND. Antwerp. 1576. fol. *. (non eſt opus editum a. G. HOW Londin. 1655. 4. *, quod pure botanicum ſit). Acceſſerunt ad finem medica aliqua. G. RONDELET *formulæ*, in opere de morbis omiſſæ.

Sed in poſterioribus *adverſariorum* editionibus plura ſunt argumenti medici In editione Londinenſi 1605. fol. *. ad laudanum opiatum: ad varias compoſitiones, ad medicamenta varia.

Deinde *Pharmacopæa* RONDELETII *cum* LOBELII *notis, explanationibus, correctionibus & additionibus & diario Pharmaceutico, quid quoque menſe pharmacopæo agendum ſit.* Formulæ aliquæ medicationum LOBELIANÆ, eas inter illa, quam ad morbos pectoris plurimi faciebat, ſyrupus nempe de eryſimo, aliaque medicamenta

menta ex variis auctoribus collecta. Præcepta ad diſpoſitionem medicamentorum in compoſitionibus, ut in theriaca, tum ſuccedanea.

Diarium ſeorſum prodiit Leid. 1627. 12. 1652. 12. LIND.

BENEDICTI PATINII *de venenis, quæ in humanis fiunt corporibus* l. III, *eorum natura, cauſis, differentiis, morbis qui inde fiunt, morborum ab iis provenientium curatione* Brixiæ 1572. 8. maj. *. Theoria mera.

EJ., ut puto, cum nomine PATINA, *conſilium pro divo Maximiliano de cordis palpitatione* Brixiæ 1573. 8. L.

EJ. *de Acetoſa, an alvum cieat, an ſtringat* Brixiæ 1572. 4. *. Rhabarbarum monachorum ventrem movere, acetoſam adſtringere.

EJ. *comm. de natura & curatione febrium in quibus adparent peticulæ* Brixiæ 1572. 8. RIV.

EJ. *de corruptione ſubſtantiarum corporis humani atque de earum curatione* Brixiæ 1575. 8.

De medicamentorum ſimplicium gradibus & compoſitionibus opus novum, phyſicum, medicum, chymicum, in quinque libros digeſtum, incerti auctoris. *Acceſſ. ex* ECCHOPÆDII *de* PETRA *collectaneis in ſingulos libros argumenta* Tigur. 1572. 8. *. Edidit BENEDICTUS ARETIUS libellum, a J. STOKIO acceptum. Alchemiſticum opuſculum hominis PARACELSICI. Duas tantum complexiones eſſe, calidam & frigidam. Quatuor gradus ſolitarum qualitatum. Quinta eſſentia & ejus gradus. Tum claſſes medicamentorum, ſemper per ſuos quatuor gradus, etiam purgantium, venenorum, peculialiter herbarum. Earum ſub planetas diſtributio, ſecundum quam definito viſceri proſint, ut ſaturninæ herbæ lieni, mercuriales hepati, & medicamenta ſua cuique viſceri accommodata ſint, ut cordi eſſentia meliſſæ & auri. Formularum exempla. Purgantibus opium adjicit. PARACELSI theriaca ſ. mumia, turbith, guaiacum.

In VOLCHERI COITERI *obſervationibus medico chirurgicis*, quæ Noribergæ 1572. fol. *. prodierunt, multa ſunt melioris notæ. Ex tertiana ſpuria dolor colicus, inde paralyſis, epilepſia, mors. Hydropem pectoris pulmone integro ſæpe vidit in cadaveribus, morbum eo ſeculo parum notum. Maxima ſub liene hydatis. Abſceſſus in renibus, in hepate, ſcirrhi pylori, omenti, hepatis, uteri. Calculi veſicæ felleæ.

JOHANNIS DU BOYS, pharmacopœi Pariſienſis, *methodus miſcendi & conficiendi medicamenta, diligenter recognita* Pariſ. 1572. 8. TR. Lond. 1639. fol. Haag 1640. 16. *. Claſſes medicamentorum, tunc ad quamque claſſem leges, ſecundum quas componi debent. Deinde ſingulæ compoſitionis officinalis fere ex MESVEO formulæ, & ad eam commentarius.

Cavendum ne cum JOHANNE SYLVIO medico, aut cum JACOBO confundatur.

J. LONICER *Ordnung für die Peſtilenz* Francf. 1572. 8. 1576. TR.

MELCHIOR GUILANDINUS Boruſſus, ardentis vir ingenii, pauper cum eſſet, Africam & Indiam adire ſuſtinuit, præfectus inde horti Patavini. *In Papyro ſ. comm. in tria capita* PLINII Venet. 1572. 4. *. aliqua ad medicinam faciunt, ut adverſus GALENUM de unguento Ægyptio. Reſponderat MERCURIALIS. Reponit MELCHIOR in *epiſtola* ad ipſum MERCURIALEM, ſuum judicium confirmat, & aliqua in MERCURIALI carpit.

HIERONYMI *a* TOVAR *de ponderibus medicamentorum l.* Hiſpali. 1572. 4 L.

BERNHARDINI GOMEZ MIEDES Archidiaconi *Diaſcepſim de ſale phyſico medico geniali & myſtico* L. IV. Valent. 1572. ibid. locupletius 1579. Urſell. 1605. 8. LIND.

EJ. *Enchiridion, o manual inſtrumento de la ſalud, contra el morbo articular que llaman gota y de las demas enfermidades que por catarrho y deſtillacion de la cabeça ſe engendran* Madrit. 1731. 8. C. de V. TREW.

HIERONYMO MURILLO chirurgi, *therapeutico methodo de Galeno en la que toca la chirurgia* Saragoſſ. 1572. 8. niſi chirurgici mere eſt argumenti.

GUILIELMI MAGISTRATI *Iſagoge therapeutica de peſtis ſævitia ejusque curatione & præventione* Francof. 1572. 8. TR. Venet. 1572. 8. L.

PETRI DROET *conſilium novum de peſtilentia* Pariſ. 1572. 8. TR. Argentor. 1576. 8. TR. Nigrorum dejectionem in principio epidemiæ frequentem fuiſſe.

MAXIMUS GERITIUS *de conſervatione medicinæ ex 85. capite* τεχνης ιατρικης GALENI Lipſ. 1572.

J. SCHITLER *regimen præſervativum & curativum febris peſtilentialis & morbi Anglici ſudorifici* &c. 1572.

NICOL. de METRI *Arzneybuch durch* HIER. MARTIUM *überſehen* Augſpurg. 1572. 8. TR.

Remedies for diſeaſes of horſes Lond. 1572. 4.

The manner of healing the venereous diſeaſe vulgarly called the french pockes, with its cauſes and ſymptomes. Circa hæc tempora prodiiſſe J. ASTRUC.

NIC. *de* CORMEILLES & JACOB JOUVENCEL *Ergo Hiſpanica lues morborum cumulus* Pariſ. 1576.

GUIL. ROBINEAU & PETRI *de la* MER *E. ſoporoſorum communis curatio* Pariſ. 1572.

SIM. PIETRE & BARTH. PERDULCIS *E. nephriticis diuretica* Pariſ. 1572.

NIC. JACQUART & PETR. *de la* MER *Non E. hydropicis paracentheſis* Pariſ. 1572.

JEAN

JEAN MARTIN & HAUTIN *E connata moriendi acceſſitas* Pariſ. 1572.

BONAV. GRANGIER & H. ÆGID. HERON *E. rara corpora ſaniora* Pariſ. 1572.

PETR. *de la* MER & FRANC. *du* PORT *E ventris torpor omnium confuſio* Pariſ. 1572.

§. CCCXLIV. ÆMILIUS CAMPOLONGUS.

Patavinus, profeſſor in patria ſchola, Galenicus. EJUS *theoremata de humana perfectione veritatis indagatoribus Patavinis diſcutienda* Patav. 1573. 4. L. forte huc non pertinuerint.

EJ. *de arthritide l. unus, de variolis l. alter, ex ejuſdem prælectionibus excerpti* Venet. 1586. 4. *. 1590. 4. L. Edidit RICHARDUS WALCHER. Ex GALENO & Arabibus ſua, & quæ de variolis, ex AVICENNA ſumſit.

L. *de arthritide* cum nonnullis SNEEBERGERI libellis Spiræ prodiit 1592. 8. L.

EJUSD. *methodi medicinales duæ, in quibus legitima medendi ratio traditur, propoſita ab* ALB. BOTTONO *&* A. CAMPOLONGO Francof. 1595. 8. edente LAZARO SUSENBETTO.

EJ. *σημειωτικη* ſ. *vera cognoſcendi morbos methodus ad analyſeos* CAPIVACCIANÆ *normam expreſſa* Witteberg 160 . 8. L. edente J. DESSENIO.

EJ. *de vermibus de uteri affectibus deque morbis cutaneis tractatus* Pariſ. 1634. 4. *. edente PETRO BOURDELOT. Leve certe & inutile opuſculum. Nihil ſerium eſt in conſiliis, quæ dat adverſus partum difficilem.

§. CCCXLV. VARII AD. A. 1573.

BARTHOLOMÆUS CARRICHTER *de Reckingen*, medicus MAXIMILIANI II, ex ſecta Paracelſica.

EJ. *Kräuterbuch in welchem die Zeichen Zodiaci, auch in welchem Grad ein jedes Kraut ſtehe, wie ſie in Leib und zu allen Schäden zuzubereiten* Strasburg 1573. 1615. 8. 1575. GESN. Baſil. 1589.

EJ. *practica von allerhand Leibskrankheiten, vom Urſprung der offenen Schäden* Strasburg 1579. 8. TR. 1590. 8. TR. 1597. 8. 1619. 8. B. Tig. 1621. 8.

EJ. *Kräuter u. Arzneybuch* Nürnberg 1625. 8. 1631. 8. TR. 1652. 8. UFF. Anglice London 1608. 4. B. B. ASHMOLE. Vid. Bibl. Bot. I. p. 346.

EJ. *Arzneybuch* I. II. *u.* III. *Stück* Nürnberg 1652. 8. UFF.

EJ. *Diætbüchlein, oder Speiſe, Trank, und Lebensordnung in Geſundheit und Krankheit* Amberg 1610. 8. TR.

EJ. *Buch von der Harmoney, Sympathey, und Antipathey der Kräuter* Nürnberg 1686. 8. Tubing. 1739. 8. liber adfinis minori herbario.

FRANCISCI VILLARINI *medendi canones* Tudelæ 1573. 8. TR.

ADOLPHI OCCONIS tertii cognominum, amici GESNERI & GASSERI, quem, cum ægrotaret, OCCO conſuluerit (*a*), viri doctiſſimi, *Pharmacopœa, ſ. medicamentarium pro republica Auguſtana* Aug. Vind. 1573. f. TR. 1573. 12. TR. 1580. f. TR. 1581. f. TR. & 4. ID. 1597. f. 1613. f. MENZ 1622. fol. TR. 1623. 8. TR. 1640. f. cum *mantiſſe* THOM. 1643. 8. LAMB. 1646. 8. GUNZ. 1653. 8. 1673. 8. UFF. 1684. f. TR 1694. f. ID. 1710. fol. 1734. f. Roterod. 1653. 8. Hoc diſpenſatorium præcipuum fere locum inter ea tenet, quæ uſu recepta ſunt. De ZWELFERI monitis, & L. SCHROECKII reſponſionibus alias dicetur.

Corpus pharmacopolii, ſ. herbarum virtutes Argentorati 1573. fol. SEGUIER.

JOACHIMI STRUPPE a GEILHAUSEN, *antidotarium trimaſtigum, ſ. medelæ trium extremorum Dei flagellorum adumbratio, ſ. anchora famis, ſitis, valetudinisque mortalium.* Francof. 1573. 4. *. 1574. 4. UFF. 1582. 4. TREW. & σιτοποτιοματεχνιων, ſ. *antidotarii antimaſtichi adumbratio* L. I. Francof. 1574. 4. TR. Germanice. Euporiſta ex plantis; potus, panis, & edulia varii generis.

EJUSD. *nutzliche Reformation zu guter Geſundheit u. chriſtlicher Ordnung.* Frf. 1573. 4. TR.

EJ. *libellum de peſte* germanicum GESNERUS habet.

ALBERTUS BELFORTIS Rhætus. *Liber* quem *de exſtirpanda lue gallica* promiſerat, ASTRUCIO non videtur prodiiſſe.

FRANCISCUS FEYNEUS hoc anno obiit. EJUS *medicina practica in IV. ll. digeſta* ex bibliotheca REN. MOREAU prodiit Lion 1650. 4.

MARCI NÆVIANI *de curandis morbis* Gandavi 1573. 8. 1575. 8. F.

GEORG. HENISCH hungari, *enchiridion medicum medicamentorum tam ſimplicium quam compoſitorum, in certas tabulas diſtinctorum* Baſil. 1573. 8.

EJ. *Ætiologica, Semeiotica & Therapeutica ad modum & ductum* ARETÆI Aug. Vind. 1605. L. Ipſe ARETÆUS, ad tres codices caſtigatus, Bavaricum, Auguſtanum, Venetum.

J. REUSCHII *methodus præſervandæ & curandæ peſtis* Lipſ. 1573. 8. L. 1583. 8. RIV.

FEDERICO GIORGI *modo di con oſter eſſercitar e far perfetti, e di medicar falconi, aſtori e ſparvieri* Venet. 1573 8. BUR.

JAQUES BESSON *art & moyen de tirer huile & eaux des medicamens ſimples & oleagineux* Pariſ. 1573. 8. FALC. & paſſim cum GESNERI Evonymo.

Arzney und Wunderbüchlein von allerley Leibesgebrechen u. wie man die quintam eſſentiam ausziehen ſolle Baſil. 1573. 8. TR.

Chur-

(a) WELSCH. *Conſil. Exot.* IV. n. 50.

Churfürſtliche ſachſiſche Apothekerordnung u. Tax a. 1573. Coburg. 1574. 4. Trew.

J. Andreæ *a* Cruce *chirurgia magna* Venet. 1573. fol. *. auctius Italice 1583. fol. *. & ſæpe alias excuſa. Huc referas, quæ in l. V. de venæ ſectione, veſicatoriis, cucurbitulis & hirudinibus habet, tum caput quo de morbo gallico, deque ejus ſymptomatibus fuſe agitur. Recens malum ſola purgatione ſæpe ſuperari, adultum ligno ſancto. Suis cum cautelis hydrargyrum non debere pertimeſci. Demum Libro VI. antidotarium continetur.

Filareto *breve racolta di belliſſimi ſecreti per il ornamento delle donne* Firenz. 1573. 8.

Jac. Marant & J. Riolan patr., *E. ortus & obitus hominis contrariæ cauſæ* Pariſ. 1573.

J. *le* Pescheur & Nic. Marchant, *E. alimentum omne calefacit* Pariſ. 1573.

F. R. Brigard & J. Cothillon, *Non ergo ſanitatis & morbi eadem notæ* Pariſ. 1573.

Sim. Pietre & J. Rousselet, *E lac nutricis a viri conſuetudine deterius* Pariſ. 1573.

Rob. Greaume & Guil. Lusson, *Non E. omnis dyſenteria ſiſtenda* Pariſ. 1573.

J. Huguet & Cl. Sellier, *non E. omnium ictericorum eadem curatio* Pariſ. 1573.

Olivier de Violaines & J. Riolan *E pharmacum venæ ſectioni præſtat* Pariſ. 1573.

Gerard Denizot & Fr. *du* Port *E. hyſtericis venæ ſectio* Pariſ. 1573.

J. *le* Gay & Ægid. Heron *E. venæ ſectio & purgatio vere utiliores* Pariſ. 1573.

Chr. Bauduyn & Joh. Cothillon; *Non E. omnis ſyncopes eadem curatio* Pariſ. 1573.

Val. Hieraume & J. Beauchesne, *Non E. ut ſedes, ſic eadem convulſioni & paralyſi cauſa & curatio* Pariſ. 1573.

Nic. Jacquart & Fr. *du* Port., *E. ut in ſynocho, ſic in cauſo, phlebotomia* Pariſ. 1573.

J. Huguet & Nic. Marchant *E. epilepſia in omni ætate curabilis* Pariſ. 1573.

Ol. *de* Violaines & J. Girard *E. caput morborum radix* Pariſ. 1573.

§. CCCXLVI.

§. CCCXLVI. J. Riolanus pater.

Medicus Pariſinus, Galenicus.

Ej. & Sulpicii Rigault Præſ. *E. in peſtilentia & venerea lue aliquid divinum* Pariſ. 1574.

Ej. *commentarii in ſex poſteriores phyſiologiæ* Fernelii Pariſ. LL. 1577. 8. L. 1578. 8. cum J. Alph Berthot *methodo medendi* Montbelg. 1588 8. *. *Acc. ejuſd.* Riolani *generalis medendi methodus* Genev. 1589. 8. Houss. Pariſ. 1598. 8. Tr. Generalia, deinde morbi ſinguli cum ſuis medicamentis, & frequentibus formulis.

Ej. *univerſæ medicinæ compendium* Pariſ. 1598. 8. Tr. Baſil. 1601. 8. Rast.

Ej. *ad* Fernelii *l. de abditis rerum cauſis commentarii* Pariſ. 1598 12. 1602. 8. L. cum aliis philoſophicis.

Ej. *ars bene medendi* Pariſ. 1601. 8. 1618. 8. Trew., & prius Lion 1589.

Ej. *comparatio veteris medicinæ cum nova* Pariſ. 1605. 12. *. Contra alchemiſtas. Pro vera anatome contra ſpagyricam anatomen, & comparationem metallorum cum viſceribus.

Ej. *examen animadverſionum* Babyneti & Harveti, qui pro Alchemiſtis ſcripſerant. Negat noſter aquam nutrire, ſimilia ſimilibus vult curari debere.

Ej. *in* Quercetanus *de pulſu*, pariter Pariſ. 1605. 12. Tr.

Ej. *ad Libavii maniam reſponſio pro cenſura ſcholæ Pariſinæ adverſus alchymiam latta* Pariſ. 1606. 8. *.

Ej. *opera omnia* Pariſ. 1610. fol. in offic. Plantiniana 1619. Rast. Frf. 1611. fol. Tr. quibus priora continentur, etiam hygieine, ſ. diæta ſanorum, Pathologia, Therapeutica generalis & ſpecialis.

Ej. *artis medicinalis practicæ & theoreticæ, hactenus multoties ſeorſim excuſæ ſyſtema ab* Emanuele Stupano *adornatum* Baſil. 1629. 8. Tr.

Inter Trewianos libros eſt etiam *Enchiridion medicum Hippocratico Fernelianum* Lion 1685. 8., puto noſtri.

Ejus ſcriptum fuit adverſus chirurgos, anni fere 1577. *Ad impudentiam quorumdam chirurgorum, qui medicis æquari & chirurgiam publice profiteri velint, pro veteri medicinæ dignitate apologia* Pariſ. 1577. 12. Portal.

§. CCCXLVII. J. Liebault.

Johannes Liebault, gener Caroli Stephani (*a*), ejus *prædium* auxit, & cum titulo *Agriculture ou maiſon ruſtique* iterato edidit, & Pariſ. 1574. 8. Seg. ſæpe etiam Germanice verſum. Totum opus longe recedit a Stephani *prædio*, multoties

(a) *B. Bot.* I. p. 274.

multoties amplius, antiquitatibus reſectis. Deinde Germanica editio *fünfzehn Bücher vom Feldbaue* iterum quam gallica multo plenior eſt Argentor. 1588 fol. *. Hic ad medicinam facit libri I. magna pars, ut de medicamentis euporiſtis. Deinde morbi pecoris & equarum. Porro L. VI. de deſtillatione. L. XIV. de medicina accipitrum.

Idem J. MARINELLI l. *de infirmitatibus feminarum* vertit & auxit, titulumque fecit, *de la ſanté, fécondité & maladies des femmes* Pariſ. 1570. 8. 1582. 8. *. 1609. 8. corrigente & augente LAZARO PE. Lion 1597. 8. VATER. Morbi qui in mulieres cadunt cum numeroſis formulis. Poſſe tamen & virgines picam pati. Cereos habet ad urethræ mala, & ſaturninum medicamentum, quod CAROLUS IX. bis mille ſcutatis redemit. Ex prolapſu uteri mors die XV. Vitia varia & virorum & feminarum, nutricum errores varii. Cura puerperarum. Subinde ſuas admiſcet adnotationes.

EJUSD. *quatre livres de ſecrets de médecine & de la philoſophie chymique* Paris 1579. 8. Lion 1593. 8. TR. Bonon. 1628. 8. RAST.

EJ. *embelliſſement du corps humain* III, L. Paris 1575. 8. HOUSS. 1582. 8. Lion 1595. 12. aut idem, aut certe adfinis l.

EJ. *theſaurus ſanitatis paratu facilis* Pariſ. 1577. 16. RAST. TR. Collectio opuſculorum J. SYLVII, POLYBI. Porro Francof. 1578. 8. recognitus a G. SCRIBONIO. Gallice, *tréſor univerſel des pauvres & des riches* Paris 1751. 12.

EJ. *l. de præcavendis curandiſque venenis* una prodiit.

IDEM HOLLERII *in aphoriſmos* HIPPOCRATIS *commentarios* edidit, & ſcholiis illuſtravit. Tum ALFONSI BAROCCII *de febribus* librum I.

§. CCCXLVIII. VARII. AD. A. 1574.

MAURITIUS CORDÆUS (*des* CORDES) Rhemenſis, ex ſchola Pariſina, HIPPOCRATIS *libellum* περι παρθενιων cum adnotationibus edidit Pariſ. 1574. 8. L.

Tum *librum* I. *de morbis mulierum* HIPPOCRATIS Pariſ. 1585. fol. L. & in Gynæceis C. BAUHINI & SPACHII. Fuſiſſimus commentarius, cum nonnullis ſed oppido paucis propriis adnotationibus. Vocem γυνη mallet aliter legere, quæ ſit a γινεσαι.

THOMÆ TYGEON *antimæologium, in quo demonſtratur, obſtetricibus non eſſe confidendum de virginitate aut declaratione mulieris adulteræ* Lion 1575. 8. LIND.

ROBERTUS FEVINUS *de abuſu medicinæ coërcendo, in quo empiricorum, túm* ιατρομαχων, *medendi ratio refellitur, & faſcinationis modus impoſſibilis eſſe oſtenditur* Pariſ. 1574. 8. LIND.

JACOBI OETHEI *vom wahren Gebrauch der Arzney u. ihrem Misbrauche, und von Erhaltung der Geſundheit* Dillingen 1574. 8.

Ej. *de optima medicorum ſecta & de laudibus diætetica.* In orationibus *Ingolſtadienſibus.*

Ej. *grundlicher Bericht vom rechten Gebrauch der Arzney bey Geſunden, Kranken und Krankenpflegern* Dillingen 1574. 8. Grienwald.

Aloysius Toreus Lupeus *de febris epidemicæ & novæ, quæ latine puncticularis, vulgo tabardillo dicitur, natura, conditione & medela* Burgos 1574. 8. Falc. Idem liber videtur Valentiæ prodiiſſe 1591. 8. L. Petechias deſcribit.

Jean *de* Marcouville *de la dignité & utilité du ſel* Paris 1574. 8. falc.

Antidotarii Bononienſis epitome Bonon. 1574. 4. Tr.

Petri Pichot *de animorum natura, morbis, vitiis, nævis* Burdigalæ 1574. 8. Falc.

Ej. *de rheumatiſmo, catarrho & deſtillatione a cerebro* Brudigal. 1577. 8.

Georgii Melich medici Auguſtani, *Avvertimenti nelle compoſitioni de' medicamenti per uſo della ſpeziaria, con una diligente eſaminazione de molti ſimplici con* Alberti Stecchini *aggiunti de molti compoſizioni utili pharmacopœi, &* Horatii Guargante *della theriaca* Venez. 1574. 4. 1575. 4. 1648. 4. Latine cum titulo, *diſpenſatorium medicum, ſ. de recta medicamentorum, quorum hodie uſus eſt parandi ratione, commentarii ex italico in latinum a* Samuele Keller *converſi* Witteberg. 1586. 4. Tr. Francof. 1600. 12. 1601. 12. 1624. 8. & cum titulo *commentarii medici ſ. de recta medicamentorum parandorum ratione* Francof. 1657. 9. Tr. Germanice Goerliz 1589. 8. Adjectum eſt compendium *medicinæ practicæ* Francisci Marcelli de Ferteriis.

J. Planerii Brixienſis, qui in Hungaria, deinde Patavii vixit, *dubitationum & ſolutionum in* III. Galeni *de diebus criticis libros. In eosdem libros* Galeni *ſcholia. Conſilium in curatione morbi gallici, in curatione difficultatis urinandi. Collegia ad varios morbos* Venet. 1574. 4. Tr. Astrucius noſtrum culpat, quod venereum malum crediderit concipi abſque vitio partium genitalium: ſed & alium hominem venerea lue laborantem ſola alimentorum copia putaverit egere.

Ej. *febrium omnium ſimplicium diviſio & compoſitio, ex* Galeno *&* Avicenna *excerpta* Venet. 1575. 4. Tr. Gunz. Linden Venet. 1506., quod improbabile.

Ej. *oratio funebris pro* J. Fabro 1607. 4.

Ej. conſilia in Willichianis.

Claudi Hermodori Gozzi *oratio in mortem* Jacobi Carpentarii *medici regii* Pariſ. 1574. 4.

Georg Masbach *de victu ſalubri* Lipſ. 1574. Platn.

Ej.

Et. *de melancholia* Lipſ. 1583. 4. Riv.

Ej. *de temperamentis* ib. 1587. 4.

Ej. *de catarrho* Baſil. 1589. 4.

Ej. *collectanea practica & pharmaceutica* Ulm 1676. 4. edente Welschio L.

Ej. de calculo veſicæ cantharidibus curato Hydrops veſicis ſponte natus levatus. In chiliadibus Welschii.

Huc poſſis referre J. Sambuci *icones veterum & recentiorum medicorum & philoſophorum* Antwerp. 1574. fol. Leid. 1605. fol. cum iconibus 67, quarum pleræque ſunt medicorum, etiam Amſterdam 1612. fol. editt. Tr.

Ger. Denizot & J. Beauchesne *an hæmorrhagiæ unius generis remedia* Pariſ. 1574.

J. *le* Gay & Cl. Sellier *E. in exanthematibus vacuandum* Pariſ. 1574.

Claudii Bauduyn & Ægidii Heron *E. deſtillationes calidæ frigidis periculoſiores* Pariſ. 1574.

Nic. *le* Grand & Nic. Lambert *Non E. ſuffuſionum omnium eadem curatio* ib. 1574.

Val. Hieraume & Guil. Lusson *E. mulieri ab utero plures quam ab capite morbi* ib. 1574.

Petr. Collier & J. Girard *E. fluentium præter naturam hæmorrhoidum una relinquenda* ib. 1574.

Her. *de* Varades & Nic. Marchant *E. pleuritidis & peripneumoniæ ut eadem cauſa ſic curatio* ib. 1574.

J. Riolan & Felix Visorus *E. idem calor ortus & interitus cauſa* ib. 1574.

Guil. Lusson & Frid. Choysnin *E. ortus & interitus facultatum aliquis ordo* Pariſ. 1574.

§. CCCXLIX. S. Simonius.

Simon Simonius Lucenſis, Lipſiæ aliquamdiu profeſſor, homo inconſtantis ingenii, qui per totam vitam ſuam & locum mutavit & religionem.

Ej. *vera & indubitata ratio periodorum necnon continuationis intermittentiæque febrium humoralium* Lipſ. 1575. 4. *. Omnem a bile febrem eſſe, ſedem conſtantem in corde: cauſam periodorum febris intermittentis eſſe celeriorem aut tardiorem vim generantem & expellentem humoris copiam majorem vel minorem, partis recipientis & totius corporis habitum denſiorem aut rariorem.

Ej. *artificioſa curandæ peſtis methodus* Lipſ. 1576. 4. Tr.

Ej. *Synopſis breviſſima novæ theoriæ de humoralium febrium natura, periodis, ſignis & curatione, Acc. de harum differentiis diſputatio & examen ſententiæ a* BRUNONE SEIDELIO *latæ de iis quæ* JOUBERTUS *ad explicandam febrium humoralium naturam in paradoxin diſputavit* Lipſ. 1577. 8. TR. Baſil. 1580. o. L. Excuſa redit cum JOUBERTI operibus omnibus; vid. p. 133.

Ej *diſp. de putredine* Cracoviæ (ubi aliquandiu vixit) 1584. 4. L.

Ej. *primus triumphus* de MARCELLO SQUARCIALUPO 4. Claudiopoli 1584. 8. THOM.

Ej. *Simonius ſupplex ad* MARCELLUM CAMILLUM *quemdam* SQUARCIALUPUM *Thraſonem Plumbinenſem triumphantem* Cracov. 1585. 4. FALC. TR. De dignotione & curatione peripneumoniæ nothæ: de ſubjecto febris, &c.

Ej. *reſponſum de obitu* STEPHANI *Poloniarum regis* Olmutz 1588. 4. L.

Ej. *ſcopæ, quibus verritur confutatio, quam advocati* NICOLAI BUCCELLÆ *chirurgi anabaptiſtæ innumeris calumniarum purgamentis infectam poſtremo emiſerunt* Olmutz 1589. 4. L.

EJUSD. *appendix ſcoparum quæ paulo ante in* N. BUCCELLAM *emiſſæ ſunt, in quibus reſpondetur ad apologiam nomine cujusdam erronis* JOHANNIS MURALTI *nuper dictatam & editam* 4. TR.

Non puto huc facere *Antiſchegkianum librum, in quo ad objecta* SCHENCKII *reſpondetur, vetera ejuſdem errata inculcantur, novaque pejora deteguntur* Baſil. 1570. 8. LIND.

...CHRISTGAU progr. *de vita & ſcriptis* SIMONIS SIMONII *celeberrimi quondam medici* Frf. Viadr. 1574. 4.

§. CCCL. A. PARE'.

AMBROSIUS PARE' celeberrimus chirurgus caſtrenſis, inde regius, cum tamen reformatæ religionis addictus eſſet. *Opera* ejus primum a. 1575. fol. gallice prodierunt, deinde latine 1582. fol. *. & alias, iterumque gallice 1588. fol. In editione gallica liber XIX. & in latina editione XVIII. eſt de *lue gallica.* Carunculas plumbeis bacillis exaſperatis vel cannula argentea debere deſtrui, cæterum THEODORICI *de* HERY librum, ſed nominatum, exſcripſit. Lues venerea a nutrice in puellum, ab iſto in matrem, ab hac in maritum propagata, a marito in filios. Morbum diu latere poſſe, & auctoris ævo mitiorem eſſe, quam ſub initia. Guaiaci vires non ſufficere, & hydrargyro opus eſſe. Symptomata, gonorrhœa, alia mala, ſtranguria diuturna, demum funeſta.

In L. VI. hydrocephalum dicit internum.

Huc pertinet L. XVII. editionis latinæ *de arthritide.* Tumor per paroxyſmos ſubito

ſubito ſubnaſcens cum enormi dolore, malum cauterio ſuperatum. Theoria, curatio, etiam diætetica. Malum vomitu curatum. Topica auxilia.

L. XIX. *De infantum variolis & morbillis.* In morbillis ſe ſimiles maculas in cadaverum viſceribus vidiſſe. Vermes & animalia varia, etiam erucæ, lacertæ ab hominibus ejectæ. Elephantiaſis.

L. XX. *De venenis.* Carnes animalium a veneno peremtorum non tuto in cibum recipi. A venenatis odoribus peremti. Venenatæ plantæ. Bezoar. Non poſſe fieri, ut una antidoto omnia venena debellentur. Venena chemica.

L. XXI. *de peſte.* Sudor Anglicus. Cardiaca varia commendat; acetum: Amuletum arſenicale. Aerem, cum incluſus noceat, jubet flabellis agitari. Acidos cibos laudat. In peſte anni 1565. (quæ C. GESNERUM peremit), periiſſe omnes, quibus ſanguis miſſus & alvus mota fuerit, utrumque tamen auxilium turgente materia in primo morbi principio admitti poſſe. Sinapiſmos laudat. Petechiæ; earum eruptionem unguento mercuriali adjuvat. Ad bubones cucurbitulæ, veſicatoria. Bubones immaturi aperiendi. Carbunculi. Carbunculum ventriculi cum petechiis vidit. Alia varia ſymptomata. Hic liber cum eo de morbo gallico ſeorſim gallice prodiit Pariſ. 1580. 8 Anglice Lond. 1630. fol.

In L. XXIII. morbi aliqui ad generationis officinam pertinentes.

In L. XXIV. de *morbis*, male *pro dæmoniacis habitis*, de morbis ſimulatis detectis. Caſus in morbis rariores. Calculi de variis corporis partibus excluſi. Fetus de umbilico matris prodeuntes. Hyſterica mulier pro mortua habita. In tertianæ febris paroxyſmis vermes excluſi.

L XXV. *de medicamentis ſimplicibus* & eorum compoſitione & facultatibus. Pro clyſteribus nutrientibus. Glandes ano ſuppoſitæ per os rejectæ. Balnea. Coſmetica.

L. XXVI. *deſtillationes.*

§. CCCLI. VARII. AD. A. 1575.

DIDACI MERINI *de morbis internis libri* VI. Burgos 1575. fol HAENEL.

ANDREÆ MARINI *commentarii in* MESVEN circa a 1575. fol.

GEORGII CALAMINII *vita* J. GUINTHERI ANDERNACI *heroico carmine conſcripta* Argentor. 1575. 4. GUNZ.

ANDREAS ALCAZAR, vel ALCAÇAR Guadalaxarenſis, *Chirurgiæ libros* VI, *in quibus multa antiquorum & recentiorum ſubobſcura loca hactenus non declarata interpretantur*, edidit Salmanticæ 1575. fol. ASTR. Liber VI. eſt de tuenda valetudine peſtis tempore. Liber V. de morbo gallico. Vetuſtum morbum eſſe; recruduiſſe anno 1456. ab eſu humanarum carnium. Primum morbi gradum (in faucibus)

 ſanari

ſanari levi decocto ligni ſancti. In articulorum dolore legitimum ligni ſancti decoctum requiri. Si ulcera & ſcirrhi acceſſerint, opus eſſe inunctione mercuriali. Si caries oſſa invaſerit, & emeticum, & antimonium, & hydrargyrum præcipitatum rubrum, & fortiores requiri inunctiones ASTRUC.

WILLIAM CLOWES *a new and approved treatiſe concerning the cure of the french pockes by the unctions. Fernelius work on the unknown affects. A moſt precious water for the preſervation of mans body* London 1575. 8. ASTR. & cum alio titulo, *a briefe and neceſſary treatiſe touching the cure of the diſeaſe called morbus gallicus by inunctions and other approved ways of curing* London 1585. 4. ASTR. Iterum prodiit a. 1597. & 1697, cum titulo, *a brief and neceſſary treatiſe touching the cure of the diſeaſe called Lues Venerea.* Chirurgus laudat uſum internum turpethi mineralis, & mercurii diaphoretici ASTRUC.

Una prodiit GEORGII BAKER chirurgi, *the nature and proprieties of quickſilver* ASTRUC.

CORNELII GEMMÆ Lovanienſis medicinæ profeſſoris, *de naturæ divinæ characteriſmis ſ. variis & admirandis ſpectaculis, cauſis, indiciis, proprietatibus rerum in partibus ſingulis univerſi* P. II. Antwerp. 1575. f. *. Primum huc pertinet appendix. Caſus puellæ hyſtericæ & convulſæ, quæ anguillam vivam per anum ejecerat, quam ad noſtrum detulerat: Deinde eadem enormem copiam aquæ evomuit, poſtea pilos, inde in exſtaſin rapta eſt, porroque ligna vomitu ejecit & membranas, inque iis anguillæ veſtigium, tunc lapides grandiores, triangulares, & phalanges digitorum: & demum ſanitatem recuperavit. 2. Febris epidemica peſtilens anni 1574. hemitritææ adfinis; quæ per ſudores judicabatur. Mulieri lingua, gula, ventriculus, inteſtinorum ſyrma in membranas computruit cum ſingultu. Multi caſus ægrotantium. Ab antimonio ſumto funeſta omnia. In alio ægroto arteria cruris ad funis modum agitabatur. Erat ubi puſtulæ rubræ erumpebant. Erant ægroti, a quibus febris omnis abeſſet, qui tamen viribus exſtinctis, quarto die perierunt. In alio putredo & vomica circa cerebrum. Venæ ſectio nocebat, alvum leniter laxantia juvabant, & acetum. Is porro morbus æſtate a. 1574. in veram peſtem convaluit, & una die 500. homines enecuit. Lenticulas, quam bubones, magis pernicioſas eſſe, etſi minus contagioſæ ſunt. Cadavera magis inficere, quam vivos ob peſtem decumbentes homines. Plerumque nullum ſymptoma gravius ante tertium diem ſe extuliſſe, tunc vero ſoporem leviculum, & inquietudinem, maculas die quinto. Quarto die veſicatorium & fonticulos ad avertendum morbum non inefficaces fuiſſe. Venenum acribus oportuiſſe ad exteriora ducere.

Per ipſum opus aliqua ſparſa ſunt; lapides in pulmone, cerebro. Saxeum craſſamentum ad arteriæ principis valvulas ſigmoideas: os cordis humani; lapis in pyloro; animalia varia excreta, corpuſcula per dyſenteriam ejecta, fragmenta ligni per abſceſſum expulſa. In febribus intermittentibus ſerius paroxyſmum redire, ut remotior a corde materiei fomes fuerit. Plurima alia ſparſa. Cæterum plurimum noſter aſtris tribuebat.

Ej.

Ej. *de arte cyclognomonica* L. III. *doctrinam veterum univerſam, unaque philoſophiam* Hippocratis, Galeni, Platonis *&* Aristotelis *in unius circularis methodi ſpeciem referentes, quæ per animarum triplices orbes ad ſphæræ cæleſtis ſimilitudinem fabricatos non medicinæ tantum arcana pandit myſteria, ſed & inveniendis conſtituendiſque artibus & ſcientiis etiam pateſcit* Antwerp. 1569. 4. Videtur hactenus ad medicinam facere.

Lazarus Perez Pharmacopola Toletanus, lingua latina & vernacula ſcripſit *Theriacæ hiſtoriam* Toledo 1575.

Id. *de medicamentorum ſimplicium & compoſitorum hodierno ævo apud noſtrates pharmacopolas exſtantium delectu, ætate & repoſitione per generationes duas. Addidit integras & repurgatas eorum nomenclaturas* Toledo 1599. C. de V.

Lego etiam Antonium Perez Luſitanum, *edidiſſe ſuma i examen de cirurgia con expoſicion breve de algunas ſententias de* Hippocrate Complut 1575. Saragoſſa 1646.

Ej. *tratado de la peſte y ſus cauſas*, Madrit 1598. 8.

Tussanus Ducretius Cabillionenſis (Cavaillon) *de arthritidis vera eſſentia ejuſque curandæ methodo adverſus Paracelſiſtas* Lion 1575. 8. L.

Ej. *commentarii duo, unus de febrium cognoſcendarum & curandarum ratione, alter de earumdem criſibus* Lauſann. 1578 8. L.

Benedicti *de* Nursia *de conſervatione ſanitatis* L. I. Rom. 1575. 4. Mandos.

Andrew Borde *the . . . . of health* Lond. 1575. 4. Ames.

Jacobi Auberti Vindonis, *de metallorum ortu & cauſis contra chemiſtas explicatio* Lion 1575. 4. B. B. Contra Paracelſica medicamenta, laudanum quod opium ſit, cineres oculorum cancri in quartana ad ſeſquidrachmam exhibitos. Alia phyſica.

Ej. *duæ apologiæ contra reſponſionem* J. Quercetani, 1. *de* Paracelsi *laudano & calcinatis cancrorum oculis*; 2. *chemiam vanam eſſe oſtendit* Lion 1576. 8. *. Auri vires medicas nullas eſſe. Phyſica aliqua.

Ej. *progymnaſmata in* Fernelium *de abditis rerum cauſis*. Baſil. 1579. 8.

Ej. σημειωτικη *ſ. ratio dignoſcendarum ſedium male adfectarum & affectionum* Genev. 1596. 8. 1632. 8. *. Fontes ſignorum ex veteribus collectorum.

Adam Schilling *Regiment wie man ſich in der grauſamen u. erſchröcklichen Plage der Peſtilenz verwahren ſoll* Nürnb. 1575 4. Tr.

Cornelii Schyllander *medicina aſtrologica omnibus medicinæ ſtudioſis longe utiliſſima* Antwerp. 1575. 8. 1577. 8. Tr.

Wit

Wie ſich in Sterbensläufen zu verhalten Francof. 1575. 8.

J. POMER *Unterricht ſo denen in Krankheiten und Todesnöthen eigen* Nürnb. 1575. 8. TR. niſi theologici eſt argumenti.

EJ. (POMARII) *Peſtilenzbüchlein* Magdeburg 1582. 8. TR.

MAXIMILIANI LUCII (*Luz*) de CLAF *Commentarius in l.* GALENI *de Ptiſana* Venet. 1575. 8.

Les proprietés & vertus des eaux & herbes utiles pour la ſanté, par les medecins de Basle Lion 1575. 12.

JACOB SCHOBER *Schatzkämmerlein wider Gift, Erklärung aller Kräuter und Wurzeln ſo wider Gift zu gebrauchen ſind* Grätz 1575. 8. MS. apud TREW.

EJ. *Bericht von der Krankheit der Peſtis und der Infection* Grätz 1577. 4. TR.

CONSTANTINI LANDI *methodus bonæ valetudinis tuendæ* Colon. 1575. 8. L.

PETRI BLONDELLI *Calexii*, HIPPOCRATIS *prognoſticorum ll. latina ecphraſis, ex* GALENI *mente* Pariſ. 1575. 4. L.

Hoc anno obiit ALOYSIUS BELLACATUS, profeſſor Patavinus TOMASIN. elog. I. EJUS aliqua ſunt in chiliadibus WELSCHII. Hydropicus abſtinentia potus ſanatus. Iſchuria ad 22. hebdomadem tolerata. Curationem hydroceles bonam eſſe. Epiſcopus qui quatuor unciis caſſiæ demum purgabatur. Cum conſiliis lectiones etiam BELLACATI WELSCHIUS edidit Ulm. 1676. 4.

GEORGIUS THANMULLER dedit apud eundem WELSCHIUM *Cent.* IV. conſ. 35. inciſi cadaveris MAXIMILIANI II. deſcriptionem. Poſt multam palpitationem aqua in pectore & abdomine. Prope valculas cordis oſſei quid.

Alia conſilia in *centuriis*. EJ. Sacerdos qui umbilicum elapſum reponebat. Tum in *chiliadibus* aliqua.

IDEM in CRATONIS conſiliis. In febre petechiali calida dabat. Succum ſcybalorum equinorum ſalutarem fuiſſe. Gangræna ſuperata vena ſecta & ſudore moto &c.

ISAAC SCHALLER, cujus pariter in WELSCHII *chiliadibus* aliquæ adnotationes exſtant. Ulcera veſicæ & urethræ cum ardore urinæ curata.

VINCENTII MUSTEL & PETRI du CHEMIN *Ergo ſimilaris partis morbus præter intemperies morbus* Pariſ. 1575.

NICOLAI LAMBERT & MARCI RAPIN, *Ergo diæta naturam immutat* ib. 1575.

LAZAR. TENOT & PHILIBERT GILLES *E. epilepſiæ febris ſuperveniens curatio* Pariſ. 1575.

MARTIN GIRARD & PETRI de MONTS, *E. ut ab inflammato jecore icterus, ita a refrigerato hydrops* Pariſ. 1575.

YVO

YVO MARCHANT & PETRI du CHEMIN, *E. etiam cacochymis venæ ſectio, plethoricis purgatio* ib. 1575.

BARTH. PASSART & DOM. BURGOIN *E. thoracis & pulmonum morbis phlebotomia tutior* ib. 1575.

J. FABER & GERM. COURTIN, *E. acutorum morborum ſunt omnino certæ ſalutis & mortis prædictiones* ib. 1575.

MICH. MARESCOT & FR. CHOISNYN, *E. periodorum in morbis ratio cognita* ib. 1575.

PH. LAUDENOS & EDM. PERDRISOT, *E. ut renum ſic veſicæ lithiaſis curabilis* ib. 1575.

ROB. GREAULME & JACOB HAUTIN, *E. puris & urinæ analoga prognoſis* ib. 1575.

ÆGIDII HERON & FER. M. COURT, *Non E. ſemper in cujuſque febris decurſu vacuandi neceſſitas & opportunitas* ib. 1575.

GUIL. LUSSON & FRANC. MONBEL, *E. peſti Bolus Armena remedium, luis venereæ hydrargyrus* ib. 1575.

§. CCCLII. JOSEPHUS QUERCETANUS.

DU CHESNE, Dominus *de Morencé & de Lyſerable*, Gallus Vaſco, inter primos, qui in ea gente chemiæ ſe dederunt, Paracelſicæ ſectæ addictus, diu in Germania vixit, & medicinam fecit. Multa ſcripſit, ut ſubinde ſe repeteret.

EJ. *l'Antidotaire ſpagyrique pour préparer & conſerver les medicaments* Lion 1576. 8.

Ad JACOBI AUBERTI VINDONIS *de ortu & cauſis metallorum contra chymicos explicationem brevis reſponſio.* EJ. *de exquiſita mineralium animalium & vegetabilium medicamentorum ſpagyrica præparatione & uſu perſpicua tractatio* Lion 1575. 8. TR. 1600. 8.

EJ. *ſclopetarius, ſ. de curandis vulneribus, quæ ſclopetorum & ſimilium tormentorum ictubus accipiuntur* l. Lion 1576. 8. *. 1600. 8. *. Fere totus eſt in medicamentis. Chemiam defendit, oſteocollam laudat.

EJ. *ad veritatem hermeticæ medicinæ ex* HIPPOCRATIS *& veterum decretis ac therapeuſi nec non vivæ rerum anatomiæ exegeſi ipſiuſque naturæ luce ſtabiliendam adverſus cujusdam anonymi phantaſmata reſponſio* Pariſ. 1603. 8. 1604. 8. L. Frf. 1605. 8. L.

EJ. *ad brevem* RIOLANI *excurſum brevis incurſio* Marburg. 1605. 8. L.

Ej. *de priſcorum philoſophorum verae medicinae præparationis modo atque in curandis morbis præſtantia, deque ſimplicium & rerum ſignaturis tum externis tum internis tr. duo Acc. de dogmaticorum medicorum legitima & reſtituta medicamentorum præparatione L. II. Item ſelecta quædam conſilia medica; 1. de arthritide & morbo ei adſini calculo; 2. de nephritide; 3. de lue venerea; 4. pro virgine morbo immenſum complicato laborante* Genois (Genevæ) 1603. 8. *. 1609. 8. Defendit principia chemica, ſalem, ſulfur, mercurium. Spiritum nitri per vitrum penetraſſe, & de exteriori ſuperficie ad farinæ ſpeciem effloruiſſe. Ad verum aurum potabile parandum ſpiritus vini dulcis. Ex ſale plantæ, cum propria aqua repetito cohobatæ, medicamentum, quod magnis laudibus extollit. Ex ſolo guſtu vires medicamentorum non adgnoſci. Signaturis multum tribuit, ut etiam caltham ad cancrum aiat valere, cujus in ea herba aliqua ſit ſimilitudo. Herbas, quæ rubro ſucco ſunt, ſanguinem depurare. Sal ſulfur & hydrargyrum eſſe in ſanguine, & morbos facere. Acidos ſpiritus poſſe mitiſſimos reddi, & oleum vitrioli tutiſſimum in febribus medicamentum præſtare. Ex urina ſpiritus albidos urgeri, qui in glaciei ſpeciem coagulentur (Nonne Phoſphorus?). Dari in corpore humano nativos ſales nitroſos, aluminoſos, vitriolicos: eorum ſpecimina in certis morbis dat. In ſanguine ſulfur eſſe & oleum piceum, in cinere ſalem, qui per ſalem ammoniacum volatilis reddi poſſit.

In 2. l. *de dogmaticorum legitima medicamentorum præparatione*, Budæum in ſenio veritatem hermeticæ medicinæ adgnoviſſe. Galenum nimis contentioſum fuiſſe. Ut meliores ſirupi per digeſtionem fiant, & aquæ ſtillatitiæ per digeſtionem ſuo cum ſale perficiantur. Aqua roſarum fermentatarum repetito cum novis roſis cohobata. Aqua hirundinum antepileptica, & ejusdem ſcopi aqua picarum. Vina medicata.

Conſilia IV. integri ſunt libelli. Dogmaticam ſectam ab hermetica non diverſam eſſe. Ad arthritidem hydromel laxans, aliaque gratiora medicamenta. Laudanum ſuum, cujus doſis piperis grano æqualis ſomnum faciat (mira compoſitio). Aqua antipodagrica. Quatuor gradus venerei mali, quorum primus eſt pilorum delapſus, tertius puſtulatus in jecore ſedem habeat, quartus in oſſibus. Guaiaci laudes; cum tamen luei venereæ ſuperandæ non ſufficiat, medicos coactos ad hydrargyrum rediiſſe. Eum ex cinnabari reſtituit, ne plumbo adulteretur. Unguentum cum aromaticis miſtum. Non ſola ſalivatio luem judicat. Guaiaci vera præparatio, liquor acidus. Acida medicamenta ſudorem movere. Tartari cryſtallos ſuas laudat. Gallice prodiit cum titulo *Conſeils de medecine & la medecine balſamique des anciens* Paris 1626. 12. Rast.

Ej. *Diæteticum polyhiſtoricum opus magnæ utilitatis & delectationis* Pariſ. 1606. 8. *. 1608. 8. 1615. 8. Lipſ. 1601. Lind. 1615. 8. Lind. Francf. 1607. 8. Id. Genev. 1607. 8. Trew. 1626. 8. Trew. Gallice *le portrait de la ſanté* Paris 1606. 8. Crass. S. Omer 1608. 8. ni fallor, 16.8. 8. Paris 1620. 8. Rast. & *regles de la ſanté ou le véritable regime de vivre pour la ſanté & les*

les maladies & une notice des alimens Lion 1692. 12. Houss. Germanice Strasburg 1625. 4. vertente J. Adolph Ringelstein. Fuſiſſime de animi adfectibus, eorumque funeſta poteſtate, hiſtorice. Res non naturales; vires animalium & plantarum, fere ex veterum opinionibus, ut tamen ſubinde experimenta ſua producat. Phænomena lacus Agnani, & Romani aëris vulgo notæ noxæ, quæ omnes eos necant, qui a Junio M. ad Auguſtum M. Neapoli Romam iter faciunt. Cibos gallicos recenſet ſibi notos, potiſſimum Vaſconicos. Exercitationes, quæ inter ruſticos ejus regionis in uſu ſunt. Plantæ edules, carnes, piſces, ars coquinaria. Peponis laudes. Apologia pro antimonio.

Ejus *tetras graviſſimorum totius capitis adfectuum* Marpurg 1606. 8. *. 1608. 8. L. 1609. 8. 1617. 8. Cat. *Acc. incurſio ad* Riolani *excurſionem.* Gallice *Tetrade des plus grieves maladies de tout le cerveau* Paris 1625. 8. Rast. Germanice Strasburg 1634. 4. Tr. Multo aſperius ſcriptum. Epilepticus caſus, conjuncta mala paralyſis & apoplexia. Paracelſicæ opiniones de ortu morborum ex majori mundo, fuliginibus, morbis aſtralibus. Fomitem epilepſiæ non ſemper in cerebro eſſe. Saturnum & Pleiades frigus in uteri ſphæra facere. Non omnia in agendo valida etiam acria eſſe. Ptarmica infantibus caute exhibenda. Antepileptica varia, inter ea aqua hirundinum, helleborus, vitriolum, cujus in epilepſia peculiaris ſit efficacia. Dogmaticos in ſermonibus magnificos, in praxi puſillanimes eſſe. Vires medicamentorum non eſſe a vulgatis qualitatibus. In buxi ligno narcoticum quid latere, ejus oleum eſſe, quod Rulandus Heracleum dixerit. Hellebori nigri laudes & variæ præparationes. Galenicos demum omni alia ſpe excuſſos ad mineralia medicamenta confugere. Apoplexia. In paralyſi aquæ minerales præſtant. Croci metallorum laudes, & ſalis cranii humani, & ſcriptio. Auri & tincturæ gemmarum, mercurii, antimonii efficacia. Formula cryſtallorum dulcium ex ſale marino parandarum, nimis pro noſtro fine longa: ex eo ſale terra foliata parata. Dulcificatio ſpiritus vitrioli. Proceſſus chemici varii, liquor mercurialis moſchi odore.

Ej. *pharmacopœa dogmaticorum reſtituta, pretioſis ſelectiſque hermeticorum floſculis illuſtrata* Lipſ. 1603. 8. L. Pariſ. 1607. 4. *. 1613. 8. Trew. Gieſſ. 1607. 8. Francof. 1601. 4. L. quater eodem anno L. Venet. 1614. 4. Lind. Genev. 1628. 8. & cum Renodaeo Hanau 1631. 4. L. Germanice Strasb. 1625. 4. Italice Venez. 1577. 8. male ut puto 1646. 4. vertente J. Al. Ferrari; & Gallice, *Pharmacopée des dogmatiques reformée* Lion 1648. 8. In altero libro remedia localia promittit. Formulæ medicamentorum, quæ in officinis præparantur, Galenicæ primo, ut ſirupi, ut tamen multa ſua addat, v. c. ſirupum ſenelorum, fructus mihi ignoti, hellebori ſirupos duos. Euphorbium in egregium medicamentum ſudoriferum ad quartanam peſtemque utile reformari poſſe. Vinum emeticum & alia medicamenta ex Rulando. Curationes memorabiles his medicamentis effectæ, etiam febris lentæ. Mercurii ſui uſu pili per vomitum expulſi. Tragea antepileptica valde compoſita. Pulvis de aro ſtomachicus Birckmanni. Varia vana a Camillo de Camillis accepta, ſtercus caprarum helleboro paſtarum

ſtarum ad epilepſiam, ſpongiæ ad bronchocelen toſtæ. Pulvis herniariæ ad hernias. Nepenthes ſuum JOSEPHUS mire laudat. Sanguis ſymphyti. Extractum hellebori compoſitum. Chemica aliqua. Oleum ſulfuris, olea ætherea, ſuo tempore rara. Princeps Caſſellanus in medicamentis præparandis delectabatur.

EJ. *peſtis alexicacus, ſ. luis peſtiferæ fuga ſelectorum utriuſque medicinæ medicamentorum copiis procurata* Pariſ. 1608. 8. TR. 1624. 4. ID. Lipſ. 1609. 8. L. 1615. 8. *. Gallice *la peſte reconnue & combattue, enſuite la reformation des thériaques & antidotes opiatiques* Paris 1631. 8. RAST. ultimum etiam Paris 1608. 8. Morbi endemii. Quæ fuerit Illyſiana provincia Saxoniæ, in qua contracturæ artuum frequentiſſimæ ſunt? Peſtem poſſe abſque febre eſſe. Deſcriptio mali poëtica, non medica: cauſæ aſtrales ex conſtellationibus. Cauſæ elementares. Aer poteſt corrumpi, verum corruptio peſtilens non eſt eadem cum putredine, & fætor potius prodeſt; ſed ſpiritus venenati, napellini, arſenicales, peſtem faciunt. Se præſente convictos eſſe, qui peſtem propagaverint. Vis corporis in ſpiritu eſt, etiam magnetis, aut arſenici. Eumdem ex ſanguine ſpiritum elici, qui ex vino. A CHRISTOPHORO Pariſienſi novam anatomen urinæ exſpectari. In victu acidos fructus præfert. Cucurbitulas bene adhiberi & cauteria; venæ ſectionem in principio ſolo & in robuſtis. Non male Pariſiis pueris ipſis etiam ſanguinem mitti. Hydromel, acetum utile, ſed longe ſuperat acor chemicus, oleumque vitrioli etiam a J. CRATONE commendatur. Quando purgandum, metallicis potius & mercurio dulci id fiat (tunc novo). Contra caſſiam. Antidoti. Salem cinerum valere, ſuamque plantam reproducere, urticæ exemplo. Serpentum pulvis ad peſtem, & antimonialis crocus ſudorifer, etiam emeticus. Pro remediis metallicis, etiam auro diaphoretico, mercurio veneris, ſulfure, arſenico. Salis prunellæ laus & vis refrigerans. Sudor omnino ciendus. Excuſatio ænigmatum, quibus noſter medicamenta ſua velat.

Aliquot opera conjunctim recuſa ſunt, ut *adverſus* AUBERTUM, *ſclopetarius* Lion 1600. 8. L. Francof. 1612. 8. TR. Lipſ. 1614. 8. TR. Germanice Strasb. 1631. 8. TR.

EJ. *recueil des plus rares ſecrets touchant la medecine metallique & minerale* Paris 1641. HEISTER. 1648. 8. FALC.

§. CCCLIII. THOMAS JORDAN.

THOMAS JORDAN, Tranſylvanus Clauſenburgenſis, ex ſchola Italica; EJ. *peſtis phænomena, ſ. de iis, quæ circa febrem peſtilentialem adparent, exercitatio* Frf. 1576. 8. *. Lues Pannonica cum cephalæa in exercitu MAXIMILIANI II. nata, ab eo in Germaniam adlata, non idem cum petechiis Italorum malum, neque tamen longe diverſum, hic primum deſcribitur. Omnino in peſte contagium eſſe. Petechiales febres minus contagioſæ non valde ædibus excedunt. Pulſum in peſte pulſus

pulſus ſanorum ſimilem eſſe, non tamen ſemper. Cor toſtum & exſuccum ex vigiliis, & mœrore, humore pericardii conſumto. Contagium tamen ex vivo corpore majus naſci, quam ex cadavere, contra L. JOUBERT. Ex putredine peſtilenti nulla animalia generari. Veſpillonem virginem ex peſte nunc exſtinctam iniviſſe, nihil inde paſſum. Lues Pannonica contagioſa cum ſummo capitis & ſcrobiculi cordis dolore, cum maculis & veſpertinis exacerbationibus. Salutaris diarrhœa. Ab eo malo pedum gangrænæ, & artus funeſto eventu amputati. In Italia petechias frequentes eſſe, inde Viennam translatas. Terras medicamentoſas laudat. Signa bona vel mala. Piſis ſiccatis paludibus ſalubritas reddita. Jus acidum Pannonibus familiare. Compoſitiones ad peſtem acres & ſpirituoſæ. Nitrum ad fervores. Venæ ſectio non temere admittenda. Succus ſedi cum aqua propinatus. Hydrargyrum abſque malo alvum duxiſſe, cum crudum deglutiretur. Lapis in equi ventriculo. Bolus Toccavienſis. Terra Lemnia in putridis febribus conducit. Dari in corde cervorum annoſorum os, etiam lapidem. *Acc.* CLAUDII RICHARDI *epiſtola*, in qua narrat, Napelli venenum lapide bezoar ſuperatum fuiſſe, & ipſum demum arſenicum. Collectanea.

Adverſus *Paradoxum* I. *Dec.* II. JOUBERTI *ratiocinatio*; cum JOUBERTO recuſa.

EJ. *Bruno Gallicus ſ. luis novæ in Moravia exortæ deſcriptio ad* J. ALEXANDRINUM Francof. 1577. 8. L. 1580. 8. *. 1583. 8. Hic morbus anno 1577. ortus, omnes invaſit, qui eodem in balneo cucurbitulas ſibi patiebantur adfigi & ſcarifari. Symptomata fuerunt abſceſſus in capite, dolores per univerſum corpus, gummata, nares ulceroſæ, & pure ſtillantes. Peculiarium ægrotorum hiſtoriæ. Lignum ſanctum decoctum profuit, etiam turpethum minerale, etſi cum periculo ſalivationem movit. Curationes aliquæ parum felices. Colica Pannonica in paralyſin degenerans. CRATO in propria epiſtola, editioni 1583. adjecta, credit morbum eſſe gallicum ex lanceola conceptum. Eodem JORDANUS refert.

Conſilia aliqua in SCHOLZIANA collectione.

L. *de aquis medicatis* alias dicetur.

§. CCCLIV. VARII. Ad A. 1576.

STEPHANUS MANIALDUS Burdigalenſis, ex latino gallicum fecit RONDELETI *l. de morbo gallico* Burdigal 1576. 8. ASTR.

ID. latine & græce adidit cum doctis notis, HIPPOCRATEM *de hæmorrhoidibus* Pariſ. 1619. 8. *. ſed dedicatio data eſt a. 1597.

ID. *in partum prodigioſum qui viſus eſt in agro Gradiniano juxta Burdigalam a.* 1595. *obſervationem* edidit Burdigalæ 1616. 8. *. Fetum nempe, tempore partus retentum, qui per abſceſſum abdominis prodiit.

THOMÆ SOMENTII *de morbis, qui per finitimos populos adhuc graſſantur, & num illi ad peſtilentes referendi ſint brevis diſputatio* Cremon. 1576. 4. TR.

BERNARDINI TURRISANI *meditationes in theriacam & mithridaticum antidotum* Venet. 1576. 4. GESN. bibl.

De febribus opus aureum, quo Græci, Latini & Arabes habentur, qui hac de re egerunt Venet. 1576. f. Vitioſam eſſe collectionem lego.

BONAVENTURÆ GRANGER *ſudorum prognoſtica ex* HIPPOCRATE *&* GALENO *ſcriptis verſibus deſcripta* dedit Pariſ. 1576. 8. L. Idem *Theophraſti l. de ſudore & vertigine* edidit.

EJ. *de cautionibus in ſanguinis miſſione adhibendis* Pariſ. 1578. 8. FALC.

EJ. *in defenſionem libelli* L. BOTALLI *de curandi ratione pro ſanguinis miſſione a* GEORGIO CASSIO *ſuſceptam, animadverſio* Baſil. 1580. 8. LIND. Pariſ. 1581. 8. TREW.

PETRUS de PERAMATO. EJ. *de elementis temperamentis, ſpiritibus, facultatibus, conceptu, aſtrologia in medicina neceſſaria* San Lucar di Barrameda 1576. f. 1590. f. 1596. f. LIND. & una *de curandi ratione* L. II.

PETRI VAEZ Luſitani, *Commentarius medicus multa rei medicæ ſat obſcura dilucidans & a neotericorum calumniis defendens. Acc. medicamentorum compendium ad omnes affectiones* Madrit. 1576. 4. L.

EJ. *Apologia adverſus praxin* DONATI ANT. ab ALTOMARI Madrit. 1582. 4. LIND.

EJ. *Apologia medicinæ. Acc. egregiæ cenſuræ de venæ ſectione in febribus putridis & curatione puncti, denique epiſtolæ medicinales apprime utiles* Barcinone 1593. 8. *. GALENUM contra ARGENTERIUM defendit, VALLESIUM contra PEREDIAM, ratiociniis uſus & auctoritatibus. In febre petechiali adſtringentia medicamenta & alexipharmaca rejicit, venam ſecat, medicamentis adtenuantibus utitur, ut obſtructio tollatur.

EJ. *de epidemia peſtilenti* Valentiæ 1601. 8. L.

EJ. *de ſcopis mittendi ſanguinis* l. I. Valent. 1601. 8. L.

ALFONSI DIES DAÇA *los provechos y dannos de la ſola bevida dell agua y come ſi deber eſerger la mejor* Hiſpali 1576. ANT.

EJ. *de ratione cognoſcendi cauſas & ſigna proſpera & adverſa urinarum* L. III. *& de febribus & diebus decretoriis* Hiſpali 1577. 4. L. Venet. 1578. L.

FRANCISCI MICON *El livro de ſedientos, en el qual ſe trata la neceſſita que tenemos de beber frio y refreſcando con nieve* Barcellona 1576. 8. N. ANT. FALC. 8. cum titulo L. *del reglo y utilidad de beber frio.*

ANGELI BOLZETTA *theriaca Andromachi juxta placita* J. P. CRASSI, B. TURRISANI & M. ODDI Patav. 1576. 8. Annon jam dicta.

J. BELIDÆ

J. Belidæ *Venerani, tabula ſimplicium medicamentorum ſeptem linguarum nomenclaturam & facultates continens* Emden 1576. 8. L.

Ant. Glisente *trattato del regimento del ventre* 1576. 4. Tr.

Ej. *il ſommario delle cauſe che diſpongono i corpi degli huomini a patire la cerrettina peſtilente* ſi recte ſcripſi Venet. 1576. 4. Tr.

Bulla Gregorii XIII. data *de jurisdictione Protomedici & collegii Phyſicorum almæ urbis quoscunque medicos examinandi & exercendi* Bonon. 1576. B. Bun.

Annib. Arimono *riſpoſta fatta per il ſommario delle cauſe peſtilente di* M. Ant. Glisento *all apologia* 1576. 8. Tr.

Barth. Boldo *della natura e virtu delle coſe che nutriſcono* Venez. 1576. 4. ex Hugone Benzo.

Saladino Taro *trattato della peſte* Venet. 1576.

Michaelis Mercati, Archiatri pontificii, *iſtruzione ſopra la peſte nella quale ſi contengono piu eletti ed appropriati rimedi per preſervarſi e curarſi* Rom 1576. 4. cum remediis ad peſtem, podagram, paralyſin, venena.

Olivier Poupart *traité de la ſaignée* Rochelle 1576. 12. Falc.

Ej. *conſeil divin touchant la maladie diverſe de la peſte en la ville de Rochelle* ib. 1583. 12 Falc.

Gregorii Mangold *von den Eigenſchaften der Fiſchen ſo im Bodenſee gefangen werden* Zürich 1576. 8.

Adam v. Bodenstein, celebris Carolstadii Filius, Paracelſiſta. Ej. *heimliche philoſophiſche Rathſchläge zu curiren peſtilenziſche Geſchwür* Baſil. 1576. 8.

Ej. *wie ſich manniglich vor dem Zipperlein, Podagra genannt wafnen ſolle.* Baſil. 1557. 8.

Ej. *Warnung der Kranken ſo mit dem Podagra oder Stein behaftet ſind* Hamburg 1611. 8.

Idem multa Paracelſi opera edidit v. p. 9.

Johann. Fayser *Bericht und Beſchreibung der bewährten Roßarzney; erſtes Buch* Augſpurg 1576. fol. Tr.

Sebastian's *Koch und Kellermeiſter von allen Speiſen, Getränken, Lattwergen, Salzen, Confect, Wein, Eſſig &c.* Francof. 1576. 8. Draud. 1581. 8.

Andreæ Langner *promtuari wie ſich die Peſthaftigen zur Zeit der Peſtilenz verhalten und curiren ſollen, auch von Proceß des Aderlaß, welche Ader auf jede Krankheit zu laſſen.* Id. *Bericht was ein jedes himmliſches Zeichen für Glieder im menſchlichen Körper regiere* Leipzig 1576. 4. Eisleben 1585. 4. Tr.

Ej. *breviarium medicum von allen und jeden Krankheiten und Gebrechen des menſchen nebſt*

nebſt einem Unterricht von der abſcheulichen Seuche der Peſtilenz Francfurt 1575. 4. Trew.

Antonii Fenot *alexipharmacum ad virulentiam* Josephi Quercetani *evomentis in* J. Jacobi Auberti *de ortu & cauſis metallorum contra chymiſtas* Baſil. 1576. 8. L.

Stephani du Temple *tabulæ in* Galeni *libros de morbis & ſymptomatibus* Lion 1576. 8. L.

J. Roquet *dioriſmi de ſanguinis miſſione ex* Hippocratis, Galeni *& aliorum celebrium medicorum monumentis concinnati* la Rochelle 1576. 12. L.

J. Beauchesne & Jul. Bere', *E. aquiloniæ quam auſtrinæ pleuritidis curatio difficilior* Pariſ. 1576.

J. Riolan & Jac. Nicolas *E. urina certior febrium index quam pulſus* Pariſ. 1576.

J. Hautin & Philibert Gilles *non ergo ſenes ſimilibus alimentis conſervandi* Pariſ. 1576.

Rigault & Dom. Bourgoin *E. vacuantibus & anodynis narcotica contraria* Id. 1576.

J. le Pescheur & Petri du Chemin *E. inſanienti virgini venus* Id. 1576.

Guil. Cappel & Jac. Nicolas *E. ileus inteſtinorum morbus acutiſſimus* Pariſ. 1576.

J. Gros & Jul. Bere' *E. ut venæſectio, ſic purgatio multis adfectibus ſalutaris* Pariſ. 1576.

§. CCCLV. Varii ad A. 1577.

Francisci Alphani, medici Salernitani, *opus de peſtilentia, febre peſtilentiali & febre maligna, nec non de variolis & morbillis, quatenus nondum peſtilentes ſunt* Neapoli 1577. 4. *. Liber ſcriptus a. 1576. cum peſtilentia magnam Europæ partem devaſtaret; eam auctor viderat, ut tamen aliqua aliunde & ex Fracastorio ſumſerit. Peſtis erat veri nominis, & admiſta febris petechialis. Inter ſigna contracti contagii recenſet, quod nuper infecti oculos ad cælum elevare nequeant. Medicamenta ex ſeculi genio; inter ea aqua mirabilis, centum ex medicamentis ſimplicibus ſtillatitia, & ſimilis antidotus. Arſenico tamen tamquam amuleto uti vetat, qui ex eo auxilio mortem repente ſuperveniſſe viderit. In febris peſtilentis principio laudat cathartica, etiam frigidæ potum. Carbunculos amburi jubet. Lenticularum eruptionem deſcribit. In variolis funeſtum eventum urinæ cruentæ adnotat.

Joh. Bokel prof. Helmſtadienſis Ej. *de peſte quæ Hamburgum civitatem a.*

1565.

1565. *graviſſime adflixit* Henricopoli 1577. 8. *. Ipſe huic peſtilentiæ interfuit. Calida omnia & alexipharmaca ſola laudat, & periiſſe monet omnes, quibus vena ſecta aut alvus ducta fuerit.

EJ. *Peſtordnung in der Statt Hamburg* Hamburg 1578. 4. TR. 1597. 4. TR.

EJ. *ſynopſis novi morbi, quem plerique catarrhum febrilem vel febrem catarrhoſam vocant, qui pene univerſam Europam graviſſime adflixit* Helmſt. 1580. 8. TR.

EJ. *de ſpaſmo diſſ.* Helmſt. 1583.

EJ. *de apoplexia* Helmſt. 1586. 4. RIV.

EJ. *de ſomno naturali & præternaturali ſ. affectibus frigidis cerebri reliquis, ſopore, cataphora, lethargo, caro, ſtupore, catalepſi, catocho* Helmſt. 1590. 8. RIV.

EJ. *de variolis & morbillis* Helmſt. 1591. 4. RIV.

EJ. *de philtris, utrum animi hominum his commoveantur necne* Hamburg. 1599. 4. TR. 1614. 4. L.

JAC. TRUNCONII de plebe S. STEPHANI, *de peſte & peſtilente morbo* Florent. 1577. 4. TREW.

EJ. *de cuſtodienda puerorum ſanitate ante partum, in partu & poſt partum, de curandis eorum morbis ex* HIPPOCRATE, *quouſque caninos dentes emiſerint: acc. tractatus de variolis & morbillis, & epiſtola de pravis febribus cum peticulis, quæ a. 1590. & 1591., per Italiam vagarunt* Florent. 1593. 4. *. Obſtetricibus inſtituendis præfectus auctor; agit L. I. de cura gravidarum, & altero de partu (v. B. Chir.) L. III. de infantis in manu nutricis cura. L. IV. morbi infantiles. Principem Hetruriæ convulſum ſe ſanaſſe uſto occipite. Ex GALENO multa. Variolas apud HIPP. invenit, a menſibus derivat, Arabum de eo morbo doctrinam non ignorat. Petechialis febris maligna fuerat, cum ſumma debilitate, capite gravi, ſapore. Vinum concedit, & jus caponum, iisque iraſcitur, qui ægrotis ſola ova & jus carnium indulgent. Alvum ab initio ducit. Venam poſt eruptionem ſecat, cucurbitulas admovet, frictiones, laudat hirudines. Alexipharmaca acidis miſta propinat, contrayervam etiam, theriacam, bolum Ilvanam. Decimo quarto die catharſin repetit.

J. MATHESIUS *de loco putredinis in febribus intermittentibus & methodica curatione febris tertianæ exquiſitæ* Witteb. 1577. 4. RIV.

BAPTISTA CARCANUS Mediolenſis, EJ. *de peſte opuſculum, in quo denominatio, deſcriptio, cauſæ, ſigna, curatio, & valentium præſervatio accuratiſſime proponuntur* Mediolan. 1577. 4. *. Parvus libellus a filio ARCHILLEO editus. Venam in principio morbi ſecat, alvum ducit, deinde dat alexipharmaca, theriacam, bolos. Carbunculum ſcarifando circumſcribit, auripigmentum imponit, eſcharæ lapſum mollientibus adjuvat.

EJ. Exenteratio cadaveris card. BORROMÆI Mediol. 1584. 4. & cum B. CORTE *medicis Mediolan.*

ARCHILLEI CARCANI *in aphoriſmos* HIPP. *lucubrationes.* EJ. *Libri duo, alter de modo collegiandi* Turin. 1581. 8. *. Aphoriſmos ſuos ſub titulos in ordinem reduxit. In methodo aliqua generalia præcepta dat. Ad conſultationes bono ordine & bona cum fruge ſuſcipiendas conſilia.

NICOLAI STELLIOLÆ *theriaca & Mithridatium, ubi Marantæ & collegii Patavini controverſiæ perpenduntur* Neapoli 1577. 4. RIV.

ANDREÆ GABRIELLI *de peſte* Bonon. 1577. 4. L.

GEORGII GOMEZ *de ſecanda vena in pleuritide* Tolet. 1577. 8.

J. MARTINI EUSTACHII *de vita* GALENI l. Neapoli 1577. 4. PL.

BALTHASARIS PISANELLI Bononienſis, *diſcorſo ſopra la peſte* Rom. 1572. 4.

EJ. *trattado della natura de cibi & del bere* Venez. 1584. 8. 1586. 8. RAST. 1593. 8. TREW. 1604. 8. TREW. 1619. 8. FALC. Torino 1615. d'ETR. 1620. 8. FALC. 1649. 12. PHIL. Carmagnola 1589. 4. Bonon. 1662. 12. HOTTON. Latine *de alimentorum facultatibus libellus*, vertente ARNOLDO FREYTAG Herborn 1593. 8. 1614. 8. *. Bruxell. 1662. 12. BUR. Oſnaburgg. 1677. 12. L. Gallice Arras 1596. 12. d'ETR. Enumeratio ciborum & potuum cum viribus medicatis & noxiis, & variis ad cujuſque hiſtoriam naturalem ſpectantibus, pleriſque ex veteribus collectis.

MARINO MASUCCI *trattado ſopra la peſtilenza* Macerata 1577. PANELLI. Diſcipulus FALLOPII fuerat, medicus Aquævivæ. Deſcribit omnes, quas viderat epidemias.

ANNIBAL BRIGANTI *avviſi ed avertimenti intorno al governo di precaverſi di peſtilenza* Napoli 1577. 4. & una *avviſi intorno alla preſervazione e curazione dei morbilli & delle variole.*

EJ. *epiſtolas medicinales* TOPPIUS laudat, quas inter pluſculæ ſint *de lue Gallica,* quas TOPPIUS MS. vidit.

SEBASTIANO AIELLI *brevis diſcurſus de imminente in R. Neapolitano peſte a.* 1575, 1576, 1577. Napoli 1577. 4.

Cauſe & remedi della peſte raccolte per ordine di M. Gonzaga Firenz. 1577. 8.

GIUSEPPE MUGINO *trattato ſopra la preſervazione e cura della peſte* Milan. 1577. 8.

FABRICIO BOLDO *tratt. del modo di conoſcer preſervarſi e curarſi della febre peſtilente* Vercelli 1577. 4. FALC.

ALPHONSI *de* JUBERA *dechado reformadores* (ſic legi) *de todas las medicinas compueſtas uſuales con declaracion de todas ſus dudas* Pintiæ 1577. 8. C. de V.

CLEÆ.

CLEM. CHELNERI *Bericht von der Krankheit der peſtis* Grätz 1577. 4. TREW. Eisleben 1585. 4. TR.

GERVASII MARSTALLER Neuburgenſis, medicus Ducis Cellenſis. EJ. *kurzer Bericht, wie man ſich für der grauſamen Peſtilenz bewahren möge* Ulſen 1577. 8. TR. Hall 1597. 4. TR.

Sovereign approved remedies for ſundry diſeaſes within the body, for all ſores &c. Lond. 1577. 8. AMES.

Podagrammiſches Troſtbüchlein Strasburg 1577. 8. CARLSON.

DOM. BOURGOIN & SIM. *de la* CROIX *E. ut ſanis, ſic ægris vinum confert* Pariſ. 1577.

JAC. MALANT & CL. FAUVELET *E. cacochymiæ ſalutaris inedia* ID. 1577.

GUIL. *de la* BARRE & J. GAYETTE *E. in peracutis turgente materia eodem die purgandum* Pariſ. 1577.

J. *de* VERNEUIL & PETR. ARTHUYS *E. arthriticis utraque vacuatio conveniens* Pariſ. 1577.

LED. THIBAULT & SIM. *de la* CROIX *E. hepatis ſcirrhum neceſſario ſequitur hydrops* Pariſ. 1577.

SIM. MALMEDI & LUD. DACIER *E. ὁμοτρoπα tantum cathartica miſcenda* ID. 1577.

CL. REBOURS & LUD. DREUX *E. juvenes facilius quam ſenes thoracicis morbis defunguntur* Pariſ. 1577.

Magnæ cum hoc tempore medicos inter & chirurgos Pariſinos lites agitatæ ſint, multi libelli utrinque prodierunt.

Satyra in perfidam quorumdam chirurgorum a medicis defectionem Pariſ. 1577. 12. GRANGERIO PORTAL tribuit, alii GUL. BALLONIO.

CABALLI *ad cujuſdam incerti nominis apologiam pro chirurgis reſponſio* Pariſ. 1577. 12. PORT.

In chirurgos e medicato mendicantes auſibus auxilio medicorum famæ oblatrantes ID. 1577. corruptus titulus.

Comparatio medici cum chirurgo ID. 1577. 8.

Apologia philoſophiæ ad impudentiam quorumdam chirurgorum 1577. 12.

Comparatio medici cum chirurgo ad caſtigandam quorumdam chirurgorum audaciam, qui nec poſſunt tacere, nec bene loqui 1577. 12.

Examen pluſquam barbaræ & monſtroſæ reſponſionis chirurgorum 1577. 12.

Pro chirurgis, *Animadverſio in ſycophantæ cujusdam & chirurgis injurii medici libellos duos impoſturis ſcatentes* Pariſ. 1577. 12. Contra *apologiam philoſophicam* & *Comparationem medici.*

§. CCCLVI. J. Coyttarus.

Johannes Coyttarus Alniſienſis medicus, *de febre purpurea epidemiali & contagioſa* L. II. Pariſ. 1578. 4. B. B. Melior liber, quam quidem eo ſeculo ſolebant ſcribi; non quidem nulla veſtigia ſeculi habet, & longa utique ratiocinia ad ſcholæ ſaporem, tum ſubtiles diſtinctiones. Veram naturam tamen ipſam vidit; lectulis adfuit ægrotantium, eorumque, quas cominus viderat, ægritudines deſcripſit. Febris epidemica purpurea a. 1557. graſſata eſt, peſtilens; & a quarto ad 14. diem funeſta. Maculæ non tumebant. Una etiam graſſata eſt tuſſis fera *Coqueluche*, Ancillæ puſtulis toti obductæ undique de cute efflorefcentibus, ſanguis indique de univerſo corporis ſtillabat. Purpura peſtilens quidem, a vera tamen peſte differt. Perimebat infectos omnes, niſi ſollicite curarentur, etiam poſt tres & quatuor menſes; contagioſa erat, tranſibat in adſtantes & domeſticos. Purpura miſcetur cum multis febribus; nunquam tamen cum epiala, neque cum lipyria. Calor adeſt a primis morbi initiis, naturali major, & nunquam intermittit. Partes corporis exteriores nonnunquam frigebant. De lipyria & epiala fuſe. Æſtas a. 1556. ardentiſſima fuerat. Carbunculi in fronte maximi cum febre ſynocho, non funeſti, exemplum. Porro in purpura, nam ordo autoris quem me ſequi oportet, non eſt optimus; fauces & guttur in mali initio anguntur, miti cum febre. Coma fere per totum morbi decurſum regnabat. Alvus fluxa mali erat ominis. Pulſus rarus erat, & ſani ſimilis. (Sæpe de ejuſmodi pulſu in graviſſimis morbis ſibi conſtante legi; nihil vidi ſimile, qui nunquam non viderim pulſum lentum & 90. vicibus in minuto primo non frequentiorem, ſalubris eventus nuntium fuiſſe). Purpura efflorefcebat ſecundo jam, tertiove die, in brevique morbo multo cum ſudore de toto corpore erumpente. Sigillatim ſymptomata morbi, qui quarto die deſerveſcebat, tum qui ſeptimo. Eo die ſomnus boni ominis, ſic ſudor fætidus die tertio & quarto. Raro alvus bono cum eventu fluxa. Nimis accurate, tanquam diſtinctos morbos deſcribit, qui 4, qui 7, qui 11, qui 14, die finiebantur, cum non ſint diverſi morbi, ſed idem morbus intenſior vel remiſſior. Laxantia medicamenta, etiam mitia, copioſe alvum ducebant. Cum urinis tenuibus & pallidis longiſſima, etiam ſexaginta dierum febris. In L. II. curatio, in omnibus, quos noſter adeo ſollicite diſtinguebat, quatuor morbis, eadem. In principio morbi alvus laxata lenibus catharticis, etiam, quando materia non turget, nunquam vero validis. Venæ ſectio ſemel vel repetita. Omnino tamen etiam quarto die febres judicari. Poſſe tamen, & tutius quam in variolis & morbillis, tertia & quarta vice in purpura ſanguinem mitti. Eum ſanguinem ſani ſimilem eſſe; mitti poſſe, etiam quando purpura apparuit, & vulnus ſecundo aperiri Boli cum ſucco limonum utiles. Eadem die febrem finiri aut ſalutari eventu aut funeſto. Putredinis index pulſus inanis. Naturam certis diebus contra morbum inſurgere.

Quinto die clyſter. In cadavere jecur permagnum, valde flavum. Morbus in principio lenior fere longior eſt: in ejuſmodi malo indulget noſter carnium & gelatinæ uſum. In phreniticis etiam die octavo & nono venam ſecari poſſe, etiam in ipſa criſi. Sanata, quæ cum purpura pepererat. Julepi refrigerantes. Unicum exemplum moti vomitus. In febribus longis poſt diem vigeſimum abſceſſus fieri. Pervigilium, etiam 17. dierum, non funeſtum. Vena die 19. aperta. Criſis per ſudorem die ſexageſimo.

Vitam habet DREUX du RADIER.

§. CCCLVII. JOHANNES COSTÆUS.

Laudenſis, profeſſor Turinenſis, inde Bononienſis primarius.

EJ. *de univerſali ſtirpium natura* L. II. Venet. 1578. 4. Aug. Taurin. 1580. 4. diximus (*B. Bot.* I. 356.): tum *de igneis medicinæ præſidiis* L. II. Venet. 1595. 4. *B. Chir.*

EJ. *quod ex arte coriariorum aer infici poſſit* Venet. 1580. HEIST. TR.

EJ. *de facili medicina per ſeri & lactis uſum* L. III. Bonon. 1595. 4. *. Papiæ 1604. 4. L. Loci Hippocratici & Galenici collecti, in quibus ſeri lactis uſus ad morbos aliquos commendatur.

EJ. *adnotationes in* AVICENNÆ *canonem cum novis obſervationibus, in quibus principum philoſophorum ac medicorum conſenſus & diſſenſus indicatur* Venet. 1595. fol. *. AVICENNÆ editio a COSTÆO curata eſt. Fuſe in hoc opere verſatus eſt, ut AVICENNAM defenderet.

EJ. *in* J. MESVÆ *ſimplicia & compoſita & antidotarii novem poſteriores ſectiones adnotationes* Venet. ſæpius & 1602. fol. *, *in qua editione, præter priores adnotationes, novæ aliquæ acceſſerunt* COSTÆI *adnotationes longæ & uberrimæ*; ſcholarum quidem ad ſaporem collectitiæ, ut tamen ſibi viſa & adnotata interponat, locos emendet, cum aliis veterum locis comparet. Tamarindis etiam ſolis ſe non raro alvum duxiſſe. Aquam roſarum melioris notæ, refrigerato alembici roſtro ſtillare adnotavit, rem ſuo ævo novam. Meliores aquas parari vapore ferventis aquæ, qui fictilia calefaciat, in quibus herbæ ſunt, quarum aquæ deſiderantur: denique duplici ex vaſe in arenam a ſole calentem defoſſo. AVICENNAM ad jus carnium nimiam omnino aquæ copiam præſcripſiſſe. Colocynthidem caſtigatam tuto exhiberi. Elaterii uſum improbat. In profundis puteis Pomeraniæ nitrum naſci, ad pulverem pyrium utile. Duos alios helleboros nigros vulgato minores, ſibi a CÆSALPINO oſtenſos fuiſſe. Mentha garyophyllata Veneta (an noſtra ocimi odore). Malles fabellam de GESNERO, ab uſu Doronici enecto, hic non legere. In Calabria ipſis in arboribus ſericum a bombycibus parari. Scillæ vis erodens & cathæretica. Pauca hæc ex pluribus. In univerſum MESVEUM purgat, a MANARDO accuſatum.

EJ. *de potu in morbis in quo de aquis vino atque omni factitio potu in univerſum, atque de privato in ſingulis morborum generibus eorum uſu diſſeritur* Papiæ 1604. 4. *.

Venet. 1604. 4. L. Erudita ex veteribus, quos ſtudioſe legerat, etiam C. AURELIANUM, pleriſque neglectum. Eorum ergo comparata placita fere huc reperias, ex natura ſumtum nihil. Aquæ vulgaris & medicatæ vis ſalutaris. In calidis S. Juliani aquis piſces vivere & ranas. Ferratas Villæ aquas, quibus uſus eſt M. de MONTAIGNE, in communi uſu abſque noxa adhiberi; nocere quæ auripigmento imbutæ. Varietatis aquarum. Fluviatiles ſalubres: Calida, frigida. Quando gelida ſaluti eſſe poſſit, perpetuum ejus uſum non convenire. Vinum varium ex plantis. Vitium cultus; macilenta terra vino non nocet. Vini præparatio, muſto paſſim aquam adjici. Vini vires medicatæ. Vini diverſitas, refrigerans oligophorum, & calidum. Vini in morbis uſus, per aliquot morbos. Fuſiſſime de exſolutione, a variis & diverſis cauſis orta, & de vini aliorumque præſidiorum in eo malo uſu.

EJ. *miſcellanearum diſſertationum decas olim a* J. FRANCISCO *filio, nunc emendatior edita* Patav. 1658. 16. *. Priorem editionem ignoro. In 1. de cenſura librorum HIPPOCRATIS a MERCURIALI paſſim diſſentit. Claſſem ſecundam a prima non certo diſtingui; cum HIPPOCRATES nullum, dum vixit, opus ediderit. Pro *Coacis*, & libro de alimento. 3. ad objectiones contra ſuas ad MESVEN adnotationes reſponſio. Melius phu in Philonium ſe nardi loco recepiſſe. Aſari vim purgatricem GALENO ignoratam fuiſſe. 4. De lentis facultate in variolis. In cortice nitroſi quid eſſe; decoctam lentem alvum adſtringere; in variolis non convenire.

CCCLVIII. SALOMON ALBERTI.

Noribergenſis (*a*) & Archiater Saxonicus, poeta, inciſor, vir doctus, profeſſor Wittenbergenſis, raro eo ævo exemplo Italiam non adiit, & tamen ad magnam famam pervenit.

EJ. *de morbis meſenterii & ejus quod* παγκρεας vocatur, *de ardore ſtomachi & de ſingultu* Witteberg. 1578. recuſa cum ſequenti libro. Inflammationem, ſuppurationem, obſtructionem meſenterii, morbos vix notos hic recenſet.

EJ. *tres orationes* . . . Tertiæ adnexa ſunt *themata medica de morbis meſenterii, ardore ſtomachi, ſingultu* . . . Noriberg. 1585. 8. *.

Idem libellum GALENO adſcriptum, *de urinis* a mendis repurgavit, & latinitate donavit Witteberg. 1586. 8. *.

EJ. *orationes quatuor* . . . III. *de ſudore cruento.* IV. *de medendi ſcientia, profeſſoribus ejus, inprimis de* RHASIS *libro nono Manſori Arabum Regi dicato.* VI. *Quæſtio num metallica & mineralia ſi carbonibus adoleantur ſuo nidore aſthmati ſ. ſuſpirio conferant* VII. *Præf. in* GAL. *librum de lotiis* Witteberg. 1590. 8. *. Lacrumæ

(a) Naumburgenſem CL. MOEHSEN facit *von Medaillen der Aerzte*; ſed ipſe ſe in publicis ſcriptis Noribergenſem vocat. Mater Noribergenſis fuit, pater Noribergenſibus a re fabrili.

crumæ cruentæ menſium loco. Cauſæ cruenti ſudoris, urinæ. RAZEN inveniſſe medicamenta mitiora alvum laxantia. Manſorem habet pro celebri illo Mauritaniæ rege. Laudes librorum ei viro dicatorum. Fumum in univerſum aſthmaticis nocere. Succini vaporem anhelitum auxiſſe. Metallica omnia nocere. Librum GALENO adſcriptum *de urinis*, genuinum eſſe.

EJ. *Oratio de ſurditate & mutitate. An & quid grandini in ſue cum ſchorbuto in homine ſit commercii* Noriberg. 1591. 8. *. Scorbutum a grandinibus differre. Hanc quæſtionem video J. JACOBO ALBERTI S. filio tribui.

EJ. *prælectiones in nonum* l. RHAZE 159 . . . M. S.

EJ. *Scorbuti hiſtoria cui inobſervatum vel ſaltem indictum ſymptoma genarum coarctatio &c.* Witteberg. 1593. 4. PLAT. 1594. 8. TREW. In collectione Wittebergenſi 1624. 8. *. Pro novo invento dat compaginem venarum rigidam. Fructus auſteros commendat; tum plantas naſturcinas, docto in univerſum libro.

EJ. *conſilia medica in collectione* J. PHILIPPI BRENDEL Francof. 1615. 4.

Vitam viri cum nummo Cl. MOEHSEN dedit in collectione nummorum in medicorum honorem percuſſorum.

POLYCARPI LEYSER *Leben &c. Leichenpredigt in eundem* Witteberg. 1601. 4.

§. CCCLIX. JACOBUS HORST.

Familiæ medicorum, quæ per integrum ſeculum ſuperfuit, caput; Iglaviæ medicus, inde Profeſſor Helmſtadienſis. EJ. *Ordnung der Arzneyen u. Apotheken in der Statt Meſeritſch in Meiſſen* 1578. 8.

EJ. *ſimplicia ſelecta* Marburg. 1585. 8. HEIST.

EJ. l. *de vite vinifera*, & *Herbarium* HORSTIANUM non repeto, dictos in *B. Bot.* I. p. 358.

EJ. *von den wunderbahren Geheimniſſen der Natur, u. deren fruchtbahren Betrachtung* Lipſ. 1588. 4. *. Potiſſimum ex LEMNIO, ſed auctum opus. Quatuor partes priores jam 1575. 4. prodiiſſe lego, deinde ſex omnino reliquas Lipſ. 1588. *. 1592. 4. TR. 1593. 4.

Non integrum poſſideo, vaſtum opus, neque promitto, in recenſione me non erraſſe. Video multum aſtris tribuere, tamen ut non putet invitis ſideribus venæ ſectionem, alioquin neceſſariam, omitti debere. Ventorum vires, metalla, ſal; ad victus rationem & alimentorum poteſtates varia. Animalia & eorum morbi, plantæ. Medica: ſuſcitatio ſub aquam merſorum. Calculi animalium. Sex res non naturales. Origo morborum, temperamenta, eorum morbi. Morbi peſtilentes & remedia

remedia aliqua. Incubus. Noctambuliſmus. Venena. Morbi muliebres. Epiſtolæ aliquæ.

Ej. *precationes medicorum piæ* Helmſtatt. 1585. 12. Francof. 1666. 12. ſi huc faciunt.

Ej. *de natura, differentiis, & cauſis eorum, qui dormientes ambulant, vigilantium opera, eaque difficillima perficiunt, & aliquando culmina tabulataque ædium perreptant, cum certa ratione prophylactices, tum therapeutices in ipſo paroxyſmo* Lipſ. 1593. 8. Tr. 1595. 8. *. 1596. 8. Tr. Germanice Hamburg 1636. 8. Tr. vertente Jacobo Horstio filio. Hiſtoriæ aliquæ memorabiles noctambulonum, difficillimis actionibus defungentium: metus inde apoplexiæ. Theoria mali. In præſervatione mireris cibum ſuadere craſſiorem.

Subjungit collectos Hippocratis, Galeni, etiam nuperiorum de noctambulatione locos.

Ej. *de aureo dente maxillari pueri Sileſii, primum utrum naturalis ejus generatio fuerit, necne, deinde an digna ejus interpretatio dari queat* Lipſ. 1595. 8. * cum paulo priori libro, & 1596. 8. Tr. Germanice vertente Cobero Lipſ. 1596. 8. Ridicula hiſtoria. Pueri dens aureus mera erat impoſtura; noſter & alii ejus ævi medici, cum de rei veritate non dubitarent, fuſiſſime de modo ratiocinati ſunt, quo metallum in naturam dentis irrepere poſſit, & mirifica inde præſagia deduxerunt. Noſter ſolamen eſſe Chriſtianis putabat, fractæ Turcarum tyrannidis ſignum.

Ej. *epiſtolæ philoſophicæ & medicinales cum vita* Gregorii Horstii. *Oratio de peccatis diſcentium medicinam & earum remediis, habita ab* Horstio Lipſ. 1596. 8. Tr.

Ej. *de memoria bona conſervanda* 1585. 4. He.

Ej. *de memoria deperdita reſtauranda* 1587. 4. Riv.

Ej. *de febribus peſtilentialibus & peſte* 1587. 4. Riv.

Ej. *diſputationum medicinalium pathologicarum* D. VI. *de paſſionibus corporis humani atque partium ejus, & modo ſecundum quem illæ fiunt* Helmſtatt 1588. 8. Hæn.

Ej. diſſ. VIII. *de ſanitate ejuſque differentiis, cauſis & accidentibus* 1589. He.

Ej. diſſ. IX. *de neutro corporis humani ejuſque partium ſtatu, quem vulgo imbecillitatem vocant* ib. 1589. 4. He.

Ej. diſſ. X. *de morbis eorumque differentiis & ſpeciebus* ib. 1590. 4. He.

Ej. diſſ. XI. *de cauſis morborum præcipue internis* ib. 1590. 4. He.

Ej. diſſ. XII. *de modo generationis morborum in intemperie & cauſis eorum, præcipue internis* ib. 1590. 4. He.

Ej. diſſ. XIII. *de modo generationis morborum in compoſitione & in ſolutione continui ex cauſis eorum* ib. 159. 4. He.

Ej.

Ej. XIV. *de ſymptomatibus morborum eorumque differentiis atque ſpeciebus* ib. 1590. 4.

Ej. XVI. *de criſibus morborum & criticis diebus, menſibus & annis* ib. 1597. 4. He.

Ej. *de angina* ib. 1589. 4. Riv.

Ej. *de apoplexia* ib. 1592. 4. Riv.

Ej. *diſp. de paralyſi* ib. 1595. 4. Riv.

§. CCCLX. Varii.

J. Hasler Bernenſis, qui in Polonia vixit, *de Logiſtica medica, ſ. de medicamentorum ſimplicium & compoſitorum, qualitatum gradus, purgantiumque doſes & proprietates inveſtigandi ratione apodictica* 1578. 4. B. B. Satis ſingularis libellus. Primum calores regionum conparat, quos ex altitudine poli metitur. Deinde docet medicamenta ad certum & deſideratum gradum frigoris, caloris, ſiccitatis, humiditatis reducere, ex datis iisdem in ſimplicibus gradibus, quæ componuntur. Magni certe computi pro longis formulis, qualis eſt antidotus Matthioli. Docet medicamentum etiam ad deſideratos gradus componere. Inde purgantium vires ad quatuor humores purgandos conputat. Porro materiæ medicæ cenſus, cum cujuſque medicamenti ſimplicis gradu & uſu.

Johannis Roderici a Vega Eborenſis *Comm. in* Galeni l. *duos de febrium differentiis* Conimbr. 1578. 4. L. 1582. 4. Tr.

Ej. *opera omnia in* Galeni *libros edita, & commentaria, in novem partes diſtincta, quibus nodi in medicina frequenter ſolvuntur, claſſicorum medicorum controverſiæ expenduntur* Genev. 1586. fol. L. Lion 1593. f. Tr. Continentur hic *Comm.* in ll. Galeni l. *de arte medica, de definionibus, de ſignis medicis, de cauſis ſalubribus, inſalubribus, de morbis, in L. VI. de locis adfectis. L. 2. de febrium differentiis &c.*

Ej. codices MS. In Gal. *de differentiis febrium* in B. R. P. n. 1048.

Id. *retectio de dolore.*

Ej. *retectio de faſcinatione* &

Ej. *retectio utrum conveniat hominibus ſanis purgatio.*

Laur. Preziati *de jurisprudentiæ cum medicina & philoſophia comparatione* Venet. 1578. 4.

Nicolai Masinii *de gelidi potus abuſu* L. III. Ceſenæ 1587. 4. * lego alias a. 1578. Contra aquam nivatam: aquam a tepore degelatam ad frigoris medio-

 critatem

critatem refrigerare non vetat, gelidam vero veneni loco habet, quæ graviſſimos morbos inducat. Enarrat refrigerandi potus artificia: aquas vitioſas ſuadet decoquere.

ANDR. CELICH *officina ſalutis adverſus peſtem*, cum præfatione DAV. CHYTRÆI Magdeb. 1578. 8. TR.

BALTHASARIS GITLER Leobergenſis, *Aphoriſmus* HIPPOCRATIS 25. *Sect. II. reſolutus in theſes* Lipſ. 1578. 4. HE.

EJ. *de apoplexia* Lipſ. 1584. 4. ID.

EJ. *de definitione & diviſione morbi* ib. 1594. 4. ID.

EJ. *explicatio eorum, quæ in proœmio artis curativæ ad* GLAUCONEM, *de quatuor in medendo ſcopis traduntur* ib. 1605. 4. ID.

DOMINICI TERELII *de generatione & partu hominis* L. II. Lion 1578. B. B. De ſterilitate, nævis.

HIERONYMI XIMENEZ *inſtitutiones medicæ* Epilæ 1578. 4. L. 1596. 4. Toleti 1583. fol.

EJ. *quæſtiones medicæ* ib. Epilæ L.

FRANCISCI ULMI (UMEAU) Pictavienſis, *de certa ratione judicandi ex urina* L. IV. Venet. 1578. ORLAND.

EJ. *de occultis in re medica proprietatibus* L. IV. Brixiæ 1597. 4. TR.

I fatti di Milano al contraſto della peſte overo peſtifero contagio dal I. Agoſto fino all ultimo dell a. 1577. *particolarmente caduti, coll aggiunta della hiſtoria del Rev.* P. BUGATO *Milaneſe* Milan. 1578. 4. *. Minime malus libellus, etſi non eſt medici ſcriptoris. Ut ſubrepſerit contagium, nulla cura magiſtratus coercitum; ut etiam publicæ proceſſiones non ſint interruptæ, principe & ſuaſore Carolo BORROMEO. Victus tamen plebi datus, & demum nobilium fuga facta. Dimiſſis feminis ut amicorum curam gererent, morbus recruduit. Ut denuo accurate imperata cuſtodia domus clauſæ fuerint, & mortis etiam indictus metus. Aquæ fortis aliquot guttulæ, ex aqua fontana potæ, ſudorem feliciter moverunt. Vi abſtracti ex ædibus ægroti, & in noſodochia detruſi. Miniſtri publici paſſim res infectas in ædes deportarunt, ut incolæ ædium infecti perirent. Perierunt 16000. homines, & fere decimus quiſque civis.

ROC le BAILLIF de la RIVIERE Paracelſiſtæ, *le demoſterion* Reims 1578. 4. ORL.

EJ. *reſponſio ad quæſtiones propoſitas a medicis Pariſienſibus* Pariſ. 1579. 16. Pro chemicis & PARACELSO.

EJ. *diſcours des interrogations faites au même pour le Parlement par les D. Regens*

Regens ſur certains points de ſa doctrine Paris 1579. 8. FALC. Auctor MONANTHEVIL.

EJ. *ſommaire defenſe du même* ib. 1579. 8. ID.

EJ. *tr. du remede de la peſte* ib. 1580. 8. B. B. PARACELSICA theoria peſtis, de ejus cauſa & curatione. Voces viri vix ſenſum admittunt.

EJ. *tr. de l'homme & de ſes maladies & remedes & teintures de corail, d'antimoine & magiſtere de perles* Paris 1583. 8. CARR.

EJ. *queſtiones naturelles & univerſes touchant le regime de ſanté* ib. 1628. 8.

La erettione del Magiſtrato della ſanitá di Milano Pavie 1578. fol. FALC.

Viebarzney Francfurt 1578. 8. B. Tig.

THOMAS BRASBRIDGE *the poor man's Jewel a treatiſe of the peſtilence and a declaration of the virtues of Carduus benedictus and Angelica* London 1578. 8. 1594. 8. TANNER.

BENEDICTI OLAI *nyttig läkare bok* Stockholm 1578.

Collectio opuſculorum GALENI *cura* LALAMANTII Heduæ 1578. 8. prodiit, *de optima corporis noſtri conſtitutione, de pleniore habitu, de inæquali intemperie, de ptiſana* gr. lat. cum LALAMANTIO *de ptiſana ſui temporis.*

J. RUNG *de præcipuis viſus ſymptomatibus* Baſil. 1578. 4. & in collectione GENATHI 1624 4. L.

BONAVENT. GRANGIER & SIM. de la CROIX, *E. certius ex pulſu quam ex urina febris indicium* Pariſ. 1578.

J. MARTIN & PETR. ARTHUIS, *E. cancer occultus incurabilis* ib 1578.

ANDR. du BREUIL & PET. QUINEFFAULT, *E. dyſentericis cathartica* ib. 1578.

ALB. le FEVRE & THOM. SCOURIEN, *E. febris ſoluta die non critico reverti ſolet* ib. 1578.

PET. GIROUST & CL. FAUVELET, *E. cauſus ſeni periculoſior quam juveni* ib. 1578.

§. CCCLXI. ALEXANDER MASSARIA.

Vicentinus, clinicus Venetus, inde Profeſſor Patavinus, GALENI admirator, ut cum eo errare mallet, calidi vir ingenii.

EJ. ſunt *de peſte libri duo* Venet. 1579. 4. *. Vicetiæ ſcripſit, cum nondum peſtis tota deferbuiſſet. Tridenti inceperat a. 1573. Vicetiam inde malum migravit. Noſter venam ſecabat, crura ſcarifabat, ſanguinis libram emittebat. Magiſtratus ægros in noſodochium relegabat; famula MASSARIÆ apud eum periit. Febre pene omnes laboraſſe, pulſum ſe nunquam tetigiſſe. Petechiæ erant, carbunculi & bubones. Peſtis naturam eſſe in putredine. Signa nulla morbi ſibi

nota eſſe. Solos fere plebeios interiiſſe. Neminem laboraſſe, niſi ex contagio. Veſpillones Venetiis ad 4000. periiſſe. Cum duæ villæ cuſtodirentur, malum ultra non progreſſum eſſe. Omnes morbos in peſtem abire, ſi magna putredo acceſſerit. In villa omnes eſſe ſanatos. Bezoar & ſimilia incerta eſſe; hydrargyrum veneno carere. Cum acetoſis cibis ova recentia indulget, paucumque panem.

EJ. *de abuſu medicamentorum veſicantium & theriacæ in febribus peſtilentibus diſc.* Patav. 1591. 4. TR. Laudabat HERCULES SAX. rejiciebat ALEXANDER.

Et *Diſp. ſecunda apologetica ad librum* HERCULIS SAXONIÆ *de phœnigmis* Vicentiæ 1593. 4. L.

EJ. *Diſputationes duæ, altera de ſcopis mittendi ſanguinis generaliter, tum ſpecialiter, in febribus; altera de purgatione in principio morborum* Venet. 1588. 4.*. Vicentiæ 1598. 4. L. Lion 1622. 4. De controverſiis agitur ex antinomiis HIPPOCRATICIS natis, quæ certe plurimæ ſunt. Eas noſter conciliare nititur, GALENI autoritate uſus, luxato ſæpe ſenſu, & textu mutato. In priori diſſ. defenditur miſſio ſanguinis, etiam in putridis febribus & in cacochymia, inque cruditate, niſi debilitas obſtiterit: rejectis minutis illis ſanguinis detractionibus, ut hirudinibus, quas totas ſpernit, & ſcarifationibus, præter eam quæ fit in malleolis, quam laudat. Sæpe mittendi ſanguinis noſtro cauſæ ſunt magnitudo morbi præſens, aut ægroti robur, vigor ætatis. Hæmophobos increpat, qui ut ſeculo ſerviant, ſanguinis e vena miſſioni debiles illas evacuationes præferunt, ut hirudines, flavum ſanguinem ſolum trahentes, & cucurbitulas, quæ non detrahunt, niſi de proximo.

In altera diſſ. vult oſtendere, neque in morbi principio, neque in progreſſu, neque in ſtatu, purgationem locum habere, quamdiu cruditas humorum ſupereſt, contra MANARDUM & adſeclas. Stylum & ingenium laudes.

EJ. *prælectiones de morbis mulierum & fetus, quaſi prodromus edendæ omnium totius corporis humani morborum therapiæ.* Lipſ. 1600. 8. L.

EJ. *practica medica, ſ. prælectiones academicæ continentes methodum cognoſcendi & curandi omnes totius corporis humani morbos ad nativam* HIPPOCRATIS *ſententiam.* Edidit JOH. BAUMANN Francof. 1605. 4. *. Porro Tarviſii 1606. fol. LIND. Francof. 1608. 4. L. Venet. 1613. fol. B. Tig. 1617. fol. 1622. f. L. Lion 1616. 1622. 4. adjectis tractatibus quatuor *de peſte, affectibus renum & veſicæ, pulſibus & urinis.* Addit LINDEN. in editione Veneta 1608. 4. accedere *conſilia de febre catarrhali cum totius meſenterii obſtructione, mœſtitia, vigiliis.*

In editione noſtra MASSARIAS quidem totus in verba jurat veterum, utitur formulis & remediis a noſtro ſeculo alienis; morbos etiam potius ex ſcholæ placitis deſcribit, quam ex clinica adnotatione; denique theoricis næniis obrutam artem docet: aliqua tamen propria ex praxi nata habet. Liber ſextus totus dicatur morbo gallico, quem veneno rabidi canis adfinem facit, vehementiſſime in eo etiam euphorbio

euphorbio purgat, inunctione nunquam utitur, neque fumigatione, neque ſudore ad empiricorum morem moto. Lignum ſanctum dat, aut ſyrupum ſuum, quem ex ligno ſancto parat. Salſæparillæ tamen decoctum etiam ligno ſancto præfert, propria ad experimenta. Chinæ radici vires ad tollendum morbum gallicum aliquas eſſe negat. Septimus l. eſt de medicamentis purgantibus, quo loco ſibi uſum iridis in formam artis redactum tribuit, helleborum etiam expertus laudat. Ultimus eſt *de modo collegiandi*. BAUMANNUS minime male ſuo officio functus eſt.

EJ. *de urinis & pulſibus* L. II. Venet. 1605. 4. PL. Francofurti 1608. 4. TREW. ID. *tr. de peſte*, *de affectibus renum & veſicæ*, *de pulſibus & urinis*, *cum conſilio de febre catarrhali* ediderat; tum Lugduni 1616. 4. 1622. 4. cum operibus, & Venetiis, ut videtur, 1618. 4. L. nam obſcuri quid ſubeſt.

EJ. *reſponſorum & conſiliorum diurnalium* l. Venet. 1613. fol. 1618. fol. 1622. fol. TR.

EJ. *opera medica*, quibus priora omnia continentur Lion 1634. f. L. 1654. f. L. 1669. f. TR. 1671. f. L.

Elogium TOMASINUS habet.

§. CCCLXII. VARII. Ad A. 1579.

PETRUS TALPA. EJ. *empiricus & indoctus medicus*. IT. *Exilium Empiricorum* Leoward. 1579. 8. L. Franeker 1595. 8. TR.

J. PEREZ de MOYA *Sylva eutrapelias* Hiſpali 1579. 8. L. Liber eſt ſecretorum.

J. B. MASENII *opiniones de re medica* Napoli 1579. 4. L.

J. DURANTIUS CASTELLIUS. EJ. in DURETUM & MARTINIUM *medicos Pariſienſes apologeticus primus ad* JOSEPHUM SCALIGERUM. *Maſtigophororum primus I.* MARTINI PHILIPPO CONSTANTIO *auctore* Pariſ. 1578. 8. B. B. DURETUS in quodam HIPPOCRATIS loco interpretando a SCALIGERO diſſenſerat, MARTINIUS VERTUNIANO & VINCENTIO auxilio fuerat. Inſtat in iſtum DURANTIUS, & DURETUM ait nimia venæ ſectione ægros occidiſſe. Nihil utile.

PETRUS COUDENBERG pharmacopola Antwerpienſis, VALERII CORDI *diſpenſatorium pharmacorum omnium cum ſcholiis*, *correctionibus & auctariis* edidit Lion 1579. 12. Nürnb. 1592. f. 1598. f. L. 1612. f. *. Leid. 1627. 16. LIND. 1651. 16. *. ſed COUDENBERGI præfatio eſt anni 1568. Supra 400. errores emendaſſe ipſe ſibi teſtis eſt, potiſſimum in vitioſa lectione Arabum poſitos, inque doſibus, nimis certe aſper & inurbanus; ut Papaver in Philonio *inſulſum* vocet. Obſoleta medicamenta notat, medicamenta ſimplicia quæ ea ſubeunt, ex nuperis fontibus uberius explicat; ſuccedanea paſſim ſuppeditat. Nonnunquam etiam adminiſtrationis leges dat.

Theophilus Kentmannus *de cholera & cholerica paſſione* Baſil. 1579. 4. Riv.

Ej. *animæ medicina* Hall. 1609. 12. niſi theologici eſt argumenti.

Clariſſimorum medicorum opuſcula quatuor L. IV. *de pulſibus ex* Galeno, *de urinarum judicio* L. Vassæi; J. Sylvii *morborum internorum methodus* Brudi *ratione victus in morbis* Colon. 1579. 8. L.

Andreæ Planeri, prof. Tubingenſis *orationes tres*, *definitio artis medicæ*, *quæ eſt apud* Platonem, *altera de utilitate libri* Galeni *ars parva* &c. Tubing. 1579 4. Tr.

Ej. *methodus inveſtigandi locos adfectos* ib. 1579. 4. L.

Ej. *methodus medendi* Baſil. 1583. 8. Tr. lib. II. ib. 1585. 8. L.

Ej. *de ſanitate tuenda* Tubing. 1583. 4. Pl.

Ej. *de obſtructione* 1583. 4. Pl.

Ej. *de morbis materiæ* ib. 1584. 4.

Ej. *de morbis formæ* ibid. eod. anno.

Ej. *de morbis temperamenti* ib. eod. anno.

Ej. *de prophylactica medicinæ parte* ib. 1585. 4. Riv.

Ej. *de γεροκομικη & αναλεπτικη medicinæ partibus* ib. 1585. 4. Riv.

Ej. *de morbis temperamenti* ib. 1586. 4. Riv.

Ej. *de epilepſia* ib. 1586. 4. Riv.

Ej. *de paralyſi* ibid. 1588. 4. He.

Ej. *de cholera* ib. 1588. 4. Pl.

Ej. *de differentiis & cauſis morborum ſimilarium* ib. 1596. 4. He.

Ejus *vita* a Matthæo Hafenreffero ſcripta ib. 1607. 4. Tr.

Ej. *oratio funebris habita a* J. Fabro ib. 1607. 8.

Ber. Burlacchini *raggionamento ſopra la peſte dell a.* 1579. ap. Targioni *viagg.* VII. p. 72.

Justi Moller *faſciculus remediorum ex* Dioscoride & Matthiolo *accommodatorum* Baſil. 1579. 8. L. alii 1578. Riv. 1585. f. L. Leid. 1589. 8. L. 1599. 8. L. 1612. 8. L. 1628. 8. L. Venet. 1602. 8. Falc.

Petri Pauli Peredia Prof. Valentini, *ſcholia in ſingula capita praxeos*, *ſ. methodi medendi* Mich. Joh. Paschalis, *quæ cum illa praxi excuſa ſunt* Barcellon. 1579. 8. C. de V. L. 1603. 4. L. Lion 1585. 4. Tr. 1600, 8. Tr. 1616. 4. Tr. 1630. 8. Tr. Rast. 1664. 8. cum chymica appendice Car. Sponii. *Acc. quæſtio an cannabis & aqua in qua mollitur poſſint aerem inficere.*

Ej.

Ej. *opera omnia in 4. tomos diviſa cura* Petri Barea *de Aſtorga* Antwerp. 1690. fol. 2. vol.

Ej. *Commentarii in* Galenum *de differentiis morborum, ſymptomatum, febrium, & diſp. de ſignis & cauſis morborum,* MS. codices erant in Bibl. Lindenii.

Lupi Serrano *de ſenectute aliisque utriuſque ſexus ætatibus* l. 14. Lisbon. 1579. 8. L.

Cosmæ Rossellii *theſaurus artificioſæ memoriæ* Venet. 1597. 4. B. Bun.

Victor Giselinus *de hydrargyri uſu ad* Martinum Everardum Antwp. 1579. 8. *.

Gualther Bruehl alias Brant *Praxis medica theorica & empirica familiariſſima, in qua morborum internorum cognitio & curatio traditur* Antwerp. 1579. fol. Lond. 1599. 8. Houss. Acc. Petri Paschalis *de febribus* Leid. 1647. 8. Farraginem incomtam medicamentorum Astrucius carpit.

J. Bapt. Mazini *opiniones de re medica* Patav. 1589. 8. Tr.

Ej. *mors omnia ſolvit* ib. 1580. 8. Si huc facit.

Cæsaris Rinci opus editum ab Ascanio Centorio *de* Hortensiis *cinque libri degl avertimenti ordini grida ed editti fatti in Milano ne' tempi ſoſpettoſi della peſte negli a.* 1576, 1577. Venet. 1579. 4. Tr. Mediolan. 1632. latine Ambergæ 1583. 8.

Andreæ *de* Zamudio y Alfaro *ordine para la vera preſervacion de los viruelas* Madrit. 1597. 8.

Ej. *orden para la cura y preſervacion de las viruelas y carbunculos* ib. 1599. 8. Seg. Hipp.

Thomas Garzon *Piazza univerſale di tutte le profeſſioni del mondo* Venez 1579. 4. 1589. 4. Tr. 1601. 4. 1605. 4. 1611. 4. &c. 1616. 4. cum additionibus. Germanice Francof. 1626. f. B. B. 1641. 4. Tr. Aliquot capita huc referas, de alchemiſtis, de medicis quos laudat, de arcanorum venditoribus, de rhizotomis, pharmacopolis, memoria artificiali, levia omnia.

Jac. Schaden *kurzer Bericht wie ſich ein jeder in ſterbens Läuften recht præſerviren u. curiren möge* Danzig 1579. 4. Riv.

Cl. Fauvelet & J. Coteau *E. principum partium ſyntimoria* Pariſ. 1579.

Nic. Ellain & Ph. Hardouin *E. venus ſalubris* 1579.

J. le Conte & J. J. Dacier *E. abſque præparatione nullum contagium* Pariſ. 1539.

Cl. Rousselet & Ph. Hardouin *E. pleuritidi utraque evacuantia* Pariſ. 1579.

Steph. Gourmelen & J. Cotreau *E. autumnus tabidis noxius* Pariſ. 1579.

Nic.

Nic. Milliot & Cl. Boyuin *E. ventriculi imbecillitas ſtypticis curanda* Ib. 1579.

Guil. de Baillou & Carn. Gerbault *Non E. fluoris muliebris & menſis morboſi idem judicium* Ib. 1579.

Martin Akakia & Pl. Harduin *E. cutaneis adfectibus hidrotica* Ib. 1579.

§. CCCLXIII. Johannes Schenk.

A Græfenberg, Cratonis diſcipulus, profeſſor Friburgenſis in Briſgoja. Circa a. 1580. (Astrucio indicante) *obſervationum collectionem* moliri cepit, quarum ſeptem libri ab a. 1584. ad 1599. prodierunt; T. I. *de capite* Baſil. 1584. 4. Friburg 1599. 8. Huth. T. II. *partes vitales* Friburg 1595. 8. T. III. *partes naturales* Friburg 1595. 8. Tr. T. IV. *partes genitales* Friburg T. V. ... T. VI. *de febribus* 1697. 8. T. VII. *de venenis* Friburg 1597. 8. Tr. integrum vero opus prodiit cum titulo παρατηρησεων, *ſ. obſervatiouum medicarum, omnium novarum, admirabilium & monſtroſarum Tomi* VII; *edidit & auxit* J. Georgius *filius* Frf. 1600. f. L. 1609. fol. Tr. Houss. Friburg 1604, ſqq. 8. L. Lion 1643. fol. L. aucta & emendata a Carolo Sponio; denique curante & iterum augente Laurentio Strauss Francof. 1665. fol. *. Magna collectio malorum a capite ad calcem, ſuos ſub titulus relatorum, & caſuum rariorum, & diſſectionum cadaverum morboſorum, undique ex omni ſcriptorum genere, & ex amicorum communicatione & literis collectorum, ut Schenkius & propria ſua ſibique adnotata interſpergeret. Horum multa, ut eo ævo etiam frequentius quam noſtro fiebat, non ſatis firma ſunt, multa tamen utilia & conſervatu digniſſima hic reperias, quorum etiam in ipſa ubertate pretium eſt. Multa ſunt Conradi Gesneri, J. Camerarii, J. & C. Bauhini, J. Jac. Weckeri, Hildesheimii, Gulmanni, Joh. Oethæi, Tidicæi, Martini Holzapfel, Esaiæ Meichsner, J. Funccii, Adolphi Occonis III. J. Hessi, M. Fabri, Tobiæ Cneulin. Laurentii Scholz, Iessenii, Christophori Rumbaum, Georgii Collimithii, H. Saxoniæ, Jac. Horstii, Jac. Moccii, Jac. Seidelii, Jac. Zwingeri, Cosmi Holzach, P. Hessi, J. Knobloch, J. Posthii, F. Vischeri, Z. Doldii, M. Sebiz ſenioris, Petri Sperer, Philippi Mermanni, G. Galner, aliorum. Neque enim hæc, quæ tam multa ſint, plene poſſent recenſeri.

Nicolaus Piso (*de* Pois) Lotharingus. Ejus ſunt *de cognoſcendis & curandis præcipue internis corporis humani adfectibus libri* III. *ex clariſſimorum medicorum tam veterum quam recentiorum monumentis collecti* Francof. 1580. fol. Tr. 1585. 8 *. Leid. 1736. 4. Tr. cum præf. Boerhav. Lipſ. 1766. 8 2 vol. Spiſſus liber, cujus in fronte infiniti ſcriptores recenſentur, quibus auctor uſus eſt, quorum noviſſimus eſt Gabriel Bruehl. Compendium medicinæ veteris, cum nuperorum nonnullis conſiliis, Pariſinorum ratione medendi, & morbis. Boerhaavius

magni

magni faciebat, quod Piso hiſtorias morborum & præſagia concinno ordine ex Hippocrate & Celso deſcripſerit.

Francisci Campi medici & civis Lucenſis *l. de lue venerea* ad hunc annum Astrucius ponit, quem neque ipſe vidi, neque ipſe Astruc.

Librum vero *de morbis acutis* coram habeo, Luccæ 1586. 8. *. Anno 1580 per Italiam morbus graſſatus eſt, & vulgo audiit *malo di caſtrone*. Catarrhus erat epidemicus cum febre, dolore capitis, tuſſi, ciborum averſatione, alvi obſtructione, etiam, quod non exſpectes, cum dyſuria. Catapotia dabat noſter, cucurbitulas admovebat. Singula etiam ſymptomata conſiderat, iisque ſua opponit remedia, ex vulgatis Galenicæ medicinæ claſſibus. Venæ ſectionem certo necare.

Antonii Porti, Firmani, *de peſte* L. III. *accedit quartus de variolis & morbillis* Venet. 1580. 4. *. Lion 1589. 4. Tr. Mead. Vidit tamen apoſtemata in corde quinque, in hepate alia. De crypta canina aliqua. In robuſtis hominibus venam in peſte ſecari poſſe.

Cyriaci Lucii (de Claf) in Ac. Ingolſt. P. P. O. *ligni cotonei natura, vires & uſus* Ingolſt. 1580. 4. *. conf. B. Bot. I. p. 360. Arboris in patria ſua frequentis efficaciam laudat. Firmiorem reddere corporis compagem, tranſpirationem ciere, hepatis imbecillitati ſubvenire. Infundi in aqua, aut cum ea decoqui: etiam vinum & ſerum lactis ejus viribus imbui. Cyriacum Weber hoc ligno plurimum uſum eſſe. Guaiaco æquiparat.

Ej. *de variis medicorum ſectis nunc in republica vigentibus* Ingolſt. 1583. 4. Boehm.

Ej. *de humoribus & ſuperfluitatibus diſp.* Ingolſtatt. 1588.

§. CCCLXIV.

Varii ad A. 1580.

Ridolfo Silvestri *de ſanitate tuenda ac vita producenda* Rom. 1580. fol. Baſil. 1582. fol.

J. B. Mathæatii *quæſtiones in* Bartholomæum Ovium Venet. 1580. 4. Lind.

Olivier Popard de St. Maximin Hipp. *aphoriſmos latine meliori ordine reddidit &* Galeni *methodum medendi* L. XIV. *in compendium redegit* Rochelle 1581. 12. L.

J. Gonr. Nellii *Ermahnungen an die aufrichtigen Aerzte in Deutſchland* Bremen 1580. 4. Tr.

NICOLAI JOSSII, Venafrani, *opera de voluptate, dolore, riſu, fletu, ſomno, vigiliis, fame, ſiti.* Rom. 1580. Francof. 1583. 8. L.

PAOLO LANCI & PAOLO MASELLI *Pharmacopœa Bergomenſis, rationem comparandi medicamenta uſitatiora complectens* Bergom. 1580. 4. BODL. Italice Breſica 1628.

GEORGII CASPII Hannonii M. D. *ad indoctam & contumelioſam Bonaventuræ* GRANGERII *ſ. villici admonitionem de cautionibus in ſanguinis miſſione adhibendis brevis reſponſio, qua Botalli libellus defenditur* Baſil. 1579. 8. *. Pariſ. 1585. 8. Aſpero ſcripto ad experimenta provocat, & curationes in viris illuſtribus felices. BIRAGUM cancellarium venæ ſectione frequenti ad firmum ſenium perveniſſe. In populari per Belgium dyſenteria neminem periiſſe, cui tempeſtive & abunde miſſus ſit ſanguis, pleroſque periiſſe, in quibus id auxilium neglectum fuerit. Non credere ſe GRANGERIO, qui expertum ſe eſſe ajat, venæ ſectionem arthriticis nocere.

EJ. *caſtigatio* B. GRANGERII *animadverſionis adverſus* C. BOTALLUM Pariſ. 1582. 8.

ALMERII BLONDEL *liber adverſus Botalliſtas* Rheims 1580. 8. ut lego.

... NUCK *Pharmacopœa ſ. medicamentorium pro Rep. Auguſtana* Amſterd. 1508. 8. OSB.

GEORGII SALMUTHI *diſputationes tres Monſpeſſuli in Gallia habitæ* a. 1578. & 1579. in Gallia primum, nunc Lipſiæ excuſæ 1580. 4. TR.

MARCI SYBILLINI *de medicamentis ſtomachicis, quæ ventriculi medentur imbecillitatibus* Baſil. 1580. 4. RIV.

J. PAULI GALUCCI *de uſu tabularum, in quibus diſciplinæ a viris doctis deſcriptæ in parteſque diſtributæ ſunt. Acc. typus trium librorum artis parvæ Galeni excogitatus a* J. B. MONTANO Patav. 1580. fol. TREW.

BALTHASAR BRUNNER hallenſis, peregrinator, ex ſchola Italica, ſed chemicus, ad Academias varias vocatus.

EJ. *Bericht von der jeztregirenden Hauptkrankheit* Leipz. 1580. 4. TR. VATER.

EJ. *Bericht wie man ſich in vorfallenden Sterbenszeiten verhalten ſoll.* Leipz. 1581. 4. TR. 1598. 4. TR.

EJ. *de ſcorbuto tract.* II. 8, in exemplo meo, ut videtur Roſtoch 1589. 8. *. Jenæ 1624. 8. L. non tamen in meo exemplo; Haag 1658. 8 TR. Lipſ. 1622. 8. L. Amſterdam 1720. 8. *. Brevis libellus, boni ordinis. Aeri multum tribuit; animum ſcorbuticos ægrotos frequenter linquere adnotat, ſi aeri ſe reddant: dolores crurum morbum portendere. Naſturtii aquatici ſuccum ex ſero lactis propinat.

EJ. *conſilia medica ex Bibliotheca* J. JAC. STRAISKIRCHNERI acc. vita auctoris, *collecta & reviſa a* LAURENTIO HOFMANN Hall 1617. 4. L. Lipſ. 1737. 4. TR. Primum Germanorum febrem peticularem habere.

FRANC.

JUAN HUARTE *eſamen de los ingenios* Juliobrig. 1580. 8. & ſæpe alias (*a*), gallice vertente *Gabriele* CHAPUIS Pariſ. 1588. 16. B. B. Etſi fere ad curam ingeniorum, & educationem juventutis ſpectat, habet tamen aliqua huc facientia. Ut ex calore, frigore & aliis corporis conſtitutionibus in anima miræ mutationes oriantur. Maniaci nimium ſapienter & docte differentes, qui hanc prærogativam amiſerunt, cum morbus ſublatus eſſet. Femina in phrenitide præſaga. Theoriam medicinæ partim ad memoriam pertinere, partim ad intellectum, praxin ad imaginationem. Judæorum medicorum fama, ut FRANCISCUS I. ne converſo quidem JUDÆO curari vellet, & verum Iſraelitam Conſtantinopoli vocaverit. Fuſiſſime ut pueri potius quam puellæ, ut partus pulchri & ingenioſi generentur.

RENATI THIONNEAU *miraculoſa hiſtoria fetus in utero 23 menſibus geſtati* Tours 1580. gallice.

J. LAGUS *de dyſenteria* Baſil. 1580. HEFT.

GEORGII HAMBERGER *de morbo adtonito* Tubing. 1580. 4.

EJ. *de phthiſi* ib. 1585.

EJ. *de ſtomacace & ſcelotyrbe vulgo nuncupato ſcorbuto* Tubing. 1586. 4. PL.

EJ. *de phrenitide* ib. 1588. 4.

EJ. *de vertigine* ib. 1589. 4.

EJ. *de affectu colico* ib. 1595. 4.

EJ. *de melancholia hypochondriaca ſ. flatuoſa* ib. 1595.

THOMAS FABER. EJ. *theſes medicæ de præcipuis aliquot capitibus theoricis & practicis* Baſil. 1580.

PETRI DE LABISTRADE & J. COTREAU *E. catarrho ſiccantia* Pariſ. 1580.

HENR. de MONANTHEUIL & J. DACIER *E. ab hepate inflammato maraſmus* ib. 1580.

ANT. du VAL & PETR. de l'ECLUSE *E. epilepſia ſternutamento ſolvitur* Pariſ. 1580.

J. LIEBAUT & CARN. GERBAULT *E. cordis παλμω φλεβοτομια* ib. 1580.

J. LIEBAUT & CARN. GERBAULT *E. ingenioſi & libidinoſi epilepſiæ obnoxii* ib. 1580.

EVERT ARRAGON & J. BOMIER *E. uteri adfectibus μιξις* ib. 1580.

MAURIC. *de la* CORDE & J. BOMIER *E. virgo menſtruis deficientibus lac in mammis habere poteſt* ib. 1580.

Huc refero GEORGIUM HANDSCH medicum archiducis FERDINANDI, qui ſeculo XVI. vertente floruit, & cujus numeroſi ſuperſunt codices M. S.

Ff 2 EJ.

(a) *B. Anat.* I, 240.

Ej. *experimenta. Compendium medicum. Hiſtoriæ ſuæ praxeos. Diarium medicum ut uſus ſit thermis Carolinis. Hiſtoria gravis morbi archiducis* Leopoldi Recenſuit Lambecius.

Idem Lamb. Martini Schurfii in IX. l. Almanſoris codicem MS. vidit qui eſt anni 1537.

Tum Ulrici Leonori a Caula Pragenſis, medici Ferdinandi Archiducis Praxin MS.

Et Romuli Brassavoli *conſilium pro calculo.*

J. Steinmez *de formatione fetus.*

Evangelista Langi *Aſulani methodum curandi omnes morbos.*

§. CCCLXV. Alii ad 1580.

J. Calbo f. Calvo profeſſoris chirurgiæ, in L. I. & II. *Chirurgiæ univerſæ* dedit Tr. 2. I. *de morbo gallico, en el quel ſe enſenna ſu origen, cauſas, y curacion, el modo da hacer el vino ſanto, dar las unciones, i correger ſus accidentes* Sevilla 1580. 4. C. de V. Barcelona 1592. 8. Astr. Madrit. 1616. fol. 1657. 1674. fol. Valencia 1690. fol. hic auctus Andreæ Tamaio *tr. de fracturis & luxationibus.* Morbum novum eſſe, a Columbo in Europam adlatum. Ligno ſancto utitur, ſed non ſufficere fatetur. Palmam dat unguento mercuriali; ſuffumigia rejicit.

Andre' du Breil, *la police l'art & ſcience de la médecine* Paris 1580. 8. Falc.

Diſcours ſur la conſervation de la vue Rouen 1580. 8. Wach. 1620. 8.

Comes Montanus Vicentinus, *de morbis ex* Galeni *ſententia libri* V. Venet. 1580. 4. L. 1591. B. Tig.

Ej. *defenſio librorum ſuorum adverſus* Erastum Venet. 1584. 4. L.

Codex Ej. in Galenum *de conſtitutione artis medicæ* in B. Vindob. Lambec. II. 838.

Apothekerordnung vor das Fürſtenthum Sachſen Jena 1580. 4. Tr.

§. CCCLXVI. Rembertus Dodonæus.

Dodoens, celebris botanicus. *Hiſtoria vitis vinique & ſtirpium nonnullarum aliarum. It. medicinalium obſervationum exempla* Colon. 1580. 8. *. Præter botanica, aliqua hic chirurgica & medica adnotata Catarrhum ſe curaſſe diverſionibus in remiſſione adhibitis, crurumque frictionibus. Menſium locum lacrymæ ſanguineæ tenuerunt. Angina, quæ mitis videbatur, fere ſubito ſtrangulans: id

id a. 1565. frequens fuit cum pulmonum abſceſſu. Peripneumonia epidemica aliquoties adnotata, eadem exitialis. Phthiſicis ſupervenire dolorem lateris, qui calida poſcit. Calculus cum ſputo exſcreatus. Pulmo ſphaceloſus. Ab ulcere ventriculi tabes cum modico dolore. Sic alia viſcera abſque dolore corrupta. Icterus & ſphacelus hepatis. Qui ſanguinem ex liene evomunt, nunquam ſanantur. Ex læſa veſica hydrops urinoſus. Sic fæces alvinæ in abdominis cavum effuſæ. Ileus ſuperatus pilulis iliacis RHAZEI. Colon flatu diſtentiſſimum, reliqua inteſtina excrementis. Funeſtus tympanites. Gonorrhoeæ abſceſſum ad interiora, demum ad uſque renes proſerpere. Urina retenta a fæcibus in recto inteſtino collectis. Ex vino Rhenano ſtranguria. Orthopnoea ſublata erumpente calculo. Sphacelo conſumti artus, ipſiuſque naſi pars & aurium.

EJ. *praxis medica* Amſterdam 1616. 8. *. 1640. 8. cum SEBASTIANI EGBERTI *adnotationibus*, & NICOLAI FONTANI *auctario*. PAULUM ſequitur, eum explicat, & ad uſum curandique modum hoc tempore uſitatum accommodat. Notæ editioni meæ adjectæ partim ab editore anonymo proficiſcuntur, partim ex dictatis DODONÆI. Exempla aliqua adnotationum. Morbos percurrit a capite ad calcem, notaſque multas & ampliuſculas ad PAULI textum addit, ex veteribus, etiam verbotenus ſumtas. Aliqua paſſim ſua adſpergit. Scotos negat a febribus intermittentibus liberos eſſe. In febre ardente veteres purgantibus medicamentis abſtinuiſſe, quod iis ſola fortiora nota eſſent. Sudorem anglicum a. 1529. Amſtelodami graſſatum paucos interemiſſe, poſtquam cives dedidicerunt ſudorem ſtragulorum onere exprimere. A carrupti frumenti uſu primum ſcorbutum a. 1555. ſæviiſſe Middelburgi in obſidione ex uſu feminis lini morbos natos eſſe. In peſte anni 1602 ſe carbunculos abſque ſenſu profunde ſcarificatos vidiſſe, abſque tumore vel phlegmone. Crocum ad avertendam peſtem nihil proficere, neque ſanguinis miſſionem, neque purgantia. Anno 1608. abortu ejectum fetum, qui in materno utero morbillos paſſus erat. In vomitu emplaſtrum de mica panis utique conferre. Cui una ex hiera pilula bis alvus mota fuerit. Iterum funeſtum fatum ex fætore cadaverum in prælio occiſorum. Venam dextram inciſam ſæpe tantum dextrum latus levare, ſiniſtro nihil prodeſſe. Ex vapore ad auditum gravem auribus excepto graviſſima hemicrania. In lethargico anterior cerebri ſinus corruptus. Hæc fere ex tertia parte libri.

EJUSDEM *obſervationum medicinalium exempla rara* Colon. 1581. 8. L. Harderovic. 1584. 4. GUNZ. Antwerp. 1585. 8. L. Harderovic. 1621. 8. *. Præfatio anni eſt 1581. Eædem ſunt obſervationes, quæ cum libello *de vite vinoque* prodierunt, ſed auctæ. Catarrhus ſine febre funeſtus. In ſene catarrhus ſpiritu vini ſuperatus. Fortis apoplexia ſolis his præſidiis ſuperata. Catarrhus ſuffocativus lethalis, ut pituita poſt mortem de ore regurgitaverit. Mania per phthiſin funeſta. Reſpirandi difficultas cum abſceſſibus pulmonis. Inflammatio & abſceſſus intra muſculos abdominis. Ad ſcorbutum Siſymbrium, Cochlearia. Beccabunga debilior eſt: ſalſamentis abſtinendum. Diabetes ut ad quadraginta libras in diem proflu-

profluxerint urinæ albidæ, turbidæ, cum inmani ſiti, diuturnum malum. Mola carnea. Elephantiaſis. Palpitatio cordis, ſpiratio difficilis, vomitus ſanguinis.

Acceſſerunt A. BENIVENII *de abditis morborum cauſis* l. *exempla rara*, VALESCI de TARANTA, & AL. BENEDICTI, MATTHIÆ CORNACIS ÆGIDII HERTOG, ACHILLIS GASSARI *fetuum mortuorum in utero retentorum hiſtoriæ*. In notis ad BENIVENIUM, contenditur, GUILIELMUM a SALICETO, GORDONIUM & VALESCUM de TARANTA de lue venerea ſcripſiſſe.

§. CCCLXVII. MARSILIUS CAGNATUS.

Veronenſis. EJUS *Enarrationum l.* Rom. 1581. 8. L.

EJ. *variarum obſervationum ll. duo*, cum *diſp. de ordine ciborum libri quatuor*, *quorum duo poſteriores nunc primum acceſſere* Rom. 1581. 8. *. Veteres Græcos ſatis diligenter legit; membranas in Capitolio ſervatas HIPPOCRATIS & aliorum Græcorum comparavit, ſcriptorum veterum ætates definire ſtuduit, loca emendare, aut viciſſim lectionem receptam temere impugnatam defendere. Non recte ubique, nam favos apum ARISTOTELES potius αραχνοειδεες dixerit quam αμμωδεες. THEOPHRASTUS de ſpontanea planta locutus recte Roſas dixit. Quinque ſulcis ſanguiſugam palato adhærentem paſſim Græcis dictam rejicit, malumque ad varicem refert, cum tamen nuper in Italia hirudinum flagitia confirmata fuerint. Non bene duos DIOSCORIDES botanicos fecit, neque puto Melienſis viri cadaver ab HIPPOCRATE inciſum fuiſſe. Adnotationes aliquas proprias interſpergit. Ovum intra gallinæ corpus vidit induruiſſe. Sanguinem cervi utique fibras habere & cogi. Omnino Romanos aliquos veri nominis medicos fuiſſe. Archiatri nomen & medicum principem & principis medicum ſignificaſſe. Ad hiſtoriam DIOSCORIDIS, AETII, SCRIBONII, SORANI *ſpurii*.

In altero parvo libello contendit, debere in cibo ſumendo ordinem aliquem ſervari, eum omnino, quem GALENUS præcipit, etſi nonnulli homines eo ordine neglecto ſatis ſalubriter vivant.

EJ. *de ordine in libri ſervando* Rom. 1587. 8. TR.

EJ. *commentarius in* HIPPOCRATIS *aphoriſmum vigeſimum quartum ſectionis ſecundæ* Rom. 1591. 4. L.

EJ. *de ſanitate tuenda* l. II. Primus *de continentia* II. *de arte gymnaſtica* ib. 1591. 4. L. Patav. 1605. 4. PL.

EJ. *de aëris Romani ſalubritate*, *de Tiberis inundatione & de epidemia Romana*, *ſ. de populari ægritudine quæ a.* 1591. *& de altera quæ a.* 1593. *orta eſt* Rom. 1599. 4. *. Negat in aëre Romano aliquid eſſe inſalubre. Ab anno certe 1568. ad 1599. nihil peculiariter inſalubre in hoc aëre fuiſſe, etſi multæ funeſtæ epidemiæ intervenerunt, præter deſtillationes. Novam Romam utique ſalubriorem eſſe vetuſta, quod ruinæ valles repleverint, aeriſque ductus liberior ſit. Nebulas autumnales morbos facere, non tamen valde funeſtos, etiam minus, poſtquam FRANCISCUS de

NURSIA

Nursia & Alexander Petronius ægros paulo plenius alendo curarunt. Inconſtantiam aëris potius ſalubritatis cauſam eſſe. Tiberim ſæpe ex littoribus exceſſiſſe, nullum morbum epidemicum feciſſe. Senum Romæ abunde eſſe, inter eos Pontifices & Nobiles.

In L. *de Tiberis inundatione*, iterum negat magnas inde calamitates in urbe natas eſſe. Anno 1591. petechias graſſatas; inſanientes multos ſe in puteos demerſiſſe, quos ſanguis de naribus fluens juverit. Hippocratem in Epid. L. I. S. II. morbum deſcripſiſſe Romano ſimillimum. Contagio tamen eum caruiſſe. Sanguinis miſſionem non improbat: ſponte natam diarrhœam plus feciſſe boni, quam alvi ductionem. Anno 1593. ſub ſolſtitium catarrhalem epidemiam Romæ exortam eſſe, quæ etiam in Belgio & in aliis Europæ regionibus percepta ſit; ſimilem fuiſſe morbo 1580, neque valde exitialem aut malignam.

Ej. *opuſcula varia* Rom. 1603. 4. L. *De Tiberis inundatione diſputatio medica. Epidemia Romana. De aëris Romani ſalubritate*, ut priores. *De urbana febres curandi ratione commentarius apologeticus. De morte cauſa partus. De ligno ſancto binæ diſp. Ex quarto libro obſervationum nomina explicantur. Pharmacopola, Aromatarius, Seplaſiarius, Propola, catholicus, unguentarius.*

§. CCCLXVIII. Varii. Ad 1581.

Felicis Wurzii, non incelebris chirurgi mentionem non poſſum differre, etſi primam editionem ignoro. In ejus *Practica der Wundarzney* Stettin 1649. 8. * & alias excuſa, multa conjunguntur clinici verius argumenti, ut morborum, quorum in curandis vulneribus rationem habere oporteat, ipſius etiam morbi gallici: ad vulnera tamen ab eo malo admiſto corrupta, non debere hydrargyrum adhiberi, noxium futurum, ſed viride æris, vitriolum cæruleum. Decocta vulneraria huc referas. Totus denique libellus de infantum cura fere clinici eſt argumenti.

Guil. Giscaferii *de febrium natura & curatione* libri duo Pariſ. 1581. 8. Uff. Falc.

Nicolai Taurelli Montisbelgardenſis, Profeſſoris Altdorfini, *medicæ prædictionis methodus recta ratio, coram ægris præterita præſentia futura prædicandi, morbos eorum cauſas, mortem, ſanitatem recidivam ex* Hipp. & Galeni *monumentis* Frf. 1581. 4. *. Vaſtiſſimus commentarius in Hippocratis paſſim præſagia in ordinem diſpoſita, vix ulla cum adnotatione propria, niſi forte ubi de morborum ait degenerationibus, & febri vult colicam ſuccedere. Partes corporis etiam humani deſcribit, morborumque ſymptomata ab eorum ſumit degeneratione.

Epiſtolæ aliquæ in *ciſta* Hornungii.

Jacobi Wilhelmi Feuerlin Taurellus *defenſus ſ. diſſ. apologetica pro* N. Taurello *atheiſmi & deiſmi injuſte acuſato* Noriberg. 1734. 4.

Antonius

ANTONIUS FORNESIUS *de peſte curanda* Baſil. 1581. HEIST. 1583. alii.

VINCENTII CARRERII *de medico & ejus officio erga ægros opuſculum* Ravenn. 1581. 4. GUNZ. FALC.

J. de CARMONA *tr. de peſte & febribus cum punctulis vulgo Tavardillo* Sevilla 1581. 8. SEG.

EJ. *an aſtrologia medico ſit neceſſaria. Acc. praxis ſubtiliſſima ad curandam peſtilentiam* Hiſpali 1582. 8. L. 1590. 8. L.

CASPAR BAUHINUS profeſſor Baſileenſis, celebris botanicus, & utilis in anatomicis collector, praxin non penitus intactam reliquit.

EJ. *diſp. de morbo colico* Baſil. 1581. 4. PL.

EJ. *apotherapia jatrica* ib. 1581. 4. HE.

EJ. *diſp. poſſit ne homo aliquot annis abſque cibo vivere* Baſil. 1604. 4.

EJ. *de compoſitione medicamentorum, ſeu medicamentorum componendorum ratio & methodus in publicis Prælectionibus propoſita* Offenbach (L. Francof.) 1610. 8.

EJ. *de lapidis bezoar orientalis & occidentalis convenientia & germanici ortu, natura, differentiis veroque uſu* Baſil. 1613. 8. L. 1629. 8. *. Fuſiſſime colligit, quæ pro viribus medicatis horum lapidum, aut contra eas vires, ſcripta fuerunt.

EJ. *de remediorum formulis Græcis, Arabibus & Latinis uſitatis, exemplis ad pleroſque morbos accommodatis illuſtratis, experientia confirmatis ſecretique loco habitis l. duo* Frf. 1619. 8. BODL.

EJ. *epiſtolæ* in HORNUNGII *ciſta.*

IDEM edidit Baſil. 1587. *Gynæciorum Tomi tres*, in quibus collegit ſcriptores de rebus muliebribus, primo veteres, qui a CASP. WOLFIO collecti fuerant, deinde N. ROCHEUM, J. SYLVIUM, L. BONACIOLUM, J. RUFF, H. MERCURIALEM, J. BAPT. MONTANUM, VICT. TRINCAVELLIUM, ALB. BOTTONUM, cum J. LE BON, *capita* ALBUCASIS, J. ALBOSII lithopædium Senenſe MAURICIUM CORDEUM.

ID. edidit FRANCISCI ROUSSET *hyſterotomotokiam* Baſil. 1588. 8. * cum ALBOSII & S. DE PROVENCHIERES libellis: adjecit aliqua exempla fetus mortui retenti.

J. B. CARDANI HIERONYMI f. *l. de abſtinentia ab uſu ciborum fœtidorum* Baſil. 1581. MANDOS.

JUNIUS PAULUS CRASSUS Patavinus edidit Baſil. 1581. 4. * cum ARETÆO, RUFO, THEOPHILO, PALLADIO & HIPP. *de purgativis medicamentis Quæſtiones medicas & naturales*, quorum magna pars eſt clinici argumenti, ad veterum ſaporem.

EJ.

Ej. *meditationes de theriaca & mithridatio* dictæ ſunt cum M. Oddo.

Ej. *mortis repentinæ examen cum brevi methodo præſagiendi & præcavendi omnes quæ ſubeunt ejus periculum* Mutinæ 1612. 8.

Pluſculos Galeni libellos latine reddidit, *de optima ſecta ad* Thrasybulum; *de cujuſque animi peculiari cognitione; num diætetica ad medicinam pertineat, an ad gymnaſticam; de medicinis parabilibus ad* Solonem; *comm.* in Hipp. VI. *epid.*

Ludov. de Oviedo *metodo de la coloracion y repoſition de las medicinas ſimplices y de ſu correccion* Madrit. 1581. 8. 1609. 8. C. de V.

Nic. de Nancel *diſcours ſur la peſte* Pariſ. 1581. 8. Falc.

Pierre André *tr. de la peſte & de la cure d'icelle* Lion 1581. 12. Falc.

Alexandre Denis *Reponſe à la queſtion propoſée par* Avignon & Marteau, *& decidée par* L. Joubert Bordeaux & Paris 1581. Si huc facit.

Esaie le Lievre *Epidimiomachie ou combat contre la peſte* Paris 1581. 8. Falc.

Antoine Hotman *de la diſſolution du mariage pour l'impuiſſance & froideur de l'homme & de la femme* Paris 1581. 8. 1610. 8. *. Docti viri non ſpernendum opus. Turpiſſimum congreſſum rejicit.

Ej. *ſecond tr. de la diſſolution du mariage pour l'impuiſſance de l'homme ou de la femme* Paris 1610. 8. *. Signa impotentiæ utriuſque ſexus.

Etienne Ydeley *de la peſte* Lion 1581. 12. Rast.

Lorenzo Condio della Ripa Tranſona *medicina filoſofica contro la peſte* Lion 1581. 16. B. B. Declamatio non valde medica. Conatur homines conſolari, ne nimium a peſtilentia terreantur; quod mors ipſa non ſit reformidanda. Fugere quidem peſtem & quam longiſſime, prudentis eſſe viri, neque tamen parentes & conſanguineos deſerendos. Temperantiam laudat, cautelas ſpernit. Ante hos 54. annos medicos in magna civitate nimiis uſos cautelis homines ſecluſiſſe, ita multo plures periiſſe, terrorem enim mali ferociam augere.

Adolarii Rothe *die Leibapothek, d. i. Bericht, wie ſich ein Menſch ordentlich u. mäſſig halten ſolle in eſſen, trinken, ſchlafen u. dergl., vom aderlaſſen, von des Menſchen complexion u. ſeiner natur* Heidelberg 1581. 8. Riv. *in Reimen.*

J. Belloforti *in* Galeni *de urinæ ſignificatione libros* Pariſ. 1581. 8. L.

E. Anhart v. Gratz *conſilium podagricum* Ingolſtatt 1581. 8.

Sebast. Liborii *Büchlein für die Kranken* Görliz 1581. 8.

Ludovici Grævii *Regiment und kurzer Bericht wie man ſich in Sterbensläuften zur Præſervation u. Curation der Peſtkrankheit zu verhalten habe* Heidelberg 1581. 8. Riv.

EJ. *de peſte* Heidelb. 1583. 4. PL.

EJ. *theſes medicæ continentes explicationem & curationem febris peſtilentis epidemicæ paſſim per Germaniam vulgo ſudamina, pleuritides, ardoris linguæ aut doloris capitis graſſatio* Heidelberg 1593. 4.

MARX RUMPOLT *neues Kochbuch* Francf. 1581. f. 1586. f. DRAUD. 1587. fol. TR. 1676. f. TR.

CHRIST. KOBLER *Beſchreibung der Weinherrn und Bierbrauer Practic* Regenſpurg 1581. 4. B. THOM.

GEORG. *an und vom* WALD *auf* DURRNHOF J. & M. D. phyſici Donawerthenſis, *Bericht wie die new von ihm erfunden Terra Sigillata u. Univerſalarzney wider die Peſtilenz u. deren Zufälle, auch allerley eingenommen Gift, Stich der giftigen Thiere, viertägig u. alltägig Fieber, Gelbſucht, Grün u. Sand, Contractur, Leber, Verhaltung des Waſſers u. der Weiber Blumen, Franzoſen, des Leibes Verſtopfung, hinfallenden Sucht &c. zugebrauchen* 1581. 4. *. &

EJ. *zum andern mahl Gedanken u. Bericht* &c. Urſeln 1594. 4. *. In priori libello, terram ſuam ſigillatam tamquam medicinam univerſalem prædicat, in altero contra obtrectatores tuetur, & teſtimonia felicium curationum addit.

EJ. *Vortrab auf* ANDR. LIBAVII *Spott u. Schmachkarten, daß die Panacea Anwaldiana eine Univerſalmedicin ſey* Hanau 1595. 4. RIV.

EJ. *gloſſarium in epiſtolam Libavianam* Roſchach 1596. 4. cum nonnullis panaceæ ſuæ encomiis.

EJ. *gemehrter Bericht von der Terra Sigillata Anwaldina wie u. was Geſtalt ſie wider die Peſtilenz, zauberiſche u. andre empfangene Giften, Fieber, Schlag, fallende Sucht, Freyß, Schwindel, Waſſerſucht, Gelbſucht, Grimmen, Grieß, Ruhren, Contractur, Podagram, Auſſaz, Franzoſen, Rothlauf u viel andre Krankheiten mehr ohne alle Gefahr zu gebrauchen ſey* Stutgart 1601. 4. RIV.

J. FABER & J. BONARD *E. omnis ſenſus voluptatis & doloris particeps* Pariſ. 1581. 4.

MARCI MYRON & J. DU FOUR *E. a diuturnis curato hæmorrhoidibus una relinquenda* ib. 1581.

SIMON SEGUIN & GEORG. CORNUTY *E. redundantium humorum propria διαγνωσις* ib. 1581. 4.

J. l'ESTELL' & HENR. VISCOT *Non E. confirmata elephantiaſis curationem recipit* ib. 1581.

J. COTREAU & J. le MOINE, *Non E. in quovis morbo venæ ſectioni locus* ib. 1581.

MICH. MARESCOT & J. le MOINE ſ. LAMONIUS *Non E. ad bene medendum in noſtratibus medicamentis ſatis præſidii* ib. 1581.

§. CCCLXIX.

§. CCCLXIX. Albertinus Bottonus. Alii.

Patavinus Profeſſor, clinicus, qui magnas divitias conſecutus eſt. Ej. *l. de vita conſervanda* Patav. 1582. 4. L.

Ej. *de morbis muliebribus* L. I. Patav. 1585. 4. *. 1588. 4. tum *in collectione* Bauhini & Spachii. Menſium ſuppreſſio, abundantia, gonorrhœa, præfocatio matricis, quam ſemini tribuit &c. Auxiliorum inmenſa farrago. Menſes occulta qualitate peccare.

Ej. *methodi medicinales duæ, in quibus legitima medendi ratio traditur propoſita ab* Alb. Bottono & Æmilio Campolongo, *opera* Lazari Susenbeti *edita* Francof. 1595. 8. L.

Ej. *de modo diſcurrendi circa morbos eosdemque curandi tractatus* ib. 1607. 12. in Schenkii pandectis L.

Ej. *conſilia* in collectione Josephi Lautenbachii ib. 1605. f. L.

Epiſtola in collectione Scholziana.

Elogium Tomasinus dedit.

J. Albosius medicus Senonenſis. *Is portentoſum lithopædium, ſ. embryum petrefactum urbis Senonenſis* edidit Senonibus 1582. 8. Tr. recuſum cum F. Rousseti *hyſterotomotokia* Baſil. 1588. 8. *. Amſterdam 1622. 12. Cat. tum in Bauhini & Spachii *muliebribus*.

Acceſſit Simonis Provancherii *de eadem re opinio*: Fuſius de his dixi in *B. Anat.* I. p. 252. 253.

Eſt etiam S. de Provanchere *épitre à* M. Arnoulf *feſant mention d'un enfant conſervé en la matrice par l'eſpace de* 28 *ans* Lion 1582. Verd.

Ej. *diſcours ſur l'inappétence d'un enfant de Vauprofonde qui n'a bu ni mangé depuis dix neuf mois* Sens 1612. 8. Falc.

Et Ejusd. *hiſtoire de l'inappétence d'un enfant de Vauprofonde près Sens, de ſon deſiſtement de boire & de manger pendant quatre ans onze mois, & de ſa mort* ib. 1616. 8. Bur. 1615. 8. le Tellier.

Ej. *tumulus a variis poëtis* ornatus a J. B. Arnolpho *collectus* Senonibus 1617. 4.

J. Fienus Antwerpienſis. Ejus eſt *de flatibus corpus humanum moleſtantibus comm., in quo flatuum natura, cauſæ & ſymptomata deſcribuntur, eorumque remedia indicantur* Antwerp. 1582. 8. Tr. In typographia S. Andreana 1589. 8. *. Francof. 1592. 8. Lind. Amſterdam 1643. 12. Hamburg 1644. 12. L. Germanice Schneeberg 1759. 8. Trew. Theoria & ratiocinatio ad veterum

terum ſaporem, ut etiam alii morbi ad flatus reducantur, longe ab iis diverſi: tum formulæ.

PETRUM MONAVIUM Breslavienſem, medicum RODOLPHI II. ex Italica ſchola profectum, hinc a PARACELSI ſchola alienum, hic recenſet J. ASTRUCIUS, cujus multæ medici argumenti epiſtolæ ſunt inter CRATONIANAS a SCHOLZIO editas T. II. Turpethi uſum adverſus veneream luem alicubi laudat, tamquam rem novam. Scripſiſſe de l. ſaſſafras ASTRUC.

HIERONYMUS RUBEUS. EJ. *de deſtillatione l.* Ravennæ 1582. 8. *. Chemicus libellus, ut tamen ſua remedia cuique morbo adſignentur.

EJ. *in* C. CELSUM *adnotationes* Venet. 1614. 4. Sunt potius anatomicæ.

HIERONYMUS REUSNER Lembergenſis, Chemicus. Edidit *urinarum probationes* JODOCI WILLICHII *cum ſcholiis, in quibus principia ſolidæ uroſcopiæ ad ſolidæ philoſophiæ fontes revocantur, multi medicorum errores deteguntur* Baſil. 1582. 8. B. B. Utrecht 1670. 8. *. Fuſæ ratiocinationes ex veteribus, interque ea conſilia clinica.

EJ. *diexodicarum exercitationum l. de ſcorbuto* Francof. 1600. 8. Fuſum opus. Hæmorrhagiam narium frequenter accedere, in feminis album fluorem. Farrago medicamentorum.

EJUSD. *curationes & obſervationes medicæ. In Sylloge* G. H. WELSCHII Aug. Vind. 1668 4. Breves morborum hiſtoriæ.

EJ. *experimenta & obſervationes in* WELSCHIANA *curationum & obſervationum chiliadibus* Ulm. 1676. 4. *. Lues Hungarica; ad eam ſpiritus vini cum croco, olea calida. In eodem malo, alterius nunc tituli, pulveris Pannonici ſumma efficacia. Angina contagioſa. Ad epilepſiam calida & aromatica. Phthiſicus deſperatus curatus electario de tuſſilagine. Sic ad morbos unice nominatos medicamenta recenſet, quæ ipſo uſu a non nemine efficacia reperta ſint. Obſervationes ducentæ.

GUIL. STUKII *antiquitates convivales* Tiguri 1582. f. 1597. fol. * editas huc referas, ob cibos & de iis ex veteribus collectionem, tum ad balnea.

CLAUDE DARIOT Paracelſiſta *de præparatione medicamentorum* Lion 1582. 8.

§. CCCLXX. VARII AD A. 1582.

ÆMILII DUSI *de tuenda valetudine* l. T. 1582. 8.

J. B. GOYNÆI *enchiridion ad quotidianam medendi exercitationem* Venet. 1582. 8.

ID. *quod Philoſophi & Medici dogmatici Juriſconſultos dignitate præcedant.*

LUDOVICUS LEMOS Luſitanus *in libros duodecim methodi medendi* GALENI *commentaria* Salamant. 1582. fol. L.

EJ.

EJ. *de optima prædicendi ratione libri* VI. Item *Judicii operum* M. HIPPOCRATIS l. I. ib. 1588. fol. L. Venet. 1592. 8. L.

GEORGII a SAA *concluſiones medicæ* Coimbra 1582. 12. L.

PETRI VICTORII, viri eruditi, *variarum lectionum l.* XXXVIII. Florent. 1582. f. ſi huc faciunt.

EJ. *Leibes und Seelen Arzney für die Peſt* Magdeb. 1586. 8. TR.

Edidit etiam *Explicationes & caſtigationes in ruſticos* Lion 1542. 8. &c. TR.

J. B. PELLEGRINI *adverſus medicinæ & philoſophiæ calumniatores apologia* Bonon. 1582. 4. TR.

M. MICH. URANII *de morbo peſtilente comm.* Schmalkalden 1582. 8. Idem puto l. quem MICHAELI VENETO LINDENIUS tribuit.

BATEMAN *upon Bartholomé de proprietatibus rerum* Lond. 1582. f. TR.

PAULI FLATACHER *vitia aliquorum medicorum de urinis, phlebotomia, pulſu ac complexionibus* Ratisbon. 1582. 8. L.

J. SPORISCH *Idea medici, cum tr. de ſymptomatibus crudelibus, quæ ſcarifationi & cucurbitularum uſui Brunnæ incolis ſupervenerunt, & de febre epidemica anni* 1580 Frf. 1582. 8. FALC. PL.

EJ. *epitome medicinæ practicæ* Witteberg. 1582. 8. TR.

EJ. *tr. duo de ratione inveniendi compoſita medicamenta morborum internorum & externorum in humano corpore curationibus neceſſaria; & II. de modo curandi in ægris hominum corporibus morbos per bonam diætam* Jena 1607. 8. TR.

EJ. *libri VI. de ratione curandi in ægris hominum corporibus morboſque horum per diætam* Lipſ. 1607. 8. IDEM cum priori.

PHIL. SCHOPF *Bericht von dem Auſſaz* Strasb. 1582. 8. TR.

EJ. *de peſte ein kurzes Tractätl. u. Unterricht wie man ſich von ſolcher erblichen Sucht wider helfen ſoll* Heidelb. 1583. 8. TR.

J. EWICH *de officio magiſtratus tempore peſtilentiæ* Spir. 1582. Brem. 1656. 8. TR.

EJ. *Peſtilenz-Ordnung deutſch durch* JUST. MOLLERUM Mülhauſen 1584. 8. TR.

EJ. *die Peſtilenz, ob ſie ein anfällige Seuche ſey, und wie fern ein Chriſtenmenſch weichen möge, zwo Fragen* Baſil. 1582. 8. SCHULZ.

IDEM HIPP. *de natura humana novo Gymnaſio Bremenſi propoſuit, addidit epitomen vitæ* HIPPOCRATIS Brem. 1584. 4. L.

DAVID HERLIZ Zizenſis, *Bedenken von der Peſt* Anclam 1582. 4. Frf. 1621. 4.

EJUS. *de cura gravidarum puerperarum oder gründlicher Unterricht von den ſchwangern Frauen Kindelbetterinnen, was ihnen vor u. nach der Geburt zu wiſſen vonnöthen ſey, dadurch ſie für allerley Krankheiten verwahret werden können. It. von*

etlichen beſchwerlichen Gebrechen junger Kinder Leipz. 1597. 8. Tr. Alt Stettin 1610. 4. Tr. 1612. 4. Tr. 1618. 4. Tr. Magdeb. 1613. 4. Huth. Latine *de cura providarum puerperarum & in partu* Anclam 1584. 8. 1623. 4. Stettin 1628. 8.

Ej. *Peſtilenzordnung für die Statt Stargard* Stettin 1599. 4 Oelr. Stargard alii.

Ej. *de variolis vel papulis Erinnerung von der jezt graſſirender Bocken u. Blattern* Lubec 1609. 4 Tr.

Ej. *Apothekertaxe der Statt Stargard* Stettin 1620. 4. Oelr.

Ej. *conſilium politico phyſicum was eine Statt in welcher vergangenen Herbſt die Peſt angefangen, künftigen Frühling auf den Straſſen u. in den Häuſern fürnehmen ſoll* Francf. Viadr. 1621. 4. Gunz. L.

An idem *getreuer Rath wider die Peſt* Francf. 1621. 4. H.

Vita in Witteni collectione.

Thomas Kellerthaler *de hæmorroidibus* Baſil. 1582. 4. *.

Matthias Ungarus Ej. *theſes de pleuritide* Baſil. 1582. 4. *.

Timothei Moder *de apoplexia* Baſil. 1582. 4. *.

J. Thomæ Freigii *de medicina libellus* Baſil. 1582. 8. In *quæſtionibus phyſicis*, multæ etiam anthropologicæ ſunt.

Franc. Kest & Heuppel *de lethargo* Heidelberg 1582. 4. *.

Michaelis Henig *oratio de ſudore cruento* Witteb. 1582. 8. Falc.

Eusebii Schenk *diſp. de apoplexia* Jen. 1582. *.

Petri Meyssonerii *de apoplexia* Baſil. 1582. 4. *.

Ph. Laudenot & Jac. Heraut *E. quod immodicum noxium* Pariſ. 1582.

Nic. *le* Gros & Steph. du Four *E. a peripneumonicis empyematis ſeniores ab aliis juniores potius intereunt* Pariſ. 1582.

Lud. Thibault & J. Marquis *E. ut corporum diatheſis, ita peſtis invadit* Pariſ. 1582.

Lud. Cochin & J. Marquis *E. pulſus vitæ & mortis index* Pariſ. 1582.

§. CCCLXXI. Varii.

And. *le* Fournier *la décoration d'humaine nature*, ſi huc facit. Lion 1582. 12. Falc.

Urbain Hemard *recherches ſur la vraye anatomie des dents & propriétés d'icelles avec les maladies qui leur arrivent* Lion 1582. 8.

Apotheken Reformation u. Ordnung wie es mit mit den ordinariis phyſicis ihres Verdienſtes halber in der Stadt Worms gehalten werden ſoll Francf. 1582. 8. Tr.

Ein Rathſchlag für die Peſtilenz Baſil. 1582. 8 Tr.

Bericht von Urſachen, Zeichen u. Cur der Peſtilenz Strasburg 1583. 8. Tr.

J. Hester chirurgi Londinenſis Paracelſiſtæ, *compendium ſecretorum rationalium* Lond. 1582. 8. Tanner.

Ej. *pearle of practice, or pearle for phyſik and chirurgerie* Lond. 1592. 8. Tanner.

Catalogus

Catalogus aller ſimplicien u. compoſitorum ſo zu Frankfurt durch die Materialiſten, Wurzeltrager, Kräutler u. Apotheker verkauft werden Francf. 1582. 4. DRAUD.

§. CCCLXXII. PETRUS FORESTUS.

Alcmarianus, ex nobili & medica familia natus, ex ſchola Italica, HELIDÆI PADOANI diſcipulus, medicus Delphenſis, magnus clinicus, vaſtum *curationum & adnotationum propriarum* opus reliquit. Non poſſum diſſimulare, BOERHAAVIO felicitatem viri & in prognoſtico & in curatione, pene ſuſpectam fuiſſe. Fidem tamen hiſtoriis ſuis facit, citatis ubique nominibus & ægrorum & medicorum, qui ſecum una in curatione laboraſſent.

Primus ejus liber fuit *de incerto & fallaci urinarum judicio, quo uromantes ad perniciem multorum ægrotantium utuntur, & qualia ſint obſervanda ei, qui recte de urinis ſit judicaturus* Leid. 1589. 8. *. 1593. 8. TR. dedicatio eſt anni 1588. Germanice *von den vielfaltigen Urtheilen aus dem Urin* &c. Nürnberg 1661. 8. RR. Variæ cautelæ. Urinam non eſſe commovendam dum inſpicitur: matulam debere eſſe quam pellucidiſſimam, inferne hæmiſphæricam (in qua ſedimenta minus limpide adparent). Neque lotium de vaſe in aliud vas transfundi debere. Nec bene in ædibus ſuis medicos urinas inſpicere. Iudicia ex lotio pleriſque in morbis incerta eſſe, ut in febribus lentis, certiuſque a pulſu in hydropicis judicium repeti. Eſſe cuique parti corporis ſuum canalem, per quem ſe liberet: ita in pectoris morbis ex ſputo, quam ex urinis, rectius judicium ferri. A cibo & potu lotium valde mutari, tum a corporis exercitatione, aliiſque cauſis, ab anni æſtate, ut urina hieme pallidior ſit & uberior. Ut ipſe, cum ex lotio inſpecto alieniſſime jamjam eſſet reſponſurus, ægro conſpecto & pulſu tacto, legitimam prognoſin effatus ſit. Medicaſtrorum fraudes & errores, & abſurda ex urina præſagia. De ſexu ex lotio non conſtare, neque bene de impraegnatione præſagiri. Ex urinæ rubræ & craſſæ judicio, exhauſto neque viſo homini, venam lethali eventu ſectam fuiſſe, & omnino medicum debere ægrum præſentem conſpicere. Qui dogmatici audire velint, ægros tamen curent ut empiricos. Veri indicationum fontes. Alia quædam interſperſa. Paracenteſin medicos illuſtraſſe. Qui chirurgus pertentando cathetere urethram ruperit.

EJ. *obſervationum & curationum medicinalium* magnum opus, quo numeroſiſſimi caſus recenſentur, qui Ill. viro curanti obtigerunt, atque comparatione cum aliorum medicorum propriiſque adnotationibus ſuiſque ætiologiis illuſtrantur.

De febribus ephemeris & continuis ll. duo Leid. 1591. 3. L. 1595. 8. *, & prius ut puto, nam dedicatio eſt anni 1584. Febres omnis generis. Poſt venam linguæ ſectam tamen angina pene funeſta, quæ apoſtemate ſponte rupto levata fuerit. In acutis morbis noſter venam ſecabat, alvum leniter ducere ſolebat, & ſubinde dare, quæ alvum liberam ſervant. Frigida alias feliciter pota, alias funeſte, ut in VAL CORDO. Morbilli valde periculoſi. Felix in ſynocho putri ſanguinis per nares, per uterum jactura. Senes febre acuta correptos fere perire.

In

In cauſo urina parca & nigra funeſta. Sic vox clangoſa. Ardens febris ſeptimo die ſudore ſoluta. Tertiana continua funeſta. In gravida femina, tertiana continua curata vena ſecta & ſolitis præſidiis. Quartanæ continuæ aliquot exempla. Febris lipyriæ & typhodis exempla, in iſta hepatis eryſipelas. Aſſodes cum diaria colliquativa; elodes, omnes ad ægroti lectum deſcriptæ.

Ej. *libri tres de febribus intermittentibus, hecticis & compoſitis* Leid. 1586. 8. 1589. 8. Trew. 1591. 8. *, qui ſunt *obſervationum* libri III, IV & V. Prius editi videntur, nam dedicatio eſt anni 1585. Tertianæ febres ſponte ſolutæ poſt tres, quinque, ſeptem & novem paroxyſmos, etiam in icterum terminatæ. Curationem noſter in tertiana fere eamdem adhibet, qua in continuis acutis utitur. Nothæ tertianæ ex bile, ut putat, & pituita compoſitæ, aut cum melancholia. Febris intermittens ſyncopalis. Ex quotidiana tabes, hydrops; ſic & alias nimis certus febres ex hac illa ve pituita vult naſci. Quartanam calidis curat. In hectica oleracea dat refrigerantia atque humectantia. Compoſitas vocat tertianas duplices, quæ etiam epidemice graſſatæ ſint. Febris biloſa ſubintrans, etiam in Principe Arauſiaco graviſſima, ab auctore tamen ſuperata. De febre duplici quotidiana. Quartana triplex aliive typi rariores. Hemitritæa febris graviſſima, etiam cum hectica complicata. Hemitritæa quam mediam vocat, & quam minorem.

L. VI. *de febribus publice graſſantibus.* L. VII. *de ſymptomatibus febrium* Leid. 1588. 8. Tr. 1591. 3. *. Dedicatio eſt anni 1587. Primo febris epidemica catarrhalis maligna ſuffocans anni 1557. Deinde fere ſimilis morbus epidemicus anni 1580. Noſter venam ſecabat, mollientia dabat & humectantia. Febris maligna peſtilens verminoſa anni 1553. Curationem malo opponebat fere eamdem. Febris maligna anni 1545. dicta le *trouſſe-galant*, quod juniores potiſſimum & robuſtos homines occideret. Febris ſoporoſa & phrenitica, verminoſa, exanthematica. Venam noſter copioſe ſecabat, alvum laxabat, dabat decocta, quibus plus tribuit, quam aquis deſtillatis & ſirupis. Sudor anglicus anni 1529. Peſtis Delfenſis anni 1557, quæ maximam ſtragem edidit, ut in urbe non maxima uno die ad centum homines abripuerit. Carbunculi plurimi erumpebant, Bubones mitiores. Carbunculus in oculo certam cæcitatem inferebat. Bubones, qui duri manerent, funeſti erant. Deliria, ſopores inſuperabiles. Periiſſe fere, quibus ſanguis de naribus erumpebat. Noſter in primis mali initiis venam ſecabat, non poſt 12 horam, cum ea ex miſſione ſanguinis certam mortem impendere perſuaderetur. Inde alexipharmaca dabat, etiam bolum: vinum album, tenue, concedebat. Quarta fere die leniter alvum ducebat, deinde ſubacida dabat, juncta ſudoriferis. Buboni cepas toſtas imponebat & acria. Anthracis feliciter ſponte delapſi exemplum. Alia peſtilentia ex Harlemenſi obſidione nata, pariter bubonacea. Febris hectica peſtilens. Febris petechialis, etiam anni 1573. Funeſtæ erant maculæ quæ paucæ, nigræ, quas vocabant *Pepperkorn*: ſic maculæ plurimæ, ut tamen aliqui cum iis maculis evaderent. In aliis maculæ pulicares rubræ, malignæ, & puſtulæ albæ in margine rubræ (nonne miliares). Variolæ: in iis vinum rubrum funeſto

eventu

eventu propinabatur. Bis in eodem puero variolæ. Variolæ epidemicæ. Nimium tamen aeris & ſtragulorum calorem noſter vitabat; etiam cum febre continua complicatæ. In morbillis narium hæmorrhagiam noſter ſetis inmiſſis adjuvit. Tumor durus a variolis ſuperſtes. Purpura rubra in puerpera. Symptomata febrium. Frequentes ſyncopæ. Capitis acrem dolorem ſcarifatione ſuperavit. Sudor ſymptomaticus, qui vires reſolvebat. Hæmorrhagia pluſquam quatuor horarum, quam noſter forte non bene adſtringentibus ſupreſſit. Ex febre maligna gangræna ſcroti.

Libri tres de capitis & ventris morbis & ſymptomatis, totius operis octavus, nonus & decimus. Leid. 1590. 8. *. 1602. 8. *. Ex deauratione capillorum delapſus, tramor, & alia mala. In tinea guaiaci decoctum valere; unguentum tamen etiam ex hydrargyro & ſulfure admovet. Hydrocephalus externus illito oleo cum ſulfure ſanatus. Ab hydrocephalo epilepſia. Dolor capitis varius, etiam oppoſitis ex cauſis, in quibus noſter ſibi ſcholaſticas hypotheſes permittit. Gravem cephalæam ſe compreſſiſſe verbenæ radice collo adpenſa. Criticus abſceſſus auris. Phrenitis etiam in puerpera, curata ſyrupis ſoporiferis. Lethargus, inde hemiplegia in puero, & mors. Melancholia: etiam ſola evacuatione & lenibus humectantibus ſuperata. Mania purpatione alvi curata. Alius maniacus prudentia Foresti ſanatus. Nymphomania. Catarrhus ex nimio aeris frigore in militibus ſubortus. Vertigo, Incubus, Epilepſia. Rutæ confricatæ odore paroxyſmum diſſipari. Epilepſia cum uteri ſtrangulatione facile ſublata. Exempla ubi malum ex pede ortum eſt. Apoplexia. Paralyſis varia, linguæ ſolius, oculorum, veſicæ, penis. Convulſio funeſta ex cholera orta, a fungis. Catarrhus.

Libri quinque de morbis oculorum, aurium, naſi, labiorum, gingivarum, dentium, oris, linguæ. De faucium gutturiſque & gulæ adfectibus, & aſperæ arteriæ. Totius operis L. XI, XII, XIII, XIV, XV. Leid. 1591. 8. Tr. 1602. 8. *. Ophthalmia varia. Lacrumæ ſanguineæ in vetula diuturnæ, refrigerantibus repreſſæ & adſtringentibus. Oculi eminentes & humore pleni vino euphraſiato ſanati. Presbyopia pro morbo curata: myopiæ vitra concava obponit, neſcio an non medicorum primus. Viſus duplex duobus oculis utenti, ſimplex ſi unico. Otalgia cepa impoſita ſuperata. Surditas ſæpius ſanata, etiam moſcho extus adhibito. Ozæna. Polypus. Hæmorrhagia narium maxima, ex vinoſitate; ſex librarum ſanguinis jactura, & duodenarum. Dentium mala & gingivarum. Linguæ mala & enormis magnitudo. Uvulæ mala, etiam gangræna. Angina, etiam in muſculis internis laryngis. Angina varia & anno 1517. intra 16 & 20 horas ſuffocans. Ex angina purulentia pulmonis. Aqua ſuffocati, excitati ſudore moto. Crines per vomitum rejecti.

L. duo, nempe decimus ſextus *de pectoris pulmoniſque vitiis ac morbis.* XVII. *de cordis ac quibuſdam mammillarum adfectibus* Leid. 1602. 8. *. Dedicatio eſt anni 1593. Tuſſis, aſthma, hæmoptyſis, ex ea ſputum purulentum ſanatum. Vomitus cruentus. Pleuritis in puerpera feliciter methodo antiphlogiſtica

curata, tum in ſene, & in femina poſt neglectam venæ ſectionem, & in prægnante femina. Peripneumonia ex pleuritide & tabes. Peripneumonia epidemica anni 1557. Pleuritis ſpuria muſculorum intercoſtalium. Iterum, quod frequens eſt in FORESTO, peripneumonia diverſa ex ſanguine, ex bile, ex pituita. Empyema: ex catarrho funeſtum. Totus pulmo pure ebrius. Phthiſis, ſæpe funeſta, aliquando benignior. In ulcere pulmonis ex uſu hydrargyri ſubita mors. Improbabili remedio ex ovis parato phthiſis ſublata. Cordis palpitatio ſæpius curata. Syncope varia, ex nimia hæmorrhagia, etiam ex uberiori ſudore. Auripigmento ſumto, ſervata quæ præfocabatur, lacte calido. Puellus oſſibus mollibus natus, adſtringente pulvillo impoſito confirmatus. Mammæ ſcirrhus mollienti pulticula emollitus.

Liber XVIII. *de ventriculi adfectibus* Leid. 1594. 8. TR. 1606. 8. *. Dedicatio eſt anni 1594. Inflammatio oris ventriculi acidis & adſtringentibus cum venæ ſectione ſuperata. Bulimus hiera curatus: exemplum orti a tolerato acri frigore. Anorexia. Singultus. Magna mala ex lactis flore in ventriculo coacto; cum ægra vomere non poſſet. Vomitus ex variis cauſis, etiam atræ bilis cum vermibus & ſcarabæis, ipſi FORESTO viſis (abſenti tamen dum rejiciebantur). Stomachi dolor vomitu (per purgans medicamentum) excitato ſanatus. Venenum ſumtum noſter ex viridi urina adgnovit; vomitorio & pinguibus propinatis ægrum ſervavit. Inflammatio ventriculi ſanata, & ulcus. Inflatio ventriculi maxima, ſublata. Cholera, etiam ex helleboro albo ſumto, molli juſculo curata: alii graves caſus. Cœliacus morbus.

L. XIX. *de hepatis malis ac adfectibus.* L. XX. *de lienis morbis & de ſcorbuto novo morbo* Leid. 1595. 8. TR. 1611. 8. *. Hepatis vitia varia, frigus, æſtus, ad veterum ſaporem. Hepatis inflammatio, in qua noſter ſanguinem mittit, alvum ducit: diſcuſſa ea cum viſcus tumeret, & ſuppurationis metus eſſet: alias ex ulcere mors, ut in cadavere adparuit. In ſcirrho JACCHINUM aquæ ſalſæ uſum laudaſſe. Icterus cum inflammatione, cum ileo. Ex ictero colicus dolor. Hydrops: aliquoties alvum ducentibus medicamentis ſublatus, etiam elaterio, mezereo. Umbilicus in hydrope cum bonis ægri rebus ruptus. Tympanites cum convulſione muſculorum ſanatus. Lienis tumores ſanati, etiam ſolo capparum eſu. Lienis inflammatio. In ſcirrho filicis & cuſcutæ radix (quæ fuerit radix cuſcutæ?) Scirrhus induratus ex quartana febre. Scorbutus. Novum morbum eſſe, & lienis: ad eum ſyrupus ſcelotyrbicus FORESTI. Ex febribus intermittentibus frequentem oriri. Mors inde ſubita. Lacte, cochlearia, & beccabunga utitur. Multos ſcorbuticos curavit.

L. XXI. *de meſenterii & inteſtinorum adfectibus, colicis & iliacis doloribus, vermibus.* XXII. *De diverſis alvi profluviorum generibus.* XXIII. *De ſedis & ani vitiis & adfectibus* Leid. 1596 8. *. Abſceſſus in pancreate & meſenterio ingens. Doloris in colo inteſtino vere reſidentis certa ſigna. Colica varia origo ex lapide. Clyſterum utilitas. Ex oleo aniſi propinato ſubnata colica ægre ſuperata,

ſuperata, etiam narcoticis, & hyoſcyamo. Volvulus: in eo poſt ſubductam alvum theriacam dedit. Vehemens ileus ex inteſtini inflammatione, alvo ducta curatus. Hernia incarcerata ſanata, etſi ægra fæces revomeret, tamen ut recidiva funeſta fieret. Ileus ex arſenico, lenibus purgantibus curatus: noſter cryſtallum habebat pro vera antidoto. Vermium multa varietas, etiam ex nare. Tæniam abigit cruda data raphani radice. Alvi fluxus varius, etiam ſumme chronicus, & in febre continua criticus, ut tamen periculum ſubeſſet, ne vires exſolverentur. Chyli per anum deceſſio. Alvi profluvium ex cucurbitis agreſtibus decoctis. Diarrhoea ſolis narcoticis demum ſuppreſſa. Fluxus, quem hepaticum putat, demum in ſanguineum degener, a FORESTO ſanatus. Cœliaca. Lienteria. Dyſenteria. Laudat in decocto hordei ovorum vitellos cum melle roſato, etiam hirci pinguedinem, lenia adſtringentia. In gravida gravis dyſenteria curata vino gallico adſtringente, lacte, juſculis, ſed febris aberat. Dyſenteria diuturna, contagioſa & peſtilens cum febre. Ani vitia chirurgica. Hæmorrhoides utiles eſſe melancholicis, lienoſis, varicoſis, arthriticis, &c. Pruritus ſublatus aqua plantaginis, in qua alumen incoctum.

Liber XXIV. *de renum adfectibus & morbis*. L. XXV. *de veſicæ morbis & adfectibus* Leid. 1596. 8. *. Nephritis, ſuperata ſola alvi purgatione. Urina pinguis cum emaciatione, purgantibus, emollientibus & gummi ſanata. Diabetes, quem noſter aliquoties vidit. Urina cruenta: etiam ex cantharidum uſu eo in caſu lac datum profuit. Sanguinis mictio plethorica. Renum dolor varius & calculus & inde iſchuria. Renum inflammatio cum acerrimo dolore. Renum abſceſſus: hic alvum blande ducentia laudat. Stranguria varia: etiam ex recentis cereviſiæ potu: ipſe paſſus ſtranguriam plurimo cum dolore, mollibus adhibitis & lenientibus, ſenſim convaluit. Dyſuria a caruncula curata, cereis etiam cum auripigmento, vitriolo, alumine ſenſim conſumta, non ſine difficultate, & æger perfecte ſanatus. Iſchuriam ipſe paſſus eſt ex diutius retento lotio. Iſchuriam poſt decimum diem mollientibus ſuſtulit. Iſchuria ex ſanguine coacto. Incontinentia urinæ in puella, adſtringentibus tandem ſublata. Veſicæ ulcus, ſcabies, calculus. Ardor urinæ: peſſimus ex præcipitato hydrargyro natus, ſanatus cum urina quaſi purulenta, mollientibus propinatis.

L. XXVI. XXVII. *De penis, virgæ, ſcroti, teſtium affectibus & vitiis, deque ramicum diverſis ſpeciebus* Leid. 1597. 8. *. Plurima hic chirurgica. Medica magis iſta. Caruncula urethræ & fiſtula. Dolor & inflatio teſtis a nimia venere, abſque febre. In pene ganglion: id malum facile in cancrum tranſire. Priapiſmus diuturnus, quem FORESTUS ſuperare non potuit. Gonorrhoea varia: diuturna, tandem adſtringentibus ſanata, qualia eo ævo innotuerant. Impotentia. Ex unica nocte in veneris gaudiis intemperanter peracta, febris ardens funeſta. Scroti & teſtium inflammatio.

L. XXVIII. *De mulierum morbis* Leid. 1599. 8. *. Menſium errores varii. A frigore aquæ & terrore ſuppreſſi facillime decocto ſudorem pellente reſtituti.

Aliis puellis menſes ad nares, ad vomitum & alias partes averſi. Male promoti in puella extenuata. Menſes nimii; ad eos lapis hæmatites, omnibus lapidibus pretioſis, judice FORESTO, potior. Iidem nimii menſes funeſti: alias ex ſublevato pondere oborti. Fluor albus. Morbus hyſtericus, copioſe. Femina ex paroxyſmo ſuſcitata, & ſanata pondere ſubmoto. A præfocatione uteri mors putata, ut tamen femina ad vitam revocata fuerit. Furor uterinus, etiam funeſtus. Aer in utero cum gravi dolore collectus. Inflammatio uteri, ſcirrhus, abſceſſus, cancer, funeſti eventus mala. Sterilitas. Mola. per imaginationem roſtro ornata. Abortus. Fetus mortuus. Partus difficilis. Morbi puerperii. Cura infantis.

L. XXIX. *Arthritis & adfectus partium externarum* Leid. 1603. 8. *, mortuo nunc FORESTO a PETRO JORDANO editus. Arthritis copioſe. Aliquando venam ſecuit. Viſco querno impoſito dolor podagricus ſublatus, alias urticis impoſitis, oleove ligni guaiaci inuncto.

L. XXX. *De venenis.* L. XXXI. *De fucis* Leid. 1606. 8. *. Vehementiſſimum venenum ex ſublimato hydrargyro & arſenico miſtum; alexipharmaco dato (cujus ſcriptionem FORESTUS ignorat) tamen poſt maxima ſymptomata æger ſervatus; experimentum in carceribus factum. Oleo & lixivio dato ſuperata violentia mercurii ſublimati. Qui arſenicum ſumſerat, lacte & butyro fato ereptus. Perinde & alii ſervati, qui arſenicum ſumſerant. Euphorbium abſque noxa ſumtum. Tarantulæ ſolita hiſtoria, & ſaltationis ſalutaris effectus. Fucos omitto.

L. XXXII. *de lue venerea* Leid. 1606. 8. *. Lactatione contagium facile ſpargi. Male luis ſuſpecta mulier ſalivatione ſuffocata. Iterum, ut ſolet FORESTUS, aliam & aliam, ſecundum quatuor humores, luem gallicam facit. Guaiaco cæterum utebatur noſter, ſed per varios gradus præparationum & evacuationum. Inunctio quæ fit hydrargyro etiam utiliter adminiſtrata, id enim metallum veram eſſe mali venerei antidotum. Vapore etiam incenſæ cinnabaris uſus eſt. Pilulæ mercuriales. Unguentis ſanati, qui per decocti uſum non potuerant ſanari.

In *obſervationum chirurgicarum libris quinque* Leid. 1610. 8. *, huc pertinet eryſipelas, herpes, aliaque mala cutanea, œdema, hydrocephalus (unguentis ſanatus), elephantiaſis, lepra, maculæ, ſcabies, prurigo, malum mortuum. Libri quatuor poſteriores mere chirurgici ſunt.

Collectæ hæ *obſervationes* prodierunt Francof. fol. primum & ſecundum a. 1602, tertium anno 1604, quartum 1606, quintum 1611, ſextum 1611. 1634. Conjuncta iterum Rothomagi 1614. fol. 1653. fol. & Francof. 1623. fol. 1660. & 1661., fol.

§. CCCLXXIII. J. BAPTISTA SYLVATICUS.

J. BAPTISTA SYLVATICUS, Mediolanenſis.

EJUS *tr. de ſecanda in putridis febribus vena, quam ſalvatellam dicunt, deque noſtro*

noſtro in ſecandis venis modo cum antiquo comparato epiſtola Mediolani 1583 4. *. Quando ob evacuationem vena ſecatur, grandem venam præferri debere: deinde cum plethoræ ſedes potiſſimum in hepate ſit, & in vena cum hepate conjuncta, venam ei proximam pertundi præſtare, baſilicam nempe & jecorariam dictam, & in eadem, quoties opus eſt, repetendam ſanguinis miſſionem. Salvatellam parvam eſſe, lentius ſanguinem dimittere. De venæ incidendæ ratione & inſtrumento elaſtico, quo nuperi gladiolum in venam demergunt. De vincienda vena, & de tota adminiſtratione.

EJ. *de frigidæ potu poſt medicamentum* Mediolani 1586. 4. L.

EJ. *tractatus duo*, 1. *de materia turgente, alter de anevryſmate* Vicetiæ 1595. 4. L. Venet. 1600. 4. *. ſed TREWIUS ſolum *l. de anevryſmate* ad annum 1595. habet. De turgente materia conatur veterum mentem exponere, ut nixum naturæ ſignificet, quæ humores redundantes, & per univerſum corpus fluctuantes, neque ad ullam hactenus corporis partem firmatos, ad expulſionem incitat. Quænam auxilia hæc turgeſcentia poſcat. Anevryſmatis nomine ſolum ſpurium intelligit; verum, dilatatæ & integræ arteriæ, tumorem dari negat, & curationem chirurgicam proponit.

EJ. *Inſtitutio medica de iis, qui morbum ſimulant deprehendendis* l. Mediolani 1595. 4. TR. Heidelb. 1607. 8. Francof. 1671. 12. BEUGH.

EJ. *tractatus de conſtitutione & uſu theriacæ Andromachi* L. II. Heidelberg. 1597. 8. Francof. 1600. 8. & Lion 1607. 8. L.

EJ. *controverſiæ medicæ centum* Mediolani 1601. fol. ſ. quarto max. & Frf. 1601. fol. L. Pleraque practica ſunt ad ſcholæ ſaporem modumque, ut etiam ad ſyllogiſmos conſtruendos ſe demittat. Specimina aliqua decerpſi. Semel in die decoctum guaiaci melius propinari, quam bis. Sudorem poſt ſumtum decoctum utique cieri debere. Sennæ folia doloribus & tumoribus gallicis convenire. Pro guaiaci uſu contra hydrargyrum, non ſemper efficax. Symptomata morbi tollere eundem, non eſſentiam; ſiccare ulcera, quæ guaiacum aut ſarſa non ſiccaverat, & cariem pudendorum tollere: hepatis autem vitium non ſolvere, in quo ipſum mali ſit fundamentum. Non ſemper, neque omnibus, hydrargyrum convenire. Multos & expertos viros id auxilium damnaſſe. Thermarum ſolum uſum non nunquam morbum fugaſſe. Revulſionem perpetuo derivationi anteponendam eſſe, & univerſalem evacuationem particulari. In dyſenteriæ principio alvum non ducendam, neque ſanguinem mittendum. Non debere in omnibus febribus putridis ſanguinem mitti. Eſſe tamen, ubi conveniat, etiam in exanthematicis. Non laudat olei vitrioli in febribus peſtilentibus uſum. Decoctum ſudoriferum in variolis & morbillis non ſemper convenire. Lapidem Bezoar propria vi ſudorem non ciere.

EJ. *de unicornu, lapide bezoare, ſmaragdis & margaritis eorumque in febribus peſtilentibus uſu* Bergami 1605. 4. L. Venet. 1605. 4. L.

EJ. GALENI *hiſtoriæ medicinales enarratæ* Hanau 1615. fol. L.

EJ. *Collegii medicorum Mediolanenſium origo, antiquitas, neceſſitas* Mediolan. 1607. 4. L.

EJ. *Medicus* Mediolan. 1611. 8. L.

EJ. *de anno climacterico tractatus* Ticini 1655. 8. L.

§. CCCLXXIV. THOMAS BOVIUS,

Qui Angeli ſui tutelaris, optime ſibi noti, nomine nomen ſuum auxit, ſeque *Zephirielem* dixit, vir nobilis, juriſconſultus, chemicus & medicus, magnus ſuarum curationum laudator, Orbem univerſum per angelos gubernari adfirmat, quorum princeps Demiurgus ſit Miſithran, inde ſeptem archangeli &c.

EJ. *flagello contro de medici communi detti rationali* Venet. 1583. 4. CARLS. Vienn. 1601. 4. *. Milan 1617. 12. HANSEN. Herculem ſibi eſſe medicamentum, quo peſtem, petechias, febres malignas, morbum gallicum ſanet, quatuor guttularum doſi. Ut is hercules præparetur, ex ſpiritu nitri, in quem carbones ardentes demergit, donec pingue omne conſumtum ſit; deinde cum vitrioli ſpiritu dephlegmato deſtillat. Eam aquam fortem cum ſale repetito deſtillat, in ea hinc aurum ſolvit, inde argentum vivum. Has aquas conjungit, deſtillat, ut pars metallorum fundum petat, pars ſublimetur: repetito cohobat, donec tota materia in egregium præcipitatum converſa ſit; eam in ferro candente cogit exhalare, reſiduum lavat, per quatuor menſes ſupra ignem tenet, addit lapides pretioſos. Ex vitriolo romano & melle idem purgans medicamentum cum aqua coquit. Venæ ſectionem vehementer improbat, quæ aſtris fiat invitis. Nullum medicum lignis ſolitis noſſe uti, & male duas tertias decocti perdi, cum tamen in vapore odor, ſapor & vis medica, ſit medicamenti. Ut hæc ligna cum multo pauciori aqua & nonnullis herbis coquantur, hinc aqua detur ſtillatitia: hanc cum decocto miſcet. Ut ægrum facile ſanaverit (ſudore tamen moto), quem medici gallica lue laborare dixerant. Contra fumum cinnabaris, quem ad ſanandam luem medici cogunt ægrotum reſpirare. Ut ipſe ſudorem cieat. Ut morbus in monaſterio ex male ſtannatis vaſis cupreis natus ſit. Mercurium præcipitatum utiliter propinavit. Alvum in febre maligna lathyride ducit. Vomitum etiam movet, & frigidam in acutis morbis dat. Antimonio epilepticos ſe curare; id ut præparet, cum nitro calcinando: nihil in antimonio vehemens eſſe contendit. Ut helleboro utatur, certo ſub ſiderum adſpectu lecto; extractum vinoſum inde parat, mite, ciendis menſibus idoneum. In *malo di montone* (morbo arietis) ait ſe ſuamque familiam gratiola ſe præſervaſſe, nulla diætæ ratione habita. In pleuritide vitriolo romano vomitum movet.

EJ. *fulmine contro de medici putatitii rationali*. Veron. 1592. 4. SMITH. RICH. 1602. 4. BOEHM. Milan 1617. 12. HANSEN Padova 1626. 12. TREW.

Opuſcu-

Opuſculum datum eſt a. 1582. Medicamenta ſua & felices curationes prædicat. Frictione ſola & moto ſudore catarrhum curavit. Vino feminam ſuſcitavit, a medicis per inediam pene enectam. Venæ ſectionis loco cucurbitulis utitur. Tæniam 50. ulnarum expulit, imbellibus certe medicamentis. Apoſtema hepatis per alvum evacuavit, epilepſiam ſuo hercule. CAPIVACCIUM deridet, qui incuratos dimiſerat, quos THOMAS ſanaverit; & a ſuavioribus odoribus in animi deliquium conjectum, non inficete fœtore ſtercoris vaccini reconciliaverit Lathyridem dat ad quindecim grana. In peſte oleum vitrioli laudat.

EJ. *Melampygo overo confuſione de medici ſofiſti e del* CLAUDIO GELLI Veron. 1595. 4. RICH. Milan. 1617. 12. HANSEN. Padova 1626. 12. TREW. Ipſe ſe vocat Melampygem, nempe herculem. Luem gallicam ſanat vino conceſſo & liberali nutritione. Multum ſe ab ARNALDO (*de Villanova*) didiciſſe, & alchemia plurimum uti. Septem millia mortalium ſe ſanaſſe. Aurum potabile ſe parare, & optimo cum ſucceſſu exhibere. Cardinalem futurum prædixit, quem RAFAEL protegeret. Aureus fons in M. Baldi vicinia exſiliens. Herbæ eo loco naſcentes. Inſanientis opuſculum.

EJUSD. *novi flores medicinales* Venet. 1675. 8. FALC.

EJ. *opera* Venet. 1626. 12. B. S. BUR. HEIST. 1676. 12. *.

Non removebo CLAUDIUM GELLI, qui ſuperſtitem ZEFIRIELEM refutare ſuſceperit. Ejus eſt *Riſpoſta ad un certo libro (al flagello) contro medici rationali* . . . . . Padova 1626. 12. TR. & Venet 1676. 12. * cum opuſculis BOVIANIS. THOMAM non medicum eſſe, neque a multis conſuli. Botanicen non facere felicem medicum. MATTHIOLUM & FUCHSIUM ægros parum feliciter curaſſe. In M. Baldo ſtirpes non reperiri, quas BOVIUS indicat. Herculem ejus venenum eſſe.

§. CCCLXXV. HENRICUS SMETIUS.

De Leda, Aloſtanus, vir doctus, ex ſchola Italica, per varias urbes clinicus, demum Heidelbergenſis profeſſor.

EJ. *Unterricht wie der gemeine Mann ſich für der Peſtilenz hüten u. heilen ſoll, ſamt einem kurzen Rathſchlag ſo facultas medica Baſileenſis in ſolchen Läuften gegeben* Lemgo 1583. 8.

EJ. *de febre tertiana intermittente exquiſita* Heidelb. 1587. 4. RIV.

EJ *miſcellanea medica* cum T. ERASTO, HENRICO BRUCÆO, LEVINO BATTO, J WEYERO, HENRICO WEYERO archiatro Trevirenſi, *communicata*, in libros duodecim digeſta Francof. 1611. 8. maj. *. Pleræque ſunt epiſtolæ argumenti medici, tum integræ diſſertationes, & noſtri & amicorum, quas ſenex conjunctas edidit. Omnia citare longum foret. In L. I. de antiquitate artis & dignitate carmen minime illepidum, & fuſe de helleboro utroque ejusque vario uſu.

uſu SMETII & BRUCÆI epiſtolæ, quorum ille validum medicamentum reformidat; iſte tuetur.

L. II. de occultis pharmacorum facultatibus, quibus non credulum ſe præbet, & diſerte negat, medicamenta dari, certæ corporis humani parti adverſa aut amica.

L. III. de purgantibus. Hic quærit, num dentur vires peculiares, hunc neque alium humorem trahentes & expurgantes. Medicamenta purgare vel ob acrimoniam, vel ob ingratam qualitatem, neque trahendo, ſed turbando operari. Pro vario robore ſuo, aut humores maxime mobiles ſolos, ut bilem, aut etiam difficiliores alios expurgare. Validiora pharmaca omnia aquam ducere.

L. IV. varia, inter ea morbus gravis H SMETII febre continua remittente laborantis, quam acidis & theriaca, ſudoreque moto ſuperavit. Deinde magnus & diuturnus morbus virginis, hyſtericus, nempe deliriis miſtus, & convulſionibus, & deliquiis, demum funeſtus, ut nullum in cadavere cauſæ indicium reperiretur. J. WIERI l. *de morbo varen* a SMETIO latine converſus.

L. V. de PARACELSO, cui non favet, & a LEVINO BATTO ejus fautore diſſentit. De morbis totius ſubſtantiæ. De iisdem.

L. VI. & de eo T. ERASTI theſes.

L. VII. varia ad morborum theoriam.

L. VIII. de monocerote cornu electoris Palatini SMETII, POSTHII & aliorum expoſitio & collectio.

L. IX. in DIOSCORIDEM notæ.

L. X. præcipua pars eſt operis, qua variorum morborum & ſymptomatum exempla ſibi viſa recenſet, quæ per quinquaginta annos viderat. Hic multa bona & utilia, quorum pauca decerpam. Steatoma abdominis peramplum pro ſarcocele habitum. Anevryſmata poplitis, claviculæ. Qui abſque teſtibus uxorem iniverit, ſemen effuderit, improbabilis certe hiſtoria. Ulcus inteſtini recti, excretum longum coagulum & ſiccum, in quo fæces. Ruſticus per nares videns, iterum pene incredibilis hiſtoria. Empyema raro exemplo feliciter inciſum. Balneo partus difficilis expeditus. Polypi cordis manifeſtum exemplum; ab eo palpitatio facta. Pulſus inæqualis in ſene abſque malo. Spaſmus in juvene corpus perambulans, etiam cordi moleſtus. Exemplum aſitiæ ſeptem annorum, ut tamen denique cibi cupido redierit: rejecerat pituitam vomitu & ſanguinem. Alvus per quinque menſes ſicca. A drachma dimidia pulveris hellebori albi ſumta, nihil valde mali. A partu abſceſſus per umbilicum apertus, copioſiſſimum pus fudit, eventu funeſto. Hymen, ut videtur, prævalidus vaginam poſterius arctans, ut vir admitti nequiret. Hydrocephalus enormis ſuturis laxatis, aqua ſub dura meninge effuſa. A iſchuria, tumor inter pubem & umbilicum rotundus, ipſa nempe tumefacta veſica, mors ex gangræna. Plura omitto.

DAVIDIS LIPSII *demonſtratio hominem per complures annos abſque cibo & potu vitam poſſe tranſigere.*

L. XI.

L. XI. SMETII oratio de duobus congenitis vitæ humanæ hoſtibus, calido innato & ſanguine. Aquarum, vinorum, cereviſiarum differentiæ, præparatio.

L. XII. cum LEVINO BATTO concertatio, & PARACELSI mirificæ curationes, quæ ei homini ab adſeclis tribui ſolent: falſa eſſe, quæ de epilepſia aliiſque gravioribus morbis gloriatus ſit.

§. CCCLXXVI. VARII. ad 1583.

J. ANGELI de CONTECILLIS *ab Aquila* Apuliæ protomedici *practica rationalis de medendis morbis per cauſas & ſigna.* L. III. *de febre & de ſanguinis miſſione.* L. IV. V. VI. Venet. 1583. 8. 1640. 8.*. In L. I. febres recenſet, intermittentes & continuas, ad theoriam potius & ad GALENI præcepta, quam ad obſervatam naturam. Romanum aërem ſalubrem eſſe. Morbi a capite ad calcem. In peſte, ut in alia febre ardente, venam ſecat, alvum ducit, refrigerat, ut tamen cardiaca addat. Selectum venarum defendit, ſalvatellæ ſectionem rejicit, ſaphenæ miſſionem in mulieribus ad revulſionem laudat. In principio mali ſecat venam partis adfectæ. Potionem *dia Contecilli* valde laudat, ex theriaca & calidis vinique ſpiritu deſtillatam, quam ad Quartanas continuas ſalutarem ſit expertus.

GUILIELMI ADOLPHI SCRIBONII *rerum naturalium doctrina methodica* editio tertia aucta Baſil. 1583. 8. TR. ed. IV. ibid. 1587. 8.

EJ. *idea medicinæ acc. de inſpectione urinarum contra eos qui ex qualibet urina de quolibet morbo judicare volunt, & de hydrope, de podagra & dyſenteria, phyſiologia curſoria* Baſil. 1585. 8. B. B. Princeps libellus eſt contra uromantes, cum cura & ſtudio ſcriptus. Abuſus uromantices & nimia promiſſa uromantum. Urinam de ſanguinis ſtatu indicium eſſe poſſe, non itidem de morborum & partium corporis ſtatu; GALENUM fateri, lotium nihil poſſe ſignificare de muſculis. Graviditatem per lotium non prodi. BERNARDINI PATERNI effata. Ne hepatis quidem ſtatum ab urina demonſtrari. Urinas aliunde ad medicum adportatas mutari. Contra indicia a lotii ſapore, odore, colore, ſumta. Podagram ſæpe a nimia venere eſſe. Venæ ſectionem convenire, ex utroque potiſſimum halluce. Parti dolenti theriacam cum vino bene imponi. Nodos, etiam vetuſtos, ſolvi aro macerato in decocto carnis ſuillæ ſalſæ.

IDEM PETRI HISPANI *theſaurum pauperum cum theſauro ſanitatis* J. LIEBAULT recognovit Francof. 1578. 8.

Non credo huc pertinere l. *de ſagarum natura & poteſtate & de purgatione earum per aquam frigidam contra* J. EWICH & HENRICUM NEUWALD Marpurg. 1588. 8. L. & *reſponſionem ad examen de purgatione ſagarum per aquam frigidam* Francof. 1590. 8. TR.

TIMOTHEI BRIGTH Cantabrigienſis, *Hygieine, ſ. de ſanitate tuenda* P. I. Frf. 1588. 8. TR. 1598. 16. L. Mogunt. 1647. 12. TR.

Ej. *therapeutice, h. e. de ſanitate reſtituenda medicinæ pars altera* Frf. 1589. 8. Tr. 1598. 16. L. Mogunt. 1647. 12. In Falconeti libris legas, T. Brigth *de dyſcraſia corporis humani therapeutica* London 1583. 8. Liber ex veteribus collectus eſt, etiam unctiones & lotiones a noſtris moribus alienas imperat.

Ej. *treatiſe on melancholy* Lond. 1586. 12. Ames.

Joachimus Camerarius Junior, Medicus Noribergenſis, celebris botanicus. Edidit *ſynopſin quorumdam brevium ſed parabilium commentariorum de peſte* Donzellini, Ingrassiæ, Cæs. Rinci & proprium l. *de recta ratione præſervandi a peſtis contagio;* & *conſtitutiones a.* 1576. *tempore peſtis propoſitas.* Adjecit *de recta & neceſſaria ratione præſervandi a peſtis contagio meditationem & obſervationes.* Germanice Hieronymi Donzellini, J. Phil. Ingrassiæ & Joach. Camerarii *kurzer Begriff dreyer Tractätlein von der peſt* Licha 1597. 4. Tr.

Ej. *de bolo Armenia & terra Lemnia* Noriberg 1583. 8.

Ej. pluſculæ *epiſtolæ* ſunt in *ciſta medica* J. Hornung, de rebus clinicis, de re medicamentaria.

J. Marquard Viennenſis. Ej. *practica theorica empirica morborum internorum a capite ad calcem* Spir. 1583. 8. 1585. 8. 1592. 8. Heidelb. 1607. 8. Francof. 1610. 8. L.

Ejusd. *apologia pro therapeutica* J. Marquardi piæ *mem.* Spir. 1590. 8. Lind.

Constantini Lucæ in Avicennæ *capita de phlebotomia cucurbitulis & hirudinibus expoſitiones* Ticini 1583. Tr.

Ej. *methodi medendi* L. III. ib. 1583. 4. L.

J. Schyronii cancellarii Monſpelienſis, qui ad depoſitum ſenium pervenerat, jam a. 1557. dederat *medendi methodum & inſtitutiones medicinæ faciendæ.* Una prodierant *Curatio febrium putridarum* L. IV. *Acc. tr. medicamentorum ſimplicium & compoſitorum cum doſibus* Monſpel. 1609. 12. Tr. Hanau 1608. 12. L. Non potui ſerius collocare, prius præſtitiſſet.

Alphonsi Marescotti *Compendium totius medicinæ in utilitatem filii ſui* Omedi Marescotti *collectum, additis formulis remediorum* Petri Gorræi Francof. 1583. 12. L. Herborn. 1588. 12. L. 1604. 12. Tr. An Idem qui Henrici IV. ævo Marthae Brossier obſeſſionem ſimulantis fraudem detexit.

Ferdinandi Valdes Prof. Hiſpalenſis, *de utilitate venæ ſectionis in variolis atque aliis affectibus puerorum* Hiſpali 1583. 4. C. de V.

Galenus

GALENUS GHERARDUS HIPPOCRATEM *de medicamentis purgantibus latine vertit & explicavit* Antwerp. 1583. 8. L.

PETRI MERCADO *de felici medico* Granada 1583. 4. L.

Antidotarium Romanum, ſ. de modo componendi medicamenta Rom. 1583. 8. Venet. 1585. 1590. 12. TREW. Francof. 1624. 8. TR. 1675. 8. L. Italice verſum ab HIPPOLYTO CICARELLI Rom. 1651. 4. Dicetur cum editione PETRI CASTELLI.

ANDREÆ BERTHOLDI *terræ ſigillatæ nuper in Germania repertæ, vires atque virtutes admirandæ, ejuſque adminiſtrandæ atque uſurpandæ ratio* Francof. (Miſniæ L.) 1583. 4. RIV.

CORNEL. a BAESDORF *methodus univerſæ artis medicæ in formulis expreſſa ex* GALENI *traditionibus, ſcopos omnes curantibus neceſſarios commonſtrans* Brugis 1583. fol.

J. JAC. NORTHEIMER *de curanda peſte ex* PH. PARACELSO Argent. 1583. 8. GESNER.

J. JAC. NIC. SCHELER hoc anno Sangalli GESNERI *Euonymum* edidit.

ANDREÆ CHRISTIANI Ripenſis *Enchiridion medicum de cognoſcendis curandisque externis ac internis corporis humani malis c. ex* V. TRINCAVELLI *prælectionibus & commentariis ſupra* GAL. *de differentiis febrium* L. I. *artis curativæ ad Glauconem* Baſil. 1583. L. 1607. 8. TR.

EJ. *de comate ſ. cataphora. Acc. quæſtio ſitne peſtis morbus contagioſus* Baſil. 1583. 4. *.

EJ. *de ſanitate diſp.* Hafniæ 1590. HE.

J. DENKELII *oratio* JUSTINO PETZOLDO *phyſico habita* Erfurt. 1583. 8.

GEORG. STÆHELIUS *de phthiſi* Heidelb. 1583. 8. RIV.

HENR. MICHAELIS *de hepatis obſtructione* Baſil. 1583. 4. *.

EJ. *de hepatis inflammatione* ib. 1584. 4. RIV.

LAZARI MAYENSCHEIN *de cholera morbo* ib. 1583. 4. *.

J. BAPTISTA MAJOR *de ſuppreſſis menſibus* ib. 1583. 4. *.

JACOB HASEBARD *de apoplexia* ib. 1583. 4. *.

HIERONYMI KLEIN *de præcipuis adnatæ oculi adfectibus* ib. 1583. 4. *.

STEPH. DU FOUR & DURET, *E. morbi omnes vel intus, vel extrinſecus naſcuntur* Pariſ. 1583.

JAC. HERAULT & GABRIEL DROUIN, *E. retenti ſeminis, quam ſuppreſſi menſtrui, graviora ſymptomata* Pariſ. 1583.

§. CCCLXXVII. Varii.

Georg Bartisch *Augendienſt oder Bericht von Urſachen aller Schäden, Gebrechen Mängel der Augen* Dresden 1583. fol. *. Morbi etiam ii, qui manu non curantur, cum infinita vi formularum.

J. Mattenburg *neu geordnet Regiment wider den tödlichen Gebrechen der Peſtilenz* Lemgow. 1583. 8. Riv.

Ej. *de hydrope* Lemgow. 1583.

Victorin Schoenheid *Bericht von der rothen Ruhr* Francf. 1583. 8.

Ej. *de dyſenteriæ curatione* Francof. 1584. 8.

Ej. *Regiment wie ein jeder ſich in Zeit regierender Peſtilenz halten u. bewahren ſoll* Görliz 1586. 8.

Conſilia in Scholziana collectione.

Galli Emmen *Beweis wie man ſich jeziger Zeit, weil das Sterben in der Cron Böhmen überhand nimmt verwahren u. halten ſoll* Görliz 1583. 4. Tr.

Antoine Royet *de la peſte* 1583. 12. Rast.

Balth. de Huval *diſcours de la peſte* Paris 1583. 8. Falc.

Balthasar Duval *de peſtis curatione* L. idem ut puto l.

Gerard François *trois livres de la ſanté* Pariſ. 1583. 12. Falc.

B. Bimbino *diſcorſi interno il governo . . teorica dell agricultura . . regimento excellentia dell animo humano, delle ſue perturtationi* Venet. 1583. 8. Tr. cura.

§. CCCLXXVIII.

Felix Plater.

Baſileenſis, Thomæ f., ex ſchola Monſpelienſi, vir induſtrius, inciſor, botanices non imperitus, & materiæ medicæ, pharmaciæ gnarus, quam apud Laurentium Catalanum didicerat, felix & gratioſus clinicus, Academiam Baſileenſem (*a*), in qua dudum nemo gradum doctoris quæſiverat, adeo celebrem reddidit, ut ejus ſcholæ eſſet *Doctores creare*, ex receptis etiam verſiculis.

Ejus eſt & Baucynet diſſ. *de epilepſia* Baſil. 1584. 4. *.

Ej.

(a) Monſpelienſem doctorem facit Astrucius, verum Baccalaurei quidem gradum ibi conſecutus, Baſileæ certiſſime doctor creatus eſt, ut fuſe per ſingula in vita ſua narrat.

Ej. *de mulierum partibus generationi dicatis: acceſſerunt curationes aliquot affectuum partibus his accidentium.* In *Gynæciis* SPACHII reperitur, nam in BAUHINIANIS icones quidem genitalium partium reperiuntur, non vero morbi.

Ej. *de febribus, genera cauſas & curationes febrium tribus capitibus proponens, adjunctis viginti hiſtoriis, curationes febrium præcipuorum generum morborumque quorumdam febres comitari ſubſequique ſolitorum deſcribens* Francof. 1597. 8. B. Tig.

L. II. *de doloribus* ib. 1609. 8. TR.

L. III. & *ultimus de vitiis* ib. 1609. 8. TR.

Ej. *de functionum læſionibus* Baſil. 1602. 8. TR.

Ej. *praxeos medicæ opus quinque libris adornatum* &c. Baſil. 1602. 4. B. Tig. 1608. 8. L. 1625. 4., opera FELICIS PLATERI ex fratre nepotis, tum 1656. 4. L. 1666. 4. *. 1736. 4. amplum opus. Morborum corporis humani a capite ad calcem theoria & curatio, ad genium ſeculi, formulis potiſſimum numeroſiſſimis adſcriptis. Febres hic redeunt.

Multo majoris momenti ſunt *Obſervationum in hominis affectibus plerisque* L. III. Baſil. 1614. 8. *. a grandævo ſene editæ, recuſæ a. ib. 1641. 8. tum 1680. 8. MERKL. etſi hic vereor errorem ſubeſſe: eo enim anno prodiit FELICIS PLATERI junioris, noſtri ex fratre nepotis, *Obſervationum ſelectiorum Mantiſſa*, quam puto MERKLINUM avunculo tribuere. Ipſe noſter ſingulari ſtudio omnia ſcripto conſignabat, quæ ſibi memorabilia obveniſſent, ut etiam juvenilia ſua ſtudia, deinde ſingulum nummum in *vita ſua* conſignaverit, quem medendo meruiſſet, erant autem non pauci. Eodem ſtudio memorabilia quæque, que in clinica praxi uberrima ſexaginta annorum vidiſſet, deſcripſerat: ex iis adnotationibus ſelectiores ſuas ſub claſſes diſpoſitas, edidit: generalia primum, deinde caſus, qui ſibi rariores viſi eſſent. Per ſingula ire omnino non datur; decerpam adeo aliqua de febribus. Febris ardens a ſumta neſcio qua terra: noſter, cum ſero acceſſiſſet, ſoporiferum dedit ſuum: tunc ſirupos ſubacidos, alvumque repetito duxit, iterumque diacodium exhibuit: ita formidatum malum ſuperatum eſt. In tertiana febre alvum duxit, clyſteres lenes repetito infundi juſſit, demum rheo morbum expugnavit. In alio exemplo nihil egit morbo ſubigendo par, qui ſponte, ſed poſt 31. paroxyſmos, ſui finem fecit. Hemitritæus cum ſingultu, & tumore ſiniſtri hypochondrii: alvum noſter repetito duxit, aromaticis inunxit. In febre Hungarica Baſileæ in robuſtiores cives potiſſimum ſæviente, ſerius tamen lethali, venam ſecuit, glandem ſubdidit, limonum ſuccum dedit, & refrigerantia fronti appoſuit: id malum natura, primum hæmorrhagia narium molita, per fætidum ſudorem die 11. ſuperavit. Plures peſtilentias vidit, ſæviſſimam a. 1564. in patre etiam & matre ſua, quæ tamen ſalutarem habuit eventum. Antidoto MATTHIOLI utebatur, & ſucco limonum. In alia ſæva peſtilentia anni 1607, & 1610. maxima ſtrages eſt edita, & ex duodecim fere millibus civium interemti 3968, ſanitati reſtituti 2250, ut tamen, quod non exſpectes, in noſodochio pauciores perierint, & 428. ſanitati reſtituti fuerint, cum 209. periiſſent. Dabat aromatica, calida. In gravi puerperæ

febre cum convulſionibus, leniter alvum duxit, cucurbitulas adplicuit, cum levamine. Hæc ut viri curandi ratio innoteſcat. Cæterum magnus hic theſaurus eſt adnotationum, etiam rariorum, & maxime memorabilium. In ſubmerſorum ventriculo aut nullam aquam fuiſſe, aut pauciſſimam.

Ej. niſi eſt junioris Thomæ fil, *diſp. de apoplexia* Baſil. 1604. 4. *.

Ej. *quæſtionum medicarum paradoxarum & endoxarum juxta partes medicinæ diſpoſitarum, centuria poſthuma*; a fratre, ſed multo juniori, Thoma edita eſt Baſil. 1621. 8. recuſa cum *Praxi* ibid. 1656. 4. 1666. 4. & Pariſ. 1625. 1632. 8. L. Pathologici etiam argumenti, ſemeiotici, diætetici, & therapeutici, ſed ad ſeculi ſaporem, ut tamen noſter propriam etiam ſententiam ſequatur. Auri & pretioſorum lapidum vim medicam negat ſe unquam vidiſſe, iiſque theſauris boni vini cyathum præfert. Paracenteſin in hydrope male negligi. Planetarum obſervationem Germanis eo ævo familiarem rejicit.

Conſilia lego exſtare in Brendelianis Francof. 1615. 4. & *epiſtolam* in Hildanianis. Sed plures epiſtolæ medici argumenti ſunt inter Gesnerianas a Wolfio editas.

Vitam MS. conſervant in familia: ex fratre nempe minori Thoma medica ſtirps orta eſt, cujus ultima propago per filias in Passavantiis pariter medicis etiam nunc ſupereſt. In eo codice vivida pictura Monſpelienſis potiſſimum ſcholæ habetur, in qua ab a. 1552. ad 1555. noſter ſtudia coluit, Saporta, Rondeletio, Schyronio doctoribus. Paſſim etiam medica & phyſica a ſe in beata illa regione adnotata, febrium cauſſas, condituram olivarum, & alia ejuſmodi deſcribit. Peſtilentiarum eaſdem fere dat deſcriptiones, quæ ſunt in obſervationibus. Hic codex ſcriptus eſt a 1612.

§. CCCLXXIX. Petrus Salius Diversus.

Faventinus; Ejus eſt *de febre peſtilenti tractatus & curationes quorumdam particularium morborum, quorum curatio ab ordinariis Practicis non habetur.* Acc. *adnotationes in artem medicam, de medendis humani corporis malis a* Donato Antonio *ab* Altomari *conditam* Bonon. 1584. 4. *. *Tr. de febre peſtilente* Francof. 1586. 8. *. Amſterdam 1587. 8..M. Harderwic. 1586. 8. Gunz. Curationes particularium morborum ſunt omnino 23, eorum alii vulgares ſunt, rariores alii, non abſque propriis Cl. viri adnotationibus, ut in pericardii & mediaſtini inflammatione; in noctambulonibus, quorum proprias habet hiſtorias, in rabie canina, quam confirmatam negat curari poſſe.

In l. *de febre peſtilente*, negat eſſentiam ejus febris in putredine eſſe: negat focum in corde eſſe, cum poſſit in craſſis inteſtinis ſedem habere, uti habuerit tempore Pauli. Non neceſſario eam febrem continuam eſſe; poſſe etiam intermittere, exemplum ejus modi peſtilentis febris producit cum paroxyſmis, & ſenſu

ſu caloris maximo, cum nullus tamen calor tactu deprehenderetur, & cujus criſis etiam per vomitum bilioſum ſalutariter eruperit. Febris catarrhalis nemini parcens, non tamen valde pernicioſa, tuſſifera, anni 1580. Febris peſtilentis vero nomine intelligit petechias, cum quibus bubones & parotides etiam adparuerunt. Cur in hæc febris morbi initiis non ſemper ex lotio adgnoſcatur, quod poſſit eſſe ſani ſimile. Eſſe ubi ſanguis per alvum decedat, eum nigrum fere eſſe, & ſubinde fætidiſſimum. Dari ubi fæces copioſæ eæque fætidæ decedant. Sudores ſæpe colliquativos erumpere. Petechias antiquis non fuiſſe notas. Aphthæ in ulcera ſæpe abeuntes, & phthiſin facientes. Maculas in ipſis cadaveribus erumpere. Aerem a tormentorum bellicorum exploſione poſſe emendari. Venæ ſectionem rejicit, contra teſtatur, hirudines & ſcarifationem felicem habuiſſe eventum, etiam quando vires languebant. Veſicatoria feliciſſime reſpondiſſe. Alvum mitiſſimis laxandam. Inde antidotos exhibet, ex cantharidibus, theriaca: ſudores vult ſiſtere: abſurda illa aqua pulli. DONATUM ANTONIUM ab ALTOMARI fere refutat; interſpergit ſubinde ſuas minime inutiles adnotationes. Oſſicula vidit per alvum deceſſiſſe, cum in cibo nulla ſumta fuiſſent. In dyſenteria aquas naturales refrigeratas ſalutiferas eſſe. Molæ veræ fibroſæ rudem aliquam animalium ſimilitudinem referentes. Lapidis in utero generati exemplum: ſecundas retentas utique ſero decedere, non ſemper vero cum funeſtis ægri rebus.

EJ. *commentaria in* HIPP. *libros quatuor de morbis, in quibus* HIPPOCRATIS *loci obſcuriores enarrantur* Francof. 1602. fol. TR. 1612. f. L. 1646. f. TR.

EJ. *in* AVICENNÆ *librum* III. *de morbis particularibus corporis humani & eorum curatione* Patav. 1673. fol. TR.

§. CCCLXXX. J. THOMAS MINADOUS.

Rhodiginus, profeſſor Patavinus.

EJ. *Philodicus ſ. de ptiſana ejuſque cremore pleuriticis propinando dialogus.* —— *De indicante vitali* Mantuæ 1584. 4. BUR. Venet. 1587. 4. L. 1591. 4. FALC

EJ. *apologia contra* JOH. LEUNCLAVIUM Venet. 1591. L.

EJ. *oratio pro* AVICENNA Patav 1598. 4. GUNZ.

EJ. *duæ diſputationes*, 1. *de cauſa periodicationis in febribus*, 2. *de febre ex ſanguinis petredine* Patav. 1599. 4. L.

EJ. *de morbo cirrhorum, ſ. de Helotide quæ Polonis Gozdziec, conſultatio habita* Patavii a. 1599. Patav. 1600. f. *. Novum morbum eſſe, & in Pokutia ante hos 50 annos demum innotuiſſe, in Polonia etiam nuperiorem eſſe. Venerei quid ſubeſſe. Non eſſe verum morbum, neque eumdem cum gallica lue, neque contagium habere. Deraſis cirrhis malum deterius reddi. Hunc morbum ex publica in victu mutatione natum eſſe.

A. LAU-

Accedit LAURENTII STARNIEGEL Zamoſcii data ejus morbi deſcriptio. Jam tunc decocto foliorum brancæ urſinæ (Sphondylii) caput abluebant.

Ej. MINADOI *de corporis humani turpitudinibus cognoſcendis & curandis* L. III. Acc. *libellus modo dictus de Plica* Patav. 1600. f. TR.

Ej. *de arthritide* L. I. Patav. 1602. 4. L. Venet. 1603. 4. L.

Ej. *de variolis & morbillis* L. I. Patav. 1603. 4. L.

Ej. *de febre maligna l. duo* Patav. 1604. 4. L.

Ej. *pro quadam ſua ſententia diſputatio* Patav. 1604. 4. L.

Ej. *conſilia medica* in LAUTERBACHII collectione Francof. 1605. 4. L.

Ej. *medicarum diſputationum* L. I. Tarviſ. 1610. 4. FALC. De ſudore ſanguineo indicante adæquato venæ ſectionis; de injucunditate in curationibus evitanda... quod l. ad *Thraſybulum* genuinus & Galenicus fuerit; num coctio, num ſublimatio, plus præſtet ad aquæ depurationem?

Multa horum operum LINDENIUS J. BAPTISTÆ MINADOO pariter tribuit, & THOMÆ.

§. CCCLXXXI. VARII AD A. 1584.

J. BAPT. GEMMÆ Veneti, TRINCAVELLI diſcipuli, *methodus rationalis nova atque dilucidiſſima curandi bubonis carbunculique peſtilentis, in qua morbi eſſentia, cauſæ, ſigna, prognoſticum, præcautio atque curatio oſtenditur* Grätz 1584. 4. *. Gedani 1589. 4. TREW. 1599. 4 FALC. TR. Francof. 1603. 8. *. Venet. 1602. 4. TR., quæ editio dicitur locupletior eſſe. Peſtem Venetam a. 1575. & 1576. ſævitie omnes alias ſuperaſſe. Pene omnes, qui perierint, bubone aut carbone fuiſſe adfectos. Anno 1571 milites plures 40000 Venetiis a peſte fuiſſe abreptos. Morbos caſtrenſes graviſſimos a carnium nuper mactatarum eſu natos eſſe. Medicamenta calida ſola habet & antidotos. Amuleta ſpernit. Bubonum eruptionem adjuvat frictione, antidoto, carlinæ decocto, etiam elixirio proprietatis Paracelſi: ita ſudorem movet. Cataplaſma imponit buboni, aut unguentum diachylon, ſuppuratum aperit. Carbunculum amburit, cucurbitulam toti adplicat, ſcarifat, circulum incidit, & carbunculum exſtirpat.

MATTHIÆ ILLYRICI F. FLACCII Profeſſoris Roſtochienſis, *commentariorum phyſicorum de vita & morte* L. IV. Francof. 1584. 4. *. Utcunque huc facit phyſica collectio de longævitate, de ejus cauſſis, de iis, quæ corpus corrumpunt, & mortis faciunt neceſſitatem, de rebus non naturalibus.

SALVII SCLANI Neapolitani, *apologia ad* ALTIMARUM Venet. 1584. 4.

EJUS *commentarii in aphoriſmos* Venetiis a. 1579. 1580. 4. prodierunt L.

Ej. *in artem parvam* GALENI Venet. 1597. 4. L.

Ej.

EJ. *conſilia* ſunt inter LAUTERBACHIANA.

NERI NERII, *quod in ſiniſtri lateris ſtupore a cauſa frigida oborto liceat ſanguinem mittere per ſedis venas & applicare cauterium occipiti* Neapoli 1584. 4. LIND.

JULII PALAMEDIS *index in* AVICENNÆ *opera* Venet. 1584. fol. cum ipſo AVICENNA.

DOMINICI MASSARII *de ponderibus & menſuris medicinalibus* L. III. opera C. GESNERI *acc. alia ejus argumenti ſtudio* CASP. WOLPHII in lucem edita Tiguri 1584. 8. TR. GUNZ.

J. B. PONTANUS *de alimentis* Venet. 1584. BODL.

PHILIPPI SCHERBII profeſſoris Altdorfini, *theſes medicæ collectæ & editæ a* C. HOFMANN, Lipſ. 1614. 8. *. Prima eſt anni 1584. Magni faciebat CASPAR HOFMANN, noſtro ævo vix ullam utilitatem retinent, breves, generales & ſcholaſticæ. Subjectum eſt examen panaceæ Anwaldinæ.

EJ. *ſylva medicamentorum compoſitorum, quæ uſus quotidianus exigit, tironibus accommodata* Lipſ. 1617. 8. L. HUTH.

EJ. *epiſtola* in *Ciſta* HORNUNGI.

FRANC. *du* PORT *Creſpejenſis* Valeſius, *de ſignis morborum* L. IV. Pariſ. 1584. 8 TR. London. 1766. 4. edente R. SCHOMBERG.

EJ. *medica decas in ſingula librorum capita commentariis illuſtrata* Pariſ. 1613. 4.*. MEAD. 1594. 8. hæc verſibus gallicis a DUFOUR reddita. Compendium praxeos, cum cenſu medicamentorum ſimplicium ad quoſque morbos. Carmen non indoctum; res ipſa ad ſcholæ modum. In ſynocho carnes phaſiani laudantur, & columbarum, & leporis &c.

EJ. *peſtilentis luis medendæ ratio* lat. Gall. Poema. Pariſ. 1606. 8. FALC. Gallicus titulus eſt *moyen de cognoiſtre & guerir la peſte.*

THOMÆ MUFFETI (MOUFET) Londinenſis, peregrinatoris, docti viri, neque naturæ ignari, *de jure & præſtantia chymicorum medicamentorum.* Acceſſ. *epiſtolæ medicinales ad medicos aliquos ſcriptæ* Francof. 1584. 4. FALC.

EJ. *Noſomantia* HIPPOCRATICA, *ſ. Hippocratis prognoſtica cuncta ex omnibus ejus ſcriptis methodice digeſta & a mendis repurgata* Francof. 1588. 8. *. Non inutili ſtudio prognoſtica, quæ ad anginam, ad mala hepatis, ad quemcunque alium morbum ſpectant, ſub eum titulum collegit, ut nihil de ſuo adderet.

EJ. *Healths improvement, or the nature, method, and manner of preparing all ſorts of food uſed in this nation, corrected and enlarged by* CHRISTOPHER BENNET London. 1655. 4. *. & nuper recuſ. Lond. 1746. 8. Non mala diætetica, neque perinde, ut vulgo ſolent, unice ex aliis deſcripta. Carnium album colorem teneritudinem indicare, rubrum forte alimentum, nigrum difficilem digeſtionem. A my-

A mytulorum eſu ſe pene venenatum periiſſe, Belgicos albos mytulos noxa carere. Cinaras cariſſimo pretio veniiſſe, nunc vulgatiores fieri, ſolanum eſculentum vulgari in uſu eſſe. Multos habet cibos ab aliis omiſſos, & ſub finem quærit, num ſimplex cibus ſalubrior ſit, num miſtus.

Epiſtolæ inter SCHOLZIANAS exſtant.

FRANC de la CROIX du MAINE *bibliotheque ou catalogue de toute ſorte d'auteurs, qui ont écrit en françois depuis* 500 *ans* Paris 1584. fol. cum auctorum vitis eorumque operibus impreſſis & ineditis ad 3000. B. BUN.

CATHARINÆ BINDER *inedia* Heidelberg 1584. Francof. 1587. & in LENTULI collectione. De eadem SMETIUS. Puella 29 annorum cibo cepit abſtinere, ut ſola fere frigida vitam ſuſtentaret; inde per ſeptem annos omnino nihil admiſit, quorum tres abſque ſenſu & mentis uſu vixit. Per novem annos integros nunc (a. 1587.) abſque cibo & potu ſupervixerat.

SCÆVOLA SAMMARTHANUS (GAUCHER de S. MARTHE).

EJUS. *pædotrophia* Poema 1584. 1623.

Gallice verſum ab ABELE de S. MARTHE, & excuſa cum titulo *maniere de nourir les enfans à la mammelle* Paris 1598. 8.

EJ. SCÆVOLÆ *elogia virorum in Gallia illuſtrium* Poitiers 1606. 8. FALC. Pariſ. 1633. 4. BUNN.

Gallice *éloges des hommes illuſtres dans la profeſſion des lettres depuis un ſiecle* vertente GUILL. COLLETET Paris 1644. 4. B. BUN.

SEBASTIANI BLOSSII *diſp. explicans* GALENI *doctrinam de methodo* Heidelb. 1584. 4. L.

EJ. *diſp. de peſte* Heidelb. 1596. 4. HE.

EJ. *diſp. de phrenitide* Tubing. 1602. 4. L.

EJ. *de medicinæ parte pharmaceutica* ib. 1606. 4. L.

EJ. *prodromus refutationis quarumdam Exercitationum vaniſſimarum ſuper diſputatione quadam de peſte* Tubing. 1610. 4.

EJ. *de convulſione* Tubing. 1612. 4. RIV.

EJ. *de phthiſi* Tubing. 1604. 4. RIV.

EJ. *de morborum cauſis univerſalibus* Tubing. 1620. 4. L.

ANTONII ZEIGER *epiſtola inquirens in paginas* J. PHILIPPI LONER *an hæ* ἐξετασιν μεθοδικην *trium alvi fluxuum contineant* 1584. 4. L.

PHIL. JAC. SCHROETER *de arthritide* Jena 1584. 4. RIV.

EJ.

Ej. *de incubone* Jena 1602. 4. Haen.

Ej. *de fluxu hepatico* Jena 1602. 4. Riv.

J. Frid. Schroeter *oratio de medicinæ præſtantia* Jena 1584. 4. Pl.

Ej. *comm. in Hipp. de natura humana* diximus Jen. 1585. 4. *.

Ej. περὶ ἑλμινθων Jena 1602. 4. Haen.

Ej. *de convulſione* Jena 1604. 4. Riv.

Ej. *ſyllabus diſputationis medicæ ex tortuoſis nodoſis & rigidis epilepſiæ fraxinis conglomeratæ & conpactæ* Jena 1616. 4. Tr. niſi vitium eſt in titulo.

Ant. Flachius *de colico dolore* Jen. 1584. 4. Riv.

J. Steinbach *de epilepſia* Baſil. 1584. 4. *.

Franc. Schroeder *de phrenitide* Baſil. 1584. 4. *.

Petri Ryff *de affectibus cordis* Baſil 1584. 4. *.

Henricii Viscot & J. Duret *Non E. hydropi ab hepate phlebotomia & paracenteſis* Pariſ. 1584.

Georg Cornuti & Franc. Poirot *E. prægnantibus tutior venæ ſectio quam purgatio* Pariſ. 1548.

Guil. Robineau & Franc. Poirot *E. arthritidis gentilitiæ & venereæ eadem curatio* Id. 1584.

Lud. Duret & J. Duret *Non E. criticorum dierum periodi ab aſtris* Pariſ. 1584.

Petri l'Affile' & Gabriel Dacuin *E. ut morti ſtatus periodis moventur, ita & judicantur* Id. 1584.

Alb. le Febvre & Nic. Jabot *E. aſſumpti alimenti ut medicamenti rationem habeas* Id. 1584. 4.

Sylv. Facio *paradoſſi della peſtilenza* Genoa. 1584. 4. Trew. Et gallice vertente B. Baralis Pariſ. 1620. 8. Rast. *Paradoxes de la peſte où il eſt montré clairement comme on peut vivre & demeurer dans les villes infectées ſans crainte de la contagion tr. de l'italien.* Dialogi ſunt ſeptem, auctoris non nominati, verboſi iidem & tædioſi. Peſtem non neceſſario contagioſam eſſe, eſſe quidem plerumque. Genuæ liber ſcriptus eſt, de cujus civitatis peſte ab auſtrina tempeſtate orta agitur. Contagium in veſtibus nullum eſſe, cum tot mortales veſtimenta peſte demortuorum transferant, & purgent, neque mali quidquam patiantur: ſed etiam de induſtria experimento facto ejuſmodi veſtes non nocuiſſe. In eadem domo aliquos homines a peſte exſtingui, reliquos nihil pati. Non verum eſſe, virgines ſacras a peſte immunes manſiſſe, fuiſſe quæ cum buboni-

bubonibus perierint. Cum in noſodochium, cui noſter præfuit, ſex vel ſeptem peſte infectæ feminæ aditum inveniſſent, eas quidem noſter exturbavit de ædibus, unicus tamen homo infectus eſt. *Quarantanam* inutilem eſſe, & videri boni quid facere, quando aliunde peſtis declinat.

Ej. *diſeſa intorno al ſputo di ſangue* Firenz. 1596. 4. Pl.

Bartolom. Hidalgo *de* Aguero *antidotarium* 1584. & 1604. fol. cum *vera chirurgia* prodiit C. de V.

Joachim Baudis *Apothekertax u. Ordnung aller Arzneyen der Apotheker in der Statt Ligniz* Francof. Viadr. 1584. 4. Tr.

Michael v. Glaubitz *zwo Haustafeln für reiche und arme wider die fürſtehende Peſtilenz* Mayntz 1584. Riv.

§. CCCLXXXII. Julius Cæsar Claudinus.

Bononienſis, cujus magna ſuo ævo fama fuit.

Ej. *de ingreſſu ad infernos* L. II. *In quibus medici munus ſ. per ſe curet ſ. cum aliis conſultet, delineatum continetur. Acc. appendix de remediis generoſioribus* Bonon. 1612. 4.*. 1628. 4. L. 1663. 4. L. Baſil. 1616. 8. & 1617. 8. 1641. 8. L. Venet. 1690. 4. Boehm. & *de catarrho, de criſibus, & diebus criticis.* Celebre opus, neque perinde inutile, ut plerique ejus ævi libri ſolebant. In L. I. agitur de conſultatione medica, de adgnoſcendo morbo, de eruenda indicatione; Galenica quidem omnia, nimiumque generalia. In L. II. ad auxilia tranſit, & in S. I. ad evacuationes chirurgicas. In venæ ſectione copioſus, in univerſali plethora venam ſecat quam remotiſſimam. In cacochymia per venam oppoſiti lateris, ſed ejusdem artus, ſanguinem mittit. Quando materies jam fixam ſedem tenet, venam ſecat ex proximo, ut ſaphenam, vel iſchiadicam, ſi in renibus, aut in genitalibus partibus malum ſederit: contra venas ſuperiores, quando morbus in ſuperiori aliqua corporis parte conſtitit. Salvatellæ ſectionem in febribus chronicis & continuis defendit. Malleolos ſcarifat, ſi materies morbi tenuior fuerit. S. II. pharmaceutica eſt, de medicamentis ſecundum indicationes. Videtur mihi inſignes doſes præſcribere. Helleborum nigrum laudat; braſſica marina negat ſe uti, quam nunquam profuiſſe viderit. S. III. diætetica eſt.

In *app. de remediis generoſioribus* ſalſamparillam ad diſſolvendos oſſium tophos laudat, & guaiaco præfert. De balneis & embrochis fuſe. Ex auro & argento præparata medicamenta eodem modo uſurpanda eſſe, quo ferrum, conſilium eſt viri, quod vix probes. Saponariam laudat & juniperi lignum. Guaiacum unicam veram venereæ luis eſſe antidotum, & manifeſta qualitate agere. Plurimum tamen etiam hic ab auctoritatibus pendet, neque facile a Galeno diſcedit.

Codex *de ingreſſu* &c. eſt in B. R. Par. n. 6858.

EJ. *paradoxa medica, ſ. tr. de natura & uſu thermarum, lutorum, ſtuffarum, guaiaci, ſaſſafras, ſaſſaparillæ* &c. in Coll. JOSEPHI LAUTERBACH Frf. 16̮5. 4. L. 1660. 4. L. Putes eſſe idem quod appendix prioris operis.

EJ. *de gonagra & podagra conſilium.* In eadem LAUTERBACHII collectione Francof. 1605. 4. L.

EJ. *conſultationum & reſponſionum tomus* Venet. 1606. fol. L. 1611. fol. TR. 1646. 4. ID. Francof. 1607. 8. L.

EJ. *de catarrho tr.* Bonon. 1612. f. L. Venet. 1690, 4. BOEHM.

EJ. *de criſibus & diebus criticis* Bonon. 1612. fol. 1628. 4. L. Baſil. 1620. 8. L. Venet. 1690. 4. BOEHM.

EJ. *Empirica rationalis* ll. VI. *abſoluta, in duo volumina diviſa, in quorum* I. *univerſi corporis humani affectus penes totum & partem, altero penes ſpeciem, individuum, ætates, cauſas* &c. Bonon. 1653. fol. 2. vol. FALC. Olim FRANCISCUS filius ad prelum paraverat, edidit J. C. CLAUDINUS junior.

§. CCCLXXXIII. VARII.

ANTONII ALVAREZ prof. Complutani & Pinciani, *Epiſtolarum & conſiliorum medicinalium* P. I. Neapoli 1585. 4. *. Scopus videtur fuiſſe, SALVIUM SCLANUM perſequi, qui contra DONATUM A. ab ALTOMARI ſcripſerat. In primis 13 epiſtolis SALVIANAS locorum Hippocraticorum expoſitiones rejicit. De venæ ſectione tum VESALIO ſentit, ut GALENUM veneretur, veritatem magis. Conſilia aliqua ad ſtuporem poſt apoplexiam ſuperſtitem. Aquas medicatas Hiſpanicas commendat. Cum NERIO NERI Florentino, certat de ſanguinis per ſedis venas emiſſione, de cauterio occipiti admoto. IDEM contra objectiones noſtri ſe tuebatur: trifidum vulnus hirudinis non ignoravit, & conſenſum venarum ſedis cum hepaticis. Conſilia alia ad podagram, menſium obſtructionem. Propria demum defenſio D. ab ALTOMARI adverſus SCLANUM.

ANDREAS VASQUEZ *de la melancolia, en la quel ſe trata de la naturaleça deſta enfermidad, de ſus cauſas y ſymptomos* Hiſpali 1583. 8. C. de V.

PETRO BAEZA *commentaria medica* Madrit. 1585. C. de V.

GIUS. di ROSSI *diſcorſi ſopra gli anni climatterici* Romæ 1585. 4. FALC.

CLAUDII ALBERII (AUBERY) Triumcuriani, *de concordia medicorum diſputatio exoterica* Bernæ 1585. 8. B. B. Apologia ſcholæ Paracelſicæ. Laudat ſignaturas tum in parte affecta, tum in remedio, exemplo hyperici rubro ſucco pleni, & ad hæmorrhagias proficui. Salem abdomen obſidere, ab eo mala abdominis oriri, ſulphur in pectore dominari, idem ejus morbis mederi. Sic mercurium capitis malis. Cætera non indoctus homo.

J. JUVENIS GALENI *de theriaca ad* PISONEM *libellum* edidit, & addidit *epiſtolam*

lam complectentem medicamenta bezoardica, quorum uſus a peſte præſervat Antwerp. 1585. 16. *.

J. LOPEZ de Tudela *de materie medica ad tirones* Pompejopoli 1585. fol. Hiſpali 1589. fol. C. de V.

JACOBI SCHENK *tractationum phyſicarum & medicarum libri* VII. Francofurti 1585. 12. De medicamentorum facultatibus, de purgantium in febribus uſu.

AGOSTINO BUCCI *modo di cognoſcere e diſtinguere gl' influſſi peſtilenti* 1585. 8. FALC.

JAC. SAUTER *Bericht von Leibesgebrechen* Paſſau 1585. 8. TR.

JACQUES GUILLEMEAU *tr. des maladies de l'œil* Paris 1585. 8. BUR. Rouen 1649. fol. *. Belgice, vertente J. VERBRUGGE Amſterdam 1678. 8. *. Germanice, vertente M. SCHURIG Dresden 1706. 8. *. 1710. 8. Veteres ſequitur, in re medicamentaria plurimus.

EJ. *de la groſſeſſe & de l'accouchement des femmes* Paris 1598. f. *. 1620. 8. *. Habet etiam morbos graviditatis & puerperii, infantis, muliebres demum quoſcunque.

Porro edidit parvum libellum *ſur les abus qui ſe commettent ſur les procédures de l'impuiſſance de l'homme & des femmes.* Contra congreſſum. Nihil demonſtrare, ſi amor & cupido abfuerint, neque ſemper ad venerem paratum eſſe, qui cætera ſanus ſit. Venerem non eſſe de eſſentia matrimonii.

L. B. *the difference between the ancient phyſic firſt taugth by the godly forfathers and the latter phyſick proceding from the idolaters* London 1585. 8. AMES.

ANTONIO BARTHOLINO *conſiderazioni ſopra l'olio di ſcorpioni del Matthioli* Mantova 1585. 4.

CORNELII PLEYER *examen tractatus* G. A. SCRIBONII *contra uromantas impoſtores* Baſil. 1585. 8. Erford 1623. 8.

ELIAS ANHARD *conſilium podagricum* Ingolſtatt 1585. 8. L.

VALENTIN ESPICH *de melancholia* Witreb. 1585. 4. RIV.

FRANCISCI FABRI *theſes de dyſpnœa vulgari ejuſque gradibus* Witteb. 1585. 4.

PETRI HENER *de phthoe* Tubing. 1585. 4.

JANUS FERSCHIUS *de convulſione* Baſil. 1585. 4.

ARN. FREITAG *de palpitatione cordis* Baſil. 1585. 4. RIV.

ANDR. SCHWENZER *de catarrho* Baſil. 1583. 4.

HENR. FABRICIUS *de lue peſtifera* Baſil. 1585. 4.

JOH. HUGUET & ANT. CAPLUANUS (de CAPPE) *E. febribus intermittentibus continuæ periculoſiores* Pariſ. 1585.

OLIV.

Oliv. de Violaines & Ægid. Girard *Non E. ab hepate affecto omnis icterus* Paris 1585.

J. Liebault & Nic. Jabot *E. pueri morboſiſſimi* ib. 1585.

J. Rochon & Ægid. Girard *E. purgationi & venæ ſectioni in dyſenteria locus* Pariſ. 1585.

§. CCCLXXXIV. J. Zechius.

Bononienſis, civis Romanus, archiater pontificius.

Ej. *in primam ſectionem aphoriſmorum* Hippocratis *dilucidiſſimæ lectiones. Acc. tractatus quatuor de ſanguinis miſſione, de purgatione, de criticis diebus, ac de morbo gallico, a* Scipione *de* Mercuriis *ex ore auctoris excepti, cum ejuſd. ſcholiis in ſingulas lectiones* T. I. Bonon. 1586. 4. L. 1629. 4. Non legi. In l. *de lue gallica* ſcribit, citante Astrucio, non cedere decoctis, ſupereſſe ut ad hydrargyrum deveniatur. Suffumigia primo loco proponit, tum inunctiones & pulveres præcipitatos, ſed eos valde periculoſos vocat, & medicos hortatur, ne venenato præſidio uti velint.

Ej. *de ratione curandi præſertim febres ex putri ortas humore, a medicis hactenus in urbe ſervata, diſputatio* Rom. 1596. 4. L.

Ej. *conſultationes medicinales, in quibus univerſa praxis medica exacte pertractatur,* Andromachi Zecchii *opera in lucem editæ* Rom. 1601. 4. *. Venet. 1617. 4. L. Francof. 1650. 8. *. Spiſſum opus, conſultationes 101, ſæpe cum plena morbi hiſtoria, ut etiam alia auctori viſa ſubinde interſpergantur. Ecce ſpecimina aliqua. In capitis deſtillatione, & purulento ſputo, jubet caput inurere, non in ſutura coronali, ut vulgo fiat, ex qua uſtione phrenitidem funeſtam naſci viderit, ambuſta, ut videtur, dura cerebri membrana, neque ſe probare, ut chirurgi ſoleant, primam laminam oſſis ferro amburere. Vidiſſe ſe pulmonem undique adhæreſcere. In ulcere pulmonis medicamenta alvum ducentia ſuſpecta videri; ſua remedia commendat, primum emulſionem, etiam ex nucleis pineis, ſed carnibus corruptam; alterum lac coctum cum urticæ ſemine & cinnamomo; tertium, cui multum tribuit, potiſſimum ob opium valet atque hyoſcyamum. In epilepſia cauterium admovet, primam inter & ſecundam vertebram. In ulcere veſicæ vomitum ciet, lac injicit cum mollientibus. Exemplum cardinalis, cui, cum oedematoſa crura ſcarifaſſet, aquæ bene multum effluxit, ſed funeſto eventu, ut gangræna ſuperveniret. In quotidiana ex febre putrida diuturna ſuperſtite (quod ſæpe fit) mirifica quæque imperat, ſaſſafras, cinnamomum, aloën, guaiacum dat. Contra pollutiones laudat ſuum medicamentum, miſtum ex lactucæ ſemine & viciſſim rutæ, cum mentha & iridis radice. Ad partes genitales confirmandas unguentum illinere jubet, quod euphorbium recipit. In putrida febre omnino ſanguinem mittit; ſed urinam præterea ciet, inungit ex Aetio cum nitro (quod Aetio natrum erat, cum oleis in ſaponem abiturum), dat theriacam.

Ej.

Ej. *de pulſibus brevis methodus*, compendium eſt ex Galeno.

Ej. *de urinis brevis & pulcherrima methodus.* Tum *de laterali dolore cum febre putrida conſilium* Herculis Zecchii *opera editum* Bonon. 1613. 4.

Libellum de Porrettanis aquis in phyſicis dicemus.

§. CCCLXXXV. Scipio *de* Mercuriis (Mercurio)

Romanus, Arantii diſcipulus, peregrinator, ad magnum ſenium pervenit, & in prædio prope Peſchieram ad lacum Verbanum ſe recepit.

Ej. *commare o raccoglitrice* ſæpe edita, etiam Milan 1618. 8. *. Venet. 1621. 4. Tr. Veron. 1642. 4. Tr. 1652. 4. *. Germanice, Lipſ. 1652. 4. Witteberg. 1671. 4. *. vertente & augente God. Welschio. Multum ratiociniorum & fuſa dictio. Morbos dicit feminarum gravidarum, parturientium, puerperarum, & infantum.

Ej. *degli errori populari d'Italia* Venet. 1603. 4. Rast. Padova 1645. 4. *. Senis facundum & verboſum opus. L. I. medicam artem in univerſum defendit: credulus miraculis. L. II. Pro medicis apologia. Honores nonnullis medicis tributi. Medicum debere omnes pene ſcientias tenere. Judæis artem medicam non debere permitti. L. III. de erroribus ægrotorum. Bovii antimonium & herculem non omnia mala curare. Mercurialem & Capivaccium gravidam tanquam ægrotam curaſſe. L. IV. Contra agyrtas. Coquum neſcio quem unguento ad ſcabiem multum nummorum confeciſſe. Medicum gallum unico remedio caruncula curaſſe, magno ſuo cum fœnore. Agyrta tamen noluit experimentum in ſe ipſo facere, & mercurium ſublimatum deglutire, aut a vipera morderi. De abuſu ſpiritus vini, fontanellarum; malo loco inuri, male tractari, in gangrænam verti. L. V. Errores prægnantium & parturientium. Zingibere & calidis Venetos abuti. Nimium & indigeſtum cibum puerperis indulgeri. L. VI. Errores obſtericum, nutricum, eorum qui puerorum curam gerunt. Florentiæ puero continuo, uti natus eſt, nucham aduri, ad epilepſiam avertendam. L. VII. errores in ſex rebus non naturalibus. De producenda vita. Pagi, in quibus frequentes ſenes nonagenarii vivunt. Aerem in Monſelice inſalubrem eſſe, quo in loco noſter, more italorum, conductus fuit, ut medicinam faceret. Inſalubris aer Piſcariæ. Num bis quam ſemel cibum præſtet ſumere. Contra acetaria. Non debere, qui peregrinatur, aliis in regionibus patrias conſuetudines tenaciter obſervare.

§. CCCLXXXVI. Rodericus a Fonseca.

Luſitanus, Profeſſor Piſanus.

Ej. *in* Hippocratis *legem commentarius, quo perfecti medici natura explicatur* Rom. 1586. 4. L.

Ej.

EJ. *de calculorum remediis, qui in renibus & veſica gignuntur* Rom. 1586. 4. *. Aquas pluſculas medicatas laudat, Tettuccianas, Piſanas, Porrettanas.

EJ. *de venenis & eorum curatione* Rom. 1587. 4. L.

EJ. *in ſeptem aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *libros commentaria, eo ordine contexta, quo Doctoratus puncta exponi conſueverunt* Venet. 1595. 4. TR. 1608. 4. L. 1621. 4. L. Patav. 1678. 4. des TOURN.

EJ. *opuſculum quo adoleſcentes ad medicinam facile capeſſendam inſtruuntur, juxta normam in punctis tentativis pro Doctoratu recitandis uſitatam. Add. conſultationes aliquot, & modus demonſtratur, curandi capitis vulnera ſine apertione per* APPARITII *oleum ſecretum unicum* Florent. 1596. 4. L. TR.

EJ. *in* HIPP. *prognoſtica commentarii* Patav. 1597. 4. L.

EJ. *de tuenda valetudine & producenda vita* l. Florent. 1602. 4. L. Francof. 1603. 8. TREW. *Italice del conſervar la ſanità,* vertente POLITIANO MANCINO Firenze 1603. 4. *. De cibo & potu. Luſitanos non ante annum decimum quartum pueris vinum indulgere. Periit, qui durorum ovorum copiam ingeſſerat. Periit, qui in compoſitione Thapſiam loco Caſſiæ acceperat. Catarrhos vitari ſitu, dum dormitur, plano. Turcas opio deſtitutos debilitari. Ut pavimento frigida adſperſo nudis pedibus incedens, princeps alvi libertatem recuperaverit. COSMUM & FERDINANDUM M. Duces Piſis ſalubritatem reddidiſſe, aquis ſtagnantibus averſis. Romæ coriarios ſolos in peſte tutos manſiſſe. CARANESII medici Hiſpani conſilium pro podagra curanda.

EJ. *de hominis excrementis l.* Piſis 1613. 4. *. Præſagia & ſignificationes ex fæcibus. Lumbrici. Vomitus. Urina. Medica efficacia ſtercoris, urinæ. Sudor. Nihil ſe mali paſſum, cum in febre acuta totis 13 diebus ſudore maderet frigido. Reliqua excrementa, aurium etiam ſordes. Ex veteribus pleraque.

EJ. *conſultationes medicæ, ſingularibus remediis refertæ, etiam ex nova medicina deſumtis. Acc. de ratione conſultandi compendium, & de Plica Polonica conſultatio* Venet. 1618. f. L. 1619. fol. L 1620. f. L. 1622. f. L. 1628. f L. Frf. 1625. 8. TR.

EJ. *de febrium acutarum & peſtilentium remediis diæteticis, pharmaceuticis & chirurgicis* Venet. 1621. 4.

IDEM LEONH. JACCHINI *methodum curandarum febrium* edidit, & addidit, *quæ ad operis abſolutionem deſiderabantur* Baſil. 1625 8. L.

EJ. *de morbis virginum qui intra clauſuram curari nequeunt* L. abſque anno.

§. CCCLXXXVII. G. BERTINUS.

GEORGIUS BERTINUS Campanus.

EJ. *medicina* L. XX. *abſoluta, in qua mutuus Græcorum & Arabum conſenſus; medicinæ adverſus Paracelſum defenſio, vera animadverſionum* ARGENTERII *in* HIPPOCRATEM

CRATEM *&* GALENUM *refutatio, dilucida controverſiarum & difficilium locorum explicatio,* &c. Baſil. 1587. f. B.B. PARACELSUM utique, ſed ex hypotheſi impugnat, proprias adnotationes nuſquam profert, ſyſtema totum medicinæ hoc opere complectitur. Poſt phyſiologiam libro VIII. & IX. de cibo & potu agit, etiam per ſingulas partes, vinum, olera, fructus &c. L. X. generalia de morbis ex GALENO. L. XI. de febre. L. XII. morborum a capite ad calcem cenſus & deſcriptio. L. XIII. morbi partium externarum, tumores. L. XIV. ſymptomata. L. XV. prognoſtica. L. XVI. pulſus. L. XVII. urina. L. XVIII. medicamenta ſimplicia ex tribus regnis. L. XIX. compoſita, eorum componendorum cauſa, formulæ pharmacopoliorum, julepi, ſirupi &c. L. XX. morborum curatio.

EJ. *de conſultationibus medicorum & methodica febrium curatione commentarius* Baſil. 1586. 8. L.

§. CCCLXXXVIII. VARII.

JOHANNIS le BON *therapia puerperarum*, in *gynæciis* Baſil. 1587. 4. *. & in SPACHIANIS, & Francof. 1589. 12. B. B. Genev. 1635. 4. Pariſ. 1661. Morbi gravidarum, puerperarum, inmenſa vis formularum.

SIMONIS a TOVAR *de compoſitorum medicamentorum examine vera methodus, qua medicamentorum omnium temperamenta ad unguem examinari, ac propoſitæ temperaturæ medicamenta componi facillime queant* Antwerp. 1586. 4. L.

EJ. *Hiſpalenſium pharmacopoliorum recognitio* Hiſpali 1587. 4. L. Haag. 1640. 16. *. In L. I. pondera Hiſpaniæ cum Romanis comparata. In L. II. purgantium medicamentorum præparatio, deque accurata eorum, quam deſiderat, tritura. L. III. Examen medicamentorum compoſitorum. Sirupi aliqui, electaria, pilulæ, olea, emplaſtra.

CAMILLUS SQUARCIALUPI Plumbinenſis, citatus p. 156. EJ. *opuſculorum pars* Puſclavii in Rhætia 1586. f., ut legi, prodiit & 1587. 8. *. Contra PLUTARCHUM negat, quinque amygdalas amaras ſumtas ebrietatem arcere. In hunc noſtri luſum vehementer SIMON SIMONIUS ſcripſerat. Hic noſter cauſam ſuam tuetur. Amygdalas etiam amaras dulci oleo plenas eſſe. Ut cauſtica medicamenta cuti admota operentur. Contra SIMONIUM, utique poſſe ſanguinem in vivo homine putreſcere. De nova SIMONII expectoratione citra tuſſim, ſex nempe libris puris, quas in dies polonus nobilis citra tuſſim exſcreaverit. Negat noſter, potuiſſe abſque tuſſi exſcreari. Cum *expectoratio* ceſſaret, æger ſuffocatus eſt.

HENRICUS a BRA Doccumanus Friſius, Campis & in patria medicinam fecit.

EJ. *medicamentorum ſimplicium & facile parabilium ad calculum enumeratio & quomodo iis utendum ſit brevis inſtitutio* Franeker 1589. 8. L. 1591. 8. *. Brevis libellus.

libellus. Catalogus alphabeticus ex veteribus, ſed etiam ex nuperis. Veriora miſta aliis manifeſto falſis, nullum judicium adhibitum, neque ſelectus.

Ej. *medicamentorum ſimplicium & facile parabilium ad icterum & hydropem catalogus & quomodo iis utendum* Leid. 1590. 8. L. 1597. 8. L.

Ej. *de curandis venenis per medicamenta ſimplicia & facile parabilia* L. II. Arnheim 1603. 8. L. Leeuwaard 1616. 8. L.

Ej. *medicamentorum facile parabilium adverſus peſtilentiam catalogus* Arnheim 1605. 8. L. Leeuwaarden 1616. 8. L.

Ej. *catalogus medicamentorum ſimplicium & facile parabilium adverſus epilepſiam, & quomodo iis utendum ſit, brevis inſtitutio* Arnheim 1693. 8. L. Leeuwaarden 1616. 8. L.

Ej. *epiſtola de nova morbo Friſiis & Weſtphalis peculiari de Varen* in Petri Foresti L. XIX. Leid. 1591. 8. *. cum Heurnii de eodem morbo epiſtola. Vagi dolores erant per omnia membra, ſed potiſſimum per dorſum & lumbos decurrentes, cum alvo adſtricta, ſubinde etiam cum vermibus in lotio. Purgantia noſter dat, theriacam, ariſtolochiam, lumbricos terreſtres.

Salustii Salviani Romani, viri docti, *de calore naturali acquiſititio & febrili* L. II. *cum expoſitione* XIV. & XV. *aphoriſmi* Libri I. & L. II. *de concoctione ubi exponuntur aphoriſmi* XXI. & XXIV. libri I. Rom. 1586. 8 Tr.

Ej *de urinarum differentiis, cauſis & judiciis* l. Rom. 1587. 8. Tr.

Ej. *variarum lectionum de re medica* L. III. Rom. 1588. 8. Tr.

Nicius laudat, & multa contra vulgarem opinionem docuiſſe teſtatur.

Baccii Baldinii *in l.* Hipp. *de aere aquis & locis comm.* Ej. *tractatus de cucumeribus* Florent. 1586. 4. Tr.

Damiani Laphanchini *in Hippocratis aphoriſmos dialogus* Venet. 1586. 4. L.

Cæsar Ottinellus *de curanda porrigine* Rom. 1586. 8. Falc.

Francisci Capoccii *artis medicæ praxeos de morbis mulierum l.* Vicetiæ 1586, 4. Richt.

Richardi Valcherii *de arthritide & de variolis* l. II. Venet. 1586. 4. Gunz.

Hieronymi Sacchetti *de podagricis & arthriticis morbis retractationes* Brix. 1586. 4. Boehm. Tr. Linden habet editionem anni 1580. 8.

Epiſtola eſt in ciſta Hornungi.

Vidus Vidus *junior*, ſenioris *de curatione generatim Partis ſecundæ ſectionem ſecundam* recognovit, edidit, Venet. 1586. 4.

Idem *Tomum V. de curatione membratim undecim libris pertractavit* (quos Vidus ſenior morte præventus non perfecerat) Florent. 1594. f. 1611. f. L. Frf. 1596. f. L.

GUILLELMI ROMANI *de modo ſenſationis & depravato ſenſu tactus: h. e. de dolore, ejus vera cauſa & ſedatione* Baſil. 1590. 4. RIV.

EJ. *de convulſione* Lipſ. 1590. 4. RIV.

MICHAEL WILLEBROCH *de aſthmate* Baſil. 1586. 4. RIV.

J. JAC. SCHITLER περι της κωλικης διαθεσεως παρασκευη ιατρικη Baſil. 1586. 4. RIV. diverſum enim puto a JOHANNE p. 186.

SAMUEL LE IAY *de dyſenteria* Baſil. 1586. 4. RIV.

CONRAD MINDER *de ſideratione ſ. apoplexia* Baſil. 1586. 4. RIV.

JACOBUS GRÆGORI TUXANIUS *de phthiſi* Baſil. 1586. 4. preſide STUPANO.

J. LUD. HAFENREUTER profeſſor Argentoratenſis, *de arte medica oratio* Frf. 1586. 4. L.

EJ. *de iis, quæ in principio artis medicæ a Galeno tractantur* Argent. 1586. 4. LIND.

EJ. *tr. de epilepſia* ib. 1586. 4. L.

EJ. *pharetra ſagittifera & vexillum Raphaeliticum* Tubing. 1611. 4. L.

J. VARISMANI *de rabidi canis morſu & de hydrophobia* Regiomont. 1586. 8. L.

EJ. erat, eodem nomine certe cum, *de inflammatione* &c. diſſ. Baſil. 1593. PL.

J. HARTMAN BEYER *de lactis ejuſque partium natura & viribus diſputatio* Tubing. 1586 4. L.

EJ. *de morbis formæ & totius ſubſtanſtiæ* ib.

Cum *operibus* LUDOVICI MERCATI ejus *encomium* dedit.

Edidit VALESCI de TARANTA compendium.

MARCI MYRON & SIM. PIETRE *ſuntne morborum omnium ſubjectum cauſæ & ſigna* Pariſ. 1586.

LUDOV. COCHIN & ANT. CAPLUANUS *E. apoſtaſis omnis ab humorum vitio* Pariſ. 1586.

GUIL. ROBINEAU & J. GROUST *Non ergo in calculi curatione catharticis miſcenda diuretica* Pariſ 1586.

GERARD DENIZOT & NIC. JABOT *E. vere mania melancholia & phrenitis facilius ut fiunt, ita & curantur* Pariſ. 1586.

PETR COLLIER & ANT. CAPLUANUS *E. pulſus quam urina febrium certior index* Pariſ. 1586.

CL. FAUVELET & ARNULPH de l'ISLE *ſuntne hereditarii morbi curabiles?* ib. 1586.

LUD. DREUX & SIM. PIETRE *Non E. curabilis Elephantiaſis* ib. 1586.

SIM.

SIM. PIETRE & SIM. PIETRE *E. prægnantibus utilior phlebotomia catharſi* Pariſ. 1586.

J. HUGUET & PETR. MARIE *E. præſtat ſenſuum officia eſſe intermiſſa quam continua* Pariſ. 1586.

§. CCCLXXXIX. VARII. AD 1585.

J. B. ZAPATA *ſecreti varii di medicina, chirurgia, raccolti da* GIOSEPPE SCIENTIA *chirurgico ſuo diſcipulo* Rom. 1586. 8. FALC. Venet. 1586. 8. 1595. 8. THOM. 1602. 12. 1618. 8. HEIST. Venet. 1611. 8. L. 1677. 12. *. Latine Ulm 1696. 8. FALC. Germanice titulo *Schlüſſel der Arzney* Lipſ. 1685. 8. HIPPOLYTI SURIANI diſcipulus, chemicus & agyrta, arcanorum ſuorum laudator, hactenus aliis agyrtis honeſtior, quod ſua arcana aperuit. Aquam vitæ cum ſaccharo dat pro auro potabili. Vires aliquæ medicamentorum ſimplicium minus notæ, ut radicis gladioli adverſus ſcrofulas, ſacchari roſati ad vermes, decocti ſaponariæ adverſus luem veneream, easdem vires eſſe gentianæ cruciatæ, ſpatulam fætidam alvum ducere. Oxymel aſari emeticum. Oleo vitrioli ipſe in ardentiſſima febre reſtitutus fuit. Fuſe de mechoacanna. Aurum potabile; furnus philoſophicus.

JEAN SUAU *tr. de la doctrine de la peſte & de la coqueluche* Paris 1586. 8. FALC.

RAOUL de MONVERT *le tréſor des fleurs & ſecrets de médecine* Lion 1586. 16. RAST.

Diſcours pour conſerver & augmenter la mémoire Lion 1586. 16.

MATTHÆI SEBIZ *Bericht, Rath, und Hülf wider die peſtilenziſche Krankheit* Augſpurg 1586. 8. TR.

B. SCHWALB *gründlicher Unterricht von dem Verhalten in Sterbenslaüften* Neyſſ. 1586. 4. HUTH.

EJ. *Ordnung der præſervation u. curation der Peſtilenz* Prag. 1598. 4. TREW. 1585. 4. TR.

BARTHOL. SCULTETI (SCHULZE) *tabula phyſica, aſtronomica & medica de peſtilitate aus* PARACELSI *Büchern* Görliz 1586. forma patente. TR.

EJUSD. *ſynopſis univerſæ medicinæ* diſſ. XII. Lipſ. 1601. 8. TR.

EJUSD. *conſilium medicum pro curanda valetudine acc* DIOCLIS *epiſtola prophylactica paucis ſcholiis exarata* Witteb. 1606. 12. RIV.

Paſſauiſcher Arzt u. Apothekerordnung reformation Paſſau 1586 4. TR.

FEL. COSTA *diſcorſi ſopra le compoſitioni de gli antidoti e medicamenti, che piu coſtumano di darſi per bocca, con la dichiaratione d'alcuni ſuccedanei: nel fine una lettere medicinale del* G. *Batt.* CAVALLARA Mantova 1586. 4. TR.

§. CCCXC. VARII. AD. A. 1587.

MATTHÆI MARTINI medici Islebienſis, *de febre peſtilenti diſſ.* Baſil. 1587. 4. RIV.

EJ. *Bedenken zur Præſervation u. Curation der peſtilenziſchen Seuche dienlich* Eisleben 1611. 4. TR. Nonne idem l. eſt *das peſtilenziſche Regiment* BOEHM.

EJ. *de febre epidemica* Isleb. 1616. 4.

EJ. *de ſcorbuto commentatio* Witteb. 1624. 8. *. cum SENNERTO & aliis. Multa ex EUGALENO ſumſit, quem pro oraculo habet. Symptomatibus addit tumorem oculorum, caliginem, ulcera, furunculum, dolores varios, cum pulſu parvo & inæquali. Cum febribus intermittentibus ſcorbutum fere componi.

EJ. *von der Fiebern, u. Bruſtkrankheiten Natur und Eigenſchaft* Halle. 1625. HEIST.

EJ. *de morbis meſenterii abſtruſioribus, in ſcholis medicorum hactenus fere prætermiſſis. Item affectionum hypochondriacarum hiſtoria & curatio* Hall. 1625. 8. L. Lipſ. 1630. 8. L.

EJ. *armer kranken Rath oder Arzneybuch für den armen gemeinen Mann* Leipz. 1684. 8. Francf. 1676. 8. LEHM.

ANTONII ANGUISOLÆ *compendium ſimplicium & compoſitorum medicamentorum* Placent. 1586. 8. SMITH.

EJ. *conſilium de hæmorrhoidibus* in LAUTERBACHIANIS Francf. 1605. 4 L.

J. KHUENII *Zodiaci medicinæ ſ. materiæ medicæ* L. I. Colon. 1587. 8. WILLER 1588. 8. TR.

CASPAR SCHWENKFELD *theſaurus pharmaceuticus, medicamentorum omnium fere facultates & præparationes continens, ex probatiſſimis auctoribus collectas.* Acc. G. RONDELET tr. *de ſuccedaneis* Baſil. 1587. 8. TR.

EJ. *Lebensbeſchreibung u. Abſchied* 1697. 8. B. BUN.

GABRIEL BEATUS; EJ. *de morbo gallico* MS. ASTRUCIO dicitur.

GABRIEL MINUTIUS Ruthenus. EJ. *morbi gallos infeſtantis curatio & ſancta medicina* Lion 1587. 12. De bellis ait civilibus non de morbo ASTRUC.

FRANC. THOMASIUS *de peſte* Rom. 1587. 8. TR.

EJ. *dignitates aphoriſticæ in re medica* Rom. 1589. 12. TR.

J. BAPT. MINADOUS *de ratione mittendi ſanguinis in febribus* Venet. 1587. 4. L.

HIERONYMO MEROLA *Republica ſacada del cuerpo umano dos libros.* In libro poſteriori quæritur *utrum ſit potiori loco habenda medica ars an legalis facultas* Barcinone 1587. 8. C. de V. 1595. 8. ID.

MARCO

MARCO ANTONIO FLORIO *della natura de mali epidemici e modo di curargli* Ferrara 1587. 8. FALC.

WALTH. CARY's *farewel to phyſik* Lond. 1587. 8. OSB.

EJ. *hammer of the ſtone* Lond 1587. AMES.

Hiſtoire d'une fille qui ne boit ni ne dort & ne jette aucun excrément Francf. 1587. 8. d'ETR.

CESAR AUGENVILLE tr. *contre la maladie contagieuſe de la peſte* Paris 1587. 16. CARRER.

BARTHOL. WALTHER *vita* WOLFGANGI MEURER Lipſ. 1587. 4. BOEHM.

GEORGII LIEBLER *oratio funebris de vita, moribus & ſtudiis* JAC. SCHEGKII Tubing. 1587.

PASCAL ROLLIN *hiſtoire memorable d'une fille d'Anjou, laquelle a été quatre ans ſans uſer d'aucune nourriture, que d'un peu d'eau commune* Paris 1587. 12. PORTAL.

SIM. PIETRE & J. *de* RENOU *E. homo omnium animalium morboſiſſimum* ib. 1587.

HENR. BLACVOD & J. DEBONNAIRE *E. piſces febricitantibus carnibus ſalubriores* Pariſ. 1587.

JULIANI PERE' & PETR. PIJART *E. nuptarum quam virginum morbi periculoſiores* Pariſ. 1587.

NIC. MARCHANT & ANDRE' MELE *E. morbi capitis quam thoracis periculoſiores* ib. 1587.

GERMAN. COURTIN & PHIL. GRESLET *E. ſaluti apoplexiæ phlebotomia* Pariſ. 1587.

J. GROUST & P. PIJART *E. in hepatitide ut phlebotomia, ſic catharticum tutum* ib. 1587.

ANDRE' *de* CAPPE & GUIL. FOURNIER *E. ſanitatis optimum præſidium diæta* ib. 1587.

Aliqua de SIMONE PIETRE medico Pariſino hic addo, quem plurimi GUIDO PATINUS facit.

In *epiſtola* a. 1619. de venæ ſectione BRISSOTUM ſequitur.

In GOURMELENI opere chirurgico, & in comm. ad L. VI. PAULI DALECHAMPIANO, aliqua dicitur adjeciſſe.

Conſilia ejus ſex exſtant cum editione FERNELIANORUM *conſiliorum* a. 1597. 1619. editorum.

Elogium viri dedit MASSON P. II. & GOUIETUS.

§. CCCXCI.

§. CCCXCI. J. Heurnius.

Ultrajectinus, Profeſſor Leidenſis, Italos & Duretum audivit, celebris clinicus, & in dignoſcendis morbis perſpicax, Hippocrati addictiſſimus. Propria manu, raro exemplo, cadavera diſſecuit.

Ej. *oratio de medicinæ origine, Æſculapidum & Hippocratis ſtirpe ac ſcriptis* dicta 1584. alias 1589. 4. *. a morte demum auctoris a filio edita. Elogium ut exſpectes Hippocratis.

Ej. *praxis medicinæ nova ratio* L. III. Leid. 1587. 5. 1590. 4. Tr. 1599. 8. Tr. 1609. 4. *. Roterdam 1650. 8 Tr. Leid. 1690. 4. Methodicum opus, bono ordine ſcriptum, ſed ad veterum ſaporem, ut fere nimis in generalibus ſubſiſtat. L. I. eſt materies medica. Remediorum formulæ, cautiones, locus. Hic tamen ſe in peculiaria dimittit, in præparationes &c. In L. II. medicamenta recenſentur, ſecundum indicationes & ſcopum, quem ſibi medicus proponit. Libro tertio methodum tradit eruendi indicationes, ſatisfaciendi indicationibus. Superſtitioſa refutat. De conſultandi modo.

Ej. *Inſtitutiones medicinæ. Acc. modus ratioque ſtudendi eorum, qui medicinæ operam dicarunt* Leid. 1592. 8. Tr. 1609. 4. *. 1609 12. L. 1666. 12. L. auctius, Hanau 1593. 8. Tr. Compendium ad ſcholarum ſaporem omnium medicinæ partium.

Ej. *de morbis qui in ſingulis partibus capitis humani inſidere conſueverunt* Leid. 1594. 4. Tr. 1608 4. *. 1609 4 L. Plenius opus, in quo noſter auxilia fere omnium veterum conjungit, legerat enim & Galenum & Græcos, & Arabes; multum etiam Aureliano utitur, nimium a reliquis medicis neglecto. Obſervationes aliquas rariores interſpergit, & morborum hiſtorias proprias, inter illas veſiculas in ventriculo hominis pediculis plenas Maniacus homo, ut etiam convulſus perierit, memoria tamen fideliſſima pollebat, & integros, quos exaudiverat, ſermones repetebat.

Ej. *de l. morbis oculorum, aurium, naſi, dentium & oris a morte viri a filio* Othone *editus* Leid. 1602. 4. 1608. 4. *. Fere ex veteribus. Vitriolo magnas hæmorrhagias ſe compeſcuiſſe.

Ej. *de morbis pectoris l. poſt mortem auctoris a filio* Othone Heurnio *editus* Leid. 1602. 4 Pl. 1608. 4. *. Ejuſdem ſaporis. Anginas vidit funeſtas, in quibus nigri quid circa epiglottidem viſum, oeſophagus exeſus erat, & in alio ægro ipſæ venæ jugulares funeſto eventu eroſæ. Vidit & celebrem nuper morbum, qui compreſſa gula hominem fame conſumſit. Eſſe, ubi in cadavere inciſo nullum morbi prægreſſi indicium offendatur; id ſibi in phrenitico accidiſſe. Cor bubulo æquale, in ejus ſepto tres calculi.

Ejusd. *de febribus* liber Leid. 1598. 4. *. 1610. 4. Tr. Fuſum & Galenicum opus. Venam ſecabat in eodem latere.

Ej.

Ej. *de peſte l.* Leid. 1600. 4 *. Theriaca utitur & calidis antidotis, & ſudorem urget. Fotum bubonum valde commendat, ſic carbonum.

Ej. *de morbis ventriculi. Acc. oratio de medicinæ origine, Æſculapidum ac* HIPPOCRATIS *ſtirpe & ſcriptis. A morte auctoris filius* OTHO *edidit* Leid. 1608. 4.*.

Ej. *de graviſſimis morbis mulierum l. & de morbis novis & mirandis hiſtoria* Leid. 1607. 4. *Acc vita auctoris.* Morbi novi in epiſtola continentur ad H. a BRA, quæ cum FORESTO etiam prodiit. HEURNIUS nempe de morbo varen negat, veteribus dictum eſſe, & de morbis endemiis minuſque vulgaribus aliqua colligit.

Porro numeroſi exſtant HEURNII in HIPPOCRATIS varia opera commentarii. *In l. de natura humana* Leid. 1609. 4. *. Græcus textus cum verſione nova cumque paraphraſi.

Ej. *prolegomena & prognoſticorum* L. III. Leid. 1597. 4. *. 1609. 4. L., nempe in jusjurandum; de medico; de lege; de arte; de veteri medicina; de elegantia; præceptiones; de carnibus; de purgantibus medicamentis.

Ej. *in* HIPP. *de victu in morbis acutis comm.* Leid. 1609. 4. *.

Et *Aphoriſmi brevi enarratione fidaque interpretatione illuſtrati & hiſtoriis obſervationibus curationibus & remediis ſelectis* Leid. 1609. 4. *. 1609. 12. L. 1623. 12. L. Haag. 1664. 12. *. Jen. 1677. 12. L. 1690. 12.

Ej. *opera omnia* Leid. 1609. 4. * Lion 1658. fol. L. cum vita viri.

Ej. *de ſtudio medicinæ rite inſtituendo diſſ.* Amſterdam 1645. 12. L. Utrecht 1651. 12. Lion 1658. fol. 2. vol.

Ej. *notæ & obſervationes in* J. FERNELII *univerſam medicinam* in ed. FERNELII Utrecht 1656. 4. *.

Et *in* HIPPOCRATEM *de medicamentis purgantibus*, cum ANUTII FOESII HIPPOCRATE Genev. 1657. fol.

Ej. *diſp. de eryſipelate* Leid. 1596. 4. RIV.

Lego etiam Ej. *de morbis meſenterii & pancreatis l.* prodiiſſe Leid. 1599. 4.

§. CCCXCII. LUDOVICUS DURET.

Seguſianus Burgundus, medicus Pariſinus, Archiater gratioſus & locuples, magnus HIPPOCRATICÆ medicinæ cultor.

Ej. HIPPOCRATIS *Coacæ prænotiones interprete & enarrante* L. DURETO Pariſ. 1588. fol 1621. fol. 1658. fol. L. Argent. 1633. 8. L. Genev. 1665. fol. *. HIPPOCRATI adſcriptum opus Græce, cum interpretatione DURETI, deinde cum fuſiſſimis commentariis. In verſione ſua ſenſum, potius quam voces,

magni viri reddere ſuſcepit. Lectionem ex codicibus regiis emendavit. In commentariis ætiologia datur eventuum, ab HIPPOCRATE prædictorum; dubia mens divi ſenis eruitur; quæ ſibi adverſari videntur conciliantur. In ipſo textu paſſim multa ad conjecturam verique ſpeciem reformavit, non valde conſultis membranis. Ex GALENICA etiam hypotheſi, & ex quatuor humorum doctrina, multa profert infirma. In eodem ſemper latere venam ſecabat, nunquam in altero, niſi in ſumma plethora. Coacas prænotiones a GALENO paſſim repudiatas, ubique defendit, & certe præſidis eſſe familiæ ASCLEPIADUM conatur oſtendere. Commentarium ad ultimas 58 prognoſes, quem LUDOVICUS morte præventus non potuit addere, filius JOHANNES ſupplevit, qui etiam hoc opus edidit. Ex PETRI DROETII epiſtola conſtat, DURETUM a. 1570. in *Coacas* prælegiſſe, eum DROETIUM & una JACOTIUM audiviſſe, & iſtum, quæ a Præceptore didicerat, ſuis commentariis inmiſcuiſſe. Sed paſſim etiam video JACOTIUM adcuſari, quod DURETIANA pro ſuis ediderit.

EJ. *Adverſaria, ſ. Scholia in* JACOBI HOLLERII *l. de morbis internis* Pariſ. 1571. 8. L. Venet. 1572. 8. & in viri operibus Pariſ. 1611. 4. *. Genev. 1635. 4. *. Brevis commentarius, deinde adnotationes, ſæpe utiles, quod proprias adnotationes & morborum rariores hiſtorias contineant. Ita calculorum in corpore nuperam frequentiam accuſat. Calculus veſicæ felleæ, parum hactenus notus; diabetis non vulgaris morbi exempla. Cæterum HOLLERIANA ex collatione cum veteribus auget & dilatat.

EJ. *in Magni* HIPPOCRATIS *l. de humoribus purgandis & in* L. III. *de diæta acutorum commentarii, editi a* PETRO GIRARDET Pariſ. 1631. 8. *. Commentarii paraphraſtici, cum aliorum locorum ex veteribus ſelectorum comparatione.

§. CCCXCIII. EUSTACHIUS RUDIUS.

Bellunenſis, Profeſſor Patavinus. EJ. *l. de uſu totius corporis humani* Venet. 1588. 4. L.

EJ. *ars medica, ſ. de humani corporis adfectibus dignoſcendis. Liber I. De capitis, cervicis thoracisque vitiis* Venet. 1590. fol. *. 1592. f. L. 1608. fol. TR. Verboſiſſimus ſcriptor & inutilis in ſcholaſticis ratiocinationibus manet.

EJ. *liber ſecundus de humani corporis adfectibus dignoſcendis, prædicendis, curandis & præſervandis* Venet. 1590. f. 1595. f. *.

EJ. *liber tertius de humani corporis adfectibus dignoſcendis, prædicendis, curandis & præſervandis* Venet. 1592. fol. *. 1596. f. Ejusdem omnes ſaporis.

EJ. *in affectibus externarum corporis humani partium* L. VII. *quinque de morbis, duo de ſymptomatibus, chirurgis & phyſicis utiliſſimi* Venet. 1606. f. L.

EJ. *ars medica ſ. de omnibus humani corporis affectibus medendis* L. IV. Venet. 1608. fol. TR.

Et

Ej. conjuncti libri V. *de humani corporis affectibus dignoſcendis prædicandis curandis* Venet. 1590. fol.

Ej. *de morbo gallico* L. V. a Mundino Mundino *ex ore docentis excepti* Venet. 1604. 4. Astruc. Contrahi id malum hereditate, contagio vario, lactatione, oſculo, levi penis contactu. Eo pene revincto putat luem veneream coerceri poſſe. Cauterio ad hepatis ſedem admoto, ſe morbum ſanaſſe. Ad hydrargyrum pene invitus, ſed tamen confugit. Guaiacum fere curationi ſufficere, non ſaponariam.

Ej. *de naturali & morboſa cordis conſtitutione* Venet. 1600. 4. Trew.

Ej. *de pulſibus* L. II. Patav. 1602. 4. L. Francof. 1602. 8. Baſil. 1642. 8. Lind.

Ej. *de morbis occultis & venenatis* L. V. Venet. 1610. fol. L.

§. CCCXCIV. Sev. Eugalenus.

Sev. Eugalenus, Doccumanus, Hamburgenſis & Emdenſis medicus, circa a. 1580. ſcripſit *de ſcorbuto morbo l. quo omnia quæ de ſignis ejus diagnoſticis dici poſſunt continentur animadverſa* Bremæ 1588. 8. Carls. Lipſiæ 1604. 8. Gunz. & Jen. 1624. 8. * edente Josepho Stubendorf & Brendelio ib. 1634. 8. Haag. 1658. 8. cum Brunnero & Brucæo. Scopus eſt colligere ſymptomata ſcorbuti, quo nomine fere omnia mala corpori humano imminentia comprehendit, in eo nimius, quod omnes pene morbos ad ſcorbutum refert. Cauſam facit ubertatem vitioſam humanis atrabilarii in hypochondriis collecti. Reſpirandi difficultatem ſcorbuticam non negligit. Multum tribuit in morbo adgnoſcendo urinæ craſſæ, turbidæ, rubræ, pulſui duro inequali, huic etiam potiſſimum, cum urinæ ſignificatio nonnunquam incerta ſit. Febres intermittentes ſcorbuticæ; hemiplegia, in qua ab abſinthio multa ſperat; apoplexia, epilepſia: arthritis ſcorbutica *Varen*, non valde frequens, hydrops veſicalis, veſicis a quavis parte protuberantibus. Ulcera: gangræna digitorum pedis: plurima utique exempla, & curationes ad ulcera 72. In medicamentis brevior, laudat ruſticanum raphanum, cochleariam. Peſtilens in febre intermittenti lethargus cum ſcorbuto conjunctus. Ab eo malo nervos pati. Uvulam etiam ſanato malo non renaſci. Febres ſoporoſas habet.

§. CCCXCV. Andreas Laurentius.

Archiater Regius, Cancellarius Monſpelienſis, Dureti diſcipulus.

Ej. *de hyſtericis affectibus infantilibusque morbis* Lion 1595. 8.

Ej. *de criſibus* L. III. *adjecta prænoſcendi methodus* Lion 1596. 8. Tr. 1605. 8. *. Francof. 1606. 8. Tr. Collectanei ex veteribus.

EJ. *diſcours de la conſervation de la vue, des maladies melancholiques, des catarrhes, de la vieilleſſe* Pariſ. 1597. 12. *. Italice vertente FR. GIO GERMANO Napoli 1666. 4. FALC. Multa tamen memorabilia docet. Exemplum ſtrepitus in ſede lienis exauditi, inde vaporis adſcendentis ad caput, cum pulſatione arteriarum & frontis dolore, ægrique debilitate, frigore interno. Iterum ex lienis ſede origo hypochondriaci mali, cum ſono, inde ſicca tuſſis, concuſſio corporis, hydrops demum pectoris. Quare in liene ſedem eſſe mali. Ad diœceſin *Uſez* ſcripſit, huic malo obnoxiam.

Prius prodierat L. *de ſenio diſcurſus philoſophico medicus in quo de ſeni cauſis diſſeritur.* Latine verſ. a PHIL. MAUR. SCHÖNLIN Strasb. 1626. 12. ut Germanice vertente J. L. GOTTFRIED Francof. 1627. 8. TREW. Italice Venet. 1637. 8.

EJ. *de mirabili ſtrumas ſanandi vi ſolis Galliæ regibus conceſſa* L. I. *De ſtrumarum natura, differentiis, cauſis, curatione* L. alter Pariſ. 1609. 8. *. Cerimoniam deſcribit, qua HENRICUS IV. ſcrophulas tactu ſanabat. Miraculoſum donum a Deo regi Francorum, non familiæ ſed throni poſſeſſori, datum eſſe: multos ſe ipſe vidiſſe a Rege ſanatos. Non pertinere ad Angliæ Reges (qui tamen, & ipſe ſic dictus JACOBUS III. hoc privilegio conſtanter uſi ſunt, & EDUARDUM adducunt, qui antiquiori tempore, quam Galli, ſtrumas ſanaverit). Multos nunc alios mirificos ſolius tactus effectus noſter credulus narrat, ipſos etiam Hiſpanorum *Salmadores.* Imaginationem tamen in alienum corpus veram vim poſſidere negat.

Liber II. proprie medicus eſt. De ſtruma morbo in genere. Hiſpaniæ endemium malum eſſe, ob impuras aquas & hereditarium vitium. Intra folliculum variam materiam reperiri, etiam gypſum, cochleas, cornua, fœnum, pilos. Curatio chirurgica, quæ ſectione fit *myrtina*, qua, ut nuper Angli ſolent, cutis portio una exſcinditur. Hanc exciſionem deſcribit, quaſi vere adminiſtratam & vulgo cognitam.

EJ. *adnotationes in artem parvam* GALENI.

EJ. *quelques opuſcules recueillis des leçons d'A. du L. en les années* 1587. 1588. edente THEOPHILO GELE'E Pariſ. 1613. fol. ASTR. De arthritide; lepra & morbo gallico. Luem veneream noſtro ævo non, ut dudum, ſolo vapore inficere, ſed liquore aliquo. Guaiacum eſſe pro antidoto, Mercurium tamen extus adhiberi poſſe. Suffitum periculo plenum eſſe.

EJ. *operum tomus alter.* Therapeutica priora nempe omnia, & *conſilia medica* Francof. 1621. f. L. 1628. 8. TR. vel 1627. f. ID.

Opera Gallice reddita a THEOPHILO GELE'E Rouen 1621. fol. H.

§. CCCXCVI.

§. CCCXCVI. Varii.

Andreæ Trevisii Fontanetenſis, medici in Gallarato, *de cauſis, natura, moribus ac curatione peſtilentium febrium vulgo dictarum, cum ſignis ſ. petechiis, perbrevis tractatio & obſervatio ann.* 1587. & 1588. Mediolan. 1588. 4. *. 1595. 4. Boehm. Non ſpernendus auctor. Hiſtoria luculenta tempeſtatum, conſtitutionum morboſarum, Hippocratico fere modo ſcripta. Febris ipſa ſub ingreſſum hiemis graſſata fuerat. Sexto die frequenter, ſalubri eventu, ſanguis erumpebat. Vere proximo pleuritides fere funeſtæ, etiam cum parotidibus & bubonibus acceſſerunt. Sanguinis eruptio frequens, ſæpe critica. Multæ recidivæ. Malum verminoſum. Pericuſoſe laborabant, quibus urina fere naturali ſimilis erat: ſitis non magna erat; paroxyſmi fiebant diebus paribus, & paribus etiam fere diebus mors ſuperveniebat. Vinum ægroti deſiderabant. Paluſtria plurimum patiebantur. Deſcriptio morbi brevis, uberior de curatione ſermo. Uti ſanguis a natura ſalubriter fluebat, ita arte excitus: neque prius oportebat alvum ducere, quam vena ſecta fuiſſet, cum procraſtinatio miſſionis ſanguinis fere funeſta eſſet. Poſt eam curam alvus ducebatur, clyſteres injiciebantur, cucurbitulæ admovebantur. Venæ ſectio etiam decimo quinto die fauſte cadebat, ut etiam, quæ delituerant, petechiæ poſt venæ inciſionem prodirent. Non conveniebat eadem ſanguinis miſſio, quando morbilli facile prodibant. Hieronymum Bonipertum in peſte feliciter ſanguinem miſiſſe. Morbilli prodibant diebus imparibus, decretoriis ſudor. Acida medicamenta, etiam citri ſuccum, non valde laudat. Neque tamen calida dabat. Expulſionem morbillorum radice petroſelini & ſimilibus adjuvabat. Ardorem aëris ſalignis foliis temperabat & aqua. Ante 17. diem alvum non ducebat, ne recidiva ſuperveniret.

Ej. *epiſtolæ & conſilium* exſtant cum Bruschii *promachomachia* Mantua 1623. f. *.

Theodori Angelutii *ars medica ex Hippocratis Galenique Theſauris depromta* Venet. 1588. 4. *. Theoria & curatio morborum collectanea. Pharmaceutica aliqua.

Ej. *de natura & curatione malignæ febris* L. IV. Venet. 1593. 4. Tr. Falc.

Ej. *Bactria quibus rudens & falſus criminator valide repercutitur, & de natura malignæ febris accurate diſſeritur* Venet. 1593. 4. L.

Caroli Crassi *adnotationes in* J. Mesuen *de ſimplicibus.* Ej. *adnotationes in epiſtolas* Johannis Manardi, *cum tabula de ſignis conceptus, tabula de fluxu ſanguinis, & fragmento de modo collegiandi* Venet. 1588. 8. Gunz.

Alexandri Stictici *obſervationes practicæ* Colon. 1588. 8. Tr.

Ferdinandi Eustachii *de vita humana a facultate medica proroganda* Rom. 1588. 4. L. 1589. 4. Bur.

David f. Isaac de Pomis Judæi, *Enarratio brevis de ſenum affectibus præ-*

cavendis atque curandis . . quod ſingulæ corporis pravæ conſtitutiones haud abſque innati caloris oppreſſione oriri poſſint, oſtenditur Venet. 1588. 4. L.

Ej. *de medico Hebræo enarratio apologetica . . . quod magna Hebræum inter & Chriſtianum adfinitas, & quod mutua inter eorum utrumque dilectio jure divino eſſe debeat* Venet. 1588. 4. L.

An dicam Ej. *dittionario novo Hebraico* Venet. 1587. fol.

Nicolai Buccellæ *refutatio ſcripti* Simonis Simonii, *cui titulum fecit,* Stephani *Regis ſanitas, vita medica, ægritudo, mors* Cracau 1588. 4. L. Tr.

Ej. *confutatio reſponſi* Sim. Simonii *ad epiſtolam* Chiakori *de morte* Stephani I. *Poloniæ regis, nec non ad ejusdem epiſtolæ examen ſub* Amadei Curtii *Ticinenſis ficto nomine editum* Cracau 1588. 4. Tr,

D. M. S. P. Simonis Simonii *athei ſumma religio* Cracau 1588. 4. An forte potius D. M. Squarcialupi Plumbinenſis opus fuerit?

Gerhardi Nennii Sledani, *compendium medicinæ, res omnes medicæ curationi ſubjectas in naturales, non naturales, præter naturam vulgo diſtributas, totidem tabulis pertractans. Acc. ex* Weckeri *ſyntaxi tabulæ duæ ſemeiotica & therapeutica, intactas* Nennio *partes complexæ* Franeker 1588. 4. L.

Caroli Wittestein *vera medicinæ forma* Antwerp. 1588. 8.

Daniel Moegling *de catarrho* Tubing. 1588. 4. Hefter.

Ej. *de compoſitione, generatione & conſervatione corporis humani* Tubing. 1588. 4. Id.

Ej. *de judiciis morborum* ib. 1588. 4. Id.

Ej. *de ſignis criſium* ib. 1591. 4. Id.

Ej. *de cauſis, differentiis & curatione febrium & peſtis* ib. 1591. 4. Id.

Ej. *de ſignis criſium* ib. 1592. 4. Id.

Ej. *de pleuritide* P. I. ib. 1593. 4. Id. P. II. ibid. 1595. 4. Id.

Ej. *de ſanguinis ex pulmonibus ſputo* ib. 1593. 4. Id.

Ej. *de apoplexia, ſ. morbo adtonito* ib. 1594. 4. Id.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1597. 4. Id.

Ej. *de triſtiſſimo peſtilentiæ morbo* P. I. ib. 1597. 4. Id. & Riv. P. II. ib. 1598. 4. Riv.

Ej. *de ictero ſ. aurigine* ib. 1598. 4. Heft.

Ej. *de catarrho ſ. capitis deſtillatione* ib. 1599. 4. Riv.

Georg Kaufung *de dolore* Baſil. 1588. 4. Riv.

Franc. Worman *de febribus* ib. 1588. 4. Riv.

A. Schwalenberg *de morbo gallico & ejus curatione* ib. 1588. 4. Riv.

Christoph Bruno *de arthritide* Lipſ. 1588. He.

Ej. *de variolis* ib. 1592. 4.

Ej. *quæſtiones quatuor cum totidem problematibus* ib. 1601. 4.

Ej. *de hydropiſi diſp.* 2. ib. 1606. 4. Riv.

Ej. *de febribus in genere ex libro I. de differentiis febrium* Galeni ib. 1613.

Ej. *de febribus in ſpecie ex eodem libro* ib. 1613. 4.

Ægid. Girard & A. Melle' *E. alimentis, medicamentis & venenis ineſt proprietas inexplicabilis* Pariſ. 1588. 4.

Georg. Cornuty & J. Debonnaire, *E. angina periculoſior omnibus morbis acutis* ib. 1588.

J. Le Moine & Phil. Grezlet *E. remedii cujuſque quantitas conjecturalis* ib. 1588.

Franc. du Port & J. du Renou *E. paralyſi venæ ſectio* ib. 1588.

J. Rochon & J. Pidox *E. febrium omnium ſolæ putridæ purgationem & ſanguinis miſſionem admittunt* ib. 1588.

§. CCCXCVII. Franciscus Diaz.

Franciscus Diaz M. D., Prof. Alcalanus (*de Henarez*) chirurgus regius, edidit Madriti 1588. 4.* *tratado nuevamente impreſſo de todas las enfermidades de los Rinnones vexiga y carnoſidades de la verga y urina.* Etſi liber ad veterum morem fuſiſſime ſcriptus eſt, & ad quemque morbum integra fere ars diætetica repetitur, experti tamen hominis non inutilis eſt labor, neque propriis egenus adnotationibus. Libri ſunt tres. Primus de renum malis. Calculos in animalibus frequenter ſe reperiſſe, etiam in gallinis, & in cordis vicinia. Cum *carnoſitatem* curare vellet, ſcirrhus erat ſuppuratus & calculus. Sic alias ex abſceſſu calculus prodiit, tum ex manuum pedumque articulis. In uretere etiam ſeriem calculorum reperit, iter urinæ obſtruentium. Calculum fieri vel ex arenulis, vel ex humore craſſo. Varietates calculorum. Jaſpidi ſimilem de juvene excidit, venis cæruleis, nigris, albis & aureis. Alios vidit quaſi ſalinos & cryſtallinos. Diuretica medicamenta pernicioſa eſſe. Cum alii lapidem exſpectarent, noſter in rene cancrum non exiguum reperit. Fuſe de aquis mineralibus adverſus calculum ſalutaribus, etiam in Hiſpania prope Almagra, prope Gayangos ſcaturientibus, quæ ipſæ Duci Albæ calculum cum magno ardore urinæ patienti profuerunt. Aqua prope Vallecabros ſubito urinæ enormem copiam expedivit. Remedia calculi renalis, inter ea emetica, tunc clyſteres & purgantia, inter quæ noſter mechoacannam non laudat, neque ſarſam

neque

neque lignum ſanctum, quæ potius noceant. Lithontriptica, in quibus noſter nimis credulum ſe prebet. Pulveres debere ſubtiliter teri, ut in intima penetrent. Laudat cannam fiſtulam. Balnea, a quorum uſu legatus Gallicus copioſiſſimos calculos reddiderit: hic noſter varia Hiſpaniæ balnea recenſet. A cancro renis ardor urinæ, ut pro ulcere veſicæ haberetur. Renis inflammatio & abſceſſus extus ſe offerens, quem cum aperire vellet, pus vomitu redditum eſt, felici eventu. Abſceſſus renum. Laudat lac aſininum. Ardor urinæ; in eo malo, cum eſſet a carunculis, maximo cum damno ægri data medicamenta diuretica; quem noſter candela ſervavit, cum lotium integre ſupprimeretur. Balnea cæterum, immerſiones, & ſimilia commendat. Mictus ſanguineus. A laxitate renum diabetes recte a frequentia urinæ diſtinctus. Balnea etiam hic adhibet, etiam artificio parata.

Liber II; *de morbis veſicæ*. Exemplum epiſcopi per quinquaginta annos magnum calculum gerentis abſque ſymptomatibus. Calculus adeſſe poteſt, neque tamen tangi: exemplum ejuſmodi, in quo a morte lapis inter veſicæ tunicas repertus fuerit. Aliud exemplum ubi, cum nihil tangeretur, alius chirurgus candelas cauſticas admovit, funeſto eventu. Calculi ſectionem DIAZ metuit, frequenter funeſtam, in pueris tamen minus infelicem. Duo modi extrahendi calculi, Hiſpanicus apparatus, parvus, cum ſpeculo anguſto, & ferramento myrto ſimili. De imperitis herniotomis: vidiſſe ſe, qui inteſtinum miſero puero inciderent; male etiam eſt poſt extractum calculum digeſtivis uti. Nuci æqualem calculum de femina eduxit, inciſione facta in ſiniſtro latere. Sectio calculi Italica (apparatus magnus), omnio ex MARIANO SANCTO. Medicamenta lithontriptica laudat. Abſceſſus veſicæ in collo minus periculoſi ſunt. Injectiones laudat, & ſiphone utitur. Non debere certam curationem promitti, ſiphone careri non poſſe, Poſſe etiam nonnunquam calculum ad exteriora veſicatoriis educi, cauterium etiam adhiberi.

L.III. de carunculis. LACUNAM candelas deſcripſiſſe ante AMATUM, qui inventionem male D. ALDERETE tribuat. Pharmacopœum Luſitanum ALFONSUM DIAZ, qui ſibi nomen fecerit *Romano*, candelis uſum, quarum arcanum rex magno redemerit, qui idem Hiſpaniam ad curandos ægrotos peragraverit, nimis tamen acri cauſtico uſus. Verum auctorem candelarum eſſe Magiſtrum FELIPO, chirurgum Caroli V. in Germania, multis prius tentatis, etiam in ſe ipſo. Ab eo ROMANUM habuiſſe. Carunculam eſſe verrucam penſilem. Cauſæ carunculæ variæ, inter eas lues gallica; nullum eſſe in candelæ uſu periculum. Debere candelas continuo adhiberi; nam urinam putreſcere, & poſſe, ut in exemplis accidit, ægrum enecare, etiam ſi demum educta fuerit. In urethra cadaveris repertæ numeroſæ carunculæ. Varia mala, mors ab inflammatis renibus. Contra diuretica. Contra properationem in adhibenda candela; exemplum mortis inde ſecutæ. Callus difficilior, & iterum majus periculum, ſi una calculus adfuerit & caruncula: exemplum tamen, ubi felicem eo in caſu operam noſter præſtitit. Candelis

delis careri non poſſe: ad duram vero carunculam plumbeum bacillum requiri. Se ad duriſſimas carunculas deſtruendas excogitaſſe acum tenuem, triquetro mucrone. Curatio autumno facilior eſt, poſt fomenta, unguenta mollia. Ut via caute quærenda ſit. Quando ob duritatem carunculæ candela non ſubit, utendum plumbo, & demum acu triquetra. Innumeræ formulæ cauſtici, quo candela armatur ad deſtruendam carunculam, fortis, mediocris, lenis: formula acris ROMANI. Signum bonæ operationis, quando candela viſco obducta adparet. M. FELIPO deradebat de cera aliquantum, foveam replebat cauſtico, male autem candelam in urethra relinquebat, dum æger emeieret. Se cauſticum ob periculoſas inflammationes correxiſſe. Se lapidem *Soliman* (mercurium ſublimatum, ut puto) terere cum aqua roſarum, addere dimidium viridis æris & tantumdem vitrioli, hæc terere in aqua novemdio, tunc addere tutiam & plumbum, & opii grana XX, inde omnia miſcere: ſic pulverem ait fieri, quo ipſe a viginti annis utatur: exſtirpaſſe eo omnes carunculas. Symptomata ſi acceſſerint, candela abſtinendum, donec iis ſit ſubventum. Ea ſymptomata. Rigor, febris, dolor, ad eum collyria, unguenta, opium. Sanguinis fluxus innocuus eſt, qui a deſtructa fit caruncula. Una potum ſuadet nivatum. Abſceſſus curandus mundificantibus, tunc cicatricem adjuvantibus, lacte feminæ vel aſinæ, & ad ardorem narcoticis. Vitandam venerem Hæc fuſe ob libri raritatem.

PETRI LOPEZ ZAMORA *libro de Albeiteria Luroni* 1588. fol. C. de V.

OLIVA SABUGA *de* NANTES *Conoſcimiento de ſe miſmo . . aviſo ſobre las cauſas naturales porque vive y porque muere* Madrid. 1588. 4.

BRICE BAUDERON pharmacopœus Matiſconenſis. EJ. *Paraphraſe ſur la Pharmacopée* Lion 1588. 12. 1596. 12. HANSEN 1614. 8. TREW. Rouen 1627. 8. acceſſit L. CATALANI de aquis deſtillatis, tum Lond. 1639. f. cum Pharmacopœa J. du BOYS, & alias recuſa eſt, etiam latine vertente PHILEMONE HOLLAND Londin 1634. fol. Germanice per OL. SUDENUM Strasburg 1595. 8. TR. Sed confer *B. Bot.* T. I. p. 321. Non mite de eo opere judicium eſt NICOLAI *le* FEVRE.

EJ. *praxis de febribus & de ſymptomatibus & morbis internis* Pariſ. 1620. 4. FALC.

Du GAULT *palinodie chymique avec les erreurs de cet art* Paris 1588. 4. FALC.

Arzneybüchlein von dem aqua vitæ u. Wacholderöl wider die jezige Plage der Peſtilenz zu gebrauchen 1588. 4. TR.

BARTHOLOME' HUBNER *neues Speiſebüchlein, von eſſen u. trinken allerley Speis u. Trank, vielen guten Hausarzneyen* &c. Erfurd 1588. 4. DRAUD. 1607. 8. RIV.

EJ. *de morbis incurabilibus* Erfurt 1589. 8. PLATN.

EJ. *de veris immotiſque fundamentis artis medicæ & philoſophiæ, deque impietate, vanitate & moribus* PHILIPPI PARACELSI *& ſectatorum ejus Oratio* Erford. 1593. 4.*.

Andreæ Helmreich *Kunſtbüchlein, wie man den Wein erhalten . . allerley Kräuter u. Gewürze, Wein, Bier, u. Weineſſig machen ſoll* Leipz. 1588. 8.

§. CCCXCVIII. Andreas Libavius.

Hallenſis, Coburgi ſedem fixit, ſcholæ director, calculoſus, chemiæ deditus, neque tamen fanaticus aut Paracelſiſta, & plurima edidit opera.

Ej. *de ſummo & generali medendi ſcopo, quod nimirum in omni therapeuſi contraria contrariis ſunt curanda* Baſil. 1588. 4. He.

Ej. *de judicio & exploratione homicidæ nefarii ex ſanguine contaminati vi injuſta* Jen. 1590. 4.

Ej. *de peſte & naturalium poſitionum cauſarum contemplatione* Jen. 1590. 4.

Ej. *diſp. de vertigine* Jen. 1591. 4. B. Tig.

Ej. *quæſtionum phyſicarum inter Peripateticos & Rameos diſp. tr.* Francofurti 1591. 8.

Ej. *cum tr. de cruentatione cadaverum & de unguento armario* Francof. 1594. 8. *. prodiit *Epiſtola de examine Panaceæ Anhaltinæ, ut quiſque judicare poſſit, qua arte* Anwaldus *ſit uſus.* Hoc *examen Panaceæ* etiam Germanice 1594. 8. prodiit.

Ej *Neoparacelſica, in quibus vetus medicina defenditur adverſus* τερετισματα Georgii Anwald, *docetur quid ſit Panacea, ſervata veræ chymiæ laude* Francof. 1594. 8. Tr.

Ej. *anatome tractatus neoparacelſici de pharmaco cathartico ſcripti adverſus Galenicos veteris veræque medicinæ profeſſores . . . & oſtenditur neoparacelſici calumnia, & detergitur veræ medicinæ macula* Francof. 1594. 8. Tr.

Ej. *rerum chymicarum epiſtolica forma ad philoſophos & medicos ſcriptarum* l. I. Francof. 1595. 8. ſi huc facit.

L. II. ibid. eod. an.

L. III. ibid. 1599. 8. L.

Ej. *antigrammata ſecunda, ſupplemento abſurditatum & conviciorum in* Galeni *artem & profeſſores ejus a* J. Gramanno *effuſorum oppoſita* ib. 1595. 8.

Ej. *Gegenbericht von der Panacea Anwaldina auf* G. Anwalds *auſgegangenen Bericht beſtellt, ſamt einer Wiederantwortung auf die zwey Bogen in welchen er ſich zu defendiren vermeint* Francf. 1595. 4. Riv.

Ej. *Panacea Anwaldina victa & proſtrata oder wiederholter Gegenbericht von der überwundenen panacea Anwaldina,* G. Anwalds *davon ausgegangenem dreyfachen Bericht und angeheftetem Paſquill entgegen geſezt* Francf. 1596. 4. Riv.

Ej. *Schediaſmata medica & philoſophica* ib. 1596. 8. Tr.

Ej.

Ej. *ſingularium* L. I. *de abſtruſioribus quæſtionibus in Philoſophia, medicina, chymia de veneno* &c. ib. 1599. 8. Tr.

Ej. P. II. *de hauſtus ſanguinis effectibus, de catoblepis* &c. 1599. 8. Tr.

P. III. *de variis medicamentis ſimplicibus* ib. 1601. 8. Tr.

P. IV. perinde, *tum de ranarum medicata proprietate, confutatio Panaceæ violentia* Anwaldi *extorta* 1601. 8. B. B. Plura ſunt opuſcula. 1, de thermis ferinis Tuberanis, quod in Phyſicis dicetur. 2, *Batrachion ſ. de ranis*, ubi plurima collecta legas de vi medicata & venenata eorum animalium. 3, *hiſtoriæ Panaceariæ* ſectiones duæ &c. In Ambaldum, Balduinum ſ. Anwald. Eum virum juvenem, juris ſtudioſum, medicamenta vendidiſſe, ſubito in medicum evaſiſſe, ideo Auguſta ejectum, & poſtea Donawertha, nullo ornatum laurea medica, acerbum ſcriptum hic recuſum edidiſſe in medicos Nürnbergicos & Galenicos. Paracelsi nunc caſtra ſecutum epiſtolam Libavii cum refutatione aliquoties recudi curaſſe. Noſter ſæpius, uti diximus, refutato Anwaldio, iterum reſpondet, conſenſum doctorum virorum laudat, qui ſuam ſequantur opinionem, eorum epiſtolas edit. In II. Sectione Anwaldi medicamentum reperit eſſe cinnabarim factitiam. Teſtimonia ab Anwaldo producta elevat. 4. Asclepiades, etiam in Anwaldum.

Ej. *novus de medicina veterum tam Hippocratica quam Hermetica tractatus. In* P. I. *dogmata inter utriuſque profeſſores controverſa adverſus* Joh. Michelii *Paracelſici conatum diſcutiuntur.* P. II. *Univerſale Alchemiſtarum aperitur* ib. 1599. 8. Trew.

Ej. *variarum controverſiarum inter noſtri ſeculi medicos peripateticos, Rameos, Hippocraticos, Paracelſicos agitatarum* L. II. ib. 1600. 4. B. B. Aliqua ſchediaſmata pro Galeno in Grammannum; ejuſque ſalem veneris. In empiricos.

Ej. *Praxis Alchymiæ* &c. 1607. 8.

Ej. *Alchymia recognita, emendata & aucta cum commentario* Francof. 1606. fol. B. B. Hæc pars prior continet pharmaceuticen chemicam, & medicamentorum ex arte præparationem.

Ej. *Commentariorum Alchymiæ pars* 1. *ex libris declarata. Præmiſſa eſt defenſio Alchemiæ, & refutatio objectionum ex cenſura ſcholæ Pariſienſis* Francof. 1606. fol. B. B. *Examen cenſuræ ſcholæ Pariſienſis in* J. Riolanum a. 1603. 1604 editæ, juſtus fere liber eſt, ſyllogiſtice ſcriptus. Hiſtoria aliqua Alchemiæ, quæ olim Democrito nota fuerit, & cujus veſtigia apud Hippocratem reperiantur. De Paracelso judicium; hominem non probat, eum tamen res ipſas veras docuiſſe, non a ſe ipſo inventas, hæc poſt Cratonem. Quercetanum cum laude medicinam facere. Galenicos ignaros de chemicis judicare. In medicamentis etiam efficacibus artis eſſe perfectionem, non in ſola morbi adgnitione. Aliis nos medicamentis egere, quam Hippocraticis; debiliores eſſe noſtro ævo

 mortales

mortales & morboſiores. Chemica medicamenta utique potentiora eſſe & meliora. RIOLANUM rei ignarum oratorie ſcripſiſſe. Opium potius calidum eſſe.

Inde Chemica, nam chemica ſunt reliqua, etſi miſta alchemiſticis. Furni & ſuppellectilis. Metallurgia recepti moris. L. II., Ignis, frigus. L. III. diſtractiones ſ. adminiſtrationes chemicæ & metallurgicæ, etiam putrefactio, fermentatio, calcinatio. L. IV, Extractiones. L. V, Compoſitiones. L. VI, Exaltatio, volatiliſatio. P. II. Metallorum natura & metallurgia. L. IV, Lapis Philoſophorum cum emblematibus ænigmaticis. Tunc docimaſtice, & de aquis mineralibus judicium, ut ea ætas ferebat.

EJ. *de criſibus* ib. 1606. 4.

EJ. *Alchymia triumphans de iniqua collegii Galenici ſpurii cenſura & J.* RIOLANI *maniographia funditus everſa* ib. 1607. 8.

EJ. *ſyntagma ſelectorum undiquaque & perſpicue traditorum Alchymiæ arcanorum. Pro III. parte commentariorum Chymiæ hactenus deſideratorum in IIX. l. digeſtum* Francof. 1611. fol. B. B. Alchemica equidem multa continet, nam aurum potabile & tranſmutationem metallorum noſter tamquam rem indubitatam admittit. Multa vero intercedunt, quæ noſtro ævo chemica dicuntur, & vulgo nota ſunt, eo tempore nova, medicamentorum præparationes, etiam potiſſimum ex antimonio & hydrargyro; alia metallurgica, & ad artes facientia.

EJ. *de theriaca Andromachii ſenioris* Coburg. 1613. fol. MENZ.

EJ. *appendix neceſſaria ſyntagmatis arcanorum chymicorum.* Acc. 1, *judicium de Dea Hippocratis ſ. Hygia Henningi* SCHEUNEMANNI. 2, *ſchema medicinæ Hippocraticæ, Hermeticæ* &c. 1615. fol. TR.

EJ. *trium quæſtionum ſcitu jucundarum explicatio*; 1, *de medicamento tyriorum* &c. Coburg 1615. 4. HE.

EJ. *epiſtolæ variæ medicæ & conſilia* in *ciſta* J. HORNUNGI Nurnberg. 1625. 4. *. Magna pars ejus voluminis fit epiſtolis LIBAVII ad SIG. SCHNITZERUM medicum Bambergenſem datis. In iis multa medica ſunt, ut epidemia, quam vocat catarrhum, & quæ in eadem tempora incidit, in quibus Marpurgenſes medici de morbo *die Kriebelkrankheit* conſilium ediderunt. Multa medicamenta etiam parum nota citat, ut extractum Aquilegiæ & Chelidoniæ in ictero, Anglicum pulverem ex fuligine ad cancrum. Herniariæ experimentum factum Noribergæ, ſpem fefelliſſe Ferri ſquamam ad infamiam uſque ſanguinem duxiſſe. Oleum vitrioli dulce potius ad ſpiritum vini pertinere. Vana fuiſſe in Epilepſia etiam celeberrima medicamenta. Lignum nephriticum alvum ſibi duxiſſe. Halecum eſu diſcuſſa Iſchuria. Lamii albi decocto ſanatus hydrops. De theriaca fuſe. Arſenico cancrum exulceratum non ſuperari, iterum fuſe. Calculi equini prægandes. Dolore & terrore ſummo incuſſo ſanata podagra, ad quam etiam cucurbitulas adfixas ait conferre.

EJ. *de theriacæ compoſitione, malitioſa ſcarificatione, fætore puellæ ſingulari Epiſtolæ* in libro IV. Epiſt. G. HORSTII Ulm 1628. 4. *.

§. CCCXCIX.

§. CCCXCIX. Franciscus Joel.

Pater Francisci, & alterius Francisci avus, medici utriuſque, Prof. Gryphiswaldenſis. Integrum ſyſtema medicinæ ſcribere adgreſſus eſt, quod a morte viri demum prodiit, obiit enim a. 1601.

Ej. *de morbis hyperphyſicis & rebus magicis theſes cum appendice de lamiarum* .... Roſtoch 1599. 8.

Tomum I. ſ. *compendium medicum magni operis* edidit Matthæus Bacmeister Profeſſor Roſtochienſis Hamburg. 1616. 4. Roſtoch 1630. 4. *. Galenicus in univerſum, ut tamen Aſtrologica cum Galenicis in prognoſi, bonoque vel malo morborum eventu conjungat.

Tomus II. *practicæ* L. I. II. *de morbis & adfectibus capitis, cerebri, organorum ſenſuum, faucium & colli;* pariter a Matthæo Bacmeister editus, Hamburg. 1616. 4. 1617. 4. *. Fuſa Galenica curatio, cum formulis.

Tomus III. ſ. *practicæ* L. III, IV. *de morbis & adfectibus thoracis ventriculi & inteſtinorum* ib. 1618. 4. *. Ejusdem ſaporis.

Sic Tomus IV, ſ. *Practicæ* L. V. VI. VII. VIII. IX. X. *de morbis hepatis, lienis, renum, veſicæ, genitalium, mulierum, puerorum & externarum partium* eodem edente Lauemburg. 1622. 4. *. Arnicæ tamen hic adverſus contuſa laudes jam reperias, non adeo nuper notæ herbæ. In variolis per Rugiam inſ. graſſantibus inſecta fuiſſe in puſtulis. Sæpe variolas ad oſſa penetrare, quorum particulas eximere neceſſe ſit.

Tomus V. L. II. *de febribus & venenis;* edente Francisco Joel nepote Roſtoch 1629. 4. *. Venenorum catalogum: eum auget Agarico, viſco, aliis plantis, quæ vulgo non habentur pro venenatis.

Tomus VI. eſt chirurgicus 1631. 4. *.

Anno 1630. Roſtochii Tomi VI. recuſi prodierunt 4.

Ej. *methodus medendi* Leid. 1637. 12. L. & 1652. 12. cum V. Cordi diſpenſatorio.

Ej. *opera omnia* Amſterdam 1663. 4. L.

§. CCCC. Varii.

Gerardi Columbæ, Meſſanenſis, *Apologia pro* Fr. Bisso Protomedico, Meſſan. 1589. 8. occaſione eryſipelatis in Sicilia epidemice graſſantis.

Ej. *de febris peſtilentis cognitione & curatione diſputationum medicarum* L. I. *In I. de ſtellarum etiam influxibus agitur; in poſteriore de abuſu phœnigmatum in febre*

 peſtilenti

peſtilenti Meſſan. 1596. 4. *. Venet. 1600. 4. L. Francof. 1601. 8. *. 1608. 8. L. Scopus viro fuit, collegam ſuum MARCELLUM CAPRAM refutare. In præfatione febrem deſcribit, quæ de duplicis tertianæ continuæ genere fuit, maligna eadem & ſæpe funeſta. Ad eam curandam CAPRA phœnigmos ſuaſerat, eos noſter rejecit, & ſecta narium vena ægrum ſanavit, eaque ſola. In I. libro defendit ſtellarum verum præter lucem influxum eſſe. In altero veteribus ignota fuiſſe medicamenta, quæ veſicas trahunt; & in ipſo morbo nuper nocuiſſe.

PAULI CRINCI *reſponſiones apologeticæ in apologiam pro* FRANCISCO BISSO Meſſan. 1589. MONGIT.

BARTHOLOMÆUS MONTAGNANA tertius, medicus Patavinus, chirurgiæ in ea ſchola Profeſſor. EJ. *de herpete, phagedæna, gangræna, ſphacelo & cancro tum cognoſcendis, tum curandis tractatio accuratiſſima* Venet. 1589. 4. *. Nepos fuit BARTHOLOMÆORUM medicorum, patris, & filii. Compilatio cæterum ex veteribus, ut etiam ignotas nuperis plantas imperet ſumendas, perdicii v. c. decoctum.

FRANCISCI RAICI M. L. *tr. de podagra medico kimicus* Frf. 1589. 8. 1625. 8. *. Morbum eſſe tartareum. Fuiſſe, cui de planta pedis humor lacteus manaret, & cui ex articulis humor prodiret, in tophum conſiſtens, cui denique per univerſum corpus nigra tophacea grana exſudarent. Quare cum calculo podagram ſæpe conjungi. Oleo utitur ſaturnino & medicamentis pure chemicis, qui ſe adeptum eſſe profiteatur. Vocibus utitur barbaris, quas ego quidem non intelligam.

LUCÆ GHINI *morbi Neapolitani curandi ratio* Spir. 1589. 8. TR. 1592. 8. cum MARQUARDO. Brevis libellus; inunctio per intervalla, alvus laxanda. Suffitum inunctione efficaciorem eſſe.

BALDI ANGELI ABBATII Eugubini, *de admiranda viperæ natura* Urbin. 1589. 4. *. Nurnb. 1603. 4. Haag 1660. 12. * hactenus. Venenum ex ductubus venire, qui de gingivis prodeunt. Eſſe ex victu animalculorum venenatorum, & noxiarum plantarum. Carnem viperæ alexiteriam eſſe, quare omnino ab ea theriacam ſuas vires habere, quibus medeatur morbis venenum habentibus. Ad vitam facere producendam.

EJ. *opus præclarum præſertim concertationum diſcuſſarum de rebus, verbis & ſententiis controverſis ex omnibus fere ſcriptoribus* L. IV. Piſauri 1595. 4. L.

MICHAEL POCCIANTIUS. EJ. *catalogus ſcriptorum florentinorum* Florent. 1589. 4. cum LUCÆ FERRINII additionibus fere 208. ſcriptorum.

VALENTINI VALENTINI *apologia, qua ſuam pilularum compoſitionem bonam eſſe &c.* Avenione 1589. 4.

AUGUSTINI

AUGUSTINI VASQUEZ *quæſtiones medicæ practicæ & chirurgicæ* Salamanticæ 1589. 4. C. de V. FALC. Francof. 1589. 4. L.

JACOBI TAMARO *de epilepſiæ curatione libellus* Sevilla 1589. 4. L.

PETRI ACEVEDO theologi, *remedios contra la peſtilencia* Auguſt. 1589. 8. C. de V.

LAURENTIUS GOZAR. EJ. *dialogus de medicina*, circa a. 1594. SEGUIER.

J. PHILIPPI LONII *obſervationes de fluxu diarrhœæ, lienteriæ & dyſenteriæ anni* 1588. *Naumburgi obſervato* Lipſ. 1589. 4. FALC.

EJ. ἐξετασις ιατρικη μεθοδικη *apoplexiæ cum ſuis cauſis, ſignis, præſervandi curandique modo* Lipſ. 1596. 8. RIV.

LAZARUS a SOTO. EJ. *animadverſiones medicæ & comment. in l.* HIPPOCRATIS *de aëre aquis & locis* Madrit. 1589. fol. L.

LAURENTII SCHOLZE a Roſenau, Vratislavienſis, medici, *aphoriſmorum medicorum theoreticorum & practicorum ſectiones* VIII. Baſil. 1589. 8. L. Frf. 1626. 12 TREW.

IDEM edidit *Conſilia medica* CRATONIS & *Epiſtolas*, aliorumque Cl. virorum libellos, etiam CRATONIS aliquos Francof. 1598. fol. Hanau 1610. fol. LIND. deinde Francof. . . . . . & 1654. 8. 7. vol. *. In his Conſiliis & Epiſtolis aliqua ſunt H. MERCURIALIS & CAPIVACCII, T. ERASTI, THEODORI ZWINGER, ARAGOSII, T. MOUFET, J. C. ARANTII, ALBERTINI BOTTONI, PETRI MONAVII, HELIDÆI, H. DONZELLINI, ANDREÆ GALLI, ANT. FRACANZANI, J. & CASP. NÆVII: alia J. AICHHOLZ, JOACH. CURÆI, CASPARI LINDNER, BALTHASAR SCHEIDER, CAR. OSLEVII, CHR. PITHOPOEI, M. BARTH. PAULI, CLOSII, JUSTINI PETZOLD, JOACH. BAUDIS, HENRICI STAPEDII, MATTHÆI STOI, ABRAHAMI SEILER, BARTHOLOMÆI CHRYSÆI, CHR. SCHILLING, J. PFEIL, J. SIGISMUND, ISAACI SCHALLER, AUGUSTINI SCHURF, JOHEL MICHAELIS, & plurima ANDREÆ DUDITH.

NICOLO VITO di GOZZE *governo della famiglia* Venet. 1589. 8. Si huc facit.

CHRISTOPH HIEBLIN, phyſici Conſtantienſis, *tr. von der fürtrefl. Arzney wider die Peſt, welches der Stein Bezoar iſt* Coſtanz 1589. 8 *. 1598. 8. TR. Ad venena, ad omne morborum genus, nihil efficacius eſſe lapide Bezoar bonæ notæ. Alia quædam remedia quæ lotium cient, refer ex *B. Chir.* I. p. 250.

PETRI ALBINI *Meiſniſche Berg-Chronik* Dresden 1589. Morbos rariores habet, epidemias &c.

J. SEBALD KOBENHAUPT *oratio de vita* SEBALDI HAVENREUTERI dicta a. 1589.

1589. edita Argent. 1592. 8. in MELCHIORIS JUNII orationibus Argentinenſium.

J. OSWALD *de natura & differentiis alimentorum* Baſil. 1589. 4. RIV.

EJ. *Unterricht für geſunde u. kranke, u. Krankenpfleger wie ſie ſich ſo wohl in Erhaltung als Wiederbringung der Geſundheit &c.* Francf. 1589. 8. 1597. 8. TR.

EJ. *Arzneybüchlein darinnen etliche auſerleſene Recept gefunden werden* Wittenb. 1599. 4. TR.

THOMÆ MORGAN *heaven of health* London 1589. 4. AMES.

OSWALD GABELKHOVER *nüzlich Arzneybuch* Tubing. 1589. 4. HEIST. 1594. 4. TR. 1596. 4. 1599. 4. B. Tig. 1603. 4. 1606. 4. 1618. 4. Frf. 1594. 8. TR 1665. 4. 1680. 4. TR. Belgice Dordrecht 1698. 4 &c. conf. *B. Bot.* I. p. 389.

Liber eſt LUDOVICI Ducis Würtembergici, a noſtro in ordinem redactus.

EJ. *curationum & obſervationum centuriæ II.* Tubing. 1611. 8. TR. *centuriæ VI.* ib. 1617. 8. TR.

EJ. *vita* per ERNST GRUNINGER ib. 1617. 4. TR.

FRANC. JOEL *de apoplexia* Baſil. 1589. 4. RIV.

GEORGIUS CUNELIUS *de dracunculis* Baſil. 1589. recuſ. Aug. Vindel. 1674. 4. * cum *vena medinenſi* WELSCHII.

EJ, *de hæmorrhoidibus* Lipſ. 1591. 4. PL.

DOM. BOURGOIN & ANT. QUIQUEBOEUF *E. natura ætatis decurſu mutabilis* Pariſ. 1589.

J. BEAUCHESNE & CAR. PISONIS, *E. febri intermittenti focus in venis, & utraque confert evacuatio* Pariſ. 1589.

ÆGID. HERON & J. LEURECHON, *E. pueri per nutrices nutriendi.*

J. RIOLANI patris & GUIL. HOSTE, *E. cum utriuſque magni remedii æqualis eſt neceſſitas, venæſectio præmittenda* ib. 1589.

J. HAUTIN & P. SÉGUYN, *E. apoplexiæ confert febris ſuperveniens* Pariſ. 1589.

NIC. MARCHANT & PHIL. THIBAULT, *E. tabes curabilis* ib. 1589.

FRANC. DU PORT & J. LAVERNOT *Ita ne pleuritidi confert purgatio ut venæ ſectio* ib. 1589.

GUIL. LUSSON & GASP. BRAYER *E. lienoſis dyſenteria ſalutaris* ib. 1589.

§. CCCCI.

§. CCCCI. Ludovicus Septalius.

Settala, Mediolanenſis, vir nobili genere natus, variis artibus illuſtris, patriæ ſuæ protophyſicus, in ea obiit, repudiatis lautiſſimis Patavinorum conditionibus.

Ej. *commentarii in* Hippocratis *l. de aeribus, aquis & locis, appoſitus eſt textus græcus, ope antiquorum exemplarium reſtitutus* Colon. 1590. f. *. Francof. 1645. f. L. Paraphraſis equidem & collectio: neque in libro paradoxis axiomatibus pleno ſuo uſquam judicio uſus eſt.

Ej. *animadverſionum & cautionum medicarum libri ſeptem* Mediolani 1614. 8. Corte Argent. 1625. 12. Hansen. Patav. 1628. 8. L. *libri IX.* Dordrecht 1650. 8. *. Patav. 1628. 8. Tr. 1652. 8. *. 1659. 8. Lind. auctiores nunc libris chirurgicis & notis Rhodii. Libri ad medicinam ſpectant ſeptem priores & nonus, qui vero, pro octavo numeratur, is ad vulnera facit.

L. I. ad prudentiam medici pertinet.

L. II. de victus ratione in acutis; collectanea decerpta ex Hippocrate, Galeno, etiam ex Arabibus. De hordeo & ptiſana. Jura vitulina indulget, non bene, ex ſeculi conſuetudine. Oxymellis præparatio. Vinum nunquam in Inſubribus dandum. Ne in tertianis quidem aer frigidus admittendus.

L. III. de purgatione breviter; in declinante morbo acuto utique.

L. IV. de venæ ſectione. Pueris ante annum 14. utique ſanguinem mitti poſſe; ante primum ſeptenarium hirudines potius convenire. Morbo in præcipiti ante purgationem ſanguis mittendus.

L. V. Rhei uſus in febribus æſtuoſis non convenit, neque ſcammoneum. In quotidiana ciendus eſt vomitus. Aloen valde laudat. In peſtis principio ſæpe ſanguinem mittit, etiam apparentibus bubonibus & anthracibus, & ex eodem latere. Crurum ſcarifationem & cucurbitulas valde commendat. In peſte utique alvus ducenda, & tunc demum danda alexipharmaca. Neque tamen ſemper in peſte aut ſanguinem mittere confert, aut alvum ducere. Sordes in principio febris male moventur. Aurum laudat, non tamen juribus incoctum, neque arſenicum.

L. VI. VII. morbi a capite ad calcem. In phrenitide ab ipſis initiis vetat alvum ducere, niſi clyſtere. Non ſecandam frontis venam. In ſomniferis exhibendis cautus eſt. In apoplexia fugiendum vomitum. In ophthalmia lac muliebre non probat. In pleuritide non probes butyrum cum melle exhibitum. Colicis in doloribus in principio utique purgandum. Evacuatis primis viis olei uſus optimus. Colicæ ab inflammatione natæ caſſiam convenire. Rhabarbari in dyſenteria uſum non probat. Ad hepatitidem valde laudat uvam rubram ſiccatam, in pulverem tritam, ex vino rubro propinatam. In calculo thermales

aquas ſuſpectas eſſe. In ſuppreſſis menſibus rhabarbarum nocere. Oleo ſaligno declinante morbo confricandi artus a podagra dolentes. In morbo gallico ſirupos ſolventes laudat, conjunctos cum alexipharmacis: guaiacum cum vino optime decoqui. Hydrargyrum copia ſufficiente, ubi neceſſe eſt, inungendum, & continuo uſu abſque interruptione: cum ulceribus externis ſuffumigia præfert. Poſt inunctiones alexipharmaca.

L. IX. de medicamentorum compoſitione, quæ omitto, ſpatiis excluſus iniquis.

Ej. *de peſte & peſtiferis adfectibus* Mediolani 1622. 4. Venæ ſectionem laudat cum acidis medicamentis. Politicam curam ad avertendam & curandam peſtem docet.

Ej. *analyticæ diſſertationes de nævis l. unus* Mediol. 1606. 4. Baſ. 1626. 4. CORTE KAST. Patav. 1628. 8. TR. Argent. 1629. 12. L. Dordrac. 1650. 8. *. Patav. 1651. 8. * & cum BONNETI *labyrinthis* Genev. 1688. 4.*. Notas eſſe a ſignis cæleſtibus humano corpori impreſſas.

Ej. *de margaritis nuper ad nos allatis judicium* Mediol. 1618. 4. L. 1626. 8. CORTE. Una prodiit l. *de nævis*, & ALFONSI NUNNEZ ejus judicii *aſſertio*.

Ej. *della preſervazione della peſte* Milano 1630. 8. CORTE. TR.

EJUS *Commentarii in* ARISTOTELIS *problemata* T. I. II. ap. WECHEL. 1602. fol. B. BUN. Lion 1632. fol. * liber editus a. 1601. Dixi ad ARISTOTELEM. S. I. medica varia. Igne uſos veteres, quod lapidem infernalem non haberent. De facultate ſurſum purgantium pharmacorum & deorſum. Piper largius ſumtum ſolvere veſicam. Signa ex urina. S. II. de ſudoribus. S. III. de vino. Magis inebriari qui aquatum vinum bibant, minus qui merum. S. IV. ad rem veneream. S. V. ad laborem. S. VI. ad quietem. S. XIV. in regione frigidiſſima febres naſci ardentiſſimas. S. XX. ſqq. ad cibos & potus. S. XXXI. oculum aliquando poſt ophthalmiam acutius videre. Ad LXXXVII. frictiones carnem augere. Sic reliqua. Collectanea fere, etiam ex ARISTOTELE.

Ej. *de malis a prolapſu mucronatæ cartilaginis* Mediol. 1632. 8. MEAD.

In *Muſæo*, varios lapillos animales ſ. bezoardicos ſervabat, inter eos tophum maximum pilarem juvencæ, calculos aureos ex venis majoribus quarundam vaccarum exciſos, bezoar humanum veri ſimile.

Multos *Codices* reliquit ineditos, *Solutionem apparentium contradictionum* HIPPOCRATIS & GALENI. *De morbo Gallico. De Roſa. Exercitationes in* GALENUM. *Conſultationum medicarum* l. I. & II. CORTE.

§. CCCCII. VARII ad 1590.

HIERONYMI BRASSAVOLÆ, ANTONII MUSÆ f. Medici Ducis Ferrarienſis, *de officiis medicis libellus* Ferrar. 1590. 4. *. De ſtatu & conditione medici in univerſum,

univerſum, deque ejus officio. De conſultatione. Exempla dat, ut morbus adgnoſcatur, indicatio ex ſuis ſignis eruatur, in nonnullis ægrotis fuſiſſime, eo ſemper fine, ut tota quæſtio ad veterum auctoritatem referatur, ex ea judicetur.

EJUS *in primum* HIPPOCRATIS *aphoriſmorum librum expoſitio* Ferrar. 1595. 4.

PASCHALIS GALLUS Picto Villafanenſis, ex ſchola Baſileenſi. EJ. eſt *bibliotheca medica, ſ. catalogus illorum qui ex profeſſo artem medicam ſcriptis illuſtrarunt* Baſil. 1590. 8. *. Primus catalogus alphabeticus cum editionibus, codices etiam Mſ. ex GESNERI bibliotheca. Deinde peculiares catalogi librorum a Gallis, a Germanis, ab Italis ſcriptorum. Tum botanicorum librorum catalogus ex GESNERI præfatione ad Tragum: libri Anatomici, Chirurgici, ſic porro, librique in HIPPOCRATEM, in GALENUM, AVICENNAM, DIOSCORIDEM ſcripti. Pharmacopœæ, Practicæ, Conſilia, libri de peſte, de lue venerea. Multa parum exaſciata. AVICENNA certe non fuit Hiſpalenſis. DIOSCORIDEM noſtrum cum Phaca confundit. Ter repetit J. de KETHAM, paulum mutato nomine. VESALIUS non obiit, cum Hieroſolymam adiret, ſed tum demum, cum patriam repeteret.

J. POSTHIUM, Profeſſorem Heidelbergenſem & archiatrum, Italorum & RONDELETII diſcipulum, hoc loco dicere viſum eſt, quod *obſervationes anatomicæ* Frf. 1590. 8. * prodierint, recuſæ 1593. 8. *. Morborum etiam memoria paſſim intercedit. Atreti pueri. Quo loco pectus perforare oporteat. Morbi aliqui exteriores capitis.

EJ. ſunt *epiſtolæ duæ medicæ in Ciſta* HORNUNGI Nurnberg. 1625. 4. *.

EJ. *Chriſtlicher Schlaftrank nebſt etlichen Regeln die Geſundheit zu erhalten, zum Druck befördert durch* G. FABR. HILDANUM Francof. 1624. 4. TREW. 1628. 4. TREW.

Icon eſt ap. BOISSARDUM.

LUDOVICUS TRUMENUS Tridentinus; EJ. *vera atque perfecta medendi methodus, juxta Peripateticorum doctrinam commentarius* Ingolſtatt. 1590. 4. *. Medicinam methodo ARISTOTELIS tractari debere, brevi libello it oſtenſum.

JACOBI SEIDEL *methodicæ arthritidis & phthiſis curationes certis theſibus comprehenſæ. Acc. diſp. de ſalivæ ſputo & muco* Bard in Pomerania 1590. 4. LIND. Greifswald. 1604. 4. TR.

EJ. *obſervationes medicæ* cum LYSERI *cultro* Hafn. 1665. 8. *. 1679. 8. *. Convulſiones enormes, quas putat hyperphyſicas. Melancholia ſingularis; calculus ſublingualis.

Ej. diſp. *de polyuria ſ. diabete* diſp. in T. VI. in Genathiana collect.

GEORGIUS MORELLUS *de uſu ſcarificationis malleolorum frequentiſſimo apud antiquos, a modernis neglecto* Brix. 1590. 4. Propria experimenta producere CL. PORTAL.

VITI ORTELII WINSHEMII *oratio de ſtudio diſcendi anatomen* Witteberg. 1590. 8. B. BUN.

J. B. PONA *Daphnis ſ. de cura tertianæ carmen* Veron. 1590. 4. L.

URSA . . . . medicus Ej. *libellus de primarum qualitatum arcanis & effectibus* prodiit Oxon. 1590. 8. BODL. Deficit finis nominis.

MARTIN WENDRICH *problematum phyſicorum & medicorum ex* J. B. MONTANI *ſcriptis ſelectorum* l. I. Witteberg 1590.

JOH. POLHAMMER *de ſanguinis mictu conſilium* Bamberg 1590. 4. RIV.

NICOL. HEMMINUS Ej. *antidotus adverſus peſtilentiam* Zerbſt 1590. 4. L.

ABRAHAMUS MEMMIUS *de hæmorrhagia* Baſil. 1590. 4. HE.

LUCAS EBERLIN *de ſolutione unitatis tertia morborum ſpecie in genere* Baſil. 1590. 4. RIV.

ANTONII BOUCHART *de venenis* Baſil. 1590. 4. RIV.

MART. BIERMANN διηγησις *de arthritide* Helmſtatt. 1590. 4. RIV.

ÆGIDII HERON & PETR. SEGUYN *E. inſanis & ægris idem cibandi ſcopus* Pariſ. 1590.

J. BEAUCHESNE & ANT. QUIQUEBOEUF *E. quartana febrium intermittentium longiſſima* Pariſ. 1590.

J. RIOLAN & CAR. PISO *E. terminus morborum chronicorum motus ſolis, acutorum lunæ* Pariſ. 1590.

J. le PESCHEUR & J. LAVERNOT *Non E. caput arthritidis omnis principium* ib. 1590.

§. CCCCIII. ALII.

MICHAEL BAPST von ROCHLIZ Ej. eſt *neues u. nüzliches Erzney Kunſt u. Wunderbuch wie Menſchen u. Vieh geholfen werden kann* Mulhauſen 1590. 4. RIV. Lipſ. 1592. 4 ID. TR Eisleben 1596. & 1597. 4. tres partes TR. ib. 1604. 4. tres partes ID. B. B.

Titulus alius eſt *giftjagendes Kunſt u. Hausbuch* Leipz. 1591. & 1592. 4. TR.

Prius opus, niſi alterum idem eſt, ut puto. Paracelſicis hypotheſibus addictus & aſtrologiæ, miracula rerum undique compilat, admiſcet, nullo ordine ſervato, collectis medicamentorum formulis. Deinde artificia phyſica, chemica, ad artes pertinentia, præparationes & deſtillationes eo tempore minus notæ.

Ej *pimelotheca vom Nuzen des Schmers, Unſchlets, Specks, fettes der Menſchen* Eisleben 1600. 4.

Ej.

Ej. *Juniperetum* edente Joachimo Tankio Eisleben 1605. 4. Tr. Enormis & fabuloſa collectio virium medicatarum *B. Bot.* I. p. 375.

Ej. *warhaftiger Unterricht von dem neuen peſtilenziſchen Krampf oder reiſſenden chyragriſchen u. podagriſchen Krankheit* Freyburg 4. Tr. anno puto 1597. cum morbi ſit deſcriptio, qui vulgo clavo ſecalino tribuitur, *die Kriebelkrankheit*

Ambros. Papen *nöthiger Bericht von ſchwangern u. gebährenden Frauen* Magdeburg 1590. 8. Carls.

Christoph Ferrioli *von den Magenſchwachheiten und daraus entſpringenden Haubtflüſſen, Schwindel, Melancholey und Abnahm* Inſprugg 1590. 4. *. Calorem non eſſe cauſam, quæ cibos coquit; hinc male vitiis ventriculi calida medicamenta opponi, cum acida & refrigerantia ventriculum adjuvent. Eum ventriculum proprio ſucco ſuo cibos coquere. Calida nocere, dum eum ſuccum exſiccant. Noſſe ſe, qui a calidorum uſu ambuſti quaſi in cineres abierint.

Andreas Leon *declaration de los temperamentos, pulſos, urinas* Beſa (Beatia) 1590. 4. C. de V.

Ej. *aviſos para . . . purgar* ib. 1590. 4. C. de V.

Giov. Bratti *diſcorſo della nuova e vecchia medicina* Venet. 1590. 4 Heist.

Ordine di cavalcare e modi di conoſcer le nature di cavalli e per fare excellente razze Venet. 1590.

§. CCCCIV. Prosper Alpinus.

Maroſticenſis, in Ægypto aliquandiu medicinam fecit, conſulis Veneti familiaris, inde ad cathedram Patavinam vocatus eſt, medicus & botanicus celeberrimus. Ex Ægypto redux Venetiis a. 1591. 4 *. edidit de *medicina Ægyptiorum libros* IV, recuſos Pariſ. 1648. 4. Tr. & nuper Leid. 1735. 4. *. Sæpe vidi virum clariſſimum, tamquam teſtem medicinæ antiquæ Ægyptiacæ citari: id ita verum eſt, ut non vetuſta illa Ægypti autonomæ medicina intelligatur, & Alpinus de medicina nuperorum Mahometanæ ſectæ addictorum intelligendus ſit; in quorum artem medicam & Græca, & potiſſimum Arabica, inventa tranſiverunt, multum ab illa vetuſta ſimplicitate remota. Aer fervidus, quem tubis de ædibus eductis temperant; venti & peſtifer auſter. Victus, & cum malis aquis frequens longævitas. Morbi endemii, febres peſtilentes autumnales, ophthalmiæ hiemales. Morbus intra paucas horas exitialis Dem el Muja. Lepra. Peſtis ob incuriam gentis late urbem depopulans, dira magis, quoties ex Barbaria in Ægyptum venit. Æſtivis menſibus, dominante borea, Nilo exundante, peſtis nulla eſt: redit eadem, quando recedentes aquæ limum putreſcentibus animalibus plenum nudaverunt. Venam frequentiſſime ſecant Ægyptii, etiam in pueris, urbani enim & cives ſucci & ſanguinis pleni ſunt, ut tamen ſanguinem prodigant. Cucurbitu-

lis etiam multum utuntur & ſcarifiant, pluribus quam nos locis, neque arterias vitant, neque in morbis malignis ſanguini parcunt. In inflammationibus jugulares venas ſecant, & in morbi progreſſu ſcarifant. Cucurbitula impoſita retrocedens bubo revocatus. Malleolos cruris & ſuras ſcarifant antiquo more, non noſtro, ſed frequentibus inciſionibus, etiam in peſte, in vehementi dolore, in hydrope; ſed frequenter etiam igne utuntur. Plebs prævalidis purgantibus indulget, neque infauſte; poſt purgationem frigidam bibunt. Theriacæ etiam fidunt, aliquantum a noſtra diverſæ, clyſteribuſque. Peculiares morborum curationes. Plantas & opobalſamum alias dixi.

Ej. *rerum Ægyptiarum libri* IV. *poſthumi a* BARTHOLOMÆO SELLARI *oblivioni erepti* & Leidæ 1735. 4. *. excuſi. Multa ad rem medicam faciunt, victus ratio, cibus, potus, temperamentum Ægyptiorum. Medici Ægyptii, recepta medendi ratio. Aphrodiſiaca medicamenta. Deinde notiora Ægyptiis medicamenta, plantæ edules, aliæ, animalia, ſerpentes.

Ej. *de præſagienda vita & morte ægrotantium* L. VII. Venet. 1601. 4. duæ editiones L. Frf. 1601. 4. IDEM 1621. 8. etiam duæ editiones, cum titulo *medicinalium obſervationum hiſtorico criticarum* L. VII. & cum HERMANNI BOERHAAVE præfatione Leid. 1710. 4. *. & 1733. 4. cum nonnullis HIER. D. GAUBII emendationibus, recuſi Venet. 1735. 4. BOISSY Lipſ. 1754. 4. Anglice vertente R. JAMES Lond. 1746. 2 vol 8. SMITH. HIPPOCRATICA præſagia colligere & per ſuos titulos diſponere noſter adgreſſus eſt, felicius etiam, ſi BOERHAAVIO fidem non denegas, quam ipſe DURETUS. Non improbo inſtitutum, mallem vero ſyntheſin videre, ex qua hæ leges analytica methodo ſunt profectæ, quibus nunc meram ob auctoritatem ſenis fides eſt adhibenda. In magno ergo opere, primo ſigna indicantur, ex quibus HIPPOCRATES de viribus vitalibus ægri judicat, aut de morbi viciſſim viribus. Præſagia a functionibus animæ, a calore & frigore corporis ſumta. Præſagia a viribus motricibus, a tremore, palpitatione, convulſione, ſingultu, frigore, horrore, in quibus omnibus vereor, ut omnia libero naturæ obſervatori reſpondeant. Iterum vires vitales, nempe pulſus & inde præſagia, ſic reſpiratio, appetentia ciborum. Tunc de habitu & partibus corporis, emaciatione, colore mutato, vario, oculi, de lingua, hypochondriis, artubus. Iterum præſagia ab excrementis, urina, alvi fæce, ſudore; criſes & dies decretorii, omnia ex veteribus. Hæmorrhagia varia. In ultimo libro iterum de excretione ſanguinis, ſudore, alvi dejectione, vomitu, urinis, ſputo &c. fauſtis & infauſtis.

Ej. *de medicina methodica* L. XIII. Patav. 1611. fol. Leid. 1719. 4. *. Spiſſum iterum volumen. Methodicam medicinam obpreſſam & deſertam ex veterum monumentis reſuſcitare conatus eſt. Collegit adeo, ut alias monui, ſubque titulos ſuos reduxit, quæ de ea ſecta ſuperſunt, tum theoriam, tum clinicam praxin, eaque cum dogmaticorum placitis comparat, AURELIANO, ut facile exſpectes, potiſſimum uſus. Raro, aliquando tamen interſpergit, quæ ipſe in ſua clinica praxi vidit.

Ej.

Non prodierunt, quos TOMASINUS noſtro tribuit.

De medicina Ægyptiorum liber V.

De naturali Ægypti hiſtoria l. V.

De ſurditate.

Prælectiones Patavinæ.

Et *de præſagiendis morbis in ſanitate* BOERH.

§. CCCCV. BAPTISTA CODRONCHUS.

Imolenſis EJ. *de chriſtiana & tuta medendi ratione* L. II. *cum tr. de baccis orientalibus & antimonio* Ferrariæ prodierunt 1591. 5.*. Bonon. 1629. 4. L. Caſuiſtica voces hæc conſilia & præcepta, plurima ſuperſtitione ita commiſta, ut vix ulli nobis uſui eſſe poſſint. Non debere medicum multos eodem tempore eodem ægros curandos recipere, neque feminis hyſtericis ſemen elici, recte iſta. Religioſis & ſacerdotibus arte medica interdicendum. Anatomen non debere ſuſcipi, niſi cum venia epiſcopi. Baccæ orientales ſunt *cocculi di levante*, amariſſimi, piſces enecantes, quos tamen noſter negat venenum habere, etſi pediculos deſtruunt. Piſces ab eorum cocculorum veneno interfici, non inebriari. Stibium præparatum venenum non eſſe, & nequidem nimiarum eſſe virium.

EJ. *de morbis veneficis ac veneficiis* L. IV., *in quibus veneficia dari demonſtratur, eorum ſpecies, cauſæ, effectus, nova methodo aperiuntur, de eorum curatione & præſervatione pertractatur, veraque & nova remedia proponuntur* Venet. 1591. 8. TR. Mediolan. 1618. 12. *. Liber ſuperſtitione plenus. Veneficia eſſe a dæmonibus, credulus hiſtoriolis paſſim vagantibus, qui idem puellam pro faſcinata habuerit, nulla de cauſa: qui in Germania & in Septentrione omnia dæmonibus aiat plena eſſe, qui familiis ſerviant.

EJ. *de vitiis vocis* L. II. *Acc. Conſilium de raucedine, methodus teſtificandi in quibusvis caſibus medicis oblatis, in quibus nonnullæ difficiles quæſtiones & formulæ teſtationum proponuntur* Francof. 1597. 8.*. Non utilis libellus. In methodo &c. formularum dat exempla, quas medici in Italia ad declarandam ſuam ſententiam conſignent, tum aliqua præcipua medicinæ legalis momenta, deque iis doctorum virorum opiniones. Virginitatem non hymene demonſtrari, ſed fumo gagatis accenſi non adſcendente, & clariori urina.

EJ. *de morbis qui Imolæ & alibi communiter a. 1602. vagati ſunt commentarius, in quo potiſſimum de lumbricis tractatur, & de morbo novo, prolapſu nempe cartilaginis mucronatæ* Bonon. 1603. 4. *. Pleuritis verminoſa. Obpoſitas indicationes curationem difficilem reddidiſſe. De lumbricis in univerſum: expulſis vermibus multos ſuos ægrotos convaluiſſe, eſſe quibus utique mortem intulerint: habere dentes vel ſimile quid, quo rodant lædantque. De morbo novo dixi in chirurgicis.

EJ.

EJ. *de rabie, hydrophobia communiter dicta libri* II. *de ſale Abſinthii; de iis, qui ſubmerguntur, &. de Elleboro comm.* Francof. 1610. 8. *. (eadem eſt editio BECKERI & BASSÆI quas LINDENIUS ſeparat). De rabie ex aliorum fide ſcribit, Sales vires ſuarum plantarum conſervare, etiam augere. Elleborum utrumque laudat, qui eo rarius quidem uſus ſit.

EJ. *de annis climactericis* Bonon. 1620. 8. L. Colon. 1629. 8. 1623. 8. TR. Ulm. 1651. 8. L.

Scripſerat etiam ante l. *de Chriſtiana medendi ratione*, libellum Italicum ad rem medicam adtinentem, cujus nonnullos errores in poſteriori opere revocat.

§. CCCCVI. HERCULES SAXONIA.

Patavinus, Venetiis medicinam fecit, & in patria Academia, MAXIMILIANI etiam II. curam geſſit, quem dicitur ſanaſſe (TOMASIN.). Non felix medicus, qui uxorem tanquam mola laborantem curaverit, cum gravida eſſet PRIMEROS. *error. vulg.* II. 2.

EJ. *de phœnigmorum, quæ vulgo veſicatoria appellantur, & de theriacæ uſu in febribus peſtilentibus diſputatio, in qua etiam de natura febris & peſtilentium febrium nonnulla tractantur* Patav. 1591. 4. TR. Veſicatoriorum in febre peſtilenti uſum cum MERCURIALI introduxit, laudavit, etiam in hydrope, melancholia, nervorum morbis.

EJ *de phœnigmis* L. III. *in quibus agitur de univerſa rubificantium natura deque differentiis omnibus atque uſu, pſilothris, ſinegmatibus, dropacibus, ſinapiſmis ſimplicibus & compoſitis, vulgo veſicantibus, de quorum uſu in febribus peſtilentibus multa diſputantur* Patav. 1593. 4. L. Per auctoritates veſicatoria defendit.

EJ. *luis venereæ perfectiſſimus tractatus, luci datus opera* ANDREÆ GHETTI Patav. 1597. 4. TR.

EJ. *tr. de febrium putridarum ſignis & ſymptomatibus, de pulſibus & de urinis. Acc. doctrina celeberrima de lue venerea ſ. morbo Gallico* Francof. 1600. 8. TR. etiam ſeorſim eod. anno. Ex India cum mulieribus advectum morbum, ſæviorem eſſe factum. Cum guaiacum malo ſæpe ſuperando non ſufficiat, ad hydrargyrum veniendum eſſe, alioquin innocuum. Fabuloſa varia admiſcet ASTRUC.

EJ. *de febribus & de melancholia* Venet. 1620. fol. RAST.

EJ. *de plica, quam Poloni* Gwozdziec *Roxolani* Coltunum *vocant l.* Patav. 1600. 4. TR. 1602. 4. L.

EJ. *pantheum medicinæ ſelectum, ſ. medicinæ practicæ templum, omnibus fere morborum inſultibus commune,* edente PETRO UFFENBACH ejus diſcipulo Francof. 1603. f. Redeunt hic ll. *de pulſibus, urinis, febribus putridis, lue gallica, plica, phœnigmis.*

phœnigmis. Venam ſecat ſæpius in latere adfecto, rarius in altero aut in parte remota, ſuppreſſis tamen menſibus vena pedis ſecta convenit.

Ej. *conſilia medica.* In collectione LAUTERBACHII Francof. 1605. 4.

Ej. *prognoſtium practicarum* l. II. Vicentiæ 1620. fol.

Ej. *opera practica* Patav. 1639. fol. 1648. fol TR. 1658. fol. TR.

§. CCCCVII. J. BAUHINUS.

J. BAUHINUS ex familia Gallica, nuper adhuc celebri, ob religionem relicto Lugduno Ebrodunum, deinde Montembeligardum ſe contulit, laudeque potiſſimum botanica inclaruit, ut tamen Principis Archiater medicinam omnino fecerit.

Ej. *Hiſtorie von etlichen wütenden Wölfen um Mümpelgard und Belfort* Mümpelgard 1591. 8. *. In Chirurgicis diximus. Hic repeto, interiiſſe etiam eos, qui aquam bibiſſent. Anagallidis nullum fuiſſe effectum. Collegiſſe BAUHINUM, quæ ad curandum hunc morſum unquam propoſita fuiſſent.

Ej. *tr. des animaux ayans ailes, qui nuiſent par leurs piquures ou morſures avec les remedes* Montbelliard 1593. 8. *. Papilionum ſpirilinguium prælonga proboſcide ubertas fuerat, a quibus pagani male ſibi metuebant, & animalia domeſtica querebantur enecari. Noſter, & in epiſtola addita F. PLATERI, oſtendit innocentiſſimum eſſe animal, ſoliſque in floribus occupari.

Ej. *hiſtoria novi & admirabilis fontis balneique Bollenſis mandato principis* Montisbeligard 1598. 4. *. & Germanice *Arzney und Badbuch verdeutſcht durch* DAVID FOERTER Stuttgard 1603. 4. TR. Varia ad rem medicam pertinent. Curationes numeroſæ ægrorum, quibus uſus Bollenſis balnei ſubvenit. Deinde ratio utendi his thermis, & vivendi, & in univerſum, & per ſingulos etiam morbos, ut pene integra praxis medica hic redeat. Demum longiſſima & pleniſſima enarratio morborum, quibus minerales aquæ adverſantur.

Ej. *von der Peſt* Mümpelgard 1597. 8.

§. CCCCVIII. VARII.

PIUS ÆNEAS CAPRILIUS Ferrarienſis, equitis aurati, in Acad. Ferrarienſi profitentis L. II. *primus de febribus putridis in genere, alter in ſpecie* Ferrar. 1591. 4. & Ej. *altera* editio emendatior Patav. 1643. 4. *. Librum laudari vidi: Galenicum reperi, de more ejus ſeculi rationiis indulgentem. In febre maligna feminæ plethoricæ ſanguinem ſe miſiſſe, nihil inde mali ſecutum eſſe. In febribus bilioſis uti ſe ſirupo violarum per repetitam infuſionem parato: eas febres ad putridas refert, tum tertianas intermittentes irregulares. In iſtis vomitum ciet. Tertianam notham dicit, aliam, pariter benignam, cum admiſta bile atra. Peſtilentes

tes febres curat theriacalibus, ut tamen venam ſecet. Febris bilioſa continua notha &c.

FELICIANI BETERÆ *de cunctis corporis humani affectibus, maligna & deleteria qualitate, febribus malignis & lue gallica, de putredine peſtilente, deſumpta ex peſte Brixiana* a. 1577. Brix. 1591. fol. ASTR.

EJ. *noctes Brixianæ de peſte ſ. de igne peſtilente Gallico* &c. Brix, 1601. fol. FALC. 1633. fol ASTR. Fuſiſſimum opus mere collectitium ASTR.

PAMPHILUS HERILACIUS Reatinus, *de aquarum natura & facultate* L. V. *Vinorum & aquarum effectuum invicem comparatorum tractatus*. *De arthritide & podagra conſilium* Colon. 1591. 8. *. Francof. 1645. 8. L. De aqua cœleſti, ſubterranea; fluviali; adeo addictus ſectæ, ut aquam ex ſcatebris potam putet nocere. Examen neſcio quale aquarum. Fæces & ſedimenta, nitrum quod præcipatione demonſtrat (qui ſi marinus ſal). Sulfur. Aureas, æneas, plumbeas etiam aquas dari. De arthritide juſtus liber, non ſolo tamen in morbo occupatus, ſed in univerſa ciborum ratione. Collectanea.

ANNIBAL NICOLINUS *de curativis ac mittendi ſanguinis ſcopis diſputationes in genere* Peruſiæ 1591. 4.

JORDANI BRUNI *de imaginum ſignorum & idearum compoſitione ad omnia inventionum, diſpoſitionum & memoriæ genera* Francof. 1591. 8. B. BUN.

ANDREÆ GRUTINII *ſolus philoſophus, ſ. novæ medicinæ & chemiæ compendioſa refutatio* L. II. Patav. 1591. 4. *. Chemiam refutat. Contra quintam eſſentitiam diſputat. Deſtillatione evacuantes facultates deſtrui. Aurum quidem beneficum eſſe metallum, auri vero potabilis formulas noxii eſſe medicamenti &c. L. II. mere phyſicus eſt.

JACOBUS FERRARIUS. EJ. *idea theriacæ & mithridatii ex optima* auctoris *pragmatica, partim ex* FLAMINII EVOLI *ſcriptis excerpta* Venet. 1591. 4. L. 1601. 4 1606 4. L. Scriptio theriacæ, qualem pharmacopola BERTHIOLUS præparabat, correxerat EVOLUS. Fuſe de viperis, de nonnullis etiam plantis rarioribus & ſubſtitutis.

HIERONYMUS BRISIANUS. EJ. *arca medicinæ, in qua multorum errores in hac facultate reteguntur & antiquus ſuus honor medicinæ reſtituitur* Venet. 1591. 4. L.

EJ. *Geraeologia* (quid ea voce velit, ignoro) Trident. 1583. 8. 1585. 8. L.

BARTHOLOMÆUS VICARIUS *de ægrotantium optumo aſſiſtente ejuſque officio in ſingulis morbis* L. III. Rom. 1591. 4. TREW.

HIERONYMUS MONTALTUS Platienſis Siculus. EJ. *ſunt de homine ſano*. L. III. Francof. 1591. 8. *. Duorum poſteriorum librorum alter quidem pathologicus eſt, alter practicus, de generalibus auxiliis. Venam ſecat in putridarum febrium initiis,

initiis, & baſilicam, in virium defectu ſalvatellam. Cæterum ad veterum ſaporem unice ſcribit.

ABRAHAM NEHEMIAS Luſitanus. EJ. *methodus medendi univerſalis per ſanguinis miſſionem & purgationem: libri duo. De tempore & ordine purgandi, de tempore aquæ frigidæ in febribus ardentibus ad ſatietatem exhibendæ* Venet. 1591. 8. L. 1592. 4. TR. 1604. 4. WOLF. ID. bis.

J. CARDENOS *problemas y ſecretos de las Indias* 1591. 8. N. ANT. ſi huc facit.

EJ. *del chocolate che provechos haya, y ſe es ſaludable o no* Mexico 1609. N. ANT.

PETRUS UFFENBACH medicus Francofurtanus, multos aliorum libros edidit & recudit, BARTHOLOMÆI de MONTAGNANÆ ſelectiora: BENEDICTI VICTORII Faventini Practicam magnam; BERNHARDINI GOMESII L. IV. *de ſale*: FERD. CARDOSI *l. de ſex rebus non naturalibus*; GABRIELIS FERRARA, qui CAMILLUS fuerat, *ſylvam chirurgicam*: HERCULIS SAXONIÆ *Pantheon*: MATTHIOLI *Dioſcoridem*; GESNERI *theſaurum chirurgicum.*

EJ. *diſpenſatorium Galenico-chymicum* pariter collectum eſt ex J. RENODÆI *inſtitutionibus pharmaceuticis*, & J. QUERCETANI *pharmacopœa dogmaticorum reſtituta* Hanau 1631. 4. L.

ISRAEL SPACH Argentoratenſis. EJ. eſt *Nomenclator ſcriptorum Græcorum, Arabum, latinorum, veterum & recentium medicorum* Francof. 1591. 8. *. Argentor. 1597. fol. L. Dedicatio editionis meæ eſt anni 1610, icones nullæ. Libri ſecundum titulos partis medicæ artis, de qua ſcripſerunt, diſpoſiti; brevis titulus, cum editione & indicatione loci, ubi codex MS. reperitur.

IDEM *Gynæcæa* C. BAUHINI recudi fecit Argent. 1597. fol. aucta LUD. MERCATI *muliebribus.*

EJ. *diſp. de temperamentis* Argent. 1598. 4. B. UFF. Si huc facit.

JACOBI BORDING ex ſchola Gallica, & Italica, Roſtochii & Hafniæ Prof. φυσιολογια, ὑγιεινη, παθολογια Roſtok 1591. 8.

EJ. *commentt. in ſex libros* GALENI *de ſanitate tuenda, & in tres priores de morbis & ſymptomatibus.* It. *Conſilia aliqua* Roſtoch 1605. 4. BODL.

Panygricum ei dixit SPITHOVIUS. Vita exſtat in ciſta BARTHOL. & apud M. ADAMI.

BIL. PIRKMAIR *commentarii de arte apodemica, ſ. vera peregrinandi ratione. Acc. alia &* G. GRATAROLUS *de regimine iter agentium* 1591. 12. TR.

J. FRIDERICI WOLFESHUSII *de lycanthropis problema philoſophicum pro ſententia* J. BODINI, Lipſ. 1591. 8. TR. ſi huc facit.

Conrad Rittershusii *oratio de Zaleuco & Charonda & legum deſcriptione utriuſque* Altdorf. 1591. 4. Tr.

Tobias Stimmer *les 92. portraits des hommes illuſtres* Baſil. 1591.

Bernh. Mitelli *vom Stettiniſchen Theriak* Alt Stettin 1591. 4. Tr.

Ej. *antidotum* Nürnberg. 1596. 4. Tr.

Unterricht wornach bey jezo graſſirender rohten Ruhr die Unterthanen in der Herrſchaft Schmalkalden ſich zu halten Schmalk. 1591. 8. Huth.

Saugender kreiſſender Wöchnerinnen Unterweiſung, ſamt einem Verzeichniß geſunder u. ungeſunder Speiſen und Trank Hall. 1591. 4.

Jacobi Marant & Jac. Cousinot, *E. ſtrumarum quam bubonum venereorum curatio difficilior* Pariſ. 1591.

Caspar Keyler *de ſingultu* Baſil. 1591. 4.

Jac. Geiger *de dyſenteria* Baſil. 1591. 4.

Valentin Rupitz *de elephantiaſi* Baſil. 1591. 4. Riv.

Erh. Cellius *de vita & morte* Philippi Apiani *medici* Tubing. 1591. 4. L

Ant. Vari *de methodo purgandi univerſali* Jen. 1591. 4. Riv. ſed annum 1634. habet Heft.

Ej. *de hydrope* ib. 1601. 4. Riv.

Ej. *de morbo articulari ſ. arthritide* ib. 1603. 4. Riv.

Ej. *de phthiſi* ib. 1607. 4. Id.

Ej. *de oppreſſione ſ. incubo* ib. 1609. 4. Id.

Ej. *de febre hectica* ib. 1610. 4. Riv.

Id. *de mania ſ. deſipientia* ib. 1610. 4. Riv.

Ej. *de quartana* ib. 1618. 4. Id.

Ej. *de peripneumonia* 1619. 4. Id.

Ej. *de phthiſi* ib. 1626. 4. Id.

Ej. *de angina* ib. 1628. 4. Id. 1634. 4.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1629. 4. Id.

Id. *de alvi profluvio in genere* ib. 1629. 4. *.

Id. *de pleuritide* ib. 1630. 4.

Ej. *de podagra* ib. 1630. *.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1635. 4. *.

Ernesti Hettenbach (Præſ. Sal. Alberti) *de ſcorbuto diſſ.* Witteb. 1591. 8. Gunz.

Ej. *de angina & de pleuritide vera* ib. 1597. 4. Hen.

Ej.

Ej. *de vitioſa morborum ſolutione, deque ejus cognitione & prædictione* ib. 1598. 4.

Ej. *de catarrho, de ſanguine per tuſſim ejecto, de aſthmate, de dyſenteria* ib. 1601. 4. Riv.

Ej. *de ephialte ſ. incubo* ib. 1607. 4. Riv.

Ej. *de podagra & quæ huic affinis eſt, chiragra* ib. 1605. 4. Pl.

Ej. *de cordis ventriſque moderato dolore & colica paſſione* ib. 1610. 4. Riv.

Ej. *de aphoriſmo XXI. ſect. I.* Hippocratis, *occaſionem & tempus utilis purgationis docente* ib. 1609. 4. Riv.

Ej. *de paralyſi* ib. 1615. 4. He. duæ diſpp.

Ej. *de tumore ſub lingua, quem ranulam vocant* ib. 1616. 4. He.

Ej. *de locorum affectorum ſecundum* Galenum *notitia* ib. 1617. 4.

§. CCCCIX. Varii.

Henricus Garet Lovanienſis, medicus electoris Moguntini, edidit Frf. 1592. 8. *. *De arthritidis præſervatione & curatione Cl. medicorum conſilia.* Pro Ludovico a Flandria Petrus Bruhesius primum Jacobum Sylvium, tum J. Fernelium, inde ſenſim alios medicos conſuluerat, ad eorum conſilia reſponderat, ut illi ſubinde ſuam iterum ſententiam confirmarent. Hæ epiſtolæ omnes hic collectæ habentur; ſunt autem præter eos, quos primo loco dixi viros, earum auctores Antonius Gallus, Hieremias Thriverius, Gemma Frisius, Andreas Bonardus, Andreas Vesalius, Cornelius v. Baesdorf Caroli V. medicus, Daniel Vlierden, Carolus Gosvinus, J. Zomer, Franciscus Fabricius. Ultimo P. Bruhesius integrum *de arthritide ejuſque remediis* libellum ſubjecit. Vesalius cauterium ſuaſerat.

Simonis Scherbii *quæſtiones cum concluſionibus ac problematibus* 1. *de vertigine* 2. *de phthiſi*, 3. *de tumore ventriculi* Lipſ. 1591. 4. Tr.

Francisci Tidicæi *in jatromaſtigas de recto uſu & abuſu medicinæ* l. Thorun. 1592. 8. Tr. 1598. 8. L.

Francisci Cigalini *duæ epiſtolæ ad* Th Dunum *de oxymelitis uſu & viribus maxime in pleuritide* Tigur. 1592. 8. cum Duni epiſtolis.

Nic Kleinfeld. Ej. *de morbis & ſymptomatibus eorumque cauſis & differentiis* L. II. Antwerp. 1598. 12. Leid. 1618. 12. L. legi etiam 1592. 12.

Ej. *pathologia ſecundum gradus* Leid. 1598. 12. Tr.

Octaviani Roboreti Tridentini, Mercurialis diſcipuli, equitis Hieroſol. *de peticulari febre Tridenti a.* 1591. *vagante deque veſicatoriorum in ea potiſſimum uſu,*

 de

de putredine, *de contagio*, *de ſanguinis miſſione* Trident. 1592. 4. *. Annus præcedens peticularem febrem æſtuoſus ferat. A. 1591. febris a principio cum miti calore, capitis inde dolore ſe efferebat, die vero ſexta ſeptima accedebant vigiliæ, deliria, pleuritides, vel & lethargi, & circa diem ſextum petechiæ plerumque rubræ, tamen etiam nigræ, faucium dolores, inflammationes, tuſſis, vermes, hæmorrhagiæ plerumque ſalubres. Lotium ad diem ſextum ſano ſimile, inde jumentoſum. Non adeo peribant obſequioſi, & decimus fere quiſque, nobiles magis. Contagium inerat. Moriebantur convulſi urina ſuppreſſa, vel ſuffocati. Convaleſcentes ſurdaſtri fiebant, capilli defluebant. Theoria multa, quam omitto. Sanguinis erat in arteriis inque venis putredo. Non erat vera peſtis, ea pauperes magis attigit. Cauſæ externæ fuerunt æſtus, maligna annona, glandes, paleæ, fames. Obiter de febre cum deſtillatione anni 1580. Ipſe hac febre R. laboravit & duo, qui ejus curam geſſerunt, famuli. Conſtantinopoli a. 1588. peſtem vidit: ſe incluſit, nihilo ſecius, cum poſt decemdium de cubiculo prodiret, ſubito ei bubo de inguine erupit, a peſtis ſeminio hactenus occultato, quod tamen periculum effugit. Petechiæ ex Cypro advectæ, tamen non ſatis GALENO innotuerant. Curatio; Præſidia externa; inunctum oleum infectio vitata. Fonticuli & cauteria pleroſque tutos ſervarunt in peſte 1575. Sanos debere purgatione abſtinere. Cucurbitulæ proderant, quod humorem in corporis ambitum expellerent. Evacuatio neceſſaria erat, & præferenda venæ ſectio cucurbitulis, multoque plures monet ſe illa ſervatos vidiſſe, quam his admotis. Ideo multos interiiſſe nobiles, quod eam miſſionem ſanguinis repudiarent. Medicamenta compoſita, antidoti calidæ; theriacam dandam non exſpectata coctione. Symptomatum curatio. Peticulas, fere ſemper ſymptomaticas eſſe, non ergo adjuvandas; utique tamen ſi criticæ fuerint, theriaca, mithridatio, illa ubi plus requiritur excitati motus. Cucurbitula ſicca convenit, ubi evacuatione non opus eſt, cum ſcarifatione vero, ſi vacuare neceſſe eſſet.

EJ. *de veſicatoriis* tr. In omnibus malignis febribus uſui eſſe poſſunt, ubi morbi capitis, deliria, ſopores, ſenſus obtuſi. Teſtimonia auctorum, maxime Patavinorum (MASSARIA excepto): ſe quidem valde proficua expertum eſſe. Quibus ſponte magnæ veſicæ erumpebant, ii febre per eas liberabantur. Coctionem eædem non impediunt.

BERNARDINI CARANES *adverſus Valentinos & alios noſtri temporis medicos de ratione mittendi ſanguinem in febribus putridis* Barcinon. 1592. 8. FALC.

Nürnbergiſche Ordnung dem Collegio medico den Apothekern u. andern angehörige gegeben Nürnberg 1592. 4. 1679. 4. TR.

SEBASTIANI MIRONI *de venæ ſectione in febre peſtilenti retractatio* Cremon. 1592. 12. maj. BOHEM.

BENEDICTI PERELII *adverſus fallaces & ſuperſtitioſas curas* Lion 1592. 8. TR. ſi huc facit.

JACOBI

JACOBI MARANT & GUIL. FAUCONNIER *E. vernales morbi autumnalibus ſecuriores* Pariſ. 1592.

CHRISTOPH ROESLER *de præcipuis cauſis epilepſiæ, apoplexiæ, paralyſeos* Baſil. 1592. 4.

HIERONYMI NYMMAN *de angina* Witteberg. 1592. 4. RIV.

EJ. *de epilepſia* ib. 1592. 4. RIV.

EJ. *de gravi auditu ſ. ſurditate* ib. 1592. 4. RIV.

EJ. *de herpete* ib. 1594. 4. RIV.

EJ. *de arthritide* ib. 1594. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus* ib. 1594. 4. HE.

EJ. *de imaginatione oratio* ib. 1613. 8. cum T. TANDLER.

SALOMONIS GESNER programma in ejus obitum a. 1594. Lipſ. 1596. 8. B. BUN.

CHRISTOPHORI MEURER *de phthiſi ſ. tabe* Lipſ. 1592. 4. RIV.

EJ. *de mola* ib. 1594. 4. RIV.

EJ. *de præfocatione hyſterica* ib. 1598. 4. TR.

EJ. *Hausregiment für die Seuche der Peſtilenz* ib. 1598. 4. &

EJ. *Peſtregiment deſſen ſchwangern Frauen wie auch anderſeits Perſonen zu gebrauchen* ib. 1607. 4. TR.

EJ. *de carbunculo contagioſo* ib. 1613. 4. PL.

EJ. *Oratio in commendationem* CHRISTOPHORI BRUNONIS ib. 1613. 4.

EJ. *de peſte* ib. 1616. 4. HE.

LAZARI SUSENBETI *de natura, præcautione & curatione dogmatica febris peſtilentis* Marburg. 1592. 4. RIV.

EJ. *methodi medicinales duæ propoſitæ ab* A BOTTONO & ÆMILIO CAMPOLONGO. Acc. BARTH. HIEROVII ... *quæſtionum medicinalium practicarum decas.* In Offic. Palthen. 1595. 8. TR.

BLASIUS ALVAREZ de MIRAVAL theologus & medicus Salmanticenſis, *la conſervacion de la ſalud del cuerpo y dell alma* Medina da Campo 1592. C. de V. legi etiam 1597. 4. Salmant. 1601. 4 N. ANT.

NICOL. GYER *method and way of healing by letting blood* Lond. 1592. 8. OSB. 1604. 4.

§. CCCCX.

§. CCCCX. Rodolphus Goclenius.

Profeſſor Marburgenſis, Paracelſiſta, vir credulus.

Ej. *poſitiones phyſicæ & ethicæ* Marburg. 1592. 4. *.

Ej. *de luxu convivali noſtri ſeculi &c.* Licha 1605. 8. Tr. 1613. 8. cum *magnetica vulnerum curatione*. Ad ciborum hiſtoriam.

Ej. *de peſtis febriſque peſtilentialis cauſis differentiis & ſignis* Marburg. 1607. 8. L. Forte Ej. *Weiß und Weg ſich vor der Peſt zu hüten, dieſelbe zu curiren* Maynz 1607. Huth.

Ej. *loimographia, in qua arduæ quæſtiones medicorum quorundam in curanda peſte deteguntur, explicantur, ſymptomata omnia enumerantur, contagionis natura & cauſæ eruuntur, & quid in ſpecie in peſte Marburgenſi anni 1611. evenerit, inſeritur* Francof. 1613. 8. *. Ecce aliqua auctoris adnotata, aut placita. Sanguinis paucæ ſtillæ in principio mali mortem portendunt. Peſti adfuit anno 1611; carbunculum in palpebra curavit; extractum ſuum vitale laudat. Adverſus ſoporem non meminit medicamentorum, quæ veſicas excitant. Adverſus ſitim nitrum ex aqua diluit. In exanthematibus ſudorem ciendum. Venam tamen ſubinde pertundit, ſed poſtquam dedit, quæ vires ſuſcitent. Emetica habet ex antimonio parata. Sudores in mali initiis nocere, arte exactos nocuiſſe. Amuleta defendit ex hydrargyro, arſenico. Putridum ſanguinem eum eſſe, in quo venæ non adparent. Salem fraxini utiliter datum fuiſſe.

Ej. *de vita propaganda, h. e. animi corporiſque vigore conſervando, ſalubriterque producendo tr.* Mogunt. 1608. 8. Tr.

Id. Q. Apollinaris *enchiridion remediorum facile parabilium latine reddidit* Francof. 1610. 8. L.

Ej. *eſſentia medicinæ univerſalis adverſus univerſalem vulgo jactatam* Francof. 1620. 4. L.

Ej. *tractatus phyſicus & medicus de ſanorum diæta ſ. de ſeptem rebus non naturalibus, aere, cibo & potu, ſomno & vigilia, motu & quiete, perturbationibus, excretis & retentis, cum appendice præcipuorum corporis humani morborum, adjuncta methodo generali & compendiaria* Alfonsi Bertotii, J. Cratonis &c. Francof. 1621. 8. L. 1643. 8. Endt. 1645. 8. L.

Wolfg. Lorisecie *panegyricus* Goclenio *dictus* Marp. 1629. 4. B. Bun.

§. CCCCXI. Andreas Chioccus.

Veronenſis. Ejus *quæſtionum phyſicarum & medicarum* L. III. Veron. 1593. 4. *. Venet. 1594. 4. L. Pro Aristotele & Galeno ubique pugnat. Ad noſtram rem faciunt.

L. I. de coctione.

L. II.

L. II. de putredine contra ROBORETUM. Omnino veri nominis putredinem in humoribus locum habere.

L. IV. de vino mordaci pro ARISTOTELE.

L. V. de revellente purgatione in morborum initiis utiliter adhibenda.

L. VI. de rigore. Salutarem eſſe poſſe, quod exſurgentis facultatis expultricis vigorem demonſtret.

L. VII. de lethargo. Num abſque pituitæ putredine poſſit locum habere. Num a cerebri inflammatione pendeat. Ab humorum eſſe putredine.

L. VIII. de medicamentis & lenientibus. Antimonium tamen ad vomitum ciendum utiliter datum eſſe.

L. XII. de facultate pulſifica pro GALENO in TILESIUM.

L. XIII. an venenum in humoribus noſtris gigni poſſit. Poſſe.

L. IV. lapidem veſicæ non ſemper ex renibus eo deſcendere.

L. XIV. methodi curativæ natura & definitio.

EJ. *Pſoricum ſ. de ſcabie* L. II. *De contagii natura, ſiderum vi & thermis Calderianis. Carmine ab auctore deſcripta* Veron. 1597. 4. *. Carmen heroicum minime inficetum.

EJ. *apologia pro divina* H. FRACASTORII *ſiphilide adverſus Julii* C. SCALIGERI *cenſuram* Veron. 1598. 4.

EJ. *de aeris Veronenſis clementia* Veron. 1597. 4. *. Cum Cardinalem Valerium ægrotantem ex agro Veronenſi in Romanum agrum transferre vellent, noſter oſtendit, GALENI auctoritate aliisque teſtimoniis, aerem in urbe inſalubrem eſſe, Veronenſem ſalubrem, inque ea civitate cives ſenes plurimos vivere, & ad magnum ſenium pervenire.

EJ. *commentarius quæſtionum quarumdam de febre mali moris & morbis epidemicis.* II. *de venæ ſectione in obſtructione ab humorum qualitate* Venet. 1604. 4. TREW.

EJ. *de collegii Veronenſis illuſtribus medicis & philoſophis, qui ſcribendo & profitendo patriam illuſtrarunt, ex quorum moribus & inſtitutis optimi medici idea colligi poteſt* Veron. 1623. 4. L. & in *Theſauro* BURMANNIANO T. IX. P. VIII. Panegyricos dat civium, ſcripta fere negligit, editiones certe omittit.

§. CCCCXII. GUILIELMUS FABRICIUS.

A patrio pago *Hilden* vulgo HILDANUS, Chirurgus & Medicus, Poliater Bernenſis, vir pius & ingenioſus. EJ. l. *de gangræna & ſphacelo d. i. vom heiſſen u. kalten Brande &c.* Colln. 1593. 8. Baſil. 1603. 8. DRAUD. 1615. 8. *.

Latine Oppenheim 1598. 8. ut lego & 1600. 8. 1617. 8. Francof. 1611. 8. Lion 1658. 16. Gallice 1597. 8. *. ſed de gangræna ſola. In hoc libro, certe in editione 1615. 8. * agitur etiam de angina. Facile metaſtaſin in pulmonem ſuccedere. Sectionem venæ raninæ potius nocere. Venam brachii ſecari debere, vel ſcariſari; venam vero ſub lingua demum incidi, quando priores evacuationes præceſſerunt. Acribus debere abſtineri, refrigerantia exhiberi. Porro de narium immodica hæmorrhagia, ad quam pulverem habet in nares ſubdendum. Tunc de dyſenteria, de qua continuo proprium libellum dicam.

Ej. *traité de la dyſenterie, c. à d. cours de ventre ſanguinolent* Payerne 1602. 8. *. Oppenheim 1617. 12. Rast. cum Paterniaci medicinam faceret. Latine Oppenheim 1610. 8. 1666. 12. Rast. Germanice 1616. Lew. Lenia etiam hic dat, hordeata, amygdalata. Alvum tamen ducit, vomitum etiam movet, ulcus adſtringentibus curat, & abſorbentibus, clyſteres anodynos & adſtringentes commendat.

Ej. *de conſervanda valetudine & thermis Valleſianis* Francof. 1629. 4. *. Conſilium eſt pro viro illuſtri diæteticum, quo integra fere victus ratio continetur. Recte contra vulgare præjudicium monet, ſcorbutum infrequentem in Helvetia morbum eſſe. De thermarum uſu.

In Ej. *chirurgiſchem Reiskaſten* Baſil. 1615. 8.*. Medicamenta uſitata recenſentur.

In *obſervationibus & epiſtolis*, conjunctim Francof. 1646. fol. 1687. fol. * editis, ipſi princeps utique ſcopus fuit, chirurgica ſcribere, multa tamen practici ſunt argumenti; hydrocephali pluſcula exempla, dolor capitis a verme narium, hoc excuſſo ſedatus: alius profluvio ſanguinis per alvum curatus; in alio ægro ſuturæ capitis dimotæ. Alii rariores caſus. Inteſtina a vermibus eroſa. Laudani felix in atroci dolore uſus. Mentis alienatio ab antimonio, ab aura maligna. Phrenitis curata. Melancholia confirmata in maniam abiit, quæ ſe curari paſſa eſt. Maniæ exempla. Somnambulo: qui ipſe a lapſu morbo liberatus eſt. Lethargus ex fumo novæ fornacis funeſtus. Paralyſeos caſus: etiam ex balnei uſu accitæ & a frigida. Paralyſis brachii oſſe fracto curata. Spaſmi ex lue venerea; ex aura maligna. Epilepſia etiam in virili ætate curata, & ſetacei auxilio ſublata. Apoplexia: ab ea mortua femina ſanguinem poſt mortem profudit. Catarrhus ſuffocans. Morbi oculorum interni, ut amauroſis ab hydrope. Surditas curata. Lapilli pulmonis. Phthiſis ſetaceo ſuperata. Pleuritis per urinam judicata. Noxæ repercuſſionis. Venæ ſectio ſerius facta, tamen benefica. Læſus, ut putat noſter, a ſecta contra præcepta artis oppoſiti lateris vena. Aſthma ex obeſitate. Hydrops pericardii. Deglutitio læſa, ut potus abſque ſuffocationis metu non poſſet deglutiri. Cardialgia ex potu frigidæ. Fames nimia. Aſitiæ diuturnæ exempla. Urina per vomitum reddita. Tænia. Volvulus ex ſcirrho cancroſo inteſtini tenuis. Alvi conſtipatio: alia exempla. Dyſenteria a frigidæ potu, & idem morbus male frigida curatus. Varia mala ex hæmorrhoidibus ſuppreſſis,

preſſis, etiam paralyſis. Hepatis inflammatio a calidis admotis, a cucurbitulis. Calculi fellei. Hydrops abſtinentia a potu ſanatus. Lienes tumidi, ſcirrhoſi, materia gypſea referti. Nephritis male curata. Retentio periculoſa lotii poſt terebinthinæ uſum. Graviſſima iſchuria aliquoties ſanata. Diabetes. Aliena & pili per urinam. Varia mala ex ſubpreſſa menſtrua purgatione: alias menſes abſque noxa retenti. Uteri hydrops. Menſium aliæ varietates. Sterilitas. Fetus retenti. Infantum morbi. Morbi cutanei. Malum venereum: infectio varia. Inunctionem veram hujus mali antidotum eſſe. Venena varia. Fungi pernicioſi. Medicamenta varia ſimplicia, compoſita.

Reliquas Obſervationum & Epiſtolarum editiones dixi in chirurgicis.

De trichiaſi Obſ. eſt in GREGORII HORSTII *Obſſ.* & *de ſemine aniſi per lotium rejecto.*

EJ. *de prodigioſa puellæ Colonienſis inedia epiſtola* excuſa eſt cum PAULO LENTULO.

In *poſthumis* viri *Codicibus*, qui in Bernenſi Bibliotheca ſervantur, paſſim aliqua medici ſunt argumenti. Boni viri de proprio & gravi morbo querelæ. Paralyſis terrore ſublata, quales etiam hiſtorias GREGORIUS HORSTIUS in reſponſoriis recenſet. Vertigo ſubitanea ſanata. Ad imbecillitatem oculorum conſilium. De peſte Bernenſi, quæ quartam civium partem a. 1628. abſtulit, qua & ipſe noſter & uxor laboravit, lenius equidem, ob inuſtos fonticulos, qui pariter, ut trajecta ſetacea, utiliter ſunt adhibiti. Contra Neronianam duarum venarum ſimultaneam inciſionem. Folia rhabarbari monachorum ad ſtrictam alvum laxandam laudat. HENRICUS SCHOBINGER refert de variis morbis Patavii viſis, calculis felleis, lienis abſceſſu: Signum, quo iſchuriam a caruncula natam ſepares, ab iſchuria nata a calculo: calculoſos facilius mingere ſupinos & pedibus altioribus. Semen & oleum lini in pleuritide profuiſſe. Abſceſſus ſub aure in cephalæa criticus. In arthritide lumbricorum ſuccum laudat. Fortiſſima draſtica vulgatis præfert, helleborum, colocynthidem. Cadavera a peſte exſtincta mollia. Longum conſilium ad arthritidem. De ſignis ab urina repetitis fallacibus exempla, & funeſti eventus cum optimo lotio, & viciſſim. Beſtias & urinariis calculis eſſe obnoxias & felleis. Aliqua in PLATERUM. Sanguinis poſt mortem fluentis exempla. HORSTIUS ad HILDANUM, inveteratam luem veneream ſe abſque hydrargyro, ſolo decocto guaiaci ſanare. Unguentum de arthanita laudat HILDANUS. Criticum diem nihil moratus, optimo eventu venam in pleuritide incidit. Tumor inſignis pectoris poſt pleuritidem. ÆGIDIUS TONSOR de peſte Scaphuſina. Adverſus phthiſin conſilium, ex genio ſeculi excuſabile. Iterum de peſte Bernenſi. Aceto ad bubonem admoto mors ſubita. Magna a calidis chemicis medicamentis ſtrages. Alvi purgatio nocebat. Subitaneus ex halitu fætido bubo. Acida & refrigerantia noſter dabat; buboni cantharides imponebat. Fonticuli ſaluberrimi, ex quibus halantem fætorem peſtiferum noſter olfactu percepit. In anaſarca fonticulos profuiſſe. In hydrope tabidum hepar per lotium deceſſit. FRANCISCUS MÓNHEIM de aſita Morſienſi. Lapidem bezoar vix venire niſi factitium.

factitium. Bona deſcriptio hydrocephali infantilis non congeniti. Setacei uſum in cephalea ſæpe felicem fuiſſe. Superſtitioſam dierum obſervationem in vena ſecanda ſpernit.

In exemplo I. *vom Nutzen der Anatomey*, ad novam editionem præparato, noſter potiſſimum adverſus duros torturæ effectus invehitur, & magiſtratus humanitatem implorat, cum a violentia torturæ ſcapulæ laceratæ fuerint. Eæ ſcapulæ etiam nunc in *Bibliotheca Publica Bernenſi* ſervantur.

Retuli de his codicibus in *Relatione Gotting.* T. XII.

§. CCCCXIII. Varii.

Franciscus Sanchez, medicus Hiſpalenſis.

Ej. *reſpueſta a lo que hacido preguntado en un acidente de un batua de calor* Hiſpali 1593. 4.

Ej. *reſpueſta total ſobre una palpitacion y temblor que padecia un enfermo de Guatimala* Sevill. 1594. 4.

Ej. *diſcorſo para a veſigua que mal de urina ſen el que padecio* D. Diego Henriquez Leon Hiſpal. 1594. 4.

Ej. *diſcorſo ſobre las batuas que padecio el* P. Fray Andres del Ginonimo Sevill. 1599. 4. Ita C. de V.

Francisci Aguillar *de febrium putridarum curatione adverſus* Bernardum Caranes Valent. 1593. 8. Verus auctor eſt Hieronymus Polo Valentinus C. de V.

Hieronymus Minettus Aretinus, Profeſſor Senenſis, Cæsalpini diſcipulus. Ej. eſt *quæſtio non minus pulchra quam utilis de Sarzaparillæ & ligni ſancti viribus* Senis 1593. 4.

Eſt porro Livonii Rectorii *epiſtola, qua oſtendit ſalſamparillam minus quam lignum Guaiacum validam eſſe.* Repoſuit & contrariam ſententiam defendit Minettus.

Reſpondet Livonius Rectorius in *diſſ. apologetica de indole & qualitate Guaiaci & Sarſæparillæ* Bonon. 1594. 4. Falc. Bene ſententiam tueri Astrucius, cujus hæc ſunt.

Ludovicus Rosellus Foro Sempronienſis. Ej. eſt *tractatus de morbo gallico* Rom. 1593. 8. Falc. Jejunum vocat Astrucius.

Galeacii Landrini *de vini & aquæ inter ſe mixtione quæſtio* Florent. 1593. 4. Seg.

Bartholomæi Burchelat *charitas ſ. convivium dialogicum ſeptem phyſicorum,*

rum, in quo apparatus ciborum, potus utenſilia ex antiquorum promtuariis dilucidantur Tarvis 1593. 4. BUR.

FRANCISCI INDIÆ *Hygiphilus, ſ. de febre maligna dialogus, in quo de veſicantium medicamentorum, hyacinthi, zapphiri, ſmaragdi, de auri & argenti in re medica abuſu, & de optimo theriacæ uſu in febre maligna tractatur* Veron. 1593. 4. L. 1599. 4. L.

EJ. *Hygiphilus tertius, ſ. de ſymptomatum febri malignæ ſupervenientium natura & curatione* Veron. 1599. 4. * Adverſus *Cacoſtomum*, quem vocat, oſtendit utique ſymptomatum rationem haberi debere. Adverſus lapides pretioſos: bolum tamen dat & ſimilia ad fluxionem inhibendam, ad ſudorem immodicum, ad ſitim, ad cibi faſtidium, ad languorem & ſyncopen, ad dolorem capitis, deliria, ſomnum ciendum.

EJ. *de gutta podagrica, chiragrica & arthritica* L. II. Veron. 1600. 4. *. L. I. Ne cauſis ſecundum humores quærit. Negat a ſolo capite humores fluere. Negat per ſolas partes exteriores fluere. Contra PAREUM negat mali naturam occultam eſſe, ſ. totius ſubſtantiæ. Signa humorum a quibus malum eſt. Prognoſtica varia. Curatio, venæ ſectio, purgatio, pro varietate humoris varia, medicamentis ad quemque humorem ſuis. Medicamenta repellentia, roborantia, balnea. Multa abſona.

J. BALCIANELLUS Arzignanenſis, *de abuſu bolorum corroborantium, antimonii & caſſiæ purgantis* Veron. 1593. 4. L.

EJ. *diſcorſo contro l'abuſo dell antimonio præparato d'argento vivo ſublimato e del præcipitato in medicina ſolutiva ordinato* Veron. 1603. 4. CARRER.

HIER. CRASSUS *de ceraſte ſ. baſiliſco novo morbo medicis incognito; curandi problemata ad dictum morbum pertinentia* Utini 1593. 8. L.

SYLVII LANCEANI Monticatiani phyſici, *de hydrope, quod non ſemper ſit ab hepate. Acc. expoſitio in aphoriſmos* HIPP. 17, 38, 53. *ſectionis* V. *& tractatus, quod dentur aliqua vina frigida* Rom. 1593. 8. *. Ratiocinia ex ſeculi genio.

EJ. *de molæ generatione & cura.* —— *An in dyſenteria ſanguis ſit mittendus & purgandum, cum expoſitione loci Galeni* L. I. ad GLAUC *c.* 14; *Expoſitio aphoriſmi* 43. *ſectionis IV. Caſus dominæ, in quo exponitur aphoriſmus* 21. *Sect.* 1. *An Mithridatium poſſit cauſare abortum. Expoſitio loci* HIPP. L. VII. *epid. in calce* Rom. 1602. 8. L.

J. DONATELLI *de febre maligna diſputatio cum* THOMA ANGELUCCIO *de ejus febris natura & curatione* Venet. 1593. 4. RIV.

FRANCISCI COURCELLII Ambiani, *de vera ratione mittendi ſanguinis adverſus heautothraſcas l.* Francof. 1593. 8. B. B. Cauſæ mali. Plethora. Cacochymia. Ad iſtam purgatio magis convenit. Modus venæ ſectionis ad utrumque ſcopum

 inſti-

inſtituendæ: In cacochymia vena ſecatur, unice ut mali effectus plethoræ minuantur aut caveantur. Sanguinis copia diverſa facit, ut alii magnam venæ ſectionem ferant, alii ne minimam quidem. Ægros multo facilius ferre vacuationem puri ſanguinis, quam impuri, & in cacochymia, ſi puri ſanguinis nonnihil detraxeris, miſſionem ſanguinis valde nocere. Conſilium pro FRANCISCO GALVET.

EJ. *tr. de la peſte* Paris 1596. 8. FALC.

J. GRAMANNI Paracelſici, *tr. de pharmaco purgante, quod Galeni mancipia pſeudomedici ac logiatri ſuis catharticis ſ. purgantibus cum ſint deleteria corroſiva &c.* Erford. 1593. 4. PL.

EJ. *apologetica refutatio calumniæ, qua Paracelſiſtæ philoſophi & medici ſaniores nimis violenta corroſiva ægris propinare dicuntur* Erford. 1593. 4. *. Paracelſica medicamenta pura eſſe, certas doſes habere. Venenum medicamentis omnibus inmiſtum a Galenicis non tolli. Nullos eſſe quatuor humores. Spiritum morbi auctorem a Galenicis ignorari. HIPPOCRATEM ſpagirum fuiſſe. Veras morborum cauſas ex Galenica anatome non adparere. GALENUM impium fuiſſe.

EJ. *reſponſoria ad progymnaſmata quorundam antichymiſtarum, in qua calumniis refutatis imperfectio artis Galenicæ oſtenditur* Erford. 1594. 4. UFF.

EJ. *vom Theriak, Mithridat, Goldeney u. andern Opiatis, u. vom ſpagyriſchen extrahirten eſſentialiſchen alexipharmaco.* 4.

LAMBERTI SCHENKEL *gazophylacium artis memoriæ* Duaci 1593. 8. Argentor. 1611. 8. Gallice Pariſ. 1623. 12. BUN. V. B. *Anat.* p. 317.

TOBIAS COBER medicus caſtrenſis. EJ. *de lacte & pultibus quibus infantes paſſim ſuſtentantur* Görliz 1593. 8. L.

EJ. *de paralyſi in morboſa conſtitutione & ſolutione continui* Helmſtatt 1593. 4.

EJ. *Obſervationum caſtrenſium & ungaricarum decas I. Auſtriaca* Francof. 1606. 8. *. *Decas II. Sileſiaca* Francof. 1606. 8. *. *Decas III. Suevica* Francof. 1606. 8. *. & junctæ Helmſtätt 1685. 4. *. cum HENRICI MEIBOM præfatione. Nomen decadibus facit a patria ægrotorum, quorum morbos in quaque decade recenſet, fervidus cæterum ſcriptor, in diſſentientes aſper, ſuperſtitioſus idem & credulus. Chryſalidis uſu putat ſe calculum comminuiſſe. Procellas a ſagis Mahometanis excitari. Morbos varios deſcribit, qui in exercitu Cæſareo dominati ſunt. Curationes non vulgares. In cauſo opium dedit & frigidam. Cum ex carnium pene crudarum eſu languor Ungaricus ingruiſſet, vomitum non imperite movit. In dyſenteria Ungarica apoſtemata pugni mole, & ulcera pure ſcaturientia vidit. Pepones in umbroſis natos valde culpat, qui narcotica vi polleant. In dyſenteria fructus horæos vehementer accuſat: clyſteres negat facere quidquam, præter piſi decoctum, quod poſt legitimas evacuationes injiciatur, & ad tormina thapſi decoctum. In ciſtis militaribus mala medicamenta proſtare. De RAUWOLFII morbo lethali ex malis aquis orto narrat. Diætam univerſam Hungariæ damnat, carnes, fructus, aquam, vinum, muſtum.

ANTO-

ANTONIO PERSIO *del bever caldo coſtumato degli antichi Romani* Venet. 1593. 8. FALC.

PETRI PARISII *avertimenti ſopra la peſte e febre peſtifera con ſomma delle loro principali ragioni* Panormi 1593. 4.

EJ. *aggiunta* ib. 1603. 4. MANG. Ipſe peſti interfuit.

SIMON KELLING *defenſative againſt the plague* London. 1593. 4. AMES. Continet etiam variolarum curationem.

JEAN JOSSEL chirurgi Divionenſis, *les aphoriſmes d'*HIPPOCRATE *traduits en vers françois* Lion 1592. 8. *. miſere.

J. FERSIUS *parcius cœnandum quam prandendum* Fr. Viadr. 1593. 4. HE.

CHRISTOPH STYMMEL *de ophtalmia* Baſil. 1593. 4. lego etiam 1594.

PAULI HASLER MARTINI f. archiatri Saxonici, Chemici, *medica in officinis conſervata* 1593.

LEOPOLD BURSER *de pleuritide* Baſil. 1593. 4. RIV.

CHRISTOPH MULDENER *de apoplexiæ natura & curatione* Baſil. 1593. 4. RIV.

J. SCHATO *de variolis & morbillis* Witteb. 1593. 4. RIV.

GEO. ROWITZ *de variolis & morbillis* Witteb. 1593. 4. PL.

GÆORG. WALTHER *de hepatis inflammatione* Lipſ. 1593. 4. PL.

MELCHIOR SEBIZ *de dyſenteria* Argent. 1593. 4. RIV. An IDEM, qui ſeculo XVII. floruit, quem longævum fuiſſe non ignoro.

J. MARTIN & ÆGID. *le* TELLIER *E. alia nutritionis in ægrotantibus quam per os, via eſt* Pariſ. 1593.

CH. BAIN & PETRI PONÇON *E. excretorum immodice potius quam retentorum, graviora ſunt ſymptomata* Pariſ. 1593.

J. COUSINOT & QUIRINI *le* VIGNON *E. in pleuritide præſentius a venæ ſectione quam a catharſi remedium* Pariſ. 1593.

§. CCCCXIV. J. JESSENIUS. ALII.

IESSENSK, in *Nagy Ieſſen* Nobilis Breslavienſis, Profeſſor Wittebergenſis inde Pragenſis, ſubacta Bohemia ab Auſtriacis ultimo ſupplicio adflictus periit a. 1621.

EJ. *de homine diſſ. tres.* Witteberg 1594. 4. ſi huc faciunt HE.

EJ. *de Cl. viro* MART. BIERMANNO M. D. ib. 1595.

Ej. *de morbo quem humores in corpore tota ſubſtantia naturæ noſtræ adverſi efficiunt* ib. 1596.

Ej. *de morbis partium ſimilarium* ib. 1596. 4.

Ej. *de morbis quos venena extrinſecus morſu, ictu illata inferunt* ib. 1596. 4. Boehm.

Ej. *de peſte affectu* ib. 1597. 4. Pl.

Ej. *paradoxa phyſico medica* ib. 1597. 4.

Ej. *de morbi gallici inveſtigatione diſſ. ſeptem.* ib. 1597. 4.

Ej. *de mithridatio & theriaca* ib. 1598. 4. Menz.

Ej. *pr. de ortu & progreſſu medicinæ* ib. 1600. 4. Boehm.

Ej. *de medendi methodo* ib. 1600. 4. Riv.

Ej. *ſemeiotica, ſ. nova cognoſcendi morbos methodus ad analyſeos* Capivaccianæ *normam ab* Æmilio Campolongo *expreſſam, nunc primum publicata* Witteb. 1601. 8. Prælectiones ad ſaporem ſcholarum generales, abſque propria adnotatione.

Ej. *de curanda tollendaque peſte conſilium* Prag. 1601.

In *Chirurgicis inſtitutionibus* Witteb. 1601. 8. *. aliqua huc revoces, morbos cutaneos &c.

Ej. *de curanda tollendaque peſte* Prag. 1606. 4. Vater.

Ej. *de cute & cutaneis affectibus* ib. 1611. 4. Pl.

Ej. *adverſus peſtem conſilium cum diſp. de theriaca & mithridatio.* Adnexi libelli Durastantis & Nicc. Curtii *l. de medicamentis lenientibus & purgantibus* Gieſſ. 1614. 4. Tr.

Ej. *de ſanguine vena ſecta dimiſſo judicium* Prag. 1618. 4. Francof. 1618. 4. L. Cum notis & caſtigationibus Jacobi Pancratii Brunonis Noriberg 1668. 12.*. Ex ſenſu veterum. Notæ Brunonis fuſiſſimæ.

Bartholomæus Cabrol chirurgus. In ejus *Alphabet anatomique* Turonibus 1594. 4. excuſo, recuſo Genevæ 1603. 4.*. Francof. 1604. 4. *. 1668. 4.*. &c. obſervationes ſubjectæ ſunt, quarum aliquæ pertinent ad medicam praxin. Imaginarii morbi curati imaginatione levata. In icterico porus choledochus ad exitum ex hepate ampliſſimus. Enormis ſatyriaſis caſus. Hydrops poſt repetitam paracenteſin ſublatus. Ulcus enorme curatum, & abſceſſus abdominis cum tumore cyſtica.

Jacobi Mock Friburgenſis, *de morbis totius fere corporis ex bolari & lapidoſa ſubſtantia excitatis P. I. hiſtorica* Friburg 1594. 8.

Ej. *de cauſis concretionis & diſſolutionis rerum quarundam tam extra quam intra corpus humanum* Friburg. 1596. 4. *. Compilatio de aqua utcunque lapideſcente,

cente, & concreſcente calculo. Lapis equinus aſbeſto ſimilis. Uterus lapideus. Fetus lapideus. Frigidiſſimam non nocere, Lithontriptica.

EJ. *de nutritionis læſæ cauſis* Friburg 1589. 4. UFF.

EJ. *diſp. de dolore lateris* Frib. 1598. 4. UFF.

EJ. *de epilepſia* Friburg. 1609. 4.

EJ. *de lithiaſi* 1614. 4. HE.

EJ. *diſquiſitio de calido innato & influentiis* Marburg. 1637. 4. L. ſi huc facit.

§. CCCCXV. VARII.

CAMILLI THESAURI *de Corneto, pulſuum opus* Neapoli 1594. 4. FALC.

NONII A COSTA *de arte medica* Patav. 1594. 4. *.

L. *de quadruplici vita* vix huc facit.

J. JAC. BASSII *de* HIPP. & ARISTOTELIS *decretis* L. III. Papiæ 1594. 4. *.

SEBASTIAN PETRA FICTA *de ſenſuum externorum uſu & affectionibus, deque memoriæ cum rationis læſione vitio* Venet. 1594. L.

CASP. CARNILIÆ *tr. de modo cibi ſumendi* Genuæ 1594. 4. PL.

GUILIELMI SERAPHINI *de compoſitione medicamentorum & exhibendi ratione* L. II. Turin 1594. 4.

Medici antiqui Græci, Latini atque Arabes qui de febribus ſcripſerunt Venet. 1594 fol. MEAD.

C. C. K. ſive KUNRATH *medulla deſtillatoria & medica, oder Bericht wie man den ſpiritus vini zur exaltation bringen ſoll* Leipz. 1549. 8. TR. Schleſwic 1594. 8. TR. 1595. 4. ID. Eisleben 1595. 8. Leipz. 1595. 8. Hamburg 1625. fol.

EJ. *Deſtillir u. Arzneykunſt* Lipz. 1680. 4. TR. idem puto opus.

EJ. *fünf ſchöne Tractätlein vom Elleboro, Roreſolis, abſinthio, ſaccharo und der Schlange* 1597. 8.

EJ. *von allerley Flüſſen und Catarrhen* Lipz. 1597. TR. 1601. B. B. Eisleben 1605. 8. TR. Plurimos morbos ad catarrhum refert, etiam arthritidem, apoplexiam. Formulas habet innumeras.

DAN. MILLERII *theſes phyſicæ de calore, & medicæ de ſomno præternaturali* Patav. 1594. 4. TR.

THEODOR VELIUS. EJ. *theſes phyſicæ de natura & medicæ de febribus intermittentibus* Patav. 1595. 4. TR.

LEONH. BAUSCHII *comm. in* HIPP. *de locis* Madrit. 1594. fol.

EJ. *de vera phrenitide* Baſil. 1601. 4. RIV.

EJ. Epiſtolæ apud HORNUNG.

CHR. HENR. AYRER *informatio medici practicam aggredientis* Francof. 1594. 8.

Ej. *regimen peſtis & dyſenteriæ populariter graſſantium præſervandæ & curandæ* Argent. 1607. 4. L.

Ej. *Epiſtolæ* apud Hornung.

Bernardi Penot chemici, qui in noſodochio infelicis vitæ finem reperit, *tractatus varii de vera præparatione & uſu medicamentorum chymicorum* Francof. 1594. 8. Urſellis 1602. 8. L.

Ej. *alexipharmacum ſ. antidotus apologetica ad virulentos* Quercetani *vomitus in* Jac. Auberti *l. contra chymiſtas* Baſil. 8. Tr.

Ej. *denarius medicus quo decem medicaminibus via docetur &c.* Bern. 1602. 8. *.

Petri Olai *oratio de febribus peſtilentibus* Herborn 1594. 8.

Andreæ Kragii *Laurea Apollinea Monſpelienſis* Baſil. 1594. Tr. In B. Tig. ejuſdem tituli eſt libellus, ſed Baſil. 1604.

Matth. Muller *de cholera* Baſil. 1594. 4.

Cosmus Borgemann *de melancholia* Baſil. 1594. 4.

Ej. *de bile flava & humore melancholico* Francof. Viadr. 1595. 4.

Mart. Codicius *de peſtis natura & præſervatione* Baſil. 1594. 4. Riv.

Martini Helling *theſes de phlebotomia* Nurnberg 1594. 4. Tr.

Joh. Steinmetz *de morbis hyemalibus* Hippocratis *Aphor.* 23. Lipſ. 1594. 4. Pl.

Ej. *kurze Inſtruction wie ſich reich u. arm vor der Peſtilenz bewahren ſoll* Leipz. 1599. 4. Tr.

Thomæ Parcov *de pleuritide ejuſque curatione* Helmſtätt 1594. 4. Riv.

Ej. *de hydrope* Helmſt. 1596. 4. He.

Ej. *phthiſi ejuſque curatione* ib. 1596. 4. He.

Ej. *de melancholia* ib. 1596. 4. He.

Jac. Cocus *de putredine* Witteberg. 1594. 4. He.

Ej. *de peſte diſp. gemina* ib. 1607. 4. He.

Henr. Blacvod & Quirini *le* Vignon *E. hepatitis arte expugnabilis* Pariſ. 1594.

Nic. Ellain & Jac. d'Amboise *E. venæ ſectio arthritidi purgatione commodior* Pariſ. 1594.

Nic. Milot & Cl. Belin *E. febris frigidis & humidis expugnanda* ib. 1594.

J. Cæsaris Scaligeri *vita ſcripta a filio Joſepho* Leid. 1594. 4.

Ej. *loci cujusdam* Galeni *difficillimi explicatio doctiſſima: nunc primum in lucem data ex muſeo* Joach. Morsii Leid. 1619. 4. *.

§. CCCCXVI

§. CCCCXVI. Nicolaus Abrah. Frambesarius.

Frambesarius Veromanduus, celebris chirurgi filius, profeſſor Pariſinus.

Ej. *canonum & conſultationum medicinalium* L. III., *quibus aphoriſtica methodus medendi affectibus corporis partium continetur* Pariſ. 1595. 12. Tr. & *appendix de arthritide* Pariſ. 1619. 8. 1619. 8. Tr.

Canones chirurgici Genevæ, ut puto, 1632 8. *. cum Narvatio & aliis. Pleraque chirurgica ſunt; huc ex tumoribus referas eryſipelas, phlyctænas, alioſque morbos cutaneos, tum paralyſes & ſymptomata aliqua morborum chirurgicorum.

Ej. *le gouvernement neceſſaire pour vivre longuement en ſanté* Pariſ. 1608. 8. d'Etr.

Ej. *ſcholæ medicæ ad candidatorum examen pro laurea impetranda ſubeundum* Pariſ. 1622. 8. Richt. 1636. 12. Lind. Leid. 1628. 12. Trew. 1640. 8. Richt. 1647. 12. Trew. In operibus redeunt ampliores, inque iis univerſæ medicinæ compendium traditur.

Ej. *ordonnances ſur les préparations des medicamens tant ſimples que compoſés, nouvellement reformées* Pariſ. 1613. 4. Hovss.

Ej. *examen practicum de recta gubernandarum febrium ratione* Pariſ. 1622. 8. 1636. 12. Tr. Richt. Leid. 1640. 1647. 12. Tr.

Ej. *de peſtis curatione & præcautione* Pariſ. 1619. 8.

Ej. *idea academica* 1619. 8.

Ej. *Ambroſiopoea qua elegantes medicamentorum præparationes ad morborum curationes præſcribuntur* Pariſ. 1622. 12. *. 1636. 12. Leid. 1628. 12. Tr. cum *ſcholis* L. Ferte idem l. qui *ordonnances.*

L. *de peſtis curatione & præcautione* Francof. 1629. 4. Tr., qui in mea editione ſeptimus eſt operis l. *du gouvernement neceſſaire à chacun.*

Opera omnia medica Francof. 1629. 4. Tr. Hac collectione continentur *Canones medici, Canones chirurgici, Apologia pro veritate & innocentia medicamentorum chymicorum adverſus criminatores, Laurea academica Frambeſariana,* quæ in mea editione audit *la couronne doctorale avec les graces dont doit être doué le médecin.* Leges etiam eloquentiæ tradit, phraſes tropoſque, & ethica.

In editione gallica *des œuvres de* M. N. A. *de* Framboisiere Rouen 1631. aut 1632. fol. B B. Lion 1669. 8. continetur *le gouvernement néceſſaire à chacun,* Vaſtum opus, tradit diætetica conſilia pro homine in genere, deinde ſecundum diverſitatem ætatis, regionis. morborum. 2. *le Gouvernement requis en l'uſage des eaux minerales pour la guériſon des maladies rebelles, & ſingulierement de la fontaine minerale decouverte dans le territoire de Rheims en* 1616. qua in ſchola eo tempore noſter de cathedra prælegebat. 3. *Les loix de médecine pour la gueriſon*

des maladies. Videntur eſſe *Canones medici* prius dicti. 4. *Praxis medica* cum admiſtis conſiliis, vaſtum opus. 5. *Les loix de chirurgie pour proceder methodiquement à la gueriſon des maladies externes.* *Canones* ſunt *chirurgici dicti* p. 315. quos eosdem in Bibliotheca eo ſpectante laudavimus. 5. *Les ordonnances ſur la préparations des medicamens.* 6. *La couronne doctorale.* 7. *Scholæ medicæ.*

§. CCCCXVII. Varii.

Horatius Guargantus Soncinenſis. Ej. *de theriacæ virtutibus paraphraſis, de mechoacannæ radice opuſculum, de ovis gallinarum & earum uſu in febribus* Venet. 1595. 4. Cin. & *l. de theriaca* Italice Venez. 1648. 4.

Ej. *reſponſa ad varias ægritudines & inprimis tres tractatus de dyſenteria, de morbo gallico, de febre peſtilenti, de peſte.* Acc. R. P. Cypriani Mantegarii *exactiſſima cognitio ſedandi & curandi fluxus* Venet. 1613. 4 *. In dyſenteria inteſtina exulcerari; in eo malo adſtringentia imperat, ipſam ferri ſcobem. In lue venerea lignum ſanctum vim habere antidoti. Juvenem vidit, cui cranium totum molle & carioſum, cerebrum aſcaridibus plenum erat. In febre peſtilenti veſicas cientia medicamenta rejicit, alia inania ſuadet. Conſilia plena ſuperſtitionis, battologiæ. Balſami ad finem hiſtoria.

Duncanus Liddel Scotus Aberdeenenſis, Profeſſor Helmſtadienſis.

Ej. numeroſæ ſunt diſputationes, *pathologicæ novem*, *ſemeioticæ* tres, *therapeuticæ* ſeptem, *de febribus* decem L. excuſæ Helmſtätt. ab 1605. ad 1620. 4. Hæ diſp. conjunctæ *compendium univerſæ medicinæ* conſtituunt. Inter eas ſunt,

De concoctione Helmſt. 1595. 4. ſi huc facit.

De melancholia ib. 1596. 4. Burckh.

Inter Diſp. pathologicas, prima eſt *de morbis & morborum differentiis* ib. 1598. 4. He.

Quarta *de ſymptomatibus & ſymptomatum differentiis* ib. 1598. 4. He.

Ej. diſp. *de arthritide* ib. 1600. 4. He.

Therapeuticæ.

Earum quarta *de ratione purgandi* ib. 1605. 4. He.

Diſſ. VII. *de victus ratione in ſanis & ægris* ib. 1605. 4. He.

Ej. diſp. *de convulſione* ib. 1605. 4. He.

Ej. diſp. *de paralyſi* ib. 1605. 4. He.

Ej. diſp. *de apoplexia* ib. 1605. 4. Riv.

Ej. *ars medica* Hamburg. 1607. 8. & 1628. 8. *. Plenum opus, quo præter

præter phyſiologiam, pathologia, therapeutica, morbi a capite ad calcem traduntur, denique medicamentorum facultates & compoſitio, victusque ratio. Ex veteribus cæterum collectanea tradit.

Ej. *de febribus libri III.* Hamburg. 1610. 8. *. plenum & fuſum opus ad veterum ſaporem.

Ej. *de dente aureo ex* JOACHIMI MORSII *Muſæo* Hamb. 1628. 8. *. Fraudem fuiſſe, quam vir nobilis percuſſo juvene detexerit. Somnia JACOBI HORSTII, & portentum excidium imperii Turcici refutat.

Ej. *operum jatro Galenicorum tomus unicus, ab erroribus vindicatus opera* LUDOVICI SERRANI Lion 1624. 4. HOUSSET. Sunt priora præter l. *de dente aureo.*

Univerſæ medicinæ ſynopſis in tabulis quatuor methodice collecta. Item libri ſex GALENI *de morborum & ſymptomatum differentiis & cauſis & de ſanguinis miſſione in tabulas ſeptem digeſti & de morborum ſpeciebus nuncupationes* Vicetiæ 1595. fol. *. Titulus omnia dicit, quæ hic breviſſime recenſentur.

J. MOLANI *medicorum eccleſiaſticorum diarium* Looanii 1595. 8. FALC.

W. BULLEYN *theory of health* Lond. 1595. 12. AMES.

BARTHOLOMÆI HIEROVII *methodus chirurgica docens ſumma felicitate & brevitate rationem &c.* Francof. 1595. 8. ſi huc facit.

Ej. *quæſtionum medicinalium decas* I. ib. 1595. 8. TR. Conf. p. 4304.

Ej. *de natura & curatione tuſſis* Witteb. 1595. 4.

HENRICUS GORGE HENRIQUEZ Prof. Salamanticenſis, *de regimine cibi & potus & cæterarum rerum non naturalium uſu nova enarratio* Salamant. 1594. 4. C. de V.

Ej. *tratado del perfecto medico* ib. 1595. 4.

ALPHONSO LOPEZ de HINOIOSO *el origin y nacimiente de las urinas y enfermidades que de ellas proceden* Mexico 1595. NIC. ANT.

ANTONII BERGÆ *prælectiones naturales* Monteregali 1595. 4. FALC.

MARTINI RULANDI filii, *nova & in omni memoria inaudita hiſtoria de aureo dente, qui nuper in Sileſia puero cuidam ſeptenni ſuccreviſſe animadverſus eſt* Francof. 1595 4. TR.

Ej. *demonſtratio judicii de aureo dente pueri Sileſii adverſus* J INGOLSTETTER *reſponſionem* Francof. 1597. 8. L. 1598. 4. TR.

Ej. *problematum medico phyſicorum L. primus & ſecundus* Francof. 1608. 8. TR.

Ej. *de pernicioſæ luis Ungaricæ tecmarſi & curatione tr. hiſtoricis curis atque obſervatio-*

obſervationibus triginta, necnon quæſtionibus homologis locupletata Francof. 1600. 8. Tr. Lipſ. 1610. 8. Lion 1628. Stettin 1651. 8. Ita L. An idem *Loimagogus kurzer Unterricht des Regiments u. Ordnung wie man ſich in peſtilenziſchen Laüften verhalten ſoll* Leipz. 1607. 4. Tr.

Ej. *Alexicacus chymiatricus mendaciis* Joh. Oberndorfer, *quibus apologiam ſuam nequiſſimo auſu conſarcinavit, oppoſitus* Francof. 1611. 4. L. Alchemica, alia ſuo loco dicenda.

Caroli Batti medici Dordraceni *ſecret boek van heerlyke konſten* Leeuwaarden 1664. 8. ob auctoris ætatem huc refero. Anglice Lond. 1599. Belgice ſcripſit *de puerorum funeſta abſque febre angina.*

Severini Goebel *antidotarii caſtrenſis particula prima* Hall. 1595. 4. Tr.

Jacob Suter Balth. Conradini *de febris regimine & ejus ſymptomatum curatione* ex Germanico latine reddidit & excudit Paſſau 1595. 8.

Petri Spehrer *Bericht von der rohten Ruhr* Maynz 1595. 4. Tr.

Apotheker - Ordnung und Reformation der Statt Neuburg Lauingen 1595. 4. Trew.

Abraham Schopf καθολου *omnium præſidiorum medicorum univerſalium & topicorum diſquiſitio* Baſil. 1595. 8. Tr.

Henr. Artocophinus περι τȣ αθματος, ſ. *de aſthmate* Baſil. 1595. 4. Riv.

Ge. Rowitz *poſitiones medicæ de variolis* Patav. 1595. 4. Boehm.

Georg Seiller *de catarrhis* Francof. 1595. 4. Tr.

Stephan Bacher *concluſiones medicæ & chirurgicæ de dolore in genere ejusque cauſis, ſpeciebus, cura* Baſil. 1595. 4. Riv.

Zachariæ Brendel Profeſſoris inde Jenenſis, *de vita* J. Schroeteri Jen. 1595. 4. Pl.

Ej. *de pleuritide* Jen. 1604. 4. Pl.

Ej. *funebria* Jacobo Flachio *perſoluta* Jen. 1613. 4.

Ej. *de apoplexia* ib. 1614. 4. Pehe.

Ej. *diſp. de melancholia* ib. 1618. 4. Pl.

Ej. *de cachexia* ib. 1625. 4. *.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1628. 4.

Ej. *de ictero* ib. 1629. 4.

Ej. *de cardialgia* ib. 1630. 4. He.

Ej.

Ej. *de plica polonica* ib. 1630. 4. Pl.

Ej. *de contagio & contagio peſtilentiali* ib. 1633. 4. He.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1634. 4.

Ej. *de medicina arte nobiliſſima* ib. 1635. 4. He.

Ej. *miſcel. illuſtrium quæſtionum* Jen. 1637. 4. *.

Ej. *de adfectu hypochondriaco* ib. 1637. 4. *.

Ej. *de ventriculi imbecillitate* ib. 1638. 4. Tr.

Ej. *Chymia in artis formam redacta, methodus addiſcendi encheireſes, correctio medicamentorum plurimorum, diſquiſitio de auro potabili* Jen. 1630. 12. L. 1641. 8. L. Leid. 167 . 12. Amſterd. 1659. 12. L. 1668. 12. L.

Jacques d'Amboise & Jac. l'Escrivain, *E. totus homo a nativitate morbus* Pariſ. 1595.

Barth. Perdulcis & Petr. Ponçon, *E. lac nutricis puero medicamentum optimum* Pariſ. 1595.

Ant. Quiqueboeuf & Petri Paulmier, *Non E. hydrargyrum luis veneræ alexipharmacum* Pariſ. 1595. Astrucius refert ad a. 1596. Contagium ex impuro coitu naſci. Leve malum hydrargyro cedere; in gravi caſu oſſibusque adfectis debere frigus hydrargyri guaiaco emendari.

Henr. de Monantheuil & Petri Paulmier, *E. medicamenta purgant ſubſtantiæ ſimilitudine* Pariſ. 1595.

Guil. de Baillou Ill. medici & Jac. Lescrivain, *E. qui gibbi ex aſthmate aut tuſſi ante pubertatem fiunt, cito moriuntur* Pariſ. 1595.

§. CCCCXVIII. Varii.

Hoc anno editio Avicennæ plena prodiit, *ex verſione* Gerardi Carmonensis & Andreæ Alpagi, *cum adnotationibus* Johannis Costæi & Pauli Mongii, *recognita a* Costæo, *cum œconomia & tabulis iſagogicis ex vita* Humain *per* Fabium Paulinium Venet. 1595. fol. max. Gunz. Tr.

Ejusd. Paulini Utinenſis, ſunt *prælectiones Marciæ ſ. commentaria in* Thucydidis *hiſtoriam ſ. narrationem de peſte Athenienſium* Venet. 1603. 4. Tr.

Ej. *de viperis in trochiſcorum apparatu pro theriaca adhibendis* diſſ. Venet. 1604. 4.

Ej. *in libros artis medicinalis* Galeni *per tabulas œconomia* Hanau 1610. fol. Lind.

Hic recenſebo Hieronymum Fabricium *ab Aquapendente*, cujus in *chirurgicis*,

gicis, inque eorum editione poſthuma Patav. 1647. fol. *, præter tumores ad medicinam facientes, vel bubonem utrumque, etiam morbi cutanei recenſentur, & acc. tr. *de cucurbitularum in febribus putridis abuſu.*

Ei etiam tribuitur *Bericht wider die Seuche der Peſtilenz* Nürnberg 1607. 4. Tr. 1626. 8. Tr.

Ej. *medicinam practicam* edidit Petrus Bourdelot Pariſ. 1634. 4. B. B. Cum Æmilii Campolongi *tr. de morbis cutaneis*, *&c.*

Morborum a capite ad calcem recenſio, adjectis breviſſimis hiſtoriis ægrorum peculiarium, & formulis. In dolore tamen ſanguinem mittit ad deliquium animi. Nihil famæ viri dignum in hoc libro eſt. Spurium eſſe Bartholinus (*a*).

Sollicite ſolebat corpora ægrotorum incidere. Se præſente calculum in veſicula fellea reperiiſſe Baronius (*b*).

§. CCCCXIX. Varii.

Rodericus a Castro Luſitanus ex ſchola Hiſpanica, qui Hamburgi medicinam fecit, *de univerſa mulierum medicina opus abſolutiſſimum* L. IV. Hamburg 1603. fol. *. 1604. f. Boehm. & Pl. Colon. 1603. f. Tr. 1662. 4. ſi fides Lindenio. Omnino diverſum opus a Stephani Roderici *Caſtrenſis* opere de natura muliebri. Galenicus ſcriptor multas cum Mercato lites agitavit. Superſtitioſus idem, qui feneſtris apertis partum hærentem ſperet expediri.

Ej. eſt etiam tractatus brevis *de peſte quæ a.* 1596. *Hamburgum & viciniam adflixit . . . demonſtratur methodus qua urbem a lue præcaveri ac ejus vis propulſari poſſit* Hamburg. 1596. 4. Falc.

Ej. *medicus politicus ſ. de officiis medico politicis tractatus*, 4. *diſtincti libris*, *in quibus bonorum medicorum virtutes exponuntur*, *malorum fraudes & impoſturæ deteguntur*, *alia utilia proponuntur* Hamburg. 1614. 4. *. Ad confabulationis modum ſcriptus liber, neque ad medicinam, neque ad hiſtoriam proprie pertinet. In L. I. defendit medicinam contra calumniatores, & medicos Juriſconſultis præfert. In L. II. docet, quibus in artibus medicum oporteat erudiri, quos libros legere; non ſupra quadragenos. In L. III. agit de decore, virtutibus & vitiis, de fortunis medici; de prudentia in conſultando, in curando. Negat numeroſos ægros eodem tempore ab uno medico poſſe curari. In L. IV. de faſcinis, medica muſicæ poteſtate, medicina forenſi, virginitate, ejus amiſſæ ſignis &c.

Diomedis Amici *de morbis communibus l. tr. de variolis & app. in l. de morbis communibus*, *in qua agitur de cauſis præſentis tempeſtatis* Venet. 1596. 4. Trew.

Ej.

(a) *Opes mejend.* L. I. p. 72.
(b) *Vindic. anat.* p. 3.

Ej. *de morbis ſporadicis opus novum, quo omnia ad affectionum diagnoſtica, prognoſtica, therapeutica, prophylactica, analeptica, gerocomica, ad tria medica inſtrumenta in univerſum pertinentia explicantur* Venet. 1605. 4. Tr.

Durantis Scacchi Fabriani chirurgi atque phyſici, *ſubſidium medicinæ, in quo quantum docta manus præſtet ad immanes morbos evellendos eluceſcit.* Acc. *Epiſtola de medicinæ laudibus* Urbin. 1596. 8. *. Dictio antiqua; auctor animoſus multum laudat maſcula auxilia, & ferrum ignitum. Lithontriptica, ea inter ſuccus millepedum. De candelis adverſus urethræ carunculas fuſe. Thermas *Caſtro Cornetanas* ſuadet bibere. Medicinam laudat, ut filios ſuos ad artis amorem excitet.

Jostrerius de Jostreriis Baſſanenſis. Ej. *admirationes medicæ ex doctrina* Galeni *& aliorum auctorum, de uſu veſicantium promiſcue in morbis omnibus, de cucurbitulis adfigendis importune, de venæ ſectionis omiſſione, de purgatione incongrua, de victus ratione monſtroſa* Venet. 1596. 4. *. Venetiis nono anno in patriam redux, novam medicinæ artem miratus eſt ſe in ea reperiſſe; eam improbat, quod veterum auctoritatibus non confirmetur. Veſicantium in febre maligna uſum rejicit, quæ in calido morbo importune calefaciant, neque criſi a natura motæ faveant, eam enim per ſudorem fieri debere. Spem eorum deridet, qui bullas a veſicante medicamento excitatas putent materie morbi repleri. Sed etiam cucurbitularum uſum, corpore nondum repurgato rejicit, quæ imbecille ſunt auxilii genus, minus tamen quam veſicas cientia noxium. Purgationem naturali purgationi contrariam pariter damnat, quæ per cutem fiat. In materia turgente purgare non vetat. Hæmophobiam etiam in malignis morbis non probat. In victus ratione non definiri ex medicis legibus, num ægrum nutrire præſtet, num abſtinere cibo.

Camilli Flavii Faneſtris, *in* Hippocratis *librum de aeribus aquis & locis paraphraſis* Venet. 1596. 4. * utique paraphraſis, nec quidquam ultra.

Aurelii Minadoi Rhodigini, medici Veneti, fratris J. Thomæ, *tr. de virulentia venerea, in quo omnium aliorum hac de re ſententiæ conſiderantur, mali natura explicatur, cauſæ & differentiæ cum dogmatica curatione proponuntur* Venet. 1596. 4. *. Plurimum controverſiarum. Scriptores priores omnes refutat, naturam veneni venerei contendit, vaporem eſſe præter naturam, eumque vaporem vagum eſſe, & ex varia materie miſtum. Virulentiam veneream omnium præter naturam rerum cauſam eſſe, febrem producere &c. Jecur non perpetuo adfectum eſſe. Morbum nullo non tempore exſtitiſſe. In coitu cum femina infecta contagium non poſſe vitari. Neque fonticulorum, neque cauteriorum auxilium ſufficere. Ab hydrargyro non ſuperari, & deſperatum eſſe remedium. Sudorem commendat, eum Sarſaparilla atque Guaiaci ligno ciet, pro antidoto morbi etiam efficax futuro, ſi per urinam vel alvum fuerit operatum, etſi per ſudorem optime curet. Melle injucunditatem tolli: a Paulo Romanio aromatario id lignum in aptiſſimam compoſitionem parari. Antidotos varias nullius momenti ſubjicit. Poſt curationem ſerum lactis ſuadet.

JASME SEGARRA *de artis medicæ prolegomenis* Valencia 1596. fol. cum *phyſiologia* 1598. fol.

EJ. *in prolegomena* HIPPOCRATIS *de humoribus commentarius, in* GALENUM *de morborum & ſymptomatum differentia & cauſis*, hæc vertente VINCENTIO SALVATORE Valent. 1622. 4. L.

In CAMILLI, poſtea GABRIELIS, FERRARÆ *nuova ſelva de chirurgia* Venez. 1596. 8. TREW. latine Francof. 1629. 8. * clinicæ aliquæ adnotationes ſunt, vermis ſingularis deſcriptio, medicamentorum chemica arte paratorum catalogus.

ALF. LOPEZ HIPPOCRATIS *prognoſtica cum brevibus adnotationibus* Madrit. 1596. 4. L.

ILDEFONSI POPI *comm. in* HIPP. *prognoſtica* Madrit. 1596. 4. L. An forte idem liber, quem proxime dixi.

ADRIANI ROMANI *Sphygmologia i. e. theſes medicæ de pulſibus* Würzburg. 1596. 4. UFF.

EJ. *de febre putrida & febre peſtilenti* Würzburg. 1597. 4. HE.

J. WERNER *therapeutica, h. e. ſanitatis reſtituendæ ratio artificioſa L. II. propoſita* Francof. 1596. 8. Vix fuerit idem p. 79. totis 50. annis prior.

CHR. PERSO *kurzer Bericht von den Eigenſchaften des Rochlitzer Steinmarks, und wie daſſelbe zu der Arzney nützlich zu gebrauchen* Witteb. 1596. 8. RIV. Ad phyſica.

TOBIAS DORNKRELL *von der Peſtilenz dieſes 96. Jahres kurzer und gründlicher Bericht* Hamburg 1596. 4.

EJ. *diſpenſatorium ad omnia propemodum corporis humani pathemata* Ulyſſeæ 1600. 4. Cum *tr. de purgatione* Hamburg. 1604. 12. HANSEN. Lipſ. 1623. 12. L. Jen. 1645. 12. L. cum taxis pharmacopolarum.

EJ. *conſilium von zweyen ungewöhnlichen, neuen und ankleblichen, Krankheiten dieſes* 1602. *Jahres* Ulſen 1602. 4. TR.

EJ. *Bericht von der Peſtilenz* Hamburg 1604. 12. HEIST.

EJ. *de purgatione tr.* ex HIPP. & GALENO *de dextro purgationis uſu. Omnium purgantium ſimplicium & compoſitorum doſes, atque ut doſes ex arte inveſtigari & corrigi poſſint* ib. 1604. 12. Jen. 1649. 12. L.

EJ. *medulla totius praxeos medicæ aphoriſtica* Erfurt. 1656. 4.

EJ. *von der Rohtenruhr, Leipziger Peſtſchade u. Gottesgnade* Altenburg 1681. 4. VATER. Niſi alius eſt auctor ejusdem nominis, aut annus vitioſus.

EJ. *kurzer Bericht von Præſervirung und Cur des Menſchen Geſundheit* Hamb. 1604. 4. MOLLER.

Edidit

Edidit etiam J. STOKERI *empiricam ſ. medicamenta varia experientia diuturna comprobata contra pleroſque corporis humani affectus* Francof. 1604.

JOH. INGOLSTETTER Noribergenſis, Ambergenſis medicus.

EJ. *de aureo dente pueri Sileſii reſponſio ad judicium* MARTINI RULANDI, *quo demonſtratur, neque dentem neque ejus generationem naturalem eſſe* Lipſ. 1596. 8. *. Ridicula de fabula concertatio.

EJ. *de natura occultorum & prodigioſorum diſſ. ad* J. HORSTIUM, *qua reſpondetur ejus libro de aureo qui putabatur dente* Lipſ. 1597. 8. 1598. L.

EJ. *de natura naturalium & non naturalium oppoſita demonſtratio demonſtrationi judicii* MARTINI RULANDI *de aureo dente* ib. 1589. (puto 1598.) 8.

EJ. *epiſtolæ variæ medicæ* in *Ciſta* HORNUNGIANA.

J. CONRAD RHUMEL, medicus Noribergenſis. Non poteſt idem eſſe, cui diverſa opera LINDENIUS tribuit, & quem natum facit a. 1597, & tamen diſputationem recenſet anno 1596; & alia opera anno 1596. edita. Quantum video, noſter J. CONRADUS fuerit, cujus eſt diſputatio *de arthritide errante* Noriberg. 1596. 4. tum *Loimographia* Amberg. 1606. 8. L. & *Prophylaxis medico practica luis venereæ εγκεφαλονοσε, una cum apologia, ſ. centuria curationum medicarum in Novo Foro factarum* Norib. 1624. 8. *. Porro *Hiſtoria morbi qui ex caſtris ad raſtra, a raſtris ad roſtra, ab his ad aras & focos in ſuperiori Bavaria ſe penetravit a.* 1621. *& permanſit a.* 1622. 1623. Nurnberg. 1624. 4. *. 1625. TR. quem librum latine filius ejusdem nominis edidit, eo tempore medicinæ ſtudioſus. Hic liber videtur prior prodiiſſe: febris erat petechialis, quam vult a mercurio aeris vel aquæ extenſæ, quæ dicitur Perinthon & ſugina, natum eſſe. Dolor capitis, dorſi etiam, lumborum, deliria, convulſiones, faucium moleſtiæ, alia nullo ordine nullisque periodis ſymptomata. Viderat tamen fluxum ſanguineum & diarrhœam profuiſſe, ſudores nocuiſſe. Papulas etiam vidit ad dimidii piſi molem elevatas. A febre Hungarica ſeparat, aque petechiis a. 1505. ex Cypro inſ. in Italiam adlatas. Venæ ſectionem & purgationem repudiat, vomitus incertum facit eventum. Malum hieme viguit, urinæ ſanorum ſimiles fuerunt: ſurditas bonum ſignum præſtitit. In *Prophylaxi* curationes habentur cum formulis: aromatica, odorata, abſorbentia, theriacæ, lapides pretioſi. Narium fluxum adſtringentibus coercebat, qui potius ſalubris eſſet. Inter ſymptomata cæcitas inconſtans. In Catalogo ſuo TREWIUS *Loimographiam* PHARAMUNDO RHUMELIO tribuit, quæ Ambergæ 1616. 8. prodiit, verum eam putaſſem noſtri eſſe.

EJ. *partus humanus ſ. diſſ. perbrevis de humani partus noſtris temporibus cauſis ex meditullio veræ medicinæ theoreticæ eruta* Norib. 1627. 8.

ZACHAR. LIEBHOLD *Geſpräch vom guldenen Zahn* Breslau 1596. 8. PL. Verſiculi Germanici.

Hoc anno J. WITTICH edidit *Medici Patavini anonymi methodum ſimplicium medicamentorum & compoſitorum* Lipſ. 1596. BUR.

Der fürſtl. Graffſchaft Hennenbergs Apothekerordnung und Tax Schmalkalden 1596. 4.

JEAN DAVID M. D. *tr. de la peſte contenant les cauſes, ſignes, & préparations & cure d'icelle ou les cauſes & cure de la maladie populaire qui a regné à Limoges l'an* 1595. Limoges 1596. 16. FONTENEL.

MICH. RAUDENIUS Engadinus P. Baſileenſis *de dolore* Jen. 1596. 4. RIV.

GEORG. LAUREA *de febribus melancholicis* Baſil. 1596. 4.

MICH. MEIER *de epilepſia* Baſil. 1596. 4.

J. STENGEL *de pleuritide* Herbipoli 1596. 4. L.

J MARTIN & MARTIN AKAKIA, *E. in contentis, continentibus & impetum facientibus ſanitas & morbus* Pariſ. 1596.

HENR. BLACVOD & J. LAMPERIERE *E. unus corporis partium mutuuſque conſenſus* Pariſ. 1596.

Ordonnance & avertiſſement de l'Archevêquè de Valence à tous médecins & chirurgiens de ſon Dioceſe Lion 1596. 8. PORTAL.

THOMAS PHAYRE *regiment of life whereunto is added a treatiſe on peſtilence and a book of childern* Lond. 1596. DOUGL.

LEONARD MARSHAL *book of cattel taken from the beſt authors* Lond. 1596. 4. Veterinarius.

PET. LOWE Scotus, *chirurgus*, EJUS *eaſie certain and perfect method to cure and prevent the ſpaniſh ſickneſſ* London. 1596. 4. Rejectis aliis, mercurii uſum internum commendat, pilulas, medicamenta ſua arcana, decoctum lignorum, compoſita.

EJ. *the whole courſe of chirurgie whereunto are annexd the preſages of* HIPPOCRATES Lond. 1597. 4. TR. 1612. 4. PORT. 1614. 4. GUNZ 1634. 4. PORT. 1657. 4. GUNZ.

JACOBI PONS, Lugdunenſis, *de nimis licentioſa ac liberaliore intempeſtivaque ſanguinis miſſione, qua hodie plerique abutuntur* Lion 1566. 8. PLATNER. 1600. 8.*, Circa hæc tempora BOTALLIANA illa ſanguinis prodigalitas invaleſcebat: ei noſter ſe opponit, & oſtendit per ſingula, neque ad curandos morbos & ſanitatem conſervandam, neque in cacochymia, neque in febribus curandis, certe nonnullis, neque in peſtilentiali febre ſanguinem mitti debere: ſed neque in aliis morbis ea cum profuſione, quam nuperi imperent, neque in morbi ſtatu, vel circa ſtatum, neque in febrium declinatione, neque toties ac nonnulli ſoleant. Ratiociniis hæc evincere ſtudet, & GALENI auctoritate.

EJ. *medicus, ſ. ratio ac via aptiſſima tum ad diſcendam tum ad exercendam medicinam* Lion 1600. 8. *. Propædeutica plurima requirit, etiam aſtrologiam. Inde libros

libros recenſet, quos tyro utiliter legat, ad ſuos titulos. De ponderibus aliqua male a latinis ex græcis converſa. Recte docet, quod nulla nuper alicujus definiti mali accurata hiſtoria ſcripta ſit. Morbi provinciarum Galliæ endemii. Ut morbum in præſente ægro medicus dignoſcat. Canones ad quosque morbos, quibus ſumma curationis capita continentur.

EJ. libellus *avertiſſement pour la préſervation & cure générale contre les poiſons.* In eo libro viperas Lugdunenſes nimis debiles eſſe, hinc theriacam in ea urbe pariter deterioris eſſe conditionis. Contra eum ſcripſit *de la* BRIVE quem dicemus. Reſponſum eſt in *ſycophantie theriacale* Lion 1634. 8. RAST. Nomen ibi præfigitur JACOBI PONS. Quare eo magis perſuadeor, annum 1566. male apud PL. ſcribi & varius eſſe 1596. 8. ut LINDEN.

§. CCCCXX. VARII.

BARTHOLOMÆUS CASTELLUS Meſſanenſis.

EJ. *eſt totius artis medicæ methodo diviſa compendium & ſynopſis, in qua quidquid ab* HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA *ſummiſque in arte doctoribus ſcriptum eſt continetur* Meſſan. 1597. 4. L.

EJ. *Lexicon medicum Græco latinum* Venet. 1607. 8. 1626. 8. 1642. 8. WACH. Patav. 1713. 4. 1721. 4 Auctum ab EM. STUPANO Baſil. 1628. 8. Tertia parte auctum Rotererod. 1644. 8. LIND. 1651. 8. LIND. 1657. 8. ibidem 1661. 8. LINDEN 1670. LIND. Iterum auctum a JACOBO PANCRATIO BRUNONE, addita BRUNONIS *Mantiſſa titraglotta, vocabulis latinis cum annexis Arabicis, Hebræis, Græcis, Gallicis & Italicis* Nurnberg 1682. 4. Iterum auctius, ut certe titulus præfert, Genev. 1746. 4. maj. *. Neapoli 1761. 4. 2. vol. CASTELLI primas editiones non poſſideo; quæ coram eſt, ea a BRUNONE ex nuperis inſigniter aucta videtur. Prior illa videtur ex HIPPOCRATE, GALENO, GORRHÆO plurima habere, quo fine auctor non inutili labore defunctus eſt.

PAULUS DIONYSIUS HIPPOCRATIS *aphoriſmi verſibus reddidit* Veron. 1597. 4. L.

EVANGELISTA QUATRAMMI Eugubini, *tr. ad theriacam mithridatiumque antidotum componendum* Ferrar. 1597. 4. TR.

EJ. *tract. brevis de præſervatione & curatione peſtis l. Romæ ante* 30 *annos Italice editus, latinus factus opera* ANDR. HILDEBRANDI Lipſ. 1618. 8.

MICHAEL MARTINES LEYRA chirurgus, ſcripſit *remedios præſervativos para el tiempo de peſte y otras curioſas experiencias* Nadrit. 1597. 8. C. de V.

FR. PERELLI *de febribus intermittentibus deque veris intermiſſionis cauſis lib.* Pariſ. 1597. 8. FALC.

J. MICHAELIS *apologia chymica adverſus* LIBAVII *calumnias* Middelburg 1597. 4. LIND.

PETRUS PAULUS GALLEO Peruſinus. Ej. l. *de febribus* Peruſ. 1597. 4. L.

JACOBI FONTANI *prognoſticorum ad artem medicam ſpectatium perinde ex* HIPPOCRATE & GALENO *collectio* Turnon. 1597. 12.

Ej. *methodus generalis cognoſcendi, prædicendi curandique morbos, ad veterum,* HIPPOCRATIS *maxime & GALENI, mentem exacta* Avenione 1601. 8. RAST. Pariſ. 1612. 8. L.

Ej. *commentaria in omnes* HIPP. *aphoriſmos criſium, & de morborum cauſis aliiſque nonnullis, in quo prior* FRACASTORII *de criſeos cauſis ſententia defenditur: nec non conſilia medica* Pariſ. 1608. 12. TR.

Ej. *Practica curandorum morborum corporis humani* L. IV. *diſtincta* Pariſ. 1601. 8. B. Tig. 1611. 8. TR.

Ej. *Opera, in quibus univerſæ artis medicæ ſecundum* HIPP. & GAL. *doctrinam partes IV. methodice explicantur, præponuntur libri duo de demonſtratione medica, tunc commentaria, conſilia modo dicta* Pariſ. 1612. 4. Genev. 1613. 4. L.

Ej. *de aſtrologia medica l.* Lion 1620. 8. L.

ID. a. 1599. l. edidit, quo medicos Monſpelienſes accuſavit, quod MESVEN deſeruiſſent: & cum J. PONS reſpondiſſet, ſecundo accuſationem repetiit ob eamdem confectionem Alkermes. In eum L. CATALAN ſcripſit.

FABII PACII *comm in* GALENI *libros methodi medendi* P. I. Vicet. 1597. fol. TREW.

Ej. *comm. in ſex priores Galeni libros methodi medendi* Vicetiæ 1598. fol. TR. L.

Ej. *comm. in ſeptimum* GALENI *librum methodi medendi* Vicet. 1608. f. 1609. fol. TR. 1610. fol. L.

Inedita aliqua in *aphoriſmos commentaria* reliquit TOMASIN.

EJUS vita & icon eſt in TOMASINI *Elogiis.*

PETRI MATTHÆI PINI *compendium inſtar indicis in* HIPPOCRATIS *Coi opera omnia* Venet 1597. 4. recuſum Venet. 1737. fol. magni fit.

J. B. MELLA *il corteſino overo del mal di caſtron o d'ogn altra infirmita che queſt anno minaccia* Napoli 1597. 4.

HENR. MONANTHOLII *ludus iatromathematicus ad tres hoſtes academiarum, bellum, famen, peſtem* Pariſ. 1597. 8. L.

J. NIC. ROGERII *de recta curandi ratione per ſanguinis miſſionem* Venet. 1597. 4.

GUILIELMUS ARRAGOSIUS Tholoſanus, *de natura & viribus hydrargyri. Ep. ad* PAULUM JOVIUM Baſileæ demum 1710. 8. *. in faſciculo diſputationum prodiit.

diit. Multa ſingularia de argento vivo paſſim hic reperias. Periculoſiſſimum ejus metalli uſum eſſe, ſuas tamen, ſi probe depuratus ſit, vires habere.

EJ. *epiſtola de extractis chemicis* eſt in *collectione* SCHULZIANA.

ANTONIUS CONSTANTIN, EJ. *bref traité de la pharmacie provinciale* Lion 1597.

EJ. *opus medicæ prognoſeos, in quo omnium ſymptomatum in omnibus morbis cauſæ & eventus exponuntur. Ex* GALENO, HOLLERIO, DURETO & JACOTIO Lion 1613. 8. L.

BASILII PLINII *carmen de venenis & venenatis in univerſum, & de morbi gallici inveſtigatione* Witteberg 1597. 8. Noriberg. 1689. 8. TR.

DAVID HOESCHEL edidit Aug. Vind. 1597. 8. *Iatro mathematica Hermetis Triſmegiſti Gr. lat.* IDEM ARETÆUM edidit.

GEORG RIVET *de peſte, exanthematibus & anthracibus, de methodo in febris peſtilentialis curatione.* Ex Italico latine reddidit Colon. 1597. 8. L.

GEORG LAUB Auguſtanus edidit SIMONEM SETH: & *Roſam anglicam* Aug. Vind. 1597.

JACOBI CAHAGNESI *de morbo* NICOLAI MICHAELIS Cadomi 1597. 4.

EJ. *brevis faciliſque methodus curandarum febrium* Cadom. 1616. 8. L.

EJ. *brevis faciliſque methodus curandorum capitis adfectuum* Cadom. 1618. 8. L.

EJ. *elogiorum civium Cadomenſium Centuria* I. Cadom. 1609. 4. B. BUN.

CASPARI TAGLIACOTII *conſilia aliqua* exſtant in LAUTENBACHII *collectione.*

MARTINI MYLII *hortus medico philoſophicus* Görliz 1597. 8. L.

GUIL. TOOKER *chariſma, ſ. donum ſanitatis, ſ. explicatio quæſtionis in dono ſanandi ſtrumas conceſſo regibus Angliæ* Lond. 1597. 4. FALC.

HELIDÆI ROESLIN *de mundo hypotheſes, continentes artium principia*, etiam medicinæ Francof. 1597. 4. L.

JOACHIMI ILLYES Pomerani, *novæ theoriæ de natura & conſtitutione medicinæ, de ordine facile eamdem imbibendi atque exiguo temporis ſtadio ejus ſtudium abſolvendi* Jena 1597. 4. *. Generalia aliqua.

NIC. AGERII *chronologia medica, h. e. concluſiones de temporibus rerum præter naturam tum univerſalibus, tum particularibus* Baſil. 1597. 4. RIV.

J. W. WIRINGI *de jejunio & abſtinentia medico eccleſiaſtici libri* V. Æigiaci Atrebotum 1597. 4. FALC.

GODOFR STEEGH (STEECH L.) *tr. de peſte* Wurzburg 1597. TR.

EJ. *ars medica methodo diverſa a* GALENO *commendata, a nemine hactenus abſoluta* Francof. 1606. fol. TR.

GERMAIN

GERMAIN COURTIN Prof. Pariſ. Ej. *adverſus* PARACELSI *de tribus principiis auro potabili totaque pyrotechnia portentoſas opiniones* Pariſ. 1597. 4. L.

In EJUS *leçons anatomiques & chirurgiques* dictatis ab a. 1578. ad 1587. & editis a STEPHANO BINET. Pariſ. 1612. f. *. aliqua ſunt de omni morbo cutaneo, ſed præterea de puſtulis, plethora, cacochymia, revulſione, derivatione, inflammatione, bubone, carbone, peſte, theriaca propria capita: porro L. XIV. materia medica etiam internis morbis dicata traditur, in qua emmenagoga, diuretica, galactopojetica, aphrodiſiaca, emetica purgantia omnia, fere ex veteribus collècta, & tironibus deſtinata.

MATTH. ZELSII *Orationes de cauſis & periodis peſtilentiæ acc. VIII. tract.* alii *de peſte* AURIFABRI, LIPSTORPII, RHENANI, WAGNERI Francof. 1597. HEIST.

BOISSARD *icones brevesque vitæ virorum illuſtrium* P. I. Francof. 1597. 4. P. II. 1597. 4. P. III. 1598. P. IV. 1599. 4. Partes IV. 1628. 4. P. V. ib. 1635. & Partes V. 1636. 4. P. VI. VII. 1650. P. VIII. 1652. 4. P. IX. 1659. & novem tomi eo anno.

JEAN TRUYE *tr. de la peſte* Douai 1597. 12. FALC.

ISRAEL HARVET Aurelienſis, *diſcours contre* L. JOUBERT *dans lequel il eſt montré qu'il n'y a aucune raiſon que quelques uns puiſſent vivre ſans manger pendant pluſieurs années* Niort. 1597. 16. L. TR.

EJ. *confutatio Cauſarum abſtinentiæ puellæ conſolentaneæ a* FREITAGIO *redditarum & apologiæ pro* JOUBERTO Orleans 1602. 8. B. B.

EJ. *defenſio chymiæ adverſus cenſuram ſcholæ medicorum Pariſienſium, & in eandem* GUILIELMI BACYNET *adnotationes* Pariſ. 1604. 8. *. non mala. Venæ ſectionem non improbat; artis perfectionem oſtendit non eſſe in morbi dignotione, ſed in curatione: ſales non eſſe cauſticos; neque perinde acres ut euphorbium: opium non refrigerare, ejus vim a ſulfure eſſe. DIOSCORIDEM metallica medicamenta habere; ſales non debere pro artificialibus haberi. Hominem etiam iis nutriri, quæ nunquam vixerunt.

EJ. *demonſtratio veritatis doctrinæ chymieæ adverſus* J. RIOLANI *comparationem veteris medicinæ cum nova* Hanau 1605. 8. TR.

BALTHASAR SUMMERS *Unterricht wie in dieſer gefährlichen Peſtilenzzeit jedermann ſich halten u. verwahren ſoll* Wittenberg 1597. 4. TR.

EJ. *Arzneybüchlein* Witteb. 1599. 8.

CHRISTOPH. THOMAN *Bericht von Kraft u. Tugenden der aureæ aquæ ſanitatis* Prag 1597. 4. TR.

BERNH. a KIRCHEN *kurzer u. einfältiger Bericht wie ein jeder in der epidemiſchen Ruhr ſich halten ſoll* Paderborn 1597. 8. TR.

Ambergiſche Ordnung wie es bey dieſen einreiſſenden ſterbenden Läufen zu halten Amberg 1597. 4. TR.

PAUL SIMLER *Bericht wie man ſich in dieſen beſchwerlichen laufenden peſtilenziſchen Seuchen præſerviren ſoll* Coburg 1597. 4. TR.

Ej. *Anleitung wie ſich in der jetzt graſſirenden u. beſchwerlichen Rohtenruhr beydes geſunde u. kranke mit Erzneyen u. andern nöthigen Stücken recht u. wohl verhalten ſoll* Coburg 1597. 4.

Casp. Strubii *Bericht wie der gemeine Mann in der gefährlichen Sterbenläuften ſich verhalten u. curiren ſoll* Witteb. 1597. Riv.

Andr. Starkens *Bericht von der Peſtilenz wie man ſich davor bewahren, u. vor der Ruhr hüten ſoll, nebſt einem Harnſpiegel, worinn gewieſen wird, daß den Harn in peſtilenzzeiten nicht zu trauen ſey* Erfurt 1597. 4. Riv.

Ej. *Krankenſpiegel wie ſich ein Kranker dann ein treuer Arzt ſich beyde verhalten mögen, und wie in itziger Peſtilenz-Zeit ſich zu bewahren* Mülhauſen 1598. 4. Riv.

Der Marburgiſchen Profeſſorum facultatis medicæ Bericht von der Krampfſucht u. Kribelkrankheit ſamt angehängter Curation der Peſtilenz und rohten Ruhr Marburg 1597. 4. Hansen. Morbi ex ſecali corniculato orti, ut vulgo creditur, deſcriptio.

Kurzer Bericht wie man ſich in der jetzigen geſchwinden eingefallenen Peſt præſervieren ſoll Braunſchweig 1597. 4. Tr.

H. Donzellini, J. P. Ingrassiæ und Joach. Camerarii *kurzer Bericht .. drey Tractätlin von der Peſtilenz* Lipſ. 1597. 4.

Tob. Fabricii *kurzer Bericht aus der Landſchaft woher die giftige Seuche Peſtilenz komme* Neuſtatt an der Hart 1597. 8. Tr. ex latino verſ.

Wendelin Thalii *wie man vor der Peſt ſich præſerviren ſoll* Mülhauſen 1597. 4. Tr.

Kurze und nothwendige Ordnung wie man ſich in jetz graſſierender Peſtilenz verwahren möge Helmſtatt 1597. 4. Tr.

Zachar. Barthius *de febre peſtilentiali* 1597. 12.

J. Rud. Salzman *de hydrope* Baſil. 1597. 4. Riv. An non idem, quem dicemus in ſeculo XVII.

Matthæus Borbonius a Borbon *de medicorum, ut vocant, opprobrio podagra* Baſil. 1597.

J. Neudorfer *de hæmorrhagia ſ. fluore ſanguinis ſymptomatico* Baſil. 1597. 4. Riv.

J. Lyseri *de hepatitide* Baſil. 1597. 4. Riv.

HEINR. LAMBACH *de peſte* ib. 1597. 4.

EJ. *conſilium pro cujusdam ſenis vita ad multos annos in vigore conſervanda* 1606. 8.

J. HERMANN *de venæ ſectione in genere* Baſil. 1597. 4.

J. MONTANUS *de vera natura terræ ſigillatæ* ib. 1597. 4. HE.

J. RICHTER *de nephritide* ib. 1597. 4.

GEORG JENISCH *de coli dolore* ib. 1597. 4.

SIGM. SCHILLING ευφημιαι *præceptorum & amicorum honoribus ſcriptæ* Lipſ. 1597. 4. TR.

EJ. περι τȣ της κεφαλης παλμȣ Baſil. 1598. 4.

EJ. *de dyſenteria* Lipſ. 1600. 4. HE.

EJ. *de arthritidis præſervatione & curatione* ib. 1602. 4. HE.

EJ. *de hepatis ſcirrho* ib. 1610. 4. HE.

EJ. *de gonorrhœa* ib. 1614. 4. HE.

EJ. *de angina* ib. 1617. 4. HE.

EJ. *de dolore capitis* ib. 1619. 4. RIV.

EJ. *de eryſipelate ſ. roſa Germanorum* ib. 1621. 4. RIV.

JAC. MARTINI *de ſuppreſſione menſium morboſa* Baſil. 1597. 4.

NIC. MILOT & RICH. MARCE'S, *E. febrium ex urina quam ex pulſu certior dignotio* Pariſ. 1597. 4.

GUIL. de BAILLOU & HIERON. TAQUET, *E. vertigines magnorum morborum prodromi* ib. 1597. 4.

HENR. de MONANTHEUIL & MATHURIN CHEVALLOT, *E. morbi & curationis principia paria* ib. 1597.

MICH. MARESCOT & ROBERT le SECQ, *E. in pleniore quam in tenuiori victu minus peccatur* ib. 1597.

MICH. MARESCOT & HIERON. TAQUET, *E. licet diebus criticis vacuare* ib. 1597.

LUD. THIBAULT & MATTH. CHEVALLOT, *E. ut ab inflammato jecore icterus, ſic a refrigerato hydrops* ib. 1597.

ALBERTI le FEVRE & SIM. le TELLIER, *E. febrium peſtilentium & reliquarum putridarum eadem curatio* ib. 1597.

MARC.

MARC. MYRON & ANT. RABAULT, *E. in febribus intermittentibus venæ ſectio remedium* ib. 1597.

CL. ROUSSELET & MARTIN AKAKIA, *E. ὀργασμος & πεπασμος purgationis ſcopi* ib 1597.

PETRI LAFFILE' & SIM. BAZIN, *non E. omni contagioni utraque vacuatio* ib. 1597.

LUD. THIBAULT & HIER. TAQUET, *E. criſes per urinas quam per ſudores meliores* ib. 1597.

ALB. le FEBVRE & NIC. le PIETRE, *E. a flatu indicatio refrigerandi* ib. 1597.

CL. ROUSSELET & CL. le TELLIER, *E. in menſtruis docoloribus purgatio* ib. 1597.

MARC. MYRON & J. LAMPERIERE, *Empyematis διαδοχης ad renes ductus azygos* ib. 1597.

PETR. LAFFILE' & GERM. CLERSELLIER, *E. ab affecto loco quam a morbo præſtantior indicatio* ib. 1597.

§. CCCCXXI. VARII ad A. 1598.

THOMAS FIENUS, Antwerpienſis, Profeſſor Lovanienſis.

EJ. chirurgica & phyſiologica diximus.

Utcunque huc pertinet *l. de viribus imaginationis* Lovan. 1608. 8. (Leid. 1635. 12. L.

Sed omnino *Semeiotica, ſ. de ſignis medicis tractatus poſthumus* Lion 1664. 4.*. ex dictatis auctoris editum, plenum opus, ad ſaporem veterum, ut varii eventus ad theoriam accommodentur.

Non confundi debet cum J. FIENO.

ULYSSES ALDROVANDUS in inmenſa *collectione* ſua morbos etiam pecorum habet. Nunc demum confirmor, ob lites cum pharmacopolis & medicis, ex collegio medico excluſum, pauperem vixiſſe. Paſſim etiam rariora aliqua habet, & in *metallotheca* calculos.

J. ALFONSI de FONSECA Caſtellani, *medicorum incipientium medicina, ſ. medicinæ chriſtianæ ſpeculum* Madrit. 1598. 4. FALC. Compluti 1598. 4. C. de V.

EJ. *dies privilegios para las mugeres prennadas con un dicionario medico* Complut. 1606. 4. ib.

EJ. *dicionario medico de piedras, plantas, fructos, yervas, flores, enfermidades, cauſas y accidentes que ven en eſte l. de privilegios de mugeres prennadas* Complut. 1606. 4.

MARTINI GOMEZ *de Pampeluna*, *contra la peſte* Pampeluna 1598. 8.

FORTUNATI FIDELIS BYSSUS *ſ. medicinæ patrocinium quatuor libris diſtinctum* Panormi 1598. 4. MONGITOR.

EJ. *de relationibus medicorum* L. IV. Panormi 1602. 4. 1605. 4. FALC. Lipſ. 1674. 8. *. cura P. AMMANNI & 1679. 8.* cum ſpurio titulo THOMÆ REINESII *ſchola juriſconſultorum medica.* Primus juſtus de medicina forenſi liber, non quidem proprio ab experimento undique natus, neque is, qui noſtro ſapori reſpondeat.

L. I. agit de valetudine publica, aere, aquis, locis, de peſtilentia, ejus cauſis, de annona publica, cibo, potu.

L. II. de ſimulatis morbis deprehendendis, de aptitudine ad torturam, & de cauſis quæ excuſant, ne torturæ reus ſubjiciatur. Vulnerum judicia omitto.

L. III. de virginitate, ſterilitate, impotentia, morbis hereditariis, graviditate diſſimulata, vera, falſa & mola.

L. IV. de mortis veræ & imperfectæ indiciis; de venenis, de ſuffocatione varia, de fulguratis.

PETRI FRANC. ARELLAN *trattado della peſte* Aſtæ 1598. 4.

EJ. *avertimenti ſopra la cura della contagione* Aſt. 1599.

EJ. *praxis Arellana* Taurin. 1610. CARRERE.

ANT. RICCOBONI *de gymnaſio Patavino commentarior.* L. VI. *doctores clariores uſque ad* 1574. *ac deinceps omnes qui in eo G. floruerunt & florent, eorumque controverſiæ* Patav. 1598. 4. B. BUN.

JOH. ROLOTIUS *de profeſſoribus academicis* Hall. 1598. 4. CARR.

CAROLI RUINI *delle infirmitá dell cavallo ſ. liber ſecundus anatomes Equi* Bologna 1598. 4. Venet. 1599. fol. Veterinariam continet.

The cure of diſeaſed in remote regions, preventing mortalities Lond. 1598. 4.

ERASMI HEDENI *de contagione & infectione peſtifera admonitio* Lipſ. 1598. 4. TREW.

EJ. *Diſcurſus medicus de impotentia virili denuo recuſus* Colon. 1598. 8. FALC. . . .

PETRI PAULI SIMONETÆ *compendium totius medicinæ* Francof. 1598. 8. TR.

DANIEL SCHALLER *Troſtſchrift bey geſchwinden Sterbensläuften für die ſo um die ihrigen in der Peſtilenz umgebenen ſehr bekümmert ſind, auch für ſich ſelbſt* Magdeburg 1598. 12. HUTH.

JOS. RUBIGER *Ordnung zur Præſervation jetziger hin u. wider ſchwebenden Sterbensläuften vor gemeine Statt und Land des Creiſes Eger* Hof. 1598. 4. TR.

VALEN-

VALENTIN ESPICHT *Bericht von den Flekſiebern* Bauzen 1598. 4.

J. FRANC. RIPA *de peſte tractatus opera* J. NELDECI Lipſ. 1598. 4.

JAC. LIEBZELTER *de ratione præſervandi a peſte* Lipſ. 1598.

EJ. *de ſimplicium medicamentorum facultatibus in genere* Lipſ. 1600. 4.

CASPAR BUCHAN'S *Bericht wie man ſich für der Peſtilenz verwahren ſoll* Magdeburg 1589. 4. BOEHMER.

LAUR. NELANDS *Unterricht wie man ſich in der Seuchen der Peſtilenz curiren ſoll* Francof. an der Oder 1598. 8. TR.

Præſervation und chirurgia für die Peſtilenz Steinfurt 1598. 12. maj. HUTH.

JAC. VOLGNADS *Unterricht bey der Peſtilenz für die Statt Kitzing* Nürnberg 1598. 4. TR.

FRANC. de RONTRIER *Kunſtbuch von allerley Speiſen zuzurichten* Wolfenbuttel 1598. 4. HANSEN.

J. BIERDUMPHEL *de angina* Baſil. 1598. 4. HE.

CHRISTOPH ERING *de icteritiis* ib. 1598. 4. PL.

JACOBUS ZWINGER THEODORI fil. medicus Baſileenſis, honoratus & longævus. EJ. eſt *principiorum chymicorum examen ad generalem* HIPPOCRATIS, GALENI *cæterorumque Græcorum & Arabum conſenſum inſtitutum* Baſil. 1606. 8. *. Minime malum ſcriptum. Chemiæ apologia, ut artem tueatur, non ut PARACELSUM. Veteres lithargyro, ſtibio, vitriolo, ſulfure intus in medicina uſos eſſe, neque metallis abſtinuiſſe. Eorum vitia emendari poſſe. Chemiam non eſſe novitiam artem, neque præparationes chemicas a Galenicis differe. Nuperos medicos etiam medicamentis uti chemicis, quæ efficacia ſint. Internum uſum & calidorum & acrium poſſe innocuum eſſe. Non male facere medicos, qui ſua medicamenta propria manu præparent, neque eam curam medicum dedecere.

EJ. *de ſomno & ejus accidentibus* ib. 1598. 4. *.

EJ. *oratio panegyrica dicta* a CASP. DORNAVIO Görliz 1612. 4. 1677. 8. B.BUN.

EJ. *de hydrope epiſtola* eſt in Cent. II. *Obſervationum* HILDANI, alia *de abſtinentia* in centuria V. aliquæ apud HORNUNGIUM.

JAC, FLACH *de orthopnœa & arthmate* Jen. 1598. 4.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1684. 4.

EJ. *de arthritide* ib. 1610. 4.

PETR. PONÇON & SIM. BAZIN *E. ut convulſio ſic paralyſis a cauſis contrariis* Pariſ. 1598.

ANT. QUIQUEBOEUF & ROB. le SECQ *E. apoplexiæ phlebotomia* ib. 1598.

JAC. COUSINOT & MATTH. CHEVALLOT *E. pituitoſis venus* Pariſ. 1598.

SIM. PIETRE & J. LAMPERIERE *E. in periaptis vis medica* ib. 1598.

PETR. SEGUIN & ANT. RABAULT *E. ut lepræ, ſic lui venereæ hydrargyroſis* Pariſ. 1598.

PETR. PIJART & ROB. *le* SECQ *E. dyſenteria ab atra bile maxime lethalis* Pariſ. 1598.

NIC. JABOT & RICH. MARCES *E. ut autumno melancholiæ facilius fiunt, ita curantur* ib. 1598.

ANT. *de* CAPPE & GERM. CLERSELIER *E. ad lipothymiam uſque licita vacuatio* ib. 1598.

J. GROUST & NIC. PIETRE *E. medicamentorum facultas dicata partibus manifeſta* ib. 1598.

SIM. BAZIN & PETR. COLLIER *E. magis ab aere quam ab alimentis corpus immutatur* Pariſ. 1598.

HIER. TAQUET & BONAV. HACHETTE *Non E. in epilepſia θειον τι* ib. 1598.

RICH. MARCES & FRANC. ELLAIN *E. a ſola diæta valetudo* ib. 1598.

J. *de* RÈNOU & MICH. TOUTAIN *E. calor febrilis pro ratione nativi* ib. 1598.

§. CCCCXXII. VARII.

JOSEPHUS PHAVORINUS a CLAVARIIS Fabrianenſis, dedit *medicarum exercitationum l. in quo de phyſiologia, pathologia & therapeutica explanantur res ſecundum naturam & præter naturam, cum recta iiſdem occurrendi methodo* Camerini 1599. 4. *. Primum ſcripſerat libellum a. 1591. *contra uſum ſevi hircini in dyſenteria*, medicis ſuæ civitatis oppoſitum. Apologiam repoſuit neſcio quis: ad eam noſter iterato reſpondet. Totus eſt in auctoritatibus. Pathologica generalia ſunt; ut auctor fere in morborum claſſibus ſe contineat. In therapeuticis poſt generalia multa ſe ad dyſenteriam convertit, & *apologiam* refutat.

In *philoſophicarum exercitationum l.* Camerini 1599. 4. *. Iterum de ſevo hircino agit: omnem adipem calidum confirmat eſſe & humidum. De alimentorum uſu, theriaca. Aliqua ad declarandos dubios veterum locos.

EJ. *de hominis excellentia* Peruſ. 1607. fol. RAST., ſi huc facit.

GUIDO PANCIROLUS J. C. Regienſis, qui Patavii diu vixit, ibique mortuus eſt. EJ. *l. de rebus memorabilibus deperditis* Italice primum prodiit Venet. 1599. 8. 2. vol. 1612. 4. cum titulo *racolta d'alcune coſe piu ſegnalate chébbono gli antichi, e d'alcune altri tr. de moderni.* Iterum latine Amberg. 1599 8. & L. II. 1602. 8. ib. 1612. 8. TR. Francof. 1646. 4. L. 1660. 4. L. curante HENRICO SALMUTH, cumque

cumque ejus *commentariis.* *Codicem* iſte MS. a. 1596. a J R. CAMERARIO acceperat. Gallice Lion 1608 8. prodiit. & 1617. 12. anglice Lond. 1715. 8. Varia, quorum in medicina uſus erat, quæ nunc ignorata aut obſoleta perierunt; porro de thermis, de cibi capiendi modo, de menſuris veterum. In L. II. de nuperis quibuſdam inventis, de novis aromatibus, artibus, ludis, cibis, caviaro & botargo. Vir doctus, ſed ab arte noſtra alienus. SALMUTHI commentarii multo ipſo opere fuſiores ſunt. Multum laborat commentator, ut nuperorum inventa veteribus vindicet. Multa habet a STEPHANO FORCATULO, & C. RHODIGINO, quæ melius ex vetuſtis fontibus hauſiſſet.

In EJ. *theſauro variarum lectionum* Venet. 1610. fol. B. B. aliqua huc faciunt, de balneis veterum, de menſuris, de ambulatione, geſtione, ſphæriſteriis &c.

Elogium dat TOMASINUS.

HIERONYMUS SORIANO *experimentos medicos faciles y verdaderos* Madrid. 1599. 8. Complut. 1612. 8. Saragoſſa 1601. 8. C. de V.

EJ. *methodo de curar las enfermidades de los ninnos* Saragoſſa 1640. 8. C. de V. 1709. SEG.

MANUEL LEDESMA *apologia en defenſa de la aſtrologia contra alcunos medicos que dicen male de ella* Valenc. 1599.

ANDREAS BASTELLUS (BASTELO) Melphitani, *ſpeculum medicinæ* Madrit 1699. 4. C. de V. De pulſibus, urinis, febribus, peſte, ægritudinibus peculiaribus, morbo gallico. In iſto morbo dat decoctum lignorum, & niſi malum ceſſerit, ad hydrargyrum tranſit.

PHILANDER COLUTIUS *de uteri querimoniis* Rom. 1599. 8. L.

CÆSAR MOCHA *trattado de la peſte* Carmagnola 1599. 4.

EJ. *conſilia medicinalia* Turin 1620. 4. FALC.

ANDREÆ de ZAMUDO y ALFARO *ordin para la preſervation de las ſecas y carbuncos* Madrid. 1599. 8. N. ANT.

GERHARDUS BONTIUS celebris medicus, profeſſor Leidenſis, ex ſchola Iralica obiit a. 1599. ADAMI.

MICH. JULII *Hiskias peſtilenti ulcere decumbens d. i. das tödliche Lager des Königes Hiskias wie es beſchrieben wird Reg. II. 20. &c.* Erfurt. 1599. 4. TR.

Rath in peſtilenziſcher Dyſenteria welches genennt wird die gefährliche rothe Ruhr oder Wehe wie man die verhüten kann u. curiren ſoll Helmſtatt 1599. 4. TR.

CASP. REUSCHEL *hippopronia Bericht von Art u. Eigenſchaft der Pferde von derſelben Zufällen u. Krankheiten* Strasburg 1599. fol. TR.

MAGNI SEUTER (ut intelligo MANGEN SEUTER) *Buch von der Roßarzney ſo von vielen Kunſtbüchern von allerley Gegenden in Ordnung gebracht worden* Augſpurg 1599. fol. TR.

J. AM-

J. ARMBRUSTER *diſq. medica circa modum quo purgant medicamenta cathartica* Stutgard 1599. 8. L.

EJ. *de melancholia hypochondriaca* Baſil. 1604. 4. RIV.

EJ. puto eſſe *Balſambüchlein* Nürnberg 1625. 12. TR.

EJ. *pilularum ſine quibus eſſe non vult, oder ſonderbare Pillen für Hartleibige* Lipſ. 1631. 12. TR.

Aderlaßbüchlein vom rechten Gebrauch der Aderlaß Ventoſen oder Köpfe die Geſundheit zu erhalten 1601. 8. *. collectio eſt, in qua exſtant ALEXANDER SEIZ, J. HEBENSTREIT *wie man ſich für die Aderlaß halten ſolle.* HIER. v. BRUNSWICK *nüzliches Büchlein von vielen guten bewärten Stücken der Arzney.* MICH. SCHRICK *nüzlich Büchlein von Kraft u. Tugend der gebrandten Waſſer. Tractat von der aller fürtreflichſten Arzney wider allerley Gift welches der Stein Bezoar iſt;* Libellos ſingulos dixi.

MICH. OERTELII *vom blutigen Hofgang* Magdeburg 1599. 4.

MART. AKAKIA & GUIL. LESCAILLON *E. in ευκρασια ευεξια* Pariſ. 1599.

NIC. JABOT & FR. DISSAUDEAU *E. a ſolo coitu mola* ib. 1599.

ROB. *le* SECQ & ANT. *le* PLEGE *E viventibus mori omnibus natura & neceſſitate fatale* ib. 1599.

J. DURET & MICH. TOUTAIN *E. in alimento medicamentum optimum* Pariſ. 1599.

GEORG CORNUTY & J. PERRIN *E. a cauſa morbifica læſa actio* ib. 1599.

J. *le* MOINE & GUIL. LESCAILLON *E. acutorum quam chronicorum morborum facilior ab initio* προνοια ib. 1599.

STEPH. DU FOUR & ANDR. BRAYER *E. acutis diæta tenuis* ib. 1599.

CL. BOYVIN & J. *le* MERCIER *E. renum & veſicæ affectus per dejectionem expurgantur* Pariſ. 1599.

PHIL. HARDOUIN & BON. HACHETTE *E. lethargicis phlebotomia* ib. 1599.

CL. FAUVELET & FR. DISSAUDEAU *E. circuitus manifeſta cauſa* ib. 1599.

ANT. *de* CAPPE & JOSEPH GORION *Non E. a ſolis alexiteriis venenati morbi expugnantur* ib. 1599.

SIM. PIETRE & FRANC ELLAIN *E. medicamentorum incerta quantitas* Pariſ. 1599.

J. DURET & GUIL. LESCAILLON *Non E. in febrium paroxyſmo vena ſecanda* ib. 1599.

§. CCCCXXIII.

§ CCCCXXIV. Varii.

Antonius Ponce Santa Crux Archiater Regius, magnus Galeni & Arabum admirator. Ej. eſt *l. de las cauſas y curacion de las fiebres con ſecas peſtilentiales* Valladolid 1600. 8. Seg.

Ej. l. III. *de impedimentis magnorum auxiliorum* Madrit. 1624. 4. Barcinone 1648. 8. *. Patav. 1652. 16. *. Non quidem in natura puto fundamentum habere firmum leges omnes, quibus noſter evacuationes circumſcribit, intercedunt tamen multa bona, ut mihi videtur, cogitata. Quæ evacuationes impediant, ea fere recenſet, ut frigus partis, intemperiem frigidam, debilitatem facultatis animalis. Quærit num feminas prægnantes vacuare liceat. Porro an magis primis quam poſtremis graviditatis menſibus, demum quibus medicamentis. Num lactis generatio vacuationi obſtet, num menſtrua purgatio. Num recte Aetius ad promovendas eas purgationes venam cubiti ſecet? Noſter pro venis pugnat inferioribus. In febribus continuis humores corruptos utique per alvum expurgari debere, neque per venæ ſectionem educi poſſe. Quid cacochymiæ in vacuationes juris ſit. Copiam ſanguinis mittendi a vitio ſanguinis non pendere. Malignitatem peſtilentem neceſſitatem miſſionis ſanguinis non auferre, contra Jacobum Pons. Flatuum poteſtas. Ut homo ob corruptos humores a noſtro purgatus, & venæ ſectioni ereptus, ſanatusque fuerit. Frigidam aſſiduo potam primas vias debilitare. Humores revulſionis ſcopo e directo debere purgari. Dari ubi humores continuo expurgari neceſſe ſit, cum concoqui renuant. Maculas effloreſcentes purgationem vetare, ſic refrigerationem venæ inciſionem impedire. Putridos humores leni medicamento educendos. Non omni obſtructioni venæ ſectionem deberi. Hippocratem in pleuritide non omnem, ſed largam venæ ſectionem rejeciſſe. Deliria, quæ miſſioni ſanguinis obſtent, & quæ non obſtent.

Ej. *philoſophia* Hippocratica Madrit. 1622. fol. Tr.

Ej. *opuſcula medica & philoſophica*, I. diſputationes in primum primi Avicennæ. II. de Hippocratica philoſophia. III. de pulſibus. IV. Alphonsi de S. Crux libellus, a filio editus, de dignotione & curatione affectuum melancholicorum Madrit. 1622. fol. 1624. f. L.

Ej. *prælectiones Valliſoletanæ in* Hipp. *l. de morbo ſacro* Madrit. 1631. fol. Falc.

Ej. *de morbo & ſymptomate* Madrit. 1637. fol. L.

Hippolyti Bosci Ferrarienſis, medici, chirurgi, profeſſoris in patria univerſitate, *perbreves lectiones de facultate mathematica* (ſic) *cum quibuſdam obſervationibus* prodierunt Ferrar. 1600. 4. *. Canani diſcipulus pluſculas rarorum morborum adnotationes in his lectionibus repetiit. Vaginam, quæ hodie ſaccus

hernialis dicitur, peritonæum eſſe dilatatum oſtendit. Lienis tunicam duram vidit, cum viſcus ſanum eſſet. Lien ſcirrhoſus adeo magnus, ut totum abdomen repleret. A cauſo lien ruber & aridus. Calculi fellei aliquoties, & fellis veſicula ſcirrhoſa. Hydatides in omento. Scirrhi ventriculi, aliquoties. In femina cyſtis plena ſeboſa pinguedine; in ea quaſi maxillæ & dentes & capilli. Poſt duram alvum in coli anfractibus lapidea ſtercora. Volvulus a ſcirrho tunicæ coli oſſiculis pleno. In alia, cum nephritis putaretur, ſcirrhus in ileo inteſtino. Pinguedo candelæ ſebaceæ ſimilis (polypus) in cordis ventriculo ſiniſtro. Pulmone dextro abſumto æger vitalis. Scirrhus, inde tuſſis. In iis, quibus cor palpitat, arteriæ magnæ tunicæ dilatantur.

NICOLAI BOCA ANGELINI medici Imperatorii, *de morbis malignis & peſtilentibus, de cauſis, præſagiis, medendi methodo, remediis* Madrit. 1600. 4. *. 1618. 4. CARRERE qui PETRUM vocat. Peſtis bubonibus & carbunculis comitata a. 1599. in Hiſpania graſſata eſt, contagioſa, ex veſtibus ex Flandria miſſis propagata. Salubres fuerunt glandulæ (bubones) & carbunculi, ægroſque vel ſervarunt, vel certe mortis periculum longius removerunt: ſi abeſſent, cita mors ſuperveniebat. Magis ſervabantur, quibus duo, etiam tres carbunculi prodibant: evaneſcentes mortem accerſebant: funeſti etiam erant, qui in pectore aut collo prorumpebant. Medicatio noſtri fiebat, per calida auxilia, motum ſudorem. Frigidæ potum Cæſarauguſtæ ſaluberrimum fuiſſe tamen fatetur: pueris theriacam obfuiſſe. Frigidam etiam in febre colliquativa utiliter dedit. In febre petechiali laudat cucurbitulas, terramque ex Italia adlatam. Variolarum ſecundam febrem non ignoravit, purgationem tamen rejecit.

Reperi citatas ejus *obſſ. de variolarum notis relictis ſine maculis & foveis.*

SIMONIS MAIOLI, non quidem medici, *dies caniculares, h. e. colloquia tria & viginti phyſica* Urſell. 1600. 4 TR. Mogunt. 1607. 4. L. & *continuatio* ib. 1608. 4 L. Mogunt. 1610. 4. TR. Heteropoli 1610. 4. 2 vol. & tomus III. ib. 1612. 4. TR. Tomi VII. Frf. 1642. fol. TR. Offenbach 1691. fol. Medica etiam aliqua admiſcentur. Tres calculi inſignes in difficili partu per anum excreti.

JAYME FERRER *tratado de la peſte* Valencia 1600. 8. C. de V.

FRANCISCUS PUEZ CASCALES *de morbis puerorum* Madrit. 1600. 4. C. de V. EJ. *de affectibus mulierum, una de morbo vulgo garottillo & duabus quæſtionibus de gerentibus ultero & de faſcinatione* Madrit. 1666. 4. C. de V.

CAROLI GALLI *de febribus peſtilentialibus & malignis tractatus bipartibus* Ferrar. 1600. 4. TR.

PETRI VERDERII *de morborum & ſymptomatum occultis manifeſtatione cauſis diſp.* Vicent. 1600. 4. RIV.

JUSTI BALBIANI *nova ratio praxeos medicæ* Venet. 1600. 8. L.

LUCII

Lucii Lælii Fulginatis (Julii Recalchi) *de Sarmatica lue conſultatio* Ferrar. 1600. 4. Gunz.

Ambrosii Nennii *comm. in tertium librum aphoriſmorum* Hippocratis Coimbra 1600. f. L.

Andreæ Posthumi a Grafenberg medicinæ candidati, *ſeptem morborum ad Sarmatas dialogus, in quo novæ luis Pokutienſis quam cirrhorum naturam vocant, natura & eſſentia examinantur* Vicetiæ 1600. 4. *. Septem morbi iter faciunt in Poloniam. Scopus eſt oſtendere, Plicam non eſſe veneream luem, etiamſi aliqua ſymptomata communia habet. Hæc contra Lælium Fulginatem.

Petrus *de* Torres chirurgus, Ejus. *l. de la enformedad de las bubas* Madrid. 1600. 4. C. de V. Complut. 1626. 4. Id. Inunctiones mercuriales aliis adminiculis prætulit, doſin hydrargyri pro ægroti robore aliam aliamque fecit.

Cæsaris Crivellati *tr. dell uſo e modo di dare il vino nelle febri acute* Rom. 1600. 8. Falc.

Franciscus Ranchin Cancellarius Monſpelienſis, anno 1600. edidit *la chirurgie de Chauliac*, & quæſtiones chirurgicas, in quibus de lue venerea agit, de lignis &c. Recuſ. Lion 1627. 8.

Ej. *opuſcula medica* edente Henrico Gras Lion 1627. 4. *.

Plures ſunt libelli, I. *Oratio de origine & incrementis Academiæ Monſpelienſis cum Cancellariorum catalogo.*

Ej. *commentarius in* Hippocratis *jusjurandum.*

Ej. *pathologia univerſalis.* Generalia primum, cauſæ morborum & ſymptomata.

Ej. *de puerorum morbis* L. II. *cum medicamentorum formulis.* Variolæ, epilepſia, alii morbi hic tractantur.

Ej. *de morbis virginum, etiam de virginitate.* Quæſtiones & reſponſiones.

Ej. *de ſenum conſervatione & ſenilium morborum curatione.* Fuſe de diæta & medicamentis.

Ej. *tr. de mortibus ſubitaneis, inter eas de venenis.*

Ej. *de curatione morborum qui purgationem comitantur aut conſequentur.*

Ej. *de conſultandi ratione.*

Ej. *quæſtio an coitus ligatura arceatur?* Monſpel. 1618. 8. Falc.

Ej. *tr. duo poſthumi; 1. de morbis ante partum, in partu & poſt partum;*

2. *de purificatione rerum poſt peſtilentiam* Lion 1645. 8.*. Prior libellus totus in medicamentis eſt. In altero videas conſilia viri in peſtilentia vulgo pro legibus eſſe recepta. Modum quo domus infecta expurgetur ſuadet, fumo, calce, illitione, die vigeſimo; non placent fumi arſenicales. Domus ante & poſt purgationem diſcolore cruce ſignat. Ut purgentur homines, merces, lana, goſſipium. Multas merces mavult comburi. Non inutilis libellus.

Ej. *tr. de l'origine des cauſes, de l'origine des ſignes & de la préſervation de la verole* Lion 1640. 8. Morbum novum eſſe, inunctione ſanari.

Ej. *Opuſcules ou tr. curieux en médecine* Lion 1640. 8. Falc. *De la peſte avec celle de Montpelier en* 1629. & 163‿; *de la lepre, de la verole, des accidens de la peſte, des accidens de la gehenne, de la cruentation des corps morts, de la terebenthine.*

Ej. & Courtaud *quæſtiones quatuor* Monſpel. 1629. 4.

Ej. *Oratio funebris dicta a* Simone Courtaud. 1641.

Ej. *tr. de la peſte* recuſus Liege 1721. 12. Rast.

Ej. *œuvres pharmaceutiques données par* M. Catelan Lion 1628. 8. Falc.

Hier. Cortez *varios ſecretos de naturaleça Saragoſſa* 1600. 8. d'Etr. Corduba 1601. Complut. 1611. Sevilla 1616. 8. Barcellona 1645. 1658. C. de V.

Pharmacopœa auguſtana recognita &c. Aug. Vind. 1597. 4. Gunz.

Wittenbergiſcher Apothekertax Witteb. 1600. 4.

J. Oberndorfer *de veri & falſi medici agnitione* Lauingen 1600. 4.*.

Ej. *apologia chymico medica adverſus illiberales* M. Rulandi *calumnias* Amberg. 1610. 4. Tr.

Ej. *Bericht von der Natur u. Urſache der Ungariſchen Krankheit* Francfurt 1607. 4. Tr. 1606. 4. Huth.

Ej. *deſcriptio morbi Ungarici, i. e. Erklärung der ungariſchen Krankheit* Frf. 1620. 4.

Oswaldi Uliani *de dyſenteriæ morbi omnium fere periculoſiſſimi cauſis ſignis & curatione collectanea medica* Jenæ 1600. 4. Tr.

Barthel. Linard *l'abſtinence de la viande* Pariſ. 1600. 12. Fald.

Filippi Gesualdo *plutoſofia — l'arte della memoria — naturale, artificiale* Vizenz. 1600. 4. B. Bun.

Sechs Bücher auserleſener Arzney u. Kunſtſtück faſt vor alle des menſchlichen Leibes Gebrechen u. Krankheiten Torgau 1600. fol. Tr.

J. J. Vietheimer *Bericht von der Peſtilenz aus den Büchern des* Theophrasti 1600. 4. Pl.

Reformation

Reformation u. Ordnung bey der JULIUS *Univerſität u. Raths Apotheken zu Helmſtatt* Helmſtatt 1600. 4. TR.

Ordnung welcher Geſtalt es mit Verfertigung der Arzneyen in den Apotheken in Görliz ſoll gehalten werden, aufgerichtet bey der Viſitation a. 1600. Görliz 4. TR.

MARTIN DEL RIO *diſq. magic.* a. 1600. 8. & Colon. 1655. 4. 1678. 4. editæ etiam medica habent.

ANDREÆ SCHATONIS *theſes de vertigine, epilepſia, apoplexia, paralyſi, convulſione, incubo* Witteberg 1600. 4. HAENEL.

EJ. *Or. ſecularis de initiis & incrementis ſtudii medici in Acad. Wittebergenſi, deque ejus per decurſum ſeculi fideli primorum & præcipuorum virorum opera ad nos propagatione* Witteberg 1602. 4.

EJ. *de ictero* Witteb. 1602. 4. RIV.

V. RUMPEL *de medica conſultatione* Baſil. 1600. 4. HÆN.

VALENT ZEISIUS *de melancholia* Baſil. 1600. 4. RIV.

VINCENT LISCOVINUS *de lue venerea* Baſil. 1600. 4.

GEORG SEILER *de ſyncope* Francof. ad Viadr. 1600. 4. PL.

FRANC. PANCOVIUS *de apoplexia* Helmſtatt 1600. 4. RIV.

EJ. *de phthiſi* Helmſt. 1604. 4.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1610. 4. RIV.

EJ. *de aſthmate* ib. 1610. 4. RIV.

EJ. *de angina* 1610 4. RIV.

In ejus funere programa ADAMI LUCHTENII Helmſtatt 1611. 4. BB.

OWEN GUNTHER *de renum morbis* Helmſtätt 1600. 4.

GEORG CORNUTI & BON. HACHETTE *E. tetanus intra quatuor dies lethalis* Pariſ. 1600.

J. *le* MOINE & MICH. TOUTAIN *E. ſplenica ſterilitatem inducunt* Pariſ. 1600.

CLAUD. BOYVIN & PETR. COLLIER *E. peripneumonia pleuritide periculoſior* Pariſ. 1600.

PHIL. HARDOUIN & J. *le* MERCIER *E. elephanticis balnea* ib. 1600.

CL. FAUVELET & JOH. PERRIN *Non E. omni hepatico fluxui adſtringentia* Pariſ. 1600.

NIC. MARCHAND & FR. DISSAUDEAU *E. victus tenuis, catharſis, venæ ſectio εκτρωματικα* Pariſ. 1600.

NIC. MARCHAND & STEPH. GORION *E. a melancholia mania* ib. 1600. FRANC.

Franc. *du* Port & Petri Collier *E. graviſſimi morbi quarto vel ante perimunt* Pariſ. 1600.

Franc. Ellain & Ant. *de* Guinant *E. temperamentum calidum humidum longioris vitæ* ib. 1600.

J. Fabri *Laurea Apollinis Monſpeſſulana* Monſp. 1600.

§. CCCCXXIV.

Libri hujus seculi, quorum editio non expreſſa eſt.

J. Sauberich italice *apologiam* ſcripſit *Contra calumnias & fraudes quorumdam pharmacopolarum* Gesner.

Leonhardus Scardonius Protopalea *in Canonem* Avicennæ *Commentarium*, Gesner.

Luis Alcanes *regimento preſervativo y curativo de la peſtilentia* 4. Seg.

Treaſure of health containing many profitable medicines 8. literis Gothicis.

J. Corneio medicus Madritenſis. Ej. *diſcurſo o diſſertador preſervativo de nocimientos y enfermedades.* Ad Clementem VIII, adeoque circa finem ſeculi XVII.

Ej. *diſcurſo particular preſervativo de la Gota* ad Philippum II.

Ej. *otro diſcurſo preſervativo de la Gota del oro potable y virtudes de lentiſco* Madrid. 4. C. de V.

§. CCCCXXV.

J. Udalricum Rumler.

Hic recenſeo Jeremiæ Martii ex filii nepotem, de ſchola Italica; medicum & ipſum Auguſtanum, qui circa hæc tempora vixerit. Ej. *poſthumas obſervationes centum medicas* G. H. Welschius edidit, cum aliis jam recenſis, Ulm 1668. 8.*. Breves ſunt & rariorum eventuum. Ægrotorum hiſtoriæ ſunt annorum 1580—1592. Mors ex mœrore ſubitanea. Venæ ſectione ad animi deliquium uſque continuata pleuritis ſuperata. Febris ardens cum univerſæ cutis rubore, urinæ nigræ, ſed malum a ſalutari diarrhœa ſuperatum. Vena in febre inciſa, cum vires alioquin deficerent, exigua ſanguinis particula emiſſa, mors ſubita. In febre exanthematica cucurbitulæ bono eventu adhibitæ. Pulſus rariſſimus, etiam nullus, cum ſummo periculo. Epilepſia cum calvaria paſſim eroſa, ut dura membrana cerebri cum ipſo cerebro per ea foramina emineret. Mors ſubita a drachma Philonii. Ex lue venerea caries cranii ſæpe curata. Qui mortuus putabatur revixit. Anevryſma

Anerryſma aortæ, in quo plurima lardi ſimilis materies, partim fibroſa & pene carnea, coſtæ carioſæ. Alia exempla, Fumariam ſplit arthritidi mederi. Viperinæ carnis proficuus uſus in hydrope, in lepra. Cantharides in hydrope noſter exhibuit. M. Ducis Florentiæ & uxoris Blancæ Capellæ mortes ſubitæ, fungorum uſui adſcriptæ (deteriori potius veneno). Vagitus uterinus. Sanguis & vermes vomitu redditi.

In *Centuriis* IV. WELSCHII ſæpe citatur Uxori C. GESNERI conſilium dedit in *Cent.* I. Ad malum hypohondriacum in IV.

§. CCCCXXVI. CODICES M. S.

BERENGARIUS CATALANUS. EJ. *in* AVICENNAM *quæſtiones & in* HIPP. & GALENUM *epiſtolæ* C. de V.

J. PETRI AYROLDI MARCELLINI *conſilia octo de febribus* B. R. P. n. 7081.

Loci communes de re medica ordine alphabetico B. R. P. n. 6878. ſeculi XVI.

HIERONYMI *de* S. CRUCE Valentini *Comm. in aphoriſmos* HIPPOCRATIS C. de V.

De puella, quæ ſine cibo vixit in B. BODL.

ANTONII PAVILLON *de natura & qualitate cibi & potus.* SANDER *clar. Ant.*

J. ROCHON *antidotarium* B. R. Par. n. 7078.

EJ. *adnotationes in* MESVEN *de medicamentis ſimplicibus purgantibus* ib. n. 7079.

MARESCOTTI *Pharmacopœa & Euporiſta* ib. 7078.

SIMON PIETRE *de ratione componendorum & præſcribendorum medicamentorum* L. II. ib. n. 6879.

DASSAS *brevis methodus de medicamentorum compoſitione* ib. n. 7025.

BARTHOLOMÆI MOSER *theſaurus bibliatricus hiſtoricus omnium ſcriptorum, qui artem medicam coluerunt* Dilling. fol.

Secunda pars per claſſes rerum, titulos artium digeſta, materies medica Dilling. fol. Non puto prodiiſſe.

EMANUELIS a CASTRO *adnotationes in ſecundam & tertiam fen & in primam quarti Canonis* AVICENNÆ in B. R. Pariſ. n. 7048. Seculi XVI.

LIB.

LIBER SEPTIMUS.

SECULUM XVII.

§. CCCCXXVII.

In hoc ſeculo maxima rerum in medicina converſio facta eſt. Sub ejus initia duæ erant ſectæ, Galenica, & altera Chymica, empiricæ proxima: illam auſtralis Europa ſequebatur, hanc borealis. Verum im prima quarta parte ſeculi exſtitit hinc quidem HARVEIUS, qui demonſtrato ſanguinis circuitu, ſelectum venarum & pene totam theoriam nutritionis, febriumque ſubverit. Inde HELMONTIUS vitia ſcholarum theoretica revelavit, totam phyſiologiam & pathologiam refutavit, neque ubique inefficaciter. Paulo poſt experimenta anatomica hepar a dignitate viſceris ſanguinem coquentis removerunt. Inde CARTESIUS ejuſque ſequaces, tamen ut HELMONTIANA conjungerent, SYLVIANI medici, theoriam artis totam mutarunt, calidorum & alcalium volatilium uſum introduxerunt, totam fere medicinam in ſuperando acore, inque adtenuando ſanguine poſuerunt. Contra SYDENHAMIUS naturæ ductum ſecutus, conſtitutiones HIPPOCRATICAS ſuſcitavit, morbum ejusdem nominis oſtendit diverſis annis alium eſſe aliumque; calidam curationem febrium rejecit, ei eam ſubſtituit, quæ fit per antiphlogiſtica, ab ipſo eventu conſilia medica diſcere nos docuit. Cortex Peruvianus, BADO potiſſimum defenſore, renitentibus plurimis, tamen denique in febribus intermittentibus curandis, claſſici remedii dignitatem ſibi adſeruit, inque univerſæ Europæ officinas pharmaceuticas dignum locum ſibi aperuit. Sed porro in omnes medicorum libros, in omnia diſpenſatoria chemica medicamenta ſe penetrarunt. Ita ad finem ſeculi GALENICA ſchola fere ad Hiſpanos, & paucos aliquos Italos, relegata fuit, Germania mixtam quandam methodum medendi, ab HELMONTIANA non valde remotam, ſecuta eſt. In Belgio SYLVIANA theoria regnavit, nam ſub proximi ſeculi demum initia BOERHAAVIUS ei regno limites poſuit. Gallia chemica, Sylviana, Carteſiana cum exigua parte Galenicæ theoriæ retinuit; medicamenta tamen Galenica, potiſſimum Monſpelii, ſedem ſuam tenuerunt. Arabes ex medicina fere exſularunt, ut forte nimium negligerentur. Anatome interim, Chemica, Botanica, ratiocinia mechanica, phyſica experimenta magna incrementa ceperunt, morborum variorum hiſtoriæ & cadaverum inciſiones crebri-

crebriores lucem aliquam arti adtulerunt, accurata tamen morbi cujuſque obſervatio a paucis omnino medicis exculta fuit, neque ſignorum & prognoſium doctrina ſuſcitata; BAGLIVII enim immatura conamina, nihil valde mutarunt. STAHLII ſecta, HELMONTIANÆ adfinis, etſi ſub finem ſeculi jam in Germania cepit ſe efferre, tamen ad ſeculum XVIII. melius reſervatur, quo majorem adſeclarum numerum eſt conſecuta.

§. CCCCXXVIII. VARII.

FEDERICUS BONAVENTURA Urbinas.

EJ. *de natura partus octimeſtris adverſus vulgarem opinionem libri X.* Francof. 1601. fol. L. Venet. 1602. fol. *. Sed priorem editionem dari merito ſuſpiceris, cum Venetiis jam 1600. fol. *. eodem cum titulo prodierit compendium eorum, quæ libris decem de eadem quæſtione diſputantur. Cæterum in inmenſo opere noſter paſſim alias etiam pathologicas & clinicas partes artis medicæ adtingit; ut libro quarto & quinto de alimentorum influxu in valetudinem, temperamentum, ingenium hominum, in vitæ longitudinem & brevitatem. L. VI. de annis climactericis, deque diebus criticis. L. IX. de abortu. L. X. de aſtrorum in corpus humanum influxu.

EJ. *utrum homo affici rabie poſſit affectus interire ex* ARISTOTELIS *ſententia.* Inter *opuſcula* Urbin. 1627. 4. LIND.

PETRUS KIRSTENIUS Vratislavienſis, denique Upſalienſis profeſſor, vir doctus & peregrinator.

EJ. *diſp. inauguralis de peſte* Baſil 1601. 4. PL.

EJ. *de vero uſu & abuſu medicinæ* Breslau 1610. 8. *. & eodem anno ib. Germanice *. In pſeudomedicos, quibus notis adgnoſcantur. Diætetica aliqua & de ſex rebus non naturalibus. In uromantas. Leges aliquæ in medicamentis præſcribendis: non debere ægros ad cibum ſumendum nimium urgeri. Arabicam linguam valde commendat.

AVICENNÆ etiam *Canonis librum II. Latine & Arabice* edidit a ſe converſum cum notis Breslau 1699. B. B. fol. Conf. p. 387. T. I.

J. FERRAND ſen. medici Pictavienſis, *de nephriſis & lithiaſis, ſ. de renum & veſicæ calculi definitione, cauſis, ſignis, curatione* &c. *Ex Græcis aliisque celeberrimis medicis collectus.* Ed. ſecunda Pariſ. 1601. 12. *. Utique loci veterum in ordinem conjecti, ſed multa FERRANDI ipſius, quæ recenſebo, cum in chirurgicis non potuerim, nulla enim erat mihi hujus libri eo tempore copia. In folliculo fellis calculus nigerrimus, qui folliculum ſuum laceraverat. Ipſe FERRANDUS de junctura brachii dextri ſuperiori duos ſatis craſſos lapides excidit. Ill. femina magnum lapidem ſummo cum dolore de alvo dejecit. Qui demum atrophicus multos albos duros lapillos exſcreaverit. In veſica viri decem calculi ovi mole

 reperti.

reperti. In alio, teſte FERRANDO, tres duriſſimi in veſica calculi. In alio duo calculi ex rene exciſi, multis quaſi corniculis aſperi, aliique in ureteribus lapilli, demum putris caro in inteſtino ultimo, quæ veſicam laceraverat, ut urina cum alvina fæce prodiret. In veſica fortis viri calculus tredecim unciarum repertus. In eodem homine quinque calculi in lotii veſica, ſextus in rene, ſeptimus in veſicula fellis. Calculus in veſica multo pure circumdatus, in rene multi & in veſicula unus, & in tumore ex vulnere pariter calculus. Lapides in ſummo pene hærentes facile excidi, ſe teſte. Lithontriptica plurima inaniſſima. Integer catalogus plantarum, quas calculum putat frangere. Se in ſe ipſo capparum uſu ſcirrhum hepatis ingentem diſcuſſiſſe. Alios calculoſos mire adjutos eſſe uſu radicum eryngii, ſic hydropicos & cachecticos & ictericos. Aſparagos eryngii verno tempore gratum & ſalubre ferculum eſſe.

JOSEPHI POMÆ vel POMII Siculi, *de febrium differentiis, cauſis, ſignis* Lion 1601. 8. FALC.

EJ. *de curandis febribus putridis ars medica* Panorm. 1603. 4. MANGET. MONGITORE alium annum habet, nempe 1606., & duas diſſ. addit, priorem *An ſaluberrimum ſit ſanguinem mittere*; alteram, *quando in iiſdem febribus purgandum.*

EJ. *quando in febribus putridis medicandum quæſtio medica ad* HIPPOCRATIS *&* GALENI *mentem examinata* ib. 1608. 4. MONGIT.

J. HUCHER Cancellarii Monſpelienſis, *de febrium differentiis, ſignis & curatione* L. IV. Lion 1601. 8.

EJ. *de prognoſi medica* Lion 1602. 8. TR. RAST.

EJ. *de ſterilitate L. IV.* Genev. 1609. 8. LIND. *Acc. l. I. de diæta & therapeia puerorum* 1610. 8. UFF.

Citat etiam *orationes aliquas*: *diſp. an cibi magis coctiles magis etiam ſalubres ſint,* Monſpelii defenſam, & *theſes medicas* cum operibus JOUBERTI excuſas.

FRANCISCI MARIÆ *de* TECTORIIS *compendium medicinæ practicæ* Francof. 1601. 12. UFF.

ANDREÆ VALDIVIA *de peſte tractatus*: inſcribunt ei vocabulum vernaculi uſus, nempe, *de las lendres* Hiſpali 1601. C. de V.

NIC. ANDREÆ D'URSO *de vermibus* Neapoli 1601. 4.

THEODORI GRAMMÆI *tractatus de compoſitione medicamentorum* Venet. 1601. 4. FALC.

EJ. *de morbis oculorum & aurium* una editus a MICHAELE COLUMBO.

CYNTHII CLEMENTIS Archiatri Pontif. *diſputationes de natura & facultatibus ligni ſancti* Rom. 1601. 4. ASTR. & 1602. *De natura & facultate ligni ſancti nuper*

nuper ut ferunt aliqui ex Hollandia Romam delati Rom. 1602. 4. huc referas B. *Bot.* I. p. 398. Tres ſunt diſſ. Prima anni 1601. SEXTILII PICCOLHOMINÆI *ad* C. ARNOLDUM *epiſtola pro ligno* CORRADI. Altera D. CANEVARII, quod continuo dicam, opuſculum. Tertia *epiſtola apologetica* C. CLEMENTIS *qua innominati auctoris* (CANEVARII) *opinionem refutat.* In iſta lignum illud nuperius potius efficacius eſſe defendit.

J. PINCIER *meditationum variarum* L. IV. Francof. 1601. 4.

EJ. *Otium Marburgenſe in ſex libros digeſtum* Herborn. 1614. 8. *, Anatomen potiſſimum & partium officia ſuo carmine deſcribit, paſſim tamen pathologica admiſcet, ut de ſuffocatione, angina.

Hoc anno 1601. etiam *Pharmacopœa Auguſtana* prodiit.

HIPPIATRIQUE *ou traité des cauſes de la maladie des chevaux* Paris. 1601. 8.

J. FARINARII *narratio hiſtorica de vita & morte* JOACHIMI CURAEI. medici Sileſiaci Liegniz 1601. 4. B. BUN.

PAUL IENISCH *Viehſchaden d. i. vom Abgang des Rindviehes* Leipz. 1601. 4. BOEHMER.

Reperio etiam PAULI IENISCH *laurea apollinaris in Mompelienſium univerſitate conſenſu collegii medicorum conceſſa* Monſp. 1608. 4. ea fuerit filii cognominis. In I. quæſtione quæritur, an vomitus bilis æruginoſæ periculoſior ſit vomitu bilis flavæ. In 2. in L. II. GAL. de ſimpl. med. de purgatione. An ictericis ſudorifera 3 An urina ſubrubra cum ſedimento ſubrubro diuturnum morbum præſagiat. 4. An temperamentum adgnoſcatur ex odore ſapore. 5. An in febris peſtilentis principio ſaporeſicientia.

PETR. HOFMANS *fraiſam Büchlein von der præſervation und curation des Fraiſams oder epilepſiæ an kleinen Kindern* Coburg 1601. 8.

EJ. *Kurzer Unterricht wie man ſich in jezt regierenden Fiebern wie auch in der Peſt bewahren u. curiren ſoll* Hof 1601. 8.

Cognominis forte filii fuerit *de inflammatione jecoris* diſp. Baſil. 1603. 4. PL.

MARTIN SIRBERHAAR *nohtwendiger Bericht wie man ſich jezt in vorſtehender peſtilenziſchen Sterbensläuften verhalten ſoll* 1601. 4. TR.

J. NICOLAI *univerſæ medicinæ compendium* Baſil. 1601. 8. L.

J. POPPII Chymici Coburgenſis non plenæ fidei hominis, l. *von etlichen Balſamen, Kräutern, Salzen u. ihren Tugenden* Coburg 1601. 12.

EJ. *Handbüchlein experimentirter Arzney* Francf. 1607. 8. TR.

EJ. *Giftig epidemiſcher Hauptkrankheit der peſtilenziſchen Gallenfiebern ſamt andern Krankheiten ſo aus dem Haupt entſpringen, Beulen, derſelber curation aus* PARACELSO, ARNOLDO *de V. N. und eigener Erfahrung* Leipz. 1623. 8. *. Coburg 1623. 8. TR.

Ad morbos acutos vis magna medicamentorum, potiſſimum etiam ſudoriferorum, tamen ut etiam purgantia & acida interſint. Dentium mala. Hiſtoria morbi nulla.

Ej. *von der Waſſerſucht u. deren Zufällen, der Steinkrankheit, des Sandes, Grieſſes, Lenden u. Blaſenſteins, tartariſchen Flüſſen aus dem* PARACELSO &c. Coburg 1623. 8. TR. Leipz 1623. 8. ✝. Mercurius præcipitatus laudatur, & ſulfur martis. Cauſa mali varia, ex pulmone, hepate, cerebro, rene &c. Ad hydropem commiſtum magiſterium vitrioli & tartari, & arcanum plumbi. In appendice morbi cuique duodecim ſignorum ſubjecti. Ad calculum pariter fere medicamentorum farrago.

Ej. *trias de peſtilitate von den Urſprung der Peſtilenz* Francf. 1625. 8. B. THOMAS. TR. an diverſum.

Ej. *von den Fiebern u. kalten Wehen* Lipſ. 1625. 8. TR.

Ej. *de criſibus* 1627. 4. prior & poſterior.

Ej. *theſaurus medicinæ, oder Chirurgiſcher Arzneyſchatz* Leipz. 1628. 4. TREW. J. AGRICOLÆ *adnotationes* in POPPIUM dicemus.

J. F. M. G. *podagriſches Troſtbüchlein* Nürnberg 1604. 4.

§. CCCCXXIX. DISPUTATIONES.

J. SCHULZE præſide D. LIDDEL *de ratione purgandi* Helmſtatt 1601. 8. MOELL.

DANIEL USLER *de eventu in morbis præcognoſcendo & modis ſolutionis eorum* Jen. 1601. 8. PL. 1602. 8. TR. 1610. 8. BUCHNER.

Ej. *de urinarum judiciis lucubratio nova* Curiæ Variſcorum 1602. 8. GUNZ.

SIM. LANDGRAV *de putredine & febre maligna* Baſil. 1601. 4. RIV.

Ej. *kurze Inſtruction wie man ſich in gefährlichen Sterbensläuften mit kräftigen Mitteln præſerviren möge* Altenburg 1611. 4. TR.

LUCÆ JUSTI *ſyncope ſ. animi deliquium* Baſil. 1601. 4. RIV.

TOBII LUDOVICI *de dyſenteria* Baſil. 1601. 4. RIV.

J. DICTER *de nephritide* Baſil. 1601. 4.

CHRISTIAN ZUM NEUENHAHN *de ſoporoſis affectibus* Baſil. 1601. 4.

PHILIPPUM HOECHSTETTER lego reſpondiſſe ſub STUPANO Baſil. 1601.

Ej.

Ej. diſp. *de epilepſia* ib. 1604. 4.

Idem medicus Auguſtanus, anno 1624. 8. *decades tres* Tr. deinde a. 1627. *ſ. rariorum obſervationum medicinalium decades ſex* edidit Tr., quibus nepos J. Philippus quatuor novas alias decades addidit Fr. Lipſ. 1674. 8. *. Ex melioribus hujus ævi adnotationibus hæ ſunt, neque inutilia ſcholia, ſed neque dictio illepida. Baſileæ Platerum audiverat: obſervationes ipſæ ab anno 1608. natæ ſunt, in ampliſſima praxi: cum auctor intra quindecim annos in ſolo noſodochio 9255. ægrorum curam geſſerit, quos inter equidem 2087. obierunt. Ecce aliqua ſpecimina ex quarta decade ſumta. Boni effectus phlebotomiæ eo ævo in Germania rarioris. Epilepſia a manu ſiniſtra orta. Ex V decade. Spaſmi ex muſculis abdominis adſcendentes, deſinentes in diaphragma. Conſtrictio ſpaſmodica gulæ ex nervorum, ut videtur, vitio. Ex refrigeratione pedis ſpaſmus & funeſta gangræna. Tetanus diuturnus innoxius. Ex iſchuria epilepſia & mors. Pus in meſenterio & abdomine effuſum. Felis bubone peſtilente exſtincta. Duo tumores in tabido, meſenterio adnati, in quibus adeps & ſerum. Ex aquæ ſerpentariæ vaſa rumpentis vapore convulſiones. Qui aquam fortem biberat, is oleo olivarum aliiſque med. mitibus ſervatus eſt. Cachexia & tumor hypochondrii ſiniſtri; tumor erat partis ſiniſtræ hepatis. Ab arſenico ſumto ſalus, dato oleo amygdalino. Non potuit tamen ſe noſter præjudiciis ſeculi eripere. In variolis, cum funeſtam hæmorrhagiam excitaſſet antidotis ſuis, ſe erraſſe non ſenſit. Bono eventu ſe poſt vomitum unicornu dediſſe putat.

Fr. *du* Port & J. *le* Fournier *E. ευκρατον σωμα tutiſſimum* Pariſ. 1601.

Guil. Lescaillon & Roman *du* Feu *Non E. nutricis menſtruata lac infanti ſanum* ib. 1601.

Steph. Gorion & Firman Jobert *Non E. acutus morbus eſt exquiſita tertiana* ib. 1601.

J. Riolan & Ant. *le* Gros *E. poteſt homo ultra ſeptem dies nullo adſumpto alimento vivere* ib. 1601.

Ægid. Heron & Petr. Verney *E. unum medicamentum plures habet facultates* ib. 1603.

J. Beauchesne & Firm. Jobert *E. a jecore præcalido catarrhus ib.* 1601.

J. Riolan & Ant. Roussel *E. ſanitati ſimilia* Pariſ. 1601.

J. Hautin & Petr. Baron *E. ab omni humore arthritis* ib. 1601.

Sulpit. Rigaud & Ant. *de* Guynant *E. dyſenteria ab atra bile lethalis* Pariſ. 1601.

Barth. Perdulcis & J. *le* Fournier *E. diverſa tumorum curatio* ib. 1601.

Claud. Bazin & Petr. *de la* Boissiere *E. in omni hydrope hepar* ατονον Pariſ. 1601.

Sulpit. Rigaud & Roman *du* Feu, *E. ſolvunt ſingultum vomitus & ſternutatio* Pariſ. 1601.

§. CCCCXXX. Franciscus Citesius.

Veriori nomine Citois, Pictavienſis, medicus Cardinalis *de* Richelieu.

Ej. eſt *abſtinens Confolentanea, cui adnexa eſt pro* Jouberto *apologia* Pariſ. 1602. 4. Bern 1604. 4.*. in collectione Pauli Lentuli, tum Pariſ. 1639. 4.*. in *opuſculorum* Citesianorum collectione. Virgo duodecim annorum, poſt impotentiam artuum, & difficilem deglutitionem, in plenam ciborum abſtinentiam incidit, ut nullæ etiam de ejus corpore fæces decederent, neque menſes, neque ſudor: idque malum jam triennio paſſa eſſet, quando noſter ſcripſit. Orthoſtadia tamen officiis vitæ ſolitis defungebatur, poſtquam in ipſo morbo vires artubus redierant.

Ej. *abſtinentia puellæ Confolentanæ ab.* Isr. Harveti *confutatione vindicata, cui præmiſſa eſt ejus virginis* αναβιωσις. Valde vereor, ne tota res ad fraudes pertineat. Verita enim puella, ne a matre abduceretur, cuſtodibus admotis, ad cibum ſumendum rediit, lac hauſit, deinde juſcula & reliqua alimenta. Addit Citesius exempla hominum & animantium cibo abſtinentium, eaque contra incredulos defendit.

Ej. *de novo apud Pictones dolore colico bilioſo* Poitiers 1616. 8. vel 12. Rast. & Pariſ. 1639. 4 *. in collectione opuſculorum. Egregium opus, & quale eo ævo rariſſime prodibat. Morbum ſuum, quem etiam nunc colicam vocant *Pictonicam*, putat a. 1572. vel ortum eſſe, vel certe exacerbatum. Sic Plicam Polonicam ante a. 1560. & 1570. ignotam fuiſſe, & in lue venerea cryſtallinam puſtulam a. 1600. novum ſymptoma apparuiſſe, dum morbus ipſe deferveſcebat. Inde colicam ſuam deſcribit: cum nauſea invadit & vomitu, & ſtranguria, & acerbiſſimis ventriculi atque inteſtinorum doloribus, quibus remittentibus paralyſis artuum ſuccedit, manente ſenſu & dolore, cæcitas etiam ſupervenit. Eſſe ubi puſtula in pede ſuborta morbum ſolvat. In Germania hunc morbum Langio teſte ante 70 jam annos innotuiſſe: dictum etiam Paulo Æginetæ, nunc poſt aliquot ſecula recrudeſcere; ortum trahere ab acerbis uvis. Malum nunc miteſcere, & ab epilepſia, perinde ut a pareſi, ſolvi. Invaluiſſe, poſtquam conſuetudo pellium uſum abrogavit. Curat repetito ducta alvo: venæ ſectione, clyſteribus lenientibus, paregoricis, ipſo opio. Doloribus ſedatis lactis uſum, & aquas ferratas ſuadet.

In *appendice* noviſſima conſilia auctoris traduntur. Pulſationem arteriæ cœliacæ eſſe inter ſigna mali. Aurelianenſes idem nuper magis infeſtare. In phlegmaticis ægrotis opio abſtinere, quod hydropem accerſet. Obſervationes aliquæ

ami-

amicorum & inciſiones ægroti ab eo malo peremti; linioſa fæx ileo inteſtino adnata erat, & inteſtina mire flatu turgebant, tunica etiam interna eroſa erat.

Ej. *avis ſur la peſte & ſur les moyens de s'en préſerver* Paris 1623. 8. Falc. 1640. 8. B. Thomas. Conſilium pro Cardinale Richelieu ſcriptum: multa inutilia continet, curationem a ſudore moto orditur: theriacam dat & lapidem bezoar, poſt ea præſidia clyſterem. Si febris invaluerit ſecanda vena, & medicamentum cardiacum minus equidem calidum iterandum. Acida idem exhibet, & in ſummo ardore camphoræ grana ſex. Cum theriaca ſoporem non tolleret, a medicis regiis aliud & felicius medicamentum excogitatum fuiſſe, ex adſtringentibus & acidis compoſitum, abſque opio & viperis. Bubones cucurbitula adtrahendos, & cepa, & elevatum paulum tumorem cauſtico aperiendum, ſic carbonem.

Ej. *de tempeſtivo phlebotomiæ ac purgationis uſu adverſus hæmophobos.* In *collectione opuſculorum* Parif. 1639. 4. *. Gallicam ejus ævi praxin & ubertatem phlebotomiæ defendit. In febribus cum interna inflammatione venam etiam ſex, ſeptem, & ultra ſequentibus diebus ſecari debere. Et nunc Gallos minorem ſanguinis copiam detrahere, quam olim Galenus. Senum ſanguini non debere parci. Pariſinos lauto victui adſuetos ſanguinis detractione egere; Occitanos & Narbonenſes minus, qui ſyncopæ convulſivæ magis obnoxii ſint, Exanthemata venæ ſectionem non impedire, neque variolas, neque priores menſes graviditatis, neque pleuritidem inferam, neque apoplexiam pituitoſam, neque colicam Pictonum. Ipſo in hydrope, ab oppreſſis viribus & ſolemni aliqua evacuatione intermiſſa nato, convenire.

Ej. facultatis Pictavienſis Decani *opuſcula medica* Parif. 1639. 4. *. Continent quæ dixi, latina in univerſum, neque ingrata dictione, neque ut vulgo tunc ſolebat, rebus inania.

§. CCCCXXXI. Sanctorius Sanctorius.

Juſtinopolitanus, profeſſor Patavinus, inde medicus Venetus; vir doctus & excitati ingenii, non ut in vulgaribus adquieſceret, aut in receptis opinionibus.

Ej. *methodus vitandorum errorum omnium qui in arte medica contingunt* libri XV. Venet. 1602. fol. 1603. fol. L. 1630. fol. Tr. Genev. 1631. 4. *. Magni momenti opus, etſi raro citatur. Ratiocinandi equidem fuſior, & a noſtri ſeculi moribus atque ſapore remotior, uſus eſt, plenuſque liber præjudicata de veterum auctoritate opinione, & abundantia generalium, quod illius ſeculi commune vitium fuit; multa tamen hic utilia reperi. In L. I. fontes quærit, ex quibus morborum ſigna ſumere oporteat, actione nempe læſa, excreto mutato, qualitate mutata, motu morbi, juvantibus & lædentibus. Syndromes hujus utiliſſimæ ſignorum, qua plerumque utitur, omnino facit partes ſex: cauſas procataracticas, proegumenas, ſymptomata,

mata, locum adfectum, juvantia, lædentia. Exemplum, ut ex his fontibus mali indoles eruatur, in variis caſibus. Errores eorum, qui abſque methodo de morbis definire volunt. De tangendo utero multa: de flocco mucilaginoſo, qui oſtium uteri in prægnantibus obturat, & de ſuæ ſyndromes utilitate in detegendis adfectibus. L. IV. docet metiri recurſus morboſos ex præſenti ægroti ſtatu; quod non debeat ab eo ſtatu fieri, qui prior in ægro fuit. Ornat vim conſuetudinis, quæ poſſit totius corporis temperiem mutare, etſi in naturam non undique tranſeat. L. V. ſigna peccantium humorum. Rerum naturalium claſſes quatuor, aſſumta, geſta animi & corporis, excreta & retenta, & foras adhibita. Signa vitiorum in humoribus, repetita a ſapore, colore, motu morbi. Pulſilogium promittit. Ut ſcholæ humorum vitia male divinare conentur. L. VI. methodus qua humores peccantes per ſyndromen ſignorum communium convertibilem deteguntur. Ut detegatur in exemplo, vitioſa bilis, pituita, melancholia, plethora, flatulentia. Hic icterum dicit a calculis veſicæ felleæ natum. L. VII. ſimili ad humores miſtos & compoſitos methodo utitur. Ut humores miſceantur. Sapores vitioſi, ſalſus, dulcis, ponticus. Colores. Expoſitis vitiis humorum eorum compoſitiones exponit, cum lumbricis, ſanie, lue gallica. Ita compoſitiones humorum poſſibiles invenit omnino 80084. Eryſipelas ſuppurantibus & emollientibus in gangrænam verſum. Qui credebatur diureticorum uſu ſanatus fuiſſe, nudato muco, quo calculus obvolvebatur, veſicæ gangrænam miſerrimamque mortem paſſus eſt. L. VIII. Qualitates primæ, ſecundæ, tertiæ, occultæ, quæ non a tota ſubſtantia, ſed a multis manifeſtis qualitatibus prodeant, & a vulgatis illis poſſint diverſæ eſſe. Vires medicatas ſtirpium a PLINIO & DIOSCORIDE dictas refutat. De venenis, ut per ſyndromen ſex primorum fontium cognoſcantur. Putredo humorum, pus. In L. XII. fuſe contra analogiſmum empiricorum. Experientiam fallacem eſſe & doloſam. L. XIII. cauſæ errorum in adminiſtrandis medicamentis. Multa bona de parca nimis doſi medicamentorum. De alienis medicandi temporibus, ut de criſeos tempore. De remediis alienis, ut de diureticis in calculo. Bezoar & cornu rhinocerotis incerta eſſe medicamenta. Contra AENOBARBUM quendam, qui ſtylo adacto in ſalvatellam, & in lienem ducto, nexum viſceris cum vena demonſtrare voluerit. Neque ſemper venæ ſectione utendum eſſe, neque nunquam. Veterum loca ad veſicatoria ſpectantia. L. XV. de convulſione. Reliqua ſpatiis incluſus iniquis illibens omitto.

EJ. *commentaria in artem medicinalem* GALENI Venet. 1612. f. L. 1630. 4. *. Lion 1632. 4. Fuſiſſimum opus, ut tædium lectionis vix feras. Paſſim priores commentatores refutat, imprimis ARGENTERIUM. Diætetica varia & therapeutica. De revulſione, derivatione. Ut modum invenerit ſtercoris olei ope abſque morſu educendi. Ex electario de citro pro calculo comminuendo exhibito, natam eſſe dyſenteriam.

EJ. *ars de ſtatica medicina ſectionibus aphoriſmorum ſeptem comprehenſa* Venet. 1614. 12. Bonon. 1694. 12. &c. Sed vide editiones in *B. Anat.* I. p. 324. Totam fere

fere medendi rationem perſpirationi ſuperſtruit; in ejus integritate ſanitatis perfectionem poſuit; ſalubritatem autem eſſe non in ſudore, ſed in tranſpiratione, quæ abſque ſenſu fit. A diminuta perſpiratione imminentem morbum certo præſagiri. Multa ſymptomata & eventa morborum per tranſpirationem interpretatur. De peſte peculiariter. Morbi a ſupreſſa tranſſpiratione nati ſigillatim. Plurima ad ſelectum & ad copiam ciborum, & ad reliquas res non naturales. Adfectuum animi poteſtates.

EJ. *commentarius in* I. *fen primi libri Canonis* AVICENNÆ Venet. 1626. fol.*. (LIND. 1625.) 1646. 4. L. Memorabile opus plenumque propriorum inventorum & cogitationum, apud auctorem primum natarum, etſi ſæpe & ipſe in ſterilli illa ſui ſeculi ſcholaſtica contemplatione verſatur. Primus thermometra nuper inventa in medicinam tranſtulit, primus hygrometra. Pulſilogium idem invenit, quo 133 motuum differentias diſtingueret (*a*), & fiſſilem ad calculum de urethra eripiendum forcipem, & acus triquetras varias. Aquam aſciticam feminæ per ſyringem in uterum tubaſque, ut intelligo, datam vult educere. Inſtrumenta varia ad dolores circumfuſo oleo ſedandos. Stillicidium ad paralyſin commendat, frigidam ad colicam. Monachum atrabilarium pia fraude circumventum ſanavit. Stillicidiis in nervos dimiſſis ſe paralyticos ſanaſſe. Lectus penſilis, quem in ſedile mutes: aeolipila ad ſomnum procurandum, medicata aqua ad phthiſin ſanandam replenda, ad refrigerandum aerem. Balnea in lectis ſumenda, inque ſacco coriaceo, pro hecticis. Caloris in ægris per thermometrum æſtimandi ratio.

EJUSD. *commentaria in primam ſectionem aphoriſmorum* HIPPOCRATIS *& l. de remediorum inventione* Venet. 1629. 8. *. 1660. 4. L. Multum ratiociniorum Galenicorum, ad opiniones HIPPOCRATIS confirmandas congeſtorum. Intercedunt tamen ubique utiliter monita. Medicos improbat, qui ſuos ægrotos nimium nutriendo enecant. HIPPOCRATIS aphoriſmos fallere poſſe, niſi legitimo ordine diſpoſiti fuerint, quem GALENUS doceat. Digiti amiſſum ſenſum medicamento reſtituit ad cervicem admoto, ut olim GALENUS.

L. *de remediorum inventione* recuſus eſt Genevæ 1631. 4. *. Octodecim capita, ex quibus diſcimus, quid remedii cuique morbo oporteat opponere, ex loco adfecto, calore, magnitudine morbi, cauſis ſpecificis, ſympathia, viſcerum læſionibus, aliiſque infinitis minutis diſcriminibus adfectuum: uno verbo, quomodo ex theoria remedia morborum eruantur. Intercedunt aliquæ corporum morboſorum diſſectiones. Poſt febres malignas in hepate gangrænam reperit. Inciſionem apoſtematis in urethra carpit, ſponte, ut ſperat, ceſſuri. In maxima plethora

(a) Oſtendit BARTHOLINO *probl.* VIII.

plethora venam ejuſdem lateris incidit. Remediorum claſſes pharmaceuticæ, chirurgicæ.

Epiſtola viri *de calculo*, cum aliis Italorum *conſiliis*, eſt inter BEVERWYCKIANAS.

Opera omnia Venet. 1660. 4. 4 vol. BASEGG.

§. CCCCXXXII. VARII.

JACOBUS LAVELLIUS *lectiones ſuper pulſus ad tyrones*, & *commentarios in l. I. prognoſticorum* HIPP. edidit Venet. 1602. 8. BUN. TR. 1602. 4. OSB. 1620. 4. L.

EJ. *compendium medicinæ cum l. de pulſibus* Venet. 1610. 8. 1639. 8.

FERDINANDUS CARDOSUS. EJ. *tractatus de ſex rebus non naturalibus* Ulyſſipon 1602. 8. PL. recuſ. ab UFFENBACHIO.

IDEM erit FERD. FRANC. CARDOSUS, cujus *methodum medendi ſumma facilitate in III. L. diſtributam* habet LIND. Venet. excuſam 1628. 4.

EJ. *de febre ſyncopali tractatio, controverſiis, hiſtoriis; obſervationibus referta* Madrit 1634. 4. C. de V.

EJ. *utilidades de la agua y de la nieve, del bever frio y caliente* Madrit. 1637. 8. FALC. d'ETR.

FERDINANDUS CALVO Placentinus Veterinarius, *librum de albeiteria de* FERNANDO *de* REYNA *con las gloſas del autor* edidit Complut. 1602. 4. 1603. 8. B. BODL. 1623. 4. C. de V. Vide p. 150.

DEMETRII CANEVARII Patritii Genuenſis, *de ligno ſancto commentarius, in quo ejus qualitates exprimuntur, exque illis lignum quoddam, quod nuper in Italiam adlatum eſt, pſeudo lignum ſanctum eſſe demonſtratur* Rom. 1602. 8. *. Pleraque botanica ſunt, ubi vide. Novum lignum a vero multis modis differe, ventriculum erodere, œſophagum inflammare, excoriare, tabemque feciſſe in homine, qui ejus uſu ſudorem ſibi volebat elicere. Experimenta, quibus demonſtratur boni eſſe uſus, ab indoctis empiricis facta eſſe. Poſſe & aliis lignis tenui cum diæta hactenus aliquid profici. Ut ex ſenſilibus qualitatibus de viribus medicatis judicemus.

EJ. *ars medica, ſ. de curandis morbis & affectibus præter naturam* Venet. 1605. 8. Genuæ 1626. 4. BODL.

THOMÆ SANCHEZ *de ſacramento matrimonii* Genev. 1602. fol. Solum ex

caſuiſtis

caſuiſtis cito, qui infinita, etiam turpiſſima, de rebus venereis, & de impotentia atque ſolvendi matrimonii cauſis, admiſcuit.

J. BAPTISTÆ PERSONA *comm. in* GALENI *l. quod animi mores corporis temperiem ſequantur* Bergomi 1602. 4. GUNZ.

EJ. *diſcurſuum medicinalium l.* Bergom. 1603. 4. *Scritt. Berg.*

EJ. *ſcholia in* GALENI *l. III. de venæ ſectione* Bergomi. 1611. 4. L.

EJ. *noctes ſolitariæ de iis, quæ ſcientifice ſcripta ſunt ab* HOMERO *in Odyſſæa, in quibus multa medica & phyſiognomonica* Venet. 1609. 4. SCENA *ſcript. Bergom.*

FABRICIO PADOANO *diſcorſo ſopra gli anni climacterici* Rom. 1602. 4. B.

J. AFFINATI d'ACUTO *il muto che parla dialogo ove ſi tratta delli defetti della lingua humana* Venet. 1602. 8. CARRERE.

MARIUS ZUCCARIUS Neapolitanus. EJ. eſt *de vera & methodica nutriendi ratione Neapoli uſurpata pro curandis morbis* Neapoli 1602, 4. TOPP.

EJ. *de morbis puerorum tr.* ib. 1604. 4. OSB.

EJ. *de morbis partis animalis P. I.* ib. 1623. 4. L.

EJ. *methodus occurrendi venenatis corporibus* ib. 1611. 4. TOPP.

EJ. *de morbis complicatis* ib. 4. LIND.

EJ. *de morbis corporis humani eorumque curatione* Francof. 1651. 4. ASTR.

EJ. HIPPOCRATIS *epidemialium obſervationum pars* 1. *quatuor contenta languentibus* Venet. 1627. 4. TOPP.

MICHAELIS SCOTI *menſa philoſophica, ſ. enchiridion quo de quæſtionibus menſalibus agitur* Francof. 1602. 12. d'ETR.

JULII PELEI *quæſtio de ſolutione matrimonii ob defectum teſtium non adparentium in ſenatu tractata & judicata* Pariſ. 1602. 8. FALC.

EJ. *de ſolutione matrimonii ex cauſa frigoris* Pariſ. 1602. 8. FALC.

J. BAPT. CAVALLERIUS *de morbo epidemiali* Neapoli 1602. 4. HEINS.

WOLFGANG HOECHSTETTER *de ſalubri ſtudioſorum victu* Ingolſtatt. 1602. 8.

EJ. *medicamentorum œconomia, ſ. nova medicamentorum doſes, ſedes & familias diſtribuendorum ratio* ib. 1610. 8. 1615. 8. GRUENWALD.

JOHNSON *practicæ medicinæ l. de præcipuorum morborum capitis cauſis* &c. Lond. 1602. 4. TR.

J. Ferrandi junioris medici Regii, *de febribus libellus ex variis authoribus collectus* Pariſ. 1602. 12. *. Integri loci, neque ii exigui, ſcriptorum collecti. Medicamenta aliqua, ut catapotia ad arcendam peſtem utilia In febre peſtilente vomitum periculo plenum eſſe; fuiſſe qui non prius vomendi finem facerent, quam vita eos deſereret. Contra diarrhœas: ſalubriter eveniſſe, quæ ſtatim ab initio morbi ſe produnt. Seculum in viro excuſes, qui velit vigilias odore olei lactucæ ſuperare.

Jean Taxil Medicus Arelatenſis ex pago des *S. Maries*, non indoctus, ſed ſuperſtitioſus, *tr. de l'épilepſie vulgairement appellée en Provence la goutete aux petits enfans, avec pluſieurs queſtions curieuſes touchant les cauſes, prognoſtiques & cure d'icelle* Tournon 1602. 8. Falc. Houss. 1611. 8. d'Etr.

Ej. *l'aſtrologie & phyſiognomie en leur ſplendeur* Tournon 1614. 8. Rast. Aſtronomiam detegere nobis futuram ſterilitatem, morbos epidemicos, alia. Magnam eſſe potentiam conjunctionum & ſtellarum ad generandos ventos & tempeſtates pluviaſque, per exempla nupera. Ex Hippocratis mente medicum debere Aſtrologum eſſe. Vires ventorum eteſiorum. Genethliacam medicis neceſſariam eſſe, ex ea mortes violentas ſæpe prædictas fuiſſe, potiſſimum etiam Henrici IV. Multum ea arte valuiſſe theologum Valentinum Gautier.

C. T. *Againſt the pernicious uſe of tobacco* Lond. 1602. 4. Riv.

Joh. Gimenez Sasariego *tratado de la peſte, ſus cauſas, preſervacion y curacion* Antequera 1602. 4. C. de V.

Vincenzo Bruni *tre dialogi nel primo delle tarantola, nel ſecondo del vivere e morere, nel terzo delle pietre pretioſe, e de ſimplici* Napoli 1602. 4. Mazuch.

Victorin Bucher *neu Arzneybuch von allen u. jeden Krankheiten des menſchlichen Leibes von der Hauptſchedel bis auf die Füſſe nach eines jeden Geſchlecht und Alters complexion* Francf. 1602. 8. Huth.

Christ. Henr. Ayrer *Regiment wie man ſich in den gefährlichen Zeiten der Peſtilenz verwahren möge* Nürnberg 1602. 4. Tr.

Agapeti Kozer *Kriegs und Reisapothek von* Leonhard Thurneisen *practicirt* Zerbſt Leipz. 1602. 8. *. Merus agyrta. Initium fit a tincturis lapidum pretioſorum, ſmaragdi qui feminas fertiles reddit: de oleo ſolis, de oleo caſſiæ quod purgat, ut tamen animo lætitiam reddat. Oleo ſuccini plurimum tribuit. Singulo morbo aliquo ſuo arcano medetur, nulla ſignorum aut temperamentorum ratione habita.

Apothekerordnung in der Stadt Görliz Görliz 1602. 4. Draud.

Manuale medicum, Handbüchlein vieler vornehmer Arzneyen u. Experimenten ſamt einem Herbario der vornehmſten Kräuter Francf. 1602. Burck.

§. CCCCXXXIII.

§. CCCCXXXIII. Disputationes.

Tobiæ Tændler *de noctiſurgio* Witteb. 1602. 4. Menz.

Ej. *diſp. de temperamentis* Witteb. 1605. 4. Tr.

Ej. *de faſcino & incantatione* Witteb. 1606. 8.

Ej. *de melancholia ejuſque ſpeciebus* ib. 1608. 4. Riv.

Ej. Democriti *de natura hominis epitome ad* Hipp. Coum *perſcripta* ib. 1609. 4.

Ej. *circumſpectionum chirurgicarum decas* ib. 1610. 4. ſi huc facit.

Ej. *de iſchiade* ib. 1612. 4.

Ej. *de matricis præfocatione & menſium provocatione* ib. 1614. ib.

Ej. *diſſ. phyſicæ & medicæ. Acc.* Mart. Biermann *de magicis actionibus* ἐξέτασις ib. 1613. 8. Inter eas eſt diſp. *de faſcino & incantatione, de melancholia, de melancholicorum ratiociniis & mirandis operibus, de noctiſurgio.*

Ej. *de anorexia ventriculi* Witteb. 1615. 4. Riv.

Aſſertionum medicinalium faſciculus I—III. Würzburg. 1602. 4. Richt.

Sebastian Möller *de apoplexia* Francof. Viadr. 1602. 4. He.

Ej. *de vertigine* ib. 1602. 4. He.

Ej. *de epilepſia* ib. 1602. 4. He.

Ej. *de phthiſi* ib. 1603. 4. He.

Ej. *de ſuffuſione* ib. 1603. 4. He.

Ej. *de dyſenteria & colica* ib. 1607. 4. He.

Ej. *de angina* ib. 1602. 4. He.

J. Assueri Ampsing *diſſ. jatromathematica de medicinæ & aſtronomiæ præſtantia & utriuſque indiſſolubili conjugio* Roſtoch 1602. 4. L. 1618. 4. L. 1630. 8. Endt.

Ej. *diſp. de theriaca ſenioris* Andromachi ib. 1611. 4. Tr. Vater. apud Linden. a. 1618. 1619. 1623. 8. Gunz.

Ej. *de alopecia & ophiaſi* ib. 1616. 4. ib.

Ej. *de morbo in genere conſiderato* ib. 1616. 4. He.

Ej. *de morbo in ſpecie conſiderato* ib. 1616. 4. He.

EJ. *διαλεξις de morborum differentiis duabus partibus comprehenſis* Roſtoch 1618. 4. TR.

EJ. *de dolore capitis* ib. 1619. 4. L.

EJ. *de hydrope* ib. 1622. 4. HE.

EJ. *de morborum differentiis l. acc.* EJ. *de theriaca ſenioris andromachi oratio* ib. 1623. 8.

EJ. *hortus adfectionum capillos & pilos humani corporis infeſtantium* ib. 1623. 8. TREW.

EJ. & J. ASSUERI *Bedenken wie man ſich in Sterbensläuften ſowohl in Præcautione als Curatione zu verhalten* ib. 4. TR.

HIERON. SEILER *de jecinoris obſtructione* Baſil. 1602. 4. PL.

JAC. BEHRNAUER *de fluxionibus in genere* ib. 1602. 4. RIV.

J. KOPPIUS *de purgatione* Baſil. 1602. 4.

ABRAHAM FUCHS *de venenis* ib. 1602. 4.

EDMUND HOLLYNG, Prof. Ingolſtad *de ſalubri ſtudioſorum victu ſ. de literatorum valetudine conſervanda & vita diutiſſime producenda l.* Ingolſtatt 1602. 12. RAST.

EJ. *ad epiſtolam a* MART. RULANDO *de lapide bezoar & fomite luis Ungaricæ reſponſio* ib. 1611. 8. TR.

JOACHIMI TANKII *de Hippocrate* Lipſ. 1602. 4. HÆNEL.

EJ. *de phlegmone* ib. 1608. 4.

Edidit HENR. WARENII *noſologiam ſ. affectuum humani corporis curationem hermeticam & Galenicam* ib. 1605. 8. L.

EJ. *funebre progr.* Altenburg 1610. 4. auctore J. ANGELO WERDENHAGEN.

EJ. *obſervationes aliquæ anatomicæ* in GREG. HORSTII *obſervationum* L. II.

BARTH. PERDULCIS & ANT. le GROS *E. natura morborum medicatrix* Pariſ. 1602. 4.

J. MARTIN & PETR. BARON *E. gravidis phlebotomia tutior catharſi* Pariſ. 1602. 4.

CLAUDII BAZIN & HENR. GOMER *E. cathartico ſuperdormiendum* Pariſ. 1602. 4.

HENR. BLACVOD & J. le FOURNIER *E. hepatitis inexpugnabilis* Pariſ. 1602. 4.

NIC. ELLAIN & PETRI de la BOISSIERE *E. ſuppreſſis menſibus ſaphena* ib. 1602. 4.

HENR.

HENR. BLACVOD & HENR. GOMER *E. maxima pars morborum a cerebro* ib. 1602. 4.

NIC. ELLAIN & ADRIAN du CHEMIN *E. viceſimus dies criticus* ib. 1602. 4.

GUILL. de BAILLOU & ANDR. le GROS *E. inflammationum & febrium venæ ſectio* ἡγεμονικον ib. 1602. 4.

HENR. de MONANTHEUIL & J. LETUS *E. omnium corporis partium conſpiratio* ib. 1602. 4.

MICH. MARESCOT & J. RIOLAN *E. rerum naturalium ſcientia medico neceſſaria* ib. 1602. 4.

§. CCCCXXXIV. THEODORUS TURQUET DE MAYERNE.

In pago prope Genevam natus, in chemica medicamenta pronior, non ideo non dogmaticus, Pariſiis artem exercuit, in Gallia a ſchola Galenica agitatus, in Anglia JACOBI I., & ANNÆ, CAROLI I. & MARIÆ Reginæ valetudinem rexit. Obiit ſenex a. 1654. Albonæ ab a. 1621. dominus. Edidit primum *Apologiam, in qua videre eſt, inviolatis* HIPPOCRATIS & GALENI *legibus remedia chymica præparata tuto uſurpari poſſe* Rochelle 1603. 8. *. Se Monſpelii artem didiciſſe, pharmacopœis in artem MESVEI prælegiſſe, inter medicos regios adoptatum fuiſſe. Nunc Pariſinos in chemiam hoſtili eſſe animo, quam artem ignorent. Curationes TURQUETI aliquæ, Pariſinorum mala conſilia. Vitrioli analyſis. In eo eſſe ſulfur vehementer refrigerans, phlegma, ſpiritum ut aqua vitæ ſubtilem, alium validum acidum, oleum rubrum omnium acidorum potentiſſimum. Ut curaverit hominem a fumis metallicis laborantem, cui aſthmati brachia vulgaria imparia ſunt; noſter eum pene moribundum nactus, vomitu, clyſteribus exſiccatoriis, celeriter reſtituit. Alium apoplecticum, deinde hemiplecticum, ſanavit purgationibus, viri moderato uſu. Ut hominem perinde a metallicis laboribus reſolutum, per venæſectionem etiam magis ægrum factum, hydrargyro, ut intelligo, & gratis, reſtituerit, & alium lumbrorum doloribus a plumbeis laboribus adfectum, quem medici pro nephritico curabant. Cum QUERCETANO ſcirrhum lienis ſe molliviſſe. Ordinem medicum inſulſam ſui Collegæ cenſuram probaſſe. Auctorem librum eſſe D. HELIN. SEGUINI & junioris AKAKIÆ opus eſſe G. PATIN.

EJ. *de gonorrhææ inveteratæ & carunculæ ac ulceris in meatu urinario curatione epiſtola* eſt in HILDANIANIS in Cent. I. & altera in V. Hujusmodi etiam malum in HENRICO IV. curavit, & ulcus perforavit.

EJ. *medicamentorum formulæ* Lond. 1640. f. B. THOMAS. eædem cum poſthumis ſcriptionibus; quas dicemus.

EJ. *tract. de arthritide. Acc.* EJ. *conſilia aliquot medicinalia e gallico latine edidit* THEOPHIL. BONET Genev. 1674. 12. * recuſa Lond. 1676. 12. Anglice *on the gout by* SHIRLEY Lond. 1676. 8. OSB. Narcoticis utitur, eaque defen-

dit,

dit, in arthritide brevis; in conſiliis plenior. De phthiſi pluſcula: balſamo utitur Peruviano. Fiſtulam pectoris bis ſanavit reddito nativo aere Hiſpanico, quæ recruduerit eo aere mutato. Maximus perinæi abſceſſus emollitus, ruptus, reſectum quod corruptum erat, ut ſphincter tamen integer ſupereſſet, & æger reſtitutus. Iſchuria a calculis renalibus. Ad caruncalas candelæ ex emplaſtro de ranis cum mercurio. Ad peſtem conſilium, tum BOUVARDI ad gutturis conſtrictionem.

EJ. *ſyntagmatis praxeos medicæ* P. I. Lond. 1690. 8. recuſa Genev. 1692. 12. Aug. Vind. 1691. 8. *, in qua editione acceſſit libellus *de cura gravidarum* ex MS. bibliothecæ GEORGII H. WELSCHII. Gallice Lyon 1693. 8. cum tr. *de arthritide* ASTR. Morborum cauſæ a capite ad calcem: hiſtoria mali brevior, plus medicamentorum, quorum aliqua efficacia & novitate placent, ut ſemen hyoſcyami ad epilepſiam, calamus aromaticus ad vertiginem, helleborus albus ad maniam, cum nigri extractum debile ſit; porro vapor hederæ ad pertinaces capitis dolores, mercurius ſublimatus ad granum unum in ſcrophulis apertis, ſemen naſturtii ad infarctos infantum pulmones, fumus calcis vivæ ad compeſcendam hæmoptoen, fumus guaiaci ad ſiccanda ulcera pulmonis, æthiops ferreus ad diarrhœam, denique acidorum medicamentorum ante SYDENHAMUM laudes. Neque nullæ ſunt peculiares & propriæ adnotationes. Epilepſia per febrem intermittentem ſublata. Cataracta, quæ ſponte deſcendit. Humor aqueus turbidus emiſſus, limpido noviter ſuccreſcente humore reparatus. Paracenteſis in pulmonis ulcere ſæpe felix. Mictus ſanguineus lacte curatus. Flatus ad educendum calculum adhibitus. Alia minus probes, ut marcaſitam (Anglicam, quæ in cretaceis reperitur) ad epilepſiam valentem: aut ſpiritum aceti, qui de plumbeo vaſe ſtillaverit, & vomitum moveat: aut ſaccharum ſaturni cum terebinthina adverſus vertiginem efficax; aut linimentum ex bufonibus ad ſcrofulas, fumum auripigmenti ad tuſſim, bufonem vivum cuti adplicatum ad hæmoptoem, medicamentorum ex jecore paratorum ad jecoris vitia vim, ex pulmone ad pulmonis mala, aquam ſtillatitiam ſtipitum fabarum ad hydropem. Subjectus eſt cenſus medicamentorum MAYERNIO familiarium.

Brevis, neque magni momenti *libellus de cura gravidarum & partu difficili.* Vix probes conſilium in principio datum, vomitus nempe cataputia in gravida movendi.

Alterum ſyntagma ſucceſſit *de febribus*, *morbis externis*, *arthritide*, *lue venerea* Lond. 1695. 8. HUTH. *Conſilia*, *epiſtolæ & obſervationes* Aug. Vind. 1697. 8., quod non legi.

Praxis medica MS. erat inter TYSONI codices *Codd. Brit.* n. 4164. *Pratique de médecine* prodiit Lion 1693. 8.

Denique JOSEPHUS BROWNE M. D. edidit *opera medica*, *in quibus continentur conſilia*, *epiſtolæ*, *obſervationes*, *pharmacopæa variæque medicamentorum formulæ*,

quæ

quæ Annæ & Mariæ Reginæ præſcriptæ fuerunt Lond. 1703. f. * etſi etiam editionem 1700. apud MEAD, & 1701. apud PL. citari video. Nitida ſed vitioſa & negligentiſſima editio. Codices dicuntur ad prelum ab auctore præparati, & eo fine ad BONNETUM miſſi fuiſſe, chirurgica vero a BROWNIO de induſtria omiſſa. Praxis fere Galenica eſt, etiam medicamenta, niſi quod aliqua chemica intermiſta ſint. Non inficete certe ſolebat, integram mali curationem mali mente concipere, eam ideam ſigillatim perſequi, & ſingulis ſymptomatibus ſua opponere auxilia, ut in eodem morbo medicamenta ad lienem, hepar, aliaque viſcera confirmanda reperias: neque victus rationem negligebat. In exemplo, in melancholia utebatur extracto ſucco hellebori albi atque nigri, quem tamen, cum ſegnius operetur, fortioribus draſticis maritabat, neque metuebat ſeſquidrachmam exhibere fibrarum. Caſus medicos enarrat bene multos. Balnea admittebat, non vero lac aſininum. Morbus ultimus & inciſio cadaveris HENRICI WALLIÆ principis, ex febre remittente tritæophya exſtincti, in qua medici modo roborantem indicationem ſecuti fuerant, modo revellentia dederant. Calculoſus homo cum caruncula in chirurgicis dictus eſt, tum miſerrimus caſus docti illius CASAUBONI, cui in appendice veſicæ amurca fetidiſſima de lotio colligebatur. In clyſteribus crocum metallorum admiſcebat: in febre maligna puerperæ papaveracea, acidum ſulfuris ſpiritum. Ad G. HARVEIUM de morbo Electoris Palatini epiſtola. Empyema, in quo pus & de ore rejiciebatur & extus effuſum erat: noſter paracenteſin ſuadebat, quæ ſibi ſæpe feliciter eveniſſet, tamen ut externum muſculum tranſverſum incideret, interno parceret.

In P. II. *operum Pharmacopœa* eſt, quæ eadem dudum *formularum* titulo prodierat. Multa Galenica perinde & chemica. Ad calculum lycopodium: cantharides etiam, cum millepedibus. Contrayerva ſcopo alexipharmaco. Morbi Annæ Reginæ per hydropem denique terminati, fuſa ephemeris. Molis carneæ per inteſtina excretæ pluſcula exempla. Hæmorrhagia narium effuſa ſcorbutici generis. Diarium morborum, quos Henrica Maria Regina paſſa eſt, inter eos repetiti abortus. Jam tunc tamen vir obſtetricius ad fetum educendum vocatus fuit.

Extracts of more than 20. *MSs. of Sir Theodore M.* erat *in Cod. MS.* NATH. JOHNSON.

Elogium viri in l. *des devoirs d'un médecin* Lond. 1700. 4.

Multos codices MS. chirurgicos editor BROWNE edere noluit, ob numerum tabularum, & pauca ſubſcribentium nomina.

§. CCCCXXXVI. VARII.

Apologia pro HIPPOCRATIS *&* GALENI *medicina adverſus* QUERCETANI *l. de priſcorum philoſophorum veræ medicinæ materia. Accedit cenſura ſcholæ Pariſienſis* Pariſ. 1603. 16. *. Abſurdi aliqui loci PARACELSI citantur & exagitantur. Scholæ Pariſinæ pronuntiatum adverſus chemica medicamenta judicium additur.

Ad famoſam TURQUETI *apologiam reſponſio. Accedit cenſura ſcholæ Pariſienſis* Pariſ. 1603. 16. *. De ægroto a THEODORO TURQUET infeliciter curato, cum in febre lenta calida ei præſcripſiſſet, ſalesque & alia incondita. Venæ ſectionis apologia, quæ Pariſiis magis quam Monſpelii requiratur. Aliæ malæ curationes THEODORI, etiam cum jactaret ægros ſanatos eſſe.

VINCENTII ALSARII a CRUCE medici Genuenſis, *de epilepſia ſ. comitiali morbo prælectionum Bononienſium* l. III. Venet. 1603. 4. *. Contra CAPIVACCIUM, qui miro certe conſilio ab epilepſia convulſionem ſeparaverat. Cauſam mali eſſe in occluſione ventriculi medii cerebri, aut poſtremi, vel in obſtructis etiam arteriis carotidibus venisque jugularibus: multum hic litigationis abſque experimento ad ſeculi morem. Epilepſiæ ſympathicæ. Cauſæ proximæ. Imminentis mali ſigna, ex quibus etiam humor definiatur, cujus ex culpa malum fiat. Symptomata, prognoſtica, propagatio hereditaria. Galenica ubique ſermocinatio.

EJ. *de verme admirando per nares excuſſo commentariolum ad* FULVIUM ANGELINUM *cum ejuſdem de eodem brevi diſcurſu* Rom. 1610. 4. L.

EJ. *de morbis capitis frequentioribus, quorum cognitio & curatio traduntur — de catarrho, phrenitide, lethargo & epilepſia ſ. comitiali morbo libri VIII. de liquore chalcanthi, ejus abuſu in febrium & morborum acutorum curatione* Rom. 1617. 4. Venet. 1619. 4. L. Unus trium librorum de morbis pectoris.

EJ. *de quæſitis per epiſtolam in arte medica centuriæ quatuor* Venet. 1622. fol.

EJ. *præfatio in R. Gymnaſio habita* Rom. 1622. 4. CINELLI.

EJ. *conſultatio medica pro nobili adoleſcentulo, oblivione, ſurditate, ſubſurditate & obauditione laborante* Rom. 1629. 4. GUNZ.

EJ. *conſilium prophylacticum a lue peſtifera* Rom. 1631. 4. HANSEN. Italice *Providenza medica per preſervarſi dell imminente peſte diſcorſo practico, ove ſono rimedi preſervativi e curativi cavati col mezzo di ſcopi metodici della chirurgia farmacia dieta* Rom. 1630. 4. FALC.

EJ. *Veſuvius ardens, ſ. exercitatio medico phyſica de* ῥιγοπυρετῳ *ſ. incendio M. Veſuvii anni* 1631. Rom. 1632. 4. Si huc facit.

EJ. *de hæmoptyſi ſ. ſputo ſanguinis l.* Rom. 1633. 4.

EJ. *Ephemeridum, ſ. diuturnarum obſervationum libri duo priores & poſteriores* Bonon. 1641. 4. *Ephemerides* in l. *de epilepſia* citat, & juvenile vocat opus.

Gynæciorum & pædocomices codicem G. H. WELSCHIUS editurus erat, in *vita*. Poſthuma etiam reliquit in HIPP. de morbis internis *comm.* MANDOS.

CLAUDIUS DEODATUS medicus Epiſcopi Baſileenſis. EJ. eſt *libellus de vero & legitimo aquæ cordialis concinnandi modo & curandi ratione* Patav. 1603. 8 PL. Hanau 1652. 12. *. Diſcipulus HERCULIS SAXONIÆ miram farraginem deſcribit, ex calidis & frigidis miſtam, quam neque calidam eſſe neque frigidam contendit. Scriptio olei LUDOVICI de LEONIBUS mille aureis redemta. Ingredientium examen & cauſæ utendi.

EJ.

Ej. *Pantheon hygiaſticon Hippocratico hermeticum* Bruntrut 1629. 4. *. Vaſtum opus, verboſumque, in quo Paracelsi placita cum ſcholarum præceptis ſtudet conjungere. A longævitate & valetudinis integerrimæ ſignis incipit, ſperatque nihil interceſſurum, quin homo ad annum 120. vitalis ſuperſit. Ut ad eam longævitatem perveniatur per ſelectum alimentorum & præſidia chemica, quæ inter plurima certe inertia invenias, margaritas, corallia, lapides pretioſos, rorem ſolis. Oleum vitrioli & hoc ſcopo, & ad varia mala, magnis extollit laudibus. Res non naturales fuſe, eas inter venti, aſtra; elementa; regionis ſelectus. Pro aſitia, exemplo etiam Apolloniæ Schreyer producto. Virgo cataleptica per duos fere annos autumnali tempore nihil ciborum ſumebat, vomitu tamen rejiciebat tenacem materiam quaſi adipoſam. Inde dictionarium edulium, eorum vires nutrientes, etiam medicatæ, collectitiæ, integrum certe opus juſtique voluminis. L. II. Aromata, condimenta, res coquinaria, cibi ſumendi ratio, balnea, potus, aquæ minerales, ſomnus, animi adfectus. L. III. conſilia medica, venæ ſectio & ſanguinis miſſio varia. Purgantia, etiam potiſſimum chemica. Vires admirabiles, ut putat, metallorum, & balſamica ex fonte minerali repetita medicamenta, tum formulæ & compoſitiones variæ, & ad omnes morbos & ad ſingulos.

Ej. *kurzer gründlicher Bericht über des* Gabelchoveri *Würtembergiſches Arzneybuch* Freiburg 1598. 8. Tr.

Ej. *obſervationes pluſculæ chirurgicæ & medicæ* ſunt in Hildani *operibus.*

Nathanael Lucy *de podagra* Francof. 1603. 6. Tr.

Frid. Forneri *de temulentiæ malo ejuſque remediis* Ingolſt. 1603. 8. Bamberg 1617. 8. Falc. ſi huc facit.

Francisci Bonamici *de alimentis l. V.* Florent. 1603. 4.

Marci Antonii Ulmi *Hippocrates medicus* Bonon. 1603. 4.

Utcunque huc referas Ejusd. *Uterum muliebrem, ſ. de indiciis cognoſcendi temperamenta uteri vel partium genitalium mulieris* L. I. Bonon. 1603. 4. *. Uteri calidi, frigidi &c. indicia ex pube, menſibus & adnotationes aliquæ.

J. Matthias *quæſtionem medicarum & practico neceſſariorum enodatio ſcholaſtica* Francof. 1605. 4. Tr.

Ej. *diſcurſus medicinalis de febre peſtilentiali, quæ per Germaniam pervagata eſt* ib. 1603. 8. Tr. Contra venæ ſectionem.

Ej. *Conſilia medica diverſorum auctorum* Francof. 1608. 8. Tr.

Ej. *centuria difficultatum medicarum* Herborn. 1616. 8. Tr.

Ej. *ſpeculum ſanitatis rerum non naturalium adminiſtrationem continens. — Hortus medicus ſimplicium medicamentorum. Examen in quo ſimplicium quorundam facultates traduntur exploſis ſuperſtitionibus* ib. 1620. 8. Tr.

Ej. *de febre peſtilentiali, quæ ſuperioribus annis Germaniam pervagata eſt* Frf. 1620. 8.

Matthæi Catosii *chronoſophia ſ. diſputationes de quatuor anni temporibus earum natura & temperamentis adverſus placitum* Aristotelis *philoſophorum & medicorum omnium* Florent. 1603. 4. L. Venet. 1630. 4. L.

Emanuel Gomez Luſitanus ſed Antwerpiæ natus. Ej. *de peſtilentiæ curatione methodica, in quo cauſæ, ſigna, medicamenta* &c. Antwerp. 1603. 4. Lovan. 1643. 4.

Ej. *que el priore aforiſmo de* Hipp. *ſerva en la milicia come a la medicina, y de los tres guſanos aranna hormiga y Abeja* Antwerp. 1643. 4. C. de V.

Ej. *ſelectæ exercitationes* &c. Pariſ. 1617. 8. L.

Ej. *ars medica in duas partes diviſa in qua ea explicantur quæ ad medicinam docendam neceſſaria ſunt. Acc. Exercitationum medicinalium Decas* Aquis ſextiis 1633. fol. Rast. 1638. f. Hotton. Falc.

J. Munster *diſcuſſio eorum quæ ab* Abrahamo Schopfio *in generalis ſuæ omnium præſidiorum medicorum univerſalium & topicorum diſquiſitionis libri III. ſectione IV. tum de aliis quibuſdam ad purgandi negotium ſpectantibus theorematis, tum V. quæ nuper de purgatione principio morborum inſtituenda contra* Hippocratis *aphoriſmum I. 22. ſcripta ſunt. Acc. duæ ejuſdem argumenti appendices* Francof. 1603. 8. Tr. 1617. 4. Tr.

Ej. *diſp. περι παιδοφλεβοτομιας l. V., quibus* Galeni *decretum de non mittendo pueris infra 14 annorum ſanguine pro* Alexandro Massaria *adverſus* H. Augenii *calumnias defenditur* Tubing. 1604. 4. Pl. Rast.

Sim. Stenii *oratio, qua* C. Peuceri *manibus parentatum eſt* Serveſt. 1603. 4. Boehm.

C. F. Brechtel *neuer Arzt* Nurnberg 1603. f. Tr.

Ej. *nomenclatura pharmaceutica h. e. liber appellationum & titulorum omnium præcipuorum medicamentorum* Nurnb. 1605. fol. Tr.

Sebastiani Meyronis (Meyer) *inſtitutiones medicæ, ſ. prima artis fundamenta* Friburg Briſg. 1603. 12. B. Thomas.

Ej. *ſelectorum phyſicorum medicinalium & politicorum ſylloge* ib. 1617. 12 Leuy.

An huc Ejus *auguſta laudes divinæ majeſtatis a miraculis in homine* ib 1627. 12.

In Antonii Possevini ſen. *Bibliotheca* Venet. 1603. fol. excuſa eſt Nicolai Curtii *methodus conſultandi.* Tum de Hippocrate varia, de Dioscoride, de Galeno, aliis medicis, & generalia quædam de arte, atque catalogus auctorum, qui de medicina ſcripſerunt.

§. CCCCXXXVI.

§. CCCCXXXVI. Alii.

J. Baptista Xamarro *Conocimiento de los diez aves menores de xaula ſu tanto enfermidad & cura* Madrid. 1603. 8. C. de V. 1604. 8.

Ej. *indicacion de la ſangria* Pintiæ 1604. 4. ib.

Francesco Sylva *y* Olivera *diſcorſo de la providencia y curation de ſecas y carbunclos con contagio* Granada 1603. 8. C. de V.

Thomæ Bianzani *della natura e qualita di bagni di Valdera e Vinadio* Turin 1603.

Ej. *quæſtiones medicinales num vena ſecanda ante annum decimum, num purgatio poſſit ſupplere venæ ſectionem* Monteregali 1604.

Francisci Beler *de* Arciniega Caſtellani, *hiſtoria de los animales mas recibidos en el uſo de la medicina* Madrid, 1603. 4. C. de V.

Ej. *farmacopea de muchos uſos importantes a los boticarios* ib. 1603. C. de V.

Landrey *Teratologie ou diſc. des prodiges* Clermont 1603. 8. Falc. ſi huc facit.

Jourdain Guibelin *diſcours philoſophique ſur l'homme & ſur l'homme melancholique* Evreux 1603. 8. *. Varia exempla hominum, per fraudem & imaginationem ſanatorum.

Cum Galeni l. *de curatione per venæ ſectionem* prodiit Parif. 1603. 12. *diſcours ſur les cauſes pour leſquelles on ne ſaigne pas tant ailleurs qu'à Paris, & pourquoi quelques médecins même ont détracté de cette practique* Gunz.

Edw. Jorden *of the diſeaſe called the ſuffocation of the mother* 1603. 4. Mead.

Thom. Lodge *a treatiſe of the plague* Lond. 1603. 4. Mead.

Bamferd's *dialogue concerning the plagues infection* L. 1603. 8.

Christ. Richter *Bericht wie man von der Seuche der Peſtilenz præſervirt u. liberirt werden könne* Hamburg 1603. 4. Tr.

Bartholomæi *Unterricht von allerley Speiſen und Getränk* Erfurt 1603.

Hieronymi Lambach *conſilium medicum quo raphani uſus arguitur* Hamburg 1603. 8.

Barbaræ Weintraubin *Arzneybüchlein* 1603. 8. Zoch.

§. CCCCXXXVII. Disputationes.

Adam Luchtenius *de catarrho* Helmſtat. 1603.

Ej. *de apoplexia* ib. 1607. 4. He.

Ej. *de phrenitide* Helmſtat. 1607. 4.

Ej. *de hydrope* ib 1608. 4.

Ej. *de melancholia primaria* ib. 1608. 8.

Ej. *de phthiſi* ib. 1608.

Ej. *de tertia ſpecie melancholiæ quæ ab hypochondriis dicitur* ib. 1609.

Ej. *de natura, eſſentia, cauſis convulſionum* ib. 1610. 4. He.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1612. 4. He.

Alardus Auletius *Leovardienſis.* Ej. *monitio ad ordines Friſiæ de reformanda praxi medica* Francof. 1603. 4. L.

Christ. Acidalius *de temperamentis in genere tum in ſpecie de corpore humano* Breslau 1609. 4.

Ej. Diſp. *de pleuritide* Baſil. & inter Genathianas 1620.

Ej. *exſequiæ* Wolfg. Meurero *ductæ* Lipſ. 1604. 4. Tr.

Wolfgang Loss *de pleuritide* Heidelberg 1603. 4. He.

Ej. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1609. 4. He.

J. Gigas *de dyſenteria* Baſil. 1603. 4. Riv.

J. Pauli *de pleuritide* & . . . . ib. 1603. 4. Burkh.

J. Loegler *de venenis* ib. 1603. 4. Pl.

Wilhem Adamius *de peſte* Hafniæ 1603.

Henr. *de* Monantheuil & Dom. Guerin *E. in vere maxime tempeſtiva purgatio* Pariſ. 1603. 4.

Mich. Marescot & Petr. *le* Marechal *E. methodus medendi medicamentorum varietate potior* ib. 1603. 4.

Alb. *le* Fevre & J. Riolan *E. parotis juvenibus quam ſenibus periculoſior* ib. 1603.

Petr. Laffile & Claud. Rabeux, *Non E. omnium rachiticorum eadem curatio* ib. 1603.

J. *le* Mercier & Claud. Rabeux *E. colico dolori venæ ſectio* ib. 1603.

Mich. Toutain & J. Riolan *Non E. luis venereæ & peſtis idem contagium* ib. 1603.

§. CCCCXXXVIII.

§. CCCCXXXVIII. Julius Cæsar Baricellus.

A S. Marco, medicus Neapolitanus. Ej. *de lactis ſeri & butyri facultatibus & uſu* Neapoli 1603. L. 1623. 4. *. Præfatio data eſt a. 1623. Compilatio, quam tamen aliqua paſtoralia elementa lactis non ſinunt totam inutilem eſſe. Suillum coagulum mitius eſſe, & leniorem dare caſeum, & ſerum ejus ope paratum commode purgare. Lac vaccinum minime purgare, magis aſininum, maxime caprinum. Caſeum ex ovillo & caprillo lacte mordicantem parari. Serum ſecundo coactum aquoſius & tenuius eſt. Butyrum; ea occaſione etiam de lacte virginali, antimonii butyro, aliis. Puerum maniacum lactis ope ſe curaſſe. In abortus periculo, perinde ut veteres, cucurbitulam ſub mammis admovet.

Ej. *de hydronoſa* (ſic) *natura, ſ. ſudore humani corporis l. IV.* Neapoli 1614.*. Fuſum opus. Multa eruditio, neque debile judicium hoc in opere auctor oſtendit, in exponendis controverſiis & rationibus litium dudum ſepultarum expendendis, excitata etiam dictio eſt, & bonus ordo. De ſudore craſſo, tenui, multo, pauco, calido, frigido, colorato, guſtabili, fætido, bene olente, ſtrepero & ſilente, diurno, nocturno, hiberno &c. Deinde de ſudoribus in morbi principio, ſtatu, criſi, de præſagiis a ſudore. Demum de ſudorum artificialium mechaniſmo, balneis laconicis. Naturam, ut ſolebat eo ævo fieri, totam neglexit.

Ej. *hortulus genialis, ſ. arcanorum valde admirabilium in arte medica & philoſophica compendium* Neapoli 1617. 4. Bur. Colon. 1620. 16. *. Plurima fabuloſa, plurima ad miraculum augendum ficta, ridicula etiam & vana. Crudum tamen argentum vivum ipſe adverſus vermes utiliter dedit. Cantharides in aceto infuſas ſtrumas per lotium evacuare. Obſervationes etiam aliquæ propriæ.

§. CCCCXXXIX. Paulus Lentulus. Alii.

Nobili ſtirpe natus, medicus Bernenſis, qui aliquamdiu in Anglia vixerat. Ej. eſt *hiſtoria admiranda de prodigioſa* Apolloniæ Schreyer *inedia* Bern. 1604. 4. *. Virgo modeſta, annorum non plus octodecim, languido corpore, ſenſu hebete, per triennium cibis abſtinuit, neque aut menſes egeſſit, aut fæces. Undecim menſibus integris cuſtodita fuerat, neque Lentulo aliqua fraudis ſuſpicio fuit: ſponte tamen eadem ad cibum rediit.

Adjecit noſter Gerardi Bucoldiani puellam Spirenſem, tum Palatinam, Conſolentaneam, & Epiſcopi Spirenſis inediam, J. Coboldi de puero exſtatico Altenburgenſi lib.: & *Paradoxum* L. Joubert, demum Hildani & Citesii opuſc.

Israelis Antarveti medicinæ candidati, *Apologia pro judicio ſcholæ Pariſinæ de alchimia contra* Harveti & Baucyneti *recuſam cramben* Pariſ. 1604. 16. *. Inutilis & vehemens libellus.

Antonii Possevini junioris *theoriæ morborum libri V. Acc. methodus ſtudiorum medica* Mantuæ 1604. 8. Pl.

Petri

PETRI ANDREÆ CANONHERII *Patritii Romani*, *Philoſophiæ med. Theologiæ D. in ſeptem aphoriſmos Hippocratis ll. medicæ politicæ morales ac Theologiæ interpretationes* Antwerp. 1618. 4. RAST. 2. vol. Immenſum opus commentariorum ad varia præcepta politica, theologica, moralia, ad ſimilitudines & emblemata ſpectantium; compilationis plurimum. De aſtrologia longi loci BODINI, ſed quis exhaudiret tædium hujus lectionis.

Si omnino idem auctor eſt ANDREÆ CANONHERII *concluſiones philoſophicæ & medicæ* Parmæ 1604. 4. TREW.

EJ. *de admirandis vini virtutibus* l. III. Antwerp. 1604.

EJ. *diſcorſi dell' Academia de gli ſpenſierati* Firenz 1606. 4.

EJ. *de curioſa doctrina* L. V. Florent. 1607. 4. L.

ADAMI ZALUZIANI *de* ZALUZIAN *animadverſionum medicarum in* GALENUM *&* AVICENNAM *libri VII*, *quibus ſingulæ medicinæ partes ad logicæ normam rediguntur*, *item ſynopſis legitima inſtitutionis medicæ* Francof. 1604. 8.

LUBERTI ESTHII peregrinatoris, profeſſoris Heidelbergenſis, *dilucida & methodica formularum tractatio*, *ubi ratio ponderum & menſurarum perſpicue explicatur*, *& monſtratur*, *qua ratione*, *ordine & quantitate medicamenta miſcenda*, *quamdiu coquenda*, *& qua etiam doſi exhibenda* Hanau 1604. 8. RIV.

J. CECKII *de puerorum valetudine tuenda* Wittenb. 1604. 8. Collectanea ex veteribus & Arabibus.

J. PAULI SPINELLI di Giovanezza *lectiones aureæ in artem pharmaceuticam*, *in quibus reſolvuntur dubia in canonibus* MESVES, *compoſitionibus*, *ſimplicium electione*, *opera deſtillationis* Pariſ. 1604. 4 1605. 1643.

GIUSEPPE SANTINI *ricettario medicinale* 1604. BODL. Germanice *Gülden Apothek* Francf. 1606. 4. TR. 1661. 4. RINK. Lego ex GEORGIO MELICH converſum eſſe.

CESARE BERGANI *de præſervatione podagræ*, *arthritidis*, *ſciaticæ* Mediolan 1604. 4. 1605. 4. MAZUCH.

EJ. *de præſervatione a calculo l. alter* Mediolan. 1604. 4. L.

VINCENT TEXTOR *tr. de la nature du vin*, *& de l'abus tant d'icelui*, *que des autres breuvages* Genev. 1504. 8. *. Germ. vertente SIM. SCHAMBERGER Francf. 1606. 8. 1607. 8. TR. 1617. 8.

FRID. HELBACH *œnographia Kunſtbuch von Wein u. Kräuterwein* Francf. 1604. 4. HIRSCH.

Vorſtelyk gheſchenk dat is een medecyn boek Rees 1604. 4. B. THOMAS.

PHILIP CLAUSER *neu vollkommenes Arzneybuch zu allerhand Gebrechen u. Zufällen des menſchlichen Leibes* Baſil. 1604. 8. ENDTER.

CCCCXXXIX.

§. CCCCXL. Disputationes.

Nathan Voit *de contagionis eſſentia, ſpeciatim de peſte, ejus cauſis, præcautione & cura* Baſil. 1604. 4. Riv.

Zachar. Limmer *de pleuritide* ib. 1694. 4. Riv.

Zachar. Belin a Bellefort *de ſterilitate mulierum* ib. 1604. 4. Boehm.

J. Mich. Wolfhard *de catarrhi natura ejuſque curatione* ib. 1604. 4. Riv.

Joh. Tetens *de angina* ib. 1604. 4. Moeller.

Jacob Gunther *αϛροιατρειας ſ. artis medicæ ad aſtrorum adſpectus formulæ* L. I. *de morbi cognitione* Liegniz 1604. L. II. *de prognoſi* Oelſ. 1612. 4. He.

J. Siglicius περι κρισεων Gr. lat. Baſil 1604. 4. Riv.

Ej. *de paralyſi* ib. 1604. 4. Riv.

Ej. περι διαγνωσεις και προγνωσεος Lipz. 1605. 4. Pl.

Ej. περι διαγνωσεος και προγνωσεος της επιληψιας Lipſ. 1606. 4. Riv.

Ej. *de melancholia morbo* ib. 1617. 4. Pl.

Ej. *de dyſenteria* Lipſ. 1617. 4. Pl.

Ej. *quæſtiones cum problematibus & argumentis* ib. 1620. 4. Tr.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1620. 4. He.

Augustinus Daniel *de venenis* Marpurg. 1604. 4. Pl.

Caspar Conradus *de vertigne* Baſil. 1604. He.

Adam Bruxius *de melancholia hypochondriaca* ib. 1604. He.

Ej. *Summulæ medicæ ſ. ars memoriæ & oblivionis tabulis expreſſá* Lipſ. 1610. 4.

Ambrosius Gertner *utrum maculæ in febribus ſolidum malignitatis argumentum* Baſil. 1604. 4. He.

Steph. Gorion & Dionys. Guerin *E. dyſentericis phlebotomia* Pariſ. 1604.

Petri Collier & J. Letus *E. graciles ut obeſis fervidiores, ita phlebotomiæ opportuniores* Pariſ. 1604.

Petri Paulmier & Sigm. *de* Cabes *E. omnia ſublunaria homini medicamentum* Pariſ. 1604.

Anton. Quiqueboeuf & Jac. Letus *E. apoplexiæ vomitus* ib. 1604.

Ant. *le* Gros & J. *le* Petit *E. lien expurgatur per urinas* ib. 1604.

Guil. L'Escaillon & Georg. Arbault *E. vitæ terminus prorogari nequit* Pariſ. 1604.

§. CCCCXXXVIII. Johannes Riolanus, junior.

Non ille quidem practica potiſſimum laude inclaruit, ſed anatomica, vir doctus, & in veterum lectione exercitatus, cæterum in adverſarios aſper & acerbus oſor eorum, qui quidquam in veteribus carperent. Profeſſor Pariſinus, aliquandiu cum regina Maria Medicea peregre abfuerat, & ad honoratum ſenium vixit. Ejus primus libellus, *de monſtro nato Lutetiæ a.* 1605. *diſputatio philoſophica* prodiit Pariſ. 1605. 8. *. Partus monſtrifici & in ventre retenti; morbi aliqui rariores, lapilli, vermes, alia abſona per abortum excreta, qui uſu fellis bubuli provocatus fuerat.

Ej. *recherches curieuſes ſur les écoles de Paris & de Montpellier* Paris 1651. 8. Multa contra Monſpelienſes, quarum jura tunc maxime in litem vocata fuerant. Ad hiſtoriam medicinæ utique pertinet libellus, quo ægre carui.

Ej. *enchiridium anatomicum & pathologicum* Pariſ. 1658. 8. *. ſæpe recuſum. Novum inſtitutum. Compendium quidem eſt anatomicum, ſed paſſim morbos ſubjungit, quibus pars quæque corporis humani obnoxia ſit, cum auxiliis. De cohæſione pulmonis ad pleuram frequenti bene, & de ſero quo adglutinatur. Exemplum ſurdi hominis, qui intruſo profundiſſime auriſcalpio tympanum diſrupit, & poſtea audivit. Dentem evulſum, repoſitum negat comprehendere. Circulationem ſanguinis nihil in curandi ratione mutare, eaque occaſione aſpere in hæmophobos ipſumque Platerum invehitur, qui in maximis febribus ſanguinem non miſerit; ſed etiam Galenum videri venæ ſectionem neglexiſſe, ubi quam maxime indicabatur, & porro in Galeni invidiam Hippocratem laudat, qui venæ ſectionem nunquam neglexerit. Selectum venarum cum ſua circulatione conciliat. Hæc eadem fuſe docet in theſi; *Non ergo propter motum ſanguinis in corde circulatorium mutanda* Galeni *methodus medendi* Pariſ. 1645. cum reſp. ad objectiones, recuſa Pariſ. 1649. fol. *. cum operibus.

In magno opere *anthropographiæ* paſſim pathologicas adnotationes adſpergit non inutiles. In homine a климиoſa diarrhœa interemto, calculi in fellea veſicula. In hyſtericis feminis ſe teſtes atheromatibus & ſteatomatibus plenos reperiſſe. Placenta excluſa, cum putrefacta eſſet. Arteriam & venam epigaſtricam in viro ſe varicoſam demonſtraſſe. In Thuano poſt dolorem colicum gangræna tibiæ reperta, jecur ſcirrhoſum, ſic pancreas, idemque enormiter mole auctum, & aliud ſimile exemplum: lien parvus.

Ej. etiam, potius quam patri, tribuit Lindenius *comparationem veteris medicinæ cum nova, dogmaticæ cum ſpagirica* Pariſ. 1605. 12. *, cui adjectum eſt *examen animadverſionum* Baucyneti & Harveti. Pro vera anatome contra idealem illam & fictitiam anatomen alchemiſtarum, qui metalla cum viſceribus comparant. Deinde defenſores alchemiæ refutat, & negat aquam nutrire. Acre ſcriptum. Chemica tamen medicamenta utilitate fatetur non carere.

Porro

Porro *Brevis excurſus in battologiam* QUERCETANI, *quo alchymiæ principia funditus diruuntur & artis vanitas demonſtratur* cum *Cenſura ſcholæ Pariſienſis* Pariſ. 1604. 16. *. Acerbus & inutilis libellus.

Et *Cenſura demonſtrationis* HARVETI *pro veritate alchymiæ* Pariſ. 1606. 12. BOEHMER.

Elogium habet GOUIET.

§. CCCCXLII. CASPAR HOFMAN junior.

Gothanus, Profeſſor Altdorfinus, acris peripateticus, vir ſubtilis & eruditus, lectionis uberrimæ, ſed a natura ipſa alienior, cui vitio vertit doctiſſ. REINESIUS, quod multa adtingat, ſed eadem fere prætereat, neque perficiat. Artem & experientiam in eo WELSCHIUS deſiderabat, tum alia in ſomnio VINDICIANI varia. Altdorfi conſenuit, & cathedram Patavinam CAIMI ſibi oblatam recuſavit (*a*).

EJ. *theſes de lumbricis inaugurales* Baſil. 1695. 4.

EJ. ſunt *lectiones caniculares de febribus malignis* ib. 1606. 4., niſi ſunt STUPANI præſidis.

EJ. *analyſis compoſitionis theriacæ* ANDROMACHI *& ſummum artificium quo* ANDROMACHUS *uſus eſt* Lipſ. 1607. 8. Ita lego, ſed videtur eſſe alterius auctoris.

EJ. *theſes de medicina* Norib. 1608. 4.

EJ. *Trias problematum medicorum* Altorf. 1617. 4. B. THOM. Noribergæ HEFT.

EJ. *de alimenti excrementis* Altd. 1617. 4. PL.

EJ. *de naturæ officio in ſanitatis negotio* ib. 1613. 4. HE. TR.

EJ. *de ichoribus & in quibus illi adpareant collectanea* Lipſ. 1617. 8. *. Leid. 1639. 12. *. Amſterd. 1659. 12. L. Francof. 1664. 12. De tenuiori & corrupta parte maſſæ ſanguineæ, eaque miti & acri, collectanea ex veteribus.

EJ. *variarum lectionum libri* VI, *in quibus multa loca* (veterum) *illuſtrantur aut explicantur* Lipſ. 1619. 8.*. In corrigendis aut emendandis locis auctorum verſatur, quos ex comparatione cum aliis veterum locis, aut ex ipſo ſenſu corrigit. De Archiatris, periodeutis. Turpiuſcula aliqua parum neceſſaria.

EJ. *de ſpaſmo ſ. convulſione ejuſque cauſis* Altd. 1620. 4. *.

In *Ciſta medica* HORNUNGI pluſculæ ſunt HOFMANNI *epiſtolæ*.

EJ. *apologia pro Germanis contra* GALENUM, *quo ſimul ventilatur quæſtio quibus*

(a) THOMASIN *Gymnaſ.*

bus in morbis venæ ſectio purgationi ſit præferenda Amberg. 1626. 4. Tr. Oratio Amberg 1656. 4. Tr.

Ej. *de venæ ſectione* Norib. 1627. 4. He.

Ej. *rejectanea pathologica quo de morbi forma & materia a Fernelio Argenterioque per ſomnum viſis* Helmſtätt 1639. 8. Tr. & 4. & cum *L. pro veritate* Pariſ. 1647. 4. *.

Ej. *pathologia parva, qua methodus* Galeni *practica explicatur, quam olim* Franciscus Frizimelica *promiſerat* Jen. 1640. 8. L. Francof. 1664. 12. L. Pariſ. 1647. 4. cum l. *pro veritate* L.

Ej. *animadverſiones in Comitis* Montani *libros* V. *de morbis*, & Thomæ Erasti *anatomen eorumdem nec non Anteraſtica* Ejusdem Montani. *Acc. de cauſa continente* Amſterd. 1641. 12. *. Generalia, ſcholaſtica, ut in verbis fere auctor occupetur. Paſſim in Fernelium. Acrem ſe veritatis defenſorem præſtat & hic, & equidem ubique, veritas enim ei fuit, quia Aristoteles docuerat.

Ej. *methodus docendæ & diſcendæ medicinæ* Norib. 1641. 4. Haenel.

Ej. *relatio hiſtorica judicii acti in campis Elyſiis coram Radamantho contra* Galenum, *cum approbatione Apollinis in Parnaſſo, communicata per Mercurium* Norib. 1642. 12. *. Peripatericorum amore captus Galenum carpit, qui paſſim ab Aristotele diſſenſerit.

Ej. *de locis affectis libri* III. *Præmiſſus ſeptenarius controverſiarum huc facientium* Norib. 1642. 12. Tr.

Ej. *inſtitutionum medicarum libri* IV. Lion 1645. 4. *. legi & 1646. 4. Editionem Carolus Sponius curavit. Juſtæ molis opus: ſcopum ſibi proponit ſtare pro veritate, nempe pro Aristotele contra Galenum, ac emendare priores inſtitutionum auctores, Fuchsium, Liddelium, Sennertum, Jacchinum, Heurnium, Horstium, J. Riolanum patrem. Solet ubique Hippocratis & Galeni nomina & etymos præponere, deinde ſingulo capiti aberrationes ſubjicere, inofficioſo titulo uſus, plerumque ob aliqua nullius momenti in ordine, diviſione, aut theoria errata. Raro aliquid habet proprium, aut ex natura hauſtum. Pathologia, in generalibus & ſcholaſticis, inque verbis ſubſiſtit, etſi morbos a capite ad calcem recenſet. Semeiotica tota ex veteribus eſt; ſic criſes, in quibus tamen plenior eſt, ut aliquando propius ad naturam accedat. Inde diætetica tradit. Mireris bubulam carnem præferre hominem, qui adeo debili fuerit ventriculo, ut ne endiviam quidem ferret. Salmones putat terreſtri itinere cataractas circumire, & devitare. Lucios probat, qui buſones devorent. Pharmaceutica nonnulla. Hygieine cum therapeutica conjuncta, breviſſima.

Inſtitutionum ſuarum medicarum epitome in ſex libros digeſta Pariſ. 1648. 12. Tr. Francof. 1670. 12. Heidelberg 1672. 12. Tr.

Ej.

Ej. *de medicamentis officinalibus tam ſimplicibus quam compoſitis l. duo. Acc. puralipomena ex animalibus & mineralibus. Opus triginta annorum* Pariſ. 1645. 4. *. 1647. 4. L. Francof. 1667. 4. Tr. Leid. 1738. 4. Tr. Princeps viri opus cura Guidonis Patini excuſum, dictionarium eſt materiæ medicæ, quo certe pleraque collecta reperias, quæ veteres habent, nuperis, qualia tunc habebantur, aucta & illuſtrata. Intercedunt tamen adnotationes aliquæ propriæ, ut illa de noxa ex uſu confectionis anacardinæ nata, quæ utique hactenus ingenium mutaverit, ut perpetuæ tamen ſitis cauſa fuerit. Conf. B. Bot. I. 424, quo potiſſimum pertinet.

Ej. *pro veritate opellæ tres, Adraſtea* Galeni, *Exercitationes juveniles contra* A. Parisanum *alioſque ſeptemdecim neotericos. Antiargenterius & Antifernelius.* Una recuſa eſt *Pathologia parva*, tum *rejectanea pathologica* Pariſ. 1647. 4. Tr. Adjecta phyſiologica aliqua C. Buccaferrei, Fr. Putei, J. C. Claudini.

Ej. *collectio medica doctrinæ* Aristotelis *cum doctrina* Galeni *de anima, & pathologia parva* Pariſ. 1647. 4. Tr. ſi differt.

Lego etiam *opuſcula medica in duas partes diviſa* Pariſ. 1647. 4.

A morte viri prodierunt *epiſtolæ ad Thomam Reineſium, quæ cum hujus doctiſſimi viri epiſtolis ad* Hofmannum & Daumium excuſæ ſunt Lipſiæ 1660. 4. *. Ad hiſtoriam literariam, ad Hofmanni labores literarios. De locis difficilioribus veterum. De ſua valetudine. Noſter lacteam urinam reddiderat, poſt ſoporoſum morbum, optimo cum levamine. In ipſis literariis difficultatibus conſilia ſæpe Reinesii petit. Quod a Reinesio aſperius haberetur, vehementer indoluit.

Tum *Iſagoge medica de ratione diſcendi medicinam & de officio medici edita a* Jac. Pancratio Brunone. Acc. *oratio de vita, moribus & ſcriptis* C. Hofmanni Hof. 1661. 12. Tr. Bur. Lipſ. 1664 12. Tr. 1678. 12. Tr.

Ej. *praxis medica curioſa, hoc eſt* Galeni *methodi* L. XIV. *nova cum verſione accuratiſſima, commentariis & caſtigationibus* Francof. 1668. 4. Hott. Acc. C. Hofmanni *orationes IV.* inter eas *de dicterio medice vivere eſt peſſime vivere* & J. G. Volcameri *vita* Hofmanni Francof. 1680. 4. Tr. 1698. 8.

Ej. *vita medica-, h. e.* Galeni *ὑγιεινῶν ſ. methodi ſanitatis tuendæ* L. VI. curante Sebastiano Scheffer. Integram etiam editionem operum Galeni (*a*) ad prelum noſter præparaverat, cujus codex manuſcriptus in doctiſſimi viri D. Askew Bibliothecam tranſierat.

Ej. *apologiæ pro* Galeno, *ſ. χρηστομαθειῶν* libri III. tomus poſterior, quo continentur *pathologica*. Ex Bibliotheca Guidonis Patini, qui codicem ab heredibus Caspari redemerat Lion 1668. 4 *. additus eſt ab auctore annus 1635. Titulus ſatiricus eſt, perpetua enim eſt vindicatio Aristotelis contra Galeni

 velli-

(a) ap. Hornung *ciſt.* p. 383. a. 1620.

vellicationes: minutiſſima vero ſubtilitas eſt in nominibus & definitionibus. Aſper cæterum in alios ad miraculum (*a*) uſque. Ut veterum, GALENIQUE potiſſimum verum ſenſum percipias, uſui eſſe poteſt, eo magis, quo rarius noſtro ævo hæc ſtudia coluntur. Sed toleranda erit moleſtia litium, mille dudum mortibus mortuarum.

GEORGII KOENIG *programma in ejus funere* Altd. 1648. 4. BUN.

BENJ. GOTTL. GERLACH *epiſtola de vita* C. HOFMANNI Mulhauſen 1736. 4. B. BUN.

Teſtimonium de operibus GALENI *Græco latinis* C. HOFMANNO *auctore a* VOLCAMERO *ad editorem oblatis* programma exſtat a DANIELE WULFER ſubſcriptum, & aliud *teſtimonium Collegii medici de juſta genuinorum in omnia Galeni opera commentariorum poſſeſſione* cum *diſpenſatorio collegii medici Noribergenſis* 1666. f. prodiit.

§. CCCCXLIII. VARII.

HIPPOLYTUS OBICIUS Ferrarienſis, eques, medicus Venetus, inde Bellunenſis.

EJ. eſt *de nobilitate medici contra illius obtrectatores dialogus tripartitus* Venet. 1605. 4. *. Primo dialogo de medicorum agit honoribus, quos ſtudet Juriſconſultis præponere, ex theoria quidem, non ex vitæ civilis exemplis. Genuæ tamen medicos fuiſſe inter ſenatores & ſenatorum principes, neque Patavii legum interpretibus cedere. Reliqui dialogi de omnibus ſcientiis, etiam magicis, toti inanes ſunt.

EJ. *Staticomaſtix ſ. ſtaticæ medicinæ demolitio* Ferrar. 1615. 4. *. Perſpirationem GALENO notam fuiſſe, pondera SANCTORIANA nihil firmi habere, cum perſpirationem materiæ inutilis a perſpiratione utilis materiæ ſeparare nequeat, & levitas a ſpirituum ubertate naſcatur, quare matutinis horis corpus levius eſſe, non a perſpiratione, ſed ob ſpiritus regeneratos; ab evacuatis contra ſpiritibus, corpus gravius reddi. HIERONYMUS THEBALDUS tuetur perſpirationem & pondus excrementorum definit, & tamen quotannis fere ægrotat. Obſervationes in tres SANCTORIANI operis ſectiones. Cardinalem CUSANUM ſtateram propoſuiſſe, ab eo SANCTORIUM habere: quod hactenus verum eſt, ut CUSANUS clepſydra inſpirationem & exſpirationem ſecundum earum diſcrimen dignoſci velit, & hominis fortitudinem demonſtrari, dum pondus metitur, quod homo in bilance poſitus per adtractionem alterius vacuæ bilancis ad æqualitatem elevare poſſit: deinde pondere hominis deducto de pondere elevato, ita reliquum eſſe hominis fortitudini proportionale. Nihil hæc quidem ad SANCTORIUM.

Contra eum OBICIUS etiam ſcripſit *epiſtolam* cum *deciſionibus de veſicantium uſu adverſus* CAIUM edita, quæ eſt in *Jatraſtronomia varios tractatus medicos & aſtro-*

(a) L. III. S. 3. p. 42.

aſtronomicos continente cum tr. de multiplici in medicina abuſu Vicentiæ 1618. 8. L. in quo adverſus aſtronomiam pro medicina dicitur, viciſſim vero contra CLAUDINUM aſtrologi defenduntur. Prædictiones aſtronomicæ, obſervationes, & curationum ex cæli poſitu in quorumvis morborum eventus. Adverſus veſicantia reprobantes ad B. CAIUM. Reſponſa ad ſingula capita diſputationis ejuſdem BERNARDINI de veſicantibus ſcripta. Conſilia medica. Commentaria in duos priores HIPPOCRATIS aphoriſmos. Ita LINDENIUS.

EJ. *apologia pro quadam ſua curatione* Venet. 1612. 4. CINELL.

JOANNIS TALENTONII Profeſſoris Parmenſis, *variarum & reconditarum rerum theſaurus in IV. L. diviſus* Francof. 1605. 8. *. Parmæ ſcriptus liber a. 1603. Epiſtolæ ſunt, quibus de variis literariis medicis, diæteticis, botanicis, philoſophicis rebus reſpondet, controverſias conciliat. Arabibus favet & AVERRHOI. De archiatris. De artibus mutis. Exempla hominum ad vitam revocatorum. De dato veneno reſponſio forenſis. Non indocti hominis, ſed naturæ ignari.

J. ANTONIUS CASALENUS Francavillæ in Hydruntinis natus, doctor Salernitanus. EJ. eſt *diſputatio de vena ſecanda in pleuritide revulſionis gratia adverſus medicos Francavillenſes* Venet. 1605. 4. *. Recte logicum ſe potius vocat, quam medicum, adeo ſubtiliter dividit & ſubdividit ideam revulſionis. Univocam ergo revulſionem dicit; quæ eſt alteratio fluentis ſucci, a ſpatio in quo fluendo ſubſtitit, ad locum quo fluxit. Ita revocatio catarrhi a pulmone ad nares revulſio fuerit. Æquivocam inde dicit. Multis quærit quæ ſit rectitudo, quæ pars oppoſita, quæ pars remotiſſima. Hæc principia ad pleuritidem adplicat; ſi fluxio a capite in pulmonem deſcenderit, jubet aperire venam cephalicam brachii: ſi a vena cava, aut a muſculis thoracis fluxio advenerit, ſecat venam hepaticam, ſi ab utero, venas pedum. Iterum quando materies a capite deſcendit, venam lateris adfecti incidit, tum ſi ab utero aut a muſculis veniat. Si vero a vena cava ſuccus per venam ſine pari confluxerit, tunc ſecat venam intimam brachii lateris cujusvis. Multis AUGENIUM refutat.

BARTHOLOMÆUS PERDULCIS (PERDOULX) medicus Pariſinus, hoc anno vivere deſiit. EJ. *univerſa medicina ex medicorum principum ſententiis conſiliiſque collecta a* RENATO CHARTIER poſt mortem auctoris edita eſt Pariſ. 1630. 4. iterumque *opera* G. SAUVAGEON, *cum notis, & variis ex auctoris MS. autographo auctariis,* & *l. de animi morbis* ib. 1631. 4. TR.

EJ. *de morbis animi* Pariſ. 1639. 4. HOUSS.

EJ. in HIPP. *de natura humana comm.* ex bibliotheca G. NAUDÆI Pariſ. 1643. 4.

EJ. *de ſaphenæ ſectione in febribus* Tournay 1668. 8. HOTTON.

EJ. *elogium* JACOBUS MENTEL ſcripſit Pariſ. 1611. 4.

J. HECKII *de peſte & quare præcipue graſſatur tot abhinc annis in Belgio diſp.* Deventriæ 1605. 4. FALC. TR.

ANNIBAL BUFALUS *metaphraſin aphoriſmorum* HIPPOCRATIS dedit Meſſan 1605. 8. Italice MONGITORE.

EJ. *vaticiniorum* HIPPOCRATIS *erometaphraſis* ID. & 1605. 8. alio loco IDEM, ut videatur diverſum eſſe opus.

ZOROASTRI TINELLI *medicarum conſultationum L. I.* Senis 1605. 4. B. BODL. TREW.

PAVONII *peripatetica medicaque placita* L. I. Genuæ. 1605. *Scritt. Lig.*

BARTHOLOMÆI THURRIANI *jatrobulia ſ. buliatreia tr. de medica conſultatione* L. IV. Genuæ 1605. 8. Francof. 1606. 8. TR. *Scritt. Lig.*

THOMÆ CORNACCHINII *tabulæ medicæ*: acc. EJ. *in tabulas pleraſque adnotationes inſertæ, præterea tabulæ trigenæ quas in patris opere deſideratas* PETRUS *filius ſupplevit* Patav. 1605. fol. TR. Venet. 1607. fol. Celebris pulveris auctor.

JOH. MARIÆ ZONCA *de viperis pro trochiſcis eligendis adverſus* FABIUM PAULINUM Venet. 1605. 4. L.

GE. BARTHOL POLANI a BRAITENBURG *triumphus podagræ: acc. tr. de pœnis Judæorum* Francof. 1605. 4. TR.

J. PIDOXII Pictavienſis (PIDOUX) *Peſtis cura & polychreſti deſcriptio* 1605. 8. B. *de Poitou.* Ita lego.

EJ. *in actiones juliodunenſium exercitationes medicæ* Picton. 1635. 8. HEINS.

EJ. *de febrium ſede* Pictonibus. Tellier.

ANNIBAL BIMBIOLLUS ſ. BINABIOLUS CARR. *de deſtillatione capitis ad bronchos pulmonum & viſione depravata conſilium.* In collectione LAUTENBACHII Francof. 1605. 4. CARR.

JOHANNIS VIGIER medici, *Aphoriſmes d'*HIPPOCRATE prodierunt Lion 1605. 16. RAST. 1620. 16. RAST. cum commentariis ſecundum locos communes & partes corporis humani.

EJ. l. *des médicamens & de la peſte* Lion 1614. 12. RAST. & in *operibus chirurgicis* Gallice Lion 1656. 8. 3 vol. HOUSS.

EJ. *tractatus abſolutiſſimus de catarrho, rheumatiſmo, vitiis dentium, linguæ, vocis, & immodica & indecora ſalivatione & aliis a cerebro deſtillationibus* Genev. 1620. 8. *. VIGIRIUS catarrhum & rheumatiſmum conjungit, quod in eo conveniant, a defluxione eſſe catarrhi per ſingula perſequitur, calidum, frigidum, ſecundum variam ſedem. Aphthæ, etiam malignæ, catarrhus ſuffocativus. De rheumatiſmo brevius.

Opera viri *medico chirurgica conjuncta* prodierunt edente J. VIGIER filio Haag.

Haag. 1659. 4. *. Inter chirurgica huc pertinent morbi cutanei, carbunculus, hydrocephalus, parotis, angina, empyema, hydrops. Deinde inter vulnera ſymptomata, ſyncope, paralyſis, delirium. Inter ulcera ſcorbutus, pulmonum ulcera, gnorrhœa, morbi renales. Medici magna pro parte argumenti reliqua ſunt, ut armamentarium medico chirurgicum, in quo ſuas ad claſſes & ſimplicia medicamenta recenſet, & compoſita, & formulas.

EDUARD BOLNEST *Chemia medicina illuſtrata, or the true grounds and principles of the art of phyſik* London 16.5.8. etiam latine *delineatio fundamenti & princip. art. med.*

EJ. *aurora chemica ſ. naturalis methodus præparandi animalia vegetabilia mineralia* Hamburg 1675. 8.

BARTHOLOMÆI VOGTER medici Dillingenſis ocularii, *compendium medicum oder nüzliches Arzneybüchlein* Urſellis 1605. 8. *. Inſtrumenta chemica, proceſſus aliqui & formulæ, potiſſimum olea ſtillatitia, citat FIORAVANTUM. Oculorum deſcriptio, mala. Curationes morborum omnium, per aquas ſtillatitias innumerabiles.

Ein neues Arzneybuch von natürlichen und unnatürlichen Geſchwulſten ſamt noch drey tractaten 1. *von den Schwachheiten der Kinder*, 2. *von der Kunſt die todten Körper zu balſamiren*, 3. *von dem Scharbok* vertente P. UFFENBACH 1605. fol. TR.

MICH. REUDENII *Bedenken ob und wie die Arzneyen, ſo durch die alchymiſtiſche Kunſt bereitet werden zu gebrauchen mit* JO. TANKII *Vorrede* Leipz. 1605. 8.

EJ. *diſcurſus phyſico medicus die Kaiſer Carlsbad und Egriſchen Schleder Säureling betreffend* Jena 1618. 8.

EJ. *de novo gummi purgante epiſtola* ad J. A. SCHWARZ. vide in B. Bot.

EJ. *apologia* ad P. HOECHSTETTER Leid. 1625. 12. *. vide B. Bot.

Varios tratados de medicina y chyrurgia. Practica del morbo gallico, en quel ſe contiene el origine, conocimiento deſta enfermidad, y el major modo de curarla Valladolid 1605. 4. C. de V.

ALONSO *de* FREYLAS *conocimiento curacion y preſervacion de la peſte tratado del arte de diſcontagiar las ropas de ſechas de oro y plata tapicerias y otras coſas: ſi los melancholicos pueden ſubir lo que es per venir con la fuerça de la imaginacion* Jaen 1605. 4. FALC. 1606. N. ANT.

GION. ALBERICO *catalogo breve de gli illuſtri e famoſi Scrittori Veneziani* Bologna 1605. 4.

PIETRO PAOLO FUSCONE *trattado del bere caldo y freddo* Genua. 1605. 4. PL. FALC. &c.

PIERRE BERNIER *plaidoyer pour les Apothicaires de Dijon* Dijon 1605. 4 PAPILLON.

Ej. tribuitur Jean Guillaume, celebris tamen advocati, *Reglement entre les médecins & les apothicaires pour la viſite des drogues* ib. non excuſ. Papillon.

Pierre Burée *defenſe de l'Eſcolle de médecine de Galien contre* J. Guibelet *& avis ſur ſes trois diſcours philoſophiques* Rouen 1605. 8. Burette.

Charles d'Arcusia Sr. d'Esparron *la fauconnerie en* IV. L. Pariſ. 1605. 8. *, quæ editio tertia eſt, tum 1615. 4. Neaume Rouen 1644. 4. Bur. Viri nobilis & experti opus. Non invenio aves rapaces, ut erudiuntur, in delirium conjici, valde enim monet noſter, ut blande tractentur, quo dominum ament. Morbi, ſcholaſtice ſecundum quatuor elementa dicti: numeroſi cæterum; eos inter calculus cretaceus internam faciem inteſtini obſidens. Vermes teretes, quos naturales putat eſſe & congenitos. Purgatio avium, vomitus, pilulæ variæ. Catarrhus malignus a naribus ad pulmones decidens: emphyſema per univerſum corpus diffuſum. Accipitris educatio & morbi. In adjecto opuſculo P. *de* Luserey de accipitris (*autour*) etiam morbis aliqua.

Petri Holzemii L. *prognoſtica vitæ & mortis longitudinis morbi L. II, quibus quæ ab* Hipp. *&* Galeno *confuſe, hic commodo ordine traduntur* (partim verſu rhytmico Colon. 1605. 8. Tr.

Ej. *eſſentia hellebori rediviva rectificata* Colon. 1623. 8. L. Tr.

Ej *pharmacopœa ſ. diſpenſatorium Colonienſe juſſu* S. P. *Aquisgranenſis reviſa: examen ſimplicium medicamentorum carmine rhythmico cum notis chymicis* Colon. 1623. fol. Lind.

Guil. Lauremberg *Epiſtolica diſputatio concernens curationem calculi renum & veſicæ* Leid. 1619. 8. ita in catalogo & L. Mea editio eſt Witteberg 1623. 16. *. Suſpicor vero jam a. 1610. prodiiſſe, eo certe anno Roſtochii noſter ſubſcripſit. Cum chirurgus in veſica calculum tetigiſſet, noſter ſanatum ſe putat pulvere aſellorum ſiccatorum cum ciceribus ab Horatio Augenio deſcripto. Vere curatum fuiſſe non crediderim, cum ulcus perpetuum ſuperfuerit.

Ej. *diſp. de febris malignæ petechialis eſſentia, cauſis & ſignis* Roſtoch 1605. 4. Lind.

Joseph Lautenbach *conſilia medicinalia cum mixtura præſtantiſſimorum Italiæ medicorum; ſeorſim* A. M. Venosta *cum utilibus tractatibus* J. C. Claudini, collegit, edidit Francof. 1605. 4. Claudini etiam *paradoxa* excudi fecit.

In Wittichiana coll. Lipſ. 1605. 4. Blasii Grunewald conſilia aliqua.

Reformation u. erneuerte Ordnung deren Apotheken in der churfürſtlichen Stadt Maynz Maynz 1605. 4. Tr.

Fabianus Scheuner *von allerley Flüſſen u. Catarrhen* Eisleben 1605. 8. 1611. 8.

Petri Schoeneich *einfältiger Bericht wie man ſich in jezt vorſtehenden Sterbensläufften verhalten ſoll* Francof. an der Oder 1605. 4. Tr.

Ej.

EJ. *gründlicher Bericht u. Rathſchlage wie man in dieſen ſchweren Läuften der Peſtilenz ſich halten u. bewahren ſoll* Francf. an der Oder 1605. 4. TR.

BALTHASAR MULLER *von rechtem wahren Gebrauch der gemeinſten* 147. *diſtillirten Waſſer*, opus HENRICI MULLER metallarii, Eisleben 1605. 4. *. Nimia elogia aquarum deſtillatarum.

§. CCCCXLIV. DISPUTATIONES.

BENEDICTUS COCCIUS. EJ. *encomium ſacræ medicinæ* Baſil. 1605. 4. HE.

ESAIAS SACHS *de dolore colico* ib. 1605. 4. *.

ANDREÆ ADAMII *de immodico menſium profluvio* Baſil. 1605. 4.

GEORG MAYER *decuria de febrium eſſentia, cauſis, differentiis & curatione* Rothweil 1605. 4 HE.

JACOB FABRICIUS *de urinis* Roſtok 1105. 4.

EJ. *juramentum* HIPPOCRATIS ib. 1614. 4. *.

EJ. *de cephalalgia* ib. 1617. 4. WOLF.

EJ. *de colica* ib. 1620. 4, RIV.

EJ. *de vertigine* ib. 1620. 4. RIV.

EJ. *de catarrho* ib. 1623. 4. *.

EJ. *de tuſſi* ib. 1626. 4. RIV.

EJ. *de empyematis natura & curatione* ib. 1626. 4. RIV.

EJ. *de angina* ib. 1626. 4. RIV.

EJ. *de phthiſi* ib. 1626. 4. PL.

EJ. *de hæmoptoe ſ. ſanguinis per os rejectione* ib. 1626. 4. RIV.

EJ. *de aſthmate* ib. 1626. 4. RIV.

EJ. *de ſcorbuti* διαγνωσει και θεραπεια ib. 1627. 4. RIV.

EJ. *de ephialte ſ. incubone* ib. 1627. 4. RIV.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1627. 4. RIV.

EJ. *de cholera* ib. 1628. 4. RIV.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1628.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1628. 4. RIV.

EJ. *inſtitutio medici practicam adgredientis* ib. 1639. 4. L.

Ej. *de novo antiquo capitis morbo & dolore, cum aliis difficilioribus nonnullis materiis practicis* Roſtock 1640. 4. LIND.

Ej. trias CRATONIANA ſ. CRATONIS *microtechne.* 2. *Wegweiſer zur Cur.* 3. *Lebens u. Speiſordnung* Speyer 1629. 12. niſi alius ejuſdem nominis homo fuit.

Ej. *inſtitutiones medicinæ praxeos compendium* Roſtock 1639. 4.

Ej. *oratio de cauſa cruentationis cadaveris præſente homicida* WITTEN.

WOLFGANG WALDUNG *venæ ſectionem non primarium nec præcipuam in morborum θεραπευσει auxilium eſſe* Altd. 1605. 4. *.

DIONYS. GUERIN & ALBERT GOLEMOWSKY *E. pulſuum cognitio medicis neceſſaria* Pariſ. 1605.

GERM. CLERSELIER & PETR. *le* CONTE *E. a thorace & pulmones tranſmiſſio* Pariſ. 1605.

RICH. MARETS & J. TIXULLII *E. ventriculi torpor omnium confuſio* ib. 1605.

JAC. COUSINOT & CLAUDII CHARLES *Non E. in αποςασιςιν ad melius* το κατα ιξιν Pariſ. 1605.

PETR. SEGUYN & CAR. BOUVARD. *E. declinante morbo ſanitas* ib. 1605.

SIM BAZIN & CAR. BOUVARD *E. epilepſia poſt vigeſimum annum ſanabilis* Pariſ. 1605.

NIC. PIETRE & CAR. JAMOYS *E. quartana febris ſecura* ib. 1605.

PETR. PAULMIER & GEORG. ARBAULD *E. ab omni humore arthritis* Pariſ. 1609.

ANT. QUIQUEBOEUF & STEPH. *la* FONT *E. choleræ phlebotomia* ib. 1605.

§. CCCCXLV. GREGORIUS HORST.

Torgavienſis, profeſſor, aliquamdiu Wittebergenſis, tunc Gieſſenſis, deinde poliater Ulmenſis, & clinicus. Ej. *phyſicus tractatus* περι της ψυχης, *in quo de animæ eſſentia facultatibus & operationibus diſſeritur* Witteberg 1605. 8. TR.

Ej. σκεψις *phyſica medica de caſu quodam admirando & ſingulari, ex quo duo problemata deducuntur, an corpus humanum poſt mortem aliquot ſeptimanis colore & habitu floridum abſque putredine durare poſſit* Witteb. 1605. 8. GUNZ. 1608. L. In operibus omnibus T. I. Utique reſpondet, corpus juvenile cætera ſanum, per aliquot hebdomadas integrum ſupereſſe poſſe, unde caſum juvenis nobilis a ratione non diſſentire exiſtimat. Sanguinem etiam de cadavere occiſi hominis vel præſente occiſore, vel abſente manare poſſe.

Ej.

Ej. *diſputationes medicæ* XX. Witteb. 1607. 4. B. Tig. Tr. 1609. 8. L. Pleræque ſunt a. 1606, 1607, ut *de morbo ejuſque differentiis* 1606. 4. He.

De cauſis morborum ib. 1607. 4.

De ſymptomatibus & ſymptomatum differentiis ib. 1607. 4. He.

De ſymptomatum cauſis in genere & ſpecialiter de cauſis ſymptomatum externorum ſenſuum ib. 1607. 4. He.

De cauſis ſymptomatum facultatis motivæ & principis ib. 1607. 4. He.

De cauſis ſymptomatum vitalis & naturalis facultatis ib. 1607. 4. He.

De cauſis ſymptomatum qualitatis mutatæ & retentorum atque excretorum præter naturam ib. 1607. 4. He.

De doctrina ſignorum in genere & de ſignis inſalubribus diagnoſticis ib. 1607. 4. Henel.

De pulſibus ib. 1607. 4. He.

De urinis ib. 1607. 4. He.

De ſignis prognoſticis ib. 1607. 4. He.

De tuenda ſanitate ib. 1607. 4. He.

De methodo medendi ib. 1607. 4. He.

De venæſectione ib. 1607. 4. He.

De purgatione ib. 1607. 4. He.

De materia medica ib. 1607. 4. He.

Redeunt in operum collectione ſub titulo, *Inſtitutionum medicarum*. Breves ſunt theſes, ex Hippocrate & Galeno collectæ. Diſſertatio XX. reliquis fuſior in ſex alias dividitur, & *de rebus* agit *non naturalibus*.

Ej. *problematum medicorum decades* V. Witteberg. 1608. 4. Trew.

Ej. *σκέψις de naturali conſervatione & cruentatione cadaverum* Wittebergæ 1608. 8. Trew. Videtur idem eſſe liber primo loco dictus p. 380.

Ej. *medicarum inſtitutionum compendium* Witteb. 1609. 8. Tr. Majus opus cum hoc titulo redit in collectione operum, qua phyſiologia & diſputationes de morbis continentur.

Ej. *tr. de ſcorbuto, ſ. magnis* Hippocratis *lienibus* Pliniique *ſtomacace & ſcelotyrbe* Gieſſ. 1609. 4 *. Germanice 8. cum *conſilio ad peſtem*. Cauſam mali proximam eſſe in ſanguine crudo & ichoroſo, ſpeciali quadam corruptione infecto. Pariter ut Eugalenus, urinam dicit in morbi principio craſſam eſſe & albam.

albam. Victus ratio. Nihil valde proprii habet, & FORESTO plurimum utitur, & EUGALENO. Spiritum tamen vitrioli laudat.

EJ. *de quibusdam hepatis & lienis adfectibus* Gieſſ. 1609.

EJ. *centuria problematum medicorum* θεραπευτικων Witteb. 1610. 8. TR. 1636. 4. *. Quæſtiones cum ſolutione, & ad ſolutionem notis collectitiis, & controverſiarum diſcuſſionibus. In febribus putridis & ſpiritum vitrioli laudat, & cervi cornu. In dyſenteria ante nuperos ceram utiliter adhibuit. Hiſtoria maximi in omento tumoris. Clavem S. Antonii & urendo prodeſſe & ſuperſtitione. De morbo convulſivo nuper celebri anni 1596. 1597. Nondum innotuerat ex clavo eſſe ſecalino.

EJ. *de morbis eorumque cauſis* ἐξετασεων παθολογικων l. Gieſſ. 1612. 4. *. Marburg 1629. 8. Diſputationes ſex, eo ipſo anno in ea academia propoſitæ. Generalia ad ſeculi morem, de morbis totius ſubſtantiæ, morborum differentiis, cauſis, his internis. De cauſis morborum intemperiei, & totius ſubſtantiæ. De cauſis in unitate ſoluta, cum iis quæ pertinent ad differentias accidentales.

EJ. *de natura amoris* — Acc. *reſolutio quæſtionum de cura furoris amatorii*, *de philtris*, *de pulſuum ratione* Gieſſ 1611. 4. Marpurg. 1642. 4. *. Exempla nimii amoris, & inde natæ autocheiriæ.

EJ. *decas pharmaceuticarum exercitationum de ſimplicium & compoſitorum medicamentorum natura* Gieſſ. 1611. 4. L. Ulm. 1628. 4. TR.

Hæ erunt *decem exercitationes* in T. I. *operum*, ſubjectæ *viginti diſputationibus*.

EJ. *de natura humana* L. II. Francof. 1612. 4. *. Ad phyſiologiam & anatomen pertinet, præter pauca de vita & morte.

IDEM edidit Francof. 1613. 8. & 1664. 8. *. MARCELLI DONATI *hiſtorias medicas memorabiles*, addidit librum ſeptimum ſibi proprium. In eo collegit varia inediæ portentoſæ exempla; tum fetus diu in ventre retentos, Muſſipontanum, Senonenſem. Deinde puer monſtroſus Pragenſis. Omenti & meſenterii magni abſceſſus. Quartana febris. Hydropis cognitio & curatio, peculiaris etiam manus & capitis hydrops. Pulſus in febre maligna intermittens. De morbis magicis aliqua, etiam ex HENRICO ab HEERS, ex P. BORELLO *de philtris*.

EJ. *conciliator enucleatus*, *ſ. differentiarum philoſophicarum & medicarum* P. APONI *pars prior* Gieſſ. 1614. 4. *. 1621. 4. Brevis libellus, ex ſeculi ingenio.

EJ. *de tuenda ſanitate ſtudioſorum & literatorum l. duo* Gieſſ. 1615. 12. 1617. 12. TR. Marburg. 1628. 8. 1648. 8. TREW. L. I. diſperſus eſt in *Operum omnium* collectione, & coronides ſex efficit, quibus de rebus non naturalibus agitur. De alimentis vulgo receptis, per ſingula: braſſicæ noſter iniquior videtur.

detur. Liber II. repetitur in *Operum* collectione, agitque de auxiliis ſelectioribus ad morbos pleroſque a capite ad calcem, cum medicamentis tam ſimplicibus quam compoſitis, cumque formulis exigua cura ſelectis. De evacuationibus peculiariter, venæſectione, purgatione.

Ej. *de febribus in genere* Gieſſ. 1619. 4.

Ej. *febrium continuarum & malignarum prognoſis juxta textum* HIPPOCRATICUM *in principio Coacar.* ib. 1622. 4. L. & TR. in *operibus omnibus*, Commentarius in voces HIPPOCRATIS paraphraſticus, ex ipſis HIPPOCRATIS operibus collectus.

Ej. *Bericht von Kinderblattern und Maſern* ib. 1621. 8. ipſe HORST. 1624. 8. B. TH. Francfurt 1668. 4. Symptomatum fere unice curatio.

Ej. *Bericht von der rothen Ruhr* Ulm 1622. 8. HUTH. Latine in *Operibus omnibus*. Ex genio ſeculi medicamenta adſtringentia compoſita.

Ej. *Bericht von der hitzigen Krankheit mit angebrachtem Raht von den Urſchlechten oder Kinderblattern, rothen Ruhr, der Hauptſchwachheit, oder einreiſſender Peſt* Gieſſ. 1624. 8. *. Ulm 1633. 4. *. Francof 1663. 12. Symptomatum ſeries, curatio, quam a venæſectione auſpicatur, deinde alvum ducit, & vomitum nonnunquam movet. Inde ſudorem ciet, abſorbentia dat. Petechias rariores nunc obvenire quam pridem. Quæ ad peſtem, omnino nullius ſunt momenti.

Ej. *obſervationum medicinalium ſingularium libri IV, de febribus, morbis capitis, pectoris & viſcerum concoctionis. Acc. L. Epiſtolarum & conſultationum* Ulm 1625. 4. *. 1628. 4. TR. Obſervationes pleræque ad ſaporem ſeculi, morborum hiſtoriæ ſunt, curationes, & prælongæ formulæ. Epiſtolæ meliores; multæ diſcipulorum HORSTII, qui cum tunc maxime peregrinarentur, nova ſua ad præceptorem perſcribebant, adque literariam hiſtoriam facientia. Morborum etiam peculiarium hiſtoriæ, arthritidis vagæ ſcorbuticæ, convulſivi mali, trichiaſeos; de ſerpentibus in corpore humano, de malis magicis, de empyematis expurgatione, malo hypochondriaco, catarrho, tænia, vermibus. Ad quemque titulum pluſculæ hiſtoriæ ſolent pertinere. Poſt multos dolores & cardialgias calculi fellei triginta in veſicula, & in hepate, alii in renibus. Alias in febricitante fellei calculi J. BILGER.

Ej. *obſervationum medicinalium l. quatuor poſteriores de morbis mulierum, morbis contagioſis & malignis, doloribus partium externarum & chirurgicis caſibus* Ulm. 1628. 4 *. Nürnberg. 1637. 4. TR. Ejusdem cum eo ingenii, cujus prius illud opus, cum inſerto l. *de ſcorbuto* quem diximus. In *Conſultt.* & *Epiſtolis* eſt de theriacæ compoſitione tr., de venenis peſtiferis, de effuſione bilis, de calculis diverſarum partium corporis humani, potiſſimum etiam felleis & inteſtinalibus maximo numero egeſtis; de hydrope uteri, puella fætida, nævis.

Ej.

Ej. *complementum ad librum ſecundum Epiſtolarum & conſultationum, continens novem ſectiones in prima editione omiſſas* Heilbronn. 1631. 4. *. Ejusdem iterum ingenii. Inciſiones corporum ægrotorum. Vomitus niger & ſanguis per aures manans. Urinæ difficultas laudano ſuperata, & dolor vehementiſſimus capitis cum puris de naribus fluxu. Encomion laudani in febribus continuis ſumti. Puella quæ non poterat ſubmergi. Atreta, cum meatu ex recto inteſtino in uterum ducente. Aliqua ad materiam medicam, ad chirurgiam.

Ej. *epiſtolarum & conſultationum liber III.* Ulm. 1636. 4. *. Noctambulo. Lingua conſumta & reſtituta. Frenum linguæ omnino & vere adnexum. Humanæ ruminationis exemplum. Calculi veſicæ felleæ. Terrore ſuperata paralyſis, podagra ab ira victa. Pus de pulmone per lotium manavit. Clinica plurima. Multorum doctorum virorum, ut in prioribus, conjuncti labores.

Hæc quatuor volumina efficiunt *operum omnium* tomum II. quo adnotationum capita ſecundum ordinem titulorum in undecim libros diſponuntur.

Ej. *methodus medendi Ferneliana enucleata & controverſiarum deciſionibus illuſtrata* Witteb. 1620. 8. TR.

Ej. *de peſte l.* ANGELI SALÆ *ex Gallico verſus* Marburg. 1641. 4. *.

Ej. *fundamenta medicinæ* Witteb. 1654. 4. L.

Abſque anno habet TREWIANUS catalogus *diſputationes catholicas de rebus ſecundum & præter naturam.*

Exercitationes de febribus quatuor quando prodierint ignoro. Exſtant vero in Tomo III. *operum omnium*, ad morem veterum ſcriptæ, ut etiam PARACELSUM paſſim refutet.

Exſtant etiam pluſculæ HORSTII *adnotationes* apud HILDANUM, HOECHSTETTERUM, HORNUNGIUM.

Opera omnia, (certe pleraque, neque enim *de variolis* deque *morbo peſtilente* ll. hic reperio,) prodierunt cura GREGORII HORSTII nepotis Norib. 1660. fol. recuſa Goudæ 1661. 4 maj. 3. vol. *.

Acceſſit J. DANIELIS DIETERICHIS *vita viri*, in oratione funebri tradita.

§. CCCCXLVI. VARII.

AURELII ANSELMI Mantuani *Gerocomica ſ. de ſenum regimine opus* Venet. 1606. 4. B. RAST. Fuſiſſimus ex more veterum liber. Cauſa mortis in plantis etiam & animalibus. Calor innatus: humor radicalis, ille omnium actionum cauſa. Cauſæ longæ vitæ breviſque: de calvitie, de pilis. Medicinæ in vita producenda poteſtas. Medicas ſex res non naturales: fuſe de re cibaria & cujuſque cibi, etiam horæi fructus vi medica, & de oleribus. Affectiones animi. Mors ſubita ex accepta injuria. Demum morbi, non quidem ſeniles ſoli, neque enim

enim phrenitis eo pertineret, ſed omnino varii capitis, oculorum, deinde reliquorum ventrium morbi. A podagra magis adfligi, quicunque emplaſtris & unguentis circa articulos utuntur.

VALERII BADILII Veronenſis, *tractatus de vena ſecanda in pueris vel ante XIV. ætatis annum* Veron. 1606. 4. *. Contra MASSARIAM & vulgare præjudicium demonſtrare ſatagit, pueros utique venæſectione egere, neque quidquam ab ea mali pati, neque plethoram alio modo evacuari poſſe. Ratiocinii plurimum, abſque ullo experimento, niſi quod ad experientiam S. SALUSTII & medicorum Romanorum provocat, qui eodem jam tempore pueris ſanguinem mittebant.

PAULI RENEALMI (RENEAULME) Bleſenſis, *ex curationibus obſervationes, quibus videre eſt, morbos cito, tuto & jucunde poſſe debellari, ſi Galenicis præceptis chymica remedia veniant ſubſidio* Pariſ. 1606. 8. *. Curationes pleræque felices. In variolis fauces puſtulis obſeſſas vehementer metuit. Medicamenta peculiaria ſua habet, febrifugum, phlegmagogum, ſtomachicum, antiverolicum, hydroticum; chemica ea, ut videtur, cum doſes perexiguæ ſint, hiſque præſidiis fere ſolis utitur, ut exigua harum narrationum ſit utilitas. Luem veneream cum quartana febre conjunctam intra duodecim dies ſuis arcanis medicamentis ſuperavit. Ulcera & alia ſigna venerei mali in puero vix bimeſtri vidit. Decocto ſylveſtris hormini ozænam cum ulcere ſe ſuperaſſe. Qui in peſtilentia, ut morbum averterent, cordiales potiones ſumſiſſent, eos periiſſe ad unum omnes, cum ipſe ſuo febrifugo peſtem facile ſanaret. Primus inter nuperos cicutæ internum uſum ſibi permiſit, in ſcirrhis viſcerum. Cadaveris morboſi inciſio unica, qua inter duas tunicas ventriculi magnum quaſi parenchyma lienis ſpecie detectum eſt, & ipſa cavitas minima.

PETRI PIGRAI Pariſienſis, *Epitome des preceptes de medecine & chirurgie* Paris 1606. 8. ASTR. Lion 1628. 8. Rouen 1642. 8 *. 1649. 8. 1658. 8. HEIST. Belgice Amſterd. 1693. 4. Latine, *Epitome præceptorum medicinæ & chirurgiæ, cum ampla ſingulis morbis convenientium remediorum expoſitione* Pariſ. 1612. 8. *. Præter ea, quæ inter tumores medici ſunt argumenti, huc facit liber VII. de variis morbis, arthritide, morbis variis partium urinæ, generationi dicatarum, & ſeminis, de impotentia adgnoſcenda, de renuntiatione in morbis ad mentis perturbationem facientibus: quo loco narrat, ut cordate in dæmoniacis fraudulentis detectis ſe geſſerit. Porro de modo conſultandi.

L. VIII. de peſte & morbis contagioſis agit, cum vulgari illa calida curatione. De lue venerea, in cujus ſanatione argenti vivi efficaciam & innocentiam tuetur, ut ſubinde, quando æger debilior eſt, utiliter unius alteriuſve diei induciæ dentur. Plumbo illito id malum in pueris ſublatum fuiſſe. De gonorrhœa, caruncula. De variolis, morbillis, lepra, aliis morbis cutaneis.

L. IX. de medicamentis purgantibus, venæſectione.

L. X. de medicamentis & eorum facultatibus, & claſſibus, cum longis interſperſis formulis, denique dictionarium medicamentorum ſimplicium.

Ej. *chirurgia cum aliis medicinæ partibus conjuncta* Pariſ. 1609. 8. L. idem puto opus.

Johannes Varandæus, quem a coævis video Varandal vocari, decani ſcholæ medicæ Monſpelienſis.

Ej. *formulæ remediorum internorum & externorum ante aliquot annos medicinæ ſtudioſis traditæ*, edidit Petrus Janich Hanau 1607. 8. *. Genev. vel Monſpel. 1620. 8. *. In P. I. medicamenta ſecundum loca, in altero ſecundum genera dicuntur. Formulæ nempe mere Galenicæ, quales eo ævo Monſpelii receptæ erant.

Ej. *de affectibus renum & veſicæ ad mentem* Hipp. & Galeni, edente pariter Petro Janich Hanau 1617. 8. *. Genev. vel Monſpel. 1620. 8. *. De calculo quidem potiſſimum, ſed etiam de inflammatione renum & veſicæ, de urina ſanguinolenta, purulenta, diabete, de urina dolorifica, aut retenta, de ejusdem incontinentia.

Ej. *pathologia cum phyſiologia edita* Hanov. 1619. 8. Monſpel. 1620. 8.

Ej *de morbis ventriculi l. III. opera* Romani a Costa *de Briva jocoſa(Brive la gaillarde)* ib. 1619. 8. L. Genev. vel Monſpel. 1620. 8. *. Ejusdem ſaporis. Morbi fere ex Græcis deſcripti, cum formulis, & recepta ejus ſeculi curatione.

Ej. *de morbis mulierum libri III* ab eodem P. Janich editi Hanau 1619. 8. *. Genev. vel Monſpel 1620. 8. *Acc. brevis & facilis epilepſiæ, podagræ, hydropis & lepræ curatio* Lion 1619. 8 Tr. Ejusdem denuo ſaporis. Gallice, vertente J. B. Petit Pariſ. 1666. 8. Houss. Tr.

Ej. *tractatus de elephantiaſi ſ. lepra; de lue venerea, & de hepatitide ſ. hepatis ατονια nunc primum editi* Genev. vel Monſpel. 1620. 8. * deque alvi fluxu ſanioſo & cruento.

Ej. *tr. de diagnoſi medica* Monſpel. 1620. 8. *. Ejuſdem ſaporis.

Ej. *opera omnia* Monſpel. 1620. 8. Lion 1658. f. Wachend. Præter priora continent *Prognoſin medicam, ſ. de prædictione morborum, & methodum medendi, ſ. de indicationibus curativis, Semeioticam, Therapeuticam, Hygieinem, adfectus hepatis, lienis, Commentarios in* 12. *hiſtorias libri* 3. *Epidemicorum, Explicationem libri Hippocratici περι παθων.*

Petrus Paauw Amſtelodamenſis, profeſſor Leidenſis, inciſor, magnus peregrinator, cui & hortus & theatrum Leidenſe multa debent.

Ej. *de peſte cum* Henrici Florentii *ad ſingula capita additamenta* Leid. 1636. 16. *. Codicem MS. Florentius a J. Paauw Petri F. habuit, non quidem ad prelum perfectum. In brevi libello nihil reperi, præter magnas laudes theriacæ. Florentii *adnotationes* multa habent medica. Conſtitutiones anni 1624. & 1635. diverſæ. In illa veſicatorium bubonem diſſipabat, non in altera,

altera, in qua utile erat, neceſſitatem ſuppurationis non auferebat. In illa gravidæ abortabant & peribant ad unam omnes, etiam quæ menſes paſſæ eſſent, non ita in iſta. In illa exanthemata etiam perparca lethalia erant, non ita in altera. Pancratice valentes ſubito a peſte prehenſos periiſſe. JACOBUM BONTIUM vidiſſe maculas in ipſis oſſibus latam baſin habere, verſus cutem ſenſim in coni ſpeciem faſtigiari. Anthrax peſtilens ſtatim a cruſta integra cum veſica nigra incipit. Non peſtilens anthrax oritur ab exigua puſtula rubra multis foraminibus pertuſa, ex quibus paulum puris profunditur. Bubones felicioris ſunt augurii, quo citius adparent. Si emplaſtrum veſicatorium buboni aut viciniæ impoſueris, & pus adtraxerit copioſum, bonum. Anthracum meliores, qui cito & numeroſi erumpunt. Vidit F. triginta eventu felici erupiſſe: ſic etiam ſi recte circumſcribuntur & pus profluit bona notæ. Anthrax enormis diſci menſarii amplitudine, non funeſtus. Sanatus contra legem, cui veſicatorium cutem ſiccam reliquerat. Venti peſtem ab aliqua urbis regione in aliam transferebant. Venæ ſectio nunquam non funeſta, etiam prophylactica. Antimonium male ceſſit. Utiliter buboni aut ex proxima veſicatorium emplaſtrum imponitur, tunc etiam admotum, quando nullus necdum tumor adparuerat.

EJ. *obſervationes anatomicæ ſelectiores* prodierunt cum *Centuria* III. & IV. *hiſtoriarum anatomicarum & medicarum* T. BARTHOLINI Hafniæ 1657. 8. *. Inter eas variæ argumenti clinici. In HEURNII veſicula fellea calculi ſeptem, juglandis ſinguli mole reperti. In tabido tubercula in pulmone, etiam lapides &c.

Orationem funebrem in viri obitum dedit ÆL. EU. VORST Leid. 1617. 4. *. Melancholiæ & morbi nigri funeſti hiſtoria, quo exſtinctus eſt.

JOACHIMI STULLII *ars medica methodo diviſa, deſcripta, exemplis illuſtrata* Hanov. 1606. fol. Secundum intemperies morbos generales diſponit.

JACOB GOEFFRON *doctrina pulſuum* Genev. 1606. 12. RAST.

ALFONSUS BAROCCIUS *de febribus* Ferrar. 1606. fol. HOTT.

EJ. *in* II. *ſectionem aphoriſmorum* HIPP. MAZUCH.

EJ. *de ſanitate tuenda* MAZUCH.

CHRIST. SATTLER *theſaurus ex univerſa medicina* Patav. 1606. 4.

CÆSARIUS TRISTAN *de clerico medico* Venet. 1606. 8. N. ANT.

HENRICH LAMBACH *conſilium pro cujuſdam ſenis vita ad multos annos in vigore conſervanda* 1606. 8. MOELLER.

BERNARDINI CAII *diſp. de veſicantium uſu* Venet. 1606. 4. L. In morbis acutis rejicit.

EJ. *de ſanguinis effuſione diſp.* ib. 1607. 4. L.

Ej. *de alimentis, quæ cuique naturæ conveniunt l., de voluptate, ſapore, frigida potione, viribus ſalis nitri ad refrigerandum* &c. Venet. 1608. 4. L. 1610. 4. L.

Ildefonsi Nunnez *de pulſuum differentiis cognitione cauſis & prognoſtico* l. I. Salamanticæ 1606. 4. Chiva.

Ej. *de gutturis ulceribus anginoſis* Sevilla 1615. 4. L.

J. Hartman Ambergenſis, profeſſor Marburgenſis. Ej. ἐπιφυλλίδες *ſ. miſcellæ medicæ cum* προθήκη *chymico therapeutica doloris colici* Marburg 1606. 4. Riv.

Ej. Diſſ. *de natura catarrhorum* Marburg 1610. 4.

Ej. *diſp. de lue venerea* Marburg 1611. 4. Astr. lego & 1613. Eam luem Basilio Valentino dictam eſſe, hydrargyri interno uſu melius curari. De cryſtallina, novo ejus ſymptomate.

Ej. *philoſophiæ ſ. naturæ conſultus medicus oratio.* Acc. *Programma futuræ profeſſionis chymiaticæ conſilia & rationes indicans* Marburg 1609. 8.

Ej. *diſputationes chemico medicæ quatuordecim* ib. 1611. 4. L. 1614. 4. L. auctius.

Ej. *diatribe de uſu medico microcoſmi diſp. quomodo & quando e corpore humano vivente medicamenta in uſum medicum transferri poſſint* Erfurt 1635. f. L.

Ej. *tr. de opio* Witteb. 1635. 8. Gunz. 1658. 8. Gunz. editus a C. Georgio Pelshofer

Ej. *praxis chymiatrica* Lipſ. 1633. 4. Lind. Francof. 1634. 8. Lind. Genev. 1647. 8. Lind. 1649. 8. Lind. Leid. 1663. 12. Lind Bur Francof. 1671. 4. L. Genev. 1682. 8. cum *pathologia* Fernelii & tr. *de oleis deſtillatis Baſilica antimonii* Humeri, Poppi, Thalini, M. Cornachini *methodo* in *pulverem* curante T. Bonnet. Germanice *chymiſche Arzneyübung* Nürnberg 1678. 8. Carlson. Aucta a J. Michaelis & Georgio Everharto Hartmanno Johannis filio, & ab innumeris mendis vindicata, compluribus arcanis aucta a J. Hiskia Cardilucio, latine rediit Norib. 1677. 4. *.

Materia medica ſecundum indicationes, deinde morborum curationes ex principiis fere chemicis. Denique ſimplicia medicamenta ſecundum planetas & gradus, iſte *Zodiacus medicus* eſt J. Hiskiæ Cardilucii. Hartmannus ex ſecta chemica fuit, adeo his medicamentis addictus, ut antimonium febrium omnium, hectica excepta, antidotum faciat. Mercurium ſcorbuticis nocere adnotavit.

Ej. epiſtolæ aliquæ in ciſta Hornungi.

Ej. *opera omnia medico chymica aucta a* Conrado Johrenio Francof. 1684. fol. 1690. fol. Germanice 1698. fol.

J. Georg Schenk Johannis fil.

Ej. *Elenchus auctorum in re medica, qui gynæcia illuſtrarunt* Argent. 1606. 8.

Ej.

Ej. *de formandis medicinæ ſtudiis & ſchola medica conſtituenda enchiridion* Argent. 1607. 8. Citat opuſcula Jacobii Sylvii, Hier. Mercurialis, Honorati Castellani, Placotomi, Wimpinæi.

Ej. *exotericorum experimentorum ad varios morbos centuriæ* VII. Francof. 1607. 8. Gunz.

Ej. *pandectarum, ſ. partitionum medicinalium liber quartus, qui eſt ſemeiotica* Francof. 1607. 12. Acc. Helidæi *de* Padoanis *curationes*, Hier. Capivaccii *de compoſitione medicamentorum inſtitutio brevis*, & Albertini Bottoni *de methodis curandi circa morbos.*

Ej. *lithogeneſia, ſ. de microcoſmi membris petrefactis & de calculis microcoſmo innatis* Francof. 1608. 4. Acc. *argumentum de calculis brutorum.*

Ej. *neues Arzneybueh darinn ſiebenhundert auſerleſene experimenten oder Arzneyen zu befinden* Francf. 1608. 4. Endt. B. Tig.

Ej. *biblia jatrica, ſ. bibliotheca medica* Francof. 1609. 8. *. Scriptores medici ordine alphabetico. & opera cum editionibus, quale Lindenii opus eſt.

Edidit Georgii Phædronis *opuſcula*, & J. Guintherii *gynæcia.*

§. CCCCXLVII. Alii.

Wend v. Helbach (ſic) *hortus corporis Arzgärtlein des menſchlichen Leibes mit nothwendigen Stücken u. experimenten* Francf. 1606. 8.

Henr. Schiller *ein Tractat von der Peſtilenz* Hanau 1606. 8. B. Thomas.

A. Brentii *Anordnung zur Zeit der Peſtilenz* Amberg 1606. 8. Tr.

Mich. Schiragii *vier Rathſchläg von dem peſtilenziſchen Fieber* Nürnb. 1606. 8. Thom.

Reformation der Apotheker und wie ſich die ordinarii medici, chirurgi, barbierer und andre angehörige in praxi medica in Maynz hinfüro zu verhalten Maynz 1606. 4. Draud.

Eliæ Anhards *Bericht von dem Podagra* Darmſtatt 1606.

Tractat vom brauchen des Weins zur Geſundheit u. Nuzbarkeit des Menſchen Strasburg 1606. 4. B. Thom.

A letter concerning præſervation of health, and diſcourſe of empiriks with the auctors opinion of hem Lond. 1606. 4. B. Bodl.

Nic. Ellain med. Pariſ. *avis ſur la peſte* Paris 1606. 8. Bur. Paris 1623. 8. Latine verſus *cum notis* Guidonis Patini inter Phil. Guiberti opera ib. 1649. 8.*. Modeſtus vir curationem vix atigit. Inter cardiaca efficaciſſimum in ſe ipſo vinum expertus eſt: cum lapidis bezoar nullæ vires eſſent. De noſocomio & ejus inſtructione. Septimo anno cannabi infecta peſtis renovata. Video nunc antiquum eſſe librum, quem Ant. Mizauld dedicaverit.

SCIPION *du* PLEIX *des cauſes de la veille & du ſommeil, des ſonges, de la vie & de la mort* Paris 1606. 12. B. B. 1609. 12. B. B. Ex ſcholarum guſtu.

FR. *de* MONGINOT *ſecrets polydedales contre la peſte* Paris 1606. 8. FALC.

Tr. de la peſte par les chirurgiens de Paris ib. 1606. 12. RAST.

JOSUE FERRO *ſecreti* Venet. 1606. 8. FALC.

CCCCXLVIII. DISPUTATIONES.

MICH. TRISCOV. *de dyſpnœa* Baſil. 1606. 4. *.

GEORG KIRCHEM *de colico dolore* ib. 1606. 4. RIV.

J. LUCANUS *de dyſenteria* Baſil. 1606. 4. RIV.

J. NICOLAUS STUPANUS EJ. *lectiones caniculares de febribus malignis* Reſp. C. HOFMANN ib. 1606. 4.

EJ. *de morbo ſubitaneo quem apoplexiam vocant* ib. 1606, 4. HE.

EJ. *prolegomena medica de medicinæ præſtantia, certitudine, medicorum ſectis* ib. 1608. 4. *.

EJ. *de comatibus ſomnolento & vigile* ib. 1613. 4. *.

EJ. *medicina theoretica ex* GALENI *&* HIPP. *phyſiologicis, pathologicis & ſemeioticis l. in theſes contracta* Baſil. 1614. 8. *. Juſtum medicinæ compendium, quod ex diſputationibus coaluit, quas noſter ſubinde numeroſas in florentiſſima Academia propoſuerat. Etſi potiſſimum Græcorum placita in ordinem reduxit, non tamen nihil habet ſui, & paſſim bonas adnotationes ex propria praxi natas adſperſit.

EJ. *præloquium pro Hippocratica medicina* ib. 1620. 4.

EJ. *epiſtolæ duæ* in *ciſta* HORNUNGI.

GEO. FEIG περὶ αἱμοπτυσεως Lipſ. 1606. 4.

MAUR. SCHROETER *de ſyncope* Lipſ. 1606. 4. PL.

J. MUCCIUS *de pica ſ. malacia* Lipſ. 1606. 4. RIV.

JAC. WERNICHER *de vita & morte* Lipſ. 1606. 4. HE.

CHRIST. PREIBIS *de ſanitate & morbo* Witteberg. 1606. 4.

CHRISTOPH. STIMMEL. *de ſingultu* Erford. 1606. 4. RIV.

MATTH. BACKMEISTER *diſp. de ſcorbuto* præſide J. BACKMEISTER Roſtock 1606. 4. MOELLER.

J. MULLER *oratio de vita & obitu* MATTHÆI BACKMEISTER Luneburg 1626. 4. B. BUN.

J. FRIDA *pathologiæ diſputationes* Helmſtadt 1606. ad uſque 26: *de morbis, morborum ſymptomatibus, cauſis in genere, in ſpecie, ſymptomatibus & ſignis, de dolore capitis, de catarrhis.*

EJ.

Ej. *de hydrope* ib. 1607. 4.

Tobiæ Knobloch *kurzer Bericht vom Podagra* Witteb. 1606. 8. Tr.

Ej. Liber *von der Peſtilenz* Nurnberg 1611. 8.

Ej. *Hippocratis aphoriſmi gr. lat. cum adnotationibus* Nurnberg 1641. 8.

Ej. *de cibo & potu* Roſt. 1613. 4. Burch.

Ej. *diſp. medicæ novem* ib. 1613. 4. Tr.

Ej. *de peſte* ib. 1613. Moller.

Ej. *medicinæ practicæ* P. I. *diſp. I. de medicina in genere* ib. 1614. 4. Tr.

Ej. *de ſanitate* 1614. & ſic porro *de rebus ſex non naturalibus.*

Ej. *Diſſ. de præſervatione* 1615. 4.

Ej. *de ſanitatis conſervatione* Roſt. 1614. 4. Menz.

Idem edidit Joelis *opera.*

Ernesti Soner *de ſanguinis detractione per venas* Altdorf. 1606. 4.

Ej. *oratio de* T. Paracelso *ejuſque pernicioſa medicina* Nurnb. 1610. 4.

Ej. *de inſomniis* Altd. 1620. 4.

Vita viri reperitur in H. Witten *decad.* De ſociniana hæreſi ſuſpectum lego tamen in vera fide obiiſſe (*a*)

Hier. Giselin *de dyſenteria* Baſil. 1606. 4. He.

J. de Beaufort *de angina* ib. 1606. 4. He.

J. Kuffer *de lethargo* ib. 1606. 4. He.

Gallus Lukius *de peripneumonia* ib. 1606. 4. He.

Sam. Geuttersberger *themata jatrochemica* Marpurg. 1606. 4. He.

Steph. Grison *quæſtiones medicæ* Monpel. 1606. He.

J. *le* Febure *quæſtiones cardinalitiæ pro Apollinari laurea* Monſpel. 1605. 4.

Jac. *d'*Amboise & Petr. *le* Conte *E. peſtis a cælo* Pariſ. 1606.

Sim. *le* Tellier & Claud. Charles *Non E. purgatio dyſenteriæ utilis* Pariſ. 1606.

Petr. Pijart & P. *le* Conte *E. a ſola diæta ſanitas* ib. 1606.

Jac. Cousinot & Albert Golemowsky *E. plica epidemica Polonis* Par. 1606.

P. *de* Renou & George Arbaud *Non E. hydrargyrus tutum Jndicæ luis alexipharmacum* Pariſ. 1606.

§. CCCCXLIX.

§. CCCCXLIX. Daniel Sennert.

Vratislavienſis, profeſſor Wittebergenſis, vir inter præcipuos ſeculi ſui habitus, qui conciliationem ſectarum tentaverit, chemicæ potiſſimum cum Galenica, inque hiſtoria morborum priſcos ſecutus, minime infeliciter eorum inventa congeſſerit, ut eo potiſſimum etiam Bellinus excerpto uſus ſit.

Ej. *de febrium malignarum differentiis & ſignis* Witteb. 1607. 4. He.

Ej. *de peſtilentia* 1607. 4. He.

Ej. *de ophthalmia* ib. 1608. 4. He.

Ej. *pentas illuſtrium αποϱηματων ιατϱοφιλοσοφικων* 1608. 4. He.

Ej. *quæſtiones medicæ controverſæ IV.* Witteb. 1607. 4. Tr.

Et cum *Tr. de peſtilentia* Witteb. 1609. 8. Tr. 1610. 8. L.

Ej. *de inflammatione* ib. 1610. 4. He.

Ej. *de occultis medicamentorum facultatibus* 1610. 4. He.

Ej. *de dyſenteria* Witteb. 1611. 4. Riv.

Ej. *de apoplexia* ib. 1611. 4. He.

Ej. *Inſtitutionum medicarum libri V.* ib. 1611. 4. Trew. 1620. 4. L. Pariſ. 1628. 4. H. 1631. 4. *. Witteb. 1644. 4. Hansen Genev. 1646. 8. 2. vol. Hanau 1646. 4. Witteb. 1667. 4. L. Univerſus artis ambitus ad Galeni fere ſenſum tractatus, etiam materies alimentaria & medica.

Ej. *Inſtitutionum medicinæ epitome* Witteb. 1625. 12. L. 1634. 12. L. 1647. 1654. 12. L. 1664. 12. Tr. Lion 1635. 12. Amſterd. 1644. 12. Tr. Hansen Patav. 1644. 8. Anglice etiam prodiit Lond. 1656. 8. & codex hujus l. MS. Anglicus eſt in Codd. Britannicis n. 3924.

Inſtitutionum epitome per tabulas Witteb. 1611. 12. 1635. fol. 1673. f. Pariſ. 1637. fol. opera Christiani Winkelman.

Ej. *Epitome inſtitutionum medicarum diſputationibus* 18. *comprehenſa* Witteb. 1631. 12. 1637. 8. L.

Ej. *de peſtilentia quæſtiones contraverſæ* 1613. 4. He.

Ej. *de epilepſia* 1614. 4. He.

Ej. *de dolore colico* Witteb. 1614. He.

Ej. *de arthritide* ib. 1615. 4. He.

Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1616. 4. He.

Ej. *de occultis totius ſubſtantiæ morbis* ib. 1616. 4. He.

Ej. *de ictero* ib. 1617. 4. Pl.

Ej. *de epilepſia* ib. 1618. 4. Pl.

Ej.

Ej. *de phthiſi* 1619. 4. He.

Ej. *de febribus ſymptomatibus vulgo dictis* Witteberg. 1619. 4. He.

Ej. *de ſcorbuto* Witteb. 1620. 4. Riv. 1624. 8. *. Jen. 1661. 4. L. Frf. & Witteb. 1654. 8. Uff. cum eadem collectione Ronssei, Echtii, Wieri & Langii. Cum M. Martini ejuſdem argumenti libello Jen. 1624. 8. Sedem mali in liene eſſe, etſi adultius ſe latius diffundat, cauſam humorem melancholicum. Symptomata mali. Multa medicamentorum farrago.

Ej. *de febribus* L. IV. Witteb. 1619. 8. Tr. 1634. 12. Tr. 1653. 8. Tr. Pariſ. 1633. 4. *. Amſterd. 1644. 12. Tr. Francof. 1654. 4. Hansen 1664. Tr. Multum tribuit medicamentis lenientibus, abſorbentibus, etiam alexipharmacis, neque eſt abſque peculiaribus hinc inde interſperſis morborum hiſtoriis: adjecta ſunt J. Nævii medicamenta contra peſtem, calida & abſorbentia, tum alia Sig. Kolreuteri, medicorum Wittebergenſium, Vratislavienſium &c.

Ej. *epitome librorum de febribus* Witteb. 1624. 12. Tr.

Ej. *de chemicorum cum Ariſtotelicis & Galenicis conſenſu & diſſenſu cum app. de conſtitutione chymiæ* Witteb. 1619. 8. Tr. 1629. 4. Id. Witteb. & Francof. 1655. 4. Hans. Pariſ. 1632. 4. *. Chemiam tuetur, ejuſque artis res a rebus Paracelsi ſeparat. Principia chemica, ſal, ſulfur & mercurium defendit, morbos ex iis principiis oſtendit non incommode deduci, ut tamen nimias theorias Scheunemanni & Paracelsi repudiet; ſic porro per ſingulas artis partes Paracelsicam theoriam exponit, & plerumque excuſat. Non valde admittit, chemicorum medicamenta innocua eſſe ſuaque malignitate repurgata, ut tamen hæc chemica auxilia excuſet, & perinde ut Galenicis locum iis adſignet.

Ej. *de mania* Witteb. 1620. 4. He.

Ej. *de pleuritide* ib. 1621. 4. He.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1624. 4. Riv. L.

Ej. *de ſingultu* ib. 1624. 4. Riv.

Ej. *epitome naturalis ſcientiæ* ib. 1624. 4. Vix huc facit.

Ej. *de catarrho* ib. 1626. 4. *.

Ej. *de peſte* ib. 1626. 4. He.

Ej. *de cardialgia* 1627. 4. *.

Ej. *de affectione hypochondriaca* 1628. 4. He.

Ej. *de peſtilentia* 1628. 4.

Ej. *de febribus diſpp.* 14. a. 1628. He.

Ej. *de dentium dolore* ib. 1629. 4. *.

Ej. *de natura chymiæ & chymicorum principiis* Witteb. 1629. 4. Trew.

Ej. *de chemicorum medicina univerſali & auro potabili* ib. 1630. 4. Tr.

Ej. *de occultis medicamentorum qualitatibus* Witteb. 1630. 4. Menz. He.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1630. 4. *.

Ej. *de arthritide* ib. 1630. 4. Pl.

Ej. *de eryſipelate* ib. 1630. 4. *.

Ej. *de incubo* 1630. 4. *.

Ej. *de febribus malignis* 1630. 4. He.

Ej. *de paralyſi* 1630. 4. *.

Ej. *colici & iliaci doloris aitiologia, diagnoſis, prognoſis & therapia* 1630. 4. *.

Ej. *epitome inſtitutionum medicarum diſputationibus* 18. *comprehenſa* ib. 1631. 12.

Ej. *de arthritide* tractatus Witteb. 1631. 4. Tr. Pariſ. 1632. 4. *.

Ej. *de febribus in genere* 1631. 4. He.

Ej. *medicina practica* P. I. Witteb. 1628. 4. L. 1636. 4. L. Lion 1629. 8. L. Pariſ. 1632. *. Frf. 1654. 4 Tr. Verboſior aliquantum, cætera minime inutilis auctor, pleraque priorum monumenta in bonum ordinem redegit, in medicamentis profuſus, non abſque adnotationibus. Hoc primo libro morbi capitis traduntur, adſperſis ſubinde quæſtionibus curioſis aut litigioſis. Hæmophobus in univerſum, & a maſcula veterum methodo alienior, multa ab A. Robero & A. Laurentio ſumſiſſe dicitur.

Liber II. Witteb. 1629. 4. L. 1640. 4. L. Pariſ. 1632. 2. *. 1656. 4. Tr. Morbi faciei, oris, colli, pectoris. In quæſtionem ſe dimittit, quænam vena in pleuritide utilius aperiatur. In principio mali revulſionem tentari vult, eamque longiſſime remotam, quare in latere adfecto venam male ſecari perſuadetur.

L. III. Witteb 1631. 4. *. 1648. 4. L. Pariſ. 1632. 4. *. 1662. 4. Tr. Morbi ventriculi, inteſtinorum, ſcorbutus, morbi reliqui abdominales. Tæniarum non unius generis icones aliquæ.

L. IV. Witteb. 1632. 4. Tr. 1649. 4. L. Pariſ. 1633. 4. *. Morbi mulierum, etiam mammarum, puerperii & infantum.

L. V. chirurgicus eſt anni 1634.

L. VI. *de morbis occultis* Witteb. 1635. 4. *. 1654. 4. Trew. Morbi occulti totius ſubſtantiæ, maligni, contagioſi, lues venerea, hæc abunde. Hydrargyri uſum ut non undique rejicit, ita non niſi caute & timide admittit. Tum venena ex tribus regnis, & morbi magici, quos omnino ex ſeculi genio admittit.

Libri ſex Witteb. 1654. 4. Hansen.

Ej. *de cauſa continente* Witteb. 1634. 4. Pl.

Ej. *decas quæſtionum medicarum* ib. 1635. 4. Riv.

Ej. *medicina Hippocratica* 1636. fol.

EJ. *de bene vivendi beateque moriendi ratione meditationes* Witteb. 1636. 12. TR. 1643. 8. Marpurg 1672. 8.

AUGUSTI BUCHNER *panegyricus* SENNERTO *dictus* ib. 1642. ib. 1650. 12. TR. 1655. 4. ib. 1678. 4. B. BUN.

Vita & judicium clariſſimorum virorum ſuper DAN. SENNERTO ib. 1642. 4. B. Tig. Lion 1643. 8. *. cum vita viri Cl.

Parentatio PAULI ROBERI Witteb. 1638. 4.

Poſthuma prodierunt *Paralipomena, quibus præmittitur methodus diſcendi medicinam* ib. 1642. 4. Lion 1643. 8. *. Auctaria ſunt, prima ad Inſtitutiones. Plurimum quæſtionum, adnotationes aliquæ. Infelix eventus dati in febre maligna mercurii vitæ, mercurii præcipitati in ſcirrho mammarum. Deinde in *praxeos libros* ſex *paral.* cum adnotationibus, quam in ipſo opere frequentioribus, & morborum variorum hiſtoriis. Suſpecta hiſtoria hominis, qui per nares vidiſſe dicitur. Omnino hydrops halecum eſu ſanatus; ſcirrhus uteri chalybe. Menſium viæ alienæ. Porro ad l. de *febribus.* Cauſus ſanguine de pede ſponte erumpente ſolutus. Bezoar pro egregio medicamento habet, & infeliciores eventus excuſat, quod is lapis parum genuinus, aut nimis parce adſumtus fuerit. In fine *exoterica* Num arcana habere liceat. Num Theologis licitum ſit medicinam facere. Loci duo HIPPOCRATIS emendati.

Methodus breviſſima ſeorſim Marpurgi 1672. 12. *. prodiit cum notis J. MAGIRI.

EJ. *medicamenta officinalia cum Galenica tum chymica* Witteb. 1670. fol. appendicis loco ad tabulas *Inſtitutionum medicinæ* adjecit CHRISTIANUS WINKELMANN.

Opera omnia prodierunt Venet. 1641. fol. 1651. fol. L. Pariſ. 1633. 1645. fol. Lion 1650. fol. L. 1657. f. L. 1666. f L. 1676 fol. 6 vol. *Epiſtolarum medicinalium centuriæ duæ* ultimis editionibus acceſſerunt.

CLAUDII BONNET *Epitome univerſam* DAN. SENNERTI *doctrinam ſumma fide complectens ex triplici volumine in unum congeſtam* Avenione 1655. fol. L. Genev. 1655. fol. L.

In DAN. SENNERTI *libros V. epitomes Inſtitutionum examen* Marburg 1686. 8. TR.

§. CCCCL. VARII ad a. 1607.

DOMINICI TERILLI Veneti, *de veſicantibus dilucidatio ac aretologia* Venet. 1607. 4. *. argumenta BERNANDINI CAJI ſingula exponit, & refutat. Ad innumeros medicos Romanos & Patavinos provocat, qui feciliter emplaſtris veſicas cientibus utuntur; neque tamen propria experimenta producit. Veteres & phœnigmis uſos eſſe, & medicamentis veſicas trahentibus, ea inter citat veſicans CRITONIS.

EJ. *de cauſis mortis repentinæ diſtinctiſſima tractatio* Venet 1615. 4. FALC.

FERDINANDI SALANDI *tr. de purgatione* Veron. 1607. 4. SCENA *letter. Bergom.*

EJ. *de vomitu ac de aliis affectibus præter naturam; de cauſis & curationibus eorum in magna muliere* Veron. 1607. ib.

Ej. *de melaucholia hypochondriaca, de catarrho: acc. tr. de purgatione* ib. 1607. 4. Falc.

Ej. *tr. ſopra li vermi, cauſe, differenze, pronoſtico e curatione* &c. Veron. 1607. 4. Falc.

Ej. *Opuſcula medica quatuor: 1, conſilium de melancholia; acc tr. de purgatione, tri ſopra li vermi & tr. ſopra la regola del vivere nelle ſei coſe non naturali* Veron. 1607. 4. B. Bur.

Jeremiæ Cornarii *fori medici adumbratio, & ex parte quidem, quæ officinarum viſitationem aſſiſtentium atque cæterarum directionem maxime ſpectat, in ſynopſi facta* Coburg 1607. fol. Tr.

J. Castalionis *de frigido & calido potu apologeticus* Rom. 1507. 4. Falc.

Latinus Tancredus Camertinus, profeſſor Neapolitanus, Ej. *de fame & ſiti* L. III. Venet. 1607. 4. *. Libro III. famem & ſitim morboſam tractat; ut utique veterum effata colligat, ſui adferat nihil. Multa de potu frigido. Catulorum imagines in hydrophoborum lotio admittit.

J. Antonii Magini *de aſtrologiæ ratione & uſu dierum criticorum, ſ. commentarius primus in* LL. III. *de diebus decretoriis* Galeni: alter *de legitimo aſtrologiæ in medicina uſu* Venet. 1607. 4. L. 1608. 4. ib.

Josuel Abrech *oneirocriſios* Francof. 1607. 8.

Francisci Turci *controverſiæ medicæ & philoſophicæ* Veron. 1607. 4. L.

Michael Doering Vratislavienſis, Profeſſor Gieſſenſis, *de febrium malignarum curatione in genere* Baſil. 1607. 4. Riv.

Id. *de ſtatu neutro morborum in genere & morbis ab intemperie in ſpecie* Gieſſ. 1610.

Ej. *de medicina & medicis adverſus jatromaſtigas & Pſeudomedicos libri duo, in quibus medicinæ origo, dignitas, medici officium aſſeritur,* Hippocraticæ *tum* Galenicæ *præſtantia præ Empirica, Magica, Methodica &* Paracelsica *excutitur* Gieſſ. 1611. 8.*. Non diſſimules, multa paſſim parum vera intercedere. De Paracelso ejuſque medicina copioſius agit, non ut omnia damnet, tamen ut receptam medicinam in ejus hominis gratiam non putet debere deſeri. Sordes etiam viri excutit, & quæ poteſt, cum Galenicis conciliat. Diætæ neglectum ei improbat, medicamenta vero efficacia laudat, & contra Erastum defendit. In L. II. generalia de medicinæ dignitate, certitudine, infelicitate.

Ej. *acroama medico philoſophicum de opii uſu, qualitate calefaciente, virtute narcotica, & ipſum corrigendi modo* Jen. 1620. 8. *. Opium calidum eſſe ex acri ſapore, gravi odore, vi ſudorifera, ſiti & deliriis putat adparere. Non debere adeo calidis corrigi, ſed lenientibus & acidis.

Ej.

EJ. *diatriben de opobalſamo* &c. Jen. 1620. 8. *. magis botanicis adnumeres. Multa admiſcet de ſuccino.

IDEM NICOLAI MUTONI *μιθριδατοτεχνιαν adnotationibus & controverſiis locupletatam edidit* Jen. 1620. 8. *. Adnotationes ſuas ad MUTONI ſimplicia medicamenta adjicit.

EJ. *adnotationes chirurgicæ* pluſculæ exſtant cum HILDANIANIS: cum eo conjuncta quæſtio *an pruna & ova recentia dyſentericis conveniant* in Cent. III.

EJ. MICH. DOERING *faſciculus quorumdam tractatuum de peſte, etliche unterſchiedene Tractat von der Peſt* Brieg 1641. 4.

CONRADI HOFMANN *analyſis compoſitionis theriacæ Andromachi — ſummum artificium quo in compoſitione uſus eſt Andromachus* Lion 1607. 8. alias 1617. 8. Conf. p. 371. ubi ad C. HOFMANNUM, & melius forte refertur.

MATTHIÆ UNZER *Bericht von der Peſtilenz* Hall. 1607. 4. B. THOMAS.

EJ. *Bericht wie man ſich in Peſtilenzläuften præſerviren ſoll* Hall. 1610. 4. B. THOM.

EJ. *de nephritide ſ. renum calculo florilegium medico chymicum* L. II. Hall. 1614. 4. *. Paracelſicus in nonnullis, undique formulas colligit & deſcribit, poſt cenſum medicamentorum ſimplicium huic morbo oppoſitorum, quorum pleraque nullarum ſunt virium.

EJ. *κατοπτρον λοιμωδης h. e. de lue peſtifera* L. III. *variis cum medicorum & philoſophorum obſervationibus* Hall. 1615. 4. *.

EJ. *ἱερονοσολογια chymiatrica, h. e. epilepſiæ accuratiſſima principia, deſcriptio & curatio* ib. 1616. 4. TR. PL. 1617. 4. TR. PL.

EJ. *antidotarium peſtilentiale* L. III. ib. 1621. 4.

Reliqua magis chemica ſunt.

EJ. *Anatomia mercurii ſpagirica* ib. 1620. 4. *.

EJ. *de ſulfure* ib. 1620. 4. 1629. TR.

EJ. *phyſiologia ſalis* ib. 1624. 4. *.

EJ. *de ſale, ſulfure, mercurio: acc. l. de nephritide, peſte, epilepſia, ab auctore aucti* ib. 1634. 4. *.

PETRI AMELUNG *tr. nobilis* I, *in quo Alchemiæ dignitas, neceſſitas illuſtratur, & demonſtratur res non naturales, ex quibus morborum remedia deſumuntur, maligna qualitate non carere* Lipſ. 1607. 8. *. 1618. Hiſtoria chemiæ, & contra medicamenta ſimplicia.

EJ. *tr. nob. II, in quo maculæ chemicæ medicinæ a* GUIL. BOCKELIO *adſperſæ delentur & repurgantur; — oſtenditur purgantia & alterantia remedia quibus utitur deleteria eſſe* &c. Lipſ. 1618. 8. L.

JUDÆI *theſaurus ſanitatis* Antwerp. 1607. 8.

VALERIUS ANDREÆ *catalogus clarorum Hiſpaniæ ſcriptorum* Mogunt. 1607. 4. CARR.

EJ. *imagines virorum illuſtrium ex variis gentibus* Antwerp. 1611. 12.

RENATI CHARTERII, quem alias laudabimus, *paranymphus, in gratiam quinque laureæ candidatorum* Pariſ. 1607. 8. FONTETTE.

J. FRIDERICI *Panegyris* CHRISTOPHORI BRUNONIS Lipſ. 1607. 4.

§. CCCCLI. ALII.

BERNARDINI OBREGON *inſtruccion de enfermos y conſulto de afligidos enfermos y verdadera practica como ſe hace de aplicar los remedios quæ enſennan los medicos* Madrid. 1607. 8. C. de V.

ANDREÆ FLORINDO EJ. exſtare *appendicem medicam* C. de V. Sevilla 1607.

JOHANNES BARRIOS *de la verdadera cirurgia y medicina, y aſtrologia* 1607. fol. C. de V.

Le tréſor de la ſanté humaine, du menage de la vie humaine, où il eſt amplement traité de toute ſorte d'alimens, fruits, breuvages, liqueurs de ſenteur, de leurs qualités & de la maniere de les apprêter, par un célebre médecin Lion 1607. 8. Ho. 1616. 8. RAST.

NICOLAS HABICOT *problemes ſur la nature preſervation & cure de la maladie peſtilentielle* Paris 1607. 8. *. Nullius momenti, & meræ theoriæ. Negat peſtem definiri poſſe. Bubonem vidit in inguine, quem cum alius chirurgus haberet pro peſtilente, innoxium eſſe noſter invenit, & facile curavit. Theriacam laudat. Venæ ſectionem & purgationem in peſte imperat. Arſenici nullum debere uſum eſſe.

EJ. *problemens médicinaux & chirurgicaux* Paris 1617. 8. *. Diſputationes ſunt, quarum pars practici eſt argumenti. Rationes profert faventes, aliasque his contrarias, in iis ſuam dicit ſententiam. Lac potu nocere, balnea vix requiri. Neque aquæ potum ſibi placere, neque vini. Pariſinorum frequentem venæ ſectionem non eſſe præter rem. Alimentum non eſſe pro remedio. Nullum dari mali venerei alexiterium. Proprii vix quidquam.

Kurzer u. nothdürftiger Bericht wie man ſich bey vorſtehender erſchrecklicher Peſtilenzzeit verwahren möge Jen. 1607. 4. TR.

Bericht wie die Arzneyen in vorſtehender Sterbensgefahr zu gebrauchen ſind Witteb. 1607. 4. TR.

Apothekertax der Stadt Schweinfurt ib. 1607. 4.

Der Herzogen von Sachſen renovirte Apothekerordnung Coburg 1607. 4.

Apothek-

Apothekerordnung der Stadt Maynz Maynz 1607. 4.

Maynziſche Peſtordnung ib. 1607. 4. HEIST.

Reformation aller requiſiten der Apotheken bey der Stadt Freyburg im Breiſgau Freyburg 1607. 4. TR.

WILH. BOEKEL *kurzer Bericht u. einfältige Unterweiſung, wie man ſich in dieſen jezigen gefährlichen Zeiten der jezt einreiſſenden Peſt verhalten ſoll* 1607. 4. TR.

J. HILTPRAND *Ordnung bey der Oeſterreichiſchen Peſtilenz* Paſſau 1607. 8. BOECL.

GUIL. BUDÆI *gründlicher Bericht u. rathſam Bedenken von der Peſt* Leipzig 1607. 8.

Des Rahts zu Leipzig Peſtordnung Leipz. 1607. 8.

THEOBALD NOBLOT *kurzer Bericht wie man ſich von der Peſtilenz bewahren ſoll, u. ſo einer damit behaftet, ihm geholfen werden möge* Montpelgard 1607. 8.

J. JAC. FEDERER *methodiſcher Rahtſchlag bey der jezt graſſirenden rothen Ruhr* Freyburg Breiſg. 1607. 4. TR.

EJ. *brevis febris ungaricæ curandæ, cognoſcendæ, & ab aliis febribus diſcernendæ methodus* ib. 1624. 8. * Symptomata; alvus modo ſtricta, modo nimium ens. Curatio. Venæ ſectionem rejicit. Lingua tumida & magna ſitis inter ſymptomata. Multa epithemata. Parvi momenti.

J. CRUGER *Peſtordnung, d. i. kurzer Unterricht wie man ſich in Sterbensläuften von der Peſtilenz preſerviren ſolle* 1607. 4. TR.

§. CCCCLII. DISPUTATIONES.

J. MUCELIUS *de aſcite* Baſil. 1607. 4.

MATTH. GEHLER *de plica* ib. 1607. 4. RIV.

JEREMIAS BARTH *de angina exquiſita non maligna* ib. 1607. 4. RIV.

EJ. *de cauſo ſ. febre ardente* Sedan 1609. HE.

PHILIP. HOFMAN *de lepra Arabum, ſ. elephantiaſi Græcorum* ib. 1607. 4. PL.

J. BOCHMAN *de ephialte* ib. 1607. 4. PL.

GEORG RUMBAUM *de epilepſia* ib. 1607. 4. PL.

J. DONRICII *determinatio tabis medica in concluſiones redacta* ib. 1607. 4. RIV.

J. WOLFG. KRAPF *poſitiones de vita producenda & reparanda juventute* ib. 1607. 4. B. THOMAS.

ANDR. HILDEBRANT *de apoplexia* ib. 1607. 4. RIV.

J. FUCHS

F. FUCHS *de cruenta exſpuitione* Baſil. 1607. 4. TR.

LUDOVICUS PLEVIANUS *de hydropis triplicis natura & curatione* ib. 1607. 4. HE.

J. MENZEL *de aſcite* ib. 1607. 4. C. de V.

J. LOUCIUS *de cardialgia* ib. 1607. 4. HE.

THOM. SAGITTARIUS *de quæſtione qui fit quod multi abhorreant ab uſu caſei* Jen. 1607. 4. BURKH.

ÆGID. HENR. CHRISTOPH. LOEBER *de vita & morte* ib. 1607.

J. FABER de ANDREA PLANER orat. Tubing 1607. 4.

ÆGID. STRAUCH *de vita & morte* Witteb. 1607. 4.

QUIRINUS *le* VIGNON & GASP. BEARD *Non E. Temperies naturalis immutari poteſt* Pariſ. 1607.

SIMON PIETRE & LUD. DE MONCEAULX *E. ex contagio ſanitas* Baſil. 1607.

J. DURET & RENAT. CHARTIER *E. partium ſimilarium ſola proprius intemperies morbus* Pariſ. 1607.

GEORG CORNUTI & FRANC. PLACET *E. naturæ morborum medicatrices* ib. 1607.

J. *de* RENOU & J. *de* GORRIS *E. a putrido ſanguine bilioſa febris* ib. 1607.

PETRI PIJART & GABR. BEARD *E. in epilepſia quid occultum* Pariſ. 1607.

§. CCCCLIII. VARII.

LÆLII *a* FONTE Eugubini, medici Veneti, *Conſultationes medicæ.* Acc. *diſp. de veſicantium uſu* Venet. 1608. fol. Francof. 1609. 8. *. Conſilia 150. ægroti nempe totidem, cum morbi hiſtoria, ætiologia, demum brevi curatione & eventu. Neque morbi, neque theoria, neque curatio aliquid habet reconditi, etſi a STAHLIO laudatur. De veſicantibus oppoſitas opiniones expendit, & fere ampliat.

PETRI MATTHÆI ROSSII *conſultationes & obſervationes pro morbis ad facultatem chirurgicam & medicam ſpectantibus, editæ a filio* VICTORIO Francof. 1608. 8. L. Lipſ. 1676. 8. *. cum BORELLO & aliis. Tres, non plures, conſultationes huc trahas, ſed eas fuſiſſimas, de phlegmone, inflammatione & eryſipelate.

JULIUS GUASTAVINIUS nobilis Genuenſis, profeſſor Piſanus. EJ. *ſunt commentarii in priores decem problematum* ARISTOTELIS *ſectiones* Lion 1608. fol.

EJ. *locorum de medicina ſelectorum l.* Lion 1616. 4. *, & l. alter Florent. 1625. 4. L. GALENI de nonnullis morbis, auxiliis, aliiſque rebus medicis placita cum nuperorum opinionibus comparata. Fuſe de lite ob venæ in pleuritide ſecandæ aptiori ſelectu. In dolore maximo ſanguinem noſter de vena brachii in latere adfecto mittit.

VAERII

VALERII BALDUTII Mondulfenſis, *de putredine libri duo* Urbini 1608. 4. *. Etſi in univerſum ad ſcholarum ſenſum & ſaporem ſcripſit, intercedunt tamen aliquæ adnotationes. Febris intermittens cum coxarum tumore ex lochiis ſuppreſſis. Diſcuſſis œdematibus ſucceſſit ſcirrhoſa hepatis inflammatio, cum fluxu materiei pene chyloſæ. In febre maligna cum magnis ſymptomatibus optimus effectus medicamenti leniter purgantis.

EJ. *tumorum omnium præternaturalium curandorum methodus.* Acc. *nova febrium malignarum curandarum ratio in quatuor libros diſtincta* Venet. 1612. 4. MENZ.

POLYDORI SERAPHINI *collectio de manifeſtis quibuſdam erroribus in uſu medendi* Venet. 1608. 8. *le* TELLIER.

HIPPOLYTI PARMA *Introductio ad chirurgiam* L. II. Patav. 1612. 4. *. De revulſione, derivatione, claſſibus medicamentorum nonnullorum &c.

FRANC. ANTON. CASERTA *tractationum medicinæ* P. I. *de theriaca* Napoli 1608. 4.

P. II. *in qua febrium theoria cum putredinis nota* pertractatur Neapoli 1609. 4.

PETRUS CIACCONIUS EJ. *opuſcula in columnæ roſtratæ inſcriptionem, de ponderibus, menſuris & nummis* Rom. 1608. 8.

J. ANTONIUS PHRYGIUS *in* HIPPOCRATIS *prognoſticon explicatio* Turin 1608. PL.

ANDREÆ SCHOTT *Bibliotheca Hiſpanica, de academiis, & bibliothecis, item elogium & nomenclator Hiſpaniæ ſcriptorum, qui latine diſciplinas omnes illuſtrarunt* Frf. 1618. 4. CARR.

JUSTI CNUTII *univerſæ medicinæ compendium juxta* HIPPOCRATIS & GALENI *doctrinam* Vicentiæ 1608. 8. FALC.

HIERONYMUS NUNIUS RAMIREZ. EJ. *comm. in l.* GALENI *de ratione curandi per ſanguinis miſſionem* Lisbon. 1608. 4. B. BODL.

BALTHASARIS BOLÆ *concluſiones de caſei ſtupendis laudibus* 1608. 8. B. THOM.

CÆSAR PEVERELLI *de articulorum doloribus, h. e. de podagra, gonagra, chiragra, iſchiade & hujuſmodi affectibus* Grätz 1608. 8.

JOHANNIS AUBERII *de vindicanda medicinæ dignitate apologeticus* Pariſ. 1608. 8. HOUSS.

ANNIBALIS CAMILLI Nucerini, Prof. Peruſini, *de peſtilente febre præcavenda tr.* Peruſ. 1608. 8. *. Præter generalia morbum deſcribit Epiſcopi Peruſini, hectica peſtilente laborantis, cum pulſu debiliſſimo.. Cum dediſſent theriacalia, inciſi cadaver habuit dextrum pulmonis lobum ſemiputridum, pericardium ſiccum

cum, cor molle, ut ejus caro facile laceraretur. Scholia, miræ laudes aquæ nucerinæ. In febre peticulari a. 1590. & 1591. per Italiam epidemice graſſante omnes incolumes manſiſſe, qui ea eſſent uſi. Cauſæ febrium peſtilentium, aer corruptus, contagium. Abſurdum oleum putridum, in quo ſcorpiones & neſcio quæ non alia contabuerunt, & quo vult ægros inungi. Antidoti. Præſervativum ex omnis generis calidis compoſitum. Aquam nucum juglandum valde laudat, præcavendæ luis ſcopo: ſed & margaritas, demum ſpiritum vitrioli alexiteriis herbis imbutum. IDEM a. 1627. Peruſiæ *de aquis nucerinis* tr. edidit FLOR. PL.

HENRICI BLACVODEI *elogia in quatuor medicinæ candidatorum gratiam habita* Pariſ. 1608. 8. FONTETTE.

PETRI PALMARII (PAUMIER) *hiſtoria leproſæ mulieris ſanatæ* Pariſ. 1608. 8. & 1609. 8. cum ſequente.

EJ. *lapis philoſophicus dogmaticus, quo ſcholæ medicæ judicium de chymicis declaratur, cenſura in fraudes parachymicorum defenditur, aſſerto veræ Alchemiæ honore* ib. 1609. 8.

EJ. *Laurus Palmaria frangens fulmen ſubventaneum cyclopum falſo ſcholæ Pariſienſis nomine evulgatum* Pariſ. 1609. 8. Apologia in eam ſcholam, a qua loco motus fuerat ob chemicas curationes, quas negabat abjurare. Audacter ad judicium ſenatus Parlamenti & auctoritatem provocet.

In GUIL. SALUSTII *de* BARTAS *ſemaine* II. Genev. 1608. 12. de morbis agitur.

J. RENODÆI (RENOU) *Inſtitutionum pharmaceuticarum* L. V. *De materia medica* L. III. *Antidotarii* L. VI. Pariſ. 1608. 4. L. Francof. 1609. 8. L. 1615. 4. TREW. Pariſ. 1613. 1623. 4 *. ubi acceſſit NICOLAI EPIPHANII *empirica*. Porro Hanov. 1631. 4. Genev. 1645. 8. TR. Gallice Lion 1616. fol. 1637. fol.

In *Botanica Bibliotheca* aliqua diximus, quæ huc faciunt. Generalia habet de medicamentorum facultatibus, purgantium potiſſimum, & ſelecta ex veteribus. Vires ſpecificæ. Amuleta & characteres efficaces facit credulus, ut etiam icterus ex conſpectu avis Loriot curetur. Venena: periit, qui ex circumforanei ſuaſu cantharides ſumſerat, ut ſe ad venerem præſtaret alacriorem. Gradus medicamentorum &c. Adminiſtrationes pharmaceuticæ earumque fines. Sic compoſitionum. Succedanea, pondera, menſuræ, doſes. Inde medicamenta per formas & claſſes. Tunc materia medica cum viribus medicatis ad veterum ſaporem, creduli viri. Inde officina pharmaceutica: inſtrumentum, generalia aliqua. Tunc antidotarium ſ. medicamentorum compoſitorum. Scriptionem cujuſque ſyrupi &c. præmittit, deinde de modo cujuſque præparandi, viribus medicis, doſi agit. Empirica *Epiphanii ex* GESNERI *Evonymo* deſumpta ſunt, medicamenta nempe probatæ efficaciæ.

JOH. CASTELLI *tractatus de peſte* Aug. Vindel. 1608. 8. TR. 1617. 8.

EJ.

Ej. *pharmacopœa, medicamenta in officinis pharmaceuticis uſualia complectens* Gadibus 1608. 4. C. de V.

Daniel Stangius Ej. *Antidoton peſtis* Witteb. 1608. 8. B. Tig.

Simon Gunther, alius ab Andernacensi, *hortulus ſanitatis amœniſſimus* Spiræ 1608. 12. Tr.

Ej. *ἀστροιατρικὴ ſ. artis medicæ ad aſtrorum effectus motiones & promotiones* L. II. *de prognoſi* ll. II. Oelſe. 1611. 4. Tr.

Unterricht von allerhand Mitteln und Arzneyen bey regirender Infection u. Seuch der Peſtilenz Nürnberg 1608. 4. Tr.

Henning Scheunemann *Paracelſica de morbo mercuriali contagioſo* Babenbergæ 1608. 4. Tr.

Ej. *Paracelſica de morbo ſulfureo cagaſtrico quem febrem vulgus nominant* Frf. 1610. 8. Tr.

Ej. *Hydromantia Paracelſica* Francof. 1613. 4. Tr.

Ej. *medicina reformata ſ. denarius hermeticus* ib. 1617. 4. Tr.

Quis fuerit Christoph. Parisiensis *elucidarius* Hall. 1608. 8. In catalogo.

Arnold Weickart *de venenis* Baſil. 1608. 4.

Ej. *theſaurus pharmaceuticus Galenico chymicus* L. VI. I. *de trium cavitatum adfectibus.* - L. II. *de febribus.* L. III. *de peſte, morbo articulari, elephantiaſi, lue venerea, ſtomacace.* L. IV. *de externis corporis vitiis.* L. V. *Diſpenſatorium* Frf. 1626. fol. 1670. 4. L.

Ej. *variis & periculoſis morbis facili & ſuccincta methodo medendis practica univerſalis Galenico chymica* L. II. *diviſa* Francof. 1643. fol. L. Nonne idem l.

Auberti Miraei *Illuſtrium Galliæ Belgicæ ſcriptorum icones & elogia* Antwerp 1608. fol. 1609. 4. B. B.

In opere A. Foppens recuſa ſunt.

§. CCCCLIV. Alii.

Louise Bourgeois *dite* Boursier obſtetrix regia.

Ej. *obſervations diverſes ſur la ſterilité, perte de fruit, maladies des femmes & enfans nouveaux nés* Paris 1608. 8. 1642. 8. *. Femina minime imprudens, in parte equidem artis chirurgica potius excelluit. Morbum hyſterico ſimilem iisdem auxiliis in juvene curavit, chalybe potiſſimum. Lac ut cieatur, reprimatur. Puerperas, quibus alvus non reſpondet, non debere purgari. Morbi infantiles. Mors a glacie devorata. Fluor albus in puella quinquenni. Non debere ad ambulandum

 feminas

feminas ſeptimo menſe prægnantes cogi. Morbi muliebres & eorum auxilia. Hydrops uteri. Lithopædion Senonenſe omnino verum eſſe. Ex feminæ gravidæ utero ſubito aqua plurimum effuſa felici eventu.

Ej. *inſtruction pour ma fille* Pariſ. . . . 1642. 8, *. De regenda valetudine feminarum, prægnantium, puerperarum.

Ej. *obſervations diverſes troiſieme livre* Pariſ. 1628. 8. 1642. 8. *. Medicamenta aliqua adverſus ſanguinis jacturam, ad hæmorrhoides, lumbricos &c.; alia etiam univerſi corporis, neque muliebria, mala: formulæ fere ad empiricorum morem, & coſmetica.

Guillaume Potel *chirurgi & tonſoris Pariſini, diſcours des maladies epidemiques ou contagieuſes advenues à Paris en* 1596, 1597. 1606 & 1607. *comme auſſi en* 1619. Paris 1623. 8. *. Solum ſe inter ſodales medicos peſtilentiæ tempore Pariſiis manſiſſe, inter 15 vel 20000. peſte laborantes, & in noſodochio *maiſon de ſanté* a. 1606. exſtructo militaſſe duobus annis, & infectorum curam geſſiſſe. Ediſſe ſe hunc libellum annis 1608. & 1609. Nullam feminam gravidam peſte infectam vitalem evadere, ſed abortare omnino, & cum fetu perire. Vulgarem curationem commendat, & potiſſimum theriacam. Calido lecto ægrum ſe debere continere, & ſudorem exſpectare. Fruſtra fugam eſſe. Se ipſum peſte laboraſſe a. 1596.

Reformation des Theriaques & antidotes opiatiques Pariſ. 1608. 8.

Flurance Rivault *art d'embellir* ib. 1608. 12. d'Etr.

Theodor *a* Muyden *trattato della natura del vino e del ber caldo e freddo* Rom. 1608. 8. *le* Tellier.

Gio Ant. Cito *de conoſcere le infermita del cavallo* Venet. 1508. 4.

Bartholomeo Scappi *dell arte de cucinar* Venet. 1610. 4. Rast.

Bericht vom Verhalten in der Peſt Cölln 1608. 8. Tr.

Unterricht wie man ſich von der Peſt zu præſerviren habe zum Gebrauch des Fürſtenthums u. der Stadt Braunſchweig Braunſchweig 1608. Heist.

Unterricht von allerhand Methoden u. Arzney bey regierender Infection u. Seuch u. Peſtilenz Nürnberg 1608. 4. Tr.

Bericht der Würtenbergiſchen Hofmedici wie man ſich zur Zeit der Peſtilenz halten ſoll Tübingen 1608 8. Tr.

Dialogus medico chymicus ein Geſpräch der Aerzte von der jezo regierender Seuche Eisleben 1608. 4. Tr.

Sechs Bücher auſerleſener Arzney und Kunſtſtücke vor alle Gebrechen des menſchlichen Leibes Jen. 1608. 4. Uff.

Reformation aller requiſiten der Apotheker bey der Stadt Freyburg im Briſgau Freyb. 1608. 4. Draud.

§. CCCCLV.

§. CCCCLV. Disputationes.

J. Jac. Klenck *de nephritide* Baſil. 1608. 4.

Andr. Weick *de aſthmate* ib. 1608. 4. Riv.

Matth. Erbinæi *de variolis & morbillis* ib. 1608. 4. Riv.

J. Wancker *de ſcorbuto* ib. 1608. 4. Riv.

Jac. Coler *de ſcorbuto & hypochondriaca affectione* ib. 1608. 4. Riv.

Arn. Kerner *de menſium ſuppreſſionis ratione & curatione* ib. 1608. 4. Riv.

Valentin *am* Ende *de paſſione colica a bilioſo ac acri humore* ib. 1608. 4. Riv.

J. Iacob Frisius *regimen iter agentium* ib. 1608. 4. *. & inter Genathianas.

J. Holsten *de ſcirrho* ib. 1608. 4. Riv.

Henr. Heyl *de melancholia* ib. 1608. 4. Riv.

Frid. Spies *de epilepſia* ib. 1608. 4. Riv.

Ej. *de pleuritide* Helmſtätt 1609. 4. Möller.

Valentin Rorck *de convulſione* Baſil. 1608. 4. Riv.

J. Schneider *de ſyncope* ib. 1608. 4. Riv.

J. Koegler *de venenis* Lipſ. 1608. 4. Riv.

J. Gunther *de methodo medendi* ib. 1608. 4. Riv.

Ej. *de phlegmone legitimo partium externarum* ib. 162 . 4.

Ej. *methodi phlebotomicæ progymnaſma ad. Aph.* I. 3. 1616. 4.

Ej. *affectuum complicatorum medendi methodi* προγυμνασματων *ex* Gal. *Meth.* L. IX. ib. 1621. 4. H.

Ej. *de tertiana intermittente* Lipſ. 1622. 4. Pl.

Ej. *de peſte* ib. 1624. 4. He.

Ej. *de hæmorrhagia* ib. 1627. 4. Pl.

J. Jod. Lucii *de catarrhi natura ejuſque curatione* Heidelb. 1608. 4. Pl.

Ej. *de morborum natura & differentiis* ib. 1608. 4. *.

Ej. *de febre tertiana continua* ib. 1608. 4. He.

Ej. *de ſymptomatum differentiis & cauſis in genere* 1608. 4.

Ej. *de hydropis triplici natura & curatione* 1609. 4.

Ej. *de apoplexia* ib. 1611. 4.

Ej. *de epilepſia* ib. 1611. 4. He.

J. Andr. Graba *Caſus laborantis affectu hypochondriaco cum ſymptomatibus ſcorbuticis* Gieſſ. 1608. 4. *.

Caroli *de l'*Orme *πτελεινοδαφνειαι quæſtionum medicarum pro baccalaureatu* Pariſ. 1608. 8. defenſarum Monſpeli.

Nicolai Jabot & Franc. Placet *E. tria morborum genera tribus artis inſtrumentis curantur* ib. 1608.

Andr. *du* Chemin & Rene' Chartier *E. ad lipothymiam uſque ſanguis mittendus* ib. 1608.

Jacob *le* Moyne & J. *de* Gorris *E. a venæ ſectione ſomno abſtinendum* Pariſ. 1608.

Claud. Boyvin & Gabr. Biard *E. melancholiæ hypochondriacæ venæ ſectio* Pariſ. 1608.

CCCCLVI. Varii ad A. 1609.

Theodori Baronii, Cremonenſis, *de operationis meiendi triplici læſione & curatione* L. II. *in quibus morbi omnes renum & veſicæ ex* Galeni *præſertim mente pertractantur.* Papiæ 1609, 4. *. Adeo certus Galeni adſecla, ut non erubuerit profiteri, malle ſe cum Galeno errare, quam contra eum recte ſentire. In L. I. iſchuria & calculus. L. II. Diabetes, urinæ incontinentia, mictio cruenta, purulenta, furfuracea. Propria aliqua paſſim interſpergit. Cantharidum internum uſum periculo carere. Medicamentis nonnullis non magnam ſui ſpem facientibus, ſe in calculo utiliter uſum eſſe: tamen ut fateatur, calculos veſicæ difficilline frangi, quare & injectos in veſicam liquores commendat. Hæmorrhoides ſalubriter per urinæ vias emitti.

Sebastiani Pissinii *de cordis palpitatione cognoſcenda & curanda*, L. II Frf. 1609. 4. L. Astr.

Ej. *de diabete & polypo cordis* Mediolan. 1654. 4. *. Exempla diabetis aliqua memorabilia præmittit. Theoria & curatio nullius momenti. In l. de polypo pariter hiſtoriam mali dat, & pulſum ex quo adgnoſcitur.

Tarquinii Carpineti Patavini Profeſſoris *de gutta ſ. juncturarum dolore quem arthritim dicunt* Patav. 1609. 4. *. Theoria mera.

Angelus Sala Vicentinus, qui in Germania inque Helvetia vixit, chemicus, quem aiunt primum chemicorum deſiiſſe ineptire. Ej. opera pleraque chemici ſunt argumenti, ut *Anatome vitrioli*, quæ jam ante hunc annum Italice prodiit, & latine Genev. 1609. 12. Leid. 1613. 8. Tr. 1617. 8. Tr. Hanc anatomen interim omitto, etſi fere medicamenta nova ſunt & gratioſa.

Huc autem facit *Emetologie, ou triomphe des medicamens vomitifs* Delft. 1613. 8. Möller.

Ej.

Ej. *de natura ſpiritus vitrioli & de Galeniſtarum erroribus* Genev. 1613. 12. Francof. 1618. 8.

Ej. *trois ſouverains remedes bezoardiques* Leid. 1616. 4.

Ej. *tr. de la peſte, concernant les cauſes & accidens d'icelle avec la deſcription de pluſieurs excellens remedes* Leid. 1617. 8. Falc. Latine verſus a Gregorio Horstio ſeniore Marpurg 1617. 4. & in *oper. omn.* T. III. Norib. 1660. f. Goudæ 1661. 4. *. Venam ſecat, vomitum ciet, deinde bezoardica dat, & ſudorem movet.

Ej. *ternarius bezoardicorum, ou trois ſouverains remedes bezoardiques contre tous venins* Leid. 1616. 4. Boehm. Erfurt 1618. 8. Tr. cum exegeſi Andreæ Tenzel porro 1630. 8. Tr. 1638. 8. Tr.

Ej. *Synopſis aphoriſmorum chymiatricorum* Brem. 1620. 8.

Ej. *deſcriptio antidoti pretioſæ* Francof. 1620. 8.

Ej. tr. II. *de variis tum chymicorum, tum Galeniſtarum erroribus in præparatione medicinarum commiſſis.* Ex Italico vertit M. A. R. Francof. 1649. 4. Tr.

Ej. *opera omnia* Francof. 1647. 4. *. Rom. 1650. 4. Francof. 1682. 4. Tr. &c.

Hieronymus de la Fuente Pirola pharmacopolæ, *fons & ſpeculum veritatis per quæ diverſis modis res etiam quæ obſcuræ ſunt, de medicinarum rectificatione ob artis beneficia, præcipue ſecundum* J. Mesven, *clariſſime collucent.* Madrit. 1609. f. 1647. C. de V. &c.

J. Baptistæ de Gello, Florentini, *de hominis præſtantia & miſeria ex Italico in latinum converſa* J. Wolfio Amberg. 1609. 12. L.

Franc. Colutii *de querelis nephriticis & renum calculo* L. III. Rom. 1609. 8. Trew.

J. Zinkii *de criſibus comm. de natura, ſpeciebus, utilitate, dierum criticorum calculo ex motu lunæ, cælique adſpectibus* Francof. 1609. 12.

Lud. Savot *nova de coloribus ſententia & de tetragoni Hippocratici ſignificatione adverſus chymicos obſervatio* Pariſ. 1609. 8. Pavill.

Id. cum l. Galeni *de ratione curandi per ſanguinis miſſionem* Pariſ. 1644. 8. addidit *epiſtolam ad Pariſienſes medicos de cauſis cur non adeo liberaliter aliis in regionibus ſanguis detrahatur atque Pariſiis.* Eſt etiam in collectione Philiberti Guibert, quæ cum titulo *medicus officioſus* edita eſt Pariſ. 1649. 8. *.

Elogium viri dedit Fr. Blondel Pariſ. 1673. 8.

Oswaldi Crollii *baſilica chymica.* Ej. *tr. de ſignaturis rerum internis* Francof. 1609. 4. aucta a J. Hartmann, & denuo a J. Michaelis & G. E. B. Hartmann ib. 1634. Genev. 1643. 8. L. 1658. 8.

Ej.

Ej. *chymiſches Kleinod* Francf. 1647. 4. Tr. & alia alchemica.

Ej. *tr. de ſignaturis* Lipſ. 1634. 4. Tr. & Germanice . . . 4. Id.

Gottfr. Smollii *Aſſyriorum, Chaldæorum, Perſarum, Ægyptiorum, Arabum & Græcorum principia philoſophica & medica* Lubec. 1609. 4. Falc.

Ej. *trias maritima ſirorum morboſarum domeſticarum, hypochondriacæ ſplenetica, hypochondriacæ meſaraicæ, hypochondriacæ phantaſticæ* Hamburg. 1610. 12.*. Primo loco ſcorbutum intelligit, quem veteribus defendit notum fuiſſe. Alter morbus eſt obſtructio venarum meſaraicarum Hippocrati dicta, quam vomitu, purgatione, lacte aſinino, balneo frigido curat. Denique morbus in quo phantaſia primario patitur. Nolles amuletum appenſum.

Theſaurus ſecretorum curioſorum Genev. 1609. 4. Falc.

Ælii Everhardi Vorstii *elogium* Caroli Clusii Leid. 1609. 8. 1611. 4.

Ej. *elogium* Petri Paauwii ib. 1617. 4. *.

In Vorstii *exſequias oratio* Petri Cunæi Leid. 1625. 4. B. Bun.

Henr. Cnutii *oratio pro theriacæ Andromachi veræ gloria* Ligniz 1609. 4. Riv.

J. Schyronii, Cancellarii Monſpelienſis, dudum tum mortui, *methodi medendi l. IV.* Monſpel. 1609. 12. Genev. 1609. 12. L.

Ej. *tabulæ medicamentorum ſimplicium & compoſitorum cum doſibus* Monſpel. 1609. 8.

§. CCCCLVII. Alii.

Laurent Catelan, *Apoticaire, Demonſtration des ingrediens de la confection d'Alkermes, & diſcours ſur icelle* Montpel. 1609. 16. *. Lion 1614. 8. recuſ. cum J. Steph. Strobelberger ejusdem ſenſus libello Jen. 1620. 4.

Ej. *de lapide bezoar & unicornu* Germanice Francof. 1617. 8. Tr.

Ej. *de unicornu* Germanice Francſ. 1625. 8. vertente Georgio Fabri.

Ej. ut puto, Laurentii Castellani *tr. de aquis deſtillatis, quas pharmacopœus in officina habere debet* Lond. 1639. f. B. Tig. Non eſt Catalanus, qui Plateri beneficus hoſpes fuit, cum libellum ipſum a. 1609. dedicaverit, quo tempore ille Plateri circa a. 1550. hoſpes idem adultorum filiorum pater

vix

vix potuit vitalis ſupereſſe. Ad litem cæterum primus libellus pertinet cum JACOBO FONTAINE, qui medicos Monſpelienſes carpſerat, quod in confectionis Alkermes præparatione, ab authentica ſcriptione J. MESVES receſſiſſent, atque præcipuorum quinque medicamentorum doſin mutaſſent. Noſter reſpondet, lapidem lazuli adverſus melancholiam de induſtria additum eſſe, ut Arabibus ſubveniret melancholicis. Melius a Monſpelienſibus uri quam a JACOBO FONTAINE teri; aureas micas non neceſſario ineſſe. Non male ambræ doſin Monſpelii diminutam fuiſſe, ſaccharum auctum. Male ſericum cocco tinctum potius quam coccum adhiberi, ſe vero ſuccum præferre.

HENRI JOLY pharmacopola: *diſcours d'une etrange maladie hypochondriaque & venteuſe, qui a duré onze ans, accompagnée de l'hyſterique paſſion* Paris 1609. 8. BUR.

Libro de medicina lamado Teſoro de pobres Sevilla 1600. 8. FALC. an forte P. HISPANUS?

COSMO SALINI *tr. del ber freſco* Rom. 1609. 4. d'ETR.

Enchiridion medicum containing an epitome of the whole courſe of phyſik Lond. 1609. 8. OSB.

Apothekerordnung wie dieſelbe in des Marggrafen Joachims zu Brandenburg Landen angeſtellt, u. gehalten werden ſoll Onoltzbach 1609. 4. TR.

Reformation u. Ordnung der Apotheker in der Stadt Worms Francf. 1609. 4. TREW.

Kurze nothwendige Ordnung u. Rath auch Verzeichniß der Arzneyen wider die Peſt in den Apotheken Helmſtätt. 1609. 4.

DION. SCHROECKS *Beſchreibung von dem Urſprung Art u. Eygenſchaft der Peſtilenz* Grätz 1609. 4. TR.

CONRAD MITHOB *Bericht von der Peſtilenz* Hamburg 1609. 4. B. THOM.

EJ. *de aqua vitæ juniperina Epiſtola* cum HORSTIANIS.

EJ. *kurzer Bericht wie man ſich vor dem jezo regirende giftigen Fieber verwahren ſoll* Zell 1618. 4. TR.

Unterricht von denen Hauptkrankheiten Amberg 1609. 4. B. THOMAS.

FIDEJUST REINECCER pharmacopola. EJ. *theſaurus chymicus experimentorum certiſſimorum* prodiit Lipſ. 1609. 8. *. cum J. TANKII præfactione. Formulæ ſecundum morbos, medicamentorum fere chemicorum.

JOH. ISLEBII (parochi) *kurzes Handbüchlein experiment vieler Arzneyen durch den ganzen Körper des Menſchen aus vielen gelehrten Auctoribus colligirt, u. etliche*

mahlen

mahlen ſelbſt probirt Marburg 1609. 8. *. Formulæ, pleræque ſatis ſimplices, ad morbos, ſecundum eorum genera.

§. CCCCLVIII. Disputationes.

Emanuel *ab* Egg *de apoplexiæ διαγνωσει και θεραπεια* Baſil. 1609. 4. Riv.

Sebastian Schroeder *de tabe* ib. 1609. 4. Riv.

Berchtold Rivius *de pleuritide* ib. 1609. 4. Riv.

Laurent Scholz *de dyſenteria* ib. 1609. 4. Riv.

Arnold Gillenius *de phrenitide* ib. 1609. 4. Riv.

Ej. *conſilium medicum, oder wolgemeintes Bedenken wie geſunde und kranke ſich in jezt graſſirender Hauptſchwachheit verhalten mögen* Caſſel 1632. 8. Tr. Gunz.

Bernh. Lange *de phthiſi* ib. 1609. 4. Riv.

Paul Hepner *de lethargo* Baſil. 1609. 4. Riv.

And. Hoberweschel *de uroſcopia in genere* ib. 1609. 4. Pl.

Mich. Gichel *de morbo Ungarico* ib. 1609. 4. Riv.

Mich. Rusius *de palpitatione cordis* ib. 1609. 4. Riv.

J. M. Arnold *de dyſenteria* Altd. 1609. 4. Hainz.

J. P. Fretzschner *de podagra* ib. 1609. 4. Riv.

Phil. Leopold *de morbo ſingulari ſubſtantiæ quid ille ſit* Witteberg. 1609. 4.

Mart. Dippold *de variolis & morbillis* Gieſſ. 1609. 4. Riv.

Nic. Matthias Bachendorph *de luis venereæ natura ejuſque curatione* Heidelberg 1609. 4. He.

J. Budæi *arca medica adverſus animi morbos* Herbipoli 1609. 4. L. ſi huc facit.

J. Sigfrid *de epilepſia* Hemlſtatt 1609. 4. Burm.

Ej. *de morbo neapolitano* ib. 1613. 4.

David Crusius *de febrium ſimplicium definitione, diviſionibus, ſignis, prognoſticis, diæta, curatione, effectibus* 1609. 8. *.

J. *le* Moyne & Alex. Ponthieu *Non E. ab intemperie omnis imbecillitas* Pariſ. 1609.

Ph. Hardouyn & Lud. Savot. *E. affectus animi res non naturalis* ib. 1609.

Nic.

NIC. MARCHAND & PHIL. GUYBERT *E. hydropicis potus parcitas ſalubris* Pariſ. 1609.

FR. *du* PORT. & ALEX. PONTHIEU *Non E. curabilis perfecta elephantiaſis* ib. 1609.

GUIL. LUSSON & SYMPH. HAUTIN *E. mola ſui ablationem indicat* ib. 1609.

J. BEAUCHESNE & J. PIETRE *E. arthritis curabilis* ib. 1609.

FRANC. *du* PORT & SYMPH. HAUTIN *Non E. nihil in arthritide vident medici* ib. 1609.

GUIL. LUSSON & LUD. SAVOT *E. methodus præcipuum medendi inſtrumentum* ib. 1609.

J. BEAUCHESNE & HENR. BLACVOD *E. apoplexiæ ſenex quam juvenis opportunior* ib. 1609.

J. HAUTIN & PHIL. GUYBERT *E. lumbricis purgatio* ib. 1609.

§. CCCCLIX. VARII.

J. JAC. CHIFLET *Aſitiæ in puella Helvetica mirabilis exſtaſis* Veſuntione 1618. 8.

EJ. *Dedalmatum libri duo priores* ib. 1611. 8. 1612. 8. HOUSS.

Una prodierunt JOH. CHIFLET *ſingulares ex curationibus & cadaverum ſectionibus obſervationes* Pariſ. 1611. 8. *. alii 1612. Aſtrologus morborum cauſam ſæpe aſtris imputat. Multa tamen utilia. In melancholico calculus in craſſa arteria juxta cor. In chronico malo caruncula in corde per arteriam extenſa. In femina melancholica hepar & lien putrida. Poſt reſpirationem difficillimam in bifurcatione aſperæ arteriæ lamellata caro pugno æqualis, cor intercipiens & ſpiritum. In arthritico calculus felleæ veſiculæ quaſi cartilagineus, & alii per hepar, in corde alba ſubſtantia. Aorta arteria in thorace dilatata, prope renes rupta, vertebræ eroſæ. Poſt pulſationem aortæ diuturnam ſanguinis vomitus, mors; aorta ovo æqualis, rupta, thorax ſanguine plenus.

EJ. *pulvis febrifugus Orbis Americani* Lovan. 1653. 4. *. Pro eo pulvere. Hiſtoria corticis Peruviani: prima formula Cardinali de LUGO, quæ præcipit drachmam ex vino albo meraco ante quartanæ paroxyſmum ſumtam. A MICHAELE BELGA ex Peruvia in Belgium adlatum eſſe. Duplicem quartanam Archiducis LEOPOLDI WILHELMI id remedium diſpuliſſe, tum recidivam: cum vero ſecundo febris reverſa fuiſſet, & princeps medicamentum recuſaret, mortem ſecutam. In cortice tamen peruviano carpſit, quod recidivæ plurimæ eum ſequantur, quod præſtet morbum tolerare, qui abſque periculo ſit, cum alia præterea exſtent auxilia, cum parum tutus ſit corticis uſus, quod prudentes medici omnes ejus uſum damnent, quod ab ejus uſu colici dolores & alia ſymptomata ſuperveniant.

CHRISTOPHORI GUARINONII Veronenſis, archiatri Imperialis, *Conſilia medicinalia*,

cinalia, in quibus univerſa praxis medica exacte pertractatur Venet. 1610. fol. *. ſpiſſum volumen. Conſilia 622. non brevia in univerſum, cum breviſſima morbi hiſtoria, medicamentis aliquanto fuſius, & diæta; in ratiociniis nimius eſt, ex genio veterum & ſeculi. Hæc conſilia ab a. 1560. ſcripta ſunt: eventu ſæpe addito. PETRONII diſcipulos nullam pleuritidem adgnoſcere, ſed peripneumoniam ſolam, & diſtinctionem venarum ſecandarum rejicere. Epidemiam catarrhalem anni 1580. deſcribit. Fruſtra ſe lapide bezoar uſum fatetur. Aliqua non laudes, ut neque vinculum herniæ medullæ ſpinalis injectum. Non placet permiſſus in febre exanthematica carnium uſus, neque medicamenta ad epilepſiam. Inciſiones aliquæ corporum morboſorum.

FULVII ANGELINI *de verme admirando per nares egreſſo* Ravenna 1610. 4. VATER. Idem l. qui dictus cum VINC. ALSARIO. p. 362.

FRANCISCI NOLA *de epidemica phlegmone anginoſa graſſante Neapoli* Venet. 1610. 4. HANS. LIND. 1620,

FRANCISCI FOGEROLLEI *de ſenum affectibus præcavendis & nonnullis curandis* Lion 1610. 4. *. In parte prima inquirit de cauſis brevioris noſtris temporibus vitæ: longa ad morem veterum per ratiocinia. In altera diætetica dat conſilia, ut vita poſſit protrahi, etiam per honeſtas voluptates. L. III. de ſenum morbis & eorum curatione, nephritide &c. Exemplum iſchuriæ funeſtæ, cum ſanguis in veſicam effuſus eſſet.

EJ. *methodus in VII. aphoriſmorum libris ab* HIPPOCRATE *obſervata* Pariſ. 1612. 4. TR. HOTTON.

J. MOUSIN *hortus jatrophyſicus ex quo in menſtrua exoticorum florum ſylva cui vis decerpere licet* Nancy 1632 8. *. Archiater Lotharingicus, liber miſcellaneæ eruditionis, phyſiologicæ, practicæ, ut c. 13. 14. oſtendat, in exemplo, feminas non eſſe monſtra, viriſque potius præſtare. Capita ſunt ſedecim. 1. Lætitiæ commoda. 2. Aerem corpora magis quam medicamenta alterare. 3. Cibos vegetabiles animalibus ſalubriores eſſe. 4. Pullum neque ex albumine neque ex vitello corporari. 5. Vaccinia antiquorum nobis ignota eſſe. 6. Oculos rectius frigida lavari. 7. Non dari antiperiſyſtaſin. 9. Victum tenuiſſimum non ſemper ſaluberrimum eſſe in acutis febribus. 10. Medicinam non pendere a ſcholarum phyſica doctrina. 11. Octimeſtrem partum vitalem eſſe per exempla. 15. Dyſenteriam neque a prunis oriri, neque ſanari adſtringentibus. 16. Cornua elephantorum rectius dici quam dentes. Graviditas pro hydrope habita.

EJ. *diſcours de l'ivreſſe & l'ivrognerie* prodierat Toul. 1610. 8.

GEORG GARNER *de peſte quæ graſſata eſt Venetiis anno 1576. & Bruntruti a.* 1582. Bruntrut 1610. 8. TR. Video apud FALC. titulum *epitomen ex libro* G. GARNERI, ſed idem videtur opuſculum.

SEBASTIANUS CORTILIO phyſicus & chirurgus Ariminenſis. In L. V. *de chirurgica*

gica inſtitutione Francof. 1610. 8. editis liber III. totus eſt de lue venerea, quam inunctione mercuriali ſanabat.

Eliæ Bonvinii *de theriaca l., quo de theriacæ deſcriptione, ingredientium delectu, quantitate, præparatione, ipſius denique antidoti compoſitione ex* Andromachi *ſenioris mente agitur* Breslau 1610. 8. Riv.

Petri Matarani *reſponſa medica* Meſſan. 1610. 4.

Andreæ Fachinæi *conſilia* Francof. 1610. fol. Houss. ſi huc faciunt.

Henrici Lavater *defenſio medicorum Galenicorum adverſus calumnias* Angeli Salæ Hanov. 1610. 8. Tr.

J. Hiller *curationum atque obſervationum medicinalium* Centuriæ II. Aureliæ 1610. 8. L.

J. Wolfgangi Dienheim prof. Friburgenſis, *medicina univerſalis de generali morborum omnium remedio* Argent. 1610. 8. *. Spagiricus dicit pro medicina univerſali.

Christiani Hornii *hortulus medicus Hippocraticus ſpagiricus, Helmontianus* Caſſel. 1601. 4. Falc.

Ej. *de auro medico philoſophorum* Francof. 1615. 8. Tr.

Laurentii Hahn *conſultatio peſtis* Francof. 1610. 8. vel 1611. Riv. & B. Thom.

Ej. *von der rothen Ruhr* Hildesheim 1622. Heist.

J. Widerer *de vita chymica ejuſque cultoribus* 1610. 4.

Henrici Kornmann *de miraculis mortuorum quæſtiones phyſico medicæ* Frf. 1610. 8. *. multa vana & nugacia.

Ej. *de miraculus vivorum* Francof. 1614. 8. 1696. 8.

Hoc anno primum in Hiſpania angina maligna puerorum innotuit, quæ Neapoli a. 1618. in Anglia demum a. 1739. adparuit.

§. CCCCLX. Alii.

Hippolyti Guarinonii *Graüel der Verwüſtung menſchlichen Geſchlechts* Ingolſtatt 1610. f. Tr.

Ej. *Peſtilenz* ib. 1612. 8. Tr.

Ej. *Hydroenogamia triumphans Oenohydromachiæ triumphatæ oppoſita* Oenipont. 1640. 4. L.

Ej. *chyloſophiæ* L. II. ib. 1648. fol. opus forte diæteticum.

J. Kepler *tertius interveniens d. i. Warnung für etliche Theologos, Medicos u. Philoſo-*

Philoſophos, daß ſie bey Verwerfung der Strenguckeriſchen Aberglauben das Kind mit dem Bad auſſchütten Francf. 1610. 4.

Ej. *dioptrica* Pariſ. 1611. Lond. 1682. 8.*. Presbyopiæ & myopiæ cauſæ.

Bericht wie man ſich zur Peſtilenz hüten, bewahren, u. curiren ſoll Baſil. 1610. 4. He.

Wolfgang Hildebrand *magia naturalis* Darmſtatt 1610. 8. Tr. 1613. 8. Tr. 1615. 8. Id. 1619. 1620. 4. Tr. 1622. B. B. *Neu verbeſſert u. vermehrt magia naturalis d. i. Kunſt und Wunderbuch* Erfurt 1622. 4. Tr. Jen 1625. 4. Leipz. 1630. 4. Tr. 1644. 4. Tr. Francof. 1690. 8. Ad venena &c.

Georg Markham *cure of all the diſeaſes incident to horſes* Lond. 1610. 4.*. B. Bodl. Annon id. *the English farmer or remedies for all diſeaſes in horſes* Lond. 1649. 8. B. Bodl.

Ej. *epitome concerning diſeaſes of beaſt and poultry* Lond. 8. B. Bodl.

Ej. *faithfull diſcoveries of ſome ſecrets not in print before* Lond. 1635. 8. B. Bodl.

Ej. *maſterpieces on the curing all diſeaſes in horſes* ib. 1656. 4. Osb.

Ej. *method of ordering horſes and sheep* 8.

R. G. *trial of Tobacco expreſſing its uſes in phyſik* ib. 1610. 8.

Barroughs *Method of phyſik* ib. 1610. 4.

Claude Chanvel medicus Arauſiacus, Rondeleti diſcipulus. Ej. eſt *la Chaſſeverole des petits enfans* Lyon 1610. 12.* Coutance 1614. 16. Non erat quod exſpectabam, conſilium de eradicandis variolis, ſed nihil niſi curandi methodus, quam auctor ſequebatur. Morbi deſcriptio, progreſſus, curatio. Vino pueris interdicit. In quæſtione, num incitandi naturæ motus, num frenandi ſint, diſtinguit noſter inter motus criticos, quos oporteat adjuvare, ſymptomaticos qui noceant, & medios. Omnino vena ſecanda, ſed in debilitate potius vena partium inferiorum præferenda. Purgandum omnino lenibus. Adverſus maculas funeſtas nihil præſtantius uſu cantharidum: convenire etiam bubonibus & carbonibus impoſitas. Abſceſſus ut curandi. Poſſe & infantibus venam aperiri, vel certe ſcarifari: neque debere medicum a macularum præſentia abſterreri. Morbillos, carbunculos, petechias fere perinde curat, ſudorem movet. Symptomatum curatio. Feliciter ſe uſum eſſe his præſidiis in ſuis propriis numeroſis liberis.

T. Sonnet *ſatyre contre les charlatans & pſeudomédecins, en laquelle ſont decouvertes les ruſes de tous thériacleurs, alchimiſtes, paracelſiſtes, deſtillateurs* Paris 1610. 8. B. Thom.

Du Moulin *tr. du rhumatiſme & des vapeurs* Paris 1610. 8.

Aut. Camaffi *regimento per viver ſano ne i tempi caldi* Perugia 1610. 8. Pl. &c.

MICH. SCHOEN *Bericht wie man ſich in der jezigen Sterbensläuften der Peſt u. peſtilenziſche Fieber mit Verwahrung derſelbe verhalten ſoll* Coburg 1611. 4. TR.

EJ. *Bericht von den hitzigen Fiebern* Leipz. 1617. 4.

§. CCCCLXI. DISPUTATIONES.

DAV. REX (KOENIG) *de morbo ſacro* Baſil. 1610. 4. PL.

EJ. *conſilium medicum über die leidige Peſt* Bern 1628.

MART. SCHEFFER *de hydrophobia* Baſil. 1610. 4. RIV.

PETR. VICTOR *de præfocatione uteri* ib. 1610. 4. RIV.

J. SCHALLER *de catarrho, broncho & coryza, morbis plerumque connexis* ib. 1610. 4. RIV.

DAN. STYKOLISKY *de menſtruorum fluxu nimio* ib. 1610. 4. PL.

J. *ab* HELMBACH *de morbi ſacri διαγνωσει & θεραπεια* ib. 1610. 4. RIV.

EJ. *de melancholia* ib. 1620. 4. L.

HENNING ARNISÆUS profeſſor Helmſtadienſis & inciſor, inde Prof. Hafnienſis.

EJ. *obſervationes aliquot anatomicæ* Francof. ad Viadr. 1610. 4.*. recuſæ Frf. 1641. 12. *, ubi archiater R. Daniæ vocatur. Utique ſe oſſa pubis in partu dimota vidiſſe.

EJ. *de apoplexia & epilepſia cognoſcendis & curandis* Francof. 1610. 4. HE.

EJ. *de præſervatione a peſte* Frf. Viadr. 1611. 4. MÖLLER.

EJ. *de lue venerea* F. Viadr. 1610. HAENEL Oppenheim 1610. 4. TR.

EJ. *de venæ ſectione* Altdorf. 1611. ID.

EJ. *de apoplexia cognoſcenda & curanda* Helmſtatt 1614. 4. PL.

EJ. *de febre quartana intermittente* ib. 1618. 4. PL.

EJ. *de hydropum eſſentia & curatione* ib. 1617. 4. RIV.

EJ. *de podagra* ib. 1519. 4. *.

EJ. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1620. 4. *.

EJ. *de empyemate* ib. 1620. 4. PL.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1620. 4. PL.

EJ. *de ictero* ib. 1620. 4. PL. RIV.

EJ. *de colico dolore* ib. 1620. 4. HE. PL.

EJ. *de natura febrium malignarum & earum curatione* ib. 1620. 4. HE.

EJ. *medicamenta* ſunt in ciſta BARTHOLINI.

HENR.

Henr. Petræi Prof. Marburgenſis τετρας εναντιοφανων Marburg. 1610. 4.

Ej. *de diæta* ib. 1611. 4. Tr.

Ej. *de phthiſi exquiſita* ib. 1612. 4. *.

Ej. *de epilepſia* ib. 1613. 4. *.

Ej. *de hydrope* 1615. 4. He.

Ej. *Medicinalordnung Landgraf Morizens zu Heſſen* ib 1617 4. Uff.

Ej. *agoniſmata medica*; 1, *de aphæreſi*, *ſ. evacuatione univerſali*; 2, *diſputationes miſcellaneæ*; 3. *ogdoas diſputationum medicarum.* Acc. *quæſtiones de generica febris Hungaricæ cura & natura* ib. 1618. 4. *.

Ej. *noſologia harmonica, dogmatica & hermetica* 50 *diſp. diſceptata* ib. 1614. ad 1616. 4. Chemicam & Galenicam ſententiam conciliare conatur. Tomus II. prodiit ab anno 1616. ad 1623.

Ej. *epiſtola* inter Horstianas.

Franc. Parcov & Dan. Moller *de peripneumonia* Helmſtätt 1610. 4.

Lud. Jungermann celebris botanicus, *de catarrho* Gieſſ. 1610. 4. Riv.

Joseph. Lautenbach *de hydrophobia ejuſque vera cura* Gieſſ. 1610. He.

J. Hartmann *de natura catarrhi* Marb. 1610. 4. niſi eſt Profeſſoris dudum dicti.

Georg Richter *de inſomniis* 1611. 4.

Joach. Loeppen *de epilepſia* Gieſſ. 1610. 4.

J. Angeli Κωλωτης *funebris in memoriam* Joach. Tankii Altenburg 1610. 4. Boehm.

Barth. Perdulcis & J. Cousin *Non E. ſola puerorum morbis medetur natura* Pariſ. 1610. 4.

Cl. Bazin & Alex. Ponthieu *Non E. peſtilentiæ & putridarum febrium eadem curatio* ib. 1610.

Henr. Blacvod & Hieron. Goulu *E. dyſpnœam thoracis & pulmonis affectus conſequitur* ib. 1610.

Nic. Ellain & J. Pietre *E. dyſenteriæ phlebotomia* ib. 1610.

J. *de* Baillou & Nic. Henault *E. rheumatiſmus & arthritis morbi congeneres* ib. 1610.

J. Hautin & Hier. Goulu *E. melancholia imaginationis effectus* ib. 1610.

Barth. Perdulcis & Henr. Blacvod *E. tot medendi rationes, quot morborum ideæ* ib. 1610.

Claud.

Claud. Bazin & Nic. Henault *Non E. a ſola copia humoris epilepſia* Pariſ. 1610.

Henr. Blacvod & J. Cousin *E. tabes incurabilis* ib. 1610.

§. CCCCLXII.

Melchior Sebiz.

Melchioris Senioris F. qui ad ſummam ætatem pervenit: & innumerabiles pene diſputationes ſcripſit, Galeni & veterum diligens lector.

Diſputatio ejus inauguralis Baſil. 1610. 4. Pl. fuit *de urinis.*

Ej. *diſcurſus de caſu adoleſcentis, qui a.* 1617. *mortuus repertus eſt adjacente ipſi ſerpente* Argentor. 1617. 4. Tr. 1618. 4. *. 1624. 4. Tr. 1660. 4. L. Mors ſubita hominis cauſarii, cujus cadaveri ſerpens adſtans repertus eſt. Eum ſerpentem noſter putat in corpore ægroti habitaſſe, exiiſſe per aſperam arteriam, ſic hominem ſtrangulaſſe, cui ſpuma ante os ſteterit. De ſerpentibus collectanea.

Ej. *de urinis; de purgandi ratione, de venæ ſectione & ſanguinis vacuatione univerſali & particulari* Baſil. 1618. 4. In collectione Genathi.

Ej. *de venæ ſectione diſſ.* 28 a. 1619. & 1620. 4. He.

Ej. *de purgatione quatuor diſputationes* Strasburg 1620. 4. *: quarta ad decimam tertiam 1621. 4. *. communi cum titulo.

Ej. *de arteriotomia* Arg. 1620. 4. He.

Ej. *problemata medica de venæ ſectione* 1620. 4. He. ſi diverſa a paulo priori.

Ej. *Exercitationes medicæ triginta ſex* ab. a. 1622. ad 1636. propoſitæ Argent. 1636. 4. Riv.

Ej. *hiſtoria feminæ, quæ ventrem ſupra modum tumidum geſtavit ultra decennium & tum hydrope uterino tum molis carnoſis 76 fuit conflictata* Argent 1627. 4.

Viginti tres *exercitationes* Hefterus *recenſet.*

Ej. *de ſcabie* 1622. 4. Pl.

Ej. Fernelianæ *pathologiæ l. I. de morbo ejuſque differentiis* 1623. 4. He.

Ej. *de morborum cauſis* diſp. II. 1624. 4. He.

Ej. *de tempore morborum* Argent. 1624. 4. & 1625. 4.

Ej. *de morborum ſymptomatibus* (ſ. Ferneliana tertia) 1625. 4. He.

Ej. *de diebus criticis* duæ 1626. 4. L.

Ej. *de criſibus* duæ 1627. 4. *.

Ej. *de dyſenteriæ natura, cauſis, differentiis, ſignis diagnoſticis & prognoſticis* Argent. 1628. 8. Riv.

Ej. *miſcellanearum quæſtionum medicarum faſciculi quinquaginta tres* Argentor. 1630. ad 1638. 8. Riv. Uff.

Galeni *l. de morborum cauſis in theſes contractus* Argent. 1630. 4. *.

Et *de ſymptomatibus* ib. 1630. 4. L.

Ej. *de plethora & cacochymia* ib. 1631. 4. Riv.

Ej. *problemata phlebotomica ex l.* Galeni *de curandi ratione per venæ ſectionem* ib. 1631. 4. *.

Ej. Galeni *l. de ſymptomatum cauſis* L. I. & II. ib. 1631. 4. L. *tertius* 1632. 4.

Ej. Galeni *l. de curandi ratione in theſes reſolutus* ib. 1631. 4. L.

Ej. Galeni *ars parva in XXX diſputationes reſoluta* ib. 1633. 8. ad 1638. 8. Lind.

Ej. *collegium therapeuticum ex* Galeni *methodo medendi depromtum, in diſputationes 25 redactum* ib. a. 1634. 4. ad 1638. 4. L.

Ej. *ſex* Galeni *ll. de morborum differentiis & cauſis in theſes partim, partim in epitomen contracti, ad diſputandum propoſiti* ib. 1635. 4. ad 1638. 4. L.

Ej. Galeni *methodus medendi in diſputationes reſoluta cum præfatione* ib. 1639. 4. Lind.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1642. 4. *. diſputationes ſex.

Ej. *de divino quod* Hippocrates *in morbis conſiderandum præcepit* ib. 1643. 4. Trew.

Ej. *de ſenectute & ſenum ſtatu & cognitione* ib. 1645. 4. *.

Ej. *Beſchreibung etlicher Miſsbräuche ſo bisher in den Sauerbrünnen und andern Bädern vorgegangen* ib. 1647. 8. *. Nonnulla de acidulis Alſatiæ vicinis. Non debere acidulas nimis ubertim potari, neque nimis præcipita properatione bibi, demum neque calefieri. Contra cibos male coctiles, placentas & dulciaria. Ut potandæ acidulæ. Abuſus aliqui.

Ej. *de epilepſia* 1648. 4. *.

Ej. *de infantum & puerorum morbis* 1649. 4. *.

Ej. *de pleuritide* 1649. 4. *.

Ej. *de hæmorrhagia narium* 1649. 4. *.

Ej. *de morbis contagioſis & contagio* 1650. 4. Pl. Riv.

Ej. *de alimentorum facultatibus* libri IV. 1650. 4. *. Spiſſum opus collectitium,

titium, commodum, in quo pleraque a veteribus dicta collecta habentur, ampliſſime, ut ad medicinam & ad hiſtoriam naturalem faciat. Sed etiam de variis morbis ex analogia nominum agitur.

Ej. *de urinæ ſuppreſſione* 1651. 4. *.

Ej. Galeni *l. quinque priores de ſimplicium medicamentorum facultatibus in XVI diſſ. reſoluti cum corollariis* 183. Argent. 1651. 8. L.

Ej. *commentarius in* Galeni *libellos de curandi ratione per ſanguinis miſſionem, hirudinibus, cucurbitulis* &c. ib. 1652. 4. L.

Ej. *diſſ. de dolore* ib. 1654. 4. *.

Ej. *de rigore, horrore, refrigeratione, oſcitatione, pandiculatione, palpitatione, tremore & dentium ſtridore* 1653. 4. *.

Ej. *de hæmorrhoidibus* diſp. Argent. 1654. 4. L.

Ej. *de ſtranguria* 1657. 4. *.

Ej. *de palpitatione cordis* 1657. 4. *.

Ej. *de maraſmo & gracileſcentia ſanorum & ægrotantium, craſſitie & obeſitate naturali & morboſa* ib. 1658. 4. *.

Ej. *de pleuritide* 1659. 4. *.

Ej. *de ſingultu* 1659. 4. *. R. M. Mappo.

Ej. *de ictero flavo* 1659. 4. niſi error eſt.

Ej. *Manuale, ſ. ſpeculum medicinæ practicum in uſus tyronum* Argent. 1659. 8. 1661. 8. L.

Ej. *de venæ ſectione hypochondriaca* 1661. 4. *.

Ej. *de morbis novis* Argent. 1662. 4. Riv.

Ej. *de ophthalmia* 1662. 4. *.

Ej. *problemata medica varia* 1662. 4. *.

Ej. *de affectione hypochondriaca* Argent. 1662. 4. Pl. (1661 Riv.).

Ej. *manualis ſ. ſpeculi medicinæ practici in uſum tyronum continuati Tomus poſterior* Argent. 1661. 8. Tr.

Ej. *de ictero ſ. morbo nigro* ib. 1663. 4. *.

Ej. *de dentibus, de urina, de morbis contagioſis, de fame & ſiti diſſ.* ib. 1664. Falc.

Ej. *de conſtipatione alvi* ib. 1664. 4. *.

Ej. *de aſthmate & orthopnœa* ib. 1664. 4. *. Haenel. Pl.

Vita viri verſu heroico deſcripta a Glonero ib. 1626. 4. ſi hujus eſt, ut puto. Sebizii.

§. CCCCLXIII. Olaus Worm.

Olaus Worm Aarhuſiæ in Jütlandia natus, magnis peregrinationibus defunctus, & Italicæ ſcholæ diſcipulus, profeſſor Hafnienſis & Archiater, theſaurorum naturalium collector, hiſtoriæ patriæ ſtudioſus.

Ej. *ſelecta controverſiarum medicarum centuria* Baſil. 1611. 4.

Ej. *controverſiarum medicarum exercitationes octodecim* ib.

Ej. *Inſtitutionum medicarum epitome* ib. 1640. 4. 1646. 4.

Ej. *diſp. de ſcorbuto* Hafn. 1674. Curari chamæmoro Norvegica.

In *ejus memoriam orationem* Hafniæ a. 1654. dixit T. Bartholinus, recuſam a Wittenio.

In *Epiſtola* ad Bartholinum 13 Cent. II. vires ſalutares unicornu (marini) laudat. Sudorifera vi eſſe ad febres malignas efficax, etiam magnam febrem protinus jugulare.

Poſtea plurimis a morte viri annis Cl. Rostgaard ex familiæ Wormianæ ſcriniis epiſtolarum Wormianarum, aut ad eum virum datarum, magnum numerum ediderat anno 1728. Ea editio cum incendio præter pauciſſima exempla conſumta fuiſſet, alia multo minus nitida ſucceſſit Hafn. 1751. 8. 2 vol. *. Titulus eſt O. Wormii *& ad eum doctorum virorum epiſtolæ, medici, anatomici, botanici, phyſici & hiſtorici argumenti.* Harum epiſtolarum multæ a doctis juvenibus tunc maxime per Europam peregrinantibus, Bartholino, J. Andreæ, Fuirenio, Mothio ſcriptæ, omnino legi merentur. Ipſe Wormius acrior & judicii fuit inclementioris. Prima epiſtola eſt anni 1610, ultima quæ 1137. a. 1654. in iis plurima ad hiſtoriam partis prioris dimidii ſeculi XVII. ſpectantia reperiuntur. Pauca ſpecimina addam ex multis. Ad C. Bauhinum multæ botanici argumenti datæ ſunt, ut de rarioribus plantis Hafnienſibus, quas noſter Bauhino miſit: ad J. Rhodium de laboribus Italorum actum. Pullitiei Ægyptiæ deſcriptio, quam referente Rhodio Veslingius Patavii aluit. J. Andreæ de ſtatu anatomes Patavino relatio. Veslingio orbatæ triſtis nuntius. Arngrimus Jonæ de balænis & earum dentibus, aliis ejus regionis rarioribus egit. Christiani Stowgaard de vitrioli Anglici coctione ex lapide oſtrearum teſtæ ſimili. Otto Sperling de morbo funeſto Christiani IV. Henningius Arnisæus de graviditatis indicio, quod a lacte mammarum repetitur. Henricus Fuirenius varia ad rariora, ad naturæ hiſtoriam, & de Galliæ atque Italiæ medicinæ ſtudio adfert. Paulus Moth in cadavere hepar maximum, in veſicula fellea nigricantem viſcidamque bilem vidit. Idem de anatome Leidenſi. Sic T. Bartholinus: vomica in mediaſtino pure plena, & cordis polypus. Italiæ & Siciliæ medici. De nobili femina gravida acerrimis draſticis occiſa. Codex M. S. quem Turquet poſſidebat, Platonis Apuliensis (Sexti Apuleii Platonici). Johannis de plantis & aliis naturæ donis. Erasmus Bartholinus ex itinere Anglico, Belgico.

Belgico bene multa reſcribit. HELVICI DIETHRICI de morbo ULRICI Daniæ principis relatio. WILHELM LANG de theſauris Dreſdenſibus; de medicis Pragenſibus. WORMIUS, ad P. BOURDELOT: de ſuo proprio morbo, de febre contagioſa in qua bis venam ſibi juſſit ſecari.

EJ. *vita* in *ciſta* BARTHOLINI, & reſponſio *ad quæſt.* an *venæ ſectioni cacochymia ſecanda?*

§. CCCCLXIV. C. BARTHOLINUS.

CASPAR BARTHOLINUS Malmogienſis: celebrium virorum pater & avus, profeſſor medicinæ, inde theologiæ Hafnienſis, peregrinator, FABRICII diſcipulus.

EJ. *problematum philoſophicorum nobilium & medicorum miſcellaneæ exercitationes* Albiæ 1611. 4. *. Diſputationes, controverſias librat, contrarias rationes expendit, per auctoritates fere de quaque definit.

EJ. *de aere peſtilentiali corrigendo conſilium* Hafn. 1619. 8. TR.

EJ. *de lapide nephritico opuſculum, ubi ſimul de amuletis omnibus præcipuis* ib. 1627. 8.

EJ. *de ſtudio medico inchoando & abſolvendo conſilium* ib. 1628. 8. Recuſum cum CONRINGIO Hall. 1726. 4. *. breve & abſque ſelectu.

EJ. *opuſcula quatuor, de unicornu, de lapide nephritico, de pygmæis, Conſilia de ſtudio medico* &c. ib. 1628. 8. HANSEN.

EJ. *conſilia de peſtilentiali aere corrigendo, de ſtudio medico inchoando, concinnando, abſolvendo, de medicamentis ſuis compoſitis chemicis cum formulis* &c. in *Ciſta* BARTHOLINI ib. & vita WORMII.

CASPARI BROCHMAN *vita & mors* CASPARI BARTHOLINI Hafn. 1629.

§. CCCCLXV. VARII.

J. LUD. BERTALDI *medicamentorum apparatus, duratio, doſes & formulæ* Turin 1611. 4. TR. 1612. 4.

EJ. *medicamentorum externorum apparatus, doſes & formulæ* ib. 1614. 4. TR. Ea medicamenta, qualia in officinis parantur, per ſingula recenſet. Plantarum proprietates, utilitates medicæ, collectanea ex FUCHSIO, HEURNIO. Modus, quo præparantur. Olea expreſſa ſecundum ſuas plantas: olea per deſcenſum, auctoris oleum de catellis. Sic alia medicamina.

EJ. *diſpenſatorium* J. PLACOTOMI *cum ſcholiis recuſum* Turin. 1614. 4. *. Medicamenta ſimplicia ſuis cum viribus medicatis. Compoſita. Formulæ. Multa in Italia potiſſimum nota, medicamenta, nonnulla auctori propria. De confectione de hyacintho, quæ in morbo maligno epidemico magni auxilii fuerit, tum de C. Alkermes, ſcriptiones variæ.

Ej. *tr. de confectione, de hyacintho & Alkermes* Turin. 1619. 4. Seorſim videntur recuſi fuiſſe.

Id. *regole della ſanita e natura dei cibi* Ugonis Benzii *cum notis reddidit* ib. 1620. 8. Falc.

Epiphanii Ferdinandi Meſſapienſis *Theoremata medica & philoſophica in tres libros digeſta* Venet. 1610. fol. Tr.

Ej. *centum hiſtoriæ obſervationes & caſus medici, omnes fere medicinæ partes, cunctoſque corporis humani morbos continentes* Venet. 1611. fol. *. Dictio mirifica & barbara. Cuique caſui medico alias adfines hiſtorias addit, & ætiologicas expoſitiones. Curationem ſuam ejuſque rationes & cauſas fuſe ſolet exponere. Tarantulæ totam fabellam pro certa narrat; Galenicus cæterum ut eo ævo Itali ſolebant. Laudes, quod etiam minus felices hiſtorias narret. Diabetes a febre. Hydrocephalum infantis ſuſtinuit incidere, funeſto eventu: Suturæ late diſceſſerant, ut dura membrana nuda eſſet.

Ej. *de vita proroganda juventute conſervanda & ſenectute retardanda* Neapoli 1612. 4. L.

Ej. *aureus de peſte libellus varia doctrina refertus & unicuique neceſſarius* ib. 1631. 4. L.

Aetii Cleti Signini, *commentarium apologeticum* Rom. 1611. 8.

Ej. *dilucidatio in aphoriſmum* XXII. libri I. *pro defenſione interpretationis* Marsigli Cagnati ib. 1621. 8.

Ej. *dodecaporion Chalcanthicum* ib. 1620. 4.

Ej. *de chalcantho diſp. med.* ib. 1623. 8.

Ej. *de morbo ſtrangulatorio opus* ib. 1620. 8. 1636. 8. Laudat Fothergill.

Julii ab Aetsema *tr. de peſte* Hanov. 1611. 8. L.

J. Joannii *de pilularum ex aloe cum ſucco roſarum utilitatibus l.* Patav. 1611. 4. Vater.

J. *de* Villareal *de ſignis, cauſis, eſſentia, curatione morbi ſuffocantis libri* II. Complut 1611. 4. Falc. 4. Falc.

Franc. Perez Cascales *de morbo garotillo appellato* Madrit. 1611. 8. N. Ant.

Hieronymi Venerosii *conſultatio reſponſiva de urinæ ſtillicidio pruritu & herpete exedente* Venet. 1611.

Tobiæ Pirbach *de curanda melancholia conſilium* Arg. 1611. 8. L.

Matthew Gwinne medicus Greshamenſis Coll., *Aurum non aurum, ſ. adverſaria in aſſertorum chymiæ & medicæ deſertorem furioſum* Lond. 1611. 4. qui aurum potabile & admittebat, & defendebat, in *apology and defenſe of the medicine*

dicine called aurum potabile Lond. 1606, contra quod J. COTTA ſcripſit *the antiapology ſhewing the contrafeitneſſ of* ANTHONYS *aurum potabile* Oxon. 1627.

FRANC. HILDESHEIM *de cerebri & capitis morbis internis ſpicilegia* Francof. 1612. 4. TR.

WOLFGANG RRAFT *de vita producenda & reparanda* Mogunt. 1611. 8. L.

SIPISMUNDI a GOETZ *oratio pro philoſophis contra medicos, qua medicorum pharmaca, diætam & corporum ſectiones carminat* Argent. 1611. 8.

J. BODDICKER *oratio pro medico adverſus philoſophos* ib. 1611. 8.

HENRICI CHRISTOPHORI HOECKEL *oratio quod nulla ars reperiatur quæ medicina reipublicæ aut utilior aut neceſſaria magis* ib. 1611. 8.

De lampade vitæ Franeker 1611. 4. B. B. Curationes ſympatheticæ narrantur, factæ per ſanguinem ægri calentem in canem transfuſum.

§. CCCCLXVI. J. HORNUNG. &c.

J. HORNUNG Rotenburgi ad Tubarim medicus.

EJ.* *de uroſcopia fraudulenta* Herborn 1611. 4. TR.

EJ. *Rath u. Hülfe in Peſtilenzzeiten* ib. 1625. 8.

EJ. *Ciſta medica, in qua epiſtolæ Germanorum medicorum, tam quoad chymica quam Galenica principia utiles adſervantur, potiſſimum ex* SIGISMUNDI SCHNITZERI *bibliotheca* Nürnberg 1625. 4. *. Lipſ. 1661. 4. L. Ad hiſtoriam artis utique facit hæc collectio, ut diſcas, quis eo ſeculo medicinæ in Germania ſtatus fuerit, Totæ certe hæ, quoties morbos & eorum curationem tangunt, epiſtolæ ſunt in formulis: eadem chemicis proceſſibus abundant: in anatome fere alios libros exſcribunt, ſic in botanica. Conſilia polypharmaca quorum pauciſſima uſui ſint lecturo. LIBAVIUS, qui mineras colligebat, Zinci non potuit copiam ſibi facere, quid turfa eſſet idem ignorabat. Sed & fabuloſam lycanthropiam hic videas narrari. Aliqua placent, ut oleum vitrioli dulce. Utiliora tamen fere LIBAVIUS habet, tum JOACHIMUS CAMERARIUS & C. BAUHINUS. Fuſiſſime de arcano FUCHSII arſenicali adverſus cancrum medicamento & in univerſum ad chemica. Plurima poſt LIBAVIUM SIGISMUNDUS SCHNITZERUS habet, ipſe LIBAVII amicus, hactenus chemiæ amans. Tum CHRISTOPH HENRICUS AYRER, PETRUS HOFMAN, JOHANNES HORNUNG. Aliqua J. NIC. STUPANUS, GEORGIUS PALMA, ERASMUS REMBOLD, EZECHIEL BEYER, J. HARTMANN BEYER, BERNARDUS STIEBER, J. GREIFFENHAGEN, PAULUS SIMLER (medicamenta aliqua), JEREMIAS SENG, THOMAS ERASTUS, HIERONYMUS VISCHER, BALTHASAR ab HERDEN, J. GEORG GOEBEL, J. SCHENK, JACOB ZWINGER, ANDR. ROSLER, ERN. SONER, NICOLAUS TAURELLUS, PETRUS STROMAYER, VALENTINUS CARCHESIUS, HIER. BESLER, ANDREAS KRUG, J. FABRICIUS, ERN. HEINRICH,

LEON.

LEON. BAUSCH (idem forte qui dictus eſt), J. OBERNDORFER, J. STAMLER, N. JOH. WIBURG, J. INGOLSTETTER de morbis nonnullis, LEONH. DOLDIUS de medicamentis compoſitis & mumiæ laudibus, hic uberior, J. HEINTZIUS, RAIM. MINDERER, GREGOR. HORST.. GEORG HEBENSTREIT (ad calculum laudat) LUD. SCHMIDT, J. A. SALZMAN, J. GASTNER, cui ulcus veſicæ a ſe percuratum narrat.

Ej. *antidotum* Norib. 1626. 8. TR.

CHRISTOPH BINDER *αιτιολογικον theologicum de cauſis peſtis cum adnexo judicio de licita & illicita fuga* Tubing. 1611. 8. TR. ſi huc facit.

JAC. MENTEL *elogium* BARTHOLOMEI PERDULCIS ib. 1611. 4.

J. AISCHARD *medicina univerſalis adverſus peſtem & corporis & animæ* Hall. Sax. 1611. 12. TR.

§. CCCCLXVII. ITERUM ALII.

GONZALES RODRIGUEZ *de* CABREIRA Luſitanus.

Ej. *compendio de multos remedios de cirurgia e outras couſas curioſas recapiladas de theſauro de pobres e outros authores* Lisbon 1611. 8. 1614. 1617. 1639. C. de V.

HENR. KHUNRAT *tr. von gründlicher curation tartari, Grieſes, Sandes, Steins, Zipperlins, an Händen und Füſſen* Hof. 1611. 4. B. THOM.

JAQUES DUVAL *nouvelle methode de guérir les catarrhes & toutes maladies qui en dependent, voyre même celles qui ci-devant ont été reputées incurables, & tr. des hermaphrodites & accouchemens des femmes* Rouen 1611. 8. d'ETR.

GABRIEL *de* CASTAGNE *or potable* Paris 1611. 8. *. cum aliis medicamentis chemicis & formulis arcanorum.

VINCENT TAGEREAU *diſcours ſur l'impuiſſance de l'homme & de la femme* ib. 1611. 8. 1612. ASTR.

TANAQUIL GUILLAUMET *de la criſtalline* Lion 1611. 12. *. Luem veneream cryſtallinam vocat, de nomine ſymptomatis, quod ipſe adnotavit, quod nempe totum præputium tumore cryſtallino tumeat, una cum pene, cujus etiam ſymptomatis curationem proponit. Lui diuturnæ multorum annorum ulcera faucium ait ſupervenire. Curationes inde variæ, purgationes ſolæ abſque hydrargyro; deinde fumus cinnabaris, quem tamen ait apoplexiam civiſſe, tum cerata mercurialia, unctio, quam præfert mercurialem. In maxima ſalivatione cum ulceribus oris, feliciter venas raninlas inciſas fuiſſe. Hydrargyrum acidum eſſe. Tunc curationem deſcribit, quæ fit guaiaci decocto. Huic ligno favet, cujus vi luem curaverit: ſimilem eſſe vim tamariſcorum.

JEAN MARCHANDET *hiſtoire d'une femme, qui a produit un enfant par le nombril après l'avoir porté 25 mois & demi advenue au village de Paquet les ſalins* Lion 1611. 8. FALC.

Kurzer

Kurzer u. nöthiger Bericht wie man ſich in den jezo ſchweren Sterbensläuften mit der Arzney verhalten ſolle Halberſtatt 1611. 4. Tr.

Bericht wie man ſich in Sterbensläuften mit der præſervation u. curation zu verhalten Francf. Viadr. 1611. 4.

J. Schleher *nüzliches Bericht und Regiment wie zu dieſen gefährlichen Sterbensläuffen von der Peſtilenz geſunde zu bewahren u. Kranke zu curiren ſeyen* Coſtanz 1611. 4. Tr.

Valent Rumpelt *Bericht von der Seuche der Peſtilenz* Coburg. 1611. 4. B. Thom.

Balthasar Schnurr *Kunſt u. Wunderbuch Schazkammer menſchlicher Geſundheit* Francf. 1611. 4. Tr. 1626. 8. Tr. 1635. 8. Trew. 1643. 4 Tr. 1654. 8. Tr. 1666. 4. 1690. 4. Tr.

Martin Forster *antidotus loimo polemica, d. i. wahre Natur u. Beſchreibung der Urſprung der ſehr ſchädlichen Peſt* Zerbſt 1611. 4. Tr.

Petri von der Stylle *chirurgiſches Handbuch* Francf. 1611. 8. Tr. 1646. 8. Id. 1682. 8.*. Coppenh. 1651. 8. Tr.

Medicinam etiam internam docet, modeſtus tamen, ut efficaciora medicamenta nolit abſque medici auctoritate exhibere. Propriam ſententiam vix proponit. Luem veneream inunctione curare non ſuſtinet, ob incommoda quæ inde ſequuntur, & præfert chinæ radicis aut guiaci decoctum cum ſudore moto. Habet etiam lotionem, quæ fit hydrargyro ſublimato, eamque curationem, quæ ſola repetita purgatione fit, qua etiam nonnullos ſanatos fuiſſe teſtis eſt.

J. F. Balthasar Schönholzer *tract. von der giftigen Seuche der Peſt* Bern 1611. 8. B. B. parvus libellus. Vitrioli ſpiritum commendat ſcopo prophylactico. Purgandum. Bene reſpondiſſe vitriolum album rite præparatum, & antimonium præparatum. Paucos de populo morem effugere: quod vitioſos humores non expurgent. Venam ſecandam in principio, in latere bubonis.

§. CCCCLXVIII. Disputationes.

Bernard Paludanus *de pleuritide* Baſil. 1611. 4. Riv.

Jac. Seidel *de different. facultatibus plantarum* ib. 1611. 4. *.

Nicol. Esbern Halvegius *de ſacro morbo & igne* ib. 1611. 4. Burckh. Riv.

J. Gempp. *de apoplexia* ib. 1611. 4. Riv.

J. Henisius *de peſte* ib. 1611. 4. Pl.

J. Henr. Froelich *de convulſione cognitione & propulſione* ib. 1611. 8. L.

Ej. *ſemejotice Phœbeis paradoxis & heterodoxis* Fel. Plateri *adornata* Baſil. 1612. 4. He.

Ej. *de Theriaca andromachi* ib. 1613. He.

J. Pfanner *de generali morborum curatione & curationibus inſolitis prodigioſis* ib. 1611. 4. 1628. 8.

Just. Werner *de cauſa febris ardentiſſimæ* ib. 1611. 4. He.

Frid. Cerrat *de catarrhis* ib. 1611. 4. He.

Sebast. Matten *de dyſenteria* ib. 1611. 4. Pl.

Otto Engelbert Bure *de iliaco affectu cognoſcendo & curando* ib. 1611. 4. *.

J. Eberhard *de angina* ib. 1611. 4. Riv. & in Genathi *dec.* V.

Fnid. Eckart *de catarrhis* ib. 1611. 4. Riv.

Gabriel Hesso *de colica* ib. 1611. 4. Burck.

Caspar Schoeneich *de nephritide* ib. 1611. 4. *.

Georg Grosser *oratio de dicto medice vivere peſſime vivere* Argentor. 1611. 8. Lind.

Collectio diſputationum Tubingenſium Decas I. collegit R. J. Camerarius ib. 1611. 8. L.

Abr. Abernethe *Daphne Monſpelienſis ſ. laurus apollinis* Monſp. 1611. 8.

Christoph. Bilitzer *de paralyſi* Gieſſ. 1611. 4. Riv.

J. Seiddel *theſes de pleuritide* Ib. 1611. 4. Haintz.

Christoph Bording prof. Th. Finkio *diſſ. inaug. de hydrope* Hafniæ 1611.

Barth. Cluger *diſp. unica inter* VIII. *de indicationibus* Witteb. 1611. 4. Tr

J. Pietre & Nic. Girault *E. viri mulieribus ſalubrius degunt* Pariſ. 1611.

Guil. *de* Baillou & Guil. Gerbault *E. partium principum ſyntimoroſis* ib. 1611. 4.

Nic. Ellain & J. Akakia *E. ſui ætatum ut temperamentorum morbi* ib. 1611.

Guil. *de* Baillou & Guil. Gerbault *E. fluoris muliebris & menſis morboſi affinitas quædam & diſſimilitudo* ib. 1611.

J. Letus & Fr. *le* Sage *Non E. hydropi hydrotica* ib. 1611.

J. Riolan & Guil Duval *E.* μετροπαθεια *ſanitatis cuſtos* ib. 1611.

Nic. Henault & Guil. Desdames *Non E. epilepſiæ cranium humanum* ib. 1611.

Joh. *de* Gorris & Guil. Duval. *E carbunculo ſapphirus* ib. 1611.

§ CCCCLXIX.

§. CCCCLXIX. Varii ad a. 1612.

J. Rud. Camerarius, auctor familiæ medicæ, edidit Tubing. 1611. 8. *diſputationum medicarum in academia Tubingenſi propoſitarum Dec.* I. ib. 1611. 8 V. p 426.

Ej. *Sylloge rerum memorabilium medicinæ & mirabilium naturæ arcanorum centuriæ* IV. Auguſt. Treboccorum (Strasburg) 1624. 16. * & *centuria* I. ſola Noriberg 1614. 8. L.

Centuriæ IV. a 13 ad 16 Argent. 1652. 8. L.

Deinde *Centuriæ* omnino *viginti* Tubing 1683. 8. 2 vol. *. quarum quatuor poſthumæ ſunt. Adverſaria omnis generis, adnotationes, cogitationes auctoris, aliqua ad hiſtoriam medicam pertinentia, multa collecta, aliqua auctori ipſi viſa. Multa medicamenta parum certa, vana multa. Feminæ aquis non ſubmerſiles. De thermis multa.

Ej. *Bericht für ſchwangere Weiber* Nürnberg 1615. 8. B. Thomas.

Nicolaus Rigault Pariſ 1612. 4. B. G. ott. edidit collectionem cum titulo ἱεϱακοσοφιον, *ſ. rei accipitrinæ ſcriptores :* Κυνοσοφιον *de cura canum.* Ea *collectione* continentur *duo* ἱεϱακοσοφια, olim a Gillio edita, tum Οϱνιθοσοφιον *l. de cura avium* Gr. lat. porro liber Catalaunicus *de falconum & accipitrum generibus* cum latina verſione, denum J. Augusti Thuani l. III *de re accipitraria*, quo etiam carmine avium morbi continentur, & Fracastorii Alçon, *ſ. de re venatica.*

In ll. a Petro Gyllio editis, & a Nic. Rigault Pariſ 1612. 4. *. recuſis, in utroque ἱεϱακοσοφιω, in l. *de cura canum* & aliis ejus collectionis ſcriptoribus, continentur etiam morbi chirurgici, fracta, luxata. Calculum accipitrum raphani ſucco adgreditur. Emphyſema non imperite curat.

J. Raphael Moxii *methodus medendi per venæ ſectionem in morbis muliebribus acutis* L. IV. *Acc. ſpicilegium de curandi ratione per venæ ſectionem febrium, quas humor putreſcens accendit* Colon. 1612. 8. Tr.

Abrah. Bzovius *nomenclator ſanctorum profeſſione medicorum, quorum feſtivitatem eccleſia celebrat* Rom. 1612. p. I. & II. Colon. 1623. 12. Falc. &c.

Ambrosii Floridi *tr. de annis climactericis ac diebus criticis* Patav. 1612. 4. Tr.

J. *de* Luna Vega med. Hiſpalenſis, *exercitationes medicinales* Hiſpali 1612. C. de V.

J. Papii *de medicamentorum præparationibus earumque cauſis epitome totius chemiæ quæ eſt medicinæ miniſtra & judicium de pharmacopœa* Quercetani Witteb. 1612. 4. Tr. Falc.

Otho Heurnius Johannis Filius *de variolarum & morbillorum cauſa & curatione* Leid. 1612. 4. Pl.

Ej. *de reſpirationes vitiis, dyſpnœa, orthopnœa, apnœa, aſthmate* ib. 1613.

Ej. *de angina* ib.

Patris opera edidit, tum FERNELII *univerſam medicinam*, cui obſervationes rariores ex diario practico ſumtas adjecit.

FRANCISCI *de la* TURRE *prognoſticon medicinale ſecundum temporum conſtitutiones ex pluribus antiquorum illuſtrium medicorum dicteriis coacervatum* Avenione 1612. RIV.

J. CHAPEAUVILLE *tr. de neceſſitate & modo miniſtrandi ſacramenta tempore peſtis* Mogunt. 1612. 8. FALC.

J. GENESII SEPULVEDÆ *Philoſophicæ ac medicæ ſcholarum Bononienſium gymnaſii ſtatuta inſtaurata a.* 1609. Bonon. 1612. fol. B. BUNAU.

ZACHARIÆ a PUTEO *clavis medicinæ rationalis ſpagyrica & chymica de ſtranguria, pruritu, herpete exedente, varia & ſelectiſſima recludit præſidia, cum* HIERONYMI VENEROSII *conſultatione* Venet. 1612. 4. L.

Cum hiſtoria *de Gummi indico antiaſthmatico, quæſivit num in hyſtericis odorata, nempe moſchum & ambram per os exhibere conveniat* Venet. 1628. 4. L.

CHRIST CACHET *controverſiarum theoricarum practicarum in l. aphoriſmorum ſectionem* p. I. Tull. 1612. 8. TR.

Ej. *Pandora bacchica furens medicis armis oppugnata* Tull. 1614. 12.*. FAEC.

Ej. *apologia dogmatica in hermetici cujuſdam anonymi ſcriptum de curatione calculi, in qua chymicarum ineptiarum vanitas exploditur* Tull. 1613. 8. BUR.

Ej. *vrai & aſſuré préſervatif de la petite verole & rougeole* Toul. 1617. 8. Pueros vult ab omni contagio ſecluſos ſervari d'ETR.

J. BECKER *Hermes redivivus ſ. de ſanitate conſervanda* Gieſſ. 1612. 8. B. Bodl. Hanau 1620. 8. L.

JAC. AUGUSTI THUANI *de re accipitraria* L. III. Pariſ. 1612. 4. cum veteribus accipitrinæ medicinæ ſcriptoribus, quos hoc anno edidit NICOLAUS RIGAULT, medicinam etiam & morbos animalium tradit. p. 427.

J. ERN. BURGGRAV. Ejus eſt *Achilles panoplos redivivus & epicriſis* M. KRARKHEIM *ad achillem panhyperomachum* Amſterd. 1612. 8. L. 1630. 8. TR.

Ej. *introductio in vitalem philoſophiam cui cohæret omnium morborum aſtralium & materialium . . . additis veterum placitis expoſitio* 1. GALENI *medicamenta*; 2. PARACELSI, THURNEISERI, QUERCETANI *experimenta* Francof. 1623. 4. RIV.

Ej. *biolychnium, ſ. lucerna in cura morborum magnetica ex* THEOPHRASTI *mumia &* PETRI RIBOLÆ *de facultate metallorum germinatrice* Frf. 1630. 8. TR.

Ej. *von der Ungariſchen Hauptſchwachheit* Francfurt 1627. 4. 1640. 4. TR.

ANDREÆ CLOUCQUII *ill. Acaç. Lugd. Batav.* h. e. *celeberrimorum virorum elogia & vitæ* Leid. 1612. 8.

NIC.

Nicolai Henzi *oratio ſoſpitalis utrum peſtis tempore mature oppetere vel vita diuturniori frui utilius fuiſſet & quid de hoc morbi genere judicandum ſit* Bern 1612. 8.

Casp. Dornavii *vita & mors* Jacobi Zwinger *verſibus & oratione penegyrica celebrata* Görliz 1612. 4. Tr.

§. CCCCLXX. Alii.

Jacques Ferrand *tr. de l'eſſence & guériſon de l'amour ou la melancolie erotique* Touloufe 1612. 12. d'Etr.

Guilielmi Duval *invitatio & duo oratiunculæ a.* 1612. *pro medicorum quam paranymphum vocant* Pariſ. 1612. 4. Idem fuerit quem repetito dicemus.

J. B. Desassix *avertiſſement ſur les morts de bêtes malades & maladies veneneuſes, leſquelles ont cours en ce royaume* Paris 1612. 8. Bur.

Alfonsus Gonzalez Priggo *carta eſcrita al* D. Petro Carrago Palomino *en que trata el ordine para conſervar la ſalud y dilatar nueſtra vida, y buen uſo de bever con niebe* Granad. 1612. 4. C. de V.

Cottæ libellum dixi p. 423. Ej etiam eſt *diſcoveries of ſeveral ſorts of ignorant practiſers of phyſik in England* Lond. 1612. 4. Osb.

Practique des chevaux Lion 1612. 12. Hansen.

Reformation oder erneuerte Ordnung der Stadt Francfurt am Mayn die Pflege der Geſundheit betreffend Franckf. 1612. 4. Hebenst.

Verzeichniß der nothwendigſten Arzneyen ſo man zur Zeit der Peſtilenz pflegt zu gebrauchen Haf. 1612. 4. Tr.

Theodor Maius *Urinbüchlein u. Bericht wie man die Krankheiten von ſeinem Leibe vermeiden ſoll, ſamt einem Tractat vom Urin u. Puls des Herren Apollinaris* Magdeburg. 1612. fol. Lemberg 1663. 8. Tr.

Ordnung weſſen ſich die Bürger zu Trier bey ſterbender Luft zu verhalten Trier 1612. 8. Tr.

Thomas Bauerschmidt *Verzeichniß der Arzneyen ſo man in der Peſt zu gebrauchen pflegt* Hall. 1612. 4.

Neu Kochbüchlein Baſel 1612. 8.

§. CCCCLXXI. Disputationes.

Jeremias Erhard *de phthiſeos natura & cura* Baſil. 1612. 4. *.

Ej. *de tympanitide* ib. 1613. 4. *.

EBERHARD FISCHER *de ictero flavo* Baſil. 1612. 4. PL.

J. JAC, FREITAG *de regimine iter agentium* ib. 1612. 4.

THOMAS COBER *de phlegmone uteri* ib. 1612. 4.

DAV. SATLER *de ictero flavo & nigro* ib. 1612. 4. PL.

HENR. SCHOLZ *de evacuationibus* ib. 1612. 4. HEF.

J. SCHOTT *de febre maligna* ib. 1612. 4. HEF.

JOH. *v.* SACHKIRCH *u.* PIELTZEN *de febribus in genere* ib. 1612. RIV.

AHASV. SCHMITNER *de phrenitide* ib. 1612. 4. RIV.

. . . . LEPORIN *de ſuppreſſione menſium* ib. 1612. 4. HEF.

JOH. SCHER HAEGGI *de catarrho* ib. 1612. 4. RIV.

J. VOLCK *de hydrope* ib. 1612. 4.

ANDR. GRANZ *de venæ ſectione* ib. 1612. 4. RIV.

LAURENT HELAND *de internis capitis adfectibus*; I. *de dolore capitis* Francof. ad Viadr. 1612.

II. *de vertigine & ſcotomia* ib. eod anno.

EJ. *exercitationes therapeuticæ.* I. *de alopecia & ophiaſi* ib. 1612. 4.

II. *de calvitie* ib. eod. anno.

III. *de achoribus* ib. eod.

IV. *de favo* ib. eod.

V. *de pityriaſi* ib. eod. anno.

VI. *de phthiriaſi* ib. eod. HEF. TR.

MATTH. VECHNER *ανακεφαλαιωσις τοπικη therapeutices catholicæ ad archetypum panaceæ & hygieinæ alexicacæ reformata & theſibus comprehenſa* Marburg 1612. 4.

GEORG MOLTHER *de obſtructione hepatis* Marburg 1612. 4. alii 1613. 4.

AMBR. RHODIUS *de purgatione per urinam, ſputum & ſudores* Witteberg. 1612. 4. RIV.

EJ. *de recta clyſterum, glandium & vomitoriorum adminiſtratione* ib. 1612. 4. HE.

EJ. *de ſanguinis miſſione diſſ. duæ* Baſil. 1612. 4. *.

EJ. *diſputationes in* PETRI SEVERINI *ideam medicinæ* Hafn. 1643. 4. OSB.

SEBASTIANI STROMAIER *diſcurſus de morbo gallico* Tubing. 1612. 4. BOEHM.

HENR. KITSCH *de vitæ humanæ gradibus, mira brevitate & inconſtantia* Lipſ. 1612. 4. HEF.

REN. CHARTIER & GUIL. GERBAULT *E. die impari criſi die pari tuta catharſis* Pariſ. 1612.

FR.

Fr. Placet & Geo Cornuty *E. ſua cuique tumori curatio* Pariſ. 1612.

And. *du* Chemin & J. Akakia *E. gravidis acute laborantibus phlebotomia catharſi tutior* ib. 1612.

Geo. Arbault & Jac. Perreau *E. in omni febre phlebotomia* ib. 1612.

Steph. *la* Font & Fr. *l'*Epicier *Non E. fœdis virginum coloribus acceleranda συζυγια* ib. 1612.

Car. Bouvard & Fr. *le* Sage *E. mulieri præfocatæ vir ſucculentus* ib. 1612.

And. *le* Gros & Guil. Des Dames *E. maraſmus inſanabilis* ib. 1612.

J. *le* Mercier & Fr. *l'*Epicier *E. in pleuritide exquiſita phlebotomia catharſi tutior* ib. 1610.

Mich. Toutain & Jac. Perreau *Non E. in melancholia θειον τι* ib. 1612.

Guil. Lescaillon & Gen. Cornutii *E. impura corpora quo magis nutries eo magis lædes* 1612.

§. CCCCXXII. Varii ad a. 1613.

Angeli Victorii *hiſtoria palpitationis cordis & ruptarum coſtarum* Philippi Nerii Romæ 1613. Anevryſma pectoris, quod bonus ſenex ad 80 ætatis annum toleravit.

Ej. *medicæ hiſtoriæ poſthumæ editæ a* Vincentio Mannuccio Rom. 1640. fol. parv. Tr.

Antonii Baldesii *quæſtio de gangrænæ & ſphaceli curatione ex colloquiis diverſis cum* Juliano *& Placentinis doctoribus cum Ej.* Juliani *limitationibus & applicationibus, ex recognitione* J. Castellani Florent. 1613. 8. Falc.

Arrais *medicamentorum inſcriptio* Salamanticæ 1613. inter libros F. Bernardi Cod. Brit. 1663.

Antonii Politii Calata Hieronenſis, medicus Panormitanus, *de quinta eſſentia ſolutiva atque brevi epilogo componendorum medicamentorum, cum aliquibus philoſophiæ & medicinæ problematibus* Panorm. 1613. 4. Mongit.

Ej. *de febribus peſtilentialibus peſtis a me nominatis cum bubonibus carbunculis & aliis pravis ſymptomatibus graſſantibus Panormi a.* 1624. *conſultatio* Panormi. 1625. 4. Mongit.

Ej.

EJ. *l. de auctione totius ſubſtantiæ* citatur a J. B. CORTESIO, & caput de Manna in EJUSD. *miſcellaneis* integrum repetitur.

CHRISTOPHORI NUNNEZ *de coctione & putredine* Madrit. 1613. 4.

RODOLPHI MAGISTRI *doctrina* HIPPOCRATIS *aphoriſmi nova interpretatione exornata. Leges medicæ, Arcanum judicium &c.* 1613. 12. L.

EJ. *le préſervatif des fievres malignes de ce tems, ſeconde édition* Paris 1619. 12. BUR.

ANTONII CONSTANTIN *opus medicæ prognoſeos, in quo omnium ſymptomatum cauſa & eventus exponuntur ex* GALENO, HOLLERIO, DURETO, JACOTIO Lion 1613. 8. L.

LEONHARD LESSIUS (LEYS) S. J. *Hygiaſticon ſ. de tuenda valetudine tam animi quam corporis.* Acc. L. CORNARII l. &c. Antwerp. 1613. 8. FOPPENS 1614. 8. *. Mediolan 1615. 12. TREW. 1623. 8. L. Molzheim 1673. 12. L. Gallice vertente SEBAST. HARDY Pariſ. 1646. 8. FALC. & notas addente *de la* BONNODIERE Pariſ. 1701. 12. FALC. 1772. 16. RAST. Germanice Francof. 1623. 12. TR. Anglice Lond. 1742. 8. Opus viri non inficeti, non quidem medici. Patres in eremo ſolo pane vixiſſe, ejuſque unciis in dies duodenis, & cum ea tenui diæta ad ſummum ſenium perveniſſe. Nihil panatella melius eſſe.

Tractatus novi varii. DAVID ULTRALÆI *tr. an puerperæ liceat exhibere moſchum.* 2 CORNELII HERLS *examen ejus tractatus.* 3. PHIL. LANSBERGII *diſputatio epiſtolaris cum Middelburgenſibus de moſcho.* 4. CORN. HERLS *reſponſio ad apologiam* JAC. LANSBERGII *pro ſuo parente &* ULTRALÆO. 5. HIER. SMALLEGANGE *examen quæſtionis an puerperæ moſchus exhiberi poſſit.* 6. *Medicorum Middelburgenſium epiſtola apologetica. Middelburg* 1613. 8. BUR.

JACOBI LANSBERGII etiam *diſſ. ſcholaſtica de moſcho adverſus medicos Middelburgenſes &* HIERON. SMALLEGANGI ſeorſim exſtat. 8.

Non ſeparo CORNELII LIENI *adverſus* D. P. LANSPERG *amica concertatio epiſtolica* Zirikſee 1614. 8. an forte *Herls.*

Et PETRI LANSBERGII *refutatio epiſtolæ apologeticæ.* Titulus parum integer.

HENR. GUTBERLETH *phyſicæ compendioſa inſtitutio* prodiit l. III. Herborn 1613. 4. TR. & *pathologia ſ. doctrina de humanis affectibus phyſice & ethice tractata* ib. 1615. 8. TR.

J. CASELIUS obiit a. 1613. EJ. *epiſtola de medica arte, præſtantibus viris &c.* Wolfenbüttel. 1716. 8. *. cura BURCKH.

J. MEURSII *Ill. Acad. Lugdun. Batav. virorum icones & elogia* Leid. 1613. & 1614. 4.

EJ.

Ej. *Elogia & vitæ profeſſorum Lugdunenſium* ib. 1617. 4.

Ej. *Athenæ Batavicæ, ſ. de urbe Leidenſi viriſque claris* &c. Leid. 1625. 4. 1633. 4.

Ej. *Roma luxurians ſ. de luxu Romanorum* B. B. in *Theſ. Ant. Rom.*

Fundatoris, profeſſorum celeberrimorum Academiæ Leidenſis icones Leid. 1723. fol. Ita lego. Num Meursii ſint, addubito.

Hieronymi Perlini *prælectiones urbanæ ſuper variis locis prorrheticorum* Hippocratis Hanau 1613. 4. Tr.

Ej. *hiſtoriæ medicæ ſ. inſtructiones medicæ phyſiologicæ, pathologicæ & therapeuticæ. Adject. methodus compendiaria ſcribendi hujuſmodi hiſtorias. Acc. de alexiteriis & alexipharmacis commentariolus; de morte cauſa abortus medica diſputatio, Reſcriptum de ea re amicorum* Hanau 1613. 4. Tr.

Ej. *declamationes adverſus morborum contagionem hujuſque auctores & fautores, imo ſeculum impactæ* Hanau 1613. 4. *. Ante nuperos contagium negat.

Bartholomæi Schönborn *dialogus de peſte opera & ſtudio* Bartholomæi Kiswetter Witteb. 1613. 8. Tr.

Henr. Nollii *ſyſtema medicinæ hermeticæ generale, in quo medicinæ verum fundamentum, ſanitatis conſervatio, morborum cognitio & curatio methodo dilucidiſſima explicantur* Francof. 1613. 8. Riv. Tr.

Ej. *ſtudii medici remora* Francof. 1619. 8. Tr. *in qua de medicina hermetica brevi emittenda lector judicare poteſt & errores multorum medicorum dilucide deteguntur.* Alia alchemiſtica.

Francisci le Sage *Panægyricus* Paris 1613. 4.

Aug. Etzler *tractatus fundamentum medicinæ externum explanans* Hall. 1613. 8. Trew.

Ej. *iſagoge phyſico magica medica* Argent. 1631. 8. Tr.

Claudii Charles *de lue venerea* M. S. eſt in B. R. Par. Astruc.

§. CCCCLXXIII. Alii.

Wolfg. Geuss *methodus exanthematicos curandi morbos* Francof. 1613. 8. Pl. Germanice.

J. Matthæi *lib. de rerum inventoribus* Amberg 1613. 8. Falc.

J. Rhenani *antidotarium peſtilentiale, oder Diſcours von der grauſamen Seuche der Peſtilenz* Francof. 1613. 4. Thomas.

Ej. *urinocriterium chymiatricum* ib. 1614. 8. Hansen.

Abrah. Hofman *utilis nocturnorum ſomniorum conſideratio, d. i. Bericht von den nächtlichen Träumen der Menſchen* Leipz. 1643. 4. Tr.

Der Stadt Francfurt an der Oder Peſtordnung 1613.

J. CODERICIUS *kurzer Bericht von den Fiebern, wie auch von dem peſtilenziſchen Fieber* Eisleb. 1613. 4. TR.

MICH. DUSSEAU *enchiridion des miropoles traduit du latin & commenté* Lion 1613. 8. ON.

TARDUCCIO SALVI *il miniſtro del medico* Rom. 1613. Bologn. 1688. 4. *. De venæ ſectione, hirudinibus, veſicatoriis, cauteriis, frictionibus.

MICH. ANGELO ANGELICO *antidotario di* CLAUDIO GALENO, *nel quale ſi contengono i duo libri de antidoti, quello della teriaca a Pamfiliano* &c. Vicenza 1613. 4. MAZUCH.

FLORIAN CANALI *ſecreti univerſali racolti ed experimentati — rimedi per tutte l'infirmita de corpi humani . . . de cavalli, bovi e cani* Venet. 1613. 8. BUR. 1645. 8. d'ETR. 1677. 8.

ETIENNE THEVET chirurgien à Poitiers *advis ſur la préſervation & curation de la peſte* Poitiers 1613. 12. *. Non valde credit vividum in peſte contagium eſſe, cum adeo multi chirurgi aliique cum ægrotis converſentur, neque quidquam mali ſentiant. Id dat, veram peſtem poſſe tamen contagium habere, quod per contactum & exhalationem ægrorum inficiat, non ita tamen, ut in aere libro. Peſtis tempore multis ægris bubones, cum febre & abſque peſte, erupiſſe.

PIERRE *de* MOUILLET *la vie* Paris 1613. 8. FALC. ſi huc facit.

MARTINI PANSÆ *Bericht von Zipperlein ob es ein unheilbare Krankheit ſey* Leipz. 1613. 8. 1617. 8. TR.

EJ. *conſilium peripneumoniæ, oder ein getreuer Rath in der beſchwerlichen Berg u. Lungenſucht* Annaberg alii Leipz. 1614. 4. BOEHM Freyburg 1681. 4. RIV.

EJ. *conſilium antipeſtiferum, d. i. ein getreuer Raht in gefährlichen u. giftigen Sterbensläuften* Leipz. 1614. 4. II. Theil. ib. III. ib. eodem anno.

EJ. *de proroganda vita l. aureus* P. I. II. Lipſ. 1651. 8. P. III. 1616. 8. RIV. 1620. 8. Germanice *Kleinod menſchlicher Geſundheit* Leipz. 1626. 4. 1628. 4.

EJ. *conſilium phlebotomicum ſamt 50 Fragen vom Blut u. Blutlaſſen* ib. 1615. 8.

EJ. *conſilium antinephriticum* ib. 1615. 8.

EJ. *conſilium evacuatorium* ib. 1615.

EJ. *von der Colic oder Darmgrimmen* Leipz 1616. 8. LEHM.

EJ. *defenſio einer Schrift von der Gicht wieder* GREGORII MARTINII *diſcurſum philoſophico medicum* 1617. 8.

EJ.

Ej. *künſtlicher u. heilſamer Extract der Arzneykunſt* Leipz. 1618. 8.

Ej. *Baderordnung* ib. 1618. 8.

Ej. *Bericht von der Schwindſucht* ib. 1618. 8.

Ej. *Bericht von den giftigen Fiebern welche malignæ genannt werden* ib. 1618. 8. Trew.

Ej. *Tractat von viererley Antidotis, theriaca Andromachi; Mithridat; güldenen Ey; einer Eſſentia, conſerven* Hall. 1619. 4.

Ej. *pharmacopæa publica & privata, d. i. Stadt, Haus u. Hofapothek* Leipz. 1623. 4. *anderes Buch* 1621. 4. *dritter u. vierter Theil* 1622. 4.

Ej. *conſilium antipodagricum* Leipz. 1663. 8.

Ej. *ſecundum ſpeciale* ib. 1625. 8. Tr.

Ej. *tertium ſpecialiſſimum* ib. 1623. 8. Tr.

Ej. *appendix conſilii antipodagrici ſpecialis* ib. 1625. 8. Tr.

Ej. *Bericht von der melancholia hypochondriaca* . . . . 8.

Het light der apothekers Roterdam 1613. 8. Heins.

§. CCCCLXXIV. Disputationes.

Gerh. Zvihlius *de quibuſdam puerorum affectibus* Baſil. 1613. 4. Riv. & in Genathi dec. I.

Conr. Froelich *theriaca Andromachi reſoluta diſp.* I. ib. 1613. 4. Riv.

J. Knobloch *de læſa viſione, ſ. viſus imbecillitate* ib. 1613. 4. Riv.

J. Conradi *de apoplexia* ib. 1613. 4. *.

Erasmus Posthius *de podagra* ib. 1613. 4. Riv.

J. Curtius *de cauſo exquiſito* ib. 1613. 4. Riv.

J. Gellii *συζητησις medica de internis oculorum affectibus* ib. 1613. 4. *.

J. Christoph Eisenmenger *de epilepſia* ib. 1613. 4. Riv.

Christoph Culigius *de epilepſia* ib. 1613. 4.

J. Andr. Rumpelt *de cordis palpitatione* ib. 1613. 4. *.

Wolfgang Waldung *medicina ſe ipſam diſcrucians ſuamque calamitatem deplorans, dedicata* Fel. Przylubsky *Lithuano* Altdorf. 1613. 4. Will.

David Schobinger *de comatibus ſomnolento ac vigili* Baſil. 1613. 4. *.

Otto Boetticher *de cauſis & differentiis dierum decretoriorum* ib. 1613. 4.

J. Wolf *de medicina & medico in genere* Helmſtatt 1613. 4. Boehm.

Ej. *quæſtiones medicæ miſcellaneæ* ib. 1613. 4. *.

Ej. *de ſcorbuto* Helmſt. 1618 4. He. 1634. 4. Buttn.

Ej. *exercitationes ſemeioticæ* ib. 1620. 4. L.

Ej. *de morbo hypochondriaco ejuſque curatione* ib. 1621. 4. *. & alia 1622. 4. *.

Ej. *de epilepſia* ib. 1621. 4. *.

Ej. *de aſthmate* ib. 1622. 4. *.

Ej. *de quartanæ intermittentis natura, dignotione & curatione* ib. 1624. 4. Riv.

Ej. *de ſuffocatione ſ. catarrho* ib. 1625. 4. *.

Ej. *epiſtola de aqua vitæ juniperina cum* Horstianis in IV. P.

Ej. *de pleuritide* Helmſt. 1634. 4. & pulmonem & pleuram mali ſedem eſſe.

Ej. *de febre maligna* ib. 1634. 4.

J. Keilius *de lue venerea qua natura qua cura* Marburg. 1613. 4. Riv.

Matth. Engelhard *Laurus medica Monſpelienſis* Monſpel. 1613.

Petr. Collier & Mich. Francier *E. morbi periodici vere frequentiores* Pariſ. 1613.

Robert *le* Secq & Ægid. *le* Blanc *E. cor eſt ſubjectum febris* ib. 1613.

Sim. *le* Tellier & Ant. Bimbault *E. peſtilenti febri purgatio* Par. 1613.

Richard Marces & Guil. *de* Vailly *E. hydropi ſectio* Pariſ. 1613.

Sim. Bazin & Claud. Gervais, *E. omni tempore medicandum* ib. 1613.

Fr. L'Epicier & Mich. Francier *E. puerperæ pleuriticæ ſectio baſilicæ* ib. 1613.

Mich. Toutain & Nic. Rousseau *E. invitæ in morbis acutis lacrymæ θανατώδεις* ib. 1613.

Guil. Gerbault & Fr. Gerbault *E. cordis palmo phlebotomia* ib. 1613.

Guil. Lescaillon & J. Tournier *E. variolis & morbillis utraque evacuatio* ib. 1613.

Petr. Collier & Gabr. Hardouin *E. omni melancholiæ cardiaca* ib. 1613.

Rob. *le* Secq & Cl. Gervais *E. phœnigmus arthritidi* ib. 1613.

Sim. *le* Tellier & J. Maunoir *E. arthritidi venæ ſectio purgationi præferenda* ib. 1613.

§. CCCCLXXV.

§. CCCCLXXV. J. B. Cortesius.

J. Baptista Cortesius Bononienſis, chirurgus, inde medicus & profeſſor medicinæ primarius Meſſanenſis. Ej. *conſultatio & curatio pro* Ferdinando Matuti *ſteatoma exulceratum a dextra femoris externa origine marſupii in modum patiente* Meſſan. 1614. fol.

Ej. *miſcellaneorum medicinalium decades duæ* Meſſan. 1625. fol. *. Miſti argumenti opus. Ad practicam artis medicæ partem faciunt decades poſteriores ſex. Quinta de rebus non naturalibus, aere, alimentis, quæ auctor per ſingula perque ſpecies animalium & plantarum conſiderat, quatenus ſalubris eorum eſt uſus aut inſalubris: ita quidem ut Siciliam ſuam peculiariter ſub oculis habeat, tamen ut eadem fere cuique etiam cibo tribuat, quæ veteres tribuerunt. Neque tamen nullas proprias adnotationes interſpargit. Ita dum de aquis agit medicatis, Spadanas ait Alexandri Parmenſium principis hydropem ſuſtuliſſe. De angina ſtrangulante nuper Meſſinam vaſtante, quæ ſit ipſa peſte peſtilentior.

Decas VI. de pulſibus & urinis ad veterum ſaporem.

Decas VII. de putredine & febre, perinde ad ſcholarum guſtum. De evacuationibus; de arteriotome & variis ſanguinis mittendi modis: de purgatione; de diebus criticis; de febribus peculiariter malignis, de curatione, in quam medicamenta abſorbentia recipit.

In L. VIII. de febribus reliquis pergit. Quæ cauſa ſit, quæ faciat; ut certas periodos obſervent: tempus nempe ad colligendam materiem morboſam poſt partialem coctionem neceſſarium. Purgantia medicamenta per ſingula. Antimonii uſum improbat. Purgantia compoſita numeroſa. Antidota. Theriaca. Lapis bezoar utriuſque orbis & *contra herba*, potiſſimum ex Josua Ferro: hæc autem medicamenta habet pro alexipharmacis.

Dec. IX. Epiſtolæ. Prima de febre peſtilente. De diapedeſi. Deſcriptio peſtilentis anginæ; fauces inflammabantur, in inflammatos pituita ſubito deſcendebat, ut ſuffocaret; ſed etiam alba materies in ſuperficie adparebat, quæ in gangrænam abibat, ſive eam auferres, ſive relinqueres. Curatio fere videtur infelix fuiſſe. Cauteria & ſincipiti admota vehementer laudat, & in univerſum. Non adparere, quare oſſa cranii epilepſiæ opitulentur.

Decas X. iterum eſt epiſtolarum. Febris ſemitertiana puerperæ funeſta, vena ſecta, admotis cucurbitulis, ob lochiorum ſuppreſſionem. De ea retentione, an neceſſario & perpetuo ſynochum producat. Sedem febrium periodicarum puerperalium eſſe in ipſo utero. Ut numerum dierum in morbis puerperalibus ducere oporteat. Non debere purgari puerperam, quoties in ipſo utero mali ſedes eſt. Non debere in morbis puerperalibus ſuperiores venas incidi. Omnino poſſe feminæ gravidæ ſanguinem detrahi. Non debere abortum procurari.

Appendix medicamentorum ad febres malignas.

Ej. *pharmacopœa ſ. antidotarium Meſſanenſe* Meſſan. 1629. fol. Tr. Falc.

Ej. *de hydrocephalo puerorum* cum l. *de vulneribus capitis* Meſſan. 1632. 4. *. Non probat H. Fabricii inciſionem, poſt quam Cl. vir cannulam in vulnere relinquerat. Materiam vult extrahi per viam inſenſilem.

In *inſtitutione in univerſam chirurgiam* ib. 1633. 4. *. uti in compendiis chirurgicis fere ubique ad medicinam faciunt tumores aliqui morbique externi.

Ej. *practicæ medicinæ partes tres* Meſſan. 1635. fol. Tr.

§. CCCCLXXVI. Varii ad a. 1614.

Philotheus Elianus, aut melius Rabbi Elias *de* Montalto, Mariæ Mediceæ medicus. Ej. eſt *Archipathologia* Pariſ. 1614. 4. Tr. Magica medicamenta in curanda Conchina adhibuiſſe legas (*Vie de* M. *de* Med. II. 401.).

Ej. *de internis capitis affectibus* Pariſ. 1614. 4. Astr.

Lælius Peregrinus *de noſcendis & emendandis animi affectibus* Argent. 1614. 8. B. Bodl.

J. Contarenus *de purgandis enixis & recto bezoardicorum uſu* Venet. 1614.

Fabii Ulmi *de mellis quantitate pro theriaca mitridatioque componendis* Venet. 1614. 4. Tr.

Angeli Busti *de mellis conveniente quantitate ad theriacam componendam diſputatio* ib. 1614. 4. Mazuchel.

J. Dominicus Sala profeſſor Patavinus ab a. 1613, obiit a. 1643.

Ej. *ars medica, in qua methodus & præcepta omnia medicinæ & curatricis & conſervatricis explicantur* Patav. 1614. 4. 1620. 4. *. lego etiam Venet. 1620. 4 Patav. 1641. 4. L. 1659. 4. L. Scholaſticæ quæſtiones & ratiocinationes, & generales ſpeculationes.

Ej. *de alimentis & eorum recta adminiſtratione l.* Patav. 1628. 4. *. Non diſplicet viri judicium, vulgaribus præjudiciis ſubinde contrarium, ut piſcium præ carnibus laudata facilitas: improbatæ inutiles aquæ de caponibus ſtillantes: moderatio eorum, quæ Sanctorius de ſevera ſtatica victus ratione nimium laudaverat. Veteribus utique addictus, ſæpe cum iis ſentit, quando diſſenſiſſe præſtitiſſet. Cenſus cæterum eſt alimentorum, quorum vulgaris uſus eſt, ut bona a malis diſtinguantur. Subjungit ex veterum ſchola, quæ cuique viſceri conferre putat. Denique leges temporum, ponderis, numeri in cibis capiendis obſervandi.

Ej. *de natura medicinæ libellus, in quo prolegomena* tractantur.

Ej. *conſilium de viſu inminuto* in Act. Hafn. V. obſ. 19.

Christophori Perez *de* Herrera *compendium totius medicinæ in tres libros diviſum ex vett. & recentiorum monumentis elaboratum* Madrid. 1614. 4. L.

Ej. *brevis & compendioſus tractatus de ſcientia, cauſis, notis, præſagio, curatione faucium & gutturum anginoſorum ulcerum, morbi ſuffocantis, cum quibuſdam concluſionibus circa exactam cognitionem & medicationem hujus periculoſiſſimi affectus* Madrit. 1615. C. de V. Hiſpanice etiam prodiit.

Josephus Pandolfinus *de monte Martiano.*

Ej. *tractatus de ventoſitate ſpinæ morbo graviſſimo, de quo nihil fere Græci & Latini & Arabes pauciſſimi ſcripſerunt* Firmi 1614. *propriis & alienis adnotationibus illuſtratus ad hodierna medicinæ principia accommodatus a* Georgio Abrahamo Merclin Noriberg 1614. 12. *. Multus in theoriis moliendis, ut a flatu maligno morbum derivet, parcus obſervator. Merclinus non indoctas adnotationes & ſuas addidit.

Nicolas Dacier *ſynopſis methodica pharmacorum omnium, quæ in communi ſunt practicantium uſu* Pariſ. 1611. 8. Falc. 1614. L.

Codex medicamentarius Pariſinus Pariſ. 1614. Hazon.

Joachim Burser Annabergenſis Prof. Soranus, inſignis botanicus. Ej. *theoremata miſcellanea philoſophico medica* prodierunt Baſil. 1614. 4.

Ej. *paradoxum de venenis* ib. 1615. 4. ipſo citante, & Lipſ. 1615. 4.

Ej. *de phlegmone renum & veſicæ* ib. 1615. 4. *.

Ej. *de febre epidemica petechiali probe adgnoſcenda & curanda commentatio locupletata variis animadverſionibus in opiniones hucuſque receptas circa pathologiam tam generalem quam ſpecialem* Lipſ. 1621. 8. *. Nimis ſibi in generalibus ratiocinationibus utique placuit. Deſcriptio brevis, nulla cum propria adnotatione, ut ſuſpiceris, non ſatis recte dici, ad quartam diem ægros gravius habuiſſe. Malum a pravis humoribus deducit, ad putredinem diſpoſitis; ex ea theoria ſingula ſymptomata interpretatur. Urinas abſque malo crudas fuiſſe vidit. Spem ponit in excitato ſudore, ut tamen altero die venam incidat, etiam iterato, aut ſcarifet. Alvum leniter, ſi liceret, vellet ducere.

Ej. *Epiſtolaris concertatio ſuper variis theoricis & practicis quæſtionibus circa febrem malignam ſ. petechialem agitata inter* J. Stephanum Strobelberger & J. Burserum. Acc. *diſceptatio de venenorum natura & qualitatibus inter* Burserum & Valentinum Hertel *Annabergenſem* Lipſ. 1625. 8. *. In priorem Burseri librum Strobelbergerus nonnulla notaverat. Reſpondet Burserus, terram laudabat ſigillatam. Iterum repoſuit ille, reſpondet iterato Burserus. Nihil valde ex hac lite rei ipſi lucis adfulſit.

Deinde cum Burserus vim venenatam in qualitatibus manifeſtis veneni habitare ſcripſiſſet, Hertelius aliqua objecit, & Burserus hic ſe tuetur.

Laurentius Eichstad Pomeranus ex oppido Altſtettin, medicus Gedanenſis.

Ej.

Ej. *de theriaca & mithridatio diſſ.* Altſtettin 1624. 4. L.

Ej. *conſilium antidyſenterium* ib. 1623. 8. Tr.

Ej. *de confectione Alchermes in Pomerania parari cepta diſſ. & exercitatio medica* ib. 1634. 4. Tr. 1635. 8. L.

Ej. *de diebus criticis libellus* Stettin 1639. 4. L.

Ej. *oratio* in Gedanenſi gymnaſio habita *de cauſis & utilitate conjungendi ſtudii medici cum mathematico* Gedan. 1647. 4. Prætor..

Ej. *de natura aquæ fontanæ & febre maligna* Luneburg 1648 12. Prætor.

Ej. *an camphora* Hippocrati, Aristoteli, Theophrasto, Dioscoridi, Plinio, Galeno, Paulo *aliiſque priſcis philoſophis fuerit incognita, & quid de ejus ortu, natura, qualitate, facultatibus, & uſu recentiores medici prodiderint* Gedan. 1650. 4. Heff.

Ej. *diſp. de peſte* ib. 1657. 4. Prætor.

Arnoldi Freytag *medicina animæ* Bur. 1614. 8. Tr.

Ej. *de eſculentorum potulentorumque facultatibus* paſſim cum Pisanello prodiit Genev. 1620. 16.

Ej. *aurora medicorum Galenico chymica* Francof. 1630. 4. Tr.

Car. Stengel *hiſtoria peſtis* Aug. Vind. 1614. 4. Falc.

Phil Sechtlen *Lapis lydius inediarum prodigioſarum* Paderborn 1614. 12. Falc. Tr.

Henr. Paschasius *de phthiſi* diſp. Baſil. 1614. 4. Moller.

Ej. *antilogia contra loquacitatem* J. Assueri, *quam evomuit contra medicinas e ſulfure, antimonio, vitriolo, ſale & mercurio* Magdeburg 1614. 8. L.

Ej. *enchiridion de peſtilentia* Hafniæ 1629. 8. Moller.

Ej. *purgatorium medicum continens medicamentorum purgantium præparationes officinales & ſpagiricas, uſum & doſin* ib. 1631. 8. Moeller.

Jac. Burckhard *de vita & obitu* F. Plateri Baſil. 1614. 4. *.

§. CCCCLXXVII. Alii.

Giov. Vitriario *due centurie de ſecreti medicinali e naturali* Viterbo 1614. 8. Bur.

Ottavio Campolongo *conſiderazioni intorno alla theriaca* Venez. 1614. 8. Bur.

Asdrubal Monstravero *riſpoſta alla conſiderazioni d'*Ottavio Campolongo *intorno alla compoſizione della theriaca* 1614. 4. Falc.

Geron.

GERON. SORIANO *libro de experimentos medicos* Barcelona 1614. 4. FALC.

FRANCESCO AGOSTINO *catalogo di tutti li ſcrittori Piemonteſi e d'altri ſtati di Savoja* Turin 1614. 4. CARR.

MARTIN FORSTER, *Beſchreibung des Tartarkrankheit* H . . . . 1614. 8. HEISTER.

WILH. PITHOPOEI *Vincetoxicum, wie man ſich wieder die heftige Krankheit der Peſtilenz oder Infection auch wieder alles Gift u. Vergeben præſerviren u. curiren könne, ſamt einem antidotario* Kempten 1614. 8. MENZ.

J. GIFTHEILERS *Lob der Aerzte u. Arzneyen aus H. Schrift genommen* Nürnberg 1614. 8. TR.

Der Stadt Lemberg Apothekerordnung Ligniz 1614. 4. TR.

Der Stadt Speyer Apothekerordnung ib. 1614. 4. TR.

Cheap and good husbandry for the ordering of beaſts fowls and the cure of their diſeaſes London 1614. 4. BODL.

§. CCCCLXXVIII. DISPUTATIONES.

GEORG LOTHUS Prof. Regiom. *de venæ ſectione* Regiom. 1614. 4.

EJ. *bedenken bey jezt gefährlichen Peſtzeiten* Königsberg 1624. 4. GUNZ. TR.

EJ. *de erratis in cibo & potu vitandis* Regiom. 1615. 6. HE.

EJ. *de methodo medendi univerſali cum indicatione* ib. 1623. 4. HE.

EJ. *de urinis* ib. 1623. 4.

EJ. *de morbo literatorum qui vulgo adfectus hypochondriacus indigitatur* 1631. 4. HE.

EJ. *de cholera* ib. 1649. 4. HE.

EJ. *de contagio* ib. 1656. 4. ID.

GUILIELM. MANNER *de tribus hydropis ſpeciebus* Baſil. 1614. 4. RIV. B. THOM.

J. KEUCHENIUS *de tertiana* ib. 1614. 4. RIV.

J. GRYN *de apoplexia* Baſil. 1614. 4. TR.

PAULI CRAMER *de colico dolore & ejus ſymptomate Pareſi, quæ vulgo contractura dicitur* ib. 1614. B. THOM.

FRID. OTTER *de epilepſia* ib. 1614. 4. PL.

J. Henr. Kirchberger. *de dyſenteria* Baſil. 1614. 4. *.

Georg Manlius *de ſuppreſſione menſium* ib. 1614. 4. Riv.

Joach. Colbius *de phthiſi* ib. 1614. 4. Riv.

Tobias Bohemus *de angina* ib. 1614. 4. Tr.

Petri Jaenich *de paſſione hyſterica* ib. 1614. 4. He.

Zachar. Neucranz *de pleuritide* Baſil. 1614. 4. Riv.

J. Lamand *de natura amoris & amantium amentium cura* ib. 1614. 4. Riv.

Jac. Albinus *Præcidanea de ſcorbuto* ib. 1614. 4. Riv.

Georg Aberlin *de podagra* ib. 1614. 4. Riv.

Sigism. Rulich *de colico dolore* ib. 1614. 4. Riv.

Lazarus Reschvlite *de febre hectica* ib. 1614. 4. Riv.

Franc. Kest *de morbis meſenterii* Lipſ. 1614. 4. Tr.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1618. 4. Tr.

Ej. *de vertigine* ib. 1621. 4. Pl.

Ej. *de cardialgia* ib. 1623. 4. L.

Ej. *de menſtruæ purgationis defectu* ib. 1626. 4. L.

Ej. *de catarrho* ib. 1628. 4. Pl.

Ej. *de fluxu hepatico* ib. 1629. 4. Pl.

Ej. *de febre hectica* ib. 1635. 4. He.

Ej. *de ictero ſ. morbo nigro* ib. 1638. 4. He.

Ej. *de exulceratione renum* ib. 1639. 4. *.

Mauritii Schroeter *de fluxu hæmorrhoidum præter naturam* ib. 1614. 4. He.

J. Christoph Kaiser *de hydrope* Jen. 1614. 4. Riv.

Chr. Gluksradt *de angina exquiſitiſſima* Marburg 1614. 4. Moller.

Georg Richter *oratio in obitum* Ern. Soneri Norib. 1614. 4.

Tob. Joh. Curtii *de remediorum benignorum abuſu* Hall. 1614. Vater.

Ricg. Marces & Ægid. *le* Blanc *E. pleuritides ut hyeme frequentiores, ita periculoſiores* Pariſ. 1614.

Jac. Perrault & J. Merlet *Non E. abortit ſecta vena utero gerens* ib. 1614.

Sim. Bazin & Guil. *le* Vailly *E. in pleuritide certa ex pulſu prognoſis* ib. 1614.

Nic.

Nic. Pietre & Mich. Francier *E. diarrhœa hydropi* Pariſ. 1614.

Jac. Cousinot & Mich. *de la* Vigne *E. tuſſi teſtium tumor ſalutaris* Pariſ. 1614.

Nic. Pietre & Fr. Guenault *E. piſces ſaxatiles euchymi* ib. 1614.

Jac. Cousinot & Guil. *de la* Claye *E. plenior diæta ſecurior* ib. 1614.

Petr. Piiart & Gabr. Hardouin *E. febri ſudor alvi fluxu tutior* ib. 1614.

Nic. Jabot & J. Tournier *E. febribus ante ſeptimum icterus, malum* ib. 1614.

Georg Cornuty & J. Maunoir *E. in lue venerea quævis vacuatio* ib. 1614.

J. Tournier & Mich. Seguyn *E. laboris & otii æqualitas ſanitatis cuſtos* ib. 1614.

Lego Michaellis *de la* Vigne *elogium* a Carolo *de* Claves ſcriptum Paris 1614. 8. niſi titulus errat.

§. CCCCLXXIX. Varii ad a. 1615.

Theodorus Colladon Biturix.

Ej. *ſunt adverſaria, ſ. commentarii medicinales critici, dialytici, epanorthotici, exegematici & didactici, ubi multiplices neotericorum errores refelluntur, ac priſtina antiquorum doctrina repurgata ſuo nitori reſtituitur* Genev. (ap. Stör.) 1615. 8. *. Invidioſus vir: ſcopus ei eſt meris in refutationibus verſari. In T. I. poſt phyſiologiam primum quærit de malis conſiliis, quæ alii medici contra ſua, & cum ægrotorum detrimento dederunt. Multis aloen defendit, oſtendiſſe ſe falſum eſſe cadaver fetus duodecim annis in utero materno fuiſſe: quod pro fetu habitum ſit, id molam fuiſſe. Deinde in L II. animadvertit in T. Moufeti *Noſomantiam*. Tomus alter totus eſt paradoxus. Primum in Hollerium. Contra eum arteriotomen tuetur, acriter cæterum virum impugnat, ſed auctoritatibus potius quam experimentis. Inde, ſed multo brevius, tranſit ad alios, Heurnium, Fernelium, Guintherium, fere ut ad materiam medicam reſpiciat. Et pueros medicinam ferre, & feminas prægnantes.

Curtius Marinellus medicus Venetus.

Ej. *de morbis nobilioris animæ facultatis* l. III. Acc. *l. patefaciens* Galenum *& omnes alios, qui de his morbis prodiderunt* Venet. 1615. 4. * denique controverſiæ nonnullæ & reprehenſio inconſtantiæ Galeni. Neque ingenium viro defuit, neque rara alioquin eo ævo in ſentiendo libertas, tantum quod pondera cauſæ ſuæ in Aristotele quæſiverit, non in natura. Morbos L. I. recenſet, qui directe animam & ſenſus percellunt, docte etſi non practice. In L. III. de morbis ſenſuum agit, inter eos de cataracta.

Ej. *pharmacopœa ſ. de vera pharmaca conficiendi & præparandi methodo* L. II. Venet. 1617. 4. Tr. Hanau 1617. 8. Tr. Houss.

Bartholomæi Paschetti Veronenſis, ſed qui Genuæ medicinam fecit, *de deſtillatione catarrho vulgo dicta* L. III. Venet. 1615. 4. *. Non imperitus clinicus, neque inutilis ſcriptor, plurima ipſe vidit cominus, & ad propriam experientiam conſignavit, etſi utique ad ſeculi morem ſæpe in vaga ratiocinia dilapſus eſt. Catarrhi varii: calidus, in quo acris eſt materies, quæ nares, fauces, linguam erodat, & ægrotum enecet. Ob AuſtrosGenuæ frequentes catarrhos dominari. Catarrhos facit internos, externos, ex utroque conjunctos. Catarrhus præfocans. Vias catarrhi habet quas veteres, & contra Botallum non in ventriculo, ſed in cerebro catarrhos generari evincit. Funeſtorum ex animi mœrore natorum morborum exempla. Poſt abuſum potus frigidi mors ex catarrho. Pleuritis, quæ a. 1557. Genuæ graſſata eſt. Catarrhus frigidus. L. II. de præfocatione a catarrho. Dyſenteria anni 1609. maligna & contagioſa. Genuæ multi tabidi & hæmoptoici a tenuitate aeris. A magna ſiccitate morbi epidemici & funeſti. Laudat lignum ſaſſafras & potum calidum. Res non naturales. Febris tabida cum tuſſi, fonticulo ſuperata. Utilitas decocti lignorum ad præſervationem, utiliter etiam adhibita maſticatoria, & cauteria etiam capiti admota & ſtillicidia. Caput lixivio lavare bonum. L. III. Curatio. Curati catarrhi exempla. In principio alvus ducenda. non ſemper ſanguis mittendus, nocere ſi vires fractæ fuerint. Coctio. Caſſiæ laudes. Ut frigidus, ut calidus catarrhus, ut ſputum cruentum ab auctore ſanatum fuerit.

Ildefonsus Minesius *de gutturis ulceribus anginoſis* Hiſpali 1615. 4.

Georgii Henriquez *L. de cibo & potu* Madrit. 1615. 8. C. de V.

Petrus Poterius (*de la* Poterie) Andegavenſis, medicus R. Galliarum: chemicus, in Italia medicinam fecit, ibi a perfido amico occiſus (Sancassani).

Ej. *inſignes curationes & ſingulares obſervationes* centum Venet. 1615. 8. Bonon. 1622. 8. recuſæ Colon 1623. 12. 1624. 12. in qua editione acceſſit H. C. Agrippæ *contra peſtem antidoton haud vulgare, itemque conſilium contra diarrhœam Cl. cujuſdam olim Electoris Colonienſis & principis Juliacenſis &c. medici.* porro 1625. 12. *. cum ſecunda centuria. Poterio cauſa ſcribendi fuit, ut medicamenta ſua arcana laudaret, quibus graviſſimos quoſque morbos curaverit: & graves utique, ſi ulla fides, ſanavit, abſque venæ ſectione, aut vulgaris medicinæ præſidiis. Intercurrunt etiam morbi raritate ſua memorabiles, ut ulcus cancroſum cauſtico apertum, vermes teretes perexigui & dolorifici. Vermis ſummum dolorem inferens, nigro aculeo armatus, in tumore genu, felici eventu. Centuria II. Bonon. 1622. 8. Colon 1625. 12. *. cum priori. Ejuſdem ſaporis. Loquela a lapſu amiſſa, reſtituta. Cæcitas, cujus cauſam ſuffuſionem vocat, ſuperata. Ulcus capitis cum cranio denudato in vetula, clauſum. Gibboſitas in ſene cum dolore conjuncta. Sanguinis per univerſi corporis poros erumpentis exem-

exemplum. Denique epilepſia, cancer, paralyſis, phthiſis ſuperatæ. Ab aqua chryſulca pota dyſenteria, ſanata lactis ope, cum purulenta de alvo decederent.

Centuria III. Bonon 1643. 4. L. 1642 4.*. Cancer linguæ, & lingua craſſior, atque ulceribus exeſa reconciliata; tumores duri in exteriori uteri cervice ſubnati; calculus. Poſt repentinam mortem cor ſuppuratum.

Ej. *pharmacopœa ſpagirica nova & inaudita* Bonon. 1622. 8. *. Colon. 1624. 12. *. Medicamenta tamen aliqua ſua revelat, Galenica, & decoctiones, infuſa, aquas valde compoſitas. Deinde minus vulgaria extracta viperarum, ranarum, ſic extracta quæ ſpiritu vini parantur. Porro olea, ſales, eos inter ſanguinis humani ſal, magiſteria, quintæ eſſentiæ. Deinde mineralia, quæ eo tempore rariora, nunc pervulgata ſunt. Germanorum tamen receptas vires medicatas rejicit.

L. II. *de febribus* Bonon. 1643. 4. *. cum *tribus centuriis.* Galenicos medicos exagitat, negat putredinem, effectum febris in ſulfure ponit, & in ſale, confligentibus & effervеſcentibus. Quotidianam, tertianam & quartanam ſedem habere in renibus, ventriculo, hepate. Venæ ſectionem improbat.

Ej. *opera omnia medica & chymica* Lion 1645. 8. L. 1653. 8. Francof. 1663. 8. L. 1698. 4. *. *cum adnotationibus* FRIDERICI HOFMANNI.

RAYMUNDUS MINDERER medicus auguſtanus, medicamentorum inventor, quæ nunc etiam in diſpenſatoriis ſervantur.

Ej. *de peſte l. I. veterum & recentiorum obſervatione conſtans* Aug. Vind. 1614. 8. TR. 1618. 8. L. 1619. 8. L.

Ej. *aloedarium marocoſtinum* Aug. Vind. 1616. 8. TREW. aliquot compoſitionibus magiſtralibus auctius, tum Aug. Vind. 1622. 12. TR. 1626. 12. L.

Ej. *de chalcantho ſ. vitriolo diſquiſitio jatrochymica* Aug. Vind. 1617. 4. TR.

Ej. *Threnodia medica ſ. planctus medicinæ lugentis* Aug. Vind. 1619. 8. TR.

Ej. *medicina militaris, ſ. liber caſtrenſis euporiſta ac facile parabilia medicamenta continens* Aug. Vind. 1621. 8. (Germ.) 1623. 8. (Germ.) Norib. 1668. 8. Germ. 1672. 12. Germ. 1679. 12. latin. Anglice Lond. 1634. 12. BEUGHEM.

Ej. *conſilium die jezt ſchwebende u. unter den Soldaten mehrentheils graſſirende Sucht betreffend* 1620. 8. TR.

Ej. *conſilium oder von der Ruhr u. Flecken mit einem Gutachten* MICHAEL WAGNERS *aus neue recognoſcirt* Würzburg. 1632. 12.

J. PHIL. BRENDEL *conſilia medica* Francof. 1615. 4. TR. Collectio.

J. MAGIRI *pathologia morborum & adfectuum omnium præter naturalium enumeratio ex veteribus & medicis* Francof. Viadr. 1615. 8.

An ID. *notas* dedit *ad* SENNERTI *artem diſcendi medicinam* Marburg 1672. 12.*.

Ej. *de vinolentia vitiorum metropoli ejuſque malis* Francof. Viadr. 1615.

Ej. aut certe cognominis viri *de medicinæ cum mathematibus, geometria, mechanica, optica, aſtronomia & gymnaſtica conjugio* Marpurg. 1663. 4.

J. Henneman Reysingh *idea loimodes, in qua ſalubres in præſentiſſimo luis peſtiferæ contagio præſervandi rationes ac modi ſuccincte ſuggeruntur* Francof. 1615. 4. Trew.

Casp. Cunradi *proſopographiæ medicæ* I, Francof. 1615. 8. II. 1615. 8. III, 1621. 8. Tr.

Georgii Graseck *autographica vitæ humanæ delineatio jatrica & præcipuorum morborum genealogia* Spir. 1615. 4. Heister. Germanice 1615. 8. B. Thom.

Ej. *Oratio de dicto vulgari, medice vivere eſt peſſime vivere* Argent. 1661. 8.

Emanuel Stupanus Ej. *aphoriſmorum* Hippocratis *enarrationes & commentaria aphoriſtica* Baſil. 1615. 8. Tr.

Ej. *Præcipua pſeudochymiæ capita ex* Paracelso ib. 1622. 4. Tr.

Ej. *epiſtolæ duæ* in Hornungi *ciſta.*

Ej. & L. Schroeckii *de vipera & unicornu* ib. 1690. 4.

Idem Riolani *ſyſtema artis medicinalis,* Fuchsii *inſtitutiones medicas* 1619. 8. & Castelli *lexicon* edidit.

Jac. Schalling *diſq. hermetico Galenica de natura oculorum* Germ. lat. Erfurt 1615. fol. *. Mirificus ſcriptor morbos etiam oculorum dicit, qui manu non curantur, deinde medicamenta eo facientia, & victus rationem, & univerſam materiam medicam, etiam chemicam.

Jac. Fuhrman *aphoriſmi medicinales ad diæteticam & pharmaceuticam illuſtrandam ſpectantes Cent. II. priores* Stettin 1615. 8. Tr. & Germanice ib. 1617. 8.

Ej. *medicina diætetica ein nüzliches Büchlein von Speiſen u. Trank der geſunden u. kranken* Stettin 1617. 8. Riv.

David Crusius *theatrum morborum hermetico Hippocraticum* P. I. Erfurt 1615. 8. Tr. P. II. 1616. 8.

Antonii Zara *anatome ingeniorum & ſcientiarum ſect.* IV. Venet. 1615. 4. L.

§. CCCCLXXX. Alii.

Ludov. Guyon *le miroir de beauté & ſanté corporelle contenant toutes les difformités, maladies, tant internes qu'externes, qui peuvent ſurvenir au corps humain, avec leurs définitions* Lion 1615. 12. 2 vol. Houss. 1615. 8. d'Etr. 1673. 4. Boehm. De lue venerea ſolo hydrargyro curanda, quod tamen illitum in corpus humanum non recipiatur. Non ideo levari adfectos, ſi cum ſana femina rem habuerint.

Ej.

Ej. certe ejus nominis viri *cours de médecine theorique & practique* Lion 1671. 4. 1678. 4. Rast. edente Lazaro Meysionier.

Jean de Nynand *de la lycanthropie ou de la transformation & extaſe des ſorciers* Paris 1615. 8. ſi huc facit.

Ottao Rabasco *il convitto overo diſcorſi di quelle materie el convitto s'apparengono* Firenz 1615. 4. Falc.

Gabriel Drovin *le Reyal ſirop des pommes antidote des affections melancholiques* Paris 1615. 8. Bur.

J. Andr. Cammerer *Bericht wie ſich ſchwangere Weiber zu verhalten* Nürnberg 1615. 8.

Jeremias Gesner vertit Monardum *de ferro, Geſpräch von Stahl u. Eiſen, Schnee u. Eis* &c. Lipſ. 1615. 4. & auctaria addidit.

T. B. *tr. of the ſufficiency of English medicines for the cure of all diſeaſes* Lond 1615. 8.

A collection of English medicines experienced againſt the jaundice, dropſy, ſtone, falling ſicknes ſ. and peſtilence ib. B. Bodl.

Arzneybüchlein Leipz. 1616. 4. Tr. Torgau ib. fol.

§. CCCCLXXXI. Disputationes.

Christoph Funccius *de ſterilitate muliebri* Baſil. 1615. 4. Riv.

Ant. Comenzius *de variolis & morbillis* ib. 1615. 4. Riv.

Peter Mich. Auchter *de tuſſi* ib. 1615. 4.

Sim. Berlin *de paralyſi* ib. 1615. 4. Riv.

Mich. Gruberus *de apoplexia* ib. 1615. 4. Riv.

Petri Burmeister *de eryſipelate* ib. 1615. 4. Tr.

J. Clemens Cuno *de ophthalmia* ib. 1615. 4. *.

J. Puchner *de morbi articularis διαγνωσει και προγνωσει ac therapeia* ib. 1615. 4. Riv.

Ant. Fabri *poſitiones medicæ de ſcandalorum medicorum ſcandalo, χρονιωτατων morborum tertio, furiarum terreſtrium quarta quartana* ib. 1615. 4. Riv.

Matthias Leschenbrandt περι της μελαγχολιας ὑποχονδριακης ib. 1615. 4. Riv.

Casp. Weckerlin *quæſtiones medicæ variæ* ib. 1615. 4. Riv.

Paulus

PAULUS WAGNER *de hæmorrhoidibus* Baſil. 1615. 4. RIV.

J. AGRICOLA *de helotide ſ. plica polonica* ib. 1615. 4. RIV.

EJ. *Bericht von der rohten Ruhr febr. malign. epidemialis* Frf. 1616. 8. TR.

Idem fuerit, cujus ſunt notæ in POPPIUM, ignoro, recuſæ Nürnberg 1686. 4. 3 vol edente J. HELFRICH IUNGKEN.

J. PHIL. MOEGLIHG *de inconſiderato acidularum uſu* Friburg 1615. 8. TR.

J. LUDOVICI MOEGLING *de febre epidemica ab anno paſſim ſæviente* Tubing 1621. 4. RIV.

EJ. *Oratio funebris in obitum* MICH. ZIEGLERI *medici* Tubing. 1616. 4. BUNAU.

EJ. ερυσιπελα γυμνασια ib. 1621. 4. RIV.

EJ. *theoria ſanitatis* ib. 1624. 4. HAEN.

CON. BETIENBACK *de paralyſi* Wittenb. 1615. 4. RIV.

JOACH. ELSTORP *de arthritide* ib. 1615. 4. RIV.

J. STEINMEZ *de dolore colico* Jen. 1615. 4. *.

SIM. OBSOPOEUS *de aſthmate* Heidelb. 1615. 4. RIV.

J. CASP. HELBLING *de peſte procreata ex triplici ente divino, aſtrali, naturali* Freiburg Breiſg. 1615.

GEORG CORNUTY & ANT. *le* RAT *E. cuique humori certo tempore dominium* Pariſ. 1615.

CLAUD. BOYVIN & GUIL. GUYON *E. verno tempore* μονοσιτια 1615.

PHIL. HARDOUIN & BARTH. BARALIS *E. certo tempore ſomnus convenit* ib. 1615.

NIC. MARCHAND & LAZAR. PENA *Non E. alimenti cum medicamento convenientia* ib 1615.

FRANC. *du* PORT & MICH. BOMMER *E. poſt crudum merum* ib. 1615.

J. BEAUCHESNE & MAURIC. *de* MONTROEIL *E. convulſioni quartana ſuperveniens bonum* ib. 1615.

JEAN HAUTIN & NIC. DROUYN *E. vomitus ut æſtate, ſic hyeme conducit* ib. 1615.

HENRIC. BLACVOD & ANT. *le* RAT *E. aliqua excretio ante ſeptimum ſalutaris* ib. 1615.

NIC. ELLAIN & MICH. SEGUYN *E. in acutis raro purgandum* ib. 1615.

GABRIEL

GABRIEL BEARD & JEAN TERIER *E. febribus* Pariſ. 1615.

J. *de* GORRIS & J. BOURGEOIS *E. in acutis ſudores optimi* ib. 1615.

REN. CARTIER & PETR. *de* BEAURAINS *E. Lutetiæ pars auſtralis ſeptentrionali, occidentalis orientali ſalubrior* ib. 1615.

FRANC. PLACET & DIONYS. *le* SOUBZ *Non E. unquam in declinatione morbi mors* ib. 1615.

HENR. BLACVOD & NIC. DROUIN *E. humidiore cerebro ſanitas minor* ib. 1615.

GUIL. *le* BAILLOU & JAC. PENA *E. cuique homini ſua* μοιρα πεπρωμενη ib. 1615.

J. MERLET & CL. *de* POIS *E. melancholicis hæmorrhoides ſalutares* ib. 1615.

NIC. FRANCIER & J. TERIER *E. gravidæ pica laborantes purgandæ* ib. 1615.

FR. GUENAULT & LUDOV. ROBILLAT *E. epilepſiæ ætatis mutatio* ib. 1615.

J. MAUNOIR & ROB. TULLOUE *E. ex teneſmo abortus* ib. 1615.

GUIL. *de* VAILLY & DION. ALLAIN *E. paraplecticis pravæ parotides* ib. 1615.

GABRIEL HARDOUIN & MAURIC. *de* MONTROEIL *E. ex ſanguine in mammis collecto mania* ib. 1615.

§. CCCCLXXXII. GUIL. BALLONIUS.

Le BAILLOU medicus Pariſinus, hoc anno 1616, ſenex obiit. JACOBUS THEVART edidit ejus *Conſiliorum medicinalium libros* II. ſcholiis illuſtratos. In L. I pleraque continentur, quæ & ad morborum cognitionem & curationem propoſitis exemplis, & ad obſcurorum HIPPOCRATIS locorum intelligentiam ſpectabant. Acc. *de calculo opuſculum* Baſil. 1615. 4. *. BALLONIUS totus HIPPOCRATICUS in morbis & eorum progreſſionibus adnotandis, ſignis eruendis, eventitibus prædicendis pulcherrimum laborem poſuit. Præfixa eſt vita a RENATO MOREAU ſcripta, quæ etiam ſeorſim Pariſiis prodiit 1641. 4. FONTETTE. Præfationem noſter jam a. 1572. ſcripſerat, & ejuſdem anni eſt imago viri. Quæ bona, quæ propria habeat, non eſt hoc omnia loco dicere. Morbi ſunt in univerſum, ob quos auctoris conſilia petebantur, cum medicamentis Galenicis, quæ ad quemque ſuaſiſſet. Dum morbum narrat, prognoſin & axiomata addit practica: in febre v. c. intermittente, longum fore malum, quod acceſſiones in idem fere tempus incidant. Feminis gravidis pulſum eſſe parvum & oppreſſum, ut omnino febris ſubeſſe queat, quam medicus minus ad malum adtentus non percipiat. In hepatis inflammatione interiiſſe, quæ puerum erat enixa, candidus fatetur, etſi calumnias ob id ipſum fatum paſſus eſt. Febris peſtilens ſpuria. In diuturna quartana ſæpe lienem cancroſum diſpoſitionem induere, quæ eo majoris ſit periculi

quo magis medicamentis irritatur. Sudores in quartana ſua in praxi potius nocuiſſe. In hydrope cum febre tamen vinum datum abſinthites, & omiſſa venæ ſectio, malo eventu, & noſtro invito. Febris cum ſeceſſu pultaceo perenni & ſummo dolore: in cadavere pulmones purulenti fuerunt, lien putris, inteſtina ſiderata; purulenta dejectio a meſenterio (febrem adgnoſcas meſentericam). Febris funeſta cum pulmonis eryſipelate in cadavere patefacto; indicium mali fuerat vividus genarum rubor. Volvulus funeſtus, ileon prolapſum, viſcera abdominis inflammata. Contra Galenum, ſe tamen volvuloſos vidiſſe, qui fæces revomuerint, neque interierint. Epilepſiam ſuperveniens furor ſuſtulit, & ipſe ſponte receſſit. Veram ſeptimorum dierum criſin fieri per evacuationem, dierum intermediorum tantum λυσιν eſſe. Febris purpurata poſt venerem (quam periculoſiſſimam eſſe viris, quibus morbus acutus imminet, ſemper reperi) tumor pedum evanuit, in abdomen ſe contulit, mors cum ſumma putredine ſucceſſit. Vehementes in ipſo partu convulſiones poſt abuſum vini Hippocratici, & diuturnam alvi conſtipationem; malum facile repetita purgatione ſublatum. Pulmoni inflammato minus exquiſitam victus rationem deberi, quam jecori & reni. Homo, cui fiſtula in ano latere putabatur, vomitu omnia rejecit, per quadraginta dies, pyloro toto reſtricto, ventriculo putrido & gangrænoſo: ejuſmodi morbum & mihi non ſemel viſum noſter & alias vidit. Lactis aſinini laudes, quod & ſiſtat & laxet. Profluvia diuturna biliosa. Pulſus a juventute intermittens abſque malo, in pluſculis exemplis. Volvulus lotionibus, venæ ſectione, purgantibus medicamentis ſuperatus. Cum calido hepate tamen conjunctus diabetes. Contra uſum hypnoticorum. In febre maligna acidis uſus eſt, vena ſecta vidit ægrum interiiſſe. Errorem adgnovit, cum a capite deſtillationem metuiſſet: in cadavere pus in pectore & pulmone repertum. Hæc pauca ex multis.

Ej. *Conſiliorum medicinalium liber* II. Pariſ. 1636. 4. *. ab eodem J. Thevarto editus. Liber datus eſt a. 1575.: ejuſdem ingenii, ut pariter ſubinde Hippocratis & Galeni veram ſententiam erueret, illum tueretur. In primo fuſa hiſtoria mali, & ad quæque fere ſymptomata paralleli loci ex veteribus collecti. Sic & alii ægroti, diverſo a priori Conſiliorum libro inſtituto. Cum frigore & aſphyxia febris petechialis abſque criſi tamen judicata. Chorea S. Viti, quam epilepſiæ tribuit. Commentarii in aphoriſmos de varicibus. Dyſenteria epidemica: ubi multum eſt humoris, potius evacuandum quam adſtringendum. Si ſerum tenue & indomitum ad inteſtinum confluxerit, diuretica parum probabili conſilio ſuadet. In cauſo pili per urinam egeſti. Examini ſubjectus, qui pro elephantiaco habitus fuerat, malo tactus hereditario.

L. III. & *poſtremus* Pariſ. 1639. 4. *. præfatio data a. 1582. Inſtitutum quod primi libri. Cur empyi noctu exacerbentur, ſpiritus nempe difficilior redditur, & præſentis ſuffocationis metus ingruit. Interpretatio loci Platonis de bile atra. Scelotyrbe (non ſcorbutus, ſed reſolutio partium inferiorum) ab oſſe ſacro & ſpinæ parte ſuperiori, cum genuum infirmitate. In pede elephas. Ab urina impura retenta ſtranguria ſeptennis. Poſt febrem lethargicam venæ in cerebro

rebro varicoſæ, ſerum in ventriculo medio multum, medulla tamen ſiccior, membranæ ſicciſſimæ.

Ej. *definitionum medicinalium l.*, iterum *curante* J. Thevart Pariſ 1640. 4 *. Lind. habet 1639. Lexicon vocum medicarum Græcarum difficiliorum, cum interpretatione ex Galeno & Hippocrate, quos noſter patienter legerat. Alios interpretes paſſim refutat, potiſſimum etiam L. Fuchsium.

Ej. *epidemiorum & ephemeridum* L. II. Pariſ. 1640. 4. *. Præcipuum viri opus. Partes ſex. Epidemica conſtitutio autumnalis anni 1570. Pluvia tempeſtas, æſtate febres putridæ. Princeps ſpes eſt in ſanguinis miſſione, in malignis tamen morbis parcius convenire fatetur. Spes etiam in pueris, quibus venter tumet. A victu vinoſo frequentes auginæ: inter eas exemplum ſanatæ; cum ægrotus caſu aliquo venam jugularem convulneraſſet. Excuſatio hydrargyri, poſtquam mitiora auxilia exhauſta fuerant. Ejuſdem anni conſtitutio hiemalis: multæ dyſenteriæ, in quibus nimius uſus clyſterum nocuit, ulcerata inteſtina. Hydrops pulmonis (pectoris), pulmone arido cum pulſu intercidente. In ægris morbo fractis hæmorrhagiæ ſymptomaticæ, tamen ſalubres. Ver anni 1571. Peripneumonia & pleuritis omnino ſanguinis miſſionem deſiderant. Parotides pernicioſæ, quoties febris ceſſationem non adferunt, mala etiam ſuppuratio. In ſufflatis (cachecticis) enemata nocent. Herniæ mulierum etiam minores plus habent periculi. Febres cum meſenterii inflammatione. Ejuſdem anni ſecunda conſtitutio: febres funeſtiſſimæ paraphreniticæ. Hydropicus & epilepticus ſervatus, cum morbus in teſtes decubuiſſet. Conſtitutio tertia, quarta. Hiems algida, inde menſe Junio morbi putridi ſummam debilitatem inferentes, cum membrorum confractione & petechiis. In peſtilentibus malis omnes evacuationes juvare, ut vomitus & diarrhœas periculoſiſſimum ſit ſupprimere: etiam ſanguinis rejectionem in febre profuiſſe. In pleuritide rectitudinem venarum ſequitur. Aucto in pleuritide dolore, non ideo repetenda venæ ſectio. Conſtitutio autumnalis anni 1574. Nephriticorum urinæ fallaces. Conſtitutio hiemalis ejuſdem anni. Quartana aceto abacta deterior rediit. Gangræna ſpontanea pectoris, cum etiam thoracem conſumeret, denique funeſta. Sanguinis rejectio, ducta alvo compreſſa. Mors ſubita a corrupto pulmone, cum defluxioni imputaretur. Nuperos non ferre ſanguinis ad ſyncopen miſſionem. Somnus a ſanguinis miſſione utilis eſt: neque dehortatur pulſus intermittens. Conſtitutio verna 1575. Purgationi venæ ſectio præmittenda, quando utriuſque adeſt neceſſitas. Conſenſus in morbis. Pleuritis & peripneumonia ſiccæ. Benigna medicamenta purgantia magis levare, quam prævalida. Et pueris, & critico die, ſanguis mittendus, ſi ejus evacuationis neceſſitas fuerit. Pyrotica, etiam ſpontanea tubercula, in doloribus prodeſſe, ſanguis impurus tamen emitti debet. Vere morbi valde contumaces. Arteriotomes in capitis dolore utilitas. Tumor ſub lingua, in quo lapillus. Laudabilem ſanguinis detractionem fuiſſe, cum viſcera putrida eſſent. Æſtiva conſtitutio anni 1575. Pulmones adfecti cum lethargo. Aliqua peſtem

inter & venereum venenum eſt analogia. Viſcera corrupta febres lentas & mediocres faciunt, quæ ſæpe medicos fallunt. Exanthemata videri eſſe internam ecchymoſin. Caſu & ob malam hypotheſin illitus in quartana hydrargyrus febrem ſuſtulit. Autumnus anni 1575. Cæterum non ita epidemici ſunt, qui ad hos ſtatus varii morbi ab auctore adnotantur, interſunt etiam chirurgici. Hiemalis conſtitutio anni 1575; ſicca tempeſtas: in ea frequentes ophthalmiæ. Iterum mala ulcera hydrargyro illito ſanari. Verna & æſtiva conſtitutio anni 1576. Aquilonares venti, multum dolorum in hypochondriis: die critico ſanguis de nare oppoſita fluxit, ubi malum in hepate erat, bono eventu. Febris ephemera quadraginta horarum, ſingulis menſibus redeuns. Catarrhos venæ ſectionem non ferre. Sanguis vehementer fætidus in ægro, qui tamen convaluit. Magna pectoris oppreſſio a catarrho, diarrhœa ſoluta, deinde ſudore fætido. Conſtitutio autumnalis anni 1576. In morbis autumnalibus κακοηθεια ſubeſt & quaſi cancroſum quid, ut difficulter ſanationem admittant. Arthriticis frequens venæ ſectio nocet. Humores etiam ab aliis omnibus partibus ſe diffundere, non a ſolo capite. Dolentis brachii vena cautius aperienda.

Conſtitutio hiemalis anni 1576. Ab auſtrina tempeſtate nervorum poteſtas fracta. Ex febre metaſtaſis in brachium & ſideratio. Impurum ſanguinem formoſiſſimis feminis detrahi; & ſanum videri in mala valetudine. Febris, vomitus, dolor ventris implacabilis: colon inteſtinum ſideratum, magna in abdomine putredo & pus circa hepar. Pleuritis notha, abſceſſu per emolliens epithema aperto ſanata. Pulſus dextræ manus frequens & humilis, ſiniſtræ frequens & magnus. Poſt clyſterem inexſpectatus icterus ſubito erupit. Orthopnœa, ſpiritus frequens & parvus in aliquot ægrotis, ren purulentus. Conſtitutio autumnalis anni 1577: in ea uberrima exanthemata puerilia. Urinæ bile ſatiatæ, ſanguis de vena emiſſus bonus. In ſuppuratione male vena ſecatur, niſi quid urgeat, pus enim ſupprimitur. Sputum cruentum, urina cruenta, rupta vaſa, & ſanguis circa renes collectus. In lochiis parce fluentibus noſter audacter venam incidit. Pulmo purulentus in febre juvabatur vino & cibo. Aqua copioſe de pedibus manans. Mors pene ſubita, cum ſanguis de ano deceſſiſſet. Morbus tiq, in quo deglutitio ſenſum ponderis facit, & dolorem vix tolerabilem. Lochia ſuppreſſa, femina ſervata brachii ejuſdem lateris vena ſecta. In hydropica glandulæ meſentericæ exaruerant. Hydrops pectoris ſubcruentus. Dolor implacabilis lienis, ut putabatur, ſed renis erat, qui in lienis ſedem migraverat. Initia anni 1578. Hiems auſtrina, dolores capitis, catarrhi, coqueluche, ophthalmiæ, frequentes ſiniſtri lateris pleuritides. In pleuritide male omnem ſalutem a repetita venæ ſectione exſpectari, eſſe ubi ſudor multo proſit magis. Corpora compacta & firma, etiam in pleuritide, venæ ſectionem minus bene ferre. Æſtas anni 1578. Tuſſis *quinta* dicta, epidemica, ſicca, & ſæva. Varicoſas venas tuto aperiri. Calculi in diarrhœa una deceſſerunt. Poſt longos dolores hepar ſub putre. Cartilago enſiformis induruerat, & interna ſui parte eminebat. Pulſus variabilis teſtimonium, ut ex eo ſigno difficile ſit firmiter de morbis judicare. Bonus vir putat ſecta vena inter

inter anularem digitum & minimum quartanam ſolutam fuiſſe. Mœſtitia, dolor lateris dextri, calculi in veſicula fellea. Æſtas anni 1579. Dolores vagi hypochondriorum & laterum. In eruptione variolarum noſter cardiaca dedit. Dies critici tamen obſervandi. Litus levis de hydrargyro in variolis, ante nuperos. In tertianæ febris paroxyſmo oculi εκπιεσμος qui contabuit. Sudor ſanguineus in GUILIELMI BUDEI filio. A pudore ſuppreſſi menſes.

EJ. *in* THEOPHRASTI *l. de vertigine commentarius* Pariſ. 1640. 4. *. Textus Græcus & Latinus, commentatio ad veterum ſaporem, exque iis collecta.

EJ. *de convulſionibus libellus* ib. 1640. 4. *. potius chirurgicus, cum quæſtio agitetur, cur ſauciato dextro capitis latere ſana pars convellatur. Ob utiles autem adnotationes legi oportet.

EJ. *de rheumatiſmo & pleuritide dorſali* ib. 1642. 4. *. Rheumatiſmum repetitis venæ ſectionibus adgreditur. Pleuritidem dorſalem ſemel ſe vidiſſe, in gravida femina; dolorem punctorium in ſede hepatis ad vertebram duodecimam, urinæ una vinoſæ, quaſi ſanguine miſtæ, ſpiritus in ſitu erecto difficilis.

Una excuſa eſt VACHEROT theſis *E. rheumatiſmo venæ ſectio* ib. 1627, 4. *.

EJ. *opuſcula medica de arthritide calculo & urinarum hypoſtaſi* ib. 1643. 4. *. In FERNELIUM, qui a veterum placitis receſſerit. Præfatio eſt anni 1591. Undique, etiam ab hepate, materiam mali in articulos poſſe decumbere, ſupervenire etiam aliis morbis, ipſi quartanæ. Medendo fere ingraveſcere. Poſſe eum morbum utilem eſſe. Multum altercationis ſcholaſticæ. De calculo omitto. De urina defendit pro GALENO adverſus FERNELIUM, urinarum ὑποςασιν puri proportione reſpondere. Cauſa quæ ſedimentum gignat. Eſſe in vaſis quod pus extra vaſa, partem materiei morbi.

EJ. *de virginum & mulierum morbis l.* Pariſ. 1643. 4. *. De fœdis coloribus fuſe, etiam aliunde natis. Cum GALENO frictiones laudat & inunctiones modice calefacientes: fuſe de tota curatione. De febribus epialis ejuſmodi virginibus ſupervenientibus. Erotomania. Hyſterica ſuffocatio & furor uterinus: frigida dat & emollientia. Sed paulo poſt in ſtrangulatione calida & acria.

EJ. *paradigmata & hiſtoriæ morborum ob ratitatem obſervatione digniſſimæ* ib. 1648. 4. *. edente ſemper JACOBO THEVART. In ſanguine de vena miſſo, poſt unam alteramve horam vermiculi adparuerunt. In hydropica meſenterium ab inteſtinis ſeparatum & ſolutum, decem librarum pondere, in quo melicerides, ſteatomata, & atheromata numeroſa. Lapſu de alto ſanata phrenitis. Cum hydrops exſpectaretur, uterus mole auctus apparuit, præcraſſus, durus, cui carnoſa maſſa adhærebat. Cæco abſceſſus in proceſſibus cerebri mammillaribus, meliceridibus ſimiles, os frontis eroſum, ethmoideum carioſum: paralyticus olim inuncto hydrargyro ſanatus fuerat. Virgini corpus intus ſebaceis quaſi glandibus obſitum. Mors ſubitanea a grumo ſanguinis intra cor ſiniſtrum coacto. Ab aceti uſu, quæ

 nimis

nimis fuerat obeſa, pyloro indurato tabida interiit. Unicus, prægrandis ren. Poſt dolorem capitis implacabilem vermis inter calvariam & meninges. Dolor ſævus ſincipitis; craſſior membrana ea ſede calvæ adhærebat. In febre cum ſumma cutis ſiccitate plurima propinata aqua ſudor veſtimentis expreſſus; ſed alvus ſponte fluxit, bono eventu. Cordis palpitatio, ex alvo ducta mors; cor maximum, & magna arteria diſtenta. Pictavienſes narrant, colicis acerbis doloribus ſæpe paralyſin ſuccedere. Hydropica, unguibus ad vivum deſectis, effluentibus aquis convaluit. Flatu diſtentum pericardium in palpitatione. In aſthmate abſceſſus arteriæ pulmonalis. Aliquot exempla calculorum veſiculæ felleæ, ut etiam ejuſmodi lapillus locum ejus veſiculæ tenere videretur. Lapides per tuſſim rejecti. Calva depreſſa, epilepſia inde nata, dein factum, effracto cranio, ut elevaretur quod depreſſum erat. Anevryſma ſupra cor tantum, ut etiam coſtas effringeret. Foedi colore ſpontaneo a currus concuſſione vomitu ſubito ſublati. Tympanites abdominalis. Pro fluore albo ſuppreſſo diabetes. Subitæ mortes, hepate putrido, iterumque ventriculo corrupto. In femina, quæ paritura deceſſerat, totum corpus plenum veſiculis, tres tunicas habentibus. In febre tertiana, cum venæ ſectio omitteretur, mors, ſanguine in partibus internis copioſiſſime prorumpente. Dolores artuum a variolis maximi, diſcuſſi illito hydrargyro. Dolor colicus, icterus, calculi fellei. A ſumto abortivo pharmaco ſanguinis multa jactura, arthritis ſæva.

Adverſaria medicinalia Pariſ. 164 . 4. puto idem eſſe opus.

Ej. *epitomen priorum librorum* V. Galeni *de ſimplicium medicamentorum facultatibus* Mangetus citat.

Ej. *opera omnia* nuper Genev. 1762. 4. 4 vol. cum præfatione Theodori Tronchini prodierunt.

Pharos medicorum a Theophilo Bonet editus, continet curationes G. Ballonii decem libris comprehenſas Genev. 1673. 12. Vide ſuo loco cum Boneto.

§. CCCCLXXXIII. Varii.

J. Macollone *iatria chymica exemplo therapejæ luis venereæ illuſtrata* Florent. 1616. 8. Falc. Lind. 1622. 8. Bur. Falc. Non laudat Astrucius.

Petri Vasci Castelli Luſitani *Exercitationes medicinales ad omnes thoracis affectus, de angina, tuſſi, aſthmate, ſanguinis ſputo, pleuritide, peripneumonia, empyemate, phthiſi, cordis palpitatione, ſyncope* Tolos. 1616. 4. Rast. Vaſtum opus, in quo ad ſingulos morbos quæſtiones proponuntur, & rationes oppoſitæ expenduntur, denique de iis definitur, ex auctoritate equidem abſque nulla naturæ conſultatione, ut quantum ejus fieri potuit veterum contrarias opiniones conciliet, paſſim etiam Arabes tueatur. Ita in l. de pleuritide. Omnino etiam pleuritidis acceſſiones tertia die redire. Pleuritidem utique in peripneumoniam tranſire

poſſe

poſſe. Ptiſanæ & cremoris hordei præparatio. Illa fit hordeo cortice liberato valido igne cum aqua cocto, deinde trito, quoad cum aqua in lentam ſubſtantiam coeat. Venam baſilicam ejuſdem lateris incidit, neque facile pleuritidem abſque venæ ſectionem curandam recipit: venamque continuo, nulla facta mora aperit. Suadet tamen ſanguinis miſſionem partiri, certe in regione ſua, non vero ad animi deliquium urgeri: ſed puero etiam & ſeni, & feminæ quæ menſes patitur. Purgantia etiam dat ſed mitia, & monet, eamdem HIPPOCRATI mentem fuiſſe, qui draſtica dederit, quod mitibus deſtitueretur. Non admittit cucurbitulas parti laboranti impoſitas. Oxymel probat.

J. BAPT. VERTUE *de morte retardanda tractatio* Mediolan. 1616. 4. FALC.

DUNCANI BORNETI *Iatro chemicus ſ. de præparatione & compoſitione medicamentorum chemicorum, ed. altera ſtudio* J. DAN. MYLII Francof. 1616. 4. TREW. Lucæ 1621. 4. TR. Francof. L.

EJ. *tyrocinium chemicum* Francof. 1618. 8. TR.

CAMILLI GORII *diſc. de chalcantho ejuſque oleo, an nullum locum habeat in febribus putridis* Rom. 1616. 4. CIN.

RAIMONDI FIDELISSIMI *enchiridion pharmaceuticum medicamentorum omnium in antidotario Florentino facultates continens* Bonon. 1616. 12.

JANI GRUTERI *Inſcriptionum Romanarum corpus abſolutiſſimum auſpiciis* J. SCALIGERI & J. M. VELSERI ap. Commelyn 1616. fol. 2 vol. BUR.

EJ. *editio nova cura* J. GRÆVII *multo locupletior* Amſterd. 1707. fol. 4 vol. B. B. Ob lapides ad rem medicam facientes.

CUNR. GERHARD *tr. practicus de chymiatria* 1631. 4.

Sed ejus *extractum quæſtionum chymicarum* prodiit Argent. 1616. 8. TR.

LUD. NONNII *Ichthyophagia ſ. de piſcium eſu* Antwerpiæ 1616. 4. L. 1627. 4. LIND.

EJ. *de re cibaria L. IV.* Antwerp. 1646. 4. *. Fuſa collectio hiſtorica & diætetica ex veteribus, ad omne alimentorum genus pertinens.

EJ. *de calculo epiſtola* in collectione BEVEROVICII.

FRANCISCI PECCETTI Cœleſtini *Cortonienſis phyſici & chirurgi Novantiqua chirurgia* Florent. 1616. fol. *. Capita ad medicinam facientia habet, de tumoribus, hydrope &c.

ADRIAN ZIEGLER Tigurini *Pharmacopœa ſpagirica continens ſelectiſſima remedia chymica deſumpta ex Baſilica chymica* OSWALDI CROLLII, QUERCETANII, *& aliis chymico medicis: manu* ZIEGLERI *præparata* Tiguri 1616. 4. *. 1628. 4. L. Ex plantis

plantis & mineralibus plurima medicamenta, cum doſi viriumque medicarum fuſo catalogo.

THEOD. CORBEII *pathologia, ſ. enumeratio morborum omnium* Norib. 1616. 8. Francof. 1653. 8. L. Norib. 1647. 8. 1661. 8. L.

EJ. *pharmacia ſimplicium & compoſitorum bipartita* Francof. 1646. 4. TR.

EJ. *enumeratio morborum & affectuum omnium præter naturam, additamentis aucta ſtudio* HERMANNI CORBEII Norib. 1661. 8.

CHRISTIANI MOLDENARII *exercitationes phyſiognomicæ* L. I. *Phyſiognomia generalis univerſi corporis.* L. II. *Chiromantia.* L. III. *Metopoſcopia.* L. IV. *oneiromantice* Witteb. 1616. 8. L.

PETRUS SCHOTANUS, EJ. *compendium in* GALENI *libro de locis adfectis* Frf. 1616. 8.

EJ. *ſpeculum in quo luis peſtiferæ cauſæ, ſigna, accidentia, curatio proponuntur* Holm. 1621. 8. L.

EITEL JOACHIM KRYPPEL *de morbo gallico* 1616. 8.

DAVID LIPSII *de abuſu medicinæ, item de ſanitatis & morborum natura* Frf. 1616. 4. RAST.

EJ. *Bericht von den Kinderblattern u. Maſern* Erfurt 1624. 4.

EJ. *de cura hydropis* Erfurt 1624. 4. TR. 1678. 4. alio cum titulo.

EJ. *antipathiæ ſingulares ſ. cibi & potus faſtidia* Jen. 1628. 4.

EJ. *obſervationum curationum medico chymicarum ad methodum chymicam inſtitutarum* vol. I. Quedlinb 1635. 4.

Idem in SMETII *miſcell.* 1611. 8. dedit *demonſtrationem, hominem non ſolum per aliquot dies & menſes, ſed per complures annos abſque cibo & potu vitam poſſe tranſigere.*

Der Stadt Budiſſin erneuerte Apothekerordnung Budiſſ. 1616. 4. TR.

J. CHRISTOPH ERB *treuer u. aufrichtiger Medicus* Brieg 1616. 12. RIV. 1686. 12. TR. ut forte prior annus error ſit.

J. HAGEN *Luſthof der medicynen inhoudende den gronden van alle krankheiten en gebreeken daar de menſchen mede mooghen aangevallen worden van den hooft tot voeten, haar orzaaken teeken en remedien:* edidit MATTHIAS HAGHEN auctoris fil. Dordrecht 1616. fol. RIV.

JOH. FREITAG *noctes medicæ* Francof. 1616. 4.

EJ. *aurora medicorum Galenico chymica, ſ. de certa purgandi methodo IV. medicamentis ſimplicibus & compoſitis ad omnes pene morbos ad inſtar diſpenſatorii univerſalis referta* Francof. 1630. 4. L.

EJ.

Ej. *diſp. calidi innati naturam explicans oppoſita neotericorum paradoxis* Groning. 1632. 8. L.

Ej. *de morbis ſubſtantiæ & connexis quæſtionibus contra novatores* ib. 1632. 8. Lind.

Ej. *de opii natura & medicamentis opiatis l. ſing. phthiſin curandi nova ratio & diverſæ conſultt. medicæ* ib. 1632. 8. Boehm. Lipſ. 1635. 8. L.

Ej. *oratio panegyrica de perſona & officio pharmacopœi & pharmacopolio recte inſtituendo* ib. 1633. 4.

Ej. *detectio & ſolida refutatio novæ ſectæ Sennerto paracelſicæ qua antiquæ veritatis oracula vindicantur* Amſterd. 1636. 8. 1637. 8. Groning. 1637. 8.

Ej. *Bericht von der melancholia hypochondriaca nebſt 12 Fragen u. einer Analogia der groſſen Welt mit der kleinen* Francf. 1643. 8. ſi ejusdem viri eſt, tum 1654. 4. B. Th. Augsburg 1678. 12.

Ej. *Bedenken von des zu frühe gepriſenen u. nicht erwiſenen Wunderbrunnens zu Hornhauſen Tugend* 1646. 8. Th.

Phil. Muller *miracula & myſteria chymico medica.* Acc. *Tyrocinium* J. Beguini *& novum lumen chymicum* Witteb. 1616. 8. Tr.

§. CCCCLXXXIV.

Alii.

Christ. Heylmann *lignum vitæ, oder Leibesergötzung in mancherley Krankheiten* Paderborn 1616. 8. B. Thom.

Francisci Kesler *verſchiedene ſecreta* Oppenheim 1616. 8. Tr.

Der Stadt Rotenburg an der Tauber neu verfaſſte Apotheker u. Taxordnung Rothenb. 1616. 4. Tr.

Jaques Pascal *conférence de la pharmacie chymique avec la Galenique* Toulouze 1616. 12. Rast.

Etienne Arviset *conſolation des malades* Rouen 1616. 12. Rast.

L. *hiſtoire des embelliſſemens avec la methode pour guérir les maladies du cuir* Paris 1616. 8. Falc.

R. L. *la ſanté du Prince, ou le ſoin qu'on y doit obſerver, contenant des obſervations touchant les maladies des enfans de France depuis* 1611. *juſqu'à* 1615. 1616. 12. *de* Bure.

Le tréſor de ſanté, ou menage de la vie humaine Lion 1616. 4. d'ETR.

J. GAUTHIER *de la maladie vénérienne* Toulouze 1616. 11.

BARTHOLOM. MARRANDAN *del tabago los dannos que cauſe, y del chocolata* Sevilla 1616. 8. Gallice vertente RENATO MOREAU Paris 1643. 4. BUR.

GIOV. BATTISTA BERTI *ſopra il bere freſco* Rom. 1616. 4 CARRERE.

J. *de* SOTO *l. de conocimiento curacion y preſervacion de la enfermidad del garotillo* Granada 1616. 4. N. ANT.

FRANC. XIMENES *de Carnera y tratado de la grande excelencia de la agua y de ſus maravillas virtudes calidades y election, y de buen uſo de rafriar con nieve* Hiſpali 1616. 4. N. ANT.

J. SORAPAN *de Riceros medicina Eſpannola contenida en proverbios vulgares de nueſtra lingua* 1616. 4. 1617. 4. N. ANT.

ALEXANDRO ZUINTILLO *de los polves blancos* Madrit. 1616. C. de V.

§. CCCCLXXXV.

DISPUTATIONES.

JEREM. GESNER *de epilepſia* Baſil. 1616. 4. RIV. non fuerit idem qui dictus eſt.

HENR. CORN. ACHINOANDER *de obſtructione lienis* ib. 1616. 4. RIV.

PAUL. MUNSTER *ratio & curatio morborum occultorum* ib. 1616. 4. TR.

J. BENEDICT BERGER *de infecto & ulceroſo profluvio inteſtinorum* ib. 1616. 4. HE.

CASPAR GRAEFE *de venæ ſectione ejusdemque legitima adminiſtratione & uſu* ib. 1616. 4. HE.

J. BEUTEL *de phthiſi* ib. 1616. 4. RIV.

VALENT. RITTER *lien ſcirrhodes* ib. 1616. 4. RIV.

DAN. COSCHWITZ *de hæmorrhagia narium* ib. 1616. 4. B. THOM.

HENR. PFENDLER *generalis articularis morbi theoriæ & therapiæ diagraphe* ib. 1616. 4. RIV.

WOLFG. GASTO *de pleuritide* ib. 1616. 4. RIV.

J. FREUDEMAN *de arthritide* ib. 1616. 4. RIV.

GASP. HORN *de arthritide* ib. 1616. 4. RIV.

J. KITTEL *de variolis & morbillis* ib. 1616. 4. RIV.

CASP.

Casp. Coci *diagraphe catarrhi ad m. m. archetypum confirmata* Baſil. 1616. 4. Riv.

Frid. Lenk *de uteri ſuffocatione* ib. 1616. 4. Riv.

Joach. Janich *de dyſenteriæ natura & cauſa* ib. 1616. 4. Riv.

Michael Graman *de apoplexia* Marpurg 1616. 8. He.

Henning Unverzagt *de morborum cauſis* Helmſt. 1616. 4. He.

Ej. *de dolore* ib. 1617. 4. He.

Henr. Julius Boeckel *de hydrope* ib. 1616. 4. præſ. Sigfrido.

Franc. Omich *de phthiſi* Erfurt 1616. 4. Pl.

Ej. *de arthritide* ib. 1617. 4.

Ej. *de graviſſimo inteſtinorum affectu, dyſenteria* 1619. 4. Fr. Viadr.

Marci Banzer profeſſoris Wittebergenſis.

Ej. *aſſertiones ex univerſa medicina* Baſil. 1616. 4. He.

Ej. *fabrica receptarum, i. e. methodus brevis perſpicua ac facilis præſcribendi formulas* Aug. Vind. 1622. 8. L.

Ej. *de febre epidemica anni* 1638. Witteberg. 1639. 4. Riv.

Ej. *de auditione læſa* ib. 1640. 4. Pl.

Ej. *de ſcorbuto multorum morborum farragine* 1640. 4. Riv. 1648. Pl. & 1652. alii.

Ej. *de melancholia hypochondriaca* 1645. 4. He.

Ej. *de variolis & morbillis* 1649. 4. He.

Ej. *de urinis* 1649. 4. He.

Ej. *controverſiarum medico miſcellanearum decades* VI. 1650. 1659.

Ej. *decas tertia* 1650. 4.

Ej. *decas quarta* 1650.

Ej. *decas quinta* 1650.

Ej. *de peſte* 1650. 4. Pl.

Ej. *de incubo* 1650. 4. Pl. 1651. 4. He.

Ej. *de morbo hypochondriaco* 1650. 4.

Ej. *de ictero flavo* 1651. 4. Vat.

Ej. *de colico dolore* ib. 1654. 4.

ÆGID. *le* BLANC. & NIC. DROUIN *E. venus amantium ictero* Pariſ. 1616.

PETR. *le* CONTE & BARTH. BARALIS *E. faciei nitor ex intus adſumtis* Pariſ. 1616.

MICH. *de la* VIGNE & MAURIT. *de* MONTROEIL *E. anthraci ferrum & ignis* ib. 1616.

J. FOURNIER & MICH. BOMMER *E. pari die tutior purgatio* ib. 1616.

JAC. PERRAUT & ANT. *le* RAT *E. ileus lethalis* ib. 1616.

GUIL. GERBEAU & DION. *le* SOUBZ *Non E. cuti apocruſtica* ib. 1616.

ANT. *du* CHEMIN & J. MARTIN *E. quæ prærumpunt ſiniſtri judicii* ib. 1616.

GEORG. ARBAULT & LUD. ROBILLART *E. hyſtericis vinum* ib. 1616.

STEPH. *de la* FONT & ROB. TULLOUE *E. febrium intermittentium paroxyſmis phlebotomia* ib. 1616.

QUIR. *le* VIGNON & PETR. COMUNY *E. in ternario numero medicinæ perfectio* ib. 1616.

FR. l'EPICIER & J. BOURGEOIS *E. febri balneum* ib. 1616.

GEORG CORNUTI & PETR. COMUNY *E. ex actione certa prognoſis* ib. 1616.

GUIL. *du* VAL & CAR. *le* CLERCQ *E. in pleuritide riſus felicis præſagii* ib. 1616.

J. AKAKIA & GUIL. GYON *Non E. citta laborantes gravidæ ſimilia appetunt* ib. 1616.

CASP. BRAYER & PETR. *de* BEAURAINS *E. aquæ minerales mulieres fecundant* ib. 1616.

NIC. HENAULT & LUD. ROBILLART, *E. arthritis periodica* ib. 1616.

NIC. SEGUYN & J. COUSINOT *E. ſerior proles inſalubrior* ib. 1616.

J. MARTIN & CLAUD. LIENART *E. quodque ex quoque trahere poteſt & in unum quodque mittere* ib. 1616.

CLAUD. *de* POIS & CASP. BRAYER *E. medicus homini Deus* ib. 1616.

MAURIT. *de* MONTROEIL & SIM. *le* LETIER *E. ventriculo calidis carnes frigidæ* Pariſ. 1616.

§. CCCCLXXXVI.

§. CCCCLXXXVI. Lazarus Riverius.

La Riviere Monſpelienſis, celebris ſuo ævo clinicus, Bononiam & Toloſam magnis conditionibus vocatus, Monſpeli, maluit ſe continere. Primus in hac ſchola chemica medicamenta cum plauſu dedit, cum priores chemjatrorum conatus fere a contraria ſecta repreſſi fuerint, parcus in hiſtoria morborum, in curatione fuſior & felix. Multa ex præceptore Varandæo exſcripſiſſe, multum uſum Sennerto Antonius Franciscus Bertinus objecit, & repulſam tuliſſe, cum primum doctoris gradum ambiret.

Ej. primæ ſunt *quæſtiones medicæ XII vacante cathedra defenſæ* Monſpel. 1617. 4. *. Balnea hecticis ante cibum convenire, non poſt cibum. In apoplexia laminam candemtem utiliter capiti admoveri. Flatus calefacientibus melius tolli. Non dari pulſum amatorium. Metum & mœſtitiam fieri a humoris melancholici.

Ej. *praxis medica cum theoria* Pariſ. 1640. 8. L. *curante* Stephano Blaquiere ib. 1647. Id. Lion 1647. 8. 1649. 8. 2 vol. Houss. 1652. 8. Lind. 1653. 8. He. 1657. 8. Tr. 1660. 8. 2 vol. Houss. 1664. Cat. 1674. Goudæ 1649. 8. Tr. Haag. 1651. 8. *. 1658. 8. Tr. 1664. 8. L. Tr. 1670. 8. Pl. libri XVII. Gallice Lion 1690. 8. 2 vol. 1702. 8. vertente *de* Boze. Anglice, *modern practice of phyſik* Lond. 1700. 8. Non differt *medicina practica ſtudio* Bernhardi Verzaschæ Baſil. 1663. 4. niſi quod a Verzascha *in compendium ſuccinctum* ſit *redacta*, & aucta, ut videre eſt in præfatione editoris: qui *fere in omnibus capitibus formulas remediorum ſuorum elegantiores & utiliores revelavit.*

Praxis medica Riverii morborum a capite ad calcem cenſus eſt & brevis deſcriptio; deinde fuſiora medicamenta, ut ſubinde tamen Galenicis & Arabicis medicamentis aliqua aut minus nota, aut certe non eo modo in uſum recepta, admiſceantur. Ita in dolore colico opiata miſcet purgantibus. Miſturam acidi liquoris cum lixivo ſale, tunc maxime efferveſcentis, ad vomitum compeſcendum nuperi a Riverio receperunt. In hydrope rariter vult alvum duci, interpoſito uſu medicamentorum roborantium: paracenteſin improbat. Abortum pericdice minitantem repetita ſingulo menſe venæ ſectione occupavit. Hæmorrhagiam etiam interna ex cauſa in renis inflammatione ſubortam, nihil potentius ſuperat, quam ſanguinis deliquium. Arcana etiam ſua habebat, ſale vitrioli vomitum ciebat. In variolis calida omnia dedit, in febre maligna bezoardicum Joviale, quod pro ſumma habet antidoto. In pleuritide ad drachmam uſque fuliginis dabat. Paſſim medicamenta undique ex variis ſcriptoribus colligit, neque dedignatur ab empiricis diſcere, exemplo infuſi vinoſi vitis albæ, quo morbum hyſtericum ſuperaverit.

Ej. *obſervationes medicæ & curationes inſignes* Pariſ. 1646. 4. Vr. London. 1643. 8. Schulz. 1646. 8. Haag 1651. 8. *. *centuriæ tres*, 1656. 8. L. quatuor

tuor centuriæ & 1672. 4. Lion 1659. 4. Gallice Pariſ. alii Lion 1688. 12. Lion 1694. 8.

Curationes fere ad ſenſum nuperorum Gallorum. Iſchuria ſubita vehemente ſanguinis miſſione ſuperata, ut plurimæ urinæ libræ decederent. Colicus dolor purgante medicamento quarta die, dum alvus reſpondebat, ſummo cum cruciatu, denique ſuperatus. In febre maligna vomitus perpetuus cum atris fæcibus, celebri illa miſtura ſucci citri cum ſale tartari, tunc maxime ferventis, victus, quæ eadem miſtio claſſici in medicamenti dignitatem evaſit. In febre maligna cucurbitulas paſſim admovebat, dabat tamen acria, confectionem alkermes, bezoar lapidem; & abſorbentes pulveres. In tertiana febre calomelan TURQUETI dabat cum diagrydio. Gravis cephalæa lethalis, cum putridi quid naribus effluxiſſet. Fluor albus demum longiori uſu rhei cum terebinthina ſuperatus. In febre acuta maligna noſter etiam ſexta die vocatus, venam tamen aperuit. In renis inflammatione & abſceſſu, poſt gravem ſyncopen, ſpiritum ſulfuris dedit, ut tamen urina purulenta diutiuſcule flueret, & æger ex febre diuturna ſenſim convaleſceret. Multa mala a ſanguine in ventriculum effuſo & coacto, ſenſim tamen per alvum educto, poſtquam computruerat. Poſt aſthma & cordis palpitationem mediaſtinum cadaveris ſero ſanguineo plenum, quod ægrum ſuffocaverat: pulmo ponderoſus & pure plenus. Empyema cauſtico apertum, & poſt plurimam puris effluxionem ſanatum. Poſt tuſſim ſiccam cardialgia & ſanguinis ſputum: pulmo cadaveris undique etiam mediaſtino adhærens, cor albicans, exulceratum & exeſum, cujus partem noſter putat ab ægro homine excreatum fuiſſe.

Hæc in centuria 1, non omnia vero licet decerpere.

Centuria quarta acceſſit Haag 1659. 8. *. ab auctoris obitu a SIMONE JACOZ edita. Febrem hecticam ſe balſami peruviani longo uſu curaſſe, hydropem pectoris apozematibus aperientibus cum ſale tartari & vitrioli ſpiritu. Carbunculus (Occitanicus) media in fronte ſanatus, potiſſimum veſicatorii emplaſtri beneficio. Oxycrati quotidiano uſui vult epilepſiam ceſſiſſe, amylo hæmoptoen. Cordis palpitatio, pulſus in carpo nullus, ſuperne vehemens, ventriculus cordis uterque & una pulmo ſanguine plenus, terroris, ut putat, opus, & in ſiniſtro thalamo carunculæ natæ oſtium præcludentes (polypi), quarum & alia vidit exempla. Decocto guaiaci & antimonii venerea lues cum exoſtoſibus ſuperata. Galenicus ſanguinis a pota hirudine vomitus. Rheumatiſmus ſepties ſecta vena, & repetito uſu aquæ papaveris ſuperatus. Qui paſſulis ſolis vixit, phthiſi liberatus eſt. Vomendi conatus vehemens fruſtraneus & funeſtus, a ventriculo in thoracem irrepente, qua parte etiam nullus pulmo fuit.

Cæterum obſervationibus, cum non plures ſint quam 82, addidit JACOTIUS octodecim ſuas, quibus nonnullas ſuas curationes tradit. Luem veneream ſanabat pulvere calomelas Turqueto dicto. In febre maligna non evaſiſſe, niſi qui die quinto & ſexto vehementer ſudaſſent, omnino præter criticorum dierum leges. Aquam

Aquam theriacalem BAUDERONII tamen reſpondiſſe. Qui peſtem vomitorio vitriolico curavit.

Deinde adjecit idem obſervationes 37 ex veteri bibliotheca abſque auctoris nomine decerptas, quæ ſunt medici SCHYRONII & RONDELETII curæ. Phthiſicus profuſo ſudore liberatus, cum continuo moriturus videretur. Paralyſis linguæ a ſacculo, qui in cadavere apparuit, ſero pleno, quod is ſaccus continuo linguæ novum ſuppeditabat. *Coqueluche* Nemauſenſis a. 1557; evadebant (non cuncti, ut videtur) vena ſecta, ſudore erumpente fætido. Deglutitionis libertatem reſtituit cucurbitula cum multa flamma, ſedi ventriculi admota. In febre maligna exanthematibus lividis efflorescente, tamen feliciter venam ſecuit. Struma emplaſtro choeradico AETII diſcuſſa. Caruncula plumbea virga deleta. Febris moleſta cum perpetuo ſudore, qui ultimo die frigidus exiit.

Sed cum centuria jam tertia prodierant Obſervationes communicatæ a D. PETRO PACHEQUE. Curationes, ſæpe paradoxæ, ut anſer neſcio quibus fartus ad convulſiones. Adnotat perire, qui potum naribus rejiciunt, aut in quibus parentum avorum aut atavorum ſimilitudo redeat. Emplaſtrum, quo in abſceſſu pectoris pus adtrahitur, ex reſina, terebinthina, oleo laurino & elemi.

Alia a D. d'ABADIE medico Tholoſano, alia ab ANTONIO de LODON acceſſerunt, inter iſta hydrops, & in ventriculo ipſo hydatides.

Porro FRANCISCI CHOMEL adnotationes.

J. MARTIN febris maligna ſudore perfætido ſublata.

DES GRANDS DES PREZ phthiſis aliquoties lacte muliebri ſuperata.

HENRICUS RUFUS Poſt gravem cephalæam delirium, & vigilias, membranæ cerebri circa torcular gangræna corruptæ, puris ad uncias ſex cum fætore effluxit, baſis etiam cerebri, cerebellum, medulla oblongata ſphacelo vitiata apparuit. Hydrops pectoris, pulmones ſiderati, puncta per ſuperficiem purulenta. Nihil exſpuerat, neque tuſſierat.

SIMEON JACOZ in diuturno alvi fluxu lingua frigida lethali eventu. Dolor capitis intolerabilis ſuperatus inciſa temporis arteria. Peſte adfectus evaſit, cum continuo cantharides pone aures admoviſſet, qua parotis ſe extulit.

SAMUEL FORMY chirurgus. In hydropico umbilicus prominens, bono eventu in medio tumore inciſus. Hydrocephalus conpreſſione ſuperatus. Mors ab alvo obſtructa, inteſtinis indique fæcibus diſtentis. HENRICUM III, cum lue venerea laboraret, neque curari poſſet, a P. PENA ſudore moto & decocto chinæ & bardanæ abſque hydrargyro ſanatum eſſe.

PETRUS ESTANOVE chirurgus. Cornu in capite verrucoſum.

Dionysius Pomaret chirurgus. Phrenitis ridicula arte & ſomno expreſſo curatus.

Ozias Aimar chirurgus. Convulſum ad dextra caput cum maxillarum agitatione, poſt amputatum brachium, dextrum a lue venerea.

Hæc ſui auctores cum Riverio communicarunt. Tunc ſequuntur varii, quorum aliqua nolles legere, ut epilepſiam carne lupi ſalita geſtata; tertianam vena in principio paroxyſmi inciſa curatam, ſuberis uſti in colico dolore vim.

Ej. *methodus curandarum febrium* Paris. 1648. 8. Lion 1649. 8. Tr. Haag 1651. 8. *. In ſynocho ſimplici non putat largam venæ ſectionem locum habere, quam Galenus præcepit, ſed neque frigidam admittit. In febre putrida alvum ducit, & nonnunquam vomitum movet, abſorbentia dat & alkermes, tunc iterum prægnantes, ut vocat, humores expurgat. Ab intemperato uſu refrigerantium ſingultum ſequi. Adverſus febres intermittentes corticis peruviani nondum meminit, & in quartana ad morem ſeculi purgat, venam ſecat, chalybem dat, & amara, de theriaca monet, ne crudis humoribus ſuperingeratur. De febre purpurea maligna (petechiali). Venam tamen in ea ſecat, aut hæmorrhoides ciet. Veſicatoriis utitur, inde cardiacis &c.: in vomitu ſua miſtura. Anno 1623. in ſæva epidemia parotides erupiſſe, ſed funeſto fere eventu. Quando parotides erumpebant, ipſe venam ſecabat, utcunque pulſus debilis videretur, bono eventu, ut continuo a miſſo ſanguine arteriæ fortius micarent. Petechias fere in pectore & in dorſo erumpere. Male variolas peſſimas facit, quæ ſerius erumpunt: vidit purpureis maculis cum periculo miſtas fuiſſe.

Ej. *inſtitutiones medicæ* L. V. Lion 1656. 4. 1672, 4. Bur. Lipſ. 1655. 8, falſa inſcriptio Haag 1657. 8. Tr. 1662. 8. Integræ per omnes artis partes inſtitutiones, fere Galenicæ: diætetica etiam, & materia medica, & medicamenta ad ſuos ſcopos compoſita.

Arcana Lazari Riverii *a* Bernardino Christini edita Venet. 1676. 4. 1696. 4. *. Utrecht 1680. 16. *. Multa hic reperias medicamenta chemica, etiam aurum potabile, quorum tamen in ipſis operibus nulla fit mentio, eſſentias lapidum pretioſorum, eſſentias aliorum metallorum, eſſentiam vitrioli, quam pro ſummo laudat alexipharmaco. Deinde medicamenta ex vegetabilibus, numeroſa. Verum ex Italicis urbibus, in quibus artem Christinus exercuerat, ſingulas ad paginas citatis, adparet non eſſe Riverii. Christinus quidem in præfatione teſtatur, ſe Riverii codices a matre emiſſe, inter eos fuiſſe artem ſpagiricam, ejus partem ſe edere. Dudum vero adnotatum eſt, Christinum nihil cum Riverio commune habere, qui præterea hanc tantum quaſi appendicem ſuo operi adjecit.

Arcana MS. in Lehmanni *bibliotheca* citantur.

Ej. *opera medica* conjuncta prodierunt Lion 1663, fol. Venet. 1664. fol. Francof.

Francof. 1669. fol. 1674. fol. curante J. Dan. Horst & J. Jac. Doebelio, tum Genev. 1679. fol. Lion 1672. fol. 1690. fol. Huth. Ho. Genev. 1737. f. cum F. Weinhard ad editionem Francofurtenſem. Porro Venet. 1664. fol. 1700. f. 1733. fol.

Francisci Calmette Riverius *reformatus ſ. praxis medica methodo* Riveriana Genev. 1688. 8. 2 vol. Houss. Genev. 1696. 8. 1706. 8. Lion 1704. 8. Venet. 1735. 4. Acc. *de morbis mulierum*, *de affectibus articulorum*, *de peſte*, *de febribus*, *de morbis venereis*, *Arcana*. Suo loco dicetur ad a. 1677.

§. CCCCLXXXVII. J. Colle.

Bellunenſis, profeſſoris praxeos Patavini, qui a. 1631. ſenex vitam obiit, *medicina practica morborum malignorum & peſtilentialium* Piſauri 1617. fol. Collectio morborum epidemicorum. Anno 1610. pleuritidem dominatam eſſe, in qua venæ ſectio nocebat, cucurbitulæ autem & clyſteres atque purgantia medicamenta ſaluti erant.

Ej. *idea & theatrum imitatricium & imitabilium ad omnes intellectus facultates libri aulici, quibus omnes artes, etiam medica, agricultura, quo ordine & qua methodo inveniendæ ſint, demonſtratur* Piſaur. 1617. f. L.

Ej. *Coſmetor mediceus triplex, in quo exercitatio totius artis medicæ deciſa, ac conſultationes medicinales & quæſtiones practicæ enucleatæ proponuntur.* Venet. 1621. fol. *. Medicus Ducis Urbini librum Cosmo II. M. D. Hetruriæ dicavit. In principio compendium dat medicinæ de ſeculi genio, deinde vera conſilia & diſſertationes practicas ad varios morbos, non omnes inutiles, & aliquas peripneumonicorum inciſiones. Ecce ſpecimina aliqua. In peſtilentia poteſtatem ſalutarem lapidis bezoar putat ſe expertum eſſe, & quidem conſtantem. In peripneumonico primo apoſtema pulmonis aquoſum, pituitoſum & pulmo purulentus. In ſecundo pulmo humore bilioſo & pituitoſo plenus. In tertio pulmo ſanguinea inflammatione diſtentus, & coſtis adnatus. Febris maligna epidemica in Piceno graſſans, & Piſauri atque Urbini, cum petechiis. Cucurbitulas ſcarificatas & malleoli, vulnuſcula bene reſpondiſſe. Peripneumonia epidemica Cantiani & Cellis. Contra Juriſconſultos, utique veneno interiiſſe, cum eum vellent excuſatum. In femina obeſa & decolore puerpera, patiente febrem acutam, cucurbitulis potius quam venæ inciſione utendum. Fulguratorum hiſtoria, qualis eo ævo ſcribebatur. Signa quibus ſubmerſos a ſtrangulatis diſtinguas.

Ej. *elucidarium anatomico chirurgicum cum commentariis in quarti libri Avicennæ fen tertium Inſiti tractatus . . . . de lue Gallica* Venet. 1621. fol. *. de ſolo nempe bubone. In commentario ad Avicennam habet etiam tumores, aquoſum, aereum, inflammatum, morbos cutaneos. Utique vero, libri de lue Gallico alteram partem *elucidarii* facere, quam nunquam vidi, Astrucius.

Ej. *methodus facile parandi jucunda, tuta & nova medicamenta adverſus chemicos* Patav. 1628. 4.

Ej. *de morbo gallico & ejus ſymptomatibus* 1628. 4. HOTTON TR. SALICETI tempore morbum jam exſtitiſſe, ſæviorem tamen CAROLI VIII. ævo. Etiam communem lectum inficere. Si decocta lignorum non reſponderint, ad inunctiones eſſe deveniendum, in valido homine etiam ſuffumigia locum habere.

In *Coſmetcre* morbum adtigerat, & invitus inunctiones mercuriales admiſerat.

Ej. *de cognitu difficilibus in praxi ex libello* HIPPOCRATIS *de inſomniis, & ex libris* AVENZOARIS *per commentaria & ſententias dilucidato* Venet. 1628. 4. TR. Inter alia mercurius cum ligno ſancto & aliis fucatus incongruis.

Numeroſiſſimos libros ineditos reliquit TOMASINO teſte (*a*).

§. CCCCLXXXVIII. VARII.

JOH. FILESAC theologi, *medicinæ defenſio adverſus* PLINIUM *majorem* Pariſ. 1617. 8. *. excerpta ex L. I. *ſelectorum*. Honores PLINIO objicit medicis paſſim etiam ab imperatoribus decretos, quales & MEIBOMIUS collegit. Artem neceſſariam eſſe, & eo tempore, quo ejus auxilio indigent, incredulos ad eam confugere.

Prodierat jam anno 1615. 8. cum ejus *Excerptis*.

MATTHIAS NALDIUS *in* HIPP. *aphoriſmos* Rom. 1617. 4. L.

Ej. *rei medicæ prodromi præcipuorum Phyſiologiæ problematum tractatus* Rom. 1682.

Ej. *regole per la cura del contagio* Rom. 1656. 4. HOTTON.

J. RUD. SALZMAN Senior, per multos annos profeſſor Argentoratenſis, *de paralyſi* Argent. 1617. 4. *.

Ej. *diſputatio de ſpaſmo ſ. convulſione* ib. 1620. 4. HE.

Ej. *de difficultate reſpirationis* ib. 1631. 4. *.

Ej. *de vita & morte hominis* ib. 1648. 4. HE.

Ej. *de lycanthropia* ib. 1649. 4. HE.

Ej. *de morborum differentiis* ib. 1649. 4. HE.

Ej. *de morborum cauſis* 1650. 4. PL.

Ej. *de febribus putridis continuis* Lipſ. Francof. 1654. 4. UFF.

Ej.

(a) *Elog.* 1641.

Ej. *de morbi gallici natura, cauſis, ſignis* Argent. 1656. 4.

Ej. *varia obſervata anatomica* Amſterdam 1669. 16. *. edente Theodoro Wynandts. Cadaverum etiam morboſorum inciſiones, quæ ad eruendas cauſas morborum faciunt. Fæces & urina per vulvam, ano quieſcente, quod imperita obſtetrix inteſtinum rectum a partu propendens reſecuiſſet. Id rectum inteſtinum clauſum, hinc inteſtina ſtercoribus diſtenta. Abdomen totum pure plenum, cujus fomes videtur in hepate fuiſſe. Cum ulceribus in tibiis lien triplo major, ad Hippocrates effatum. A ſaltatione cor ſanguine congeſto plenum, pulmones undique adnati. Exempla infantum a pituita ſubito circa caput aſperæ arteriæ magna copia effuſa ſuffocatorum. Ventriculus putridus, quaſi eroſus, ut tunicæ facillime lacerarentur.

Conſilia aliqua Salzmanni ſunt inter *curationes*, quarum centurias IV. Welschius edidit, & in centuria IV.

Cornel. Pleyer *Examen tractatus* G. A. Scribonii *contra uromantes editi* Erford. 1617. 8. Tr.

Ej. *medicus critico aſtrologus* Nürnberg 1627. 12.

Ludovici Du Gardin medici Duacenſis, *Alexilæmos, ſ. de peſtis natura & curatione epitome methodica* Duaci 1617. 8. Bur. Falc. & paulum mutato titulo Duac. 1631. Tr.

Id. l. ut puto Gallice, *le Chaſſepeſte, ou les remedes ſinguliers & familiers pour ſe préſerver & guérir de la peſte* ib. 1617. 8. Bur.

Ej. (Hortensii) *manuductio ad pathologiam, ſ. inſtitutionum medicarum pars altera* Duaci 1626. 8. *. Galenica placita paulo alio ordine propoſita.

Ej. *remedium erroris qui propter diverſa pondera in praxin medicam irrepſit tandem deprehenſi* Duaci 1630. 12. Tr.

Ej. *medicamenta purgantia ſimplicia & compoſita ſelecta ſufficientia. Remedium erroris in ponderibus* ib. 1631. 8. Tr. Falc.

Ej. *circumſtantiæ & tempora de variis venis Pleuritidis ratione ſecandis inter varios medicos proceres litem dirimentia* ib. 1632. 4. Falc.

Ej. *Inſtitutionum medicinalium liber* III. *ſ. ſubſidiorum indicium, ſ. de rebus non naturalibus* ib. 1638. 4. *. op. & ſtud. Jacobi Briffault.

Fabritii Cocanarii *theonoſtus de vita producenda atque conſervanda* Rom. 1617. 4. Cölln. 1620. 4. L.

Thomas Grossius Sipontinus. Ej. *lectiones de natura, differentiis & uſu rerum ſex non naturalium* Venet. 1617. 4. L.

Ej. *lectiones de febribus, in quibus infinita problemata, plurimæ etiam controver-*

 ſiæ

ſiæ explicantur, conciliantur. Acc. quæſtio de vino exhibendo in febribus a principio Venet. 1627. 4. L.

Ej. *lectiones de morbis capitis & thoracis, in quibus infinita problemata & controverſiæ explicantur conciliantur ve. Acc. quæſtio an vinum nive refrigeratum propinari debeat* Ferrar. 1628. 4. L.

Ej. *de morbis infimi ventris* Venet. 4. L.

Ej. *quæſtio unica an morbi qui in Italia & potiſſimum in Gallia, ciſalpina hoc anno evagantur ſub nomine peſtis, an vero inter febres peſtilentiales numerari debeant — de eſſentia, cauſis, ſignis, præſagiis, de præſervatione & curatione peſtis & febris peſtilentis, de methodo a principe & privato adhibenda, antequam peſtis advenerit tempore quo graſſatur & poſtquam abierit* Venet. 1631. 4. L.

Alberti Quatrocchi Veneti *de officinæ pharmaceuticæ veris & legitimis antiquorum ponderibus: comprobatur pondera monetaria Venetorum reſpondere iis, quibus Græca utebatur antiquitas. Acc. Epitome menſurarum Græcis, Romanis & Arabibus medicis familiarium* Venet. 1617. 4. *. Librarum comparatio: minima eſt Utinenſis, quæ unciarum duodecim, maxima Hiſpanica, quæ 18. Laudat diviſionem Gallicam, in qua drachma grana habet 72, non 60. Cur Celsus unciam ſeptem tantum drachmarum faciat? olim ſeptem drachmas in uncia fuiſſe, inde ad octo Romæ auctas. Saladinus male unciam in novem partes dividit. Paulus Galenum explicat, ut ſcrupulus ſit 24 gran., non 20. Granum eſt pondus triticei grani: chiratium (a κεϱατιω fructu ceratii) eſt granorum quatuor. In Zecca Veneta unciam valere 140. ceratia & grana tritici quatuor ſiliquam. Uncia ſubtilis Veneta habet chiratia 123 gr. 1⅕. Uncia medica chiratia 126. Pondera veterum plenam certitudinem non habere. De menſuris breviter. Non ſatis certum eſſe, lapides inventos accurate tripedales fuiſſe. Auctor Prior fuerat ſui ordinis teſte Marinello.

Petrus Garcia Carrero *diſputt. medicæ & commentaria in fen* 1. L. I. Avicennæ Complut 1617. f. Hallervord.

Ej. *diſpp. & quæſtiones in fen libri IV.* Bourdeaux 1628. fol. *. *edidit* Petrus Ferriol. Arabicum inmenſum opus, quo quæſtiones ſcholaſticæ per auctoritatem Galeni & Avicennæ ſolvuntur. De febribus ſermo eſt.

Ej. *diſpp. & quæſtiones medicæ in omnes* Galeni *libros de locis affectis* Complut. 1605. fol. L. 1612. fol. L.

Calistii Procaccini *l. qui dicitur medicus ad tirones, non minus utilis quam curioſus* Rom. 1617. 4. L.

Guil. Roselli *de internorum morborum curatione* Bergomi 1617. 4. Bordeaux 1620. 8.

Roberti Fludd *ſ. de Fluctibus* Angli.

Ecce quæ lego in VI. tomis operum contineri.

Coſmi

Coſmi majoris & minoris metaphyſica phyſica & technica hiſtoria. Tomus I. de microcoſmi hiſtoria, de natura ſimia (alibi lego *de ejus in generatione & corruptione progreſſu*).

Ej. *de ſupernaturali, naturali, præternaturali & contranaturali microcoſmi hiſtoria . . . Internum ſ. anima, externum, ſ. corpus. Animæ in corpus operatio. Technica microcoſmi interni hiſtoria. Ars memoriæ, phyſiognomia, chiromantia* Oppenheim. 1617. fol.

Ej. *de uromantia ſ. divinatione per urinam.*

Ej. *monochordum mundi ſynchronicum* Francof. 1623. f. Tr.

Ej. *ſectionis primæ portio tertia de anatomia triplici ſ. homo enucleatus ſectione anatomia bifaria dividitur, Panis nutrimentorum facile princeps ignis ope diſſectus* ib. 1623. fol. Tr.

Ej. *anatomiæ amphitheatrum* ib. 1623. fol. Tr.

Ej. *philoſophia ſ. anatome chriſtiana, ſ. meteorologia coſmica* ib. 1626. fol. Trew.

Ej. *Pulſus, ſ. nova & ſacra arcana pulſuum hiſtoria ex ſacro fonte extracta nec non medicorum ethnicorum dictis comprobata* Oppenheim 1629. fol. Tr.

Ej. *medicina catholica* Francof. 1629. fol. Hansen.

Ej. *antiquorum morborum myſterium, ſ. medicinæ catholicæ tom. I. l. I. tractatus ſecundus* ib. 1631. fol. Tr.

Ej. *clavis philoſophiæ & alchymiæ, ſ. ad epiſtolam* Petri Gassendi *reſponſio* ib. 1633. f. Tr.

Ej. *philoſophia Moyſiaca* Goudæ 1638. f. Tr.

Ej. *reſponſiva ad hoplochriſma ſpongiam* Fosteri Goudæ. 1638. f. Tr.

Roſencrucianæ ſocietatis homo fanaticus, ſubinde tamen utilia cogitata admiſcens.

Melchioris Carterii *in epilepſiam exercitationes* Toloſ. 1617. 12. Falc.

Hieronymi Pinelli *theoricæ ac practicæ medicinæ aphoriſmorum* L. VIII. Senis 1617. 8. Bur.

J. Besardi *antrum philoſophicum in quo pleraque arcana phyſica & malorum curationes reſolvuntur* &c. Aug. Vindel. 1617. 4. Hotton.

Seb. Sleskowskii *opera medica* Cracov. 1617. 8. B. Thomas.

J. Heintkii *Or. de problemate: an empirici, qui conceptis precum & verborum formulis morbos curare profitentur, ſint in republica chriſtiana ferendi* Lipſ. 1617. 4. Boehm.

MICHAEL MAIER *examen fucorum pſeudochymicorum detectorum & ſuccincte refutatorum* Francof. 1617. 4. RIV.

REGNER BRUITSMA *jatricum votum in publicæ ſalutis & medicinæ ſanctioris tutelam* Mecheln 1617. 4. d'ETR.

GUIL. LOYSEAU *obſervations medicinales & chirurgicales* Bourdeaux 1617. 12.*. videtur ex LINDENIO latine etiam prodiiſſe *de internorum externorumque fere omnium morborum curatione cum hiſtoriis notatu digniſſimis & variis ejus auctoris experimentis* Bergerac 1617. 8. Bordeaux 1620. 8. Aliqua medica intercedunt. Pus, ut putat, e vena ſecta eductum, cum abſceſſus eſſet in hepate. Hemicrania ſublata venæ temporalis ſectione. Hydropem pectoris vidit. Infans abſque ano & alter abſque vulva natus. Poſt volvulum inteſtinum cæcum ſolidum cum minimo tubulo pervio, unde vomitus perpetuus. Phrenitis a vermibus. Diarrhœa loco lotii, quod nullum fluebat, rheo curata. Gangræna ſenilis a pedibus incipiens funeſta eſt. Diabetes ex lapſu in dorſum. Sanguis de vena fætidus. Regem ſe Galliæ ulcere urethræ laborantem ſanaſſe.

EJ. *praxis medica de curandis morbis* Burdigal. 1620. 4. B. D.

EJ. *tréſor des remedes ſecrets pour les maladies des femmes* Paris 1617. 8. RAST.

LUD. REMMELIN *Balſamochreſia ſ. Unterricht innerlich u. äuſſerlicher vornehmſter 24 Balſamen* Augſpurg 12. PL. huc refero.

GEORG GRAMAN *Bericht von der weiſſen und rothen Ruhr* Halberſtatt 1617. 4.

EJ. *chymiſche Reiſ. u. Hausapotek* Schleuſingen 1630. 12. TR. 1679. 12. TR. Ardruff 1618. 8.

J. PELECYI *de humanorum affectuum morborumque cura* München 1617. 12.

Elogia & judicia doctorum virorum de JACOBO KESTEINIO *Cæſarum &c. doctore* Prag. 1617. 4. BUNAU.

SEBASTIAN VALETISII *Brunn des Heils oder Bericht wie einer bis in ein hohes Alter ſein Leben geſund fortbringen könne* Ingolſtatt 1617. 4.

MICH. RENGER *Leichenpredigt auf* B. SUEVUM Rothenb. 1636. 4. TR.

J. G. AGRICOLA *cervi excoriati & diſſecti in medicina uſus* Amberg 1617. 4. TREW.

MORIZEN *Landgrafen v. Heſſen Medicinalordnung* Marburg 1617. 4. TR. 1632. 4. TR.

CHRISTOPH MEURERS *nützliches Hausregiment wie ein Hausvater ſich u. ſein Geſind vor der Peſtilenz verhüten ſoll* Lipſ. 1617. 4. RIV. antiquioris puto auctoris.

§. CCCCLXXXIX.

§. CCCCLXXXIX. Disputationes.

Bernardi Suevi *brevis purg quæ ſunt medicorum* Baſil. 1617. 4.*. Pro clyſteribus nutritiis. Error in titulo.

Ej. *tr. de inſpectione vulnerum lethalium & ſanabilium præcipuarum partium corporis humani* Marburg 1629. 8.*. Non eſt coram, ut ignorem, num aliquid ſubſit practici.

J. Gredel *de dyſenteria* Baſil. 1617. 4.

Joach. Bertram *theoria & therapia hydropes* ib. 1617. 4. Riv.

Chr. Beck *de hydrope* ib. 1617. 4. Riv.

J. Lamy *de febre quotidiana intermittente* ib. 1617. 4. Riv.

J. Jac. Reiter *de hydrope* Lipſ. 1617. 4. He.

Dan. Loris *aſſertiones & controverſiæ de hecticæ febris definitione, diviſione, ſ. ſpeciebus vel gradibus, cauſis, ſignis, tam diagnoſticis quam prognoſticis, nec non curatione* Baſil. 1617. 4. Riv.

Isaac Habrecht *criſiologia de diebus criticis* ib. 1617. 4. Pl.

J. Huldrich Streiter *de graviſſimo cerebri affectu epilepſia* ib. 1617. 4.*.

Laurentii Coudin *quæſtiones medicæ a* Ranchino & Delort *propoſitæ* Monſpel. 1617. 4. *. In peſtilentia antidotum dat & ſudorifera. Non dari panaceam. In venenatis affectibus theriacam confectioni Alkermes præferendam. Dies criticus non integer computandus. Pulſus dicrotus.

Michael Morel *quæſtiones* ib. 1617. 4. Venereo malo non confirmato guaiacum, inveterato hydrargyrus. Ex venenis medicamenta fieri poſſe. Ex ſapore, & odore, non recte de facultatibus medicamentorum judicari.

Georgii Scharpii *quæſtiones medicæ* Monſpel. 1617. 4. *. Ergo hypercatharſi theriaca. Dyſenteria a liene. Lues venerea & elephantiaſis non ſunt morbi congeneres.

Ej. *inſtitutionum medicarum P. I. a* Claud. Scharpio *in luem edita* Conon. 1638. 4. Tr.

A. Abernethe *quæſtiones medicæ* Monſpel. 1617. 4. *. Febribus verminoſis meri potio & hydrargyrus. Multis ſimplicibus compoſita præſtantiora. Gemmarum uſus in morbis cordis utilis.

David Genestet *quæſtiones medicæ* Monſpel. 1617. 4. *. Pleuritidi narcotica & veſicantia. Gravidas feminas in acuto morbo tamen oportet purgare, venam ſecare. In urinis certi colores non ſemper certas ſubſtantias ſequuntur.

Jac.

Jac. Duranc *quæſtiones medicæ* Monſpel. 1617. 4. *. In ſyncope confectio alkermes & de hyacintho. Sic in melancholia. Hecticis lac humanum quam aſininum melius. In ſynocho ſanguis ad deliquium mittendus. Elephantiacis vinum viperinum. In maligna febre cum papulis vena tamen ſecanda. Incipientem elephantiaſim hydrargyrus intercipit.

Petrus Saillens *quæſtiones medicæ* Monſpel. 1617. 4. *. In pleuritide vena ſecanda in eodem latere. Nulla amuleta quartanariis. Paralyticis thermæ, non vinum. Urinæ fætidæ & nigræ non ſemper lethales. Albo fluori diuretica.

Guil. Reh. *quæſtiones pro licentia* ib. 1617. 4. Will.

Henricus Furnius *porticus delphica* ib. 1617. 4. * Frigidum febribus humoralibus non convenire.

Joh. Cousin & J. Dossier *E. poſtremus hominis dies frigidiſſimus, ſicciſſimus* Pariſ. 1617. 4.

Hier. Goulu & Petr. Robynet *E. à rigore ſudor ſalutaris* ib. 1617.

Car. *le* Clercq & Mart. Robichon *Non E. ſine virili ſemine mola* ib. 1617.

Dionus. Guerin & Casp. Brayer *E. mulieribus ab utero aut in utero morbi* ib. 1617.

J. Riolan *E. urinæ inſpectio certior quam pondus aut diſtillatio* ib. 1617.

And. *le* Gros & J. Dossier *E. aer ſanitatis & morborum author* ib. 1617.

J. *le* Mercier & Claud. Lienard *E. vinum alimentorum optimum* Pariſ. 1617.

Mich. Toutain & Petr. Robynet *E. hydrops* κατα αποςασιν *ſanabilis* ib. 1617.

Guil. Lescaillon & Jac. Cousinot *E. ex imperfecta criſi* ὑποςασις ib. 1617.

Petr. Collier & Mart. Robichon *E. temporum & ætatum mutationes ut morborum parentes, ſic vindices* ib. 1617.

Barth. Baralis & Jac. Cousinot *Non E. fluenti alvo vacuatio* Pariſ. 1617.

J. *de* Gorris & Fr. Mandat *E. medicamenta* θεων χειρες ib. 1617.

Dionys. *le* Soubz & Fr. Boutonnier *E. dyſenterico alvi profluvio venæ ſectio* ib. 1617.

Renat. Chartier & J. Berault *E. apoplexiæ phlebotomia* ib. 1617.

§. CCCCXC. Varii.

Carolus *le* Pois vulgo Piso, Lotharingus, Nicolai frater, medicus ſui principis, vir acuti judicii, proprias etiam ſuas hypotheſes habuit.

Ej. *ſelectiorum obſervationum & conſiliorum de prætervifis hactenus morbis ab aqua ſ. ſeroſa colluvie ortis L. ſingularis* Pont-à-Mouſſon 1618. 4. Leid. 1650. 8. *. Francof. Lipſ. 1674. 4. L. Leid. 1733. 4. 1736. 4. Amſterd. 1768. 4. Scopus viro eſt oſtendere, quot morbi, ſunt autem morbi omnino fere omnes, a ſeri abundantia naſcantur. Serum per corpus humanum de parte in partem vagari, certa neceſſitate vero in capite colligi, cum ſponte ſua ſurſum moveatur. Stagnans idem facile putreſcere, cum aliis humoribus miſceri bileque. Lienem ejus alterum & præcipuum fontem eſſe, ut altera ſit officina ſanguinis arterioſi: ideo ob ſanguinem, quem parat tenuem & fervidum, lienem in febribus pati & diſſolvi. Inde morbi ex ſero nati ex ordine. Capitis primum mala, & hydrocephalus: ejuſmodi malum noſter curare adgreſſus, certe hactenus mitigavit. Parotis aquoſa. Uti vero multa ad ſerum ſuum trahit, nullo manifeſto indicio dato, cur eo trahat, ita ad odontalgias. Hemicrania periodica, cum multo aquæ bile tinctæ vomitu. Hemicrania epilepſiæ vicina, ab aura ex brachio adſcendente. Vertigo: etiam iſta cum vomitu aquæ puræ conjuncta Carus etiam in infante. Febris Lotharingica in quarta acceſſione interimens. Alia febris lethargica, funeſta. In catarrho ſuffocante mucus ſpumoſus de naribus redditus. Lethargus quarto demum anno funeſtus. Hyſtericum malum a ſero eſſe: ejus ſympmata varia, cæcitas etiam, aphonia, aſphyxia, ut in feretrum mulier deponeretur. Renis horridus abſceſſus, ut totum abdomen pure repleretur. In hyſtericis abſceſſus intra ventriculum maximus. In hyſterico paroxyſmo verus tumor in jugulo, in gena. Qui epilepſia liberatus fuerit larga copia aquæ puræ vomendo rejecta. Spumam in ore hyſtericæ feminæ ex capite in os defluxiſſe. In viro hydrocephalus, ut membranæ cerebri chartæ aqua maceratæ ſimiles eſſent. Morbi pectoris a colluvie ſeroſa orti; huc ſyncope cardiaca, palpitatio cordis, quæ fere cum aquæ in pericardio copia conjungatur, per exempla. Tuſſis, cujus fons in capite ſit. Aſſidua tuſſis cum ſpiritu difficili & ſanguinis rejectione, mitigata excitato quotidie ſudore. Pituita in pulmone in calculos coacta, quos ægrotus ſubinde rejecerit. A ſcirrho hepatis orthopnœa, ſumma eadem ſuffocatio a viſcerum epigaſtrii mole diaphragma reprimente, ſoluta alvo liberaliter ducta. Hydrops pulmonis cum gravi anhelitu (morbum nempe vidit, cauſam ſuſpicatur). Hydrops pectoris funeſtus, cum commendatam a noſtro inciſionem meticuloſi differrent. Pulmo hydatidibus obſitus. In hydrope pectoris ægroti circa primam noctis vigiliam ægerrime reſpirant, neque ſe continere poſſunt. Brachium in eo malo ſæpe dolet, etiam reſolvitur. Pleuritis ſudore critico liberata: ejus morbi cauſam fere eſſe ſeroſum ſanguinem. In Gallia ruſticos ſingulis hiemibus pleuritide infeſtari (ſic in Helvetia). Pus longe ante diem decimum quartum in pleuritide gigni, & ſeptimo atque nono die jam adfuiſſe maturum. Tabidum,

& empyum noſter vomitu & exſcreato pure liberavit. Reliquos abdominis & univerſi corporis morbos omitto. Cæterum, etſi utique innoxio ſero multa tribuit mala, in quibus nulla ejus humoris culpa eſt, plurimæ ſunt tamen adnotationes, quas utiliter legas.

Ej. *diſcours de la nature, cauſes, remedes tant préſervatifs que curatifs des maladies populaires accompagnées de dyſenterie, autres flux de ventre familiaires aux ſaiſons chaudes & ſeches* Pont-à-Mouſſon 1623. 8. Rast. Multa certe bona, vera, neque eo ævo vulgo nota. Febrem eſſe princeps malum. Fluere primum aquoſa, pallida, progrediente v. morbo ſanioſa & cruenta, aut bilioſa, colore demum ad æruginoſum & atrum uſque ſaturato, & quotidie viſcidiora prodire: ut conſtet, humores de alvo decedentes ſenſim formari, neque in principio morbi præſto eſſe. Sedem habere in hepate: hinc ſæpe biduo & triduo bilioſa revomi. Rarum eſſe ex toto habitu corporis humores ad inteſtina confluere, ut ſubitanea ſequatur extenuatio. Ab hepate etiam icterum eſſe, non quidem vulgarem. Accedere & nauſeam, etiam ſingultum, & hepatis culpam prodi a ſenſu extraordinario inter inſpirandum, qui ad xiphoidem cartilaginem cum difficili ſpiritu percipiatur. Neminem inde niſi ſano cum judicio mori. Urinam ab initio naturali ſimilem ſenſim turbari & craſſam fieri. Cauſam eſſe ab æſtuoſo aere, non a fructibus horæis, cum morbus ſæpe in aliam anni ætatem cadat: fructus equidem tonum inteſtinorum relaxare, annos vero calidos & ſiccos huic morbo magis eſſe obnoxios. Exemplum, cum undecimo die malum videretur remittere, die decimo ſeptimo cum frigore & ſummo æſtu funeſtum rediit. Feminas raro hoc malo adfici. A ſolis inteſtinis ſanguinem manare, fluidum quidem ab excoriatione: qui vero cum febre fluit, eum eſſe vel purulentum, vel bilioſum diverſicolorem. Eſſe ubi pus per duos menſes fluxit. Signa morbi funeſti aut longi. Eſſe qui bis eodem anno dyſenteria laboraverit. Dyſenteriam contagio carere. Indicatio princeps eſt febrem tollere, neque prius fluxum morari, quam febris ſubacta ſit. Hinc venæ ſectio princeps auxilium: etſi primum ante 40 annos a Marescotto commendata, cum in cadaveribus inteſtina ſphacelata vidiſſet: eum ſecutus eſt Massaria. Etiam infantibus poſſe neceſſariam eſſe, & a ſe bis in ſexenni eſſe adminiſtratam. Partitam laudat, repetitam in plethoricis: in baſilica & in ſaphena ſi hæmorrhoides ſuppreſſæ fuerint. Rheum probat magis diureticum eſſe quam catharticum. Melius humores ſubito vacuari. Se quarto & ſeptimo die rheum repetiiſſe. Decocta & ſuccos ſyrupis præſtare, ob ſaccharum facile in bilem tranſiturum. Formula decocti amari & acidi, quod laudat. Lac non convenire, ſed acidulas quidem in convaleſcentia ægroti. Adſtringentia tamen aliqua in bilioſo fluxu præcipit, & opium in ſummo dolore; illibenter, philonium nempe diſſolutum. Carnem vitulinam male laudat, & hordeum coctum. Acetaria, fructus horæos ſanguinem valde refrigerare.

§. CCCCXCI.

§. CCCCXC. Varii.

Adrianus Spigelius Bruxellenſis, Profeſſor Anatom. primarius Patav. Ej. *de lumbrico lato L.* Leid. 1664. 12. & in operibus omnibus. Non tamen nihil proprium habet, animalis etiam hiſtoriam in aliquem ordinem redegit: iconem dedit, caput faſſus eſt ſe non vidiſſe. Vermes perforato inteſtino viam ſibi in abdominis caveam aperuiſſe. Unam tæniam dari, non plures, neque bis in homine naſci. Filicem habet pro ſpecifico remedio. Ignoſcas, quod pituitam ſcribat in tæniam perfici.

Ej. *de ſemitertiana L. IV.* Francof. 1624. 4. L. & in collectione operum. Quadruplex ſemitertiana. Sedes varia. Caſus hominis ſexageſimo die exſtincti; corpus exſangue, præter venas ad ventriculum & meſenterium pertinentes, ductus choledochus obſtructus. In corde quartanarii polypi. Febre continua enectus: ei tenuia inteſtina inflammata, colon etiam ſphacelatum. Sic in ſemitertiana, & in tenuis inteſtini membrana interiori flavæ duræque excreſcentiæ, una ductus choledochi exitus obſtructus. Semitertianæ anni 1622. poſt madidam tempeſtatem Patavii frequentes. Alia minus exacta ſemitertiana anni 1601. Aliæ ſemitertianæ varie compoſitæ. Apoplexia conjuncta plura; omitto. Spigelii & Saladini epiſtolæ. Qui fabis alvum duceret, nihil proficiente rheo Qui braſſica ſe putabat febrem ſuſtuliſſe, eodem auxilio in alio mortem præcipitavit.

Ej. *de arthritide L. I.* In collectione operum. Arthritides variæ. Podagra utique curabilis eſt, etiam ſola victus ratione. Medicatio per ſingula, ad receptum ſcholarum modum. Prodiit etiam Francof. 1631. 4

Hanibalis Albertini *de adfectionibus cordis L. III. de naturalibus, præternaturalibus, nempe palpitatione & ſyncope earumque cura* Venet. 1618. 4.*. Ceſena 1648. 4. L. Liber, quales eo ævo ſcribi ſolebant, prægrandis abſque unica propria adnotatione anatomica vel pathologica. Palpitationem duplicem eſſe, legitimam, in qua duplex arteriæ dilatatio ſit, una a motu facultatis, a morbo altera, & una compreſſio: & notha palpitatio, in qua unica contractio, compreſſio unica: utraque contra naturam. In legitima quies longa eſt, in notha brevis.

M. Antonii Tosii a Serra ſ. Quirini Saxoferratenſis, *de anthrace ſ. carbunculo tractatus.* Ej. *de nova quadam peripneumonia curandæ ratione a nemine hactenus excogitata* Venet. 1618. 4. *. Melius paulo priori & multis ſui ſeculi libris opuſculum. Carbunculus alius peſtilens, alius malignus. Carbunculus peſtilens conjunctam habet febrem magnam, & ulceris cruſtoſi colorem nigrum cum aliqua rubedine, & inflammationem rubram ad lividam tendentem. Adgnoſcere hoc malum opportet, ne cum ſummo ægroti periculo pro furunculis habeatur, exque eſchara diſtingui ulcus depaſcente, & ex ſuppurationis defectu: præſtare tamen, quoties minus certi ſumus, curationem adhibere carbunculi, quæ furunculo non noceat. Carbunculus peſtilens non ſanatur, niſi in principio. In utroque carbunculo venæ ſectio commendatur ad animi uſque deliquium, bonæ etiam hirudines & veſicatoria. Intus noſter dat lenientia, & ſerum caprillum. Ipſe

carbunculus debet in circulum ſcariſari, hirudines ipſi carbunculo adponi, tum cataplaſmata conſumentia, ſiccantia, non ſuppurantia, ægyptium, paſtillos andronis, ſed omnium optimum ferrum ignitum. Ad eſcharæ lapſum calida, ſiccantia, lilii radix: ea remota abſtergentia conferre, & cum melle terebinthinam. In maligno carbunculo ſiccantia, etiam cauterium actuale, ſcarifatio. Peripneumonia anni 1611. adgrediebatur cum inſolito rigore: noſter adhibebat nivem, refrigerantia, julepos, venæ ſectionem, ob præcalidum pulmonis eryſipelas,

Petri Castellani in Acad. Lovanienſi Græcæ & Latinæ l. Profeſſoris *vitæ illuſtrium medicorum qui toto orbe ad hæc uſque tempora floruerunt* Antwerp. 1618. 8.*. Vitæ utique cum imperfecto cenſu ſcriptorum, ut in civili fere vita noſter ſubſiſtat.

Ej. *creophagia ſ. de carnium eſu L. IV.* Antwerp. 1626. 8.*. Fuſe ſatis avium, piſcium & carnium utilitas diætetica & medica ad veterum ſaporem, nullo recepto præjudicio rejecto, ut etiam caro porcina ob ſalubritatem omni alteri carni præferatur. Carnium uſum in univerſum defendit.

J. Jac. Lazari *de ſectione venarum cubiti in puerperio diſputatio* Meſſan 1618. 4.

Petri Mariæ Castiglion reſponſio ad Lud. Septalii *judicium de margaritis* Mediolan. 1618. 4.

Ej. *admiranda naturæ ad calculos curandos* ib. 1622. 8.

Ej. *de ſale ejuſque viribus* ib. 1629. 8.

Marii Peramati *de potu frigido tractatus* Neapoli 1618. 4. Falc.

Antonii Cæli *introductio ad medicinam facultatem & brevis methodus curandi præter naturam corporis humani affectus*, *nec non de pulſibus* Meſſan. 1618. 4. Falc.

J. Franc. Arquati *medicus reformatus ob varios in medicina abuſus* Venet. 1618. 4. Falc. (1608. 4. L.) Pars altera prodiit ib. 1621. 4. L.

Sebastiani Travii *a* Villanova Aſtenſis, *ſcholia in theoremata medica, phyſica, metaphyſica & moralia paradoxi naturam referentia* Turin. 1618. B. Turin.

Petri Lopez Portalegrenſis, *Poeſis philoſophica in ſex libros digeſta de rebus non naturalibus* Conimbricæ 1618. 4. C. de V.

Ej. *floſculus medicinæ tribus libris comprehenſus & totidem rebus quas corpus humanum continet* Liſbon 1620. 8. L. Malaca 1635. 4.

Constantin Pulcharello Pornienſis, *de valetudine tuenda l. II. verſu heroico* Neapoli 1618. 8.

Francisci *de* Franciscis *prælectionum Monſpelienſium* T. I. *commentarii in* Hippocratis *jusjurandum. Pathologia univerſalis. Tr. de criſibus* Genev. 1618. 8. Lind.

Her-

HERMANNI FOLLINI *amulethum Antonianum ſ. luis peſtiferæ fuga* Antwerp. 1618. 8. RAST. *Acc. utilis tr. de cauteriis.*

EJ. *orationes de natura febris peticularis ejuſque curatione deque ſtudiis chymicis cum Hippocraticis conjungendis* Colon. 1622. 8.

EJ. *naturæ humanæ ſ. mores & temperamenta hominum methodo Ariſtotelica ex belgico verſ. a* JOHANNE *filio* Colon. 1649. 12. L.

CAROLI SCRIBONII *medicus religioſus de animi morbis & curationibus* Antwerp. 1618. 8. TR.

J. KOLNER *tr. phyſicus mathematicus ex themate cœli ad horam decubitus morbi alicujus naturam mutationem criſin eventum per conjecturas aſtrologicas in genere & in ſpecie prænotiones cum app. de purgationis & phlebotomes ſecundum influentiam aſtrorum cœli adminiſtratione* Griefswald 1618. 8. L.

J. VINCENTII FINKII *enchiridion dogmatico hermeticum morborum partium corporis humani præcipuorum curationes breves continens* Lipſ. 1618. 12. 1626. 12.

DAVID VERBEZ medicus Ulmenſis.

EJ. *exercitationum medicarum ſuper diſp. de peſte* L. I. Campidun. 1618. 4. TREW.

EJ. *homo non homo, ſ. monſtrum Tubingenſe ob virulentiam legitime eviſceratum* Campidun. 1618. 4. *. Contra ſenem profeſſorem medicinæ, qui ſibi ob priorem libellum magna convitia in priori opere dixerat. De peſte agebatur, ſed magis tamen de metaphyſica quæſtione, num affectus ſine cauſa notior eſſe poſſint, quod noſter defendit. Peſtem noſtram longe differe a peſte, qualem veteres deſcripſerunt, & alium forte morbum eſſe. De ſcholaſtica peſtis definitione.

EJ. *pro* RAYM. MINDERER *diſq. de chalcantho ad Dodecaporii* PETRI *Caſtelli partem* I. *reſponſio* Aug. Vind. 1626. 4. L. TR.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1618. 4.

GUILIELMI KNYF *dicta analeptica, ſ. vivendi ratio recreatoria qua ad corpus humanum beneficio ſex rerum naturalium præſervandum leges præſcribuntur* Amſterd. 1618. 4.

EJ. *Goylandia* L. II. cum ejus regionis morbis. Et *Syrmaica clades medice perpetrata cum herbis ejus regionis* Amſterd. 1621. 4. malus titulus quem nunc corrigere nequeo.

J. DAN. MYLII *opus medico chymicum* I, *ſ. Baſilica medica III. chymica Libri VII. philoſophica* L. III. Francof. 1618. 4. RIV.

Ej. *antidotarium medico chymicum reformatum* IV. L. Francof. 1620. 4.

Ej. *formulæ adverſus morbos magicos* in collectione Merklini *incant.* 1698. 4.

J. Pfautz *noſomachia ſ. morborum pugna carmine deſcripta* Friburg. 1618. 12. Sch.

§. CCCCXCII. Iterum Varii.

Henricus Vaca de Alfaro *de l'origine y patria de Avicena* Hiſpali 1618. 4. C. de V.

J. Barbier *les miraculeux effets de la main des Rois de France* Lion 1618. 12. Rast.

Petit *récueil de remedes pour ſe preſerver & guerir en tems de peſte* Toulouſe 1618. 12. aqua imperialis ex aromatibus a. 1584. paſſim ſaluti fuiſſe Rast.

Sechs Bücher auſerleſener Aryney u. Kunſtſtücken Francfurt 1618. 4. Tr.

Reformation u. Ordnung der Apotheken, u. wie ſich die ordinarii medici, chirurgi, Barbierer u. andre Angehörige in praxi medica in Maynz zu verhalten Maynz 1618. 4. Tr.

Andreæ Tenzel Paracelſici, *exegeſis chymiatrica in* Angeli Salæ *ternarium bezoardicorum* Erford. 1618. 8. B. Tig. 1630. 8. Tr.

Ej. *medicina diaſtatica loco commentarii in tractatum de tempore* Paracelsi Jen. 1629. 12. Tr.

Ej. *von Natur u. Cur der Peſt* 1672. 4. Haehel.

Ej. *medicinisch philoſophiſche und ſympathetiſche Schriften* Erf. 1666. 8. Tr. Leipz. 1725. 8. *. Credulus, morborum curationem ſympathicam ad placita ſcholæ Paracelſicæ admittit, tum mumias quas deſcribit corporeas & alias ſpirituoſas ad ſympathias producendas utiles, ad morbos ſanandos, etiam ad amicitiam conciliandam. 2. Cabaliſtica ſomnia *vom Baume des Lebens.* 3. *Von ſympathetiſchen Curen*, quæ per ſtercus humanum aliiſve modis peraguntur. 4. Magia amoris & odii excitandi.

Ej. *chymiſche ſpagiriſche Arzneykunſt ſ.* Phædronis *chymiſche Arcana &* Scheunemanni *ſpagiriſche Geheimniſſe* Fr. Leipz. 1736. 8. Tr.

Duret *avis ſur la maladie (de la peſte)* Par. 1619. 8. Falc.

Hieron. Dagronetti *chymiatri raccolta di varii ſecreti* Meſſan. 1618. 12.

J. Francken *ſignatur, Beſchreibung der Gewächſe &c.* Roſtoch 1618. 4. * ob ſignaturam, ut ex facie plantæ externa divines vim medicatam.

Chri-

Christophori Grarano *tr. de la phlebotomia* Sevilla 1618. 8. C. de V.

Francesco Arcadio *parafraſi ſopra la medicina Sanctoriana, nella quale ſi dichiara l'arte ſuddetta in aphoriſmi redotta* Parma 1618. 12. Mazucch.

§. CCCCXCIII. Disputationes.

Tobiæ Zeutschner *de apoplexia* Baſil. 1618. 4. Riv.

J. Adolph Bingelstein *de febre quartana* ib. 1618. 4. Riv.

J. Geo. Gustel *de hydrope* ib. 1618. 4. Riv.

J. Pfanner *de generali morborum curatione, & curationibus inſolitis prodigioſis ipſaque armaria inunctione* ib. 1618. tres diſp.

Nic. Phil. Scheid *de incubo* ib. 1618. 4. Riv.

Caso Græfer *de venæſectione ejusdemque legitima adminiſtratione & uſu* ib. 1618. 4. Tr.

Mart. Hess *de appetentia canina* ib. 1618. 4. Riv.

J. Juncker, medicus Schleuſingenſis, *de phrenitide* ib. 1618. 4. Riv.

Ej., certe ejusdem nominis viri, *compendioſa methodus therapeutica, qua morborum fere incurabilium curationes docentur, per ſolam diætam & ligni guaiaci præparati adminiſtrationem* Erford. 1624. 4. Astr. Ad curandam luem lignum Guaiacum præfert omnibus aliis auxiliis, ei hydrargyrum ſubſtitui poſſe.

Ej. *euporiſta medicinalia ſimplicia adverſus peſtem* Schleuſing. 1625. 4. Tr.

J. Justus *de indicatione iter agentium* Baſil. 1618.

S. Meckowsky *de ephialte* ib. 1618. 4.

Sebast. Hainlin *pugillus controverſiarum philoſophico-medicarum* ib. 1618.

Andreas Corvinus *de adfectibus in genere* Lipſ. 1618. 4.

Jac. Muller *de artis medicæ conſtitutione* Gieſſ. 1618. 4. He.

Ej. *de arthritide* Marpurg. 1638. 4. He.

Paul Croker *de arthritide* Baſil. 1618. 4. Riv.

J. Stolte *de elephantiaſi Græcorum* ib. 1618. 4. Riv.

J. Westenberg *de melancholia* ib. 1618. 4..

J. Klopfinger *de colica paſſione ejuſque ſymptomate illuſtriori pareſi* ib. 1618. 4. Riv.

Justus Jung *de colica* ib. 1618. 4. Riv.

Ulrich

Ulrich Varenbuler *de peſte* ib. 1618. 4. Riv.

Hoc anno bibliopola Genath cepit *diſputationum* (Baſileenſium) *collectarum* decades edere; ſecuta eſt ſecunda a. 1619, tertia a. 1620, quarta a. 1621, ſeptima a. 1631. Baſil. 4.

In hac collectione præter eas quas recenſui continentur.

Decad. I. Christophorus Artemius *de graviſſimo renum adfectu calculo* 1618.

Melchior Syssenbach *de arthritide.*

Decad. II. Pauli Munzer *quadraginta contradictiones quibus ratio & curatio morborum occultorum delineatur.*

Paulus Virdung diſp. *de ventis in microcoſmo, ſ. flatulentiæ & effectuum* διαγνωσει *& therapia* Titulus imperfectus.

Lucas Beyler *de ictero flavo.*

Dec. III. Mich. Gehler *de plica.*

Wolfgang Fadlo *de jure & privilegiis medicorum.*

Joh. Ebenus *de hydrope.*

J. Henr. Ryhiner *de arthritide.*

Barthol. Fritsch *de morbis . . . . proprie ſic dictis in genere* 1620. 4.

Dec. IV. Stephan Steffanius *de calce.*

Victor Manggus *de lue venerea.*

Paul Wagner *de hæmorrhoidibus.*

Zachar. Rosenbach *de indicationibus.*

J. Henr. Frölich *de convulſionum cognitione & propulſione.*

Jacobus Albinus *de ſcorbuto.*

Matthæus Reuss *de rebus ſalubribus inſalubribus & membris.*

In Dec. VI. Justus Craft *de cardialgia.*

In VII. decade Mulder *de hypercatharſi.*

Valentin Hartung *de ſimplicium medicamentorum purgantium facultatibus* Leipz. 1618. 4. *.

Ej. *de pleuritide* ib. 1618. 4. Pl.

Ej. *enarratio plantarum & animalium, quorum in medicina uſus eſt* Lipſ. 4. Riv.

Ej. *de arthritide* ib. 1619. 4. He.

Ej. *de febre in genere* ib. 1619. 4. He.

Ej.

Ej. *de ſignorum veſtigio & indagine* Lipſ. 1622. 4. *.

Ej. *de ictero flavo* ib. 1622. 4. He.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1623. 4. Pl.

Ej. *de morbis eorumque differentiis* ib. 1623. 4. He.

Ej. *de ſimplici trino, ut alimento medicamentoſo, lacte, melle, vino* ib. 1625. 4. He.

Wolfgang Schaller *de ſyncope* Witteberg 1618. 4. *.

Ej. *de cholera* ib. 1624. 4. Riv.

Ej. *de paſſione colica* 1622. 4.

Ej. *de ſyncope* 1622. 4. Riv.

Ej. *hypotypoſis univerſæ methodi medendi* ib. 1625. 8.

Christ. Rohrborn *de vita & morte* Lipſ. 1618. 4.

Prisc. Marquart Slegel Prof. Jen. Hamburgi mortui, *de quartana ſ. febr. intermittente* Helmſtatt. 1618. 4. Pl.

Ej. *de hydrope* ib. 1628. 4. præſide Rolfinkio.

Ej. *de ſuffocatione uterina* Jen. 1638. 4. *.

Ej. *de empyemate* Jen. 1639. 4. *.

Ej. *de palpitatione cordis* ib. 1639. 4. *.

Ej. *de hydrophobia, ſ. rabie contagioſa* ib. 1639. 4. He.

Ej. *de aſcite* ib. 1640. 4. *.

Ej. *de hæmorrhagia in genere* ib. 1640. 4. *.

Ej. *de eryſipelate, vulgo roſa* ib. 1640. 4. Moell.

Ej. *de adfectione hypochondriaca* ib. 1641. 4. *.

Ej. *de ſalutarium venarum in corpore humano ſecandarum delectu* ib. 1641. 4. *.

Ej. *de quartana intermittente* ib. 1642. 4. *.

Ej. *de ileo* ib. 1642. 4. *.

Ej. *de epilepſia* ib. 1642. 4. *.

Ej. *de lue venerea* ib. 1642. 4. Moll.

In *curationibus*, quarum centurias IV. G. HIERONYMUS WELSCH dedit, Ulm 1676. 4.*. conſilia ſunt aliqua SLEGELII. In epidemica lue ſanguineum ſudorem vidit.

EUSEBII SCHENK Prop. Jen. *de purgandi occaſione* Jen. 1618. 4. HE.

EJ. *de dyſenteria* Jen. 1619. 4. RIV.

EJ. *de veteri medicina* ib. 1619. 4. HAEN.

EJ. *de ſanguinis miſſione per venam ſectam* ib. 1620. 4. RIV.

EJ. *problematum medicorum decas* ib. 1621. 4. RIV.

EJ. *de apoplexia* ib. 1626 4. HAEN.

EJ. *problematum medicorum decas* ib. 1625. HAEN.

EJ. *problematum medicorum decas* III. —— ib. 1625. 4. HAEN.

ADRIAN LANGLOIS *quæſtiones medicæ pro duabus profeſſionibus vacantibus* Monſpel. 1618. 4. *. Verminoſis amara potius quam dulcia. Strumas ſanandi facultas regibus Galliæ conceſſa eſt divinitus. Soporoſis affectibus venæ ſectio. Nullum datur medicamentum αἱμαγωγον. Elephantiaſis non naſcitur ex coitu cum menſtruata. In pleuritide & peripneumonia vinum non debet concedi, etiamſi ejus adeſt appetitus.

BERNARDINI PERERII *quæſtiones med.* XII. eadem occaſione. Delirium cum gaudio ſecuritatem, cum fletu & timore perniciem præſagit. Pilulæ ex aloe & rheo in hemicrania jejunio præferendæ. Datur in medicamentis ſympathia & antipathia inter partes & humores. Globulus ex hydrargyro in ileo utilis. Non oportet pharmaco incraſſare prius, quam tenuia educantur. Pica appetiti cibi abſurdi non concedendi. In vertigine arteriotome, in plica alexipharmaca. Signa ſalutis & mortis in chronicis non certiora quam in acutis. Evacuatio ſymptomatica non adjuvanda. Morbi degeneres congeneribus periculoſiores.

J. CHANCHUIS eadem occaſione. Philtris amorem poſſe conciliari. Ophthalmiam contagium habere. Catarrho nicotiana. Chorea poſt epulas ſalubris. In lycanthropia vera fit metamorphoſis. Priapiſmo caphura & balneum frigidum. Non poteſt dari venenum certo tempore interimens. Non eadem ſcorbuto, quæ ictero remedia. In empyemate latus aperiendum. Somnus deterior in principio, quam in reliquis temporibus paroxyſmi. Criſis naturæ ſecurior.

GABRIELIS BRUNI *quæſtiones quatuor cardinales* Monſpel. 1618. 4. *. Syncopæ confectio de hyacintho. Pleuritides in regionibus frigidis frequentiores. Ex aquæ nivatæ uſu bronchocele.

AND. *du* CHEMIN & SIM. *le* LETIER *E. uſtio arthritidi.*

GEORG HERBAULT & MARTIN ROBICHON *E. tuſſis parotidi & e contra bonum* Pariſ. 1618.

CAR.

Car. Bouvard. & Claud. Lienand *Non E. febribus malignis ſpecifica* ib. 1618.

Ant. *le* Rat. & J. J. Dossier *Non E. hepatitidi catharſis* ib. 1618.

Nic. Bommer & Renat Moreau *E. peſti remedia ἀδιοριςα* ib. 1618.

Quir. *le* Vignon & Fr. Quiqueboeuf *E. phthiſis ανιατος* ib. 1618.

Rob. Tulloue & Gasp. Brayer *E. apoplexiæ febris hæmorrhoides* ib. 1618.

Rob. *le* Secq & J. Bevault *E. crudum in pulmone tuberculum lethale* Pariſ. 1618.

Sim. *le* Tellier & Fr. Boutonnier *Non E. colico dolori nova colica catharticis miſcenda* ib. 1618.

Rich. Marces & Sim. *le* Letier *E. hyſterica convulſio ευκερης* ib. 1618.

Sim. Bazin & Ren. Moreau *E. ςροφοις refrigeratio* ib. 1618.

Lazar. Pena & Petr. Girardet *E. ſanguis putrens in alios degenerat humores* Pariſ. 1618.

§. CCCCXCIV.

Petrus Castellus.

Romanus, per multos annos profeſſor Meſſanenſis, in materia medica potiſſimum vires exercuit, neque chemiam intactam reliquit.

Ej. *chalcanthinum dodecaporion ſ. duodecim dubitationes in uſu olei vitrioli cum defenſione veterum in arſenici atque ſandarachæ potu* Rom. 1619. 4. L. Citat alio titulo Castellus ipſe in *antidotario*, duos libellos, *defenſionem antiquorum utentium arſenico & ſandaracha* Rom. 1619. *tum ricordo & diſſ. di vitriuolo* Rom. 1621. 4.

Ej. *diſcurſo della duratione de medicamenti ſimplici e compoſiti* cum *notis in antidotarium Romanum* ib. 1621. 4.

Ej. *epiſtola ad* J. Manelphum & Aetium Cletum *in qua agitur de nomine hellebori ſimpliciter dicti, intelligendum album, ab hoc purgatas Proeti filias & ſanatum Herculem* Rom. 1622. 4. L. 1628. 4. Id. ib.

Ej *epiſtola ſecunda de helleboro, in qua confirmantur, quæ in priori adlata fuerant* ib. 1622. 4. *. 1625. 4. *. Duos Melampos vellet diſtinguere, vatem a paſtore. Album helleborum ad maniam valere. Solis veterum locis nititur.

Ej. *epiſtola medicinales* ib. 1626. 4. *. De ſolo fere vitrioli oleo agit, quod magnas vires poſſideat, ad ſanguinis ſputum, ad febres: tutum vero eſſe auxilium

um neque venenatum defendit: ciborum etiam coctionem juvare, quæ ab acido pendeat.

Ej. *de abuſu phlebotomiæ* ib. 1626. 8. Falc.

Ej. *diſcorſo della differenza tra li ſimplici freschi e li ſecchi con il modo di ſervarli* Meſſan. 1629. 4. Heister.

Ej. *de viſitatione ægrotantium pro ſuis auditoribus & diſcipulis ad praxin inſtituendis* Rom. 1630. 12.

Ej. *diſcorſo dell elettario roſato di Meſue, nel quale ſi raggiona della roſa e dello ſcammoneo* ib. 1633. 4. Falc.

Ej. *annotazioni ſopra l'Antidotario Romano* ib. 1629. 4. B. Thom.

Ej. *Emetica, in qua agitur de vomitu & vomitoriis* Rom. 1634. fol. *. Etſi fuſius opus & nimis occupatum in repetendis atque librandis veterum opinionibus, minime tamen inane eſt. Poſt phyſiologica: omnes humores per vomitum vacuantur. Cruda ea via expelli debere, non cocta. Aſtronomica anni ejuſque ætatum conſideratio. In principio acutorum morborum ciendus vomitus, matura per alvum ducenda. Scopi cur vomitus cieatur: & indicationes quæ eum poſcant; quæ viciſſim impediant. L. II. fuſius de vomitoriorum uſu & doſi. Innumeræ hic plantæ recenſentur, quarum plurimas non ſuſpiceris ad vomitoriorum claſſem pertinere. Calidam admittas & tepidam, ſed acetum quis hic exſpectet, aut anethum, aquam naphæ, aquam vitæ, braſſicam, hyſſopum. Succedunt lubricantia, pſyllium, lac. Nollem hic legi furfur de pane, quem nutrix edebat, cum filii fæcibus alvinis prodiiſſe. Veterum ex ære varia emetica. Cnici ſemen non quidem recens, ſed rancidum, poſſe vomitum ciere. Multa exempla curati a ſe & a Johanne Colle hydropis & quartanæ febris gummi guttæ ſumto, nulla cum ventriculi moleſtia. Chemica vomitoria, ex hydrargyro, ex antimonio, Bovii Hercules, Fioravanti lapis philoſophorum. Iride ſe uſum, non bono effectu. Lapidem lazuli cuti impoſitum eam non irritaſſe. In melancholicis, in ſcabie loto & non loto hoc lapide uſus Castellus, tuto & abſque moleſtia purgaſſe vidit. De lathyride, & pater & ipſe Castellus decies ea uſus, in familia, & in aliis, vomitum vidit movere, etiam in femina gravida, abſque malo effectu; doſi ad uſque triginta grana aucta, ex ovi vitello. Mandragora; ea occaſione & alias, Hippocratis lectionem commendat Nardum Celticam quis hic exſpectet? Nicotianæ ſucco confricto capite ulceroſo motus vomitus. Duæ ſorores ovis barbi piſcis comeſtis graviter per decem dies purgatæ ſunt, & ægre convaluerunt. Antimonii vitro non feliciter varii uſi ſunt, vehementer operatur & vomitu moto & multis ſedibus. De helleboro albo & nigro integer liber, ſed fere ex veteribus. L. III. de agendis ante vomitum, in vomitu, poſt vomitum, etiam lorum vomitorium. Symptomatibus ut proſpiciendum, & hypercatharſi. Pro ſanguinis circulo. Pro narcoticis contra Galenum

LENUM; opium non frigidum eſſe, non debere purgantibus miſceri: corrigi frigidis, morbos ipſos non ſola curare ſymptomata.

EJ. *tripus delphicus* Neapoli 1635. 4. L. Vide SEB. BUA. ad eum annum.

EJ. *antidotario Romano commentato* Meſſan. 1637. fol. *. Ex melioribus operibus auctoris. Scriptiones medicamentorum compoſitorum percurrit, comparat, judicium ſuum interponit. Narcotica non frigore agere, ſed ſtupefaciente vi, quæ motum humorum inhibeat, omnino ut torpedo. Theriacam, qua utaris, debere fermentationem ſuperaviſſe. De lacte, de ejus ſero & aqua contra P. SERVIUM. Serum ipſum a medico debere præſcribi, non aquam, quæ merum ſit elementum. ANGELI COLII chemici, de quo aliqua NICIUS habet, in eundem ſenſum epiſtola inſignis. Aquam fontanam pluviatili ſemper vitioſa longe præſtare. Tiberinam non putreſcere. Ponderibus appenſis ſibi conſtitiſſe, aquam Orvietanam deſtillata non graviorem eſſe.

EJ. *optimus medicus* Meſſan. 1637. 4. *. Male contemni botanicam: Chemiam ad ſtudia optimi medici addi debere. Paſſim aliqua ad artis hiſtoriam.

EJ. *relatio de qualitatibus frumenti Meſſanenſis* Meſſan. 1637. 4. *. Utcunque ob annonam huc pertinet Conf. B. Bot. I. p. 428. fætidum erat frumentum odore acido, cum in nave concaluiſſet.

EJ. *Chryſopus — cujus nomen, eſſentia, uſus traduntur* ib. 1638. 4. *. De gummi guttæ hydropis remedio. Lac virgineum dari poſſe, neque graviditatis eſſe indicium.

EJ. *de abuſu circa dierum criticorum enumerationem* ib. 1642. 8. *. Diem quemque debere numerari ab ortu ſolis ad ſolis iterum ortum: & pro ſingulo die 24 omnino horas numerari. Hæc ex HIPPOCRATIS morborum hiſtoriis demonſtrat. Deinde P. MARTIANUM a SANTORELLO, ut puto, ob vim & dignitatem dierum criticorum impugatum defendit. Contra GALENICUM menſem fuſe pugnat, qui 26 dierum ſit, dies 23. h. Recentiorum nullam in adnotandis criticis diebus curam eſſe queritur.

EJ. *Evangelia in qua lectiones —— ſuper L. I. aphoriſmorum enumerantur* Mantuæ 1646. 12. L.

EJ. *in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos primi libri critica doctrina per puncta & quæſtiones* Mantuæ 1638. 4.

EJ. *memoriale per li ſpeziali Romani, nel quale ſi pone il tempo in Roma conſueto di racogliere e ſiccare le radici, herbe, fiori, neceſſari* Meſſan. 1638. fol. *. Lunæ multa tribuit, etiam horæ qua planta colligitur. Radices per hiemem effodiendæ. Singulorum menſium in præparandis plantis labores.

EJ. *præſervatio corporis ab imminente lue* Meſſan. 1648. 4. *. Febris erat tertiana putrida, & lumbrici ſuberant cum cruſta pituitoſa ſyſtemati primarum

 viarum

viarum obducta. Non eſſe malignam, aut peſtilentem febrem: recte jubet, eo potiſſimum ævo, diligenter cadavera ægrotorum incidi; id cum factum non ſit, non vult ullam curationem proponere, quamdiu mali cauſam ignoret. Carnibus jubet abſtinere.

Ej. *de febre tritæophya* Coſenza 1648. 12.

Cum M. Aur. Severini *ſeilo phlebotomia* prodiit Hanau 1654. 4. *. Erf. 1668. 4. *. *epiſtola* P. Castelli *de eadem vena contra* Spigelium. Partes corpori humani corde inferiores adfectas melius vena ſecta per inferiora evacuari, in lienis malis vero & ſupernæ venæ & infernæ ſectionem prodeſſe poſſe. Ex ratiociniis omnia.

Ej. *de effervescentia & mutatione colorum in mixtura liquorum chymicorum* Meſſan. 1654. 4. *. Phænomenon ipſum huc non facit, utique vero, quæ de propria vita ſuiſque in rem publicam meritis Castellus refert. Peſtilentiæ tempore Liparam legatus adiit: in prælegendo etiam de anatome diligens fuit. Suo mille unciarum ſumtu hortum publicum inſtruxit. Pro cortice peruviano, quem putat eſſe *Ytzic Patli* Francisci Hernandez, corticem pariter ob vim febrifugam commendatum.

Plurimos codices MS. reliquit.

§. CCCCXCV. Varii.

Fabricius Bartoletti profeſſor Bononienſis, inde Mantuanus.

Ej. *encyclopædia hermetico dogmatica ſ. orbis doctrinarum medicarum hygieines, pathologiæ, ſemeioticæ, therapeuticæ* Bonon. 1619. 4. *. Et theoriam Galenicam cum ſaniorum hermeticorum doctrina conciliare ſatagit, & medicamenta chemica paſſim adoptat. Multæ compoſitiones earumque ſcriptiones ſecundum formas, ut aquæ, pilulæ. In ſignis & præſagiis cum Græcis manet, ut tamen ad urinam Paracelſica admiſceat.

Ej. *methodus in dyſpnœam, ſ. de reſpirationibus* L. IV. *cum ſynopſibus. Acc. l. quintus de curationibus* Bonon. 1633. 4. *. 1632. 4. Mazucch. Poſthumum opus incomte editum. In quarta parte operis pluſcula utilia habet, ex inciſis cadaveribus ſumta, quæ magno numero ſecuit. Anevryſma in ſummo dorſo ad primos ramos dorſalium nervorum ſæpe rumpitur, morſque ſubita poſt palpitationes ſupervenit. Dyſpnœa a tumore gulæ aſperam arteriam comprimente & ab ejus arteriæ ipſius tumore, elidente viam ſpiritalem. Reſpiratio difficilis a cordis polypo, ſæpe cum hydrope conjuncto. Vidit in magna vaſa carnem longis ramis productam. Tæniæ bona deſcriptio. Pulmo, etiam uterque, conſumtus. Oſtiorum cordis valvulæ omnes oſſeæ. In aſthmatico puero calculus in parte inferiore pulmonis. In quinta parte animam humanam magnis vaſis receptam, inque humorem coactam, pro cavendo malo laudat.

Ej.

EJ. *de hydrope pulmonis* Bonon. 1629. 4. MAZUCCH.

EJ. Vita in *opuſc. ſcientif. e filolog* T. XXVI.

In BRUSCHII *promachomachia* duo conſilia BARTHOLETI exſtant de ophthalmia, & de corneæ oculi tunicæ ulceribus.

J. PETRI SURDI *de alimentis tr.* Francof. 1619. f. TR.

PETRI *de* VEGA *pax fidiſſima & probatiſſima methodicorum, ſ. Galenicorum cum ſpagyricis de medicina pura inita. Acc. gemmale de epilepſia, podagræ, hydropis & lepræ curatione* Lion. 1619. 8. 1620. 12.

GREGOR. NYMMAN prof. Wittebergenſis, *de apoplexia* Witteb. 1619. 4. RIV. & editio II. multo auctior Witteb. 1630. 4. *. Theoria mera. De morbo inter apoplexiam & epilepſiam medio, catalepſi adfini. Aſphyxia ſpuria a cerebri ſubſidentia orta, ſemper lethalis. In vulgari apoplexia torcular obſtrui ſ. ſinuum duræ matris conjunctionem, & ea ſede effuſum ſanguinem reperiri. Exempla reviviſcentium; non debere apoplecticos ante exactum triduum ſepeliri. Curatio vulgaris & formularum plena.

J. THUILII *Funus Hieronymi Fabricii ab* AQUAP. *oratione celebratum* Patav. 1619. 4. *.

DERMUTH *de* MEARA Ormonienſis, *pathologia hereditaria* Dublin 1619. 12. d'ETR. FALC. Lond. 1663. 8. L. Amſterd. 1666. 16. *. Contra FERNELIUM & LAURENTIUM. Chemicis principiis non male cum dogmaticis convenire. Salem morboſum cauſam eſſe morborum hereditariorum. Non incurabiles eſſe.

Enchiridion medicum Utrecht 1619. 4. WACH.

WOLFGANG WALDUNG *lagographia . . . quidve utilitatis in re medica ab iſto quadrupede capiatur: l. ſingularis* Amberg. 1619. 4.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1619. fol.

§. CCCCXCVI. ALII.

HORACE *de* FRANCINI *hippiatrique, ou tr. des cauſes des maladies du cheval tant internes qu'externes & le moyen de le guerir* Paris 1619. 4.

Traité de la peſte avec les remedes par le college des chirurgiens de Paris Paris 1619. 8. FALC.

JAQUES BOISSE *deſcription d'un medicament apellé polychreſte* London. 1619. FALC.

ANT. *de* AVERAULT *remede préſervatif contre la peſte* ib. 1619. 8. FAC.

RENE *de* MAON ſi recte ſcripſi, *practique des cavaliers* Lion 1619. 12. Paris 1651. 4.

S. AULAIRE *fauconnerie* Paris 1619. 4.

VINCENTII SCHMUCK *Leichenpredigt auf* CHRISTOPH BRAUN Leipz. 1619. 4. TREW.

§. CCCCXCVII. DISPUTATIONES.

J. HENRICI MEIBOM celebris inde profeſſoris Helmſtadienſis, viri doctiſſimi, diſp. *de phthiſi* Baſil. 1619. 4.

EJ. *de medicina & medico in genere* præſide J. WOLF Helmſt. 1613. 4. MOELL.

EJ. *de arthritide* Witteb. 1615. 4. MOELL. quarum utraque forte præſidis opus fuerit.

EJ. *de phrenitide* Helmſt. 1621. 4. *.

FJ. *de ſyncope* ib. 1622. 4. *.

EJ. *de dolore capitis* ib. 1622. 4. *.

EJ. *de ſcorbuto* ib. 1623. 4. MOELL.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1623. 4. *.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1623. 4. HE.

EJ. *de venæ ſectione* ib. 1624. 4. *.

EJ. *de phthiſi* ib. 1624. 4. *.

EJ. *de theriaca & mithridatio* Oratio Lubec. 1652. HE.

EJ. *commentarium in* HIPPOCRATIS *jusjurandum* Leid. 1643. 4. dictum eſt cum HIPPOCRATE.

EJ. *de uſu flagrorum in re medica & venerea lib.* Leid. 1643. 4. L. & prius a. 1639. Anglice London. 1718. 8. Rediit cum ejuſdem argumenti HENRICI filii & T. BARTHOLINI libellis Hafniæ 1669. 16. *. Hiſtoriolæ ejus poteſtatis etiam a ſe ipſo adnotatæ.

EJ. CASSIODORI *formula comitis archiatrorum commentario illuſtrata* Helmſt. 1668. 4. *. opuſculum poſthumum filius HENRICUS edidit. Formula, de qua ſermo eſt, privilegia comitis archiatorum continet, qualia eo ævo in aula THEODORICI obtinebant. Honorata medicorum apud veteres conditio, tum apud nuperos. De archiatris, & quæ ejus tituli vera ſit ſignificatio: noſter eo inclinat, ut ſint proceres medici, cum etiam Æſculapius archiatrus dictus ſit. Deinde nuperi archiatri,

archiatri, præcipui nempe medici, qui conſenſerint in *collegium archiatorum*, quale & Romæ & in præcipuis imperii urbibus erat. Num medici J. Ctis cedere debeant loco. Eorum Præſes in aula qui comes. Leges, quibus medicus tenetur, ſi male curaverit. Contra uromantas.

EJ. *de cereviſiis potibuſque & inebriaminibus extra vinum aliis commentarius* Helmſtätt 1668. 4, *. Doctum libellum in botanicis diximus. Redit in theſauro Leid. 1701. fol.

In ejus funus progr. funebre Lubek 1625. 4. B. BUN.

In ejus funere programma Helmſt. 1625. 4. B. BUN.

HIERON. VISCHER *de peripneumonia* ib. 1619. 4. *.

J. HATTENIUS *de pleuritide* ib. 1619. 4. RIV.

MATTHIAS HARSCHER *de tremore* ib. 1619. 4. RIV.

CHR. FINK *de ſterilitate muliebri* ib. 1619. 4.

ANTON HELWIG *de cephalalgia* ib. 1619. 4. HE.

SIGISM. EVENIUS *de vita* Witteb. 1619. 8.

GASP. BRAYER & NIC. REGNIER *E. a præmatura venere ſterilitas* Pariſ. 1619.

REN. MOREAU & NIC. HIERAULME *E. ex phyſiognomia corporis conſtitutio* ib. 1619.

NIC. PIETRE & NIC. BELET *Non E. paralyſi ſudorifera* ib. 1619.

J. COUSINOT & *de* BOURGES *E. temeraria deſperatis curatio* ib. 1619.

PETR. SEGUYN & NIC. REGNIER *E. hæmoptoicis adſtringentia* ib. 1619.

HON. BLACVOD & VALENTIN HIERAULME *E. a ſanguine apoplexia* Pariſ. 1619.

MICH. DROUYN & J. *de* BOURGES *E. anthraci peſtilenti phlebotomia* ib. 1619.

§. CCCCXCVIII.

VARII.

J. A. STEPHANUS STROBELBERGER Gratzenſis, medicus in thermis Carolinis, ex ſchola Monſpelienſi prodiit.

EJ. *tr. nov. in quo de cocco baphica & quæ inde paratur confectionis recto uſu diſquiritur* Jen. 1620. 4. *. Præter botanica agitur de viribus medicatis cocci, cardiaci medicamenti, quo ad cavendum abortum & in partu difficili collapſiſque viribus utuntur. Ex ſucco melius parari. Deinde adnotationes ad CATALANI

opuſculum. Nullas ſerici vires eſſe gratis adſerit, ut gratis vires cocci ſibi ſumſerat. A moſcho vires antidoti augeri, ut a ſacchari aucta doſi minuuntur.

EJ. *Galliæ politicæ medicæ deſcriptio* Jen. 1621. 12. *. Ad hiſtoriam natulalem Galliæ, ad ejus regni plantas, ad alia medicamenta naturalia. Vinorum ſelectus, ſcholæ celebriores, potiſſimum Monſpeliaca. Thermæ & medicati fontes.

EJ. *thermologia nova de thermarum cauſa in ſp. de* CAROLI V. *balneo in finibus Bohemiæ ſito* Ratisbon. 1623. 12. *. Præter ratiocinia alias citanda, habet etiam potiſſimum hiſtorias, neque paucas, curationum, quas variis in morbis mortales his thermis debuerunt; hydropis, mali hypochondriaci, febris, capitis, thoracis, abdominis adfectuum, conculcationis & ſugillationis abdominis maximæ, ut etiam veſica crepuerit. Germanice *Bericht vom Carlsbad u. wie daſſelbe zu gebrauchen* Nürnberg 1630. 4. 1642. 4. 1679. 8. TR. 1696. 8. TR.

EJ. *prælectionum Monſpelienſium brevis recapitulatio. Curſus nempe Prorrheticorum in* 1. *l.* GALENI *de affectorum locorum notitia, Monſpelii ſpeciminis loco ab auctore a.* 1614. *prælectus* Nürnberg. 1625. 12. *. Brevis, ut in generalibus ſubſiſtat.

EJ. *hiſtoria Monſpelienſis, in qua ejus urbis & ſcholæ brevis deſcriptio & vitæ illuſtrium profeſſorum, & accipiendæ Docturæ ritus ac privilegia recenſentur* Nürnb. 1625. 16. *. Scholam multis deſcribit, ritusque & examina ſatis utique ſevera. Deinde vitas nonnullorum doctorum Monſpelienſium ab ARNOLDO uſque *de* VILLANOVA, potiſſimum etiam G. RONDELETII.

EJ. *breviſſima manuductio de curandis puerilibus adfectibus* Nürnb. 1625. 8. TR. Lipſ. 1629. 8. *. ex ſeculi genio.

EJ. *de peſte ſuccinctæ diſputationes* Norib. 1625. 8. L.

EJ. *epiſtolaris diſſertatio ſuper variis quæſtionibus febrem malignam petechialem concernentibus agitatis inter* J. BURSER *&* J. S. STROBELBERGER Lipſ. 1626. 12.*. Noſter in BURSERI de ea febre diſputationem animadverſiones ediderat. Obeſos ab ea potiſſimum fuiſſe interemtos.

Cum BURSERUS reſpondiſſet, iterum reſpondit noſter, inania iterum & vaga.

EJ. *publica intimatio de ſuis tam propriis quam alienis novis cum* OBERNDORFIANIS *&* JANISCHIANIS *operibus edendis* Norib. 1626. 4. TR.

EJ. *remediorum ſingularium pro curandis febribus introductio cum deſpectu opprobrii medici de febre quartana per illuſtre exemplum* Norib. 1626. 8. *. Compilatio medicamentorum abſorbentium aliorumque quæ febribus opponit, ſedi etiam acris, fumariæ bulboſæ, aſari. Spiritum vitrioli ex FUGGERI theſibus recenſet. Confectionem alkermes in febre purpurata laudat. Maſſula artificialis, quæ carpo admota febrem quartanam depellat. Longa curatio viri nobilis.

EJ.

Ej. *ſyſtematica univerſæ medicinæ adumbratio pro ſtudioſorum adminiculo* Lipſ. 1627. 8. *. Breviſſimum artis compendium. De conſultatione aliqua.

Ej. *enucleationum medicarum apud exteros pronunciatarum adverſus obtrectatores medicinæ in honorem ſcholæ medicæ Monſpelienſis* Norib. 1628. 8. *. Monſpelii laudes, examina valde rigoroſa, doctorum virorum teſtimonia. Et in Germania indignos doctoris gradu ornari.

Ej. *maſtichologia ſ. de univerſa maſtichis natura diſp. medica* Lipſ. 1628. 8. *. Ex lentiſco deſumpta varia medicamenta, oleum, denique maſtix Loci veterum declarati. Præparata ex maſtiche medicamina. Omnia fere purgantia a maſtiche corrigi. Utilitas maſtiches medica, alia.

Ej. *de dentium podagra, ſ. potius de odontalgia tract. abſolutiſſimus* Lipſ. 1630. *. 8. 1657. 8. Cat. Medicamentorum innumerabilium farrago & appendix collectanea.

§. CCCCXCIX. Alii.

J. Andreæ Sgambati *de peſtilenti faucium adfectu Neapoli ſæviente opuſculum* Neapoli 1620. 4. *. Medicus Neapolitanus, ingenio non caruit. Tempeſtatem ſicciſſimam accuſat & cometas. Caro faucium albeſcit, ea albedo in gangrænoſam naturam nigricantem tranſit, cum tumore externo: peribant reſpiratione nequidquam læſa. Pueris potiſſimum funeſta lues ingruit, tamen etiam nonnullis adultis. Fatetur ſe in principio malum pro abſceſſu habuiſſe, quia fauces albeſcebant. Qui eam ſedem faucium inciderint, eorum ægros ab angina fere interemtos fuiſſe. Non probat familiares occipitis inuſtiones, neque venæ ſectionem. In principio mali ipſi loco adfecto topica adſtringentia admovet, deinde oleum vitrioli ex ſucco allelujæ & plantaginis, vel roſarum infuſo. Neque adſtringens ex oleaſtri ſucco emplaſtrum probat.

Thomæ Campanellæ Stylenſis ex ordine S. Dominici monachi, *medicinalium juxta propria principia* L. VII. Lion 1635. 4. *. Pathologia & alia theoretica, ut omni alio modo ſe res perinde habere poſſit: hic celebris eſt locus, quo febrem ait eſſe naturæ opus ſe vindicantis. Aliquot etiam ſuos morbos paſſim recenſet: & ex veteribus potiſſimum ſua colligit. Cæterum duo principia ſtatuebat calidum & frigidum, tum alia principia incorporea, quibus aliqua ſit forte in compoſitione rerum potentia, ut amor.

De ſenſu rerum & magia ſcripſerat Francof. 1620. 4. L. &c.

Michaelis Zanardi ejuſdem ordinis, Brixienſis, *de univerſo mixto parvo homine*, Colon. 1620. 4. *. Potiſſimum ad hygieinen ſ. ſanitatem conſervandam & rerum uſum non naturalium pertinet.

In l. *de univerſo elementari* una excuſo, facultates recenſentur medicamentorum ſimplicium cum eorum recto uſu.

J. Bapt. Carnevala Stylenſis, *de epidemico ſtrangulatorio adfectu* Neapoli 1620. 4. Topp.

Franc. Nola *de epidemico phlegmone anginoſo graſſante Neapoli* Venet. 1620. 4. Falc. Tr.

Gabrielis Ildefonsi *de viri & feminæ comparanda fecunditate.* Villa Braniana 1620. 4. L.

Michael Hieronymus Roma Valentinus profeſſor, *apologia, qua probat ſquamam ſecuriſſimum eſſe medicamentum & in officinis pro facili uſu conſervandum* Valent. 1620. 4. C. de V.

Melchior Villena, pariter profeſſor Valentinus, *apologetici operis* M. Hieronymi Roma *circa uſum ſquamæ æris antapologia* Valent 1620. 4. C. de V.

Reſpondet Roma in l. cui tit. *Antiapologeticis nuper emiſſis voculis ſatisfactoria reclamatio in qua de metallicis medicamentis quæ in purganda cacochymia ſeroſa conveniunt diſputatur* Barcelon. 1620. 4. C. de V.

Iterum oppoſuit Villena *caſtigatorem reclamationis in qua de metallicis medicamentis diſputavit* M. H. Roma 1622. 4.

Ej. *conſtitution del collegio de los S. Reges Magos* 1639. fol, ſi huc facit MS.

Fabr. Bonnet *arte para enſennar a hablar à los mudos* Madrid. 1620. 4. C. de V.

J. Franc. Saldi *de natura aquæ vitæ* L. II. Genua 1620. 4. Seg.

J. *de* Castro *hiſtoria de las virdudes y propriedades del tabaco* Corduba 1620. 8. N. Ant. cum uſu externo & interno tabaci.

Almericus Blondel *de venæ ſectione adverſus Botalliſtas* Pariſ. 1620. 8. Cinell.

Guilielmi Ader Medici (ex pago *Lombieres*) *enarrationes de ægrotis & morbis in evangelio* Toloſ. 1620. 8. *. Rast. Quatuor ſunt operis partes. In I. ægroti dicuntur, quos Christus ſanaverit, brevis & fere inutilis enarratio. Galilæos ſe fructibus horæis ingurgitaſſe, morbis ita ex cerebro fluentibus ſe reddidiſſe obnoxios, iracundos etiam fuiſſe & exuſtos. Lycanthropiam Gereſenorum fuiſſe maniam hypochondriacam, ex regionis ratione his malis obnoxiæ. In ſeptentrione oculorum morbos raros eſſe; frequentes in Italia, Syria. Filium reguli forte varioloſa febre laboraſſe. P. II. eſt phyſiologica & anatomica, ut in vulgaribus ſe contineat. Inde aliqua de rebus non naturalibus. Aliqua de terræ ſanctæ ſitu & conditione. Toloſæ partem alteram urbis ob frigus catarrhis & febribus putridis obnoxiam eſſe. Magnam vim eſſe aeris & regionis, ut etiam maniam noſter curaverit, unice remiſſis in patriam ægrotis. Aliqua de pathologicis

gicis & therapeuticis. In P. III. ſinguli morbi, quos CHRISTUS ſanavit, fuſius pertractantur, loquelæ vitia potiſſimum, tum gibbus. Maniacos vult dici non dæmoniacos, qui tamen peregrinis linguis ſint locuti, quas nunquam didicerant. Ut juvenes ſe mutos eſſe ſimulantes ipſe loqui coegerit, dolore excitato. IV. oratio quam a. 1617. Toloſæ habuerat, antequam *enarrationes* publice ediderat.

EJ. *de peſtis cognitione, prævisione & remediis prælectiones ad Senatum Toloſanum* Toloſ. 1628. 8. *. RAST. Parvi momenti libellus. Morbum Montalbanenſem tamen ad mitiores epidemias pertinere, cum nec bubones, nec carbones comites habuerit. Aeris tamen ad morbos peſtilentes vis eſt, & influxus maligni planetarum. Ex intemperantia militari febrem peſtilentem cum dyſenteria a. 1591. Narbone ortam; ejuſmodi epidemias abſque ullas cæli labe graſſatas eſſe. Aeris emendatio & præſervatio: nihil hic firmi. Diabolica medicamenta eſſe, quæ antimonialia, & mercurialia, ea indignabundus rejicit. In curatione laudat aromata, tum theriacalia, neque amuleta reprobat. Rocchum invocare juvat. Perdicum & turturum carnes indulget: in plethora venam ſecat, tum in peſte alvum ducit, & reliqua ex genio ſeculi.

J. THEOD. SCHÖNLIN *de melancholia & catarrho* Aug. Vind. 1620. 12. TR.

HERMANNI CORBEI *gynæciorum, ſ. de cognoſcendis, præcavendis curandiſque præcipuis mulierum adfectionibus*, L. II. Francof. 1620. 8. GUNZ.

Edidit etiam THEODORI CORBEII *enumerationem morborum* Jen. 1616. 8.

MELCHIOR GOLDAST celebris monumentorum hiſtoricorum collector. EJ. *paradoxon de honore medicorum ad* H. CONRING *in quo præceptum* JESU F. SIRACH *explicatur* &c. Francof. an Mœn. 1620. 4. *. Medicum nempe debere honorari. De ſalariis medicorum. In reformatione SIGISMUNDI Imp. ſtatui, ut in quaque civitate imperiali collegium ſit medicorum, quorum annona centum florenorum ſit (non modicæ pecuniæ). Medicum non debere mercedem paciſci, honorarium acceptare poſſe.

MELCHIORIS ADAMI *vitæ Germanorum medicorum, qui ſuperiori ſeculo claruerunt* Heidelberg 1620. 8. & cum reliquis doctorum virorum elogiis Francof. 1705. fol. B. B. Ex panegyricis & funebribus programmatibus aliiſque tutis & coævis fontibus vitas doctorum virorum, genus & civiles vitæ viciſſitudines moreſque deſcribit, academias quas adierunt ſtudiorum cauſa, aliaſque in quibus docuerunt ipſi. In ſcriptis brevior eſt, ut fere intra titulos ſubſiſtat, editionibus omiſſis. Vitæ ſunt 128.

J. GEORGII GROSS *compendium medicinæ ex S. S. ſumtum* Baſil. 1620. 8.

§. D. VARII.

CHARLES GUILLEMEAU chirurgi, JACOBI fil, *tr. des abus qui ſe commettent dans les procedures de l'impuiſſance des hommes & des femmes* Paris 1620. 8. * cum

 patris

patris *tr. des accouchemens.* Contra congreſſum; rem turpiſſimam & inutilem eſſe cum in femina exoſa nemo vir ſit: ad paternum etiam librum morbos aliquos adjecit.

JEAN *de* LAMPRIERE *traité de la peſte, de ſes cauſes & de ſa cure* Rouen 1620 8. B. B. Contra hunc l. ſcriptum eſt DAVID JOUISSE *examen du l. de* LAMPRIERE *ſur la peſte* Rouen 1622. 8. FALC.

Reſpondit noſter *l'ombre de necrophore au* S. JOUYSSE *ſur la ſageſſe de ſa cabale & autres gripes de ſon examen* Rouen 1622. 8. BUR.

EMANUEL LABADIE chirurgus, Toloſæ ad peſtilentiæ curam conductus EJ. *traité de la peſte, remedes, obſervations notables* Toloſa 1620. 12.*. Multis locis a. 1597. & 1607. 1608. ſe in peſtilentia ſuum præbuiſſe miniſterium. De Noſodochii optima conſtructione & varia cura prophylactica, ex ſeculi genio. In curatione ſolarum virium debere rationem haberi, neque eſſe malum humorale, neque phlebotomiam admittere. Qui coram perierit, dum pertinax chirurgus venam aperiebat. Ipſe peſtem cum duobus bubonibus paſſus abſque venæ ſectione & purgatione intra octavum diem convaluit. Poſſe fieri, ut alvum ducere neceſſe ſit, id ut fiat primo die theriaca uſus eſt. Curatio anthracis & morbillorum (petechiarum). Morborum eventus. Periiſſe fere quibus ſanguis ſputo deceſſerit: ſanguinem etiam per oculos, ſudorem, hæmorrhoides, dyſenteriam, veſicam, nares, hæmoptoen exiviſſe. Mortium ſubitanearum exempla, cum nullum mali indicium eſſet, & æger forum adiret. Alia ſymptomata: Syncope pene perpetua, phrenitis, cephalea, artuum gangræna, etiam labrorum, gulæ, pilorum defluxus. Cum bubonem aperiret, ſanguis plurimus effluxit, felici eventu, cum alii homines omnes perierint, quibus ſanguis manaverat. Carbunculus ſub ungue cum ſphacelo & carie. Manus ſiccata, ut veſicæ aridæ ſimilis eſſet. Caries malæ, quæ per odorem ſuum in adſtantibus carbunculos excitavit. In femina a peſte exſtincta uterus niger; ſic in femina gravida, cum fetu non corrupto. Abſque febre qui a peſte ſint exſtincti. Hactenus ob inciſa ſatis frequenter cadavera pleriſque coævis utilior ſcriptor.

PIERRE HAMONT *dit* MERCURE *miroir de fauconnerie ou inſtruction pour nourrir, dreſſer toute ſorte d'oiſeaux, connoître les maladies & remedes pour les guérir* Paris 1620. 8. 1625. 8. 1641. 8. AMOREUX.

JEAN AUBRY chirurgi, quem a JOHANNE AUBERY p. 401. diverſum puto; *abrégé où l'on voit que les goutes ſont maladies curables* ib. 1620. 8.

EJ. *abrégé touchant la guériſon de la goute & de la gravelle* Paris 1621. 4. CARR.

Neſcio vero an ſit idem HELMONTIANUS, cujus eſt *le triomphe de l'archée & la merveille du monde ou la médecine univerſelle véritable pour toutes ſortes de maladies deſeſperées* Paris 1660. 4. CARR.

Et EJ. *la merveille du monde ou la médecine univerſelle reſuſcitée* ib. 1655. 4. B. BAR.

B. BARRALIS *paradoxes de la peſte* ib. 1620. 12. RAST. 1624. 8. d'ETR. Verſio libelli Italici SYLVESTRIS FACIO. Vide p. 259.

ADRIEN HELVETIUS GONNIN *diſſert. de la peſte* Angers 1620. 12. Ita RAST.

DAVID PLANISCAMPI *de la phlebotomie* Paris 1620. 12. RAST.

EJ. *petite chymie médicinale* ib. 1621. 4.

EJ. *la verole reconnue combattue & abattue* ib. 1623. Arſenico uſus eſt RAST.

EJ. *methode qu'il faut tenir en la conſulte des maladies* ib. 1644. 12. KONIG.

Et *Opera* ib. 1646. f. d'ETR.

HIER. GALLER, ut intelligo, *Conſilium u. Regim. wie ſich männiglich in peſtilenziſchen Läufen zu verhalten* Oppenheim 1620. 4. TR.

Codex MS. cum *ſecreto medico ad icterum & præparationibus chemicis* eſt in B. ASHMOLEANA n. 7699.

BARTHOLOMÆUS CLODIUS. EJ. *officina chymica conſilium u. regimen wie ſich männiglichen in peſtilenziſchen Laüften zu verhalten* Oppenheim 1620. 4. an Tag gegeben durch J. E. B. (BURGGRAV) & cum nomine BURGGRAVII Francf. 1633. 4. TR. Tum 1640. 4. HOT. recuſi ſunt ll. BURGGRAVI *von der ungariſchen Hauptſchwachheit*, PARACELSI *von der Peſt, und* CAPELLUTUS *de peſte*.

FELIX WURZ *practica der Wundarzney* Baſil. 1620. 8. habet admiſta medica.

§. DI. DISPUTATIONES.

JAC. GREG. QUECCIUS *de variolis & morbillis* Baſil. 1620. 4. RIV.

LUCAS MATISPERGER *de hæmorrhagia* Baſil. 1620. 4. RIV.

J. GEORG FABRITIUS *de phrenitide* ib. 1620. 4. RIV.

J. MAIUS *de cachexia* ib. 1620. 4. RIV.

J. WOLFG. BEER *de febribus in genere* ib. 1620. 4. HE.

J. ASTORIUS *de epilepſia* ib. 1620. 4. RIV.

REGNER *ab* ELAMA *de podagra* ib. 1620. 4. RIV.

CHRISTIAN NEUENHAHN *de ſaporoſis adfectibus* ib. 1620. 4. HE.

CASP. CONRADI *de vertigine* ib. 1620. 4.

GEORG. MAGIRUS *de ſyncope* ib. 1620. 4. RIV.

EJ. *von der Peſt* Arnheim 1632. 8. cum alio titulo *Poſtjäger darinn allerley Mittel, Bewahrung und Cura der Peſtilenz augezeynet werden.* Dari privatam etiam peſtem quæ

quæ non ſit contagioſa. Alexipharmaca, ſudorem cientia laudat, & roborantia; nihil peculiare vel proprium habet.

J. DIETZ *de arthritide* Baſil. 1620 4. RIV. 1621. alii.

PETR. FUHRMAN *de morbo comitiali* Gieſſ. 1620. 4. *.

J. DOSSIER & PETR. GIRARDET *E. a lienis ſcirrho tabes* Pariſ. 1620. 4.

CLAUD. LIENARD & GUIL. BELET *E. venus nocet ſanguinis per os effuſioni* ib. 1620.

PH. HARDOUYN & ANT. ROBIN *E. φθισει καταρρωδει cauterium* ib. 1620.

FRANC. du PORT & PETR. GIRARDET *E. leucophlegmatiæ diarrhœa* Pariſ. 1620.

J. BERAULT & THOM. GAMARE *E. præſtat gracilem eſſe, quam obeſum* ib. 1620.

FRANC. BOUTONNIER & JANI CÆCILIANI FREY *E. medico ονειρομαντια* ib. 1620.

DION. GUERIN & FRANC. PIJART *E. torpor ventriculi omnium confuſio* ib. 1620.

§. DII. STEPHANUS RODERICUS de CASTRO vel CASTRENSIS.

Luſitanus, Profeſſor Piſanus, polygraphus, cujus vero pauciſſima ſcripta mecum habeo.

EJ. *de meteoris microcoſmi ll.* IV. Venet. 1621. f. BUR. TR.

EJUS *de complexu morborum tr. editus* Florent. 1624. 8. LIND. Noriberg. 1646. 12.

EJ. *quæ ex quibus* l. IV. Florent. 1627. 12. L. Lion 1645. 12. Francof. 1646. 12. L. 1627. 12. L.

EJ. *aſitia tr.* Florent. 1630. 8. Taurin. 1647. 8. TR.

EJ. *de ſero lactis tr.* Florent. 1631. 8. L. 1632. 8. L. Noriberg. 1646. 12.

EJ. *commentarius in* HIPPOCRATIS *libellum de alimento ſectiones duæ priores* Florent. 1635. f. *. Pleraque phyſiologica & eriſtica in neſcio quam ſatyram repoſita: aliqua ad rem medicam faciunt, de mannæ qualitate purgante, de ordine ſumendorum ciborum, ſuffocatione uterina, dolore, ſomno, etiam critico. Hæc omnia equidem ex ſectione III.

EJ. *ſectio IV. modo in lucem edita* a J. FRANCISCO filio ib. 1639. f. TR.

EJ. *poſthuma varietas* edente FRANCISCO filio, *de ſpiritibus, de cauſa continente, de epilepſia* Florent. 1636. 4. 1640. 4. L.

EJ.

Ej. *caſtigationes exegeticæ, quibus variorum dogmatum veritas elucidatur* ib. 1640. f. L.

Ej. *de epilepſia poſthuma diſſ.* Florent. 1640. 8. L.

Ej. *de pleuritide diſceptatio* ib. 1641. 8. L. Grandines in univerſo pulmone vidit.

Ej. *de cauſa continente* (ſola) ib. 1641. 8. Tr.

Ej. *diſceptationes medicæ* ib. 1642. 4. L.

Ej. *ratio conſultationis an poſt variolas purgatione corpus egeat* Francof. 1642. 4. Lind.

Ej. *medicæ conſultationes* Florent. 1644. 4. L.

Ej. *opuſcula duo. Variæ exercitationes medicæ & Expoſitio in aliquot ægrotos* Hippocratis Venet. 1656. 8. *. Exercitationes XXX. de more ſeculi, de ſenſu vocum, quibus medici uſi ſunt. Veterum præſagia ſubinde reſtricta: refutationes aliorum medicorum, etiam Galeni, Montani; filium proprium in partu a funiculo pene ſuffocatum fuiſſe. Adjecta vita longævi auctoris. Expoſitiones in novem ægrotos epidemicorum, perinde plenæ refutationum ex Galeno ſumtarum. Hippocratem utique pulſus neglexiſſe, criſes noſtro ævo raras fieri. Symptomata cum theoria conciliata.

Ej. *ſyntaxis prædictionum medicarum: Acc. de potu refrigerante, de animalibus microcoſmi*, edita a Francisco filio Lion 1661. 4. Tr.

Ej. *tr. de natura muliebri* Hanau 1654. 4. *. Frf. 1669. 4. *. Colon. 1689. 4. Walh. Liber pene totus phyſiologicus. Aliqua de menſium defectu.

§. DIII. Varii ad A. 1621.

Valentinus Junior Venetus, Ej. *obſervatio admiranda de ejectione membranarum ſanguinolentarum per ſeceſſum formam viperæ referentium* Venet. 1621. 8. *. Ejuſmodi ſerpentem nuper femina in agro Vaudenſi dicebatur in alvo circumferre. Poſt empyema huic noſtro membranæ ad decem palmos longæ deceſſerant, tabidus æger tamen convaluit. Sanguinem eſſe ex vena portarum effuſum ex conjectura docet.

Petrus Lauremberg Roſtochienſis, Guilielmi f., muſicus, artis pingendi, fingendarum imaginum cerearum, artis mnemonicæ peritus. Ej. *Laurus Delphica, ſ. conſilium, quo deſcribitur methodus perfacilis ad medicinam* Leid. 1621. 12. L. Witteberg. 1623. 12. * cum Guilielmi libello *de calculo*. Breviſſime artis medicæ partes, & librorum cenſus, qui ad juniorem medicum informandum legi poſſunt.

Ej. *deliria chymica in officina filiæ temporis & magiſtræ ſtultorum* 1625. 8.

Ej. *porticus Æſculapii, ſ. generalis artis medicæ conſtitutio* Roſtoch 1630. 4. *.

Generalia varia. Medicinam ſcientiam eſſe: ejus dignitas, neceſſitas. Ad eam, tamquam membra, chirurgiam pertinere & pharmaceuticen. Medicinæ partes &c.

Ej. *Paſicompſe nova, i. e. accurata deſcriptio pulchritudinis*, ſi huc facit Frf. 1632. 4. L. 1654. L.

Ad ANGELI SALÆ *ſynopſim aphoriſmorum chymiatricorum notas* dedit & *animadverſiones* Hamburg. 1624. 4. TR.

Ej. *epiſtola de editione* GALENI, quam pariter ac C. HOFMAN a. 1620. moliebatur, in *Epiſtolis* D. GEOR. RICHTER *ſelectioribus* reperitur Noriberg. 1662. 4. MOELLER.

Ej. *diſp. inauguralis* egerat præſide J. AHASVERO AMPSINO, *de morborum differentiis* Roſtoch 1607. 4.

Progr. in ejus funere reperitur in *memoriis oratorum* &c. Roſtoch. 1710. 8. Dec. II. B. BUN.

J. MANELPHI *reſponſio brevis ad adnotationes* P. MARTIANI *in commentationem* MARSIGLII CAGNATI *ſuper aphoriſmo* concocta &c. L. I. HIPPOCRATIS Rom. 1621. 8. TR. CIN.

Ej. *aphoriſmi* HIPPOCRATIS *cum notis* Rom. 1621, 16. BUR.

Ej. *prognoſtica de febribus in communi ad mentem* HIPPOCRATIS Rom. 1623. 16. BUR.

Ej. *de febribus* ib. 1625. 4. L.

Ej. *de parte affecta pleuritidis* Rom. 1642. 1642. 4. L.

Ej. *menſa Romana ſ. urbana victus ratio* ib. 1650. 4. WASSENAER.

Ej. *l. de helleboro* huc pertinet conf. B. Bot. I. p. 430.

PROTHI CASULANI Senenſis *de lingua, quæ maximum eſt morborum acutorum ſignum* Florent. 1621. 4. L. Colon. 1626. 8. *. Utin 1651. fol. L. A lingua tertium fontem ſignorum peti poſſe: GALENUM & HIPP. coram oculis habet, & ad eorum fere placita ſe accommodat. Ut a ſana lingua morboſa devia ſit, in colore primum, & quid quiſque color portendat. Deinde & ſapore, aſperitate, levitate, loquela, deglutitione. Porro compoſitæ linguæ conditiones ex ſimplicibus, ſapor etiam, magnitudo. Non invenio, uſquam ſuum citaſſe experimentum.

MICH. MAIER *civitas corporis humani a tyrannide arthritica vindicata* Francof. 1621. 8. TR. Omitto multa Roſencreuziana & cabaliſtica ejuſdem auctoris.

LÆLII ZACCAGNINI *quæſtionum medico legalium L. I.* Rom. 1621. 4. B. BOD.

Ej.

Ej. *notabilium medicinæ* L. II. Rom. 1644. B. Bod.

Georgius Martin Ej. *commentatiuncula in l. de chymicorum cum* Galenicis *conſenſu & diſſenſu*. Francof. Viadr. 1621. 8. titulus imperfectus.

Cornelii Drebel Ej. duo tractatus: eorum ſecundus de *Quinta eſſentia ejus viribus uſu, & quomodo ex omnibus animalibus, mineralibus, vegetabilibus extrahenda* edidit Joach. Morsius, latine vertit Petrus Laurenberg Hamburg 1621. 8. Genev. 1628. 12. Francof. 1628. 8. L.

Marci Wolphardi *delineatio aliquot quæſtionum quæ hodierno die in medicorum ſcholis pro & contra diſputari ſolent* Tubing. 1621. 8.

Ej. *de inflatione utri & hydrope epiſtolæ inter* L. IV. *poſteriores* G. Horstii Ulm 1628. 4.*.

J. Giraudi *conſilium Apollinare* Aix 1621. 12. Tellier.

Enoch Hutzens *libellus de peſte ejuſque nomine, deſcriptione, cauſa, ſignis, cura, fuga, hiſtoria* Gedan. 1621. 4. P.

Michael Beyer *de podagra, gonagra & chiragra* Francof. 1621. 8. L.

Petri *van der* Hoeven *de ſympathia, ſ. affectu per conſenſum* Roterdam 1621. 8. L.

Phil. Scherb *Sylva medicamentorum compoſitorum quæ uſus quotidianus exigit* Lipſ. 1621. 8. L.

Thomæ *de* Agviar *apologia pro conſilio medicinali in diminuta viſione ab eo præſcripto & denuo confirmato, adverſus duas epiſtolas* Ildefonsi Nunnez *cum cenſuris in eaſdem, & in l. de faucium ulceribus anginoſis vulgo* garotillo, *ab eodem editum* Murciæ 1621. 4. C. de V.

Hactenus huc fecerit Onuphrii Panvinii *de urbis Veronæ viris doctrina & bellica virtute illuſtribus opuſculum* Veron. 1621. 4. B. Bun.

Ej. *urbis Veronæ viri docti* Veron. 1626. 4.

§. DIV. Alii.

Andreæ Tamaio *de algebra* (ſic lego) *y garotillo* Madrid. 1621. 8. N. Ant.

Giovanni Rosaccio *il medico* L. II. Venet. 1621. 4. Tr. Hotton.

Ej. *fabrica univerſale dell uomo*, editio decima correcta ab auctore Venet. 1622. 8. Tr.

Matthias *de* Porras *breves adnotationes para beber frio con nieve* Lima 1621. 8. Ant.

GASPAR COLOMBINI *il bon panifacia* (ſic lego) *per ſani & ammalati* Padova 1621, 8. FALC.

JEAN DANT *le chauve ou le mepris des cheveux* Paris 1621. 8. FALC. ſi huc facit.

WILLIS *on the plague* Lond. 1621. 8. niſi error in nomine ſubeſt.

JAC. VOGEL *Schif u. Landapothek* Leipz. 1621. 8.

J. HENIS *Bericht von der Peſtilenz aus dem lateiniſchen überſezt* Augſpurg 1621. 8. B. THOM.

Unterricht für den gemeinen Mann der Pfalz welchermaſſea er die anſteckende Hauptkrankheit zu vertreiben habe Amberg 1611. 4. B. THOM.

PAULI MANZER *von der giftigen Fiebern und der Peſt* Leipz. 1621. 8. TR.

J. FABER *Unterricht wie ſich ein jeder bey jezt ſchwebenden giftigen peſtilenziſchen Fiebern oder Ungariſcher Krankheit verhalten ſolle* Ingolſtatt 1621. 8. TR.

§. DV. DISPUTATIONES.

HENRICI ARTOCOPHININI *analyſis phyſica & ſyntheſis phyſico chymico medica artificioſſima* Stettin 1621. 4. RIV.

J. HEINTZE *de epilepſia* Lipſ. 1621. 4. PL.

EJ. *de catarrho* Witteb. 1626. 4. PL.

EJ. *de ſyncope* Lipſ. 1628. 4. PL.

EJ. *oratio de ſingularum profeſſionum medicarum in Acad. Lipſienſi initiis ac incrementis, ut & gemina decanorum enneade* Lipſ. 1631. 4.

EJ. *epiſtolæ* inter HORNUNGIANAS.

J. KHELLE *de mictu cruento* Altorf. 1621. 4. FALC.

ANDREÆ SCHILLING *univerſæ medicinæ dogmaticæ σκιαγραφια* Argentorati 1621. 4. *.

MATTHÆUS CLAVIUS *de rebus ſalubribus, inſalubribus & neutris* Baſil. 1621. 8. RIV.

J. CHRISTOPH AYRER *συζητησις medica de morbo Ungarico* Baſil. 1621. 4. *.

J. BROCKING *de paſſione colica* ib. 1621. 4. RIV.

JAC. FRISIUS *de nephritide* ib. 1621.

J. MAIUS *de cachexia* ib. 1621. & in GENATHI Dec. V. niſi in anno vitium eſt.

THEODORICH AESCHENGEDER *de dyſenteria* ib. 1621. 4. RIV.

JOH.

Joh. Muller *de pleuritide* Baſil. 1621. 4. Riv.

J. Kiesling *de pleuritide* ib. 1621. 4. He.

Henrich Flacht *de chloroſi ſ. morbo virginum* diſp. ib. 1621. 4. in diſp. Genathi.

Ej. *de medendi methodo idiopathica & ſympathetica* ib. 1622. 4. & apud Genath.

Abr. Dreyer *de ſcorbuto* ib. 1621. 4. Riv.

Daniel Pelicanus *de fonticulis* ib. 1621. 4. & apud Genath.

Christoph Barthold Merclin *de lienteria* ib. 1621. 4. Riv.

J. Lucas Chmielecius *de angina* ib. 1621. 4. Riv.

J. *de* Bourges & Ant. Charpentier *E. a ſemine morbi hereditarii* Pariſ. 1621.

J. Letus & Nic. Lambert *E. peſtis a cælo* ib. 1621.

Guil. Belot & Cypr. Hybault *E. furor uterinus melancholicus adfectus* Pariſ. 1621.

Ant. Robin & El. Beda *E. lac nutricis a viri conſuetudine deterius* Pariſ. 1621.

J. Beauchesne & J. *du* Cledat *E. gravidis venæ ſectio & purgatio* ib. 1621.

Mich. *de la* Vigne & Fr. *des* François *E. arthritis vere gravior* Pariſ. 1621.

Jean Tournier & Nic. Roland *E. parcius evacuandum* ib. 1621.

Jean *le* Mercier & Elias Beda *E. in pleuritide præſentius a venæ ſectione quam a catharſi remedium* ib. 1621.

Lud. Robillard & Th. Gamard *E. vertigini arteriotomica.*

Nic. Toutain & Cypr. Hybault *E. in acutis pulſus ſerratus frequens phreniticus* ib. 1621.

Petr. Girardet & Nic. Roland *E. a vitioſis menſtruis ſterilitatis* επιχαρσις Pariſ. 1621.

Rob. *le* Seq & Fr. *des* François *E. empyicorum ſiniſtrum latus urere vel ſecare ſecurius quam dextrum* Pariſ. 1621.

§. DVI. Paulus Zacchias.

Archiater pontificius. Ej. *quæſtiones medico legales, in quibus omnes materiæ medicæ, quæ ad legales facultates pertinere videntur, pertractantur & reſolvuntur* L. I. Rom. 1621. 4. Lind. L II. ib. 1625. L. L. III. ib. 1628. L. IV. ib. 1628. Libri quatuor Lipſ. 1630. 8. B. Bern. L. V. Rom. 1630. 4. Trew.

Lib. VI. Rom. 1634. 4. TREW. L. VII. Rom. 1635. L. VIII, IX. Amſterd. 1650. fol. 1661. 8. Totum opus Lion 1654. f. 1661. fol. Francof. 1666. fol. 1688. fol. *. curante J. DANIEL HORST, inde GEORGIO FRANC & HENRICO *de* COCCEII.; denique Noriberg 1726. fol. PL. Lion 1726. fol. MARTIN.

In mea editione 1688. tres tomi diſtinguntur. Primus ad medicinam legalem pertinet. Practici aut pathologici potiſſimum ſcopi ſunt capita, de ætate, ſenectute, partu, ejus temporibus & abortu, ſignis partus, mola, morte in partu, ſimilitudine fetus & parentum.

L. II. de dementibus, mutis, ſurdis, lethargicis, apoplecticis, fulmine tactis, hydrophobis, dæmoniacis, de iis qui mortui adparent, de ſuffocatis in utero. Non immerito cæterum pro claſſico auctore noſter habetur, qui optimo, certe ſua potiſſimum ætate judicio, fere ubique uſus eſt, neque remiſſus, neque ſanguinis fundendi cupidus. Dæmoniacos ſatis ſentias ipſi auctori non placere, etſi non auſus eſt mentem integre aperire. Paſſim etiam ſuas utiles, quas vocat obſervationes, interſpergit. Porro de venenis copioſe. Ad edictum ædilitium varia. De morbis cutaneis, ſenſuum vitiis, convaleſcentibus, variis vitiis & morbis.

L. III. fuſe de impotentia, ſterilitate, eunuchis. Ab ambuſtione penis impotentia. De morbis ſimulatis. De peſte, morbis contagioſis, de præcautionibus adverſus peſtem.

L. IV. de miraculis, de exſtaſi, longo jejunio, miraculoſa infirmorum ſanatione, cadaveribus incorruptis. Inediæ longæ exempla, etiam propria.

L. V. peculiariter de jejunio ab eccleſia catholica imperato quadrageſimali, de cauſis diſpenſandi. De aere, aquis & locis, de ſalubritate, de cloacis, ſtabulis, & artibus immundis. In mea editione plurima ab alio auctore adjecta ſunt, & ea potiſſimum ex jure civili deſumta.

In T. II. L. VI. agit de erroribus medicorum eorumque punitione, de erroribus chirurgorum, pharmacopolarum, obſtetricum. De tormentis & poenis, & de excuſatione ab utriſque. De præcedentia medicum inter & juris peritum. Pro medicorum prærogativa rationes.

L. VII. aliqua de excuſatione a divinis officiis, aque conjugali debito.

L. VIII. de morbis, qui irregularitatem faciunt. Remedia & medici in ægrum auctoritas. Excuſatio a clauſtrali carcere.

L. IX. adjecta aliqua de peſte & contagio, immunda ſerici conficiendi arte, de nonnullis deliciis, tabaco, chocolata, aqua vitæ, de cauſis ſolvendi matrimonii.

Tom. III. *Conſiliorum & reſponſionum* LXXXV., inter eas Rotæ Romanæ de cauſis ad medicinam forenſem pertinentibus centum reſponſa.

Ej.

Ej. *de quiete ſervanda in curandis morbis* Rom. 4. L. abſque anno.

Ej. *de ſubitis & inſperatis mortis eventibus* ib. 4. L. abſque anno.

Ej. *il vitto quareſimale* ib. 1637. 8. HOTTON.

Ej. *de mali hypochondriaci* L. II. Rom. 1639. 4. * latine verſi ab ALPHONSO KHONN Aug. Vind. 1671. 8., in qua editione numerantur libri III. Verboſior liber ex veterum hypotheſibus. Mali cauſam eſſe in calida intemperie partium hypochondriis contentarum. Inde ſymptomata, non tamen in continuam neque hiulcam, morbi hiſtoriam continuata. Conſilia & auxilia, nimia pene ubertate. Cibum capere priori nondum digeſto non bene permittit. Inde percurrit ſingulos cibos, totamque victus rationem tradit. Piſcium ſolum hepar permittit, non alia viſcera. Acida omnia morbo nocere, ut etiam laudatum PETRO CASTELLO vitrioli ſpiritum rejiciat. Matutinam exercitationem in umbra, & ad primam uſque laſſitudinem laudat. Hypochondriacum hominem vulnere ſub teſticulo inflicto valde levatum fuiſſe. Vomitum non admittit, niſi ægrotus eo inclinet, neque purgantia, niſi lenia. Chalybem laudat, & potiſſimum in vino infuſum: debile tamen corpus repurgari debere, ita ut repetito ſumatur, & per ſexaginta dies, ſitque unciæ unius chalybis ad unam vini libram. Profuiſſe vinum chalybeatum cum ſennæ foliis compoſitum: & in cachectico pene hydropico ſaluti fuiſſe. Neque rheum inutile eſſe aut abſinthium, aut lactis ſerum, in corporibus potiſſimum calidioribus. Juſcula non improbat. Aquas minerales Tettuccianas, & marinam, & balneum, & ſarſæparillæ decoctum laudat: in longo & deſperato malo antimonium, nigrumque helleborum, denique terebinthinam in pilulis datam. In L. II. ſigillatim ſymptomata morbi percurrit, cujuſque curationem fuſiſſime addit, diæteticam & practicam. Icterus a congulis lapideis. Abſurda perſuaſio hominis, ſe in avem converſum eſſe.

Multa inedita reliquit, *de cereviſia*, *de contagio*, *de quiete ſervanda in curandis morbis*, *de malis & adfectibus animi* &c. MANDOSIUS.

§. DVII. HENRICI ab HEERS.

HENRICI ab HEERS medici Leodienſis, *Spadacrene accuratiſſime deſcripta, acidulæ, bibendi modus & medicamenta oxypotis neceſſaria, ut & obſervationes oppido raræ in Spa & Leodii animadverſæ cum medicamentis aliquot ſelectis, & ut volunt, ſecretis* Sola Spadacrene 1614. L. 1622. 8. Gallice Liege 1654. 8.

Ej. *deplementum ſupplementi, ſ. vindiciæ pro ſua Spadacrene & de Aroph* PARACELSI Leod. 1622. 8.

Ej. *obſervationes oppido raræ in Spa & Leodii animadverſæ, cum medicamentis ſelectis, & ut vocant ſecretis* Leodii 1624. 8. L. cum aliquot ægrotis anno 1622. curatis, recuſa 1631. 8. L. & cum *Spadacrene* Leod. 1645. 12. TREW. Lipſ.

Lipſ. 1645. 12. Tr. Lond. 1685. 12. *. Analyſin alias dicemus. Curationes plurimæ, quæ aquis Spadanis debentur. Hydrops, ſed recens, ſanatus, neque enim ſanari, qui hydrope toto bimeſtri laboraverint. Calculum ab harum aquarum uſu mole minui, expelli, mucum abſtergi. Continuato per aliquot annos aquarum Spadanorum uſu ſuperata ulcera veſicæ, calculus, hydrops, lepra. Medicamenta hydropotis apta & diæta. Laudat eos, qui ad uſque 180. uncias biberint.

Obſervationes ſunt 29. totidem tituli nempe, ad quorum quemque obſervationes recenſentur ex longa praxi natæ, inſignes, ut cum voluptate legas, etſi nonnulla fabuloſa & magica intercedunt, & curationes, quæ imparibus auxiliis tribuuntur. Ecce aliquot exempla. Catochus. Febris miliaris anni 1629. In ea hæmorrhagiæ etiam novem librarum ſalutiferæ. Mortes ab ungue præciſo. Penis incurvus ob nodum ſub glande. Ipſum ſe in magico morbo ſenſiſſe acum ex faucibus adſcendere, ii ægroti ſanati unguento ex viſco corylino. Inappetentiæ incurabilis exempla: exemplum ubi cauſa fuit in fiſtula ex recto inteſtino ad urethram patente, & in ulcere ad anum, cum ſemen ante tempus elaberetur. Poſt paralyſin calculus ingens bicruris, ut alterum cornu in urethram deſcenderet: alius calculus ovi columbini mole jecoris lobo adnatus erat. Sanguis per univerſas corporis vias erumpens, & lepra a philtro. Abortus repetita venæ ſectione occupatus. Borace & teſtibus equinis expulſum caput fetus, quod in utero hæſerat. Cum plures mortales arſenicum devoraſſent, ſuperſtites fuerunt, quibus ventriculus cibis plenus fuerat. Ebrii alii ſubito peremti, alii fato erepti. In apoplecticis cucurbitulam cum multa flamma, tum carnem bubulam admovit. Varia medicamenta, alia abſurda, ad epilepſiam vitriolum veneris, & butyrum antimonii pedi adplicatum. Scrophulariæ minoris etiam exiguum quid comeſtum dolorem hæmorrhoidum afferre.

§. DVIII. Renatus Moreau.

Renatus Moreau medicus Pariſinus, etiam Patino judice *ep.* 113. ad Car. Spon, vir doctiſſimus, qui ſeptentrionem longo itinere adiit. Ej. eſt *liber de miſſione ſanguinis* in pleuritide, quo demonſtratur, qua ex corporis parte ſanguis detrahi ſolitus fuerit, a duobus annorum millenariis, ex Græcorum, Latinorum, Arabum, Barbarorum enumeratione juxta temporum ſeriem. Adjuncta eſt Petri Brissot vita Pariſ. 1622. 8. Hall. 1742. 8. *. Docto opere, ſtudioque quod nuper Astrucius repetiit & Lindius, ex ſcriptoribus omnis ævi oſtendit, quæ cuique circa latus mens fuerit, in quo venam ſecare oporteat. Eos ſcriptores, cum in ordinem chronologicum diſpoſuerit, dedit etiam ex occaſione particulam hiſtoriæ medicæ, multo enim quam W. Justus & priorum plerique eſt accuratior.

Ej. *ſchola Salernitana h. e. de valetudine tuenda opus; adjectæ ſunt animadverſiones*

verſiones novæ & copioſæ R. MOREAU Pariſ. 1625. 8. *. Opus ipſum diximus, & adjectas notas ARNOLDI *de Villa nova*, CURIONIS, CRELLII & COSTANSONI. MORELLUS ipſum carmen ex variis editionibus conſtituit: ei fuſiſſimas adjecit adnotationes medicas, philologicas ex ATHENÆO aliiſque vetuſtis fontibus ſumtas. Intercedunt practica. De Pariſinorum plethora. Lithontripticum ſe nullum adgnoſcere. In phthiſi lac acidum laudat. Laudes omnino, tantum ut memor ſis, ſeculi quo ſcripſit, in quo colligere ſatis viſum eſt, neque inter officia ſcriptoris receptum, in naturam ipſam inquirere. Hiſtoria ſcholæ Salernitanæ, opuſculi, & ejus commentatorum. Noſter multos verſiculos omiſit, qui non videntur ad hygieinen facere.

EJ. *epiſtola exegetica ad* BALDUM BALDUM *de affectis locis in pleuritide* Pariſ. 1641. 8. *. non 1643. 8. HIPPOCRATEM totius pulmonis inflammationem peripneumoniam dixiſſe, in altero latere ſolo pleuritidem. Sed HIPPOCRATEM de catarrho calido ſcripſiſſe, non ex profeſſo de pleuritide egiſſe, & quam pleuritidem vocat, eam eſſe pleuroperipneumoniam. Ipſe in BALDI ſententiam tranſit.

EJ. *de laryngotomia epiſt.* ib. 1646. 8. cum BARTHOLINI libello ejuſdem argumenti, ad chirurgiam pertinet.

EJ. *tabulæ curationis morborum* ib. 1647. 4. FALC.

Cum BRISSOTI libello *vitam viri,* & in operibus JACOBI SYLVII Genev. 1630. fol. *. ejuſdem viri vitam dedit.

EJ. *defenſio facultatis medicæ Pariſienſis adverſus caluminatores* 4. FONTETTE in cauſa, ut puto, Monſpelienſium.

Codex MS. *de illuſtribus medicis Pariſinis* exſtat FONTETTE.

§. DIX. VARII.

PROSPER MARTIANUS medicus Romanus.

EJ. *Magnus Hippocrates Cous notationibus explicatus* Rom. 1621. fol. L. 1628. fol. L. 1652. f. *.

HIPPOCRATEM utique veneratur, neque uſquam ab eo recedit, neque ullum divo ſeni adſcriptum opum repudiat, neque eum falli poſſe admittit Breves ſunt commentarii, fere in omnia HIPPOCRATIS opera præter chirurgica. Subrideas, quando vides excuſantem ovum Hippocraticum diei ſeptimi, quale nobis vix die trigeſimo occurrit. Librum de morbis valde laudat. Paſſim ſua monita & proprias adnotationes interſpergit. Cum urina triduo retenta fuiſſet, tertio die veſica rupta eſt, lotium per perinæum exiit. In alio, qui diu urinam retinuerat, vis min-

geodi amiſſa, veſica rupta, urina in cacum ventrem effuſa eſt, & æger lento malo periit. Ex papilla nutricis cichorii particulam extractam fuiſſe, & furfuris de pane nutricis aliquid per alvum pueri exiviſſe non probes.

FRANCISCUS MARTIANUS edidit *antiparalogiſmos ad ea quæ* AETIUS CLETUS *&* MANELPHUS *diſputaverunt contra adnotationem* PROSPERI MARTIANI *in* HIPPOCRATEM, *in quo contrarii medicorum abuſus circa venæ ſectionem potiſſimum in pleuritidis curatione notantur* Rom. 1623. 4. L.

J. CASTELLI *pharmacopœa medicamenta in officinis pharmaceuticis uſitata explicans* Gadibus 1622. 4. L.

FRANCISCUS PONA eques Veronenſis, hiſtoriographus Cæſareus.

EJ. *antidotus bezoardica adverſus omnia venena* Veron. 1622. 12. L.

EJ. *medicina animæ, ſ. rationalis praxis epitome ſalutaria remedia ad uſum principum continens* Veron. 1629. 4. TR.

EJ. *dell anello fiſico, overo dell ritratto dell arte medica, verſus a* CAROLO PONA ib. 1641. 4. GUNZ. Lego latine, *Phyſicum anulum, ſ. medicæ artis breviarium* ib. 1648. 4. TR.

EJ. *prudentia medica* Venet. 1650. 16. *. Auxilia univerſalia & evacuationes ſanguinis, tum aliæ, ſuis cum cautelis. De ratione conſulendi. Res non naturales. Chymiæ in univerſum delineatio. Notæ boni medici.

EJ. *trattato de ulceri e lor cura.*

EJ. *remora* Veron. 1630. 8. TR. quid?

EJ. *Academica medica ſaturnalia* Veron. 1652. 8. L. TR. SCHULZ.

FRANCISCI SCACCHI *de ſalubri potu diſſ.* Rom. 1622. 4. *. Potiſſimum compilatio ex veteribus, quorum ingentes loci hic repetuntur. Japonenſium vaſa ad frigidam, qua æſtate nivata utuntur, & ad calidam quam hieme bibunt, cum iconibus fere ut Kämpferianæ, vidit apud Legatos Japonenſium Romæ commorantes, ſaniſſimos mortales. Vina veterum, fumata, alia. Contra nivis nimis laudatum uſum. Ut vinum modeſtius refrigeretur in cellis, nitro: ſalubrior eſt refrigeratio modica, & quæ fit frigida exterius circumpoſita. Contra MERCURIALIS conſilium, nivem in potum mergentis. Frigidarium & calidarium SCACCHI, vas nempe frigida aut calida plenum in medium potus datum. Contra argumentum pro potu nivato a Siculis repetitum, qui ab eo potu dicuntur minus pati a morbis epidemicis: eſſe, quod cellis Siculi frigidis deſtituantur. Tiberis aquas non eſſe ſalubres, in quas tot ſulfureæ aquæ manent &c. Contra tubulos plumbeos. Vini hiſtoria, commendat dilutum. Cocta vina improbat, putat nimis calida fieri. Se cum debili eſſet ventriculo, & a potentiori vino læderetur, reſtitutum eſſe oligophoro vino.

Bene

Bene juvenes vino abſtinere. Vinum mordax, raſpatum & agitatum, non eſſe ſalubre.

BARTHOLOMÆI ACCURSINI *tractatuum & conſultationum medicinalium* T. I. in *quo generoſiorum præſidiorum formulæ continentur quæ omnibus pene morbis poſſent inſervire* Ravenn. 1622. 4.

ANTONII SANTORELLI *antepraxis medica in XXI l. diſtributa* Neapol. 1622. 4. L. 1633. 4. L. 1651. f. L.

EJ. *poſtpraxis medica ſ. de medicando defuncto* ib. 1629. f. BUR.

THOMÆ BRONCOLI *Neapolitani, de populari horribili ac peſtilenti gutturis & annexarum partium affectione Neapolin ac totum pene regnum vexante conſilium* Neapoli 1622. 4. TOPP.

THOMÆ *de* NERIS *de Tiburtini aeris ſalubritate* Rom. 1622. 8.

BENED. MATAMORI *ſelectæ medicæ diſputationes* Viſeone 1622. f. FALC.

Libelli duo aurei de naturæ arcanis ſympathicis ac antipathicis inſignibusque medicamentis Baſſani 1622. 4.

Codex medicus Pariſinus Pariſ. 1622. HAZON.

FRANCISCI RUBEI Genuenſis, *nocturnæ exercitationes in medicas hiſtorias ad artem prædicendi in morbis acutis* Genuæ 1622. Hamburg 1660. 8. *. Quadraginta hiſtoriæ febrium, quas auctor vidit & curavit Singuli morbi progreſſum pene per ſingulos dies confert cum HIPPOCRATE & GALENO. GARMERUS notas editioni poſteriori addidit.

HUBERTI ARNOLDI RIETMAKER *de dolore nephritico* Lovan. 1622. 4. L. 1629. 4. *. Venet. 1664. 4. L. Hiſtoria morbi, victus ratio, medicamenta uberrima.

MICHAEL NEANDER Bremenſis, alius a vetuſtiori cognomine medico.

EJ. *tabacologia, h. e. Nicotianæ deſcriptio medico chirurgico pharmaceutica* Leid. 1622. 4. *. 1628. 4. Utrecht 1644. 12. *. Infinitam vim medicamentorum recenſet, quæ ex Nicotiana ad omnes pene morbos parantur. In altera editione varia de tabaco adjecta ſunt.

EJ. *ſyntagma, in quo artis medicæ natalitia, ſectæ, placita, cataclypſes, reſtauratores, propagatores, vitæ eorum & ſcripta, diſſ. de medicina hermetica & Paracelſica* Brem. 1623. 4. *. Non fidus ſcriptor, certe in antiquitatibus. Ita cum HEROPHILUM magnum inciſorem cum HEROPHILO medico Phalaridis confudiſſet, ejus HEROPHILI diſcipulum PHILIPPUM facit, hujus diſcipulos EMPEDOCLEM & PLATONEM. In nuperioribus aliquanto lubentius legas, ut memineris multa ta-

 men

men exſcripſiſſe. Vitas vero medicorum potius dat, quam inventa, placita, libroſve: ſcholarum etiam origines amat indicare. PARACELSO favet.

Cum NEANDRI *tabacologia* prodiit Leid. 1628. 4. *. *epiſtola* GUILIELMI *van der* MEER, qua aliqua in cadaveribus morboſis viſa deſcribuntur; ut appendix inteſtini ilei, glandulæ induratæ venæ portarum adnatæ, oſſicula in proceſſu duræ membranæ falciformi. Neque putat a fumo tabaci cerebrum nigro colore tinctum fuiſſe. Contra PETRUM *de* PAAUW.

HADRIANUS FALKENBURG, anatomes profeſſor Leidenſis. dixerat in alia epiſtola una excuſa, ſe a tabaci abuſu duram inter meningem & univerſam calvariam, cruſtam duram reperiſſe, in lue venerea etiam frequenter.

SAMUEL HAFENREFFER profeſſor Tubingenſis.

EJ. *Raphael artem medicam feliciter cum inchoandi tum abſolvendi tractandique informans. Rationes peregrinandi & pharmacopolia viſitandi* Tubing. 1622. 12. Francof. 1629. 12. TR. Ulm 1642. 8. TR.

EJ. *unda betheſdæ repullulans* Tubing. 1629. 8. Germ. TR.

EJ. πανδοχειον αιολοδερμον *in quo cutis eique adhærentium partium affectus omnes traduntur: ſub calcem adjecti tibicines lectorem arabica græca latina & germanica contenta indagare informantes* Tubing. 1630. 8. TR. Ulm. 1660. 8. L.

EJ. *vexillum Raphaeliticum per artem medicam & vitam communem volans* ib. 1631. 8. L.

EJ. *monochordon ſymbolico biomanticum* Ulm. 1640. 8. TREW. Pulſuum doctrina ex harmoniis muſicis figuriſque oculariter demonſtrata.

EJ. *Raphael* οδιος *de arte medica, velo temporis, litationibus* ib. 1641. 8. L.

EJ. *officina jatrica continens pharmaca ſelecta* HIPPOCRATICO GALENICA ib. 1653. 8. TR. Pharmaceutica audit apud HOTTON.

EJ. *de corde ejuſque affectu graviſſimo ſyncope* Tubing. 1658. 4. HE.

EJ. *dyſenteria maligna epidemica* ib. 1660. 4. *.

FRIDERICI MONAVII profeſſoris Greifswaldenſis. EJ. *lanx ſatura rerum medicarum* ib. 1622. 4. L.

EJ. *affectuum ocularium elenchus* Regiom. 1644. 4. L.

EJ. *Bronchotomia* ib. 1644. 8. Griefswald 1654. 4. L. Jen. 1711. 8. *. Chirurgici potiſſimum argumenti. Suffocationes tamen tangit. *Appendix* acc. *de febribus & adfectibus oculorum.*

EJ. *de cryſtallina, ſ. nova luis venereæ ſpecie* Brunſwic. 1665. 8. L.

DANIEL

Daniel Beckher profeſſor Regiomontanus, chemicus.

Ej. *de affectu hypochondriaco* ib. 162 . 8. He.

Ej. *ſpagyria microcoſmi* Roſtoch 1623. 12. Tr.

Ej. *medicus microcoſmi ſ. ſpagirica microcoſmi triplo auctior & correctior* Leid. 1632. 4. Lond. 1660. 12. *. Medicamenta ex fluidis & ſolidis corporis humani partibus ſumta, cum nonnullis de iis humoribus, lacte, ſanguine, etiam menſtruo, calculo, urina. Phyſiologicus liber, pleraque collectanea & ſuperſtitioſa tradit.

Ej. *fünfzehen Fragen von der zehnjährige Peſt im Preuſſiſchen* Königsberg 1630. 4. Trew.

Ej. *hiſtoriſche Beſchreibung des Preuſſiſchen meſſerſchluckers* Germanice Regiom. 1643. 4. *. Latine Regiomont. 1643. 4. Leid. 1640. 8. Magicæ aliquæ hiſtoriæ adſutæ.

Ej. *problemata medica* Zittau 1645. 4. He.

Ej. *noſologica diſſ.* I. II. III. ib. 1647. 4.

Ej. *hiſtoria morbi academici Regiomontani, febris malignæ epidemicæ imprimis electoralis menſæ convictoribus funeſtæ conſenſu facultatis medicæ Regiomontanæ* Regiomonti 1649. 4.

Ej. *comment. de theriaca* ib. 1649. 4.

Ej. *Bericht vom dem Blutgang* Königsberg 1650. 4.

Ej. *de febre tertiana intermittente epidemica* Regiom. 1651. 4. *. Cæli ſtatum accuſat, etiam eclipſes; de medicaſtrorum funeſtis erroribus queritur. Venæ ſectionem in febre calida laudat.

Ej. *nützliche kleine Hausapothek mit beygefügten Tractätlein* Henr. Barsteins *von der Darmſucht, u.* J. Andr. Graber *von den Fleckfieber, von der Ungariſchen Krankheit, u. von den Blattern u. Maſern* Gieſſen 1665. 8. Riv.

Ej. *de hydrope aſcite* Regiom. 1655. 4.

J. Ludovicus Gans *hippocratis aphoriſmos carmine reddidit* Viennæ 1622. 1624. 12.

Ej. *corallographiam in botanicis* diximus.

§. DX. Varii.

Alessandro Peccana Veronenſis, *commentarii della ſcandella, nelli quali ſi diſcorre d'ogni perfezzioni ed uſo della ptiſſana ordeacea* Veron. 1622. 4. *. Comparatis veterum locis, oſtendit veteres hordeum diſtichum Achillei & Galatici nomine

 mine

mine intellexiſſe. Equis utique hactenus hordeum alvum ciere, præſtare tamen hordeo hexaſticho, eoque magis refrigerare, ut etiam candidius ſit, & ponderoſius. Ex eo hordeo debere ptiſſanam parari.

EJ. *de chondro & alica libri II.* Veron. 1627. 4.

EJ. *del bever freddo* L. II. Veron. 1627. 4. *. Multa philologica, etiam poetica, & Galenica collegit, exprimenti nihil addidit. Libro I. potum frigidum defendit, & objectiones amolitur, contra nivatum potum propoſitas. Olei & glaciei apothecas Italicas deſcribit. In vinis Italicis aquæ ad partem aromaticam portionem definit, ad problemata ex conjectura fere reſpondet.

ALEXIUS *de* EBREU. EJ. *tradato de la ſiete enfermidades de la inflammacion univerſale del higado, ſiete pilderon y rinnones, y de la obſtruccion de la ſitia y febre maligna y paſſion hypochondriaca* Lisbon. 1622. C. de V. Vereor ne nomen vitioſum ſit.

FEDERICO GIORGI *modi di conoſcere buoni falconi, Aſtori &c. di governargli, e di medicargli* Venet. 1622. 8. BUR. niſi hic l. jam dictus eſt.

DAVID JOYSSE *examen du livre de* LAMPRIERE *ſur le ſujet de la peſte, avec la précaution & la cure de cette maladie* Rouen 1622. 8. d'ETR.

Diſcours de l'origine, des mœurs, fraudes & impoſtures des charlatans Paris 1622. 8. le TELLIER.

PIERRE HEURTAULT *chirurgien de Caen, traité de la phlebotomie la maniere de bien & artificiellement ſaigner* Caen 1622. 12. *. Laudes venæ ſectionis & neceſſariæ cautelæ, morbi in quibus ſalutem adfert, theoria ſcholaſtica revulſionis, derivationis. Quibus noceat. Venæ quas ſecare expedit. Ex ſanguine judicium.

ARNAULD GILLES *fleurs de remedes contre le mal de dents* Paris 1622. 8.

JOB. KORNTHAUER *commentarii ad* PARACELSI *tr. de peſte* Francof. 1622. 4. *. 1640. 4. Ad brevem libellum ampli commentarii. Ad avertendum ſomnum dat acidum vini cum ſpiritu tartari. Apoſtemata fotu rumpit naſturcino. Fiſtulam linguæ perforatam unguento populneo ſanavit. Varia medicamenta ad alios morbos. Ut homines ſanaverit, quos pituita in aſperam arteriam illapſa ſuffocabat, vitriolo & alumine cum aceto præparatis. Sanguis aſininus ad maniam, Bubones mobiles venenum non habent, & ſponte ſæpe evaneſcunt. Senſum preſſionis in latere a lapſu natum ſucco naſturtii ſuſtulit. Formulæ & ſcriptiones Paracelſicæ. Morbi gallici curatio turpetho & decocto lignorum facta.

J. KNYPHÆI *Augentroſt nützlich Kunſt u. Vortheile zu den Augen* Darmſtatt. 1622. 8.

§. DXI.

§. DXI. Disputationes.

Georg Noesler profeſſor Altdorfinus, *de pleuritide* Altdorf 1622. 4. *.

Ej. *de hydrope aſcite* 1624. 4. *.

Ej. *de putredine* ib. 1626. 4.

Ej. *de leucophlegmatia* ib. 1627. 4. *.

Ej. *de ietero in genere & flavo in ſpecie* ib. 1627. 4. *.

Ej. *de purgatione* ib. 1628. 4. He.

Ej, *de apoplexia* ib. 1630.

Ej. καθαρσεος σκιαγραφια ib. 1636. 4. *.

Ej. *de pleuritide* ib. 1647. 4.

Ej. *vita* Germanice Nürnberg 1650. 4.

J. Jac. Reiter *de febre maligna vulgo petechiali* Lipſ. 1622. 4. Pl.

Gottfr. Weidner *de febre maligna petechiali* Francof. 1622. 4. Pl.

Ulrich Rietmann *de anorexia ſ. in appetentia* Baſil. 1622. 4. Riv.

Elias Geilbrunner *de ſuffocatione uteri* ib. 1622. 4. Riv.

Georg Bergner *de dyſenteria* ib. 1622. 4. Riv.

Hector Zoller *de philtris* ib. 1622. 4.

Antonii Ruler *de morborum cauſis* ib. 1622. 4. & apud Genathum: vereor ne annus corruptus ſit.

J. Screta von Zavortiz *pentas medica miſcellanea* ib. 1622. 4. L.

Matth. Brengger *de convulſione* ib. 1622. 4. *.

Just. Craft *de cardialgia* ib. 1622. 4.

Dan. Dinckel *de remedium artificioſe inveniendi & inventum recte utendi modo* (alia eſt vox.) Argent. 1622. 4. Riv.

Maternus Kohler *de opio* Argent. 1622. 4.

Sim. *le* Tellier & Janus Cæcilius Frey *E. in morbis par impar, in remediis medium* Pariſ. 1622.

Rich. Marles & Fr. Pijart *E. epilepſiæ πυρετικα* ib. 1622.

Sim. Bazin & Nic. Lambert *E. exſpectandus die critico naturæ motus* Pariſ. 1622.

Nic. Pietre & Claud. Quiqueboeuf *E. diabetes lethalis* ib. 1622.

Jac.

Jac. Perreau & Fr. Pijart *E. phthiſicis lac* Pariſ. 1622.

Franc. Lespicier & Cypr. Hybault *E. icterus cauſo ſuperveniens ſanus* ib. 1622.

Fr. *le* Sage & Th. Gamarre *E. pulmonis ulcera inſanabilia* ib. 1622.

Georc Cornuty & El. Beda *E. aqua cauſo laborantibus* ib. 1622.

Guil. Duval & Claud. Quiqueboeuf *E. aqua vino ſalubrior* ib. 1622.

J. Akakia & J. C. Frey *E.* οϱϱου κϱον, κϱου *lingua index* ib. 1622.

§. DXII. Franciscus Bacon.

Franciscus Bacon *de* Verulamio Cancellarius Angliæ, philoſophus & vir ſublimis ingenii. Ej. eſt *hiſtoria vitæ & mortis* Lond. 1623. 8. *. Dilling. 1646. 12. Anglice 1650. &c. Gallice Pariſ. 1714. 8. Spiritum vitalem aere puriorem, igne mitiorem, habitare in corpore animali, & viſcidioribus particulis irretiri: ea vero vincula paulatim erodere, denique exhalare, eam eſſe mortis naturalis cauſam. Spem longævitatis eſſe in retardanda hujus ſpiritus evolutione, dum inviſcatur, pori per quos exhalat obſtruuntur, calor diminuitur. Ad longævitatem ergo pertinere vitam minus actuoſam, opium, nitrum, ſomnum longiorem, purgationem alvi, diætam debilitantem. Homines qui ſalivationem paſſi ſunt, aut alioquin ad ſummam macilentiam redacti, poſtquam convaluerunt, iidem ad longam ætatem perveniunt. Ad longævitatem ſpem facere periodos vitæ majores, ingenium non fervidiſſimum, incrementum lentius, corpus ſiccius, ſuccorum ſubinde renovationem: vitam etiam parciſſimam, contemplationi deditam. Aurum, margaritas, lapides pretioſos parvi facit. Aeris excluſionem, vitam in ſpeluncis laudat, alimenta firma, carnes duriores, ſtomachum per vina ſtyptica confirmatum, frictionem, inunctionem, corporis exercitationem modicam, balnea.

Denique *mortis* hiſtoria. Perire animal, quando ſpiritus motus ſupprimitur, quando denegatur refrigerium, quo ſtrangulatio pertinet, quando reparatio inhibetur per inediam aut depletionem vaſorum. Atriola mortis, ſ. ſymptomata, quæ vitæ finem præcedunt, quo etiam pulſus ſubpreſſus & vacillans. Reſtitutio ſubmerſorum. Quæ cuique ætati propria ſint, juventuti, ſenio. Multiplex ubique eruditio & ingenii vis.

Ej. *hiſtoriæ naturalis Centuriæ X. It. nova Atlantis.* Primam editionem Anglicam ignoro, mea eſt apud Elzevir 1661. 16. *. Ingenioſa varia, aut perſpicaciter ad ſuos fines adaptata. De modo, quo medicamenta purgantia ſuo officio funguntur: venas meſentericas ab acri ſtimulo irritatas humorem plorare. Quæ maximam vim nutriendi habeant, quo etiam oſſium medullam refert. Filum medicinale, ſ. quid efficiat ordo, quo medicamenta propinantur: ita podagræ ſubventum eſſe emolliente primum pulte impoſita, deinde anodyno fomento, denique

que adſtringentibus medicamentis. Morbos conſuetudine leviores fieri. Curationem palliativam commendat & ſublevationem ſymptomatis urgentis. Preſſione alterna digitorum arteria læſa efficaciter compreſſa. Præcipua medicamenta eſſe, quæ leniter reſolvunt. Metallorum vires medicatæ: eroſionem facere; æri vim ſanandi tribuit. Signa peſtis, etiam ab odore ſumta, tum morborum contagioſorum. De effectibus imaginationis. Pernicioſus carcerum fætor. Peſtis ortus ex fodinis, carbonis vapore, terræ motu. Vaporum varia efficacia, etiam medica. Sympathiæ.

In *Atlantide* ſocietatem deſcribit ad augmentum ſcientiarum congregatam.

Ej. *novum organum* Leid. 1645. 16. *. Phyſici argumenti, omnino vero ut ad medicinam adaptari poſſit. Ita docet, ut poſſit in naturam caloris inquiri; adfirmantia primum phænomena caloris exponit, cauſas, effectus. Tunc negantia, unde calor abſit, aut a quibus ſuffocetur. Thermometrum. Ex ſua methodo demum eruit, calorem eſſe motum expanſivum, quo corpus ſecundum omnes directiones dilatatur, tamen cum adfectatione aliqua, ut ſuperiora magis petat: ſatis rapidum eſſe motum, alterne cum reſiſtentia operari. Experimenta *crucis*, per quæ in re dubia certo & abſque reſiduo dubio ad veritatem ducamur. Horreum pro hiſtoria naturali. Primus anta Newtonum quæſtiones cuique capiti ſubjecit. Sed opus admiratione dignum totum oportet legere.

Ej. *de augmento ſcientiarum* Amſterdam 1652. 16. *. In l. V. peculiariter de corpore humano agit. Deſiderat hiſtoriam anatomes comparatam, ut multorum cadaverum inciſiones conferantur & conjungantur. Hiſtoria curationum, & viciſſitudinum in praxi. Cenſus medicamentorum, eorum efficacia, ut certa per experimenta confirmata habeatur. Verum iterum totum perſpicaciſſimi viri opus nunquam ex oculis dimiſiſſe oportet.

In *hiſtoria naturali ventorum*, aliqua huc trahas. Incenſis in Eſſexia ericetis in Vaſconia vites per inſalubres ventos læſas fuiſſe.

In *hiſtoria* Henrici VII. dedit morbi hiſtoriam, quæ ſeorſim etiam prodiit, *relation of the ſweating ſikneſſ* Lond. 1671. 4. Gunz.

Reperio apud Carr *doctrinæ partitionem corporis hominis in medicinam & voluptuariam* Lond. 1623. fol.

Opera omnia conjuncta edidit G. Rowley Lond. 1638. fol. tum Mallet Lond. 1740. 1753. fol. Anglice. Latine Francofurti etiam 1665. fol. Hafniæ 1694. fol. Amſterd. 1738. 12. 7 vol. excuſa ſunt. Adjecta phyſica aliqua nova ad res foſſiles, tum medica & formulæ Baconi familiares.

Hiſtoire de la vie & des ouvrages de F. Bacon la Haye 1742. 12.

§. DXIII. Varii ad a. 1623.

Fr. Anton. Caserta *de natura vinorum tam in ſanis, quam in ægris corporibus* Neapoli 1623. 4. Haenel.

Francisci Bruschii Comitis, Archiatri Mantuani, *Promachomachia Jatrochymica occaſione medicarum conſultationum pro nob. viro Mantuæ* 1623. fol. *. 1. Promachomachia eſt apologia chemica contra Andream Trevisium, cum inter ſe in conſilio dando pro nobiliſſimo viro diſſenſiſſent. Nihil vero niſi generalia, profert: ſe quidem parum chemicum eſſe fatetur, adverſarium vero ejus artis imperitum. 2. Pluſcula conſilia Bruschii & reſponſiones aliquæ Fabricii Bartholeti. Pro more ſeculi: Inter ea de opthhalmia cum corneæ tunicæ ulceribus. 3. Aliqua de victus ratione.

Ej. *informazione circa la polvere viperina* Rom. 1643. 4. Id.

Anton. Fonseca *de epidemia febrili graſſante in exercitu regis catholici in inferiori Palatinatu a.* 1620. *&* 1621. Mecheln 1623. 4. Tr. Falc.

Pauli Tellier *de venæ ſectione & criſibus* tract. Venet. 1623. 4. L.

Nicolaus Epiphanius. Ej. *ſuccincta medicinalis practica nec non medicamenmentorum compoſitiones præſtantiſſimæ* Pariſ. 1623. 4 Francof. 1628. cum Renodæo.

Gabriel *de* Fonseca Lamecenſis Luſitanus Ej. *Conſultatio pro febre peſtilentiali, quæ a.* 1621. *Romæ graſſata eſt.* Conſultationes aliquas de morbis in Conclavi anno 1617. obortis ſcripſit: Leo Allatius apud Mandosium.

Simon Rannos medici Hiſpalenſis *tr. de ſero lactis & ptiſana* Urſaone 1623. 4. C. de V.

Andreæ Ordonnez *compendium perutile de miſſione ſanguinis* Baſil. 1623. 4. Lind.

Alidosii (vero nomine Giov. Nic. Pasquali *i dottori Bologneſi de theologia, philoſophia, medicina &c. doppo* 1500 *fra a.* 1623. Bologn. 1623. 4. Henning.

Ej. *i dottori foreſtieri* ib. eod. anno.

Michael Boutheroue *pyretologia cum chymicis remediis* Pariſ. 1633. 4. L.

Tractatus de venæ ſectione & criſibus Venet. 1623. 4. B. Bodl. abſque ſcriptoris nomine.

J. Caroli Amati *fructus medicinales ex variis* Galeni *locis decerpti* Lion 1623. 12. Genev. 1657. 12. L.

J. Billiks *de natura & conſtitutione ſpagirices emendatæ* Helmſtätt 1623. 4. ſi huc facit.

Mart. Tympii *menſa theolophiloſophica, ſ. conviviorum pulpamenta & condimenta* 1623. 12. Falc. ſi huc facit.

Mart.

MART. GOSKY *Apotheca Gardelebiana* Helmſtatt 1623. 4 TR.

C. HOLZMAN *de natura & cura febris malignæ* 1623. 12. LEHM.

J. STUBENDORF *de ſcorbuto* Lipſ. alii Jen. 1623. 8. CARLS. videtur collectio quam diximus. LINDENIUS habet editionem Lipſ. 1604. 8. Haag. 1658. Lipſ. 1662. 8. TR. mea editio Jenenſis 1624. 8. continet EUGALENUM.

CARANTAM in chirurgicis dixi T. I. p. 310.

§. DXIV. ALII.

BALDASAR & MICHEL CAMPI, *fratrum diſcorſo nel quale ſi dimoſtra quel ſia il vero mithridatio contra l'opinione de tutti li ſcrittori ed aromatari* Luca 1623 4. FALC.

LORENZO ROMEO medici & equitis, *deſinganno del abuſo della ſangria y purga* Tarragon 1623. 8. C. de V.

Epulario, il qaale trata del cucinare ogni carne uccelli e peſci Venet. 1623. antiquius ut puto opus.

GUI *de la* BROSSE *tr. de la peſte* Paris 1623. 8.

In EJ. libro *de la nature des plantes* ib 1628. 8. *. multa huc faciunt, de indagandis viribus plantarum medicatis, de cauſis facultatis laxantis, adſtringentis, de alexiteriis, balſamicis, ſpecificis. Qui morbi abſque ſpecificis curantur, eos ſponte putat ceſſaturos.

JOS. *de* SAINTHILLIER *loimologie contenant les cauſes, & les remedes contre la peſte* Pont-à-Mouſſon 1623. 12. FALC.

D. F. *de la peſte, de ſes préſervatifs & remedes* Paris 1623. 8 FALC.

Conſeil préſenté au Roi contre la peſte ib. 1623. 8. FALC.

Traité de la peſte 1723. 8. FALC.

BARET *de la connoiſſance des chevaux, jugement de leurs maladies & remedes d'icelles* ib. 1623. 8. 1666. 8.

JACQUES BURY *le préſervatif de l'homme* ib. 1623. 8. *. Chirurgus: nihil habet proprii. De ſterilitate ejuſque cauſis & curatione, victu gravidarum & puerperarum, abortu impediendo, medicamentis partum promoventibus, lacte augendo, nonnullis puerorum curandis morbis. Hydrocephalum ſe ſanaſſe ſenſim ſubducta per cauſticum medicamentum aqua.

JACQUES FERRAND *traité de la maladie d'amour ou de la melancholie erotique avec les remedes qui lui ſont propres* ib. 1623. 8. *de* BURE, BAR. &c.

PIERRE MAGINET *la theriaque Françoiſe avec les vertus d'icelle ſelon* GALIEN Lion 1623. 8. TR.

N. *van* HALTEREN *tractaat der medicyne* Amſterd. 1623. 8. WACHEND.

DURET medecin ord. du Roi, *avis ſur la maladie* Paris 1623. 8. *. Solita ejus ævi conſilia. Vetat tamen multorum mortalium conventus. In plethora venam ſecat, purgantibus vero abſtinet. Bubones ſalutares eſſe.

JOH. SCHLEUPNER *Beſchreibung von dem giftigen peſtilenziſchen Fieber der ungariſchen Krankheit* Linz 1623. 8. B. THOMAS.

J. NESTER *conſilium dyſentericum*, *Bericht von der rothen Ruhr* Lipſ. 1623. 8. B. THOMAS.

IDEM videtur NESTERORUM ſenior, ad quos epiſtolas dicemus THOMÆ REINESII.

ANDR. SENGER *diſc. de dyſenteria Verzeichniß der Arzneyen wieder allerley Gebrechen ſamt einem Bericht wie ſich der gemeine Mann in der rothen Ruhr zu verhalten* Magdeburg 1623. 4.

§. DXV. DISPUTATIONES.

J. ZEIDLERUS *de ileo* Lipſ. 1623. 4. B. TH.

EJ. *de phthiſi* ib. 1623. 4. HE.

EJ. *de plica Pannonica ſ. morbo cirrhorum ſymptomate* ib. 1623. 4. RIV.

EJ. *de ſcorbuto* ib. 1627. 4. RIV.

EJ. *de aſthmate propriiſſime dicto* ib. 1629. 4. RIV.

EJ. *de mania* ib. 1630. 4. PL.

EJ. *de peſtilentia* ib. 1633. 4. PL.

EJ. *de dolore colico* ib. 1636. 4. PL.

EJ. *de incubo* ib. 1643.

J. REITER *de opio* ib. 1623. 4. HAEN.

VALENT. RUPITZ *de præfocatione hyſterica* ib. 1623. 4.

J. EICHHORN *de febribus malignis* Altdorf. 1623. 4. *.

GUIL. ERN. SCHEFFER *de paralyſi* ib. 1623. 4. RIV.

LAUR. LUDOVICUS *de paralyſi ex colica* ib. 1623. 4. *.

J. ETSCHER *de catarrho* Baſil. 1623. 4. RIV.

DANIEL WILDBOLZ *de tuſſi* ib. 1623. 4.

CHR. BERTRAM *de phthiſi* Lipſ. 1623. 4. PL.

FRIDERICI *de peſte* Lipſ. 1623. 4. *.

JAC.

Jac. Fise *problematum phyſicomedicarum trias* Regiomont. 1627.

Godofr. Weidner *de medicorum opprobrio, tortura nempe junctuarum, ſ. arthritide* Francof. 1623. 4. Pl.

Phil. Hardouin & Franc. Mollet *E. humorum incrementum a luna* Pariſ. 1623.

Fr. *du* Port & Jac. Adam *E. περιοδικων manifeſta cauſa* ib. 1623. 4.

J. Beauchesne & Phil. Hardouin *E. medica αἱματομαντεια* ib. 1623.

Petr. Girardet & Jac. Jouvain *E. prægnantibus duriores mammæ præſtant gracilibus* ib. 1623.

Gasp. Brayer & J. Fayole *E. febres lipyriæ cholera ſuperveniente exſolvuntur* ib. 1623.

J. Henault & Herman *de* Launai *E. vinum adultis, aqua pueris* ib. 1623.

Phil. Guybert & Fr. Mallet *E. rabiei mare* ib. 1623.

Ant. Charpentier & Jac. Jouvain *E. datur ſudor ſanguineus* ib. 1623.

Ant. Robin & Franc. Mallet *E. febribus purpuratis ſudorifica* ib. 1623.

Guil. Belet & Petr. Savarre *Non E. aſthmaticis diuretica* ib. 1623.

LIBER OCTAVUS.

BAPT. V. HELMONT.

§. DXVI.

Hæc tempora in univerſum calamitoſa fuerunt, cum diuturna bella Germaniam vaſtarent, neque ullus in Europa princeps eſſet, qui bonas artes ſua munificentia ſuplevaret, infelice forte CAROLO I. excepto. Ea calamitas etiam medicæ arti nocuit, in qua pauciſſimos vere magnos viros ſe extuliſſe reperias, nam & Hippocratica ſtudia languebant, & morborum obſervandorum patientia, & chemia, quæ magis & magis in aulis & apud principes dominabatur, ipſa ſua auxilia corrumpebat. Nam ea ſchola meditationem præſentis morbi veramque hiſtoriam, & cauſas, & ſigna, & præſagia, & victus rationem neglexit, ut omnem ſuam fiduciam in proprio aliquo medicamento poneret, qualia nonnulla, ſed pauca, in tanta morborum varietate utique laboratoria ſuppeditarent.

§. DXVII. J. BAPTISTA V. HELMONT.

In ea ſchola circa hæc tempora (ſcripſit enim *de curatione ſympathetica* anno 1624. [*a*]) exſtitit vir acuti ingenii, in detegendis aliorum erroribus acris, in colligendis eventis ſuæ cauſæ faventibus ingenioſus, non expers anatomes, certe frequens inciſorum cadaverum teſtis, in parandis medicamentis ſolers, ut per ſua etiam experimenta paſſim cauſas morborum indagare ſuſciperet. Audax cæterum affirmator, credulus, niſi aliter juberet ſectæ incrementum, vanarum curationum enarrator, felicium eventuum & ſpecificorum auxiliorum nimius laudator.

JOHANNEM BAPTISTA V. HELMONT volo, virum in Brabantia generoſa ſtirpe ortum: cujus major in ſubruendis Galenicis ſcholis felicitas fuit, quam cujuſquam priorum. Pleraque enim earum placita aut ſubvertit apud pleroſque medicos, aut certe admiſtis ſuis hypotheſibus temperavit. Archæum, cui adminiſtrationem corporis humani commiſit, etiam noſtro ævo dominantem reliquit; calida medicamenta, & acidorum contraria, & elixiria atque medicamenta, parva in doſi efficacia, arte ſua parata, in quotidanam praxin introduxit, in theoriam fermenta

(a) *B. Chir.* T. I. p. 307.

menta; tum in ſua propria ſchola tum in SYLVIANA, cujus plurima placita ab HELMONTIO repetita fuerunt. Vocabula inſolita, parum definita, vagas ideas & arbitraria plurima merito carpas.

Editiones operum conjunctas duas cito, quarum prior, eadem nitidiſſima, anno 1648. 4. *. apud ELZEVIRIUM prodiit, altera etiam apud ELZEVIRIUM 1652. 4. *. Sunt autem & aliæ pluſculæ HELMONTIONORUM operum editiones Venet. 1651. fol. Lion 1655. fol. Francof. 1661. fol. 1681. 4. Hafniæ 1707. fol. Gallice Lion 1670. 1671. 4. vertente *le* CONTE.

EJ. *opuſcula propria* Colon. 1644. 8. quæ ſint ignoro.

Non licebit in non exiguo volumine ſingula perſequi, præcipua tamen rerum momenta tangam.

Promiſſa auctoris. In venæ ſectionem. In GALENUM, non poſſe paganum hominem verum per ipſas ſuas cauſas perſpicere, etſi memoria retinere poſſit.

Studia auctoris. Cum medicis conflictatus eſt, ex ea pugna ſe ſuperiorem evaſiſſe facile ab ipſo auctore exſpectes.

Venatio ſcientiarum. Declamatio.

Cauſæ & initia naturalium. De fermentis incipit.

Archæus faber: princeps etſi parvus libellus. Ens ab anima & a corpore diverſum, omnia ea dirigens, quæ natura veterum.

Elementa. Pro tribus elementis chemicis.

Aqua, omnium corporum materies.

Gas aquæ, quod & ipſum ad poſteros deſcendit, efficax halitus, qui idem nunc aer fixus erit.

Blas aquæ. A dilapſis aquis fermenta oriuntur, ab his ſemina. Phyſica pluſcula omitto.

Imago fermenti imprægnat maſſam ſemine. Fermentum in quaque parte corporis ſuum ſedere, quod ex communi maſſa proprium ſibi ſuccum parat. A fermento fixæ partes volatiles redduntur. Pharmaca fere ſolo odore operari: & odor ſolus fermenti plantas generat aut inſecta. Fermentatum acidum a vulgari acido diverſum.

Formarum ortus. Ignis, lumen, fabuloſa hic plurima. Poſt lapſum Archæus debilitatus ciborum archæos nunc non totos ſubigit (quæ ipſa nuper STAHLIANÆ ſectæ fuit ſententia). Indignatus archæus facit morbos, ſic apud STAHLIUM.

Natura contrariorum neſcia. GALENUM methodum medendi nimis facilem quæſiviſſe, ita in errorem nos abripuiſſe: neque recte juſſiſſe, contraria ubique contrariis curare, aut medelam per ſimilia fieri. Criſes impugnat.

Blas

Blas humanum: obſcura vox. Sanguinem venæ cavæ, qui cruor ſit, per ſepti cordis poros triangulares in ſiniſtrum tranſire ſinuum, in arterioſum perfici, ab anima immortali informatum: fermentum in ſiniſtro ventriculo habitans ſanguinem arterioſum perficere. Spinæ effectus in augendo pulſu. Hic incipit humorum corruptionem, etiam putredinem, acori tribuere, ut ab alcali ſubigatur; etiam decocta vulneraria occultum continere alcali.

Endemica. Non dari fuligines, quæ ex corde diſſipentur. Morbi endemici ex minerarum exhalationibus orti.

Spiritus vitæ. Plura dari fermenta. Fermentum ventriculi differt ab eo fermento, quo panis paratur. Spiritus vitalis ſ. æther vitalis luminoſus.

Calor efficienter non digerit ſed excitative. In febribus tamen rectius quam PARACELSUS fatetur, tenuem victum requiri. Fermentum ventriculi quod digerit, ſui generis acor eſt.

Sextuplex digeſtio. Acidum extra ventriculum nocet. Cibus nondum eſt digeſtus, quoad ejus archæus a noſtro ſubactus ſit, & noſter vitalis archæus in alimentum introductus. Cruor hircinus pleuritidem curat abſque venæ ſectione.

Pylorus rector: ab ejus vitio diarrhœa, dyſenteria. Diarrhœam ſe vitellis ovorum duris curaſſe, dyſenteriam equorum ungulis. Gallus gallinaceus vertigine periit, in ventriculo ſilices reperti ſunt. Mortes a pylori vitiis: poſt vomitum pylorus clauſus, in ventriculo putridum liquamen. Gallina quæ cryſtallinum globulum devoraverat, in morbum convulſivum incidit, is ſanatus eſt ventriculo aperto, conſuto.

Tartari hiſtoria. Hæc vox infeliciter in medicinam a PARACELSO introducta fuit. Galenicos, cum morbos a tartaro admitterent, curare non poſſent, ad chymica medicamenta transfugiſſe.

Inventio tartari in morbis temeraria. Nullum a tartaro morbum oriri, male a GALENO calculi generationem calori tribui. In PARACELSUM, & aſpere.

Alimenta tartari inſontia. Porro adverſus tartarum, qui nullus ſit. Qui mari vectus, cum cibos copioſe ſumeret, parciſſimas fæces ediderat. Archæum ea ſeligere quibus homo alatur: ſpreta nunquam admittere. Tartarum ex cibo non generari, nec in potu tartarum eſſe: Calculoſorum puerorum, qui ſolo lacte alebantur, exempla. Vinum calculum non facit, nec ſtrumas. Ad iſtas remedium ex oleis & reſinis cum cineribus clavellatis deſtillatis.

Cuſtos errans. Mucus fit a cuſtode laceſſito, eo fine, ut partem vexatam defendat & obliniat, omnino ſalubris & naturalis: neque a cerebro eſt, ſed generatur ubicunque cuſtodi neceſſe videtur. In ſenio mucus parcius ſecernitur, hinc tuſſis. In remedia, quæ ſchola tuſſi oppoſuit, invehitur, & jubet archæum pacare.

Demens

Demens idea. Ut auctor in napello, magno veneno, medicatam vim quæſiverit. Ab eo ſumto percepit, ſe nuſquam niſi in præcordiis ſentire & intelligere, cum lenta quadam exſtaſi. Amentes ſe plures curaſſe: faſſos eſſe ſuum malum ab hypochondriis adſcendiſſe. Maniacos frigus aeris non percipere. In Flandria mari mergi, quos rabidus canis momordit, certo effectu. Eodem auxilio ſuperata amentia. Exemplum ſuſcitatorum, qui ſubmerſi fuerant, etiam ipſo teſte, nullo ſuo conſilio.

Sedes animæ. Non in capite: eſſe enim, qui a graviſſimis cerebri vulneribus convaluerint. Contra periiſſe, quibus os ſtomachi pugno percuſſum fuerat.

A ſede animæ ad morbos. Senſum ſtomacho acriorem eſſe, quam ipſis oculis. Fermentum ventriculi huic amicum, aliis digeſtivis officinis hoſtile eſſe. Aciditatem hoſtilem in venis febrem, in artubus arthritidem facere. Periaptis epilepſiæ curationem tribuit, ut & addat, facile curari. Podagra archæo ſoli moleſta eſt, hinc pavore ſæpe ſanatur. Alcali tiliæ & lapidis cancrorum magna in morbis efficacia eſt, dum mucoſitatem ſubigit, etiam in ipſo ventriculo.

Jus duumviratus. Contra capitis dignitatem pro ſede animæ, & cauſa plurimarum functionum, quæ ſit in ventriculo: etiam ſomni, cum ibidem cauſa ſit incubi. A fumo carbonum ipſe auctor erat periturus; ſenſerat circa os ventriculi minitantem ſyncopen, dum alia ſenſatio in occipite ſenſus omnes ſupprimebat, pariter a ſtomacho adſcendens, uti vertigo nautis a ſtomacho venit. Paralyſes ex doloribus ventriculi natæ. Colicam placari per calida ſemina, archæo ſedato. Amentia ab hyoſcyamo, dum venenum in ventriculo adhuc hærebat. Aſitia a terrore. Nihil helleboro melius, qui os ſtomachi levet, amentiam tollat. Veneris etiam primi motus circa os ventriculi percipiuntur. Dementiæ ſedes in eo ſtomachi ore eſt. Recte ab opio inſomnes quidem noctes ſecutas, tuſſim tamen ſedatam.

Scabies & ulcera ſcholarum. Scabies utique contagioſa. Colcothar varie adhibitum ulcera ſanat.

Ignota actio regiminis. Actio medicamenti eſt & corporis reactio. Contraria contrariis non curari. Alcaheſt, quod omnia corpora tangibilia in eorumdem primam vitam reducit, abſque ſuarum virium diminutione. Furens uterus omnia exagitat, per actionem regiminis.

Duumviratus. Actio opii: operatur dum in ventriculo eſt. Iterum Duumviratum, actionis regiminis præſidem, habitare in hypochondriis, ſplene & ſtomacho, eumdemque toti corpori imperare: qualia nuper le Caze renovat.

Aſthma & tuſſis. Memorabilis libellus, etſi hypotheſi non purus eſt. Fuſe de catarrho: non deſcendere a capite: maleque capiti medicamenta admoveri in aſthmate, in tuſſi. Aſthma verum, aſthma uterinum. Aſthmatis multa exempla. Aſthma cum urina aquea, orthopnœa, abſque ullo capitis vitio. Aliud abſque ſputo ſanatum. Cui quoties decumbebat aſthma ingruebat, montanis locis gravius,

vius, cum ſaliva ſalſa, ut poſt aliquot ſpumoſa ſputa paroxyſmus evaneſceret. Aſthma ab accepta injuria. In comitiali morbo ante lapſum in ore ſtomachi ſenſus. Aſthma eſſe a contractis pulmonis poris abſque defluvio. Pulmonem etiam in bene valentibus pleuræ adhærere, etiam in curſore expeditiſſimo. Alias a certis cibis aſthma, manifeſto ab ore ſtomachi natum, ut a duumviratu aſthma ſit. Coryzam ſe tollere ſternutatorio pulvere cum helleboro. Mucum in pulmone ipſo generari. Parcius qui ſcreareт cum parco victu. Fumum ſulfuris in potu exceptum commendat.

Latex humorum neglectus, nempe ſeri ſanguinis, ſalivæ, lacrumæ, ſudoris, tenuis muci. Aqua ſeri ſanguinis non eſt bilis, ſed inſipidus & inodorus humor, qui cruorem & reliquos humores diluit. Sitis eſt deficientis laticis ſenſus. Iterum pleuritidem continuo ſublatam fuiſſe moto ſudore.

Cauterium. Contra ejus uſum.

Volupe viventium morbus antiquis putatus. Podagra nihil habet cum catarrho commune, quare & male a ſcholis curatur. Sedem eſſe in ſpiritu vitæ, non in acore. Actum ei ineſſe, ſed potentialem. Accerſitur, augetur ab acore, eo deſtructo minuitur; potiſſimum ſanari arcano corallino, quod quid ſit non definit.

Pleura furens. Ut ſpina infixa dolorem & inflammationem, ſic calcar aliquod pleuram lacerans pleuritidem facit. Nihil contra pleuritidem venæ ſectionem facere. Iterum pleuritis eſt aciditas peregrina concepta in archæo. Degenerationi ergo in aciditatem debere obſiſti, & ſpinam auferri, pulvere de virga cervi vel tauri, ſucco cichorii, flore papaveris, potiſſimum tamen cruore hirci ſuſpenſi, de inciſis vaſis ſeminalibus manante. Contra clyſterum in dyſenteria uſum. Ut in ſe ipſo jam ſenex pleuritidem ſanaverit.

Tria chymica principia, neque eorumdem eſſentias de morborum exercitu eſſe. Contra PARACELSUM ad monarchiam adſpirantem. Non dari in nobis aut ſal, aut ſulphur, aut mercurium, & demum per ignem ſeparari. Neque ideo in morbis operari. Sed remediorum loco utique eſſe. In ciborum digeſtione non ſeparari. Aquam in oleum perfici.

De flatibus, quos Blas vocat. Non dari pleuritidem flatulentam. In volvulo non flatus, ſed ſtercus durum in ultimo fine tenuis inteſtini repertum fuiſſe. Id ne fiat, noſter devoratis globulis plumbeis impedit, majoribus & ponderoſioribus. Flatus eſt ab acido ciborum mala digeſtorum. Motum periſtalticum etiam inverſum in puero vidit. Tympanites maxime funeſtus. Flatus nihil ad venerem, quæ ſit a liene In Ileo inteſtino flatum aliquem neceſſario reperiri, quo inteſtinum diſtendatur, & fæcibus pateat.

Catarrhi deliramenta. Pulmo primum moriens. Multa mala præter omnem rem catarrho a ſcholis tribui, pectoris, partium aliarum, pulmonum. Mucum in pulmone, & in omni quidem loco adfecto ipſo, generari. Pulmonem non minui. Male

Male in experimento oſtenſum, infuſi per os humoris aliquid in vivo cane in aſperam arteriam deſcendere. Nullas eſſe catarrho vias. Anglice ſeorſim prodierunt, vertente G. CHARLETON Lond. 1650. 4. B. BODL.

Victus ratio. In diæteticen: eam infirmam doceri, ei morbos non ſubjici. In acutis tamen morbis non urget firmioris cibi uſum.

Pharmacopolium ac diſpenſatorium modernum. Botanicam parum notam eſſe. Contra ſignaturas Paracelſicas. Non bona ratione vires ſimplicium medicamentorum indagari. Nimis numeroſa proſtare. Syrupos & in univerſum dulcia vires medicamentorum obtundere. Vitia ſingularum formarum, quales in diſpenſatoriis exſtant. Odorifera non debere bullire, cornu cervi non uri. Robuſta medicamenta non debere caſtrari. Magnam venenorum eſſe efficaciam. Nulla correctione arſenicum emendari, ut intus tuto propinetur.

Poteſtas medicaminum. Sanationes fieri per ſedationem agitati archæi, & ablationem ſeminalis & morboſi characteris ab Archæo producti. Bulliendo vim aſari deſtrui. Alcaheſt omnes morbos tollere. Eſcharotica non faciunt eſcharam, quæ ab Archæi incenſione producitur.

Ignotus hoſpes morbus. In paganos medicos, eorum medicinam cacodæmonis eſſe inventum. Morborum natura in univerſum, tum per ſingulos, a ſcholis pariter ignorari. Archæum ſenſationis & motus auctorem, adfici a noxiis: inde excandeſcere, expaveſcere., Iterum ſanationem poni in pacatione Archæi, non in diatheſi morbi diatheſi contraria. Faber archæus in fermenta perpetuo agit, eaque ad ſuas excretorias ſedes exturbat. Ut a lapſu ADAMI Archæus corruptus, inordinatus & immoriger factus ſit.

Ignotus hydrops, Non eſſe ab hepatis vitio materiam, ejus laticem eſſe. Noſter hydropem pulmonis adgnovit (pectoris inter ſiniſtrum mediaſtinum & thoracem in brachium continuatum). Qui cum uno rene pervio 76 annis vixerit. Cum noſter multorum hydropicorum curam gereret, inciſorum hepar ſæpe abſque noxa fuit; ſe ultra bis mille hydropicos, etiam, quando urina ex cruenta nigricabat, feliciter reſtituiſſe. Hepar vulneratum: aut lapillis obſitum, hydropem non feciſſe: eos lapillos verno tempore in bobus frequentes concreſcere. Neque hydropem eſſe ab intemperie frigida. Contractæ membranæ poros claudunt, ita parcius mingitur, hydrops inde ſubnaſcitur. Latex a viſcere aliquo male habente repudiatur, excluditur a vitæ conſortio, ſic excrementi indolem induit. Rene libero reddito hydrops tollitur, qui plerumque renum vitio fit. Furorem oportet ſuperare renis, qui ſe clauſit, & archæum ejus viſceris ſedare. Quæ ſanata fuit, ſola pertinaci a potu abſtinentia. Bryonia ſanguinem effuſum intra paucos horas in aquam diſſolvit. Tympanitis ſedes eſt in inteſtino. Mercurio diaphoretico certo hydropem tolli. Hydrops nothus ex jecoris inſolita adhæſione.

 Reſpondet

Reſpondet author, (ad Galenicorum nonnullas objectiones). Alcaheſt unum omnes ſanat morbos. Iterum febres ſanantur ſedato Archæo, non expurgando humores. Aſpere humoriſtas ad certamen provocat.

De morbis introductio diagnoſtica. Schola quid ſit morbus ignorat.

In puncto vitæ ſubjectum inhæſionis morborum. Criſin in morbis nihil poſſe, niſi archæum qui criſes facit.

Progreditur ad morborum cognitionem. Iterum metaphyſica de morbis.

De ideis morboſis. Idearum poteſtas in archæum. Morbum poſſe tolli cauſa ſuperſtite, ut colici dolores, dyſenteria, per opium ſedantur, quod conſilium ſibi ſæpe ſucceſſerit. Omnis morbus eſt in archæo, nempe motore, non in materia immota. Ut ab irritato archæo inflammatio oriatur. Irritatus idem in cancro venenum de ſe ipſo generat.

Morbi archæales. Motor male a ſcholis neglectus. Errores archæi, ante Stahlianos, & irati quaſi furor.

Ortus imaginis morboſæ. Morbus eſt ens natum a cauſa violante vitale principium, cujus vis excitat archæum ad furorem, metum &c. Diuturna animi perturbatio ſemper parit amentiam. Hic, & in his ſemimetaphyſicis, multa obſcura, neque ſatis explicata.

Aditus præcluſus ad condum viſcerum. Morbi non ſanantur, quia remedium ignoramus. Sola purgantia medentes fallunt. Medicamenta non in loco, cui deſtinantur, ut in veſica, ſed in ventriculo operari. Lapis cancrorum nihil ageret, niſi ab acore ſtomachi ſolveretur. Iterum hydrops fit a rene, ex indignatione proprii archæi ſe claudente.

Confirmatur ſedes morborum in anima ſenſitiva, nempe in ventriculo, qui ejus animæ ſedes eſt, & in vicino duodeno inteſtino. Sitim, bulimum &c. potius ab indignatione ſenſitivæ animæ renaſci, quam ex materiæ irritatione. Paſſiones animæ circa os ſtomachi ſuboriri, id facile a quovis in ſe ipſo percipi. A ſola ſenſitiva anima epilepſia eſt, & apoplexia, ex metu. Graviſſimorum morborum primus ſenſus eſt in ventriculo.

Morborum phalanx. Brevis tabula. Generalis definitio morbi eſſe ens morboſum in inordinato archæo: cauſſas eſſe vel recepta vel retenta.

Recepta injecta. Superſtitioſe pro injectis, a ſagis, a diabolo.

In verbis, herbis & lapidibus magna eſt poteſtas. Additur a filio, hanc diſſertationem, & quæ ſequuntur, ab auctore imperfectas eſſe relictas. Medicamenta, etiam mercurium, ſemper agere ſolo fere radio ſ. intuitu ſui. Diſcant tyrones, ſulfura vi virulenta ſpoliare: ita correcto ſulfuri totam morborum cohortem auſcultare. Medicos nimium in libris laborare, de natura non curioſos. Languida Galeniſtarum eſſe remedia, fortiora a ſpagyricis ſuppeditari.

Butler, Hibernus, lapilli pene ſolo contactu formidabile eryſipelas intra unicum

unicum diem ſuſtulit, tum hemicraniam, præſente HELMONTIO, & oleo in quod lapidem ſuum intinxerat. Demum podagram, lapide tantum apice linguæ admoto, tum nodis urina propria lotis. Alia æque incredibilia. Ideo exigua doſi medicamenta magnos effectus edere poſſe, quod in ſolum archæum agant.

Injecta materialia. Magicæ hiſtoriolæ.

Injaculatorum modus intrandi. Perinde

De conceptis. Splen eſt conceptuum ſedes, ab eo ideæ & imaginationis manant, & archæales. Peſtis ſemper circa ſtomachum incipit. Ut a paſſionibus animi ideæ cudantur, etiam per totam vitam morbum facturæ aut epilepſiam. Uterum fere facere quæ ſplen, & ideas cudere. Abſurde per eamdem venæ ſectionem & reprimi nimium ſanguinis fluxum, & reſtitantem accerſi.

Sympathetica media, per ideas in diſtans operantes fiunt.

Inſpirata. Vapores minerales ſoli tacti PARACELSO.

Retenta, indeque nati morbi. Hepatis inſignes tumores, ut ægri pro hydropicis haberentur, quoad inciſio cadaveris errorem detexiſſet. Multa rariora. Qui membranas per alvum ediderit, quæ quaſi in pergamenam abiverunt. Stomacho adnatus ſacculus calculis refertus. Sic aqua plenus ſacculus abdomini mulieris adhæſit. Narcotica amentiam potius augere.

De tempore. Aliquid veri ſubeſſe, quod archæus cælorum rhythmum explicet: & lunam cum diebus criticis conſentire. De criſibus ſe ſcripſiſſe, libros exuſſiſſe: criſes eſſe naturæ bajulantis teſtimonium, quæ viſcidam ſentinam eliminet. Contra annos climactericos.

Vita longa, ars brevis. Contra PARACELSUM, vitæ ultimum terminum eſſe 300 annorum.

Mortis introitus in naturam humanam, decus virginum. Deum non creaſſe mortem, eam hominem ſibi ipſi feciſſe.

In l. de aquis Spadanis, Vires obſtructiones ſolventes ſalis eſurini fontium. Vires ferri. Selectionem ciborum non eſſe neceſſariam, in copia poſſe peccari.

Vita multiplex in homine. Quæ morbo caduco tentabatur, quoties parturiebat, neque alias.

De magnetica vulnerum curatione. Præter unguentum, quod defendit, armarium, etiam alias eaſque improbabiles ſympatheticas curationes recenſet, ſaphiris aliiſque ſuperſtitioſis credulus, & cruentationem in præſentia homicidæ. De peſte aliqua: non eſſe ab excrementis.

Infantis nutritio ad vitam longam. A nutrice calculoſa, puer calculoſus. Vitia, ipſa ſalacitas, a nutrice in puerum propagata.

Arcana Paracelſi. Magnos morbos a PARACELSO curatos fuiſſe, ignoraſſe tamen radicem vitæ longæ. Laudes elixirii proprietatis. Præcipua arcana PARACELSI, tinctura lilii, mercurius vitæ, mercurius diaphoreticus, ſibi vero Alkaheſt omnia in aquam reſolvens revelatum fuiſiſſe.

Arbor vitæ. Ex rore ſalem ſaccharinum obtinuit, magnis morbis opitulantem. Ex ligno cedrino ut paretur medicamentum, ad vitam producendam efficax. Spiritus ſulfuris ad vitam prorogandam explorata ab HELMONTIO hactenus efficacia.

Opuſcula medica inaudita.

1. *De lithiaſi* memorabilem librum non repeto, in neceſſaria brevitate. Vide in *chir.*

2. *De febribus.* Seorſim prodiit Antwerpiæ 1652. 16. LIND. & Gallice ſeorſim vertente ABRAHAMO BAUDA Pariſ. 1653, 8. d'ETR. Contra ſcholas, calorem non eſſe febrem, neque eſſentiam febris in calore poni. Sudor criſium ſaluberrima. Putrefactionem in univerſum calorem non generare, calorem febrilem etiam minuere. Neque cruorem unquam in venis putreſcere. Se pleuritidem abſque venæ inciſione ſanare. Contra humorum ad periodos febrium definiendos poteſtatem. FERNELIUM laudat, qui nidum febrium intermittentium circa ſtomachum, duodenum & pancreas primus olfecerit. Plethoram boni cruoris omnino dari non poſſe. Contra venæ ſectionem. Ut Cardinalis Auſtriacus FERDINANDUS optima ætate, in tertiana febre, repetitis venæ ſectionibus ſit enectus, corpore toto exſangui. Venæ ſectionem plus nocere, quam febrem, ſic purgationem. In ſe ipſo, cum ob ſcabiem ei alvus repetito duceretur, didiciſſe ſe, humores turpes, quos excluſos putabat, & a medicamento exturbatos, vere ab ipſo pharmaco natos eſſe. Quartana peculiariter: non habere in liene ſedem, etſi is in quartanæ fine intumeſcat. Veſicatoria emplaſtra; quæ in veſicis aqua eſt, eam merum eſſe cruorem, & veſicatoria ipſa ſanguinis miſſione eſſe crudeliora. Clyſter ad ileon inteſtinum non pertingit, & craſſis inteſtinis nocet, neque febrem tollit. Contra clyſteres nutrientes. Decocta improbat. Lapides pretioſos ab humano ventriculo non digeri. Vitia confectionis alkermes & ſerici cocco tincti. Rigorem eſſe ab archæo, qui ejus ope vult excutere adhærens excrementum; eumdem vero archæum, cum per rigorem parum percipiat ſe promovere, inde calorem tentare, & ſudorem tandem extrudere. Omnem motum in ſanis & in ægris eſſe ab archæo. Diaria & hectica febris ſedem in ventriculo habet. Nidus febrium eſt in ventriculo, duodeno, inteſtinis, vaſis meſentericis, ad uſque hepar. Eo moleſtior febris eſt, quo propior ori ſtomachi: in eo ore cauſus habitat & ſynochus. Sola quartana febris in ſplene ipſo ejuſque vaſis nidum habet. Vitioſam eſſe in febre a potu abſtinentiam. Vini modicum febres reddere faciliores. Febris non ſolus niſus eſt, ſed pars materialis archæi per indignationem deturpati: differentiam febrium cauſa occaſionalis addit. Omnes febres exſtirpantur ſudorifero, & quidem præcipitato diaphoretico PARACELSI (mercurio). Tum purgatione diaceltateſſon, quæ & febres tollit & podagram, ad

ad quam vero parandam alcaheſt requiritur. Porro ſales alcalini volatiles, ante paroxyſmum ex vino vel aceto ſumti, ut ſudorem moveant. Apologia medicamentorum chemicorum, mercurii, ſtibii. Stomachus eſt palæſtra certaminis febrilis. Vomitus febrem non tollit. Febres ſanari ſpiritu ſalis tartari, qui abſorbentia aliqua ſolverit.

3. *Scholarum humoriſtarum paſſiva deceptio atque ignorantia.* Non alio opere noſter Galenicis ſcholis magis nocuit, quo quatuor elementa, qualitates, humores deſtruxit. Nullo experimento eos humores demonſtrari. Lotium nihilo minus pro humore numerari debet, quam bilem. In atram bilem; non poſſe fieri, ut cum terra ferveat. In bilem flavam, quæ minime ex natura inſtituto in ſanguine reperiatur. Non fel eſſe, quod vomitu rejicitur. In pituitam tanquam humorem. Contra veterum de urinis judicium. Nihil de bile lotio ineſſe, neque bilem ad cerebrum rapi, aliaſque cauſas eſſe phænomenorum urinæ. Icterum non eſſe a bile flava. Vidiſſe ſe duos ictericos incidi, in neutro orificium felleum obſtructum fuiſſe. Cauſam icteri eſſe fermentum præternaturale, quod os ventriculi dextrum inficiat. Stranguria ſenilis frequens, etiam abſque calculo. Bobus in felle verno tempore calculum ſubnaſci, icterum non facere. Fæces alvi a bile non tingi. Nidum mali eſſe a pyloro ad finem duodeni.

4. *Tumulus peſtis.* De ſuis ſtudiis. Juvenem librorum helluonem fuiſſe. Anno 17 ætatis ſuæ Lovanii in chirurgiam ea prælegiſſe, quæ ipſe ex ſolis libris tenebat. Cum vero ægros curare ſuſciperet, neque ſanare poſſet, peregre abiiſſe, quo medicinam diſceret. Inde ad ignem converſum res aliter ſe habere comperiſſe, quam putabat, & libros deſeruiſſe, ut ſolis experimentis ſe dicaret: ita feliciorem fuiſſe in curandis ægris, ut invitus, neque niſi a divitibus, nummos acceptaret. Vilvordiam ideo ſe recepit, ſoliſque porro experimentis chemicis ſe tradidit: ad divitias pervenit, in multis litibus ſuperior. Myriadibus ægrotorum ſe ſanitatem reddidiſſe. De peſte ſigillatim. Scriptores quos centenos legeris, fere ſe tranſcribere invicem. Peſtem non a cælo eſſe. Luem veneream anno 1494 exortam eſſe ex nefanda turpi venere. Suffitus & inunctiones nefanda vocat auxilia. Luem ven, eſſe fermentum venenoſum, ſolidis & liquidis corporis humani partibus tanquam odores adhærens. Anno 1540. tarantulam primum apparuiſſe, triticum melleum in Gallia anno 1550, ſcorbutum anno 1556. Peſtem ſæpe a ſolo terrore generari. Cæterum venenum eſſe ſuæ indolis, ab omni alio diverſum. In theriacam. Ipſam peſtem vitioſos humores ſuos gignere. Difflari ſudore. Nævi fabuloſe exornati. Animalia in venerem furentia venenum habere, etiam in ſaliva. In peſte Oſtendiana, fraciditatem peſtilentem exuſtas ſoleas oluiſſe. Prima ſedilia peſtis eſſe circa ſtomachum, ubi materiem alimentariam corrumpit: eam peſtem, quæ a terrore eſt, ad lienem primum ruere. De zenexto, amuleto adverſus peſtem. Contra appenſa venena, & cum zenexto multa millia militum ſe præſente periiſſe. De lapidum pretioſorum cum valetudine humana ſympathia fabulæ. BUTLERUM peſtem in millenis hominibus ſanaſſe: bufones & ſordes ab eo animale vomitu rejectas, dum ſuſpenſus peribat, adhibuiſſe, trochiſcos inde feciſſe,

ciſſe, quibus ipſe HELMONTIUS feliciter ad avertendam adque curandam peſtem uſus ſit. Germani milites ſulfureo ſumo veſtibus excepto a peſte ſe tutos præſtiterunt. Laudes ſpiritus ſulfuris: jam HIPPOCRATEM vinum, quod in peſte dabat, ſulfuris fumo infeciſſe. Hic alia plurima; nulla cujuſquam auctoritate, HIPPOCRATI tribuit, etiam carnem viperinam pro arcano ſibi ſervatam. Sarcina circa os ventriculi, funeſti in peſte præſagii. Eſcharam in ſtomacho ſe natam 16. & 7. hora ab ingreſſu peſtis vidiſſe.

Peſtis tumulus ſeorſim prodiit Germanice Sulzbach 1681. vertente J. HENRICH SEYFFRIED. Pauca hæc ex plurimis decerpſi, ut auctoris ſingulare ingenium, & miſta mala bonis inde perſpicerentur.

Cæterum ſeorſim prodierunt ll. *de magnetica vulnerum curatione* Pariſ. 1621. & in *theatro ſympathetico*.

Propoſitiones de curatione magneticæ excuſæ ſunt Colon. 1624. BB.

De aquis Leodienſibus medicatis ſupplementum Leod. 1624. L.

Opuſcula medicinæ inaudita, de lithiaſi, febribus, humoribus GALENI, *peſte* Colon. 1644. 8. L. Amſterd. 1648. 4.

Apologia adverſus doctrinæ novitatem Lion 1655. 12. niſi error ſubeſt.

Fundamenta medicinæ recens jacta Ulm 1681. 12. Belgice *daageraad oſte nieuwe opkonſt der geneeskonſt* archetypus quidem eſt auctoris, & prodiit Roterd. 1660. 4.* libri nempe *de lithiaſi* & *de peſte*. Germanice *Aufgang der Arzneykunſt &c.* Sulzbach 1683. f. vertente CHRISTIANO KNORR von ROSENROHT, qui & præfatus eſt.

HELMONTII *recepta injecta, rejecta materialia, & injaculatorum modus intrandi* prodierunt Nurnberg. 1698. 4. cum MERCLINO *de incant.*

Eenige ſententien van J. B. v. HELMONT Amſterd. 1699. 8.

Non ſatis novi quid ſit J. B. v. HELMONT *medicina* Pariſ. 1654. fol.

Aut *Vollſtändige Anweiſung zur Arzneykunſt* Nürnberg 1753. fol.

§. DXVIII. THOMAS REINESIUS.

Vir diverſiſſimi quidem ingenii ab HELMONTIO, cæterum in ſuis ſtudiis, in accuratiſſima nempe veterum ſcriptorum lectione, comparatione, in ſagacitate perſpiciendæ veræ lectionis, utique princeps, & ad miraculum doctus, acer idem, neque mollis adverſarius, conſul & medicus Altenburgenſis. *Vitam* habet BRUCKER *Ehrentempel* dec. III. p. 110. Eſt etiam FRIDERICI BRUMMER panegyricus dictus THOMÆ REINESIO Lipſ. 1712. 8. in opuſculis BRUMMERI.

Ej. *chymijatria h. eſt medicina denuo inſtructa & exornata, inque theatrum* Athenæi *ad Eliſtrum ſermone penegyrico producta* Gera 1624 4 Jen. 1678. 4. L.

Ej. *Raht u. Bericht wie bey jezo graſſirender Peſtſeuche männiglich ſich derſelben zu bewahren hat* Gera 1625. Altenburg 1681. 4. Lehm. (legit *Sterbſeuche* loco *Peſtſeuche*).

Ej. *variarum lectionum libri III. priores, in quibus de ſcriptoribus ſacris & profanis claſſicis pleriſque diſſeritur, loco obſcura illuſtrantur, difficilia explicantur, corrupta emendantur, interpretum in quamplurimis Græcis hallucinationes notantur* Altenburg 1640. 4. *. Incredibili eruditione plenum opus. Pauca indicabimus de multis. Duo loci de *Kyranidibus*, ſpurio vetuſto tamen libro. Ad gloſſarium Isidori emendationes & interpretationes. Hippocratis interpretes hactenus contra Galenum defenſi, ipſe Galenus reprehenſus. Verſus Galeno adſcriptus vindicatus Empedocli. Petechiæ Hippocrati ignotæ. De rhinocerote, unicornu. Verſiones Hippocratis emendatæ; Cornarii, etiam Foesii. Voces obſcuræ explicatæ. In Plinium notæ, ejuſque in Græcis vertendis lapſus, Diodorus medicus, alius a Diodoto botanico. Plurimæ emendationes in Plinio Valeriano, Dioscoride, Plutarcho, Athenæo, Garioponto, Suida. Medica varia excerpta ex Aristophane, ex hiſtoricis & literatoribus. Fuſe de Plinio minore. De medicis minus notis nonnullis & anonymis Græcis. De Prisciano uberius, deque Garioponto, & Cælio Aureliano. Multum cæterum cum C. Barthio litium, cum quo, prius ſingulari ſuo amico, ridicula ex cauſa iras & ſimultates ſuſcepit, quod Reinesii apparitor Barthium amicum ſuum inviſentem pro carnifice habitum, de loco Conſulis decedere ignarus juſſiſſet. Subinde aliqua interſpergit adnotata. Puer delirans a ſanguine felino propter epilepſiam epoto.

Ej. *defenſio variarum lectionum* Roſtock 1653. 4. L.

Ej. *de chemicorum Græcorum codice Gothano judicium* Hamburg 1723. 4. B. Tig. ita lego; forte ex ipſis *variis lectionibus* caput primum: quo de iis chemicis agit.

Ej. *epiſtolæ ad* C. Hofmannum, & Christ Adolphum Rupertum *profeſſores Noricos* Lipſ. 1660. 4. *. Medici ad medicos epiſtolæ, plurima tamen a ſcopo noſtro aliena continet; quæ ad Rupertum, eæ potiſſimum de faſtis quærunt conſularibus, aliiſque hiſtoricis & inſcriptionibus. Hofmannus de vocibus difficilioribus Hippocratis, Galeni, & Theophrasti ſæpe Reinesii ſententiam expetit, quem virum venerabatur. Nolles Reinesio excidiſſe, ut a Casparo peteret, vellet is in ſuos pariter hoſtes, ut in proprios, invehi: qui alioquin non perinde benigne de Casparo ſentiret.

Epiſtolarum ad Vorstium *faſciculus* Colon. Brandenburg 1667. 4. *. Non hujus eſt loci.

Epiſtolæ ad CHRISTIANUM DAUMIUM *ex muſæo l.* ANDREÆ BOSII Hamburg 1670. 4. *. Aliqua ad libros & gloſſas veteris ævi, & ad interpretandos locos difficiles, multa in BARTHIUM, ad rem medicam pauciora. In OROSCIUM, ad AETIUM notæ: in THEODORUM PRISCIANUM, in AEGIDIUM, & CONSTANTINUM AFRICANUM atque MOSCHIONEM, deque eorum ætatibus. Cæterum hæc partim DAUMII ſunt, & in univerſum brevia, & fere de editionibus, adnotata.

EJ. *epiſtolarum ad* NESTEROS *patrem & filium farrago* Lipſ. 1670. 4. *. Juniori NESTERO nummulos olim ſubpeditaverat: ad eum nunc archiatrum Brandenburgicum vix tolerabili cum faſtu ſcribit. Pretium literis vix ullum; admiſcet hiſtoriolas ſuſpectas fæminæ bufones vomentis, viri abſque teſtibus generantis. Magis tamen medici ſunt argumenti. Multa de dyſenteria, paſſim etiam de aliis morbis. De HELMONTIO favens judicium.

EJ. *ſyntagma inſcriptionum antiquarum, cum primis Romæ veteris, quarum omiſſa eſt recenſio in* GRUTERI *opere. Opus poſthumum cum commentariis abſolutiſſimis* ib. 1682. fol. medicas etiam inſcriptiones aliquas continet.

Nomini REINESII inſcripta *ſchola juriſconſultorum medica* ib. 1679. 8. *. eſt ipſe FORTUNATUS FIDELIS, ſtellionatu aliquo REINESIO ſuppoſitus.

§. DXIX. VARII ad a. 1624.

JOACHIMUS OELHAFEN medicus Dantiſcanus.

EJ. *de ſeminario peſtilente intra corpus vivum latente diſquiſitio* Gedan. 1624. 4. SCHULZE. 1626. 4. *. Francof. 1638. 4. L. Eſſe quidem, ubi peſtis ex orthoſtadii hominis corpore ſubito erumpat, eum etiam occidat. Non ideo non dudum intra corpus peſtilens venenum latuiſſe, etiam ſymptomatibus nonnullis ſe prodidiſſe. In omni corporis parte latere poſſe per ſingulas oſtendit. Fuiſſe quibus, cum ſymptomata peſtis paterentur, pus per alvum deceſſerit. Peſtilentem viſam eſſe dyſenteriam, & cum vera peſte miſtam. Lentas etiam febres peſtilentes dari. Anatomica aliqua admiſcet.

FRIDERICI VAN DER MYE Delfenſis, *de arthritide & calculo gemino tr. II. cum diſp. de lapidum generatione.* EJ. *hiſtoria medica* Haag. 1624. 4. *. Quatuor libelli de arthritide compilatitii, & de calculo. Hiſtoria medica ad funeſtos eventus morbi, acuti cum abortu & calculorum deceſſione, denique lethargo.

EJ. *de morbis & ſymptomatibus popularibus Bredæ tempore obſidionis & eorum immutationibus atque medicamentis in ſumma inopia adhibitis* T. II. EJ. *diſſ. II. medico phyſicæ de contagio & de cornu monocerotis circa Bredam reperto* Antwerp. 1627. 4. *. In diuturna obſidione, annona denique præſidio defuit, ut vetuſto caſeo, pane male cocto, equis & canibus viverent, huic noxio victui ſupervenit peſtis & ſcorbutus. Peſtis atrox, in qua varii bubones, carbunculi & exanthemata crebrius

crebrius occurrebant. Peribant, quibus ſanguis de naribus fluebat: ſalutares erant tumores colli, artuum. Nulli cum peſte alii morbi viguerunt. Eadem ab hieme ſuppreſſa, verno cum tepore rediit, adeo ſæva, ut de centenis ægris vix unus mortem evaderet. Æſtas infeſtiſſima fuit. Poſt mortem etiam exanthemata eruperunt. Sub noctem peſtis magis inficiebat. Laudat aquam ſtillatitiam aromaticam. Scorbutus ſæviſſimus, contagioſus, ex malo victu natus. Noſter ad varia medicamenta inſolita delapſus eſt; cum ſolita illa deficerent.

De *contagio* non magni momenti. Sic neque *de cornu monocerotis.*

LEVINUS FISCHER *de affectu hypochondriaco* Brunſwic 1624. 8.

EJ. *de proroganda vita dialogus* Lipſ. 1640. 8. L. & cum *Syllabo ſcientiarum artiumque ſecretiorum* Brunſvic. 1662. 8. TR.

EJ. *corpus medicinæ imperiale ad neotericorum & chymijatrorum normam digeſtum. Acc. examen candidatorum* Hemipol. 1656. 8. 1680 8.

EJ. *de loco vero foco adfectus præcordialis vulgo hypochondriaci deque viis per quas ſeroſitates morbificæ evacuantur ex* HIPPOCRATE *ſuccincte deducta exetaſis* 1631. 12. GUNZ.

EJ. *de morbis magicis per ſagas inductis naturaliter curandis.* Edidit G. A. MERCLIN cum ſua *ſylloge* 1698. 4.

EJ. *methodus nova herbaria* 1646. 8. v. B. Botan.

J. FRITSCH, HIPPOCRATIS *aphoriſmi verſibus heroicis expreſſi* Baſil. 1624 12.

GILBERTI JACCHÆI Scoti, *inſtructiones medicæ* Leid. 1624. 12.*. 1631. 12. L. Breve univerſæ artis compendium, totum ad veteris ſcholæ ſaporem.

Vita viri ab ADOLPHO VORSTIO ſcripta Leid. 1628. 4.

ANT. GUNTHER BILLICH *Adſertionum chymicarum ſylloge oppoſita clangoſo latratui & venenatis morſibus* PETRI LAUREMBERG Oldenburg 1624. 4. TR.

EJ. *reſponſio in animadverſiones quas anonymus quidam in* ANGELI SALÆ *aphoriſmos conſcripſit* apud Baſſanum 1622. 8. TR. Chemici argumenti.

EJ. PETRI LAUREMBERG *deliria chymica* Bremæ 1625. 8.

EJ. *obſervationum & paradoxorum chymiatricorum* L. II. Leid 1631. 4. TR.

EJ. *Theſſalus in chymicis redivivus, i. e. de vanitate medicinæ chymicæ hermeticæ diſſ.* Francof. 1639. 8. L. 1643. 8 L.

ARNOLDI SCHROEDER *defenſio animadverſionum & notarum* PETRI LAURENBERG *in aphoriſmos chymjatricos* A. SALÆ Marburg 1624. 4. TR.

Ej. *bonum factum ſ. flabellum quo fumus chymicus & cinis contumeliarum quas* Petro Laurenberg *adflare conatus eſt* A. G. Billich *diſpellitur* 1625. 4. Lind.

Simeon Partliz *officia medicorum pictura Æſculapii* Erford. 1624. 12. carmen.

Ej. *medici ſyſtematis harmonici, in quo vera diſcendæ & exercendæ medicinæ methodus per præcepta brevia illuſtratur, commentario explicatur* Francof. 1628. 4. vitium ſubeſt.

J. Caroli Rosenberg *roſa nobilis jatrica ſ. animadverſiones & exercitationes medicæ Hippocraticæ & hermeticæ* Argent. 1624. 12. *. Generalia quædam de medici officio. Muſica morbos curari. Medicamenta aliqua ſimplicia. Non ex ſapore, ſed ab experimento, vires medicamentorum innoteſcere. Vomitoria non debere dari, niſi correcta. Diagrydii emendatio. Aloe hæmorrhoidibus noxia. Male ſuccedere ſuppoſitoria, ſæpe nocere. Utique vitrioli ſpiritum in morbis acutis utilem eſſe, in ipſa etiam epilepſia. Habere tamen ſua vitia. Gallinam auri & argenti foliis aluit: inde ova argentata poſita, lineæ in pectore pulli aureæ. Contra inunctiones mercuriales. Spiritum vini in peſte nocere. Ab eſu malorum granatorum linguam abſque periculo nigreſcere. Aromata non nocere.

Genesius Pastor *de* Gallego Valentinus. Ej. *brevis epitome valde utilis ad prædicendum futura in morbis acutis* 1624. 4. & 8. C. de V.

Antonii Sanderi *de Brugenſibus eruditionis fama claris* L. II. Antwerp. 1624. 4. B. Bun.

Ej. *de Gandavenſibus eruditionis fama claris* L. III. ib. 1624. 4.

Ej. *de ſcriptoribus Flandriæ* L. III. ib. 1624. 4.

Ej. *de claris* Antoniis.

Henr. Lemich *or. de peſte carmine heroico ſcripta* Roſtoch 1624. 4. Lehman.

J. Spithov *de vita & morte* J. Bordingii ib. 1624. 4.

Petri *la* Seine *Nepenthes* Homeri Pariſ. 1624. 4.

Roque Porras *prælectiones medicæ* Salamant. 1624.

Francisci Coluti *de querelis nephriticorum* Rom. 1624. 4. L.

Philippi Savona *deciſiones medicinales quoad diagnoſin & prognoſin novo ſcribendi modo primum invento* Panorm. 1624. f. Mongit.

Petri Piperni *petræ medicæ diviſæ in duos tomos*, liber 2. *de antidotis* Neapoli 1624. 8. de aere Beneventano.

Jacob

JACOBI SEGARRA *de morborum & ſymptomatum differentiis* Valent. 1624.

J. STEPHANUS Bellunenſis.

EJ. *ſumma præcautionis ratio peſtiferæ contagionis, ac primum de contagioſa aëris natura* Venet. 1624. 12.

EJ. *de incolumitate diu ſervanda dialogus* ib. 1627. 8. L.

EJ. HIPPOCRATIS *theologia, in qua* PLATONIS, ARISTOTELIS & GALENI *placita chriſtianæ religioni conſentanea exponuntur* Venet. 1635. 4. & in FABRICII *bibliotheca Græca* Hamburg. 1726. 4. *. Fere vana declamatio.

EJ. *cœnologia ſ. de vertigine dialogiſmus* Venet. 1640. 4. B. THOMAS.

EJ. *coſmetica de fæditatibus & nævis faciei* Francof. 1651. 12. 1656. 12. *. cum PRÆVOTII poſthumis. Formulæ in parvo libello collectitiæ.

ID. in HIPP. *de virginum morbis commentarium* edidit *cum ſententia de veſicantibus, & conſiliorum medicorum dec.* X. Venet. 1635. 4.

EJ. *in legem* HIPP. ib. 1637. 4. L.

EJ. *in libellum* ARISTOTELI *tributum de conſervatione ſanitatis* ib. 1637. 4.

EJ. *Paraphraſis in primum fen libri IV. de febribus* Venet. 1646. 12. 1649. 12. LIND. Invitus venam ſecat.

EJ. *pyrine ſ. de natura febris dialogus. Symmixis ſ. miſcellanæ phyſicarum jatricarum quæſtionum* Venet. 1653. fol.

Et *in nonum fen libri tertii* EJUSDEM ib. 1649. 12. L. Inſanis jubet ſinciput uri.

EJ. *conſiliorum medicarum* X *decades* cum plurima etiam theoria.

In ſtercoraria mictione aquam ſalſam Cenetenſem imperat. Canonicus, cui penis in erectione ob ganglion curvabatur. Hiſtoria febrium Cenetenſium anni 1629. Malignæ fuerant, cum ſtupore, pervigilio, petechiis. Venæ ſectionem & purgationem omittit, dat acida, hidrotica.

Miſcellanea phyſica ſ. varii argumenti epiſtolæ mutuæ. Veſpillones, cum in altiſſimum tumulum deſcendiſſent, quo cadavera coaptarent, exſtincti ſunt a fætidiſſimo vapore. In principio morborum acutorum non continuo calida danda aut pellendus ſudor.

Carmina: inter ea TOBIAS. Bonus certe poeta, etſi in eo carmine Dieſpiter non deberet dici.

Ej. *opera univerſa* Venet. 1653. fol. *. Vir minime ingenio deſtitutus, ſatis bonus poeta, inutiles tamen libros ſcripſit, theorias meras & paraphraſticos commentarios in HIPPOCRATIS *legem*.

CASPAR MARCUCCI *diſp. de jejunio & eſu piſcium in vere contra* LEON. FUCHSIUM Venet. 1624. 12. *le* TELLIER.

Ej. *quadrupartitum melancholicum, quo variæ quæſtiones de melanchalico morbo, eſſentia, differentiis, cauſſis, prognoſi habentur, & de morbo hypochondriaco, vanis melancholicorum ſomniis, & amentium melancholia* Rom. 1645. 4. L.

NATHANAEL CHYTA *Ep. adverſus peſtem* Roſtoch 1624. 8.

§. DXX. VARII.

DAVID LAIGNEAU *avis ſalutaire ſur la ſaignée.*

Ej. *tr. pour la conſervation de la ſanté & ſur la ſaignée* Paris 1624. 1633. 4. 1650. 4.

BALINGHAM *aprés-dinées & propos de table contre l'excès du boire & du manger pour vivre long-temps* S. Omer 1624. 8.

ANDRE' FALCONET *du ſcorbut* Lion 1624. 8. RAST. alii 1642.

ROBERTI BURTON (DEMOCRITUS JUNIOR), *The anatomy of melancholy with its cauſes, all the kindes, ſymptomes, prognoſtiks and ſeveral cures of it 2 ed.* Oxford 1624. fol GUNZ. 1638. fol.

J. STARITZ *neu reformirter Heldenſchatz* Francf. 1618. 12. 1624. 12.*. TR. 1628. 12. TR. 1645 12. Superſtitioſus equorum medicus.

Scripſit etiam *Auslegung des manualis* PARACELSI &c. *in librum duorum archidoxorum* PARACELSI 1624. 4. TR.

MARTIN HORKY *Wegweiſer wie man ſich für der Peſtilenz bewahren ſoll* Roſtock 1624. fol. TR.

Eines ehrbaren Rahts zu Roſtock Peſtordnung Roſtock 1624. 4.

HENRICI MYLPHORT *Erklärung was des Breſliſchen Biers beſten Eigenſchaften ſeyen, was vom Gebrauch des Brandteweins u. chymiſcher Arzneyen Solarpulver, Bräune u. gicht Adern, ausländiſcher Arzney u. Waffenſalbe zu urtheilen, was u. wieweit auf die Urinas u. Waſſer zu halten* Breslau 1624. 4. TR.

Ej. *mediciniſches Spaziergänglein* Schleuſingen 1627. ſi huc facit.

J. WARWICHS *Bericht wider die peſtilenzialiſche Krankheit* Coppenhagen 1624. 8. B. THOMAS.

Ver-

Verneuerte Geſeze dem collegio medico zu Nürnberg den Apotekern und andern Angehörigen gegeben Nürnberg 1624. 4. B. THOMAS.

DONATI EREMITÆ monachi Dominicani, *dell elixir vitæ* Napoli 1624. fol.*. Multa chemica inſtrumenta circulatoria, alia, depicta. *Elixirium* proprium *vitæ*, ejus quæ vocantur ingredientia. Id ingrediuntur ſpiritus vini, ſ. quinta eſſentia vini, dicta, fuſſiſime & ad propria auctoris experimenta. Deinde numeroſſiſima aromata, lapides pretioſi & alia ad compoſitionem conſarcinata. Utilitates medicæ & ad adverſariorum objectiones reſponſio. Inde totam ſeriem ſimplicium medicamentorum percurrit, quibus ad ſuum elixir utitur; ſingulorum locos natales & vires recenſet, totamque materiem medicam. Catalogus morborum etiam Arabicus cum interpretatione Italica.

EJ. *antidotario* Neapoli 1639. fol. Lion 1668.

§. DXXI.

DISPUTATIONES.

MAURICII BLUM *de imbecillitate ventriculi* Witteberg 1624. 4. *.

EJ. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1629. 4.

EJ. *decas problematum medicorum* ib. 1622. 4. *. Catharticis poſſe narcotica addi. Plantarum ſales nativos plantæ vires non retinere.

Addit HEFTER *hydropiſiæ dignotio & curatio* Baſil. 1624. 4. RIV.

PHILIPPUS MARESIUS *de variolis morbo pueris familiari* ib. 1624. 4. RIV.

JAC. HUGO *de dyſenteria* ib. 1624. 4.

JAC. BARTSCH *decas exercitationum medicarum ex* FERNELIO, *tabulis, aphoriſmis & quæſtionibus incluſarum* Argent. 1614.

J. GEORG PELSHOFER *de ſputo ſanguinis* Baſil. 1624. 4. RIV.

EJ. *de variolis & morbillis* Witteberg. 1629. 4. PL. Argentorati 1642. 4. PL.

EJ. *de purgatione* Witteb. 1632. 4. PL.

EJ. *de diebus criticis eorumque cauſis* ib. 1632. 4.

EJ. *de ſanitate & morbo* ib. 1629. 4.

EJ. *de ſcabie vulgo ſic dicta* Witteb. 1629. 4. RIV.

EJ.

Ej. *de* PARACELSI *unguento armario* ib. 1630. 4. TR.

Ej. *decas paradoxorum chymicorum* ib. 1630. 4. TR.

Ej. *de morbis totius ſubſtantiæ & cognatis quæſtionibus pro* SENNERTO *contra* J. FREYTAG. Witteb. 1633. 8. L

MICHAEL LANTZENBERGER *de variolarum & morbillorum curatione* Lipſ. 1624 4. H.

ANDREÆ BRUNNEMANN *de catarrho* Regiomont. 1624. 4.

NIC REGNIER & PHIL. HARDOUYN *E. muſica in morbis efficax* Pariſ. 1624.

THOM. GAMARRE & HERM. *de* LAUNAY *Non E. in morbis ante pepaſmum catharſis* ib. 1624.

J. *de* BOURGES & JACOB ADAM *E. febribus intermittentibus vomitus* Pariſ. 1624.

VALENT HIERAULME & J. FAYOLLE *E. variolis apparentibus mittendus ſanguis* ib. 1624.

J. PIETRE & PETR. SAVARRE *E. choleræ morbo convenit venæ ſectio* ib. 1624.

J. COUSIN & JAC. JOUVIN *E. ſenes jejunium facillime ferunt* ib. 1624.

HIERON. GOULU & JAC. ADAM *E. in thoracis quam in abdominis hydrope paracenteſis tutior* ib. 1624.

HIERON. BLACVOD. & PHIL. HARDOUYN *E. peregrinatio in morbis neceſſaria* Pariſ. 1624.

§. DXXII.

JOHANNES RHODIUS.

Danus, qui vero, ut ſolis ſuis ſtudiis viveret, Patavii ſedem fixit, ibique multis annis degit, vir eruditus & multæ lectionis, neque de medicina omnino inutilia ſcripſit, cum profeſſorum Patavinorum inventa aut rectius viſa, ſollicite collegerit.

Primum anno 1625. ſcriptum lego edidiſſe *de natura medicinæ* Patav. 1625. 4.

Deinde horum temporum, ut puto, eſt *Introductio in medicinam paulo accuratiorem*, quæ cum poſterioribus CONRINGIANÆ introductionis editionibus prodiit Hall. 1726. 8. *. Libros commendat ad ſingulas medicinæ partes, quales eo tempore proſtabat :

proſtabant: ſex fere annos ad ſtudium artis medicæ poſcit, & in eos ſex annos ſuos libros diſtribuit.

Ej. *de acia diſſ. ad* C. Celsi *mentem*; *acc. de ponderibus & menſuris ejuſdem auctoris oratio*, & *vita* Celsi Hafniæ 1672. 4. *. *Acia* ſola prodiit Patav. 1639. 4. Erudita omnia. L. de ponderibus huc facit. Agit etiam de veterum ſiglis & hieroglyphis. Vita Celsi perbrevis eſt. Celsum ipſe Rhodius ad editionem parabat.

Ej. *analecta & notæ in* Lud. Septalii *animadverſiones & cautiones medicas* Patav. 1652. 8. *, tum Dordraci 1650. 4. *. &c. vide p. 289. Ad loca Septalii numeroſi loci optimorum ſcriptorum in ordinem diſpoſiti. Verus index; ut vocant, realis.

Id. Scribonium Largum *recenſuit*, *notis illuſtravit*, *lexicon Scribonianum* addidit Patav. 1655. 4. *. Ex philologicis ſtudiis, quibus maxime valebat, noſter hoc opus concinnavit, comparatis locis veterum, etiam poetarum, nummis, inſtrumentis antiquorum, ad vetuſta exempla expreſſis ditiſſimum. Lectiones ſtudet ut det emendatas, ſed potiſſimum ex aliis veterum locis verum ſenſum auctoris eruere conatur. Ad medicos veteres ex intimis intelligendos, adque hiſtoſtoriam medicam eximium opus, quo & res & voces declarantur.

In *Lexico* voces Scribonii cum vocibus aliorum ſcriptorum comparat.

Ej. *obſervationum medicinalium centuriæ tres* Patav 1657. 8. *. Francof. 1676. 1679. 8. *. Breves hiſtoriæ morborum eventuumque rariorum, & adnotata profeſſorum Italorum, cadaverum etiam inciſiones. Ecce aliqua ſpecimina. Febris ardens ex nimio gaudio. In uno homine inque unum diem ſex tertianæ febres ſtipatæ, ex Johannis Prævot obſervatione. Quotidiana febris a maculis nigris critice efflorefcentibus ſublata. Febris petechialis extra diem criticum critice deſinens, qualem exitum eo ævo & in Italia vix quiſquam ſperabat. Coma curatum inuſta cervice. Catalepſis cum uterino furore. Phrenitis ſublata pure per os, oculos & nares erumpente. In hydrophobo contra voluntatem ægri ad morſum impetus. Epilepſia a variis præter caput corporis partibus: feliciter in ea cranium perforatum. Aqueus humor oculi poſt vulnus in puero reparatus. Aſpera arteria poſt longam raucedinem tota inflammata. Calculi tuſſi redditi. Mola in muliere ſexagenaria. Lapilli per alvum egeſti. Calculi fellei numeroſi, etiam lamellati & angulares. Jecur in hydropicis ſanum. Paracenteſi hydrops aſcites ſanatus; etiam cum ſubito ſerum omne profunderetur: ſed alias a malleolo inciſo gangræna funeſta. Lotium a veſicæ callo ſuppreſſum. Animalcula in urina. Hydrocele uſtione curata. Arthritis moto in hypocauſto ſudore ſanata. Mercurio dulci jam tum ad ſanandam veneream luem paſſim utebantur. Veſicas in femore ductas gangræna ſecuta. Vipera mortua pericoloſe momordit. Ab aere ſolo, per tormentum bellicum vehementiſſime concuſſo, humeri os fractum.

Ej. *Mantiſſa Anatomica ad* T. Bartholinum Hafn. 1661. 8. *. cum *Cen-*

turia VI. hiſtoriarum prodiit. Proprie anatomica eſt, continet tamen viſcerum a legitima ſtructura aberrationes. Cordis appendix, & quaſi alterum cor.

Ej. *obſſ. poſthumæ* in Act. Hafnienſ. vol. IV. obſ. 28. Perbreves curationes morborum Patavinæ. Potus non mutatus per lotium exiit, ut ſuus etiam vino color & odor conſtaret. Volvulus, etiam clyſterum ;. Colon inteſtinum carne laxuriante interceptum. CASPAR SCIOPPIUS hæmorrhoidum fluxu & dolore vexatus, denique lotione ſanatus, ad quam propriam urinam adhibuit.

Apud G. H. WELSCH. commendat faſciationem crurum hydropicorum, quæ propriis fit ocreis Cent. IV. obſ. 69.

TOMASINO calamum commendaſſe C. HOFMAN ad REINESIUM ep. 20.

Ej. *auctorum ſuppoſitorum catalogus poſthumus* Hamburg 4. Ita lego.

In *ciſta medica* BARTHOLINI ſunt tria conſilia RHODII.

§. DXXIII. VARII. ad a. 1625.

JOSEPHUS *ab* AROMATARIIS, FAVORINI filius, Aſſiſinus, *de rabie contagioſa diſputatio* Venet. 1625. 4. Francof. 1626. 4. *. Occaſione rabiei caninæ aliqua de mania, de angina, quæ ſit de rabiei caninæ adfinitate, de ejus ſpeciebus. Etiam in cynanche rabiem funeſtam ſubnatam eſſe. Dari abſque ullo morſu aquæ metum.

Ej. *vita* per J. B. *de* FABRIS Italice Venez 1661. 4. MAZ.

ALFONSUS GOMEZ *de* AREVALO *polyanthea medicis ſpecioſa, chirurgis mirifica, myrepſis neceſſaria* Madrit 1625. 4. C. de V.

MARCUS ANTONIUS ALAYMUS archiater ſiculus.

Ej. *diſcorſo intorno alla preſervazione del morbo contagioſo e mortale che regna in Palermo ed in altre città e terre da Sicilia* Panorm. 1625. 4. MONG.

Ej. *conſultatio pro ulceris Syriaci cum unguentis curatione* Panorm. 1625. 4. MONGITORE.

Ej. *diaptuticon ſ. de ſuccedaneis medicamentis opuſculum* Panorm. 1637. 4. FALC.

Ej. *conſigli medico politici del ſenato Palermitano per l'occurrente neceſſità della peſte.* Panorm. 1652. 4. Addit MONGITORE, his conſiliis Hiſpanos, Neapolitanes: Januenſes, Romanos, alios populos uſos eſſe.

Funebres honores quos medicorum Panormitanorum ordo in obitu M. ANTONII ALAYMI a. 1662. Panormi 1662. 4. viro habuit MONGIT. Titulus vitioſus.

J. FABER jam a. 1625. paratas habuit *ad* RECCHUM *notas*, quæ cum F. HERNANDEZ

MANDEZ opere Mexicano demum Romæ 1627. fol. & 1651. fol. *. prodierunt. Multa bona. Calculi veſicæ biliariæ boum &c. Antidotus ex pulvere ſerpentis paratus nihil profuit, cum adverſus venenum arſenicale propinaretur. Ovum in utero durum reperit diffracto cortice. Aſitiæ exempla propria. Ex ſpiritus vini abuſu, eadem quæ ex opio ſymptomata. Ut demorſum a vipera hominem theriaca potiſſimum curaverit. Carnis viperinæ uſus medicus. Mephitides ex puteis Romanis halantes. Mortes ex puteis, ex fermentato muſto: videri vaporem in cerebrum agere. Curati, qui arſenicum adſumſerant. Luporum rabidorum exempla. Inciſio hydrophobi ex canis morſu: inflammatio in ventriculo, inteſtinis & pulmone conſpicua. Homines ruminantes. Tophi in boum ventriculo. Hernia umbilicalis congenita, Alia. Lepram incipientem ſanavit, ſi idem eſt J. FABER.

HONORIUS HERING Ej. *de peſtilentia tr. ſingularis. Acc. faſciculus medicamentorum antipeſtilentialium ex optimis auctoribus collectorum & appendix medicamentorum auctoris* Brem. 1638. 12.

Sed jam ante 1625. prodierat HERING's *directions in a peſtilential contagion* Lond. 1625. 4. MEAD.

Ej. *σχεδίασμα ιατρικον ſ. conſilium medicinale febrium curativum per oras ſeptentrionales longe lateque graſſantium* Brem. 1638. 12. TR.

Ej. *microcoſmus melancholicus, ſ. de melancholia in genere* ib. 1638. 12. TR. Imaginationes melancholicæ variæ.

Ej. *ſyntagma medicum de arthritide in genere, & podagra in ſpecie* Brem. 1630. 12. TR.

SCIPIO CLARAMONTEUS *de conjiciendis latentibus animi adfectibus* Venet. 1625. 4. Cronſiat. 1666.

Ej. *de atra bile, quod omnes adtinet*, L. III. Pariſ. 1691. 8.

GEORGIUS TIDICÆUS Ej. *aptiſſima conſideratio* Francof. 1625. 4.

GODOFREDI VERRYKEN Mechlinienſis *de cognitione & conſervatione ſui* Mecheln 1625. 8. 1633. 8. L.

PETRI CAMANNEZ in duos libros *artis curativæ* GALENI *ad* GLAUCONEM *commentarius* Valent. 1625. 4. *. Inutilis paraphraſis.

Ej. *de podagra theoretico practicæ poſitiones* Monſpel. 1626. 4. TR.

ANDREÆ LOBETTI *de foco putredinis in febribus intermittentibus* Taurin 1626. 4. LIND.

J. JOHNSTON *Enchiridii noſocomici generalis & ſpecialis libri* VIII. 1625. 8.

Ej. *thaumatographia in 10 claſſes diſtributa* Amſterd. 1632. 16. *. Præter ea, quæ per univerſum opus ſparſa ſunt, huc pertinet L. X. de homine. Qui venenum impune biberit. Edones, bibones, aſiti. Pulſus alieno loco perceptus. Pulſus ex ipſa natura irregularis, quale etiam exemplum in amico coram habeo. Longævi. Venena. Imaginationis errores melancholici, & poteſtas. Noctambulones, memoria per morbum deſtructa. Pleraque compilata.

Ej. *idea univerſæ medicinæ practicæ 12 libris abſoluta* Amſterd. 1644. 12. 1652. 12. *. Anglice 1665. f. & 1684. f. cum *auctariis* N. Culpeper. Editio mea nitida, neque malus libri ordo: morborum ſpecies, ſigna, cauſæ, eventus, ſpes, curatio, analytice omnia & abſque peculiari aliqua adnotatione. Chirurgica admiſta.

Ej. *ſyntagmatis univerſa medicinæ practicæ* L. XIV. Breslau 1673. vel 1674. 8. Riv. Lipſ. 1722. 8.

Ej. *idea hygieines recenſitia* Jen. 1664. 12. Lipſ. 1661. 12.

Ej. *memoriam* edidit *Elias Thomas* apud Sagittarium in *Hiſtor. eccleſ.* B. Bun.

M. Ant. Zimarræ *theſaurus reconditus de medicamentis, quæ corpori humano venuſtam formam inducunt* Francof. 1625. 8.

Ej. *antrum magico phyſicum medicum* Francof. 1625. 8. In P. II. *ejus podagræ, hydropis, peſtis, epidemiæ & cancri exulcerati cura hermetico magnetica* continetur 1627. 4.

Ej. *chirurgiſche Arzneykunſt* Francf. 1585.

Cum H. Cornelio Agrippa editum eſt *conſilium anonymi archiatri Colonienſis ad diarrhoeam.* Colon. 1626. 12.

Henrici Blacvodei Scoti *Hippocratis prognoſticorum* L. III. cum latina interpretatione Pariſ. 1625. 24.

Claud. Pierre Gouiet hiſtoriam dedit Henrici Blacvodei, qui obiit a. 1639.

§. DXXIV. Alii.

Franciscus Ruiz medicus Cæſar Auguſtanus.

Ej. *diſcorſo ſobre la compoſition azuco roſado ſolutivo* Saragoſſa 1625. C. de V.

J. B. Galvani *nuovo compendio di varii ſecreti per varie infirmità con il modo di fare un elettario per mantenerſi ſani* Monderi 1625. 8. Chiva.

Salvatoris Franciosi *diſcorſi nelle quali s'inſegna alli diſcipoli dell' arte de ſpeziario* Palerm. 1625. 4.

Cum

Huc referas Pietro *della* Valle, celebris peregrinatoris, *viaggi* ſ. itinera ſæpiſſime excuſa, quæ circa hæc tempora prodierunt. Paſſim ad medicinam faciunt adque ſtatum artis in oriente, ad Larenſium medicorum peritiam, ad libros aliquos medicos in oriente celebratos, ad vires medicatas fructuum &c. Prodierunt Bologn. 1672. 8. &c.

Louis *de* Serres *diſcours de la nature, cauſes, ſignes de la conception & de la ſterilité* Lyon 1625. 8. Rast.

Antoine Meynard *traite de la diſſenterie principalement de celle qui a eu cours a Tulle cette année* 1625. Tulle 1625. 8. Fontette.

Antoine *de* Pluvinel *médecine des chevaux* Paris 1625. fol. germanice Arnſtatt 1652. 8. Leipz. 1696. 8. Argent. 1658. 8. Francof. 1670. fol.

Orders iſſued by the King to be executed through the realm relating to the plague Lond. 1625. 4.

Georg Rost *practica medendi theologica medica d. i. guldene Brief wie man allerley Krankheiten von grundaus heilen ſolle* Goslar 1625. f. Tr.

Originalſchauhaus oder teſtimonia der Nürenbergiſchen medicorum de a. 1625. ſqq. Will.

Matth. Hoernick *Bericht vor die Einwohner der Stadt Eger, wie ein jeder wider die regierende Peſt ſich verwahren ſoll* Nürnberg 1625. 4.

Gründlicher Unterricht, wie man ſich vor der Peſtilenz bewahren ſoll Berlin 1625. 4. Hansen.

J. Henr. Kirchberger *aphoriſmi ſ. canones medicinales, kurze Erinnerung und Puncten von der Peſt wie man es mit einem und andern im Peſthauſe, oder auf dem Land zur Peſtzeit halten ſoll* Nürnberg 1625. 4. Will.

Ej. *aphoriſmi oder kurze Regel was die Wärter im Haus bey den Kranken thun ſollen und wie es die Bader mit der Aderlaß halten auch die Cur in peſtilenziſchen Zeiten anſtellen ſollen* Nürnberg 1628. Willer.

Georgii Fabri *von der Natur, Eigenſchaft u. Gebrauch des Einhorns, von der Probe des wahrens Einhorns* ex Catalano vertit Francof. 1625. 8.

J. Donati *Bericht wie ſich diejenigen; bey welchen die böſen peſtilenziſchen Drüſen vermerket werden, mit äuſſerlichen Arzneyen verſehen ſollen* Neyſſ. 1625. 4. Tr.

Der ordentlichen medicinæ Doctorenordnung u. Befehl wie die Einwohner der Stadt Rotenburg an der Tauber u. auf dem Lande ſich bey der an vielen Orten eingeriſſenen Peſt verhalten Rotenburg 1625. fol. Tr.

Sylv. Kundman *inſtruction wie man ſich zur Zeit der Peſtilenz præſerviren ſoll* Dreſden 1625. 8. Tr.

Bericht wie die auf eines Rahts wohlbeſtellten Apothek angeordnete Præſervatiſmittel wider die jezt anhaltende Peſtilenz zu gebrauchen Braunſchweig 1624. 4. TR.

Kurzer Bericht wie man der jezt einſchleichenden Peſt begegnen möge Lüneburg 1625. 4.

§. DXXV. DISPUTATIONES.

MATTH. MULLER *de hæmorrhagiis* Tubing 1625. o. *.

EJ. *medica doloris conſideratio* ib. 1626. 4. RIV.

HIER. MEEKLEBEN *de vita & morte* Lipſ. 1625. 4.

ELIÆ TEICHMAN *ratio generaliſſima quoſcunque morbos expugnandi* Baſil. 1625. 4. RIV.

EJ. *de convulſione* ib. 1625. 4. HAEN.

LUDOVIC. HORNICAEUS *de melancholiæ natura, differentiis & curatione* Gieſſ. 1625. 4. *.

J. AHASVERUS *de incubo* Roſtoch. 1625. 4.

HERM. *de* LAUNAI & JAC. CORNUTI *E. ex vultu partium totiuſque temperies* Pariſ. 1625.

JAC. ADAM & JAC. THEVART *E. αρχαιοτραχεια ſanitatis vindex* ib. 1625.

PETR. SAVARRE & FR. FOUQUE *E. melancholicorum in medendo præſtantior αγχινοια* ib. 1625.

GABR. BIART & REMIG. LEVEQUE *E. ſomnus a cibo* ib. 1625.

J. *de* GORRIS (GORRÆI) *E. medicorum Pariſienſium frequentes phlebotomiæ injuria accuſantur* ib. 1625.

ANDR. *du* CHEMIN & PHIL. MORISSET *E. obeſa corpora catharticis tenuanda* ib. 1645.

GEORG. ARBAULT & FRANC. FOUQUE *E. caſtratio ſolvit elephantiaſin* ib. 1625.

JAC. COUSIN & JAC. THEVART *E. pleuritis απυρετος periculoſior* ib. 1625.

FRANC. ANT. MALLET & GUID. PATIN *Non E. prægnanti periculoſe laboranti abortus* ib. 1625.

SIM. *le* TELLIER & CAR. GUILLEMEAU chirurgi primarii *E. purpuratis febribus cardiaca* ib. 1625.

FR. *du* FRANCOIS & JACOB CORNUTY *E. ileo balneum* ib. 1525.

FR.

Fr. Boujonnier & Remigii Leveque *E. ſpecioſa ſanitas ſuſpecta* Pariſ. 1625.

J. Berault & Franc Fouque *E. peſti præcavendæ vomitio* ib. 1625.

Gabr. Mahuet *E. tabidis autumnus pernicioſus* Monſpel. 1625. 4.

§. DXXVI, Varii. ad a. 1626.

Antonii Gendre Arverni, medici Toloſani, *de febre epidemica in montis Albani obſidione graſſante medica diſſertatio* Lion 1626. 8. *. Nauſeoſus libellus, in quo res geſtæ hypotheſibus & ratiociniis latent obpreſſæ, ut ne morbum fere adgnoſcas, de quo auctor ſcribere ſuſcepit. Synochum puram ſeptimo ſæpe die critice ſolutam eſſe, hæmorrhagia, ſudore, diarrhœa. etiam urinæ fluxu. Febrem autumnalem malignam graviorem fuiſſe, debili pulſu, cum ſtupore, calore non magno, lotio ſani ſimili. Interceſſerunt ſubinde exanthemata. Noſter alvum ducebat, deinde venam ſecabat, loco ſecundæ venæ ſectionis leniter alvum ducebat, quæ facile nocuiſſet.

J. *de* Lamoniere Lugdunenſis & in patria medici, *Obſervatio fluxus dyſenterici Lugduni a. 1625. populariter graſſantis, & remediorum illi utilium* Lion 1626. 12. *. In duobus cadaveribus inciſis hepar ſphacelatum repertum eſt, tum epiploon, pylorus & tenuia inteſtina inflammata, & ad rectum uſque inteſtinum ſphacelata: præceſſerat glaciale frigus, quod pariter in hoc morbo mortem præceſſiſſe vidi. In alio cadavere, abſceſſus felleæ veſiculæ & denuo alius in meſenterio poſt longum morbum. Præceſſiſſe æſtatem calidam & humidam. Colici dolores bilioſi ſuperati venæ ſectione, alvo ducta, clyſteribus, veſpertino hypnotico. Ipſa dyſenteria contagio non pura erat. Qui ob veneream luem hydrargyro curabantur, ii fere in hanc dyſenteriam incidebant. Dyſenteriam nonnunquam in paralyſin tranſiiſſe. Alvum utiliter ductam fuiſſe; pueros gravius ægrotaſſe. Dyſenteriam ſine febre periculo caruiſſe, & facile fuiſſe ſuperatam. Sinceras dejectiones funeſtas fuiſſe, nigras non ſemper: purulentas malas. Urinæ difficultatem funeſtam viſam; apoſitiam peſſimam; ſingultum raptum humorum ad ſuperiora præſagiiſſe. Malum Lugduni frequens eſſe. Curatio. Huc rheum non torrefactum, utique extinctum, abſque venæ ſectione, præterquam in dyſenteria, cujus ſedes in venis ſit. Theriacam vetuſtam purgantem vim non tollere. Emetica in principio mali ſæpe profuiſſe. Sudorem movebat, etiam floribus ſulfuris. Hirudines potenter æſtum abdominis mitigabant, quas noſter commendat. Ad ulcus lac chalybeatum, terebinthina. Fuiſſe ulcera, quæ ægyptiacum poſcerent. In vehementi dolore oleum amygdalarum amararum noſter injiciebat. Adſtringentibus nunquam non utebatur, pulvero Crolliano, alio de thure, maſtiche, lapide hæmatite; eoque major erat neceſſitas ſtypticorum, ut morbus longior erat, aut dejectiones magis variegatæ. Narcoticis non ſuſtinuit uti, ne theriaca quidem. Vomitum in principio potius adjuvabat. Sero lactis chalybeato & venæ ſectione

maximus

maximus morbus ſuperatus. Angina aliquando ſuppreſſæ dyſenteriæ ſucceſſit. Lacte nunquam non uſus eſt, præcipuam tamen laudem hordeatis tribuit. Eſſe qui aquam per plumbeos canales ductam propinabant, neque noſter improbat. An forte inde peculiaris pareſis, quam in dyſenteria Lugdunenſi naſci idem monet. A vino vix toto abſtinet. In alio gravi caſu frigidæ & venæ ſectionis magna euphoria fuit. Pareſin difficilem fuiſſe: uſus eſt epiſpaſticis, purgantibus, hirudines ad anum admovit. In excretione purulenta tamen etiam recentem theriacam dedit, & pilulas de cynogloſſo.

J. Barberii *curatio hydropis in urbe Montilienſi* Aix 1626. 4. Falc.

Angeli Bolzetta *theriaca Andromachi ſenioris in pharmacopolio Angeli compoſita* Patav. 1626. 4. L.

Didacus Mouram Luſitanus *de paſſione hyſterica, ſ. de epilepſia hyſterica, de venæ ſectione in fluxu nimio hæmorrhoidum, de ventris tumore* Orthoſii 1626. 4. C. de V.

Bernardus Bergat Monachus, Ej. eſt *comm. de crudeli lue & contagioſo morbo circa Panormum & alias Siciliæ urbes graſſante* Meſſan. 1626. C. de V.

Casanova *emblemata medica* Lion. 1616. fol. Rast.

Petri Mancedo Aguado *de melancholia* Xerez 1626. Carr.

Idem l. fuerit *un tradado de la eſſentia de la melancholia, de ſu aſſiento, cauſas, ſennales y curacion* Xeres 1626. N. Ant.

C. Asellius, qui hoc anno obiit, reliquit codicem *MS. de venenis* Mazuchelli.

Diſpenſatorium chymicum ex optimis auctoribus in III. Lib. digeſtum, accedit Ben. Faventini *medicationes Empiricæ*, Camilli Thomasi *curandorum morborum practica rationalis*, & J. P. Lotichii *de gumma gutta ſ. laxantivo indico diſcurſus* Francof. 1626. 8. *.

Ej. Petri Lotichii jun. nunc poliatri Francofurtenſis *paradoxon, ſ. de febribus in genere diſſ. theoretico practica, in qua adſtruitur febrem omnium morborum ideam eſſe (matrem & matricem). Acc. diſſ. de dignitate & præſtantia ſcientiæ naturalis* Francof. Mœn. 1627. 4. *. Febrium ſumma capita tradit, abſque diverſitate ſpecierum, & vult demonſtrare, eadem omnino in febre eſſe, quæ in alio morbo. Ingenium laudes. Denique curatio brevis & formulæ.

Ej. *gynaicologia* Rinteln 1630. 8. Tr.

Ej. *de caſei nequitia medico philologicus libellus* 1643. 8. L.

Ej. *conſiliorum & obſervationum medicinalium* L. VI. Ulm. 1644. 4. Trew. 1658. 4. *. Ægrotos fere deſcribit, quos in Haſſia & Mindæ curavit. Deſcriptio morbi ſemper perbrevis, medicamentorum longa ſeries, inciſiones cadaverum paucæ & breves. Morbum etiam epidemicum petechialem militarem deſcribit, & alium morbum *die lopende varen*. Peſtem in ſe ipſo ſanavit: ſudoriferis, vena quarto die ſecta, ut bubo erumperet: idem pluſculas peſte adfectorum hiſtorias tradit. Sic in febribus malignis in univerſum dabat, quæ vocant bezoardica, ſudorem movebat, omiſſa venæ ſectione; ſubinde tamen felix, ut etiam gravidam feminam variolis laborantem fato eripuerit.

Philippi Salmuth archiatri Anhaltini, *obſervationum medicarum centuriæ III. poſthumæ* Brunſvic. 1648. 4. *, ſed obiit a. 1626. Præfatus eſt H. Conring. Adnotationes ſunt morborum rariorum, & inciſorum cadaverum, breves, ſed minime malæ, tantum ut ſuperſtitioſa aliqua paſſim intercedant. In urinæ vitio ventriculus perforatus, tum in hæmoptoe. Ab illiſione veſicula fellis rupta. Glandularum meſentericarum ſtruma. Calculi pulmonum plurimi. Abſceſſus meſenterii poſt febrem. Uterus in partu ruptus. Ciborum voracitas cum pylori ſcirrho. Poſt ſeſquiannum tandem retenta ſcybala repetitis clyſteribus educta. Abſceſſus hepatis per lotium & alvum egeſtus. Gangræna cruris a cauſa interna, A variolis abſceſſus per artus. Mola veſicularis. Vermes per urinam rejecti. A quatuor vel qninque drachmis theriacæ febris ardentiſſima. Sanguinis vomitus in hypochondriaco cum euphoria. Ex venere artificiis excitata fatuitas. A devorato oſſiculo peripneumonia. Pulſus intermittens hypochondriacus. Homo pars horam cibum revomens, ut ruminando comminueret. Opio ſopitus, ut vivus ſepeliretur. Exempla feminarum, quæ ex ſandapila revocatæ fuerunt. Pauca hæc ex multis.

Aug. Wichmans *apotheca ſpiritualium pharmacorum contra luem contagioſam alioſque morbos* Antv. 1626. 4. Falc. ſi omnino huc facit.

Clamor Helwig *conſilium medicum præſervationem & curationem peſtilentiæ continens* Rinteln. 1626. Burkh.

Dan. Cramer *de peſte nova diſſ.* & Phil. Beroaldi l. *de peſte* Lipſ. 1626. 8.

Valerii Charstad *diſputationes medicæ* XIII. Argent. 1626. 4.

Ej. *de conſtitutione medicinæ* Argent. 1626. 4. *.

Diſpp. ejus viri enarrat Hefter *de ſanitate* ib. 1627; V. *de fermentis* 1627; VI. *de morborum cauſis* 1627; VII. *de ſymptomatibus* 1624; VIII. *de ſignis diagnoſticis & prognoſticis ægrorum* 1627; IX. *de urina & pulſu* 1627; X. *de methodo medendi* 1627; XII. *de pharmacia* 1629.

Ej. *ſynopſis univerſæ medicinæ dogmaticæ* Argent. 1634. 12. Tr.

Ej. *de variis periculoſis morbis facili & ſuccincta methodo a capite ad calcem curandis* L. VI. Francof. 1643. fol.

Ej. *gründlicher Bericht etlicher geheimen Arzneymitteln* Straſb. 1632. 8. Tr. 1644. 8.

Arnold Weickhard *theſaurus pharmaceuticus Galenico chymicus ex optimis auctoribus congeſtus.* I. *de affectibus trium cavitatum internis;* II. *de febribus;* III. *de peſte morbo articulari, ſtomacace, elephantiaſi, lue venerea;* V. *de venenis;* VI. *diſpenſatorium & compoſitio nonnullorum medicamentorum* Francof. 1626. fol. 1670. 4. L. edente J. Sculteto.

Ej. *pharmacopœa domeſtica, darinn viel nützliche Arzneyen aus Reinharden Pfalzgraphs bey Rhein, Manualarzneybuch u. eigener praxi* Francf. 1626. 8. 1628. 4. Scriptiones & deſtillatæ aquæ innumerabiles ex guſtu ſeculi.

§. DXXVII. Alii.

J. Ant. Lodetti *dialogo degli inganni d'alcuni malvaggi ſpeziali* Padova 1626. 12. Tr. vereor vero, ne antiquior ſit. Latine verſ. cura Th. Bartholini prodiit, cum ſimilis argumenti libello Lisetti Benancii Francof. 1671. 8. *. Medicus cum pharmacopœo ex gravi morbo convaleſcente colloquitur: pœnitens iſte ſua & collegarum male facta confitetur. Malam pulpam caſſiæ adhiberi, malos inde, ut æquum ſit, exſpectandos effectus. In ſeplaſiis tamarindos deſiderari, & arte ex aliis fructibus componi. Mannam adulterari: omnibus alvum laxantibus helleborum & ſcammoneum addi. Florentiæ & Genuæ pharmacopœis interdicitur, ne medicamenta dent, niſi præſentibus medicis; ut etiam delatoribus præmia propoſita ſint: ita multa iniquiſſime patrata detecta fuiſſe, & punita. Nimius, qui ſaccharum aiat nitro corrumpi.

Viviano Viviani *trattado del cuſtodire la ſanitá* Venez 1626. 8. Bur.

Ej. *de peſte apologia* Venet. 1633. 4. L.

Franc. Giraldini *diſc. ſopra la pietra belzuar* Firenza 1626. 4. Falc.

Ferdinandi Solis *de* Fonseca Conimbricenſis *regimento para conſervar la ſanida e vida dividido en dous dialogos; 1, trata de ſex rebus non naturalibus; 2, qualitates do as ſitios e mantenimento da terniere de Liſboa* Liſboa 1626. 16. G. de V.

Juan Velasquez *de* Azevedo *fenix de Minerva y arte de memoria* Madrid 1626. 4. B. Bun.

Fran. Morato *tratado para preſervar do mal da peſte* Conimbr. 1626. 4. quæ quarta ſit editio Morati, tum Liſboa 1671. 8. C. de V. cum *l. Luz de medicina.*

Gabriel Clement *le trepas de la peſte* Paris 1626. 8. Falc.

Gaspar Blachot edidit Lyon 1626. 8. *Erreurs populaires touchant la médecine & le regime de ſanté*, puto L. Jouberti continuationem.

Pierre Sordes (Figeacenſem ſe vocat) *diſcours du vrai remede de la goûte enſemble*

enſemble les remedes contre la peſte Lion 1626. 12. RAST. In podagra admittit purgationem & vomitum, non tamen per acria chymica excitatum: ſed potiſſimum medicamentum veſicas trahens, de quo fuſe agit, & de variis locis ubi oportet admovere. Qui crura in frigidam demerſerit, felici quidem eventu. Bonum etiam effectum fuiſſe unguenti de lumbricis cum adipe intritis, late illiti. Ipſe podagricus.

EJ. *tr. de la peſte* Lion 1626. 12. *. Ipſe eo morbo laboravit, & narrat, ut ante cognitum morbum debilitatem aliquam ſenſerit, bubo eruperit de inguine, veſicatorio emplaſtro uſus ſit, & mortem effugit, fere omni auxilio deſtitutus. Se a. 1587. Figeaci peſtem vidiſſe, qua 2500. mortales perierint.

ARN. KERNER *loimologia d. i. kurzer Diſcurs von der giftſpeyenden Seuche der Peſtilenz* Leipz. 1626. 4. TR.

JOH. REHFELD *mediciniſcher Anſchlag auf das der Stadt Erfurt zugehörige Landvolk gerichtet wie ſich daſſelbe vor der Peſtſeuche preſerviren ſolle* 1626. 4.

EJ. *de hecticæ cognitione & curatione* Erford. 1634. 4. *. Habet hiſtoriam chronologicam eorum, qui de hoc malo ſcripſerunt.

EJ. *de ſynocha imputri vera* ibid. eod. anno.

EJ. *tropheum hermetico medicum Hippocraticum a medicorum collegio Erfordienſi erectum* ib. 1634. 4.

EJ. *de cauſo exquiſito* ib. 1635. 4. HE.

EJ. *de lipyriæ natura* ib. 1636. 4.

Urna Rehfeldiana, ſ. programma in ejus funera ib. 1648. 4. B. BUN.

ESAIÆ ECKHARDT *Sambucus medicinalis* Erfurt 1626. 4. germanice.

LUDOVICUS v. HOERNIGK hoc anno edidit PETRI ROSTINII *tr. de lue gallica* Germanice a ſe converſum Francf. 1626. 8.

EJ. *de qualitate camphoræ* Ulm. 1628. 4.

EJ. *Medicaſter Apella oder Judenarzt* Strasburg 1631. 8.

EJ. *politia medica oder Beſchreibung deſſen was die Medici ſo wohl insgemein als auch verordnete Hof, Statt, Feld, Hoſpitalmedici, Apotheker, Materialiſten, Wundärzte, Barbierer, Oculiſten, Bruch- und Steinſchneider, Bader, auch die Kranken ſelbſt zu thun, u. was ſie in acht zu nehmen* Francf. 1638. 4.

EJ. *Würgengel in fünfhundert Fragen von der Peſt* ib. 1644. 4. TR.

EJ. *Antwort auf die Fragen ob die Compoſition u. Præparation der Arzneyen den Materialiſten u. Droguiſten zu geſtatten ſey* 1645. 4. TR.

EJ. *vier Fragen die Materialiſten u. Apotheker betreffend* Leipz. 1679. 12. TR. 1697. 4. TR. & prius 1645, ut videtur.

EJ. *Antwort auf die vier Fragen die Apotheker u. Materialiſten betreffende* 1646. 8. TREW.

Ej. *de medicamentorum biga* Stuttgard 1673. Heist.

Herman Beccer aliis Beccler *einfältiger Bericht u. Extract wegen der jezo graſſirenden Peſtilenz* Halberſtatt 1626. 4. Tr.

Unterricht wie ſich die Burgerſchaft in Seuchen zu erhalten Strasburg 1626. 8. Boecl.

Ordnung und Regiment wie ſich der gemeine Mann in der Peſt zu verhalten ib. 1626. 8. Id.

Bedenken wie man ſich bey der Peſt zu Tubingen zu verhalten Tubing. 1628. 8. Id.

Vaughan *directions, for health natural and artificial* Lond. 1626. 4.

§. DXXVIII. Disputationes.

Helfr. Dieterich Darmſtadienſis, *diſp. inaug. de arthritide* Argent. 1626. 4. Moller.

Ej. *elogium planetarum cæleſtium & terreſtrium macrocoſmi & microcoſmi* Argent. 1627. 8. L.

Ej. *vindiciæ adverſus* Ottonem Tachenium Hamburg. 1655. 4. *.

J. Rupert Sulzberger Gräcenſis, Prof. Lipſ., *de calculo renum & veſicæ* Lipſ. 1626. 8.

Ej. *de hæmorrhoidibus* ib. 1626. 4. *.

Ej. *de vertigine* ib. 1628. 4. Pl.

Ej. *de colica* ib. 1628. 4. Pl.

Ej. *de vermibus in homine* ib. 1628. 4. *.

Ej. *de phthiſi* ib. 1629. 4. Burck.

Ej. *themata miſcellanea medica* ib. 1630. 4. He.

Phil. Riecker *de aſcite* Altdorf 1626. 4. *.

J. Valent. Maier *de podagra* ib. 1626. 4. Riv.

Casp. Horn *de vomitione* ib. 1626. 4. Riv.

Nic. Phil. Scheidt *de incubo* Baſil. 1626. 4. Pl.

Andr. Weber *de incubo* ib. 1626. 4. Riv.

Christoph Ruoff *de melancholiæ natura, cauſſis & differentiis* ib. 1626. 4. *.

J. Burgower *de ruminatione humana* ib. 1626. 4.

Mart. Blochwiz *de paralyſi* ib. 1626. 4.

Ej.

Ej. *anatomia Sambuci* Lipſ. 1631. 12. & mutato titulo Ej. *nutzliche kleine Hausapothek* a Dan. Beckhero verſa Gieſſ. 1665. 8. Lipſ. 1685. 8. 1692. 8. Londini Anglice recuſa 1650. 8.

J. Seiler *de fluxu hepatico* Baſil. 1626. 4. Hef.

Car. Romateti *de ſuffocatione ab utero* Argent. 1626. 4. *.

Ej. *criſiologia medica, ſ. doctrina de morborum indicationibus* L. II. *ſc. de criſibus & diebus criticis* Argent. 1628. 8. Boecl. & edit. II. acc. *de peſte tractatus* Pariſ. 1635. 8. Bur.

Laur. Adelgehr *de pleuritide* Argent. 1626. 4.

Alb. Menzel *ventriculi officina ſ. de coctione & cruditate* Ingolſt. 1626. 4. *.

Dionys. Allain & Phil. Morisset *E. peſtilenti febri theriaca* Pariſ. 1626.

Franc. Mandat & Urb. Bodineau *E. a rheumatiſmo dyſenteria* κακοηθης Pariſ. 1626.

Franc. Quiqueboeuf & Ant. Suart *Non E. peripneumoniæ dulcia* Pariſ. 1626.

Claud. Lienard & Claud. Seguyn *E. choleræ morbo frigidus potus* Pariſ. 1626.

Ren. Moreau & Claud. Seguyn *E. licet medico novare morbos & mutare* Pariſ. 1626.

Car. Bouvard & Car. Guillemeau *Non E. dyſentericis adſtringentia* Pariſ. 1626.

Claud. Charles & Claud. Seguyn *E. parvæ pilæ gymnaſtica omnium ſaluberrima* Pariſ. 1626.

Jac. Letus & Urb. Bodineau *Non E. alicui bono tabaccocapnia per os & nares* Pariſ. 1626.

Jac. Cornuty & Nic. Brayer *E. a bile inſania* Pariſ. 1626.

Petr. de Beaurains & Hug. Chasles *Non E. congreſſus publicus virilitatis virginitatisque examen* Pariſ. 1626.

§. DXXIX. Varii. ad a. 1627.

Alexius Alexius Patavinus.

Ej. *epitome pulſuum* Patav. 1627. 4. * exiguus libellus, quo compendium continetur doctrinæ veterum.

Ej. *conſilia medica cum epitome* Patav. 1627. 4. Tr.

Ej. *de ſyrupo roſato ſolutivo* ib. 1630. 8. L.

Ej. *cordylus morborum ſ. de peculiarium corporis humani morborum appellationibus, eſſentia & curatione*, L. III. Patav. 1657. 4.

Ej. *preſervazione e hiſtoria della peſte di Eſte* Padova 1660. 4. lego & 1690.

Galatei Landrinii *problemata ad ſanitatem & ægritudinem, vitæ longitudinem & brevitatem ſpectantia* Ferrar. 1627. 4. L.

Cæli Calcagnini *de ſalute & recta valetudine commentatio* Altdorf 1627. 4. Tr.

J. Franc. Rosselii ad VI. Libros Galeni *de differentiis & cauſis morborum. Subjunctæ ſunt epiſtolæ duæ* Barcinone 1627. f. Gunz.

Thom. Marquis *decas peſtifuga, ſ. decem quæſtiones problematicæ de peſte* Antwerp. 1627. 4. Mead. Falc.

Ej. *aloe morbifuga in ſanitatis conſervationem concinnata* Antwerp. 1632. 8. Trew.

Caroli *le* Scellier, *de febrium natura, differentiis, ſymptomatibus, & cauſis paroxyſmorum l. I. Acc. quæſtiones ad praxin medicam, cum tractatu compendioſo de cauſis & ſignis urinarum & pulſuum* Amiens 1627. 8. Gunz. Bur.

Jul. Cæs. Bulenger *de conviviis* l. IV. Lion 1627. 8. B. Bun. & in theſauro Græviano T. II.

Franc. Dissaldei *pharmacometes, l. continens pharmaca tam ſimplicia quam compoſita quæ parata habere debent pharmacopæi* Lion 1627. 12. 1652. 12. L.

Georg Hebenstreit *quæſtiones miſcellaneæ politico medicæ* Tubing. 1627. 8. Boecl.

Ej. *epiſtola* inter Hornungianas, & alia *de veneno canis rabidi* cum Horstianis exſtat.

Augerii Clutii (Dirk Kluyt) *lapidis nephritici natura, proprietates & operationes* Roſtoch. 1627. 12.

Petri Joh. Fabrii chemiæ dediti (a), ſuis arcanis nimium tribuentis, *inſignes curationes variorum morborum, quos medicamentis chymicis jucundiſſima methodo curavit* Toloſ. 1627. 8. Argent. 1632. 8.

Ej. *chirurgia ſpagirica* ib. 1626. 8. de morbis cutaneis.

Ej. *pharmacopœa chymica* ib. 1628. 8. Ras t. 1646. 8.

Ej. *myrothecium ſpagyricum, ſ. pharmacopœa ex hermeticorum ſcriniis deſumta* ib. 1628. 8. L. Lipſ. 1632. 8. Tr.

Ej.

(a) L. a Capoa II. 70.

Ej. *palladium ſpagyricum* ib. 1624. 8. Rast. Argent. 1632. 8.

Ej. *theſaurus utriuſque medicinæ* Toloſ. 1632. 8. L.

Ej. *propugnaculum chymiæ adverſus miſochymicos* ib. 16

Ej. *tr. de la peſte ſelon la doctrine des médecins ſpagyriques* Toulouſe 1629. 8. Bur.

Ej. *opera* Francof. 1656. 4. Trew. Chymica potiſſimum. Germanice *auſerleſene chymiſche Schriften* Hamburg 1713. 4. 1730. 4.

Sam. Purpii *encomium medicinæ* Nürnberg 1627. 4.

§. DXXX. Varii.

Antoine Lambert chirurgus, circa hæc tempora ſcripſit, & de *carie* librum edidit v. *B. Chir.*

Ej. *commentaires, ou œuvres chirurgicales.* Tertiam tantum editionem poſſideo Marſeille 1627. 4. *. In eo paſſim aliqua reperio clinici argumenti. Doloris capitis cauſa detecta in glandula pituitaria mole aucta, & arenulis plena. A ſuppreſſa gonorrhœa ſcrotum tumidiſſimum, urethra rupta. Anginæ funeſtæ exemplum in qua ulcus cordis. Hydatides numeroſæ ex abſceſſu uteri. Mors ex ulcere pulmonis. A ſublimato mercurio diarrhœa & ſalivatio.

Caspar Collart *recueil & abregé contenant les qualités de toutes les parties de la bouche du cheval & les receptes pour ſes maladies* Bruxell 1627. 12.

Diego Luis Nieto Valentini, *apologias medicas* Orihuela. 1627. C. de V.

Salvatore Massonio *Archidipno overo della inſalata* Venet. 1627. 4. *. Conf. B. Bot. I. p. 439.

Oratio Monti *trattato della miſſione del ſangue contra l'abuſo moderno, dove ſi dimoſtra in quanto errore ſtano quelli che lo cacciano in tutte le febbre putride. Agg. un trattato della conſuetudine con il modo di governare l'eſerciti e naviganti dell infirmità loro e loro curazione* Piſa 1627. 4. Bur. d'Etr.

Martini Diekel *antidotarium militare, gründliche Beſchreibung der in Krieg gebräuchlichſten Krankheiten, wie die curirt u. præſervirt werden können* Erfurt 1627. 12. Haenel.

§. DXXXI. Disputationes.

J. Kempf περι της περιπνευμονιας *de pulmonum inflammatione* Marpurg. 1627. 4.

Id. *de dyſenteria* ib. 1628. 4.

Ej.

EJ *de phthiſi* Marb. 1629. 4.

JAC. JANUS *de morbis hereditariis* Witteb. 1627. 4. RIV.

J. LUD. GANS *de inappetentia* Argent. 1627. 4. *. an idem p. 509.

THOMAS FINK & J. PETRI *de medicamentorum cenſura particulari therapeuticæ theſes* Hafniæ 1627. 4. *. niſi error ſubeſt.

EJ. & SIMON PAULI *de hæmorrhagia* ib. 1629. 4.

EJ. vita ap. BARTHOL. *in ciſta.*

J. TEXIER & J. VACHEROT *F. quibus rariores dentes βραχυβιωτεροι* Pariſ. 1627.

PHILIB. MORISSET & NIC. HELIOT *E. μακροκεφαλοι prudentiſſimi* ib. 1627.

GUIL. *du* PRE' & J. COMPLAINVILLE *E. μεγαλοφονοι calidiores* ib. 1627.

ANT. *le* ROI & J. BONIER *non E. καθαρσις electiva.*

AND. *le* GROS & GEORG JOURDOUYN *E. ver ſanitati ſervandæ ac reſtituendæ opportuniſſimum* ib. 1627.

J. *le* MERCIER & J. COMPLAINVILLE *E. αφροδισιοτεροι ταχυθανατοι* Pariſ. 1627.

MICH. JOUVAIN & J. B. FERRAND *E. in acutis αποσιτια lethalis* ib. 1627.

ROB. *le* SECQ & J. BONIER *E. ſenibus exercitatio* ib. 1627.

SAM. *le* TELLIER & J. VACHEROT *Non E. omnes fluxiones a cerebro* ib. 1627.

REM. *l'*EVEQUE & SEB. RAINSSANT *E. choleræ morbo rhabarbarum* ib. 1628.

ANT. SUART & HUG. CHASLES *E. apoplexiæ jugularium ſectio* ib. 1627.

C. BODINEAU & J. BONIER *E. in exanthematibus cruenta mictio αιματωδης* ib. 1627.

JAC. THEVART & J. VACHEROT *E. rheumatiſmo venæ ſectio* ib. 1627.

GUI. PATIN & GEORG. JOURDOVIN *E. μητρομαινα balneum* ib. 1627. de quo viro continuo dicetur.

DIONYS. *le* SOUBZ & J. COMPLAINVILLE *E. arthritidi laconicum* ib. 1627.

§. DXXXII. GUIL. HARVEI.

Celeberrimus anatomicus, archiater Regis CAROLI I, immortalis circuitus ſanguinis inventor, clinicus dem, practica quidem non ſcripſit, multum tamen ad converſionem contulit, quæ in arte medica hoc ſeculo maxima facta eſt. Cum enim

enim Francofurti a. 1628. *exercitationes ſuas de motu cordis & ſanguinis* edidiſſet, ſæpiſſime recuſas (*a*), motus ſanguinis venoſi totus inverſus fuit. Qui enim ſecundum veteres a corde ad partes fluebat, & per venæ ſectiones poterat pro arbitrio medici uberius ad ſedem percuſſam derivari, atque viciſſim a partibus oppoſitis revelli, ejus nunc fluentum omnino num a venæ ſectione penderet dubium factum eſt, & diſcrimina ſecandarum in his illiſque morbis venarum tota converſa ſunt. Deinde hepar, quod ſanguinem coquere veniſque tradere putabatur, nunc ab eo officio remotum, & ſedes multorum morborum ex eo viſcere ablata eſt. Cum denique in re maximi momenti, veterum ſententia omnino defendi non poſſet, multum de ea veneratione diminutum fuit, qua ſcholæ GALENUM proſequebantur.

In *operibus* paſſim aliqua ſparſa habet ad morbos rariores, ut de corde denudato nobilis Hiberni, quod in pectore vidit micare, tum inciſio THOMÆ PARRE, qui 150. annum adtigit, cujus corpus incidit, & de eo retulit in libello, qui cum BETTO de ſanguine prodiit Londini, & in *Phil. Tranſ.* excuſus eſt, & in operibus HARVEII.

Splendida *operum omnium* editio eſt Lond. 1766. 4. *. Vivus in poſſeſſionem bonorum collegium medicum immiſit, ejuſque ſuperſtitis buſtum in ea ſchola dedicatum fuit.

§. DXXXIII. WERNER ROLFINK.

Hamburgenſis, pene per ſemiſeculum profeſſor Jenenſis, peregrinator, qui Patavii & Venetiis corpora humana publice inciderat, in commoda publica laborioſus homo, in Academia ſua theatri anatomici, laboratorii chemici, & horti botanici conditor, vir eruditus, ut etiam orientalium linguarum peritus eſſet, & chirurgicis malis ſua manu mederi ſolitus. Tantas cum laudes omnino mereatur, mireris fieri potuiſſe, ut ejus fama adeo undique obſoleverit. Ejus jacturæ ROLFINKIUS ſibi ipſi cauſa fuit. Cum enim ſummo ſtudio prælegeret, libros ſcriberet, per omnes ſuæ artis partes ſe diffunderet, non potuit in ulla particula tantum ponere temporis, ut accuratius aliqua elaboraret, aut novi quid inveniret. Quare, cum poſt eum innumerara in anatomicis, chemicis, botanicis inventa fuerint, in practicis vero theoria ſcholarum funditus pene ſubruta ſit, nihil in ejus ſcriptis ſuperfuit, niſi quæ dudum nota erant, & quæ pleraque antiquata, aut melioribus mutata fuiſſent.

Diſputationes vix numerari poſſunt.

EJ. *de hydrope* Jen. 1628. 4. *. R. M. P. SLEGEL.

EJ. *de dyſenteria* ib. 1629. 4. HE.

EJ. *de epilepſia* ib. 1629. 4. MOELL.

EJ.

(a) Conf. *B. Anat.* I. 363.

Ej. *de phrenitide* Jen. 1629. 4. Moell.
Ej. *de melancholia* ib. 1629. 4. *.
Ej. *de dolore capitis* ib. 1629. 4. Riv.
Ej. *de lethargo* ib. 1629. 4. *.
Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1630. 4. He.
Ej. *de apoplexia* 1630. 4. *.
Ej. *de epilepſia* ib. 1630. 4. *.
Ej. *de ſpaſmo ſ. convulſione* ib. 1631. 4. Pl.
Ej. *de phrenitide* ib. 1632. 4. Riv.
Ej. *de paralyſi* ib. 1632. 4. Moell.
Ej. *de vertigine* ib. 1633. 4. Pl.
Ej. *de hydrope ſ. aſcite* ib. 1633. 4. Moell. niſi eadem priori eſt anni 1630.
Ej. *de catarrho* ib. 1633. 4. Pl.
Ej. *decas thematum medicorum* ib. 1634. 4.
Ej. *decas poſitionum medicarum* ib. 1635. 4. *.
Ej. *de melancholia & mania* ib. 1635. 4. He.
Ej. *de arthritide & ejus ſpeciebus* ib. 1635. 4. Moell.
Ej. *de ictero* ib. 1635. 4. Pl.
Ej. περι της μελαγχολιας ib. 1636. 4. Pl. Ej. *de melancholia* 1636. 4. Moell. niſi eadem eſt.
Ej. *de peſtilentiæ natura & curatione* ib. 1636. 4. Moell.
Ej. *de cardialgia, ſingultu & fame canina* ib. 1636. 4. He.
Ej. *de epilepſia* ib. 1637. 4. *.
Ej. *de catarrho* ib. 1637. 4. Moell.
Ej. *de cholera ventriculi* ib. 1637. 4. Haen.
Ej. *de dolore jecoris, cachexia, ictero, hydrope* ib. 1637. 4. He.
Ej. *de dolore colico, iliaco, lienteria, dyſenteria* ib. 1637. 4. He.
Ej. *de affectibus renum, veſicæ, lumbricis, hæmorrhoidibus* ib. 1637. He.
Ej. *de pleuritide* ib. 1638. 4.
Ej. *de febribus* ib. 1638. 4. He.
Ej. *decas thematum miſcellaneorum* ib. 1638. 4. Moell.
Ej. *de purgatione* ib. 1638. 4. Pl.
Ej. *de febris malignæ natura & curatione* ib. 1638. 4. Moell.

Ej.

Ej. *de febribus putridis in genere* ib. 1638. 4. Haenel.
Ej. *de febribus intermittentibus* ib. 1638. 4. Haen.
Ej. *de auri natura, uſu, & arcanis hermeticis utiliſſimis* ib. 1639. 4.
Ej. *Decas quæſtionum medicarum illuſtrium* ib. 1640. 4. Moell.
Ej. *de ſcorbuto* ib. 1640. 4.
Ej. *de febre peſtilentiali & maligna in genere* ib. 1640. 4. Riv.
Ej. *de epilepſia* ib. 1640. 4. Moell.
Ej. *de pleuritide* 1640. 4. Haen.
Ej. *de methodo cognoſcendi affectus particulares;* I.
Ej. *de dolore capitis* ib. 1640. 4. He.
Ej. *de peſtilentiæ natura & curatione* ib. 1641. 4. Moell.
Ej. *de ichore ulcerum ſeroſo* ib. 1642. 4. Moell.
Ej. *de febre maligna* ib. 1642. 4. Id.
Ej. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1644. 4. Pl.
Ej. *de arthritide* ib. 1644. 4. Pl.
Ej. *de ſuffocatione uterina* ib. 1644. 4. He.
Ej. *de vertigine* ib. 1644. 4. *. He.
Ej. *de ſcorbuto* ib. 1648. 4. Moell.
Ej. *de anorexia* ib. 1649. 4. Moell.
Ej. *de ictero flavo* ib. 1650. 4. Pl.
Ej. *de phrenitide* ib. 1650. 4. Pl.
Ej. *de diaphoreticorum uſu eximio* ib. 1650. 4. Menz.
Ej. *de dyſenteria* ib. 1651. 4. Noell.
Ej. *de catarrho* ib. 1651. 4. Pl.
Ej. *de vertigine* ib. 1651. 4. Haen.
Ej. *de catarrho ſuffocativo* ib. 1652. 4. He.
Ej. *de inundatione microcoſmi* ib. 1652. 4. Moell.
Ej. *de paralyſi* ib. 1653. 4. He.
Ej. *de incubo* ib. 1653. 4. He.
Ej. *de cordis palpitatione* ib. 1654. 4. Moell.

Ej. *ordo & methodus cognoſcendi & curandi omnes capitis adfectus* Jen. 1653. 4. Trew.

Ej. *de catarrho ſuffocativo* ib. 1655. 4. Pl.

Ej. *de ſalivatione* ib. 1656. 4. Moell.

Ej. *de ſuppreſſione menſium* ib. 1656. 4. He.

Ej. *ordo & methodus cognoſcendi & curandi febres generales, Hippocraticis, Paracelſicis, Harveianis & Helmontianis principiis illuſtrata* ib. 1658. 4. Moell.

Ej. *de incubo ſ. ephialte* ib. 1658. 4. Pl.

Ej. *de affectione hypochondriaca* ib. 1658.

Ej. *de variolis* ib. 1658. 4. *.

Ej. *quæſtiones medicæ* ib. 1659. 4. Riv.

Ej. *de vertiginis diagnoſi, prognoſi & therapia* ib. 1659. 4. He.

Ej. *de ſanguificatione* ib. 1659. 4. He.

Ej. *de catarrho narium* ib. 1660. 4. Riv.

Ej. *de dolore colico* ib. 1660. 4. Moell.

Ej. *decas quæſtionum medicarum illuſtrium* ib. 1660. 4. Riv.

Ej. *de fluore albo mulierum* ib. 1661. 4. Moell.

Ej. *de apoplexia* ib. 1661. 4. Id. R. Friderici.

Ej. *in* Hippocratis *aph.* 1. *L. I.* Jen. 1622. 4. Id.

Ej. *de ſcabie* ib. 1662. 4. Moell.

Ej. *de mola* ib. 1662. 4. Id.

Ej. *de ſyncope* ib. 1662. 4. Id.

Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1662. 4. Id.

Ej. *de tertiana intermittente* ib. 1662. 4. He.

Ej. *de tuſſi* ib. 1663. 4. Riv.

Ej. *de chylificatione læſa* ib. 1663. 4. Pl.

Ej. *de podagra* ib. 1663. 4. Moell.

Ej. *de arthritide* ib. 1663. 4. Id.

Ej. *de febre petechiali* ib. 1664. 4. Id.

Ej. *de ægra phthiſica* ib. 1664. 4. Pl.

Ej. *caſus medicus practicus proponens ægram phthiſicam* ib. 1664. 4. Riv. niſi eadem eſt.

Ej.

Ej. *de phthiſi* Jen. 1664. 4. Pl. Riv. ſic iſta.

Ej. *de vertigine* ib. 1665. 4. Moell.

Ej. *de χλωρωσει ſ. fœdis virginum coloribus* ib. 1665. 4. Id. *.

Ej. *de lapide bezoar* ib. 1665. 4. Moell.

Ej. *de partu difficili* ib. 1666.

Ej. *de febre hectica* ib. 1666. 4. Haen.

Ej. *de quartana intermittente* ib. 1666. 4. Pl. Haen.

Ej. *de lue venerea* ib. 1666. 4. Moell.

Ej. *pyretologia ſ. de febribus in genere* ib. 1666. 4. Haen.

Ej. *de ſynocho putrida* ib. 1666. 4. Haen.

Ej. *de mania* ib. 1666. 4, *.

Ej. *de ebrietate & crapula præcavenda & curanda* ib. 1667. 4. Moell.

Ej. *de phthiſi* ib. 1667. 4. Moell.

Ej. *de quartana intermittente* ib. 1667. 4. Moell. conf. 1666.

Ej. *de pollutione nocturna* ib. 1667. 4. Riv.

Ej. *de ſtrumis ſ. ſcrophulis* ib. 1667. 4. *.

Ej. *cardialgiæ ſcrutinium* ib. 1667. 4. Haen.

Ej. *de curatione hydropis aſcitis potiſſimum de παρακεντησει* ib. 1668. 4. Riv.

Ej. *de diaria* ib. 1668. 4. Moell. Haen.

Ej. *de dolore capitis* ib. 1668. Haen.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1668. 4. Haen.

Ej. *de gutta ſerena* ib. 1669. 4. *.

Ej. *de catarrho narium* ib. 1669. 4. Moell.

Ej. *de pervigilio* ib. 1669. 4. Id.

Ej. *de odontalgia* ib. 1669. 4.

Ej. *de ægra laborante febre tertiana intermittente ſcorbutica* ib. 1669. 4.

Ej. *ordo & methodus cognoſcendi & curandi ileum* ib. 1669. 4. Tr.

Ej. *de quartana intermittente* ib. 1670. 4. Moell.

Ej. *de ſalivatione* ib. 1670. 4. Haen.

Ej. *ordo & methodus cognoſcendi & curandi graviſſimum affectum arthritidem* ib. 1670. 4. Pl.

Ej. *de affectu hypochondriaco* Jen. 1671. 4. Haen.

Ej. *ordo & methodus cognoſcendi & curandi capitis adfectus, qui cerebro inſidiantur* &c. Jen. 1671. 4.

Ej. *de hydrope aſcite* Jen. 1672. 4. Riv.

Ej. *de phrenitide* Jen. 1672. 4. Riv.

Ej. *de aphthis* Jen. 1672. 4. Pl.

Ej. *de ſtrangulatione uteri* Jen. 1672. 4.

Ej. *de dyſenteria maligna urbem Vinarienſem depopulante* Jen. 1672. 4.

Ej. *de podagra* Jen. 1672. 4. Haenel.

Ej. *de catarrho ad nares, fauces & pulmones ad normam dogmatum recentiorum* Jen. 1672. 4. Haen.

Ej. *de pleuritide* Jen. 1672. 4. He.

Ej. *de quartana intermittente* Jen. 1673. 4. Pl.

Ej. *de ſiti immoderata* Jen. 1673. 4. Moell.

Ej. *de hydrope* Jen. 1673. 4. Id.

Ej. *epitome methodi cognoſcendi & curandi particulares corporis adfectus, ſecundum ordinem* Rhazæ *ad* Almansorem, *Hippocratis, Paracelſicis & Harveianis principiis illuſtrata* Jen. 1655. 4. L. 1675. 4. L.

Ej. *de purgantibus vegetabilibus l.* Jen. 1667. 4. *. Recenſet plantas purgantes, cujuſque dat philologiam, vires, formam, præparationes varias, fuſum opus.

Ej. *ordo & methodus medicinæ ſpecialis commentatoriæ ὡς εν γενει ad normam veterum & recentiorum* Jen. 1665. 4. 1669. 4.

Ej. *ordo & methodus medicinæ ſpecialis conſultatoriæ ὡς εν ατομῳ, continens conſilia medica ad normam veterum & novorum dogmatum adornata* Jen 1668 4. Tr. 1669. 4. Tr. 1676. 4. T.

Ej. *theatrum practicum, in quo omnes affectus in medicina ſpeciali occurentes producuntur & examinantur, opus poſthumum* Francof. Lipſ. 1686. 4. Moell.

Paſſim etiam aliqua intercedunt practici argumenti in *anatomicis diſſertationibus*, ut de curvo pene, quod immedicabile malum ſit.

§. DXXXIV. Phil. Guybert. Gui. Patin.

Philiberti Guiberti *medicus domeſticus* prodiit, ut ex catalogo video, Colon. 1628. 12. Tr. deinde ſæpe alias & Pariſ. 1649. 8. Lion 1649. 8. *. ubi tamen dicitur nunc primum latine prodire, vertente Sauvageon. Titulus eſt *opera*

opera medici officioſi. Gallice eadem collectio excuſa eſt Pariſ. 1631. 4. B. BODL. 1634. 12. 1679. 8. 1691. 12. cum tit. *le médecin charitable*, tum Lion 1659. 8. HO. 1667. 8. TR. 1670. 8. niſi hic error ſubeſt Rouen 1661. 8.

Editio mea Lugdunenſis collectio eſt pluſculorum opuſculorum. Formulæ variæ & medicamentorum præparandorum artificia.

Pretia medicamentorum, qualia eo tempore fuerunt.

Pharmacopœus familiaris ſ. domeſticus. Compendium artis, inſtrumentum & ſupellectilis: encheireſis qua ſingulæ formulæ præparantur. Scriptiones uſitatiorum auxiliorum. Gallice *l'apothicaire charitable* 1636. 8.

De electione & facultatibus medicamentorum ſimplicium in medicina uſitatiſſimorum. Plantarum nonnullarum aliorumque medicamentorum bonæ notæ, & utilitates.

Interponitur MIZALDI *de ſena lib.*

Methodus privatim parandi gelatinas carnium, piſcium, cordialeſque vocatas tum condita.

Tr. des confitures ſeches & liquides 1641. 12.

Artificioſa methodus componendorum hortenſium fructuum, olerum, radicum, uvarum, vinorum, carnium & juſculorum. Tum vinorum medicatorum ſcriptiones. De vitibus medicandis ex veteribus.

Tr. des emplâtres, onguens & baumes Pariſ. 1641. 8.

Denique *ars condiendi corpora mortua.*

GUIDONIS PATINI *de valetudine tuenda, de ſobrietate* libelli. NIC. ELLAIN *de peſte cum* PATINI *notis.*

GALENI *l. de ſanguinis miſſione* editus a LUD. SAVOT.

EJ. ELLAIN *les tromperies du bezoard decouvertes* 1629. 12. BUR.

GUIDONEM PATINUM hic recenſeo, natum in oppido Houdan en Brai, novellum quidem tunc doctorem. Is in acrem GALENI ſectatorem, chemiæ vero oſorem adolevit, vir doctus, & multæ lectionis, liberrimi, etiam in aliis a medicina artibus inque ipſa religione judicii, ad ironiam & contumeliam adverſariorum pronus, facultatis medica jura contra chirurgos animoſe tutatus eſt. Bibliotheca viro dictiſſima fuit, idem libertatis amans omnes conditiones reſpuit, etiam lautiſſimam Bononienſem. Pauca ſcripſit.

De tuenda valetudine, qui l. Pariſ. 1649. 8. * cum GUIBERTI collectione prodiit. Ad alimenta, etiam minutiora, conſilia dat & ad panificia. Panem Pariſinum ob ſalem admiſtum calculum generare. Lithontriptica deridet. Vis conſuetudinis & exempla opii maxima doſi ſumti.

EJ.

EJ. *quæſtio cardinalis, E. longæ & jucundæ vitæ tuta certaque parens ſobrietas* Pariſ. 1647.

EJ. *adnotationes ad* NIC. ELLAIN *de peſte.* Mithridatium, amuleta, aurum, lapides pretioſos deridet: bezoar artificioſo mangonio parari objicit. Theriacæ vitia non diſſimulat, tum confectionum alkermes atque de hyacintho. Aquas aromaticas theriacales & alia ejusmodi alexiteria refutat.

Aliquæ notæ ad GALENUM *de ſanguinis miſſione.*

EJ. *E. totus homo natura morbus eſt* Pariſ. 1643. & in *collectione* Roterd. 1665. 8.

C. HOFMANNI *apologiam & l. de medicamentorum facultatibus* ab heredibus redemit, & edi curavit. *Indicem ad* RIOLANI *anthropographiam* adjecit.

A morte ejus *epiſtolæ* numeroſæ prodierunt. Earum duæ mihi ſunt collectiones. *Ad varios amicos* altera Colon. ſ. Pariſ. 1685. 12. & Pariſiis (potius in Belgio) 1692. 8. 2. vol. * auctius recuſa. Epiſtolæ ſcriptæ ſunt ab a. 1645. ad 1672. grata varietate placituræ, rumorum publicorum receptacula. Libertatem publicam, ut potuit, animoſis contra MAZARINUM votis ſublevavit, oſor monachorum, aulæ & deſpotiſmi. Medicinam ſimpliciſſimam ſolam amabat, ut in venæ ſectione, ſed ea repetita & profuſa, in lenibus laxantibus medicamentis, & in ſyrupo roſarum ſolutivo, ſpem ſuam poneret. Dyſenteriam curari enematibus cum plantagine & centinodio. Corticem Peruvianum nihil præſtare miraculi ſimile, recidivas ejus uſum frequenter ſequi. Uniones & viſcum nihil in epilepſia valere. Sibi caſſiam, ſennam, ſyrupum roſarum pallidarum, cichorei, rheum ſufficere, raro ſe egere diaphœnico & fortioribus purgantibus. Contra theriacæ in febre maligna uſum, Hydrophobiam perinde a cauſa interna naſci. Febris longa, in qua pulmo purulenta, pancreas ingente plenum. Ad hiſtoriam medicinæ utique legi meretur, ſcholæque potiſſimum Pariſinæ, ut memineris, quantis odiis noſter chemiam & antimonii patronos ſit perſecutus. Intercedunt curationes & cadaverum inciſiones. COUSINOTUM archiatrorum comitem arthritidem 63es repetita intra octo menſes venæ ſectione proprio in corpore debellaſſe; noſtrum pleuritidem tredecim, in puella ſeptenni, ſanguinis miſſionibus. In icterico abſceſſus & puris plurimum in hepate, in veſicula fellis bilis ſpiſſata. FRANCONIANAM calculi ſectionem ſibi præferri, ut olim NICOLAO PIETRE: fauſta etiam exempla citat. Scorpionis ictus alexipharmaco non egere. Iterum ſocrum pleuriticam cum delirio octo venæ ſectionibus ſe ſanaſſe. Ante diem ſeptimum morbi utique purgari poſſe, ſi neceſſitas id auxilium popoſcerit. Mortes ex antimonio. Aquas minerales (acidulas) ſibi non probari. In renum morbis frigidæ potum optime convenire, nocere diuretica. Rufis peripneumonia lethalis eſt. Quæ ter peſte laboraverit. In Pictonibus & in Languedocia leproſos ſupereſſe. Longus morbus GUILLEMÆI, in quo ſomnum non vidit: abſceſſus erat pectoris. Arteriotomen tamen in cephalæa ſuadet. Mannam ſibi non probari, Brigantinam ſucco cataputiæ adulterari. Sennam Alexandrinam præſtare Sidoniæ, indicam pulchram

chram eſſe, ſed debiliorem. Vitæ comitum archiatrorum. Saniem in thoracem effuſam non evacuari, niſi perforato pectore; etiam tunc raros eſſe qui mortem evadant. HUBERTI clavum in hydrophobia fruſtra fuiſſe. Nullum in epilepſia ſpecificum dari. Hydrophobiam frequenter ex interna cauſa naſci. HENRIETTAM MARIAM Angliæ Reginam ex pilula opiata interiiſſe. Nihil in variolis venæ ſectione efficacius: balneum tamen tepidum prodeſt, quando puſtulæ ægrius erumpunt. In noſocomiis & carceribus frequentem ſcorbutum eſſe, non ita apud cives.

Altera collectio tota eſt ad CAROLUM SPON, peculiarem ſuum amicum, ex cujus familia & chartis editio curata eſt Amſterd. 1718. 12. 2 vol. *. Pauca ex multis citabo, ut guſtum dem operis, in quo, ut ad amicum intimum, potius liberius animum ſuum explicuit, quam in priori collectione, ſed plerumque in *novis publicis* & actis diurnis Pariſinis ſubſtitit. Ad hiſtoriam tamen medicorum Pariſinorum legas, & paſſim aliqua medica habet interſperſa. Incipit ordo literarum a. 1642. Morbi funeſti LUDOVICI XIII. verior hiſtoria: ulcus erat in meſenterio maximum, fætidiſſimum, vermium multum, aliud in pulmone ulcus.

Videtur alia eſſe, mihi non viſa, collectio *Lèttres choiſies écrites à* M. BELIN *pere & fils médecins à Turin depuis* 1630 *juſqu'à* 1664. Roterdam 1695 12. 2 vol.

In BARTHOLINIANIS pluſculæ ſunt epiſtolæ GUIDONIS noſtri. In Cent. II. ep. 78. peſtis neapolitana medicis funeſta. Cent. III. ep. 16. contra antimonium. Cent. IV. ep. 33.. dyſenteria abſque febre tamen in gangrænam abeuns. Ep. 61. L nova liberaria. Ep. XCIIX alvi profluvium cum hepatis corruptione & pulmonis; noſter lac aſininum ſuadet.

Ej. habentur *la légende de l'antimoine*, & italice etiam verſ. *la Stimmiomachie ou le grand combat des médecins modernes touchant l'uſage de l'antimoine* Paris 1656.

Nummum & vitam dedit J. D. KOEHLER in *hiſtor. Münzbeluſtigung* T. XIII; ſed aſperum judicium exſtat ap. VIGNEUL MARVILLE, qui & medicam laudem GUIDONI denegat

§. DXXXV. VARII ad a. 1628.

In ALPHONSI *de* CARANZA *tr. de partu naturali & legitimo* Madrit. 1628. Genev. 1630. 4. aliqua ſunt de abortu; J. C. cætera opus eſt. Ab abortivo dato ſecundum eventus pœna irrogatur. Sterilitatem accerſere capitale eſt. Signa partus ſuppoſititii.

PETRI MOREL Campani, medici Regii, *methodus præſcribendi formulas remediorum, cum adnexo ſyſtemate materiæ medicæ* Baſil. 1630. 8. cura JACOBI BRUNN Genev. 1639. 8. 1650. 12. HO. Lipſ. 1645. 8. GUNZ. Patav. 1647. 12. Rouen 1650. 12. GUNZ. Lion 1657. 12. FALC. Amſterd. 1659. 12. TR. 1665. 12. 1680. 12. curante GER. BLASIO HANSEN.

Primum formulæ, ſyrupi, pulveres, decocta, ſic porro. Cujuſque encheireſes, doſis, leges ſecundum quas medicamentum debet concinnari. Deinde materia medica medicamentorum ſimplicium & compoſitorum cum doſibus, viribus medicatis, modo quo quoque auxilio medici utuntur, & præparatis.

Ej. *ſyſtema paraſceuaſticum ad praxin, materiæ medicæ ſylvam complectens* Genev. 1628. 8. Tr. Amſt. 1629. 12. Videtur pars altera prioris, cui idem certe titulus eſt.

Gabriel Naudé (Naudæi) philoſophi, *de antiquitate & dignitate ſcholæ medicæ Pariſienſis panegyris cum orationibus encomiaſticis ad IX antagoniſtas laurea medica donandos* Pariſ. 1628. 8. *. Collectanea & rhetorica ornamenta. Origo ſcholæ, privilegia, viri celebres. Anno 1209. jam diſputabatur de rebus medicis A. 1201. monuit pontifex cancellarium, ut magiſtros phyſicos diligenter examinaret. Urbanus V. frequentes lectiones imperavit, & diſputare ad veterum legem juſſit. Ill. viri, qui ex ea ſchola prodierunt. Orationes encomiaſticæ Rainssanti & Guenalti.

Ej. *quæſtio I. & II. jatropologetica.*

Ej. *quæſtio an magnum homini a venenis periculum* Romæ 1632. 8. *le* Tellier.

Ej. *epiſtola jatrophilologica, num ſtudia matutina veſpertinis ſalubriora* Patav. 1634. 4. *le* Tellier.

Ej. *quæſtio quarta an liceat medico fallere ægrotos* Rouen 1635. 8. Id.

Ej. *pentas quæſtionum jatrophilologicarum* Genev. 1647. 8. 1, *an magnum homini a venenis periculum.* 2, *an vita homini hodie quam olim brevior.* 3, *an matutina ſtudia veſpertinis ſalubriora.* 4, *an liceat medico fallere ægrotos.* 5, *de fato & fatali vitæ termino.*

Edidit Rorarium, & Perdulcis *commentarios in* Jacobi Sylvii anatomen, vitam denique Cardani ſcripſit.

Tumulus ejus, catalogus operum Naudæi *& doctorum virorum elogia* prodierunt Pariſ. 1649. 4. cura Ludovici Jacob. B. Bunau.

Johannis Mariæ Castellani Romani *phylacterium phlebotomiæ & arteriotomiæ* Rom. Argent. 1628. 8. *. Germanice Argent. 1631. 4. *. Venarum ſelectus: tempora venæ ſectionis & opportunitates, ex ſanguine emiſſo judicia.

Maxentii Piccini *antitheſis veteris & recentis medicinæ.* Ej. *apologia pro* Jacobo Bonaventura *adverſus* Marcum Zuccarum *de victu Parthenopæo* Neapoli 1628. 4. B. Richt.

Valerii Martini *certitudinis medicæ conſtitutio & encomium L. VI.* Venet. 1628. B. Bodl.

Ej.

Ej. *promtuarium cujuslibet eductionis ſanguinis recte agendæ* Venet. 1628. fol. Falc.

Ej. *Oratt. de la curatione della peſte, carboni &c.* Venet. 1628. 4. Trew. Hansen.

Ej. *de peſtilentia & veneno peſtilenti & affectionum valde malignarum peſtem producentium natura* Venet. 1634. 4. B. Bodl.

Ej. *enchiridion, in quo de febrium univerſa natura & curatione* Venet 1636. 4. B. Bodl. Uff. Tr.

Ej. *opuſcula de veſicantium, ſinapiſmorum, cucurbitularum &c. adminiſtratione de aſthmate, orthopnœa, pleuritide, veneni peſtilentis definitione* Venet. 1636. 4. Uff. Tr.

Ej. *praxeos medicinæ laconiſmi quibus enchiridion & opuſcula inſunt* Venet. 1636. 4. L.

Ej. *libri II, in quibus rerum proprietates totius ſubſtantiæ hucuſque occultæ ſpecificæque nunc patefactæ refulgent* Venet. 1638. f. Tr.

Ej. *ſubtilitatum veriloquia de luce lumine monſtri generatione* Venet. 1638. fol. ſi huc facit.

Ej. *magia phyſica fœcunda cœleſti divinoque cultu perfuſa* Venet. 1639. 4. Tr.

Ej. *de maligna febre* ib. 1652. 4. Hansen.

Pompeii Caimi Utinenſis, Profeſſoris Patavini a. 1624. Romam vocati, *de febrium putridarum judicationibus juxta Galeni methodum colligendis & adimplendis L. II.* Patav. 1628. 8.

Idem infelix medicus Nicio Erythræo teſte, multos codices MS. reliquit Tomasin.

Hyacinthus *de* Alpherio Dorthoſanus, *de peſte & febre maligna, de variolis & morbillis* Neapoli 1628. 4. Astr.

Ej. *præſervatio a calculis aque cunctis fere morbis atque morborum renalium medela* Neapoli 1632. 4. L.

J. Bapt. Navarro *comm. in l.* Galeni *de differentiis febrium, in l. de pulſibus ad tirones & ſpurium l. de urinis* Valent. 1628. 8. & a Luca Fuster aucti Valent. 1651. 8. 1693. 8. C. de V.

Ej. *comm. de differentiis febrium* Valent. 1628. 8. L.

Ej. *totius medicinæ practicæ collectio* 3. vol. 1628. fol. B. Bodl.

Adolphus Vorst prof. Leidenſis recognovit J. Obsopæi *verſionem aphoriſmorum* Hippocratis Leid. 1628. 16. 1643. 16. vel 32. Acc. *loca parallela* Hippocratis & Celsi.

Ej. *oratio funebris in obitum* G. Jacchæi ib. 1628. 4.

Ej. *de divino in morbis, quod* Hippocrates *in prognoſticis obſervare medicum juſſit* ib. 1654. 4. Pl.

Engelberti Lamelin *de vita longa L. II, quibus adjecta ſunt commoda & incommoda ſobriæ & moderatæ vitæ.* Acc. *tr. de peſte* & *præſervatione peſtis* ab ipſo auctore in latinum ſermonem converſus Lisle 1628. 12. L.

Ej. *l'avantgout du vin de ſa faculté médicinale & alimentaire* Douai 1630. 8. d'Etr.

Ennius Elchio *praxis medica* Colon. 1628. Horst *cent. probl.*

Francisci Sweertii *Athenæ Belgicæ, ſ. nomenclator inferioris Germaniæ ſcriptorum qui diſciplinas . . . medicas . . . illuſtrarunt.* *Acc. nova bibliothecarum & academiarum deſcriptio* Antwerp. 1628. fol. B. Bun. Falc.

Godofr. Suevi *academia Wittebergenſis* Witteb. 1628. fol. Carr.

Hygieia, ſ. bonæ valetudinis conſervandæ theſaurus locupletiſſimus Luxemburg 1628. 12. Tr.

Danielis Angelocratoris *de ponderibus monetis & menſuris in aphoriſmos & tabulas redacta* Francof. 1628. 4. Tr.

Dan. Millii *pharmacopœa ſpagirica ſ. univerſalis Galeno Chymicæ.*

Acc. Marci Antonii Cornacchini *methodus cito & chymice curandi affectiones corporis ab humoribus copia & qualitate peccantibus conceptas* Frf. 1628. 8.

Henr. Hoepfner *de lepra & elephantiaſi in obſſ. medicin. L. IV.* Horstianam Ulm 1628. 4. *.

J. Heroardi archiatrorum comitis, effigies in nummo excuſa eſt a. 1628. Moehsen XXI.

Hectoris Sclanovii *ep. de morbis per inertiam productis* Ulm 1628. 4. cum Horstio.

J. Fabri *de alimentis* Norib. 1628. 4.

Pharmacopœa Lugdunenſis Lion. 1628. 4. Rast.

§. DXXXVI. Varii.

Pharmacopœa medicorum Bergomenſium Bergom. 1628. 4. ex latino converſa a Tito Sanpellegrino B. Thomas.

J. Batt. Sori *delle fontanelle, del morbo gallico* Milan. 1628. cum *conſiliis chirurgicis.* Non legit Astruc., nec vidi.

L'*an-*

L'antimonio, cioe tratt. delle virtù dell antimonio commune, e particolarmente dell antimonio che ſi raffina hoggidi in Torino, con le annotazioni di Filoſtibio Torino 1628. 4. d'Etr.

G. B. Cartegni Prof. Piſ. *tratt. de venti in quanto ſi appartieno al medico e del ſito della citta di Piſa* Piſa 1628. 4. *. Publica auctoritate miſſus fuerat ad inſpiciendas ſylvas, quas dejicere volebant. De ventis fuſe, ex veteribus. Piſas mire depopulatas aerem habere inſalubrem, ob aquas ſtagnantes, neque bene noſtro objectum eſſe, Romæ Tiberinas aquas impuras tamen abſque noxa bibi. Puteales aquas malas eſſe, ſed M. Ducem optimas alias Piſas deduxiſſe, & ſalubriorem nunc eam urbem eſſe, neque petechiis obnoxiam. Ipſas Piſas ab auſtro & congeneribus ventis lædi. Sylvas tuto incidi poſſe.

Du Mesnil *art de la maréchallerie* Paris 1628. 4.

Vincent Robin *avis ſur la peſte reconnue en quelques endroits de Bourgogne, avec le choix des remedes propres pour la préſervation & guériſon de cette maladie* Dijon 1628. 12. 1638. 12. eadem editio Papillon.

Pierre Bienassis *brieve methode pour ſe conſerver en tems de peſte* Toulouſe 1629. 16. *. Superſtitioſus. Rhemenſes ſe tutela ſ. Remigii tutos a peſte præſtitiſſe. Præſervandi cauſa calida fere & aromatica. In curatione, vomitum croco metallorum movet: tunc theriacalia, calida, motuſque ſudor. Si cum ſudore nihil erupuerit bubonis vel carbonum, dat pellentia & electarium de ovo. Symptomatum curatio Scaligeri arcanum adverſus carbones: cepis bubones bene aperiri. Ut aedes purgentur: vulgata fere omnia.

Alius titulus eſt, Ej. *brieve methode pour ſe préſerver en tems de peſte, contenant la préſervation & curation de la peſte, la ſedation de ſes accidens, & le moyen de deſinfecter les maiſons* ib. 1629. 12. Rast.

Alvarus *ſommaire des remedes tant préſervatifs que curatifs de la peſte* Toloze 1628. 12. & *petit recueil des remedes pour ſe préſerver, guérir & netoyer en tems de peſte, & de la façon de deſinfecter les maiſons, meubles, lits, habillemens, linges & papiers* ib. 1628. 12. formulæ, exigui momenti.

Etienne Ydelez *ſecrets & remedes contre la peſte* Lyon 1628. 8. Falc.

Etenne Binet *remedes ſouverains contre la peſte & la mort ſoudaine* Viennæ 1628. 16 *. Superſtitioſus homo, monachus neque medicus. Cum Bernhardus expeditionem in Palæſtinam tot hominum millibus funeſtam conatus erat, Deus duos angelos ad eum miſit, qui conſolarentur. Sed etiam utilitates ſuas peſti eſſe. Multos innocentes homines & immaculatos abripi. Virgines Abrincæ (Evreux) privilegio gaudere curandorum ægrotorum. Mariæ ad ſororem Johannam epiſtola de cœlo delapſa.

PIERRE BAILLY *queſtions naturelles & curieuſes contenant diverſes opinions recueillies de la médecine touchant le regime de ſanté* Paris 1628. 8. d'ETR.

JEAN ECUYER Med. *remedes contre la peſte & air contagieux* Dijon 1628. 12. PAPILL.

GUILL. *de* LERISSE *methode pour guérir la peſte & ſe préſerver d'icelle* Vienne 1628. 8. FALC.

Avis ſalutaire contre la maladie epidemique & peſtilentielle de la ville de Lyon par les DD. du College de la dite ville Lyon 1628. 12. Contra noxiam cadaverum projectionem.

JEAN BONNART *methode pour bien ſaigner* Paris 1628. 8. potius chirurgici eſt argumenti.

EJ. *la ſemaine des medicamens obſervés aux chefs d'œuvres des chirurgiens* Paris 1629. 8. *. Morbi etiam interni. In angina ſectionem laudat venæ jugularis.

JANI CÆCILII FREY medici Pariſini, *admiranda Galliarum* Pariſ. 1628. 8. ſi huc facit.

EJ. *omnis homo amor & amicus it. phyſiognomia, chiromantia, oneiromantia, ad philoſophorum & medicorum mentem* Paris 1630. 8. L.

T. VENNEL *via recta ad vitam longam, or the way to a long life* Lond. 1628. 4. HARL.

ZACHARIÆ THEOBALD v. d. M. *arcana naturæ* Nurnberg 1628. 4 TR.

Et *kurze Abhandlung vom Schwaden*, vertente & adnotationes addente J. GOTTLOB LEHMAN Dreſd. 1750. 4. *. Vaporem eſſe de mineris ſtanni halantem, a vehemente vi ignis expulſum. Inde frequenter in pulmonibus ulcera ſubnaſci. Butyro periculum non averti. Exſtat etiam cum C. BRUSCHII *Beſchreibung des Fichtelberges.*

JOB. EBELING *idea loimodes, d. i. kurzer Bericht wie man ſich in den jezo ſchwebenden Peſtilenzzeiten u. Sterbensläuften mit der Verwahrung u. Heilung der Peſtilenz verhalten ſolle auf Anordnung des Rahtes zu Hamburg* Hamburg 1628. 4. MOELL.

ISRAEL THELOTTEN *Bericht wie man ſich in Sterbensläuften verhalten ſoll* 1628. 12. TR.

GEORG BERGNER *tr. von der Peſt* 1628. 4. B. Tig.

Reformatio pharmacopoliorum Stettinenſium cum deſignatione valoris ſimplicium & compoſitorum Germ. Altſtettin 1628. 4. OELRICH.

Specification der chymiſchen u. galeniſchen Medicamenten die in den Apotheken zu Hamburg præpariret werden Hamburg 1628. 8. TR.

§. DXXXVII.

§. DXXXVII.

Wolfgang Hoefer.

Wolfgang Hoefer vel Hoever Wolfg. F. Doctor ab a. 1635. medicus provincialis auſtriacus, inde Jaurinenſis præſidii medicus, obiit 1681; Prodiit ejus diſp. inaug. *de corporis humani ejuſque ſingularium partium doloribus* Ingolſt. 1628. 4.

Ej. *optimorum medicamentorum centuria* Patav. 4. Tr.

Deinde *medicationes familiares* Salzburg 1635. Hotton.

Tunc *Hercules medicus ſ. locorum communium medicinæ* T. I. Wien 1657. 4. & recuſus idem, interpolatus ex Helmontio aliiſque autoribus Wien 1665. 12. Tertia editio Noribergæ 1675. 4. cum titulo Hercules *medicus, loci communes ſ. conſilia ad curandos a capite ad calcem morbos, ex variis, interſperſis etiam ſuis adnotationibus propriis.* Qui pedibus rectis in terram delapſus vertebram ultimam lumborum luxavit, unde paralyſis artuum inferiorum ſecuta eſt, cum qua diu ſupervixit. In epilepſia præſentiam animi non omnem amitti; Conqueſtam eſſe apud maritum feminam, cui in paroxyſmo chirurgus medicaturus genitalia tetigerat. In fractura cruris ægrotus dentibus chordam tenens, quam medicus extenſam ſervat, dum æger mordet, ingentem ſtrepitum cum dolore percipit. Qui tabaco ad abuſum uſque delectabatur, cum putarent ſe cerebrum ambuſtum in cadavere inventurum, nihil invenerunt. Ut in Valeſia, ſic in alpibus Auſtriacis multi ſtrumoſi & ſtulti. Id malum noſter tribuit deſidiæ ad calidum fornacem otiantium, ciboque pungui. Nec ipſe nec alii ejus ævi medici cauſam mali perſpectam habebant. Tumorem ſuffocaturum noſter audacter prope jugulum incidit. Poſt ictum acceptum ſuperſtitem diuturnum capitis dolorem ſanavit fonticulo ad ſuturam coronalem excitato. Copioſiſſimi in ventriculi fundo lapides, cum cardialgia. Sic ex particula operis.

Alteri parti noſter titulum fecit *medicationes familiares.* Breves ſunt morborum hiſtoriæ, quos curandos habuit, cum formulis, raro cum eventu. Intelligas ex his curationibus rationem curandi ejus ævi familiarem. Plurimum febrium ardentium & malignarum noſter curavit. Solebat alvum ducere, deinde ſudorem ciere, additis ad ſex fere uncias aquæ quatuor ſpiritus vitrioli guttis. Si quando ſanguinem mittebat, non excedebat uncias duas vel tres, etiam in pleuritide, nam quod aſthma vocat, habebat cruſtam ſanguinis pleuriticam. In peſte calida dabat & theriacalia. Formulæ paſſim longiſſimæ.

§. DXXXVIII.

DISPUTATIONES.

J. FRIDERIC WEISS *de cholera* Altdorf, 1628. 4. *.

J. NICOLAUS FURICH *de pleuritide* Argent. 1628. 4. *.

ANDR. CNOEFFEL *de dicta medicorum opprobrio podagra* Argent. 1628. 4. HE. an idem cujus opera dicemus? Putem.

GEO. MOCHINGER *de affectu hypochondriaco* Lipſ. 1628. 4. MENZ.

EJ. *compendium conſtitutionum medicinæ* D. SENNERT Pariſ. 1631. 11.

EJ. *de lethargo* Lipſ. 1629. 4. HAEN.

J. OLPIUS *de natura, cauſis & curatione humoris melancholici* Marpurg. 1628. 4. B. BODL.

NIC. BRAUN *de fumo tabaci* Gieſſ. 1638. HE.

GEORG. MANGOLD *de peſte* Baſil. 1628. SCHEUCHZ.

BARTH. BARALIS & PETR. GUENAULT *E. peſtis ſola manifeſta* Pariſ. 1628.

CAR. *le* CLERC & NIC. HELIOT *E. dyſentericis exſiccantia* ib. 1628.

J. BOURGEOIS & NIC. BRAYER *E. præcavendo hydropi venæ ſectio* ib. 1628..

MAURIC. *de* MONTROEIL & J. B. FERRANT *E. ſola ſecta rationalis legitima* ib. 1628.

NIC. PIETRE & NIC. BRAYER *E. febre continua incipiente, una erumpentibus ſtata periodo menſtruis, baſilica potius quam cephalica ſecanda* ib. 1628.

JAC. COUSINOT & SEB. BRAYER *Non E. phlebotomia die critico criſin imminentem remoratur* ib. 1628.

PETR. SEGUYN & HUG. CHASLES *E. piſcium uſus vere ſalubris* ib. 1628.

PETR. PIJART & NIC. HELIOT *E. lac recens recenti puero bonum* ib. 1628.

CL. *du* POIS & CLAUD. MARTIN *E. ab aere ſanitas & morbus* ib. 1628.

CLAUD SEGUIN & JAC. REGNAULT *quæſtio quodlibetaria E. elephantiaſi hydrargyrus* Pariſ. 1628.

§. DXXXIX. LAURENTIUS STRAUS.

LAURENTIUS STRAUSS profeſſor Gieſſenſis.

EJ. *diſſ. de ſuffocatione uterina* Gieſſ. 1628. 4. HAENFL.

IDEM multa edidit aliorum opera, aliqua & ſua. EJ. *reſolutio obſervationis ſingu-*

ſingularis Muſſipontanæ fœtus extra uterum in abdomine retenti tandemque lapideſcentis, prodiit Darmſtatt. 1661. 4. *. In hoc fœtu, quem poſteriores ſcriptores in dubium revocaverunt, illuſtrandum tota ſcriptorum cohors incubuit. Noſter analoga exempla collegit, feminæ etiam, quæ exiguum embryonem peperit, ſed involucro adeo duro & ſpiſſo tectum, ut vix novacula dividi poſſet. Deinde inteſtinorum magnam partem cum ventriculo vidit in pectoris caveam irrepſiſſe. Adjectæ ſunt CONRINGII, FAUSII, SEBIZII, C. SPONII, J. G. VOLCAMERI ſen. J M. HOFMANNI, J. JAC. WEPFERI, G. SEGERI diſſertationes, & uberior J. DAN. HORSTII.

Rediit integra *collectio ſ. hiſtoria fœtus Muſſipontani extra uterum in abdomine reperti & lapideſcentis* Francof. 1669. 4. *. nunc cum integris libellis alias dicendis, ANTONII DEUSING *ſecundinis & vindiciis*, HONORATI MARIÆ LAUTIER, demum J. CHRISTOPH EISENMENGER, ſcriptis, quo noviſſimo libello etiam exemplum uteri hydropici perfecte clauſi, & ſteatoma enorme ovarii deſcribitur.

EJ. *exercitationes medicæ ad compendium inſtitutionum medicarum accommodatæ* Gieſſ. 1670. 8. *. Breviſſimæ theſes pro juvenum exercitatione propoſitæ.

EJ. *curſus medicus per utiverſum artis campum inſtitutus & XX. diſp. abſolutus* Gieſſ. 1663. 4.

Edidit *Theatrum ſympatheticum, cum ſua de eo pulvere* ad KEN. DIGBY epiſtola: & SCHENKII *obſervationes medicas*

EJ. *de ſuppreſſione menſium* diſp. ib. 1662. 4. vel 1663. 4.

EJ. *de coffea diſput* ib. 1666. 4. *.

EJ. *de neceſſaria morbi conſtitutione ad curandum* ib. 1675. 4. *.

EJ. *de ileo vulgo miſerere mei* 1677. 4. niſi ejuſdem nominis filius auctor eſt.

EJ. *de dolore colico* ib. 1685. 4.

EJ. *quæſtio medica* ib. 1686.

§. DXL. ZACUTUS LUSITANUS.

Iudæus Luſitanus, Ulyſſipone natus, ibique per triginta annos clinicus, ex patria profugus, Amſtelodami vixit, & a. 1642. obiit.

Edidit primos *de medicorum principum hiſtoria libros VI.* Amſt. 1629. 8. L. Colon. 1629. 8. B. B. & porro Amſterd. ab a. 1637. 8. ad 1642. duodecim vol. LIND. tunc Lion. 1642. fol. *. 1649. f. LIND.

Porro prodiit *praxis medica admiranda in qua exempla nova mirabilia circa morborum cauſas & curationes continentur* Amſterd. 1634. 8. L. Lion 1643. fol. *.

EJ. *introitus ad praxin & pharmacopœam* Amſterd. 1641. 8. L.

EJ. *Epiſtola de calculo qui gignitur in cavitatibus renum, non in ſubſtantia* Leid 1638. 12. cum BEVERWCKII libello.

Inde *opera omnia* Lion 1649. f. 1657. f. 1667. fol.

Vita viri LUDOVICO LEMOSIO auctore ib. 1642. fol.

Magnus fautor GALENI & contra AVERRHOEM defenſor, praxi clinicæ veterum & venæ ſectioni addictus, nimis credulus arcanis ſuperſtitioſis & amuletis auroque potabili, reus inficetarum & incredibilium quarundam hiſtoriolarum.

In præfatione hiſtoriarum ZACUTUS bibliothecam aliquam medicam adumbrat.. Deinde ſequuntur *hiſtoriarum* L. VI. morborum a capite ad calcem, deſumtarum ex GALENO, aliis Græcis, Arabibus. Succedunt ad eos libros quæſtiones, in quibus ZACUTUS varia phyſiologica, pathologica, practica, contra nuperos diſputat, & ſuas proprias adnotationes ſubjungit, in frequente clinica praxi natas. Iis ſua eſt utilitas. In juvene phthiſico nullus pulmo repertus, ſed membrana pure plena: aut mucilago aſperæ arteriæ adnata. Veſica urinaria lacte aſinino ſanata. Bubonem venereum etiam pone aures erumpere poſſe. Non perinde in theoreticis placuerit. Scholia ſunt, dubia & ratiocinia. Ita in exemplo luem veneream antiquum morbum facit, & GALÈNO cognitum. Sed libri I. obſervationes, quæ frequentiores ſunt, redeunt fere in *praxi admirabili.*

Introitus ad praxin continet leges aliquas prudentiæ medicæ.

Pharmacopœa medicamenta ſimplicia recenſet, & compoſita, & ipſam artem præparandi.

Praxis hiſtoriarum morborum continet hiſtoriarum libros V. a capite ad calcem cum ſuis paſſim propriis adnotationibus, quarum aliqua addo ſpecimina. Lethargus poſt multa fruſtra tentata ſuperatus cauteriis duobus pone aures admotis: cum biduo inde ichores manarent, demum æger ſuſcitatus eſt, pituita per nares excreta. Ex phthiſi ulcus circa ſternum diuturnum, cum vita ſuperſtite. Poſt diuturnos renum dolores vermes albi in cavea renis, qui id viſcus conſumebant. Tumor uteri chronicus ſolutus effluente ſanguine grumoſo ad molarum modum. Septemdecim libræ ſanguinis intra octiduum amiſſæ. Fames canina in melancholico homine vino ſanata. Puella colicis doloribus vexata vivum animal multiplex evomuit.

Praxeos medicæ admirandæ L. III. continent adnotationes proprias auctoris, cum quibus paſſim analogas alias conjungit. Ecce exempla. Vermis lanuginoſus totus bicornis, pollicem craſſus, excretus. Ex decubitu ſub dio per noctem ſtupor funeſtus. Sanguis e cucurbitulæ vulnere tanta vi manans, ut coerceri non poſſet. Hydropicus ſanatus, cum toto biennio ſemel quotidie & parum biberet. Urina in puero excreta per foramen ad radicem penis. Vir, cum prolem non haberet, inciſo foramine, nam penis apertus erat, & clauſo vulnere, genuit. Puella trienniṡ barbata, ut pili ex aure erumperent. Atreta, cui poſt inciſam membranam virile membrum eruperit. Hæc ſuſpecta hiſtoria, ut paſſim aliquæ

hujus

hujus ſcriptoris. Qui magnam partem pulmonis exſcreaſſet, libere tamen reſpirabat. Calculi quinque duriſſimi cum colicis doloribus, per alvum egeſti. Qui ex apoplexia mortuus videbatur, poſt 20 horas ad vitam revocatus eſt. Dyſenteria lethalis a tribus adamantibus devoratis. Hydrocephalus ſanatus repetita perforatione, quæ acu triquetra facta ſit. Mola carnea duriſſima, viva tamen excreta, in qua tres oculi. Molæ compactæ plurimæ loco fœtus excretæ. Ex calcaneo cornu excrevit, reſectum, renatum, ſeſquipollicem longum: id cum iterato reſecaretur cancroſum ulcus ſucceſſit, excitatis tamen fonticulis ſanatum. Femina ſublimato mercurio loco fuci uſa, in corporis extenuationem & pallorem icteri-cum incidit. Cæterum ad augendam famam viri ſcriptæ ſunt hiſtoriæ, non ſine aliorum medicorum contumelia.

§. DXLI. M. Aurelius Severinus.

Qui ſe Thurium Tharſenſem dixit, & Crathigenam Tharſenſem; medicus, inciſor & chirurgus, Neapolitanus, magnæ ſuo ævo famæ, & maſculæ medicinæ reſtitutor, magis tamen chirurgicis operibus inclaruit, quam morborum internorum curatione.

Ej. *hiſtoria anatomica & obſervatio medica eviſcerati corporis* Marcelli Sacchetti Neapoli 1629. 4. Pl.

Ej. *de recondita abſceſſuum natura* L. VIII. Neapoli 1632. 8. Francof. 1643. 4. *. edente Ludovico Hoernigk, ſed maculoſa omnino editio eſt, dictio ipſa mirifice contortuplicata. Porro Frf. 1668. 4, quæ editio aliquanto plenior eſt, tum Patav. 1651. 4. Princeps viri opus. Liber primus potiſſimum medici eſt argumenti, qui de abſceſſibus criticis agit, ſed fere collectio eſt ex veteribus eorumque interpretibus: Conſilium pro puella duorum annorum, cui dolor & tumor in hypochondrio dextro, quem chirurgus aperuit, idemque claudi non potuit, bonis tamen cum ægræ rebus. In L. II. de abſceſſibus per congeſtionem: huc pertinent ſtrumæ, perniones, calli, gummi venerea. L. III. ſtrumæ. L. IV. Hydrocephalus, inde hebes & ſtupidus infans, crus dextrum reſolutum. Zona, herpes, elephantiaſis, cornu. De morbo venereo adnotationes. Siphilis inſanabilis, mira ab ea lue nata deformitas faciei. Curatio, Sudor, gelatinoſa, chalcanthum, medicamenta ex hydrargyro Quercetano dicta. Inciſiones cadaverum; gula, aſpera arteria, pulmo, hepar ulceroſa, proſtata ſuppurata. Hydropica, in qua uterus, abdomen & pectus aqua plenum. L. V. de pædarthrocace, quæ in oſſe nata, inde extrorſum ſe diffundit. L. VII. epinyctides. Roſeolæ. Demum in L. VIII., peſtilens faucium abſceſſus in pueris ſ. παιδαγχωνη λοιμωδης, idem nuper iterum ſuſcitatus malignus faucium morbus. Deſcriptio accurata & prognoſis, & funeſtus in pectus decubitus: libellus eſt tanquam commentarius ad Aretæi locum. Hæmorrhagiam narium ſaluti paſſim fuiſſe. Mors aliquando ſerotina, & die demum quadrageſimo & octogeſimo. Suadet venæ jugularis ſecti-

 onem,

onem, emeſin, gargariſma acidum, illitiones vitriolicas. Cataplaſmata non probat. Exemplum puellæ, quæ ultra octiduum aſitiam paſſa, tamen convaluit. Tonſillas ſcalpello pertundit. Verus in corde filamentoſus polypus. Hæmorrhoides turundarum ſimiles, in naribus conſpicuæ, facile ſanabiles. Liber datus a. 1642.

Prodiit etiam cum *therapeute* Neapoli 1653. 8. *. & *de ſcorbuto l.* ſolus cum J. F. BACHSTROEM & J. HUXHAM de eadem materia libellis Venet. 1766. 8.

EJ. *trimembris chirurgia in qua diætetico chirurgica, pharmaca chirurgia, & chymico chirurgia* tradita eſt Francof. 1653. 4. *. Multa, etſi ad chirurgiam directa, tamen etiam clinica, ut victus ratio & ciborum, virtutes herbarum, victus pro varietate mali varius, Evacuationes aliæ & aliæ, ſetacea, ſcarifatio, diuretica, emmenagoga, vomitus, purgatio, frictio. Potus varius, aqua, vinum, acetum, mel, oleum, alii miſti potus. Compoſitiones & earum cauſæ.

EJ. *vipera pythia, de viperæ natura, veneno, medicina demonſtrationes & experimenta nova* Patav. 1643. 4. 1651. 4. *. Multivarii operis multa ſunt medica. De veneni natura, quam ponit in atra bile in vipera dominante. Abſque noxa eam bibi poſſe, ſatis ſenſit. De theriacæ compoſitione & uſu. Antidoti variæ. Remedia, quæ ex vipera parantur & ex ſerpentibus. Sal volatile viperarum, cujus eo ævo nova & magna fama erat.

EJ. *de efficaci medicina* L. III. Francof. 1646. fol. 1671. fol. *. Pariſ. 1646. 4. L. Venarum & arteriarum quæ inciduntur varietas. Scarifatio. Paracenteſis varia, etiam duræ cerebri membranæ, quoties ſub eam humor effuſus eſt, tum oculi, ſtrumæ, inteſtini. Pleuritis, abſceſſus hepatis, veſicæ inflammatio, herpes, canis rabidi morſus; vitia cutanea, calculorum varii loci. Paracenteſis hydrocephali, & exciſiones calvariæ, quæ medico fine fiunt, ad epilepſiam, maniam. Coſtæ perforatio ad empyema. Fotus varii & embrochæ, vapores, ſuffitus vario fine, etiam ad anginam, aſtma, carunculæ urethræ; hæmorrhoides. Balnea & vaporaria. Demum uſus ignis in plurimis internis morbis, in quibus fere obſoleverat: ſed totus legi debet.

EJ. *therapeutes Neapolitanus ſ. venimecum conſilium curandarum febrium & internorum omnium morborum* Neapoli 1653. 8. *. edente GREGORIO VILLANO SEVERINI auditore. Collectio de febribus ex Avicenna & PAULO TUCCA. Deinde catalogus medicamentorum collectitius, ad quoſque morbos internos.

EJ. *ſeilo phlebotome caſtigata, ſ. de venæ ſalvatellæ uſu & abuſu* Hanau. 1654. 4. *. Francof. 1668. 4. *. Venæ digitum minimum inter & anularem vanam & ſuperſtitioſam eſſe ſectionem, quam Arabes propoſuerant. Nihil ei venæ cum liene commune. Melius venam brachii mediam incidi. Obſoletam quæſtionem & contrarias laudantium & rejicientium rationes longiſſimo ſermone expendit. Poſſe denique ejus venæ inciſionem admitti, quod vires minus exhauriat, quoties in debili corpuſculo revellere oportet.

In

In *epiſtola pro ſeilomaſtige ad* P. CASTELLUM confirmat, nullam eſſe venæ ſeilem prærogativam.

§. DXLII. SIMON PAULI.

Roſtochienſis, profeſſor Roſtochienſis, & Hafnienſis, ante diem rude donatus, & archiater, facetus homo, quem fabulantem lubenter legas.

EJ. diſputationes ſunt *de hæmorrhagia* Hafn. 1629. 4. præſidæ T. FINK *.

EJ. *de arthritide* Witteberg. 1630. 4. Præſide SENNERTO, ſed PAULI opus.

EJ. *Oratio qua oſtendit qualis inter plaſtas* PHIDIAS *fuerit, talem inter medicos fuiſſe* HIPPOCRATEM Roſtock 1634. 4. Argent. 1667. 4. * cum *Quadrupartito bot.* & Hafn. 1641. 4. 1644. 8. L.

EJ. *de apoplexia* Roſtock 1634. 4. *.

EJ. *de ictero* ib. 1635. 4. MOELL.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1635. 4. *.

EJ. *de ſuffocatione uteri* ib. 1635. 4. *.

EJ. *de catarrho* ib. 1637. 4. *.

EJ. *de phthiſeos curatione* ib. 1637. 4. PL.

EJ. *de dolore dentium pro loco* R. JOEL. LANGELOTT Hafn. 1639. 4.

EJ. *Quadrupartitum botanicum* Roſtock 1639. 4. Argent. 1667. 4. *. 1674. 4. Francof. 1708. 4. *. Non valde botanicus, peritior virium plantarum, ſed indulgens laudator; oſor pharmacopolarum. Fuſiſſimo ſermone vires medicatas ſtirpium tradit, vel undique collectas, vel ſibi ipſi in curando viſas, multas adeo parum notas, ſed non raro nimias.

In editione 1668. inque poſterioribus, orationes duæ & indices acceſſerunt.

In editione 1708. curante J. JACOBO FICKIO excuſa, acceſſerunt doſes medicamentorum ſimplicium, vomitoriorum ac purgantium, cum variis doſibus, quibus medici diverſis ſeculis uſi ſunt, ut fere quo antiquior quiſque eſſet, ita doſin majorem præſcriberet, eo minorem quo nuperior. Auctor non poteſt PAULI eſſe, cum WEDELII doſes citentur.

Denique vita AUCTORIS.

EJ. παρεκβασις *ſ. digreſſio de vera, unica & proxima cauſa febrium malignarum, petechialium, tum morbillorum, ſcorbuti, luis venereæ & ſimilium morborum macularium, nec non accurata febres has curandi methodus* Francof. 1660. 4 Argent. 1678. 4. *. Bona & vera multa dixit; ſed fortuito quaſi, neque ad præviſos

 fines.

fines. Non a putredine has febres eſſe, ſed a ſalibus & ſulfure valde adtenuatis. Deſultorie ſcribit, ut neque ordinem perceperim, neque nervum demonſtrationis; cum quaque occaſione ad alia delabatur. Lege tamen, quæ de vi deleteria cicutariæ, de bufone ab illapſa pice peremto, de aſphyxia ſcorbuticorum, de ſanguine epidemiæ tempore ſolito fluidiori, de febre tertiana deleteria profert.

In *appendice ad* RIOLANUM aliqua addit de ſcorbuto, de paralyſi, cui fere caſtoreum opponit, cum P. MOTHI caſu chirurgico.

EJ. *commentarius de abuſu tabaci Americanorum & herba thea aſiaticorum quæ eſt ipſiſſima Chamæleagnus* DODONÆI Hafn. 1665. 4. Argent 1678. 4. L. 1681. 4. *, & cum *quadrupartito botanico* Francof. 1668. 4 1708. 4. *. Satyram in theam ſcribit, ut tamen malignam calidæ efficaciam omittat: in ipſa planta errat.

EJ. *de officio medicorum, pharmacopæorum & chirurgorum oratio* a. 1665. *dicta* Argent. 1668. 4. 1674. 4. 1708. 4. *. cum ſe a publicis exercitiis botanicis abdicaret.

EJ. *anatomiſches Bedenken über ein anatomirtes Reitpferd* Hafniæ 1672. 4. 1674. *. Spaſmo perierat equus regius. Vermes inter inteſtina reperti, lien mollis, hepar permagnum, lividum. In ventriculo vermes, in pyloro durities cartilaginea. Cor durum, flavus in celluloſa tela muſculorum ichor, glandulæ ſub axillis friabiles. In juvene tetanos & ſpaſmus cynicus.

EJ. ſunt obſſ. in *Act. Hafn.* II. n. 18. de pueri alterius lateris paralyſi: n. 87. de damnis ab oxygala: cholera cum ſummo dolore, zedoaria, & allis aromaticis ſuperata.

§. DXLIII. CLAUDIUS SALMASIUS.

Non medicus, ſed vir erudiſſimus & plurimæ lectionis. In botanicis diximus. EJ. *exercitationes Plinianas in* SOLINI *polyhiſtorem* Pariſ. 1629. fol. 2 vol. & Ultraject. 1689. fol. 2 vol. * & *de homonymis hyles jatricæ*, collectanea nempe copioſiſſima de materia medica univerſa, de lapidibus, plantis, animalibus a SOLINO utcunque citatis, ut uno oculo collecta videas, quæ priſci ſcriptores de quoque medicamento reliquerint: res enim ipſas SALMASIUS non perinde habebat perſpectas (*a*).

Sic quæ *de manna* dixit & *de ſaccharo* (*b*).

EJ. *ſignificatio vocis* ῥυθμὸς Leid 1638. 12. cum BEVEROVICII l. *de calculo*.

EJ. *interpretatio* HIPPOCRATIS *aphoriſmi* 79 *ſect. IV. de calculo* Leid. 1640. 8. *. Vide Chirurgica. Arenulas vult eſſe ſigna præſentis calculi.

EJ.

(a) conf. B. Bot. I. p. 444.
(b) ib. p. 445.

Ej. *de annis climactericis & antiqua aſtrologia diatribe* Leid. 1678. 8.*. Vaſtum opus plenum variæ eruditionis. Alios eſſe criticos dies, menſes, annos medicorum a diebus, menſibus, annis climactericis aſtrologorum. Climacteres iſtorum non ad valetudinem pertinere, ſed omnino etiam ad fortunæ pericula. Diem criticum ſeptimum non bene a Censorino cum anno ſeptimo climacterico comparari. Criſes in melius tendere poſſe, climacterem nunquam. Annus LXIII. non ſolus climactericus eſt. Themata & diathemata aſtrologorum. Mathematicos etiam horas, dies & menſes climactericos ſuos habere; eos a ſtellis dirigi, climacteres a malignis. Longævitas priſcorum. Eorum anni veri anni fuerant, non menſes. Cur ea longævitas decrementa ceperit. Aquam longævos reddere, etiam integros populos. Morbi endemii ab aere, a climate, a victu, non a ſtellis naſcuntur. Gentes longævæ, & longævitas hereditaria; ergo longævitas non eſt ab aſtro genitali. Excerpta aliqua nupera longævitatis, abſque peculiari cura idiotis procuratæ. Thema decubitus, Aſtrologica, Decani &c.

Ej. *judicium de ſanguine vetito* cum T. Bartholini ejuſdem argumenti libello prodiit Hafn. 1673. 8.

Ej. *epiſtolæ* aliquæ in collectione Roterodamenſi 1665. 8. excuſæ, in quibus quærit, cur ſternutamentum pro Deo habitum ſit.

§. DXLV.

J. Sophronius Kozak.

Bohemus. Ex oppido Horazdejov, in Germania profugus.

Ej. tractatus phyſici *de naturalium rerum principiis de generatione & tranſplantationum modis morborum cauſis & ſpeciebus methodo curationum* . . . . 1631. 8.

Ej. *anatomia vitalis microcoſmi in qua naturæ humanæ proprietates tum morborum origines eorumque legitimus curandi modus* Brem. 1635. 4.

Ej. *tr. de ſale ejuſque in corpore humano reſolutionibus ſalutaribus & noxiis* Francof. 1663. 4.

Ej. *tr. de hæmorrhagia* P. duæ Ulm. 1666. 8. *. Mirus homo, chemiſta, & hypotheſium ſuarum amator, non tamen undique inutilem laborem hic poſuit. Multa phyſiologica admiſta. Venæ meſentericæ ad deponendam in inteſtina ſanguinis fæcem factæ ſunt, non ad reſorbendum quidquam. Multum vaporibus in œconomia animali & pariter in pathologia tribuit, eorum vaporum alios ab anima noſtra naſci, alios a ſeminalibus ſanguinis rationibus &c. Vapores eſſe qui ſanguinem extra vaſa rapiant, non diabroſi, ſed anaſtomoſi, neque ob plethoram. Pulmonem exſcreari negat, etſi exulcerari poteſt. Anima cuique membro

bro eſt ſua, ſuamque carnem generat. Vapores arteriarum excrementa eſſe, humores venarum. Exempla feminarum, quæ utero geſſerunt, cum menſes nunquam paſſæ eſſent. Sanguinem ex vapore naſci. Hæmorrhagia varia. Vapores in corpore orientales, meridionales, ſeptentrionales, alii. Poſt ſanguinem multum de alvo deceſſum, pus eadem via exiit, bono eventu Ita etiam ſanguis mingitur, nuſquam læſa continuitate venarum. Infantibus penem ſatis frequenter rigeſcere, non ideo ſanguinem per vias ſeminis decedere. Viri non raro menſtrua paſſi. Vapor materia febrium eſt, non humor. L. II. curationes. Eſſe ubi ſanguinis jactura utilis ſit, eamque ſubpreſſiſſe ſit nociturum. Spiritus ſolos veras res eſſe, corpora tantum rerum imagines. Abſurda hiſtoria hæmorrhagiæ ſcripta voce Bipulu ſupprimendæ. Arteriam in hæmoptyſi ſecari debere, non venam. Humores nunquam in venis putreſcere. Pedum lotionem in hæmoptyſi utilem eſſe, non ita ſtyptica medicamenta. Ab opio cavendum. Sanguis per alvum ſæpe utiliter decedit, neque debet ſupprimi. In inteſtino non poſſe ulcus generari. Phlebotomen in alvo cruenta prodeſſe, non adſtringentia, & in pede quidem non in brachio. Dyſenteria in caſtris Guſtavi Adolphi, in qua vinum profuerat, & clyſteres mollientes. In peſte lotium ſanorum lotio ſimile eſſe. Venereus juvenis gonorrhœam patiebatur, quoties cum puella confabularetur. Hæmorrhagia ex venis pedis, quam non oporteat ſubprimere.

§. DXLV. Varii.

Horatii Lymbisani Calabri *de febribus* libri III. *de peſte* L. IV. *de terræ motu prout peſtis cauſa eſt* Neapoli 1629. 4. Topp.

Ej. *conciliationes & deciſiones medicæ ſuper finitiones* Antonii Santorelli, *in quibus carpitur a* Francisco Rosellio, *& deciſio caſus, enixis a ſeptimo die competere medicamentum expurgans* Neapoli 1628. 4. Topp. 1629. 4. L.

Hippolyti Scaffiglioni *commentarius de naturali ex unguium inſpectione præſagio* Bonon. 1629. 4. d'Etr.

Nellani Glacani *tractatus de peſte* Toloſ. 1629. 12. Falc.

Ej. *curſus medicus XIII. libris propoſitus* Bonon. 1655. 4.

Clementis Guilielmii Beaumontenſis M. D. *de peſte bipartiti operis* l. I. *in quo peſtis natura, diagnoſis, prognoſis traditur & rectior diſciplina vindicatur* Toloſ 1629. 8.*. Utique contagionem locum habere, cum corio peſtilentiam in ſanam urbem introductam late inde regionem infecierit. Periiſſe, quibus neque bubo neque carbo eruperat, ſolis cum maculis: ſervatos eſſe potius, quibus ejusmodi tubercula eruperant. Non nocere etiam ſex & octo carbunculos, & potius ſpem

ſpem eo eſſe meliorem, quo plus veneni per hujusmodi excretiones expulſum fuerit. Contra FERNELIUM theoretica lis: tum contra chemicos. Qui in peſte pulſum & urinam ſanorum ſimilem habuerint. Nihil opus eſſe medicamentis chemicis.

JOH. GRILLOT *Lugdunum lue affectum & refectum* a. 1628, 1629. Lion 1629. 8. FALC.

EJ. *Lion affligé de la contagion* 1629. 8. RAST.

ANTONII OBERT *parænesis de venæſectione in pleuritide eudoxa adverſus* FERNELII & FUCHSII *paradoxam ſententiam* St. Omer 1629. 4. TOPPENS.

EJ. *Anaſtichiaſis in apologeticam pro paræneſi ſua adverſus* LUDOVICUM du JARDIN ib. 1641. 4. TOPP.

EJ. *de venæſectione in pleuritide parænesis ſecunda contra* FERNELII & FUCHSII *doctrinam, & anacephalæosis controverſiarum quæ parænesis prima & pro ea ſcripta apologia contra* L. *du* JARDIN *continebat. Acc. de venæſectione in variolis adminiſtranda contra popularem errorem* ib. 1635. 8. L.

J. GUTTIEREZ de GODOY Granatenſis, Archiatri PHILIPPI IV, *quæſtio medico practica de adminiſtranda aqua nive refrigerata ægroto die expurgationis* Granat. 1629. 4. Acc. *de quæſtione num poſſibile ſit in urina rabientium parvos canes generari.*

EJ. *advertencias y preceptos generales con los quales pueden facilmente los medicos taſar quales quies recetas de las boticas* Giennii 1642. 4.

BALTHASAR FABRICIUS. EJ. eſt *opuſculum phyſiologico medicum L. III. diſtinctum . . . de corporis humani temperamentis: de rebus non naturalibus. Acc. tractatus de literatorum tuenda & reſtituenda valetudine* Amſterd. 1629. 8. L.

J. FUCHS *compendium abuſuum auctoritate* GALENI & HIPPOCRATIS *damnatorum* Monachii 1629. 8. TREW. HORSTIUS habet titulum *de venæ ſectionis abuſu.*

J. BUTTNER *catalogus medicamentorum tam ſimplicium quam compoſitorum & chymicorum officinæ ſuæ in Rep. Görlizenſi cum taxatione & legibus* Görliz 1629. 4. RIV.

JAC. MARTIN *l. de morbo hypochondriaco* promiſſum fuiſſe in catal. Fr. Lipſ. pro a. 1629. MOLLERUS citat: niſi eſt prioris MARTINI.

§. DXLVI. VARII.

DURAND *de* MONLAAXAR (ſic lego) *manifeſte ſur ce qui s'eſt paſſé en la peſte de Villefranche en Rouergue, avec quelques queſtions curieuſes ſur cette maladie* Touloſe 1629. 12. BUN.

MANUEL RAMIREZ *de* CARION *maravillas de natura dos mille ſecretos* 1629. 4. BUR. habet etiam artem docendi ſurdos.

J. BATT. LALLI *Franceada, overo il mal franzeſe Poema* Foligno 1529. 12.

ALBERTO STECCHINI *avertimento nella compoſitione de medicamenti per uſo delle ſpeziarie* Venet. 1629. 4.

J. ELER & GUIL. SCHMIDT *kurzer Bericht von der rohten Ruhr oder Hofgang* Luneburg 1629. 4.

Von der Peſtilenz zwey kurze Tractätlein das eine bericht was für Arzney man zur Zeit der Peſtilenz nützlich gebrauchen könne Zürich 1629. 8. *. Auctores ſunt poliatri Trigurini, opuſculum breviſſimum fere in formulis ſe continet, ad ejus ſeculi ſaporem. Laudant ad anthraces ungentum ex ſolano, chelidonio, herba Roberti cum oleo cera & viridi æris.

ANTOINE DAVIN *tr. de la préſervation & de la vraye curation de la peſte* Geneve 1629. 8. d'ETR. Grenoble 1629. 8. FALC.

Contra eum ſcriptum eſt ROLANDI VIC, ANT. DAVIN *le cadet endoctriné de meilleurs preceptes pour s'oppoſer à la peſte* 8. FALC.

Avis contre la maladie peſtilentielle & epidemique de la ville de Lyon Lyon 1629. 8. FALC.

DURAND *de* MONTAUSIER *manifeſte de requiſit paſſé en la maladie de la peſte de Villefranche* Toulouſe 1629. 8. FALC.

Avis des docteurs médecins ſur les occurrences du tems préſent de peſte Genev. 1629. 12.

Richtige Ordnung verhütet viel Schaden und giebt die Fördrung 1629 *cum legibus de regimine officinæ Buttnerianæ* Görliz 1629. 4. TR. v. p. 577.

LUDOV. LOCATELLI *trattato della peſte* Venez. 1629. SCRITT.

§. DXLVII. DISPUTATIONES.

ALEXANDER STETTER *æger laborans ictero flavo* Leid. 1629. 4.

CONR. KLEIN *de peripneumonia* Marpurg. 1629. 8. MENZ.

THEOD. ILLING *de putredine* Lipſ. 1629. 4.

MATTH. WEIS *de melancholia* Witteb. 1629. 4.

J. NIC. BAUMAN *de tabaci virtutibus, uſu & abuſu* Baſil. 1629. 4.

J. GRETZ *de cachexia* Altdorf. 1629. 4. *.

CHRI-

CHRISTOPH MEISNER *de ſyncope* Witteb. 1629. 4.

JAC. BELLAY *diſſ. medicæ Monſpel.* ib. 1629. 4. *le* TELL.

PETR. GUENAULT & VICT. PALLU *E. μελανοσαρκοι ingenioſi* Pariſ. 1629.

SEBAST. RAINSSANT & JAC. RAYNAULT *E. primum erumpentibus in fetu pilis, prægnanti faſtidium* ib. 1629.

CL. GERVAIS & JAC. MENTEL *Non E. in arte medica fatum* ib. 1629.

MICH. *de la* VIGNE & PETR. HOMETZ *E. caput magnum parvo præſtantius* ib. 1629.

FRANC. PIJART & CL. CHRESTIEN *E. rea ſenii præfeſtinata venus* ib. 1620.

PETRI GIRARDET & PETR. HOMETZ *E. in febribus acceſſionum paritas verſa in paritatem επικινδυνοτερα* ib. 1629.

ANT. ROBIN & NIC. LANGLOYS *E. cibos & humores coquendi ratio eadem* ib. 1629.

NIC. RENIER & NIC. MATTHIEU *E. ſuilla ſalubris* ib. 1629.

J. *de* BOURGES & CAR. *du* PRE' *E. cereviſiæ nutrientes* ib. 1629.

LUD. ROBILLART & JAC. REGNAULT *Non E. extremum ab abſumtis alimentis refrigeratis ſignum ſanitatis* ib. 1629.

FRANC. BOUJONNIER & VICT. PALLU *Poteſtne ſenectus arte medica retardari?* ib. 1629.

EJ. VICTORIS PALLU *ſtudium medicum ad lauream ſcholæ Pariſienſis* Pariſ. 1630. 8.

EJ. *quæſtiones medicæ de phlebotomia, an dentium dolori tabacum, an riſus vitam producat?* Turonibus 1642. 8. FALC. Auctor eſt *Bibliothecæ* PATINIANÆ, quæ libellus eſt, in medicos Pariſinos (*a*) ſcriptus.

CL. SEGUYN & JAC. REGNAULT *E. elephantiaſi hydrargyroſis* ib. 1629. Eadem quæ PETRI SEGUYN 1598.

J. VACHER & CLAUD. CHRETIEN *E. peſtis a putredine* ib. 1629.

NIC. HELIOT & NIC. MATTHIEU *E. aſtronomia uſui medico neceſſaria* ib. 1629.

HUG. CHASLES & DION. BAZIN *E. epilepſia hydropi ſuperveniens lethalis* ib. 1629.

GEORG. JOURDOUYN & GUIL. GUERIN *E. ſcorbuto victus aeriſque mutatio* ib. 1629.

(a) G. PATIN *ad* C. SPON *ep.*

§. DXLVIII. J. ANTONIDES v. der LINDEN.

Nempe ANTONII medici filius Enchuſanus, profeſſor Franekeranus, inde Leidenſis, HIPPOCRATIS diu cultor, tandem multum querente PATINO ad chemicam ſectam tranſiit (*b*), & pleuriticus neglecta venæ ſectione ſumtoque antimonio obiit (*b*).

Ej. *univerſæ medicinæ compendium quinque centuriis, præſide* MENELAO WINSHEMIO, *publico examini propoſitum* Franeker 1630. 4.

Ej. *centuria obſervationum medico practicarum de lue venerea* ib. 1630.

Ej. *de ſcriptis medicis L. II; præmittitur manuductio ad medicinam* Amſterd. 1637. 8. Nicol. 1651. 8. 1662. 8. *. & *continuata multumque aucta a* GEORGIO ABRAHAMO MERKLIN *Noribergenſi* Nurnberg 1686. 4. *. omiſſa *manuductione*, quæ ſola prodiit cura V. F. PLEMPII Lovan. 1639. & eum CONR. Hall. 1726. 4. *. Tituli ſunt librorum latinorum, omiſſis fere diſputationibus Academicis. Etſi nunc aridus liber videtur, cum de libris ipſis eorumque contentis & meritis ne verbulum dicat, tamen uti laborioſus, ita perutilis tamen liber eſt. Habuit a variis amicis, & a PETRO NEURAT Madritenſi, a CAROLO OFFREDO Patavino, a ROBERTO FARVAQUES Bruxellenſi, a Germanis variis, tantas librorum ſuppetias, ut divitias potius admireris, quam de aliquo defectu conqueraris. Non omnes libros ab eo recenſos fuiſſe non debet objici, quod ſupra vires humanas ſit. Aliquoties ejuſdem ſcripti bis mentionem fieri, aut editionum annos omitti, vel vitiari, fatendum eſt; ſed raræ ſunt maculæ, neque ego unquam hanc bibliothecam tolerabilem perfeciſſem, niſi a LINDENIO adjutus fuiſſem. Id fateor eo liberius, quum videam, NICOLAUM ANTONIUM & Italos bibliographos, non dubitaſſe ex hac ipſa ditiſſima bibliotheca titulos ſcriptorum ſuæ patriæ ſumere.

MERKLINUS nuperiores ſcriptores adjecit, veterumque, potiſſimum Germanicorum multos, omnino 1761; adjecit deinde doctorum virorum vitæ curricula brevia 222. Libros tranſpoſitos bene multos, neque tamen omnes, ad ſua loca retulit. Anonymorum & chymicorum appendicem adjecit.

Ej. LINDENII *medulla medicinæ. Præmiſſa oratio de medico futuro neceſſariis, & manuductio* Franeker 1642. 4.

Ej. *de lacte diſſ.* cum nonnullis DEUSINGII *diſſertationibus* Groning. 1655. 12.

Ej. *de chylo vitioſo* 1658. 4.

Ej. *ſelecta medica & ad ea exercitationes* Leid. 1656. 4. Diſſertationes ſunt ad HIPPOCRATIS varia loca ſpectantes, quibus titulos facit, Medico futuro neceſſaria ſapientia medica. Pietas HIPPOCRATICA. Ariſtippus Iliacus. Stranguria

(a) ap. BARTHEL. ep. III. 95.
(b) Lettres II. n. 312. 197.

guria ileoſa. Volvulus frigidus. Tiſameni colica. Scamphus pleuriticus. Nicippus gonorrhœus. Clonigus nephriticus. Ad GALENUM pertinet Oeniades famelicoſus, ad ARETÆUM Sepia volvox, ad PLAUTUM Cappadox hepaticus, ad ATHENÆUM Aſellus lucius.

Sepia volvox ſola prodierat Leid. 1653. 8.

Aſellus lucius Leid. 1665. 8.

EJ. *de hemicrania menſtrua hiſtoria & conſilium* Leid. 1660. 4. *. 1668. 8. Principi Arauſiacæ Electoris F. WILHELMI uxori, conſilio iſto proſpexit, quod ejus archiatris offert. Ob parcitatem menſium ſub eorum periodos dolores patiebatur colicos. Noſter multa græcæ eruditionis, veri conſilii parum adfert.

EJ. *meletemata medicinæ Hippocraticæ* Leid. 1660. 4. *. Francof. 1672. 4. Liber II. pathologiam continet, & ſemejoticam, ad ſenſum HIPPOCRATIS in ordinem methodicum digeſtas, non tamen ſine theoria.

EJ. *oratio funebris in exceſſum* ADOLPHI VORSTII Leid. 1664. 4.

IDEM edidit CELSI *de re medica* L. VIII. Leid. 1657. 12. *. & HIPPOCRATIS *opera* Gr. lat. Leid. 1665. 8 *, quam quidem editionem pene ad prelum paratam intermortuo patre filius edidit. HIPPOCRATIS textum cum aliis editionibus contulit, & adjectis numeris, quaſi in harmoniam aliquam, conjecit: cæterum viri, magis quam ego quidem, harum rerum gnari nitorem editionis laudant, reliqua non perinde.

SPIGELIANORUM etiam *operum* editioni præfuit Amſterd. 1644. fol. *.

Doctrinam de febribus MS. dictatum a. 1663. HANS SLOANE in libris habebat. *Cod. Brit.* n. 8961.

Vitam viri J. COCCEIUS in *oratione funebri* deſcripſit Leid. 1664. 4. BUN.

§. DXLIX. JACOBUS PHILIPPUS THOMASINUS.

JACOBUS PHILIPPUS THOMASINUS Patavinus, epiſcopus, antiquitatis & hiſtoriæ literariæ ſtudioſus. EJ. ſunt *illuſtrium virorum elogia* Patav. 1630. 4. *. cum iconibus. Virorum in variis artibus illuſtrium breves vitæ, & elogia, fere de lapidibus ſepulchralibus deſcripta, eos inter medicorum, cum aliquo ſcriptorum catalogo. Calamum viro illuſtri RHODIUS dicitur commodaſſe.

EJ. *elogia virorum literis & ſapientia illuſtrium* Patav. 1644. 4. *. ſimile opus prioris, ſed diverſum. Variarum etiam artium principes viros recenſet, etiam feminas quaſdam illuſtres. Medici non plurimi.

EJ. *Gymnaſium Patavinum L. V. comprehenſum* Utin. 1654. 4. *. Primo libro & IV. hiſtoriam dat Gymnaſii in univerſum, tum privilegia ſtudioſorum,

penes

penes quos auctoritas legendorum profeſſorum olim conſtitit. Gymnaſium Patavinum ſeculo 13 ad 15 floruit, a FRIDERICO II. ditatum, deſtructa Bononia. Duæ ſunt univerſitates, artiſtarum, & legiſtarum. Anno 1616 profeſſori primario medicinæ cum præſide jus datum eſt creandorum doctorum medicinæ & chirurgiæ. In theatro anatomico chirurgi ſecant. Horti ratio. Diſputationes a. 1605 ſublatæ, & ſtudioſorum jus legendorum profeſſorum a. 1445 A. 1561. collegia pro alendis ſtudioſis fere exſtincta. Rintelienſes profeſſores doctorem Patavinum a. 1647. recuſarunt recipere. Sumtu publico quotannis apti homines in M. Baldum mittuntur, ad ditandum novis civibus hortum. Quinto monumenta tradit, & lapides ſepulchrales. Tertio libro artium doctores & inter eos medici traduntur.

EJ. *Parnaſſus Euganeus ſ. de ſcriptoribus ac literatis hujus ævi claris* Patavin. 1647. 4. BUN.

EJ. *manus ænea votiva inſcripta capra & nuce pinea* CECROPII *votum.* Variæ inſcriptiones votivæ. In *theſauro græco* vol. X. excuſa eſt.

EJ. *de denariis & tabellis votivis l. ſingularis* ed. ſecunda auctior Patav. 1654. 4. BUN.

EJ. *Bibliothecæ Venetæ MS. quibus diverſi codices hactenus incogniti recenſentur* Utin. 1650. 4.

EJ. *bibliotheca latina & Italica* D. MARCI *codicum MS. per titulos digeſta* JACOBO PHILIPPO TOMASINO tribuitur, ſed alibi ANTONIO MARIÆ ZANETTO. Prodiit præſide LAUR. THEUPOLO, juſſu ſenatus Venet. 1741. f. BUN.

Et *Græcæ Bibliothecæ* M. SS perinde auctoribus ANT. MARIÆ ZANETTO & ANT. BONGIOVANNI Venet. 1740. f. BUN.

§. DL. JACOBUS PRIMIROSE.

Burdigalenſis, medicus Londinenſis & Archiater, parum ſuæ famæ cavit, quod in HARVEIUM, inque circuitum ſanguinis nuper detectum, primus inſurrexerit.

EJ. *Academia Monſpelienſis & Laurus Monſpeliaca* prodiit Lond. 1630. 4. Oxon. 1631. 4. BUN.

EJ. *libri IV. de vulgi erroribus* Amſterd. 1630, 12. *. & auctius Roterd. 1658. 12. L. 1668. 12. TR. ENDTER. Lond. 1638. 4. B. BODL. Anglice Lond. 1651. 8. HANS. Gallice cum additionibus D. *de* ROSTAYNG Lion 1689. 8. d'ETR Laudes hoc opuſculum, etiam magis, ſi ad annum reſpexeris, quo ſcriptum eſt. L. I. de medicis, de Academiarum facilitate in admittendis doctoribus parum eruditis, de mulierculis, agyrtis, pharmacopolis. Recte monet, lac ſolum

lum plus adverſus arſenicum & ſublimatum mercurium valere, quam omnia agyrtarum arcana. In PARACELSI adſeclas dicit, qui magus fuerit. Medicum chirurgiam callere debere. Contra remedia ſecreta. Optima remedia eſſe, quæ vulgo notiſſima. L. II. contra urocriticos: ut facile lotium fallere poſſit, ut non valeat multos morbos prodere, ex confeſſione peritiſſimi clinici (apud ARCULANUM), multo minus ſexum & graviditatem: Quare hoc totum urinam interpretandi ſtudium in Gallia & in Italia vulgo negligi. Nec conſumptionem Anglorum ex lotio adgnoſci. Peſtem utique contagium habere. Febres intermittentes tamen curari poſſe. L. III. de victu. Sano civi ſtrictam CORNARII diætam non convenire, ægro utique. Potum *poſſet* non rejicit, ut tamen frigidus ſumatur. Aurum fruſtra juſculis incoqui. Lac aquatum tabidis conferre. Aquas ſtillatitias male duris cibis ſuperbibi. Pueris deſtillatos ſpiritus vini male indulgeri. Pannos rubros nihil facere ad variolarum eruptionem. L. IV. Etſi non chemicus: metallica tamen & chemica medicamenta defendit. Contra autarkejan unius regionis (ſapienter). Aſtra propter venæ ſectionem aut purgationem non debere conſuli. Diebus canicularibus abſque periculo alvum duci, Clyſteres melius per ſiphonem injici. Venarum in branchio delectum inutilem eſſe. Gravidas & ſanguinis miſſionem ferre poſſe, & alvi purgationem. Fumum tabaci ad cerebrum non pertingere. In febribus male cardiaca medicamenta prodigi. Bezoar lapidem inutilem eſſe. Julepos & refrigerantia in febribus debere ubertim exhiberi. Calculum medicamentis internis diſſolvi non poſſe. Fomenta male in veſicis admoveri. Contra unguentum armarium.

L. *de agyrtis* ſolus prodiit Brunſvic 1643. 4.

EJ. *Enchiridion medico practicum complectens omnium morborum cauſas, ſigna & curationem* Amſterd. 1650. 12. L. 1654. 12. L. TR.

EJ. *Pharmaceutica methodus breviſſima de eligendis & componendis medicinæ* (ſic) Amſterd. 1651. 16. 1653. 16. *. Primum ſimplicia per titulos virium medicatarum. Tunc pharmacopoea per encheireſes. Deinde quæ obtineantur per artem ex quoque medicamento ſimplici. Menſuræ. Compoſitio: ſecundum formulas externum ad uſum, & internum, cum doſibus ingredientium & uſu, modoque componendi. Deinde diſpenſatorium, ſ. aquæ & alia medicamenta, quæ in officinis ad medicos uſus ſervantur, doſes, modus præparandi. Chymica aliqua. Receptarum exempla ad claſſes indicationum.

EJ. *de mulierum morbis & ſymptomatibus* L. V. Roterd. 1655. 8.

EJ. *deſtructio fundamentorum medicinæ* V. F. PLEMPII Roterd. 1657. 4. *. Sub finem etiam aliqua ad pathologiam; ſigna, venæ ſectionem, fere generalia.

EJ. *de febribus L. IV.* ib. 1658. 4. PL. TR.

EJ. *de morbis puerorum partes duæ* ib. 1659. 12. L.

§. DLI.

§. DLI. Varii.

Battista Anselmi *breve diſcorſo della peſte, nel quale ſi trattano due rimedi de preſervarſi di quella* Genovä 1630. 4. Maz.

Ej. *opera nel quale ſi dichiara l'eſſenza della peſte, nome, da che provenga, cauſe, differenze, ſegni, curazione di eſſa, curazione de' buboni ed arthraci peſtiferi* ib. 1638. 4. Maz.

Ej. *conſultatio pro illuſtriſſima Pollina Spinola Melphitæ dominatrice* Bonon. 1643. 4. Id.

Joseph Salomon medicus Cretenſis, hic recenſetur, cum a. 1630 reliquerit codices MS. Sylvam Libani, in qua botanica: deinde Sapientum Talmudis ad rem medicam facientia. Hippocratis aphoriſmos rhythmis expoſuit.

Giov. Albani *de convulſionibus tractatus* ib. 1630. 4. Maz.

Petri Macheronii *reſponſa medica, in quibus nonnulli morbi cum ſuis cauſis & ſignis in examen adducuntur multæque ea de re quæſtiones medicæ pertractantur* Meſſan. 1630. 4. Mongit.

Mauritii Tirelli *de hiſtoria vini & febrium* L. II. Venet. 1630. 4. *. Homo non ita doctus, qui Athenas facit diluvio antiquiores. Vinum dat in omnibus febribus, tertiana continua, cauſo, ſemitertiana, febre cum capitis inflammatione conjuncta, tædioſus Galeni adſecla.

Ej. *de febre maligna, quantumque peccent medici in ejus curatione* Venet. 1652. 4. L.

Ej. *della peſte dell Abbadia del Poleſino* Rovigo 1631. 4.

Periiſſe in ipſa venæ ſectione lego dum ſanguis manabat.

Bartholomæi Galesii *epiſtola ſuper morbo hoc tempore graſſante* Bonon. 1630. 4.

Ej. *tr. de podagra & morbo gallico, inſeritur de genitura, ad decubitibus ægrotorum, de morbo gallico, de inſomnio, de veneficiis, de venenis* ib. 1633. 4. Rast. Morbum antiquum eſſe & Arabibus notum.

Hoc anno obiit Hieronymus Bronzerius, cujus vitam & iconem Thomasinus habet in Elogiis a. 1644. Practici argumenti nihil edidit, ſed reliquit codicem MS. *de variolis & febre maligna.*

Andr. Taurellus *de peſte Italica* L. II. Bonon. 1630. 4. Tr.

Nicolai Bertrand *nova philoſophandi ratio de urinis* Rhedonibus 1630. 8. Falc. cum adjecta *exercitatione de paralyſi bilioſa.*

J. Hen-

J. Henrici Alstedii *compendium lexici philoſophici* prodierat Herborn 1650. 8. cum indicibus plantarum, animalium, foſſilium & partium corporis humani, ſtudio Zachariæ Rosenbach.

Succeſſit ib. 1630. fol. *encyclopædia.* Ejus liber 25 continet phyſiologiam, praxin, materiam medicam. Liber. XXIX. plantas, chemica, chirurgiam, anatomica aliqua. Lugduni prodiit 1649. fol. 7 vol.

Phil. Mauric. Schoenlin *de theriacali ac mithridatica panacea* Ingolſtatt 1630. 8. *. Herbam quamque ſuo planetæ ſubjici, inde vires pendere medicas. Singula vero medicamenta ſimplicia percurrit, viresque explicat, quæ has antidotos ingrediuntur.

J. Pharamund Rhumel mathematici & chymiatri Neagorenſis (Neumarkt) de Paracelſica ſecta, *opuſcula chymicomedica, ſ. gynæco pharmaceutica. Herniarum curatio magnetica, podagræ cura magica. Panacea aurea. Catoptron pharmaceuticæ* Tubing. 1630. 12. Tr. Nurnb. 1630. 12. Tr.

Ej. *auserleſene experimentirte Kriegsarzney, mit welcher jeder Soldat verſehen ſeyn ſoll* Nürnberg 1632. 12. *. Exſul ex Palatinatu ſuperiori, Paracelſi adſecla, ſuperſtitioſus & credulus. Ad ſingulos morbos auxilium ſympatheticum. Certa ſub conſtellatione medicas plantæ vires vigere alio tempore deficere. Arcana duo auctoris. Morbi præcipui, hungaricus, in quo acidos liquores minerales adhibebat. Angina, &c. Vulneraria medicamenta. Simplicia aliqua & compoſita, quibus plurimum tribuit, etiam ſulfuri in morbis putridis. Arcana chemica.

Ej. *tr. de phaloja microcoſmi, Bericht wie man aus der kleinen Welt eine panaceam wider alle weibliche Krankheiten bereiten ſolle* Nürnberg 1632. 8.

Ej. *Regiment bey den Sterbensläuften in dem Bauchflus zu Neumarkt* ib. 4. Tr. ſuſpicor eſſe J. Conradi. p. 823.

Ej. *compendium hermeticum de macrocoſmo & microcoſmo, totius philoſophiæ & medicinæ compendium complectens. Acc. diſpenſatorium chymicum novum de vera medicamentorum præparatione* Francof. 1635. 12. L.

Ej. *medicina ſpagyrica, oder ſpagyriſche Arzneykunſt* Francof. 16 .12. 1712. 12.

Ej. *diſpenſatorium chymicum* Nürnberg. 1637. 8.

J. Jac. Brunn *ſyſtema materiæ medicæ* Baſil. 1630. 8. Jena 1639. 8. L. Lipſ. 1675. 8. 1654. 8. Patav. 1687. 12. Amſterd. 1659. 12. 1665. 12. hic cura Ger. Blasii cum G. Morelli materia medica.

Ej. Conſilia pro peſte veneta a. 1670. apud Welsch Cent. III. conſ. 43.

Raymund Filhollt Ruthenenſis, *de ſenectute ſ. de tuenda valetudine in ſenio ex* Galeno *præcipue &* Jacobo Sylvio l. exſtat in Sylvii operibus Genev. 1630. fol. *. antiquior omnino.

Daniel Winkler *animadverſiones in l. de vita fetus in utero . . . fetum matre mortua vivum ex ventre matris eximi poſſe, neque concedendum, ut femina gravida ſepeliatur, priuſquam an vivus an mortuus ſit, exploratum fuerit* Jen. 1630. 4.

Ej. tr. *de opio* cum Freytagii libello ejuſdem argumenti Lipſ. 1635. 4.

§. DLII. Varii.

Medico Arcasio *diſcorſo ſopra la preſervatione e cura della contagione* Savona 1630. 8. Ex latino verſus.

Giuseppe Pavoni *modo di preſervarſi e curarſi della peſte* Genova 1630. 8. Scalg.

Luchino Boexio *tr. delli buboni e carboni peſtilenziali, le loro cauſe, ſegni e curazione* ib. 1630. 8.

Antonio Pellicini *diſc. ſopra li morbi contagioſi peſtilenziali* Firenz. 1630. 8.

Giov. Ant. Vignati *antidotario contro la peſte* Bologn. 1640. Orland.

Præſervazione della peſte d'un medico Padovano Padova 1630. 4.

Racolta d'avvertimenti e recordi per conoſcer la peſte, per guarirſi e preſervarſi, mandata alla ſtampa per ordine del magiſtrato della Sanita Venez 1630. 4. Smith.

Hoc nempe anno ſæva peſtis Italiam vaſtavit, quam deteſtatione publica digni homines venenatis unguentis propagarunt. J. Jac. Moia ob id flagitium damnatus, inque ſceleris memoriam columna infamis erecta (*a*) eſt.

Carlo Panicelli *tr. degl effetti maraviglioſi delle carni di vipera* Firenz. 1630. 4. Bar. &c.

Hieronymus Uguet Rasaye Saragoſſæ profeſſor, Ej. *tratado de las cauſas no naturales faculta purgativa que ſe halla en la ſemilla de los Yezgos* Saragoſſ. 1630.

Ej. *diſcorſo en que ſe trata ſi los bannos de aqua dulce ſon provechoſos para la ſalud* prodiit circa a. 1630. C. de V.

Frederic Semichon *des cauſes des maladies & des moyens de s'en préſerver* Paris 1630. 12. Falc. Tr.

Jacques Roland Sr. *de* Bellebat *Antiloimie contre peſte* Rouen 1630. 8. Falc.

Ej. *Agloſſoſtomolalographiam* alias diximus (*b*), recuſam in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* 3. *app.*

Mar-

(a) Addison *trav. Ital.* p. 34.
(b) B. Chir. I. p. 318.

MARCELLIN HERCULE BONPART *nouveau chaſſe peſte* Paris 1630. 8. FALC.

PETRI JACQUELOT *art de vivre longuement* (ſous le nom de MEDEE) Lyon 1630. 8. d'ETR. BUR.

EJ. *conference d'*HIPPOCRATE *& de* DEMOCRITE *traduite du Grec.* ib. 1632. 8. BUR.

J. SCALIZ *kurzer u. nothwendiger Bericht wie ſich bey den ſchweren Zeiten der Peſt ſowohl præſervative als curative zu verhalten* Freyburg im Breiſgau 1630. 12. TR.

MELCHIOR FEIGE *Peſtregiment, oder ausführlicher Bericht von dem Weſen u. curation der erſchröcklichen Seuche der Peſtilenz* Dreſd. 1630. 4. TR.

JACOBI GAFFAREL *curioſités inouies* Pariſ. 1630. 8. latine, vertente GEORGIO MICHAELIS, qui notas & figuras addidit, Hamburg 1676. 8. tum cum præfatione ALBERTI FABRICII Hamburg. 1630. 8. B. Tig. Anglice Lond. 1650. 8. FALC.

Statutes and orders againſt the afection of the plague Lond. 1630. 4. MEAD.

§. DLIII.

DISPUTATIONES.

THOBIÆ MAII *de catarrheumatiſmo* Witteberg. 1630. 4.

CHRISTOPH HORN *de inflammatione hepatis* Altdorf. 1630. 4. *.

J. BRANT THURSENREUTH *de dolore colico* ib. 1630. *.

J. NIC. THOMASIUS *de dyſenteria* ib. 1630. 4. RIV.

DANIEL COLBERG *de nephritide ſ. renum calculo* ib. 1630. 4.

J. CONRAD RHUMEL *de morbo ſacro, ſ. epilepſia* ib. 1630. 4. *. neque enim puto ſenioris eſſe RHUMELII. p. 323.

J. NICOL. THOMING *de dyſenteria* Altdrof. 1630. 4. *.

GEORG. CONRAD RIDIGER *de paſſione colica* Baſil. 1630. 4. MENZ.

ABRAHAM GERNER *de quartana* Baſil. 1630.

CHRISTOPH BURCKHARD *de hypochondriaca paſſione* Baſil. 1630. 4. *.

DANIEL FABER *de hydrope aſcite* Baſil. 1630. HE.

J. VALENTIN EBEL *de dyſenteria* Marpurg. 1630. 4. RIV.

J. Bartsch *theſes inaugurales Hippocraticæ* Argent. 1630. 4.

J. Caspar Heppius *de aſcite* Argent. 1630. 12. Riv.

Franc. Lespicier & Petr. Hometz *E. in dyſenteria phlebotomia præferenda catharſi* Pariſ. 1630. 4.

Georg. Cornuty & Nic. Langloys *E. venenatis morbis alexiteria* Pariſ. 1630

Guil. Du Val & Gilbert Puylon *E. inſaniæ ab amore* ὑπνωτικα Pariſ. 1630.

J. Complainville & Jac. Martel *E. non dantur in medicina qualitates occultæ* Pariſ. 1630.

J. Akakia & Ant. Biquet *E. phrenitidi arteriotomia* Pariſ. 1630.

Casp. Brayer & Car. du Pre' *Non E. pueris macies a faſcino* Pariſ. 1630.

Nic. Henault & J. de Frade *E. propria febrium medela refrigeratio* Pariſ. 1630.

Jean Berauld & Jac. Mentel (Mantel) *E. in curru vectatio ſalubris* Pariſ. 1630.

Jean Mandat & Laur. de Frade *E. mel ſenibus* Pariſ. 1630.

Franc. Quiqueboeuf & Gilbert Puylon *E. a veneris abſtineutia* ανορεξια Pariſ. 1630.

Claude Lienard & Anselme Biquet *E. panis repletio omnium peſſima* Pariſ. 1630.

Renat. Moreau & Dion. Bazin *E. febribus purpuratis malleolorum* εγχαραξις Pariſ. 1630.

Dionys. Allain & Guil. Guerin *E. lui venereæ alexipharmaca* Pariſ. 1630.

J. le Monnier & Petr. le Conte *E. homo eſt* καθολȣ νουσος Pariſ. 1630. quæ & Patini.

Dion. Bazin & Petr. Yon *E. ſenilis juventus* ωκυμοριας *indicium* Pariſ. 1630.

Vict. Pallu & Claud. Germain *Non E. calor viventis cauſa* μαρανσεως Pariſ. 1630.

§. DLIV. J. Laurentius Bausch.

Swinfurtenſis, idem qui anno 1652. medicorum ſocietatem invitavit, ut mutuo ſibi adnotationes ſuas memoria digniores communicarent, unde *Academia Naturæ Curioſorum* nata eſt.

Ej.

Ej. *diſp. de phthiſi* Altdorf. 1630. 4. *.

Ej. *de hæmatite & äetite ſchediaſmata ad mentem Naturæ Curioſorum congeſta* Lipſ. 1665. 8. *. Ipſe liber ad naturæ hiſtoriam pertinet: proœmium vero eſt de ſanguinis jactura varia, demum de vulnerum periculis.

Ej. *de unicornu foſſili ſchediaſma*, cum J. Michaelis Fehr libro *de Scorzonera* prodiit Jen. 1666. 8. *. Huc trahas vires medicas, quas noſter putat ſe expertum eſſe.

Ej. *de cæruleo & chryſocolla ſchediaſma poſthumum* Jena 1668. 8. *. Cum de lapide lazuli hoc l. agatur, ad melancholiam apud nuperos græcos celebrato, deque ejus viribus medicis, noſter in proœmio de melancholia deque imaginationibus melancholicis fuſe veteres compilat.

§. DLV. Baldassar Timæus.

Poſtea dictus *a Guldenklee*, Colbergæ ſæviente bello triennali celebris clinicus, a magnatibus & imperatoribus utriuſque hoſtilis exercitus ſæpiſſime conſultus, & gratioſus; ex ſchola Italica prodierat, tamen ut chemica non ſperneret. Pulveres abſorbentes, bezoardicos, compoſita remedia, etiam arcana præferebat, non ſemper fidem meritus imitaturi: anſerinæ certe & ſecalis ſucco per triduum ſumto nemo calculum veſicæ fregerit.

Ej. *Unterricht von der jezt ſchwebenden peſtilenz* Danzig 1630. 12. Gunz. Stettin 1653. l. latine verſus a fratre auctoris Christiano Timæo, cum titulo *ſuperpondium alexicacum* recuſus Lipſ. 1663. 4 quod *conſilium de peſte* in operum collectione rediit; totum autem verſatur in theriaca, calidis, & antidotis.

Ej. *caſus medicinales & obſervationes practicæ 36. annorum, cum deſcriptione quorumdam medicamentorum* Lipſ. 1662. & 1667. 4. prodierunt, tum in *operum collectione* Lipſ. 1677. & 1715. 4. *. Morbos a capite ad calcem curare docet octo libris, etiam venenatos. Ecce ſpecimina aliqua Uxori propriæ in pleuritide venam ſemel ſecuit, opium dedit: ea vero, cum maritus ſanatam putaret, in phthiſin incidit, & fruſtra variis tentatis videtur periiſſe, neminem enim phthiſi adfectum ſe curaſſe ipſe auctor fatetur. Magicos morbos bene multos habet, & ſcarabæos per alvum expulſos. Hydropem ſubito evacuata omni aqua ſanavit, datis jalappæ granis quinquaginta, guttæ gummi granis triginta, ſalis vitrioli granis viginti. In febre ardente venam non ſecabat. Variolas, morbillos, peſtem calidis curare ſuſcipit. Ex potu frigido ſpiritus difficilis, nauſea, deliquium animi, ſanata vomitu. Ridiculum & efficax tamen amuletum adverſus febrem quartanam. In puero calculus ovi pavonini mole duriſſimus, fruſtra tentatus aſellis aliis que lithontripticis. Ab ovis barbi piſcis tormina, alvus ſurſum & deorſum vehementer mota. De venenis lectu digna aliqua Bufonis expreſſo veneno pene interemtus circumforaneus a Timæo emetico ſervatus. A veſicatorio devorato lipothymia,

thymia, ſtanguria cruenta, emulſionibus ſanata. A fumis arſenicalibus ore ſuſceptis, anxietas maxima, ariditas faucium, agrypnia, ſyncope. Multa ſua medicamenta deſcribit, pleraque voluminoſa & calida.

Ej. *epiſtolæ & conſilia* L. V. Lipſ. 1665. 4. Ordo idem, utilitas potius minor. In morbo epidemico unice laudat diaſcordium. Medicamenta ſui ſeculi.

Ej. *Reſponſa medica & diætetica* a filio a. 1668. poſt mortem patris edita. Illa quidem pertinent fere ad medicinam forenſem, & ad lethalitatem vulnerum. In peſte venæ ſectionem temere factam funeſtum habuiſſe exitum citatis exemplis oſtendit. Contuſio diaphragmatis cito lethalis. De partus temporibus. Cæcitas ex pedis ulcere. Convulſiones funeſtæ unguento mercuriali adſcriptæ. Parotis maligna. Mali effectus a clyſtere puerperæ infuſo, & mors in gravida ab eadem cauſa. Surditas ab infuſo in aures oleo. Diætetica: ratio eſt victus pro infantibus & infantiæ periodis; ſic pro reliquis ſeptenariis, breviſſima.

Ej. *Zeughaus der Geſundheit* edidit G. DANIEL COSCHWITZ Senior Lipſ. 1704. 4. & auxit.

Ej. *opera omnia* Lipſ. 1677. 4. 1691. 4. 1715. 4. * hic cum RIVINI præfatione.

§. DLVI. J. PRÆVOT.

Delemontanus Rauracus, diſcipulus HERCULIS SAXONIÆ & HIERON. FABRICII, ab a. 1613. profeſſor Patavinus, peſte obiit a. 1631. Nihil ipſe edidit, ſed a morte viri J. STEPHANUS *elenchum* dedit *medicamentorum, quæ communiter uſurpantur*, multum, ut THOMASINUS queritur, ab eo diverſum, qui MS. apud heredes eſt. Editionem LINDENIUS dicit Venetam anni 1611. 12. puto pro 1641.

Porro Francofurti prodiit *medicina pauperum, ſ. de remediis facile parabilibus* cum l. *de venenis* Francof. 1642. 12., tum porro Lion 1644. 12. cum l. *de medicamentorum curatione*. Francof. 1657. 12. L. 1686. L. Hanau 1666. 12 *. Pariſ. 1654. 24. Patav. 1719. 12. SMITH. Medicamenta facile parabilia ſecundum claſſes virium medicarum & indicationes varias, ex plantis fere deſumta: adjectæ, ſed ſimpliciores compoſitiones.

Et *opuſculum de venenis & alexipharmacis* Francof. 1641. 12. Venena in claſſes dividit, dementantia, inflammantia, ſic alexipharmaca: parvus libellus.

Ej. *de medicamentorum compoſitione* Rinteln. 1649. 12. edente FRIDERICO MONAVIO. Amſterdam 1665. 12. Venet. 1654. 12. & cum aliis poſthumis Francof. 1651. &c. Theoriam compoſitionis Galenicam docet, computationi graduum

graduum ſuperſtructam, eamque contra AVERHOEM defendit, cauſaſque oſtendit, cur medicamenta componere neceſſe ſit.

EJ. *ſemeiotica, ſ. de ſignis medicis enchiridion* Venet. 1654. 24. Hanau 1666. 12. *. Ad morem veterum, ſigna morbi, cauſæ morbi, eventus, criſeos, diuturnitatis.

EJ. *ſelectiora remedia multiplici uſu comprobata, quæ inter remedia medica juſte recenſeas* Francof. 1659. 12. *. Hanau 1666. 12. *. Amſterd. 1665. 12. L. Formulæ & ſcriptiones medicamentorum undique collectorum. Vana multa, etiam abſurda, ut ſyrupus de caponibus, aurum potabile vegetabile, projectio ad aurum artificiale & regulum. Multa ſunt M. Ducis Hetruriæ.

EJ. *collectio operum medicorum poſthumorum* Francof. 1651. 12. 1656. 12. L. Hanau 1666. 12. *. Ineſt *libellus de remediorum cum ſimplicium tum compoſitorum materia,* recuſus Patav. 1676. 12. Catalogus medicamentorum ſimplicium cum gradubus & doſibus ſecundum claſſes indicationum, cum paucis animadverſionibus.

EJ. *hortulus medicus ſelectis remediis cum floſculis varicoloribus refertus* Patav. 1666. 12. 1681. 12. des T.

EJ. *de urinis tractatus poſthumus* Patav. 1667. 12. L.

EJ. *de morboſis uteri paſſionibus tractatus* Patav. 1667. 8. L.

EJ. *conſilia aliqua medica exſtant* cura G. H. WELSCHII in *Conſiliorum centuria* IV. Ulm 1676. 4. & alia in Chiliadibus. Ita de lapide lazuli reſpondet, catharticam vim uſtione non tolli, cardiacam efficaciam nullam eſſe. Memorabile ejus eſt teſtimonium de lue a bobus Pannonicis in Italiam adducta, pulmonibus adfectis cum cibi faſtidio. De homine in carunculis curandis perito, qui calculi præſentiam detexit cereo, ut veſtigium cera impreſſum reciperet. De SPIGELII etiam morbo & morte refert, qui abſceſſum paſſus ſit ſub axilla, cum ſinu in pulmone purulento ad hepar continuato, cujus partem gibbam exedebat. In epilepſia fonticulos profuiſſe.

§. DLVII. VARII ad a. 1631.

J. MICHAELIS Luſatienſis, profeſſor Lipſienſis, chemicus, multorum medicamentorum auctor, quæ in pharmacopœas recepta ſunt.

Multæ ſunt ejus diſputationes.

EJ. *de ictero* Lipſ. 1631.

EJ. *quæſtio an aphoriſmus 62 IV. de ictero ſit abſolutæ veritatis* ib. 1631.

EJ. *de affectu hypochondriaco* ib. 1634. 4.

EJ.

Ej. *Collegii theoretico practici de morbis ſubitaneis affect* III. ib. 1636. 4.

Et *affect* XXI. ib. 1636. 4.

Ej. *themata miſcellanea* ib. 1636. 4.

Ej. *de pica* ib. 1638. 4.

Ej. *de morbo malo ſ. peſte* ib. 1638. 4. *.

Ej. *de cholera* ib. 1641. 4.

Ej. *de catarrho* ib. 1634.

Ej. *de phrenitide* ib. 1648.

Ej. *de varis, arthritide vaga ſcorbutica* ib. 1649. 4. Pl.

Ej. *de morbis ab incantatione & veneficiis oriundis* ib. 1650.

Ej. *de morbis metallariorum* ib. 1652. 4. *.

Ej. *de quartana* ib. 1652. 4. *.

Ej. *de roſa, ſ. vero ac legitimo eryſipelate* ib. 1655. 4. *.

Ej. *de ſingultu* ib. 1655. 4. He.

Ej. *de aſthmata* ib. 1656. 4. He.

Ej. *de phthiſi* ib. 1658. 4. *.

Ej. *de apoplexia* ib. 1660. Riv.

Ej. *de pareſi, ſ. paralyſi* ib. 1660. 4. Riv.

Ej. *de ſudore & ſudoriferis* ib. 1661. 4.

Ej. *philtris* ib. 1661. 4. *.

Ej. *Regulæ circa modum pharmacopolia viſitandi obſervandæ* 1680. 12. cum Portali medico.

Deinde *opera medica omnia medico chemica conjuncta* prodierunt Norib. 1688. 4. Huth. 1698. 4.

Praxis eſt *chlinica generalis ad* Jonstoni *ideam: Praxis ſpecialis caſibus* 26. *ſubitaneis monita generalia ad ægri lectum applicare docens. Formularum apparatus in* Morellum *de formularum præſcriptione. Ordo viſitandi officinas cum regulis pharmaceutico chemicis. Clavis ad polychreſta auctoris, ſ. ſecreta medicamenta* Michaelis.

Germanice *Schazkammer bewährter Arzneyen* edente Conrado Horlacher Ulm. 1694. 8. Hansen.

Baldus Baldus archiater Pontif. *de contagio peſtifero* Rom. 1631. 4. Mandos.

Ej.

Ej. *Diſquiſitio ad textum ſecundum* HIPPOCRATIS *de aere, aquis, locis, de cauſis calculorum, de aquæ Tiberis bonitate, quæſtio de majori nunc quam præterito ſæculo calculoſorum in urbe frequentia* ib 1637. 4.

Ej. *de loco affecto in pleuritide* Pariſ. 1640 8. *. nitide Rom. 1643. 8. L. Contra ALEXANDRUM PETRONIUM & AETIUM CLETUM defendit, utique ſedem pleuritidis in pleura eſſe, neque in pulmone. Non bene cum peripneumonia pleuritidem confundi: fatetur quidem ſæpe in pleuriticorum cadaveribus ſe pulmones vitiatos reperiſſe, excuſat ſe tamen, quod Romæ pleuritides raræ, pleuropneumoniæ frequentes ſint. In vivo homine poſſe vias a pleura ad aſperam arteriam patere, quæ in cadavere nequeant demonſtrari, & eſſe tamen pleuriticos, in quorum cadaveribus pulmo integer, pleura cicatricibus & maculis foeda fuerit.

Ej. *Relazione del miraculo inſigne operato per interceſſione di* S. FILIPO NERI Rom. 1644. 4. MANDOS.

Ej. *L. de vero balſamo orientali* ib. 1646. 4. dixi in botanicis.

Ej. vita apud NICIUM ERYTHRÆUM, qui negat in curando felicem fuiſſe.

JOHANNIS RONCONII *de* MUTILIANA Florentini, Principum Hetruriæ phyſici, *tractatus medico philoſophicus de ſeri lactis natura, uſu, & præparatione* Florent. 1631. 8. *. De utilitate ſeri diætetica & medica, collectitium opuſculum. Lac modice calidum eſſe, ſerum temperate, quod GALENUS & AVICENNA calidum fecerant; ut tamen & ipſe noſter calidum faciat, minus tamen intenſe. Admittit ejus ſeri vim detergentem & nitroſam, deinde vim, qua alvum ciet, doſinque definit. In febre non admittit, niſi ſtillatitium, id vero miris laudibus extollit, OBICII aliorumque auctoritate nixus. Humidum facit & frigidum.

FRANCISCI FABRANI *de origine & cauſis peſtilentis morbi a.* 1630. *Italiam infeſtantis* Bonon. 1631. 4. TR.

LUD. de ALCAÇAR *de malis medicis opera* Lion 1631. fol.

DOMINICI MAGLIOCCA *diſputationum medicarum phyſiologicarum, ætiologicarum, ſemeioticarum, prognoſticarum ac therapeuticarum de internis capitis adfectibus* T. I. P. 1. 2. 3. Neapoli 1631. fol. BOEHMER.

HIPPOLYTI ANTONELLI *apparatus animadverſionum in auctoritates & rationes, quibus* HIPPOLYTUS OBICIUS *vinum exhibet ægrotis omni tempore in omni febre* Venet. 1631. 8.

An ejus nominis ſcriptor *de cucurbitulis*, cujus lib. prodierat Pariſ. 1541. 8. L. ſed forte legere oportet 1641.

STEPHANI FACUNDEZ *tractatus apologeticus pro ſua ſententia de lacticiniorum ovorumque eſu tempore quadrageſimæ* Lion 1631. 8, niſi mere theologicus eſt: FALC.

HIERONYMUS FRANZOSIUS *de divinatione per ſomnum* Francof. 1632. 4. ſi huc facit.

FRANCISCI BRYON *ſalubritatis & inſalubritatis leges nec non animadverſiones ad febres graſſantes a.* 1631, 12. *le* TELLIER.

PETRI PASCHALIS *praxis medica de febribus* Leid. 1631. 8. TR.

AUGUSTI ETZLER *iſagoge phyſico magico medica, in qua ſignaturæ vegetabilium & animalium depinguntur* Strasburg 1631. 8. BUR.

Ars magica, ſ. magia naturalis ſtupendi effectus virtutes ſecretæ ex gemmis, lapidibus, herbis & aromatibus ſecundum certas conſtellationes collectis, Francofurti 1631. 12.

BERNARDINI STAINER Protomedici Carinthiæ *Gerocomicum, ſ. diæteticum regimen de conſervanda ſenum ſanitate & vita producenda confuſiori modo ſcriptum per generum* NEYDECK *in breviuſculum tractatulum concinnatum* Wurzburg 1631. 4. *. Sex res non naturales. Diætetica. Morbi ſeniles, medicamenta aliqua.

MICHAEL RUPERT BESLER *de ſanguinis conſtitutione ſecundum & præter naturam* Altdorf. 1631. 4. *.

In ejuſdem *rariorum theſauro*, varii lapides bezoardici depinguntur.

RADULPHI WINTERTON *verſio græca metrica in* HIPPOCRATIS *aphoriſmorum librum I.* Cantabrig. 1631. 4. B. BODL.

EJ. *verſio metrica in omnes aphoriſmos* HIPPOCRATIS Cantabr. 1633. 8. B. BODL.

EJ. HIPPOCRATIS *aphoriſmi ſelecti & metrici* Cantabrig. 1633. 12. B. BODL.

§. DLVIII. VARII.

ANTONIO COLMENERO *de* LEDESMA *curioſo tratado de la naturaleça y calidad del chocolate* Madrit. 1631. 4. BUR. Gallice vertente REN. MOREAU Pariſ. 1643. 4. BUR. Italice interprete FELICE TAMAGINO Rom. 1667. 12. Venet. 1678. 12. Anglice 1685. 12. Latine curante G. VOLCAMER Noriberg. 1644. 12. *. Brevis libellus, quo plantæ in chocolatam receptæ deſcribuntur, & modus docetur, quo is potus præparatur.

DOMINICO PONTICELLI cum ficto nomine CÆLINO PINTI *Trattato compendioſo ſopra il malo della peſte e contagio, ſua preſervazione e cura* Bracciano 1631. 8. TOPP. L. ALL.

BAR-

Bartholomeo Ambrosini *modo facile di preſervar e curar di peſte a benificio del popolo di Bologna* Bologn. 1631. 4. Mazuchell.

Ej. *theoria medicinæ in tabulas veluti digeſta cum aliquot conſultationibus* Bonon. 1632. 4. Mazuch.

G. Franc Fiochetto *trattato della peſte e peſtifero contagio di Torino* Torino 1631. 8. Falc.

Cæsar Crivellati *de peſte* Viterb. 1631. 8. Italice Allat. in apib: urbanis.

Dialogo nel quale ſi diſcorre del mal de la peſte Piſa 1631. C. de V.

Antonius Frugoli Luccenſis vertit ex ſermone latino *trattato delli inventori delle vivande coſi antiche come moderne* Rom. 1631. 4. L. Allat. *ap. urb.*

Rene' Gendry *traité de la peſte* Angers 1631. 8. Bur.

Du François *tr. de la peſte, de ſes remedes & préſervatifs* Paris 1631. 12. Bur. Falc.

Des Vallees *tr. contenant le moyen de ſe préſerver de la contagion* Tours 1631. 8. Falc.

Vrai combat & victoire contre la peſte Paris 1631. 8.

§. DLIX.

Disputationes.

Phil. Michaelis *de rabie & hydrophobia* Argent. 1631. 4.

Anton. Boxbarter *de lue venerea* ib. 1631. 4. Astr.

Sigmund Lebzelter *de natura venenorum* Lipſ. 1631. 4. Riv.

J. Casp. Rotmund Baſil. 1631. 4. in *Decade* VII. Genathi.

J. Fischer *de læſione guſtus* Lipſ. 1691. 4. Han.

Michael Neucranz *de uteri ſuffocatione* Argent. 1632. 4. He.

Nic. Langlois & Germ. Preaux *E. temperamentum quinti climatis optimum* Pariſ. 1631.

Lazari Pena & Franc. Blondel *E. jejuno vomitus* ib. 1631.

J. Cousinot & Lud. Renouard *Poſſunt adeo morbi arte medica præcaveri* ib. 1631.

Petr. *de* Beaurains & Petr. *le* Conte *E. ſequana ſanis* Pariſ. 1631.

Joh. Teriert & Germ. Preux (idem Preaux) *E. nutrix menſtrualis mutanda* Pariſ. 1631.

Jac. Regnauld & Lud. Renouart *E. arthritidi vinacea* Pariſ. 1631.

Petri Hommez & Mathurin Alton *E. peripneumonia æmula pleuritidis* Pariſ. 1631.

§. DLX. Vopiscus Fortunatus Plemp.

Amſtelodamenſis, profeſſor Lovanienſis, non videtur (quæ Guidonis Patini eſt narratio [a]), religionem mutaſſe, ut cathedram aucuparetur, eadem conditione ad deſerta caſtra rediturus: mihi enim inter catholicos & in ſcholis ejus religionis videtur educatus fuiſſe; vir cæterum minime indoctus.

Ej. *ophthalmographia, ſ. tractatio de oculi fabrica, actione & uſu præter vulgatas opiniones* Amſterd. 1632. 4. *. Lovan. 1648. fol. L. 1659. fol. *. In prima editione mera anatome continetur & phyſiologia, præter nonnulla, quæ de morbis viſus & de vitioſis apparitionibus accedunt. Liber V. demum ad adfectiones oculorum ſpectat. Eæ adfectiones perbreviter traduntur, & ſecundum oculi partes, quibus infeſtæ ſunt. In editione noviſſima, & ut puto etiam in penultima, morbi oculi fuſius tractantur, chirurgici pariter & interni, cataracta, etiam ſtrabiſmus. Myopiam & presbyopiam recte interpretatur, in ſolvendis problematibus acuti & perſpicacis ingenii vir.

Ej. *de fundamentis medicinæ* L. VI. Lov. 1638. 4. *. 1643. fol. *. Acc. Danielis Vermoostii *apologema pro auctore adverſus dicteria cujuſdam κηπȣρȣ* Lovan. 1653. fol. L., alii 1654. 1665. fol Beughem. Generalia fere habet ad pathologiam, ſemeioticam, therapeuticam. Vermoostii libellus brevis eſt & ſcholaſticus. Inviſus ille κηπȣρος Kuperus eſt.

Ej. *Animadverſio in veram praxin curandæ tertianæ propoſitam a* Petro Barba *cubiculario Infantis* Lovan. 1642. 4.

Munitio fundamentorum Plempii *adverſus* J. Primirose fratris Francisci nomine prodiit Amſterd. 1659. 8. *.

Ej. *Avicennæ canonis l. I. & II., quo univerſa medendi ſcientia brevi methodo explicatur* Lovan. 1658. fol. *. Nitida editio. Vita Avicennæ. Subſidia quorum uſus Plempio liber fuit, codex MS. Leidenſis, alius Halepo miſſus, alius Conſtantinopoli. Verſio ex barbara in meliorem reformata. In ſcholiis alios Arabum & barbarorum locos comparavit, ſed brevia ſunt, quæ ad praxin pertinent.

Ej. *de affectibus capillorum & unguium tr. apoſpaſmaticus ſ. de particularibus externis corporis humani affectibus libri* Lovan. 1662. 4. Tr.

Ej.

(a) ep. 547.

Ej *de togatorum valetudine tuenda commentarius* Bruxell. 1670. 4. *. Docti ſenis minime injucunda collectio, de ſex rebus non naturalibus, cibis potiſſimum & potibus, & inſtrumento eo pertinente, quo veteres uſi ſunt. Modicas & tolerabiles leges imponit, neque ea negat, quibus doleat natura negatis: ſed neque inventa SANCTORII de perſpiratione neglexit.

PLEMPIUS etiam eſt, qui nomine MELIPPI PROTIMI ANTIMUM CONYGIUM *pulveris Peruviani febrifugi defenſorem repulſum* edidit Lovan. 1655. 4. *. Contra HONORATUM FABRUM. Eſſe qui ex corticis uſu in febres continuas inciderunt, productis teſtibus, quartanam inde duplicatam rediiſſe.

§. DLXI. PETRUS SERVIUS.

Spoletanus, doctus homo & ingenioſus.

Ej. ſub nomine PERSII TREVI, ſunt *ad librum de ſeri lactis* STEPHANI RODERICI CASTRENSIS *declamationes, ſ. privatæ quædam & domeſticæ exercitationes* Pariſ. 1632. 12. L. Rom. 1634 8. *. Subtilis refutatio & minuta. Scopus noſtro eſt oſtendere, dari in ſero lactis particulas ſubtiles nitroſas, quæ purgent & calidæ ſint, aliaſque craſſiores quæ refrigerent, cum RODERICUS has proprietates invertiſſet. Igni ſerum ſe ſubjeciſſe ait PERSIUS, & ſubſediſſe nitrum. Aquam marinam ante omnes nuperos prima deſtillatione dulcem reddidit.

Ej. *inſtitutionum, quibus tyrones ad medicinam informantur libri* III. Rom. 1638. 12.

Ej. *proluſiones duæ ad inſtruendos inflammandoſque ad artem tyrones accommodatæ* Rom. 1638. 12. *.

Ej. *de facultatibus medico neceſſariis & utilibus proluſio* ib. 1638. 12. *.

Ej. *an juvenis eſſe poſſit abſolutus medicus proluſio jatrophilologica* Rom 1638. 12. *.

In libello, quem primo loco dixi eſt, pathologia ad modum veterum. Therapeutica, materia medica, breviter omnia. Exempla imaginationis per piam fraudem ſanatæ.

In *l. de facultatibus* &c. aliqua exempla habet medicorum honoratorum, ut VINCENTII LAURÆ, quem non ita dudum PIUS V. cardinalitia dignitate ornaverat.

In ultima *proluſione* ad NAUDÆUM data defendit, poſſe juvenem idoneum eſſe medicum.

Ej. *diſp. de odoribus* Rom. 1641. 8. *. phyſici argumenti.

Ej. *de unguento armario librum* dixi in chirurgicis.

§. DLXII. ADRIANUS v. MYNSICHT.

Alias TRIBUDENUS medicus chemicus. EJ. *theſaurus & armamentarium medico chymicum ſelectiſſimum pharmacorum conficiendorum ratio propria laborum experientia confirmata* Hamburg 1631. 4. Lubec 1638. 4. 1646. 4. 1662. 4. TR. Lion 1645. 4. Roterd. 1651. 8. L. 1664. 8. 1670. 8 Francof. 1675. 8. Hanau 1726. 8. cum *mantiſſa* MUSITANI, Germanice *medic. chymiſche Schaz u. Kunſtkammer* Studgard 1686. 8. Ofenbach 1695. 8. Tubing. 1702. 8. Stutgard 1725. 8. 1738. 8. BOEHM. Scriptiones ſunt, vel proceſſus fere chemici, etiam alchemiſtici, medicamentorum, quorum aliqua etiamnum in officinis locum tenuerunt. Multa vana laudeſque certe nimiæ & ampullatæ. Præcipua medicamenta etiam ita revelat, ut poſtquam legiſti, magis dubius ſis, quam prius. Ita auri potabilis præparatio pendet ab oleo ſalis ſophorum; & a ſpiritu vini ſale ſophorum impraegnato: Argentum potabile a ſpiritu microcoſmi optime rectificato: idem argentum non dubie noxium, quod in tinctura ceruleum ſit, cupro nempe infectum.

§. DLXIII. PHILIPPUS GRULING.

Stolbergenſis, *florilegium chymicomedicum medicamentorum chymicorum, eſſentiarum, magiſteriorum, extractorum, ſalium, tincturarum florum, crocorum, oleorum, ſpirituum, fæcularum, balſamorum, aquarum, pulverum, vera præparatione, recto uſu & certa doſi multis exemplis illuſtratam, ut in curandis morbis cuilibet medico cumulate poſſint ſufficere* Lipſ. 1631. 12. TREW. 1665. 4. *. 1680. 4. quarta editio aucta medicamentis chymicis & Galenicis GUNZ. P. I. mere chymica eſt. In altera lapis philoſophorum, deinde arcana medicamenta & univerſalia THEOPHRASTI, aliorum. Inde varia medicamenta chemica ex tartaro, mercurio, antimonio, emetica, cathartica, hæc etiam ex vegetabilibus, diuretica, diaphoretica, anodyna & per alias claſſes, etiam ad ſingulos morbos, & varia de ſpiritu vini, ponderibus & menſuris. Scriptiones ſunt, moduſque, quo quodque medicamentum præparatur, formulæ etiam compoſitæ. Multa obſoleta, valde compoſita. Diſſertationes aliquæ de medicamentorum efficaciorum agendi ratione, & cautelis, ut fuſe de anodynis, quibus indulget, ut tamen etiam norit abſtinuiſſe. Ex ſuo porro potius ſeculo oportet virum æſtimare, quam ex noſtro.

EJ. *curationum dogmatico hermeticarum expertarum & rite comprobatarum centuria I.* Lipſ. 1638. 8. L.

EJ. *triga curationum medicinalium dogmatico hermeticarum* Northauſ. 1666. 4. TREW.

EJ. *obſſ. & curationum cent VII.* ib. 1660. 4. 1662. 4. 1668. 4. TREW. 1680. 4. TR.

EJ. *ſonderbarer Tractat von der Peſt* Northauſen 1659. 4. TR. RIV.

EJ.

Ej. *tr. von Kinderkrankheiten* Northauſen 1660. 4. Tr. Thomas.

Ej. *tr. von Weiberkrankheiten* Francof. 1625. 4. Tr. ſed auctorem vocat Phil. Gerh. Gruling, Lehmannus & annum 1680. 4.

Ej. *deutſches Aryneybuch nebſt den tr. von Peſt, Weiber und Kinderkrankheiten* Leipz. 1690. 4. 1720. 4. Tr. Boehm.

Ej. *medicinæ practicæ libri V. quibus omnes corporis humani morbi deſcribuntur, cauſæ, ſigna, curationes depinguntur* Northauſ. 1661. 4. Riv. Lipſ. 1668. 4. 1673. 4. Tre

Ej. *de calculo & urinæ ſuppreſſione multis exemplis & obſſ. illuſtrat* Northauſ. 1668. 4.

Ej. *de triplici in medicina evacuationis genere de vena ſectione, ſcarificatione, hirudinibus, hæmorrhoidum & menſtruorum provocatione; II, de medicamentis purgantibus, clyſteribus, ſuppoſitoriis; III, de ſudorificis, diureticis, balneis, fontanellis inſenſili tranſpiratione, ſomno & veneris evacuatione* ib. 1671. 4. Tr. 1715. 4. Tr. & alius *tractatus de purgatione, quæ in medicina ſit* 1668. 4. L.

§. DLXIV. Varii ad a. 1632.

Friderici Greiff *conſignatio medicamentorum omnium, quæ in officina proſtant* Tubing. 1632. 4. Tr. 1634. 4.

Ej. *decas nobiliſſimorum medicamentorum Galeno chymico modo compoſitorum & præparatorum* Tubing. 1641. 4. Tr.

Ej. *kurze Beſchreibung einer ſehr geſchmeidigen Feldapotheke* Tubing. 1642. 16. Tr.

Ej. *ſieben auserleſene trokne Arzneyen* Tubing. 1660. 12. Tr.

Georgii Queccii *diſcurſus philologicus de nobilitate & præſtantia contra iniquos conditionis humanæ æſtimatores* Nürnberg 1632. 4. *. Aliqua de veneno ſerpentum. laudes medicinæ, potiſſimum & chymiæ. In chirurgos. De brevitate vitæ.

Claudii Charles elogium a. 1631. ſcriptum in panygyrico a Victore Pallu Pariſ. 1632. 8.

Pharmacopœa Londinenſis Lond. 1632. fol.

§. DLXV.

§. DLXV. Alii.

Alessandro Arcadio medico *contemplationi medicinali* Tortona 1632. 12. Proprias tamen etiam adnotationes habet. In peſte pultulæ lentium æquales, quæ petechiæ videntur. Infectus ab odore carbonis detecti. Sequeſtrationem imperat. Non eo ſerius periiſſe aliquos, quibus fonticuli fluebant, etſi id auxilii genus commendat. Venam vult ſecari, etſi ſanguinis miſſio in ægrorum hiſtoriis, quas noſter recenſet, videtur mortes præcipitaſſe. Nimiæ laudes lyſimachiæ, ſcabioſæ. Sudorem urget.

Francesco Muratori *ſcelta e raccolta d'alcuni medicamenti rationali de valerſene a curare il malo contagioſo in Bologna negli anni* 1630. *e* 1631. Bologna 4. anno, ut puto, 1642.

Troilo Lancetta *di peſtilenza commune a bruti e di contagio mortale dell uomo, con dialogo attinente alla miſtione di ſangue, al taglio della vena, un altro dialogo del finimento naturale del contagio* Venez. 1632 fol. *. quæ ſecunda eſt editio. De peſte agit anni 1630, quam ipſe cominus vidit, ſed in longa fere ſua ratiocinatione ſe continet. Non valde ſæva fuit: Ex ægris 282 intra unum menſem perierunt 98, ex 1113 menſe octobri quadringenti. Aliæ peſtes ſæviores In magna illa anni 1348 peſte ægros ſanguinem vomuiſſe, deinde bubones & carbones erupiſſe. Noſter in principio alvum lenibus ducit, tunc calida dat & mithridatium. Adverſus infectionis diſperſionem ſua dat conſilia. Rogos inceſſos non prodeſſe. Symptomata, inter ea petechiæ. Cauteria & fonticulos non valde laudat. Verboſiſſimi de venæ ſectione dialogi. Peſtem in Italia non naſci.

Franc. *du* Soucy *ſommaire de la médecine chymique* Paris. 1632. 8. Falc.

J. Christ. Eisenmenger *Bericht von der hizig anſtekenden Kopfkrankheit ſo a.* 1621. *eingeriſſen* Heilbronn 1632. 12 Tr.

Ej. *Bericht von der rohten Ruhr* ib. 1634. 12.

Caspar Amthor *chryſioſcopion* Jen. 1632. 4.

Ej. *noſocomium infantile & puerile* Schleuſingen 1638. 8. Tr.

Ej. *memorabilium medicorum pars continens curationes per euporiſta tam Galenica quam chymica* Jen. 1632. 4.

Wittebergiſche Peſtordnung Witteb. 1631. 4. Tr.

Verzeichniß aller Aryneyen ſo in der Apothek zu Wittenberg verkauft werden Witteberg 1632. 4. Trew.

Louis *de la* Grive pharmacopola Lugdunenſis. Ej. eſt *Antiparallele des viperes romaines, & herbes candiotes auquel il eſt prouvé la theriaque lionnoiſe n'avoir pas ſeulement les vertus du theriaque diateſſaron, mais auſſi du grand theriaque d'Andromachus* Lion 1632. 8. *. Lis eſt cum medico Lugdunenſi Pons (*a*), qui viperis

(a) p. 325.

viperis Lugdunenſibus minores vires eſſe ſcripſerat, quam Romanis ſunt, & herbas pariter Creticis inferiores eſſe, adeoque theriacam Lugdunenſem deteriorem. Noſter viperas omnino æque funeſto eventu Lugduni mordere, per exempla demonſtrat: ſervari equidem demorſos vi theriacæ, quam Lugduni optimam præparent. A morte beſtiam periculoſe mordere. Fuiſſe qui a morſu viperæ Pictonienſis perierint. Plantas, quæ ex inſula Creta accerſuntur, viribus multo eſſe debilioribus, quam in terra erant natali. Theriacæ Lugdunenſis uſu munitum circum foraneum bufones tuto devorare.

Antonii Gagliardi *nova ratio univerſalis medendi febribus humoralibus* Mediolan. 1632. 4.

Ej. *conſultationes variæ* Colon. 1637.

Ej. *cognizione e cura de morbi communi eſtivi acuti* Milan 1645. 4. poſthum.

Ej. *dell acciajo in uſo della medicina* 1645.

Ludov. Wolfharts *Bericht von dem wolgeläuterten weiſſen Weinſteinpulver* Heilbronn 1632. 4.

§. DLXVI. Disputationes.

Balthasar Simonis *πενταδιον controverſarum quæſtionum medicarum* Tubing. 1632. 4. Riv.

Theod. Christoph Goclenius *de graviſſimo inteſtinorum adfectu, ileo* Marpurg. 1632. 4.

Car. *du* Pre' & Cl. Germain *E. hydrophobici medicandi* Pariſ. 1632.

J. Pietre & Franc. Blondel *Non E. conferunt diuretica nephriticis* Pariſ. 1632.

J. Cousin & Germ. Preaux *E. eſt ſterilitas arte medicabilis* ib. 1632.

Robert Tulloue & Germ. Preaux *E. aſthmati juſcula caulium rubrorum* ib. 1632.

Ant. *le* Rat. & Petr. Yon *E. coloſtrato cauſarii* ib. 1632.

Dion. *le* Sgubz & Matth. Alton *E. peſtis ex aere* ib. 1632.

Fr. Blondel & Jac. Barelier *E. primi partus vivaciores* ib. 1632.

§. DLXVII. Nicolaus Fontanus.

(Fonteyn) Joh. F. medicus Amſtelodamenſis, & anatomes profeſſor.

Ej. *inſtitutiones pharmaceuticæ ex* Bauderonio *&* Duboys *in pharmacopœorum potiſſimum gratiam concinnatæ* Amſterd. 1633. 12.

Ej. *aphoriſmi* Hippocratis. *Acc. l. de extractione fœtus mortui per uncum* Amſt. 1633. 12.

Ej. *florilegium medicum, in quo flores univerſæ medicinæ tam theoricæ quam practicæ proponuntur, & variis quæſtionibus exornantur. Opus medicis & chirurgis jucundum* ib. 1637. 12. Tr.

Ej. *reſponſionum & curationum medicinalium* L. I. Amſterd. 1637. 12. *. Epiſtolæ ſunt amicorum ad Nicolaum ſcribentium, & morborum hiſtoriæ & exempla, cum noſtri de quoque morbo ſententia, fere Galenica. S. Costerus de femina oſſibus fragiliſſimis, de vulnere pulmonis ſanato, cum partem viſceris reſecare neceſſe fuiſſet: de femina, cui os, quod in faucibus hæſerat, cum nulla ſpes ſupereſſe videretur, ſponte per inferiora deceſſit: de ſpina bifida, cujus ſimile alterum exemplum noſter vidit. Idem F. de fatuo & muto, qui ante mortem vocem & rationis uſum recuperavit. In phrenitide utiliſſime data drachma integra Philonii Romani, & una cucurbitula ſcarifata ad ſinciput impoſita. Quæ in epilepſiæ paroxyſmo peperit. In ophthalmia noſter arteriam temporalem incidi curavit, optimo ſucceſſu. Peripneumonia denique curata cucurbitulis ſiccis & uſtis appoſitis. Idem de puero, cui abſceſſus hepar conſumſerat, pulmonis vero in pectore locum veſicula membranacea tenebat, flatu repleta. Hæmoptoe repetita venæ ſectione ſuppreſſa. Cor duplo majus. Sic auriculæ & vaſa magna in ſubito ſuffocata, cum nulla ſyncope, nulla cordis palpitatio præceſſiſſet. In homine mœſto & gemebundo abſceſſus ovi mole prope ſiniſtram cordis auriculam. Cum ſtruma aſperam arteriam compreſſiſſet, ſimiles tumores in glandulis conglobatis pectoris & abdominis repertæ. Ex ileo mortuus: materies lapidoſa inteſtino cæco adhærens, id extendebat. Poſt anaſarcam & hæmorrhagiam narium mors ſubita, magno in hepate abſceſſu, calculis in liene. Poſt inunctionem in ſiphilitico, hydrargyri guttulæ circa articulos repertæ. Lues gallica ſolo contactu, abſque venereo commercio contracta. Lien prædurus, ſecta vena, hirudinibus ad anum admotis, reſolutus. Calculo renum laborantes ſanati lapillis cum lotio expreſſo, & de lumbi abſceſſu, ut intelligo, ejecto lapide. Pruritus partium pudendarum ſucco pomorum punicorum ſedatus. Cum caries ſubeſſet, ex genu abſceſſu flatus fœtidiſſimus erupit. Maculæ nigræ, duræ, inſenſiles per corporis habitum. Mors ſubita, cum femina obeſa die critico alvum moviſſet. Acetario cicuta adſperſo ſomnus conciliatus, quem opium nullum ciebat. In ſene maxima ſeptem librarum hæmorrhagia. Ileus in homine robuſto hydrargyro ſuperatus.

Ej. *auctarium adnotationum ad praxin medicam* R. Dodonæi Amſterd. 1640. 8. Haenel. 1642. 12.

Ej. *obſervationum rariorum analecta* Amſterd. 1641. 4. *. Ejuſdem generis ſcriptum, ut *reſponſiones*. Morbi in univerſum aliqua hiſtoria, deinde peculiare exemplum. In ſuffocato laryngotomen adminiſtrari juſſit felici eventu. Lapis in mola uterina repertus. In farcimine membranoſo myriades viventium vermium cucur-

cucurbitinorum. Qui in ophthalmia venam ſecuerat, exinde excæcatus fuerit, altera venæ ſectione reſtitutus: ad delectum venarum confirmandum. Poſt longam a ſomno abſtinentiam coma cum delirio, ſublatum venæ ſectione, & repetita purgatione alvi. Tertiana notha ſuperata hirudinibus ad anum admotis. Abſceſſus peritonæi, omenti, inteſtinorum ſanatus. A fumo carbonario exſtincti. Morborum aliquot hiſtoriæ & curationes ad filium. Inde ſimilis argumenti epiſtolæ. Hydrops pulmonis

Ej. *fons, ſ. origo febrium, earumque remedia* Amſterd. 1644. 12. Tr.

Ej. *ſyntagmatis medici de morbis mulierum tomi IV.* ib. 1637. 12. in cat. 1645. Venet. 1649. 24.

In editione *epitomes* Vesalianæ, aliqua, occaſione data, pathologici argumenti interſperſit: ut de tuſſi perpetua, & de hæmoptœ a pilo, aſperæ arteriæ inpacto.

§. DLXVIII. Varii Anni 1633.

J. Walæi Profeſſoris Leidenſis, egregii in experimentis anatomicis viri cui certe ſtabilitus circuitus ſanguinis plurimum debet.

Ej. *eſt oratio in qua demonſtrat, id agendum eſſe viro ſtudiis dedito, ne ignoret, quomodo præſentem ſanitatem tueri poſſit, quomodo morbum præcavere* Leid. 1633. 4. Pl.

Ej. *de lue venerea* Leid. 1633. 4. Astr.

Ej. *de catarrho* ib. 1646. 4. Pl.

Eſ. *de phthiſi* ib. 1646. 4. Witten.

Ej. *de ſuffocatione uteri* ib. 1648. 4. Pl.

Ej. *methodus medendi breviſſima ad ſanguinis circulationem adornata* Ulm 1660. 12. L. & cura G. H. Welschii Aug. Vind. 1679. 4. L.

Ej. *opera medica omnia, quæ inveniri potuerunt.* Edidit J. Irvinus Edinburgenſis, London 1660. 8. *. Breviter & ſumma capita pathologiæ, methodique medendi. Deinde de febribus, de morbis ſingularum partium a capite ad calcem. In opere non ipſe loquitur, ſed citatur. Non probaſſe in quartana febre emetica. In una die ſe octo febres intermittentes (octo ut puto paroxyſmos) vidiſſe. In epilepſia infantibus in aures utiliter ſufflaſſe. Meatum auditorium a natura vidit obturatum. In genu hydropem dari, a nemine fere adnotatum, qui ſit a divulſione. Puella ex nimiis menſibus intra duodecimam horam interiit. In arthritide tophos ſub morbi initio indolentes, eo progrediente dolorem facere.

FRANCISCUS FIGUEROA Hiſpalenſis, Ej. *eſt luxus in judicium vocatus & ad recta evocatus gelida ſalutifera, ſ. de innoxio frigido potu. Acc. l. quo oſtendit, aciam* CELSI *filum ſemper & acum nunquam ſignificare, infibulationem & ſuturam utramque ex acia molli non nimis torta; ſ. ex molli filo non nimis torto, ſericeo, lineo, vel ex alia materie molli, non autem æreo, ferreo, argenteo & aureo fieri debere* Hiſpali 1635. 4. N. ANT.

JUAN FERNANDEZ ENCISO. Ej. ſunt *quæſtiones medicæ* Jaen. 1633. C. de V.

SEBASTIAN GEORG FROES Conimbricenſis. Ej. *commentaria ſuper* GALENUM *de naturalibus facultatibus. Tr. de anatomia regionis animalis. Comm. ſuper primum fen I. Comm. in L. IX.* RAZIS *ad* R. MANSOREM prodierunt 1633. 1634. C. de V.

JULIUS CÆSAR BENEDICTUS *a Guelfalione* civis Aquilanus. Ej. eſt *tutelaris columnna, qua ſtatuitur pleuritidem fieri, dum una pulmonis ala adficitur* Rom. 1634. 8. *. 1644. L. Pulmonem non eſſe inſenſilem. Meræ cæterum refutationes & ſermocinationes.

Ej. *de pepaſmo ſ. coctione quæſtio* Aquilæ 1636. 8. L.

Ej. *Epiſtolarum medicinalium libri X. recondita* HIPPOCRATIS *doctrina referti* Rom. 1649. 4. L.

Ej. *conſultationum medicinalium opus, ordinata omnium morborum curatione refertum* Venet. 1650. fol. L.

JOH. GALLEGO *de la* SERNA Malacenſis, archiater regius. Ej. *opera phyſico medico ethica.* Horum pars tertia eſt *de puerorum alendi ratione & ſanitate; de calculi & epilepſiæ præcautione & curatione;* 4, *de communi puerorum educandorum ratione;* 5, *de optima Regis educatione* Gien 1633. f. *. 1637. fol. Poſteriores duo libri non videntur huc facere. De obſtetricum officio.

Ej. *recta & dogmatica medendi methodus* Pariſ. 1639. f. LINDEN.

LORETO *de* FRANCO *de* CASTEL *di* SANGRO *hiſtoria Ariminenſis contagionis annorum* 1629, 1630. Arimini 1633. 4. TOPP.

J. DOMINICI PROSIMI *de faucium & gutturis anginoſis & peſtiferis ulceribus medica conſultatio* Meſſan. 1633. 4. MONGIT.

SEBASTIANI NASII *ſpeculum methodi medendi* Brix. 1633. fol. HOTTON.

ALEXANDRI RICHI *hiſtoria contagioſi morbi, qui Faventiam populatus fuit a.* 1630. B. Florent. 1633. 4. L.

ERNESTUS

Ernestus Fridericus Fabricius Charitinus. Ej. eſt *medicinæ utriuſque, Galenicæ & hermeticæ anatome philoſophica, brevem medicæ artis exhibens ſciagraphiam* Francof. 1633.

J. Sperling prof. Wittebergenſis *tractatus phyſico medicus de morbis totius ſubſtantiæ & cognatis quæſtionibus* Witteb. 1633. 8. Tr.

Ej. *inſtitutiones medicæ & phyſicæ* ib. 1649. 8. Tr.

Michael Planer *conſilium antipodagricum de vera arthritidis generatione & curatione* Stettin 1633. 8.

Edo Neuhusii *Theatrum ingenii humani de adgnoſcenda hominis indole & ſecretis animi morbis* L. II. Amſt. 1637. 8. 1664. 12. L.

§. DLXIX. Alii.

Francisci *de* Leyva *y* Aguilar *deſenganno contra il mal uſo del tabaco* Cordua 1633. 4.

Ej. *deciſion del conocimiento del provecho por la urina* ib. 1633. 3. N. Ant. ſi recte.

Antonio Pricivallo Carera *la confuſione de medici, in cui ſi ſcoprono gli errori egl'inganni di eſſi* Milan. 1643. 8.

Eusebe Renaudot *conferences publiques ou queſtions academiques ſur les ſciences par les plus beaux eſprits de ce tems* Paris 1679. 8. 5 vol. B. B. ſed privilegium eſt anni 1653, & ipſa colloquia ſunt annor. 1633. ad 1642. hebdomadariis intervallis. Miſcellanea utique materies eſt, leviter per opiniones meras exagitata. Aquæ & vini natura medica. Somnambuli, Lycanthropia. Num detur cuique morbo oppoſitum medicamentum ſpecificum.

T. II. de morte; de curatione morborum magnetica: de annis climactericis. De lepra & cur nuper infrequentior ſit. De rabie, de epilepſia. Num æſtate vinum debeat dilui. Chloroſis. Cauſæ contagii.

Tom. III. Somnus & ei debitum tempus. Podagra. Pro medicamentis chemicis. Antidoti. Quale clima longævitati faveat. Num medicina, num juriſprudentia nobilior. Morbus qui inſuetis inter navigandum moleſtus eſt. Nævi. Num macilenti ſaniores, longæviores. Unde variolæ. Temperamentum optimum. Lethargus, noxæ aeris veſpertini, cœna. Criſes. Num imaginatio morbos facere poſſit aut auferre. Amuleta. Faſcinus. Sterilitatis cauſæ. Num utilis fuerit artis medicæ in tres partes diviſio. Num homo omnium animalium morbidiſſimum.

T. IV. num æſtas hieme ſalubrior.

T. V. Cauſa mortis eorum qui in puteos deſcendunt. Scorbutus. Purgatio.

 Num

Num omni tempori propinare poſſit. Tinnitus aurium. Philtra. Scrophulæ, num a tactu ſeptimi filii diſcutiantur. Quare a Tarantula demorſi certis ſonis muſicis ſanentur. Maculæ faciei. De pulvere ſympathetico.

N. BEAUGRAND *le maréchal parfait* Lyon 1633. 8. Troyes 1655.

... LANGHAM *garden of health* Lond. 1633. fol

... HART *diet of the diſeaſed* ib. 1633. fol.

... LEMMIE *touchſtone of complexions* ib. 1633. 4.

EDWARD JORDEN *diſcurſe of natural bath and mineral waters* ib. 1633. 4.

Speculum ſcorbuticum, oder Beſchreibung des Scharboks in zweyen Tractätlein abgefaßt dem gemeinen Mann zum beſten Nürnberg 1633. 8. *. Prior libellus eſt JOHANNIS ROETENBECK. Contagioſum eſſe malum, & potu ex eodem poculo, aut fætore fæcum alvi ſanos infici. CAROLUM BATTUM ſola cochlearia innumeros ægros reſtituiſſe.

Alter eſt CASPARI HORN *kurzer Bericht von dem fremden vordem bey uns unbekannten, jezt aber eingreiffenden Krankheit dem Scharbok* Contagium in morbo eſſe; per oſcula, alioſve modos propagari: contagium etiam a borealibus militibus propagatum, nunc cepiſſe Norimbergæ innoteſcere. Symptomata, ſe addere minus nota, febrem, conſtipationem alvi pertinacem, vomitum cibi crudi. Non adeo celeriter mortem inferre, quibus locis endemius eſt, feminis magis nocere. Laudes cochleariæ, etiam Noribergæ lectæ, & ſimilium plantarum ſucculentarum.

MATTH. BLAU *Beſchreibung der Kinderblattern* Coſtanz 1633. 12. THOMAS.

MARTINI FABRICII *paradoxa loimodes, d. i. abſonderliche Meinung, daß die Eſſenz der Peſt keinem Menſchem ſondern Gott allein bekannt ſeye, und dahero auch keine gewiſſe und ſpecifica remedia erfunden* Roſtoch 1633. 4. MOELLER.

§. DLXX. DISPUTATIONES.

JOH. HAWKINS *diſcurſus de melancholia hypochondriaca* Heidelb. 1633. 4.

ANDR. LESSIUS *de miſcellaneis medicis* Leidæ 1633. 4. PL. AN ID.

ANTON STECHAT *oratio de annis climactericis habita in ſenatu Arnſtadienſi* Erfurt 1633. 4. L.

CASPAR DANKWERTH *de lue Hungarica cognoſcenda & curanda* Baſil. 1633. 4. MOELL.

PHIL. CONR. BRETTEL *de hydrope aſcite* Baſil. 1633. 4. HE.

J. WALTHER *de phthiſi* ib. 1633. 4. HE.

ANTON. KISLING *de paſſione colica ægrotor.* 1633. 4. HE.

PETRI

PETRI POWELL *de pleuritide* Leid. 1633. 4. PL.

J. HAENISCH *de morbo Hungarico ſ. caſtrenſi* ib. 1633. 4. PL.

CHRISTIAN MARTIN WITTICH *de pleuritide* præſide AD. VORSTIO ib. 1633. 4. niſi iſte auctor eſt.

GEORG BALTHASAR MEZGER *de pleuritide* Tubing. 1633. 4. Diverſus a cognomine ab a. 1644. demum doctore.

MATH. ALTON & PETR. JOCELIN *Non E. ſola menſtrualis fecunda* Pariſ. 1633.

BARTH. BARALIS & JAC. BARELIER *E. ſaturis, quam jejunis, vigiliæ infenſiores* ib. 1633.

CAR. *le* CLERC & FR. *le* VIGNON *Non E. ſanguis ad vitam neceſſarius* ib. 1633.

JOH. BOURGEON & PETR. YVELIN *E. ab uſu leporum venuſtas* ib. 1633.

MAURIT. *de* MONTROEIL & J. CHARTIER *E. comatoſus teſtari poteſt* ib. 1633.

HENR. BLACVOD & J. PIETRE *Non E. viſceribus nutritiis æſtuantibus metallicarum aquarum potum ſalubrem eſſe* ib. 1633.

HENR. BLACVOD & JAC. BARELIER *Non E. graciles febriculoſi* ib 1633.

CL. GERMAIN & J. CHARTIER *E. tertiana febricitanti ceraſa, non armeniaca* ib. 1633.

GABR BIARD & J. PIETRE *Non E. imbecillitati ventriculi quævis roborantia* Pariſ. 1633.

§. DLXXI. JOHANNES van BEVERWYCK.

Dordracenus, medicus & conſul urbanus, vir ut videtur, honoratus & publice carus, ex ſchola Italica.

EJ. *epiſtolica quæſtio de termino vitæ fatali an mobili cum doctorum reſponſis* Dordrecht 1634. 8. Leid. 1636. 4. tum tertia parte auctior ib. 1639. 4. cum ANNÆ SCHURMANNIÆ & SELICHMANNI *epiſtolis*, demum 1651. 4. *. Magna collectio.

EJ. MONTANUS (MICHEL *de* MONTAGNE) ελεγχομενος, *ſ. refutatio argumentorum, quibus medicinæ neceſſitatem impugnat* Dordr. 1634. 8. B. BODL. Amſtd. 1663. 4. *. Germanice Francf. 1673 8. Multos omnino mortales veriſſime morti a medicis ereptos fuiſſe, & valetudinem conſtantem redditam. Conjunctum fere prodiit noſtri *encomium medicinæ*.

EJ.

Ej. *idea medicinæ veterum* Leid. 1637. 8. *. Compendium medicinæ ex locis veterum in ordinem diſpoſitis collectum.

Ej. *de calculo renum & veſicæ l.* ib. 1638. 12. *. & *diſſertatio* ib. 1641. 12. Vide in chirurgicis I. p. 328. Plurima redeunt in epiſtolicis quæſtionibus & in *ſchat der ongezondheit.*

Ej. *Hollandze genees middelen* Dordrecht 1642. 8. 1692. CARLS. Ej. *αυταρκεια Bataviæ, ſ. introductio ad medicinam indigenam* Leid. 1644. 8. 1663. 12. *. Rhetorice ornat fructus Belgii naturales & oſtendere vult, ſufficere ad medicinam faciendam ea ipſa naturæ bona.

Ej. *kurze Anleitung zu der Arzneymitteln, wie derſelben Kräfte an dem Geſchmak, Geruch und dem Farben zu erkennen* Francof. 1672. 8. an idem l.

Ej. *epiſtolicæ quæſtiones cum doctorum reſponſis* Roterd. 1644. 8. *. 1665. 8. In *operibus omnibus* cum tit. *Anhangzel van eenigen brieven.* A. MARIA SCHURMAN de vitæ termino. PRINCEPS NASSOVICUS de curatione ſympathetica. SALMASIUS de illo ſuo Hippocratico aphoriſmo. De calculo varia, ZACUTI, TIMÆI, G. PATINI, aliorum. LAZ. MEYSSONNIER de calculi formatione; CORNEL. v. SOMMEREN calculus urethram obſtruens, cum nulla unquam in lotio arenula adparuiſſet. Demum BENED. SYLVATICUS. Noſter ut prius defendit, arenulas non eſſe calculi ſigna. Conſilia PREVOTI, SCHAWII, J. FREYTAG pro principe qui calculo exciſo interiit. SALMASIUS de ſternutatione, de voce *hyſſopus*, CARTESIUS de menthæ viribus. *Anchiſæ ab* ANDLA de lyncurio G. J VOSSII de priſcorum longævitate. J. WESTERBURG de curata repetito abortante. Multa cæterum phyſiologica, etiam theologica.

Una cum his epiſtolis prodiit BEVEROVICII, ERASMI, CARDANI, MELANCHTHONIS elogium medicinæ, G. PATINI demum theſis, *E. totus homo a natura morbus.* BEVEROVICIUS in medicinæ elogio officia futuri medici enumerat. Vult ipſius Arabicæ linguæ peritum eſſe.

Ej. *Schat der gezondheit* Dordrecht 1638. 8, quæ ſecunda eſt editio. Amſtd. 1663. 4. *. Germanice Amſterd. 1651. f. *. De ſex rebus non naturalibus agit, & de ciborum potulentorumque qualitatibus, tum de univerſa victus ratione.

Ej. *Schat der ongezondheit ofte geneeskonſt van de ſiekten* Dortdrecht 1641. 8. 1644. 8. Amſterd. 1663. 8. *. Grata varietas. De uromantarum ſuperſtitionibus & impoſturis hiſtoriolæ. Medicos nonnullos, lucri cupidine ductos, uromantiæ indulſiſſe: eorum alterum CRELLIUM, male interpretato lotio, feminam gravidam emmenagogis vehementiſſimis curare adgreſſum eſſe. Inde materia medica, ſecundum claſſes virium medicatarum: noſter compoſita aliqua laudat, & potum ex tamarindis refrigerantem. Morborum curationes. In ſputo purulento nihil ſibi melius reſpondiſſe, quam aquam cum ſymphyto, ſcabioſa, ſanicula, alche-

alchemilla, tuſſilagine decoctam. Variæ imaginationes melancholicorum; & curati fraude pia, cum medicus eorum errori adularetur. Tumor cartilaginoſus enormis, univerſam fere faciem occupans & fungus, ex orbita oculi pullulans. De quartana terrore curata. Docti viri conſilium in peſte Leidenſi anni 1636. Recte refutat opinionem periculoſiſſimam, peſtem non inficere, aut certe non nocere, niſi ex inevitabili Dei decreto. Fætorem ſepulchrorum in peſtilentia periculi pleniſſimum eſſe. In infante ſuffocato plurima in aſpera arteria pituita. Filioli ſui inciſi hepar obeſiſſimum & ampliſſimum repertum. Ex eryſipelate frigida repercuſſo vomitus, animi deliquium, deglutitionis impedimentum; Noſter repetita purgatione alvi morbum ſuperavit. Oleo aniſi & ſimilibus ſingultus compreſſus. Mersennus de homine, cui ob alvi pertinacem conſtipationem rectum inteſtinum extraxerint, fæcibus liberaverint, repoſuerint. Calculi ex bile incraſſata conſiſtentes in calida ad mollitiem redierunt. De ſcorbuto. Cum inter Belgicos milites anno 1617 multi ſcorbuto laborarent, is morbus Venetis medicis novus viſus eſt & ignotus. Anno 1556 a corrupto ſecali natum eſſe malum: adverſus id cochleariam laudat. Fuſe de herbis antiſcorbuticis. De renibus & calculo. Cum calculus de veſica eductus fuiſſet, & morbus recruduiſſet, in cadavere ren a calculo perforatus apparuit, ut nullum præterea malum appareret. Spica hordei aliquot diebus retenta, demum per alvum eliſa. Calculus renis carnem conſumſerat. Lethargus a retenta per calculum urina. Alius homo eodem a malo peremtus, ei alter ren conſumtus, in altero calculus inpactus erat. Limonum ſuccus arenulas expellit. Calculum a medicamento abſurdo comminutum Beverovicio oſtenderunt. Grandis ex puella ſexenni eductus calculus. Succum cancrorum contuſorum tamen reſpondiſſe.

Ej. *chirurgia cum continuatione* Dordrecht 1651. 8. Multa, ut ſolet, habet medici argumenti, ad materiam medicam, ad tumores, hydrocephalum, vermes.

Quæ recenſui *opera omnia* prodierunt Amſterd. 1651. 4. Huth. Dordraci 1664. 4. *. Amſterd. 1672. 8. 1680. 8. Lamberg. Adjectus eſt *libellus* Guilielmi Swinnas, medici Brillenſis, *de variolis & morbillis.*

Schat der gezondheit, der ongezondheit & *chirurgia* prodierunt Germanice 1671. f. 1674. f. *.

§. DLXXII. Varii.

Johannes Nardius Florentinus, vir doctus.

Ej. *Lactis phyſica analyſis* Florentiæ prodiit 1634. 4. *. Aristotelis adſecla de viribus medicis lactis potiſſimum in libris quærit, abſque ullo proprio experimento. De ſero lactis. De ſero deſtillato, quorum utrumque contra Hierony-

RONYMUM OBICIUM defendit, & frigidum facit, ut tamen aliquas calidas particulas admiſtas habeat. Butyri antiquitates. Eo Romanos diu caruiſſe, quod potiſſimum oves mulgerent, quarum lac minus butyro abundet. Lactis ejuſque ſeri in variis morbis utilitas.

EJ. *noctium genialium annus I.* poſt quem nullus alius ſecutus eſt, Bonon 1656. 4. *. poſthumum opus a filio PHILIPPO editum. Sub communi titulo plures libelli continentur, decem in *noctes* conjecti. I. HIPPOCRATES *de liquidorum uſu cum ampliſſimis commentariis*, ut ſubinde NARDIUS in omnia alia ſe diffunderet, etiam phyſiologica. De frigore ejuſque noxio effectu: de aquæ marinæ uſu medico: de vermibus aceti: de narcoticorum medicamentorum, & frigidæ in convulſione & tetano utilitate. Calida embrocha in agro Senenſi epilepticos levatos fuiſſe. III, de gangræna. IV, Varia de rebus quæ antiquis ignota fuerunt. Fibræ motum caloris cauſam eſſe. Calida antiquos medicos ad reſolvendum uſos. Vina vetuſta valde ſpiſſa refrigeraſſe. Vaſa plumbea ad opera chemica non vult adhiberi. Tarantulæ miracula ex EPIPHANIO. Dyſenteria ex ceruſſa. Noxa ex aqua ſcorzoneræ, quæ per vaſa plumbea ſtillaverat. V, Diætetica aliqua. An vinum alat. Ciborum tempora & delectus in morbis acutis. VI, Cum hydropicum hominem nimia cum ſpe boni eventus curaſſent, noſter conſilia data fere refutat. Varia de lumbricis, lacte, butyro. De novo cortice Sinenſi antipyretico, cui non favet. Non licere caſtrare, ut vocis gratia conſervetur. VII, De variolarum & morbillorum initiis. De uſu interno olei adverſus venena, etiam ad morbos malignos efficaci. De lue venerea & ejus curatione. Thermarum noxa. In febribus venæ ſectionem defendit, cucurbitulas minoris facit. Multa loca HIPPOCRATIS & GALENI interpretatur. Laudat oleum vitrioli ad morbos malignos. VIII, Contra ROBERTI CONSTANTINI in CELSUM caſtigationes, ut contra eum virum receptum fere textum defendat. X: nox eſt *commentarius in l.* HIPPOCRATIS *de corde.*

EJ. *apologeticum in* F. LICETI *mulctram ſ. de duplici calore* Florent. 1638. 4. LIND.

FORTUNII LICETI Genuenſis, profeſſoris Patavini, philoſophi, hominis ſubtilis & theorerici, vix practici, πυρονάρχα *ſ. de fulminis natura & de febribus libri II.* Patav. 1634. 4.

EJ. *de corporum naturalium duplici calore ſ. mulctra* Patav. 1636. 4. ſi huc facit.

In *quæſitis per epiſtolas* puto etiam medica aliqua tractari: certe in tertia quæſitione medicinalia potiſſimum tractantur Utin. 1646. *Scritt. Lig.*

LEO ALLATIUS *de Pſellis & eorum ſcriptis* Rom. 1634. 8. & in B. *Græca* FABRICII T. V. Huc facit, ob PSELLOS quos ad medicos refert.

EJ.

Ej. etiam *de Cl.* Georgiis liber.

Ej. *apes urbanæ, ſ. de viris ill. qui ab anno* 1630. *per totum a.* 1632. *Romæ floruerunt* Romæ 1633. & J. Alb. Fabricii cura Hamburg 1719. Vitæ, & ſcripta etiam promiſſa medicorum. Promittit etiam l. de Mandragora.

Michaelis Angeli Rota *de peſte Veneta anni* 1630. *Quæſtiones diſputatæ ſ. apologeticon ad ſyllogiſticam diſputationem* Venet. 1634. *Scritt. Bergam.*

Alexandri de Vicentinis *de calore per motum excitato, atque de cæli influxu in ſublunaria* Veron. 1634. 4.

Honorati Bouche *de morbo ſceleſto, in quo cauſa, ſigna & curatio explanuntur* Avenione 1634. 8. *. Nempe de epilepſia idiopathica & ſympathica; de obſeſſis. Picam paſſerem, ſerinum epilepſiam pati. Medicamentorum farrago.

Paulus Spindler Vindobonenſis & medicus Poſonienſis.

Ej. diſp. inaug. *de angina* Baſil. 1634.

Dicitur auctor eſſe pulveris Pannonici rubri.

Poſthumæ prodierunt *obſervationes medicinales*, quarum centuriam Carolus Rayger Francof. edidit 1691. 4. *. Breves ſunt obſervationes, ſed longa ſcholia; multæ, unico verbulo tactæ curationes. Vermis latus, ex quo cephalalgia, ſublatus decem granis gummi guttæ, qua & nupera arcana ad hunc uſum medicamenta conſtant. Epilepſia ſanata laudano opiato, quod, fateor, mihi non videtur veri diſſimile, cum adeo certo tetani opio ſolvantur. In apoplexia pulſus magnus & fortis deterior eſt debili & veloci. In eodem malo pulſus in duobus brachiis diſſimilis. Pleuritis verminoſa vermibus expulſis curata. In principe infante aſphyxia, ex pulmoni vomicis. Quartana curata aſaro, deinde floribus ſalis ammoniaci martialibus. In peſte anni 1644 pauciſſimi alexipharmacis ſervati, & melius potius habuerunt medicamentis deſtituti. Menſes ſupervenientes & petechiæ lethales fuerunt, & terror, & angina maligna. Morbus niger curatus rheo & china. Aliquid polypi ſimile ſex vel ſeptem uncias longum cum bonis ægri rebus de alvo egeſtum. Vomitus ad mortem uſque perpetuus. Laudani in colica pernicioſa vis. Matricaria in vino infuſa poſt purgationem hydrops ſanatus: idem morbus ſponte rupto abdomine diu toleratus. In rene & uretur calculoſo gangræna: cum ſe chirurgus incidens convulneraſſet, idem ſimili gangræna abreptus fuit. Ureter uterque obſtructus, inde iſchuria 13 die funeſta. Plura recenſere omitto.

Endemicorum & epidemicorum Hungariæ morborum hiſtoriam promittebat Rayger, ſed ea non prodiit.

ADRIANI TOLLI *obſervationes in praxin auream* J. STOCKERI Leid. 1634. TOPP. 1657. 12.

IDEM GALENI *in aphoriſmos Hippocratis commentarios ex* FOESII *&* PLANCII *interpretatione* edidit Lond. 1633. 12.

G. ALBEYRON M. D. 1634. 4. εγχειριδιον θεραπευτικον *pharmaca ad unamquamque corporis partem concinnata breviter complectens.* In Codd. MS. C. TYSON. n. 4178.

NIC. AUG. ELISIUS, EJ. eſt *rationalis methodus curandi febres flagrante Veſuvio ſubortas* Neapoli 1634.

§. DLXXIII.

VARII.

DOMENGO ROYO EJ. eſt *Llave de Albeiteria* Saragoſſa 1634. f. C. de V.

ANDR. GONZALEZ *Compathia y ſymbolo de la aſtrologia con medicina* Medinæ 1634. 8. MARTIN.

FRANC. RONDINELLI *relazioné del contagio ſtato in Firenza l'anno* 1630. *e* 1633. Firenz. 1634. 4. MEAD.

CLAUDII PONS *la ſycophantie theriacale contre la* GRIVF *illuſtrée de pluſieurs paradoxes & du tems auquel la theriaque doit être compoſée* Lion 1634. 8. d'ETR. Conf. p. 600 & 325.

STEPH. DOMINICI BRUNHEIMER *conſilia von den hizigen oder rothflecken* Luneburg 1634. 8.

Les anciens & modernes auteurs de la médecine & chirurgie Paris 1634. 8. collecta ex veteribus.

J. EISENRING *prophylaxis & cura febrium malignarum epidemicarum* (germanice) Vorchheim 1634. 12.

EJ. *conſilium medicum* Regenſpurg 1634. 12.

Kurzer Bericht was man ſich zur Zeit der Sterbensläufe der ſchweren Seuche der Peſtilenz zu verhalten durch einen D. der Arzney Nürnberg 1634. 4. WILLER.

§. DLXXIV.

§. DLXXIV.

DISPUTATIONES.

WOLRAD ENGELHARD FESELIUS *de pleuritide legitima* Argent. 1634. 4. *.

AUGUST SALADIN *de paſſione colica* Argent. 1643. 4. *.

PHIL. PFIZER *de phthiſi* ib 1634. 4. *.

SAM. SCHARACH *de epilepſia* Francof. Viadr. 1634. HE. niſi error in nomine eſt.

EJ. *de apoplexia* ib. 1635. 4. ID.

SIMON PRACHTELIUS *de ephialte ſ. incubo* Erford. 1634. 4.

J. *de* GORRIS & PETR. YVELIN *E. viſceribus nutritiis æſtuantibus aquarum metallicarum potus ſalubris* Pariſ. 1634. Addit CL. BARON has theſes Regis edicto vetitas non potuiſſe defendi.

EJ. & PETR YVELIN *Non E. dyſenteriæ purgatio convenit* ib. 1634.

REN. CHARTIER & MATH. DENYAU *E. ulcerato utero non dolente τα συμπαθη dolent* ib. 1634.

GEORG. ARBAUD & PETR. LEGIER *E. catarrho hypnotica* ib. 1634.

PETR. YON & PETRI RICHER *E. lactantium variolis venæ ſectio* ib. 1634.

CLAUD. *de* POIS & PETR. LEGIER *E. alimentum corpus & animum mutat* ib. 1634.

PETRI *le* CONTE & MATH. DENYAU *E. humorales febres ab humorum putredine* ib. 1634.

GUIL. *de* VAILLY & PETRI RICHER *E. in morbis acutis ſitis παραλογως ſedata malum* Pariſ. 1634.

CLAUD. GERVAIS & J. PIETRE *E. a cibo meridiari non ſalubre* ib. 1634.

§. DLXXV.

AD ANNUM 1635.

DIDACI *de* SORIA *certamen medicum & propugnatio antiquitatis contra innovatores* Granat. 1635, fol. L.

FELIX SCARELLA *de theriaca* Patav. 1635. 4. L.

PETRI LOPPEZ *floſculus medicinæ tribus libris juxta auctoritatem veterum Græcorum & Arabum* Malac. 1635. 4. CHIVA.

PHILIPPI JUSTI *diſp. adverſus* GALENUM *de fomite putredinis in febribus putridis continuis* Ulm 1635. 4. L.

PIUS *de* MARRA EJ. *praxis methodica & rationalis curandorum morborum omnium, in qua præter remedia magis præcipua a* GAL., HIPPOCRATE *&* AVICENNA *deſumpta, multa arcana medica continentur* Neapoli 1635. 4. ASTR. Fuſe de lue venerea, ſed exſcriptus ex l. I. de ALMENAR.

JANI BODECHER Beningii, *orationes duæ de contagione & morte contemnenda.* Acc. tertia, *qua oſtenditur morbos animi eſſe pejores quam corporis* Leid. 1635. 12. FALC.

CHRIST. WINCKELMANN *tabula inſtitutionum* SENNERTI *in tironum guſtum* Witteb. 1635. 4. 1676. fol.

EJ. *medicamenta officinalia præcipue Galenica & chemica ex vegetabilibus animalibus mineralibus in tabulas digeſta, app. quaſi ad tabulas priores* Witteb. 1635. fol. 1670. fol. L670. fol. 16 . fol. L.

ANDREAS de CALWENFELD *tr. de peſte ex quintuplici arte & fundamento hermetico ſuperata* Hag. 1635. 8. ſi recte ſcripſi.

FRANCISCI PIIART *protrepticum de artis medicæ ἐποπταις pro veſperiis* Pariſ. 1635. 8. L.

JACOB LEBBERER *phyſica realis ſpagirica medica alchymica* Heidelb. 1635. 8. LIND.

§. DLXXVI. ALII.

FABIEN VIOLET *des maladies par obſtruction* Paris 1635. 12. RAST.

FRANC. *de* MONGINOT *traité de la conſervation & prolongation de la ſanté* ib. 1635. 12. FALC.

Traité de la melancholie, ou réflexions de de la MESNARDERIE *ſur le diſcours de* M. DUNCAN la Fleche 1635. 4. d'ETR.

ALB. MICH. ANTONIO *diſcorſo per ben governarſi dalla peſte* Padova 1635. 4. SMITH.

MATTHIÆ HOE *Leichenpredigt* PETRI HEIGEN *Archiatri Saxonici, mit dem Lebenslauf* Leipz. 1635. 4. B. BUN.

§. DLXXVI.

§. DLXXVII.

Diſputationes.

Conr. Walther *concluſionum medicarum variarum decades VII.* præſide Conr. Matthæo Groning. 1635. 4. Moell.

Math. Wrigth *theſes medicæ inaugurales de pleuritide vera* 1635. 4. B. Bodl.

Diſputationes etiam videntur, quæ ſub titulo prodierunt, *Tripus Delphicus in quo in lebete Apollinari medica quædam philoſophico igne coquuntur, auctoribus* Josepho Bua, Sebastiano Petra. & Steph. Baldo *Med. DD.* Meſſanenſibus Neapoli 1635. 4. *, Contra Petri Castelli adverſarios, Cortesium, Santorellum, alium innominatum. Quæſtio huc facit ultima, *num* ventriculus non roboretur niſi prius nutriatur.

Fr. Guenault & Cl. Guerin *E. pituitoſis jejunium* Pariſ. 1635.

J. Merlet & Petri *le* Mercier *E. labor ante cibum* ib. 1635.

Gab. Hardouyn & Ant. Richard *Non E. adſtrictis alvo cathartica* Pariſ. 1635.

Mich. *de la* Vigne & Leonis *le* Tourneur *E. vinum lac ſenum* ib. 1635.

Jac. Perreau & Nic. Cappon *E. victus tenuis & exquiſitus in ſanis paulo pleniori periculoſior* ib. 1635.

Mich. Toutain & Dur. Fr. Yon *E. totus homo a natura morbus* Pariſ. 1635. Eadem G. Patin diſputatio.

Sim. *le* Tellier & Leo *le* Tourneur *Non E. individuus acutorum comes febris* ib. 1635.

Sim. Bazin & Nic. Cappon *E. imbecillitati ventriculi adſtingentia* ib. 1635.

Jac. Cousinot & Nic. Richard *E. hydropi ſiccantia* ib. 1635.

§. DLXXVIII.

Vincentius Baronius. Alii.

Meldulenſis, medici Forolivienſis *de pleuripneumonia anno* 1633 *& aliis temporibus Flaminiam aliaſque regiones populariter infeſtante atque a nemine hactenus obſervata* L. II. Forli 1636. 4. *. Liber melioris notæ. Morbi deſcriptio. Fauces ulceri-

ulceribus obſidebantur cum angina: deinde circa thoracem dolor, febris, tuſſis, ſpiritus difficilis erat, & ſitis inexhauſta. Qui primis diebus & ubertim exſcreареbant, maxime quando ſanguis ipſis præterea repetito detractus fuerat, & tepidam copioſe hauſerant, ii fere ſervabantur. Multorum ægrotorum, quos curaverat, hiſtorias dat, & cadaverum inciſiones. Pulmo ſæpe inflammatus & niger, dum pleura ſana erat; ſæpe & aqua in caveam pectoris effuſa. Ut omnino morbus in pulmone orſus, ſubinde neque ſemper, ad membranam coſtas ſuccingentem tranſierit. Pulmonem ſæpe abſque ulla inflammatione prægreſſa pleuræ adhæreſcere. Veteres, HIPPOCRATEM potiſſimum, pleuritidem a peripneumonia non diſtinxiſſe. In pleuropneumonia & pleuram adfectam eſſe, & ſimul pulmonem: ſuam pleuripneumoniam non fuiſſe peſtilentem, neque contagioſam. Muſculorum intercoſtalium inflammationem non ignoravit. De catarrhis digreſſio. Hoc etiam ſuo morbo peculiare fuiſſe, quod raro per ſputum, ſed per ſudorem potius & ſanguinis evacuationem ſolutus fuerit. In L. II. de venæ ſectione agit, quam etiam in pueris utilem putat eſſe, & in morbi cruditate, & demum præſentibus petechiis. Argumentis perpenſis præfert venæ lateris adfecti ſectionem, niſi menſium defectus in pede venam juſſerit ſecare, aut ſumma vis plethoræ urſerit, aut dolor in medio pectore ſævierit. Iterato vero ſanguinem mittit, etiam ſepties, rejectis cucurbitulis & hirudinibus. Reliqua demum curatio.

HYACINTHI TRABONA *de medicamento purgante quarto die diſſertatio, in qua cum* HIPPOCRATIS, *tum* GALENI *auctoritatibus, tumque validiſſimis rationibus quarta die non eſſe purgandum blateratur* (mala vox forte declaratio) Panormi 1636. 4. MONGIT.

DANIEL CARMENI *methodus medendi* Bonon. 1636. f. WACHEND.

J. *de* VIANA Giennenſis, *antidotum faſciculi aromatum in ſubſidium puerperarum, ubi agitur de odore, uteri ſuffocatione* &c. Milano. 1636. 4.

EJ. *tratado de peſte ſus cauſas y curacion, y el modo que ſe a tenido en curar las ſecas y carbuncos peſtilentes, que an oprimido la cuidad de Malaga el a* 1637. Lisbon. 1637. 4.

ANDR. ANT. *de* CASTRO Luſitanus. EJ. *de febrium curatione l. III.* Villaviciosa 1636. fol.

EJ. *de ſimplicium medicamentorum facultatibus* ib. 1636. 4.

EJ. *de qualitatibus alimentorum, quæ humani corporis nutritioni ſunt apta* ib. 1636. fol. C. de V.

SEBASTIANI *de* SOTO *Summularum expoſitio* Madrit. 1636. 4. FAKC.

EJ. *exercitationes medicæ de curandis febrium differentiis* Madrit. 1638. 4. FALC.

EJ. *diſcorſo medicinal de las enfermidades por que ſeguramente pueden los religioſos depor la clauſura* ib. 1639. 8. C. de V.

§. DLXXIX.

§. DLXXIX. Johannes Schroeder.

Medicus Francofurtenſis.

Ej. *Berich vom epidemiſchen Fieber* Francof.. 1636. 8.

Ej. *Quercetanus redivivus* Francof. 1638. 4. 3 vol. Lambergen 1648. 4. L. 1667. 4. 1679. 4. Tr.

Ej. *Pharmacopœa medico phyſica.* Ed. I. Ulm. 1641. 4. Ed. II. ib. 1644. 4. Riv. Ed. III. Ulm. 1649. 4. Ed. IV. aucta & emendata Ulm 1655. 4. Ed. V. ib. 1662. 4. *. Ed. VI. Francof. 1667. 4. edita a Horstio & Witzelio 1669. 4. Tr. 1681. 4. Tr. Leid. 1672. 8. L. aucta. Lion 1681. 4. Colon. 1687. fol. cum F. Hofmanni adnotationibus. Ed. VIII. in tit. Ulm. 1685. 4. Menz. ſtudio P. Rommelii. *Appendix* Ulm 1669. 4. Francof. 1676. 4. vel 1677. IV. iterum aucta a J. Frid. Witzelio: tum recognita a Petro Rommelio Ulm. 1685. 4. 1705. 4. *.

Germanice *Arzneyſchaz nebſt* Frid. Hofmanns *Anmerkungen* Nürnberg 1684. 4. *eröfnet von* G. Dan. Koschwiz Nürnberg 1693. fol. Francof. 1709. fol. Nürnberg 1748. fol. *.

Belgice *Groote algemeene ſchatkammer* cum præf. Gaubii & iconibus Leid. 1741. fol. 3 vol. Anglice Lond. 1669. B. Bodl. *Notas* F. Hofmanni dicemus.

Edidit etiam noſter Arnoldi Weickard *theſaurum pharmaceuticum Galeno chymicum* Francof. 1670. 4.

Vel ex repetitis editionibus cognoſcas, claſſici operis gradum diu tenuiſſe, chemicam nempe notitiam cum vulgari Galenica pharmacopœa inter primos conjunxiſſe. Cum paucas editiones poſſideam, non poſſum de omnibus rationem reddere. In ea, quæ Ulm. 1662. 4. *. prodiit, ars primum pharmaceutica adeſt. Deinde medicamenta ſimplicia certis ſub titulis, ſola nomina: tunc compoſitiones pharmaceuticæ cum ſcriptionibus, aquæ, balſama, condita, emplaſtra, olea, pilulæ, ſic aliæ formulæ compoſitæ. L. III, IV, V. materia medica ſimplicium medicamentorum traditur, cum eorum patria, ſignis, uſu medico, medicamentis, quæ ex quoque parantur, ex mineris, plantis, animalibus. Hæc omnia nunc uberiora & meliora exſtant, non ita eo ſeculo, quo noſter ſcripſit.

Editio Ulmana 1685. 4. *. aucta eſt a J. Lud. Witzelio & a Petro Rommelio edita. Acc. in principio tabula totius operis.

Editio 1746, 1748. tribus voluminibus fol. multo plures nuperas habet ſcriptiones ex variis diſpenſatoriis deſumtas, taxam pharmaceuticam, ipſa ſimplicia numeroſiora, Hofmanni interſperſas adnotationes.

§. DLXXX. Varii ad a. 1636.

Claudius Tardy medicus Pariſinus.

Ej. *hippocratica purgandi methodus* Pariſ. 1636. 4. alii 1648.

Ej. *in* Hippocratis *libellum de virginum morbis paraphraſtica comment.* ib. 1648.

Ej. *comment. in* Hipp. *de ſeptimeſtri & octimeſtri partu* ib. 1653. 4.

Ej. *tr. du cœur* phyſiologici argumenti ib. 1656.

Ej. *cours de médecine contenant toutes les choſes qui compoſent l'homme & qui le detruiſent & enfin le moyen de le retablir en ſanté & de guérir les maladies par les principes du mouvement circulaire* 2 voll. Pariſ. 1662. 4. 1677. 4.

Ej. *libellos de transfuſione* vide in anatomicis.

Hier. Gil. *de la* Penna *tratado del garotillo* Saragoſſa 1636. C. de V.

Ej. *de improbo uſu veſicatoriorum, ſpirituum extractione in omni febre; ſed præcipue in ea, quæ ab aeris mutatione ſuboritur* Neapoli 1638. 4. Topp.

Rolandi Sturm *Corticis Chinæ Chinæ ejuſque virtutum & virium deſcriptio* Antwerp. 1659. 12. Lind. Haag. 1681. 16. *. Medicus Delfenſis Plempii & Conygii contrarias rationes expendit, adfert ſuas obſervationes, quæ omnino cortici favent, effectum febrifugum ad reſolutionem materiei morboſæ refert.

Ediderat *Hippocratico hermetologiam, ſ. dialogum inter Hippocraticum & hermeticum* Bonon. 1636. 8. L.

J. Loesel *de podagra tractatus morbi hujus indolem & curam diligenter exponens* Roſtock 1636. 16. Leid. 1639. 16. *, cum qua editione etiam Cardani *encomium podagræ* recuſum eſt. Omnino tamen articulos inflammari poſſe. Abſceſſum mediaſtini pure plenum ſe vidiſſe, & alium ſimilem, & ſub ſterno vomicas. Non in glutine ſedem podagræ eſſe. Terrore & ira ſublata podagra. Ad victus rationem. Cereviſiam in Curlandia ligneis in vaſis coquunt. Glandes ex ſale gemmæ tornatiles. Inter formulas chemicus eſt ipſum aurum potabile. Ex alumine adverſus arthritidem medicamentum. Spiritus ſalis ammoniaci valde laborioſe paratus. Ad pedum ſudorem extorquendum cupa duplex. Certum eſſe ſanguinem etiam annis integris a nece ad occiſoris præſentiam ſtillaſſe de cadavere. Medicinæ ſympatheticæ fidem adhibet, etiam in podagra. Emplaſtra ad nodos tradit ex lithargyro ſaliva exſtincto: bis hydrargyri viribus ſuperati grandes nodi.

Ej. *de theriaca Andromachi* Regiomont. 1655. 4.

In libello *de renum uſu* habet vermem, qui in rene conſumto habitabat.

Joh.

Joh. Freinshemii viri docti, *diſſertatiuncula de calido potu* Argentorati 1636. 8.

Menelai Winsemii *oratio funebris in obitum* Adriani Metii *medici & mathematici habita* Franeker 1636. 4. B. Bun.

Georgii Richer *oratio de valore medicorum*, *habita a.* 1636, edita Nürnb. 1644. 8. in Decade II. *Orationum* B. Bun.

Christ. Zurmatten *de tuenda valetudine tractatus* Pariſ. 1636. 8. Falc.

Pharmacopœa Amſtelædamenſis Amſtelod. 1636. 4. . . 12. Tr.

Codex medicamentarius Pariſienſis editus a. 1636, recuſus 1648. 1651. 1658. 1676. 1699.

§. DLXXXI. Lazarus Meyssonnier.

Lazare Meyssonnier, homo vaniſſimus. Ej. eſt *Oenologie ou diſcours des vins* Lion 1636. 12. Rast.

Et *cures pour les vins* ib. 1639. 8. Id.

Ej. *pentagonum philoſophicum medicum phyſices & medicinæ theoretico practicæ principia nova methodo declarans* Lion 1639.

Ej. *axiomes de ſanté pour vivre longuement & ſainement* Lion 1639. 8.

Ej. *doctrina nova febrium ex analyſeos ſpagyricæ, anatomes chirurgicæ, & pathologicæ encheireſi demonſtrata* Lion 1640. 4. & 1641. 4. Tr. cum titulo *nova & arcana doctrina febrium.*

Ej. *de luis epidemicæ cauſis parænetica velitatio* Lion 1641. 4.

Ej. *hiſtoire de l'univerſité & du college de médecine de Lion* ib. 1644. 4. Rast.

Ej. *regime des accouchées* Lion 1646. 14.*. 1671. 12. Tr. 1673. 12. Rast.

Ej. *Bouillons a faire au printems pour ſe preſerver toute l'année de maladie* ib. 1648. 4.

Ej. *les fleurs de Guidon augmentées* 1650.

Ej. *la médecine françoiſe à l'uſage des couvents* ib. 1651. 12. *. Scriptiones medicamentorum domeſticorum. Curationes morborum frequentiorum. Nomina ægrorum quos curaverit.

Ej. *la pharmacopée accomplie* ib. 1657. 8. Falc.

Ej. *elementorum medicinæ libri II.* ib. 1661. 12. Tr.

EJ. *breviarium medicum. Acc.* LAZ. RIVERII *compendium medicinæ practicæ ſtudio* BERNARDI VERZASCHA ib. 1664. 8. GUNZ.

EJ. *le cours de médecine theorique & pratique contenant le miroir de beauté & ſanté corporelle* ed. VII. ib. 1678. 4. 2. vol. L. GUYON opus.

Epiſtolæ aliquæ inter BEVERWYCKIANAS.

§. DLXXXII. VARII.

MARIN CUREAU de la CHAMBRE Carteſianus, vir doctus.

EJ. *nouvelles conjectures ſur la digeſtion* Pariſ. 1636. 4. d'ETR.

EJ. *les caracteres des paſſions* ib. 1645.

EJ. *parvæ methodi pro explicando* HIPPOCRATE & ARISTOTELE *ſpecimen* ib. 1655. 4. FALC. 1662. 4. RAST.

EJ. *l'art de connoître les hommes* Pariſ. 1660. 12. Germanice 1672. 8. Francf.

EJ. *vita* apud NICERON.

CANADELLE *tr. de la peſte* Genev. 1636. 12. Nova editio.

Certain directions for the cure of the plague and preventing the infection Lond. 1636. 4.

J. SMITH *practice of phyſik* ib. 1636. 8.

. . . . COGHAN *heaven of health* ib. 1636. 4. OSB.

JACOBI MARTINI Leobergenſis *apella medicaſter bullatus, oder Judenarzt, darinn gezeiget wird was ein chriſtlicher Medicus ſey, u. wie hingegen ein Judenarzt beſchaffen* 1636. 4. *. Acre ſcriptum. Judæos chriſtianos odiſſe: literarum imperitos eſſe. Partes medicinæ, & quantum ad bonum medicum requiratur.

PIETRO *della* CHENA *vera virtu che ſi cava del Roſmarino* Rom. 1636. 24. *. Arcanum ex Roremarino paratum medicamentum extollit. Gallus de chemica ſecta.

HENR. FREYTAG *gründlicher Bericht von der Peſt und ungariſcher Krankheit* Halberſtatt 1636. 8. VATER.

L. M. S. L. *de occulta magico magnetica quorumdam curatione naturali tractatus* Schleuſingen 1636. 8. TR. Nürnberg 1652. 8. TR. 1729. 8. TR.

Lapis nephriticus, von dem edlen Griesſtein ſeiner wunderbaren Art, Kraft, Würkung und Gebrauch Augſpurg 1636. 4.

§. DLXXXIII.

§. DLXXXIII. Disputationes.

Christophorus Schelhammer ſenior, Profeſſor Jenenſis.

Ej. *diſp. de arthritide* Marburg. 1636. 4. Moell.

Ej. *de dolore colico* Lipſ. 1636. 4. Moell.

Ej. *de ictero* Baſil. 1643. 4. *.

Ej. *de variolis & morbillis* Jen. 1643. 4.

Ej. *de convulſione* ib. 1643. 4. * pro loco.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1644. 4.

Ej. *de epilepſia* ib. 1644. 4. Moell.

Ej. *de hydrope tympanite* ib. 1644. 4. Moell.

Ej. *de febre ardente* ib. 1645. 4. He. 1646.

Ej. *de incubo* ib. 1646. 4. Moell.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1647. 4.

Ej. *de angina* ib. 1647. 4. R. Dan. Ludovici.

Ej. *de peripneumonia* ib. 1647. 4.

Ej. *de phthiſi* ib. 1647. 4. Pl.

Ej. *de vertigine* ib. 1648. 4.

Ej. *de paralyſi* ib. 1649. 4. Moell.

Ej. *de veneno* ib. 1649. 4. Pl.

Ej. *de catalepſi* ib. 1650. 4.

Ej. *de colico dolore* ib. 1651. 4.

J. Placcius *de ſcorbuto* Præſ. Zach. Brendel Jen. 1634. 4.

Ej. *de calculo renum* Roſtock 1636. 4. Moell.

Ej. *de cauſis* ib. 1636. 4.

Christoph. Tinctorius *de arthritide* Regiom. 1636. 4. Pl.

Ej. *de ſcorbuto Pruſſiæ jam frequente* ib. 1639. 4. *.

Ej. *de affectu qui in Regiomontana Academia inter ſtudioſos communi convictorii victu utentes ſæviit eorumque complures exſtinxit* 1639. 4. He.

J. Barthol. Crusca *de morbo hereditario* Regiomont. 1636. 4. Pl.

MELCHIOR POLIS *de venæ ſalvatellæ ſectione* Francof. Viadr. 1636. 4. PL.

EJ. *de colica* ib. 1636. 4.

EJ. *de graviſſimo cordis adfectu ſyncope* 1642. 4. PL.

EJ. *de hypochondriaco adfectu* 1645. 4. LEHM.

EJ. *ordo & methodus recte tractandi tartarum articulorum* 1668. 4. HE.

EJ. *de uteri ſuffocatione* PL.

J. DANIEL DIETERICH *oratio funebris* GREGORII HORSTII Ulm. 1636. & in operibus.

CHRIST. FRID. WILLICH *de epilepſia* Strasburg 1636. 4. *.

J. LUD. KIRCHHEIM *de apoplexia* ib. 1636. 4. L.

CONRAD MATTHÆUS *de natura peſtis febriumque peſtilentium & malignarum* Groning. 1636. 4. HE.

PETR. SEGUYN & PETR. CONSTANT *Non E. hyſtericis quibuſcunque venæſectio* Pariſ. 1636.

PETR. YVELIN & CL. GUERIN *Non E. nephriticis a calculo lithontriptica* ib. 1636.

PETRI RICHER & JAC. le FEVRE *E. dyſenteriæ ſerum lactis ſalutare* ib. 1636.

FR. l'ESPICIER & DUR. FR. YON *E. furori uterino portulaca* ib. 1636.

GEORG. CORNUTY & JAC. le FEBVRE *E. victus tenuis ſenibus* ib.

GUIL. du VAL & NIC. COLLETET *E. vita actuoſa contemplatrice ſalubrior* ib. 1636.

GASP. BRAYER & PETR. CONSTANT *E. catarrho obnoxiis diæta calefaciens & exſiccans* ib. 1636.

CLAUD. GUERIN & MART. AKAKIA *E. mutua omnium corporis partium concordia quædam atque conſenſio* ib. 1636.

§. DLXXXIV. FRANCISCUS SANCHEZ.

Bacarenſis Profeſſor Toloſanus.

EJ. *opera medica* Toloſ. 1636. 4. *. Continent *de morbis internis* L. I. *De febribus & ſymptomatibus* libros II. *De venenatis omnibus cum ſignis & remediis* L. I. *De purgatione* L. I. *De phlebotomia* L. I. *De locis in homine* L. I. *cum recta applicandorum ad ſuos locos remediorum methodo. Obſervationum in praxin* L. I. *De formulis præſcribendis ad tyrones* L. I. *Pharmacopœiæ* L. III. *De theriaca* L. I.

Examen

Examen opiatorum, ſyruporum, pilularum L. IV. *In* GALENI *l. de pulſibus, de criſibus, de differentiis morborum, de cauſis morborum, de differentiis ſymptomatum commentarii. Cenſuram in ll. omnes* HIPPOCRATIS. *De longitudine & brevitate vitæ* L. *De divinatione per ſomnia* L. *Quod nihil ſcitur* L. Seorſim prodierunt hi ultimi tres libelli Roterd. 1649. 16. *. Nihil ſciri luſu ingenii demonſtrare ſuſcipit. Senſuum errores: ſed etiam reliqui libelli parum habent firmi.

RAYMUNDUS *de* LASSE *de officio medici*; *ſ. de vita* FRANCISCI SANCHEZ, *quam in exemplum medicis candide exaravit* Toloſ. 1636. 4. cum operibus.

§. DLXXXV. HERMANNUS CONRING.

Nordenſis Friſius, profeſſor Helmſtadienſis, vir eruditus, peripateticæ ſectæ addictus, magnam partem vitæ ſuæ ſtudiis dedit hiſtoricis, medica tamen nonnulla ſcripſit.

EJ. *diſp. de convulſionum natura, cauſis & curatione* Helmſtätt 1638. 4. PL.

EJ. *de difficili reſpiratione* ib. 1639. 4.

EJ. *de aquis* ib. 1639. 4. HE.

EJ. *de vitiis nutritionis libri II.* ib. 1640. 12.

EJ. *de variolis & morbillis* ib. 1641. 4. HE.

EJ. *de epilepſia* ib. 1642. 4. *.

EJ. *de palpitatione cordis* ib 1643. 4. HE.

EJ. *de ſcorbuto* ib. 1644. 4. PL.

EJ. *de peripneumonia* ib. 1644. 4. PL.

EJ. *de phrenitide* ib. 1645. 4. HE.

EJ. *de vita & morte* 1645. 4. HE,

EJ. *de Germanicorum corporum habitus antiqui & novi cauſis* Helmſtätt 1645. 4. 1652. 4. *. 1666. 4. L. & *nuper recudente cum adnotationibus* J. PHILIPPO BURGRAW Francof. 1727. 8. *. Cum univerſæ gentis ſimilis fuerit inſtitutio, adparet cauſam ejus in iis quæri debere, quæ toti genti communia ſint in victu, moribus &c. Proceros fuiſſe, ad ſeptem uſque pedes, non facile altioris ſtaturæ, cum ROLANDI ſepulchrum non procerius cadaver admiſerit. Certo fuiſſe candidos, oculis cæruleis, capillo flavo, prolixo. Robuſtis natos parentibus ſero veneri ſe dediſſe, inque conjugio caſtos vixiſſe, & ſuas vires conſervaſſe integriores, & pleniores filiis impertiiſſe. Cibos etiam vulgo ſalubres fuiſſe, lac potiſſimum cum pauco pane, abſque butyro. Caſei antiquitates, qui demum a. 1530. in Rhætia primum pinguis ſit paratus. Cereviſiam bibiſſe abſque lupulo, veteribus ignorato: cere-

cereviſiam vero magis quam vinum nutrire. Vitam in otio degiſſe, ſed venationi indulſiſſe; hac occaſione de concremento pituitoſo inteſtini ſimili a JUSTO LIPSIO poſt vitam ſedentariam dejecto. Frigus & nuditatem robur fibræ addidiſſe. Mutatis moribus proceritatem & alias Germanorum prærogativas amiſſas fuiſſe. Nuptiæ cum mollioribus, humilis ſtaturæ feminis, aer calidior, hypocauſtorum uſus, abundior panis uſus, de quo alimento hic multa dicuntur, veterem Germanorum conſtitutionem vitiaſſe. Panem ſecalinum alvum ſtipare, minus nutrire. Salis quotidianus uſus. Victus laxior, miſcellaneus. Qui caninam ſagacitatem a vita in deſerto tranſacta adquiſiverat, victu communi uſus idem eam amiſit. Uſu calidæ mollita corpora; hic de potu ejuſque refrigeratione, cereviſia lupulata, vino, ſpiritu vini. Spiritus vini antiquitates, inventum eſt arabum. Tabaci uſus. Vita ſtudioſa ſedentaria ærumnoſa. Inde de reliqua corporis Germanorum degeneratione quærit.

EJ. *de hermetica Ægyptiorum, vetere & Paracelſica nova medicina l. unus* Helmſtad, 1648. 4. *. & uberius cum titulo *de hermetica medicina* l. II. *Primo de omni ſapientia veterum Ægyptiorum. Altero de* PARACELSI *& chemicorum univerſa doctrina* Helmſt. 1669. 4. *cum apologetico adverſus calumnias* OLAI BORRICHI *. Doctum omnino opus, tamen deproperatius, ut ſæpe locos auctorum ex memoria citarit. Defendit, de HERMETIS temporibus & ſcriptis nihil certi exſtare, & omnino dubitari poſſe, num ejuſmodi homo unquam vixerit. Ægyptiorum medicinam exigui momenti fuiſſe: chemiam in ea gente, ſed ſeriori demum ævo, cultam. PARACELSUM ſpurium fuiſſe, agyrtam, multa compilaſſe. LULLIUM & ipſum vanum fuiſſe promiſſorem. Medicamenta alchemica arte parata nimis acria eſſe, neque abſque periculo ſumi, cum metalla a viribus vitæ non ſuperentur. In epiſcopo a magiſterio perlarum chemico eroſum ventriculum.

EJ. *de vertigine* ib. 1650. 4. HE.

EJ. *de hydrope aſcite* ib. 1650. 4. *.

EJ. *de venæ ſectione* ib. 1651. 4. & 1672. 4. BURCKH.

EJ. *de purgatione* ib. 1652. 4. *.

EJ. *introductio in univerſam artem medicam ejuſque ſingulas partes diſputationem præſide* CONRINGIO *tuitus eſt* SEBASTIANUS SCHEFFER 1654. 4. *. faſſus maximam partem operis ex ore Præceptoris hauſtam fuiſſe. *Recuſa* eſt CONRINGII nomine *cura & ſtudio* J. C. SCHELHAMMER Spiræ 1687. 4. *& cum præfatione* F. HOFMANNI Hall. 1726. 4. *. Hiſtoria eſt & bibliotheca medica. Primum de conſtitutione & natura artis, de ſectis, de artis ortu & progreſſu. Tum hiſtoria & bibliotheca partium ſingularum, phyſiologiæ, pathologiæ, ſemeiotices, therapeutices, materiæ medicæ, botanices, pharmaceuticæ, chirurgicæ, diæteticæ, & de optimis de quaque parte ſcriptoribus. Judicia de libris: in PARACELSUM ſeverius. Plurima ejus inventa in codice duo ante ſecula ſcripto CRATONEM legiſſe.

legiſſe. Non magnum eſſe aſtrorum in corpus humanum imperium, multaque in eum ſenſum fabuloſe dicta fuiſſe, neque perpetuo ſub novam lunam epilepſiæ paroxyſmos recurrere. Ægyptios utique primos artem medicam coluiſſe. De tabulis anatomicis Helmſtadienſibus. Memoriam medicamentis non confirmari, quæ in animam nihil poſſint. GALENICAM pulſuum doctrinam nimis ſubtilem eſſe. Vix in noſtris regionibus criſes fieri, neque exſpectari debere, & vana fere eſſe, quæ de diebus crititis apud veteres leguntur. Audiendos eſſe & empiricos. Veteres bubulam refrigerandi & diſpellendi ſcopo laudabant, ſuillam ad hæmorrhagiam ex ſerpentis cujuſdam morſu. Hortorum medicorum antiquitates. In botanicis difficultas maxima orta ex antiquorum breviſſimis deſcriptionibus, nominibus variis, peregrinis regionibus. Galenum frequenter in THEOPHRASTO peccaſſe. De viribus ſtirpium per ſenſus conſtare, & per teſtimonia Græcorum. In Oriente alias eſſe eas vires, quam in noſtris frigidioribus regionibus. ANGELUM SALAM primum inter chemicos deſiiſſe ineptire: antiquiſſimum diſpenſatorium eſſe VALERII CORDI. Chemiam utilius ad medicamentorum cenſum augendum, quam ad interpretandam naturam humani corporis, adhiberi. Pro magnis compoſitionibus & pro theriaca. Utique victus ratione vitam produci poſſe. Ab aeris manifeſtis qualitatibus non multos morbos pendere, neque ex aeris notitia boni quid in medicinam redundaſſe. Inæqualis liber multa continet utilia, multa minus conſiderata, cum prælectiones ſint, quas noſter dictabat. Adjecti ſunt alii, ejuſdem argumenti variorum ſcriptorum libelli.

Nunc relecto ipſo opere video, paſſim quæ decerpſi eſſe SCHELHAMMERI, qui ſoceri opus ediderit, quod omnino enarrare debui: nunc ſoceri & generi merita non vocat ſeparare.

EJ. *de pleuritide* Helmſt. 1654. 4.

EJ. *de inflammatione hepatis* ib. 1656. 4.

EJ. *de epilepſia* ib. 1656. HE.

EJ. *de incantationis circa morbos efficacia* ib. 1659. 4.

EJ. *de incubatione in fanis deorum medicinæ cauſa olim factis* R. HENR. MEIBOM. ib. 1659. 4. *.

EJ. *de febre hectica* ib. 1659. 4.

EJ. *de ſcorbuto* ib. 1659. 4.

E. *de peſte* ib. 1659. 4. *.

FJ. *de podagra* ib. 1659. 4. HE.

EJ. *de melancholia* ib. 1659. 4. HE.

EJ. *de morbo hypochondriaco* ib. 1662. 4. *.

EJ. *commentariolus in* GALENI *l.* 13. *methodi*, *de ratione curandi inflammationes* Helmſt. 1663. 4. MENZ. alii 1662.

Ej. *de febre maligna, vulgo dicta Hungarica* Helmſt. 1668. 4.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1672. 4. He.

Ej. *de venæ ſectione* ib. 1672. 4. He.

Ej. *de natura & dolore dentium* ib. 1672. 4. *.

Ej. *de hæmoptyſi* ib. 1676. 4.

Ej. *de diabete* ib. 1676. 4. He.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1676. 4.

Ej. *de peripneumonia* ib. 1676. 4. *.

Ej. *de inflammatione hepatis* ib. 1676. 4. *.

Ej. *de peſte* ib. 1678. 4.

Ej. *de aquis* Helmſt. 1680. lego Pl.

Libri de calido innato & igne animali dicti ſunt in B. Anat ib. 1697. 4. *.

Diſp. de fermentatione 1647. 4. & alia minus proprie huc ſpectant.

Vitam viri videas in Andreæ Froeling *Leichenpredigt* Helmſt. 1681. 4. B. Bun. in Melchioris Schmidii programmate in funere Cl. Viri Helmſt. 1681. 4. B. Bun. in *Memoria poſthuma* Altdorf. 1682. 4. ita Tr. tum apud Niceron T. XX. in Jacobi Brucker *Ehrentempel teutſcher Gelehrſamkeit* dec. IV. Aug. Vind.

LIB.

LIBER NONUS.

FRANCISCUS SYLVIUS de le BOE.

§. DLXXXVI.

FRANCISCUS SYLVIUS *de le* BOE.

Hanovienſis, vir nobilis, qui cum anatomicis experimentis, cum cadaverum morboſorum inciſionibus & cum Chemicæ pharmaceuticæ peritia ingenium ſyſtematicum & eloquentiam conjunxit, ut per multos annos Leidam numeroſos peregrinos ſcholaſticos in ejus gratiam confluxiſſe certum ſit. In praxi HELMONTIUM fere ſecutus eſt, ejus tamen archæum non recepit: fermentationibus tamen plurimum tribuit, & peculiariter magis in ſucco pancreatico atqúe bile & morborum cauſas & vitæ alimenta invenit, morboſque acutos fere infeſto acori pariter tribuit ut HELMONTIUS, atque alcalinis volatilibus & diaphoreticis conatus eſt ſuperare. Ejus certe clinicam felicitatem collega ipſius LUCAS SCHACHTIUS ipſe laudavit. Varia ei objecta fuerunt, etiam plagium, etiam ſui ſalis volatilis oleoſi (*a*), de quibus nunc non facile eſt judicium, in medicamentis etiam minus, quæ perſæpe, & neque ab uno, neque ſubito perfecta fuerint. Opio multum, & feliciter utabatur. Morborum cauſas fere in ſolis humoribus poſuit, eorum vitia contrariis medicamentis ſuperare ſtudebat, aut aucta perſpiratione exterminare infeſtos. Hypotheſes adeo ejus praxin rexerunt. Solebat autem in editis operibus, ſed pauca edidit ipſe, hypotheſes ſuas timide & modeſte proponere, in prælectionibus autem paulo pro firmioribus tradere eadem, quæ ipſi diſcipuli plena demum cum fide propagabant. Hunc virum ſchola primum Batava, deinde paulatim univerſa Europa ſecuta eſt, in odio certe acidi, & volatilium calidorum amore, quoad SYDENHAMUS moderationem caloris utriuſque introduxit. Quare huic libro viri ſummi nomen præfixi.

 Diſpu-

(a) MORLEY *nov. morb.* p. 53. ſqq.
(b) LEONICENA p. 24.

Diſputationes pluſculas edidit, practicas pauciores.

De motu animali ejuſque læſione Leid. 1637. 4. *. de convulſione, paralyſi.

Ej. *de alimentorum in ventriculo fermentatione* ib. 1659. 4.

Ej. *de variis tabis ſpeciebus* R. SIBBALDO ib. 1661. 4.

Ej. *de febribus* ib. 1661. 4. R. GOCLENIO.

Ej. *de cordis palpitatione* ib. 1667. 4. *.

Ej. & *ten* RHYNE *de dolore inteſtinorum a flatu* ib. 1668. 4.

Ej. *de opio ejuſque uſu medico* ib. 1670. 4.

Ej. *de inflammatione* ib. 1671. HE.

Ej. *de iſchuria* ib. 1671. 4. HE.

Collectio diſputationum medicarum P. I. Amſterd. 1663. 16. *. fere phyſiologici eſt argumenti, ut obiter tantum conjuncta nonnunquam vitia tradat. In editione earumdem diſputationum 1670. 16. *, & in *operibus omnibus*, utique his ſubjunguntur *diſputatio de febribus prima & altera*, in quibus pulſus pro ſigno datur febris pathognomonico. Recuſæ ſunt exercitationes medicæ Jenæ 1674. Francof. 1676. 12.

Succedunt in *collectione operum de methodo medendi libri duo*, poſthumi, neque ab auctore ad finem uſque perducti. Generalia hic vitia humorum: tum ſanguinis aliena & optima conditio, & ſucci pancreatici nimius, ac nimis parcus, acor: ſic ſalivæ & muci, chyli, ſpirituum vitia. Tunc ſolidarum partium morbi. Indicationes. Evacuationes variæ, medicamenta cholagoga, emmenagoga, ſudorifera, diuretica, ſialogoga, & curatio quæ ſit hydrargyro: alia evacuantia. Porro alterantia, non omiſſis, quæ lotium & quæ fæces alvinas corrigunt.

Ej. *praxeos medicæ idea nova* Leid. 1671. 12. Francof. 1671. 12. Pariſ. 1671. 12. TR. Liber II. Amſterd. 1674. 12. Venet. 1672. 8. & ut puto Hanau 1675. 8. Ipſe auctor edidit librum primum. In eo L. ad functiones læſas ſua addit conſilia, ex theoria ſua repetita, breviter & aphoriſtice fere, ut acorem corrigat & viſciditatem. Nitro jubet bilem temperare, inertiam efferveſcentiæ cum ſucco pancreatico ſuſcitare, primæ inteſtinali fermentationi, & ſecundæ cardiacæ ſubvenire. Gravedinem ſuccini accenſi vapore ſubito ſe curaſſe. Ut tumorem hypochondrii ingentem gummeis pilulis, atque emplaſtro ejuſdem generis (adjecto opio) diſſipaverit. Puris per vomitum & per alvum deceſſionem ſanavit vomitu moto, dato vino, cum tamen aeger unico die ad viginti uncias puris vomuiſſet. In hydropicis paracenteſin jubet continuo moliri. Acidi in lympha exceſſum cum viſcore conjunctum impedire vitalem in corde efferveſcentiam, hinc ſalis vola-

volatilis oleoſi vires beneficæ. In aſperæ arteriæ obſtructione utiliter vomitum conſulit ciere, maxime antimoniatis. Non ſecus corruptionem ſanguinis balſamo ſulfurato emendari. Febris frigus ab halitu acidiuſculo vitiatæ ſucci pancreatici cum bile effervescentiæ derivat. Si bilis primario peccaverit, fieri graviorem calorem, mitiorem a lympha. Inde febres ſingulæ cum ſcriptionibus. Acorem primario frangere jubet; ſed etiam continuam febrem a vitio bilis, lymphæ, ſucci pancreatici, ſalivæ fieri: tantum ut acor ſit vehementior. Febris anginoſa pro peculiari febre datur. Omnino medici eſſe officium ſubvenire ſymptomatibus, Intermittentium curationem ponit in emendando ſucci pancreatici acore, ejuſque vitioſa craſſitie diſſolvenda. Malignas febres eſſe a ſale volatili acri, eas ſudoriferis antimoniatis tolli. Monet in pituitæ viſcidæ correctione ſaccharum nocere; ſic emulſiones & conſervam roſarum in pulmonum ulcere: ipſe in priori vitio gummi amara exhibet & ſales volatiles oleoſos, quos impenſe commendat. In ictericorum cadaveribus nullam ſe ſæpe in bilis itinere obſtructionem reperiſſe, neque ſemper pallidas eſſe fæces, curari variis ſaponibus. Pororum figuras rejicit, & ex chemicis operationibus, naturæ in corpore humano functiones & labores melius explicari docet. Urina fuſca. Calculos omnes a ſpiritu nitri ſolvi, naſci ergo a glutine, non ab acore. Sudorem nimium febris epidemicæ anni 1670 conpeſcebat abſorbentibus cum opio miſtis, & laudat Diaſcordium FRACASTORII, quale ipſe emendaverit, dum opii portionem auxit. Hunc librum MARTINUS CARCEUS indicibus ornavit. Diſplicet cæterum etiam ordo, qui eſt ſecundum hypotheticas claſſes morborum ortorum a ſaliva, a ſucco pancreatico vitiatis, qui morbi nunc noſtro ævo omnibus aliis cauſis tribuuntur.

Libros II. & III. edidit *Juſtus* SCHRADERUS, invito SYLVIO, qui etiam in propria epiſtola promittit, ſe ipſum ſuum opus eſſe elaboraturum. Uti nunc coram ſunt, abſolvunt reliquos morbos in L. I. non dictos. In L. II. morbi partium facultati naturali inſervientium. Iterum ſucci pancreatii acorem volatili oleoſo ſale emendari. Epilepſiæ potiſſimum ſalia lixivioſa præſertim ad volatilitatem perducta ſubvenire. Ex vulnere nervi magni pollicis exſtinctus chirurgus, qui ipſe ſibi triſte fecit prognoſticon, neminem vitalem evaſiſſe unquam, niſi cui continuo ad nervum vulneratum oleum fervidum inſtillatum fuiſſet: dolor inde immanis & eryſipelas maximum. Catalepticus ſenex, ſtupidus, in ſomnum pronus, ut tamen adloquenti reſponderet. Vitrioli ſulphur anonymum vehementer laudat, hinc opium, cujus efficacia a ſale pendeat.

L. III. *Vitia facultatis generatricis.* Methodicos (nempe *Galenicos*) deridet, & poſt empiricos ponit. Morbi mulierum, in iis curandis potiſſimum noſter gratiam publicam iniit, quam fere opii ignorato uſui debuit. Ex brachiorum elevatione abortum facile fieri. Dolores & morbos a ſecundarum violenta avulſione minime ignoravit. Suctrix cum puerperam lacte nimio liberaret, ſaporem cinnameum vini Hippocratici in ore percepit, quod matrona biberat. Lactiferum fermentum, quod de acida natura participat. Ulcera mammæ eſſe ab acido.

Ej. *praxeos appendix opus poſthumum a* Justo Schradero *editum.* Ipſe eſt liber IV. Merklini. Morbi, qui in prioribus libris deſiderantur, non tamen ut plenus morborum cenſus ſit. Icterum etiam fieri a ſpiritu volatili ad bilem admiſto. Morbi infantum: aphthæ, iterum ab acido. Suum eſſe inventum, duo tantum in rerum natura acria eſſe, ſalem acidum & alcalinum. Variolæ, iterum eas ab acido naſci: iis ſæpe tuſſes ſupervenire difficiles (non tamen ſatis diſtinguit confluentes variolas). Expellit puſtulas medicamentis ſudoriferis antimonialibus, lacte etiam ad pedes deducit. In peſte & morbis malignis ſanguinem floridiorem eſſe, eſſe ubi pulſus rarus ſit, eſſe a ſale volatili ob bilem acriorem, & acidi hic vim eſſe beneficam, ut ſalis ſpiritum dilutum. Verum oleum tartari ſtillatitium figere ſalem volatilem. Laudes iterum antimonii, quod idem & vomitum cieat, & alvum & ſudorem pellat. Acetum ſtillatitium olei noxam frangere.

Caput de lue venerea ſeorſim Germanice prodiit, *Beſchreibung der Franzoſen-Krankheit mit* Blancaerd's *Anmerkungen* Leipz. 1693. B. Tig. Venenum venereum acidæ eſſe indolis. Salivam a mercurio præcipitato non nimis fixato felicius excitari, ut per mercurium corallinum: curationem eſſe in correctione ſpiritus acidi per ſpirituoſa volatilia, per oleoſa, ſapones, aromata. Ligna humorum acrimonias fortius emendare, quam quidem radices. Coactus & invitus ad ſalivationem deſcendit, præfert, quando ſufficit, ſudorem per decocta motum. Caries ut vere & ſolide curetur, requirere integri oſſis exemtionem. Inde redit noſter ad phthiſin. Ante mortem ulcera pulmonis ſiccari. Conſervam roſarum ad phthiſin non valere. Cachexia. Vomitum acidi liquoris ſucco tribuit pancreatico, neque enim potuiſſe, in exemplo, ab ingeſtis eſſe. Non alium ſalem æſtum magis temperare quam nitrum, id in aëre habitare. Infantis alvus prædura, ut tertia demum hebdomade duriſſima redderet, emplaſtro laxata. Hydropes eſſe a vaſis lacteis vel lymphaticis ruptis: rumpi plerumque propter obſtructionem. Laudes acus triquetræ nuper inventæ. Morbus hypochondriacus: fieri etiam a bile acriori & pituita acidiori, & ab efferveſcentia utriuſque humoris vitioſa. Vidit in eo malo noſter abdomen adeo non dilatatum, ut eſſet quam contractiſſimum. Arthritis; ab efferveſcentia ſibi videri naſci, eſſe tamen votum ſuum, ut medicus peritus per experientiam de hac efferveſcentia conſtituat. Fermentum febrile eſſe potiſſimum acidum ſuccum. Commiſtas ſuas mixturas in febribus intermittentibus nunquam non proficuas fuiſſe; in arthritide vero medicamenta, quæ & ſudorem pellant & urinam.

Praxis medica anglice verſa prodiit vertente Gower Lond. 1675. 8. Osb. 1717. 8.

Oratio de febre epidemica Lugduni Batavorum 1667. plures adfligente. Febris tertiana intermittens primo ſimplex, deinde duplex, ut tandem abſque intermiſſione eſſet, neque tamen continuis deberet accenſeri. Acris erat in primis viis ſaburra: potuiſſe fructus horæos immaturos in culpa fuiſſe, cum aëris tamen vitio: ſedem

ſedem & fomitem in bile inque pancreatico ſucco. Subito nonnullos interemiſſe. Pituitam incidebat acidis, etiam meracis; tum ſale volatili oleoſo, & experientiam horum auxiliorum efficaciam confirmaſſe. Subinde, non ſemper, venam oportuiſſe ſecari, quoties ſymptomata urgebant, & in regionibus calidis profuſe in febribus ſanguinem mitti. Juſcula dabat carnium.

Ej. *tractatus de affectu epidemico, qui ab Aug. M. 1669. ad Januarium 1670. in Leidenſis urbis cives ſæviit*, prodiit cum *operibus:* LINDENIUS non habet. Gravis & exitialis morbus in ditiores etiam potiſſimum ſæviit, & duas tertias primariorum incolarum partes interemit; frequentes etiam ejus fuerunt recidivæ. Non una fuit febris facies; primo febris intermittentis tertianæ ſimplicis, inde duplicis, demum triplicis, cum anxietate, nauſea, vomitu, faſtidio cibi, ſiti, ut tamen potum diu averſarentur omnes; lingua arida, mucoſa, aphthæ, etiam dyſenteria, hypochondriorum diſtentio, ſpiritus difficilis, aut ſopor, aut agrypnia, dolores vagi, motus convulſivi, maculæ, quas S. ſcorbuticas vocat, hæmorrhagiæ, tumores œdematoſi, hydrops aſcites. Per ſummos æſtus poſt frigidum ver ſecutos morbus exortus eſt, quem ab aëre fuiſſe putat. Frigus pituitam auxerat & acorem, auſtri bilem; aquarum etiam maligni vapores nocuerant. Ætiologia cujuſque ſymptomatis. Bilem temperabat leni acore; acorem ſucci pancreatici ſpiritu vini volatili, quem cum ſpiritu nitri noſter minime inſipienter amabat conponere. Vomitum movebat, ſudorem ciebat ſalibus volatilibus, anodynis & narcoticis, potiſſimum ſulfure minerali. Continuæ febris curationem per acida auſtera ſulfuris fixi, etiam opium obtinebat. Saburra primarum viarum acidularum uſu evacuanda, Spadanis etiam potiſſimum. Scorbuto ſales volatiles optime mederi. Dignus certe liber, etſi non purus hypotheſibus.

Ej. *oratio de affectus epidemici Leidenſis cauſis naturalibus, dicta Leidæ* 1670. 12. Aliud ab eo opuſculum quod modo diximus. Stragem editam recenſet, in ea etiam propriam uxorem & filiolam amiſit. Cauſam eſſe in aëris corruptione.

Ej. *theſes de medicamentis chemicis:* antimonialia eſſe fidiſſima, ea recenſet. Ita antimonii vitro ante paroxyſmum febrem intermittentem ſupprimit.

Ej. *Epiſtola apologetica adverſus* A. DEUSINGII *calumnias* ad hiſtoriam irarum inter medicos, non adeo ad praxin pertinet.

Ej. *Oratio funebris a* LUCA SCHACHT *dicta* Leid. 1674. 4. *.

Ej. *Caſus medici a* JOACHIMO MERCLINO editi. Breviſſime, ſolum fere nomen morbi, formulæ quas SYLVIUS ei oppoſuit, aliquæ tamen hiſtoriæ paulo fuſiores. Cadaverum aliquæ inciſiones: in hydropico ſcirrhus pulmonis. Uterus ſcirrhoſus. In hydropico lien paulo durior & major: pulmones undique adnexi; glandulæ conglobatæ induratæ. Inter meninges aqua. Aquam ventriculorum cerebri ſalſam fuiſſe & ſubacidam. Poſt longum morbum in veſicula fellea calculi numeroſi. Pleura decies craſſior Pulmo purulentus. Inteſtina tenuia tota purpurea. Pulmones utrinque adhærentes. Inteſtina aqua plena, aqua in ventriculis

lis cerebri copioſa, ſubſalſi ſaporis & paulum acidi. Uterus parum ſanus, veſica ulceroſa, ſic ren & meſenterium. Caſus ſunt 160, ægrorum, qui in noſodochio publico decubuerunt.

Hæc ſunt, quæ in editione Ultrajectina 1691. 4. * edita a JOACHIMO MERCLINO tum Genevæ 1731 fol. & ut puto in Veneta 1708. fol. 1736. f. SMITH. reperiuntur. Præceſſerat editio Amſtelodamenſis 1679. 4. BEUGHEM 8. TR.

Collegium medico practicum anno 1660. *dictatum* prodiit Francof. 1664. 12. L.

Multæ inciſiones cadaverum exſtant in E. N. C. Dec. I. Ann. 4. 5.

§. DLXXXVII. VARII.

JOHANNIS MARTINI D. Prof. Archiatri Mariæ Mediceæ, *Prælectiones in librum* HIPPOCRATIS *de morbis internis* (περι των εντος παθων) Pariſ. 1637. 4.*. Opus ſcriptum a. 1575, & 1576, dictatum, & ex prælectionibus MARTINI exceptum a MARINO PIGNÆO, tum a J. LAMONIO: utroque codice uſus eſt MORELLUS. MARTINUS novam interpretationem HIPPOCRATICI operis dedit, paſſim a CORNARIANA valde diverſam, comparaverat enim codices B. Regiæ, multa correxerat & emendaverat. MORELLUS alium MARTINI in aphoriſmos codicem promittit ſe editurum. Præmiſſa eſt brevis vita MARTINI. Ipſe Græcum & latinum textum edidit, deinde adnotationes fuſas, non adeo frequenter criticas, ut CORNARIUM refutet, ſed fere collectitias, ut HIPPOCRATIS alios locos & GALENI comparet, conciliet, vocabula, etiam medicamenta ſimplicia, ex veteribus interpretetur. Paſſim monet CORNARIUM male legiſſe. Doctum opus, ſed nihil ut habeat propriæ adnotationis clinicæ.

EJ. *in* HIPPOCRATEM *de aëre aquis & locis prælectiones* Pariſ. 1646. 4. *. RAST. Pariter Græce & latine, cum commentario paraphraſtico. MORELLUS etiam edidit.

FRANCISCUS AVELLINUS: EJUS *expoſtulatio contra chymicos, qua eorum paradoxa, &c. conciliantur, expelluntur* Meſſan. 1637. 4. MONGIT.

EMANUEL MARTINEZ in Complutenſi Academia medici, *de rebus naturalibus, non naturalibus, & contra naturam l. III.* Complut. 1637. f. C. de V.

LIBERATI de LIBERATIS *podagra politica & de dolore coxendicis, de podagrico colicis doloribus viciſſim afflicto* Rom. 1637. 8. L.

STEPHANUS VILLA. EJ. *eſt remilleto de plantas* Brugis 1637. 8.

EJ. *libro de los doſe principes de la medicina* Brugis 1637. (alii 1647.) 8. C. de V. HIPPOCRATIS, GALENI, DIOSCORIDIS, AVICENNÆ, AVERRHOIS &c.

EJ.

Ej. *eſame de Boticarios* ib. 1637. 4.

Ej. *ſimples incognitos de la medicina* ib. 1643. 4.

J. B. Magati *conſiderationum medicarum* T. I. Bonon. 1637. 4. 8. Hotton.

Pierre le Sure *Cleombrotus, ſ. de iis qui in aquis perierunt* Rom. 1637. 8. Portal.

Joh. Saubers *innocentia calculi & podagræ in innocentibus ſermone publico aſſerta* Noriberg. 1637. 4. Will.

Malachias Geiger *margaritologia* Monach. 1637. 8.

Sam. Schoenborn *manuale medicinæ practicum Galenico chymicum medicamenti appropriati omnium morborum humani corporis* Dantiſc. 1637. 12. 1642. 12. Argent. 1657. 12. 1681. 12. Tr. An eadem *purgantia ſecundum humores?*

Abschatius Maron Ej. *ſcrutinium ingeniorum pro eis qui excellere cupiunt* Lion 1637. 4. L. ſi huc facit.

Roderici Farvaci (Farvaques) *diſquiſitio medica num pilulæ dejectivæ cum cœna recte exhibeantur* Patav. 1637. 4. Tr.

Ej. *ſtatuta collegii medici Bruxellenſis* Bruxell. 1650. 4.

Michaelis Petri Poterii (*de la* Poterie) *Fons chemicus* Colon. 1637. Heist.

Ej. *viridarius hermetico philoſophicus lætum & inauditum nuncium afferens, ſ. revelatio ſecreti de conficiendo lapide philoſophico* Francof. 1622. 8.

Roberti Montani *diætema ſ. ſalubris victus ratio per controverſias digeſta* Lion 1637. 8. B. B.

Theophil. Raynaud *tr. de ortu infantum contra naturam per ſectionem Cæſaream* Lion. 1637. 8. 1640. 8.

J. Sadler *praxis medicorum, ſ. formulæ remediorum ordine alphabetico* Lond. 1637. 8. B. Bodl.

The abſtemious life of Henry Welby Lond. 1637. 4. B. Bodl. ſi huc facit.

Maximiliani Sandæi *comment. de medicis moribus & medicinis exemplare* Colon. 1637. 4.

Ej. *Theologia medica* Colon. 1638. 4. Rast.

§. DLXXXVIII. Varii.

Il panente dottrina ſingolare di Dominico Ronchi *del condimento di ogni vianda, delle ſtagioni d'ogni animali, del far banchetti d'ogni tempo a principi* Venet. 1637. 4.

DOMENICO CARDUELI *della theriaca da Andromaco compoſta* Meſſan, 1637. 8. HOTTON.

MART. SCHMUCKERS *ſecretorum naturalium chymicorum & medicorum theſauriolus* Schleuſing. 1637. 8. TR. duæ partes, & Norib. 1652. 8. 1653. 8.

EJ. *ærarium chymicum* 1686. 12. TR.

§. DLXXXIX. DISPUTATIONES.

PAULI MOTH *de pleuritide legitima* Baſil. 1637. 4. MOELL.

EJ. *caſus chirurgicus* prodiit cum S. PAULI *digreſſione.*

NIC. PENZON *de catarrho* Baſil. 1637. 4. RIV.

J. BARCHAUSEN *de arthritide* Marburg. 1637. 4.

BALTH. MEISNER *de ſignis* Witteberg. 1637. 4. HE.

LUDOV. EISENHEIM *de vertigine* Argent. 1637. 4. *.

J. ROD. SALZMAN *junior*, ſeniori pluſculis annis coævus, ut facile confundatur.

EJ. *diſp. inaugur. de pleuritide* Strasburg 1637. 4. *.

EJ. *de lycanthropia* Argent. 1649. 4. *.

JOH. COUSIN & CLAUD *le* VASSEUR *E. piſces carnibus ſalubriores* Pariſ. 1637. 4. *.

GABR. BIARD & MICH. MARE'S *Non E. frigidæ potus ventriculo noxius* Pariſ. 1637. 4.

REN. CHARTIER & DIN. JONQUET *E. victus ſanorum ægris quam belluinus ſanis* βλαβερώτερος Pariſ. 1637.

PETR. LEGIER & JAC. GAVOIS *An in febribus alterantia frequenti phlebotomiæ præferenda* Pariſ. 1637.

NIC. COLLETET & MARTIN AKAKIA *E. gonorrhææ venæ cubiti ſectio* Pariſ. 1637.

DYON. FR. YON & CLAUD. BREGET *E. tollendæ plenitudini ſectio ſaphenæ* Pariſ. 1637.

J. PIETRE & MICH. MARES *E. inclinante febrium intermittentium acceſſione peropportuna venæ ſectio* ib. 1637.

PETR. YON & FRANC. PAIOT *E. in febre purpurea vermis aperta vena erumpens* κακὸν ib. 1637.

§. DXC.

§. DXC. Varii.

Hoc anno amiſerunt litteræ Claudium Nicolaum Fabricium (Fabri) *de* Peiresc Senatus Aquenſis adſeſſorem, univerſæ naturæ bonarumque literarum ſtudioſum, ut ne noſtram quidem artem neglexerit. Pondera veterum & menſuras ſtudioſe comparavit: unciam Romanam fecit ad Pariſinam ut 536 ad 576; novas plantas coluit. In vita viri, quam Petrus Gassendus dedit, ſæpe recuſa, Pariſ. 1641. 4. *. Haag. 1651. 12. Quedlinburg 1706. 8. *. Anglice 1652. 8. B. Bodl. aliqua ad rem noſtram faciunt. Embryones notati veſtigiis vulnerum, quæ mater acceperat; diuturnæ graviditates. Felix deſiderium peponum in febre. Cauſa mortis in vermium cucurbitinorum inteſtino adhærentium copia. Monuit etiam, & ſuo ævo primus, ne morbi facile pro magicis & dæmoniacis habeantur. Ipſe, cum ex longo morbo obiiſſet, inciſus fuit; veſicam habuit tenerrimam & facillime lacerabilem, cum arenulis in fundo, & fungo ad urethræ oſtium, cujus is tertiam fere partem occupabat, cumque calculis renalibus. Veſicam ruptam fuiſſe, & urinam in celluloſam telam manaſſe creditum eſt.

Vita etiam alia exſtat J. Jacobo Buccardo edita, *carmen* nempe *funebre academicorum* Aix 1639. 4. & Hag. 1655. & alia nuper vita Gallice a Cl. Ricquier ſcripta.

Propius ad bonam artem ſpectat, & graviter eam adflixit, mors Johannis Vesling, Mindani, qui chirurgiæ, rei herbariæ & anatomicæ multis modis inſervierat. Practici quidem argumenti nihil edidit, conſilia tamen ejus aliqua ſunt in *curationum centuriis* a Welschio editis, inter quæ eſt hominis qui nimia venere vires diſſipaverat; altera viri, cui olfactus, guſtus, auditus perierat, & ſanguis plurimus per anum fluebat. Cauteria occipiti inurere & vertici inutile eſſe monuit.

Inter *obſervationes anatomicas & epiſtolas medicas*, quas Bartholinus Hafniæ 1664. 8. *. edidit, pluſcula, eaque pulchra huc referas. Infantem poſtridie a matris morte partu editum. Conſilium ad gonorrhœam, ad laxitatem renum. De vegetabilis cibi in vita producenda efficacia. Ad obſtructionem hepatis. Coloſtri innocentia. Pro Galeassio podagrico, pro nobili virgine hyſterica, pro venæ ſalvatellæ ſectione. Per veſicam alvi excrementa egeſta fuiſſe. Ad dyſuriam. Pleuritidem pleuræ eſſe morbum, pulmoniſque, ſi pulmo purulentus pleuræ reſponderit. Mydriaſis. Steatomata genuum. Purulentia plurium viſcerum.

In Epiſtola ad Bartholinum I. n. 48. Spigelium deſſeſſorem ſuum contra Severinum tuetur, qui venam nomine *Seile* intelligat aliam ab ea, cui id nomen Spigelius impertit.

Ej. exſtant codices poſthumi: *methodus recitandorum caſuum* quam prælegit, &

& *methodus reſolvendorum caſuum* pariter prælecta. In codicibus F. BERNARDI *Codd. Britt.* n. 3688.

J. DANIEL HORST, GREGORII fil. profeſſor Gieſſenſis.

EJ. diſſ. *prunorum uſu dyſenteriam non produci* Gieſſ. 1637. 8.

EJ. *poſitionum academicarum decades* X. Marburg. 1638. 4. *.

EJ. *manuductio ad medicinam ſtudioſæ juventuti prælecta de præcognitis* Marb. 1645. 12. TR. 1657. 12. L. Ulm. 1660. 12. L,

EJ. *de epilepſia* Marburg. 1643. 4. *.

EJ. *de dolore colico* ib. 1643. 4. *.

EJ. *decas obſervationum & epiſtolarum anatomicarum* Francof. 1656. 4. *. De abſceſſu cerebri equidem a vulnere nato, & aliud exemplum a colapho impacto; paralyſis inde unius lateris. Inciſum cadaver apoplectici: Lien nigerrimus, in arteria aorta & vena pulmonali atra materies, qualem exſtinctus princeps vomitu ſolebat reddere. Vermiculi circa os ethmoides principis. Renes in plurimo adipe ſepulti, ut nullos putaſſes adeſſe. Hepar præmagnum, in veſicula fellea grumi & lapilli. Cor maximum, cum plurima aqua, valvularum ſemilunarium circumferentia oſſea. Variolæ, ut certe noſter ſcribit, in hepate, liene, pulmone & inteſtinis, ulcuſcula ut puto. In puero nuper nato conſumtum pancreas. Lien reni adnatus. Inter epiſtolas mutuæ aliquæ cum MUSSAPHIA de chocolata. Abſceſſus cerebri ſanatus. Vomitus a veneno, aut certe a putredine corrupti animalis. In THONERUM, cum aliqua animadverſione in abuſum calidorum in variolis.

EJ. *pharmacopœa Galenico chemica catholica poſt* RENODÆUM, QUERCETANUM, *alios adornata* Francof. 1651. fol. TR.

EJ. *de chirurgia infuſoria* J. DANIELIS MAJORIS *judicium* Francof. 1657. 12. TR. 1659. 12. 1665. 12. *. quæ editio nuperiores & anni 1664. epiſtolas continet. Rem novam non eſſe: non videri ſibi in moribundis hoc auxilio infuſa medicamenta novam in ſanguine effervefcentiam excitare poſſe. Laudat neſcio quod ſuum ſulfur auri ſuffitum quod ſæpe deſideriis reſponderet.

In *act. Hafnienſ.* vol. V. T. 2. de urina aliqua.

In Ep. ad BARTH. III. 39. de abſurda ſatyriaſi virginis veſtalis.

EJ. *vita* auctore J. CHR. HOLZHAUSEN Francof. 1681. 4.

Idem edidit GREGORII HORSTII patris *opera* Nurnb. 1660. fol. & P. ZACCHIÆ *quæſtiones medico legales* Francof. 1666. fol. & L. RIVERII *opera* ib. 1674. fol.

FRAN-

FRANCISCI PERLÆ Calvienſis, HIPPOCRATIS COI *l. de locis in homine* Rom. 1638. 4. *. Verbola paraphraſis.

EJ. *de orientali opobalſamo nuper in theriacæ confectione adhibito & inter Romanos medicos controverſo* Rom. 1641. 16. *. Vide in *botanicis*.

HIERONYMI CORTES *ſumma medendi methodus, in qua de phlebotomia, medicis cucurbitulis, hirudinibus, earumque recto uſu, de purgatione per pharmaca, de vomitu, de dyſuria, de concoctione, de frigidæ potu, & de victu ægrotantibus exhibendo diſſeritur. Acc. recta viſendi rogandique ægrotos ratio* Venet. 1638. 4. LIND.

JACOBI de BACK *de calculo* epiſtola exſtat in BEVERWYCKIANIS Lond. 1638. 12.

CLAUDII *de la* COURVEE *oſtentum ſ. hiſtoria mirabilis trium ferramentorum notandæ longitudinis ex inſanientis dorſo & abdomine extractorum, qui ante menſes decem ea voraverat* Pariſ. 1638. 8. UFF.

EJ. *frequentis plebotomiæ uſus & cautio in abuſum thraſonum qui tanto remedio paſſim abutuntur* ib. 1647. 8. FALC.

JOSEPHUS TRULLERIUS cum SUSII *l. de ſanguinis miſſione* prolixas edidit *epiſtolas* & præfationem Rom. 1638. 12. L. ALLAT. in *apib: urb.*

IDEM reliquit MS. *pro venæſectione contra* F *hæmophobum.*

JULIUS RECALCHUS Ferrarienſis *de febre typhode* Ferrar. 1638. 8. *le* TELLIER.

EJ. *de ſimilarium corporum natura, de febre* &c.

PROSPERI CALANI *de atra bile, cordis rigore, melancholia flatuoſa* Lion 1638. 8. LIND.

JOACHIMI KOLB *ſententiæ de faciendo medico* olim ab ARNOLDO de *Villanova* in proſa ſcriptæ Altenburg 1638. 12.

EJ. *Judicium de veneficiis* in SENNERTI praxi L. VI.

Pharmacopœa Leidenſis Leid. 1638. 8. HOTTON.

MAXIMILIANI CLAUSS archiatri, *œnohydromachia, ſ. vini & aquæ certamen* Oenipont. 1638. 16. *. Contra P. DREXELIUM. qui vinum ex uſibus humanis volebat exſulare; noſter vinum purum aquato præfert. Negat malignos vino ſpiritus ineſſe. De vinorum ſelectu aliqua. Valtelinenſia vina turbida eſſe & tamen ſaluberrima. Contra victum nimis tenuem; ſed neque generoſa vina proſcribi debere.

J. *de* BICKFAI *de viribus auri & argenti debite præparati* Nürnberg 1638. 8. BOECL.

LUDOV. KEPLER J. fil. a. 1638. ſcripſit *de cultrivoris.*

EJ. *methodi conciliandarum ſectarum in medicina diſcrepantium ſectio prima* Introducitur in trichotome homo, qui parvus mundus, medicinæ convenientia cum theologia, cabbala, magia naturali. Vera demonſtrans realia fundamenta phyſico chymica mathematica metaphyſica Regiom. 1648. fol. RIV.

EJ. *febris epidemica Regiomontana ſtudioſis tantum ab initio commune convictorium intrantibus exitialis, mox & extraneis moleſta, contagio quoque civibus utriuſque ſexus pernicioſa* Elbing 1650. 4. PL. Febris erat maligna. Repudiabat venæ ſectionem noſter, alvum ducebat, dabat inde cardiaca, etiam vitæ mercurium.

EJ. *diſp. de incubo* Regiom. 1644. 4. pro loco.

EJ. epiſtola ad BARTHOLINUM II. n 94. Se feliciſſimum fuiſſe in epidemico illo convictorii morbo. De medicorum in vidia.

Programma in ejus obitum prodiit.

PETRI KIRSTENII *hypotypoſis ſ. informatio medicamenti ſtudioſa perutilis aliquam.* C. PEUCERI Upſal. 1638. 8.

§. DXCI. VARII.

DUARTUS MADEIRA ARRAES Archiater. EJ. *apologia en qua ſe defende humos ſanguinos de piols dados en inflamagao di olhos complicada con gonorrhœa purulenta* Lisbon. 1638. fol.

EJ. *methodo de conocer e curar el morbo gallico dos partes* ib. 1642. 4. 2 vol. ASTR. 1683. fol. *cum commentariis* FRANCISCI HENRIQUEZ MIRANDELLA ib. 1715. fol.

EJ. *de nova philoſophia & qualitatibus occultis audita & inaudita philoſophia de Tarantula.*

PEDRO NUNNEZ medicus Complutenſis. EJ. *libro del parto humano, en el qual ſe contienen remedios utiles y uſuales para el parto dificultuoſo de las mugeres, con otros muchos ſecretos a ello pertinecientes y a las enfermidades de los ninnos* Saragoſſa 1638. 8. C. de V.

JOHAN. CORTES *apologia per la medicina* Madrid. 1638. N. C. de V.

Examen ſi en cet âge accourci nos jours peuvent être allongés & accourcis, Amſterd. 1638. 4. BOISY.

TOB. WHITAKER *of the blood or the grape* Lond. 1638. deinde latine 1663. 8. de vini utilitate alimentaria & medica.

EDUARDS *cure of all ſorts of fever*, Lond. 1638. 4. OSB.

J. FAGES *ſickmans Glaſſe* 1638. 4. OSB.

Apothekerordnung der Stadt Heilbrunn Heilbr. 1638. 4. 1708. 4.

Der Stadt Hamburg erneuerte Apothekerordnung Hamb. 1638. 4.

§. DXCII. DISPUTATIONES.

JOACHIM SCHLANHOVIUS *de apoplexia* Marpurg 1638. 4. RIV.

HIER. BUCHHOLZ *de venenoſa contagione peſtis* Jen. 1638. 4. HENEL.

PAUL FREHER *de febre tertiana intermittente* Altdorf. 1608. 4. HE.

ACHAT CHRISTOPH ENKELMAN *de teneſmo vero* Argent. 1638. 4. *.

J. GEORG EHRHARD *de dyſenteria* ib. 1638. 4. *.

ANDR. GERNER *de angiua exquiſita* ib. 1638. 4. *.

HERMAN BOLLO diſſ. XXI. *dubiorum anthopologicarum de principibus corporis humani partibus* Lipſ. 1638. 4. CARR.

ANDR. RIVINI Halenſis, *philologica de peſte* Lipſ. 1638. 4. PL. præſ. J. MICHAELIS.

EJ. *agrypnia & quævis adeo vigiliæ & tota quaſi medicinæ œconomia diſcutiuntur* Lipſ. 1644. 4. HE.

Multas veterum reliquias minoris voluminis græcas edi curavit vir doctus, quas ſuo loco recenſui. Huc *veterum bonorum ſcriptorum libri & reliquiæ ſingulares de materia & re medica* Lipſ. 1654. 8. HAENEL. CASSIUM etiam & THEOPHILACTUM SIMOCATTAM edidit Lipſ. 1653. 4. & THEODORUM VINDICIANUM Lipſ. 1654. 8.

EJ. *lanx ſatura* Lipſ. 1649. 8. HAEN.

In ejus funere programma HIERONYMI KROMAIER Lipſ. 1655. 4. B. BUN.

HELFRICI SCHRODAEI *de peſte febriumque peſtilentium malignarum cura* Franecker 1638. 4. *.

CLAUD. GERMAIN & ROBERT. *de* BONNAIRE *E. natura conſueta purgantia ſpernit*, Pariſ. 1638.

GERM. PREAUX & CLAUD. *le* VASSEUR *E. ad variolas ad cutem evocandas venæ ſectio*. Pariſ. 1638.

LUD.

LUD. RENOUART & DION. JONQUET *E. flatulentiæ hypochondriacorum affectuum cathartica mitiora* Pariſ. 1638.

GEORG. ARBAULT & FRANC. PAJOT *E. bis in die quam ſemel cibari ſalubrius* Pariſ. 1638.

CAR. BOUVART & MART. AKAKIA *E. ſolo medico digna chirurgia* Pariſ. 1638.

QUIRIN *le* VIGNON & ROB. *de* BONNAIRE *E. matris lac nonnihil vitioſum quolibet altero infanti ſalubrius* Pariſ. 1638.

DION. GUERIN & CLAUD. BRISET *E. phthiſi aer ſiccus* Pariſ. 1638.

PETRI *le* CONTE & STEPHAN. *le* GAIGNEUR *E. dæmones in corpus ſubeuntes nonnunquam imitatur internus calor* Pariſ. 1638.

§. DXCIII. ALBERTUS KYPER. ALII.

Boruſſus Regiomontanus, Profeſſor Leidenſis.

EJ. *epiſtola ad Fontanum* prodiit a. 1639.

EJ. *diſp. de lue venerea* Leid. 1640. 4. ASTR.

EJ. *Methodus diſcendi & exercendi medicinam* Leid. 1643. 12. *. Bibliotheca, conſilium uti juvenis in eo ſtudio proficiat, denique inſtitutionum compendium. Noſtro ævo hæc quidem Kyperiana bibliotheca non ſuffecerit. Laudat veterum legem, qua doctores medici novelli repetito coguntur profectus ſuos demonſtrare, antequam ad praxin admittantur. Laudes Leidæ, horti, noſocomii. In PLEMPIUM multa.

EJ. *inſtitutiones medicæ ad hypotheſin de circulari ſanguinis motu compoſitæ.* Amſterd. 1654. 4. *. Continent morbum, ſymptoma, ſignum, claſſes medicamentorum, morbos etiam ſolutæ unitatis, gangrænam, ſphacelum, calculum. Pars phyſices ad medicinam utilis.

EJ. *diſp. de urinarum ſignificandi vi.* Leid. 1650. 4.

EJ. *collegium medicum 26 diſputationes complectens, quæ ad inſtitutiones pertinent* Leid. 1656. 8. TR.

EJ. *anthropologia corporis humani. Acc. reſponſio ad pſeudapologema V. F.* PLEMPII. Leid. 1660. 4. *. Phyſiologia & anthropologia *non magni momenti. Reſponſio* prodierat Leid. 1657. 12.

BERNARDUS LANGWEDLL medicus Hamburgenſis.

EJ.

Ej. eſt Carolus Piso *enucleatus*, *ſ. obſervationes medicæ* Pisonis Leid. 1639. 16. *. Hamburg. 1639. 8. L. Non continet, quas nos ſolemus obſervationes vocare, ſ. peculiaria eventa ab auctore adnotata, ſed peculiares utique Pisonis opiniones, certos ſub titulos conjunctas.

Ej. *theſaurus* Hippocraticus, *ſ. aphoriſmi* Hipp. *in claſſes & titulos diſpoſiti, ſuccinctis rationibus illuſtrati* Hamburg. 1639. 12.

Ej. ſub titulo Henrici Julii *Altenburgenſis Ariſtarchus*, *ſ. centuria in novitium quemdam* Hippocratis *exagitatorem* Hamburg. 164 . 4. Contra Laurentium ſcriptum libellum noſtro Placcius tribuit, & Moellerus.

Ej. Hippocratis *defenſio contra quoſcunque petulcos ejus obtrectatores* Leid. 1647. 12. Moell. Amſterd. 1661. 12. Contra Laurentium.

Ej. *narratio controverſiæ & litis de præcedentia inter* B. Langwedel & G. F. Laurentium *med. DD. exortæ* 1647. 4. abſque nomine Moeller.

Ej. *colloquium Romano Hippocraticum inter Marforium & Paſquinum* Leid. 1648. 12. Amſterd. 1661. 12. (1662. Moell.).

Ej. *apologie oder Ehrenrettung gegen* G. F. Laurentii *Schmähkarten* Luneburg. 1649. 8. 1654. 4. *. recudente ipſo Laurentio.

Robertus Lyonnet Anicienſis, profeſſor Valentinus.

Ej. *loimographia*, *ſ. reconditarum peſtis & contagii cauſarum curioſa diſquiſitio, ejuſdemque methodica curatio* Lion 1639. 8. Gunz.

Ej. *de morbis hereditariis brevis diſſertatio* Lion 1643. 4. *. Scopus eſt oſtendere, morbos cum quibus Ludovicus XIII fere perpetuo conflictatus eſt, fuiſſe adventitios, non hereditarios. Gasto frater ſanam vitam vixit. Cauſam malæ temperiei fuiſſe in victu ex ſaccharatis, placentis, aſſatis, vino meraco; exercitatione corporis non modica. Regem vix repetitis clyſteribus artibusque aliis a morte revocatum; in tertianam incidiſſe, medicamenta reſpuiſſe. Nerveo ſyſtemate præterea fuiſſe facile concutiendo, nimiſque mobili; in medicos adeo immorigerum, ut duo archiatri ſe munere abdicaverint. Hæc a. 1627 geſta. Ab eo tempore totam vitam regis noſter perſequitur, turbatam a febribus, dyſenteria ſaburra inconcocta: neque nunc, cum nunquam abſque aliqua infirmitate eſſet, magis ſe medicis præſtitit obſequioſum. In ſanguine educto lac adparuit. Ipſa præſente podagra a venatione nunquam ſe paſſus eſt avocari. Inde hemitritæa laboravit, ut tamen a ſudore moto melius habuerit. Sanguis aquoſus de alvo deceſſit, tum pus, inde diuturnus fluxus chyloſus, ingruit, & ſubinde podagra, hæmorrhoides, tuſſis longa, icterus, febris intermittens, cacochymia perpetua, bile & morali & medica dominante, & nova arthritis, & tamen cœnæ indulgebat uberiori. Paulatim ab-

ſceſſus congeſtus eſt, atque purulenta per alvum deceſſerunt. Cum multo melius ſe habere videretur, acutiſſima eum febris invaſit, inde tabes manifeſta erupit, cum multa & fætida per alvum dejectione; ſucceſſit febris hectica, alterno die gravior, & tuſſis ſicca. Cum a ſero lactis levari videretur, ceciderunt vires, pulſus defecit; HEROARDUS mortem imminere monuit. In cadavere inciſo inteſtina craſſa paſſim deraſa tunica interna nudata apparuerunt, a colo in rectum inteſtinum abſceſſus aperiebatur, per quem pus decedebat, hepar exſuccum erat, pulmo alter in pus totum conſumtus. Cæterum totus liber HEROARDI archiatrorum comitis apologia eſt.

RENATUS CHARTIER Vindocinenſis adjutus codicibus MS. regiis jam ſenex, ſuo ſumtu, & 50000 uncialium expenſa cepit edere a. 1639. editionem plenam HIPPOC. & GALENI Græce & Latine ſ. tomis 13 fol. ad quos tria volumina a morte auctoris acceſſerunt ultimumque a. 1679. Inter Tomum I a. 1639. & ultimum a. 1679. editum aliquid eſt diſcriminis, & editio anni 1639. paulo plenior eſt. In claſſes octo omnia digeſſit, multa addidit ſua & aliorum, & verſiones alias novas, alias interpolatas, quas ob fidem aliqui elegantioribus FOESIANIS præferunt. Tunc cum *Prolegomenis* FABII PAULINI duas epiſtolas, aliam J. COSTÆI, aliam H. MERCURIALIS cum vita GALENI & cenſu operum LUDOVICI SLARANI acceſſit epitomen operum GALENI & fragmentum ineditum forte ad libros *de empiricis* pertinens. Inde claſſem phyſiologicam II, diæteticam III. pathologicam paſſim cum commentariis CRUSERII & P. CRASSI f. cum ineditis commentariis ſex in L. VI. popularium. IV. Semeiotica cum reſtituto dubio libro *de urinis.* V. Pharmaceutica cum MERCURIALIS judicio de l. *theriacæ ad* PISONEM, & adſcriptis GALENO ll. *de ponderibus & menſuris*, & *de venæſectione, deque cucurbitulis.* VII, practica cum *parabilibus* aliiſque. Demum libri extra ordinem, & libri ſpurii, & fragmenta varia, etiam ex aliis ſcriptoribus collecta.

Ediderat idem a. 1607. *paranymphum* in creatione baccalaureorum a. 1606. dictum. EJ. exſtat etiam rarior equidem index operum GALENI, quæ latine tantum exſtant Pariſ. 1633. 4. paucarum paginarum VILLIERS.

VINCENTII RISICA *brevis hiſtoria de maligna febre* G. J. SPATAFORÆ Meſſan. 1639. 4. MONGIT.

EJ. *de peſtilente febre Panormitanam urbem obſidente oratio* Meſſan. 1647. 4. MONG.

ANDREÆ ARGOLI *de diebus criticis & de ægrorum decubitu libri duo* Patav. 1639. 4. MAZUCH. 1652. 4. L. Themata aſtrologica.

EJ. codices MS. *de diebus criticis, de decubitu ægrotorum*, LEO ALLATIUS recenſet *ap. urb.*

JAC. WAEL (ſic) *de ſcriptoribus Hiberniæ* Dublin 1639. 4. CARR.

J. AUREL

J. Aurel. Maria *aphoriſmi Hippocratis diſpoſiti methodo exquiſito ordine inſtituta* Pariſ. 1639. 12. L.

J. Parisii *de podagra* Leid. 1639. 12. Hotton.

Joel Langelott archiatri Holſatici diſp. *de dolore dentium præſide* Sim. Pauli. Hafn. 1639. 4. Moell.

Ej. *epiſtola ad naturæ curioſos de quibuſdam in chymia prætermiſſis, qua occaſione ſecreta haud exigui momenti proque non entibus habita demonſtrantur* Hamburg. 1673. 8. & in E. N. C. dec. I. ann. 3. obſ. 169.

Ej. pluſculæ *epiſtolæ ad* Bartholinum exſtant. Ita C. I. ep. 42. corticem chinæ chinæ dedit ad drachmam.

Ep. 44. ipſe a ſecunda doſi convaluit, expurgata prius colluvie.

Cent. II. n. 74. Vermis de naribus excuſſus.

C. III. Ep. 45. de meliori opii præparatione, quam valde laudat, diſſipato quod fætet; demum meliori parte medicamenti in ſpiritu vini ſoluta.

Ej. 63. conticum granatorum laus: aperire etiam & incidere.

In E. N. C. ann. VI. VII. ad annos 1675, 1676.

Obſ. 5. femina ſana dum menſes fluebant, iis ceſſantibus febrili vexabatur paroxyſmo.

Obſ. 6. Tuſſis perpetua ſicca in principe: cum pulmonis vitio a medicis tribueretur, ſedes mali reperta eſt in ventriculo, qui in ſquamas contabeſcebat; ſanis pulmonibus.

Obſ. 9. Cephalalgia pertinax hirudinibus ad tempus admotis ſanata, cum varice venæ fruſtra tentata.

Obſ. 10. in paralyſi ſcorbutica, cum ægrotus ſudorem ſibi cieret, niger ſudor manavit, qui idem deſiit poſtquam in flavedinem degeneravit.

Obſ. 11. ex lapſu perpetuus & dirus capitis dolor, ſublatus copioſiſſimo ad aliquot libras limpidi liquoris de naribus ſtillicidio.

Obſ. 20. fabuloſa illa hiſtoria de hortulano, qui ſedecim horas erectus equidem ſub aquis vixerit, & vitæ redditus fuerit, idem de quo Pechlinus ſcribit.

J. Tilemanni *rariorum medicinalium adfectuum l., de affectu complicato ab ictero maxime diuturno inteſtinorum accretione decidentia oſſis xiphoidis* Marburg 1639. 4. *.

Ej. *de natura & curatione doloris nephritici* ib. 1644. 4. *.

Ej. *Synopſis aphoriſmorum* Hippocratis *facili methodo digeſtorum, cum textu aliiſque therapeuticis* Marpurg. 1644. 4. 1646. 12. 1650. 24. *. Gieſſ. 1660. 16. Frf. 1669. 16. &c.

Ej. *appendix de materia medica ad aphoriſmos therapeuticos* auct. & emendatus Marpurg 1645. 24. L. 1646. 12. Tr. 1650. 24. *. Gieſſ. 1666. 12. Tr. Catalogus medicamentorum ſecundum claſſes virium.

Ej. *harmonia phyſico medica de numero elementorum* Marb. 1645. 4. ſi huc facit.

Ej. Tilemannus *Cous h. e. Hippocratica praxis in cognitione medica affectuum tam naturalium quam præternaturalium, annorum climactericorum* &c. Ulm. 1680. 12. *. 1681. & 1682. alii. Paracelſicus, aſtrologiæ deditus, profeſſor Marburgenſis. Anatomen hic primum tradit, tunc artem thematum concinnandorum, denique medicamenta aliqua arcana.

Ej. *conſilium antepilepticum* 1650. 4.

In Valentini *Pandectis reſponſa* reperiuntur & Tilemanni. Ad graviditatem evincendam non unum ſignum ſufficere, ſed omnia.

Ej. *oratio de medicinæ inſtauratione* Caſſel 1653. 4. Herbipoli 1654. 4. Tr. *in* Kornmanni *hypotypoſi Paliliorum Acad. Marburg.*

Ej. *quatuor opuſcula chymiat. mathematica ultima* 1664. 4.

Marci Marci *de* Kronland mathematici, hominis ſingularis I. *de proportione motus, ſ. regula ſphygmica ad celeritatem & tarditatem pulſuum excellens, motu ponderibus geometricis librato, abſque errore metiendum* Prag. 1639. 4. Riv.

Ej. *philoſophia vetus & nova reſtituta* Acc. 4. *de ſtatu humano præter naturam; ſ, de curatione morborum* Prag. 1662. 4. Tr. Francof. 1676. 4. Tr. 1678. 4. Trew.

Ej. *liturgia mentis, ſ. diſceptatio medico philoſophica de natura epilepſiæ, ortu & cauſis. Acc. tractatus medicus de urinæ natura, & conſilia III. medica* Ratisbon 1678. 4.

Ej. *othoſophia philoſophica, impulſus univerſalis opus poſthumum — medicis — utile* Prag. 1678. 4.

J. Elichmann *ep. de fatali vitæ termino* Leid. 1639. 4. inter Beverwyckianas. De ejus pilulis Wormius ad Bartholinum Ep. I.

Pharmacopœa Amſtelodamenſis 1639. 12.

Philip Brassean *Bibliotheca Hannonica* Monſ. 1639. 4. Sic lego.

§. DXCIII.

§. DXCIV. VARII.

J. FRAGOSO *della cirugia parti due* Palermo 1639. fol. *. Italice vertente BERN. GRASSA. Aliqua habet medica, de hydrope, apoplexia, morbis cerebri, hyſterica femina a mortua diſtingenda, eryſipelate aliiſque malis cutaneis, venæſectione, tympanite, de priapiſmo, quartana &c. morbo venereo. Funigationem quæ hydrargyro fit, inunctione eſſe periculoſiorem.

J. VALENT. MAIER *conſilium febrifugum, oder Bedenken was es mit dem graſſirenden Quartanfieber für eine Beſchaffenheit habe* Hall. in Schwaben 1639. 8. BOECL.

Kurzer Bericht wie man ſich bey ieziger Zeit verhalten u. die Mittel gegen die ſchleunig einfallende Peſt gebrauchen ſoll Luneburg 1639. 8. TR.

GERBR. HAS &c. *medicinæ peſtifugæ mixturæ variæ* Gedan. 1639. 12. ſi verus eſt titulus.

ANDR. SPENHOLZ *Bericht von der grauſamen Seuche der Peſtilenz* Linz 1639. 12. TR.

EDW. MAYAMET *true relation of a ſtrange monſter or ſerpent found in the left ventricle of the heart of* JOHN PENNANT Lond. 1639. 4. TR. PL.

DE GRAY *compleat horſeman and expert farrier* Lond. 1639. fol. 1651. 4.

§. DXCV. DISPUTATIONES.

J. TAPPE prof. Helmſtadienſis *diſp. de uſu & officio lienis contra vulgarem opinionem* eſt anni 1639.

EJ. *de algore & horrore eorumque cauſis contra vulgarem opinionem* ib. 1646. 4. HENEL.

EJ. *de ictero flavo* ib. 1649. 4.

EJ. *de aſthmate* ib. 1649. BURCKH.

EJ. *de calore febrili, an ſpecie differat a nativo diſp.* I. 1649. 4. VAT.

II. *an febris conſiſtat ex intemperie calida an ſimul ex ſicca* III. *an totum corpus humanum vel ſolum eſt, vel aliæ quædam partes ſint febris ſubjectum* 1649. 4.

EJ. *de febre quartana intermittente* ib. 1649. 4. PL.

EJ. *de angina* Ib. 1649. 4. HE.

Ej. *oratio de tabaco ejuſque uſu & abuſu* Helmſt. 1653. 4. 1660. 4. 1683. 4. 1689. 4. *. Declamatio de abuſu etiam & noxa ejus herbæ.

Ej. *de catarrho* ib. 1654. 4. Pl.

Ej. *de dolore colico* Helmſt. 1658. 4. Pl.

Ej. *de achoribus* Helmſt. 1659. 4.

Ej. *de hydrophobia* Helmſt. 1659. 4. Burkh.

Ej. *de alimentis* Helmſt. 1659. 4. Pl.

Ej. *de catalepſi* Helmſt. 1660. 4. He.

Ej. *de epilepſia ejuſque cauſis contra communem opinionem* Helmſt. 1660. 4. Pl.

Ej. *de incubo* Helmſt. 1661. 4. *.

Ej. *de ephemera* Helmſt. 1662. 4. Pl.

Ej. *de apoplexia* Helmſt. 1663. 4. He.

Ej. *de ileo* Helmſt. 1664. 6. Pl.

Ej. *de arthritide* Helmſt. 1664. 4.

Ej. *de comate & caro* Helmſt. 1668. 4. Riv.

Ej. *diſputationes de principum ſ. ſenſuum internorum læſionibus earumque cauſis & curationibus* Helmſt. 1676. 4.

Ej. *de hydrope aſcite* Helmſt. 1683. 4. Vitium puto ſubeſſe, nam obierat a. 1680. & annum 1688. 4. alibi lego.

Petrus Langius *de ictero* Argent. 1639. 4. *.

J. Wilhelm Hochstatt *de cachexia* Argent. 1639. 4. *.

Adam Gerner *de obſtructione lienis* Argent. 1639. 4.

Gottfr. Weidner *de morbo caſtrenſi ſ. peſte privata militum* Francof. Viad. 1639. 4. Riv.

Christoph Sanctorius *de ſcorbuto in Pruſſia jam frequenti* Regiom. 1639. 4.

Franc. Blondel & Petr. Bourdelot (archiat. Christinæ) *Non E. partium typus ηθοποιος* Pariſ. 1639.

J. Riolani & Steph. *le* Gaigneur *E. lac ſtatim a puerperio longe vetuſtiori recens natis infantibus ſalubrius* Pariſ. 1636.

Mich Toutain & Is. Renaudot *E. frugalis victus profuſo ſalubrior* ib. 1639.

Petr. *le* Tellier & Euseb. Renaudot *Non E. licet citra ſanitatis diſpendium bis in die piſcibus ſatiari* Pariſ. 1639.

Sim.

SIM. BAZIN & J. *de* MONTROEIL *an ſecundæ menſæ ſanitati utiles?* Pariſ. 1639.

NIC. PIETRE & CL. PERRAULT *an diebus æſtate ferventiſſimis vinum glacie diluere innoxium?* Pariſ. 1639.

JAC. MANTEL & CL. PERRAULT *E. diuturno capitis artuum tumori ab obſtructione cauteria* Pariſ. 1639.

DIONYS. JONQUET *E. inſanienti amore virgini venæſectio* Pariſ. 1639.

J. *le* VASSEUR & STEPH. *le* GAIGNEUR *E. criſes his ſeculis quam olim rariores* Pariſ. 1639.

NIC MATTHIEU & PETRI BOURDELOT *an curationi luis venereæ balneum?* Pariſ. 1639.

* PETRI HAGUENOT, quod nomen in arte celebre fuit, *quæſtiones XII. e medicina depromtæ* Monſpel. 1639. 4. ASTRUC. Reſpondit in Q. IV. *ab immoderato amplexu luem veneream non naſci.*

§. DXCVI. GODOFREDUS MOEBIUS.

Lauchenſis, profeſſor Jenenſis, maximum potiſſimum diſputationum numerum edidit.

EJ. *de affectu hypochondriaco* Jen. 1640. 4. HE. *.

EJ. *de tertiana intermittente* Jen. 1641. 4. *.

EJ. *de mola uterina* Jen. 1641. 4. *. Poſt infantem edita mola ventriculo ovillo ſimilis, quæ alterne ſe dilataret & conſtingeret.

EJ. *de pleuritide* Jen. 1642. 4. MOELL.

EJ. *de hæmorrhoidibus* Jen. 1643.

EJ. *de balneorum natura & uſu* Jen. 1644. 4. HE.

EJ. *de ſcorbuto* Jen. 1644. 4. *.

EJ. *de anorexia* Jen. 1645. 4.

EJ. *de ſuppreſſione menſium* Jen. 1646. 4.

EJ. *de phrenitide* Jen. 1647.

EJ. *de mania, ſ. inſania* Jen. 1648.

EJ. *emetologia ſ. de natura & uſu vomitoriorum* Jen. 1649. 4.

EJ. *de natura & uſu clyſterum* Jen. 1649. 4.

EJ. *de rheumatico affectu* Jen. 1649. 4.

EJ. *de ſterilitate* Jen. 1650.

EJ. *de podagra* Jen. 1650.

Ej. *de hæmorrhagia ejuſque ſpeciebus principalioribus* Jen. 1652.

Ej. *de variolis & morbillis* ib. 1652. 4. Riv.

Ej. *de dolore capitis* ib. 1653. 4. Moell.

Ej. *de legitimo venæſectionis uſu* ib. 1654.

Ej. *de ſcirrho lienis* ib. 1655. 4. He.

Ej. *de pleuritide* ib. 1656. 4. Pl.

Ej. *de febre petechiali* ib. 1658.

Ej. *de epilepſia* ib. 1659. 4. He. Pl.

Ej. *de ſuffocatione uterina* ib. 1661. 4. He.

Ej. *de dentium ſtatu naturali & præternaturali* ib. 1661. 4. He.

Ej. *de hæmorrhoidibus cæcis & apertis* ib. 1662. 4. *.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1662. 4. He. Riv.

Ej. *de epilepſia* ib. 1664 4. *.

Epitomes inſtitutionum medicinæ ex neotericorum fundamentis Jen. 1663. 4. *. diſputationes ſunt XXVIII.

I. *de origine, definitione, diviſione medicinæ & ſectis* a. 1659.

VI. *de morbi temporibus.*

VII. *de eorum cauſis & ſex rebus non naturalibus.*

VIII. *de cauſis morborum internis.*

IX. *cauſæ & differentiæ ſymptomatum, in ſpecie facultatis vitalis & reſpirationis.*

X. *ventriculi & cordis.*

XI. *inteſtinorum, renum & veſicæ.*

XII. *ſenſuum externorum & internorum & facultatis motricis.*

XIII. *rationalis facultatis.*

XIV. *de ſignorum natura & fontibus in genere.*

XV. *ſigna ex urina.*

XVI. *ex pulſu.*

XVII. *ſigna prognoſtica, diagnoſtica.*

XVIII. *tempus, eventus, de longitudine & brevitate morbi cognoſcenda & criſeos natura.*

XIX. *methodus tuendæ ſanitatis.*

XX, XXI. *de alimentis.*

XXII. *de methodo medendi,*

XXIII. *de medicatione præſervatoria.*

XXV. *de medicamentis cujuſque partis qualitatibus & viribus appropriatis.*.

XXVI. *de digerentibus, lenientibus, purgantibus, vomitoriis, alexipharmacis.*

XXVII. *Pharmaceutica.*

XXVIII. *reſiduæ medicamentorum formulæ.*

Generalia fere & collectitia, pauciſſima cum adnotatione propria, cum eo ævo in florentiſſima academia docendorum juvenum cura fere totum profeſſorum otium ſibi poſceret.

Ej. *anatome camphoræ de ejuſdem viribus & uſu* Jen. 1660. 4.*. Calidam eſſe. Ejus præparata & vires medicæ undique collectæ.

Vita viri a Chr. Chemnizio ſcripta Jen. 1664. fol. Tr.

§. DXCVII. Josephus Donzellus.

Alii.

D. Joseph. Donzelli L. Baro *Digliola*. *De opobalſamo* & ea occaſione *de theriaca* aliquot libellos ſcripſit a. 1640. editos, & in B. botanica dictos I. 460.

Ej. *antidotario Neapolitano corretto* Neapoli 1649. 4. Topp.

Inde *Theatro pharmaceutico dogmatico ſpagirico* Napoli 1661. fol. 1676. fol. Rom. 1677. f.*. quæ editio tertia eſt, a filio Thoma aucta. Recuſum eſt etiam Venet. 1668. f. & 1763. fol. cura J. B. Capelli. Primo loco reperias *Calendarium ſanctorum medicorum;* Inde aliqua *de cultoribus chemiæ*, cui arti & ipſe addictus erat. Tunc *vita* viri; obiit a. 1666. Inde ipſum *theatrum;* operationes, ut vocant, chemicæ. Hinc medicamenta ſimplicia cum cujuſque hiſtoria naturali & medica fuſiſſima, cumque medicamentis in Italia inventis; ſic de antimonio. Compoſita varia ex opio & narcoticis, & porro ſecundum formulas, vis ſyruporum, aquarum *additamenta* non exigua. Non oportet cum noſtris conferre temporibus.

Raphael *oder Arztengel aus erſuchen eines medici* a. v. *aufgeſezt von* Abraham v. Frankenberg 1639. *jezt ans Licht gebracht* Amſterd. 1676. 4. Tr.

Drey auſerleſene Tractätlein von der Peſt, PARACELSI *cum comment.* JOB. KORNTHAUER, ROL. CAPELLUTI, & CAROLI WIDEMANN Frf. 1640. 4.

§. DXCVIII. VARII ad a. 1640.

J. IMPERIALIS Vincentinus. EJ. *muſæum hiſtoricum & phyſicum. Quorum in* 1. *l. illuſtrium virorum imagines & elogia: in altero ingeniorum naturæ, differentiæ, cauſæ*, &c. Venet. 1640. 4. Pars prima a J. A. FABRICIO recuſa eſt Hamburg. 1717. 8. & continet fere vitas breves, neque bibliographicas, nonnullas etiam medicorum. VESALIUM, ARGENTERIUM, TRISSINUM, FERNELIUM, SEPTALIUM, ALDROVANDUM &c. habet.

EJ. *Notte beriche overo is de queſiti fiſici medici* L. V. Venet. 1663. 4. FALC.

BENJAM. MUSSAPHIA *Judæi ſententiæ ſacro medicæ ex V. T. collectæ. Acc. ep. de auro potabili* (Hamburg.) 1640. 12.

EJ. *epiſtolæ* in HORSTIANIS aliquæ.

CHRISTOPH PEREZ *de* PERRERA *de puerorum ſanitate tuenda* Pintiæ 1640. 8. LIND.

J. GERHARDI *panacea hermeticæ ſ. medicinæ univerſalis aſſertio atque defenſio Galenico chymica. Acc. ventilatio arcanæ quæſtionis in medicina* Ulm. 1640. 8.

EJ. *decas quæſtionum phyſico chymicarum ſelectiorum & graviorum* Ulm 1643. 4. TREW.

SEBASTIANUS EGBERT *in* REMBERTI DODONÆI *praxin artis medicæ ſcholia addidit* Amſterd. 1640. 8.

J. GUNTHER (an idem p. 405.) *Theſſalus in chymicis redivivus i. e. de vanitate medicinæ chymicæ diſſ. ex* QUERCETANO, BEGUINO, CROLLIO *deductæ cum refutatione* (eſt alia vox) *fermentationis Platonicæ ex iiſdem auctoribus* Frf. 1640. 4.

HIPPOLYTI GUARINONII *hydrænogamia triumphans, ſ. aquæ vinique connubium vetuſtum, ſanctum, ſalutare, & epiſtolæ.* H. DREXELII *vano œnohydromachiæ triumphatui oppoſitum* Oenipont 1640. 8. Pro vino aquato Conf. p. 637.

J. LOCCENII *oratio funebris* PETRI KIRSTENII Upſal. 1640. obientis.

MICH. RAPHAEL SMUTZ *methodus curandi calculum* Norib. 1640. 12.

EJ. *Bericht von hizigen Fiebern* Neubrugg 1648. 8.

EJ. *apologia contra* J. ZWELFERUM *pſeudo Galenicum* Neubrug. 1671. 8.

EJ. *exorciſmus medicus ſpirituum* ZWELFERIANORUM 1673. 8.

EJ. *antitheſis gegen einen Abtrünnigen hippocratico Galenicum* 1674. 4.

Phar-

Pharmacopœa Lugdunenſis 1640. 4. RAST. Eadem quæ 1628., tum 1614.

Pharmacopœa Lillenſis Lille 1640. 4. FALC.

§. DXCIX. DISPUTATIONES.

JOACHIMI ZIMMERMAN *de dolore capitis* Regiom. 1640. 4. MOELL.

EJ. *de pulmonum ulcere* ib. 1641. 4.

EJ. *de paralyſi* ib. 1641. 4. MOELL.

EJ. *de morbis occultarum qualitatum* MOELL.

J. MASIUS *de epilepſia, ſ. morbo ſacro* Regiom. 1640. 4. MOELL.

EJ. *de dolore colico* pro receptione ib. 1640. 4. ID.

EJ. *dolore capitis* ib. 1640. 4. MOELL.

EJ. *de morbo ſacro Germanis ſchwere Noht* Regiom. 1640. 4. RIV.

J. ZEAEMAN *de aſcite* Baſil. 1640. 4. HAEN.

EMANUEL STUPANUS *viperæ & venenorum correctio* ib. 1640. 4.

J. KUEFFER *de eryſipelate* Argent. 1640. 4. *.

GUIL. STRAATENS *de erroribus popularibus & de fallacibus urinarum judiciis diſſ.* III. Ultraj. 1640. 4. & in *collectione* 1670. 8. *. Ad præſagium urinas non ſufficere, quæ in diverſis morbis ſimiles, in eodem diverſæ ſint.

HENR. WELMAN *de morbis, ſymptomatibus & cauſis inſalubribus* Groning. 1640. 4.*.

EJ. *de rebus non naturalibus in genere* ib. 1641. 4.

EJ. *febris tertiana intermittens exquiſita* ib. 1641. 4. *.

EJ. *de ſanitate, accidentibus & cauſis ſalubribus in genere* ib. 1641. 4.*.

EJ. *de ſignis medicis in genere, & de urina & pulſu* ib. 1641. 4. *.

EJ. *de criſibus* ib. 1642. 4. *.

J. MAUKISCH *de mortu* Lipſ. 1640. 4.

EJ. *de vita* ib. 1646. HE.

NIC. THOMING *de vertigine* Lipſ. 1640. 4. PL.

BALTH. WIDMACHER *de inflammatione* Witteb. 1640. 4. RIV.

GOTTFRID ACIDALIUS *de auditione læſa* Witteberg 1640. 4.

H. LEONH. BEER *de qualitatibus occultis* Lipſ. 1640. 4. HE.

ANDR. GANZLAND *de dyſenteria* Lipſ. 1640. 4. HE.

CHRISTOPH BUNKEN *de paralyſi* Lipſ. 1640. 4. HE.

M. Chr. Stargard *de univerſali affectibus corporis humani bene medendi methodo* Hafn. 1640. 4.

J. Valentin Willius *de dyſenteria* Argent. 1641. 4. *. Non puto eumdem eſſe J. V. Willi medicinæ Licentiatum, qui a. 1676. *de morbis caſtrenſibus internis* Hafn. 4. *. diſputavit.

Car. Dupre' & Quint. Thevenyn *E. tumentibus puerperæ hæmorrhoidibus fluentibus lochiis venæ ſectio e cubito* Pariſ. 1640.

Petri Hommetz & Toussain Fontaine *E. quartana & arthritis medicorum opprobrium* ib. 1640.

Flor. Langlois & Eusebe Renaudot *E. epilepſiæ & melancholiæ hæmorrhoides ſalutares* ib. 1640.

Jac. Regnault & J. *de* Monstroeil *E. licet medico in morbis periculoſis periclitari* ib. 1640.

Fr. Pajot & Car. *le* Breton *E. ſcirrhus hepatis ſanabilis* ib. 1640.

J. Jac. Cousinot & Petr. Bourdelot *Non E. calculus in rene aut veſica aliquo liquore ſolvi poteſt* ib. 1640,

Petr. Seguyn & Fr. *le* Breton *E. quadrageſimæ jejunium animis corporibuſque curandis ſalubriter inſtitutum* Pariſ. 1640.

Petr. Yon & Touss. Fontaine *Non E. arabica uſtio iſchiadi convenit* Pariſ. 1640.

DC. Varii. ad a. 1640.

Andres Fernandez *de la* Fuente *diſcorſo ſopra la nieve* 1640. C. de V.

Codex MS. a. 1640. *to ſtrenghten the memory: for the dropſy: for the cough: for the ſtone* Cod. MS. Ashmole.

Joseph Couillard *in obſervations jatrochirurgiques* Lion 1640. 8. * aliqua medica habet, vermiculos per lotium egeſtos, anthracem peſtilentem prope aſperam arteriam ſanatum, in aſthmatico pulmonem undique adnatum, empyema inciſione ſanatum &c.

§. DCI. Facondinus Angelinus.

Ariminenſis. Liber, quem indico, duobus locis inſcriptus eſt a. MDCIXL. quos numeros interpreteris 1641. Solent autem ſcriptores bibliographi annum ei adſignare 1650, alii 1649. Acuti ingenii ſcriptor, neque omnino experimenti expers.

expers Hic *methodum pro venæ ſectione eligenda* dat, neque enim, quod promittit opus *de ſcopo ſectionis venæ*, prodiiſſe puto. Præter Galenicæ ſcholæ opinionem primum oſtendit, venæ ſectionem non indicari, quæ ſemper noceat ob ſpirituum jacturam, cæterum nonnunquam admitti debeat, quia minus tunc malum ſit. Venæ ſectionem evacuare humores non ex proximo ſolo, ſed ob continuitatem partium etiam ex remotis, etiam a ventriculo & ab inteſtinis, cum ab hepate trahat, hepar a ventriculo & inteſtino. Deinde deobſtruere. Præfert hanc evacuationem aliis, quando ſubito curandum eſt, & cucurbitulis aut hirudinibus, quæ nimis ſint minutæ. Iterum quando refrigerandum eſt, venæ ſectio celerius refrigerat quam lactuca & alia id genus. Revellit utique, & celeriter. Deobſtruit etiam glandulas & viſcera, non perinde tamen eodem cum commodo. Exempla emaciationis abſque phthiſi, potiſſimum etiam a gonorrhœa. Sanari poſſe cui ſanguis corruptus fuerit, & totus in febre maligna diſſolutus.

§. DCII. THOMAS BARTHOLINUS.

Senioris CASPARI filius, & FINKII ex filia nepos, avi auxilio in longis peregrinationibus per univerſam eo ævo cultam Europam, ſuſtentatus eſt; juvenis ad honores cathedræ promotus, per inventa vaſa lymphatica celebris, anno, non ut MERKLINUS 1665, ſed 1680. anno ætatis 65 denatus, calculoſus, ſed honoratus & Regi gratioſus, inciſor, literator, collector, idem ſuo ævo ex celeberrimis medicis fuit. Praxi clinicæ peculiari cura ſe dediſſe vix putes, qui in prædio maturiori ætate multum ſibi placuerit. Incendio bibliothecæ adflictus fuit, cætera felix. Initia literariæ palæſtræ viri polygraphi facio ab anatome parentis, quam a. 1641. recuſam dedit. Inde per ipſam ſuam peregrinationem, dum varias Europæ regiones obibat, ſolebat ſubinde libellos edere aliquos, non omiſſis etiam mere chirurgicis. Huc *anevryſmatis diſſecti anatomica hiſtoria* Panorm. 1644. 4. *.

Sic *de unicorum obſervationes novas* Patav. 1641. 8. recuſæ filii auctoris cura redierunt Amſterd. 1678. 12. *. Vires alexipharmacæ & veneno contrariæ, quas Hafniæ experimento confirmatas non omnino nullas fuiſſe teſtatur. Sudorem, certe movere, quo etiam ſolutum hydropem reducit. Equi cornuti: collectio eorum quæ de cornubus unquam dicta ſunt. Ungues monſtroſi.

Diſputatio inauguralis fuit *de phrenitide* Baſil. 1645. 4.

De monſtris in natura & in arte Baſil. 1645. 4. & in *collectione orationum.*

De angina puerorum Campaniæ Siciliæque epidemica exercitatio Neapoli 1653. 8. *. Pariſ. 1646. 8. L. cum REN. MOREAU *de laryngotomia*, integer libellus. Vidiſſe ſe cerebrum pueri in limpidiſſimam aquam contabuiſſe. Poſt vulnus capitis, ut videbatur, leve, mors ex cerebri abſceſſu. Pulmonem & cor abſceſſus

 diu

diu ferre. In angina puerorum Meſſanæ venæ ſectionem CASTELLO non bene ceſſiſſe.

EJ. *de antiquitatum veteris puerperii ſynopſis* Hafn. 1646. 8. auctus Amſterd. 1676. 12. *. fere philologici argumenti eſt. Filius a. 1696. edidit.

EJ. *de luce animalium* libri III. Leid. 1647. 8. Hafn. 1669. 8. *. De putreſcentibus carnibus quæ lucebant.

EJ. *de cruce Chriſti hypomnemata quatuor*, 1. *de ſedili medio*, 2. *de vino myrrhato*, 3. *de corona ſpinea*, 4. *de ſudore ſanguineo* Hafn. 1651. 8.

EJ. *paralytica novi teſtamenti medico & philoſophico commentario illuſtrata* ib. 1653. 4. Baſil. 1662. 8. Lipſ. 1685. 8. TR.

EJ. *oratio in obitum* OLAI WORMII, qui amitam BARTHOLINI in matrimonio habuerat, Hafn. 1655. 4. & in operibus WORMII.

EJ. *de variolis hujus anni epidemiis* Hafn. 1656. 4. *. Utique malignæ erant, neque eo minus noſter calidis medicamentis uſus eſt. Redit in *Ciſta medica.*

EJ. *diſpenſatorium Hafnienſe* Hafn. 1658. 4. TR.

EJ. *oratio in obitum* HENRICI FUIREN Hafn. 1659. 4.

EJ. *hiſtoriarum anatomicarum centuria I. & II.* Hafn. 1654. 8. *. Haag etiam & Amſterdam, certe in titulo. Belgice *Cent.* I. II. Dordrecht. 1657. 8. Germanice vertente GEORGIO SEGER Francf. 1657. 8. Plurimi morbi memorabiles, quorum cauſa in aliquo vitio corporis per inciſionem inventa fuit. L. I. hiſt. 2, hepar in hydrope inſons. Hiſt. 11 ſubito ſuffocatus a carnis buccea. Hiſt. 19. vomitus in prægnantibus ſanguineus: hiſt. 23 urinæ incontinentia, & penis tumidus a tumore veſicæ urinariæ & recto inteſtino adnato, ſolido, in quo cellulæ, quarum aliquæ ſanguine plenæ fuerunt. Steatoma quaſi a vitio pituitæ natum veſicam compreſſerat: Hiſt. 28 hydrocephalus cum fatuitate: hiſt. 30 abſceſſus in dorſi ſpina, quem cum ligaſſent, mors ſupervenit (ſpina ut puto bifida): hiſt. 34 ſudor arenularum. H. 45 mors ſubita, cum cor ampliſſimum eſſet, auricula dextra ampliſſima, ſiniſtra vix nuci æqualis. H. 50 in hectico cor & potiſſimum caveæ dextræ latiſſimæ, ſiniſter ventriculus durior, os in aortæ principio, cordis figura, friabile, & ſiccum pericardium. H. 52 Vomitus rerum abſurdarum, fraudulentus, ut vereor. Hiſt. 60, empyema cum extus ſe offerret, apertum, pus per alvum decedens, ſine funeſto. H. 64, poſt variolas & acrem dolorem capitis, vermis in cerebello niger, teſte G. PATINO. H. 68, morbus calculoſus ipſius BARTHOLINI. H. 69. pes gangrænoſus ſponte delapſus. Hiſt. 78, cornu in fronte feminæ exſtirpatum, aliud in capite omnino duodecim digitorum longitudine. Hiſt. 81, 82, macula & tumor in pede epilepticorum. Hiſt. 84, a ſomno omnino triduano a laudani granis 16 in febre continua ſalus. Hiſt. 89, in urina vermiculi. Hiſt. 93, convulſio indeque linguæ ſuperſtes paralyſis febri tertianæ

finem

finem impoſuit. Hiſt. 94, mors matris & fetus a tumore duro uterum claudente. Hiſt. 95, triplex quartana.

Centuria II. H. 4, ſingultus quatuor annis perdurans. H. 6. in gangræna uteri carnes quaſi deceſſerunt cum lapillis. Convaluit femina, ut etiam conciperet. H. 13, cornu ex hypochondrio ovis pullulans. H. 14 phthiſis pulmonalis cum febre, ut interim corpus non tabeſceret. H. 19, calculus bifurcato ramo pelvim obſtruens, hepar plenum abſceſſibus, meſenterium totum ulceroſum, hæc in tabido. H. 28. uterus ulceroſus & gangrænoſus peramplus, cavum exiguum ſanguine coacto plenum. H. 36, ex SEVERINO gonorrhœam etiam decennalem ſe vidiſſe, ſedem in ulcere. H. 37, a nucleo diu in pulmone retento phthiſis ſanabilis. H. 39, febris lenta, cauſa mortis in pancreatis ulcere. H. 45, in URBANI VIII Papæ cordis ſiniſtro ventriculo oſſiculum & quinque lapilli veſiculæ felleæ. H. 47, ſpecies ſerpentum Braccianenſium. H. 52, urinæ ſuppreſſio funeſto 31 die eventu. Tubercula dura quaſi glauduloſa ad veſicæ exitum. H. 54, ductus cyſticus calculis plenus. Iterum ex hepate per ductus obſtructo biliario vicinos bilis & calculus in duodenum ibant. H. 59, vomicæ pectoris aliquæ ex contuſione. H. 60, ſteatoma uteri. H. 64, in hydrope, inciſo ſcroto gangræna ſupervenit. H. 65, diarrhœa & dyſenteria epidemice dominantes. H. 66, hydrops thoracis, membrana pulmonis externa ſeboſa mire craſſior. H. 67, multæ hydatides per hepar, meſenterium, lumbos porcorum. Hiſt. 68 Febris epilepſiam ſuſtulit. H. 86, inter duram & piam meningem oſſiculum. H. 92, in epilepſia lethali ſanguis coacervatus in ſuprema parte cerebri.

EJ. *Centuria* III, IV. Hafn. 1657. *Cent.* III. H. 1, cum abortu gracili mola fibroſa. H. 4, in quartana bono eventu icterus ſupervenit. H. 6, quæ prægnans credebatur, præpinguis fuit, ventriculo duro, hepate grandi, pericardio ſicco. H. 16, ſanatus qui veſicatorium ex cantharidibus per errorem devoraverat. H. 17, polypus cordis dextri, valvulis implicatus, ramis ſuis in arteriam pulmonalem protenſus. In ſiniſtra etiam auricula & in aorta longus ramoſus polypus, tum in falciformi ſinu. H. 19, lochia per alvum. H. 23, hydropico per poros abdominis aqua exſudante aliquamdiu mors dilata. H. 34, in puero calculoſo lapilli in vena emulgente, tum in renibus. H. 35, in alio calculoſo veſica multo craſſior, ren alter conſumtus, alter pure ſcatens. H. 37, ſanguinis ſputum ſalutare. H. 39, ſpaſmi quotidie periodice recurrentes. H. 43, diuturna & moleſtiſſima linguæ intumeſcentia. H. 48 artuum poſt febres abſceſſus. H. 56, flamma ex ore ruſtici erupit, qui ſpiritu frumenti abutebatur. H. 60, peſtilentia Hafnienſis anni 1660. Sæpe orthoſtadii incedebant, ſe ipſos ſarcophago claudebant. H. 68, in febre maligna funeſta, ventriculus ſponte fere lacer. H. 77, dolores colici non remiſſuri, quoad tophi de alvo deceſſiſſent. H. 80, in epileptica 5 aquæ in calvaria libræ. H. 84, puellæ Groenlandicæ variolis correptæ, frigida copioſiſſime pota convaluerunt. H. 94, ſanguis in univerſis vaſis concretus; qui in memoriam revocat ſimillimi mali, quod optimum DICKIUM abſtulit,

ſtuiit, poſt inſuperabiles angores & hæmorrhagias narium perpetuas. H. 98. Ramoſum pituitoſum concrementum de aſpera arteria expulſum.

Centuria IV. H. 3, Crus alterum paralyticum, idem convulſum. H. 7, vermiculi in epileptica, bicornes, lanugine obvoluti. H. 11, calculi per anum editi. H. 17, pus & ſanguis de pulmone rejectus, abſque vitio pulmonis. H. 25, hydrops ſanatus. H. 50 variolæ epidemicæ anni 1656. H. 63 bubo peſtilens ad inteſtinum perforatus, H. 64, Lapis in utero. H. 68, clyſter in ventriculum penetrans. H. 72, iterum in lotio vermes. H. 96 poſt longum morbum abſceſſus in meſenterio.

Cent. V. H. 6. Pleuritides anni 1657. H. 7, a fuſtigatione pulmo purulentus, phthiſis.

Ej. *centuria* V & VI. Hafn. 1665. 8. *. In catalogo operum lego 1660. In auricula cordis dextra late diaphragmati adnata, in corde polypus. H. 18, viro erudito ab ulcere tonſillæ tabes, mors. H. 23, ab hypercatharſi mors. H. 26, Excutia ventriculi. H. 30 maraſmus ex diabete urinæ tenuis. H. 50, hiſtoria corticis Peruviani. H. 62 ex colica icterus. H. 66, a vitro devorato & impacto magna mala. H. 82, utiliter data tinctura cantharidum in lotii ſuppreſſione.

Ej. *Centuria* VI. H. 2. In dyſentericis inciſis ulcuſcula inteſtinorum. H. 7, in febre petechiali vinum utiliter propinatum. H. 12, vomica pectoris ſponte rupta & feliciter repurgata. H. 38, Venter obſtipatus, ileon gangrænoſum & connatum. H. 40, oſſa mollia, quem morbum noſter ex primis recenſuit. H. 62, maximum apoſtema maxilla inferioris. H. 66, clyſter tabacarius. H. 84, in hydatidibus hydropicorum ſubſtantia adipoſa. H. 91 cerebrum bovis lapideſcens.

Ej. *de nivis uſu medico obſervationes variæ* Hafn. 1661 8. *. (in catal. oper. 1660). Nivis utilitates variæ. Uſus adverſus peſtem & febres ardentes in Sicilia notiſſimus, quem etiam VALLESIUS & MERCATUS Hiſpanis commendarunt. Uſus in aqua refrigeranda; etiam medicamenta. Convenit calido ventriculo, cardiogmo a cibo, alvum movet, colicis in doloribus, tum aliis. In peripneumonia, priapiſmo, ambuſtis, ad anevryſma. In podagra laudat, quæ ſolvat arthritidem. Ad perniones. Noxæ, mala inde nata. Oculis nocet Facit bulimum. Inde bronchocele. Pectori inimica, alia mala; non debet confeſtim bibi.

Ej. *Ciſta medica Hafnienſis, variis conſultationibus, caſibus vitisque medicorum Hafnienſium referta* Hafn. 1661. 8. Magna varietas, fere ad hiſtoriam medicinæ Danicæ facientium. Cenſus profeſſorum ejus academicæ eorumque operum, inſerta paſſim opuſcula etiam vetuſta. Inſerti libelli doctorum Hafnienſium, PETRI CAPITANEI, T. BRAHE de elixirio peſtilentiali, ANDREÆ KRAG de remediis chymicis, Conſilium pro peſte a. 1619, 1637, 1654 a Collegio medico Hafnienſi

nienſi editum, tum C. BARTHOLINI. Leges pro pharmacopœis, HENRICI CUSTER remedia, PETRI PAYNGK *conſ. de eryſipelate*, TANCREDI LÆLII *curationes. Conſilium ad morbum navalem*. GEORGII KRUG *ad febrem petechialem*, Collegii medici conſilium de febre maligna anni 1645. de ſcorbuto, de dyſenteria. Vita & opera HA. JUNII, J. PRATENSIS, J. FRANCISCI, CORN. HAMSFORT, JACOBI BORDING, PETRI SEVERINI, DRUDÆ THORSCHMEDEN, ANDREÆ LYMVICI, JAC. HASENBART, ANDREÆ CHRISTIERNI, GELLII SASCERIDIS, GEORGII FUIREN, C. BARTHOLINI, JACOBI FABRICII. *Statuta ordinis. Chirurgus imperitus repreſſus.* Forenſia aliqua; lites etiam TANCREDI LÆLII & TYCHONIS BRAHE de male curata uxore ſua querentis. Jalapina medicamenta nimis vehementia (cum moſcho) improbata. EJ. reſp. de homine per mercurium ſublimatum occiſo. THOMÆ PAYNGK *medicamenta chemica ſecretiora*.

Porro EJ. THOMÆ BARTHOLINI *de diuturna graviditate* obſervatio in *collectione* Amſterd. 1662. 12.

EJ. *de pulmonum ſubſtantia & motu diatribe* Hafn. 1663. 8. *. Leid 1672. 12. Anatomici argumenti, aliqua tamen medica. Mortes ranarum ex illata pice. Pulmo frequenter & in variis morbis niger.

EJ. *Epiſtolarum medicinalium Centuria I. & II.* Hafn. 1663. 8. *. Grata varietas eſt, eorum primo, quæ longa peregrinatione ad patronos noſter ſcripſit, deinde eorum quæ diſcipuli ſuo tempore perinde alias regiones viſitantes ad BARTHOLINUM ſcribebant; aut aliqui docti per univerſam Europam viri cum noſtro communicabant. Hactenus BARTHOLINUS, quam ego, felicior fuit, quod ſuarum propriarum epiſtolarum exempla ſervaverit. Plurima anatomici ſunt argumenti, aliqua tamen etiam medici, & multa ad hiſtoriam literariam ejus ævi liteſque doctorum virorum pertinent. Ipſius BARTHOLINI de SCRIBONIO & CELSO, quorum editiones RHODIUS parabat. MORAEUM bonum SCRIBONII codicem a SALMASIO acceptum habere. Ep. 9. de RIVERII ſumma fama florentis ad tremores medicamentis, & porro ep. 10 de academia Monſpeſſulana. Exemplum conſultationis medicorum Monſpelienſium. De carnibus noctu lucentibus multa ipſius B. multa F. LICETI, mera ratiocinia. Ep. 43 de medicis Romanis anno 1643 florentibus, ſic de medicis Neapolitanis. Ep. 49 Bezoar minerale HIER. CLARAMONTII, & codices aliqui non maximi momenti, de manna, de curandi ratione aliqua, de vino tenui Surrentino, quod in febre bibatur. Ep. 50 conſilium de principe, ob luem veneream ſuſpecto, cum pulſatione totius lateris ſiniſtri. Ep 51 medici Meſſanenſes; frequentem hic anginam puerorum eſſe, & in parentes tranſire, qui pueros cuſtodiant. Ep. 54 de ſchola Salernitana, hactenus adhuc privilegio gaudente, ut ii juvenes, quos laurea ornaverit, per totum regnum medicinam exercere poſſint. Imputari Salernitanis, quod ſalubres ſudores cientem ſpecum Puteolanam deſtruxerint. Ep. 55 de vomitu nephritico; jam tunc enim di-

rus hoſtis docti juvenis BARTHOLINI viſceribus inſidebat, quem poſt 36 annos occidit. FERNELII epitaphium virum certe anno 52 ætatis exſtinctum teſtatur: neque tamen lapidi GOULINUS credit. In T. II. Ep. 22 Siculos poſt medicamentum plurimam aquam frigidam dare. Ep. 53 ſe ipſum ſalubri effectu in febribus eam exhibere. Ep. 58 de gibba. Ep. 100 Ungues monſtroſi hominis.

EJ. *diſſ. nova de inſolitis partus humani viis* Hafn. 1664. 8. *. Argumenti potius chirurgici. Molarum aliqua miracula & fetus ventrales, occaſione feminæ, quæ fetum, octodecim integris annis retentum, demum per hypochondrii abſceſſum ediderat. Ipſe nunc B. omnes per alienas vias editos fetus colligit.

EJ. *de cometa conſilium medicum* Hafn. 1665. 8. *. De aſtrorum in corpus humanum influxu, credulus nimis. Mira præſagia cometarum. Fetus deformis Turcicæ mitræ in capite ſimilis. Hydrocephalus, etiam in ventriculis cerebri poſterioribus Menſium diuturna ſuppreſſio; inſania, ut pene totam vitam in balneo frigido tranſegerit, cum ſatyriaſi & pollutione perpetua.

EJ. *de medicina Danorum domeſtica diſſertationes X cum vindiciis & additamentis* Hafn. 1665. 8. *. Scopus eſt oſtendere, Daniam ferre, quod ad alendos & ad curandos cives ſufficiat. Ad diætetica & rem medicam. A ceveviſia fieri, ut Dani podagræ ſint obnoxii: viciſſim ex OLAO, calculos etiam nucis mole ejicere, neque tamen Danos ex calculo laborare. Butyri utilitas. Herbæ medicæ, ſed ea ſunt alterius loci, pauca tamen decerpam. Succus roſarum expreſſus ad aſthma. Aquæ ſalutares Seelandiæ: thermæ Islandicæ. Aqua etiam acida caput petens. In febribus ſiticuloſis utilis chamæmori ſuccus, neque citro cedit. Lichenis Islandici decoctum inter purgantia. Fuſe de ſcorbuto. Ab Italis & Gallis fere inconcinne curari, frequentem tamen circa Arelatem eſſe, ob aquas putridas; ſic Raguſii, neque a medicis curari poſſe. In Norwegia curant copioſo uſu chamæmori, quo ſolo ſæpe ſublatus fuit: Baccæ eduntur, aut conditum. Veteres Norwegi Angelicæ caulibus utebantur. Plurimum ſcorbutum ſubnaſci a piſcis præpinguis *hollefisk* uſu, nullo cum admiſto ſale. Quoties ſcorbutus cum aliis morbis complicatus eſt, nunquam ii morbi ſanatur, niſi ſublato ſcorbuto. WALDEMARUS IV. podagricos pedes frigidæ immerſit. Hordeum coctum quoad molleſcat, inſeſſum fotumque dat, ad hæmorrhoides proficuum, utuntur etiam fotu & decocto lichenis muralis gypſei. Superſtitioſa multa domeſtica, etiam deteriora & noxia. Sic ceruſſa ante paroxyſmum tertianæ data, ut vomitum moveat. Multa laus veri unicornu. In Islandia viceſimo quoque anno variolæ ſæviunt. Ex alga (fuco) marina ſalem ſibi culinarem Norwegi parant, lixivum equidem. Non valde laudat theriacam, cui indigenas plantas ſubſtituit. Decocta cum Saponaria adverſus luem veneream. Coluteam ſennæ folliculis ſubſtituit. Terræ aliquæ, ſigillatæ ſimiles. Sperma ceti ſumi ex cerebro balænæ *Dögling*. Grœnlandi in Daniam tranſvecti mutatis cibis, coctiſque loco crudorum ſubſtitutis, tum deſiderio ſuorum continuo contabuerunt. Lactis in podagra efficacia confirmata.

Acetaria

Acetaria ex tenerrimo lupulo meſenterio ſalutaria. Panis corticeus Norwegorum. A potu parciori in femina alvus dura. Cimbri ad cereviſiam tamariſcos pro lupulis addunt, laudante noſtro. OLAUS I. primus a. 1023. hominem colli apoſtemate (vel ſtruma) laborantem tactu ſanavit. Petroſelinum gravidis tamen & convulſis nocere. Puerperæ omnino debent a partu abdomen adſtringere, ut ſuffocationem avertant. Novam in regno artem medicam eſſe, neque ante annum 1400. medicum in Dania fuiſſe. Aperto ſepulchro vetuſto, auctor furti corrupto pulmone periit, cum odorem triduo integro de manibus non potuiſſet delere. Certum numerum variolarum Dani ab ægroto redimebant, inde redibant plerumque deteriores variolæ. Mors pene ſubita ab aquæ cephalicæ nimis copioſo potu. BARTHOLINUS, cum filio ob populare præjudicium venam ſecare non ſuſtineret, ſponte ad ſelibram ſanguis optimo ſucceſſu erupit, & una variolæ prodierunt. In tertiana hæmorrhagia etiam ſaluti fuit.

In *Vindiciis Danorum* varia. Non placent tamen curatio ſtomachici, cui ventriculum repoſuerunt, neque viperæ angelica fugatæ.

EJ. *Epiſtolarum medicinalium Centuria* III. & IV. Hafn. 1667. 8. *. prima epiſtola eſt anni 1660. Ipſe BARTHOLINUS in Ep. 2, hepar ſcirrhoſum vidit, cum florido corporis habitu. Ep. 5 poſt obſtructionem alvi quindecim diebus pertinacem, fæces alvi porro per ſcroti abſceſſum prodierunt. Ep. 8. de fetu Muſſipontano, de molis, quas vidit editas, de cerebro lapideo Suecico & Danico. Ep. 14, doloris in capite cum utero conſenſus. Ep. 16. Incredulo PATINO teſtem ſe dat, vitrum antimoniatum feliciter datum fuiſſe. Ep. 28 calculi ex utero rejecti. Ep. 29. in principe Auriaca a variolis peremta, abſceſſus pulmonis erat & hepatis. In infante maximus tumor carnoſus imi dorſi (ſpina, ut puto bifida). Ep. 32 medicorum aliqua excuſatio, & dignitas. Cæterum miror, cum ſuis hepatis extiſpiciis, epitaphiis &c. Cl. virum, cum ſubrueret theoriam principem ſcholarum medicarum, nulla majora odia paſſum eſſe, aliæ enim cauſæ eorum fuerunt, quibus BILSIUS, & quibus RUDBEKIUS animati fuerunt. Ep. 40 manifeſtior hernia ſpinalis. Ep. 42 ſe in ſemitertiana aliiſque malignioribus febribus inteſtina tenuia gangrænoſa reperiſſe. Ep. 60 Morbus ſuſpectus magicus, ungues, pili circumvoluti, globuli ferrei, ſtannei, ligna, omnia per vomitum rejecta. Ep. 80 iterum de ſuo calculo, a ſola aqua corticum fabarum ſe levamen percepiſſe. Ep. 86 Exempla calculorum felleorum numeroſorum. Febrium intermittentium ſedem utique eſſe in tenuioribus inteſtinis. In femina a febre maligna cum vomitu exſtincta, vidit ventriculum inflammatum, ileon inteſtinum gangrænoſum. Ep. 90 In pulmone varioloſi principis inflammatio.

Cent. IV. Ep. 6 hemicrania in nephritico. Ep. 12 Florentiæ aliqua. M. ſ. codices RUFI Epheſii poſſideri diverſos ab iis, quæ TURNEBUS edidit. Ep. 14 Emplaſtrum de cicuta in magno liene plurimi facit. Ep. 21 mors ex iſchuria die 24 poſt convulſiones. Ep. 29 a vulnere gangræna meſenterii, ſcroti, ventriculi. Ep. 33 In hydrope ſcirrhoſa durities pedum & ventris. Ep. 34 in dyſenteria cruentas de-

jectiones non nocuiſſe. Ep. 39 Agyrtæ antinephriticum ex allio medicamenta omnino non debere ſperni. Ep. 41 Metaſtaſis bubonum peſtilentium, qui ſanati ſunt utique, ſed ſucceſſerunt inſultus epileptici. A colica paralyſis, ab iſta convulſiones, iſtæ lethales. Ep. 44 Panis piſtus & buccellatus MAURITII (quis?). Rigorem calorem præcedere, & primum in febre adparere. Ep. 54 Feliciter noſter tinctura cantharidum in gonorrhœa uſus eſt. Ep. 57 Utique pus pleuriticorum per lotium & per alvum decedere. Ep. 58 Noduli in hydropici abdomine. Ep. 61 aliqui errores LINDENII: RHODII CELSUM ſe poſſidere. Ep. 65 Convulſiones ſympathicæ. Longa paralyſis in funeſtam apoplexiam terminata. Scrofulas diverſarum partium fere conjungi. Ep. 69 conſilium pro ſcorbutico. Ep. 73, utique purulenta ſputa phthiſicorum pleraque ex pulmone ſunt. Ep. 77 cui pars anterior aſperæ arteriæ convellitur. Ep. 79 de VORSTII promiſſo THEOPHRASTO Ep. 85 de CELSO RHODII. Ep. 87 in dyſenteria vidit inteſtina rupta, lacerata, exulcerata, & diu ſuperſtes puris profluvium. Ep. 95 defendit HIPPOCRATEM adverſus G. F. LAURENTIUM.

EJ. *operum ſeries Metro reddita* a CHR. FRISIO. Hafn. 1663. 8.

EJ. *Orationes varii argumenti* Hafn. 1668. 8. * breves omnes & pleræque philologicæ. Ad medicinam *de theologiæ & medicinæ adfinitate* 1679. EJ. huc faciunt *de morte* VESLINGII, & *oratio de artis medica difficultate* 1653, *de* WORMII *exſequiis duæ*, — *de variolis* jam dicta, *de ſecundarum retentione* a 1647. *Viaticum medicum* J. H. PAULI. *In obitum* H. FUIREN 1655. *Elogium* NICOLAI BENSON. *Medici ſtudii commendatio* 1661. *Teſtimonium medici diſcedentis* — 1662, & aliud 1663. *De guttæ laudibus. Nihilum medicum.*

EJ. *de chirurgia infuſoria epiſtola* — Francf 1665. 12. cum HORSTII judiciis.

EJ. *de oculorum ſuffuſione* Hafn. 1669. 4. * ad BURRHUM

EJ. *de medicis poetis* 1669. 8. *. Ex variis Poetis excerpta, quæ ad medicinam faciunt. Cantilenæ Islandicæ, quibus dæmon ſe paſſus ſit expelli. De ſectis medicis amiſſis, & ſuperſtitibus.

EJ *carmina varii argumenti* Hafn. 1669. 8. * inter ea etiam in varios medicos, VESLINGIUM, ELICHMANNUM, alios verſiculi. In aves, animalia, ſceletos.

EJ. *Oratio in obitum* J. MULENII 1669. 4. *.

EJUSDEM. *De bibliothecæ incendio ad filios* Hafn. 1670. 8. *. Jen. 1709. 8. quæ maxima noſtro calamitas accidit. Una perierunt centuriæ III epiſtolarum, VEGETIUS RHODII, CELSUS RHODII, cum codicibus, *Vaticano*, *Placentino*, *Veneto*, *Mediolaneaſi*, aliis collatus, & a THOMA ad libri V finem perductus: BARTHOLINI *anatome practica ſive corporum morboſorum*, utiliſſimum ſcriptum,

liber de morbis lymphaticis, *medicina Danica inquilina*, cujus etiam ſpecimina aliqua producit, & curatam a ſe ipſo gangrænam abſinthio cum aqua marina decocto; curatam ſpiritu frumenti cum flore paralyſeos paralyſin, curatas pleuridides hordei decocto, ſcorbutum trifolio aquatico, hydropem turionibus ſambuci. Porro perierunt *Bibliotheca anatomica*, collectanea *de pygmæis*; *apologia pro Pharmacopœa Danorum*; *de gloſſopetris melitenſibus*; *de morbis fungoſis*; *antiquitates medico neceſſariæ*; *miſcellanea*; *arcana medica*; PETRI CLAUDII UNDALINI *codex de animalibus Norwegiæ*; *Notulæ in* HIPPOCRATIS *aphoriſmos*; *in* AURELIANUM *ſcholia notulis illuſtrata*; RHODII *l. de ponderibus & menſuris*; *notæ*, *& emendationes* EJ. *in* VEGETIUM; SIMONIS PAULI *anatome crocodili*; JAC. HOLSTE *de febribus*. Una hic excuſus eſt *catalogus librorum* TH. BARTHOLINI.

EJ. *de flagrorum uſu medico* Francof. & Haſn. 1670. 8. *, cum utriuſque MEIBOMII ejuſdem argumenti libellis.

EJ. *medicus perfectus in mortem* PAULI MOTH *archiatri* Haſn. 1670. 4. *. Viri gravis & prudentis elogium, vita & peregrinationes.

EJ. *quæſtiones nuptiales* Haſn. 1670. 8. *. Ad nuptias magni illius SCHUMACHERI, qui PETRI a GREIFFENFELD nomine Daniam rexit. Aliqua ſemijocoſa, ſemiſeria. An medico in nuptiis locus ſit; ſervi medici, etiam lapides aliqui.

EJ. *de ſimplicium medicamentorum inquilinorum facultatibus cognoſcendis* Frf. 1671. 8.

EJ. *de theriaca in officina* HEERFORDI *diſp.* Haſn. 1671. 4. *. diff. I. Formula. De medicamentis ſimplicibus & compoſitis, quæ theriacam ingrediuntur, deque illorum ſelectu. Antidotus MATTHIOLI.

Diff. II. *De theriaca in officina* J. GODOFR. BECKER Haſn. 1671. 4. *. Iterum formulæ, lis de balſamo, ejuſque bonæ notæ.

EJ. *de confectione alkermes*, *quam* J. G. BECKER *diſpenſare conſtituit* Haſn. 1672. 4.

EJ. *de morbis biblicis miſcellanea medica* Haſn. 1671. 8. Francof. 1692. 8. *. Breves expoſitiones locorum in S. S., qui utcunque ad medicinam faciunt, neque unice morborum, brevibus diſſertatiunculis 27. Opiniones fere aliorum exponit, & optimam lectoribus eligendam relinquit.

EJ. *de viſitatione pharmacopœorum programmata duo* Haſn. 1672. 4. & 1673. 4.

EJ. *de tranſplantatione morborum* ib. 1673. 4.

EJ. *de ſanguine vetito diſquiſ. medica* ib. 1673. 8. *. Sanguinis eſu etiamnum Chriſtianis interdictum eſſe, nunquam adeo interdictum abrogatum, qui LEONIS etiam Imp. edicto iterato proſcriptus ſit.

Ej. *de peregrinatione medica* Hafn. 1674. 4. *. Ipſe magnus peregrinator, filiis ſuis & nepoti J. JACOBEO peregre abeuntibus ſua conſilia aperit. Doctorum virorum cenſus, qui eo ævo per Europam eminebant. Ut a chirurgis, etiam a pharmacopœis, a chemicis, diſcere oporteat. Italia, ad propriam Cl. viri peregrinationem, Roma, per utramque Siciliam Maltham uſque progreſſi. Salernum deſertum. Aquæ medicatæ. Singulatim docti viri Romani, Neapolitani. Alia naturæ dona, Neapolitana, ſaccharum, manna, herbæ ſpontaneæ. Siciliæ laudes, & DOMINICI SALÆ clinici inſignis. Cura valetudinis. Aquæ emendatio fere GORDONI.

In *anatome* ſæpe reformata, etiam quartum Leid. 1673. 8. *. paſſim practici argumenti aliqua intercedunt. In ovario veſicula limpida aqua plena, lapides in arteriis bronchialibus &c.

Ej. *de legendis libris diſſertationes* VII. Hafn. 1674. 8. recuſæ cura J. GERHARDI MEUSCHEN Haag 1711. 8. BUR.

Ej. *de anatome practica conſilium* Hafn. 1674. 4. *. De inciſione cadaverum morboſorum. Laudes noſodochiorum Italicorum, in quibus curandorum & incidendorum ægrotorum opportunitas plurima eſt. Balſamatio. Zootomia. Alia præſidia ad diſcendam medicinam; lectio etiam librorum, & ad eam conſilia. De Danorum ab anatome practica averſione queritur.

Varios aliorum labores edidit, LISETTI BENANCII *declarationem fraudum quæ apud pharmacopœos committuntur* Francof. 1667. 8. 1671. 8. CORNARIUM *de vita ſobria* Danice verſum Hafn. 1675. 8. MEIBOMII *de flagrorum uſu in re venerea*; J. VESLINGII *obſervationes & epiſtolas*: tum MOINICHENII, aliorum, etiam cum LYSERI editione 1665; RHODIUM *de acia atque de ponderibus & menſuris* Hafn. 1672. 4: *Catalogum & taxam medicamentorum officinalium* Hafn. 1672. 4.

Demum a. 1673. cepit edere *Acta medica & philoſophica Hafnienſia* T. I. pro anno 1671. 1672. Ad eorum actorum collectionem & ipſe ſuas ſymbolas contulit. Vol. 1. obſ. 1, de balſamo & ſuccedaneis, quæ ei in theriaca ſubſtituto fuerunt.

Obſ. 4 arteriotome tentata ob dolorem immanem capitis, ſummo cum levamine.

Obſ. 5 diabetes ad 24 lb. urinæ, cum vix dimidiam bibiſſet.

Obſ. 7 mutitas ob tumorem colli & compreſſum laryngem, ſanata eo tumore remoto.

Obſ. 8 Hydrops hydaticus; ſcarifatio malleoli, abdominis paracenteſis, educta aqua viſcida; erat hydrops celluloſæ peritonæi telæ.

Obſ. 11 Equus regius, qui ob vermes in ventriculo nidulantes, ſpaſmo cynico perierat.

Obſ.

Obſ. 12 a reſecto humero tetanus etiam maxillæ.

Obſ. 13 Picem abietinam Norwegos in febre maligna dare.

Obſ. 14 Eryſipelati ſupervenit funeſtus lethargus.

Obſ. 16 ungues craſſi durique.

Obſ. 19 ſucci betulæ utilitas ad hydropem & calculum.

Obſ. 26 pro mola volatili ſceletus aviculæ.

Obſ. 33 Sphacelus cerebri in bove.

Obſ. 37 Maraſmus ſenilis apta medicatione ſuperatus.

Obſ. 39 Morbus extremus FRIDERICI III, lipothymia, anxietas, dolor lateris ſiniſtri.

Obſ. 45 In cephalalgia arenulæ de aure cum cerumine.

Obſ. 49 Morbi Feroenſium, catarrhus, febris ardens, ſcorbutus, lepra; hæc frequens.

Vol. II. anno 1673. Obſ. 3. Flatus collecti pro graviditate habiti.

Obſ. 6. In graviſſimo ſcorbuto putrido felix curatio.

Obſ. 7. Varia de hæmoptyſi. Vir qui ea ſuppreſſa deterius valebat.

Obſ. 13 Princeps morbo exſtinctus, qui pro maligna febre habitus fuerat, veſiculam in corde habuit.

Obſ. 20 a requie Nicolai infantis diuturnus ſopor, inde epilepſia. Femina quæ drachmam opii devorabat.

Obſ. 27 a ſyrupo emetico A. SALÆ alvus abſque vomitu mota.

Obſ. 28. Ab hepatis inflammatione ſingultus non compeſcendus.

Obſ. 35 a morte puerperæ ſpuma de utero prodeuns, tunc murmur, demum infans poſtridie prodiit calidus.

Obſ. 42 medici ſtudii brevis methodus & minima bibliotheca, & obſ. 42 Radix *Naput* Norwegica ad colicam laudata.

Obſ. 125 Pilula purgans per veſicam excreta.

Obſ. 126 Funeſta hæmorrhagia a numeroſis hirudinibus pedibus adhærentibus.

Porro *Act. Hafn.* vol. III. obſ. 28. In icterico hepar ingens ſcirrhoſum, ſphaceloſum. In veſicula fellis pro bile argilla. Venæ ventriculi diſtentæ poſt vomitum perpetuum, lien & pancreas ſcirrhoſum.

Obſ.

Obſ. 67 cornua duo in fronte mulieris.

Obſ. 68 Candelæ ſebaceæ fruſtum in hepate.

Ann. IV Obſ. 21. Cranium inter & cerebrum aqua cruenta, hepar durum, undique adcretum in bimulo; in veſicula pro bile materies ex nigro viridis.

Obſ. 29 Puer cum dolore purulenta mingit, ſic femina gravida, abſque malo.

Obſ. 33 Tria exempla funeſtæ in ſcorbuticis iſchuriæ: ex obſtructione renis etiam alterius, libero altero.

Obſ. 34 De urinæ ſignificatione. Nigra in febre urina ad uſque plenam remiſſionem, tum in aliis abſque malo reddita. Iſchuria expulſis duobus calculis ſublata. Pure per alvum & lotium fluente ſanata pleuritis. Mucus in urina tenuiſſimus, & ab eo mors, nullo cum calculo.

Obſ. 36 Ventriculi dolor & eroſio funeſti eventus; intus rubebat pene excoriatus, hepar duriſſimum, in veſicula bilis coagulata, in calculos abitura. In meſenterio cavitas ſero plena. Præceſſerant anxietas, alvus ſicca, vomitus.

Obſ. 42 De hortulano Holmienſi qui multis horis ſub aqua vixerat diſſertatio; noſter enim fidem narrationi adhibet.

Ann. V. Obſ. 1 Singultus diuturnus & inſanabilis.

Obſ. 3 M. AUR. SEVERINUM tophos gallicos curaſſe filis carptis in ſpeciem coni congeſtis, inconſis. Auguſtæ Vindelicorum arthriticos moxa feliciter uſos.

Obſ. 4 Conſilium medicum facultatis Hafnienſis de curanda dyſenteria Hafniæ a 1677 graſſante, adſtringentibus, calidis, terreis, ſi malignitas adfuerit, ſcordio.

Obſ. 9 Ab antimonio diaphoretico, ſollicite præparato, lipothymiæ, frigus partium extremarum, pulſus intermittens, convulſiones, tamen ut æger convaleſceret.

Obſ. 20 Quotidiana, quam habet pro duplici quartana; ſed & ſextuplex quartana.

Obſ. 21 vermiculus cum urina editus.

Obſ. 22 Illuſtris puer ſubito mortuus, ſanguine effuſo in cerebro & in pulmonibus.

Obſ. 25 In maraſmo ſcorbutico maculoſi facti ungues, bono eventu.

Obſ. 34 A cardialgia excuſſi 200 lanuginoſi vermes.

Obſ. 36 ſcriptio electarii adverſus fluorem album: longa eſt, limaturam chalybis continet, & aromatica. Bene eveniſſe additur.

Obſ. 128 Ex ſuppreſſo albo fluore carcinoma uteri funeſtum.

In *Ephemeridibus Nat. Curioſor.* etiam aliquas dedit adnotationes. Dec. I. anni 1. obſ. 37. In abſceſſu malæ oſſiculum.

Obſ. 51 hemicrania periodica.

Obſ. 52. ſanitas reſtituta, cum ſalivatio non perfecte reſpondiſſet.

Obſ. 101 mors ex pinguedine uterum comprimente.

E. N. C. Tom. II. aqua marina, cui incoctum abſinthium, ſuperata gangræna obſ. 2, & oſſiculum per urinam redditum obſ. 3.

Obſ. 162 diabetes ſive urinæ profluvium ad duodecim in diem libras, cum potu parco.

Obſ. 166 cæcitas a contortis oculis pro amauroſi habita, vomitu diſcuſſa.

Paſſim etiam aliqua ſubjicio amicorum, ſed ad BARTHOLINUM ſcripta.

J. F. TREUBLER medicus Norvegus. Ep. II. n. 15 hæmorrhagia narium compreſſa, emphyſema, inciſione facta materies prodiit purulenta, bono eventu.

Vermis de auribus eductus.

Infans variolis obſitus a morbo matris editus.

Cent. III. obſ. 17. ex abſceſſu oſſicula fetus repetito deceſſerunt, quem femina in utero retinuerat.

Ep. 55. In lue venerea ſalutaris effectus emplaſtri de mercurio cum ranis.

J. CHR. AGRICOLA Cent. II. n. 71. morbus in Anglia novus, cui ſedes circa receptaculum, cum ciborum faſtidio, doloribus inſignibus etiam mania.

PETRI SCHUMACHER (poſtea de GREIFFENFELD) Epiſt. 81. *Cent.* II. ampliſſimum abdomen puellæ, turgidum. Ep. 96. Reſtituta femina, quæ ſuſpenſa fuerat. *Cent.* III. Ep. II. Excutia ventriculi.

GASPAR SCIOPPIUS celebris ille criticus in *Cent.* I. Ep. 67. arcana aliqua chemica BARTHOLINO aperuit.

GUIDO PATIN *Cent.* IV. Ep. 33. Dyſenteria abſque febre in gangrænam abeuns.

Ep. 61. De PETRI PETIT ARETÆO qui ſub prelo ſit, de ſua ſimplici medendi ratione.

Vita viri plus ſemel prodiit, GEORGIO HANNÆO auctore Hafn. 1681. 4. B. BUNAU.

Alia oratio WILHELMI WORMII ib. 1681. 4. *.

Catalogum operum edidit ib. 1681. filius THOMAS, B. BUN.

§. DCIII. NICOLAUS TULP.

Conſul Amſtelodamenſis, inſignis clinicus, idem pro patria paratus mori, qui ut olim SCIPIO fugam meditantes cives Amſtelodamenſes a timidis conſiliis revocaverit, adque defendendam patriam excitaverit, annos nunc natus 79. Exiguus ejus liber eſt *obſervationum medicarum*, quarum in prima editione libri III, in poſterioribus quatuor numerantur. Prodierunt Amſterdam 1641. 8. *. 1652. 8. 1672. 8. *. 1716. 8. 1739. 8. *. aucta hic LUDOVICI WOOLZOGEN oratione funebri. Belgice Amſterd. 1650. 8. ab ipſo auctore verſa. Dictio maſcula, brevis & pura, abſque ratiociniis. Bona omnia, ut pauca de multis laudaſſe ſufficiat. L. I. C. 7. morbus adtonitus venæ ſectione ſuperatus. C. 8 morbus comitialis cum aphonia ſponte ſanatus, & alias per manantia capitis ulcera. C. 9, cauſa mali in eo morbo a ſiniſtra abdominis ſede adſcendebat, idem purgantibus medicamentis curatus eſt, C. 10, a vulva in alia adſcendebat. C. 13. Capitis dolor periodicus, & C. 15, ejus præſagium ex ſenſu deſcendentis mali a capite in pectus, hinc in ventriculum. C. 16 & 17, Chorea S. Viti & malleatio, hæc involuntaria, quinque menſibus continuata. C. 18, 19, imaginarii morbi. C. 20 longo a morſu canis tempore ſuccedens aquæ metus. C. 21. ſenex rabioſus, balneo eo adductus, ut ante mortem bibere poſſet. C. 22, Catochus ex amore. C. 24, hydrocephalus in puero; quinque in capite aquæ libræ repertæ, cerebrum compreſſum & deforme. C. 25, alias in dimidio capite aquæ collectio. C. 27, polypus cordis, cerebrum aqua plenum in apoplectico. Arteria aorta & vena pulmonalis polypo fartæ. C. 31, a nimio ſanguinis fervore, cruor per vomitum, per alvum, per nares ejectus, amauroſis: cum cucurbitulis, ferro candente & antimonio pugnaretur, viſus tamen non potuit redintegrari. C. 32, intolerabilis capitis dolor ſponte levatus, multo pure per nares effuſo. C. 33. dolor a capite ad pedem migrans, & viciſſim. C. 39, 40, aphonia a febre, a morbo nerveo, in femina ſputatrice. C. 42, Gula reſoluta. C. 43 qui undecim diebus in deſerto ſcopulo abſque cibo vixerunt. C. 44, morbus parum notus; tumor inter gulam & aſperam arteriam ſubnaſcens, & cibi iter intercipiens. C. 45, in femina ſimile malum gargariſmis ſuperatum. C. 48, gravis capitis dolor arteriotome ſublatus. C. 75, Cutis laxa, ut ſuper ſubjectos muſculos ad veli modum duci poſſet. C. 58, Lac ſanguini innatans de vena miſſum. C. 59. calculus ſeſcuncialis de inteſtino expulſus.

L. II. C. 2. Dolor pleuriticus a bile, ſputa flava, ſanata vena ſecta, id enim auxilium

auxilium hoc in malo neceſſarium eſſe noſter docet, etiam octies iteratum. C. 2 ſic in pleuritide puerperæ octies ſanguinem miſit animoſus. C. 3, Cum ſanguis fluere negaret, tuſſi imperata TULPIUS ejus fluentum reſtituit. C. 5, Plerumque paracenteſin pectoris in tabidis infeliciter cecidiſſe. C. 6, metaſtaſis in umbilicum, qui abſceſſit, felici eventu. C. 7, Putamen avellanæ circa caput aſperæ arteriæ hæſerat, & ſpiritum difficilem reddiderat, idem denique tuſſi ejectum eſt. C. 8 de deſiderio felici oſtreorum in marcore. C. 9. Diu abſque incommodo toleratum pectoris ulcus. C. 10 ſubito exſtinctus, qui de vomica pus egeſſerat. C. 11, Hæmoptoë triginta annorum ſuperata. C. 12, 13 polypus ramoſus de aſpera arteria ejectus eſt, C. 14 & de pulmone, iſte funeſto eventu. C. 15, hydrops pectoris, pulmone flaccido, auricula cordis adroſa. C. 19, Cordis palpitatio cum liene indurato. C. 21 bilis atra ſurſum deorſumque rejecta, funeſto eventu. C. 22 vomitus per octodecim menſes excrucians. C. 23, vomitus pituitæ intus ad caſei recentis modum albicantis, tenui involucro obductæ. C. 24 enormis halecum in gravida pica. C. 25 calculus arteriæ aortæ eam pertundens, ut nihil tamen effiueret. C. 27, pus de hepate abunde per os rejectum. C. 28, in homine hypochondriaco lien vehementer pulſans; & 30, ejus viſceris moles maxima. C. 31, ſudor ſanguineus in melancholica virgine. C. 32, in hydropico jecoris abſceſſus. C. 33 Pro fetu & graviditate impoſuerunt duo tumores meſenterii, alter ulceroſus. C. 34, hydatides meſenterii. C. 35, malus effectus vini calidi in hydrope. C. 36, in eo malo icterus. C. 37, mors, cum in partu abſceſſus meſenterii ruptus fuiſſet. C. 31, volvulus & nervorum funeſta contractio ab ira. C. 42, putat ſe in tænia (prima PLATERI) vidiſſe caput cum roſtello & oculo. C. 46, diabetes intra aliquot menſes lethalis. C. 49, cum lotio vermis teres exiit, ruber; & 50, 51 alias numeroſi multipedes vermiculi; tum 52 capilli. C. 53 Ulcus veſicæ Spadanarum uſu curatum.

L. III. C. 1. feminæ gibboſæ miſera conditio, ut in ſitu incommodo ſolo perdurare poſſet, in genua & cubitos provoluta. C. 10, tumor inter anum & vulvam ſubnaſcens alvum oppreſſit, & veſicam, ægrotam occidit. C. 12, Ex inguine lumbricus proſerpſerat, abſceſſus tamen coaluit. C. 17, Poſt acres inteſtinorum dolores membrana inteſtini deceſſit, & C. 18 quotidie adeps. C. 24, Tabes dorſalis, non illa ex nimia venere, ſed ab acris pituitæ defluxu. C. 25, Coxæ dolor ſubnato abſceſſu ſolutus. C. 29, 30, hernia ſpinalis primum, ut putatur, hujus morbi in faſtis medicis exemplum. Lacera medulla ſpinalis, nervi per tumorem diſperſi, tumor funeſto eventu ligatus. C. 31 bilis utero circumfuſa, improbabile malum. C. 32 hydrops uteri, & 33, 34, fungus. C. 42, ſudor per ſeptem annos perpetuus. C. 45, cui pulſus in dorſo manus, pollicem inter & medium dig. tangi debebat. C. 46, a ſcarifatione gangræna univerſi corporis, & 47 utriuſque pedis ſponte ſubnata, & 48 a febre. C. 49, atrophiæ brachii ſuctu cucurbitulæ ſubventum. C. 53, Poſt febrem quartanam omnimoda cibi abſtinentia. C. 55 incrementum enorme pueri quinquennis, ut 150 lb. penderet.

L. IV. C. 2, Epilepſia ex pollice pedis adſcendens. C. 4, a ſanguine humano abſorpto potius aucta. C. 5, Beriberi paralyſios ſpecies, difficillimæ curationis, quam noſter calidis curavit. C. 8, membrana laryngis ſcreatu reddita. C. 10, a nimia frigidæ collutione, ut noſter putat, nervorum contractio, mens collabaſcens, & mors. C. 12, vermis de naribus excuſſus. C. 13 In eryſipelate hominis atrabilarii felix uſus hirudinum. C. 19 Palpitatio cordis, aquæ pericardii nimium. C. 30 Tuſſis decocto raparum ſanata. C. 23 Plumbea colica Pictonum, ſpiritus inde ſumma difficultas C. 24, Singultus per duodecim dies ſub forma febris continuæ. C. 25, decocto trium pomorum colocynthidis epoto, æger vix multo oleo ſervatus. C. 26, Iſchuria undecim dierum in gravida, ſoluta calculo expulſo & abortu. C. 28, ſeroſus lumborum tumor. C. 32, Poſt quartanam febrem mors, & pancreatis ulcus. C. 39 Fetus fruſtulatim per anum excretus. C. 41 Secundæ retentæ, feliciter poſt medicamenta ejectæ. C. 43 Hydrops peritonæi, neſcio an non hic primum dictus. C. 44 Sic cornuum uteri ſ. tubarum. C. 46 Syncopalis febris a ventriculo. C. 51 Pes ſponte delabens. C. 51 Variolæ epidemicæ pernicioſiſſimæ. C. 52 Noxæ nimiæ venæ ſectionis, & C. 53. lectorum & medicorum. C. 56 Oleum ſulfuris in arthritide utile. C. 57 Caput inclinatum præciſo muſculo ſternomeſto ideo reſtitutum.

Subjecta ſunt brevia aliqua monita medica.

§. DCIV. Conradus Victor Schneider.

Profeſſor Wittebergenſis, vir doctiſſimus, magnus collector librorum, potiſſimum Italicorum, quos ſummo cum labore norat in unum ſermonem componere, ut quidquid quiſquam innumerabilium illorum ſeculi XV & XVI ſcriptorum in libris reliquiſſet, hic ſuis locis reperias.

Ej. eſt diſp. *de fluore alvi colliquativo* Witteb. 1641. 4. Riv.

Ej. *de capite diſſ. I.* Witteb. 1643. 12. *. A defectu ſuturarum catarrhos fieri ſuffocativos.

Ej. *de capite diſſ. II.* ib. 1643. 12. *. Adjecta eſt ratio medendi apoplexiæ.

Ej. *de oſſibus ſincipitis* ib. 1653. 12. * Fuſe de malis, in quibus ſincipiti ignis imponitur.

Ej. *de oſſibus temporum* ib. 1653. 12. *. Morbi aurium. Sectio temporalis arteriæ.

Ej. *l. de oſſe cribriformi, & ſenſu ac organo auditus, & morbis huc ſpectantibus, coryza, hæmorrhagia narium, polypo, ſternutatione, amiſſione odoratus* &c. Witteb. 1655. 12. *. De communicatione cerebrum inter & nares hic noſter dubitare incipit.

incipit. Sanguinem ex ſinubus cerebri per nares manare negat. Auxilia varia, etiam ſuperſtitioſa.

Ej. *de catarrhis* inſigne opus. *Liber I, quo agitur de ſpecie catarrhorum, & de oſſe cuneiformi, per quod catarrhum decurrere fingunt* Witteb. 1660. 4. *. Species catarrhi earumque nomina. Anatomica & viæ imaginariæ ſellæ pituitariæ. Noſter contra ſcholas omnes primus negat, dari aperta foramina in homine vivo, per quæ a cerebro ad palatum humores defluant, quo quidem invento optime de univerſa arte meruit, cum & receptum ab omnibus errorem deleverit, & infinitos alios pathologicos, etiam practicos, errores imis ex fundamentis ſubruerit, qui omnes huic hypotheſi innitebantur.

L. II. Cum primo prodiit, quo GALENICÆ theoriæ catarrhorum perſpicue falſi evincuntur. Multum etiam hic eruditionis eſt, diligentiſſimus enim homo ad faſtidium uſque omnes priorum ſcriptorum opiniones recenſet, viaſque per quas primum in cerebro catarrhi dicebantur enaſci, deinde duram inter membranam & cranium colligi, tandem deſtillare. Duram matrem recte oſtendit, omnia hæc foramina accurate claudere, eorumque nihil quidquam eſſe apertum. Sed neque duram inter membranam & piam catarrhum colligi poſſe, neque in cerebri ventriculis, cum & experimento ejuſmodi collectio repugnet, & nimis graves morbos accerſeat. Deinde etiam ventriculos anteriores clauſos eſſe, neque inde viam in os cribroſum, atque in glandulam pituitariam patere, neque eam glandulam diverſis in animalibus molem ſequi cerebri. Porro quatuor VESALII canales refutat, & foramina ſellæ equinæ, quæ nulla ſint, & vaſorum foramina, per quæ nihil fluat, & demum foramina oſſis cribriformis (quæ vaſa in os ipſum admittunt). Porro viam vaporum de cerebro in nares, de naribus in cerebrum refutat, qualem pro fumo tabaci nuperi admittebant. Neque per ſuturas vapores de cerebro exhalare.

L. III. *quo novi catarrhorum meatus demonſtrantur.* Witteb. 1661. 4. *. Ex ſanguine nempe catarrhos venire, non de cerebro deſcendere. Neque a cerebro eſſe ſordes aurium, lacrumas, anginas, peripneumonias, catarrhos. Calculorum etiam materiam eſſe ex ſanguine, cibo, potu. De uteri fluxu albo & rubro. Sect. II. Neque catarrhi viam eſſe per infundibulum, neque per quatuor canales, iterato demonſtrat, veramque catarrhi ſedem & ſcaturiginem eſſe pituitariam membranam, qua nares & fauces obliniuntur, & cui, neque cerebro, munus demandatum ſit generandi muci.

Breviter recenſebo reliqua, quæ ſi velis collectanea, infinita ſunt, ſi propria SCHNEIDERO, certe perpauca.

Qui parva, lapidea granula frequenter per alvum emittit. Lapis bezoardico ſimilis emollitus, ex ano feminæ ejectus. Lapis bezoar ſimilis ex equo &c.

Ita L. IV. Generalis catarrhorum curatio ad novitia dogmata & inventa

 Witteb.

Witteb. 1661. 4. *. Fuſiſſime ex omnibus omnis ævi ſcriptoribus cauſæ catarrhorum, differentiæ, catarrhi epidemici, prognoſis mali, ſigna Febris catarrhalis. Prognoſis. Inde curatio, in qua indicationes convellit, quas veteres ſuæ theoriæ ſuperſtruebant. Tum ipſa auxilia. Purgantia primum longa ſerie, ſimplicia, compoſita. Actio purgantis non eligit humorem, ſed expellit. Alia medicamenta. Vomitus. Venæſectio. Non placet noſtro diſtinctio catarrhi calidi & frigidi. Venæ raninæ ſectio, ſcarifatio & cucurbitulæ. Diuretica ſuis cum formulis, ſic ſudorifera, quæ craſſis etiam humoribus conferant. Opium utique ſudorem movet, & hæc cauſa eſt ciendi theriaca ſudoris. Cephalica. Thermæ, acidulæ, deſtillationes. Medicamenta alia catarrhalia: ancipitia tamen & denique vana. Magna pars materiæ medicæ: ſatis vero difficilem ſe noſter præbet. Inde ſoporifera, papaveracea, opiata, apophlegmatiſmi, ptarmica, medicamenta externa.

L. V. *de diæta catarrhorum & de ſpeciebus catarrhorum ſ. coryza, brancho, catarrho, ſuffocativo, catarrho ſtomachi.* Witteb 1662. 4, *. Integram hic materiam cibariam reperias, cum veterum opinionibus.

L. VI. *Specialiſſimus, quo juxta Hipp. l. de glandulis & de locis in homine ſeptem catarrhi, oculorum, aurium, narium, pulmonis, ſtomachi, medullæ ſpiralis, ſanguinis.* In L. III. agitur de cerebro, quod non ſit epilepſiæ ſedes, neque in eo morbo principaliter adficiatur.

EJ. L. VI. *de arthritide, podagra, chiragra, atque de horum morborum curatione, denique anacephalæoſis qua affectu catarrhorum cephalicorum repetita magis perſpicuæ facultatis concincitur* Witteb. 1664. 4. *.

EJ. *de morbis capitis, cephalæis, ſoporoſis, atque de curatione. Vertigo non oritur ab inordinata circularique motu ſpirituum animalium. Cataphora non eſt ſomnus præternaturalis. Lethargus non eſt oblivio neque delirium, nec ſomnus præternaturalis. Carus non eſt paralyſis facultatis imaginatricis, nec ſomnus præternaturalis, nec apoplexia, neque hujus cauſa proxima defectus ſpirituum* ib. 1669. 4.

EJ. *de nova graviſſimorum morborum curatione, apoplexia, cujus ſedes non ſemper eſt cerebrum; lipopſychia, quæ non vitalis, ſed animalis facultatis fractæ ſymptoma eſt; paralyſi, cujus ſedes non cerebrum, non ſpinalis medulla, nec nervus ſemper eſt, veluti nec cauſa proxima defectus eſt ſpiritus animalis. Anacephalæoſes duæ, altera ad apoplexiam, altera ad paralyſin* Francof. 1672. 3. *. ſpiſſum volumen.

EJ. *de ſpaſmorum natura, ſubjecto, nec non de cauſis earum motionum ſpaſticarum, quæ aliquando in recens defunctis & in occiſis corporibus, maxime militum, deprehenduntur* Witteb. 1678. 4. *. Iterum omnes omnium hypotheſes & opiniones recenſet, & exagitat, ſpaſmorum originem ab inanitione, a repletione, a frigore, a flatu, ſcrutinio ſubjicit, priores opiniones rejicit, & de cauſa, ſede, ſubjecto

jecto mali fuſiſſime inquirit, tandem definit ſpaſmum neque de motubus ad irritabilitatem pertinentibus quærit.

Ej. *de juſtitia & æquitate naturæ* Witteb. 1646. 8. L.

Ej. *de pleuritide* ib. 1648. 4. Lehm.

Ej. *de natura recte curandæ phthiſeos* ib. 1648. Lehm.

Ej. *de hydrope* ib. 1649. Lehm.

Ej. *de iſchiade* ib. 1653. Lehm. Pl.

Ej. *de phthiſi* ib. 1660. 4. *.

Ej. *de apoplexia* ib. 1662. 4. *.

Ej. *de peripneumonia* ib. 1660. 4. *.

Ej. *de arthritide* ib. 1662. 4. Lehm.

Ej. *de hydrope diſp.* ib. 1663. 4. Haenel.

Ej. *de morbo comitiali* ib. 1664. 4. *.

Ej. *de ictero flavo* ib. 1664. 4.

Ej. *de inflammatione diaphragmatis, ſ. de paraphrenitide* ib. 1665. 4. Riv.

Ej. *de phrenitide* ib. 1666. 4. Riv.

Ej. *de angina* ib. 1666. 4. *.

Ej. *de epilepſia* ib. 1667. 4. *.

Ej. *de eryſipelate, ſ. Roſa* ib. 1668. 4.

Ej. *de cachexia* ib. 1669. 4. Haen.

Ej. *de epilepſia* ib. 1670. Lehm.

Ej. *de appetitu gravidarum* ib. 1670. 4. Riv.

Ej. *de paralyſi* ib. 1670. 4. Haen.

Ej. *de lapide bezoar* ib. 1673. 4. Pl.

Ej. *de ſpaſmo cordis contra* Nic. Chesneau 1675. 4. Lehman 1679.

Ej. *de ſpaſmorum ſubjecto contra* N. Chesneau ib 1675. 4 Pl.

Ej. *de apoplexia, contra* N. Chesneau *opinionem* ib. 1676. 4. Pl.

Ej. *de ſpaſmis* ib. 1676. 4. He.

Ej.

Ej. *de ſpaſmorum cauſis & arthritide* ib. 1677. Lehm.

Ej. *de ſpaſmorum natura* cum *theſ. de epilepſia* ib. 1678. 4. He.

Ej. *de peripneumonia* ib. 1679. 4. Riv.

Ej. *de ſpaſmi ſubjecto vero* ib. 1679. 4. Pl.

Ej. *de ſanguine ut de parte corporis principe ac tamquam de cauſa & ſede morborum, tandemque de via illos curandi* ib. 1679. 4. He.

Ej. *de ſpaſmo cordis* ib. 1679. Lehm.

Ej. *de peſte morborum principe* ib. 1680. 4. Pl.

Ej. *de melancholia, ſ. delirio triſti* ib. 1680. 4. Pl.

§. DCV. Varii.

J. Morelli Cabillonenſis, *de febre purpurata epidemica & peſtilente, quæ ab aliquot annis per Burgundiam & omnes fere Galliæ provincias miſere debacchatur, diſſertatio in qua de peſtilentium febrium natura, cauſis, ſignis, & curatione diſſeritur.* Lion 1641. 8. *. Morellus cominus petechialem febrem viderat, & bubonaceam peſtem. Illam *purpuratam* vocat, & veteribus notam fuiſſe vult. Non credit Herculi Saxoniæ, in tertiana exanthemata prodiiſſe. Morbi ſymptomata, dolor capitis ingens & inſigne delirium, laſſitudo, difficilis reſpiratio. Peſtem utique per contagium a milite Italo Lugdunum fuiſſe advectam; non eſſe verum ſuumque morbi genus. Dari peſtem abſque maculis, bubone & carbone, etiam levi cum febre, inque eo caſu venam cum pernicie ægri ſecari. Eſſe qui cum contagio reſtitiſſent, & abſque eo peſte correpti perierint. Cardiaca rejicit, theriacam non laudat, ſudorem quidem in peſte movet, ut tamen, quoties febris ardens adeſt, refrigerantia admiſceat. Purgantia improbat, cum etiam ſpontanea diarrhœa funeſta, & alvus ſicca ſalutaris fuerit. Cibo ægrotos non debere obrui. Bubonem evocandum eſſe veſicatorio. Febris purpurata nihilo quam peſtis mitior. Putridarum febrium commune remedium eſſe venæ ſectionem: ob ejus liberrimum uſum medicos Pariſinos noſter laudat; eam rationem mittendi ſanguinis cucurbitulis præfert.

Athanasii Kircher S. I. Germani, qui Romæ vixit, curioſi rerum naturalium & machinarum aliorumque *curioſorum collectoris*, hominis in fide adhibenda non difficilis.

Ej. *ſcrutinium phyſicomedicum peſtis, origo, cauſæ, prognoſtica, inſolentes naturæ effectus, qui ſtatis temporibus cæleſtium influxuum virtute & efficacia in epidemicis hominum animantiumque morbis eluceſcunt una cum antidotis* Rom. 1658. 4. L. Lipſ. 1679. 12. *. Origo peſtis ex putrefactione, exemplum peſtis natæ ex fætore, quem balæna in littus Tuſcum ejecta putreſcendo ſpargebat. Antra lethifera.

Mala

Mala alimenta. Experimenta, quæ bonus vir putat ſe feciſſe, vermiculi ex lunæ lumine nati, ſerpentis conciſi & in novos ſerpentes convaleſcentis: his & aliis exemplis putat ſe oſtendere, utique putredinem animalcula generare. Peſtis diverſitas. Funeſta æſtas, quæ 60000 infantes Neapoli eripuit. Peſtis inter ſutores a. 1648 Valentiæ orta, cum coriis & calceis ad reliquos cives delata. Abominabili arte propagata peſtis Mediolanenſis. Siderum malignitas, Martis potiſſimum & Saturni, qui peſtis auctores ſint. Signa imminentis peſtis, ut abundantia inſectorum: Panis aeri expoſitus continuo mucidus, & devoranti cani funeſtus. Peſtem non ex HELMONTIANA imaginatione oriri, non tamen cum cadavere hæſura; terrorem utique conferre ad infectionem. Variæ cauſæ ſubnaſcentis in noſtris humoribus putredinis. Monachi a lebete immundo omnes unica nocte exſtincti, quod in eum bufo irrepſiſſet. Cur peſtis nonnullis parcat, cur ædes tres quatuor tranſſiliat intactas. Vermiculi inviſibiles peſtem propagant, qui lanæ adhærent, aut pilis. Viva animalia peſtem perinde transferunt, canes etiam & feles. Nulli animali peſtis parcit. Medici contagium adferre poſſunt, exemplo proprio. Quarantana. Cura prophylactica. Peſtis princeps bubonacea, anthracina. Sudor Anglicus. Cantharidum utilitas. Spiritus vitrioli putredinis antidotus. Amuleta admittit credulus, pernicioſum etiam, quod ex arſenico paratur. Bufo antidotus. Sulfur Hippocraticum (θεῖον) valde laudatum. Acetum. Demum cenſus omnium celebriorum epidemiarum peſtilentium a rerum initiis repetitus. Germanice prodiit Augſpurg. 1688. 8.

EJ. *magneticum naturæ organum, de triplici naturæ magnete, inanimato, animato, ſenſitivo* Rom. 1667. 4. maj. B. B. Amſterd. 1667. 12. *. Bonus libellus, niſi a credulitate corrumperetur. Qualitates corporum occultæ. Serpentem pileatum venena adtrahere. Lapide de Goa canis ſervatus, quem vipera ſe præſente momorderat, tum homo ictus a vipera, & a ſcorpione demum & a cane rabido demorſus. De venenis varia. Antidoti.

HENRICI REGII profeſſoris Ultrajectini, de CARTESII ſecta, *diſp. de ſymptomatibus ſpecialibus* Ultraj. 1641. 4. OSB.

EJ. *de hydrophobia* Utrecht. 1645. 4. *.

EJ. *meditatio duarum virginum inflammatione & obſtructione hepatis laborantium* ib. 1652. 4. PL.

EJ. *hygieine* ib. 1653. 4.

EJ. *fundamenta medica, ſ. medicinæ* L. IV. Utr. 1647. 4. L. 1654. 4. L. 1668. 4. L.

EJ. *praxis medica medicationum exemplis demonſtrata* ib. 1657. 4. 1668. 4. 1686 4.

EJ. *oratio funebris in obitum* PHILIPPI MATTHÆI 1690. fol.

Lego H. REGIUM *de peſte* Brug. 1680. 8.

J. DAVID LUCANI *pharmacopœa, in qua repoſita ſunt ſtercora & urinæ* Nurnb. 1641. 12. 1644. 12. L.

Pharmacopœa Bruxellenſis, Bruxell 1641. 4. 1661. fol. *acc. ſtatuta Magiſtratus Bruxellenſis, medicos, chirurgos, pharmacopœos concernentia.*

JAC. TACQUET *ſpecificatio medicamentorum pharmacopolii ſui* Hamburg. 1641. 12. MOELL.

CONR. *a* SOMERN *de variolis & morbillis tractatus* Dordraci 1641. 8. & cum BEVERWYCKIO, ad quem etiam epiſtolæ aliquæ CORNELII in collectione editæ ſunt.

EJ. *de curatione repetiti abortus* inter epiſtolas Roterodami excuſas 1665. 8.

JOSEPHI RIPAMONTI *libri V. de peſte, quæ fuit a.* 1630. *in urbe Mediolanenſi* Mediol. 1641. 4. d'ETR.

J. ANTONII BUMALDI *ſive potus* OVIDII MONTALBANI, *cenotaphia Cl. virorum Bononienſium* Bonon. 1641. 4.

EJ. *Bononienſium civium anathemata, ſ. Bibliotheca Bononienſis, cui acc. antiquorum pictorum & ſculptorum Bononienſium catalogus* Bonon. 1641. 24. B. BUN.

EJ. *formulario economico, erbario e medicinale* Bonon. 1654. 4. SMITH.

EJ. *febrifugo Eſculapio, cioe regole piu ſicure per ſcampar da ogni contgaioſo pericolo* Bonon. 1656. 4. CINELL.

EJ. *bibliotheca botanica herbariorum ſcriptorum ſynopſis* Bonon. 1657. 16. Breviſſima.

EJ. *de impoſturis pharmacopœorum dialogus* Francof. 1667. 8. Ita lego.

ANTONIO DONATI *de aere Ravennate* Ravenn. 1641. 4.

CYPRIANI MAROXA *de febribus & lue venerea* Valladolid 1641. fol. L.

EJ. *opera omnia* Lion 1668. fol.

FRANCISCI GIBELLI *de inquiſitione peſtis in genere* Utin. 1641. 4. TR.

PAULI VECCHII *obſervationum in divinam ſcripturam* L. II. Liber I. *continens obſervationes phyſiognomicas, ſecundus obſervationes medicas, ſ. locos S. S. qui expenduntur ſecundum medica principia* Napoli 1641. 4. 2 vol. L.

J. B. SITONI Alchemiſtæ *Jatroſophiæ miſcellaneorum pars I.* Patav. 1641. 8. Einſidlen 1669. 4. lego & 1649. 4. Colon. 1676. 4. Patav. 1723. cura J. F. CO-

GROSSI,

GROSSI, de morbis etiam veterinorum agit, & de lue venerea, quæ ultima decerpta ab ASTRUCIO non magnam de reliquo opere ſpem faciunt.

§. DCVI. VARII.

J. GIAC. BOCCARDI *ſtoria del mangiaſaſſi* Pariſ. 1641. 4. BUR.

CHRISTOPHORO PRIULI *della maggioranza tra la medicina e le leggi* Venet. 1641. 8. B. THOMAS.

CHRISTOPHORI *de* OLIVA *tr. de los bannos de aqua dulce* Cæſar. Auguſt. 1641. fol. C. de V.

Cum lis inter Pariſinos, interque Monſpelienſes medicos, & potiſſimum THEOPHILUM RENAUDOT verſaretur, qui gratuitam medicinam faciebat pauperibus, ad conſilia accipienda invitatis, & una praxin ſequebatur clinicam, facultas vero medica Pariſina exteros medicos ferre nollet, varia ſcripta in utramque partem prodierunt.

Reponſe de THEOPHILE RENAUDOT *au libelle fait contre les conſultations charitables pour les pauvres malades* Paris 1641. 4. d'ETR.

Contra eum *defenſe de la faculté de Paris contre ſon Calomniateur* (THEOPHILE RENAUDOT) Paris 1641. 4. *. Vehemens ſcriptum plenum vili adulatione Cardinalis *de* RICHELIEU, qui ad Regem LOUIS *le* GROS ſtirpis initium referat. Adverſus RENAUDOTUM ægrotos convocantem, conſilia dantem, praxin adfectantem ex privilegio, quod ajebat Doctoribus Monpelienſibus impertitum fuiſſe. Reſiſtunt medici Pariſini, quod ſenatus conſulto, Henrici IV. ævo confirmato, ſanctum ſit, ne quis Pariſiis medicinam facere velit, præter adgregatos facultati medicos, aut certe aulæ Regiæ addictos. Se & ipſos ſingulis ſaturni diebus pauperibus conſilia impertire. JACOBUM SYLVIUM Doctorem Monſpelienſem, Pariſiis Baccalaurei dignitatem ambiviſſe. Imperante jam CAROLO VII medicos Pariſinos pharmacopolia viſitaſſe Regio juſſu. RIVERIUM primarium medicum Regis a. 1651. urgente facultate renuntiaſſe privilegio nominandorum in quaque civitate virorum, qui pharmacopolas & chirurgos examinarent. Monſpelienſes in hiſtoria academiæ ſuæ paſſim errare.

Remarques ſur l'avertiſſement de RENAUDOT Pariſ. 1641. 8. FONTETTE d'ETR.

Avertiſſement à THEOPHRASTE *contenant les mémoires juſtificatifs des droits & privileges de la faculté de médecine* Paris 1641. 4. Tribui lego GUIDONI PATINO.

J. LOYS *de la* BREUILLE *tr. de la contagion & de ſes remedes* Pariſ. 1641. 8. BUR.

W. F. *treatiſe of warm bathes* Lond. 1641. 8.

§. DCVII. Disputationes.

Gisbertus Voet *diſſ. epiſtolica de vitæ termino; acc.* Ej. *diſſ. de peſte* Utrecht. 1641. 8. L.

Martini Soers *repetitio de tertiana* Pr. V. F. Plemp. Lovan. 1641. 4.

Ej libellus adjectus *ad theſin de tertiana adverſus cujuſdam antitheſin* ib. 1642. 4. B. Bodl.

Ej. *ſtricturæ in ceritum quendam controverſiæ de curanda tertianâ inter* P. Barbam & Plempium *judicium exercentem* Lovan. 1642. 4. Titulus forte vicioſus.

J. Laur. Weissenberger *de ſterilitate* Leid. 1641. 4. Riv.

J. Ering. *de arthritide Galenice & Hermetice deducta.* Witteb. 1641. 4. Riv.

Le Febvren Mahu *de peſte* Leid. 1641. Burkh.

J. Bacmeister *de apoplexia* Roſtoch. 1641. 4. Pl.

Ej. *de quartana* ib. 1658. 4. He. Riv.

Ej. *caſus laborantis podagra* ib. 1658. 4. He. Pl.

Ej. *de hydrope aſcite* ib. 1664. He.

Ej. *caſus de imbecillitate ventriculi* ib. 1667. 4. He.

Hier. Renpin *de pleuritide* Baſil. 1641. 4. Pl.

J. Schoener *de febre tertiana ſimplici* Greifswald 1641. 4.

Georg Rast *de veneno in genere* Regiomont. 1641. 4. Boehmer.

Tuss. Fontaine & Rol. Merlet *E. in medico ratio experientia potior* Pariſ. 1641.

Germ. Preaux & Gabr. *de* Brioude *E. vini quam aquæ potus ſalubrior* ib.

Lud. Renouard & J. *le* Prevot *E. ex ſolo pane & aqua vita ſalubris* ib. 1641.

Petr. *le* Conte & Rol. Merlet *E. pulchritudo ſanitatis effectus* ib. 1641.

Vict. Pallu & Rol. Merlet *Non E. ſoporis affectibus emetica* ib. 1641.

§. DCVIII.

J. Georg Volcamer Senior.

J. Georg Volcamer Senior, *de febre ephemera* Altdorf. 1641. 4. Pl.

Ej. *oratio in laudem* Caspari Hofmanni *ſcripta* Francof. 1680. 4.

Ej.

Ej. ſunt in E. N. C. dec. I. ann. I. obſ. 214. frequens vomitus bilis per vomitum redditæ acidus.

Obſervationes de partu fœtus petrefacti. *Dec.* I. *anni* II. n. 222.

Ej. de hæmorrhagia ib. n. 223.

Ej. de infelicis bilis per crebriores vomitus rejectione n. 224.

Ej. de convulſione terribili & admiranda n. 225.

De caruriculis ex ſinu virginis propendentibus exſectis n. 226.

De foramine ventriculi n. 229.

De curioſis in femina Noribergenſi n. 265.

De vermibus capitis n. 266.

Dec. I. ann. III. obſ. 265. Cum vermiculus dormienti in aurem irrepſiſſet, plurima inde mala, infuſo oleo juniperi animalculo, ejecto, ſublata. In alio forficula irrepſerat, & ſpeciem mire multiplicaverat, inſanabili malo.

Ann. VI. VII. obſ. 71. Hypochondriacus & hecticus balneo uſus, quo reficiebatur, aliis auxiliis adhibitis, obiit. Lien marcidus 15 unc. in veſicula fellis calculi, in rene arenulæ, coſtæ, totæ cartilaginæ, cerebri pars magna oſſea.

MS. diſpenſ. Noribergenſis præparavit 1676. cujus codex MS ſupereſt Willer.

Ann. IX. IX. obſ. 17. cum veſiculoſus in juvencula hydrops eſſet, ex lapſu, ruptis veſicis, aqua effluxit, & per alvum ſalubri eventu manavit.

Obſ. 19. hydropica, cum emplaſtrum Noribergenſe plumbeum toti abdomini impoſuiſſet, deceſſerunt inde copioſæ fæces alvinæ, earumque fætor ſenſim auctus funeſtum demum eventum ſortitus eſt.

Dec. II. ann. I. obſ. 178. hydrops gelatinoſus calore & faſciis circumjectis reſolutus, ut aqua per alvum abunde decederet.

Obſ. 179 qui 1379 ſextarios aquæ Carlsbadenſis intra 79 dies biberit. Qui calidæ etiam enormen vim abſorbebat, frigidamque demum ut in lecto ſudaret, felici adverſus podagram tentamine.

Obſ. 180. in colico dolore ſenum lapathum ſanguineum feliciter dari.

Ann. II. obſ. 190. ſymptomata a mercurii dulcis granis 15 repreſſa ſumto antimonio diaphoretico.

Obſ. 191. dolor circa hepar a nimis parco potu, aſthma & mors. Funeſtus calculus felleus.

An parentis an cognominis filii eſt *Apollo* de peſte τετρατεχνιτης Norimb. 1678. 4.

Certius patris eſt Dec. II. ann. IV. obſ. 91. In arthritide ſubinde aliis & aliis locis ſuborti tumores manubus cedentes, redeuntes, a flatu.

Ann. V. obſ. 151. deſtillationibus obnoxia, cum aquam acriuſculam in nares injeciſſet, vehemens cum inflammatione narium dolor.

Obſ. 152. ulcera imprudenter ſanata, & bono effectu renovata.

Obſ. 153. obſtructæ in hypochondriaco nares nicotianæ uſu reſeratæ, cum largiter fluerent bonus, inde in ipſum malum effectus.

Obſ. 154. tinctura tartari dolor exemplo ſedatus.

Ann. VI. obſ. 238. a balneo tetanos, tamen ſanabilis.

Obſ. 239. Lumbago balneo ſanata.

Aliqua edidit, ut COLMENERUM *de Chocolata*, *Collegium anatomicum* SEVERINI, CABROLI *obſervationes*.

§. DCIX.

GEORG ABRAHAM MERKLIN.

Winshemienſis. Ej. diſp. *de hydrope aſcite*, Argentor. 1641. 4.

Idem videtur, etſi longo intervallo aliqua ſcripſit.

In E. N. C. dec. I. ann. I. obſ. 229. Ventriculus foramine eroſus.

Ann. VI. VII. obſ. 77. In exigua quadam operatione in halluce peracta ortus paroxyſmus epilepticus ſæpe recurrens, cum ſenſu auræ ab ea ſede adſcendentis, quæ labi cogebat miſerum, quam primum frontem adtigerat.

Ann. VIII. obſ. 48. Poſt diuturnam cephalalgiam, inter duram & piam cerebri membranam exiguus calculus repertus.

Obſ. 49. Femina, quæ oſſicula cum multa putredine ſubinde per uterum edit.

Obſ. 50. Vir calculoſus, cui lumbi atrociter dolebant. Calculus in pancreate, in meſenterio, & tres medio in pure.

Dec. II. ann. I. obſ. 89 Virgo ex cancro mammæ tabida. In utero globulus oſſens. Cordi circumnatæ maſſulæ gelatinoſæ, hepar duris glandulis fartum.

Obſ. 90. Pariter tabida femina, cui in aorta inque cœliaca arteria ſquamæ oſſeæ.

Obſ. 95. In febre petechiali, cum deliraret ægra & floccos legeret, tamen valetudo reparata.

Obſ. 96. In febre maligna pediculi de naribus perque alvum crines equini conpacti deceſſerunt.

Obſ. 183 hydrops cyſticus, ut quidem ter interea paruit hydrops vero perſiſteret, & denique miſeram ſuffocaret. Saccus membranaceus 40 menſuris aquæ plenus. Scirrhus uteri cartilagineus.

Obſ. 184. Secundæ quadrageſimo demum die fruſtulatim expulſæ. Mireris longiſſimas formulas medicamentorum.

Dec. II. ann. III. obſ. 193. Hernia, in qua inpactum inteſtinum gangrænoſum, & totum tenue inteſtinum late corruptum.

Ann. 5 obſ. 242. In femina ſcorbutica oſſium, dum gradiebatur, ſtrepitus.

Obſ. 293. ſub initia fluentium menſium redeuns ſingula cum periodo ſyncope aliquot horarum, cum perfecto frigore, calidis internis & externis tamen ſuperabilis.

Ann. VI. obſ. 218. Conceptio & felix puerperium cum menſes tamen emanſiſſent.

Obſ. 220. Hydrophobia ſponte ſubacta.

Obſ. 221. Dolor in thoracis latere dextro acerbiſſimus.

Ann. VIII. obſ. 23. Femina gravida hydropica aquæ libras 26 in peculiari ſacco gerens.

Ej. *de ortu & occaſu transfuſionis ſanguinis* Nürnb. 1679. 4. *. Monet librum jam a. 1674. ſcriptum fuiſſe. Utilitatem transfuſi ex brutis animalibus in hominem ſanguinis refutat. Qui ante nuperos de hoc auxilio cogitaverint. Pericula transfuſionis.

Ej. LINDENIUS *renovatus*, *ſ.* J. A. *v. der* LINDEN *de ſcriptis medicis* L. II. *addita plurium auctorum vitæ deſcriptione: atque ab a.* 1662. *continuati dimidio pene amplificati* Nürnb. 1686. 4. *. LINDENII opus pro fundamento poſitum eſt, additæ paſſim vitæ, nonnunquam ex bonis fontibus decerptæ, tum adnotationes, quas Cl. Viri in actis Hafnienſibus & E. N. C. ediderunt. Potuiſſet forte vir Cl. errores aliquos & repetitiones correxiſſe, ipſum tamen opus mihi ſummo

ſummo fuit uſui, quo innumeri ſcriptores, potiſſimum etiam Itali & Hiſpani raro obvii contineantur, & cujus utilitatem, qui ſimilem librum molietur, utique expertus adgnoſcet. Non addo ſolos titulos eſſe, ſolorumque librorum latine ſcriptorum & diſputationes academicas fere omitti.

Ej. *ſylloge caſuum phyſico medicinalium incantationi vulgo adſcribi ſolitorum, decurias VI. complectens, cum judiciis & curationibus* Nürnb. 1698. 4. *. 1715. 4. Subleſtæ fidei collectio, cui pro fundamento eſt pueri morbus manifeſto fabuloſus ob inſector um genera reddita, & harmoniam ranarum ventrem inhabitantium cum ranis in ſtagno canentibus, ob viperam, quæ ex alvo exiiſſe inque alvum ſe recepiſſe dicitur. Ita in D. Laegeri morbo, nervi temporalis vulnus erat abſque magia. Multa admiſta evidenter falſa. Subjectæ ſunt diſſertationes. 1, Num monſtroſa illa excreta vere in corpore fuerint, aut a dæmone ſolum extra corpus. 2, Helmontii tres ſuppeditentur. 3, Lævini Fischer *de morbis magice inductis naturaliter curandis.* 4, diſſ. Carrichteri *ratio medendi morbis ab incantatione dependentibus* latine verſ. 5, *Collectio & arcana* Myliana *ad morbos magicos* latine verſa ex codice MS. cum plurimis formulis.

Id. edidit cum ſuis notis Josephi Pandolphini *de ventoſitate ſpinæ* Nürnb. 1674. 12. *.

Ej. *hiſtoriſch mediciniſches Thierbuch* Nürnb. 1714. 8. Iconem viri habet Cl. Moehsen.

§. DCX. Dominicus Panarolus.

Dominici Panaroli Romani Med. Prof. *aerologia ov. diſcorſo dell aria* Rom. 1642. 8. Smith.

Ej. *polycarponia ſ. variorum fructuum liber* Rom. 1647. 12. L.

Ej. *Jatrologiſmorum pentecoſtæ quinque* Rom. 1652. 4. *. Hanau 1654. 4. *. Pleræque ſunt adnotationes pathologicæ & clinicæ. Senex abſque incommodo totis tribus menſibus alvo fuit ſicca. Femina, quæ a juventute ad ſenium menſtruum ſanguinem per os rejecit. Mors ſubita ab anevryſmate ſub axilla. Caro cartilaginoſa arteriæ adnata; vena ſine pari, venæque & arteriæ intercoſtales ſanguine pleniſſimæ. Venæ duæ ab iliacis ad umbilicum tendentes varicoſæ, & demum ſubita mors a rupta vena umbilicali. In dyſentericis noſter ſanguinem ſolis in craſſis inteſtinis reperit. Abortus frequens quarti menſis, venæ ſectione occupatus. Ex corporis æſtu nimio ſanguis per vomitum & per ſeceſſum erupit ad duodecim libras: æger ſumtis quatuor ſcrupulis lapidis hæmatitis ſanatus eſt. A ſuffocatione omnes in univerſo corpore venæ mire turgidæ. Ex gonorrhœa verruca in cranio. Apoplexia ab hydatidibus ſuper corpus calloſum ſitis. Veſpillo, dum in ſepulchrum deſcendebat, periit, alter ægre ſervatus eſt. Sic quem

fumus

fumus carbonum pene ſuffocaverat. Ventriculus intus in brevi morbo eroſus. Struma cartilaginea, ut vix gladio diſſecares. Vomitus chronicus albi quaſi albuminis in tartarum concreſcentis. Aquam acetoſam prope Romam ſcaturientem calculoſis nocere. Veſica paulatim dilatata, lethali eventu, tribus in exemplis. Tertianario, cum ſanatus videretur, cholera ſupervenit, ſubito funeſta. Arteriotomes auxilio ſervati phrenitici. Hypochondrio duro & pene ſaxeo laborans femina, ſola ambulatione ſanata. Cor a febre tumefactum & abſque aqua. Epilepſia valeriana, & frequenter, ſanata. Triplex tertiana. In ſene pleuritis diarrhœa ſoluta. Vomica hepatis, cum æger pro pleuritico curaretur. Cholera a melonum nimio eſu funeſta, cum plurima bile in ventriculo & inteſtinis effuſa. Phreniticus caſu oleo epoto ſanatus, cum diarrhœa ſuborta eſſet. A duplici tertiana vermium copia incredibilis in inteſtinis, ventriculo. Abſceſſus circa genu per alvum expurgatus. Ab herpete repreſſo vomitus perpetuus, & a vomitu pariter quotidiano pancreas lapideum repertum. Mors ab araneæ morſu. Pulmo alter totus conſumtus. In hominis a febre peſtilenti enecti cadavere mirus rugitus & diſtentio. Cor albidum, tomentoſum, in pleuritico. Suffocatus, cui ob anginam linguæ vena ſecta fuerat. Volvulum etiam fieri ab inteſtino tamquam fune adſtricto & convoluto: tum alius caſus, in quo inteſtinum ileon quaſi filo conſtringebatur; denique invaginatio, quam funeſtam eveniſſe vidit. Sparſa aliqua. Suppreſſio urinæ cum maximis renibus abſque alio malo (*a*). In comate vigile duæ pilæ compactæ albæ & duræ (*b*). Vermis multipes ſcreando editus, oleo exſtinctus, non anthelmintico (*c*). Mola parenchymoſa, forti membrana tecta (*d*). Lapides duri, calcarii, ex ano egeſti (*e*). De tumore in hepatis ſede aperto exierunt ad mille hydatides: & in cadavere hepar veſiculis plenum, & ſetæ quaſi capillamenta, per urinam cum calculis deceſſerunt. Hydrocephalus: a perforatione cranii mors.

Non licebit omnia recenſere. Secundam tamen addam pentecoſten. I. Meretricem ſpongiæ ope poſſe ſe a venerea infectione tutam præſtare. Aquam acetoſam ſuadet noſter 24 demum horis elapſis bibere. Menſes in femina 56 annorum. Angina contagioſa peſtilens puerorum: noſter uſus eſt trifolii acetoſi ſucco, ſyrupo granatorum, & potiſſimum vitrioli ſpiritu. Furor uterinus impraegnatione ſublatus. Omentum durum, lapidoſum. In xenodochiis dyſenteriam contagium habere. Amore potiri chloroticis puellis ſaluberrimum. Aerem Romanum pulmonibus noxium eſſe. Magna mala ab adſtringente fotu, quo femina muliebria abluebat. Arthritidem humectantibus & refrigerantibus rectius curari. Pila ſtercoris congeſta, diu in recto inteſtino reſes, tandem expulſa, cum jam halitus inciperet fœtere. Mors ab inteſtino duodeno ſtercore indurato repleto. Ante ſex menſes morbum

(a) I. 21. 40.
(b) 9.
(c) IV. 29.
(d) I. 40.
(e) V. 12.

morbum gallicum facile ſanari, non ita iis elapſis. Capucinos ſcabiem non noſſe, cutem enim ipſis indureſcere, neque eos fere, etiam in morbis, ad ſudorem perduci poſſe, morbis vero pectoris valde obnoxios eſſe. Criſes etiam ſexto & octavo die viſæ. In febribus malignis, ſyncope frondibus mali citrii cum aqua roſarum impoſitis tollitur. Magnæ laudes olei vitrioli dulcis, cujus medicamenti vires etiam in epilepſia noſter expertus ſit. Viſus a nimia venere debilis, analeptico victu & abſtinentia a venere reſtituitur. Cichorium ſylveſtre calido hepati utiliſſimum eſt. Reliquas tres Pentecoſtes cogor omittere, quæ ejuſdem ſunt ſaporis, & in quibus condonare oportet aliqua minus firma, etiam ſuperſtitioſa.

Arcanorum. faſciculi duo. Non adeo arcana ſunt, quam adnotationes rariores. In meretrice hydrargyrus in corpore calloſo repertus.

§. DCXI. Dilectus Lusitanus.

Dilecti Lusitani Doct. Phiſ. *ocyrrhoe ſ. præſtantiſſimum morborum auxilium: de venæ ſectione copioſa methodus* Venetiis 1642. 4. *. Legi auctorem audiiſſe Samuel Chabibi. Venetiis multis annis medicinam fecit, ex ipſo opere, vir non malus, etſi ſemibarbarus, cui *racontatum ſit* &c. Scopus ei eſt, hæmophobos refutare. Conditiones venæſectionis admittendæ eſſe morbum magnum & virium robor. Pueris etiam vividis & robuſtis ſanguinem mitti poſſe, ſeque ſecuiſſe in angina, variolis, morbillis, pleuritide, & ex omiſſa venæ ſectione pueros trimulis minores interiiſſe. Ita neque ſenium hic excuſare, dari enim ætate provectiores, qui ſanguinis jacturam junioribus melius ferant. Ad lunæ motus putat debere reſpici, & malas aſtrorum oppoſitiones vitari. Venetiis neque vehementem æſtum ſævire, neque nimium frigus mordere, neque ob aliquem exceſſum in aeris temperie reformidandam eſſe ſanguinis ex vena miſſionem. In Luſitania abunde ſanguinem mitti: ſexies etiam repetitam venæ ſectionem ſibi proficuam viſam. Cum tertiana recidiva moleſta eſſet, venæ ſectione malum ſubmotum. Cauſæ mittendi ſanguinis. Plenitudo, etiam cacochymia, quæ ſit aliorum a ſanguine humorum plethora: nam etiam hoc in caſu, contra Augenium, ſanguinem mitti debere, tum in febri putrida. In Hiſpania tertianas non eſſe abſque periculo, & anno 1621. Hiſpali bis mille homines ab ea febre interemtos eſſe. Nimium tamen fuiſſe Botallum. Sed & gravidis feminis vena ſecanda; non vero cum critico ſudore. Qui tertiana febre laborabat, ab unica venere mire debilitatus fuit: idem ipſe eveniſſe vidi. Contra Brissotum, vidiſſe ſe epidemicam pleuritidem cum febre maligna complicatam, in qua vena in eodem latere ſecta nihilo plus profectum ſit. In principio omnino mali, quando nondum adultum eſt, poſſe venam in brachio oppoſito ſecari. In majori malo poſt primum diem, ſemper ſecandam in latere directo & eodem. Nimias venæſectiones Ulyſſipone facere ubertatem fatuorum. Vena frontis bono effectu in phrenitide inciditur: Turcas ſecare venam labii inferioris. Non debet triduo aut quatriduo tempus mittendi ſanguinis circum-

circumſcribi, & pro re nata multo ſerius venam recte aperiri. Gangrænas & mortes a vehementi ligatura factas vidit. Homo ex febre maligna moribundus, & lethargo oppreſſus, revixit quatuor hirudinibus ad hæmorrhoides adaptatis. Venam cephalicam non ſecari ob metum anevryſmatis, quod incurabile ſit (ſic intelligo).

J. BENEDICTI SINIBALDI Bononienſis, profeſſoris Romani, γεανθρωπεια, *ſ. de hominis generatione decateuchon* Rom. 1642. fol. *. Francof. 1669. 4. *. Fuſa compilatio. Philtra, amoris remedia, ſalacitas nimia, morbi penis, priapiſmus, ſatyriaſis, phimoſis, teſtes occulti, frigiditas. Medicamenta aphrodiſiaca. Uteri morbi, hydrops, ejus uteri motus (imaginarius). Pollutio nocturna, tabes dorſalis, typhus cum commentario in HIPPOCRATIS locum. Menſes nimii, ſuppreſſi. ſterilitas muliebris. Molæ, monſtra. De veneris in variis morbis aut utilitate aut noxa, veteribus dicta. Febris ſpermatica a corrupto ſemine. Gonorrhœa, arthritides, vertigo, &c. ex venere natæ. Gravidarum ratio victus.

EJ. HIPPOCRATIS *antiphonon* Rom. 1650.

PETRI *de* CASTRO Avenionenſis *Il coloſtro diſcorſo.* Prodiit cum multis SCIPIONIS MERCURII editionibus. Veron. 1642. 4. ib. 1652. 4 *. Coloſtrum eſſe excrementum ſanguinis materni puri: morbi imaginarii, qui coloſtro non evacuato tribuuntur, ut epilepſia (mater puerorum), variolæ. Ut coloſtrum expurgetur medicamentis nimis compoſitis. Morbi puerorum varii, ad tuſſim ſperma ceti inclaruiſſe. Inflammatio umbilici: aures puerorum humidæ. Muti in Hiſpania loqui docentur. Variæ maculæ, coagulum, lactis nimia ubertas in ventriculo. Vermes. Relaxatio cartilaginis enſiformis, ſatyriaſis; ſtrabiſmus; ad eum ſuperandum machinula.

Videtur differre a PETRO *de* CASTRO, qui ſe Veronenſem vocat, & *de peſte* duo opuſcula reliquit, alias dicendus.

EZECHIELIS a CASTRO *ignis lambens hiſtoria medica proluſio phyſica* Veron. 1642. 8. *. Mirificus liber, ordine, digreſſionibus. Occaſione ſcripſit feminæ, cujus corpus a linteis tactum ſcintillas emittebat. Collegit ſimiles aliorum ſcriptorum hiſtorias. De Hiſpanis ea perſpicientibus quæ terra teguntur, qua ſagacitate & in Helvetia feminæ paſſim inclareſcunt, ut amiſſos terminales lapides, & imprimis aquas ſcaturientes ſub terra clariſſime perſpiciant indicentque De morbis ex faſcino; de plica digreſſio. De vermibus aliiſque minime huc pertinentibus.

EJ. *amphitheatrum medicum, in quo morbi omnes, quibus impoſita ſunt nomina ab animalibus, raro ſpectaculo debellantur* L. III. *de homine in morbo palimbulo in pleuritide* Veron. 1646. 8. BUR.

§. DCXII. JACOBUS BONTIUS.

JACOBUS BONTIUS in Javana Batavia medicus, edidit Leid. 1642. 8. Amſterd. 1658. 12. Pariſ. 1646, libellos, qui cum libris GUILIELMI PISONIS Amſterd. 1658. fol. *. exſtant.

1. *De conſervanda valetudine ac diæta ſanis in India obſervanda.* Regio inſalubris eſt, & etiam magis æſtas pluvia. Victus rationem potius parciorem commendat, deinde animalia, olera, fructus, radices in ea regione uſu receptas percurrit. Belgice liber idem prodiit Amſterdam 1694. 8.*. *Ooſt en weſtindiſche Warande.*

2. *Methodus medendi, qua oportet in orientali India uti.* Morbi Indiæ endemii. Beriberi, ſ. tremor artuum, etiam univerſi corporis, a nocturno frigore conceptus. Balnea noſter huic malo opponit, & unctiones cum oleo, etiam naphthæ, tum decocta lignorum. Spaſmus mire frequens repentinus univerſi corporis, præter vitæ ſatellitium. Fricat, inungit, venam ſecat, calida propinat, laudanum exhibet, & contra adverſarios tuetur. Dyſenteria potiſſimum ex holothurio ſ. *meduſa* nata, quod cum *arec* potu nautis acceptiſſimo Chinenſes deſtillent. Dat continuo crocum, tum fructus acidos, ſtypticos. Periculoſus etiam eſt fluxus alvi hepaticus. Opium hic iterum dat, tum frigida, cucurbitacea. In teneſmo adſtringente fotu utitur. Cholera; iterum demum extracto croci expugnanda. Hepatis obſtructio & inflammatio: Anodyna dat, & lycoperſicon quod Mandragoram vocat, tum croci extractum. Hepatis apoſtema neceſſario incidendum. Hydrops in Java frequentiſſimus. Vehementia cathartica mitibus hic præfert, & ipſum gummi guttæ. Icterus perinde familiaris, ſæpe ſubitaneus. Purgat noſter, dat curcumam. Atrophia ex meſenterii obſtructione. Hæmoptyſis & phthiſis: hic noſter valide alvum ducit, ad veterum morem. Empyema quod paracenteſin poſcit. Febres ſynochi, putridæ, rariſſimæ tertianæ: hic clyſteres, laxantia alvum tamarindinata, narcotica. Febris Timorenſis pleuritica, quæ non raro paroxyſmos obſervat & remittit. Clyſter, alvum laxantia, venæ ſectio, cucurbitulæ, etiam emetica antimonialia noſter exhibet. Cæcitas. Papulæ rubentes. Tophi, gummata & ulcera per univerſum corpus, (idem forte morbus qui *Jaws ſ. framboeſia* Sauv.). Decocta lignorum his opponit, & draſtica purgantia. Belgice cum priori prodiit, & cum P. ALPINO Pariſiis 1646. 4. Solus lib. Amſterd. 1658. 12.

EJ. *obſervationes ſelectæ ex diſſectione cadaverum ac autopſia deſcriptæ:* egregium & unicum opus, cum vix quiſquam in fervidiſſima regione cadavera tangat. Inciſiones ſunt, pleræque cadaverum morboſorum. In homine a ſpaſmo enecto ventriculi viſcida materie pleni. In phthiſico homine avulſa vidit fragmenta bronchiorum, & pulmonis particulas, quales æger exſcreabat. In dyſenteria tunica inteſtinorum deraſa; in veſicula bilis gelatinæ ſimilis. Sæpiſſime pulmonis lobum dextrum ſolum adnatum ſe reperiſſe, nunquam ſolum ſiniſtrum. Empyema cauſtico feliciter apertum. Vena cava polypoſa ſubſtantia farta. Poſt hepatis inflammationem, ejus viſceris loco ſaccus ſanie plenus, qualem æger excreverat. Dyſenteriæ ſupervenerunt ante mortem exanthemata nigra, quæ vocabant *Pfefferkörner.* Morbi peſſimi epidemici, ex corrupta fluvii aqua nati. Reliqui libelli ad botanica & ad naturalem hiſtoriam ſpectant.

§. DCXIII. Varii ad a. 1642.

Simonis a Campo *commentarii in libros* Galeni *de febrium differentiis. In l. de humoribus præter naturam ad febres.* Recognita a Simone a Campo juniori, Neapoli 1642. 4. 1647. 4. L.

Erasmi Salati *in varios* Galeni *libros commentaria*, eadem eſſe lego, quæ ſuo nomine Simon Acampus ediderat Neapoli 1642. 4. 1647. 4. fraudem autem detexiſſe Josephum Galeanum Erasmi diſcipulum, (Mongitore).

Ascanii Panzarnii P. Piſani, *de indicationibus pro quantitate ſanguinis mittendi decernenda* 1642. 4. Cinelli.

Vincentii Moles *de morbis quorum mentio fit in ſacra ſcriptura pathologia* Madrit. 1643. 4. Pl.

Petri Cortesii *de diebus decretoriis* Panorm. 1642. 8.

Cirigii Gomedi *prognoſticon medicinale in a.* 1642. Brix. 1642. 12. L.

Petri Pauli Pisani *Antidotarium ſpeciale hoſpitalis nobilis urbis Meſſanæ* Venetiæ 1642. 4.

Jani Nicii Erythraei *elogia* Colon. 1642. Lipſ. 1692. 8. *. Medica etiam intercedunt, And. Baccii, Mercurialis. Marsiglius Cagnatus felix medicus &c.

Petri Barba Archiducis Ferdinandi Archiatri, *vera praxis ad curationem tertianæ ſtabilitur, falſa impugnantur, liberantur Hiſpanici Medici a calumniis* Sevilla 1642. 4. abſque loco L. Pro cortice Chinæ Chinæ. Nempe contra Ericum Mohy *Eburonem, cujus eſt tertianæ criſis qua* D. Barbæ *praxis curandi tertianam &* V. F. Plempii *animadverſio diſcutitur & legitima tertianæ curatio exponitur* Lovan. 1642. 4.

Ej. *reſumta de la materia de peſte* Madrit. 1648. 4. C. de V.

Chr. Tristan de Acunha *antitheſis ad repetitionem de tertiana pro medicis Iberorum* Lovan. 1642. 4. L.

Pauli Guldinii Pharmacopolæ, *onomaſticum latino Germanico Polonicum rerum ad artem pharmaceuticam pertinentium* Regiom. 1642. 4. Seg.

Reinhart Konig *oratio de academiis Europæis* Rinteln. 1642. 4. Carls.

Jacobi Mentel *epicriſis vindicata* Pav. 1642. 8. Bur.

Ej. *de vera typographiæ origine* Pariſ. 1650, 4.

Claudii Charles *elogium ſ. panegyrus dictus a* Victore Pallu ib. 1642. 8.

AUGUST. BUCHNERI *Panegyricus memoriæ* DAN. SENNERTI *dicatus* Witteb. 1642. 4. *.

Ej. diſſertationes academicæ, Lipſiæ 1679. 4.

MICHAELIS WAGNER *diſquiſitiones medicæ de morbo gallico* Herbipoli 1642. BUR.

MÆVIUS VOLCHOVIUS. EJ. *diſſ. in qua medicæ artis cum theologia concentus, illius verus ortus curſus varius & uſus perpetuus contra antiquos Romanos & novos Paracelſiſtas Weigelianos curſim demonſtrantur*, *una cum* STRIGELII *dicterio*, *medice vivere eſt peſſime vivere* Greifswald. 1642. 4. L.

§. DCXIV. VARII. ALII.

DANIEL ROGERS *Lectures of the hiſtory of Naaman the Syrian his diſeaſe and cure* London 1642. fol.

ANDRE' FALCONET Decanus collegii medici Lugdunenſis. EJ. eſt *moyens preſervatifs & methode aſſurée pour la parfaite connoiſſance & la guériſon du ſcorbut* Lion 1642. 8. *. & *revue & augmentée* Lion 1684. 8. Morbi ſedem eſſe lienem, ibi habitare humorem, qui auctor eſt mali, atrabilarium, ejus, quod ejus in eo viſcere locum non invenit, id per artus deponi. Glandulas ſe a. 1636 reperiſſe in meſenterio & circa ciſternam chyli ſcirrhoſas. Multum ſe tribuere radici cichorei. In cœnobio, quod nominat, ob aquas ſtagnanter nunquam non aliqui monachi ſcorbuto adfecti ægrotant. Ut caveri poſſit valetudini puerorum in *Charitatis* ædibus educatorum, fornacibus etiam & igne, & ſiccatis paludibus.

La préſence des abſens ou moyen de rendre préſent au médecin l'état d'un malade abſent, *par les médecins conſultans de Paris* Pariſ. 1642. *le* TELLIER.

§. DCXV. DISPUTATIONES.

ROBERTI WRIGTH *theſes inaugurales de lue venerea* Leid. 1642. 4.

J. ZEILER *de ileo*, *quem miſerere mei vocant* Lipſ. 1642. 4. PL.

GEORG JOUDOVYN & J. COUSIN *E. hypercatharſi theriaca* Pariſ. 1642.

CL. PERRAULT & J. *le* PREVOT *E. a repentino timore quartanæ curatio* Pariſ. 1642.

CAR. *le* BRETON & GABRIEL *de* BRIOUDE *Non E. ægre parturienti ſternutatoria* Pariſ. 1642.

MATHURIN ALTON & J. COUSIN *E. ſenibus calidus humiduſque victus* Pariſ. 1642.

FRANC.

Franc. Blondel & Nic. Crespon *Non E. vena ſecanda pleuritico cruenta ſpuenti* Pariſ. 1642.

Quint. Thevenyn & Nicolai Crespon *E. apoplexiæ etiam pituitoſæ venæ ſectio* Pariſ. 1642.

Steph. *le* Gaigneur & Petr. *de* Mercennes *E. penetrabile frigus adurit.*

Nic. Heliot & Michael *du* Pont *E. medicorum vita longior, ſalubrior* Pariſ. 1642.

R. Merlet & Guil. Petit *E. ſignaturæ fœtus ab imaginatione* Pariſ. 1642.

§. DCXVI. Herman van der Heyde.

Medicus Gandavenſis, magnus clinicus. Ejus *diſcours & avis ſur les flux douloureux ſoit qu'il y ait du ſang ou point, ſur le cholera morbus, ou trouſſegalant, la peſte, les effets ſignalés de l'eau, la vraye guériſon ou curation de la goute, les fièvres tierces & quartes, & leurs accidens, & la cauſe de l'infection des Polders* Gand. 1643. 4. *. 1645. 4.

Ej. *ſynopſis diſcurſuum* 1, *ſeri lactis in fluxu torminali & maxime dyſenterico;* 2, *aquæ frigidæ incredibilis effectus, podagram vel ſiſtentis, vel demulcentis, iſchiadicos novellos penitus extirpantis & ſecure ſanantis vulnera,* 3. *aceti vini in præſervatione a peſte & ejus curatione aliiſque morbis venenatis, ut in præcautione ab hypochondriaſi præſtantiſſimæ facultates demonſtrantur, multis additis obſervationibus novis & neceſſariis* Gandav. 1649. 8. *. London. 1653. 8. *Diſcurſus* Gandavi. 1649. Lind.

Ad gallicum opus: non ex libris natum, eſt ſed ex ipſa natura, multo melius, quam quidem eo ſeculo ſcribebatur, paradoxum paſſim & ſcholarum opinionibus contrarium. In dyſenteria, ſeu diarrhœa cruenta cum dolore, ſerum lactis pro cibo potuque ſolum admittit; alvum rheo continuo expurgat, etiam manantibus menſibus. Serum lactis, quo utitur, pariter lacte ebutyrato frigido effuſo & ſuper lactis bullientis duplum admiſto ad lac ebutyratum ovi albumine. Idem lac ebutyratum clyſteris loco ſuadet. Quando inteſtinorum interna tunica deraſa eſt, ex decoctis pedibus ovillis eodem ſero utitur. In debilitate ex dyſenteria addit frigidis clyſteribus acetum, magno cum ſucceſſu, ex veſica vero, non ex ſiphone clyſterem infundit, cum vitium unice in ultimo inteſtino ſit. Ita anno 1624 fere 300 ægros ſanavit, etiam quando velamina inteſtinorum deceſſerant Paucis tamen diebus ſerum lactis pro potu dat ordinario: deinde pro medicamento, ad 4 & 5 *pots.* Quando ægrum ejus potus faſtidium cepit, etiam vinum rubrum dat. Imminentem hydropem aqua Spadana avertit. Pro cibo ad excoriata inteſtina laudat pedes ovillos, abſque aqua decoctos. Opium in adulto morbo admittit, ſed in nupero utique idem improbat.

2. Ad

2. Ad choleram unicum remedium eſſe Paracelsi laudanum, aut certe opium, neque clyſteres hic convenire, neque purgantia medicamenta. Vinum dat cum ovorum vitellis & pane.

3. Peſtem non adeo funeſtam eſſe. Sibi paucos periiſſe ex multis: dediſſe ſe ſuccum citri aut omphacium; probat etiam oleum ſulphuris & *limonatam*. Non purgat alvum, neque vomitum movet. Viperas theriacæ præfert.

4. Aqua frigida curari pedes congelatos, poſt eam pedes ſapone debere ablui. Dolores arthriticos vetuſtos etiam eadem lotione diſpelli, & paralyſes frigido balneo ſanari, ſic principia inflammationum. Nihil ad podagram melius frigidæ potu, quo & avertitur paroxyſmus, & jam natus curatur.

5. Podagra calidus morbus eſt, non ut vulgo docent, frigidus. Perioſteum, cartilaginem, ligamentum, tendinem ſenſu deſtitui, dudum ante me docet. Podagram etiam per venæ ſectionem ſubito ſupprimi.

6. Febres natæ ex aquis maritimis, quæ ubi valla ſuperarunt, & late agros inundarunt, exhalant. Menſem fere Auguſtum, neque alia anni tempora valde metui. Febrem tertianam & quartanam non puram eſſe, ſed ex variis humoribus conponi. Hic noſter corticis peruviani ignarus vinum rhenanum in tertiana admittit, vomitum ciet, & clyſteres ſubdit, ut alvus libera ſit. A quartana multos ægros interimi: hic laudat cereviſiam tenuem, & in morbo contumaci pulverem algaroth. Alia febris *Polderina* latius graſſans.

Appendix I. de podagra, arthritide, hydrope; ad iſtum parce bibendum. Ad tuſſim ſe vidiſſe pomum coctum valere & paulum frigidæ. Vere ſe ex pulmone pus citra febrem vidiſſe exſcreari. Calculi (*gravelle*) novum remedium eſſe Spadanas, neque nephriticum lignum imbelle videri. Ictericos repetito purgat, ſerum lactis dat. In canis rabidi morſu ſcarifat, vulnus dilatat, cataplaſma ex allio imponit, & cauterium laudat.

In *app.* II. Objectiones diluit: ſuum tamen lac non convenire fatetur, quoties alvus abſque dolore fluida eſt.

In latino opere multa prioris operis ſimilia redeunt, aliqua diverſa ſunt. Priora nunc poſt 53 annorum praxin noſter recolit, ætiologica removet, & ratiocinia, practica & vires medicamentorum auget. 1. Serum lactis ab ignaris nimis liberaliter propinari monet, neque fluxæ alvo convenire, a qua tormina abſunt. Frigidum ſecure dari: opiata paulum deprimit. 2. In dolore frigidæ laudes auget, ad raucedinem, ad guttam roſaceam, adverſus calculum. Ad hemicraniam inveteratam nihil efficacius capitis in frigidam demerſione. Peſtem ſudore oppugnat & aceto, illo quidem per medicamenta expreſſo. Fœtorem ſaponariorum hic nocere. Inmerſionem in frigidam ſuppurationem avertere. Pleraque reliqua eadem. Anglice prodiit 1720, 8. Italice in Sancassani collectione pars certe, quæ ad frigidam pertinet.

Andreas

ANDREAS KNEUFFEL Archiater Polonicus, Chemicus, idem puto cujus diſputatio dicta eſt. Ejus in gratiam CHRISTIANUS ARCISSEWSKI, militum belgicorum in Braſilia Præfectus, edidit Amſtelodami 1643. 8. *. *Epiſtolam de curata per* ANDREAM CNEUFFEL *podagra*, quæ Görliz 1681. 16. *. recuſa fuit. Podagram, arthritidem, alia mala chronica noſter ſpiritu quidem vitrioli impugnabat, deinde pulvere ſtyptico minutiſſimo, & ponderoſo, cui is liquor pro vehiculo erat. Victus rationem non curabat; partem dolentem illinebat acriori ſpiritu; fonticulos jubebat ſiccare & claudere. Hic ſequitur hiſtoria morbi & curationis ipſius ARCISSEWSKII. Arthritis ita hactenus ſanata fuit, ut quotidie tres & quatuor leucas ambulando relegeret. Tuſſis ſuperfuit, & calculi veſtigium. Phænomena in ſuo corpore ſe offerentia adnotat, fæces nigras quæ ſenſim ad naturalem colorem redierunt, ut fætor tamen alienus ſupereſſet, & in urina limus argillæ ſimilis. Nodi arthritici intra tres menſes evanuerunt; ſanguis, qui inflammatorius fuerat, ejus indolis partem depoſuit. Additur VLADISLAI IV. podagrici curatio, & aliæ. Superſtitionis non parum.

EJ. *exercitatio qua* AUGUSTINI CORRADINI *calumnias & curationem in febribus acutis perſtringit, & ſuam medicinam hujus epidemiæ peſtilentis commendat.* Alethopoli 1654. 16.*. De infelici curatione CORRADINI, in puero tumore ad maxillam laborante: ſuam inde curationem febris peſtilentialis proponit, quæ fiat excitato ſudore, theriaca, accenſo ſulfure, emplaſtro magnetico impoſito.

EJ. *methodus medendi febribus peſtilentialibus & epidemicis* Argentor. 1655. 12. LIND.

EJ. pluſculæ ſunt obſervationes in E. N. C. Verum fuit & alter CNOEFFELIUS, pariter in Polonia medicus, & utriuſque vita *in l. das gelehrte Preuſſen* auctore J. GUIL. WEINREICH prodiit. Ejus, ut ex temporum ratione videtur, potius fuerint multa in E. N. C. edita, quæ tamen a prioris ANDREÆ laboribus non ſatis diſtinguo. Quare conjuncta ſuis annis reliqui.

BAPTISTÆ SPUNTONI Bormienſis, *conechidnologia, h. e. pulveris viperini diſcurſus, in quo varia medicamenta compoſita, pulveris methodus, cum ejus antiquitate a Thebanorum ſeculis. Cum ſelectorum remediorum centuria e Muſeo chirographo* FERDINANDI *ducis excerpta* Papiæ 1643. 8. *. Aliqua ad naturalem viperæ hiſtoriam. Viperas non bene a Pharmacopœis abſque alimento ſervari, ut omnino debilitari neceſſe ſit. Variæ præparationes, etiam MAURICII de NASSAU, qui ſola ſpina dorſi beſtiæ utebatur. Medicamenta viperina innumerabilia. SPUNTONI pulvis, qui fit ſtratificando viperas cum prunellæ ſale, & viginti quatuor horis in furno torrendo. Fruſtra in virgine nobili tentata viperis curatio elephantiaſeos. De inſipientia aſtrologorum & imaginario ſiderum in homines influxu. Conſtellationum hoſtilium exempla, quæ abſque malo effectu fuerunt. Vitia horoſcoporum. Formulæ medicamentum chemicorum ex ſcriptis Ducis Mantuæ.

PETRI FRANCISCI PHRYGII *commentarius in hiſtorias epidemicas* HIPPOCRATIS Lion 1643. 4. SEG. 1644. 4. 1652. 4. Paraphraſis.

HYACINTHI JORDANI *Theorica medicinæ* S. THOMÆ *aliorumque patrum* Neapoli 1643. 4.

EJ. *de eo quod divinum aut ſuper naturale eſt in morbis humani corporis eorumque curatione. Acc. conſilium pro nobili femina rariſſimo cordis affectu laborante.* 2, *morbi* JOACHIMI JÆGER, *rari, admirandi & pluſquam ferini veneficio ſati hiſtoria* Francof. 1657. 4.

HIERONYMI BALDI *Medicus politico catholicus, ſ. medicinæ ſacræ tum cognoſcendæ, tum faciendæ idea* Genuæ 1644. 4. FALC. BUR. alii 1643. 8. GRAU, MAZUCHEL.

EJ. *theatrum naturæ jatrochymicæ rationalis* Romæ 1654. 4. *Scritt. Ligur.*

An idem eſt GERONIMO PARDO, cujus eſt *tratado del vino aguado i agua snnivada ſobre el & aphoriſmo 56 de la ſecion 7 de Hypocrates* prodiit Valladolid 1661. 4. C. de V.

GUIL. du VAL fac. Pariſ. Exdecani, *Hiſtoria monogramma, ſ. pictura linearis ſanctorum medicorum atque medicarum. Acc. auctarium de ſanctis, præſertim Galliæ, qui certos curant morbos. De plantis nomenclaturæ ſanctioris, Litaniæ, oratio ad SS. medicos & medicas* Pariſ. 1643. 4. *. RAST. Ex *legendis* & undique collecta. Medici ſancti & beati.

EJ. *hygieinicæ ſ. præſentatio licentiatorum quatuor fac. medicæ Pariſienſis.* Et Catalogus doctorum anni 1643.

Omnino idem fuerit ad annum 1612. dictus p. 629. Elogium dedit GOUIET.

MICHAELI *le* MASLE *novæ facultatis medicorum gratiarum actio pro inſtauratione ſcholarum* Pariſ. 1643. d'ETR. etiam Gallice.

Pharmacopœa Burdigalenſis Burdigalæ 1643. 4. FALC.

CAROLUS SPON, medicus Lugdunenſis vir doctus, & PATINI amicus, hoc anno SCHENKII *obſervationes* edidit, & a. 1658. opera CARDANI.

EJ. *hiſtoria morbi quo Lugduni conflictatus eſt* WOLFG. AMBROSIUS FABRICIUS Norib. 1657, 8.

EJ. *Sybilla medica* Lion 1661. 4.

ID. *mauſolea* GUIL. PATINI. PHIL. JAC. SACHSII & G. FELVERI edidit in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* 4.

DANIELIS HENRICI *epitaphium* ÆGIDII STRAUCHII *jun.*

§. DCXVII.

§. DCXVII. Sebastianus Badus.

Sebastianus Badus vel Baldus Genuenſis.

Ej. *ſanguis expiatus*, *ſ. de ſanguine incaleſcente diſputatio cum* Alcidio Munierio *medico Lotharingo* Genuæ 1643. B. Mazuch.

Ej. *anaſtaſis corticis peruviani*, *ſ. chinæ chinæ defenſio contra ventilationes* J. Jacobi Chiflet *gemituſque* V. F. Plempii Genuæ 1663. 4. *. Jam antea noſter contra Plempium ſcripſerat. Nomen, ob rationes, quas omittit, mutavit, Badumque ſe dicit, qui Baldus dictus fuerat. Romæ olim cum Cardinale de Lugo aliiſque novi corticis laudatoribus medicinam fecerat. Multa admiſcet rhetorica, bonumque librum in magnam molem diſtendit. Hiſtoria primum ortus & laudium corticis, ex literis manuſcriptis Mansonii Bolli mercatoris Genuenſis. Naſci in regno Quito circa Loja arborem, quam utcunque deſcribit. Primum eo cortice uſam comitiſſam *de* Cinchon, proregis uxorem, cui febrienti Hiſpanus (non Indus), ignotum auxilium exhibuerit. Cardinalis *de* Lugo hunc corticem anno 1649 ex Hiſpania in Italiam adtulit. Non valde curat Badus, qua qualitate operetur, dum ſatis certa ejus ſit efficacia. Urſiſſe ſe, ut non in ſola quartana ſed pariter in tertiana cortex adhiberetur, & felicia ſui conſilii exempla dat, etiam in notha tertiana, in qua parotis erupit: & primus denique obtinuit, ut in tertiana febre daretur. Sed etiam ad hemitritæum valere, ad febres continuas hiemales, ad catarrhos, ad rheumatiſmum, ad hypochondriacum malum. Londinenſes medicos corticis uſum rejicere miratur, cum ipſe ne in febre maligna quidem rejiceret: melius equidem priuſquam detur corpus expurgari, neque tamen multa & repetita purgatione opus eſſe. Exemplum corticis in duplici tertiana feliciſſime dati, cum malum eventum exſpectarent. Exemplum ſanati hemitritæi nulla excretione conſpicua prægreſſa. Contuſi corticis drachmas duas dat, in vino infuſi, inque tenellis ſolum vinum, cui cortex infuſus fuit, neque vult totis diebus macerari. Semel corpus evacuaſſe ſufficere. Ad Chifleti & Plempii objectiones reſponſio. Ille quidem Leopoldum Infantem Hiſpaniæ citaverat, qui tertiana notha laboraverat; ea in duplicem degeneraverat, cumque febris non fideliter a cortice profligata eſſet, æger recidivam paſſus erat. Ejuſmodi recidivas noſter reponit unica corticis doſi profligari, & in quartana quam in tertiana frequentiores eſſe. Superſtitioſa aliqua. Corticem aliquoties ſpem utique fefelliſſe in gallicis, inque tabidis corporibus, in millenis vero quartanis & tertianis feliciſſime a ſe exhibitum fuiſſe. De ſpurio cortice queritur, alieni ſaporis, de quo Collegium Romanum monuerit. Corticem abſque conſpicua equidem evacuatione morbum ſolvere, eam tamen & aliorum malorum eſſe naturam. Contra teſtes a Plempio productos; Inter eos archiatrum Gutierrez depoſitum ſenem & oblivioſum fuiſſe. Copiam corticis aliquam jam a. 1632. comitem de Cinchon ſecum adtuliſſe, Josepho Villelobel utendum dediſſe. Teſtimonia numeroſiſſima curationum, quas cortex obtinuerit, curatorum etiam & medicorum in noſodochiis

præ-

præpoſitorum. Febrium continuarum curatarum exempla. Vim febrifugam a cortice ſolo, non a vino pendere.

Ej. *neceſſitas phlebotomiæ in exanthematibus* Genuæ 1663. 4. L.

Ej. *trattado della peſte* Genova 1656. 4. MAZUCH.

Pharmacopœa Auguſtana Amſterd. 1643.

Pharmacopœa Amſtelodamenſis ib. 1647.

§. DCXVIII. VARII.

Morbus epidemicus anni 1643. *The new diſeaſe with the ſignes, cauſes, remedies published by command* Oxford 1643. 4. *. Morbi epidemici hiſtoria, qui Oxonii ſæviit, cum ibi CAROLUS I. ſedem fixiſſet. Eum morbum non valde contagioſum eſſe, pleroſque medicos & chirurgos abſque damno ægros inviſiſſe. neque valde funeſtam eſſe peſtilentiam, cum ex decem adfectis novem fere mortem evadant. Carbunculos nullos apparuiſſe, niſi nuper aliquos. Febrem eſſe petechialem, cum ſumma virium dejectione, pulſu parvo, & frequente. Curatio. Spes in calidis & alexipharmacis. Ulmariam valde laudatam ſpei non reſpondiſſe. Auctor eſt EDUARDUS GRÆVES.

Requête de la Faculté de Paris contre RENAUDOT *& autres ſoi diſans Docteurs de Montpelier* Pariſ. 1643. 4.

Factum du procès entre THEOPHRASTE RENAUDOT *& les médecins de l'école de Paris* 1643. 4.

MATTHIÆ AMIDEI *Imerologia, overo diſcorſo intorno alla confectione Jacintina* Siena. 1643. 4. FALC.

§. DCXIX. DISPUTATIONES.

CHRISTOPH MEZGER *de cordis palpitatione* 1643. 4. PL.

CHRIST. HASENEST *de affectibus rheumatico arthriticis* Altdorf. 1643. 4. HAEN.

LUD. CHRISTIAN CNOP *de pleuritide* Argent. 1643. 4. *.

ANDREAS WOLF *de arthritide* Argent. 1643. 4. *.

JAC. SAUBERT *de peſte* Argent. 1643. 4.

J. HENR. ARCULARIUS *de ſcorbuto* Argent. 1643. 4. *.

J. CÖPER *de catarrho* Baſil. 1643. 4. HE.

CHRI-

Christoph Bauzmann *de affectione hypochondriaca* Leid. 1643. 4. Riv.

Hugon Gouraigne *diſſ. de ſanguinis miſſione* Montpel. 1643. 8. Falc. niſi error eſt integri ſeculi.

Simon *le* Legier & J. Forestier *E. bilioſi præſtantiſſimi* Pariſ. 1643.

Lancelot *de* Frades & J. Forestier *E. ſanitas firma quæ a pluribus obſervatur* ib. 1643.

Nic. Matthieu & J. Garbe *Non E. pulticula infantibus ſalubris* ib. 1643.

Petr. Hommets & Petr. Moreau *Non E. ſingulis menſibus ſemel repetita ebrietas ſalubris* ib. 1643.

Jac. Regnault & Guil. Petit *Non E. ſola gymnaſtica ſalutis tutrix* ib. 1643.

Nic. Crespon & Mich. *du* Pont *E. curandis malis amuleta* ib. 1643.

Petr. Guenault & J. Forestier *E. epilepſiæ per conſenſum aquæ Borbonienſes Archimbaldicæ* ib. 1643.

Nic. Brayer & Petr. Moreau *E. in aſſiduis febribus unum alvi profluvium* ib. 1643.

Cypr. Hybault & Cl. Tardy *Non E. ſeptenarius vi propria acutus* Pariſ. 1643.

Jac. Thevart & Andr. Guyet *Non E. dyſenteriis diuretica* ib. 1643.

§. DCXX. J. Theodorus Schenk.

Profeſſor Jenenſis. Plurimæ ejus ſunt diſputationes. *De materia turgente* Jen. 1644. 4. Lehm. recuſ. Lipſ. 1672. 4. Pl.

Ej. *de cholera* Jen. 1653. 4. Riv.

Ej. *de peripneumonia, ſputo ſanguinis & phthiſi* Jen. 1654. 4. Pl.

Ej. *de peſte* Jen. 1655. 4. Pl.

Ej. *de fonticulis* Jen. 1657. 4. Lehm.

Ej. *de gangræna & ſphacelo* Jen. 1657. 4. Lehm.

Ej. *de aphonia* Jen. 1658. 4. Pl.

Ej. *de tartaro microcoſmico* Jen. 1658. 4. Haenel.

Ej. *de inappetentia ventriculi* Jen. 1660. 4. Lehm.

Ej. *de angina* Jen. 1661. 4. *.

Ej. *de pleuritide* Jen. 1661. 4. He.

Ej. *de palpitatione cordis* Jen. 1662.

Ej. *de melancholia* Jen. 1662. 4.

Ej. *de melancholiæ diagnoſi prognoſi & therapia in genere* Jen. 1662. 4. He. niſi eadem eſt.

Ej. *de laſſitudine* Jen. 1664. 4. Haen.

Ej. *de terra ſigillata* Jen. 1664. 4. Boehmer.

Ej. *de dyſenteria, veterum & recentiorum principiis tum cognoſcitivis, tum curativis illuſtrata* Jen. 1664. 4. Riv.

Ej. *de colica* Jen. 1664. 4.

Ej. *de cauſo* Jen. 1664. 4.

Ej. *de ſcorbuto* Jen. 1664. 4.

Ej. *methodus morbillorum & variolarum curativa* Jen. 1665. 4. *.

Ej. *de dolore capitis* Jen. 1665. 4.

Ej. *de caro* Jen. 1665. 4. Haenel.

Ej. *methodus cognoſcendi & curandi obſtructiones* Jen. 1665. 4.

Ej. *de paſſione hypochondriaca* Jen. 1666. 4. Haenel.

Ej. *ordo & methodus curandi arthritidem* 1666. 4. He.

Ej. *de phrenitide* Jen. 1666. 4. He. lego etiam 1667. Pl.

Ej. *de ophthalmia* Jen. 1667. 4. *.

Ej. *de macie puerorum, ex faſcino* Jen. 1667. 4. *.

Ej. *illuſtrium problematum circa venæ ſectionem occurrentium decades* II. Jen. 1667. 4. *.

Ej. *de tinnitu aurium* Jen. 1667. 4. Haenel.

Ej. *de ſingultu* Jen. 1667. 4. Haenel.

Ej. *methodus ſcrutandi & curandi febrem eryſipelatodem, communiter roſam* ib. 1667. 4. *.

Ej. *de malo hypochondriaco* 1668. 4. Riv.

Ej. *de malo hypochondriaco & ſcorbutico* ib. 1668. 4. ſi alia eſt.

Ej. *de crudeliſſimo & inſenſiſſimo mortalium æſtu peſtilentia* ib. 1668. 4. Riv.

Ej.

Ej. *de paralyſi* ib. 1668. 4. Haen.

Ej. *de hæmorrhagia narium* ib. 1668. 4. Haen.

Ej. *de bulimo* ib. 1669. 4. Pl.

Ej. *de imbecillitate ventriculi* ib. 1669. 4. Haen.

Ej. *de convulſione* ib. 1670. 4. Haen.

Ej. *de vermibus inteſtinorum* ib. 1670. 4. Haen.

Ej. *de arthritide* ib. 1671. 4. Pl.

Ej. *triga ſimplicium medicamentorum illuſtrium fermentantium, ſedativorum & præcipitantium* ib. 1671. 4. *.

Ej. *de diaphragmatis natura & morbis* ib. 1671. 4. *.

Ej. *de catalepſi* ib. 1671. 4.

Ej. *de ambulatione in ſomno*

Ad majore opera pertinent

Ej. *ſynopſis inſtitutionum medicinæ diſputatoriæ* ib. 1668. 4. Phyſiologia & pathologia.

Ej. *ſynopſis inſtitutionum medicinæ diſputatoriæ. Pars ſemeiotica, hygieine & Therapeutica* ib. 1671. 4. Tr.

Ej. *ſyntagma componendi & præſcribendi medicamenta, ex veterum & recentiorum ſcriptis erutum.* Lipſ. 1671. 4. *. alii 1672. 4.

Ej. *vita* auctore Frider. Bechman Jen. 1671. f. & in Wittenii collectione.

Ej. *medicinæ generalis novantiquæ ſynopſis* Jen. 1672. 4.

§. DCXXI. Mauritius Hofman.

Fürſtenaviæ natus, vir doctus, etiam inciſor, perituſque Botanicus, ex ſchola Italica. Multæ ſunt ejus diſputationes.

Ej. *de cordis palpitatione* Altdorf. 1644. 4. *.

Ej. *de tumoribus præter naturam in genere* ib. 1649. 4. He.

Ej. *de purgationis medicæ viis* ib. 1652. 4.

Ej. *de ſanguine ejuſque obſervatione* ib. 1660. 4. *.

Ej. *de venæ ſectionis neceſſitate* ib. 1660. 4. *.

Ej. *de coctione alimentorum prima ſana & læſa* ib. 1662. 4. Pe.

Ej.

Ej. *de pica* ib. 1662. 4. *.

Ej. *de naturali & præternaturali lactis conſtitutione* ib. 1662. 4. *.

Ej. eſt *ſynopſis inſtitutionum medicinæ ex ſanguinis natura, vitam longiorem aut breviorem promittentis* ib. 1663. 4 Patav. 1664. 4.

Ej. *prudentiæ medicæ ex ſanguine pro ſalute mortalium agendorum rationes exponentis fundamenta* Altdorf. 1665. 8. *. 1672. 8. 1690. 8. Sanguinis diverſitas pro ætate, temperamento, victu, morbis in univerſum, malis ſingulatim. Vitia ſanguinis eorumque correctio, breviſſimæ theſes a. 1662. ſqq. diſputatæ.

Ej. *ſciagraphia morborum contagioſorum ex natura ſanguinis præcavendorum & curandorum* Altdorf 1668. 1672. 8.

Ej. *de meliceria* ib. 1670. 4.

Ej. *de naturali & præternaturali lactantium conſtitutione* 1673. 4. *.

Ej. *de rebus non naturalibus ſanguinem mutantibus*, 1. *de aere* 1679. 4. He.

Ej. *curationes morborum ex principiis circulationis ſanguinis* Tr.

Ej. *Bericht von Peſtfiebern* Nürnberg 1680.

Ej. *kurzer doch gründlicher Bericht, wie die hin u. wieder graſſirenden contagiöſen, oder anſtekenden Fieber damit ſie nicht tödlich werden mögen zeitlich zu tractiren* Sulzbach 1674. 8. Tr. Nürnb. 1680. 4. Willer.

Ej. *ſciagraphia morborum contagioſorum per 48 diſputationes familiariter propoſita ab a.* 1666. ſqq. Altdorf. 1691. 8. *. Breviſſime.

Magni Dan. Omeis *memoria* Maur. Hofmanni Altd. 1699. fol.

Ej. *vitam* J. Gottl. Kornhard dedit Berlin 1737. 4. 1738. B. Bun.

§. DCXXII. Christianus Lange. J. G. Macasius.

Langius Profeſſor Lipſienſis ex ſchola Italica prodiit. Ej. numeroſæ ſunt diſputationes.

Ej. *de abortu conſiderationes* Lipſ. 1644. 4. He.

Ej. *de morbo caſtrenſi ſ. Hungarico* Lipſ. 1649. 4.

Ej. *memoria* Henningi Schurer Lipſ. 1650. 4.

Ej. *genuina ratione acidulas Egranas uſurpandi* ib. 1651. 4.

Ej. *de facie Hippocratica* 1651. 4. He.

Ej. *thermæ Carolinæ* 1653. 4.

Ej.

Ej. *de tuſſi* Lipſ. 1655. 4.

Ej. *miſcellanea medica curioſa eorumque gymnaſmata tr.* VII. ib. a. 1655. 4. ad 1657. He.

Ej. *de ſuppreſſione menſium* ib. 1656. 4. *.

Ej. *de malo literatis familiari, hypochondriaco* ib. 1658. 4. He.

Ej. *elixir proprietatis* Lipſ. 1660. 4. Menz.

Ej. *de morbillis pathologiæ animatæ ſpecimine* Lipſ. 1660. 4. *. Haenel. Contra quamcunque alvi liberationem, etiam per clyſteres.

Ej. *de angina* ib. 1661. 4. *.

Ej. *de hydrope* ib. 1661. 4.

In ejus obitum H. Kromaieri *programma* Lipſ. 1662. 4. B. Bun.

Ejus *miſcellanea curioſa medica* Lipſ 1666. 4. 1669. 4. Francof. 1688. Continentur hac collectione contenta *Pathologia animata ſ. animadverſiones in pathologiam ſpagyricam* P. Joh. Fabri: *Miſcellanea curioſa; diſp. de morbillis; de Elixire proprietatis, de calculi humani curationem genuina, de Egranas acidulas ſalubriter uſurpandi modo; de thermis Carolinis.*

J. Georgii Macasii *de purgatione diſp.* Jen. 1644. 4. *.

Ej. *promtuarium materiæ medicæ, ſ. apparatus ad praxin medicam* L. II. *Prior de viribus medicamentorum in genere, alter in ſpecie* Francof. 1654. 8. & Jen. 1676. 4. Lipſ. 1677. 12. *. 1678. 4. Uff. Cenſus medicamentorum ſimplicium & compoſitorum, ad titulos ſuos diſtributorum.

§. DCXXIII. Disputationes.

Conrad. Redeker *de dyſenteria* Leid. 1644. 4. Burck.

Everard *de* Ram *de pleuritide* Leid. 1644. 4.

William Emmerson *de elephantiaſi vera ſ. legitima præcipue illa ulterioris Aſiæ* Leid. 1654. 4.

Andr. Engelhard *de epilepſia* Franeker 1644. 4. He.

Dieter. Gunther *de pleuritide vera* Francof. 1644. 4. Bur.

Frid. Moeller *de pleuritica paſſione* Regiom. 1644. 4. Menz.

J. Daniel Seiler *de graviſſimo morbo chordapſo ſ. ileo* Regiom. 1644. 4.

Ahasver. Schmitzer *de pareſi ex colica* Regiom. 1644 4. He.

Petr. August. Hofer *de apoplexia* Baſil. 1644. 4. He.

Urban. Bodineau & J. Garbe *Non E. iidem morbi eodem tempore ſemper judicantur* Pariſ. 1644.

PHILII MORISSET & PETR. *de* MERCENNĒ *E. paralyſis repentina ſolutio nonnunquam a natura* Pariſ. 1644.

J. CORNUTY & J. GUISSE *E. ſitis in vigore febrium tepido potu lenienda* Pariſ. 1644.

CAR. GUILLEMEAU & GUIL. PETIT *E. dyſenteriæ utraque evacuatio* Pariſ. 1644.

NIC. LANGLOIS & MICH. *du* PONT *E. hibernum aerem captare ſalubre* ib. 1644.

CLAUD. CHRESTIEN & PAUL. COURTOIS *E. plethoræ arcendæ venus* Pariſ. 1644. 4.

GUIL. PUYLON & PETR. *de* MERCENNE *E. jejunis aquæ potus* ib. 1644.

VICT. PALLU & J. GUISSE *Non E. vinum album catarrho nocet* ib. 1644.

GEORG. JOUDOUYN & CL. TARDY *E. quadrageſimali tempore carnium & ovorum eſus inſalubris* Pariſ. 1644.

GUIL. PETIT & D. D. S. YON *E. mulierum a frequenti puerperio vita brevior* ib. 1644.

HERM. *de* LAUNAY & NIC. BLANCHET *E. a frequenti partu ſenectus præceps* ib. 1644.

PHIL. HARDOUIN & JAC. *du* VAL *E. obeſi minus fecundi* Pariſ. 1644.

§. DCXXIV. VARII.

J. v. HORNE, vir cætera eximius, leviter practica adtigit. BOTALLI opera edidit; in *microtechne* aliqua huc referas, vix autem anevryſma a. 1644. excuſum.

Obſervationes Anatomicas pluſculas in *quatuor decadibus* JUSTUS SCHRADER edidit Amſterd 1674. 12. *. inciſiones cadaverum morboſorum, abſceſſus hepatis poſt febrem continuam & vomitum. In viro ſanatum ulceroſum meſenterium.

In E. N. C. ann. IV. V. dec. aliquæ CL. VIRI inciſiones reperiuntur.

LAELIUS ZACAGNINUS. Ej. ſunt *Notabilium medicinæ libri* II. *Primo de vitæ humanæ longitudine & brevitate, etiam quoad Aſtrologos incerta: an arcanis remediis poſſit prorogari; de hodiernis & antiquis hominum complexionibus; de morbis evitandis in virtute ſex rerum non naturalium.* II. Adverſus eos qui tertium teſtem dari poſſe opinantur 1644. 4. L.

LAURENTII FEALDI *tr. de epicraſi bipartitus, in quo oſtenditur epicraſin juxta Galenum non raro phlebotomiam & catharſin excludere* Pariſ. 1644. 8. ASTR.

LEONARDI

Leonardi Agosti Bononienſis *l. de modo curandi infirmos.*

Ej. *repertorium de peſte* L. III. Mazucch.

Ej. *antimedicina cioe che agli infermi non ſi de trarre il ſangue proiber il vino ne dar medicina* Bergom. 1654. 4. In eum hominem in *epiſtolis* ad me datis ſunt animadverſiones J. Stephani Bernardi.

Ej. *medico di grandi* ib. 1659. 4. Contra medicos.

Antonii Vitigliani *ſcholion ad Manelphii decertationem de parte affecta pleuritidis* Rom. 1644. 8. Falc.

J. Petr. Corvinus *de diatartari electuarii temperamento, qualitatibus, uſu, doſi dilucidatio* Meſſan 1644. 8. L.

Daniel Vermoost Aarſchotanus, Ej. eſt *breve apologema pro* V. F. Plempio *contra dicteria* κηπουρου Kyperi Lovan. 1644. 4. 1654. 4. B. Bodl. & cum *fundamentis medicinæ* Plempii conf. p. 596.

J. David Ruland *pharmacopœa nova in qua repoſita ſunt pro omnibus morbis corporis humani internis & externis pro pauperibus* ευποριςα Nurnb. 1644. 12. B. Hotton.

J. Kraft *microtechne methodo diætetica* Francof. 1644. 12.

Collectio opuſculorum de Tabaco, Ægidii Everarti, J Neandri, Guil. *de* Mera, Jacobi I. *Miſocapnus*; Raphaelis Thorii *hymnus* Utrecht 1644. 16. *. Recte negat Guilielmus de Mera, fumum nicotianæ accenſæ ad cerebrum uſque penetrare, etiam experimento ſuo producto; defenſor idem ejus herbæ.

§. DCXXV. Varii ad a. 1644.

Miguel Martinez y Leache Pharmacopæi Tudelenſis, *de vera & legitima aloës electione juxta Meſves textum* Pamplona 1644. 12. C. de V.

Ej. *Pharmacopola donde ſe expuene las preparationes y eleciones di Meſve* Pamplon. 1650. 4. ib.

Livio Agrippa *diſcorſo ſopra la natura e compleſſione umana* Venet. 1644. 4. Carr.

Vincentio Tanaro *economia del citadino* Bologna 1644. 4. *. &c. conf. B. Bot. I p. 468. Ad diæteticam, ut ad panem, vinum, potum varium, ad artem coquinariam.

Ad litem Renaudotiorum cum ordine medico Pariſino pertinent Michaelis *de la* Vigne medici, *orationes duæ adverſus* Th. Renaudot & *omnes medicos extraneos* Pariſ. 1644. 4. d'Etr.

Reponſe á l'examen de la Requête preſentée à la Reine par THEOPHR. RENAUDOT Paris 1644. 4. d'ETR.

Porte-feuille contenant pluſieurs Factums & memoires touchant le Procès de la Faculté de médecine entre FRANÇOIS BLONDEL &c. Pariſ. 4.

Arrêt de la Cour du Parlement contre THEOPHRASTE RENAUDOT *& les DD. en médecine des Univerſités, en faveur de la Faculté de médecine de Paris* 1644. 4.

Mémoires tirés des archives de la Faculté de médecine contre les chirurgiens & barbiers chirurgiens Pariſ. 1644. 4.

De l'union des chirurgiens jurés & barbiers chirurgiens à la charge de ſoumiſſion à la Faculté de médecine ib. 1644. fol.

JEAN DURELLE *Onomatologie chirurgique* Lion 1644. 12.*. Vocum medicarum interpretatio.

Una prodiit *tr. des contenus du petit monde.* Sic recte legi

HENRI *de* ROCHAS *examen ou raiſounement ſur l'uſage de la ſaignée* Paris 1644. 8.

EJ. *œuvres diverſes* Pariſ. 1645. 8. *ſur les fievres* &c. niſi idem eſt.

EJ. *nouvelles démonſtrations pour connoître la cauſe des fievres intermittentes, dyſenteries, diarrhée, lienterie & tout autre flux de ventre avec leur prognoſtic & leurs remedes* Pariſ. 1645. 8. idem forte priori.

EJ. *examen ou raiſonnement ſur la cauſe de la peſte* Toulouſe 1652. 8. FALC.

. . . . CHAMBERLEN *Practice of Phyſick* London. 1644. 13.

. . . . GAFFORD *phyſical directions in time of plague* Firenze 1644. 4. MEAD.

Concerning the conſtitution of the air and how to know plague ſores and carbuncles Oxford 1644. 4. B. BODL.

JOSEPH SCHMIDT Chirurgus. EJ. *Examen phlebotomicum oder gründlicher Bericht von dem Aderlaſſen* Augſpurg 1644. 12. 1653. 12.

EJ. *Kriegsarzney* Aug. Vind. 1644. 12.

EJ. *neuer mediciniſch u. chirurgiſcher Feldkaſten mit einem Anhang wie die Franzoſen ohne ſalivation zu curiren* Marb. 1654. 12. *zweyte Auflage* Augſpurg. 1722. 8.*. Materia medica populo ſcripta: ſic medicamentorum tum ſimplicium tum compoſitorum cenſus, cum formula præparationis, & reliqua pharmacopœa, interni ſcopi & externi. Luem gallicam abſque hydrargyro vult curari, purgantibus validis, & panacea tartarea, quæ fit ex tartaro, & lignis ſolitis cum ſpiritu vitrioli digeſtis. Valde laudat expertum ſibi arcanum.

EJ.

Ej. *etliche Arzneyen ſo zur hizigen oder ungariſchen Krankheit zu gebrauchen ſind* Augſpurg 1653. 12. Tr.

Ej. *Spiegel der Wundarzney* Ulm 1656. 4. Aug. Vind. 1675. 4.

Ej. *miſcellanea medica chirurgica* Francf. 1709. 8.

Ej. *Bericht von drey abſcheulichen u. anſteckenden Krankheiten, der Peſt, Franzoſen, u. Scharbok* Augſpurg 1667. 12. 1692. 12. Augſpurg 1702. 12. hic præfixo titulo *Beſchreibung von der Peſt.*

Ej. *von hizigen Hauptkrankheiten.* Una prodiit.

Georg Koenig. Ejus ſunt *orationes parentales in funere* Caspari Hofmanni Altdorf. 1648. 4. *. Georgii Noesler 1650. 4. & Ludovici Jungermann Leipz. 1655. 4.

Henric. Barnstein *von Tobak deſſen Wunderkraft und Arzneymittel* Erfurt 1644. 8. 1651. 8. 1677. 8.

Ej. *Beſchreibung der wunderlichen hypochondriſchen Krankheit oder von der Darmſucht* Erf. 1651. 8. *.

Ordnung und Geſetze der Colbergiſchen Apotheken u. aller Materialien u. Arzneyen Alt Stettin 1644. 4. Oelrich.

Pharmacopolii Saladini *Argentoratenſis medicamenta* Strasburg 1644. 8. Boecler.

§. DCXXVI. Antonius Deusing.

Meurſenſis, Profeſſor Groninganus, minime ille indoctus, Arabicæ etiam & Turcicæ linguæ peritus, cæterum non inventor, inter perpetuas lites & refutationes vitam trivit, cum Sylvio potiſſimum: tum cum adverſariis Bilsii, quem noſter tuebatur. Ad praxin pauca faciunt.

Ej. *naturæ theatrum univerſale* Harderwic. 1644. 4. ſi huc facit.

Ej. *de idea medici abſoluti ſ. quod optimus medicus idem ſit Philoſophus* Groning. 1648. 4. Boehm.

Ej. *de boni medici officio* ib. 1648. 4. Boehm.

Ej. *canticum Abi Alii* edidit *ex Arabico verſum*, cum I. Mesvæi *aphoriſmis* Groning. 1649. 16. *.

Ej. *ſynopſis medicinæ univerſalis, ſ. compendium inſtitutionum publicis diſputationibus ventilatum* ib. 1649. 16. *.

Ej. *idea doctrinæ de febribus publicæ ventilationi ſubmiſſa* Groning. 1655. 16.

In *collectione diſſ.* a. 1655. 16. editarum, eſt *diſſ. de venæ ſectione in pleuritide.*

Ej. *de morborum quorumdam ſuperſtitioſa origine ac curatione, ſpeciatim de morbo manslacht, de lycanthropia, de ſurdis ac mutis, de lapide bezoardico* Groning. 1656. 16. *. & in *collectione diſputationum ſelectarum* Groning. 1664. 16. * Pl. Contra vires lapidis bezoar per experimenta pugnat. Morbus *manslacht* dicitur incommodum, quod non homines ſoli, ſed ipſa bruta animalia, a præſentia homicidæ percipiunt, cum anxietate & inquietudine, ſuperſtitioſo modo ſanabile.

Ej. *diſquiſitio de Peſte* 1. *an contagioſa*; 2. *an vitanda & quomodo illæſa charitate* Groning. 1656. 16. 1658. 16. Pl.

Idem fuerit opuſculum *heilzame onderzoekinge der peſt* Amſterd. 1664. 8.

Ej. *de pleuritide vera* Groniug. 1658. 4. Pl.

Ej. *hiſtoria fetus extra uterum in abdomine geniti ibique per ſex pene luſtra detenti ac tandem lapideſcentis* Groning. 1661. 16. *. Darmſtadt. 1661. 4. 1663. 4. 1669. 4. *.

Ej. *fœtus muſſipontani extra uterum geniti ſecundæ* Groning. 1662. 16.

Ej. *fœtus gemellorum partus infelicis quo gemelli ex utero in abdomen elapſi multis annis poſt per abdomen in lucem prodierunt* ib. 1662. 16. niſi error eſt in titulo.

Ej. *de ileo* ib. 1663. 4. Pl.

Ej. *vindiciæ fœtus extra uterum geniti* ib. 1664. 16. Hæc conſideratio collectitia de fetubus eſt extra uterum genitis, quibus lapidea natura inducta fuit, bona fruge caſſa eſt, ſic ſecundæ, & vindiciæ, maledicentiſſimæ, adverſus Bernardum a Doma.

Ej. *de hepatis intemperie & ατονια ejus, ſ. imbecillitate* ib. 1664. 4. Pl.

Ej. *de ſigno febrium pathognomico* ib. 1664. 12.

In *Ep. ad* Barth. Cent. IV. de caſu narrat, in quo poſt catharrum ſurditas & demum cæcitas ſucceſſit.

§. DCXXVII. Varii ad a. 1645.

Johannes Scultetus Senior, medicus Ulmenſis, obiit a. 1645. Cum ejus *armamentario chirurgico* poſthumo, ſæpius recuſo, præter fonticulos, venæ ſectionem, & alia cum medicina conjuncta, aliqua etiam ad luem veneream alioſve morbos pertinent. Sed potiſſimum *in centuria obſervationum* ſubjecta pluſcula clinica adque morbos internos ſpectantia occurrunt. In ove vertigo, cujus cauſa in hydatide, cerebrum inter & piam meningem, reperta eſt. Dolor dentium perio-

periodicus opio curatus. A dentitione difficili in puero tredecenni apoplexia fortis & funeſta. Angina curata, & amauroſis, hæc ſetaceo per cervicem trajecto. Empyema aliud pure per lotium decedente curatum, aliud apertione pectoris. Porus bilarius calculo obſtructus. Cancer alius coli inteſtini, alius uteri. Herpes, œdema. Hæmoptoe ex clauſo ulcere tibiæ funeſta. Poſt dolores colicos ventriculus eroſus. Tinea. Lepra Græca curata, & alia ex eſu carnium lepro-ſarum, mercurio dulci & unguentis mercurialibus ſanata. LAMZWERDIANO auctario alius locus debetur. Editiones in chirurgicis dixi.

HENRICI FUIREN Dani, *prælectiones Baſileenſes de aſcite* Baſil. 1645. 4. * Tumorem in meſenterio vidit. Lienem & hepar alias ſana fuiſſe, alias male ſe habere. In homine orthoſtadio folliculus cordis auriculæ adfixus J. DOMINICUM SALAM aſito homini venæ ſectione præmiſſa hydropem removiſſe.

EJ. *bibliotheca medica quam prælegerat* Hafn. 1659. 4.

In ejus *muſæo* calculi pulmonum, veſiculæ felleæ, aliquot ex cadaveribus continebantur.

In ejus *obitum* eſt T. BARTHOLINI *oratio* Hafniæ 1659. 4. B. BUN.

NICOLAUS MAGNUS *de medicis pulveribus* Hafn. 1645. 12. HOUSS.

SIMON COURTAUD *oratio de Monſpelienſi medicorum univerſitate. Simul privilegia apoſtolica & regia, & encomia de eadem univerſitate* Monſp. 1645. 4. B. BUN.

ROS .... *medicus medicatus* 1645. 8. OBS.

MARCELLINI UBERTE *medicina ſacra ſ. de morbis, quorum mentio fit in ſacris literis* Saragoſſ. 1645. 4. niſi vitium in anno eſt.

ALEXANDRI TADINI *Collegii medicorum Mediolanenſium privilegia, ſtatuta, ordinationes in compendium redactæ* Mediolani 1645. 4. CORTE.

N. E D. E. D. P. M. D. LAVENIUS *criticus ſ. antiqua judicationum morborum cauſa rediviva & longiſſimis obſervationibus Avenione factis confirmata* Avenione 1645. 4. FALC.

THOMAS CASTELLO OCHOA Granadenſis Calaguritanus, *de venenis* Granat. 1645. 4. C. de V.

JOSEPHUS GALEANUS Panormitanus, quem MONGITORE maximis laudibus effert.

EJ. eſt *Smilacis aſperæ & ſarſæparillæ cauſa* Palerm. 1645. 4. MONGIT. SEGUIER annum habet 1654.

EJ.

Ej. *orationes de medicinæ præſtantia* Panorm. 1649. 4. Mongit. 16 . 4. C. de V. Italice verſæ a Didaco *de* Mastro Neapolitano.

Idem Galenum *de ſanitate tuenda* convertit ib. 1650. 8.

Ej. Hippocratis *medicica paraphraſibus illuſtrata, ſive aphoriſmorum Hipp. ſectiones cum paraphraſi* Palermo 1650. 12. 1663. 12. 1701. 12. Mong.

Ej. *la lebbra unita al mal franceſe altro contagioſo malo in quale degli ſpeziali debbe cavarſi diſtinctioni e diviſioni* Palerm. 1656. 8. Cin.

Ej. *politica medica, ſ. apologetica Epiſtola pro leproſo eorumque quæcumque adverſus ſententiam prolatam de explorandis leproſis, latine fuerunt impugnata expurgatio* Panorm. 1651. 4. Mong.

Ej. *del cavar ſangue* Palermo 1659 12. Lin.

Sub ficto nomine Bruni Cibaldi ſcripſit *del vero metodo di conſervar la ſanità e di curare ogni morbo col ſolo uſo dell aqua vita* Palermo 1662. 12. Mong.

Ej. *diſcorſo intorno all uſo dell' aqua vita, nel quale ſi dimoſtra, quali ſiano li conditioni della propoſta acqua vita.* Palermo 1667. 12. Mong.

Sub titulo Pelagii Sagapeni edidit *lettera* ... Citat eam Bruno Cibaldi in *approbatione del ſuo diſcorſo intorno all uſo dell acqua vita* Palerm. 1667. 12.

Ej. *il caffé con piu diligenza eſaminato in ordine al conſervar della ſalute di corpi umani* Palerm. 1674. 8. Mong.

Bartholomæi Horn *Vates medicus hippocraticus, ſ. commentarius in hippocratis prognoſticon* Stralſund. 1643. 8.

Barth. Moser *vitæ medicorum ſanctorum. Ejus quadriga medicinæ triumphantis* Colln. 1645. 12. B. Bur.

In *quadriga* agitur, 1°. *De origine & progreſſu medicinæ.* (ſic legi) 2°. *De honoribus & divitiis medicinæ.* 3°. *De viribus illuſtribus medicinæ.* 4°. *De medicis ſanctis.*

Facultatis Medicæ Hafnienſis *conſilium ad dyſenteriam* Hafn. 1645.

Petri Berigardi *aphoriſmi hippocratis rhythmici* Ulm 1645. 8.

P. Neucranz *auctarium pharmacopoeæ Stralſundenſis* 1645. 12. L.

Nova Editio *Codicis medicamentarii ex mandato fac. Medicæ Pariſinæ* prodiit, Decano Philippo Harduino *de ſ.* Jacques Pariſ. 1645. 4. Bur. conf. p. 439.

J. Whistler *de pædo ſplanchno cace ſ. de rachitide* Lond. 1654. Monro.

§. DCXXVIII. Varii. Alii.

Antoine Fueldez D. M. a Roudes, *Obſervations curieuſes touchant la petite verole vraye peſte des petits enfans & le bezuhar ſon antidote.* Lyon 1645. 8. *.

Germa-

Germanice Hanau 1656. 8. Cum puer ex variolis obiiſſet, quem noſter non potuerat ſervare, & cum parentes noſtro vehementiſſime ſuccenſerent, hæc quædam ejus eſt apologia. Variolas etiam oſſa carioſa reddere, & palati atque maxillæ ſuperioris oſſa funeſto eventu exediſſe, in alio ſternum, claviculas, ſcapulæ partem; ſuſtuliſſe in puella auditum, olfactum, brachii motum. In urbe Rhodenſium anni 1643 æſtate exſtinxiſſe pueros pene 600. Nunquam felicem eſſe variolarum exitum, quando confluunt, neque quando late corpus operiunt, neque depreſſarum, puncto in medio nigro, neque exiguarum, verrucarum ſimilium, ſiccarum. Ante eruptionem ſuadebat ſcarifationes crurum. Venæ ſectionem etiam ante annum duodecimum poſſe locum habere. Alvum non duci, niſi cogat ſaburra primarum viarum, & etiam tunc lenibus medicamentis Valde laudat veſicatoria ad avocandas ad ambitum corporis variolas. Bezoar fuſe, non omnia poſſe. HENRICUM II. experimentum feciſſe in homine reo, cui poſt datum venenum bezoar propinatum eſt. Vomuit, dejecit, de ardore igneo univerſi corporis conqueſtus eſt, ſanguis exiit per aures & per os, anum, penem, & periit æger ſeptima inde hora. Rex iratus caro redemtum lapidem flammis dedit. CORREA Jeſuita valde laudat lapidem de corde cervi, quo demorſos a tigride ſervaverit, moto ſudore. Laudes ſpiritus vitrioli. Hiſtoria funeſti ſibique pernicioſi caſus. Variolæ verrucoſæ erant, aliæ ſero plenæ, miſtæ petechiis, confluebant in veſicas. Sanguinis, hinc puris, acceſſit vomitus. Accuſaverunt pauxillum quid de ſpiritu vitrioli datum. Fabrica boracis ex ſapone cum butyro & lacte uſto.

LOUIS FERRANT *traité du Tabac en ſternutatoire* Bourg. 1645. 4. SEG.

EJ. *lettres a* Mr. JOLY *où il eſt prouvé qu'il ne faut pas ſaigner les Pleuritiques au pied* Paris 1680. 12.

MICHEL *le* LONG *Commentaire ſur les Aphoriſmes d'*HIPPOCRATE Paris 1645. 4. RAST.

EJ. HIPPOCRATIS *præſagia brevi commentario illuſtrata, decerpto a* GALENO, HOLLERIO, DURETO *& aliis viris* Pariſ. 1657. 12.

LOUIS *de* GALTIER *enchiridion manuel de traiter & guérir la maladie epidemique appellée le Pourpre & le Ticq* Paris 1645. 8. FALC.

Apologie & autres pièces concernant la Faculté de médecine de Paris Montpellier 1645. 4. 2 vol. ASTR.

J. JAC. GUFFERI *il biaſimo dello tabacco overo l'uſo pernicioſo di eſſe diſcoſſo* Palermo 1645. 4. MONGIT.

LOOTTRI NACATTEL *raccolta medica ed aſtrologica* Venet. 1645. 4. *. Nomen auctoris putes fictum eſſe. In *diſcorſo* I. agit *dell' abuſo di cavar ſangue nella fonte, collectanea.* CARDANI epiſtola. PROSPER MARTIANUS *in* HIPPOCRATEM. TROILI LANCETTA *l. de peſte*, quem diximus. CÆSARIS CREMONINI *locus de*

membrorum principatu, GALENUM docet hic, dum HIPPOCRATI vult contradicere, contradicere ſibi. *Diſc.*II Aſtrologiam ad medicinam neceſſariam eſſe ex HIPPOCRATE & ARISTOTELE demonſtrat. ALEXANDRI Aphrodiſei & J. GRAMMATICI contra aſtrologiam judiciariam loca. FRACASTORIUS contra GALENUM & Aſtrologos. Criſibus nihil cum luna commune eſſe. CÆSARIS CREMONINI de meteoris contra Aſtrologiam judiciariam, Loca CICERONIS, LIVII, TACITI, & HIPPOCRATIS *de cauſis morborum*.

F. CARCANO *arte del ſtrucciaro con il modo di conoſcere e medicar falconi* Milan. 1645. 12.

BARTHOLOMÆI BONACURSII *della natura di pulſi* Bonon. 1645. 4. 1647. 4 MAZUCH.

EJ. *de humano ſero*, *ſ. de urinis l.* Bonon. 1650. 4. *. Brevis aphoriſticus l., boni ordinis, continet præſagia ex urinis varii generis. Minuit autem operis utilitatem, quod fere omnia compilatitia ſint, ut unica mihi adnotatio occurrat, de urina in peſtilentia ſanæ ſimili.

EJ. *de malis externis* Bonon. 1656. 4. L.

CONR. METSCHLER *Bezoardicum animale verum* Paſſau 1645. 12.

EJ. *diſcours ob einem Geiſtlichen erlaubt ſey die Medicin zu treiben* ib. eod. a. THOMAS.

JAC. LUPII *Schazkammer der Natur* 1645. 12. 1681. 8. 1756. 8. LIEH.

PETRI SARTORII *Franzoſenarzt*, *oder von der Schwachheit der Franzoſen* Strasburg 1645. 8. Francof. 1658. 8. B. THOM. Fr. Leipz. 1676. 8. 1685. 8. 1688. 8. Senex clinicus hydrargyrum rejicit, ſolis decoctis lignorum utitur.

HAYS *on all food animal and vegetable* London. 1545. 8.

JOSAPHAT WENDELIN *præſervation u. Cur der rohten Ruhr* Nürnb. 1645. 8. B. Tig.

J. WEBER pharmacopœus edidit Banſæ 1645. 12. librum de peſte, etiam germanice, ſed & hungarice, niſi titulum corrupi *Amuletum Azaz rörad ad Szük ſeges oktatés a dögha l'alvol* WESZPREMI.

§. DCXXIX. DISPUTATIONES.

HERMAN STEINBERGEN *de arthritide* Leid. 1645. 4. PL.

GALENUS *de* HAEN *de apoplexia* Leid. 1645. 4. HE.

DANIEL WHIST *de morbo puerili dicto Rickets* Leid. 1645. 4.

MARTIN

Martin Bardili *de paralyſi* Baſil. 1645. 4.

Matth. Held *diſſ. de arthritide* Stettin 1645. 4. alii 1648.

Ej. *de apoplexia* Tubing. 1647. 4.

Ej. *de catarrho ſuffocativo* Tubing. 1647. 4.

Sed lego Car. Bardili *diſquiſitio theoretico practica de catarrho ſuffocativo* ib. 1645. 4. Riv.

Math. Rameln *de hydrope* Marburg. 1645. 4.

J. Rapp *de febre quartana* Marpurg. 1645. 4. He.

Nonne ejuſdem *kurzer Bericht von der Natur und curation der jezigen Sucht allenthalben graſſirender Krankheit* Oſterode 1661. 4.

Ej. *die rohte Ruhr* Goslar 1666. 4. *. alexipharmaca adhibet & adſtringantur.

J. Martin Uhl *de peſte* Altdorf. 1645. 4.

Christoph Nicolai *de paralyſi* Altdorſ. 1645. 4. *.

Georg Krugk reſp. Balthasare Zimmermann *de dyſenteria* Soræ 1645. 4. Moeller.

Christian Buncken *de febre ardente* præf. C. Schelhammer Jen. 1645. 4.

Matthæi Meyer *catarrhologia* Argent 1645. 4. *.

Petr. Moreau & J. Hamon *Obeſt E. polyaimia felicitati ingenii* Pariſ. 1645.

J. Riolan & J. Maurin *Non E. propter motum ſanguinis in corde circulatiorium mutanda* Galeni *methodus* ib. 1645.

Nic. Heliot & Ant. Morand *E. vinum alimentum optimum* ib. 1645.

J. Vacherot & Regnier *E. haurire in balneo purgantia prodeſt* ib. 1645.

Claud. Seguyn & Jac. du Val *E. ex pericharia quam ex ira mors citior* ib. 1645.

Sim. *le* Lettier & Lud. *le* Noir *E. modicus cibi medicus ſibi* ib. 1645.

Andr. Guyet & Jac. *du* Val *E. a lacte calculus* ib. 1645.

Fr. *des* Francois & J. Maurin *E. elephantiaſi eunuchiſmus* ib. 1645.

J. *du* Cledat & J. S. Yon *E. ab humore pituitoſo & melancholico epilepſia ſic a bilioſo* ib. 1645.

J. Forestier & Petr. Regnier *Non E. contumacibus morbis ex ſtibio purgatio* Pariſ. 1645.

§. DCXXX. Varii.

Eccardus Leichner per multos annos profeſſor Erfordienſis, anno jam 1645. contra Harveium ſcripſerat.

Ej. *gefähr und ſchädlicher Arzneymiſsbrauch in u. mit dem Exempel purgirender Arzney, wie auch des landfahrenden Schwefelbalſams* Erfurd. 1660. 8.

Ej. *de phthiſi* ib. 1661. 4. Pl. 1672. 4. & 1668. He.

Ej. eſt *ſchediaſmatum de principiis medicis ſ. de apodictica ſcholarum medicarum emendatione pentas prior pro & contra diſputata* Erford. 1664. 12. L.

Ej. *de cholera humida* Erfort. 1670. 4. Riv.

Ej. *de hyſteromania* 1671. 4. He.

Ej. *archæus ſynopticus, ſ. duodecim tabulæ de legibus Reipublicæ medicæ fundamentalibus in uſum ſtudioſæ juventutis* ib. 1674. 12.

Ej. *de mania* ib. 1674. 4. He.

Ej. *de principiis medicis Epiſtola apologetica ad illuſtre medicorum in Ac. Lipſ. Collegium contra Pſeudarchæum ſyncopticum* P. Ammanni ib. 1675. 12. *. Urget neſcio quam analyſin demonſtrativam, cujus nullum in ipſo ſcripto reperio veſtigium.

Ej. *de vertigine* ib. 1675. 4. *.

Ej. *de podagra* ib. 1675. 4. Riv.

Ej. *Epicriſis analytica ſuper undecim diſputationes medicas* Francisci Sylvii ib. 1676. 12.

Ej. *de diarrhœa quadam epidemica* ib. 1676. 4.

Ej. *de regimine gravidarum* ib. 1677. 4. Pl.

Ej. *de dyſenteria* ib. 1678. 4. Riv.

Ej. *de fame canina* ib. 1680. 4. Pl.

Ej. *de emanſione menſium præternaturali* ib. 1679. 4. Pl.

Ej. *manus Dei funeſtiſſima lues peſtifera* ib. 1682. 4. Riv.

Ej. *de ſcorbuto* ib. 1681. 4. He.

Ej. *de menſium ſuppreſſione diſp.* ib. 1684. 4. Riv.

Ej. *caſus matronæ hypochondriacæ* ib. 1685. 4. Riv.

Ej. *de cordis palpitatione* ib. 1686. 4. He.

Ej. *de chloroſi* ib. 1688. 4. Haenel.

Ej.

Ej. *de anaſarca* ib. 1688. 4. Tr.

Ej. *de atrociſſimo & tantum non intolerabili dentium dolore* ib. 1688.

Ej. *de melancholia hypochondriaca* ib. 1689. 4.

Ej. *de medicina univerſali* ib. 1689. 4. Haenel. Riv.

Ej. *de ventriculi naturali functione & præternaturali ejus læſione* ib. 1689. 4.

Ej. *de apoplexia* ib. 1690. 4. Il.

Ej. *de catarrho* ib. 1690. 4. He.

Ej. *de phthiſi* ib. 1690. 4. Haen.

§. DCXXXI. Varii ad a. 1646.

Mich. *de* Villena *de uſtionibus & cauteriis* 1646. 4. An idem p. 492.

J. Follini *Sylvaducenſis, tyrocinium medicæ practicæ* Colon. 1647. 12. Genev. (puto errorem eſſe).

Ej. *ſynopſis tuendæ & conſervandæ bonæ valetudinis* Colon. 1648. 12. Tr.

Ej. *ſpeculum naturæ humanæ* Colon. 1649. 12.

Nellani Glacani *curſus medicus* L. XIII. Bonon 1646. 4. 1655. 3.

Jacobi *le* Long *Bibliographia Pariſina h. e. catalogus omnium librorum Pariſiis a. 1645 excuſorum* Pariſ. 1646. 4.

Roberti Nicandri *hiſtoria memorabilis feminæ bis triennio hypochondriis laborantis* Pariſ. 1646. 8. L.

J. Coster *de dyſenteria* Regiomont. 1646. 4. Moeller.

Ej. *affectuum totius corporis humani præcipuorum theoria & praxis tabulis exhibita: acceſſit relatio medica morbi & mortis* Caroli Gustavi *Regis Sueciæ* Frf. 1663. 4. 1664. L. Tr. Lubec. 1675. 4. Tr. Improbabat curationes medici, qui febrem malignam pro ſcorbutica habuerat.

Ej. *opera medica* Lubec 1666. 4. Moeller *ex catal. Nund.*

Raymund Massac Paean Aurelianus, *ſ. de laudibus ſalubritatis cæli & ſoli Aurelianenſis, atque conſeſſus coll. medicorum* Orleans 1646. 4. Aer purus, ſolum fertile, fructus terræ ſalubres, incolæ ſani, longævi. Elogium collegii medici quinque membrorum. *Bibl hiſt. de la France.*

J. Chartier diverſus a Renato, edidit Paris 1646. 4. Palladium *de febribus.*

Ej. eſt *la ſcience du plomb ſacré des anciens ſages ou de l'antimoine où ſont deduits ſes rares & particulieres vertus* Paris 1651. 4.

Adolphi Fomanni *acclamationes naturæ in honorem* Petri Volraht med. D. Jen. 1646. 4.

Henrici Botteri *de ſcorbuto & de eodem epiſtola* Lubec. 1646. 4.

Ej. *epiſtola de curatione empyematis in* Gregorii Horstii *l.* Jen. 1621. 4.

Pharmacopœa Auguſtana recognita, Hermetica & Hippocratica mantiſſa locupletata Aug. Vind. 1640. fol.

§. DCXXXI. Isbrand van Diemerbroeck.

Medicus aliquandiu militaris, inde Profeſſor Ultrajectinus.

Ej. *de peſte* L. IV. Arnheim 1646. 4. Amſterd. 1665. 4 Schulze & in oper. omnibus. Hiſtoria Peſtis Neomagienſis annorum 1635 1636 1637 quam præſens obſervavit, cum notis hiſtoricis & collectaneis peramplis. Morbi primum acuti frequentes & maligniores dominati ſunt, inde in petechias, denique in peſtem exarſerunt. Valde ſæva fuit ea, & paucis pepercit quos infecerat. Nihil profuiſſe ſecluſionem & evitationem omnis cum reliquis mortalibus commercii. Fuiſſe peſtem, quæ ſine febre tota decurrerit, alias febrem ſerius ſuperveniſſe. Gravidæ feminæ abortabant, peribant. Aſperiorem fuiſſe, quæ circa magnas lunæ converſiones invadebat. Sudorifera in morbi principio data profuiſſe, non ita quæ in progreſſu dabantur. Lentæ febres peſtilentes fallaces. Aviculas periiſſe in ædibus, in quibus peſtis eſſet eruptura. Symptomata ſubita, pulſus tamen nonnunquam ſano ſimilis, ſimiles urinæ. Diarrhœa pernicioſa. Maculæ, bubones, carbones. Periiſſe tamen integras familias, cum nulla ejuſmodi ſigna ſe exſtuliſſent. A terrore aut a metu non dici poſſe peſtem auctam fuiſſe. Contra putredinem; antiqua ſepulchra paſſim aperta fuiſſe, nulla cum ægrorum noxa. Mitiora principia mali fuiſſe, inde ſæviorem peſtem civibus incubuiſſe. Contagio omnino conceptam fuiſſe. Putredinem ſecundariam fuiſſe cauſam. Peſtem tamen certum eſſe morbi genus. L. II. Prophylaxis publica. Saponis pædorem utique ægrotis nocuiſſe. Abſurde Neomagi licuiſſe ſupellectilem pereuntium publice vendere. Fætorem cadaverum in templo ſepultorum utique nocuiſſe. Aeris correctio ſulfure, pyrio pulvere facta. Acetum mireris a noſtro rejici, quod aſperæ arteriæ moleſtum ſit. Cereviſiam tenuem ante Sydenhamium laudat. Vinum terrori obponit. Fonticulos profuiſſe, & in primis mali initiis antidoti ſudoriferæ doſin. Catharcticis validis cavendum, alvus leniſſimis repurganda. Fumum tabaci laudat, & radicem helenii, etiam angelicæ, maſticatam. Schrevelium eodem helenio in alia peſte anni 1624 ſummo cum fructu uſum. Acetum ſolum, a pauperibus potum, rectius multos a morbo præſervaſſe, quam pretioſas anti-

antidotos Contra amuleta potiſſimum venenata, quorum noxam ipſe viderit. Vinum abſinthites laudat: in ſe ipſo tamen ſolum fumum tabaci vult ſuffeciſſe.

L. III. Curatio. Carnem aſſatam & toſtam non exſpectaſſes, quam permiſit. Venæ ſectionem certam perniciem intuliſſe; ſic purgantia & emetica; diarrhœam fere inſanabilem ſucceſſiſſe; emetica ægros exſtinxiſſe; alvum ſiccam non nocuiſſe. Sudoriferis fuiſſe pugnandum, herbis fere aromaticis & odoratis, theriaca, aqua theriacali, cornu cervi, ſulfure, bolo, etiam ſtercore recenti ovillo. Bezoar in experimentis DIEMERRBOECKII adverſus venena mineralia nihil potuiſſe, nihil contra peſtem. Viperarum trochiſcos parum profuiſſe. Lapidum pretioſorum nullam eſſe utilitatem. Cubiculum ægrotantis noſter diligenter claudebat, ægrum probe contegebat, ſudorem etiam calore exprimebat, ſudor erat fætidus. Plerumque ſudorem ſecundo motum ægrum juviſſe, ni juvaret, peſſimum fuiſſe ſignum. Somnum ſudantibus nocuiſſe, & fere lethalem adcidiſſe. Topica capiti admota aut plantis pedum nocuiſſe. Vomitum, etiam a natura motum, nocuiſſe, diarrhœam neceſſe fuiſſe reprimere. Apoſtematum cura.

L. IV. ægrorum hiſtoriæ, quos noſter curandos habuit, antidotis ſemper & ſudoriferis uſus, eventu fere felici. Exanthemata nigra, quæ nulla fuerant, a morte demum erupiſſe. Superſtitioſa aliqua. A bubone retrogreſſo petechiæ exitiales. Ab alio edoctus eſt in ventriculo a peſte enecti hominis carbunculum ſe vidiſſe, noluit noſter ipſe cadavera rimari. Mors a vini abſinthitis & vini ſpiritus nimio potu. Initia peſtis cum ipſe ſentiret, ſex fiſtulis fumi tabaci exhauſtis, & theriaca, naſcens malum oppreſſit, negat tamen tabaci tabernas homines tutos præſtitiſſe. Vomitus vino calido feliciter repreſſus. Periiſſe catellas, quæ puerperæ lac ſuxerant. Criſis die nono per ſudorem, cum puſtulis prurigino-ſis & bubone. Carbunculi in univerſum mihi fere funeſti fuiſſe videntur, etiam cum uberiori ſudore. Exanthemata purpurea non in ipſo perioſteo fuiſſe radicata, ſed in tendine. Vaticinia aliqua credulus narrat. Sanatus tamen, cui in lingua anthrax eruperat. Pleuritis peſtifera, funeſta, & latus totum nigrum. Icterum comitem ſudore, vino calente cum aromate moto, curavit. Exanthemata ſubito in homine orthoſtadio effloruiſſe, eventu funeſto. Exanthemata nunquam non pernicioſa. Alias diarrhœam peſtilentem ſudore curavit. Vermiculi rubicundi, vomitu redditi, malo eventu. Cum parotis effloreſceret, ſecta vena ea retroceſſit, & æger periit. Vomitu a vinolentia excitato initia peſtis expugnata: ſed plura ſcopus libri non ſinit decerpere.

EJ. *de variolis & morbillis Liber ſingularis.* Diſtinguit *ſteenpocken* & *waterpocken.* Videri ſanguinem menſtruum in producendis variolis nihil poſſe, quæ anno demum octogeſimo in nonnullis erumpant. Pro venæ ſectione. Hæmorrhagiam ſpontaneam, quæ ante eruptionem ceſſat, ſalutarem eſſe. Contra eam quæ poſt eruptionem; ergo etiam venam ante eruptionem ſecari poſſe, non perinde poſt eam. Purgantia nocere, & variolas introrſum revocare. Eruptionem ſudoriferis debere adjuvari; ipſo etiam ſtercore ovillo in vino infuſo. Non debere

debere puſtulas incidi. Subjectæ ſunt aliquot hiſtoriæ morbi. Secundas variolas ſe vidiſſe, primis etiam uberiores. Periclitaſſe, quibus tertium eruperant. Periiſſe fere omnes, quibus ſanguis per vomitum, cum tuſſi, aut in lotio erupit. Aliquos obſeſſis faucibus ſuffocatos. Ruſticos ſtercore ovillo feliciter uſos. Exempla diarrhœæ purulentæ funeſtæ. Cardui benedicti utilitas. Vena ante variolas ſecta; alvo ducta, victus ratione habita, tamen malæ variolæ & ſigna ſua relicturæ erumpunt. Venam ipſe ſecari juſſit, ſed paulo poſt calida dedit & theriacalia. A menſtruorum eruptione repreſſæ funeſto eventu variolæ. Oleo raparum veteri inuncta facie cicatrices occupatæ. Feliciſſime variolæ per univerſum corpus numeroſæ: nullæ in facie eruperunt, Croco cum facies inuncta fuiſſet, pedibus in lacte lotis, nihil diminutus variolarum in facie erumpentium numerus. Pellicula ante totum oculum poſt palpebrarum tumorem nata, ſponte delapſa eſt. Bis vidit cum variolis morbillos conjungi, alias cum magnis & rubris maculis.

Ej. *obſervationes & curationes medicæ centum.* Ecce excerpta aliqua exempla. In febre peſtilenti noſter quindecim ſanguinis uncias miſit, qui totus coagulatus erat, inteſtina clyſtere eluit; denuo venam ſecuit, ita cum critico ſudore puſtulæ rubræ felici eventu eruperunt. A terrore paralyſis, pariter a terrore ſublata, ut æger grallis carere potuerit. A lapſu hæmorrhagia narium ſæviſſima, quam cum vena inciſa non compeſceret, frigida teſtibus impoſita tandem ſuppreſſit. Lienis tumor repetita alvi expurgatione diſcuſſus. In dyſenteria bolos, calida, narcotica noſter dedit; alium ægrotum tabaci uncia in cereviſia macerata, vomitu & alvo motis, ſubito ſanavit. Floribus chamæmeli & aliis mollibus auxiliis calculi expediti. Oleum vitrioli in cereviſia vermes datum ſanaſſe viſum, etſi nulli ejecti fuerunt. Febris militaris exercitum Gallicum devaſtans, contagioſa & maligna, ut tamen decumbentium major numerus mortem evaderet. Ardor magnus & conſpicuus, magna virium dejectio & cruciatus. Diebus criticis deterius ſe habebant, vix unquam tamen judicabantur, aut imperfecte Recidione frequentes. Sanguinis miſſio repetita proderat, neque vires inde dejectæ: primum miſſus fere coagulatus, in poſterioribus miſſionibus melior manabat. Ipſe tamen noſter in febre maligna lapidem bezoar dedit. In alia febre maligna abſceſſus profundus pectoris feliciter inciſus. In dyſenteria æger frigidæ feliciſſimo eventu indulſit. Lactis caprilli ſolius uſu phthiſis ſanata. A ſennæ & rhei modica doſi hypercatharſis pene funeſta. Alumine & vitrioli oleo olida anima correcta. Hæmoptyſis emollientibus & papaveraceis curata. Butyro expediti calculi, colica ſuperata, deinde aromatibus. In tubicine hæmoptyſis cingulo coriaceo & cerato aromatico atque balſamico curata. Succino. cum reliqua medicamenta ſpei non reſponderent, malum hyſtericum ſanatum, Cum tinea nonnullis lotionibus diſcuſſa fuiſſet, ſævi capitis dolores, & epilepſia ſucceſſerunt. In cadavere dura membrana cerebri tota rubra, etiam nigra, & niger ichor inter utramque meningem repertus. Ex nimia narium hæmorrhagia hydrops. Lues venerea in homine fumo tabaci abutente, decocto lignorum curata, ut æger tamen impotens maneret. Dolor immanis ſub ſterno a concepto frigore, curatus cerato, in quo caſtoreum & crocus. Ad ſcorbutum alumen. Febris tertiana etiam

etiam ſinapiſmo ſanata. Scropulæ a CAROLO II. curatæ. Purgantibus pilulis ſanata ſurditas.

EJ. *diſputationes practicæ de morbis capitis, thoracis & imi ventris* Utrecht 1664. 12. Caſus ſunt medici cum adnotationibus, in quibus eventa aliquanto uberius quam in prioribus recenſentur, practica eadem & abſque citationibus.

In *anatome corporis humani* paſſim aliqua ad morboſam anatomen pertinentia, ut ovaria viſcido humore plena, permagna. Vermem bombycis ſimilem ex feminæ pulmone exiviſſe; pulmonem in tabacophilis exiguum & nigrum fuiſſe.

In *app. obſ.* ad SCULTETUM obſ. 1. varia exempla habet morborum abſurdorum, quæ magicæ arti tribuebantur, & impoſturæ erant opus.

J. GEORGII GRÆVII *oratio funebris in ejus exſequiis* Utrecht 1675. 4. B. BUN.

Opera omnia prodierunt Utraject 1685. fol. *. Patav. 1688. 4. 2 vol. Genev. 1687. 1721. 4.

§. DCXXXIII. VARII.

THOMAS BROWN Medici, *Pſeudodoxia epidemica or enquiries into vulgar errors* London 1646. 1669. 4. 1672. 4. HANSEN Germanice Francof. Leipz. 1680. 4. Belgice Amſterdam 1668. 8. Gallice Pariſ. 1732. 12. 2 vol. *. *Opera omnia* Lond. 1686. fol. Errores, quos noſter refutat, nunc quidem oblivio ipſa ſepelivit; eo vero ævo aliqua erant virorum merita, qui communi errori ſe ſuperiores oſtenderent. Cauſa errorum in univerſum. Huc ad rem noſtram multa faciunt, ad prærogativam, quam nonnullis animalibus impertire ſolent & animalium mirabiles proprietates, ſympathicas, antipathicas.

EJ. *religio medici*, quæ Lond. 1648. 8. Leid. 1644. 4. Argent. 1652. 8. prodiit vertente LEVINO NICOLAO MOLTKE, nihil huc facit, & medici alicujus religionem intelligere oportet, non medici in univerſum.

Diſcours de la réunion de la médecine & de la chirurgie Paris 1646. 8. 1684. 8.

ETIENNE BACHOT *apologie ou defenſe pour la ſaignée contre ſes calomniateurs avec une reponſe au libelle intitulé Examen ou raiſonnement ſur l'uſage de la ſaignée* ib. 1646. 8. FALC. 1648.

EJ. *quæſtiones medicæ* 1648. 12.

ARNAUD BAIE *remède contre la peſte* 1646. 12. FALC.

JEAN GESEL *prodrome . . . . . des moyens de conſerver la ſanté* Leide 1646. 8. B. THOM.

BALVARD & ALEXIS *remède contre la goutte* 1646. 4. FALC.

ALEXIS *le vrai alexarthrite ou remèdes pour les gouttes* Paris 1646. 4.

Aphoriſmes d'Hippocrate avec le Commentaire de GALIEN *traduit du Grec par* J. BRECHE *avec annotations & paraphraſe, avec les aphoriſmes de* J. DAMASCENE *& une épitome des trois livres des temperamens de* GALIEN Rouen 1646. 12. BUR.

JEAN RAMEL *choix des fleurs du grand Guidon* Rouen 1646. 12. BUR.

GIORGIO GIORDANI *practica di medicare i cavalli* Livorno 1646. 8.

H. H. J. SCHENIS *Kayſer Rudolf* II. *ſpagiriſche Haus u. Reisapothek nebſt vielen Arzneyſtücken u. Beſchreibung der Kraft des Terpentins* Zürich 1646. 8.*. Formulæ ſunt medicamentorum eo tempore parum notorum, qualia in aula RUDOLPHI II. chemiæ amatoris in uſu erant. Varia inter ea remedia auctorum nomina exprimuntur, parandorum proceſſus dantur integri. Multa intercedunt olea ætherea.

D. JONCKTYS *van de tooverziektens* Amſterd. 1646. 8. WACHENDORF.

§. DCXXXIV.

DISPUTATIONES.

J. *van* NOORDEN *de catarrho in genere* 1646. 4. PL.

GOTTOB. SCHOBER *de cholera* Ultraject. 1646. 4. BOEHM.

PETR. VELDEN *de epilepſia* Leid. 1646. 4. PL.

PET. MEILSMA *de diarrhœa* Leid. 1646. 4. PL.

HUB. BALDI *de empyemate* Leid. 1646. 4. PL.

EWALD SCREVELIUS *de uteri ſuffocatione* Leid. 1646. 4. PL.

JEREMIAS SCHOBINGER *de indiciis, quæ ex urinis deſumuntur* Argent. 1646. 4.

EJ. *de morbo ſtrangulatorio* Baſil. 1650. 4. LEUW.

J. SIMON WOLLIMHAUS *de occultis medicamentorum ſimplicium facultatibus* Upſal 1646. 4.

ERASMI SCHMIDT *de medicinæ conſtitutione* Rinteln. 1646. 4.

ANDR. FROMMEN diſp. IX. *de generatione, corruptione, temperamento, & mineralibus* Francof. Viadr. 1646. 4. ſi huc facit.

PETR. *de* MERCENNE & LUD. *le* NOIR *Non E. a frequenti venæ ſectione hydrops* Pariſ. 1646.

MICH. *du* PONT & J. HAMON *Non E. deformitas abſque morbo* ib. 1646.

CLAUD.

Claud. Tardy & Nic. Toussault *E. morbis a pituita vomitus, a bile dejectio* ib. 1646.

Simon Bouillot & Nic. Blanchet *Non E. in Rheumatiſmo mochlica* ib. 1646.

Seb. Rainssant & J. *de* S. Yon *E. perſpiratio ſanitatis vindex* ib. 1646.

Petr. Guenault & J. Maurin *E. aer ſerotinus fugiendus* ib. 1646.

Nicol. Brayer & S. Hamon *E. una bona valendi ratio mediocritas* Pariſ. 1646.

Cypr. Hybault & Touss. Foucault *E. iraſci ſenibus ſalubre* ib. 1646.

Jac. *du* Val & Steph. Bachot *E. medicus philoſophus* ἰσόθεος.

J. Maurin & Jac. Gamarre *E. heroes melancholici* ib. 1656.

Cl. Quiqueboeuf & Ant. Morand *E. in homine bufo generari poteſt* Pariſ. 1646.

§. DCXXXV. Varii.

Valentinus Henricus Vogler Profeſſor Helmſtadienſis. Ej. *diſp. de ſcorbuto* Helmſt. 1647. 4.

Ej. *theſes ex univerſa medicina depromtæ* ib. 1654.

Ej. *de venenis* ib. 1661. 4. Burkh.

Ej. *diæteticorum commentarius & de vi imaginationis in peſtilentia producenda* ib. 1667. 4. L.

Ej. *de pleuritide* 1669. 4.

Ej. *de hæmorrhagia narium* ib. 1673. 4. Burkh.

Ej. *de cauſo* ib. 1673. 4, Haen.

Ej. *de valetudine hominum cognoſcenda* ib. 1674. 4. *. Semeiotica morborum, ſed potiſſimum temperamentorum cujuſque etiam viſceris: de criſibus, quæ minus certæ ſint, & de diebus criticis; de ſignis, de pulſu, reſpiratione, excrementis, decubitu. Criſes minus certas eſſe fatetur.

Ej. *de rebus naturalibus & medicis quarum in ſcripturis ſacris mentio fit. Acc. Phyſiologia paſſionis J. C.* (ſeorſim edita 1673. 4.) Helmſt. 1682. 4.

Literarium duellum inter Salernitanos & Napolitanos medicos Vincentii de Petrone (Petragono Topp, Petrone Bur.) *in quo de inteſtinorum phleg-*

mone controvertitur caſus. *Una cum* MICHAELIS ROCCI *apologia & alio ejuſdem auctoris literario addito de hepatis inflammatione duello* Venet. 1647. 4. TR.

PAULI PIZZUTI *notulæ pro officio protomedicatus* Panormi 1647. 8. MONGIT.

EJ. *conſtitutiones & capitula, nec non juriſdictiones regii protomedicatus officii, cum pandectis ejuſdem reformatis & in pluribus renovatis atque elucidatis.* Has primus ediderat J. P. INGRASSIAS, easdem PAULUS in ampliorem formam redegit. Panormi 1657. 4. MONGIT.

BENEDICTI a CASTRO *certamen medicum de venæ ſectione in febre putrida & inflammatoria* Hamburg 1647. 4.

FRANCISCI CATANIA *quæſtio de purgante medicamento* Panormi 1648. 4. BUR.

MATTHIÆ MORONI *directorium medico practicum* Lion 1647. 8. 1650. 8. L. Francof. 1663. 8. Continet *Epiſtolas, conſilia, hiſtorias medicas collectas* ex ordine morborum.

ROBERTI PATIN, GUIDONIS F. *paranymphus medicus de antiquitate & dignitate ſcholæ medicæ Pariſinæ, & illuſtrioribus qui in ea claruerunt medicis* Pariſ. 1663. 8. Hic paranymphus dictus fuerat a. 1648. FONTETTE.

ANTOINE JODON *de hydrope ventriculi cum* RIVERII *ejuſdem argumenti libello* Londin 1646. 4. Pariſ. 1646. 4. La Haye 1656. 8. PAPILLON.

CAROLI *le* BRETON *oratio funebris* JOHANNIS *de* MONTROEIL Pariſ. 1647. 8. FALC.

EJ. *duæ orationes, de neceſſitate hygieines* 1648. 8. FALC.

THEOPHILI *de* GARENCIERES *Flagellum Angliæ, ſ. tabes Angliæ* Londin 1647. 4. 12.

EJ. *of the virtues and effets of the tincture of coral.* Lond. 1676. 8.

J. a CHOKIER *de* SURLET *de ſenectute, in quo illius elogia, privilegia, commoda, incommoda, & ejus producendæ ratio compendiarie explicantur* Leodii 1647. 4. BUR.

GEORGII KIRSTENII *de medicinæ dignitate & præſtantia ante* PLATONEM & PLINIUM Stettin 1647. 4.

EJ. *medicaſter, ſ. de erroribus & ineptiis medicaſtrorum* ib. 1648. 4.

EJ. *adverſaria in* J. AGRICOLÆ *comm. in* POPPIUM *darinn der falſche Gebrauch der chymiſchen Arzneyen wiederlegt wird* ib. 1648. 4. B. THOM.

EJ.

Ej. *oratio in obitum* Henrici Schrevii ib. 1660.

Ej. *diſp. de ſymptomatibus viſus, auditus, olfactus, guſtus.*

Georgii Frid. Laurentii *defenſio venæ ſectionis in febre continua maligna & putrida prope pedis dextri pollicem* Hamburg 1647. 4.

Ej. *defenſio venæ ſectionis qua demonſtratur in febre acuta continua & maligna venæ ſectionem inſtitui poſſe* Hamburg 1647. He.

Ej. *exercitationes in nonnullos minus abſolute veros Hippocratis aphoriſmos* ib. 1647. 4. ed. I. 1653. 4.*. Minime abſurde ſeligit nonnullos aphoriſmos, qui experientiæ medicorum melioris notæ contrarii ſint, ipſi demum Hippocrati, & admiſcet adnotationes aut proprias, aut amicorum. Sæpe vitium eſſe ex imperfecta inductione, inde natum, quod Hippocrates unico exemplo aphoriſmum ſuperſtruxerit. Non debere fidem ſuperſtitioſam Hippocrati præſtari. In ſelectis aphoriſmis aliquos manifeſtos errores tradi. Sabula in urinis calculum non indicare noſter defendit, neque gravidam feminam vena ſecta abortare, vel ipſo teſte Hippocrate, & ad Laurentii experientiam. Et feminas podagra laborantes dari, & pueros. Balnea in arthritide poſſe nocere. Non impediri purgationem a diebus canicularibus. In ſanis hominibus ſanguinem cum lotio periodice fluxiſſe. Senum catarrhos non eſſe inſanabiles. Eſt ubi non undique Laurentium probes.

Ob hoc opus cum B. Langwedel in aſperrimam litem incidit.

Huc *neceſſaria defenſio, ſ. reſponſio ad mendacia & convicia* . . . . Hamburg 1648. 4.

Et *Proteſtatio adverſus paſquillantis calumnias* ib. 1648. 4.

Ej. ut puto, *monochordon* Foresio Lygæo Langwedelianum, *in quo oſtenditur* Bernardum Langwedel *omnia ex commentariis* Foresii & Lygæi *in ſuum theſaurum Hippocraticum tranſcripſiſſe* 4. abſque loco & anno Burkh.

Ej. *defenſio neceſſaria und apologetiſche Schuzſchrift auf* Langwedels *Schmähſchriften* 1651.

Ej. *Licht u. Recht der Apologie* B. Langwedels *entgegen geſezt* Lubec. 1651. 4. Moeller.

Ej. *de notis* Hippocratis *in hiſtoriis epidemicorum repertis, & ad lucem veritatis repurgatis, cum adnotationibus paradoxis, quas auctori extorſit* Dietericus Lubec 1663. 4.

Andreæ Mackii *Antidotarium privatum* Coburg 1647. 8. L.

§. DCXXXVI. Varii.

G. Batt. Palliani (Baleani Falc) *tr. della peſtilenza in Genoa dove ſe adducono penſieri nuovi in piu materie* 1647. Genoa 1653. 4. Tr. Savonæ 1644. Carr. Sed lego etiam Giovan Tomaso Rossi *trattato della peſtilenza di Savona* 1647. 4. recuſum ib. a. 1647. Genoa 1653. 4. idem ut videtur liber.

J. Batt. Vicente Miguel Gil *relacion y diſcurſo de la eſſencia preſervacion y curacion de las enfermidades peſtilentes que tuevo en la Cindad de Valencia an.* 1647. Valencia 1648. 4. C. de V.

Alibi librum ſimillimi tituli lego, ſed auctore Diego Prunnonosa.

G. Wiion *traité touchant la preſervation des Villes qui ſont dans l'aprehenſion de la peſte* Douai. 1647. 12. Falc.

Jean Jourdan *veritable connoiſſance du cheval, ſes maladies & remedes* Paris 1647. fol.

Ej. *le parfait cavalier* ib. 1655. fol.

Hans Schmidts *Arzneybuch* Dresden 1647. 4.

J. Drawitz *de ſcorbuto* Lipſ. 1647. 8. 1704. 8. Germanice 1658. Medicamenta aliqua propria, etiam Werlhofii approbationem merita, reliquit.

Der Stadt Baſel Apothekertax Baſel 1647. 4.

. . . . Greaves *on the roman foot and denarius* Lond. 1647. 8.

§. DCXXXVII.

Disputationes.

J. Henric Lavater *de arthritide* Baſil. 1647. 4. *.

Ludov. *de* Potter *de aſthmate* Leid. 1647. 4. Pl.

Matthæus Lookemann *de variolis & morbillis* Leid. 1647. 4. Pl.

Jac. Tetterode *de angina* ib. 1647. 4. Pl.

Matthias Steen *de hæmoptoica paſſione* ib. 1647. 4. Pl.

Henrich Crampfer *de empyemate* ib. 1647. 4. Pl.

J. Wilh. Agricola *de colica paſſione* Argent. 1647. 4. *.

Barthold Schuster *de phthiſi* Argent 1647. 4. *.

Th.

Th. Gamarre & J. *de* Montigny *Non E. Femina ens eſt imperfectum* Pariſ. 1647.

Petr. Regnier & Bertin Deuxivoye *E. parentibus jam ſenibus nati prudentiores* Pariſ. 1647.

Gui. Patin & J. *de* Montigny *E. longæ & ſecundæ vitæ tuta certaque parens ſobrietas* Pariſ. 1647.

Jac. Thevart & Jac. Gamarre *Non E. macies ex fame inſaluberrima* Pariſ. 1647.

Urb. Bodineau & Steph. Bachot *E. in febribus continuis putridis tenuis victus* Pariſ. 1647.

Franc. Piiart *E. in acutis venæ ſectionis quam purgationis uſus potior* Pariſ. 1647.

J. *de* S. Yon & J. *de* Montigny *E. inſalubrius degunt infantes alio quam ſanæ parentis lacte educati* Pariſ. 1647.

Lud. *le* Noir & Bertin Deuxivoye *E. maribus & feminis graviſſimi ex veneris abſtinentia affectus* Pariſ. 1647.

FINIS TOMI SECUNDI.

ERRATA.

Multa acceſſerunt primo & huic ſecundo Tomo hujus Bibliothecæ ſed ea, a nundinis oppreſſus, cogor differe ad operis finem ſi unquam eam finem videri datum fuerit.

Pagina 26 l. 10 *pro* TR. *pone* *.

—— 27 l. 12 *dele* LINDEN.

—— 33 ſqq. multo pleniorem catalogum editionum operum FERNELII GOULINUS dedit, ſed eum ſpatiis temporis excluſus iniquis, non potero niſi ad finem Bibl. practicæ exhibere.

—— 38 l. 21 *dele* ANT. *v. der* LINDEN &c. & lineam ultimam.

—— 53 l. ult. Tig. 1543. 4. *.

—— 54 l. 10 *pro* Caldenberger *lege* LANDENBERGER.

—— 68 l. 20 *pro* ANDREA PALEA, *lege* ANGELO PALEA. Libri recenſio erit in *addendis* operis.

—— 74 *pro* and *lege* a & annum 1544. 4. *adde* antiquiorem forte eſſe.

—— 77 l. antepenult. *lege* 1557. 8. *.

—— 90 de l. WERNHER quære an idem ſit J. WERNER p. 79 & 322.

—— 96 l. 2 ad 1550. 8. *adde* *.

—— 105 GRATAROLUS l. 6 *pro* morborum *lege* morum, & *adde* Urſell. 1603. 8. *.

—— 106 l. 7. *ſupra ultimam*, *dele* omnino F. IMPERIALIS *muſæum*, quod redeat a. 1640. & ſit JOHANNIS IMP.

Pagina 112 l. 13 *lege* 1659. 8. *.

—— 112 J. BUTINI titulus melior eſt, HIPPOCRATIS *aphoriſmi in ordinem digeſti*, *cum brevi ex* GALENO *expoſitione. Tum* HIPPOCRATIS *prænotiones cum explicatione ex eodem facta*, *& inſigniores* CELSI *ſententiæ.*

—— 119 *lege* JEAN LYEGE.

—— 121 ad HIPP. SALVIANUM *lege* 1558 8. *.

—— 130 *adde*, ad ELLINGER oratio *de dicto* HIPPOCRATIS *medicus philoſophus ισοθεος* Jen. 1569.

EJ. *Rahtſchlag* &c. Wien 1569. 4.

—— totus J. JACOB WECKER caſu omiſſus fuit, & ad finem operis addetur.

—— 137 l. 2 & 3 *ſupra imam*, *dele* THADDÆUM CHAGGAI & ROB. VALLENSEM, totum utrumque.

—— 138 *dele* SPITHOVIUM.

—— 140 ad WITTICHII rothe Ruhr *adde* 1606. 8.

—— 143 ad opera CAPIVACCII 1603. fol. *adde* *.

—— 148 *dele* J. KNOBLOCH.

—— 150 *lege* WOLFG. de BEMBIS

—— 152 ad RULAND *de phlebotomia* adde 1596. 16. BB.

Pagina

P. 152 ad Ejus *de ſcarifatione* add. 1596. 16. cum priori.
Ad *Theſaurum* RULANDINUM *adde* *.

—— 156 *dele* l. 3 & 4.

—— 160 *dele* BERNARDINUM BALDINUM, qui pertinet ad p. 163.

—— 162 l. 8. ſupra imam *lege* FLACCII.

—— 168 ad JUST. ARCELLAM *adde* *.

—— 171 ad MERC. de compoſit med. *adde* 1601. 8. *.

—— 173 l. 6. 7. ſupra imam *dele* ELLINGER totum.

—— 180 l. 6. 7. ſupra imam *lege* EKHARD HEDENEK *Mnemo nautica ſeptem Hippocratis aphoriſmorum* Baſil. 1585. 4. *.

—— 181 l. 1. 2. *dele* FERRANDI.

—— 188 *lege* J. JAC. SCHITLER & *adde* Ej. περι της κολικης διαθεσεως παρασκευη Baſil 1586. 4. *.

—— 196 *adde* ad SIMONIUM *ſuppl.* *.

—— 200 l. 4 ſupra infimam *lege* FENOT.

—— 249 ANGELI *de* CONTECILLIS *lege* utramque editionem 1583. 8. *. & 1590 *. ad excerptum adhibitam eſſe, paulum tamen differre.

—— 261 ad CLAUDINI conſult. & reſponſ. 1646. 4. *adde* *.

—— 268 l. 5 6 *dele* SCHITLER.

—— 270 *adde* J. JASOLINI *rimedi naturali che ſono in iſola Iſchia Napoli* 1588. 1751. 4. *.

—— 296 ad H. SAXONIA de phœnigmis L. III. *adde* *.

Pagina 298 *adde* THEOD. KENTMAN *de exhalationibus* &c. Hall. 1591 8.*.

—— 304 l. ult. *lege* LORISECÆ.

—— 324 *dele* THOMAM PHAYRE.

—— 325 PONS, qui de viperis cum LUDOVICO *de la* GRIVE litigavit, an fuerit idem? Certe *de la* GRIVE ſcripſit a. 1634. neque videtur ſerius JACOBUS PONS ſcribere potuiſſe quam a. 1596., quare ſuſpicor prius etiam opus *contre les poiſons* p. 358 CLAUDII eſſe.
ib. *pro* varius *lege* veriorem.

—— 333 *pro* LAUR. NELAND *lege* HELAND & huc ad p. 333. refer diſputationes p. 430. dictas.

—— 384 l. 4 ſupra infimam *pro* TOBII *lege* TOBIÆ.

—— 356 *dele* CHRIST. HENR. AYRER.

—— 357 J ASS. AMPSING diſſ. jatromathematica *adde* 1618. 4. *. & ad διαλεξιν 1618. 4. *.

—— 361 ad TH. TURQUET *adde*. Ej. de canum morbis Phil. Tranſ. a. 193.

—— 371 C. HOFMAN *analyſin compoſ. Theriacæ dele*, quæ ſit CONRADI HOFM.

—— 397 ad BARTH. VOGTER, *adde* non eſt idem qui T. I. poſterior enim ille p. 531 FIORAVANTUM citat.

—— 403 *adde* ARN. WEICKART *pharmacopæa domeſtica* Frf. 1628. 8. B. B.

—— 410 l. ult. *lege* LORISECÆ.

—— 411 *pro* Ej. *pulvis* &c. *lege* Ej. J. JACOBI *pulvis* &c.

—— 414 l. ult. *lege* ANTON CAMAFFI.

—— 425 VALENT. RUMPELT poſſet idem eſſe qui p 341.

—— 433 liber GEUSSII, nomine auctoris omiſſo, latinum coram eſt *.

Pagina 479 CASO GRÆFER *lege* CASPAR.

—— 495 *dele* FELICEM WURZ.

—— 499 *dele* SCHERBUM.

—— 506 J. CASTELLUS, an idem qui de peſte ſcripſit.

—— 506 *adde* ad PONA *Tr. de Veleni* Venet. 1643. 4.

—— 507 ad SANTORELLO adde *de ſanitatis natura* Napoli 1643. fol *. Quatuor libris agitur de victus ratione. Auctor Scholaſticis & T. de AQUINO multum uſus eſt.

Ej. *il protomedico Napolitano c. dialogo dell' autorita di eſſo* Napoli 1642. 4. d'ETR.

—— 511 *pro* ZAVORTIZ *lege* ZAVERZIZ.

—— *dele* JAQUES FERRAND.

—— 534 *dele* FALCONET totum.

—— 536 *lege* HENRIC. BLACVOD.

—— 539 H. HERING *paraphraſis ad* GALENUM *de inæquali temperie* Lion 1638.

ib. ad microcoſmum melancholicum *adde* *.

—— LUD. HORNICAEUS fuerit idem famoſus LUDOVICUS ab HORNIGK.

—— 546 *dele* ARN. WEICKARD.

Ad VIVIANUM adde *opuſculum de peſte* Venet. 1634. 8. B. BODL. & Ej. *opera* ib. 1644. 4. TR.

—— 547 L. v. HORNIGK *Würgengel* adde *.

—— 551 *adde* HIERONYMI MONTECHIARO *dichiarazione ſopra il ſuo bezoar minerale* Genova 1627. 4.

Ej. *compendio del ſuo pulvere* ib. 1628. 8. MONGIT.

Pagina 566 Ej. J. C. FREY *centonis diffibulatio contra* COURTAUD Pariſ. 1646. 8. B. BODL.

—— 577 DURAND de MONLAAXAR *deleatur totus.*

—— 578 ad LOCATELLUM *adde* Ej. *theatro d'arcani* Amſt. 1667. 8.

—— 586 MEDICO ARCASIO ſuſpicor ſpurium eſſe titulum.

—— 594 ad H. FRANZOSIUM *adde* Ej. *pulvis viperinus expenſus* Venet. 1648. 4. TREW.

—— 600 EISENMENGER pertinet ad p. 435.

—— 601 ad GAGLIARDUM adde *del vitto nelle febre peſtifere* Milan 1645. MONG.

—— 605 EDW. JORDAN referatur ad p. 365. & CASP. HORN. ad p. 548.

—— 612 CLAUDII PONS tres libelli p. 325. 600. & 612. ejuſdem videntur auctoris eſſe.

—— 626 ad CONRING *adde* antiquitates academicæ Helmſt. 1653. 4. *. ob hiſtoriam artis.

—— 633 *lege* MICHAEL POTERII (POTIER)

—— 637 *dele* RECALCHUS, qui pertinet ad p. 330 & *dele* CALANUS.

—— *dele* HERING.

—— 650 *dele* HYAC. GUARINONIUM

—— 698 L. ZACAGNINUS pertinet ad p. 498.